

Auide lector, si totius operis subiectis tibi cupis:
 ea sunt, quas hæc, pagina inferunt. In quibus habebis
 versatiles quaestiones locis habebis. Non enim trans-
 scribere volui: sed praxim tantum intrducere.
 Methodus igitur hæc nostra ne te displiceat: ne tor-
 uo oculo legas.

Compendium totius operis rubricarum.

Moralium pars prima.	cap. 1. fol. 1.	Vel de homicidio.	cap. 20. fol. 193.
Introductio in secundam partem iudicialium distam.	cap. 1. fol. 2.	Vel de fornicatione.	cap. 21. fol. 197.
Præfatio secundæ partis iudicialium ca. fol. 23.		Vel de adulterio.	cap. 22. fol. 199.
Accusatione porrecta.	cap. 4. fol. 3.	Vel de crimine iuramenti.	cap. 23. fo. 202.
Denuntiatione facta.	cap. 5. fol. 5.	Aut in iudicio in causa per quædam exercere.	
Aut inquisitione formata.	cap. 6. fol. 6.	Aut in iudicio in causa per quædam exercere.	cap. 24. fol. 204.
Aut criminibus specificatis via exceptioni.	cap. 7. fol. 89.	Aut in iudicio in causa per quædam exercere.	cap. 25. fol. 20.
Testibus diligenter examinatis. ca. 8. fo. 9.		Aut in iudicio in causa per quædam exercere.	offerre. cap. 26.
Reperi culpabilis.	cap. 9. fol. 11.	Vel in iudicio in causa per quædam exercere.	cap. 27. fol. 10.
Non comparentes contumaces reputentur.	cap. 10. fol. 123.	Aut in iudicio in causa per quædam exercere.	cap. 28. fol. 206.
Quod si comparuerint: examinentur audiuntur.	cap. 11. fol. 140.	Aut in iudicio in causa per quædam exercere.	cap. 29. fol. 208.
Et in cavereibus mancipatis. cap. 12. fo. 140.		Si contra eos non comparuerint. ca. 10. fol. 210.	
Dato termino ad articulandum, & receptis accusatorii probationibus. ca. 13. fol. 140.		Tornamentis in iudicio. ca. 31. fol. 222.	
Et reis admissis ad defensiones. cap. 14. fol. 149.		Introductio in iudicium. ca. 32. fol. 222.	
Demum inuocato Dei nomine. ca. 15. fo. 150.		Et si in iudicio in causa per quædam exercere.	cap. 33. fol. 229.
Omnibusq; diligenter pensatis, videlicet gravitates, & enormitate delicti. cap. 16. fol. 163.		Et si in iudicio in causa per quædam exercere.	cap. 34. fol. 255.
Vi si est sacrilegium.	cap. 17. fol. 170.	Vel in iudicio in causa per quædam exercere.	cap. 35. fol. 261.
Vel crimen simoniae.	cap. 18. fol. 170.	De ordine in iudicio contra monachos.	cap. 36. fol. 170.
Vel flagitium carnis.	cap. 19. fol. 180.	De iudicio in causa per quædam exercere.	cap. 37. fol. 179.
		De iudicio in causa per quædam exercere.	cap. 38. fol. 180.
		De iudicio in causa per quædam exercere.	cap. 39. fol. 180.
		De iudicio in causa per quædam exercere.	cap. 4. fol. 280.

F I N I S

2 400 40

Libreria

PRACTICA
 CRIMINALIS DIALOGICA:
D. PETRI FOLLERII
 IVRISCON. CLARISSIMI
 PATRICII SANCTI SEVERINI,

*Plurimum aucta ab eodem Auctore, miroque ordine
 secundum regias constitutiones, capitula,
 pragmaticas, ac ritus digesta.*

Nunc postremò omnibus vitijs, summa diligentia repurgata.

Cum summarijs, & Indice copiosissimo.

VENETIIS,

Apud Ioannem Baptistam, à Porta.

1582.

P R A C T I C A
CRIMINALIS DIALOGICA:

D. PETRI FOLLERII
IVRISCON. CLARISSIMI
PATRICII SANCTI SEVERINI,

*Plurimum aucta ab eodem Auctore, miroque ordine
secundum regias constitutiones, capitula,
pragmaticas, ac ritus digesta.*

Nunc postremò omnibus vitijs, summa diligentia repurgata.

Cum summarijs, & Indice copiosissimo.

6
V E N E T I I S,

Apud Ioannem Baptistam, à Porta.

1582.

2484823x

EXCELL. D. FRANCISCO ANTONIO VILLANO
IURISCONSULTORVM

*Eruditissimo, Regentiq, Regiam Cancellariam
Dignissimo.*

Petrus Follerius. S. P. D.

Scro quod praxis Criminum rem adeo in extricabilem aggressus Excellentissime uir, acriter intuenti audax nimium, & parum prudens videri debeo, quippe qui nec doctrina, nec exercitatione sim cum his qui ea ad rescribere conferendus, ut mihi ipsi alterum euenire pro certo habeam. Vel ut dicatur in me palam, Africam semper noua parere, Vel me nihil perfectum ingenio, nihil elaboratum industria afferre posse, quandoquidem Aret. Iaco. Abeluiso. & Gandy. summi iuris Antistites nihil intactum, nihil inexplicatum reliquerunt, & si quid forte ab his Sapientissimis uiris praetermissum sit, optime & facillime qui insequuti sunt recentiores, Mars. scilicet & Carrerius & praestantissimus Thom. Gramm. & alij libris suis complexi sunt, ut nihil praeterquam exscribere posteris reliquerint: nam quod erat antea perplexum & suboscuro, nunc tandem recte explicatum & apertissimum omnibus uidetur. Quare & si iure id mihi euenire intelligo ut me unum ex omnibus in quem inuehant, obrektoribus obtulerim utilitati tamen quam pudori obsequi malui, quem enim fructum exercitationis consecutus sim, & quantum adiumentum uersandis assidue libris, & his laboribus suscipiendis attulerim memoriae, & eruditioni (si qua est in me) non facile possem oratione complecti. Illud etiam magnopere me mouit, quod videbam neminem hactenus Criminum Praxim in Regno Neapolitano uersatilem confecisse, quam ob rem & si hos labores meos consumatis uiris nihil, aliud tamen tironibus pro

futuros sperabam, quòd si consequar, præclare mecum actum existi-
mabo, sin autem amabūt illi meam in ea re voluntatem: quæ res & si
merito magnam mihi fidutiam tribuerunt, illud tamen imprimis me
ad hunc laborem audacter suscipiendum impulit, sciebam enim quòd
si te uirtutum omnium exemplar, & Iuris consultorum huius ætatis sa-
pientissimum Patronum operi meo (qualecunque est) non nega-
ris, tantum operi claritatis, tantumq; authoritatis accesserit vt tuto
possit per manus hominum perque ora volitari: quare, Patrone opti-
me & vir sapientissime, pro tua singulari in omnis humanitate: me in
tuam clientelam recipere, & nostrum libellum ab inuidorum, quibus
plerique nostra ætas abundat, obtreccatione defendere ne graueris.
Vale.

Magni-

Ad Lectorem.

ANDIDE Lector, habes opus hoc ab ipsomet autore reco-
gnitum, & per diuidium quali auctum, (vt diligenter intuenti
patebit.) Et est rei veritas. Nam si præsentem in præfessionem cū
aliqua ex præteritis comparere licebit, facile quid hæc cū illa dif-
ferat, notum fiet. Signum in additionibus minime apponi, sed
prætermitti serio, opere prætium fuisse, pluribus de causis, du-
ximus: Primo etenim sciant cū sit, auctorem ipsum ex sic opti-
mo, totam iudiciariam capitalem tamen telam tractandi modo, satis maximum
fuisse adeptum honorem, quòd ex prima excussione pluribus in locis, intus & ex
tra Italiam facta, liquet, post quos labores, cum propria eius sit natura, ocium fu-
giendi, ut mundi Reipublicæ prodesse possit, ut ex quàm pluribus ipsius diuersis
iniure Codicibus fabricatis, & qui fabricantur, apparèt, non paucas additiones in
omni pene operis huius rubrica peperit, in unoquoque difficili puncto utiles non
tantū, uerū & necessarias, quas suis locis mirifice situauit, ita ut nunc uix digno-
sci nisi ab optimi ingenij capite queant. Dedito ergo opere, signum in eis, uel aste-
ricum apponi non curauit, ne nouum propter hoc tandiu excussum opus, hono-
rem sibi comparandum, credi à quoque possit, ac debeat. Tum etiam ne nouum di-
uersum que uideretur opus, cum uerè sit idem ampliatum tamen. Cum igitur idē
sit opus, eadem uè materia, & ab ipsomet auctore elaboratum & auctum, qui aliam
propterea non querit gloriam, sit (ut uideri potest) absque signo, & mentione, im-
præsum in vulgum pròdit. Considerati etiam oportet, quòd si imponenda ubiq;
signa forent, confusum fuisset opus, nam nullus in eo reperitur articulus non au-
ctus, & non locupletatus, qua propter confusio magis quàm hoc in opere addito
rum demonstratio facta dici posset. Ego autem amice lector hoc, sub silentio præ-
terire nolui, ut omnibus innotescat, qualis, quantaue sit cura, diligentia, & sine in-
termissione Labor Eximij FOLLERI nostri, indefinenter suum in colendo
agrum, ut dulces, & apprime utiles condonare nobis possit fructus. Habes igitur
lector præstantissime, in hac secūda (cuius uolūtate) edititione, opus istud ita auctū,
ut uel aliud, saltim duplicatū merito illud appellari possit. Grates innumeres, om-
nes oro atque etiam rogo, ut tanto uiro referamus, Nestoreosq; ei præcemur an-
nos, ut quæ adhuc iniure obscura sunt, eiusdem laboribus clara mūdo fiant. Vale.

Magnifico V. I. D. Domino Petro Follerio Originario Partheno-
peo, Thomas Grammaticus S. P. D.

MAGNIFICE & egregie Doctor, vt tua Magnificentia satisfacerem
vidi ea que post priscos & moderniores videlicet: Iacobum de Bel. Marfi.
Bernard. de Luc. Ludo. Carre. & Iac. Nouell. in eorum practicis criminalibus:
per te vix primam lanuginem excedentem luculenter & copiose deducta sunt: sen-
tio quod.

Indole si tenera & penè in puerilibus annis.
Hanc modo præ te fers spemq; nouumque decus.
Quid rogo matura facies veniente senecta.
Cedent & Gracchi: cedet vterque Catho.

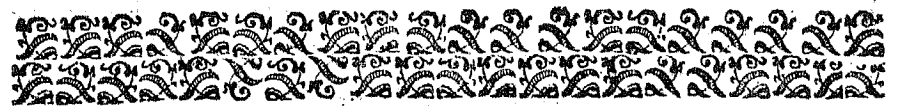
Perge igitur eo iuristinare quo hucusque consueuisti: vestigia incepta pro-
sequere, & in semitam rectam dirige gressus tuos: quoniam ingenium & natura
in tuum presidium properant: & ad magna indices promouent, & te cogere non de-
sistunt: & ita consulo vt facias: & te huius consilij nunquam penitebit Vale.
Vestra Magnificentia vti Pater Thomas Grammaticus.

PRVDENTISSIMO ATQVE SAPIENTISSIMO
Iuriconsulto Thomæ Grammatico, Petrus Follerius. S. P. D.

Statueram superioribus annis vir præstantissime, si quid a iuridicis negocijs &
domesticis molestijs, otij mihi superesset id omne in rem que & mihi, & amicis
aliquando prodesse possit transmittendum putavi: cum uero diu mecum cogitasset
quid nam scriberem potissimum: quod me voti compotem efficeret: Illud tandem
in mentem venit, nihil esse in Cesareo iure & pontificio tam inuolutum: tam per-
plexum: quin doctissimorum virorum qui ante nos scripsere doctrina & diligen-
tia recte explicatum sit: quam ob rem ab eo consilio deteritus superiorem senten-
tiam mutavi, statuiq; aliquid soli mihi scribere: & quo magis esset in promptu,
tanquam in aduersaria referre: confeci igitur præxim criminum, quem librum nul-
lo pacto edendum putavi, at vbi ad te quem practicę iuris civilis uere parentem
nuncupauimus, Neapolim officij gratia me contuli, libellumque tibi summis præ-
cibus exorato legendum præbui, eo consilio ut si qua essent non probanda improba-
res, eaque tua summa sapientia & prudentia corrigeres, effecisti tua cohortatione
vt eum librum (quod erat a me alienissimum) excudendum curarem, quare si quid
legentibus utilitatis asseremus, id ipsum tibi qui me ad edendum impuleris acce-
ptum referat, sin autem, ab inuidorum maledictis tua autoritate defendas. Te etiã
atque etiam rogo. vale & me tui studiosissimum vt soles, amia.

Fidelissimo

FIDELISSIMO IURIS CAESARII INTER-
præti Petro Nobili Folleriorum familiae
Paulus Anselonius S.

DESINITE Aonias per montes quærere Musas,
Scandere vel lasso nunc helicon a pede,
Nec Methimneum miretur Ariona quisquam.
Orpheæ, nec Rhodope iactet ad astra suum.
Confluite ad claram Petri iam nobilis aulam,
Bartolus, & Baldus hic habitatq; Iason.
Hic habitantq; deæ, residet nouus alter Apollo,
Qui nutrit Musas, adiuuat, atque fauet,
Quid referam? quid plura feram doctissime Petre
Paulinij Musis gratificare meis,
Hæc tibi perpetuam seruabunt carmina famam,
Seruabit cineres, qui cquid Apollo tenet.

ECCEL-

ECCELLENTI D. ANTONIO PETIGNO
Regenti Regiam Cancellariam Regni
Neap. dignissimo.

Petrus Follerius.

S. P. D.

Superioribus annis, vir clarissime ne bonas horas, turpi otio consumerem, proximi criminum pro ingenij mei imbecillis uiribus scribere constitui; non eo tamen consilio, ut quodcunque foret opus, essem editurus. Sed ut magis, mihi essent in promptu que possint in ea iustitia parte, accidere, cum verò librum, (ut emanderem) amicis, & doctis quidem uiris legendum tradidissem, me exhortari, & monere, ut opus ederem; non desisterunt. Qui (quoniam plurimum eorum tribuo authoritati) à me aliquot post annis impetrarunt, itaque excellenti iureconsulto Francisco Antonio Villano Cancellaria Regenti digniss. scriptum misi. Quum autem inter legendum, scribendumq; ijs enim studijs dediti sumus, multa nobis occurrissent, que non modò non aliena ab instituto opere visa sunt, sed apprimè necessaria ijsdem lucubrationibus, addere deliberavi, & librum iterum imprimendum, atque edendum curare. Quamobrem, ut tutius in lucem prodiret, & per hominum ora, atque manus uoligaret, nolui à me opus dimittere, sub tuo celebri nomine, cuius authoritate confido à maleuolorum obtreclatione tutum fore. Tu enim ex omnibus potissimum mihi occurristi, qui per summam quidem criminum exercitationem, eò aspirasti, ut eorum norma, regula, præscriptio, atque doctor meritò dici possis; quod cum clariss. iure consulto Bernardino à Sancta cruce, summi ingenij viro, & maxima mihi familiaritate coniuncto, libenter communicavi; qui non modò consilium meum approbavit; sed cepit adeò me urgere, ut nulla mora facta uoluerit me rem perficere. Itaque feci undè hanc meam lucubrationem quæcunq; est, ne asperneris, à te etiam, atque etiam peto. Scio enim fore, ut liber à tuo illustri nomine defensus, obtreclatorum linguas facildè paruifaciat. Nostrium igitur munus, (qua soles humanitate) accipe; & me in tuorum numerum ascribe, Vale.

INDEX RVBRICARVM PRACTICAE
D. P. Follerij.

S TY DEAT se ornare bene uiuendi moribus.	2	Item quòd commisit falsitatem	193
Capiat informationem	13	Item quòd fuit captus inflagranti crimine	215
Notatos capiat de persona	33	Item quòd est notorio delinquens	218
Vel eos uerbali ter citari faciat	39	Item quòd commisit crimen lese Maiestatis	223
Fiat relatio nuntij	49	Item quòd sororem uenenauit	238
Accusentur contumacia	53	Fiat contestatio litis super eis	243
Audiantur excusatores	57	Et facta contestatione litis detur terminus ad probandum	247
Annotentur bona contumacis	119	Detur copia capitulorū inquisitis	269
Banniantur	123	Et demum repetantur testes curia	271
Foriudicentur	138	Recipiantur defensiones reorum	274
Captis foriudicatis recognoscantur	145	Fiat publicatio processus	281
Verim si citati comparent, & purgant contumaciam, audiantur	147	Concedatur repulsa	281
Et si comparent autè contumaciam, examinentur	150	Fiat citatio ad dicendum	285
Examinati liberentur sub fideiusoribus	152	Rei indurati torqueantur	282
Vel carcerentur	155	Et si confitebuntur	290
Audiantur exceptiones proponende per eos	159	Pænis debitis feriantur	358
Dentur capitula quòd suffocauit uxorem	172	Et taliter se gerat in omnibus, ut in fine officij mereatur laudari	372
Item quòd fuit leno ciuislem	186	De forma capitulorum in pluribus delictis	373
		De laudibus & fructibus officiorū.	384

INDEX ET LOCUPLES

ET FIDELIS IN PRACT. CRIM.

D. PETRI FOLERII.

ABBA9, seu prior monasterij, an preferatur patri monachi, in que rela de monachi morte. n. 45. 168
 ¶ Abolens testamētum patris qualiter puniatur. nu. 189. fo. 420
 ¶ Abortum medicamentis faciēs mulier, qua poena plectatur. nu. 65. 367
 Abortum faciens qui dederit poculum quomodo puniatur. nu. 62. 367
 ¶ Absentia an per quemcunque possit allegari. nu. 10. 63
 Absentia allegata, quid iudex facere debeat. nu. 11. 12. 13. 14. fo. 63. 64
 Absentia an probari debeat. nu. 15. 64
 Absentia non potest allegari reo nolente. num. 16. 64
 Absentiæ allegatio quid operetur. nu. 19. 64
 Absentiæ allegatio, quando profit. nu. 20. 64
 Absentiam allegans non tenetur canere. nu. 57. 64
 Absens quando quis dicatur. nu. 18. 64
 ¶ Absoluere sanctius est, quam cōdemnare. nu. 2. 26. & nu. 14. 362
 Absolutionis reorum forma. nu. 77. 369
 Acceptari debet confessio per partem. num. 49. 301
 Accessorium sequitur naturam sui principalis. nu. 17 & 22. 245. & 246
 ¶ Accipiens pecuniam alienam palam, & bona fide, non animo occultandi, non incidit in crimen furti. nu. 67. 400
 ¶ Accusare alius an possit, si est transactū cū parte, & quid si cū parte & curia. n. 32. 166
 Accusare omnes possunt, qui prosequuntur suam vel suorum iniuriam. nu. 37. 166
 Accusare an alij possint remittente offenso. nu. 55. 170
 Accusare an possit socius de morte socij. num. 47. 169
 Accusare an possit laicus clericum primæ tonsuræ. nu. 39. 167
 Accusare an possit concubinaris esse, qui carnaliter cognouit concubinam. nu. 51. 169
 Accusare an possit qui semel desistit à quere
 la. nu. 27. & 28. fo. 165
 Accusare an possit presonerius. nu. 150. 415
 Accusare non potest quilibet de populo, nisi ubi suam suorumq; iniuriam prosequatur. nu. 153. 45
 Accusare omnes possunt in crimine læsæ maiestatis. nu. 105. 237
 Accusare quis phibeatur remissiue videas. nu. 35. 266
 Accusare qui prius possint: & qui prius admittantur. & an negligentib. illis, alij admittantur, quorū minus interest. n. 42. 168
 Accusare an liceat alieno nomine. num. 25. & 26. 164
 Accusare an quis possit preempta instantia. nu. 34. 166
 ¶ Accusatio non debet recipi super delicto, quod potest impunē fieri. nu. 15. 392
 Accusatio contra syndicum, quod nō denunciauit delictum, quomodo debeat fieri. nu. 52. 165
 Accusatio criminalis an detur pro leuissima causa. nu. 57. 170
 Accusatio de pace rupta cui competat. nu. 56. 170
 Accusatio substantialia. l. libellorum continere debet. nu. 9. 10. 11. & 12. 154
 Accusatio facta à personis prohibitis, parte non opponente, an procedat. nu. 41. 168
 Accusatio memoriæ hominis intra quantum tempus fiat. nu. 52. 163
 Accusatio non continens tempus, an cōualit. detur, si probatur in processu. nu. 74. 369
 Accusatio popularis est in regno sublata. nu. me. 36. 166
 Accusatio redditur suspecta, si nimis tardē fuerit proposita. nu. 18. 197
 Accusatione pendente, non potest accusator accusari. nu. 40. 167
 Accusationes seruatis seruandis, recipi debet. nu. 26. 7
 Accusationes omnes minimē admittendæ sunt. nu. 15. 6
 Accusationum solemnia non seruantur in enormibus

INDEX

enorbimtus. nu. 149. 415
 ¶ Accusans aliquem de voluntate Titij ibidem presentis, an uideatur accusare de uoluntate Titij. nu. 50. 169
 Accusans de adulterio si desistit, non auditur ultra. nu. 157. 445
 Accusans de insultu qualiter debet formare querelam. nu. 61. 171
 Accusantis nomen & cognomen, annotari debeat. nu. 16. 6
 Accusator an debeat cauere de probādo. nu. 164. 416
 Accusator an debeat ultima die anni accusare contumaciam, ut quis foriudicari possit. nu. 3. 136
 Accusator qualiter petat foriudicari contumacem. nu. 2. 139
 Accusator an & quando dicatur in euidenti calumnia. nu. 58. & 59. 170
 Accusator an interrogari debeat super eo, quod excludat delictum. nu. 62. 171
 Accusator an & quando licet desistat ab accusatione. nu. 148. 414
 Accusator an teneatur se inscribere ad poenā talionis. nu. 3. 161. & n. 106. & 109. 451.
 Accusator an teneatur subministrare expensas carcerato. nu. 13. 157
 Accusator continet punitur. nu. 42. 133
 Accusator de falsitate, an teneatur declarare in qua parte pretendat falsum. nu. 84. 169
 Accusator debet legitimare personā suam. nu. 13. & 14. 163
 Accusator debet petere, ut accusatus torqueatur. nu. 72. 326
 Accusator non admittitur ad accusandum, si non habet indicia. nu. 13. 320
 Accusator pendente sua accusatione, nō potest reaccusari. nu. 40. 167
 Accusator quando dicatur desistere. nu. 29. & 30. 165
 Accusator qui diu stetit ad accusandū, eius accusatio redditur suspecta. nu. 60. 107
 Accusator tenetur declarare, si iurandit facere partem in iudicio. nu. 2. 161
 Accusator tenetur prestare fideiussores, de soluendis expensis. nu. 6. 162
 Accusatore non prestante fideiussores, uel non se obligante in casu quo tenetur, an procedatur. nu. 7. 162
 Accusatori non prosequenti accusationē, an perpetuum silentiū imponatur. nu. 8. 162.
 Accusatore desistente in actione iniuriarum, an curia ex officio procedat. nu. 140. 472
 Accusatore desistente in crimine usurarum, an iudex possit procedere. nu. 33. 166
 Accusatore desistente quid fieri debeat. nu. 151. 415
 ¶ Accusatus uel inquisitus, an sit carcerandus eo ipso quod ex processu appareat de indicij ad torturam sufficientibus. nu. 17. 392
 Accusatus confessus extrajudicialiter, corā actuario & non coram iudice, an sit fideiusforibus relaxandus. nu. 6. 390
 Accusatus se ipsum interficiens, habetur pro confesso. nu. 30. 355. & quomodo procedat. nu. ibidem
 Accusatus ab uno, an ab alio possit accusari. nu. 54. 169
 Accusatus, accusatione pendente, non est idoneus testis. nu. 26. 284
 Accusatus nolens respondere potest torqueri. nu. 4. 318
 Accusatus quod de mense Maii interfecit Titium, si probet, quod erat banuitus, & non probat, quod de Mense Maij, an sit absoluentus. nu. 33. 279
 ¶ Acta. Id dicitur fieri apud acta, quod fit coram iudice, in uer. & si constebuntur. nu. 12. 391
 ¶ Actio civilis si non oritur parti, non potest ex officio procedi. nu. 67. 31
 Actio iniuriarum prætoria anno finitur. nu. 21. 143
 Actio iniuriarum transit ad hæredes, facta litis contestatione. nu. 27. 247
 ¶ Actor administratorio nomine accusare non potest. nu. 25
 Actor tenetur declarare libellum. nu. 3
 ¶ Additio in capitulis quando possit fieri. nu. 11. 271
 Adulterium non potest ex officio puniri. nu. 1. 373
 Adulteriū non potest probari directō. n. 3. 373
 Adulteriū qualiter probetur. nu. 76. 32
 Adulteriū præsumitur commissum de uoluntate uiri. nu. 6. 187
 Adulteriū qualiter defendatur. nu. 37. 280
 Adulteriū, stuprum, & lænociniū, per quantum tempus præscribatur. nu. 19. 143
 Adulteriū ut puniatur & capiteletur, debet probari de matrimonio. nu. 1. 373
 ¶ Adulter & adultera contentes, ante coitum se contraxisse matrimonium, excusantur. nu. 80. 307
 Adultera

Adultera qualiter in regno puniatur. num. 197 420
 ¶ Aduocatus & procurator, an puniantur, si postulant pro bannitis nu. 19 128
 Aduocatus & procurator dandi sunt inquisi to. nu. 29 247
 Aduocati sunt audiendi à iudice sedente & non stante. nu. 47 9
 ¶ Aetas testium nunquid debeat designari, & apponi in examine. nu. 47 27
 Affectus, si non sequatur effectus, quando puniatur in crimine veneni. nu. 12 229
 ¶ Agens coram alio iudice quam regis, ubi ipse iudex regis deberet cognoscere, puni tur. nu. 161 416
 ¶ Allegans infirmitatem debet habere lite ras duorum medicorum qui de infirmitate notificent. nu. 28 65
 Allegationes partium sunt audiendæ. num. 19. 6. Sed temere allegantibus silentium est imponendum nu. 20. fol. 6
 ¶ Amicitia facit actionem cessare, quæ aliàs non cessaret. nu. 16 290
 Amicitia & amor facit omnem suspicionem cessare. nu. 16 240
 Amicitiam non contrahas cum homine iracundo, & cum homine furioso ne verferis. nu. 50 9
 Amicitiam ne in eas cum eo, qui secretum reuelat, aut qui ut mercator circuit, & blã di loquus est. ibidem
 Amicitiam cum hostibus contrahens an com mittat crimen læsæ maiestatis. n. 65 399
 ¶ Amicus p̄t accusare de iniuriã facta ami co suo. nu. 17 190
 ¶ Amicus pro amico admittitur sine manda to cum cautione de raro. nu. 19 190
 Amici & propinqui parificantur n. 15. 189
 ¶ Anatomia vt fieri possit, an iudex tradere possit cadauer susp̄si, medicis 80 370
 ¶ Angarijs & perangarijs non debent graua ri commitatenses. nu. 37 8
 ¶ Animalia aliena capiens, & domino non re situens qualiter puniatur. nu. 131 411
 ¶ Animus occidendi non præsumitur in per cutiente baculo. nu. 32 364
 Animus probatur ex confessione extrajudi ciali. nu. 27 315
 Animus occidendi probatur, si aliàs solitus sit delinquere. nu. 29. 27
 Animus probatur præsumptione uerbi uel facti nu. 69 400
 ¶ Annotatio bonorum contumacis fieri de bet & quando nu. 1. & 3. 129 120
 Annotatio bonorum qualiter fieri debeat & quæ bona debeant annotari. nu. 6. & 7 121
 ¶ A postata qualiter puniatur nu. 16 392
 ¶ Appellare an possit tertius pro confesso. nu. 71 306
 Appellare an possit habitus pro confesso. nu. 31. 351
 Appellare non potest habitus pro confesso, quod corrupt suum delatorem. n. 89. 356
 Appellare an possit fiscus a sententia absolu toria. nu. 224 424
 Appellari an possit à licentia de capiendõ. nu. 15 36
 Appellati an possit p̄ confesum. nu. 66 305
 Appellari an tertio liceat in criminalibus nu. 73 369
 Appellari potest à decreto de torquendo. nu. me. 22. 479
 ¶ Appellatio à decreto de torquendo quan do admittenda sit. nu. 15 289
 Appellatio in criminalibus, an & quando excu sionem retardet. nu. 6 361
 Appellatio non admittitur à sententia cobẽ natoria super spolio. nu. 112. 406
 Appellatio non admittitur in flagrãti crimi ne. nu. 4 215
 Appellatio nõ admittitur in crimine noto rio. nu. 21. 24
 Appellatio non permittitur in læsæ maiesta tis crimine. nu. 107 237
 Appellatione interposita non potest ad tor turam procedi nu 50. 322
 Arbitrium iudicis debet iuri & æquitati esse consonum. nu. 50. 322
 Arbitrium iudicis debet iuri & æquitati esse consonum. nu. 25 177
 Arbitrium iudicis debet esse regulatum à iu re. nu. 71 11
 ¶ Argumentum a communiter accidentibus facit indicium. nu. 74 175
 Argumentum de ciuili ad criminale validũ est. nu. 3 312
 ¶ Arma deferentes, an liberentur sub fideiuf foribus, si capiantur. nu. 78. 461. & 402
 Arma nõ possunt deferre priuilegiati in pro pria patria. nu. 77 461
 Armorum delatio prohibita est & punitur. nu. 76 401
 ¶ Articuli continentes idem, uel de directo cõtrarij, an admittãt in repulsa. n. 16 283
 Ascri-

¶ Ascriptij, vide infra in litera B. in ver. Bo norum mobilium appellatione.
 ¶ Asini. vide ibidem.
 ¶ Assessor non potest in criminalibus absen te iudice sententiam dicere. nu. 87. 371
 Assessores literati esse debent. nu. 2 2
 ¶ Attentans se interficere an puniatur. num. 74 355
 Attentare quid sit. nu. 70 232
 Attentatum an puniatur pro delicto cõsum matõ. nu. 12 392
 ¶ Auaritia in iudice est deterrimum vitium. nu. 57 29
 ¶ Audiencia testium in criminalibus an com mittatur, & quando. nu. 7 248
 Audiencia testium in criminalibus non com mittitur. nu. 95. 404
 Audiencia testium in criminalibus commit titur in ipsa curia, & non extra. numero. 100 405
 ¶ Aufugere tentantes an habeantur pro con fessi. nu. 49 353
 Aufugiens culpa custodis an habeatur pro cõ fesso. nu. 59 354
 Aufugiens de carcere aperto, an puniatur. nu. 47 353
 Aufugiens scissis ianuis, an sit puniendus. nu. 485 353
 Aufugiens de carcere vt habeatur pro cõfessõ, debet scire causam suæ captiuitatis. nu. 59 354
 Aufugiens ex causa iusta, an habeatur pro cõ fesso. nu. 55 354
 ¶ Auctoritate propria, an quis possit bona sui debitoris capere, etiam virtute pacti. num. 115 407
 ¶ Auxiliator qua pœna puniatur, & an punia tur etiã pœna pacis ruptæ inter offensus & offendentem nu. 7. & 71 369
 Auxiliator. quando puniatur, & quomodo de beat in capitalis dici. nu. 25 384
 Auxilium præstans non debet molestari, nisi constet de delinquente nu. 68 31
 Auxilium quomodo puniatur. nu. 70. 60. 61. & 62 31
 Adulterium in genere commissum quomo do probetur. Et quomodo fiat defensio. nu. 21 17
 Apud principem est plenitudo omnis posses sionis. nu. 121 95
 Audiencia testium si per iudicem cause com mittitur proprio iudici testiu, & testes fal sitatem committant, quis iudex, ead. sc. uel examinis, & proprius procedat, & puniat nu. 131. 99
 Aureola quid, & quoduplex sit, & quibus de betur. nu. 88 32
 B
 B A L I S T I S ad nocendum vtentes, qua liter puniatur. nu. 277 424
 ¶ Banniri an quis pro omni crimine possit. nu. 27 129
 Bannitus etiam in causa ciuili non potest cõ parere per procuratorem. nu. 2. 124. & nu. 55. 134. & nu. 60. 136
 Bannitus ab vno iudice potest capi ab alio. nu. 31 130
 Bannitus an iterum banniri possit. numero. 36 131
 Bannitus an desinat esse ciuis suæ ciuitatis nu. 37 131
 Bannitus an possit citari. nu. 32 47
 Bannitus debet capi à quocunque. numer. 23. 129
 Bannitus de uno loco, de loco adiacenti ban nitus censetur. nu. 29 130
 Bannitus largo modo dicitur rebellis curiæ. nu. 25 129
 Bannitus potest per procuratorem excipere de pretio non soluto. nu. 59 135
 Bannitus an per procuratorem possit oppone re compensationem nu. 61 136
 Et an eius fideiussor. nu. 92 136
 Bannitus qui ex forma statuti, si non compa ret infra decem dies, potest impunè occidi, an possit occidi in decimo die num. 63. fol. 136
 Bannitus qui post duos menses se voluntariè præsentat, an debeat omninò carcerari. nu. 40 132
 Bannito Titio si duo eius nominis eodem lo co habitent, qui censetur bannitus. num. 30 130
 Banniti ex aliquo, perdut priuilegium cõ parendi per procuratorem. nu. 21. 43
 Banniti iuste uel iniuste, an possint impunè of fendi nu. 38 395
 Banniti non debent receptari. nu. 9 126
 ¶ Bannum quid sit nu. 1. 124
 ¶ Bannum an à quolibet officiali remitti pos sit. nu. 32 130
 Bannum an valeat contrã filios Titij, non ex pressis nominibus. nu. 35 131
 Bannum debet publicari per ciuitatem. nu. 3 124. &

114. & nu. 7	129	¶ Bona contumacis, quæ seruando seruari nõ	
Bannum in quantum se extendat. nu. 28	130	possunt, quid agendum nu. 18	123
Bannum non debet publicari diebus feriatis.		Bona damnatorum ex fecta confessione, an fi-	
nu. 8	129	sco applicentur. nu. 44	353
Bannum quæ continere debeat. n. 5. & 6.	125.	Bona non uendicatur fisco, nisi lata sententia.	
& 126		nu. 77	355
Bannum per quod prohibentur medici cura-		Bona proditorum capta per curiam, si aliquis	
re aliquem vulneratum absque licentia cu-		in ius ius præterdit, intra quantum tps de-	
ria, nunquid valeat. nu. 36	68	beat agere. nu. 221. & 323	423
Bannum quo tempore debeat publicari. nu.		Bona seipsum interficientis applicantur fisco.	
26	fol: 129	nu. 73	355
Banni forma quæ sit nu. 4	125	Bonorum mobilium appellatione, an cõtineã	
¶ Baro habens iurisdictionem ciuilem an ha-		tur vix mature. nu. 4	120
beat mixtum imperium nu. 92. & 93	83	Bonorum mobilium appellatione, an veniat	
Baro in ciuilibus an possit cognoscere de dã-		pecunia destinata ad emptionẽ prædiorũ.	
nis datis, & de minimis furtis. numer. 94.		nu. 11	121
84		Bonorum mobilium appellatione, an ueniat	
Baro habens iurisdictionẽ ciuilem, an possit		pecunia redacta ex uenditione rei stabilis	
inobedientes punire. nu. 95	85	nu. 12	122
Baro habens iurisdictionem ciuilem, an cogno-		Bonorum mobilium appellatione, an veniat	
scat de præsentationibus instrumentorum		pecunia reposita in bancis. nu. 13	122
& de obligationibus numer. 96. 97. 98. &		Bonorum mobilium appellatione, an ueniant	
99	84. & 85	columnæ affixæ in domo. nu. 14	122
Baro non tenetur capere vassalum summi bã-		Bonorum mobilium appellatione, an ueniat	
nitum nu. 83	80	ascriptitii asini, & boues. nu. 15	122
Baro contumax, eius castrum confiscatur,		¶ Bono uiro credendum est nu. 34	199
quo ad administrationem iustitiæ. num. 2.		¶ Bones, vide supra. in uer. Bonorũ mobiliũ	
110		appellatione 6.	
Barones habentes iurisdictionem priuatiuẽ		Baro habet iurisdictionem in castro, in homi-	
in suos uassallos, an petant remissionẽ ual-		nes. et uassallos: Contingat aliquẽ suum	
salorum. nu. 63	75	vassallũ extra territorium castri delinquẽ	
Barones, an licitẽ possint præcipere uassallis,		te & ab eo pro tali delicto capiatur, et con-	
ne agant in regis tribunalibus. nu. 83	80	tra cum procedatur ad quærelam, nunquid	
Barones non debent eorum uassallos oppri-		Regis Curia recte prætedat quod pro deli-	
mere indebitẽ. nu. 183.	118	cto illo baro non cognoscat, Immo ad eam	
Barones non possunt uti iurisdictione, ultra		captus remittatur. nu. 108.	90
eorum priuilegia. nu. 29	394	Baro sui priuilegii metas excedere nõ debet.	
¶ Benignẽ iudex a sculcet subditos. nu. 14	6	nu. 110. et 129	90
¶ Blanditiæ æquiparantur minis. nu. 36	192	Barones iurisdictionem non habent ultra pri-	
¶ Blasphemia an dicatur, si quis dixerit, al de		uilegia nu. 119	98
spetto de Dio nu. 14	392		
Blasphemia qualiter excusetur. num. 36. 280.			
366			
Blasphemans Deum coram iudice, an possit		C Alumniose petentes non debent audiri.	
puniri ad pænã pecuniariam nu. 30. 223		nu. 29	7
nu. 51		¶ Capi à quocunque potest repertus in flagi-	
Blasphemans an possit repulsare testes. num.		ti crimine nu. 5	215
13	431	Capi non possunt confugientes ad ecclesiam.	
Blasphemans Deum, qualiter puniantur. nu.		nu. 17	392
271. & nu. 202	421	Capi non potest quis absque consilio iudicũ.	
Blasphemantes qualiter de iure canonico pu-		nu. 166	416
niantur. nu. 15	392	Capi possunt malefactores aufugiẽtes de una	
		provincia in aliam. nu. 234. 423. et si aufu-	
		gerint de una ciuitate in aliam, debent ca-	
		pi	

pi ad requisitionem iudicis loci delicti nu.		Carcerari an quis debeat pro delicto anti-	
233	425	quo nu. 17	157
¶ Capiens hominem propria auctoritate, an		Carcerari non debent offerentes dare fide-	
puniatur de usurpata iurisdictione nu. 21		iussores, si sumus infra i delegationem num.	
& 2	258	1	153
Capiens aliquem auctoritate propria, quo		Carcerati non ita debent senes, sicut iuuenes.	
modò puniantur. 113. & 116	407	nu. 6	176
Captura. Quomodò intelligatur id quod di-		Carcerari non ita debent de proximo libera-	
citur, quod in criminalibus est permessa ca-		di sicut alii. nu. 7	156
ptura, & ab ea potest inchoari indicis non		Carcerari quis non potest ex confessione ex	
precedentibus. & licet non sit capta infor-		tra iudiciali. nu. 24	315
matio. nu. 58	10	Carcerari non potest quis ab eo, qui non ha-	
Captura an quolibet tempore permittatur.		bet aliam iurisdictionem. nu. 51	353
nu. 5	34	Carcerari non debent, parati dare fideiuis-	
Captura an in quolibet loco permittatur nu.		riam cautionem. nu. 162	416
9	34	Carcerari non debent, incidentes in pœnam	
Captura est permessa præcedenti aliquali in-		pecuniariam nu. 165	416
formatione. nu. 1	23	Carcerabitur quis pro pœna pecuniaria stipu-	
Captura est arbitraria antè cõtumaciam, sed		lata apud acta curiæ. nu. 3	153
post est & necessaria. nu. 2	33	¶ Carceratio est iusta excusatio: ut quis non	
Captura est permessa in alieno territorio. nu.		reputeur contumax. nu. 57. 59	7
3. 34		Et quid de carcerato penes forasitos. nu. 58	
Captura non debet concedi inimicis capiendi.		75	
no. 14	36	Carceratio est prohibita in durissimo loco	
Captura est permessa cum cause cognitione.		nu. 2	159
& cum qua nu. 20	37	Carceratam mulierem cognoscens carnali-	
Captura penes furca, an impediatur sententia		ter, quæ a pœna puniatur. nu. 25	159
foriudicationis proferri. nu. 8	242	¶ Carceratus an dicatur, si quis stat in palatio	
¶ Captus in flagranti crimine quis dicatur.		cum custodibus. nu. 11	157
nu. 9. 10. & 11.	216	Carceratus an possit citari. nu. 30	46
Captus in flagratis crimine, ex abrupto dam-		Carceratus an possit commendari in carceri-	
nari debet. nu. 1	215	bus ad instantiam alterius curiæ. n. 29	159
Captus in flagranti crimine quis dicatur. n. 7.		Carceratus omni die dicitur grauari, & sem-	
141		per poterit appellare. nu. 23	159
Captus per familiam potest consignari uni-		Carceratus ex illegitima causa, aufugiẽs nõ	
uersitati uel syndico, donec maior familia		habetur pro confessio. nu. 50	353
uenerit nu. 21	37	Carceratus pro speciali inquisitione, fractis	
Captus intra ecclesiam debet relaxari. num.		carceribus fugiens, habet ut pro confessio. n.	
19	393	45. & 45	353
Captus pro crimine læsæ maiestatis nõ potest		Carcerari non debent ferreis manicis ossibus	
liberari inconsulto rege. nu. 220	422	inhærentibus grauati, sed ita debent custo-	
¶ Capitula debent esse clara, & non obscura.		diri, ut non fugiant, non ut perimantur. nu.	
nu. 3	270	3 & 4	159
Capitula debent legi inquisitis & super ipsis		Carcerati infirmi debent curari, & quid si pe-	
interrogabuntur. nu. 1	244	tant se liberari nu. 29	159
Capitula quæ eliciuntur ex repertis, debent		Carcerati sunt sub protectione curiæ. nu. 24.	
esse conformia cum ipsis repertis. num. 2		159	
270		Carcerati quid debeant soluere pro iure por-	
¶ Carcer non datur ad pœnam. nu. 1	155	telli nu. 62	396
Carcer qualis esse debeat. nu. 8	156	¶ Castellani quando possunt arma deferre.	
Carcer est triplex. 10	158	80	402
Carcer debet esse publicus. nu. 58	157	Castellani nõ debent se introrittere de aliis	
		negõ.	

I N D E X

negotijs, quam castri. nu. 168	417	Citatio per edictum quando permittatur, nu. me. 37	48
Castellanorum causa agitantur coram iustitians regionum, nu. 169	417	Citatio an ualeat, si est erratum in nomine, nu. 38	49
Castitas est amica Deo, nu. 35	192	Citatio sine assignatione diei, nunquid ualeat, nu. 40	49
Casualiter interueniens in coniuratione contra principem, non punitur capitaliter, nu. me. 68	400	Citatio committitur seruienti curiæ, n. 3	50
Causa, qualibet etiam iniusta excusat a dolo num. 34	199	Citatio debet notificari alicui de domo, & debet recipi iuramentum ab eo, cui notificatur, nu. 8, & 9.	51
Cicatrix quando dicatur remansura, num. 20.	383	Citatio debet fieri in presentia testium, nu. 10	51
Citari an quis possit per iudicem loci delicti extra territorium, nu. 27	44	Citatio ad dicendum sit, facta publicatione in causa, nu. 1	285
Citari an possint delinquentes, si non constat de nomine eorum, sed de signis, nu. 93	49	Citatio an fiat ad audiendam sententiam in criminalibus, nu. 85	370
Citari potest quis per iudicem ore proprio, nu. 19	42	Citationis forma quequam sit, nu. 3	40
Et etiam per tabellionem, nu. 20	43	Citationis forma, quando peruenitur ad foriudicationem, nu. 4	140
Citari debet inquisitus ad discutiendum su per indicijs, nu. 63	325	Citatus ad informandum debet personaliter comparere, nu. 8	41
Citari an qs possit ratione delicti extra territorium, nu. 11	336	Citatus an teneatur comparere, ubicunque asserit index, nu. 26	44
Citari debet per trinam citationem, ut quis habeatur pro confessio, nu. 16	349	Citatus ad pœnam arbitrio iudicis inferenda, quomodo condemnabitur, nu. 31	48
Citatio debet fieri uisa prius in informatione per iudicem, nu. 1	40	Citatus ad publicandum, an condēnetur ad tertiam partem bonorum mobilium, si nō comparet, nu. 16	56
Et plenè per Guliel. Benedictum in repet. c. Raynuitus. in vers. mortuo itaque testatura el j, extra de testamen.		Citatus comparens recta curia usq; ad primū sonum, non dicitur contumax. & quid debeat facere, nu. 1, & 2.	148
Citatio nunquid debeat cōtinere causam, nu. 2	40	Citatus non auditur, si allegat ad sui notitiam non peruenisse citationē domi factā, nu. 4	335
Citatio debet continere nomen iudicis, num. 4	40	Citatus extra territorium citantis, nō potest pro confesso haberi, nu. 10	336
Citatio peremptorium continere debet nu. 5, & 6.	41	Citatus coram iusticiario regionum, an possit comparere in magna curia uicaria, nu. 176	417
Citatio an debeat continere locum nu. 7	41	Ciuitatis rector, qualis est, tales & ministri eius nu. 1	2
Citatio debet habere datam diei, mēsis, & anni, nu. 16	42	Clandestinitas inducit suspicionem, nume. 36	181
Citatio debet committi nuntio, nu. 17	42	Clausula generalis non refertur ad specificata nu. 4, 9	169
Citatio parti aduersæ committi non debet, nu. 18	42	Clausula, si & in quantum, an excuset producentem a falso, nu. 11	196
Citatio debet continere congruum tempus, nu. 22	43	Clausula, toties quoties, quid operentur, nu. 261	428
Citatio an sit in scriptis semper facienda nu. 25	44	Clericus qui non declinat forum laicale, punitur, nu. 38	69
Citatio facta domi nunquid ualeat, non facta perquisitione, si citāsus est in ciuitate, nu. 28	46	Clericus an debeat cōparere, quando citatur per	
Citatio facta domi ubi nullus habitat, quando ualeat, nu. 29	46		
Citatio facta die feriato nunquid ualeat, nu. 34, 35, & 36	48		

I N D E X

per laicum, allegaturus, & ostēsurus instrumentum clericatus, nu. 39	69	ficari, nu. 9	390
Clericus incorrigibilis an perdat priuilegiū nu. 40	70	Clerici primæ tonsuræ quando gaudeant priuilegio fori, nu. 8	390
Et quis dicatur incorrigibilis, & qualiter puniatur, ibi. & nu. 41	70	Clerici pro delictis conueniendi sunt coram iudice ecclesiastico, nu. 2	389
Clericus quando dicatur incedere cum habitu, & tōsura, & quādo nō, n. 42, & 44.	71	Clerici quando admittantur ad excusandum nu. 390, & nu. 254	415
Clericus quando capitur absque habitu & tōsura, debet particulariter describi habitus, cum quo fuit captus, nu. 43	71	Clerici sunt exempti a iurisdictione laicali, nu. 38	69
Clericus an perdat priuilegium fori si plura delicta commisit, nu. 45, 46, 47	72	Clericorum domus sunt immunes, ut ibi nō hospitentur, nu. 3	389
Clericus non incedens in habitu & tonsura, & immiscens se enormibus, an perdat priuilegium, nu. 47	72	Cogitatio in usurario in foro animæ puniatur num. 69	400
Clericus in minorib. constitutus, quando perdat priuilegium, nu. 48	73	Cogitationis pœna quando quis puniatur, nu. me. 70	400
Clericus arma militaria deferens, tertio motus an perdat priuilegium, nu. 49	73	Coitus nepharius. qualiter puniatur, nu. 5, 376	
Clericus illegitimus quis dicatur, & an habeat priuilegium fori, nu. 55	74	Columnæ in domo affixæ, an veniant appellatione mobilium bonorū nu. 14	122
Clericus exercens viles, artes, quando perdat priuilegium, nu. 56	74	Commater potest accusare de morte sui cōpatris, nu. 24	164
Clericus & laicus simul delinquentes, an omnes debeant remitti ad iudicem ecclesiasticum, nu. 161	112	Comparens reus debet statim examinari num. 2	150
Clericus coniugatus, an & quando debeat remitti ad iudicem ecclesiasticum, num. 162	112	Comparitio spontanea est maximum indicium innocentie, nu. 1	150
Clericus coniugatus quibus priuilegijs gaudeat, nu. 163	112	Compositio an indicatus confessio, nu. 145	311
Clericus an possit deponi, si confiteatur, quod promisit decem ne accusetur, nu. 94	308	Conatus puniatur in crimine læsæ maiestatis, nu. 69, 70, 71, 72, & 88.	232. cum seq.
Clericus confitens se esse laicum, an sibi noceat, nu. ibidem		Concitas canem, ut mordeat transeuntes, & mortificatus pereat, qua pœna puniri debeat,	
Clericus repertus in flagranti, potest per laicum capi, ut portetur ad ecclesiasticum, nu. 6, 215 & nu. 22		Cōcussio non debet fieri subditis, nu. 18	9
Clericus debet personaliter comparere, & operere declinatoriam fori, nu. 5	389	Condemnari debent inquisiti, si cōfessi uel conuicti uidebuntur, nu. 1, 360, & numer. 101	371
Clericus denunciatus debet dare fideiussorem nu. 6	390	Condemnari nemo debet prima die post ferias, nu. 173	417
Clericus nolens respondere in examine cogendus est nu. 9	151	Condemnari nemo potest, nisi sit cōuictus, aut confessus, nu. 20	177
Clericus si accusat, tenetur prestare aliquas, qui principales se obligent, nu. 5	162	Condemnari quis non potest ex indicijs indubitatib. nu. 24	177
Clerici confitentes delictum absque accusatore puniuntur, nu. 147	311	Condemnari utrum possit ad pœnam tertie partis mobilium ille, qui fuit sub fideiussoribus liberatus, & demum citatus non cōparet, nu. 19	57
Clerici coniugati an conueniantur coram iudice seculari in delictis, nu. 4	389	Condemnari an possit, si quis conuictus ad huc tamen neget nu. 110	331
Clerici in criminalibus quando possunt testi-		Condemnatio ad mortem debet dari facultas, ut possit de peccatis suis confiteri, nu. 4	360

epipere de manibus familiae. nu. 11	361	Confessio extrajudicialis accusatoris prodest	100. nu. 35	316		
Confessio ararij an noceat fisco. n. 141	310	Confessio extrajudicialis aliquando plene	probat. nu. 26. 315. & nu. 37 & 38	310		
Confessio an noceat perempta. instatia. nu. 30. 297. & nu. 67	305	Confessio extrajudicialis debet esse certa &	clara nu. 21	315		
Confessio an noceat si nō constat de delicto	nu. 118	310	Confessio extrajudicialis, probabilis & possi-	bilis esse debet. nu. 7	313	
Confessio an operetur ubi liquet de innocē-	tia. nu. 58	302	Confessio extrajudicialis debet probari, per	testes qui examinari debuerunt. n. 14	314	
Confessio an possit declarari. nu. 130	311	Confessio extrajudicialis debet causa robo-	rari num. 4	312		
Confessio cōiugis in cuius favore lata est sen-	tēij diuortij, an sufficiat ad eam retrahē-	dam. nu. 126.	331	Confessio extrajudicialis, dicitur probatio	probata. nu. 36	316
Confessio contra matrimonium an noceat.	nume. 124.	330	Confessio extrajudicialis est sufficiens indi-	cium ad torturam. nu. 22	315	
Confessio coram incompetenti quid opere-	tur. nu. 74. 306. & nu. 85.	307	Confessio extrajudicialis facit, ut non requi-	ratur ratificatio in tormentis. nu. 29	315	
Confessio debet esse clara & non dubia. nu.	59	392	Confessio extrajudicialis non debet emana-	ri per iram. nu. 10	313	
Confessio debet esse cum causa nu. 45	300	Confessio extrajudicialis non debet esse eli-	sa ex contrarijs probationibus. n. 17	314		
Confessio debet esse possibilis. nu. 36	298	Confessio extrajudicialis non debet extor-	queri per metum. nu. 9	313		
Confessio debet esse simplex, & an in totum	debeat acceptari. nu. 46. & 47	300	Confessio extrajudicialis nō infamat. nu. 34	316		
Confessio debet esse uerosimilis & probabi-	lis nu. 33. & 34	298	Confessio extrajudicialis probatur per duos	testes. nu. 1	312	
Confessio coram iudice competenti fieri de-	bet. nu. 1.	293	Confessio extrajudicialis quando plene p-	bet num. 31	315	
Confessio debet fieri coram omnibus si sunt	tres iudices. nu. 6	294	Confessio extrajudicialis testes accusati de	falso, quādo operetur cōtra ipsum. nu. 32	316	
Confessio fieri debet in loco solito iudicio	rum & non alibi. nu. 60	302	Confessio facit habere rem pro liquida. nu.	48	307	
Confessio debet fieri iudici pro tribunali se-	dentis. nu. 7. 294. & quid si non est facta in	forma iudicij nu. 8	294	Confessio facta coram syndico denuntiante,	an ualeat. nu. 96	367
Confessio debet fundari sup ualido proces-	su. num. 6	336	Confessio facta coram iudice tacente, an di-	catur iudicialis. nu. 9	294	
Confessio debet principaliter fieri & non in-	cidenter. nu. 80. 327. & nu. 95	330	Confessio facta ex causā pietatis an nocet.	nu. 57	362	
Confessio delicti aliquando probat clericū	incurribilem. nu. 148	311	Confessio facta in ciuili, an praedicit in cri-	minali. nu. 140	312	
Confessio est plenissima pbatio. nu. 77. 306	Confessio est abrupto extorta corā uno iudice, si fuerit reuocata corā alio, an sufficiat ad condemnandam. nu. 36	322	Confessio facta in uinculis an ualeat. nu. 3	& 5	244	
Confessio extorta ab illis personis, quæ non	possūt extorqueri, est insolidā. n. 77	327	Confessio facta per iram non nocet. nu. 17.	295. & nu. 136	332	
Confessio extorta dolo aduersarij an noceat.	nume. 18	295	Confessio facta per testem, an ei noceat ut	reo postea inquisito. nu. 29. & 32	297	
Confessio extorta per tortorā absque iudicijs.	an conuallidetur, si est uerificata per oculo	rum inspectionem. nu. 35	212	Confessio facta paximilla negatiua, an suffi-	ciat ad condemnationem. nu. 143	311
Confessio extorta sine iudicijs, an conuali-	detur ipsi superuenientibus. nu. 32	122	Confessio facta sub spe gratiæ non nocet. nu.			

mc.

me. 15	295	Confessio inducit notorium. nu. 75	306			
Confessio ficta an extendatur ad interesse	partis. nu. 40	352	Confessio in tortura corā in competenti, per	seuerata coram competenti ualeat. num. 96	fo.	330
Confessio ficta an noceat in alia causa. n. 42	352. & vide Guliel. Bene. omnino. in repe.	re. Rainucius. in ver. mortuo itaque testato-	re. cl. 1. nu. 166. ubi plene ubi etiā habetur,	quæ sit differentia inter fictam & uerā cō-	fessionem ut ibi. nu. 174. cum sequentib.	
Confessio ficta an noceat alteri. nu. 43	352	Confessio ficta an operetur, si fuerit iudex in	competens, qui in carcerem coniecit. nu.	53	353	
Confessio ficta an operetur in alio iudicio.	nu. 54	354	Confessio ficta an operetur, si fuerit iudex in	competens, qui in carcerem coniecit. nu.	53	353
Confessio ficta an probeat uere delictum. nu.	38.	352	Confessio ficta æquiualeat ueræ confessioni.	nu. 29. & 30	351	
Confessio ficta æquiualeat ueræ confessioni.	nu. 29. & 30	351	Confessio ficta debet esse possibilis, probabi-	lis, & uerosimilis. nu. 25	351	
Confessio ficta dicitur liquidissima pbatio.	nu. 28	351	Confessio ficta dicitur liquidissima pbatio.	nu. 28	351	
Confessio ficta in vno capitulo, in eo tantum	operatur. nu. 22	350	Confessio ficta, habetur pro ficta condemna-	tione. nu. 31	351	
Confessio ficta, habetur pro ficta condemna-	tione. nu. 31	351	Confessio ficta operatur effectū, ubi fundata	est inquisitio super crimine punibili. nu.	14	349
Confessio ficta principalis, an noceat fideiuf-	sori. nu. 267	428	Confessio ficta principalis, an noceat fideiuf-	sori. nu. 267	428	
Confessio ficta resultans ex cōrūpente suum	delatorem, facit ut possit puniri. n. 87.	356	Et etiā infamat. nu. 88	356		
Confessio ficta non sufficit, si non constat de	delicto, & conuincatur. nu. 15	349	Confessio ficta non sufficit, si non constat de	delicto, & conuincatur. nu. 15	349	
Confessio ficta debet fundari super ualido p-	cessu. nu. 6	336	Confessio ficta debet fundari super ualido p-	cessu. nu. 6	336	
Confessio ficta reprobata contrarijs probatio-	nibus, non operatur. nu. 17	349	Confessio ficta reprobata contrarijs probatio-	nibus, non operatur. nu. 17	349	
Confessio habet vim rei iudicate. n. 76.	306	Confessio habet vim rei iudicate. n. 76.	306			
Confessio iudicialis præsumitur uera, & ope-	ratur, ut non requiratur infamia. Item spō-	te confessus aliquando non punitur. nu-	me. 86	307		
Confessio incidenter facta ad quid noceat.	nu. 31	297	Confessio incidenter facta ad quid noceat.	nu. 31	297	
Confessio in continenti reuocata, an debeat	de errore probari. nu. 140	312	Confessio in continenti reuocata, an debeat	de errore probari. nu. 140	312	
Confessio in criminalibus, an habeat execu-	nem paratam. nu. 68	307	Confessio in criminalibus, an habeat execu-	nem paratam. nu. 68	307	

b 2 Con-

Confessio territi valet sine iudicijs. n. 37 322
 Confessio tollit presumptionem iuris & de iure. nu. 83 307
 Confessio trium latronum quid operetur. nu. 109 309
 Confessio vsurarij qua consentitur se extorsisse vsuras. an noceat sisco, si ante damnatus sit. n. u. 117 310
 Confessio vulnerati, quod non fuit vulneratus ab inquisito est indicium innocentia. nu. 78 306
 Confessiones extortae sub spe, & promissione gratiae non valent. nu. 235 425
 Confessio an possit reuocari per sententiam. nu. 90 308
 Confessus an possit objicere de nullitate iudicijs. nu. 113 310
 Confessus delictum an debeat liberari sub fideiussoribus. nu. 110 309
 Confessus dicitur manifestus delinquens. nu. 70 305
 Confessus etiam perempta instantia, condemnatur. nu. 67 305
 Confessus ex inualido processu condemnatur. nu. 65 304
 Confessus sicut potest condemnari, etiam post peremptam instantiam. nu. 32 351
 Confessus sicut non appellat. nu. 69 354
 Confessus non appellat. nu. 99 330
 Confessus non debet sub fideiussoribus relaxari, etiam in poena pecuniaria. nu. 2 153
 Confessus per torturam dicitur sponte confiteri. nu. 89 329
 Confessus potest interrogari de alijs delictis, de quibus non extant iudicia. nu. 33 312
 Confessus sponte mitius punitur. n. 282 307
 Confessus vnum delictum in tortura, potest de alijs interrogari, etiam si non extant iudicia. nu. 97 330
 Confitens damnatur ex confessione. nu. 100 330
 Confitens delictum, quod vere constat ipsum non commisisse, quando puniatur. n. 116 333
 Confitens esse vera in inquisitione, seu in capitulo, in quo continebatur, quod sit insignis latro an debeat morti tradi, si reuera non commisit nisi vnicu furtu. nu. 101 307
 Confitens & reuocans confessionem, an debeat torqueri. nu. 114 310
 Confitens extrajudicialiter potest priuari beneficijs. nu. 25 315
 Confitens instrumentum verum, esse falsum, an praedictet. nu. 125 311
 Confitens se absolutum ab excommunicatione, an videatur confiteri se fuisse excommunicatum. nu. 131 312
 Confitens se alias in iudicio abiurasse heresim, an ex noua confessione possit damnari. nu. 138 312
 Confitens se adulterasse Bertam, an videatur confiteri eam esse coniugata. nu. 108 309
 Confitens se corrupisse iudicem, si iudex fuit absolutus, an sibi noceat ad condemnationem. nu. 144 311
 Confitens se commisisse vsuras an damnatur. nu. 116 312
 Confitens se fecisse homicidium ad sui defensionem, an sufficiat ad condemnandum. nu. 128 311
 Confitens se fecisse plura furta eodem loco, diuersis temporibus tamen, an debeat morti tradi. nu. 99. & 100 307
 Confitens se alicui fregisse cranium capitis, an & quando noceat. nu. 38 299
 In confessione an debeat perseuerari. nu. 39 299
 Confitens se non commisisse, sed fuisse auctorem ad illud committendum, an damnatur. nu. 102 309
 Confitens se occidisse hominem, cuius nomen ignoratur, an damnari possit. nu. 105 306
 Confitens sponte delictum, & non perseuerans, an possit torqueri. nu. 104 331
 Confitens se stuprasse aliquam, tanquam suam uxorem, an sufficiat, ut stuprant vendicet eum iniuriam. nu. 132 312
 Confitens se uenenasset aliquem, & ex ueneno mortuum, an ualeat. nu. 15. 240. nu. 37. 181 nu. 86 329
 Confitens se vulnerare Titium, & ex dicto vulnerare ipsum decessisse, si tamen constat de contrario non nocere. nu. 111 309
 Confiteri an censetur recipiens literas ad se missas per assassinum. nu. 129 311
 Confiteri an dicatur, dicens se condemnatum in supplicatione. nu. 115 310
 Congregans armatos, an puniatur de portatione armorum, & de congregatione. nu. 9 361
 Congregans armatos in ciuitate, a quibus ortur, moueturque seditio, an committat crimen lese maiest. nu. 11. 16. 17. & 18 226
 Congregans gentes, ut faceret seditionem, si non est secutus effectus, an puniantur. nu. 21

21 227
 Coniectura una tollit aliam. nu. 6. 17. nu. 47. 183. & nu. 20 240
 Coniectura semper est capienda, ut excludatur de lectum. nu. 52 183
 Coniecturae sufficiens ad probandum delictum in genere commissum. nu. 9 14
 Consignatio inquisiti per clamidem fit per iudicem. nu. 271 430
 Consilium dans hostibus in perniciem regis, an committat crimen lese maiest. nu. 13. & 23. 226. & 227
 Contractus initus. per carceratum an ualeat. nu. 19 358
 Contumacia purgata an faciat iudicium ad torturam. nu. 54. 134. & nu. 11 126
 Contumacia contracta coram praeside, an purgetur comparando in magna curia uicaria. nu. 6 149
 Contumacia contracta in uno iudicio, an operetur in alio. nu. 23 350
 Contumacia debet accusari die iuridico. nu. 2 54
 Contumacia debet accusari per quaerularem, seu inquirentem. nu. 9. & 10 55. 56
 Contumacia debet accusari per partem. nu. 20 350
 Contumacia debet continere diem quo fuit accusata. nu. 6 55
 Contumaciam & bannum debet rite & recte procedere, ut operetur. nu. 19 350
 Contumacia facit iudicium, si rite & recte procedit. nu. 10 319
 Contumacia non potest accusari, nisi uocato citato. nu. 8 55
 Contumacia prima & secunda, debeant ne accusari in citatione ad fore iudicandum. nu. 5 140
 Contumacia purgata, an faciat iudicium sufficiens ad torturam. nu. 11 349
 Contumacia quomodo, & quo ordine in regno accusetur. nu. 1. 3. & 12 54. 55. & 56
 Contumacia ultima debet accusari curia p tribunali sedente. nu. 7 55
 Contumax an dicatur coram iudice in contemptu non comparens. nu. 24 350
 Contumax an dicatur, qui accessit ad superiorem, & non comparuit coram citante, ex probabili causa. nu. 7 149
 Contumax uerus quis dicatur. nu. 3 335
 Contumax fictus quis dicatur. nu. 3 335
 Contumax an intra annum possit alienare de bonis aduocatis. nu. 5 120
 Contumax an possit allegare declinatoriam fori. nu. 10 149
 Contumax de iure communi an habeatur pro confesso. nu. 1 334
 Contumax & bannitus absque alijs iudicijs, torqueri quando possit. nu. 8. usque ad nu. 31. 19. cum seq. 350
 Contumax habens legitimam causam non comparendi an excusetur. nu. 2 350
 Et plenè per Guliel. Benedict. in repet. c. Raynuitius in verb. mortuo itaque testatore. el. 1. nu. 165. ubi multa pulchra de confessione facta, uide per eum.
 Contumax in criminalibus pro quibus alias deberet, sub fideiussoribus liberari, non liberatur stante contumacia. nu. 9 149
 Contumax non potest per procuratorem comparere, nisi prius purgauerit contumaciam. nu. 174 430
 Contumax non potest reputari primo die iuridico post ferias, sed det expectari. n. 4. 55
 Contumax qua poena puniatur. nu. 11 56
 Contumax quas poenas patitur. nu. 41. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 51. 52. & 53. 132. & 133. & 134
 Contumax quando purget contumaciam. nu. 172 430
 Contumax si comparet intra duos menses, & purget contumaciam, an debeat sub fideiussoribus liberari. nu. 5 148
 Contumax si purgat contumaciam, & non dat fideiussores, carceratur. nu. 8 149
 Contumax si purgauit contumaciam, & dedit fideiussores de stando iuri, & iterum citatus ad contestandam litem, si non comparat, quid faciet iudex. nu. 12 149
 Contumaces intra duos menses, secure possunt comparere. nu. 171 430
 Conuersatio cum participantibus in delicto, facit iudicium. nu. 7 151
 Conuersatio mala, est malae operationis iudicium. nu. 14 152
 Conueniri non potest quis, extra districtum proprium incolatus. nu. 234 425
 Copia capitulorum debet dari inquisito, & debet dari gratis. nu. 1 269
 Copia capitulorum debet esse conformis cum exemplato. nu. 2 269
 Copia capitulorum non datur in crimine lese maiestatis, absque consultatione regia. nu. 4 270

Copia denūciae an detur in crimine læsæ maieſtatis.nu.98 236
 Copia indiciorum,debet dari torquēdo.nu.51 323
 Copia repertorū datur habitis teſtibus p̄o repetitū.nu.5 270
 Copia repertorū non datur captis in flagranti.nu.8 216
 Copia repertorū non datur notoriē delinquenti.nu.8 219
 ¶ Corrum pere attentans,an puniatur,num.181 418
 ¶ Corruptens ſuum delatorem habetur, pro cōfeſſo.nu.79.80.81.82.83.84.85.& 86.355.cum ſequen.
 Corruptela qualiter probetur.& qualiter p̄cedatur in ea.nu.182 418
 Corruptelæ crimen qualiter puniatur.num.179 418
 ¶ Crimen eccleſiaſticum, coram iudice eccleſiaſtico tractari debet.nu.229 425
 Crimen læsæ maieſtatis,an committat ille, qui triftatur de proſperis principis,& gaudet de aduerſis.nu.69 232
 Crimen læsæ maieſtatis, an committatur, ſi quis recipiat ſeu habeat literas rubelliū num.26 228
 Crimen læsæ maieſtatis committere an dicatur, ille qui dixit ſe uelle occidere regē nu.71 232
 Crimen læsæ maieſtatis committitur, qñ di rectē offendiſ ipſa maieſtas.nu.63 231
 Crimen læsæ maieſtatis eſt enorme.& an ab eo appellari poſſit.nu.1 225
 Crimen læsæ maieſtatis nō committitur, ni ſi dolus adſit.nu.64 231
 Crimen læsæ maieſtatis committit ille, qui mittit nuntium vel literas hoſtibus populi Romani,nu.1.& 8. 225
 Crimen læsæ maieſtatis committit ille, qui mittit pecuniam hoſtibus pop. Romani.nu.4& 9. 225
 Crimen læsæ maieſtatis committit ille, cuius opera iniuſſu principis obſides liberari ſunt nu.7.10 225
 Crimen læsæ maieſtatis committit ille, qui ſolicitatur hoſtes, ut arma ſumant cōtra regem.nu.14.226.& nu.24 227
 Crimen læsæ maieſtatis committit, qui conſtat exercitum regis ad tumultū.nu.15.226.nu.25.26.27.28.& 29.236.& 128
 Crimen læsæ maieſtatis non committit ille,

qui ſuit cum hoſtibus circa uſum armorum,& quaſi per caſum.nu.30 228
 Crimen læsæ maieſtatis committit ille, qui quo quomodo op̄e hoſtibus tradit.n.31.37.& 38 218
 Crimen læsæ maieſtatis committitur tradēdo victoriā hoſtibus.nu.32.39.40.& 41.228 229
 Crimen læsæ maieſtatis committitur tradēdo arcem cōtra uolūtatem principis. n.33.42.& 44 229
 Crimen læsæ maieſtatis committitur, tradēdo arcem hoſtibus.nu.34.& 46.229 230
 Crimen læsæ maieſtatis committitur, bellū gerendo cum hoſtibus regis, abſque permiſſu principis.nu.37.& 47 229
 Crimen læsæ maieſtatis committitur, creādo magiſtrum militū, abſq; licentia principis nu.36.38.& 49.229.& 230
 Crimen læsæ maieſtatis committitur, recuſando exercitū ſucceſſori tradere,nu.50.240.& nu.64.65.66.& 67.230 231
 Crimen læsæ maieſtatis committitur delinquendo exercitum regis.& accedendo ad hoſtes.n.51.230.n.68.69.70.71,72 232
 Crimen læsæ maieſtatis committit, qui ſub iure iurando promiſit ſe proditurum regem.nu.52.130.& nu.74 233
 Crimen læsæ maieſtatis committit, relaxando hoſtes regis captos.nu.54.231.& nu.75 233
 Crimen læsæ maieſtatis committitur p̄ eū, cuius opera factum eſt, ut fideles regis deſicerent.nu.55.231.& nu.76 233
 Crimē læsæ maieſtatis committitur per eū, cuius opera factum eſt, ut rex extera nationis, regi nō obtemperaret.nu.56.231.& nu.77 233
 Crimen læsæ maieſtatis committitur p̄ eū cuius opera factum eſt, ut hoſtes iuuentur pecunia, iumentis, & alijs.nu.57.231.& nu.78 334
 Crimen læsæ maieſtatis committitur corrūpendo ſtatuas Imperatoris iam confeſtatas nu.58 231
 Crimen læsæ maieſtatis committit, inducēdo exercitum regis in inſidias.nu.53.& 74.ſol.231.& 233
 Crimen læsæ maieſtatis committitur per eū, cuius opera factum eſt, ut ciuitas caperetur.nu.59.231.& nu.80.81.& 82 234
 Crimen læsæ maieſtatis committitur p̄ eū, cuius

cuius opera factum eſt conſilium de occidendo regē.nu.60.231.& num.81. & 83.284
 Crimen læsæ maieſtatis committitur per eū qui ſictē caſſauit ſodales, ut accederēt ad hoſtes,nu.61.241.& nu.84
 Crimen læsæ maieſtatis committitur per eū qui machinatur de non præſtāda obediētia regi.nu.62.231.& nu.85.& 86 235
 Crimē læsæ maieſtatis committitur per eū, qui fallum in tabulis publicis conſcribit in leſionem rei publicæ.nu.63 231
 Crimen læsæ maieſtatis non committitur uerbis & habet duo capita.nu.86.285.& nu.90. Et tam in primo, quam in ſecundo capite poteſt in abſentes procedi.n.91.236.& quæ ſit pœna cōtentorū.in primo & ſecundo capite.nu.92 236
 Crimen læsæ maieſtatis committunt etiam cōſci, nūtijs, & ſatellites n.93. & 94 236
 Es an committatur per clericū.n.95.& 96 236
 Et in hoc crimine proceditur ex officio.nu.97 236
 Crimen læsæ maieſta. quæ ſpecialia habeat in regio.nu.60.& 61 398
 Crimen ſuppoſiti partus, per quantum tempus præſcribatur. nu.18 143
 Crimen publicum quando dicatur.n.8 154
 ¶ Cumulatio delictorū an fiat, ut ſic habeat locum tortura, ubi aliās non haberet locum nu.66 326
 ¶ Curator debet dari minori ante litem cōteſtaram & qualiter.nu.28 247
 ¶ Custos pecuniarum ſubtractarum, an torqueatur.nu.7 319
 Custodes carcerum qualiter præſtantur de mala custodia carceratorum. n.163.416
 Cadauer occiſi ſepultum antequām à iudice inſpiciat, diſſepelli debet, ut eius uulnera inſpiciantur.nu.31 22
 Captus ſi eſt aliquis ad alterius officialis requiſitionē, an capiens ad capti inſtantia, & allegantis iudicem ſuum ſuſpectum, de eo poſſit cognoscere.nu.23 37
 Carcerati prætextu inſimilitatis an extra carceres habitentur.nu.28 38
 Quod contra legem non eſt: Ibidem & nu. ſeq nu.38
 Caſſatura in contractu incorporata, facta in continenti præſumitur.nu.89 212
 Caſus a priuilegio omiſſus, remanet in iuris communis diſpoſitione.nu.111 97

Cauſa aliquid faciēdi, ex quor & quibus ſumi poteſt.nu.82 210
 Cauſæ quibus priuilegium uiduis cōceditur.nu.81.& 85 80
 Cauſæ non indicant niſi iunctæ cum uicio perſonæ.nu.78 209
 Cautela optima pro liberatione carcerati ciuilitate, & inſimi fideiuſſores nō habentis.nu.31 39
 Conceſſum eſt baroni caſtrum cum territorio & iuriſdictione in eo. Contingat uafſalum alterius loci ibi delinquere, cuius baro priuilegiū habet ne eius ſubditi poſſint alibi conueniri, & coram alio iudice & iam ratione delicti, uel loci nūquid ad eum ille delinquens captus per iudicem loci debeat remitti nu.106 99
 Coniecturæ ſufficiunt ad probandum delictum in genere commiſſum. nu.18 16
 Coniectura una aliam tollit.nu.84 10
 Coniectura non niſi duobus teſtibus probatur.nu.81 210
 Conſuetudo tribuit iuriſdictionem etiā ſœminis.nu.153 409
 Cōtractus redditur nullus per defectum ſubſtantialium. nu.85 211
 Cōtractus ſecundum loci conſuetudinem interpretatur.155 109
 Crimina occultē commiſſa per inhabiles teſtes probantur.nu.96 214
 Crimen maieſtatis, clandestini, & falſæ monetæ Regij officiales tantū hodie cognofcunt.nu.2 13

D

Amnatus a l morte, ſi inſontē dicat nominatū per ſe, an proſit nu.101 330
 ¶ Debitorum nomina an cōtrincātur ſub appellatione mobilium.nu.8 121
 Debitoribus contumacis poteſt mandari p̄ iudicem ut ſoluant contumaci.n.17.123
 ¶ Decerni debet procedēdum eſſe, ut in notorio. & eſſe notorium.nu.14 220
 ¶ Decreti forma, quo procedatur ad ſententiam foriudicationis.nu.6 140
 ¶ Deſenſam ſub inuocatione Domini regis, qñ quis poſſit imponere.n.90 403
 Deſendere quis tenetur mulierem clamantem, ſi uolentiam patitur.nu.103 405
 Deſendendi cauſa ſemper præſumitur reſcutere percuſſus primò.nu.15 277
 Deſendendo occidens eum, cui præſtiterat cautionem

atione, ut efficiatur de illo foro, n. 75 78
 Defensiones quæ possunt fieri aduersus probationem, quod furtum sit commissum, nu. 19 16
 Defensiones quæ possunt fieri aduersus probationem curiæ, quod delictum sit in genere commissum, nu. 15 & seq. 15
 Delicta absque causa committi non solent, nu. 45 26
 Delicta quedam nominata, & alia innominata, nu. 8 14
 Delictum commissum in domo, præsumitur ab illis de domo commissum, nu. 37 23
 Delictum quando in officio, aut officij prætextu commissum dicatur, nu. 146 106
 Delictum esse commissum, debet constare ante omnia, nu. 3. 4. 5. & 16 13
 Delictum esse in genere commissum, verè non præsumptiue probandum, nu. 90 212
 Delictorum omnium querenda est causa, nu. me. 76 208
 Delinquens efficitur eo tunc de foro, nõ subditus. Et non naturaliter, sed accidentaliter subditus, nu. 156 109
 Deposito offensi quando iudicium ad torturam faciat, nu. 32 22
 Depositioni ex præsumptionibus coadiuuante standum potius, quàm depositioni in tormentis factæ, nu. 95 214
 Dicitio, quatenus, quid significat, nu. 122 95
 Dicitum testis extra iudicium habet vim confessionis contra testem, nu. 75 208
 Duobus existentibus priuilegijs, si primum in tempore continet idem quod ius commune, tollitur per secundum, etiam non facta de primo mentione, nu. 107 90

E

Ecclesia interdicta an habeat priuilegiũ ne quis ab ea extrahatur, nu. 20 393
 Ecclesia nondum consecrata, an habeat priuilegium ne quis extrahatur ab ea, num. 21 393
 Effectus excommunicationis quis sit, num. 5 73
 Error notarij quot testes probetur, & an præsumatur, si amittit solemnitates instrumentorum, nu. 59. 60. & 61 202
 Esculentia, & poculenta, quando possunt per officiales recipi, nu. 31 394
 Examinator testium an debeat habere salarium pro testibus fisci, nu. 102 404
 Exceptio absentiae, infirmitatis, vel alia,

si maliciosè proponatur non iuuat, nume. 31 66
 Exceptio hostica, de hac exceptione habes infra in litera. H. in ver. Hostica exceptio.
 Exceptio illegitimitatis personæ potest opponi contra accusatorem, nu. 14 163
 Exceptio impunitatis delicti, an per quemlibet possit opponi, nu. 16 142
 Exceptio, quod non potest ex officio procedi est admittenda, alias appellabitur, & debet opponi ante litem contestatam, nume. 8. & 9. 270 271
 Exceptio, quod quis non potest accusari, est dilatoria, nu. 64 171
 Exceptio quæ à principio poterat inualidare contumaciam, inualidat confessionem, nume. 5 335
 Exceptionem habens in principio causæ, & non opponens non potest eam postea opponere, nu. 17 197
 Exceptiones dilatoriæ aduersus accusationem, proponuntur ante litis contestationem, num. 23 247
 Exemptiones notoriè friuolas potest iudex respicere, nu. 9 219
 Excipi de falso perpetuò potest, nu. 22 144
 Excommunicatio quid sit, nu. 50 73
 Excommunicationis quot sint species, num. 51 73
 Excommunicationis exceptio, quomodo admittatur in regno, nu. 53 74
 Excommunicationis exceptio, si obijciatur agendi de spolio quid faciendum, nume. 227 424
 Excommunicatus per annum perseverans in excommunicatione, an in regno puniatur, nu. 54 74
 Excommunicati qualiter puniantur, nume. 226 424
 Excusator potest comparere pro citato ad viuendum iuramenta testium, nu. 99 405
 Excusator simplex quando admittatur, num. 9 62
 Executio sententiæ capitalis est facienda in locis publicis, nu. 78 370
 Executio sententiæ capitalis non debet fieri in diebus feriatis, nu. 101 371
 Executio sententiæ capitalis per quem debeat fieri deserta appellatione, nu. 100 371
 Exheredari potest filius ex sola causa foriudicationis, nu. 21 123
 Exhibendus est homo testibus, de quo depo-
 nuat.

cautione de non offendendo, an puniatur saltem poena cautionis, nu. 14 277
 Defensio, si excessit modum in se defendendo, qualiter puniatur, nu. 22 362
 Defensio est permilla non solum per se, sed etiam pro parte, & è contrà, nu. 17 278
 Defensio necessaria qualiter probetur, num. 11. 12. 13 276
 Defensio non est danda capto in flagranti crimine, nu. 2 215
 Defensio permittitur cum moderamine inculpatae tutelæ, nu. 56 398
 Et an excedens moderamen ex proposito teneatur pro toto, nu. 38 398
 Et an moderamen consideretur in rixa, nu. 57 398
 Defensiones aduersus signa suffocationis, nu. 59 185
 Defensiones an statim debeant reo dari, nu. 22 278
 Defensiones quæ comparent in crimine ueneni, nu. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. & 21. & nu. 22. & 23 241
 Defensiones qualiter fiât, & quo ordinè, nu. 1 274
 Defensiones etiam post sententiam recipiendæ sunt, & ex officio iudicis ad defensionem possunt examinari testes, nume. 8. & 9 276
 Defensiones non dantur in crimine læsæ maiestatis inconsulto pro rege, nu. 99 236
 Defensiones quæ possunt fieri aduersus probationem, quod furtum sit commissum, nu. 10 14
 Defensiones quæ possunt fieri aduersus probationes curiæ, quod delictum sit in genere commissum, nu. 6. & 7 14
 Defensiones quas poterit facere maritus aduersus lamocinatum nu. 14. 189. & nu. 19. 20. & 21 190
 Defensionum quot species sint nu. 19 278
 Defensionibus an reus possit renunciare, nu. me. 72 306
 Defensor pro absente, an & quando possit comparere, nu. 72 351
 Delictum commissum in domo, præsumitur ab illis de domo commissum, nu. 21 17
 Delictum commissum ab eo quem probatur habere dilucida interualla, in dubiũ præsumitur commississe tempore, quo habebat dilucida interualla, nu. 34 280
 Delictum de nocte commissum probatur p

coniectura, nu. 13 175
 Delictum est commissum, debet constare ante omnia, nu. 3. 4. & 5 13
 Delictum esse commissum in genere, debet probari, ut confessio resultans ex fuga carceratorum, operetur, nu. 67 354
 Delictum grauissimum est occidere uxorẽ, nu. 55 184
 Delictum in genere esse commissum in crimine furti, qualiter constare debeat, num. 34. 52. & 63, cum seq. 13
 Delictum in genere esse commissum, quando eicitur constare, nu. 35 298
 Delictum si est commissum in medio duarũ ciuitatum, coram quo puniatur, num. 129 311
 Delictum constare quando dicatur, num. 27 154
 Delicta grauiora quæ sint, & quæ leuia, num. 44 71
 Delicta indulta, præscripta, uel sententiata non debent capitulari, nisi ad aggrauandum, nu. 7 270
 Delicta sunt punienda, nu. 13 7
 Delinquere nemo præsumitur, nisi ex causa, nu. 12. 196. & nu. 19 240
 Delinqueris coram iudice ubi nullus adest, nisi ipse iudex & notarius, qui de mandato iudicis scribit, illum deliquisse, nõquid possit puniri, nu. 29 223
 Delinquens nunquid perquiri possit in domo aliena, nu. 9 34
 Delinquente uero apparente, non operatur confessio extrajudicialis, nu. 19 314
 Denuntiator debet iurare, nu. 65 171
 Deus omnium sacerdotum puritate queritur, nu. 38 8
 Deus est uia, ueritas, & uita, nu. 38 8
 Dicitur socij tollitur, si nominatus nõ habet practicam cum inquisito, nu. 83 402
 Dies commissi criminis an debeat declarari, nu. 49 169
 Dies termini non computatur in termino, nume. 5 55
 Dilatio non datur in crimine notorio, nu. 7 218
 Dolus & non culpa punitur in atrocissimis, nu. 64 231
 Dolus præsumitur in eo qui potest obuiare delicto, & non obuiat, nu. 20 197
 Dolum excusat quælibet causa, nu. 33 199
 Domiciliũ an foriatur quis ex sola habitatione

hunc. nu. 46	27	rit nolle ut, punitur. nu. 22	197
Expensæ in causa criminali factæ per accusatorem iuramento probantur. num. 8. in fin.	156	Cetera inuenies infra in litera. N. in ver. Notarius in litera. S. in ver. suspicio. in litera T. in ver. Testis, & in litera. V. in ver. utens falso.	
Exteri etiam plectuntur pœna asportationis armorum, si arma deferunt. nu. 81. 402		Falsificans litera regias, qualiter puniatur, nu. me. 185	419
Aequiparatorum idem est iudicium. nume. 149	107	Fama an & quando faciat iudicium ad torturam. nu. 26. 27. & 28. 174. & nu. 35. & 36	177. 178
Aetas multis insidijs exposita est. nu. 103	88	Fama bona in genere probata tollit iudiciũ. famæ publicæ. nu. 29. & 30	170
Ex facto ius oritur. nu. 95	84	Fama publica, quod quis non commisit delictum, quid operetur. num. 31. 32. 33. & 34	179
	F	Fama debet præcedere inquisitionem. nume. 66	31
Acta per iudicem incompetentem non factis habentur. nu. 4	294	Fama mala inducit iudicium. nu. 75	32
Factum coram iudice, dicitur fieri apud acta nu. 12	295	Familiares domus debent ad informationem curiæ examinari. nu. 20. 21	
Falsa scriptura priuata utens, ita puniatur, si cut publica vteretur falsa. nu. 42	200	Fideiussio non capitur die feriato. num. 271	429
Falsam monetam eudens, qualiter puniatur. nu. 193	420	Fideiussio viciaria, qualiter admittatur in regno. nu. 270.	419
Et qualiter puniatur radens monetam. nu. me. 194	420	Fideiussio sicut cum clausula, & toties, quoties expirat lapsò biennio a die litis contestationis. nu. 13	245.
Falsitas ne committatur, minima subtilitas adhibenda est. nu. 13	196	Fideiussiones omni die recipi possunt. num. 267	429
Falsitas non est, ubi non est dolus. n. 36.	199	Fideiussor datus alibi non debet per magnam curiam recipi. nu. 11	391
Falsitas non committitur, ubi quis longo tempore stetit in possessione, vigore instrumenti, quod dicitur falsum. nu. 37	199	Fideiussor citatus ad præsentandum principalem, si comparet in ultimo peremptorio si ne principali recta curia est contumax. nu. me. 3	148
Falsitas ubi nocet, punitur. nu. 38	199	Fideiussor contumax, an representando reũ purget moram. nu. 4	148
Falsitas ut excludatur, lex præsumit varietatẽ loci & temporis. nu. 15	197	Fideiussor condemnatus ad pœnam, quia nõ præsentauit principalem, an si post aliquot dies præsentet, euitet pœnam. nu. 13	149
Falsum committitur per eum, qui aliquẽ supponit loco absentis, dicentem se esse illũ. nu. 1. 194. & nu. 9	295	Fideiussor de præsentando, an si nõ præsentat teneatur ad pœnam & interessẽ. num. 260	428
Falsum ut excludatur, semper interpretãdus est actus. nu. 14	196	Fideiussor pro vulnere, an teneatur secuta morte. nu. 262	428
Falsum non potest dici, quod adiunatur primordio veritatis. nu. 35	199	Fideiussori de viuendo pacificò, an noceat cõfessio ficta principalis. nu. 37	352
Falsum crimen detestabilius veneficio. num. 56	202	Fideiussorẽ dantes inuicem de non offendendo, si se offendunt, an teneantur ad pœnam si deiussionis ordinariam delicti. n. 23. 3. 63	
Falsum est crimen exceptuatum ab indultu. nu. 57	202	Fideiussores ad quam pœna debeant se obligare. 264	269
Falsum non committit, qui falsum deponit credens esse verum. nu. 63	297		
Falsi pœna an teneatur utens falso instrumentũ to. nu. 7. & 8. & 11. 195. & nu. 18	398		
Falsi pœna tenetur coram instrumentum. nu. 188	420		
Falso utens instrumento postquam certioratus est de falso, non euitat pœnam falsi, etiam si produxisset cum clausula si, & quatenus. nu. 19. 197. & nu. 23. & 24	198		
Falso utens, & ipsum fabricans, etiam si dixit			

Fideiuf-

Fideiussores an possint condemnari sine alia requisitione, si reus se non presentauit. nu. me. 275	469	Filia proditorum an possint contrahere matrimonium absque consensu regio. nu. 212	423
Fideiussores an possint non requisiti presentare reum. nu. 258	428	Filius familias non potest accusare, nisi data fideiussione. nu. 147	414
Fideiussores an possint purgare moram. nu. 273	430	Filius familias si accusat, tenetur se obligare de consensu patris. nu. 4	162
Fideiussores an teneantur presentare reum, si fuit carceratur & aufugit. n. 257.	427	Filius familias an possit accusare absq; consensu patris. nu. 38	167
Fideiussores an teneantur presentare reum, si effectus est rebellis. nu. 253	426	Filius non presumitur quod sit dissimilis patris. nu. 28	228
Fideiussores an teneantur presentare reum, si non requiruntur, & an sufficiat requiri principalem. nu. 249	426	Filius puniatur ex delicto patris in crimine læsæ maiest. nu. 106	237
Fideiussores an teneantur presentare reum, si bannitus. nu. 254	427	Fiscus an possit appellare. nu. 82. 83. & 84.	370
Fideiussores an teneantur presentare, si iudex dedit causam fugæ. nu. 255	427	Fiscus an succedat foriudicato. nu. 30	145
Fideiussores citati ad presentandum reum possunt petere, ut iudex iuret pro qua causa velit illum. nu. 252	426	Fiscus an succedat foriudicato in ea parte, qua institutus est foriudicatus a patre. nu. me. 22	127
Fideiussores contumaces non purgant contumaciam, licet compareant eodem die sine principali. nu. 274	429	Fiscus in totum succedit contumaci, mortuo patre contumacis non habenti filios. nume. 20	123
Fideiussores debent esse idonei. n. 266.	429	Fiscus non sunt carcerandæ in loco masculorum. nu. 9	156
Fideiussores non valentes dari, quid faciendum. nu. 265	429	Foriudicari non potest mulier. nu. 33	145
Fideiussores nõquid ad libitum iudicis possunt requiri, ut presentem principalem. nu. 251	426	Foriudicatur contumax elapsò anno, & non comparens, si est delictum, pro quo veniat imponenda pœna capitalis. nu. 1	138
Fideiussores qualiter requirantur, ut presentent principalem. nu. 250	426	Foriudicatio redditur nulla, si tempore primæ citationis fuerint allegata iusta impedimenta, & nõ fuerint admilla. n. 34. 145	
Fideiussores qualiter teneantur, si non est adiecta certa pœna. nu. 259	428	Foriudicatus an licite occidatur. n. 10	141
Fideiussores quomodo iurent, & obligentur. nu. 248	426	Foriudicatus non potest furca suspendi per priuatum. nu. 11	141
Fideiussores quot debeant esse pro quolibet carcerato. nu. 268	430	Foriudicatur an possit per pecuniam occidi. nu. 12	141
Fideiussores tenentur in solidum, licet non dicatur. nu. 269	250	Foriudicatus rebannitus an possit occidi. nu. 15	142
Fideiussores an liberentur confessus. nu. 73	309	Foriudicatum dum est in fortijs curiæ an liceat occidere. nu. 13	142
Fideiussoribus liberari non debet carceratus pro crimine læsæ maiest. inconsulto rege. nu. 101	237	Foriudicatus nulliter, an si confiteatur, sibi noceat. nu. 124	311
Fideiussoribus liberatus, si reperiantur illi fideiussores non idonei, potest iterum capi, ut alios idoneos prostet. nu. 20	155	Foriudicatus quia non comparuit infra annum, ex quo fuit carceratus apud Turcas, restituitur in integrum. nu. 60	75
Fideiussoribus quando & in quibus casibus carceratus non liberetur. nu. 4. 5. 140. 6. 7. 8. 9. 141. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. & nu. 19. 153. & 154. & 155		Foriudicatus cum captus fuerit, debet ipsius recognitio fieri. nu. 1	146
		Foriudicato debet dari terminus ad dicendũ causam, quare sententia foriudicationis exequi debet. ar. nu. 21	146
		Fornicationes, stupra, & adulteria per coniecturas probantur. nu. 20	217

Frater

Frater sciens tractatum de occidendo fratre si nō reuelat, qualiter puniatur. n. 69 367
 ¶ Frequentans stratam habet indicium contra se delicto ibi commissio. nu. 27. & 28 24
 ¶ Fuga quando faciat indicium. nu. 10. 239. & nu. 30 243
 ¶ Fur aufugiens ad ecclesiam an capi possit. nu. 18 392
 Fur condemnatur ad pœnam iuris & restitutionem rei. nu. 133 411
 Fur debet condemnari ad restitutionem rei. nu. 72 369
 Fures qui dicantur. nu. 104 308
 Fures qualiter olim & hodie plectuntur. nu. 175 417
 ¶ Furtum alibi committens, an possit puniri per iudicem eum capientem cum re furtiua nu. 64 75
 Furtum an committat ille qui habuit pecuniam, vt deferret ad alium, & non detulit. nu. 127 410
 Furtum an committat ille, qui habuit lanam vt pannum faceret, & non fecit, vel si fecit, in suum commodum conuertit. num. 129 411
 Furtum an committat ille qui inuenit rem alienam, & domino nō restituit. n. 130 411
 Furtum committens Romæ, & captus alibi cum re furtiua, an puniatur. nu. 121 311
 Furtum fore commissum quomodo constet. nu. 8. 11. & 12. 14. 15
 Furtum magnum quod dicatur nu. 38 39
 ¶ Furiosus & demens, an possit condemnari. nu. 28 297
 Falstatis suspicio cessat ex testium multitudine, & alijs. nu. 92 213
 Falstas cessat in magna multitudine nu. 80. & infra nu. 94 209
 Falstas ut non committatur: nimia subtilitas adhibetur. nu. 87. & infra. nu. 91 211
 Falstatis diffinitio. nu. 91 212
 Familiares domus debent ad informationē curie examinari. nu. 36 23
 Forus originis dicitur satis priuilegiatus. nu. 112 91
 Frequentans stratam, habet indicium contra se de delicto ibi commissio. nu. 39. cū seq. 24
 Furtum fore commissum, quomodo constet. nu. 17. & 19 16
Guetram mouētes in regno qualiter puniuntur. nu. 59 378
Heres confessi an & quando teneatur nu. 79 306
 Heres fideiusloris de non offendendo, an teneatur ad pœnam. nu. 24 363
 Heredi constitentis nocet confessio facta coram incompetenti. nu. 2 295
 Heredi an nocet ficta confessio. n. 13 349
 Heredi se interficiētis nocet ficta confessio. nu. 76 355
 Heredes seipsum occidētis, quid probare debeant ad defensionem, ne bona confitentur. nu. 78 355
 ¶ Hereticus an ex sola confessione possit condemnari. nu. 137 312
 ¶ Heretici qualiter puniantur. nu. 10 391
 ¶ Homicida qualiter olim & hodie puniuntur. nu. 88 405
 ¶ Homicidium casuale quomodo puniatur. nu. 31 363
 Homicidium commissum manu vacua, qualiter puniatur. nu. 34 364
 Homicidium commissum baculo, quomodo excusetur à pœna mortis. nu. 20 278
 Homicidium in rixa commissum quomodo excusetur. nu. 24 278
 Homicidium de nocte commissum qualiter excusetur. nu. 39 281
 Homicidium eo ipso probatur factum per seipsum, si rixabatur cum Titio, qui postea reperitur mortuus. nu. 71 31
 Homicidium commissum à pluribus quando puniatur in pluribus. nu. 24 384
 ¶ Hostica exceptio quid operetur. n. 21 64
 Hostica exceptio quando competat. num. 22. & 25 65
 Hostica exceptio quando possit opponi. nu. 23 65
 Hostica exceptio per quē opponi possit. nu. 24 65
 Hostica exceptio debet probari. nu. 26 65
 Habitare dicitur qui cum familia. & bonis degit. nu. 114 92
 Habentibus electionem, competit uariatio. Et quid ea operatur. nu. 148 107
 Homicidium vnde dictum. nu. 9 14
Identitas nominis arguit identitatem corporis. nu. 10 196
 Id dicitur fieri apud acta, quod fit coram iudice. nu. 12 295
 ¶ Ignoran-

¶ Ignorantia quocumque sit nu. 31 7
 ¶ Irregulari possunt esse iudices, dum tamen habeat penes se assessores petitos. nu. 2 3
 ¶ Impedimenta quæ fuerunt tempore citationis ad informandum, impediunt foriudicationem. nume. 28 145
 ¶ Imperatores excederunt officio, nu. 8 386
 ¶ Incēdiū qualiter puniatur. n. 13. & 14 381
 Incendiarij domorum qualiter puniatur. nu. 200 421
 Incestus crimen cum quibus committatur, & qualiter puniatur. nu. 8. & 9 380
 ¶ Indemnitas probatur per signa nume. 3. & 4 195
 ¶ Indicium ad torturam an faciat assertio defuncti cum iuramento nu. 7. 239. & nu. 17 241
 Indicium est demonstratio ac detegendam veritatem. nu. 8 313
 Indicium sumitur ex vita præcedenti. nu. 74 32
 Indicium non tollit aliud. nu. 53 184
 Indicium est amicum, licet plures conueniant in uno libello. nu. 16 245
 Indicij ad torturam debent esse uerosimilia. nu. 6 313
 Indicia debent esse certa & clara in genere suo. nu. 22 177
 Indicia relinquuntur arbitrio iudicis, & quomodo. nu. 15 177
 Indicia quando sint sufficientia ad torturam. nu. 49 283
 Indicia purgantur per bonam famam. nu. 50. 183
 Indicia facientia pro reo faciunt, ut ad torturam non possit deueniri. nu. 51 183
 Indicia legitima debent præcedere confessionem extortam per torturam, nu. 1. & 2 318
 Infamia an resultet ex confessione. n. 92 308
 Infamis an sit habitus pro confesso. nu. 36 352
 Infames & alijs ad testificandum nō idonei quando ad ferendum testimonium de crimine læsæ maiestatis admittantur. n. 108 237
 ¶ Infirmetas an excuset a comparatione, & quod sit officium iudicis ea allegata. n. 27. 65. & nu. 32 66
 Infirmetas qualiter probetur. n. 27. & 31. 65. & 66
 Infirmetas an possit allegari per simplicem excusatorem. nu. 29 66
 Infirmetas uxori, uel filiorum, an excuset citatum ut non teneatur comparere. nu. 34. fol. 67
 Infirmetas ne malitiose proponatur, quod sit remedium. nu. 33 68
 Infirmetatem allegans debet habere literas duorum medicorum, qui testificentur de infirmitate. nu. 28 65
 Infirmetas allegata si non reperitur, ubi sit infirmus, iudex ad contumaciā procedat. nu. 39 68
 ¶ Ingressus officij quomodo debent fieri nu. 66 111
 ¶ Inimicitia indicium qualiter tollatur. nu. me. 2 274
 ¶ Iniuriam faciunt legibus, qui uolunt se meliores uideri, quam ipsæ leges. nu. 34 8
 ¶ Iniurijs & contumelijs captos affici nō debet. nu. 16 36
 ¶ Iniuriari non debent uasali. nu. 17 6
 Iniuriari non debent appellantes. nu. 21 6
 ¶ Iniurians magistratus, atrocis puniuntur. nu. 6. 385
 Iniurians officialē qualiter puniatur, n. 134. & 136. 411 412
 ¶ Innocentia apparere non operatur ficta confessio. nu. 26 351
 ¶ Innocentes aufugientes a carcere nō possunt haberi pro confessis. nu. 66 354
 ¶ Inobedientia nunquam puniuntur, ubi ins aduersarij non efficitur deterrit, sed ius non competentis ladicur. nu. 17 56
 ¶ Inquiri non potest de omni delicto. nu. 61. fol. 270
 Inquiritur contra aliquem, ut ordinatorem & mandatorem delicti, si is confiteretur ille uerum, an possit condemnari. nu. 119. 310
 ¶ Inquisito debet continere eandem solemnitates quas accusatio nu. 173
 Inquisitio non potest alteri committi. n. 2 174
 Inquisitio debet ualida formari, ut fugiens a carcere habeatur pro confesso. n. 60. 354
 Inquisitio non potest formari non præcedentibus indicijs. nu. 9 319
 Inquisitio generalis quando fieri possit in re quo. nu. 145 403
 ¶ Inquisitus negans se commississe delictum, si postea convictus dicat quidem se fecisse sed fecisse ad sui defensionē, an audiatur. nu. 106 331
 Inquisitus si corripit iudicem, ut certam pro se ferat sententiam in criminalibus, an puniatur. nu. 180 418
 Inquisitus

Inquisitus an sit carcerandus eo ipso, quod ex processu apparet de iudicijs ad torturam sufficientibus, nu. 17.

Instantia perempta in causa periurij an possit pronuntari super debito, nu. 15 & 19. 245

Instantia si est perempta in vno, est perempta in alio, nu. 18 246

Instantia in criminalibus durat per biennium, nu. 15 247

Instantia in criminalibus potest prorogari per regem, per insufflationem spiritus vite, nu. 26 247

Instrumentum nunquam reprobat per testes instrumentarios, nisi probetur esse illos ipsos, qui descripti sunt in illo instrumento, nu. 5 195

Instrumentum probatur falsum eo ipso, quod probetur contrahentium aliquem fuisse absentem tempore celebrati contractus, nume. 6 295

Instrumentum productum, si cum dicatur falsum, producens surripiat de manibus notarij, & in ignem projiciat, an puniatur, nu. 54 202

Instrumentum per quod testes probetur falsum, & quomodo, nu. 64 203

Instrumentum falsum in vno capitulo, an sit falsum in omnibus, nu. 68 206

Insultus qualiter excusetur, nu. 35 280

Interlocutoria debet ferri super illatione torturæ, nu. 74 326

Interlocutoria ferri debet, quem haberi pro confessio, nu. 12. 349. & nu. 63 354

Interrogatoria dantur per curiam, sed non per inquisitum, nu. 32 279

Intestabilis efficitur occidens seipsum, nu. 75 355

Iudex debet habere auctoritatem, scientiam, experientiam, & bonam vitam, nume. 1. 2 3. 4 4

Iudex non debet esse partialis, sed communis, uum. 4 5

Iudex nou debet fauere vni parte magis, quam alteri, nu. 5 9

Iudex debet antequam partibus ius reddat, prospicere, ut quid durius, aut remissius constituat, nu. 6 5

Iudex non recte iudicans, audiat quid sibi dicitur, nu. 7 5

Iudex debet habere fidelitatem, nu. 8 5

Iudex debet esse mitis & placidus, nu. 9 5

Iudex in examinando reos terribilis esse debet, nu. 10 5

Iudex nimis crudelis esse non debet, nu. 11 5

Iudex nimis negligens debet remoueri, nu. 11 6

Iudex debet corrigere subditos ex dilectione, & non ex odio, nu. 12 6

Iudex non debet exardescere, aduersus eos, quos malos putat, nu. 13 6

Iudex benigne auscultet subditos, nu. 14 6

Iudex suos subditos iniuriare non debet, nu. me. 17 6

Iudex temere allegantibus, silentium imponat, nu. 20 7

Iudex non debet vti gratificatione in pœnis, nu. 24 7

Iudex non debet esse nimis fauorabilis in arbitarijs, nu. 25 7

Iudex tenetur inquirere, vbi potest, ex officio nu. 27 7

Iudex tenetur occurrere rixis, nu. 28 7

Iudex calumniosè petentes audire non debet, nu. 39 7

Iudex debet inuestigare veritatem, nume. 30 7

Iudex cum magna attentione debet intra vtriusque partis audire, nu. 31 9

Iudex legibus, magis quam clamoribus adherere debet, nu. 31 9

Iudex debet determinare per argumenta, & rationes legum, nu. 33 8

Iudex debet conuersitas dirimere per sententiam, vel concordiam, nu. 34 8

Iudex illicitas extorsiones pati non debet, nu. 35 8

Iudex non debet pati, quem grauari, in plus quam lex, nu. 36 8

Iudex debet habere puras manus, nu. 38 8

Iudex est Dei minister in terris, nu. 38 8

Iudex non debet audire iniusta petentem, nu. me. 40 8

Iudex iniustas remouere debet, 41 8

Iudex habet veri subiectos & eis illatis iniurias non inultas permittere, nu. 42 9

Iudex debet lites dirimere, nu. 44 9

Iudex debet partes releuare à grauaminibus, & expensis, nu. 45 9

Iudex curare debet, ne processus friuolis exceptionibus protelet, nu. 45 9

Iudex debet ostendere vultum tribunalē delinquentibus, nu. 46 9

Iudex debet sedere, & non stare, & patienter audire 46 9

audire aduocatos, nu. 47 9

Iudex qualiter se debeat gerere, nu. 48. 49. & 50. 9. & nu. 60 10

Iudex non debet nimiam familiaritatem cum subditis habere, nu. 30 9

Iudex debet etiam canela inspicere, & rerum ordinem inquirere, nu. 51 9

Iudex canonice delinquentes punire debet, nu. 51 9

Iudex boni & innocentis viri officium summi debet, nu. 51 9

Iudex debet antequam incipiat officium exercere, se informare à prædecessore, num. 52 10

Iudex debet etiam in diebus festiuis visitare carceratos, & absque causa carceratos ex officio admittere, nu. 53. 10. & 59 10

Iudex non debet dare causam fugæ, num. 57 354

Iudex non debet accedere ad terras vbi sunt partialitates, nu. 54 10

Iudex non debet officia assumere, vt quæstui & pecuniæ deseruiat, & nu. 55 10

Iudex non sit deditus mulieribus & scortis, nu. 36 10

Iudex personam pauperibus non consideret, & vultum potentis non honoret, nu. 56. 10

Iudex non debet esse auarus, nu. 57 10

Iudex non debet esse facilis ad capturam eorum, qui deseruntur, nu. 58 10

Iudex debet esse foris & æquus, nu. 60 10

Iudex debet patienter audire inquisitos, nume. 62 11

Iudex debet se abstinere à muneribus, nume. 63 11

Iudex videat quis dicatur, nu. 64 11

Iudex habet inclinare in mitiorem partem, nu. 65 11

Iudex quomodo debeat capere informationem, nu. 27 21

Iudex potest examinare testes à querulante non productos, nu. 49 28

Iudex potest frangere hostia domus capiendi delinquentem, nu. 4 34

Iudex si capit clericum, debet describi particulariter cum quo habitu fuit captus, quia non statur dicto suo, quod incedebat cum habitu & tonsura, nu. 43 71

Iudex loci delicti commissi per vassallum non substituit, an sit competens, nu. 65 76

Iudex loci originis vel domicilli, an possit inquirere de delictis alibi commissis, n. 66. 76 76

Iudex præueniens in captura, præfertur iudici præuenienti in citatione verbali, nu. 76 79. & nu. 81 79

Iudex an possit cognoscere, & bannire eorum delictum in se, vel suam familiam nu. 38 131

Iudex tenetur visitare carceratos & quid debeat facere, nu. 12. 145. & nu. 14. & 15 137

Iudex tenetur declarare, an procedat ad quærelam, an verò ex officio, & edi debet copia quærelæ, nu. 1 161

Iudex non debet seruare ordinem iuris in atrocissimis delictis, nu. 56. & 57 184

Iudex potest respicere exceptiones notorie friuolas, nu. 9 222

Iudex debet considerare in crimen læsæ maiestatis personam deferentis, qualitatem testamentum, & alia, 100 237

Iudex debet esse promptior ad torturam in crimine veneni, nu. 35 243

Iudex laicus potest terminum statuere petenti remissionem ad ecclesiasticum, intra quem habeat producere ea, quæ intendit producere coram ecclesiastico, vt videat, si releuent, nu. 38 280

Iudex recipiens confessionem debet esse ordinarius, non delegatus, nu. 5 294

Iudex habens liberum arbitrium non potest torquere sine iudicijs, nu. 3 318

Iudex debet recipere defensiones reorum, n. 52 vsque ad nu. 37. 323. cum sequentibus 318

Iudex torquens debet habere merum imperium, nu. 79 327

Iudex propter nimiam sæuitiam potest iurisdictione priuari, nu. 13 361

Iudex ex officio an possit procedere in crimine vsurarum, nu. 53 397

Iudex laicus cognoscat de crimine vsurarum, etiam quando dubitatur, an sit vsura, nu. 54 397

Iudex accusatore desistente an possit ex officio procedere, in crimine vsurarum, num. 55 397

Iudex dolosè iudicans qualiter puniatur, nu. 176. 417. & quid in criminalibus, nume. 179 417

Iudex potest ex officio procedere pro iniuria illatis religiosis & clericis, nu. 141 422

Iudex que habeat considerare in actione iniuriarum, nu. 135. & 137 413

Iudex qui tortis aliquem contra ius, qualiter puniatur, nu. 219 425

Iudex supplet pro eo, qui non potest accusare neque accusati adesse. nu. 159	415	sumæ probationes requiruntur. nu. 97	215
Iudex renetur, condemnare accusatorem calumniantem. nu. 108	406	In crimine raptus num peti, fieriq; possit remissio. nu. 125	96
Iudicis mens præsumitur esse conformis mentis legis. nu. 36	8	In crimine assassini omnia privilegia silent, cassantq; nu. 120	94
Iudicis arbitrium debet esse iuri & æquitati consonum. nu. 62	13	Iurisdictio à partibus prorogari potest, pariter & à lege. nu. 154	109
Iudice mandante actuario, quod aliquid faciat, habetur ac si esset factum coram eo. nu. 14	295	L	
Iudicare est munus publicum. nu. 22	6	Laicus contra clericum nõ probat. nu. 27	285
Iudicium debet conformari cum veritate. nu. 39	8	Latro ibi debet furca suspendi, ubi capitur. nu. 169	115
Iudicium est vnicum, licet plures conveniantur in vno libello. nu. 16	245	Latrones qui dicantur. nu. 104	308
Ius Francorum corrigitur. nu. 23	392	Latrones si fuerint tres, & deposuerint contra aliquem, quam fidem faciat. nu. 132	411
Iurisconsulti exercuerunt officia. nu. 9	386	Leno dicitur utilissima persona. nu. 4	187
Iurisdictio omnes est pœnes principis. nu. 67	76	Leno est peior quam diabolus. nu. 41	192
Iurisdictio quâdo dicatur priuatiuè, vel cummulatiuè concessa. nu. 67	79	Lenonem interficiens, an puniatur. num. 42	192
Et quis sit effectus quâdo priuatiuè vel cummulatiuè conceditur. nu. 68	78	Lenones, & meretrices de ciuitate expelli debent. nu. 34	192
Iustitia denegata quâdo dicatur. nu. 40	395	Lenones possunt capi per alios iudices, sed debent remitti ad magnam curiam vicariam. nu. 40	192
Iustitiarj cogunt inferiores iudices denegantes iustitiam vt eam faciant. nu. 39	395	Lenones repelluntur à testimonio. nu. 43. & 45	192
Iustitiarj prouinciarum de quibus cognoscant. nu. 37 & 41	395	Lenocinium est destabile crimen. nu. 1. 187 & nu. 33.	192
Iustitiarj qui se intromittunt pro primi causis baronum, puniuntur. nu. 42	395	Lenocinium est maius adulterio. nu. 2. 187. & nu. 24	190
Iustitiarj debet perquirere prouinciam. nu. 46	396	Lenocinium punitur etiam effectum non secuto. nu. 3. 187. & nu. 31	191
Iurisdictio coheret personis. nõ territorio. nu. 140	103	Lenocinium quomodo probetur. nu. 5	187
Iudex non potest delinquenti remittere corporalem penam, absq; partis voluntate, bene tamen commutare. nu. 117	94	Lenocinium qualiter in Regno puniatur & qualiter committatur. nu. 25. 26. & 27	191
Iudex competens dicitur, cuius iurisdictio poterit per exceptionem elidi. nu. 94	84	Lenocinium qualiter puniatur in femina extranea. nu. 30	191
Iudex animum cuiusq; non euentu animaduertit. nu. 77	209	Lenocinium qualiter puniatur in masculis. nu. 32. 191. & nu. 37	192
Iudex committere an possit aliquem uicinu, vel mortuum capiendum. nu. 30	39	Lenocinium vilis personæ est crimẽ extracordinarius. nu. 44	193
Iudex aliquem ad vterius iudicis requisitionem capiens, an expensas in capiendis factas, repetere possit. nu. 24	37	Leges patibiles in Regno sunt sublatae. nu. 24	393
Iudex quomodo debeat capere informationem nu. 28	21	Libellus in actione iniuriarum quæ contineat. nu. 138	412
Iudex requisitus vt aliquem capiat, & non capit, quia pœna plestendus. nu. 26	37	Litis contestationis forma. nu. 2	244
In causa falsi criminaliter inretata liquidif-		Litis contestatio an debeat fieri in præsentia accusatoris rei nu. 6	245
		Litis contestatio an semper debeat fieri iudice pro tribunali sedente. nu. 8	145
		Litis contestatio an inducatur, si dicatur, mentitur qui hoc vult dicere. nu. 9	245

Litis contestatio quos effectus pariat. nu. 10.	245	querela. num. 63	171
11. 12 & 13. 23. 24	245	Mandati Regij cõtempor, potest capitaliter puniri. nu. 47	133
Litis contestatio non requiritur in crimine notorio. nu. 5	218	Maritus an possit comparere pro vxore absque speciali mandato. nu. 11	41
Litem contestari, si reus spontè voluerit, an cogetur. nu. 4	244	Maritus calce percussus vxorem, an pœna mortis puniatur, si illa moriatur ex illa percussione. nu. 7. 174 & nu. 62	185
Lite contestata datur tortura. nu. 39	322	Maritus non lugens mortem vxoris, habet indicium contra se. nu. 40. & 41. 179. & nu. 42. 180. & nu. 46. 181. & nu. 48. 181	182
Literæ Regis non sunt semper exequendæ. nu. 43	230	Maritus quantum debeat amare vxorem nu. 43	282
Literas uel nuncium mandans contumacibus an puniatur. nu. 21	128	Maritus induens se festiuis vestibus, morte vxoris, habet indicium contra num. 44	182
Literis officialis alteri scribentis aliquè de liquisse an credendum. Et latius infra. nu. 25 nu. 22	37	Maritus occidens suam vxorem perdit ius succedendi. nu. 60	185
Ludentes ad dados & aleas, infames reputantur. nu. 201	421	Maritus nõ adhibens medicos vxori infirmæ quomodo puniatur. num. 61	185
Laicus delictum commisit, fecit se clericum; si capiatur à iudice laico, & remissio petatur; an facienda. nu. 145	105	Maritus an possit occidere vxorẽ in adultério deprehensam. nu. 63	185
		Maritus non vendicans mortem vxoris, occisæ, quomodo puniatur num. 64	185
M			
Magistratus sunt venerandi & honorandi. nu. 1. 2. 4. & 5. 364 &	385	Maritus non potest, nisi modicè & ex causa verberare vxorem. nu. 5	185
Magistratus ex officijs consequuntur nobilitatem. nu. 3	385	Maritus malè tractans vxorem, est excõmunicandus. nu. 67	185
Magistratus etiam à parentibus uenerandi sunt. nu. 7	385	Maritus tenetur præstare cautionem uxori, quæ recessit ab eo. nu. 68	186
Magister iustitiarius de quibus causis cognoscat. nu. 32	398	Maritus non potest contrahere matrimonium cum ea, quæ consensit morti prioris vxoris. nu. 69	186
Magister iustitiarius, & magna curia uicaria idem sunt. nu. 33	295	Maritus si malè tractat suam uxorem, fit separatio habitationis & thori. nu. 70	186
Magister iustitiarius, & iustitiarius, non se intromittunt in primis causis, nu. 34. & 35.	395	Maritus si vxorem uerberauit baculo, taliterq; sanguis exiuit, ex officio non potest procedi nu. 73	186
Magister iustitiarius cognoscit de oppressiõnibus factis per inferiores iudices. nu. 35.	395	Maritus malè tractans vxorem perdit lucra dotis. nu. 73	186
Malefactores aufugientes de una prouincia in aliam capi. possunt. 232	425	Maritus puniatur propter adulterium vxoris & qua pœna. nu. 7. 187. & nu. 8. 189 & num. 10	190
Malefactores aufugientes de vna ciuitate in aliam, debent capi ad requisitionẽ iudicis loci delicti. nu. 233	425	Maritus est sicut custos in grege. nu. 9	188
Mandans non debet molestari, nisi constet de mandatario nu. 69	31	Maritus committens lænocinium in suã vxorem qualiter puniatur. nu. 10	198
Mandatarius nunquid possit torqueri. ut in dicit mandantem, si dicat se ppro motu fecisse & si cum torturâ confitetur quo ad se. potest absque alijs indicijs iterum torqueri, vt indicet mandantem. num. 4 & 5.	287	Maritus reperiens vxorẽ in actu adulterij, & tacens, præsumitur læno, num. 11. 12.	189
Mandatum de quærulando, debet continere omnes solennitates quas debet continere		Maritus quas defensiones poterit facere aduersus lænocinium. nu. 14	189
		Maritus reperiens vxorẽ in actu adulterij po-	188

rest occidere ambos, nu. 198 420
 Mater foriudicati quid habeat in bonis ipsius, nu. 24 & 25 123
 Mater an possit accusare de morte filij, nu. 19. 164
 Mater pœna filiae qualiter puniatur. 28. & 29. 191
 Cœtera habens infra in litera P. in uer. Patre.
 Matrimonia an possint contrahere filiae proditorum absq; consensu regio, nu. 212. 423
 Medicorum est scire, an aliquis ex veneno sit mortuus, nu. 14 240
 Membrum quando dicatur debilitatum, nu. 23 380
 Memoria defuncti quando dānetur, & qualiter puniatur, nu. 10. 11. 12. 380. & 381
 Mendacium an faciat indicium ad torturam, nu. 9. 239. & nu. 29 142
 Merum & mixtum imperium an, & quando possit per barones exerceri. nu. 27 393
 Metus mortis terret etiam constātisimos viros & qualiter p̄betur, nu. 21. & 22. 390
 Minæ faciunt indicium ad torturam, num. 6. 239. & nu. 23. 24. 25. & 26 241
 Minister iustitiæ ut quis sit; potest condonari pœna mortis, nu. 21 362
 Ministrum iustitiæ si non habet iudex, potest cogere vilem aliquam personam, ut aliud officium faciat, nu. 18. & potest quis per sententiam condemnari, ut carniſex fiat, nu. 19 362
 Minor ætas an impediatur sententiam foriudicationem, nu. 7 141
 Minor se maiorē asserens, an sibi præiudicet, nu. 6 151
 Minor quatuordecim annis an possit torqueri, nu. 20. 290. & nu. 48. & 49 322
 Minor fugiens ex carcere, an habeatur p̄ confesso, nu. 61 354
 Minor non punitur pœna ordinaria, num. 17. 362
 Minor sine curatore potest extraiudicialiter confiteri, nu. 28 315
 Minor, uel mulier p̄ confesso haberi nō possunt ex contumacia, nu. 7. & 8 336
 Minoris confessio quomodo debeat fieri, nu. 19. vsq; ad nu. 27. cum seq. 296
 Minores torquentur in examine læsæ matris, nu. 6 225
 Moderamen inculpatæ tutelæ, an consideretur in rixa, nu. 16 278

Molendina quæ super aquis meant, atq; ambula, an sint mobilia & quid de modis, nu. mero. 9. & 10 121
 Monetam cutens falsam qualiter puniatur Et qualiter puniatur radens monetā, nu. 193 & 194 420
 Mors multipliciter euenit, nu. 18 175
 Mors subitanea quomodo possit causari, nu. 19 175
 Mortuus an possit suspendi, nu. 79 370
 Mortuus repperitus in domo, præsumitur occisus ab ijs, qui ibi erant, nu. 10 174
 Mortuus repperitus propè domum alicuius, p̄sumitur contra domini domus, nu. 11. 174
 Mortuum si quis spoliauerit, qualiter puniatur, nu. 204 422
 Mulier an & quādo accuset, nu. 15. & 16. 161
 Mulier potest accusare de morte filij spurij, nu. 17 164
 Mulier an luat in corpus, si non potest in ære soluere pœnam, ad quam fuit condemnata, nu. 19 36
 Mulier constens an restituatur in integrum, nu. 27 297
 Mulier prægnans citata, non tenetur comparere, nu. 30 66
 Mulier prægnans, non potest torqueri, num. 75 326
 Mulier quæ accepit medicamenta, ut conciperet, qua pœna puniatur, nu. 66 367
 Mulier si est condemnanda, & esset prægnans, differtur condemnatio, nu. 105 405
 Mulier si uult declinare forum, debet personaliter comparere, nu. 10 41
 Mulier foriudicari non potest, nu. 33 145
 Mulieri consenti se virginem, an dicitur, nu. 146 311
 Mulierem inhonestè viuere, quomodo probetur, nu. 4 374
 Mulieres an possit capi & carcerari, n. 18. 39
 Mulieres an sint idonei testes, ut quis damnetur ad mortem, nu. 128 410
 Mulieres deponentes in fauorem reorū, & uiri in fauorem fisci & quærulantis, p̄feruntur uiris, nu. 28 278
 Mulieres quærlantes de uolentiā, qualiter puniantur, si non fuerit uerū, nu. 104 405
 Mulieres apostatate faciunt sapientes, nu. 56 10
 Mulieribus competit ius uindictæ per uiam iustitiæ, nu. 23 164
 Mag. cur. uic. uel alius iudex cōpetens citatur pu-

pupill. uid. aut aliam miserabil. personam. comparent, & declinant forum, eliguntque forum iustitiarij prouinciæ, nūquid Mag. cur. dictis miserabilibus p̄sonis possit statuere terminum infra quem se præsentet coram iustitiario regionis, nu. 90 83
 Mala physiognimia, malumque nomen suspicionem indicant, nu. 44 26
 Mala conuerſatio male actionis indicium, nu. mero 43 26
 Maleficia omnia quatuor modis cōmittuntur, nu. 10 14
 Maior ratio concurret in priuilegiando uirginem, quam uiduam, nu. 87 81
 Metus & potentia idem, sunt, nu. 100 86
 Milites si delinquant, quis iudex de eorum criminibus cognoscat, nu. 141 104
 Miserabiles personæ priuilegiatæ an possint propositum mutare, aliumque iudicē adire, nu. 68 85
 Miserabilis contra miserabile, nunquid priuilegio, uti possit, nu. 102 86
 Miserabiles personæ si regium tribunal adierint, illudque in iudicem elegerint, an uariare possint, & petere remissionem ad ordinarium, nu. 99 86
 Multa fiunt per calumniam, nu. 35 23
 Multa facienda impediuntur, quæ iam facta minime impedirentur, nu. 150 107
 Mulier cœlebs an tali gaudeat priuilegio, nu. 82 80
 Mulieres de facili iusurandum contendunt, nu. 22
 Mulier in conuincendo stupro, nuda nō inspicienda, nu. 23 18
 Mulieri iuranti se Virginem, non facile credendum, nu. 21 17
 Et quando eius iuramento de uirginitate contra aliquem standum. ibid.

N

Negotiua cōtracta loco & tēpore, quomodo, & qualiter probetur, nu. 31 279
 Nobilis nō ita debet carcerari, sicut plebeus, nu. 5 156
 Nobiles pro furto qualiter puniantur, nu. 126 410
 Nominans testes extra regnum, & ultra mare, debet facere depositum, nu. 9 248
 Notarius actorum de mandato iudicis debet scribere oēs actus & mortus, quos facit

in examine, nu. 5 151
 Notarius bannius de magno, & famoso crimine, an interim possit cōficere instrumenta, nu. 39 131
 Notarius non habet necesse cognoscere contrahentes, per nomē & cognomē, numer. 2 194
 Notarius si nimis tardauit in registrando instrumentum in prothocollo, p̄sumitur suspectus, nu. 19 197
 Notarius an dicitur falsarius, si aliter sit dictum quam scriptum, nu. 58 102
 Notarius an, & quādo, possit errorem suum corrigere, nu. 62 202
 Notarius an possit supplere clausulas omiffas ab alio notario, nu. 63 203
 Notarius an, & quādo puniatur de falso instrumento, si probetur aliter dictum, quā scriptum, nu. 65 205
 Notarius an puniatur de falso, si scripsit, talis habuit & recepit, & reuera non habuit, nu. 66. & 67. 205. & 206
 Notarius an dicatur falsarius, si attestet oēs canonicos inieruisse, cum vnus abfuerit, nu. 69 207
 Notarius falsum conficiens instrumentum, qua pœna puniatur, nu. 70 207
 Notarius potest cogi per torturam ad exhibendum primam imbreuiaturam, num. 72 207
 Notarius delinquens damnandus est absque alio ordine iudiciario, nu. 1. & nu. 6 218
 Notarius tenetur scribere resistentiam, quā fecit iudex, nu. 220 423
 Notorium quotuplex sit, nu. 11 219
 Notorium actus transcuntis, quomodo probetur, nu. 12 219
 Notorium per quot testes probetur, nu. 16. & 17 18 221
 Notorium quando negatur per partem, qd faciendum, nu. 24 & 25 222
 Notorium dicitur maleficium ex confessione extraiudiciali, nu. 33 316
 Notorium resultat ex ficta confessione, nu. 34 351
 Notorij qualitas debet ante omnia probari, nu. 13 219
 Notorij qualitas quando probatur, an exigatur citatio partis, nu. 28 223
 Notorie criminofus potest ex officio condēnari, nu. 3 218
 Notorius criminofus summam interrogandus

dus est super facto, nu. 4. 218
 Nullitas citationum, contumaciarum, & bā
 ni, causat nullitatem foriudicationis, &
 identitatem, nu. 27. 144
 Nullitas aduersus sententiam fori iudicationi
 & identitatem, nu. 27. 144
 Nullitas aduersus sententiam, foriudicatio-
 nis allēgari potest, nu. 3. 146
 Nullitas quæ possit allegari aduersus senten-
 tiam foriudicationis, nu. 4. & 5. 146
 Nullitas proneniens ex defectu iurisdictionis
 inualidat confessionem, nu. 3. 294
 Nuntius debet exequi iuxta formam sibi
 commissam, nu. 11. 51
 Nuntius falsò referens, an puniatur, nu. 15. 52
 Nuntius regius, an possit in terra baronis ci-
 tare absque licentia, nu. 16. 17. 52. 53
 Nuntius regius delinquens in terra baronis,
 an per eum possit puniri, nu. 18. 53
 Nuntius potest per vim intrare in domum ci-
 tandi, nu. 20. 53
 Nuntius laici citans clericum, an puniatur,
 num. 21. 53
 Nuntius tenetur parti ad interesse, si citatio-
 nem non refert, nu. 22. 53
 Nuntius mali noui, quando teneatur, nu. 75.
 401. 52
 Nuntio referentiam indistinctè credatur, nu.
 12. & 13. 52
 Nuntio extra territorium citanti, an sit cre-
 dendum, nu. 19. 53
 Non probat hoc esse, quod ab hoc contigit ab
 esse, nu. 83. 210
 Nulla & inualida in consideratione non ha-
 bentur, nu. 86. 211
 Nunquid remissioni sit locus, ubi quis iniqui-
 ritur de iniurijs, vel excessibus factis, non
 obstante saluo conducto, & salua guardia
 per principem concessis, nu. 115. 93

O

Obligatio recepta in absentia iudicis,
 non habet executionem paratam, nu.
 13. 295
 Occupantes terram vel baroniā ad fiscum
 pertinentem, & qualiter procedatur, num.
 205 & 206. 422
 Offensor quando non nominatur, nec cogno-
 scitur per testes per nomen & cognomen,
 qualiter debeant deponere testes, num. 48.
 27. 226
 Officialis tenetur de eo, quod sit per vasa-

los conuocatos ad capturam delinquen-
 tium, nu. 11. & 12. 53
 Officialis requisitus ab alio officiali, ut ei
 adiutorium ferat in capiendo delinquen-
 tem, num. teneatur, nu. 13. 30
 Officialis bene se in officio gerens laudandus
 erit, nu. 1. 372
 Officialis non debet discedere ex officio, nisi
 prius steterit syndicatui, nu. 2. 372
 Officialis si bene se gessit, non debet in syndi-
 catu calumnijs vexari, nu. 3. 372
 Officialis non debet deponere officium, ante
 aduentum sui successoris, nu. 4. 372
 Officialis deposito officio, quid facere debeat
 nu. 5. & 6. 372
 Officialis male se in officio gerens, debet pu-
 niri, nu. 7. 372
 Officialis quid debeat facere, antè finitum
 officium, nu. 8. 372
 Officialis si steterit syndicatui, & innoxius re-
 pertus fuerit, debet liberari, nu. 9. 372
 Officialis qui stat syndicatui, si aufugit ad ec-
 clesiam, an ibi possit capi, nu. 22. 393
 Officiales subtrahens pecuniarum reipubli-
 ca, qualiter puniatur. Et si negligentia
 sua, bona publica deperire fecit, num. 143.
 & 144. 412
 Officiales debent stare syndicatui, nu. 30. 394
 Officium iudicis non est, nisi ad petita nu.
 32. 7
 Officio iudicis incumbit violentias prohibe-
 re, nu. 43. 9
 Officia per substitutos exerceri non possunt,
 num. 26. 393
 Officiorum fructus sunt mors, carcer, & cala-
 mitates, nu. 10. 386
 Ordo iuris in carcerando debet seruari, nu.
 52. 353
 Ordo iuris non est seruandus in capto in fla-
 granti crimine, nu. 3. 215
 Ordo iuris non est seruandus in leuibus, nu.
 30. 247
 Ordo iuris non seruatur in enormib. nu. 11.
 239. & nu. 31. 243
 Ordo procedendi & formandi processum in
 notorio crimine, nu. 15. 220. nu. 19. 221. nu.
 23. & 26. 222
 Ordo procedendi in notorio iudicij, quando
 quis deliquit, iudice pro tribunali seden-
 te, nu. 26. 222
 Ordo procedendi contra captum in flagran-
 ti crimine, nu. 12. 226

Officialis

Officialis regius delegatus executor, vel alius
 si in territorio baronis deliquit, an ab eo
 puniendus, & ad Reg. Cur. non remittendus?
 nu. 143. 105
 Officium fiscalium maximè necessarium, &
 quò tendat, nu. 92. 83
 Occisi à feris quàm plures fuere, nu. 16. 15
 Occisi qui dicantur, nu. 5. 13
 Occiso officiali baronis, quando crimen læsæ
 maiestatis commissum dicatur, n. 119. 94
 Origo, & domicilium à iure quam habeant
 potestatem, nu. 127. 97

P

Pater præfertur matri in quærela de morte
 filij, nu. 20. 164
 Pater in accusando de morte filij, an præfera-
 tur filijs, & nepotibus ex filio occiso, num.
 43. 168
 Pater an & quando possit remittere iniuriam
 factam filio, nu. 44. 168
 Pater an repellatur, vbi filius repellitur, quia
 bannitus sit, nu. 58. 135
 Pater foriudicatus an liceat occidi, n. 14. 142
 Pater occidens filium committentem vnam
 de causis ingratiitudinis, non punitur pœ-
 na mortis, nu. 27. 363
 Pater pro filio delinquente, & è contrà non
 tenetur, nu. 160. 415
 Patre remittente quærelam de morte filij, an
 mater accuset, nu. 21. 164
 Pauperi inquisito, debent fieri acta & de-
 fensiones gratis, nu. 27. 278
 Pauperem esse allegans, probare, & determi-
 nare debet iudex in principio causæ, ip-
 sum esse pauperem, nu. 133. 407
 Paupertas excusat maritum à lænoemio,
 nu. 23. 190
 Paupertas excusat maritum, si non sepeliuit
 uxorem cum pompis, nu. 45. 182
 Pacem an sufficiat habere à maiori parte,
 nu. 36. 169
 Peculium castrensè & quasi castrensè an cõ-
 fiscetur, nu. 19. 123
 Percussio lapide facta qualiter puniatur, nu.
 33. 364
 Percutiens pomo ensis non punitur pœna
 mortis, nu. 37. 364
 Percutiens bastono qualiter puniatur, nume.
 38. 364
 Periurium iactatum importat causam ci-

uilem & criminalem, nu. 20. 146
 Periuri quomodo puniantur, nu. 203. 428
 Perquisitio debet fieri per locum carceris,
 vnde aufugerunt carcerati, nu. 64. 354
 Poculum amatorium vel nociuum dantes,
 qualiter puniantur, & quid de vendente, &
 dante, & emente & venenum, num. 195. &
 num. 199. 421
 Pœna tertie partis bonorum mobilium quæ
 do habeat locum, nu. 18. 57
 Pœna vbi venit minoranda, debet esse pecu-
 niaria, nu. 18. 158
 Pœna corporalis nunquam imponitur, nisi
 vbi interuenit dolus, nu. 3. 4. 5. & 6. 174
 Pœna mortis ex quib. excusetur, nu. 18. 278
 Pœna extraordinaria potest imponi ex confes-
 sione extraiudiciali, nu. 23. 315
 Pœna an & quando possit minui, nu. 2. 360
 Pœna ordinaria non potest imponi, vbi non
 est seruatus ordo in procedendo, nu. 3. 360
 Pœna capitalis qua intelligatur, nu. 8. 361
 Pœna mitiori debet plecti delinquens magno
 dolore, nu. 25. 363
 Pœna mortis nullus debet plecti, in casu in-
 certitudinis, nu. 26. 363
 Pœna mortis non habet locum, nisi vbi con-
 currit dolus, nu. 28. 363
 Pœna alteratur in plus vel minus, secundum
 qualitatem personarum, nu. 29. & 30. 363
 Pœna minoratur propter multitudinem de-
 linquentium, nu. 35. 364
 Pœna qua puniatur qui armati ab aliquo
 quid exigunt, nu. 36. 364
 Pœna infamie imposita per statutum, altera-
 tur in plus in infami, nu. 39. 364
 Pœna mortis naturalis quando intelligatur
 imposita, nu. 47. 365
 Pœna capitalis quando intelligatur imposita
 nu. 48. 366
 Pœna consueta & non insolita debet imponi
 nu. 52. & 366. nu. 89. 371
 Pœna mitior imponitur, vbi quis condemna-
 tur ex præsumptionibus, nu. 59. 367
 Pœna arbitraria imponitur, vbi non reperit-
 tur statuta, nu. 60. 367
 Pœna pecuniaria, in quibus & quando sit ma-
 ior corporali, nu. 61. 367
 Pœna qua puniatur illi, qui ligant homines,
 ne cognoscant uxores suas, nu. 62. 367
 Pœna qua puniatur, qui dat medicamentum
 mulieri ad eam ingrauidandum, si illa mo-
 riarur, nu. 64. 367

Peena qua puniatur ille, qui aliquem rixatē cum fratre suo superueniens forte occidit. nu. 67	367	Peena asportationis armorum habet locum & in portantibus cultellos feritorios. nu. 82	402
Peena capitalis non potest in pecuniariam cōmutari. nu. 239. 231. & 242. & 243. 244. & 245. & 246		Peena fideiussionis debet accusari per fiscum, nu. 256	427
Peena pecuniaria, si venit applicanda fisco, agitur summarie, & de plano. nu. 237	425	Peena quæ habeat locum in eo qui se de alto præcipitavit, & alium occidit. nu. 89	403
Peena quæ nam habeat locum in eo, qui interfecit portantem pallium, sub quo erat corpus Christi. nu. 48	396	Peena quæ sit contra verberantes militem, seu nobilem. nu. 142	412
Peena vulneris, an semper debeat esse corporalis. nu. 86	402	Peena vulneris, an puniantur cum roncha. nu. 87	403
Peena qua puniantur tenentes assidatos interris demanij. nu. 207	422	Peenæ solutio facta per vnum, non liberat de linquentem. nu. 43	365
Peenæ ultra relegationem, quæ sint. n. 46	366	Peenæ pecuniariæ possunt moderari. nu. 238	425
Peenarum duplicatio, quæ habet locum in offendente officialem regium, non habet locum in officiali non commorante in curia regis. nu. 41	364	Peenarum duplicatio non habet locum in amputatione manus. nu. 40	364
Potestas an possit dare securitatem malefactori, & eam seruare teneatur. nu. 8	34	Præbiteri licet vacillantes in testimonijs, non sunt torquendi. nu. 26	23
Præbiteri licet vacillantes in testimonijs, non sunt torquendi. nu. 26	23	Præscriptio iuri inquirendi per viginti annos. nu. 25	144
Præscriptio non currit in criminalibus impediētibz executionem ordinis, vel beneficij retentionem. nu. 24	144	Præscriptio non habet locum in foro spiritali, quando agitur ad penitentiam per agenda. nu. 20	143
Præscriptionis exceptio, an possit opponi per agnatos & cognatos. nu. 26	144	Præscriptum esse quærelæ; nunquid opponi	
possit & quanto tempore præscribatur. nu. 17	143	Princeps vrbs qualis est, tales & omnes eius incolæ. nu. 1	4
Principalis excusatur a peenâ varietatis, & perituri. nu. 11	352	Principalis reus est ante omnia examinandus. nu. 13	152
Præiudicium conforme cum iure communis fauorabilis est, & latissime interpretandum. nu. 72	78	Præiudicia principum debent intelligi, vt tercio non inferant præiudicium. nu. 69	77
Præiudicia duo habens præfertur haberi vni. nu. 74	78	Præiudicia quādo duo concurrunt & qualis potētia, recurritur ad ius commune. n. 78	79
Præiudicatorum sub eadē consideratione consideratur maior ratio præiudicati. num. 73	78	Probari an debeat factum principale in notorio. nu. 10	219
Probatio dubia in absolucendo prodest. num. 45	365	Probationes in criminalibus debent esse luce meridiana clariores. nu. 21	177
Probationes debent esse verosimiles. num. 23	177	Processus debet esse ordinatus, vt confessio per torturam extorta valeat. nu. 88	329
Procurator an & quādo in criminalibus admittatur. nu. 15	42	Procurator an legitimè constitutus per mulieres coniugatas admittitur saltem ad allegandas causas absentis. nu. 13	42
Procurator in criminalibus potest comparere pro vniuersitate & mulieribus coniugatis. nu. 175	417	Procurator potest in criminalibus comparere pro decem accusatis. nu. 236	423
Procurator potest in criminalibus comparere pro decem accusatis. nu. 236	423	Procurator pro bannito potest comparere, & petere eum cancellari a banno. nu. 56. 135	135
Procurator an possit comparere pro bannito, in causâ incepta ante bannum. nu. 57.	135	Procuratoris confessio in criminalibus, an noccat domino. nu. 97	307
Procurator in criminalibus quando admittatur. nu. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8.	61	Proditor dicitur, qui vnum in mente gerit, & aliud fingit gerere in actu. nu. 81	234
Proditores qualiter puniantur. nu. 209	422	Prohibitio de non loquendo cum aliquibus,	

non

non extenditur ad loquentes gratia amicitie. nu. 66	399	Proiciens lapidem de nocte, an puniatur peena mortis. nu. 50	366
Protestari debet inquisitus contra testes, & eorum dicta. nu. 18. & nu. 24	284	Protestari debet obijciens crimina cōtra testes, quod non animo ininrandi obijcit. nu. 22	284
Publicatio processus in criminalibus non est necessaria. nu. 1	281	Publicatio debet fieri si petatur. nu. 58	324
Publicatio debet fieri citatis inquisito, & accusatore. nu. 3	281	Publicatione facta testis ad offensam non admittitur. nu. 2	281
Puniti an quis possit de delicto alibi commisso. nu. 44	365	Punitus per ecclesiasticum, an possit puniri per secularem. nu. 49. & nu. 103	371
Punitus per vnum iudicem, non potest aliu puniti. nu. 15	362	Pupilli an possint in criminalibus comparere per procuratorem. nu. 12	41
Peena beruuariorum male habentium carceratos, est capitalis. nu. 30	39	Peena fisci iniuriantis, deprædatis, & vexantis aliquem, quæ. nu. 91	83
Per inuestituram principis nunquid possessio, & dominum transferatur. n. 123	96	Per legem generale præiudicium speciali non derogatur, nisi de eo fiat mentio. nu. 134	100
Possidentis conditio potior. nu. 113	91	Praxis capiendi informationē, vnde sumpra. nu. 6	14
Præsumptiones fieri non possunt de non verisimilibus. nu. 94	214	Præsumpta delicti cessat ex probatione bonæ famæ. nu. 93	212
Princeps est dominus omnium personarum in regno. nu. 128	98	Præiudicium ubi poterit in certo casu explicari, vniuersaliter operari non debet. nu. 109	90
Præiudicia absque causa non reuocantur. nu. 133	100	Præiudicium concessum mulieribus maritatis, an competat habentibus virum inuitem? Et quid quando inutilis culpa sui. nu. 79	79
Præiudicatus contra pariter præiudicatum,			

suo non vitur præiudicium, sed confunditur præiudicia, resq; ad iuris communis terminos reducitur, cum fallētis. n. 105	88	Præiudicium causæ naturalis præfertur præiudicio causæ accidentalis. nu. 97. & infra nu. 162	85
Præiudicia declinandi forum, sunt strictè interpretanda, sunt enim multorum causam malorum. nu. 101	86	Præiudicia pupillis concessa, an intelligantur concessa omnibus alijs qui per administratores, & alios reguntur. nu. 104	88
Probatio bonæ famæ tollit delicti præsumptionem. nu. 79	209	Propinqui defuncti num examinandi sup morte occisi, & a quo? Et vtrum hoc cum iuramento, uel sine. nu. 34	23
Proprie mortuus quis dicatur. nu. 7	14		

Q

Qualitas personæ est attendenda in peena falsi. nu. 190	420	Qualitas non confessata debet probari. nu. 85	323
Qualitas debet probari aliter quàm ex confessione ficta. nu. 9. 33. 6. & nu. 62	354	Querulari an possit pro verbis iniurijs, nu. 139	412
Quæstorum officium & potestas antiquitas quæ. nu. 1	13	Qualibus in casibus inquisiti carcerari & quando habilitari possunt per palatium. nu. 27. & sequen.	30

R

Rapientes rex ex naufragijs, uel incendijs, qualiter puniatur, & qualiter possunt capere vt non teneantur. nu. 122. & 123. 409. & 410		Rapientes alias res qualiter puniantur. nu. 124	410
Raptores virginum qualiter olim & hodie puniantur. nu. 91	403	Ratificari debent confessata in tormentis, extra tormenta. nu. 63. 304. & nu. 81. 82. & 83	328
Ratificatio an requiratur, vbi est plene probatum delictum. nu. 115	332	Receptare quis dicatur. nu. 22	128
Receptans bannitum ignoranter an puniatur. 13	127		

c 4 Receptans

I N D E X

nō sit secundum consuetudinē, inducatur
 suspitio. nu. 38. & nu. 39. 180. 181
 ¶ Seruus priuati potest capi & cogi: vt faciat
 officium carnicis. nu. 20 362
 Serui possunt torqueri ab eorum dominis.
 nu. 14 289
 Seruos fugitiuos captiens, qualiter puniatur.
 nu. 84 419
 ¶ Silentium est imponendum temere litiga-
 tibus. nu. 20 7
 ¶ Socius criminis admittitur contrā socium
 criminis, in crimine læsæ maiestatis. nu. 2
 fo. 225
 Socius raptoris quō puniatur. nu. 103. 330
 Socij & complices nominati in capitulis, ab
 que nominibus & cognominib. debent
 declarari. nu. 12 271
 ¶ Solitus delinquere habet iudiciū cōtra se.
 nu. 8. 239. & nu. 28 242
 ¶ Soror an possit accusare de morte fratris, si
 frater remiserit. nu. 22 164
 Soror in capillo fornicati an succedat ex-
 cluso fisco. nu. 31 145
 ¶ Spoliatores qualiter puniantur, & qualiter
 contra eos procedatur. nu. 111 406
 ¶ Statutum loquens de vero malefactore, an
 habeat locum in habito pro confesso. nu.
 41 352
 Statutum puniens vulnerantem, an compre-
 hendat insequentem, & seipsum casu ali-
 quo vulnerantem. nu. 10 361
 Statutum quod contumax habeatur p̄ cōfes-
 so, an valeat, & quomodo intelligatur, &
 an in quolibet contumace. nu. 2. & 3. 335
 Statuto dictante, quod possit occidi bannitus,
 an poterit occidi bannitus, cū quo erat fa-
 cta pax. nu. 21 278
 Statuto dictante quod impudē occidantur
 banniti, an occidens bannitū indultatum,
 sed non cancellatum puniatur. nu. 23. 273
 Statuto dictante quod tenelanti furtū parca-
 tur, an si est principalis parcat. nu. 112
 309
 Statuto stante, quod bannitus occidatur, an
 possit veneno occidi. nu. 33 243
 Statuto stante, quod pœna minoretur ex cō-
 fessione, qualiter debeat esse. nu. 87. 80. &
 89. 307
 Statuta si sunt contraria, attenditur illud, qd̄
 plenius prouidet. nu. 65 136
 Statuta contraria debent ad concordiam redu-
 ci, si fieri potest. nu. 67 136

¶ Stuprum commissum in genere, quō probe-
 tur. nu. 20 17
 Stuprum commissum per allecstationes, an
 dicatur violentum. nu. 16 265
 ¶ Stylus quomodo probetur. nu. 10 271
 ¶ Suffocatio quomodo probetur. nu. 14. 15. &
 nu. 16. & 17 175
 Suffocationem in genere & venenationem
 esse factam, quō probetur. num. 14 18
 ¶ Suggestio non debet fieri torquendo. num.
 67 327
 ¶ Superior adiri potest ex causa denegatæ iu-
 ritæ ab inferioribus. nu. 43. & 44 395
 ¶ Supplicari an & quando liceat principi, qd̄
 causa non expediatur, nisi facto verbo nu.
 75 401
 ¶ Surdus & mutus an possint confiteri. nu. 95
 fo. 307
 ¶ Suspicio cessat in ijs, que sunt in publico.
 nu. 67 400
 Suspicio falsi habetur pro veritate. nu. 31. &
 32 198
 Separatio thori absq; ecclesiæ iudicio fieri
 non potest. nu. 80 79
 Si in partibus coram capitanei terrarū ad q̄-
 relam viduæ, vel alterius personæ priuile-
 giatæ contra aliquos accusatos fuerit pro-
 cessum prope causæ expeditionē; Viduaq;
 causam ad Regia tribunalia per viam va-
 riationis euocari obtinuit, an de tali pro-
 cessu ratio habeatur, vt sic vniri debeat cū
 actis factis postea in Regijs tribunalibus.
 nu. 147 106
 Si offendatur officialis baronis in exercitio
 officij, an de eo delicto sola curia Regia
 cognoscat. nu. 337 102
 Et si ipsi delinquant, an remittēdi sint ab eu-
 riam in qua officia exercent. nu. 138. 102
 Si exterus deliquit in territorio baronis, nū
 de eo cognosci possit. nu. 156 108
 Si conueni quem ratione rei sitæ in territo-
 rio extra domicilium, & locum originis,
 an baro possit remissionem eiusdem pete-
 re. nu. 136 101
 Si vno loco fiat mandatum de cōmittēdo de-
 lictum, in alio exequatur, quis erit compe-
 tens iudex, mandati vel executionis. num.
 130 99
 Stuprum commissum in genere, quō probe-
 tur. num. 20. 17
 Subrogatum assumit pristinam qualitatem.
 num. 116 94

Suffo

I N D E X

Suffocationem in genere, & venenationem ef-
 se factam quomodo probetur. nu. 24 18
 Suspicio in crimine falsi quando pro veritate
 habenda. nu. 88 212

T

¶ Tabernarij receptantes bannitum an pu-
 niantur. nu. 15 127
 Tabernarij receptantes læones an punian-
 tur. nu. 39 192
 ¶ Terminus ad faciendas defensiones dandus
 est reo. nu. 1. Fallit in capto in flagranti cri-
 mine. nu. 2. Fallit in crimine læsæ maiesta-
 tis, vbi non datur in cōsulto rege. n. 3. 248
 Terminus debet dari secundum distantiam
 locorum. nu. 2. 248
 Terminus vnicus datur in regno ad faciēdas
 defensiones. nu. 9 248
 Terminus non datur fisco ad examinari fa-
 ciendum. nu. 12 269
 Terminus ad defendendum & ad repulsam,
 an vnicus possit dari. nu. 12 269
 Terminus non currit, donec disceptabitur su-
 per exceptionibus oppositis. nu. 13 271
 Terminus ad faciendum defensiones debet
 confesso statui. nu. 87 329
 Terminus debet dari confessis, ad probādum
 aduersus confessionem. nu. 64 304
 Terminum longiorem petens, si postea non
 vult, punitur. nu. 5 248
 Terminum defensionis an possit reus renuncia-
 re. nu. 8 248
 ¶ Tertius comparens pro suo interesse, an au-
 diri debeat. nu. 133 312
 ¶ Testatori an credatur in testamento, se esse
 vsurarium. nu. 93 308
 ¶ Testis prima vice deponens per verbum cre-
 do, & secunda vice per verbum veritatis as-
 sertiuum, an dicatur varius. nu. 55 294
 Testis an possit addere eius dicto. nu. 56 29
 Testis deponens per verbum sibi videri, & de
 mum per verbum veritatis assertiuum, an
 dicatur varius. nu. 57. 29
 Testis deponens prima vice dubitando, secun-
 da affirmando, an probet. nu. 58 29
 Testis si dicat prima vice se nescire, postea ve-
 rò scire, an probet. nu. 59 29
 Testis dictū indiminutē scribi debet. n. 65. 31
 Testis deponens contra fisco, qua pœna pu-
 niatur. nu. 72 207
 Testis deponens falsum corā actuario nō pu-

nitur. nu. 11 299
 Testis in mortis articulo cōfiteus, se falsum
 testimoniū dixisse, an probet. nu. 91 308
 Testis extrajudicialiter confiteus se scire fa-
 ctum, si id negat in iudicio, potest torque-
 ri. nu. 30 315
 Testis varius quando torqueatur sine iudi-
 cijs. nu. 5. 6. & 7 319
 Testis varius cum tortura pbat. nu. 92 329
 Testis qui deposuit falsum, si citatus nō cō-
 pareat, habetur pro confesso. & quomodo
 pcedat. nu. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98.
 98. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107.
 108. 109. 110. 111. & nu. 112. 356. & 357.
 cum sequentibus.
 Testis de falso condemnatus, si iterū depo-
 nit falsum. ultimo supplicio plectitur.
 nu. 192 420
 Testes an & quādo possint torqueri. nu. 40.
 41. & nu. 42 23
 Testes quando cogantur testificari, nume-
 40. 23 & nu. 40. & 42. & 43 26
 Testes an causa ferēdi testimonium, possint
 renocari de loco ad locum. nu. 41 25
 Testes inimici an debeāt recipi. nu. 50 28
 Testes an possint se referre ad primum exa-
 mē. nu. 51 11. 28
 Testes qui capi possunt, quando aliter ueritas
 haberi non potest, an cogantur p̄ tor-
 turam. nu. 52 28
 Testes an & quādo possint eorum dicta cor-
 rigere. nu. 53 28
 Testes an possint semper declarare eorū di-
 cta. nu. 54 28
 Testes domestici & familiares, utrū debeāt
 admitti, si producantur per accusatorem.
 nu. 60 30
 Testis varij & vacillantes q̄ dicatur. n. 61. 30
 Testes quomodo cogantur testificari. n. 62. 30
 Testes an debeant habere sumptus a parte
 producente. nu. 64 31
 Testes deponentes, quod Titius occidit Se-
 yum gladio, vel claua, an p̄bent. n. 72 31
 Testes possunt examinari impuberes, quā-
 do aliter nō p̄t ueritas haberi. nu. 73 31
 Testes citari, & condemnari ad pœnā in mā-
 dato contentam, si adhuc nō ueniāt, quid
 sit faciendum. & qualiter condemnentur.
 71. 72 32
 Testes qualiter reputetur eorum accēs. nu. 12
 56
 Testes singulares non p̄bant. nu. 25. 168. &
 nu.

I N D E X

nu. 13	239	li debent esse testes, nu. 2	232
Testes discordes inter se ipsos non probant.	198	Testes deponentes confessionem extraiudicialem, debent examinari per iudicem, num.	313
nu. 17	198	II	313
Testes quando sint singulares, nu. 18	198	Testes debent examinari parte citata ad videndum iuramenta eorum, nu. 12. 313. & nu. 40. 312. & nu. 41. 42. 43. 44. & 45	322
Testes contrarii sibi ipsis nunquam sunt ad concordiam reducendi, nu. 29	198	Testes deponentes confessionem extraiudicialem debent dicere, quo tempore, n. 13	314
Testes deponentes de absentia contrahentium debent dicere, quod tota die contractus fuerint absentes, nu. 30	198	Testes deponentes de confessione extraiudiciali debent deponere cum iuramento, nu. 15	314
Testes idonei sunt illi, qui capiunt aliquem in flagranti, contra eum, nu. 7	216	Testes super confessione extraiudiciali debent principaliter deponere super ea, nume. 16	314
Testes singulares & varii probant in crimine læsæ maiestatis, nu. 3	225	Testes an possint semper repeti, nu. 46	322
Testes inhabiles, & infames admittuntur in hoc crimine læsæ maiestatis, nu. 5. 225. & nu. 87. 247. & nu. 108. 250		Testes debent examinari per iudicem, num.	47
Testes familiares sunt idonei ad probandum innocentiam, nu. 17	240	Testes reprobati à iure, cum tortura probant, nu. 91	329
Testes debent repeti parte citata, ut faciant indicium, nu. 1	272	Testes domestici & minus idonei, an probent ad defensionem alicuius, nu. 48	396
Testes repeti debent coram iudice & non coram actuario, nu. 2	271	Testes in facto proprio, & singulares quando probent, nu. 52	397
Testes qualiter repeti debeant, nu. 4	272	Testes fisci & accusatoris si comparere distulerint, non ex hoc retardatur expeditio causæ, nu. 96	404
Testes & quando possint addere, vel detrahere ex eorum depositionibus, nu. 5	272	Testes falsum deponentes, ex eodem processu possunt condemnari, nu. 191	420
Testes an probent si sint mortui antè repetitionem, nu. 6	272	Testes si quis nominaverit extra regnum qualiter debeant examinari, nu. 97	404
Testes an probent si dicant in repetitione, se non recordari, nu. 7	272	Testium singularitas arguit dolum, n. 26. 198	198
Testes an debeant repeti eis non lecta depositione, nu. 9. 272. & nu. 13	273	Testium repetitio non impedit expeditionem causæ, nu. 10	273
Testes debent reddere causam scientiæ, etià non interrogati, nu. 9	272	Testes falsos producentes compellitur eos iteratò in iudicio producere, nu. 43	200
Testes possunt repeti post publicationem in causa, si non deposuerint, an vulnus sit mortale, an non, nu. 11	273	Testes falsos, vel scripturam falsam producens quando puniatur, nu. 44. & 45. 200. & num. 46. 47. 48. 49. 50. & 51. & nu. 52. & 53	
Testes non possunt repeti post citationem ad dicendum, nu. 12	273	Testes falsos subducens, an & quando puniatur, nu. 55	202
Testes an possint dicere in repetitione se non ita dixisse, si se subscripserunt in priori examine, & si possunt ita dicere, illis, an actis sit credendum, n. 14. 15. & 16.	273	¶ Thesaurum inueniens, an sine speciali mandato regis capi possit, nu. 235	424
Testes si in repetitione variant, an probent, nu. 17	273	¶ Torqueri an possit confitens se occidisse ad sui defensionem, ut explicitè deponat, nu. 48	301
Testes etiam non integri probant, induciti ad confessionem, nu. 10	276	Torqueri sine indicijs in crimine læsæ maiestatis an possint, nu. 38	322
Testes laici præferuntur clericis, si deponat ad defensionem, nu. 30	279	Torqueri an quis potest, si non est diffamatus de alijs delictis, nu. 67	326
Testes non sint idonei monachi, nu. 30	285	Torqueri quis non potest ultra modum confectum, nu. 68. 69. & 70	326
Testes examinari debent per iudicem, ut faciant indicium, nu. 10	294		
Testes deponentes de confessione extraiudicia			

Torqueri

I N D E X

Torqueri quis non potest ultra tertiam vicem, nu. 71	326	dente, nu. 12	330
Torqueri quis non debet die feriato, nu. 73. 326	326	Tortura qualiter debeat dari, nu. 225	423
Torqueri an possit quis, ut manifestet mandantem, nu. 105	331	Tortura coram quibus deatur, & in quo loco, quæ aliâ debeant præcedere, nu. 26. 217. & 218	423
Torqueri an quis possit de libello infamatorio, nu. 107	331	Tortura qualiter inferat in crimine læsæ maiestatis, & in alijs enormibus, nu. 221	424
Torqueri an possit, qui noctu edes cuiuspiâ lapidibus impetijt, nu. 108	331	Tortura quando def. die feriato, nu. 222	414
Torqueri an possit confitens se combussisse scripturas, nu. 114	332	Tortura quando habeat locum, nu. 214	423
Torqueri non potest reus nolens respondere inquisitioni, & condemnari ad poenam pecuniariam, nu. 3	332	Torturæ gradus quot sint, nu. 17	289
Torqueri an possit, ut consteatur alias delicta de quibus nulla extât indicia, si confessus fuerit ea, de quibus inculpabat, nu. 6.	287	Torturæ merus an æquiparetur torturæ, nu. 111. 332	
Torqueri qui non possunt, possunt tamen terreri & duci ad chordam spoliari, nu. 7	288	¶ Tortus an dicatur, qui fuerit ligatus, & aliquâ tempore suspensione supra terram elevatus, nu. 290. & nu. 34	322
Tortura non habet locum in crimine notorio, nu. 2	218	Tortus qui tertio confessus, non ratificat, an iterum torquetur, nu. 109	331
Tortura quo ordine & qualiter debeat inferri, nu. 1	286	¶ Tractatum faciens de summendo arma aduersus regem, crimen læsæ maiestatis committit, nu. 12. 236. & nu. 22	227
Tortura an def. cõuictis de crimine, nu. 2.	286	Tractatum, qui fit contra principem, sciens & non reuelans, qua poena puniatur, num. 102 fol.	237
Tortura quid sit, nu. 8	288	¶ Transactio in criminalibus an sit permissa, nu. 31	165
Tortura chordæ est, approbata, nu. 9	288	Territorium est vniuersitas agrorum, nu. 139	103
Tortura non est passim danda cum aqua frigida, nu. 10	288	Testes quando cogantur testificari, nu. 40. 41. 42. & 43	25. & 25
Tortura non debet dari per nona generâ tormentorum, nu. 11	288	Testes an quando possint torqueri, n. 38. 39. 40. 41. & 42	23. & 24
Tortura in quibus casibus habeat locum in regno, & an habeat locum in furtis minimis, nu. 12. & 13	288	Testes an causa ferendi testimonium, possint enocari de loco ad locum, nu. 41	25
Tortura cum quo moderamine debeat dari, nu. 16	289	Testes de quibus debet interrogari, nu. 42	26
Tortura an etiam die feriato liceat inferri, nu. 19. 290. & nu. 73	360	Testis vno modo extra iudiciu, contrario in iudicio deponens, an falsarius dicatur, & de falso possit puniri, nu. 74	207
Tortura datur facta contestatione litis, nu. 14. 245			
Tortura etiam in crimine læsæ maiestatis, non inferitur, non præcedentibus indicijs & præcedentibus indicijs omnes possunt torqueri, nu. 103. & 104	237	V Agabundus vbi debeat citari, nu. 33.	48
Tortura inferitur in crimine, pro quo inferri poena ultra relegationem, nu. 64. & 65.	326	¶ Vassalli an teneantur ad custodia carceratorum, nu. 20. 158. & nu. 167	466
Tortura non habet locum, nisi ubi delictum scelere fuerit commissum, nu. 8	174	Vassalli demoniales non possunt recipi in terris baronum, nu. 208	422
Tortura non potest dari, indicijs non præcedentibus, nu. 58	184	Vassalli ecclesiarum in civilibus & criminalibus, vbi conueniant, nu. 130	423
Torturæ non potest inferri, non confitendo delicto, nu. 11	319	Vassalli nunquid teneantur adiutare officialem, in capiendis delinquentibus, nu. 10.	35
Tortura non potest dari, nisi constet de offendente, nu. 12		Vassalli tenentur dare auxilium curiæ, ad capiendum banuitos.	24 129
		¶ Vendens liberum hominem, qualiter plectatur, nu. 199	129
		¶ Venenare aliquem, est graue admodum delictum, adeo ut grauius sit homicidio, nu. 1. &	

I N D E X

r. & 2	238	tem, nu. 118	408
Et est crimen occultum sapiens proditorem,	238	Vniuersitas quando tenetur de homicidijs	
nu. 3	238	clandestinis, nu. 119. 444. & nu. 110	409
Et quomodo cognoscatur quem esse venena-	252	Et quæ sit forma procedendi, num. 121	409
tium, nu. 4. 238. & nu. 13. 14 & 16	252	Vniuersitates creantes per se officiales, qua-	
Et quæ indicia possint haberi in hoc delicto.		liter puniantur, nu. 28	434
nu. 5. 252. & num. 17. 253. & nu. 21. 239. &	240	¶ Vsuræ est prohibita, nu. 29	393
Venenantes affines carceratos, qualiter pu-		Vsuram, ante tempus euentes, an committat,	
niantur, nu. 34	243	nu. 51	397
Venenum vendens & emens, qua pœna punia-	243	Vsurarum crimen, est publicum, nu. 50	397
tur, nu. 37	243	¶ Vtens falso instrumento punitur de falso, &	
¶ Verbum, volo confiteri, an inducat confes-	310	presumitur fabricasse, nu. 7. & nu. 8. 195.	
sionem, nu. 120	310	nu. 11. 196. & nu. 21	197
Verbum, videtur importat arbitriū boni vi-	402	Vtens falso instrumento, postquam cerciora-	
ri, nu. 86	402	tur est de falso, non euitat pœnam falsi, et	
¶ Verosimilis debet esse confessio extrajudi-	213	si produxisset cum clausula, si & quatenus,	
cialis, nu. 5	213	nu. 16. 197. & nu. 23. & 24	194
¶ Veritas, à iudice inuestigari debet, nu. 30	3	Vtens instrumento continere plura capitula	
Veritas sapius exagitata magis splendescit	11	in capitulo vero, si aliquod capitulum est	
in lucem, nu. 47	11	falsum punitur de falso, nu. 39	199
¶ Vicini presumuntur scire facta vicinorum		Vtens falso teste qui aduersario non nocet, &	
melius quam alij, &		producenti non prodest, punitur de falso,	
Vicini possunt detineri, torqueri, & capi, ad	22	nu. 40	200
indagandam veritatem, nu. 33	22	Vtens falso articulo per falsum testem, etiam	
¶ Vidua habet electionem fori, nu. 77	79	si renunciat punitur, nu. 41	200
¶ Vinum & mulieres apostatare faciunt sa-	12	¶ Vulnerans aliquem qua pœna puniatur, nu.	
pientes, nu. 56	12	85	402
¶ Violentia quæ mulierib. infertur, qualiter	404	Et puniatur pœna minus, quid debeat ar-	
probetur, nu. 93	404	ticulari & probari, nu. 85	402
Violentia inferentes in rebus, qualiter olim	406	Vulnerans aliquem, quem postea alius exina-	
& hodiè puniantur, nu. 110	406	miuit, an teneatur de occiso, nu. 7	275
Violentiam meretricib. inferentes, qualiter	404	Vulnerans aliquem non letaliter quādo pos-	
puniuntur, nu. 91	404	sit ad pœnam pecuniariā dānari, nu. 42	365
¶ Virginitas probatur per depositionē prin-	377	Vulnerans qualiter excusetur, n. 25. & 26	278
cipalis, nu. 6	377	Vulnerans quomodo puniatur, nu. 15. 16. 17.	
¶ Vniuersitas in criminalibus comparet per	42	& 18	382
Syndicum leg. instructum, nu. 14	42	¶ Vulneratus debilis presumitur ex vulnere	
Vniuersitas qualiter constituatur in contu-	43	mortuus, nu. 77	32
maciā, nu. 23	43	Vulneratus potest agere ad interesse contra	
Vniuersitas potest compelli, vt constituat Syn-	43	vulnerantem & pro iniuria, licet vulneras	
dicum, nu. 34	43	fuerit semel punitus, nu. 16	362
Vniuersitas contumax, qua pœna puniatur &	130	Vulneratus si fecit quærelam de vulnere &	
an banniri possit, nu. 33. & 34	130	demum moritur an possit procedi ex eodē	
Vniuersitas an puniatur de receptatione, nu.	136	indicio intentato, nu. 66	171
64	136	Vulneratus qualiter probetur, quod non sit	
Vniuersitas de iure civili non punitur de delicto,	136	ex vulnere mortuus, nu. 3. 4. 5. 6	275
nisi quando congregati ad sonum		¶ Vulnus quod dicatur letale, nu. 19	383
campæ deliquit, nu. 66	136	Vulnus letale quando sit, nu. 21. & 22	383
Vniuersitas quando teneatur pro damnis clan-	454	¶ Vxor an possit maritum accusare, q. eam	
destinis, nu. 117	454	vulnerauit gladio, nu. 71	186
Et qualiter procedatur contra vniuersita-		Vxor de sero visā incolumis, si de mane mor-	
		tua sit, presumit a viro interfecta, n. 54	38

Vxor

I N D E X

Vxor licitè recedit à viro, si male ab eo tra-	185	Venenorum genera tria, nu. 25	16
ctatur, nu. 66	185	Veritas magis quam opinio in delictis in-	
Vxor potest agere cōtra virum iniuste eam	186	spici, nu. 144	105
verberantem actione in factū, nu. 71. 186	186	Vicini possunt detineri, torqueri, & capi ad	
Vxor non tenetur ad virum redire, si ei ini-		indagandam veritatem, nu. 33	22
diatar gladio, nu. 72	186	Vidua quæ dicatur, nu. 84. & 87. Et vnde di-	
Vxor inquisita de venenatione viri, si torque-		catur, nu. 84. & 80	80. & 82
rit, non debet interrogari, an maritus sit		Vidua inhonestè viuens suis an gaudeat pri-	
ex veneno mortuus, nu. 36	243	uilegijs, nu. 82	80
Vxor potest accusare de morte mariti, nunc	164	Vidua pro morte viri Mag. Cur. Vic. forum	
164	164	clogit; pupilli filij occisi ordinarium in	
Vxor receptans virum foriudicatum quomo-	127	provincia eligunt; causamq; ad eum re-	
do puniatur, nu. 12	127	mitteri petunt quid iuris, nu. 96	84
Vxor reperta suffocata in lecto viri an psu-		Viduarū afflictionesq; plures, & quæ, nunc.	
matum a viro interfecta, nu. 9. 17. 4. nu. 15.		66	81
& 16. 175		Vidua duplex habent priuilegium, n. 93. 83	
Vxores foriudicatorum an recuperent iuta	123	Virgo num priuilegio viduæ gaudebit, nu-	
dotalia, nu. 23. & 25.	123	me. 35	81
Variandi ius viduæ competit, nu. 152	108	Virginitatis diffinitio, nu. 89	82
Venenorum signa fallūt aliquando; eueniūt		Vulnera mortalia quæ dicantur, nu. 30	28
namq; ex ordinarijs morbis, nu. 27	20	Vulnera cadaueris, & loca vulnerū quare de-	
Venenorum diuersorum diuersa genera, nu.	19	scribenda particulariter, n. 29, cum seq. 21	
26	19		

F I N I S.

Diuisio, & ordo praxis.

Ordo huius praxis criminalis huiusmodi est. Per modum dialogi omnia in ea contenta resoluuntur, tractanturq; & ob id tres interloquutores interuenient. Fiscus, Inquisitus, & Iudex. Fiscus semper proponet ea, quæ ad fisci utilitatem facere videbuntur. Inquisitus verò ea, quæ ad defensionem reorum facere visum fuerit. At Iudex dubia resoluet. Et diuidetur in septem partes.

In Prima tractabitur de moribus iudicum, & de eorum forma, & modo viuendi.

In secunda tractabitur, qualiter se habebunt iudices circa modum procedendi in criminalibus. & hæc subdiuiditur in duas. in prima tractabitur, qualiter procedatur contra contumaces. in secunda, qualiter contra captum, vel comparentem.

In Tertia qualiter procedatur contra confessum. & hæc subdiuidetur in quatuor. in prima tractabitur de confessionibus iudicialibus. in secunda de extraiudicialibus; in tertia de confessionibus extortis per tormenta: in quarta de confessionibus fictis.

In Quarta principali parte, qualiter procedatur circa impositionem poenarum, & executionem iustitiæ.

In Quinta, qualiter debent se habere iudices in fine officij.

In Sexta, de formis capitulorum in pluribus delictis, & exceptionum reorum.

In Septima & vltima, de laudibus & fructibus officiorum.

Vltimo loco in calce operis accessit & fragmentorum pars eiusdem authoris.

PRACTICA CRIMINALIS DIALOGICA D. PETRI FOLLERII.

IVRIS CAES. ET PONTIFICII
CELEBERRIMI INTERPRETIS.

IN QVA DE REGIMINE OFFICIORVM
secundum practicam Regni, constit. capit. prag. & rit.
Mag. Curie Vicaria tractatur, feliciter incipit.

S V M M A R I V M P R I M A E P A R T I S.

1 Iudex debet habere auctoritatē, scientiam experientiā, & bonam vitam, & nu. 2. 3.	21 Inimari non debent appellantes.
4 Nec debet esse partialis sed communis.	22 Iudicare est munus publicum.
5 Nec debet fauere vni parti magis quā alteri.	23 Delicta sunt punienda.
6 Debet etiam, antequam partibus ius reddat, prospicere ne quid durius, aut remissius con- stituat.	24 Iudex non debet uti gratificatione in panis.
7 Iudex recte iudicans, audiatur quid sibi di- citur.	25 Iudex non debet esse nimis favorabilis in arbi- trarijs.
8 Iudex debet habere fidelitatem.	26 Accusationes debent recipi seruatim seruandis.
9 Item debet esse mitis & placidus.	27 Iudex tenetur inquirere ubi potest ex officio.
10 Sed in examinando reos terribilis.	28 Iudex tenetur occurrere rixis.
11 Nec debet esse nimis crudelis.	29 Calumniose petentes non debent audiri.
12 Debet corrigere subditos ex dilectione & non ex odio.	30 Iudex debet inuestigare veritatem.
13 Nec debet excandescere aduersus eos, quos ma- los putat.	31 Iudex cum magna attentione debet iure iuris vsque partis audire.
14 Benigne auscultet subditos.	32 Officium iudicis non est nisi ad petita.
15 Accusationes omnes non sunt admittenda.	33 Iudex debet determinare per argumenta, & ra- tiones legum.
16 Accusantis nomē & cognomen scribendum est.	34 Iudex debet cōtrouersias dirimere per senten- tiam vel concordiam.
17 Inimari non debent vassalli.	35 Nec debet pati illicitas extorsiones.
18 Concussio non debet fieri in subditos.	36 Nec debet quem grauare in plus quā lex.
19 Allegationes partium sint audiendæ.	37 Angarijs, & perangarijs non debent grauari comitatenses.
20 Silentium est imponendum temere allegantibus.	38 Iudex debet habere puras manus.
	39 Iudicium debet conformari cum veritate.

- 40 *Iudex non debet audire iniusta petentem.*
 41 *Et debet iniustitias remouere.*
 42 *Et debet meri subiectos. & eis illatas iniurias non inultas permittere.*
 43 *Officio iudicis incumbit uolentias pr. hibere.*
 44 *Iudex debet lites dirimere.*
 45 *Debet etiam partes releuare a grauaminibus.*
 46 *Debet etiam ostendere vultum terribilem delinquentibus.*
 47 *Debet seclere, & non stare, & patienter audire advocatos.*
 48 *Et qualiter se debeas gerere. & 49.*
 50 *Iudex non debet nimiam familiaritatem cum subdi. is habere.*
 51 *Debet etiam causa inspicere, & rerum ordinem inquirere.*
 52 *Debet antequam incipiat officium exercere, se informare a precessore.*
 53 *Debet etiam in diebus festiuis visitare carcera-ros & 59.*
 54 *Iudex non debet accedere ad terras, sibi sum partialitates.*
 55 *Nec debet officia assumere, ut questui & pecunie deseruiat.*
 56 *Nec sit deditus mulieribus, & scortis.*
 57 *Nec debet esse auarus.*
 58 *Iudex non debet esse facilis ad captiuitatem eorum qui deseruntur.*
 60 *Et debet esse fortis æquus.*
 61 *Arbitrium iudicis debet esse regulatū à iure.*
 62 *Iudex debet patienter audire inquisitos.*
 63 *Et debet se abstinere à mimeribus.*
 64 *Iudex videat quid videatur.*
 65 *Et debet inclinare in miuiorem partem.*
 66 *Ingressus officij quomodo debeat fieri.*

Prima Pars.

STUDEAT SE ORNARE
bene viuendi moribus. Rubr.

FISCVS.

DIVINVS ille Plato, lib. de Repub. dicere solebat, hominē esse animal mansuetum; & si cum natura scelici rectē inflitatur, euadere excellentissimum: sin minus, nihil eo deterius existere. Idē Discipulus præstantissimus dicere videtur in

lib. 1 Polit. cum ait, qui autem in communi societate nequit esse, & qui nullius indiget propter sufficientiam, nulla pars est ciuitatis, quare aut bestia, aut Deus; natura igitur omnibus ad huiusmodi societatem est appetitus. Qui autem primus instituit maximorum bonorum causa fuit. Ut enim perfecte suscepta, optimum cunctorum animalium est homo. Ita si alienus fiat à lege, & à iudicijs: pessimum est omnium animalium. fenissima enim est in iustitia tenens arma. homo verò arma tenet, per innatam prudentiam, atque uirtutem, quibus plurimum ualeat in contrarium uti. Iraque impiissimum, & inmanissimum est, sine uirtute, & ad libidinem cibationemq; deterrimum; iustitia verò ciuile quiddam est. Nam ius ordinatio est ciuili societatis. Iudicium autem iusti iudicium. Quare rectissimè quidem, id tanti iuri dicebant. Credo enim uos non latere, quod nuper in foro sancti Seuerini, dum furcarum suspendio quidam maleficus additus esset, & ob id turba copiosa conuenisset, omnesq; ad tam crudele exitij, oculos uertissent; ingens furtum, magnæ quantitatis pecuniæ, eo in spectaculo factum fuit. O rem admirandam, remq; ubiq; prædicandam. Quis enim tunc nō expanescere, quis non timeret, quis uel non in animo statuisset, à quibusuis malis moribus abstinere? Frustratur quidem effectus iustitia, ille enim more non emendat, hic autem exemplo minimè bonus euadit. Quid ergo uobis uidetur? Nonne horum natura pessima? Foll. Quis negabit? à seculo non est auditum. Gand. & tu Aretine, quid dicis? Aret. Profecto nostris moribus & luxu fit, ut animaduersoribus & medicis quotidie indigeamus: & tandem prorsus nihil fieri de eo quod intendit iustitia uideamus. Foll. Animalia natura instinctu sciunt à periculis fugere, si ad illa semel inciderint; vel alia incidisse inspexerint. At homo rōnalis semper sibi laqueos, parat: & ab illis nescit euadere. Gan. vtiq; non possum negare. sed quia supra dixisti, hoc casu iustitiam frustrari esse eū: quorsum hæc? Nonne iustitiæ emendatiue partem satisfactum uidetur, si interficiēti interficiatur, & si furans occidatur? Foll. Mi-

niad.

niad. Plato enim duas esse puniendi causas, vnam ad torrigēdum; alteram propter exemplum. Licet Taurus in commentarijs quos in Gorgiam Platonis inscripsit tres puniendi causas dixerit, vna castigandi, & emendandi, altera ut dignitas, autoritasq; in quem est peccatum, tueatur, ne prætermissa animaduersio contemptū eius pariat, & honorem leuet. Tertia propter exemplum, ut ceteri à similibus peccatis, quæ proliberi publicitus interest metu pœnæ deterreantur. Et hæc maxima est. Hodie enim hæc minimè effectum habet. Sicque in hoc iustitia frustratur, effectus. Aret. Vera vtiq; dicis. & cum semper reputauerim animaduersionem & crudelem & odibilem, modo reputo sanctam & bonam. Cumq; principaliter intendat ad componendos aliorum mores, cupere uobiscum ratioinari de ea. & quomodo ad illam perueniri possit, ut ritè recteq; procedat. Gand. Mirum admodum de his differere pluries desiderauī. si placet, poterimus introire domum, & operam dare nostro dialogo, Foll. Libet certè; introeamus, & uertamus, nomina nostra. Tu. Gandine uocaberis Iudex, Tu Aretine inquisitus, At ego Fiscus. Vnusquisq; nostrum quæstiones, præponet; Gandinus autem quid iuris sit diffiniat. Gandin. sic fiet. Aret. Primam igitur partem assumere, tu iudex assume, sic placet Iud. Cum enim principaliter animaduersio eō tendat ut ceteri uidentes terreantur, & saltem metu à peccatis abstineant. eaq; à magistratu de pendeat, cuius functionem ualde esse illustrem, eum præsit hominibus; Plato affirmat. quam licet multi alij nomen hoc usurpare sibi uelint, quasi populi sint pastores, atque nutricij, cuiusmodi sunt mercatores agricolæ, gymnastæ, & medici, eo quod victum subministrant, & ualitudinem consulant, tamen ei soli proprium esse nomen illud, qui populum legibus, moribusq; regit: Is, enim arte quadā imperat, nec refert, an uolentibus imperet, an inuitis, an ex scripto: nec ne pauper sit, an diues: Multi enim sunt (inquit Arist.) qui in priuatis uirtute uti possunt, in ceteris, quæ ad alij spectant, non possunt, unde rectè illud Biatidictum uidetur: Principatus uirū ostē-

det, quippe cum ad alterum iam, & in societate Princeps uerferetur ob id quoque ipsum iustitia sola ex omnibus uirtutibus esse alienum bonum uidetur, quia ad alterū spectat, agit enim ea, quæ alteri conducunt, aut Principi, aut Reip. qui enim iustitiam ipsam ministrat, agere debet, quæ sua, & Reip. interest, in dialogo enim. 6. de legi. in princ. sic inquit, nulli dubium est, quin cum magna res legum latio sit, si quis ciuitati per leges bene paratæ nō idoneos magistratus constituat, quamuis leges bene positæ sint, tamen non modo id nihil proderit. risumq; mouebit, uerum etiam calamitates maximas ciuitatis pariet. Sicque expedit personam eius prius uitā, & mores, componamus de in qualiter ad animaduersionē, procedat dicamus, Oportet enim magistratum ipsum, compositos & non dispersos habere mores, ut aliorum componere meres ualeat &c. Nam ait text. in c. forus in fin. extra de verb. signif. quod non potest iustitia cum scelerato habere cōmercium. Et alicubi dicit Cicero, Cupiditatibus principum, & uitijs infici solet tota ciuitas: sic emendari, & corrigi continentia. Et paulò post ait: Nec enim tantum malū est peccare principes (quamquam est magnū hoc per se ipsum malū) quantum illud, quod per multi etiam imitatores principum existunt. Nam licet uidere, si uelis refricare memoriam temporum, qualescunq; summi ciuitatis uiri fuerint, talem ciuitatem fuisse, quæcūque mutatio morū in principibus extiterit, eandem in populo fuisse sequutam. Et rursus ait. Quo perniciosius de repu. merentur uitioli principes quod non solum uitia concipiunt ipsi, sed ea etiam infundunt in ciuitatem, neque solū obsunt quod illi ipsi corrumpuntur, sed etiam quod corrumpunt, plus exemplo, quam peccato, peccant atq; nocent. Ait etiam Sapiens in lib. ecclesiastes c. 10. Rector sapiens erudit populū suū & principatus cordati, est compositus, qualis rector ciuitatis est, tales & ministri eius, qualis item princeps urbis, tales & cōes eius incolæ. Rex imperitus perdet populū suum, at prudentia procerum urbis incolis frequētabitur. Et idem in lib. prouer. c. 29. ait. Cognoscit sapiens miserorum causas:

A 2 impius

impis verò nihil prudētia, aut cognitio- nis habet, illufores illaqueant urbem: at pientes auertunt iram. princeps qui anin- ū aduertit ad res uanas, atque mendaces, hu- ius ministri omnes impij sunt. Et ibidem. Quim præfunt impij, crescit transgressio. at iusti causam eorum intrebuntur. Debet enim qui aspirat ad regimen ciuitatis, ante oculos semper habere id, q̄ scribitur per Sapient. lib. Eccle. c. 3. dum inquit: Si re- ūtor constitutus es, ne efferas, sed ceteris te præbeas æquabilem. habe curam eorū, & sic demum refidet: fac omni tuo fungaris officio, & quiesce cum laude, ut lateris no- mine eorum, decorisq̄e gratia coronam accipias. Inquit enim Augu. in lib. de re- ūct. catholi. conuersa. c. 16. in hæc verba. (viri sublimis culpa, graue peccatum est. Quanto enim persona eius supplicior est, tantò magis leue delictum est eius. Quod ergò à summo viro, utpote à ductore popu- li sit, acerbissimum est peccatum) & in lib. de 12. abusu. gradi. in gradu 9. Nonus absonis gradus est, rex iniquus. Etenim regem non iniquum, sed correctorem ini- quorum esse oportet. Inde in semetipso no- minis sui dignitatem custodire oportet. Nomen enim regis intellectualiter hoc re- tineat, ut subiectis omnibus reūtoris officii procuret. Sed qualiter alios corrigere po- terit, qui proprios mores si iniqui sunt, nō corrigat? Quoniam in iustitia regis exalta- tur solius, & in ueritate regis solidantur gu- bernacula populorum. Iustitia uerò regis est neminem iniuste per potentiam oppri- mere, sine acceptione personarum inter vi- rum & proximi suum iudicare, aduenis & pupillis & niduis defensorem esse, furta co- hibere, adulteria punire, iniquos non exal- tare, impudicos, & histriones non nutrire, impios de terra perdere, parricidas & peie- rantes uiuere non sinere, ecclesias defendere, pauperes elemosinis alere, iustos super regni negotia constituere, senes & sapien- tes & sobrios consiliarios habere. Mago- rum & hariorū pythonsiarumq̄e super- stitionibus non inuendere, iracundiā suam differre, patriam fortiter & iuste cōtra ad- uersarios defendere, per omnia Deo confi- dere, prosperitatibus nō eleuare animum, cuncta aduersa patienter tolerare, fidem

catholicā in Deum habere, filios suos, non sinere impiè agere, certis horis orationi- bus insillere, ante horas congruas non gu- rare cibum, & cetera.) Quare optimè di- cebat Plato, nō decere quemquam petere principatum, & magistratus ambire. Non enim malos admittendos putat, ad magi- stratum. Sed probos homines, qui neque auaritia, neque ambitione moueantur, eo dumtaxat discrimine, metuq̄e prouoca- ri ad rempublicam oportere, nē uidelicet ipsi deteriorum iniustæ gubernationi, subijciantur. Cū enim in primis curan- dum sit, nē ciuium mores deprauentur: curandum est, ut hi ad quorum curam hæc spectare uidentur, taliter se gerant, ut exem- plum præbeant eorum uitæ, subditis. Libet propterea iuxta diuini Platonis præcepti, seniores imperare oportere; iuniores subef- se, ex cisque officiales esse eligendos, quip- pe cum illi magnam habeant peritiam recte & rite gubernandi, & regendi ciuitates & loca. Requiritur secundo ut magistra- tus habeat autoritatem, aliās nō diceretur magistratus, & quod hanc auctoritatē, in maiestate officij, & laudabili uita con- seruet. Decet enim officialem in Trono iu- stitiæ assidētē, cunctis, uultu, uita, & ma- iestate, se esse talem qualem se gerit, osten- dere. Tertium requisitum, quod requiri- tur in iudice, est scientia, licet istud tertium non in omnibus requiratur, cum admini- stratores prouinciæ, & alij officiales pos- sint creati illiterati, dum tamen habeant penes se assessores peritos, ut dicit text. in auth. de iud. & ut nulla, uer. nōstros. col. 6. ut docet Marf. §. occurrit. nu. 3. uerf. 3. si- nis. in prax. cri. In assessoribus aut, & alijs officialibus, qui nō habent assessores, requi- ritur conuersus istius tertij requisiti, cum iudex habere debeat duplicē salē, uidelicet, scientiā, & conscientiā in mente sua, ut dicit Bal. in l. 1. de senten. ex peric. re- ci. quò sine scientia esset inspidus, & sine conscientia esset diabolicus. Iudex enim debet habere notitiam boni & æqui, ut dicit text. in l. 1. in princ. ff. de iur. & iur. & ita propter administrationem insillit, quæ est notitia separationis iusti, ab iniquo, & iniu- sto, uocantur sacerdotes. Ad declarandum enim, quid uelit lex, non sufficit, quòd sit iudex

3 index, sed etiā quòd sit peritus. Quartum requisitum est experientia, ut dicit text. in d. auth. de iudi. & ut nulla, post prin. uer. nō enim existimauimus, ubi Imperator dete- statur etiā eorum iudicium nomine, qui ca- rent peritia legum, & illorum, qui causarū non habent experientiam, & sic non solum requiritur uita, sed uita cum sciētia, & nō sufficit uita cum scientia, sed etiā requiri- tur causarum experientia in iudice. Præca- tiere enim debet iudex, ut nō sit partialis, sed cōmunis. Nam, ut dicit Bar. in tract. de Gebel. & Guelf. non decet honestum vi- rum aliquod dictorum nominū partialita- tis assumere, maximè uerò in eo, q̄ ius ad- dere debet, est abominabile: cum sicut lex est cōmunis, ita etiā debet esse in dex. unde dolendum de eo, qui per partialitatem, & pecuniam, atque fauores, & insuper absque eo, quòd in sufficientia sit approbatus, ut decet, ad tribunal, ubi ius reddi debet se- intrufit. Intentio enim iudicis debet esse in utilitatem cōmunē: hoc est: quòd in iudice non debet esse particularis conside- ratio vnius personæ, sed nulla habita con- sideratione ad personam debet legem esse cōmuni reddere, aliās non diceretur legis exe- quitor, sed potius legis transgressor: unde iudex cuitare debet omnem occasionem, ne eius intētio in alteram partem decline- tur. Nec debet fauere uni parti magis quam alteri, aliās recuūsari posset, secun- dum Innoc. in c. accidens, ut sit. non conte. & Bal. in Marga. uerf. iudex. Taliter enim se debet habere, ut apud eum nō sit accep- tionem personarum, secundum Spec. in titu. de de- leg. uerf. 8. Item quòd est odio, & proinde debet carere passionibus animi, quòd nō debet moueri prece, prætio, & odio, uel amore. Clem. 1. gl. & ibi Cardin. de hare. §. 1. quæst. 3. quatuor. Debet enim iudex prospicere antequam ius partibus reddat, nequid durius, aut remissius constituat, quāsi causa exposcit. nec enim aut ūeritatis, aut clementiæ gloria affectanda est, sed perpenūo iudicio, prout quæque res ex- postulat, statuendum est. P. l. in leuio- ribus causis prouiores ad lenitatem iudices esse debent: in grauioribus ūeritatem le- gum cum aliquo tēperamento benignita- tis subsequi. l. respiciendum, & l. hodie. ff.

de pos. & debet habere respectum ad id, quod fieri solet, secundum glos. d. l. respi- ciendum. & l. si finita, in princ. ff. de damno infect. punireque debet coniuictum, sicut extraneum, & magnum, sicut paruum: ca- uerq̄; debet ab acceptione personarum, l. si. & ibi gl. ff. de re. di. neque fauore impietati pro iuribus impartire debet, c. qui potest obuiare. 2. 3. quæ. 1. aliquando enim secundum iura utetur mera iustitia, quan- doque rigore iuris, quādoque æquitate, se- cundum personas, causas, loca, & tempora: ut c. sicut dignum, extra, de homi. quibinq̄ etiam æquitatem præ oculis habere de- bet: l. quod si Ephes. ff. de eo. quod certo. 7. Dicit enim glos. l. ad splendidioris. C. de diuer. offi. & appa. iudi. lib. 12. Discite ergo iudices finitæ terræ, præbere aures, qui continetis multitudines, & placetis uobis in turbis nationum quoniam data est a Do- mino potestas uobis & uirtus ab altissimo qui interrogabit opera uestra, & cogitatio- nes scrutabitur. Quoniam cū essetis mi- nistri regni illius, non recte iudicatis, nec custodistis legem iustitiæ, neque secundū uoluntatem Dei ambulastis, horrende, & cito apparet uobis. Quoniam iudicium durissimum in his qui præ sunt, fiet. Custo- ditio legū consummatio incorruptionis est, incorruptio facit esse proximum Deo, ut sapien. c. 6. Debet etiam iudex habere fidelitatem, ut dicit text. in proce. insli. §. cumque hoc. ibi, circa nostras insiones si- dem & hæc est fidelitas, quam iudex debet habere circa insiones principis, quæ sibi committuntur, hoc est, ut leges, quas facit princeps, obseruet eas ad unguem. Si enim iudex discrepat. in aliquo a lege infi- delis est, siue hoc faciat malitia, siue igno- rantia, & perdit effectum iudicis, & hoc est, quod dicit text. in c. iudicet. 3. quæst. 7. Bonus iudex nihil ex arbitrio suo facit, & ex proposito domesticæ uoluntatis, sed ius- ta, leges, & iura pronunciat. Item Iu- dex debet esse mitis, & placidus omnibus, & habens paternam affectionē, ut in auth. de manda. princ. §. præcipue. Iacet in examinando reos criminis debeat se ostē- dere terribilem, ut in d. auth. de manda. princ. §. talem uerò, not. in l. obseruandum. ff. de offic. præsid. Non tamen debet esse

nimis crudelis, aliàs remoueri posset, sicut si esset nimis negligens. l. 1. & ibi Bartol. C. de off. præf. vrb. Imò debet subditos ex dilectione, & non ex odio corrigere. 23. quæst. 4. c. ita & quanto maior est peccati, tãto seuerius est uindicandum, ut quæ. 1. c. 13. ex multis. Et in cognoscendo neq; excandescere aduersus eos, quos malos putat, ne que precibus calamitosorum illachrymari oportet, id certè nõ cõstitis, nec recti iudicis est, cuius animi motum vultus detegit: iummatum ita ius reddere debet, vt authoritatè dignitatis suo ingenio augeat. l. obseruandum ff. de offic. præf. & l. quisquis. C. de postulan. Benigne ascultet subditos venientes ad eum, & iustitiam perentes, prouideatq; indemnitati eorum, eosq; non repellat, aliàs, teneretur de iustitia denegata, & puniretur criminaliter, ac parti teneretur ad interesse. l. 1. de ua. & extraor. cog. & quot modis dicitur iustitiam denegare, vide Par. de Pu. in lib. syndi. in titu. de quin. syndi. offi. vers. qualiter 27. autem probabitur. Sed nec admittat de facili omnes accusationes, & querimonias, nec eis statim credat, sed moueat, & examinet deferetes, cuius existimationis sint cuiusve qualitatis, & fame, & qua intentione acculent, quasue probationes afferant, & non statim irascatur contra delatos, eos prosequendo odio, ut solent facere quidam proterui Iudices, qui statim habita accusatione irascuntur contra miseros accusatos, & eos odio ingenti prosequuntur, ut de his omnibus habetur per Specu. in tit. de iudi. præpara. vers. circa iudicem. Solent enim frequenter per calumniam fieri querelæ, ut aliquid extorquatur à delatis, ut dicit Par. à Put. in lib. syndi. in fine sui tractatus. vers. quidam uir multos casus in facti contingentia referens Cõsideret etiam, si delictum de quo fit accusatio, poterat impune fieri uel secundum formam statuti, uel aliter, ut sic non admittat, nec recipiat dictam accusationem secundum Bar. in l. si seruus. C. de his, qui ad eccl. consu. uideatq; si accusare uolens tacite, uel expresse renuntiat accusationi, quod repellendus est. l. accusationem & l. si ea quæ. C. qui accu non poss. Similiter redigi in actis faciat nomen, & cognomen

querelam producentis, aliàs querelam non teneret secundum Bal. in l. pe. C. de accusa. 17 & Alex. in l. libellorum, ff. eod. titul. Caueat ut ab igne, ut uiolentis manus in sua iurisdictioni subiectos non imponat, uerberando, uel eos alijs iniurijs affliciendo, quia teneretur actione iniuriarum. l. 1. §. in iuriam autem uer. quotiens manus inferuntur. ff. de iniu. hodie est constitutu. regni incipit, eos tãtum, qua cauetur quod ex iniuria facta ab officialibus eorum subditis oritur duplex iniuria, facta regi & facta subditis, & etiã quod pars non querelasset in iudicatu potest si seus instare quod condemnetur, & est poena publicationis tertie partis honorum, promotionis ab officio, infamie & quod nullo tempore ad officium admittatur. ut ibi no. Afflict. & adde quod de iure communi est poena infamie & ultimi supplicij. l. 1. C. de offi. præ. præto. aph. & dicam in d. constit. vna cum Afflict. Nec 18 inferat eis merum, ut ipsos reducat ad compositionem: sed in causis procedat seruatõ iuris ordine, cum aliàs committeret concussionem, & teneretur criminaliter, & puniretur. secundum Par. de Pu. in lib. syndi. in titulo, de qui syndi. offi. Audiat & recipiat allegationes partium, & eas non recusè uidere, & audire & cum aduocatis partium discutere, aliàs puniretur. per l. argentarius. §. cum autem. ff. de edèdo. q. dicit Bal. in l. nec quicquam §. p. c. f. c. l. 7. q. de of. p. c. pcedere potius de allegationibus facti, quam iuris. ut dicit etiã Par. à Put. in lib. syndi. in uerbo, legationes. 20 nes. Temere allegantibus silentium imponat, cum ad id teneatur, secundum Bal. in l. 2. C. de lega. studeatq; partes ad concordiam reducere, cum etiam ad id teneatur. l. equissimum. ff. de usufru. Appellantibus ab eius sententijs aliquam iniuriam non inferat, aliàs puniretur. l. minime. C. de appel. Et quia iudicare est munus publicum. l. quippe. & l. iudicare, de iud. ideo oportet iudices cuncta rimare. c. cum Ioãnes, extra. de si. in l. n. c. super questionum. de offi. dele. §. intentionis. & debet à seipso iudicare, & non habere consilium cum aduocato partis aduersæ. secundum gl. in l. proxime. ff. de his que in test. delen. potest tamè cum aduocato partis aduersæ disputare.

disputare, & ipsum reducere ad inconueniẽs. l. Offidius. ff. de lega. 3. & potest emendare libellum ab aduocato formatum, & quod pronunciauit defendere, c. dilectus. extra, 23 de rescrip. Maleficia puniat, inuestiget, & in iura non sinat pertrãsire, nam dissimulantes maleficia, & non punientes, acriter debent puniri. l. 1. de defert. secundum Bar. ibi. & l. si. C. publi. l. 1. lib. 1. 2. & ibi Bart. & punientur, sicut ipsi scelerati, ut l. si. C. ne san. bap. & l. si quis in hoc genus. C. de epi. seo. & cleri. Et boni iudicis est uti gratificatione in poenis & absolueret, uel condemnare, tamen recta uia est condemnare, & uti seueritate, & nõ pietate in enormibus. l. diuus. ff. de re. in. uerbo, sentire. & Bal. in l. ea, quæ. C. de condic. inde. & si gratia uel dissimulatione non punit maleficia, ipse debet puniri, secundum Bar. in l. 1. de demer. lib. 1. 2. in Arbitrarijs non fit nimis fauorabilis quia cui datur laxior habena, magis præ oculis habere debet æquitatem. l. quod si Ephes. ff. de eo, quod cor. lo. & in auth. de iureiuran. quod præsta. ab his. secundum Bal. in l. si. de pe. iud. & Inno. in c. cum æterni, de re iud. in 6. Sit diligens in recipiendis querelis seruatis prædictis, & ipsis receptis pcedat ad examẽ testium & ad diligenter inuestigandum, & celeriter de expositis in querelis querendo indicia, coniecturas, & præsumptiones, ex quibus animus sui meritò moueri, & informari potest ad credendum, uel non credendum ea, quæ exposita fuerunt in querelis, aliàs diceretur negligens, & faceret litem suam largentarius. §. cum autem. ff. de eden. in uerbo, iudice & l. mancip. & ibi Bal. C. de ser. fugi. & non admittens quarelas iustas, & non examinans testes super eis, quomodo puniatur, uide Ang. de Are in libro malef. in uerbo, nec hoc ad querelam. colum. 27 24. Similiter in casibus, in quibus officio potest inquiri, & procedi, attèdat cum omni diligentia ad inquirendum aliàs teneatur de negligentia, secundum Bald. in l. Gallus. in prin. ff. de lib. & post. & ibi Imo. Teneatur enim ex necessitate officij purgare prouinciã malis hominibus. l. congruit. ff. de offi. præf. & facit, quod nor. Bald. & Ang. in l. mancipi. C. de ser. fugi. Occur- rat cum diligentia rixis, tumultibus, & ar-

morum terroribus, & obtinere uideat m. 2. leficijs aliàs posset ab officio remoueri, secundum Bal. in l. 1. §. quies. ff. de offic. præf. vrb. & Bal. in l. 1. C. de sum. trini. & fid. cathol. & in l. nullus. C. eod. titu. & Cyn. in l. seruus. de noxa. quod limitat. Par. à Put. in lib. syndi. in uerbo, negligentia. uer. qualiter autem arguatur officialis uidentis, nisi esset rixa cum armis, quæ non posset sedari absque periculo suæ personæ. Prospiciat insuper iudex, ne quid per calumniam petatur. ut l. 2. C. de fal. & non audiat calumniose perentes, sed ad anteriora procedat, secundum Innoc. in c. post electionem, extra de conces. præben. quem Bald. refert in l. peremptorias. C. senten. resc. non potest. debet autem obstantia amouere, & ad rem de qua agitur, uenire: & non debet pati, quod per cauillationẽ causa protrahatur. l. ita nobis pudor. C. de adulter. Sed inuestiget ueritatem, & de hoc conetur totis uiribus. l. is apud quẽ. ff. de eden. & l. si. de proba. & l. si actor malit. eod. tit. & l. comprobatio. ff. de prob. & l. per hanc. de temp. appe. & ob id, dum suspicatur de falsitate testium, debet ipsos interrogare, si starent, uel sederet tempore eorum depositionum, & de multis alijs qualitatibus, secundum Bal. & Sal. in l. testium. C. de testi. Imò debet laborare, ut intercipiat testes si ei suspecti uidebuntur. secundum Bal. in margarita. in uer. iudex laborare debet, & dicit ita uelle Inn. in c. causam. in fi. de testi. interrogando testes de circumstantijs, & eos inuoluendo in multis circumstantijs, in quibus etiam non consistat substantia ne gotij secundum Dec. in regula, ea quæ. de regul. iur. nu. 4. cum sequen. & plene habetur per do. Thom. Gra. noto 3 au. 16. Audiat cum magna attentione iura utriusq; partis, & illa diligenter examinet ipsis presentibus, uel cõtumaciter absentibus quia cum magno strepitu, & conflictu est danda sententia definitiva. l. 1. C. comminatio. uel episto. secundum Bald. in l. ab eo. C. quo. & quando iu. nec aliquid faciat ad elamoniẽ quia legibus magis, quam clamoribus debet adherere. l. decurionum. C. de pæ. & ibi Bal. Nec extendat se, nisi ad ea, quæ sunt a se petita, & non ultra. l. j. ff. ut in po. lega. & no. in l. unum. ff. si cer. pet. & l. si. de

fidei liber. nisi veniant in consequentia pe-
 titorū. l. si quis. §. iudex. ff. de damno infe.
 33 Debetq; casus dubios per argumēta, &
 rationes legum determinare. l. qui filium,
 §. si. ff. ad Treb. & l. diui. de iure pat. proce-
 dendo etiam de similibus ad similia, non
 34 derogando legibus. Boni enim iudicis est
 controuersias dirimere per sententiā, vel
 concordiam l. i. §. & post. de no. op. nuntia.
 arg. l. æquissimum. de vsuf. & in l. quidam
 existimauerunt. ff. si cert. pet. faciat omnia
 per regulas artis, leges, & constitutiones.
 alias punitur, nec eū excusat præten-
 scientia, quia iniuriam faciūt legibus, qui
 volūt se meliores videri, quā ipsē leges
 vt in auth. de iudi. §. oportet. & in eius mē-
 te debent esse duo sales. ca. cum æterni. de
 in. secundū Bal. in l. 2. C. quomodo, & quan-
 35 do in. Caueat ne patiatur illicitas extor-
 siones, sed ex officio eas repellat. l. vbi pā-
 tum. de tran. & l. illicitas. ff. de offi. præ-
 36 si. Nec quem grauet in plus, quā lex,
 quia mens iudicis præsumitur esse confor-
 mis menti legis. l. & puto. ff. fami. her. §. 1.
 & l. nam & ipsum. ff. de inst. & iur. secun-
 37 dum Bal. in l. 2. C. si pēn. appel. Nec de-
 bet grauare comitātēs angarijs, seu per
 angarijs, mādando, ut cum bestijs portent
 ei victualia, uel xenia, vt in authen. vt iudi.
 sine quo. supra. §. non permittas & ibi
 38 Ang. Habeat puras, & mundas manus vt
 in auth. ut iud. sine quo suff. §. si quis au-
 tē quia deus præcipue querit omnium sa-
 cerdotum puritatē, ut in auth. quo, opor.
 epif. §. si quis autem, & in §. oportet. de mā-
 da. prin. extra, de vi. & hone. cleri. c. ab om-
 ni vnde & præses iubetur cōsiliarium assu-
 mere uirum optimū, purū vndique, &
 cōtentum his, quæ a fisco sibi dantur, vt in
 auth. de man. prin. §. festinabis. alias satisf-
 factioe parti, quā læsit, punitur, vt in auth.
 de armis. §. si quis autem, & l. 1. de extraor.
 crimi. & in l. 1. C. in quibus cau. colo. Iudic-
 ces enim maculant iudicium octo modis:
 timore, cupiditate, odio, & amore. l. 1. q. 3.
 quatuor. & quando pauperum nō miseren-
 tur in iudicio. 2. 3. quæst. 4. cap. est in iusta.
 & Exodi 24. & nimia seueritate, & nimia
 remissione. 4. 5. distinct. disciplina & ignoran-
 tia. instit. de obliga. ex quasi deli in prin-
 cip. & si ipsi iudices se furtis, & sceleribus

deturpant, omni dignitate priuantur, insi-
 gnibus ornamentis, nobilitatibus, honoribus,
 quæ omnia ex dignitate iudiciali; si
 bene se gerunt, conseruant. l. iudices, de di-
 gnit. & l. pen. de vetera. Nam cum a iustitia
 deuiant, quia dicuntur ius dicētes. c. fo-
 rus. de verb. sig. perdunt nomen iudicium.
 l. 1. q. 3. cap. ipse. Nam debent esse iusti &
 quasi immobiles, ut columna. 2. q. 1. cap.
 reuera. vt non se flectant contra legem, sed
 iuris integritatem custodiant, vt in auth.
 de trien. & semil. §. si quis autem. ideo de-
 bent sic suas administraciones gubernare
 vt nullus eorum aut cupiditati sit deditus
 aut violentias aliquas vel ipse inferat, vel
 iudicibus, aut eorum officijs, aut quibusesi-
 que alijs inferre permittat. de off. præf. c.
 præ. Afri. l. 1. §. optimus. & dicitur in d. ca.
 forus. quod iudex debet esse vt neruus, qui
 non frangitur, sed plicatus; alias non est
 iudex, est enim Dei minister in terris. r. 7.
 q. 1. nec is. 3. q. 5. non solum. pronuntia-
 bit igitur uelut de vultu Dei iudiciū, qui
 39 est uita, veritas, & vita eū nostrum, de ap-
 pel. & c. 1. vt eccle. benefic. Debet conformare
 iudicium suum cum veritate, & ip-
 sam summopere ad lucem producere. l. si.
 ff. de proba. & l. illicitas. §. veritas. ipsiusq;
 veritatis probationes omnes ampliare, &
 eis fauere, vt salua sint. l. curetur. ff. de te-
 sti. & l. ne quid. ff. de incē. rui. nau. qui si ser-
 nata legis litera repugnantis conscientie
 veritatem supplantet, animam occidit; &
 eius iudicium sordescit in cōspectu supre-
 mi iudicis, quia ab ipsis legibus damnatur
 quia uerba legis non sunt calumniāda, sed
 qua mente dicta sunt, consideranda. l. exhi-
 bere. ff. de exhib. fugiendum (inquit Pla-
 to) est, esse nimirum sui amorem, qui enim
 eo uitio laborant, quid iustum, quid pul-
 chrum, quid honestum, vt non recte po-
 test iudicare. In ijs etiam, quæ in hanc ui-
 tā incidūt, in gaudio, mærore, similibus-
 que rebus tenendus est modus, & quoscun-
 que vitæ casus animo forti perferendos
 40 ostendit. Nec debet propitijs auribus au-
 dire iniusta petentem. l. si extraneos. ff. de
 iur. dot. §. 1. vbi glo. auribus audio, ore lo-
 41 quor, sic ore locuta est. Sed debet iniu-
 stitias remouere, præsumptiones absconde-
 re, laborātibus succurrere, opprobrijs lo-
 cum non

eum non præbere, & ei, qui calumniā, vel
 opprobrium patitur, adiutorium ferre. l. 1.
 42 C. de nu. & 3. quæstio. 1. c. deus. Debet
 etiam turri subiectos, nec illatas illis iniu-
 rias inultas permittere. l. 2. in fi. de luc. ad-
 uo. quia scelerorum grassatur iniquitas, si
 transit impune eorum præsumptio. nam ri-
 gide in eos est exercenda iudicialis autho-
 ritas, ne amplius crescat spes eis talia cō-
 mittendi 2. 3. quæst. 5. relegant. pœna quip-
 pe sapiētē facit, quem culpa ostendit in
 sapientem 3. 8. distinct. quia ea & l. congruit
 de offic. præf. & per indulgentiam datur
 iteratā occasio iterata flagitia committen-
 43 di. 50. distinct. ca. de his. Nam iudices of-
 ficio incumbit uolentias prohibere, &
 purgare prouincias malis hominibus, se-
 cundum Spec. in titu. de offic. omnium iu-
 di. §. 7. & l. congruit. ff. de offi. præf.
 44 Debet etiam lites dirimere secundū Spe-
 in tit. de aduo. §. 6. vers. vel sic in qualibet.
 45 Officio enim iudicis incumbit partes re-
 lenare a grauiamibus, & expensis, & emē-
 dare cuncta, quæ lites impediunt, & exa-
 ciones officialium & notariorum refrena-
 re secundū Spec. in tit. de salar. §. 2. uers.
 sed quid erit. Curare enim debet, ne pro-
 cessus frivolis exceptionibus pro teletur.
 c. cum cessante. & ibi doct. de app. & l. non
 46 ignorat. C. de fruct. & li. expen. Debet
 etiam iudex ostēdere vultum terribilem
 delinquentibus. ut in auth. de mand. prin-
 ci. §. tale. non autem contra innocentiam,
 nisi ad præludia & principia inueniendi
 veritatem, vt l. si. C. ad Syllania. secundum
 Alexā. in l. 1. in prin. ff. quod met. cau. Du-
 plicem quoque naturam (inquit Plato in
 lib. de repu.) in hominibus præsertim in
 magistratu, oportere inesse, ut utdicit:
 sit seuerus & clemēs. quorū illud erga pre-
 fractus, alterum vero erga tractabiles ac
 47 emēdationis cupidus valere debeat. Cum
 cōtigerit aduocatos causarum ad iudicē
 venire pro allegandis iuribus cliētulorū
 debet sedere: & non stare, ut dicit Specu.
 in tit. de sen. & iusta. vers. itē est nulla ra-
 tione. & diligenter inueffiger. & intelli-
 gat, quæ dicantur. & quæ ad instructionem
 causæ faciant interrogandi, respondendi
 obijciendiq; habita facultate eis, donec
 actio amborum partium sit pleniter lūmi-
 nata. ut 30. quæst. 5. indicantem. extra de

offi. dele. super quæstionum. §. intentionis.
 l. iudices. C. de iudic. Quia veritas exagita-
 ta magis splendescit in lucem. 3. quæstio:
 9. c. graue. nec motum animi sui vultus
 aperiat, sed dissimulet nūc pro hac parte
 nunc pro alia allegando, & respondendo,
 vt. C. ad l. Cor. de fal. l. 1. Nec ulla interlo-
 quutione diuulget, quid sentiat, postrema
 sentētia, quid sibi liqueat, proditurus. l. ob-
 48 seruandum. ff. de offi. præf. ibi. cuius animi
 motum vultus deregit. Nec nimium de-
 bet dictum vnus aduocati extollere, ne al-
 teri honorem detrahat, dum alteri uimū
 impēdit honorem. vt 89. distinct. nullus. in fi.
 & c. ecce. nec quicquam vni honorabilius
 exhibeat, vnde alter scrupuloso corde mo-
 ueretur. 16. quæst. 7. c. decimas. Cum enim
 nimium vnū commendat, alium vitupe-
 rat. argum. extra de præsumpt. c. nonne. &
 49 2. 5. distinct. c. qualis. Item patienter au-
 diat aduocatos, nec etiam subito eis silen-
 tium imponat, vt ad longū ponit Spec. in
 50 tit. de dispu. & alleg. §. 6. Caueat iudex
 vt nimiam familiaritatem cū subditis non
 contrahat, sed stet semper in maiestate of-
 ficii secreta eorundem nemini subditorū
 pādat, parce loquatur. Ait enim Salamō
 in lib. prouer. c. 20. Ne in eas amicitiam eū
 eo, qui secretū relenat, aut qui vt merca-
 tor circuit, & blandiloquus est. Sit tardus
 ad iram, & in furore ne se ponat. Nam di-
 cit sapiens in eo. lib. prouer. Ne contrahas
 amicitiam cum homine iracundo, & cum
 homine furioso ne uerferis. c. 22. Non acce-
 dat cōnatum foras cum subditis, secun-
 dum Anl. Gel. lib. 2. c. 23. Parce conuerse-
 tur, & caueat nimis circuire per plateas:
 Nimia enim familiaritas parit cōtēptum.
 Sit influs, æquus, & quabilis, medius, & cō-
 munis, non declinans ad dexteram, vel si-
 nistram, secundum Spec. in titu. aduo. §. 5.
 versic. commendat autem. & §. 6.
 51 Cuncta diligenter inspiciat, & rerum or-
 dinem inquirat, & alterius necessitatem
 suam exillimet, & delinquentes canonicē
 puniat, ut docet Spec. in tit. de offi. om. iu-
 di. §. si. vers. secundū uidendum. Debet e-
 nim fungi offic. boni, & innocentis uiri. l.
 cetera, §. mala. vbi Bal. ff. fam. hære. vbi d-
 xit, quod sunt iudices, tāquam iustitia ani-
 mata, & ideo obscura eorum arbitrio com-
 mittuntur. Quia iudex bonus uir uocatur
 legis

legis autoritate suffultus, p. d. §. cetera.
 52 Aduertat etiam iudex, vt antequam inci-
 piat officium & decretum exercere, omni-
 no conetur de omnibus seipsum a præcef-
 fore suo informare, quia ad hoc tenetur,
 secundum Bal. in l. i. C. an sc. ex suo fa. ut
 sit ad plenum instructus, & informatus tā de
 gestis in officio, & de his quæ remanent ex
 pedienda de contumacijs, forbannitis, &
 alijs casibus, quā de moribus ciuitatum,
 consuetudinibus, statutis, & de omnibus
 his, quæ quoquo modo pertinent ad deco-
 rem officij, bonum laudabile, & perfectum
 53 regimen ipsius. Et in diebus festiuis de-
 bet uisere carceratos, & exquirere, an ali-
 quid eis desit, & prouidere, vt eis alimen-
 ta non desint & negligentes iudices in hoc
 puniuntur in 20. ib. auri. l. iudices. C. de
 54 epi. audient. Caueat in quantum potest,
 vt non accedat ad terras, ubi sunt diuisio-
 nes in populo. Quia non posset salua con-
 scientia pertransire, sed oportet eum sequi
 partialitates & incidere in pœnam. c. cum
 æterni. de re iud. in 6. & in consti. regni, si
 55 damna clandestina. Nec assumat officia
 vt quæstui, & pecuniæ deseruiat, contra
 tex. in l. ad splendoris. de diuer. offic. vn-
 de Ambro. 2. de offi. ait. Decet omnes cen-
 sura frugalitatis, continentia, autoritatis,
 & maxime eum, qui honori præst. ne præ-
 eminentiæ uirum thesauri possideant sui
 & pecuniæ se ruiat, quæ præst. liberis.
 Illud magis decet, ut super thesaurum sit
 animo & infra amicum obsequio. Humi-
 litas enim auget gratiam, hæc plena lau-
 dis, & digna primario uiro. Contrarium
 uero munera affectare quod malum facile
 imponere iudicum animis consuevit. l. pro-
 perandum §. sin autem utraque. C. de iud.
 unde ob id Par. a Put. in lib. syndi. in uerbo
 offi. exclamat, quod hodie in regnis fatis
 cupiditas abundat, quia aurum imperat,
 aurum iudicat, argentum remouet, pas-
 sio promouet affectionem, silent leges, &
 canones, ratio & æquitas proscribitur, mē
 dicat bonæ fidei literatus. Abundat malæ
 fidei exaltatus. ibi nullus quantum me ga-
 tur, sed omnes quantum dare potest æsti-
 mat. ibi omne tribunal pecunijs expugna-
 tur. ibi nulla integritas, nulla fides, nullus
 humilis, mundusue magistratus eligitur.
 non iustitia Dei quæritur, sed magis pecu-

niæ uenerantur, & nobilissima officia for-
 des reputantur, postquam iusta secundum
 libitum pretio comparantur. Quid ergo fa-
 ciant leges ubi sola pecunia regnat? aut
 56 ubi paupertas uincere nulla potest? In-
 super non sit deditus mulieribus, & scor-
 tis. Ait enim Salomon in lib. prouerb. Vi-
 num, & mulieres apostatæ faciunt sapiē-
 tes. Personam pauperis non consideret, &
 vultum potentis non honoret, ut habetur
 57 in lib. leuit. Debetque esse totaliter alie-
 nus ab auaritia, & eam euitare. Nam dicit
 tex. in c. cum in iuentute. de præsu. quod
 auaritia in iudice est deterrimum uitium.
 58 Nec sit facilis ad capturam eorum qui
 deferuntur, sed potius conetur summam
 inuestigare, an uera sint, quæ delata fue-
 runt, & an factum se habuit, prout in accu-
 satione dictum est, & an crimen sit com-
 missum, uel saltem sit suspicio fore com-
 missum, ut docet Bal. in l. quod euitandi, in fi.
 C. de condi. job turp. cau. & per Fran. Aret.
 in l. si quis post. ff. de test. 2. col. Solent enim
 ut pluri mum offensores recurrere ad iudice-
 ces, max. cum sunt potentes, & quærelare
 offensos, & eos in carceribus detru-
 di faciunt, & sic eludunt curiam, & Iudices non
 absq; ignominie erunt in ore vulgi. Statim
 enim populares, & vulgus prorumpit ad
 vulgare dictum; O bella iustitia hæc ha-
 uito le maze, & le Cepolle. Et id quod per
 negligentiam euenit in nō informando se
 ipsos iudices de prædictis, dicitur factum
 corruptione. Et ita intelligitur id, quod di-
 citur, quod in criminalibus est permissa ca-
 ptura, & ab ea potest inchoari indicijs non
 præcedentibus, & licet non sit capta infor-
 matio, secundum Bal. & Alex. in l. consen-
 taneum. C. quo. & quæ. iu. & Bald. in l. 2. de
 his, qui latro. & Alex. in l. si. ad l. iul. pecu.
 & Ang. in auth. de defenso. ciuita. §. audiāt.
 uerfi. item dico. col. 3. Procedit enim facta
 dicta diligentia præhabita aliquali infor-
 matione huiusmodi ut docet Franc. Brun.
 59 in tract. de indi. & tor. in fine sui tract. Et
 aduertat etiā, quod iudex tenetur visita-
 re carceratos, ut supra dixi, & si reperierit ali-
 quem absque causa carceratū, ex officio te-
 netur illum dimittere, ut not. Bart. in l. si
 quis uxori. §. si fugitiuum. ff. de sup. t.

Item iudex debet esse fortis, & firmus
 & æquus, ut libra, nec declinans, nec clau-
 dicans

Æcis ad dexteram, nec sinistram. sed æqua-
 lance debet esse medius inter partes, & de-
 60 bet habere truncū fortitudinis, corticem
 ueritatis, medullam æquitatis. quam quili-
 bet iudex ante oculos habere debet, ut no-
 ra. ff. de eo, quod cer. loc. l. quod si Ephes.
 Debet etiā habere frondes humilitatis, fo-
 lia sagacitatis, flores honestatis, fructus
 bonæ operationis. & sic dici poterit de eo
 dem, quod in canticis dicitur, iustus ut pal-
 ma florebit, ut dicit Iacobus de Belufo in
 sua praxi crimi. in titu. de quæstionibus. co-
 61 lumna. 38. ¶ Item est aduertendum, quod
 licet a iure multa relinquuntur arbitrio iu-
 dicis, non tamen ex hoc cogitet habere li-
 beram potestatem faciendi quæcunque uo-
 luerit. Quia dictum arbitrium debet esse
 regulatum a iure, & æquitatis cōsonum se-
 cundum Lud. Ro. in consi. 376. incip. quæ-
 stio est nunquid, in pen. colun. ubi pro hoc
 allegat glo. in l. eas causas. ff. de condit. &
 demonstra. & sequitur. Marfi. in sua praxi
 62 cri. in §. diligentes. num. 24. ¶ Et etiam ad-
 uertendum per iudices malefactorum, vt be-
 nigne, & patienter audiant, & ascultent
 reos inquisitos in eorum iuribus, & eorum
 consanguineos, amicos & procuratores.
 Nam benigna audientia iudicum uidentur
 quodam modo præstare tolerantiam pœ-
 næ impositæ, uel imponendæ ipsi reo, & con-
 tra impatientia, & arrogantia iudicis in au-
 diendo reum, & agentes pro eo, sæpius re-
 ducunt ipsum reum, & affines suos in despe-
 rationem, & ad effundendans infinitas quæ-
 rimonas, ut docet optime Marfi. in §. oc-
 63 currant. nu. 2. in paxi. cri. Et si uis lectior
 amantissime esse rectus iudex, abstineat te-
 à muneribus, nam sæpissime munera euer-
 tunt iustitiam, & ex cæcatis oculis sapient-
 tum, & mutant uerba iustorum, vt scribitur
 Deuter. c. 17. facit text in c. qui recte.
 11 quæst. 3. refert Ange & post eum Iason.
 in l. non dubium. in prin. C. de test.
 64 Et insuper habeas ante oculos id, quod
 scribitur in c. cum æterni. in princ. de re
 iud. l. 6 ubi alloquens iudicē ait, Caueant
 iudices, & prudenter attendant, ut in causa
 rum processibus nil uendiderit odium uel fa-
 nor usurpet: timor exulet, præmium, aut
 expectatio præmij iustitiam non euerat,
 sed stateram gestent in manibus, & æquo
 libramine procedant, ut in omnibus, quæ

in causis agenda fuerint, præsertim in con-
 cipiendis & ferendis sententijs, præ oculis
 habeat deum, & similiter apud iudicem Ia-
 ch ymis nullus locus sit. Quia solet secum
 ferre insidias, maxime si a mulieribus p-
 ueniunt: & ideo lachrymæ non profint ca-
 denti. Quia iustitia lachrymis nō regitur,
 65 nec officia lachrymis gubernantur. De-
 bet etiam iudex semper inclinare in mi-
 tiorem partem, & minorem pœnam ample-
 cti sequens iuris regulam: quod semper in-
 obscuris in mitiorem partem debemus in-
 clinare, ut regula, in obscuris. ff. de reg. iur.
 66 Et quomodo, & qualiter debeat officia-
 lis facere ingressum in officio, uide formā
 traditam per do. Pa. de Put. lib. syndi. in ti.
 de mo. & for. syn. in prin.

S V M M A R I V M.

Secundæ partis.

- 1 Quæstionis officij & potestatis antiquitus qua-
- 2 Crimē maiestatis, dñi clādesini, & de falsa mo-
ueta Regij officiales tantum hodie cognoscunt.
- 3 Delictum esse commissum, debet constare ante
omnia. & nu. 45. & 16.
- 5 Occisi qui dicantur.
- 6 Praxis capiendi informationem, unde sumpta.
- 7 Proprie mortuus quis dicatur.
- 8 Delicta quedam nominata alia inominata.
- 9 Homicidium unde dicitur.
- 10 Maleficia omnia quatuor modis committuntur.
- 11 Requisita ad probandum sacrilegium de iure
civili, & canonico.
- 12 Requisita ad probandum falsæ monete crimem.
- 13 Requisita ad probandum delicta dicto commis-
sa.
- 14 Defensiones quæ possunt fieri aduersus proba-
tionem curiæ, quod delictum sit in genere com-
missum, & nu. seq.
- 15 Occisi a feris quamplures fuerunt.
- 16 Furtum fore commissum quomodo constat. &
nu. 19. & 20.
- 17 Coniecture sufficiunt ad probandum delictum
in genere commissum.
- 18 Defensiones quæ possunt fieri aduersus proba-
tionem, quod furtum non sit commissum.
- 19 Stuprum commissum in genere quō probetur.
- 20 Adulterium in genere commissum quomodo
probetur. Et quomodo fiat defensio.
- 21 Mulieri inuanti se uirginem, non facili creden-
dum.

- Et quando eius iuramento de virginitate contra aliquem standum ibidem.
- 22 Mulieres de facili insurandum contemnunt.
- 23 Mulier in convincendo supro, nuda non inspicienda.
- 24 Suffocationem in genere, & venenationem esse factam quomodo probetur.
- 25 Venenorum genera tria.
- 26 Venenorum diversorum diversa genera.
- 27 Venenorum signa fallunt aliquando; eveniunt namq; exordinarij morbis.
- 28 Index quomodo debeat capere informationem
- 29 Vulnere cadaveris, et loca vulnere, quare de scribenda particulariter cum seq.
- 30 Vulnere mortalia que dicantur.
- 31 Cadaver occisi sepulchri antequam a iudice inspicatur, dissepeliri debet, ut eius vulnere inspiciantur.
- 32 Deposito offensi quando inditium ad torturam faciat.
- 33 Vicini possunt detineri, torqueri, & capi ad indagandam veritatem.
- 34 Propinqui defuncti num examinandi sup morte occisi: & a quo. Et utrum hoc cum iuramento, vel sine?
- 35 Multa sunt per calumniam.
- 36 Familiare domus debent ad informationem curie examinari.
- 37 Delictum commissum in domo, presumitur ab illis de domo commissum.
- 38 Testes an et quando possint torqueri. & nu. 39. 40. 41. & 42.
- 39 Frequenter stratum habet inditium contra se de delicto ibi commissio cum seq.
- 40 Testes quando cogantur testificari. & nu. 41.
- 41 Testes an causa ferendi testimonij, possit evocari de loco ad locum.
- 42 Testes de quibus debent interrogari.
- 43 Mala conversatio male actionis inditium,
- 44 Mala physiognomia, malumque nomen suspicionem indicant.
- 45 Delicta absq; causa committi non solent.
- 46 Exhibendus est homo testibus, de quo deponunt.
- 47 Aetas testium numquid debeat designari, & ap poni in examine.
- 48 Offensor quando non nominatur, nec cognoscitur, per testes, per nomē & cognomen, qualiter debeant deponere testes.
- 49 Index potest examinare testes a querulante non productos.
- 50 Testes inimici an debeant recipi.
- 51 Testes an possint se referre ad primum examen.
- 52 Testes qui cogi possunt, quando aliter veritas haberi non potest, an cogantur per torturam.
- 53 Testes an, & quando possint eorum dicta corrigere.
- 54 Testes an possint semper declarare eorū dicta.
- 55 Testis prima vice deponēs per verbum, credo, & secunda vice per verbum veritatis assertivum, an dicatur varius.
- 56 Testis an possit addere eius dicto.
- 57 Testis deponens per verbum, sibi videri, & deum per verbum veritatis assertivum, an dicatur varius.
- 58 Testis deponens prima vice dubitando, secunda affirmando, an probet.
- 59 Et quid si dicat se nescire, postea vero scire.
- 60 Testes domestici, & familiares utrum debeant admitti, si producantur per accusatorem.
- 61 Testes nary, & vacillantes qui dicantur.
- 62 Testes quomodo cogantur testificari.
- 63 Salus conditus an possit testibus concedi, ut tunc veniant deposituri. & nu. 68.
- 64 Testes an debeant habere sumptus a parte producente.
- 65 Testis dictum indimittit scribi debet.
- 66 Fama debet precedere inquisitionem.
- 67 Actio civilis ubi non oritur parti, non procedit inquisitio.
- 68 Auxiliū prestans non debet molestari, nisi constet de delinquente.
- 69 Mandans non debet molestari, nisi constet de mandatario.
- 70 Auxiliari quando puniatur. & 60. 61. 62.
- 71 Homicidium eo ipsa probatur factum per Scitū, sirixabatur cum Titio, qui postea reperiuntur mortuus.
- 72 Testes deponentes quod Titius occidit Scitum, gladio, vel clava, an probent.
- 73 Testes possunt examinari impuberes, quando aliter non potest veritas haberi.
- 74 Inditium sumitur ex vi a precedenti.
- 75 Fama mala inducit inditium.
- 76 Adulterium quomodo probetur.
- 77 Vulnere debilis presumitur ex vulnere mortuus.
- 78 Testes citati, & condemnati ad penam in mō dato contentam, si adhuc non veniant, qui dicitur faciendum mun. 71. & qualiter condemnentur 72.

Pars Secunda.

C A P I A T I N F O R M A
tionem. Rub.

FISC. In superiori parte, quam optime nobis notum fecisti, de magistratus officio, moribus, & vita. adeo ut parū, aut nihil aliud, in ea materia restet dicendum. Et si daret Deus, ut hæc in personis officialium hisce temporibus cerneretur, utique non tam ingentia mala fierent. Superest ut hodierna die, de principali intentu, videamus, qualiter scilicet procedi debeat ad componendos aliorum mores exemplis poenarum. Si placet, igitur, ne diuertamus ad alia, donec absolutissimus inter nos sermo, de his fiet. Iud. Non sum immemor, eius quod nobiscum, heri conventum fuit & ideo votis uestris pro posse satisfacere non dedignabor. Potissimā igitur partem puniendorum malefactorum, & bene regendi civitatem, aliorumq; mores corrigendi, aut moderandi, in eo versari non uobis latet, ut detur opera ut delicta inuestigentur, moresque deprauati, & peccata civium perferantur. Nimirum ergo, si prisca temporibus apud Romanos quæstiones deputati fuerint, qui ea potestate fungebantur ut crimina quaererent, & capitalibus criminibus præessent, in dēvultissimo tempore, usq; ad annum sexcentisimū quartum publicæ quæstiones extraordinariè committebantur. Anno autē ipso sexcentesimo quarto Censorino & Manilio cons. perpetuæ quæstiones sunt institutæ. Eam autem vim quæstiones perpetuæ habuerunt, ut cum eo tempore seni quotānis prætores crearentur, duo qui ius de priorum controversijs dicerent, quatuor qui in provincias iurisdicendi causa cum imperio mitterentur, post hæc ratio converteretur, atque quatuor illi, qui fortiri provincias solent, Romæ suas quisq; quæstiones sortirentur, ut maiestatis, peculatus, inter sicarios, ambitus, repetendarum. Adeo ut si quo de horum criminum esset quaerendum, non nouo quæstitorē, qui extra ordinem quaereret, opus esset, sed ille qui ei quæstioni præesset, adiretur, isq; ut ante, cum consilio, de eo crimine cogno-

sceret. Hodie uerò penes quemlibet iudicem & magistratum qui iurum habet imperium, potestas quaerendi de criminibus cernitur. Maiestatis tamen crimen, damni clandestini, falsæ monetæ, & quorundam aliorum non penes unumquemque inest, sed penes regios officiales. Sicque in primis cauendum est, ne quis quaerat de ijs delictis & criminibus quorum notio soli Regi reservata restat. In cæteris uerò quorum, ex privilegio, vel aliter cognitionem habuerit quis, hoc ordine procedat. Ante omnia debet præcedere, ut diligenter iudex capiat informationem de delicto. & primò debet conari, ut constet delictum, de quo quaeritur, fore commissum in genere, iuxta practicā traditam per rex. in l. j. §. iam illud autē. ff. ad Syll. & ut ibi habetur. & communiter habetur per criminalistas, & p. Mar. in sua praxi. cri. in §. 1. & ad hoc vide omnino Marc. Ant. Blan. in repe. l. fin. ff. de quaest. nu. 16. 17. 18. & seq. qui optime declarat. Ibi enim distinguit, quod aut delictum, de quo quaeritur, subijci potest oculis, ut corpus mortuum, uel quid simile: & tunc iudex non procedit, etiam ex inquisitione generali, nisi uiderit cadaver, aut res non potest oculis subijci, prout est de homine proiecto in mari, uel in igne consumpto, uel re furto subtracta, tunc si fama est de certa persona, & in individuo, iudex procedat, aut incerta est persona, & in certa res, tunc iudex non poterit procedere per inquisitionem. Ideo si quaeratur de homicidio commisso, faciat, redigi in actis, q. accersitis magnificis dominis, potestate, & iudice ad locum delicti, & iuxta suos fines, sub tali die uerā cum actuario, ibique inuēto caduere talis recogniti, & viso per infra scriptos, qui ibidem fue. ut examinati, q. sue. int. reperta talia, & talia vulnere in dicto caduere, & desc. ibantur particulariter ipsa vulnere, & super recognitione ipsius cadaveris, & vulneribus ipsis examinatus testes. & sic dicitur constare de delicto in genere commissio, ut docent omnes. Inqui. Pro Deo, dic mihi domine iudex, sufficit ne probari & uerificari inuentionem cadaveris, absque eo quod probetur taliter quod resurget esse delictum? & videtur dicendum, quod non. Nam illi dicuntur occisi, qui per vim & eadē sunt interfecti,

terfeci, ut puto per iugulationem, strangulationem, praecipitationem, uel saxi, aut fuis aut lapidis percussione, aut alterius teli necatione. d. l. 1. §. occisorum eod. tit. ad Sylla. poterit enim esse quod quis metu criminis aut tadio vitae uel impatiētia doloris se ipsam occiderit, & tamen ad alterius punitionem inquisitio non procedit. Item multis alijs modis contingere poterit mors violēta, & tamen absq; delicto, vlt. terius ille idem text. in §. item illud. Vnde sumpta est praxis capiendi informationem, de delicto in genere commissio, probat, non solum occisionem esse probandā, sed etiam quod scelere illa facta sit, quod idem est, dicere cum delicto. Nam licet mortis appellatio sit interfectionem contineat. l. qui duos. §. 1. ff. de reb. dub. Tamen mortuus mortē violenta non dicitur propriē mortuus, sed occisus, secundum Bar. per illum tex. in l. 1. §. si occisorum. ff. ad Syllani. & Guliel. de Be. in c. Raynucius in verbo mortuo testatore el. 1. nu. 2. vnde videtur concludendum, debere probari & verificari, qualiter fuit inuentum cadaver hominis mortui, & cum multis vulneribus, & quod per impietatem, crudelitatem, & seuitiam alterius fuit occisus & animo delinquendi. Fise. Pro certo in hoc puto aduertendum esse. Nam quaedam sunt, delicta nominata, & quaedam innominata; nominata sunt illa quae habent nomina a iure, ut furtum, nam ex animo lucrandi & ex contrectatione, colligitur vnum quod appellatur furtum. Item homicidium ex percussione sequuta exinanitione, appellatur homicidium. Idem de adulterio; nam ex fornicatione habito respectu ad matrimonium, colligitur hoc nomen, quod vocatur adulteriū. Innominata delicta sunt peccate, uerberare, donum introire, & similia; ut l. lex Cornel. ff. de iniur. Hæc enim sunt nomina actus, non delicti, cum possim percutere sine delicto, ingredi domum sine delicto, sed furtum & adulterium non possum committere sine delicto ut declarat Bar. in l. nunquam plura col. 2. versic. Item oppo. de l. iniciando. ff. de priua. delict. vnde dicendum uidetur, quod in delictis nominatis, quæ non possunt committi sine delicto, probatis illis actibus, probata resultat delicta in genere commissio esse, cum ex illis

actibus resultant nomina delictorum. In delictis innominatis, fatcor, quod ultra probationem actuum debet probari qualitates inferentes ad delictum, alias non diceretur constare de delicto in genere commissio. I V D E X. non futiles certe, uidentur hæitationes uestre idēd conuenit, meū in his interponere iudicium; quare in his dicendum puto, quod aut queritur, de effectu inquisitionis, aut de principio inquisitionis, primo casu, si de effectu, ut ex inquisitio, possit contra certam personam, ad torturā procedi, dicendū est indubitanter, non sufficere si probentur illi actus, ex quibus resultant nomina delictorum, a iure imposita, sed opus erit probari de qualitatibus inferentibus ad delictū & scelus; & ita loquitur tex. in d. §. item illud, secundo uerō casu ut formari possit inquisitio, sufficit probari inuentum fuisse cadaver eum pluribus percussione, & vulneribus, facta fuisse contrectationē eum animo lucrandi, & sic de singulis, nā ideo formatur inquisitio, ut sciatur, quomodo & qualiter illud acciderit, & a quo id factum sit. Cui enim dubium est, quod probata intentione caudaueris, uerificatiue percussione, & vulneribus, resultet probatum esse ex homicidio, id accidisse. Homicidium. n. a cędo & cędendo dictum est. Ita vulneratus. ff. ad l. aquil. & uidetur quis occisus quando fuit vulneratus. l. huic scripturæ. ff. si quad. paup. sec. dic. unde quoties reperitur homo exinanitus, & cum vulneribus iam dici merito potest, inuentum esse homicidium factum. Quatuor enim modis omnia maleficia committuntur l. ex maleficis in prin. ff. de act. & obli. & ponit Bal. in l. data opera. C. qui acc. non poss. 3. col. in si sequitur Ang. in lib. malef. in uerbo Gayum Sempronij nu. 1. facto, scilicet, dicto consilio, & scriptura. in delictis quæ factis committuntur, comprehenduntur homicidia, vulnera, percussiones, sacrilegia, furta, adulteria supra, falsificationes, falsæ monetæ, incendiis, fractiones pacis, raptus & similia, in delicto homicidij sufficit (ut dixi) si constet de vulneribus, & exinanitione, in delicto vulnerum, sufficit constare de vulneribus apparentibus, in delicto percussione cum sit delictum innominatum, ut probetur in genere necesse, ut constet in specie, in

cie; in delicto sacrilegij cum illud pluribus modis committatur, ut quādo quis aufert rem sacrā de loco sacro, de ecclesia & monasterio; sufficit isto casu ut probetur commissum furtum per qualitates de quibus infra in materia furti, & ut resultet sacrilegium debet probari qualitas loci item & rei, secundum ius civile; cum eo iure non committatur sacrilegium si auferatur sacrū de non sacro. l. diuus ad l. iul. pe. sed secundum ius canonicum, committitur sacrilegium, siue res sacra auferatur de loco sacro, vel dedicata, siue nō 27. q. 4. c. quisquis, & dicitur res sacra, corpus domini, reliquie sanctorum, libri diuini officij, & similia, ut per Bonifa. in tit. de pœ. commi. sacri. & dicitur locus sacer, qui consecratus est per pontificem. insti. de re. diuisio. §. nullus. Item committitur sacrilegium per eum qui re ueream cum moniali sacrata habuit, quo in casu, ut delictum in genere commissum appareat, ne dum ea quæ infra dixi, ubi de stupro, apparere debet; sed etiam qualitas quæ sacrilegium notat. Et sic de singulis in quibus sacrilegium committitur. Furta esse in genere commissio, habes infra Et pari modo de adulterijs & stupris. Falsæ monetæ crimen, ut in genere probetur, debet apparere de inuentione monetæ, seu fabricatione, item de imagine qua impressa erat quod esset regis, vel imperatoris, & quod sit falsa in cuncto, uel argento, ligæ, aut auro, & sic de singulis. Sic etiam in omnibus alijs delictis nominatis quæ factis committuntur. In delictis uero quæ dicto committuntur, necdum dicti probari debet, sed dolose id dictum, & quod inde factum sit. argu. text. in l. famosi. ff. ad l. iul. maiesta. cum similibus. si tamen omni respectu & consideratione, dictum arguit, importat, & delictum notat, illud probari sufficit, & quod inde secutum sit, si tamen tale sit dictum, quod post se delictum ab alio subsequi facit, exempli gratia, quādo dicitur, ammazza ammazza, uel mandatur, ut quis interficiatur. alijs si tale sit dictum, quod in se ipso, inest delictum, sine eo quod aliud subsequatur, uerbi gratia, blasphemia, & tunc ipsum dictum probari sufficit. Idem dicendum est, in delictis quæ consilio patrantur & pariter in delictis quæ scriptura committuntur. In delictis innominatis, non solum

debent probari actus in se, sed etiam ea, quæ in speciem delicti illos transferant. FI S. C. V. S. Sed quid si non potest apparere de corpore mortuo, ut, quia diu est, quod quis occisus fuit, & eius corpus reperiri nō potest, quid faciendum est eo casu? I V D E X. Eo in casu, quando de corpore mortuo nō potest apparere, debent examinari testes de fama, qui deponunt; quod publica uox, & fama est, quod talis interfectus, & occisus fuit, & quod eius corpus nā quam potuit apparere, forte quia dicitur esse interfectum prope flumen, uel mare, & in aquas esse proiectum, uel in loco nemo-roso, & occulto esse sepultum. & hoc sufficit, ut plene dixi in prima parte tertiæ partis principalis huius praxis. num. 34. cum seq. I N Q V I S I T V S. Sed nunquid aduersus hanc probationem reo inquisito competere possit aliqua defensio, & quomodo? I V D E X. Certe sic, probando primò, posito casu, quod cadaver reperitur cum vulneribus, quod fuit occisus a feris syluestribus, & quod ibi nonnullæ reperiantur ferae syluestres. Plures enim fuerunt & sunt qui occisi fuerunt a feris ut puta a serpentibus, ut fuit Euridicæ Orphei vxor, Aristemum (a quo adamabatur sugiens) morfu colubri in herba latentis interfecta est. Opheltēs (qui alio nomine Archemortus dicitur) filius Licurgi regis Nemeæ, dum negligenter ab Hissphile nutrice custodiretur, serpentis morfu extinctus est. Ouid. In Ibin. Item filius Adonis Cineyre ea myrra filius, dum uenaretur ab apro interfectus est. Ouid. lib. 10. Metæ. & Martialis lib. 1. ait, Dedalum quendam feris obiectum ab apro laniatum fuisse. Item Ancus filius Astypalæ Phenicis & Neptuni filia, rex Sami, dum uellet occidere apū agros suos uastantē ab eodē est interfectus. Hyas Athlantes ex Aetra filius, dum uenaretur a Leæna interfectus est Ouid. li. 5. Fast. Euripid. poeta noctu rediens a cæna Archelai regis Macedoniae canibus a Promero quodam æmulo immixtus, extinctus est Diogenes philosophus decensus ex morsu canis eodem die, quo Alexander Macedo in Babylone mortuus est. & sic de singulis. item quod alias ibidem acciderit alijs; uel probando, quod seipsum interijt tadio vitæ, uel ob aliam causam, probando hoc per

per efficaces coniecturas, vel quod scloppe tum, quod gestabat, in ipsum ictum proiecit, ut multotiens solet euenire: uel quodd ex arbore cecidit, uel aliter probando.

Quia una probatio, uel coniectura tollit aliam, ut per Bar. in l. h. C. famil. herisc. in tantum, quodd si sunt probationes contrariae, neutri standum est. c. imputari. de fi. in stru. l. scripturae. & ibi Bart. & doct. C. eo tit. & si sunt inaequales hinc inde, non ualent, quia faciunt rem dubiam, secundum Bal. in l. h. in 5. q. uers. 7. Qualiter. C. de edi. Adr. tollen. Si uero, ut supra dixi. ponatur non constare de corpore mortuo specificae, sed tantum per famam publicam, potest probari de contraria fama per validiores probationes quodd mortuus fuit propter febrem & infirmitatem, uel alia de causa. Quia probatio famae contrariae per meliores probationes officit probationi alterius famae profisco, et plene deduxi infra in uerbo. Item suffocauit eius uxorem, in capitulo, de fama: uel aliter probando, ex quo uerisimiliter possit coniecturari ita esse, quodd circum spectus iudex perpendere potest. F I S C V S. Sat concludere utriq; domine index satisfecisti, in hoc delicto homicidij; sed quomodo constabit in crimine furti furtum fuisse in genere commissum? IVD EX.

Pluribus modis potest furtum committi: aliquando subripitur aliquid de arca, capsa, uel camera, & tunc debet constare de fractura ostij domus, arcae, uel capsa: unde furtum est commissum, & de quantitate, & rebus ibi existentibus paulo ante, & quodd post factio fuerunt reperta subtracta, & quodd ibi fuit inuentum, de bona fama, & legalitate domini furtum passu, & de lame rationibus quas statim cum multis fecit de iam dicto furto, & de alijs signis, & coniecturis indicantibus uere furtum commissum, de quibus ad longum per Marsil. in consil. 8. & in praxi cri. §. principium nu 6. & in §. constante. nu. 78. Et licet uerum sit debere constare uere, & non praesumptiue de delicto in genere commissio, & plene. ut l. si quando in uerbo patefacta. C. unde ui. ubi Bal. & Iaf. in 4. no. & Ang. in l. certum. ff. de confc. & Alexan. in consil. 33. colum. 1. lib. 1. & consil. 19. lib. 7. & Deci. in consil. 410. col. 1. & Panormi. in c. 1. & ibi Deci. col. fin. de offic. deleg. & habetur per

Haimo. Crauet. consil. 244 in. 2. lib. & consil. 260. in 2. lib. id tamen procedit regulariter. Fallit tamen ubi concurrunt difficultas nimia probationis, quia eo casu costando per coniecturas ualidas, & a iure approbatas, sufficit ut habetur in praedictis locis, maxime in casibus, qui secreto committunt solent, & ubi de facili non potest constare de delicto in genere commissio, nisi per probationes super ipso delicto, ut uidebitur in pluribus exemplis. INQUIS. quae nam defensionis possunt competere inquisitis aduersus praedicta? IVD EX. Dixi supra quodd una coniectura tollit aliam, & una probatio eliditur per aliam idcirco in hoc casu circum spectus aduocatus uideat, per quas coniecturas conetur uerificare fidei suam inuentionem, furtum fuisse commissum. & tunc e contrario formet exceptiones, & probet contrarias coniecturas, uel elidentes, probando quodd nulla reperta fuerunt signa fracturae, sed a pertionis, & quodd ita quilibet expertus, indicasset, item probando malam famam furtum passu. Item quodd non est uerisimile eam quantitatem ibi fuisse reconditam, stante nimia paupertate ipsius. Item quodd paulo ante ibi nulla bona fuerunt uisa, ut quia inde ipse idem dominus susulerat, & alia, quae curiosus aduocatus secundum contingentiam facti studeat inuenire. Aliquando uero solet committi furtum in equo, uel alijs animalibus, & tunc probatur dominium equi. Item probabitur, quodd fuit uisus, & repertus equus in posse alicuius, quia contra eum oritur suspicio, maxime si solus uisus est, & si est homo non bonae famae per l. inciuilem. C. de fur. item, quodd equus fuit uisus paulo ante in stabulo furtum passu, & demum ibi minime repertus fuit: & quodd fuit repertum stabulum equi fractum, & aliter, ut iudici circum spectro uidebitur, & prout qualitas facti exposcet. Aliquando etiam committitur furtum in personam instratis quodd latrocinium uulgo dicitur, & tunc non possunt haberi iudicia, & probationes contra aliquem, quin non probent etiam furtu in specie commissum: sed probabitur quodd fuit uisus paulo ante exire de ciuitate furtum passus cu tali quantitate pecuniae & demum fuit statim uisus redire ploras, & flebili, ac lamentabili uoce dicens, se esse

se disrobatum, item, quodd fuit uisus exire conuincatur quis etiam per unum testem, redijt sine: item, quodd redijt cum uulnere, uel cu percussione aliqua in eius persona, item, quodd ibi solet disrobari: uel probando, quodd fuit repertus ligatus in loco furti & latrocinij, uel aliter, ut natura facti exposcet, ite redigatur in actis eius depositio cum iuramento. Istis enim probatis constabit in genere de delicto. Sit tamen in his cautus iudex, quia solent fieri plures fraudes; ut exploretur & probetur qualitas personae disrobatae, loci, ubi latrocinium dicitur commissum, temporis, & etiam quantitas uere disrobatarum, & hoc maxime fieri debet, in regno ubi uniuersitates tenent de disroborationibus factis in eorum territorijs, ubi patratores ignorantur. Plures enim uidi conuocantes se disrobatos, & et in seipos se uisisse, ut sic magis persuadeere possent, se disrobatos, & pereres emedationem ab uniuersi actibus. & tandem fuisse detectos. Et de similibus fraudibus plura cogit Par. de Put. in lib. syndi. in h. sui tracta. in uers. quidam uir leuis opinionis & uita. Vbi in istis & similibus casibus, si apparent coniecturae de calumnia accusatoris, qui nullas probationes, uerisimilitudines & iudicia afferit torquendus erit, ut tenuit. Idem Par. ubi supra. FISCVS. Sum etenim plene informatus domine iudex, qualiter debeat costare delictum in genere commissum in crimine furti, quid in studio pro? IVD EX. In crimine autem stupri commissi in foemina per masculum, uel per marem in marem, ut constat delictu in genere commissum, debent examinari matrone; & obstetrices, uel alij experti, quibus tradatur foemina inspicienda, uel masculus, eis prius delato iuramento de ueritate dicendo, & facta inspectione, curiae referant, an sit mulier stuprata, an no; uel masculus an sit stupratus an no, ut docet Abb. in c. propositi. extra de probatio. nu 3. & Alberic. de Rosa. in l. 1. §. ex hoc rescripto. nu. 6. ff. de ven. in spi. & examinatur testes, qui forte uiderunt in teamina sanguinolenta, uel camisiam sanguinolentam; & super alijs adminiculis, quae haberi possunt, ex quibus merito iudex possit se informare, stupru fore commissum, ite examinatur mulier stuprata, quia ei creditur, quodd antea

fuerit uirgo, ut dixi in prima parte tertiae partis principalis huius praesentis, sub n. 146. & si nulla potuerit apparere fractura ani in puero, uel quia diu est, & fuerat cognitus carnaliter, tunc, quia similes fornicationes, & stuprum, & adulteriu, probantur per coniecturas c. praeterea. de testi. l. cu probatio. de proba l. quero. §. fin. ff. de ordi. edic. similiter delictu esse commissum in genere in similibus probatur per eas coniecturas, quae haberi possunt, & ea iudicia, quae inducuntur ad probationem ipsius stupri, probant et delictum in genere. Immo probari non possunt, quin probetur delictum in specie, ut dicit Marsi. in cons. 7. in pri. lib. num. 1. Et hoc etiam procedit in adulterijs, & incestis, alijsq; fornicationibus, in quibus non potest constare delictum in genere commissum de per se, nisi per eas coniecturas, & iudicia, quae inducuntur ad probationem delicti, ut quis torquatur, uel condemnetur, quia bene dicitur probatum, & concludenter. In his enim & similibus casibus. sic cautus & uersutus iudex, ut ex qualitate personarum, temporis & loci, uerisimilitudinis aut potius in uerisimilitudinis, consideret num uera, an potius falsa sint, quae proponuntur. multoties enim ueritate mulieres, machinari solent, in miseros iuuenes, uel ut illos in maritos uendicent, uel ut ab eis doctes consequantur. Nec hisce (maxime temporibus) de facili credat mulierum iuramentis, afferentium se uirgines; ut dixi. Sed potius ex qualitate earum, uita, & moribus, arbitretur, num credendum sit. licet enim de uirginitate stetur dicto & iuramento mulieris contra delinquentem in se, ut consuluit Alexan. in cons. 229 in 6. lib. ex mente uot. per Docto. in cap. 1. de adult. & maxime Car. & Abb. ubi ad hoc allegant rationem text. in c. vnico. ut ecce bene. Id tamen uerum est, secundum Doct. Abb. in d. c. 1. si pro uirgine habebatur, & sic uides, multum attendenda est, in hoc, qualitas mulieris. Si enim esset mulier, quae malum nomen haberet, & pro uirgine non reputaretur, utique eius iuramento non esset standum; mulieres enim facile iurandi contemptrices sunt. Id u. constat ex eo, quodd Seclerus Plantinus, cum Philocomasium mulier quod iurauerat, facere recuasset (ait) muliebri fecisti fide. Et apud eundem

Amphytrion. Mulier, audacter iuras. Et quod scribit Propertius li. 2. hoc pdit miseris, hoc perdidit ante puellas, quicquid iurarunt, ventus & vnda rapit. In hac sententiam Græcorum est Senarius, mulieris iusiurandum in vino scribo. Antiqui enim res prorsus irritas, futiles, euanidas in vino & aqua scriptas, scribēdasve dicebāt Id ēt in nostris legibus non est incognitum: ut habetur in authen. de nupt. §. que verò nunc sequitur, ubi dicitur quòd in mulierib. omnino periurium promptum. Et pro eademmet re est, text. in auth. ut si prohibita. §. quia verò multam, ubi quia sciebat (ab experto) imperator periurare facilē mulieres, ut periurij tolleretur occasio, quandam legē abrogat, que & à mulierib. quoq; iusiurandū exigebat, satē per Tiraq. in tract. de leg. conu. nona. l. num. 43. cum

23 seq. † Caueat unusquisque iudex, ut ad conuincendum stuprum, non sinat mulierē nudam conspici à maribus, id enim penitus prohibuitur est. l. ult. C. quādo cur. vel tut. esse def. & §. 1. insti. quib. mo. tu. fini. ad stipulatur his, quod Plato sanxit. lib. 11. de legi. Conuenientiam enim (ait) ætatis ad nuptias, & contra, iudex nudos oīno mares, nudas tātum ad pubem vsque feminas cōspiciens, indicet. Voluerunt enim leges (ubi oportet mulieres nudas inspicere) à mulierib. & ipsas honestis & probatæ fidei, inspicere, non autem a viris. l. 1. in princ. & per totam. ff. de ven. inspi. & in c. proposuisti. & c. causam matrimonij. de proba. & in c. fraternitatis, & c. ult. extra de fri. & male. facit tex. in c. nec alia, ibi manus obstericū. 27. q. 1. Denique legimus, Deas castitatis præ fides, egerrimè tulisse, si quando eas nudas à viris et imprudentibus inspicere contigerit, neq; id impunitum reliquisse. Nā cum se Pallas aliquando & Chariclo in Heliconia Hippocrene nuda per casti lauarent, ac tum fortuitò Tyresias venator ad eum fontem sitiens accessisset, Palladem imprudentem nudam conspiciens statim oculis capus est, ut describit Callimachus in eohimno cui titulum fecit, in lauacra Palladis. A teon quoq; cum etiam inter uenandum fortè fortuna. Dianam in fonte nudam conspexisset, eiusdem indignatione in ceruicem commutatus, & à suis canibus discerptus, ut adnotauit Ouid lib. 3. Meta. Plura

alia exempla de his habes per And. Tiraq. in tra. de leg. conu. in 4. l. num. 16. cum sequen. nec huiusmodi aduertentiam paritendas, scio enim quendam regium Auditorem, ad conuincendum stuprum, nudam inspexisse iuuenulam, nec inultam hanc rem Deus reliquit: paruo enim intermisso tempore, officio priuatus, & exilium missus extitit. IN QVI. Audiui iam formam probandi delictum fore commissum in genere in crimine stupri, vel adulterij, & similibus, nunquid ad defensionem aliquid probari ualeat aduersus dictā probationem? IVDIX. Sæpe tibi dixi, quòd vna probatio tollit aliam, si fortior est ea: & quòd una cōiectura tollit aliam. similiter tibi in hoc dico, quòd si cōiecturæ inducitur ad probationem delicti in genere inducantur cōiecturæ contrariæ, & cōtraria indicatur, si probatur de castitia, vel

24 linteaminibus sanguinolentis, potest probari, quòd erat menstruum, & hoc per expertas: vel q; erat sanguis ibi studiosè aspersus, & similibus modis. FISCVS. Memoria mandauit quantum dixisti in crimine stupri, adulterij, & similibus, & optime, quid ergo erit sciendum in crimine suffocationis vxoris, uel alterius mulieris, aut uenenationis? IVD. Si potest haberi corpus uenenatū, uel suffocatum, debet inspicere iudicem unā cum expertis, ut uideatur signa suffocationis in gutture, ut redigat in scriptis particulariter, & si sepulchrum cadauer, dissipeliat ad effectum predictū, & si dicatur uenenatum, accedat iudex cū medicis, & si sine apertione corporis sciri poterit bene est, sin autem sciri aliter non potest, quin aperiat, debet aperiri ipsum cadauer, & per peritos inspicere, & postea procedente iuramento referant. & fiat actus per extensum apertionis & inspectionis; ut habetur per Marfil. in l. 1. §. prætere. ff. de sicar. num. 37. per Afflict. in const. mala noxia & ar. tex. in l. stigmata. de fabri. lib. 11. quòd per stigmata, & ligaturas in brachijs probatur torturam illatam fuisse, ita per signa suffocationis in gutture probat suffocatio. Venenatio autem probatur & cognoscitur ex liuoribus in toto corpore, & spumæ ore fluentibus, & si cremetur corpus, cor illasum remanet à ueneno præferuatū, secundum Suct. in Caligula in principio,

cipio, & habetur per Par. de Put. in lib. syndi. in verbo tortura, & si corpus haberi non potest, examinentur testes qui uiderit corpus antequam fuisset sepulchrum, super signis, quæ forte uiderunt in corpore: & si hoc apere minime potest, probetur fama publica, ut plene dixi infra in uerbo, itē suffocauit eius vxorem, quia hæc probatio sufficit, ut ibi dixi. Veneni signa, à Doctoribus hucusque annotata, non exactè, & plenè

25 describuntur: † quippe cum tria sint uenenorum genera, quæ a tribus diuersis generibus originem duxerint, etenim uel a metallicis, uel a plantis, uel ab animalibus ipsis, & horum quodlibet aut purè & nudè elementalis qualitatis excessu, aut ex propria naturali forma specifica è celestibus fluxibus prædita, non sine tamen elementalium mixtura, varios, mirādosq; effectus ac interitus præcipuè hominibus inueniuntur, quòd circa non inutile & futile, ac alienum putari singulorū uenenorum signa describere

26 re † ut sic iudices capiēdis, formandisue informationibus facile non decipiantur, & sciant maleficia reperire. A metallicis igitur ordinem assumēs, inter metallica uenenorum, cōputantur argentum uiuum, siue eius spuma, uel lapis coralli, quare si quis argētum uiuum, siue eius spumam, uel lapidē coralli simile dictum assumpserit, cum frigidissima hæc sint. his discernuntur notis; Nā ut Dioscorides lib. 5. c. 52. & 60. & Matthiolus li. 6. c. 27. & 28. cordis, laborē tremorem, syncopinā, intestinorum, & umbilici granamen, & murmura, & dolorem faciunt, quin Epilepsiam, a plexiam, sentitur quoque omnimoda sitis, urinae suppressio, anhelitus difficultas, & uentriculi tormentum, ac intestinorum erosio, & penetratio; tandem subitanam mortem afferunt. At argentum uiuum extinctum, arsenicum sublimatum, & non sublimatum, lyxiuium saponis, calx, sandarachæ, Auripigmentum & omnino rossicum, hæc signa consequi, ut Dioscor. & Matthio. lib. 6. cap. 29. & 30. & alij autho optimi, uidelicet: grandis sitis, uenarum tumor, angustia magna, sudor, oculorum citrinitas, oris fetor, intestinorum & uentriculi rasura, & corrosio uehementis dolor, iracundia, mugitio quædam infania, uociferatio, tullis, spirandi difficultas, urinae suppressio & dysenteria. Ly-

targirium quidem hæc facit signa, ex Dioscoride & Matthio. Colligitur lib. 5. c. 62. & ex Gal. lib. 9. Simpliciter medicamen. Intestini norum & iliorum dolorem, & ut plurimum feces retinet, defecet, nec manifeste calefacit, ac refrigerat, & ut inquit Rasis tunc miserere mei passionem educit, quia superius emittit, quæ p infernus emittit: e debet. Cersua insuper, talibus discernitur indicijs, ut placet Dioscor. & Matth. lib. 6. cap. 25. & Anicebna, dispersis in locis sit enim lingue albificatio, ac denigratio dētis, singultus, tussis uentris dolorem, angustiam, præcordiorum, tensionem, præfocacionem, & vomitionem inducit, urina tamē, modo nigra, modo alba adest. Te gipso uerò ut Dioscor. præcipit. lib. 5. c. 42. & Gal. lib. 9. simpliciter. medic. ipsum exhaustū strangulat, & suffocat iam, quia ob proximam eius frigiditatem, respiciendū vim prohibet: corpus liuescit, quia sanguinem mortificat, & quædam alia similia sunt, ut Anicebna loco suo. sunt & alia uenenosa natura consimilia, ut ferri scoria, atq; aris plumbeum vltimum, magnetes, & omnes atramenti species, quorum nota hæc cernuntur, ut apud Matthiol. li. 6. c. 27. & Anicebna suum locis, uentris uehementis dolor, capitisq; tumor oris, & gutturis, consumptio totius, ut tadem marasmarus moriatur, ipsius uerò æri is letalis fluxio, & vomitio, uentriculi & intestinorum dolor, ipsius autem magnetis ore sumpti, lunaticus, & melancholicus fit. At ipsius plumbei uis, oris labia, & tandem totum ferè corpus liuida, redduntur, ac ut suffocatus quis moritur. Sin specierum atramenti uelis signa, difficilis anhelitus uentriculi & intestinorum punctio, & erosio, oris ardor, & similia. Nūc de vegetali, siue plantarū signis & locis dicere ex pedit. Et primo de Napello eius succo, ut Matthio. lib. 4. Dioscor. etiam, & lib. 6. & cetera med. turba scripserunt, labia tunc inflammantur, & apostematantur, & lingua intumescit, oculi exitū petere coguntur, crura debilia & immobilia ferè remanent: corpus totum conflatur, & liuescit, & si illico non succurratur, e morte non euadit, aut in ethera vadit. Et Titimalli signa, ut Mesue loco suo & Gal. lib. 8. simpliciter. medic. & Theophrastus lib. 9 sicuti & cinnia ueneno-

vt nauſeam, ſingultum, uentris dolorem & torſionem cum fluxu, uocis deſtructionem, tandem ſpaſmi, cui mors ſuccedere ſolet. Apium riſus dictū methaphorice ex Matthiol. li. 2. quia ridendo vita euaneſcit, cucumeris afinini dicti à Meſue, à Dioſcor. Sylueſtris lib. 4. à Gal agreſtis, ſimilia ſunt nota, uelut ex coriandro q̄, natura uentrem ſoluunt, & cum maximo inteſtinorum dolore, uerum muliebrum aperiūt, & fetum neceat. Brionia pariter, & ſcamonium, coloquintida, & euſorbium talia quoq; inducunt ſigna, quia trib ferè diebus mortem minantur, ſcotomiam, anguſtiam, ſtoliditatem ſtomaci morſicitatem uirtutis deiectionem, uentris luxum, hæc Gal. libr. 6. ſimpli. med. Dioſcor. lib. 4. Meſue. cap. proprijs nunciant hilleſerum autem, omnes fatentur hæc offerri ſignacula quia ſi nigrum, aluum ſubducit, linguæ aduſſionē anhelitus ſtriſturam, ſingultum, & ſpaſmū agit, ſi album, uomitum. Cicutam uerò ſenſum amittit, & in ſtuporē incurrare facit, hæc Gal. lib. 6. Simp. med. Dioſc. etiam lib. 6. & cuiſlibet notum eſt, quia ex ſuſpectione eius ſucci aſſumpti, aues manu capi poſſunt. Coriandri ſigna ſunt hæc, ut Dioſc. lib. 3. & 6. Gal. lib. 7. ſimpli. medi. Meſue loco proprio, licet magna ſit pugna inter hos & ſequaces an calidum, uel frigidum ſit, vertigo, ſcotomia, uox groſſa ebrietas, & tandem ſtuporofam morrē inducit, ſi tandem eius ſuccus in magna uirtute ſumatur, at in pauca multa bona uirtutis præbet auxilia. At Succū mādragoræ, nigri papaueris & opij eandem ferè prætentendunt cōieſturam, ut Meſue & Dioſcori. lib. 6. quia ſemimortuum inducunt hominem, in pauca quantitate, in maxima & proportionali ueram mortem aſſerūt, ſenſum amittunt, pigrum ſonnum ducūt, cū oculorum rubedine aliquando. Nux uelulana, ſiue aliorum fruſtuum rancitudo & nux uomica, ut Dioſcor. Marthio. libro. 1. Gal. 7. ſimpli. ſententia eſt, cum diſſolutione uirtutis, peſſimum inducunt uomitum, linguæ ſciſſuram & ſyncopim etiam. Taceo de ſungis quæ ſpontē ſolent comedi non dari ut quis interimatur; Taceo ruruſus de animalib. uenenofis, tantūmodo dicam de cantharidibus quæ ſolent mulieribus prægnantibus ut fetum pariant dari;

Dioſcor. lib. 2. & 6. Meſue loco proprio, ſigna hæc uolunt, quòd hypocondrij peſtinis, ancha, & genuum dolor erit, ſit maximus miagendi appetitus, & ſi minxerit, ſanguis cum magno labore decernitur, & cum ſyncopi mors ſuccedit. Gaſtri cerebrum, aiunt communiter, uertiginem ſtultitiam efficere. At leopardi & canis marini fel. ait Matthio. lib. 6. quòd in ſeptem diebus interſicit, ſi breui auxilio nõ iuuatur, odorem, ſaporem aloes ſentiēs, Cetrinam & urulentam coleram uomens. Sanguis taurinus, ſpaſmum, præſocationem, linguæ rubedinem ducēs, congelatum ſputū carnoſum expuere facit; & tandē mors ſequitur. Dioſcor. lib. 6. At humanus tempore extractus, irā, rixam, furorē & cōſumptam mortem ducit. Pariter buſſonis, ſanguis, cordis tumorem, ſyncopim & ſubitanam mortem feſtinat. At menſtruofis, leproſum lunaticum obliuiouſum reddūt hominem. Hæc. n. ſunt uenenorum ſigna, quare attendat unusquiſque cū uiderit ſententiq; ſimilia ſigna accidere, ut in cunctis ſciat interrogare teſtes. Nec alibi reperies. **I N Q.** Numquid autem ex aduerſo poſſit in deſenſionib. reorum probari eandem ſigna, uel aliqua ex eis euenire poſſe ex alio morbo, quam uenenatione.

27 **I V D.** Certē aliqua ex dictis ſignis euenire ſolent ex morbis ordinarijs, non tamen ex uenenatione. Verbi gratia, dixi ſupra de ſignis quæ ſolent cauſari ex argēto uiuo ſiue eius ſpuma, uel lapide coralli, eandem quoq; uel ex eis aliqua cauſantur ex ueteri affectu, etiam a cauſa frigida, ut cordis tremor, & ſyncopis, grauamen & murmura, & umbilici dolor, urinae ſuppreſſio, & anhelitus difficultas, ut Galen. 6. de loc. affect. ait. Itē ex cardiaca paſſione, epatis inflammatione, & febris a ſubtili uel plentudine humorum cauſata, ut cordis & labiorum tremor & ſyncopis, & murmura & dolor, nimis ſitis, anhelitus difficultas, mors ſubitanea, ſignificare poſſunt ut omnes uolunt; ex Gale loco citato & 12. methodo medēdi; ſed uentriculi & inteſtinorum grauamen, dolor, & murmura, eroſio & penetratio ueram dyſenteriam pronunciant etiam ex Gal. ibidem, ex Actio lib. 9. Dixi etiam de ſignis quæ ſequuntur ex argento uiuo extincto, aſſenico, & ſullima-

to, &

to, & non ſublimate liſciuiuo ſaponis, calcis, ſandarachæ, auripigmento, & oſno toxico; ea eadem ſequi ſolent morbum peſtiferum ut omnibus notum eſt, ut longē declarauit Hypocrates in li. 3. Epidemiorum quin & febreſ cauſantem; & ſynocam dictam, ut Gal. de differ. febr. & de criſibus; ac etiam cerebri inflammationem & epatis quoque ut Gal. de lo. affect. & Alex. & Act. aiunt. Dixi inſuper de his quæ proueniunt ex litargirio, illamet, uel aliqua ex eis ſequitur Iliacam paſſionē, uel colicam, ut ait Gal. lib. 7. aphoriſmorum 10. & 44. & 6. de lo. affect. Ruruſus de his quæ ex ceruſſa, & tādē aliqua ex eis hepatis inflammationem ſequuntur ut 6. de lo. affect. Gal. & alij dixerunt. ut puta, tenſio præcordiorum, præſocatio, uomitio, ruſſis, anguſtia, ac dolor. De his etiam dixi quæ ex ipſo procedunt; & tandem illa aſſimilantur letargiæ, apoplexiæ, catomæ & huiusmodi ſymptomatibus, ut locis ſuis, omnes medici, ex Gal. de loc. affect. De nappello & eius ſucco habuiſtis, cuius ſigna ſequuntur etiam Aginam, ſecundum Gal. de loc. affect. & 4. Aphoriſm. 34. ut eſt labiorum inflammatio, & apoſtēma, linguæ tumor, ac oculorum, unde ſi illico non ſuccurratur, in mortis periculum, uel in ethicam euadit. Cætera alia in hydroſico morbo cernuntur. Gal. 5. de lo. affect. Actio, & Celſo autorib. uidelicet. Crura debilia, & immobilia, ferè remanēt, corpus totum conſtat, & liueſcit. De Tintimalli ſignis pariter dictum eſt; & quedā horum in colico morbo conſpiciuntur. ut 2. de loc. affect. Gal. ait. ſicuti præcipue, nauſea, ſingultus, uentris dolor, ac torſio, & tandem ſpaſmus, cui mors ſuccedere ſolet. De his etiā quæ ex apio riſus eueniunt ſimiliter dixi: eandem enim ex plireneſi eueniūt, ut ab Hypo li. 6. aphor. 53. de his quæ ex brionia, ſcamonio, coloquintida, & euſorbio, non obſcurē uidiſtis, eandem ſolent accidere in cardiaca & colica paſſionibus. ut Celſus, Alex. Act. & Paul. græci uoluerunt locis proprijs, & Gal. lib. 6. de loc. affect. & 2. de Hipp. & Plat. ſententijs ſimiliter fatet. Quæ. n. ex helleboro procedunt, ex pulmone, hepatis inflammationib. pariter procedunt. ut 4. de loc. affect. Gal. ait, & lib. 10. 33. 14. method. medēn. & lib. 7. aphori-

12. quæ ex cicutā, in letargico, caro, cathaleſi, comatico, & apopleſico morbis procedere ſolent, ut omnibus notum eſt, ut cap. proprijs ex Gal. in de loc. affect. habetur. Quæ ea coriandro, morbo comitali conuenire, omnibus notum eſt. Ruruſus quæ ex nucē auellana, & uomica, in aliqua uentriculi affectione cōtingere ſolent, ex mordaci humore cauſata ut Gal. 10. methodi medēdi, & Alex. li. 7. præcipiunt. Quæ ex ſungis in hydroſiſ timpanica dicta, contingere ſolent, ut Gal. & alij Græci dicunt. Quæ ex cantharidibus in ſymptoma illo quod urinae ſtillicidio, & ſanguinis renum, perſuuium appellant, contingere uidentur. Fit. n. maximus miagendi appetitus, & ſi miſerit ad finem ut in Actio licet uide-re. Quæ ex ſanguine taurino, in agina ipſa affecta eueniunt, quæ quidem lethalis eſt. Quæ ex ſanguine humano tempore extracto, conſequuntur peſſimam phreneſim ac ardentem febreſ, at locis ſuis ex Gal. patet. Quæ ex ſanguine buſſonis in poſtulis, & morbilis, & ſimilibus, quæ ſunt de genere morborum Epidemiorum, uenire ſolēt ut in 2. lib. Epidi & 5. artiſ curatiuæ, & alibi patet. De his ergo hæcenus, poſtquam ex Doctore. Il. medicum euadere me feciſtis. **I N Q.** Vtique reddo gratias, ſat enim interrogati meæ ſatiſfecifſtis. Nec de ſimilibus te interrogare inconueniens mihi uilium fuit, aliquando enim dum te uisēdi gratia ad ſtudium ueſtrū fuerim, uidi opera Galeni omnia, Ariſtotelis, Aetij, & Alci. & aliorum tum medicorum, tum et philoſophoſi, ibidē in eſſe, & pluries illos attēte leggere te uidi. **I N.** Quid ergo probabitur ex aduerſo aduerſus prædicta ad deſenſionem? **I V D E X.** Plenē dixi inſrā, in uerbo. Item ſuffocauit eius uxorem. & in uerbo, item uenenauit eius ſororē. ad ibi dicta te remitto. Et in præcedentib. dixi: & ſi dicetur uociferus aut uulneratus bo-
26 num eſt imò neceſſarium, ſut deſcribātur particulariter uulnera cadaueis, & loca uulnerum, & hoc pp duo, primo ſi facta eſt rixa, inter plures, quilibet eorum tene-tur de eo quod geſiſit. l. ſ. ff. de ſica. & ex genere armorum poteſt cognoſci an uulnerauerit mortiferē, ſecūdo ſi per plures dies ægrotauit, ad uidentum an fuerit uulnus mortale, ut cognoſcatur an ſit mortuum ex

30 vulnere sunt. n. vulnera mortalia si sunt illata in cerebro, & gula, pectore, intestinis & similib. secundum Bal. conf. 165. vol. 1. & 105. & 302. proponitur quod titius. vol. 2. & Angel. in l. si quis in metallum. C. de pen. Fel. in cap. significasti. 2. col. 4. versic. not. ibi ratione partis. de hom. C. de cōsi. 134. vñs denuntiationibus ser Antonij in prin. latè Boer. in deci. 323. & infra dicam, Hanc etiam practicam describēdi vulnera & loca vulnerum tradit Blan. in sua noua pract. in prin. num. 6. & Fran. Cafon. in sua pract. c. 2. vbi inuehit cōtra hodiernos iudices accedentes ad inspiciendum cadauer sine peritis & medicis. Hæc enim practica (si recte inspiciatur) optimè probatur in l. si in rixa. ff. de scar. dum ibi dicitur ictus
 31 vniuscuiusque contemplari oportet. Nec cōtemplatio faciēda est post sepultum cadauer, & illud corruptum, ergo fieri debet tempore inuentionis. sed si euenerit, cadauer esse sepultū, antequā iudex illud inspexerit, dispelliri vtiq; debet, vt illud inspicatur. Plura de vulnere congesit nouissimè Pet. à Plat. in Epito. delicto. c. 13. per totum. F I S C. Quam optimè quidem domine iudex nobis enucleasti principij inquisitionis, vt nihil vltra, dici, aut excogitari poterit. Ad alia igitur transcamus, ne diu super his vagātes vtiliora omittamus.
 ¶ I V D E X. Libenter faciam, & ideo scias, q̄ confitō delicto in genere commisso, celeriter, & cum exactissima diligentia summam inuestiget de delinquente, interrogando affines, amicos, & consanguineos offēsi, & ipsum offēsum, si fortè viuat, † depositio offēsi multis requisitis concurrentibus facit iudicium ad torturam. Vt latè Marfil. in praxi. §. diligenter. sed aduerte quod si deponit de delicto de nouo commisso, seu alio cuius difficilis est probatio nō facit iudicium. Frā. Casō. in tra. cri. in 8. tra. c. 1. nu. 7. de indicijs, & coniecturis, quæ haberi possunt quomodo libet, ut sciatur delinquens, offēnsor. Nec mireris, qđ dixi tales interrogandos, cum ad effectum inuestigandi delinquentem, & ut detur materia inquirendi, & habēdi veritatem, possint examinari testes omnino non integri & penitus inhābiles, ut habetur per Blan. in l. fin. ff. de quæst. nu. 322. Et si fortasse q̄ratur, seu inquiretur de ho-

micidio, quod est commissum intra ciuitatem, & penitus ignoratur offēnsor, uideat iudex, in qua vicinia ciuitatis fuerit commissum delictum, & examinentur vicini, qui presuntur scire facta vicinorum melius, quam alij. l. si ita. in fin. ff. de fid. instru. & not. in l. 3. circa prin. ff. de testi. & extra, de presum. c. quosdā & c. quanto. & est practica tradita per Bar. in l. fin. ff. de quæstio. & in tantum hoc procedit, quod ipsi vicini ob hoc possunt capi, detineri, carcerari, & etiam torqueri, ut indicent delinquentem per text. in l. dominus horreorum. ff. loca. ibi not. Bart. & voluit Angelus & Salice. in l. fi. C. de quæstio. & Bart. in d. l. fi. ff. de quæstio. & sequitur Bru. in tra. de indi. & tort. in 3. quæstio princip. circa princ. & habetur per Marsi. in sua pract. cri. in §. diligenter, num. 67. post Ias. in l. actionibus. colum. penultima. ff. de in litem iura. & per Blan. in repet. l. fi. ff. de quæstio. num. 413. Nouissime ad manus meas puenit Practica Mar. Anto. Blan. & in princ. nu. 9. † dicit affines & propinquos defuncti esse examinandos, & interrogandos, cur putent eius affinem cognatum, uel agnatum esse occisum, & à quo; hoc tamen (inquit) fieri debere sine iuramento. eius què dicti assignat rōnem, quam dicit esse traditam à Bar. in l. 3. §. fin. ff. de adimen. legat. quia presuntur inimici capitales inculpati, & idē eorum dictum non facit plenam probationem. eorum tamen depositio facit, vt possit ad specialem inquisitionem peruenire. prout ita dicit notari per Roma. in l. si quis in graui. §. si quis moriēs. ff. ad syllania. quod est verum, ut iudex quoad se, possit procedere ad capiendum informationem, non autem ut possit formare solemnem inquisitionem per formationem capitulorum, vt vsitatur in Regno. Secūds effectus habetur (secundum eum) ex dicto examine affinium & cognatorū occisi, quia potest peruenire ad capturam inculpati per eos: hæc enim dicit ex mente Salyc. in l. absente. C. de accu. & in l. 2. C. de custo. reo. & Ang. in lib. male. in verbo fama publica. Sed aduerte quod Salyc. in dictis duobus locis non aperit de informatione capta ab affinibus, nec etiam Ang. Sed bene quod precedente aliqui informatione potest procedi ad capturam & carcerationem

nem. Tu tamen considera qualitatem inculpati, affinium & cognatorum occisi, nec indistinctè procedas ad capturam. Non enim obiter & per transnam, Imperat. Senec. & Ant. Constant. Tribu. Pleb. rescripserunt in l. accusationis. quæ est l. fin. C. de accu. detinendos esse accusatores, & accusatos, donec expōsita verificentur, † sentierunt enim multa per calumniam fieri; ut sic miserī patiantur. Non reddit rōnem Blan. cur depositiones affinium & cognatorum occisi, fieri debeant sine iuramento: quare tu dicas quod id fieri deberet, quia presumendum est eos peierari & mentiri. Hodie autem hoc non seruatur; nam tales cum iuramento interrogantur & male. Rursus idem Blan. ibi. num. 28. dicit, quod si propinqui & affines occisi, accusant, non potest ex eorum depositionibus peruenire ad inquirendum de ueritate criminis, sed tantum de infamia, ex tex. cap. cum in iuuentute. de presumptio. at si non accusent, & de ueritate criminis est inquirendum. Tu tamen dicas, q̄ sine accusent, siue non accusent, ex eorū dictis, deuenitur ad specialem inquisitionē, de ueritate criminis nedom de infamia: non tamen ad eam, ex qua capitula formentur, & ita seruatur. Illud autem quod dicitur in d. c. cum in iuuentute procedit de iure canonico, Rursus vnus deferebat, vnde incōgruum erat ex dicto vnus, deueniri ad inquisitionem de ueritate criminis. Item illa eadem ratio que militat, iudicem non debere moueri ad inquirendum de ueritate criminis, ex dicto accusatoris, eo quia nō est idoneus, illa eadem militat quando propinqui non accusant, constat tamen iudici eos esse propinquos & sic non idoneos. I N Q V I S I. Sed nunquid hoc procedit indistinctè, ut vicini possint capi, detineri, & etiā torqueri ad inuestigandum delinquentem? I V D E X. Placet mihi dubitatio tua: & ideo scias, q̄ nō est verum indistinctè, id quod ego superius dixi, sed procedit, & habet locum in vicino malæ famæ, non, si est bonæ famæ, vt est de mente Bartoli in dicta l. dominum horreorum. & voluit idem Bru. in dict. tra. de indi. & tort. in 3. quæstio princip. circa princip. & sequitur Blan. in loco supra allegato. Verum si contigerit aliquem examinari ut testem super homi-

cidio commisso in sua præsentia, vel ante eius apothecam, stationem, vel domum, & tempore quo ibi erat, & neget se aliquid scire, & probatur prædicta. item probatur, quod uerisimiliter hie scire potest ueritatem, & uelle eam occultare, nec ex aduerso allegatur iusta, aut rationabilis causa ex qua iudex possit dubitare, an sciat, vel non sciat, sed oīno apparet eum debere scire ueritatem, tunc etiam, quod sit bonæ famæ, puto posset torqueri ut testem, non ut principalem, vt dicat ueritatem, per ea, quæ infra nunc dicam. Si autem homicidium, vel aliud delictum fuerit commissum intra domum, tunc examinentur oēs de domo. quia ipsi presuntur scire ueritatem eorum, quæ in domo sunt. l. si. C. de scar. & l. in adulterij quæstione. C. de adulter. & ibi Bald. nisi probetur fuisse absentes tempore commissi delicti, quia non presuntur eo casu scire ueritatem. l. 1. §. hoc autē senatus. ff. ad Sylla. intantū, quod pro inuestiganda ueritate dicti delicti possint dicti de domo torqueri. Aded quod si quinque sunt in domo, & vnus ipsorum reperitur interfectus, & nescitur a quo, licet non possint ex hoc condemnari pena capituli, possint tamen torqueri, vt optimè cōcludit Aret. in li. male. in uerbo fama publi. vers. quid autem si quinque. & sequitur Blan. in rep. l. si ff. de quæ nu. 299. & Par. de Pu. in lib. syndi. in uerbo, mandauit. circa fin. vers. si reperitur corpus & si vnus ipsorum est malæ famæ, ab eo debet incipi tortura, secundum Ber. Landr. in ad di. Ang. ubi supra. I N Q Sed nunquid indistinctè procedat hoc dictum tuum? I V. Si fuerint examinati vt testes, & negant se aliquid scire, nec allegāt aliquam rationabilem causam, ob quam possint excusari à presumpta scientia, torquebunt modo, & forma, ut infra cito dicam, si uero fuerint examinati vt principales in se, & testes in alios vt fieri ad soler. tunc, ut possit ad torturam procedi, requiritur, ut seruentur, quæ seruari debent in tortura, quæ inferunt reis inquisitis. Proceditur autē ad torturam primo casu, quando examinantur ut testes illi, qui interfuerunt factis, & negant, uel aliter habent notitiam ipsius facti; & similiter negant, & per alios cōuincuntur, quod interuenerunt factis, vel

quod habeant notitiam facti, & sufficit, quod conuincatur quis etiam per vnum testem, qui sit dignior ipso negante, secundum Barto. in l. vnus. §. testes. & l. is, cui. ff. de quest. quem sequitur Bru. in loco supra allegato. vel si extraiudicialiter quis confessus fuit, quod interfuit facto, uel quod habeat notitiam facti, & nunc negat. Nā pbata dicta confessione extraiudiciali presumitur scire veritatem, & velle eam occultare. Quare tunc torquetur secundum Bru. in loco supra alleg. nu. 13. & habetur per Alex. in conf. 63. in lib. 1. & vide do. Ludo. Rom. in conf. 505. incip. cū testis. & Marf. in l. ex libe. homi. in fin. col. ff. de quest. & Ang. de Are. in li. malef. in verbo, fama publici. col. 8. Et tamen notandum, quod non torquetur quis ut testis contra eum, in quibus inuitus testimonium non cogitur ferre, ut est tex. in l. 1. §. si seruus bona fide. in fin. ff. de quest. de quibus habetur in l. 4. & 5. ff. de testib. Itē non torquetur domesticus in eum, cuius est domesticus, vt l. maritus. ff. de questio. & l. 1. §. ad questionem. eo. titu. & qui dicatur domesticus notatur in l. etiam. C. de testi. & l. pridem. C. de quest. Item est aduertendum, quod si contra dictos testes obstat alique exceptiones, ut ipsorum fidei infirmitas, dicta exceptiones debent examinari, & discuti, antequam testes ipsi superuacue torquantur. casus est secundum Bar. in l. j. §. si quis dicatur. ff. de quest. & sequitur Bru. ubi supra. vbi infert, quod si est vnus testis, qui sciret veritatem rei, & non esset omni excep. maior, & sic non faceret iudicium, non torquebitur. Sed hoc puto procedere, quando iudex solum vellet fundare intentionem, & inquisitionem super dicto illius testis, secus si super alijs indicijs. Item est aduertendum, quod non omnes testes ad informationem curie torquebuntur, sed sufficit duos, uel tres magis facti scientes torqueri. secundum Bru. ubi supra secundum Bal. in l. data opera. C. qui accus. non pos. Est etiam notandum, quod caute debet procedi ad dictam torturam videlicet, quod appareat in informatione ante omnia constare de delicto in genere commissio, secundum Bru. ubi supra per l. j. §. Itē illud. ff. ad Syllani. Itē debent apparere in actis probationes, quod testes negantes sciunt, vel scire debent veritatem facti. se-

cundum prædicta, vt late docet Bru. ubi supra. IN Q. VI. An prædicta procedant, vt non seruetur solemnitas. l. custodias. ff. de pub. iud. ut debeat disputari super indicijs contra testes habitis, sicut disputat de indicijs contra aliquem, qui torquetur in seipsum? IVD. Dic, quod non ut habet. per Bar. in d. l. vnus. §. testes. ff. de quest. & habetur per Brun. in loco supra allegato. in quo loco habetur non seruari dictam solemnitatem. l. custodias. & probatur in c. regni incip. in accusatis. Et similiter, si procedatur ad examē aliquorum testium & aliqui reperiantur vacillare, possunt torqueri ad habendam veritatem ut l. ex libero. ff. de questio. quod non procederet, si essent clerici, sed alijs de falso puniuntur, vt l. presbyteri. C. de epif. & cle. & ibi per Bal. & habetur per Inn. in c. quonia contra falsam, de prob. & melius in c. cū in cōtemplatione. de reg. iur. & per Paul. de Elea. in c. grauis. de deposit. Alij uero testes positi in quacunque dignitate torquentur, si vacillant, vt l. nullum. C. de testi. nisi sint testes, quod ex privilegio iuris, uel aliter sunt privilegiati, ut non possint torqueri. dicit Bart. in d. l. ex libero. & sequitur Brun. in tract. de indi. & tor. 4. quest. 2. partis. & ibi dicunt, quod quando testes vacillant, indices debent oia scribi facere per notarium actorem, & notarius debet scribere sub hac forma, videlicet: Et mandauit, mihi magnificus iudex, quod scriberem quod dicti testes vacillabant, mutabant colorem in facie, & ita mihi visum fuit. & hoc presentibus 39

39 bus ipsis testibus audientibus, & intelligentibus. Si uero homicidium fuerit commissum in aliqua strata, seu contrata, forte extra civitatem, iudex debet inuestigare, & perquirere frequentantem illam stratum, quia contra eum oritur presumptio, & iudicium, quod ipse fecerit secundum Angel. in l. iusto errore. ff. de vsucap. & sequitur Marf. in d. §. diligenter. nu. 108. ipsumque diligenter examinet, quia uel ipse apparebit quod fecerit, uel quod sciat. IN Q. VI. Sed nisi quid hoc indistincte sit uerum? IVD. Ita tamen procedit id, quod dixi, si erat solitus talia perpetrare, secundum Lud. Rom. in l. 1. §. hoc rescriptum. ff. ad Syllania. non aliter, & ita proce-

40 dat. FIS. Solent domine iudex ut plurimum

rimum nonnulli testes recusare de non se examinando, dicentes, quod ex privilegio, uel aliter non coguntur testificari. qualiter ergo debent in hoc iudices prouidere. IVD. Libenter dicam. scias ergo, quod quædam persone enumerantur in l. lege Jul. ff. de testi. quæ inuitæ ad testimonium ferendum non coguntur, vt gener aduersus focerum, & contra, priuignus aduersus uirtricum, & e converso, agnati aduersus agnatos, affines aduersus affines, collaterales vsque ad tertium gradum, liberti contra patronos, & eorum liberos, & econuerso, vxor contra uirum. Istæ enim persone non possunt per iudices cogi, ut se examinari sinant. Verum si aliter veritas haberi non posset, possunt compelli ad testificandum, secundum Specu. in titu. de test. vers. nunquid frater. & ibi per Io. And. in addi. vers. supra. excipit tamē ipse Io. Ant. libertum, per l. libertorum. C. de testi. & focerum, qui habetur loco parentis l. quia. ff. sol. ma. & sic etiam ubi aliter veritas haberi non potest, libertus, filius, & gener non compelluntur testificari contra suos, sed communis est sententia canonistarum, quod ubi aliter veritas haberi non potest, priuilegiati compelluntur testificari, ut in c. 1. & c. cum peruenit. extra de testi. cogen. secundum Alber. in l. inuiti. de testib. & firmiter alter Alb. in trac. de testi. in c. qui test. non cogan. testi. & est decif. cap. Tolo. sub nume. 354. Imol. & Anto. Sicul. in c. delictorum. de testi. cogen. Barto. post gloss. in in d. l. multi. & idem procedit in clerico, vt non cogatur testificari, si aliter ueritas haberi non posset, secundum gloss. in cap. super eo. de test. cogen. & in cap. statuendum. 2. quest. 6. & Hostien. in summa, de testi. §. 1. Goffre. in summa eiusdem titu. Imol. in d. c. delictorum. de testib. cog. & Abb. in c. 1. eod. titu. & quod ueritas aliter haberi non potest tenetur probare ille, qui eos producit. secundum Anto. Gemi. & Imol. in d. cap. delictorum. & Abb. in d. cap. super eo. tit. & quando testes dicantur inuiti, responde quando citati ad deponendum uenerunt, & allegauerunt eorum privilegium petendo non esse cogendos ad deponendum, quo non obstante, iudex compulit eos testificari, non quando fuerunt tantum citati, & sic iur. factum mandatum, quod depo-

nant, & illi deposuerunt non allegantes privilegium, secundum Alber. de Ros. in d. l. lege Julia. ff. de testi. ¶ Quidam sunt testes, quos iudex non potest compellere ad se uenire, sed ad eos debet accedere, uel mittere, ut sunt senes, valetudinarij, sunt maiores. 70. annis, & alij notati in l. inuiti. de testi. Quando autem veritas haberi non potest, & eo casu coguntur deponere, non autem uenire personaliter ad iudicem, secundum Alber. & ceter. doct. in d. l. inuiti. & Alber. Bergo. in d. trac. de testi. in loco supra citato. Sunt & alij testes, qui cogi non possunt testificari, ut sunt magistratus, qui tamē, si publica utilitas suadet etiam testificari coguntur, quando aliter veritas haberi non potest, secundum Alber. in d. loco per l. gradatim. §. quoties. ff. de mune. & ho. ¶ Non cogitur testificari mulier prægnans, secundum Bal. & Flori. in d. l. inuiti. facit l. 2. §. si uero propter. ff. si quis cau. Idem Bal. in l. imperator. ff. de sta. ho. Quod facit pro vulgari opinione mulierum dicentium, quod non licet mulieri prægnanti iurare, & ad id cogi non posse: quia si non coguntur testificari, ergo nec iurare, cum debeant testes esse iurati. Sed illud intelligi debet secundum Bart. in d. §. si uero, quod non tenetur mulier prægnans personaliter in iudicio comparere: sed iudex debet mittere actuarium, ut iuret, & deponat, per l. ad egregias. ff. de iurciu. & idem, si non sit prægnans, ut in c. mulieres. de ind. lib. 6. Adde quod egregie persone compelluntur ad iudicium uenire ad ferendum testimonium, in causis criminalibus; text. in d. l. ad egregias. procedit in ciuilibus: ita d. Abb. in c. 1. in fi. per glo. ibi de testi. cog. tenet Feli. in c. si qui testium. 1. col. extra de testi. & sequitur Gomez. in c. mulieres extra de iur. nume. 38. cum sequen. & sic etiam dicerem de mulieribus prægnantibus; si iter non sit longum, & non sit periculum, & ipse non sint nobiles. ¶ IN Q. VI. Nunquid indistincte testes possint euocari de vna ciuitate in aliam ferendi causa testimonium? IVD. Optimam rem tetigisti, & ideo aduertendum est per iudices quo ad testes euocandos: quia debent explorare, quæ consuetudo in ea regione sit, in qua iudicant. Nam si probabitur sæpe in aliam ciuitatem testimonij gratia ple-

rosque

rosque euocatos, non est dubitandum, quin euocandi sint, quos necessarios, in ipsa cognitione deprehenderit, qui iudicant. l. 3. §. si. ff. de testi. Alias ipsi accedat, vel ad eos examinandos actuarius mittant, vel eorum receptionem alteri committat. quod raro debent facere iudices, & prope solum in criminalibus arduis. Adde quod magna curia consuevit non euocare testes examinandos ad defensionem alicuius, nisi facta deponit pro dictis testium. ¶ FIS. Quoniam ordine, & de quo debent interrogari testes. ¶ IVD. Debent interrogari de singulis circumstantiis: videlicet de causis, personis, loco, tempore, visu, auditu, scientia, credulitate, fama, & certitudine. c. cum causam. extra de test. de qualitate tamen temporis, an nubilum fuerit, an serenum tempore commissi delicti, maxime quando sunt suspecti testes. Quia tunc etiam de minutissimis circumstantiis: de vestium colore, vestitu, ceterumque rerum exactissima qualitate indagabit, ut videlicet explorare possit num suspectorum testium fides ad stipuletur, ar. l. is, apud quem. C. de eden. Iudicantē. n. oportet cuncta rimari, & ordinē rerū plena inquisitione discutere. 30. q. 5. c. iudicantē secundū gl. in verbo. Ex tempore. §. in testib. considerandum. Debet etiam interrogari, quo genere teli sit facta percussio. Nam animus occidendi probatur ex qualitate percutiendi. Debet inspicere, quo gladio, baculo, aut lancea: & si talis percussio fuerit facta in capite, aut alia parte corporis. Quia cum graue sit instrumentum, non solet leuem plagam inferre. Debent etiam testes moneri, ut verum dicant, prætermisissis prece, odio, & amore, habentes respectum ad Deum, qui est summa veritas. & ob id de veritate dicenda debent iurare tactis sacrosanctis euangelij ut leg. iurandum. C. de testib. & c. quamquam. 14. quæst. 2. & 35. quæst. 6. de parentela. ut quæ in veritate rerum nouerint, professione suæ testificationis aperiant, & non admisceant falsitatem testimonio. c. hortamur. 3. quæ. 9. & l. presbyteri. C. de epi & cle. Debent designari nomina testium, & eorum cognomina, ut quid, & a quibus dictum sit appareat. ut c. qualiter, & quando. de accu. Debent etiam an notari qualitates testium in eorum deponi-

tionibus: quia eorum fides approbatur ex illorum dignitate. ut in authen. de test. §. sanimus. Vterius considerata qualitate delicti, consideret quæ indicia potuerint concurrere ad illud, de quo querit, sicque de illis interroget testes. Oriuntur enim indicia ex persona, & ideo de fama, conuersatione, consuetudine, natione, conditione, fortuna, ætate, seu nomine, physiognomia, & pallore interrogabuntur testes propter enim malam famam delinquentis, facile presumitur de insidijs & dolo. c. 6. 43 lib. iudi. l. 4. ff. de susp. tuto. f. mala Conuersatio est male actionis iudicium. Gui. de Suzar. in titulo, quæ & qualia, & secudum Cice. ex conuersatione & uictu multæ trahuntur suspensiones. lib. 1. de inuen. titulo 13. Consuetudo item delinquendi in dicitur præstat. ex Gandi. in titulo de præst. de quo aliqua alibi dixi. Natus ex mala progenie habet contra se præsumptionē. Secundum Gandi. in titulo de præsum. & 44 ind. dub. f. Ex mala item physiognomia mala præsumptio suboritur. Bal. in l. 2. C. quorum appe. non recipia. Malum nomen habet aliquid suspicionis. Rursus pallor & similia aliquid indicat. ut per Doctores in suis locis. f. Et quia delicta non sine causa committi solent, ideo inuestiget & querat iudex, de causa; Causa enim est ea que induxit, aut inducere potuerit ad maleficium perpetrandum, ut propter spem aliquam commodi, aut propter euitandam incommoditatem aliquam, sicque queratur, num propter maleficium quis acquisierit commodum, num honorem, num pecuniam, num dominationem, num aliquam cupiditatem amoris, aut huiusmodi libidinis uoluerit explere: aut num propter maleficium euitauit quod incommodum, ut inimicitias, infamiam, dolorem, vel supplicium. Querat insuper, si delictum alij nemini nisi inquisito potuerit esse bonum, & utile, vel alium neminem potuisse perficere, nisi illum, vel alium alijs rationibus, aut non potuisse, vel non reque commode potuisse, secundum Cicer. lib. 2. c. 1. ad Herenn. Querat etiam indicia a loco, num locus fuerit celebris, an desertus, an tunc cum id de quo queritur factum sit, fuerit solitudo, an fuerit aptus ad faciendum, an fuerit sacer, publicus, vel profanus, an locus

an locus priuatus; num qui est passus, per specus, aut exauditus esse possit. Querat etiam de tempore. videlicet: qua parte anni, qua hora, nocte, an interdiu, & qua diei, & qua noctis hora factum esse dicat nunquid satis ne longum fuerit ad eam retransigendam, & potuerit sciri, & præuideri satis ad id perficiendum spacij futurum; parui enim refert satis spacij fuisse ad id perficiendum: si id ante sciri, & ratione prouideri non potuerit. Queratur de occasione habita ad delinquendum, nunquid idonea fuerit ad rem adoriendam, an alia melior, quæ aut præterita sit: aut non expectata. Verbi gratia commissum est maleficium homicidium, præteriturque quod homicida ut committeret homicidium, secum duxit occisum, in domum suam ad epulandum, tunc queratur si illa occasio fuerit idonea, & ut dixi supra. Querat argumenta ex tempore præterito, inuestigando ubi fuerit visus, cum quo visus sit, num quid appararit, num quem conuenerit, nunquid dixerit, num quem habuerit de consilijs, de adiutoribus, de adiumentis: nam quo in loco præter consuetudinem fuerit, aut alieno tempore Ex instante tempore queratur, num visus sit, cum delinquebat, num qui strepitus, clamor, crepitus exauditus sit: aut denique nūquid aliquo sensu perceptum sit, aspectu, auditu, tactu, odore, gustatu. Nam quibus horum sensus potest constare suspicionem Ex consequenti tempore, queratur, num commissio delicti aliquid relictum sit in loco, quod indicet aut factum esse maleficium, aut a quo factum sit. Verbi gratia (secundum Cicer. 1. 2. ad Heren.) factum esse, hoc modo si tumore aut liuore decoloratum est corpus mortui: significat eum ueneno necatum. A quo factum sit, hoc modo: si telum, si vestimentum, si quid eiusmodi relictum sit: aut vestigium rei fuerit, aut si cruor in vestimentis, aut si in eo loco comprehensus, aut uisus sit, transacto negotio, quo in loco res gesta dicatur. Queratur etiam de consecutione, verbi gratia, queratur si ad uerfarius, cum ad eum uentum sit, erubuit expalluit, titubauit, inconstanter locutus sit, concedit, pollicitus sit aliquid, quæ signa conscientie sunt. Et sic de singulis.

46 ¶ Et si petierint testes exhiberi eis homi-

nem, de quo deponunt, exhibendus est, ut eum recognoscant. & hæc exhibitio fieri debet cum indumentis, & qualitatibus eius, secundum Bar. in l. si cum exhibuissent. §. antè autem. nume. 2. ff. de pu. & uestig. & l. stigmata. de fabri. lib. 1. & probatur in l. 3. §. si quis noxali. Nec debet ad oculi de monstrari, quia daretur materia fabricandi falsum, sed constituto reo inter duos, vel tres, interrogentur testes quis eorum videatur. & sit ille, de quo deponunt in eorum depositionibus. & ita seruat magna curia uicarie. ¶ FISCVS. Nunquid ætas testium debeat designari, & apponi in depositionibus eorum? ¶ IVD. Certè sic, ut talis testis est annorum. 31. & hoc fit, quia in testibus requiritur, quod sint maiores. 25. annis. ut l. in testimonium. in ff. de testi. Impuberes ergo, & paruuli testes non possunt in causis criminalibus examinari. Quia omne quod testibus ad stipulatur, ad iurationis adiectione affirmare debent ut in c. 1. 22. quæst. 1. & c. quamquam. 14. quæst. 2. Sed paruuli, siue pueri ante annos quatuordecim non coguntur iurare: quæ sine ætate rationabili sunt ut c. paruuli. & cap. pueri. 22. quæst. 5. Igitur non possunt esse testes, quia iuramento debet adesse iudicium. ut 4. quæst. 3. c. 1. & hæc ætas nec scit quid agat. ut. C. de fal. mone. l. 1. nec potest impubes perjurare. unde sacramentum calumnie præstare non potest l. qui iurasse. ff. de iurciur. Quæ omnia non procedunt, ubi aliter veritas haberi non potest, quia tunc infans, & impuberes admittuntur, non ad plenam probationem, sed saltem ad faciendum indicium. per ea, quæ late scribit Hypo. de Mar. in l. infans. ff. de sicar. Item dictum istorum ualidatur, si adest depositio alterius testis omni exceptione maioris idem deponentis. secundum Bal. in l. si quis. §. quid enim. in prin. ff. de eden. & l. in l. cunctos populos. C. de sum. tri. & si catho. & posuit Ioan. Mill. in practica cri. in gl. 84 ætatis. fol. 25 ¶ FIS. Quid si sunt aliqui testes, qui in eorum depositionibus asserunt se non cognouisse offensorem per nomen, & cognomen, & tamen dicunt, quod si viderent, cognoscerent, & offensorem ipse non est in fortijs curiæ, ut posset exhiberi testibus secundum supradicta, quid est faciendum? ¶ IVD. Debent designari signa, quæ

que habebat offensōr: qualitas persona, que indumenta, & vestimenta portabat: quam faciem habeat: & si est iuuenis, uel senex, secundum Bart. in l. 1. C. de mend. ualid. li. 1. Nam per caput, cuius sit imago, cognoscimus. l. cum quis. ff. de reli. & iump. fu. & l. item apud Labeonem. §. cum quis. ff. de iniur. & Io. Mil. in d. prac. cri. in glo. proluxa. Barba. fo. 20. & Ange. de Aret. in lib. malefic. in verbo, hæc est quedam inquisitio, in fine. ubi querit an possit formari inquisitio, quando nescitur offensōr, & per Marsi. in practica. §. principiu nu. 17.

49 in fi. ¶ FIS. Quid si accusator paucos testes produxerit, an male faciat iudex, si ex officio alios examinauerit à querelate nō productos? ¶ IVD E X. Dicitur, quod non secundum Bart. in l. 1. §. si quis ultra ff. de quaestio. & not. per omnes scriben. in l. idē est §. si tibi. ff. de condi. ob. tur. cau. & in aut. l. de tabellio. §. pri. col. 4. cum sequē. cum sua glo. & extra. de calum. detegen. c. 1. & glo. ¶ IN QVIS. Saepē uidi in capiēdis informationibus examinari inimicos, & pro parte inquisiti instari, quod nō recipiantur, quia sunt inimici, & hoc non obstante recipiuntur, an bene fiat? ¶ IVD E X. Si tempore, quo examinantur testes, compareat quis, & dicat non procedi ad examen testium, quia sunt ei capitales inimici, de qua inimicitia in pron. ptu offert verificari, quia ita debet exponi, certē impeditur examen, & debent iudices ipsi, summam cognoscere de allegata exceptione inimicitia, secundum Barto. & Marsi. in l. 1. §. si quis dicatur. ff. de quaestio, & habetur per Gram. decisi. 34. nu. c. 47. ubi dat modū obijciendi de inimicitia. Hodie autem, parui refert, si opponatur de inimicitia testium, quia proceditur ad examē, & reseruat exceptio ad tempus impellit. Est tamen utile & bonum facere dictam objectionem propter precautionem, licet iudices superiores parum curent, & male, & ester grauari par. tes. ¶ FIS. Quid ergo seruabunt iudices, si procedendo ad examinationem aliquorum testium, aliis forte super eodem facto examinatis, & uolūt ipsi testes sigillatim deponere, sed dicunt referre ad eorum examen aliā factum? ¶ IVD E X. Dicitur, quod si iudicibus videbuntur testes

ipsi suspecti nō possunt cogere ipsos ad iterū sigillatim deponendū, nec tenentur admittere responsonem eorum, quod se referant ad aliā dictā, secundum Bal. in l. 1. §. editiones, in fi. r. col. ff. de eden. & in l. fi. C. de testi. in fi. Est enim in arbitrio iudicis admittere talem responsonē, vel nō admittere, secundum Bart. in l. eos. ff. de fal. bene verum est, quod Bart. ibidē dat cautelā ipsi testibus, ut petāt exhiberi, & legi eis depositionē aliā per eos factā, & ad hoc iudices tenentur, ut et per Marsiliū habet in loco supra allegato, de quo p. Boer. in decisi. 108. pri. parte. Et est aduertendum, quod quando testes dixerint, se referre ad eorum examen, tunc tu fisce debes comparere, & instare, ac petere, quod iterum examinentur per extis. & uarijs interrogatorijs interrogentur, ex quo ipsos habes suspectos, ut docet Gra. in decisi. 34. nume. 40. Tunc enim iudices licitē procedūt ad eos examinandos, ut consuluit Alex. conf. 90.

52 in 4. lib. & consil. 1. 54. §. col. in 5. lib. ¶ FISCVS. An iudex teneatur admittere illā protestationem, quam saepē testes faciūt, dico prout dixi in alia depo. & si aliter dixerit, vel deposuero, id est ex obliuione, & semper intēdo perseuerare in prima depositione. ¶ IVD. Dicitur, quod sic, secundum Bart. & Marsi. in l. eos. ff. de fal. & operatur ista protestatio, si aliter dixerit. in 2. quā

53 in 1. q. nō erit varius testis. ¶ FIS. Quia supra mihi dixisti, quod testes, q. cogi non possunt priuilegio iuris, vel aliter, si aliter ueritas haberi non potest, possint et gi deponere, an id uerum sit ut etiā p. torturā cogantur? ¶ IVD. A modo, de Caste. in tract. lyndi. in glo. in eo, quod potest officialis plures capere, detinere, in fin. dicit, quod sic, quem sequitur Bru. in tract. de in di. & tormē. in 5. q. 2. partis. n. 16. & Mar. in l. 1. §. si seruus bona fide. ff. de quaest. & Roma. in sing. 393. incip. tu habes. Sali. in l. ex

54 consen. C. de rep. ¶ FIS C. Quid faciant iudices, quando testes examinati uoluerint forte corrigere eorum dicta, an admittāt dictam correctionē, & eam scribi faciāt? ¶ IVD. In continenti licet testibus corrigere eorum dicta, non ex interuallo, ut est casus in c. præterea extra, de testi. cogend. & glo. in auth. de testi. §. quare uerō & sic quando in continenti corrigunt, debet ad

mitti

mitti, & scribi talis correctio, si in istam causam correctionis allegent, & hoc ipsi iudicibus uidebit. Quādo autem simpliciter corrigunt dictum eorum, nec dicunt priorem testificationē se corrigere uelle, tūc puniētur ut uarij, per leos. ff. de fal. & ibi not. Bart. in 3. cōtrario. & quando dicatur in continenti, omnes docto. in d. c. præterea. tenēt, quod antequā sint loquuti cum parte, & conspectu iudicū exeant, ut tūc pulehre Tinda. in tract. de testi. discor. seu uar. in 4. c. dicti tracta. ubi dicit sibi uideri, q. si testis sit nobilis, & ueridicus, erit arbitriū iudicis admittere correctionem ex interuallo, vel non admittere: & si sint aliqui testes, q. dixerint se nescire, eos posse etiā ex interuallo dicere, se scire, vel se recordari, licet nō indistinctē, ut per doct. in d. l. eos. & habetur p. Tind. in d. tract. in

55 loco supra alle. ¶ FIS C. Quid uerō, si testis obscure deposuit, vel diminutē absque causa sciētis, uel aliter, an quādo cūq; potest iudex ipsū repetere, ut declaret dictum suum? ¶ IVD. Certē sic, quia in eo cessat timor subornationis, ut extrā, de test. c. cū clamor. & ibi per glo. & doct. & c. per tuas eo. ri. & facit l. repeti. ff. de quaest. in princ. & ibi. no. Bart. Sed hoc est uerum, quando testis dictum est adeo obscurum, quod nullum habet intellectum, sed si posset varijs modis intelligi, tūc iudex nō deberet testem repetere, sed eius dictū interpretari secundum consuetudinē, si posset. aliā in partem benigniorem, & his cessantibus stare debet uerborum significationi, omnibusq; deficientibus debet dictum testis contra producentem interpretari, per c. in presentia. extra, de probat. & refert In noc. extra, de testi. c. cum clamor. in glo. vltima. in fi. & sequitur Tinda. in d. tracta. de

56 testi. varia. in 4. c. ¶ FIS C V S. Dixisti mihi paulō ante, qd testes uacillantes possunt quaeri ad habendam ueritatem, nū quid testis deponens prima uice per uerbum, credo, & secunda uice per uerbum affertium ueritatis dicatur uacillare? ¶ IVD. Dicitur, quod regulariter non, imō creditur dicto ipsius ita deponentis, secundum glo. ordi. ab omnibus approbatā, in l. tutela. C. de integ. restit. in 2. lectu. facit l. pēgre. in princ. ff. de acqu. pos. & hoc uult expresse Iac. de Arc. in l. 2. §. quod ob

seruari C. de iura. calum. & Bal. in 10. col. de not. seu. c. 1. §. notandum, & uerum hoc intelligitur, quando iudicis licitū est hūc testem examinare, & repetere: & quando testi licitum est dictum suum corrigere, quod quando sit supra dixi. Item id procedit, quando causam noue credulitatis assergat, quia aliā diceretur uacillans, & eius dicto non staretur. Item id uerum est, p. terquā in casibus, in quib. statur testi deponēti de credulitate, ut plenē p. Tindar. in tracta. de quo supra, in c. 5. in princip.

57 ¶ FIS. Sed quid si testis non uult corrigere dictū suum, sed uult addere, an debeat scribi eius additio? ¶ IVD E X. Dicendum est, quod sic. & hoc antequam testis exeat conspectum iudicis: quia uidef. u. na depositio cum prima. arg. ff. de testi. l. hæredes palā §. si. l. cōtinuus. in princ. ff. de uerbo. obligatio. & ff. de duo. reis. l. duos reos. & l. quod ait lex §. si. de adulter. Si autē adderet postquā loqui potuit cum partibus, tunc quidē audiri debet, sed minor fides ei datur. argumen. no. in authen. de testif. §. qa. uerō. & uoluit hoc Io. And. in capit. præterea, extra, de testi. & ibi. Io. de Imo.

58 ¶ FIS. quid si testis pri. uice dicit sibi uideri, demum iterū examinatus deponit p. uerbum ueritatis assertiuū, an hic uarijs dicēdus est, uel uacillans, ut possit torqueri? ¶ IVD. Dicitur, quod non dicitur uarijs, nec uacillans, imō statur secundo dicto, per tex. cum glo. in l. qui bona. §. si quis stipulaturus. ff. de damn. inter. & l. 3. §. dug. causa. uerf. singe. ff. ad Carb. quod intelligitur, secundū quod supra proximē dixi,

59 quādo deponit per uerbum, credo. ¶ FIS. Sed an sit idē, si prima uice testis deponit dubitando, & deinde iterū examinatus deponit affirmando? ¶ IVD. Per omnia idē est, per textum in l. sed si quacunque. in fi. iuncta litem queritur. §. idem Iulianus. ff. loca. Nam in l. sed si quacunque. in fi. Iurif. cōsultus super illo casu dubitat, sed id l. item queritur. §. idem Iulianus. illū casū sine dubitatione decidit, & tamen non dicitur uarijs sed prædicta intelligas, quādo contingunt hæc in diuersis depositionibus diuersis temporibus factis, secus, si eodem tempore: quia tunc diceretur testis uacillans. & ita procedant quæ supra dixi secundum Tindar. in dicto tract. de testi. va. in c.

60 in c. septimo. ¶ **FIS.** Quid si testis dicit una vice, se nescire, deinde iterum examinatus dicat, se scire, an & hic dicat variis testis? ¶ **I V.** Distingue aut testis, qui prius vice dixit se nescire, producit iterum in eodem iudicio super eodem, & ab eadem parte quæ prius eum produxerat, vel ab aduersario & hoc casu si dicat se scire, ei non creditur quia hic testis per hanc viam non potest iterum produci, & presumitur subornatus, ut est casus in l. produci, secundum unam lectionem ff. de testi. Interdum reuertitur testis, qui prius dixit, se nescire, proprio motu ad corrigendum eius dictum, dicens fortasse se rememoratum. & est idem, si illud facit ex intervallo propter timorem subornationis & ita procedat decisio Do. de Ro. 22. Interdum testis, qui prius vice dixit se nescire, vocatur à iudice ex eius officio ad eius informationem, quia forsitan perpexit testem esse rememoratum, vel ad declarationem aliquam, vel aliquam ad ditionem, quod potest facere iudex, ut extra, de testi. c. cum clamor & hoc casu statuitur secundo dicto, nec dicitur varius, ut optime concludit Tindar. in tract. de test. varia. in 8. cap. & voluit Ange. in l. quidam tabularum ff. de fur. & Tac. de Arc. in l. 2 §. quod obseruari. C. de iura calum. & Bar. Ioan. de Imol. & Angel. in l. qui bona §. si quis stipulatus ff. de dam. infect. quod est verum nisi prima vice deponeret per verbum nescio, postea verò assummatuè, videlicet, scio, tantum, & non plus, vel quid simile quia tunc dicitur varius, ut plenè dicit Tindar. vbi supra Adde. rauerit. con sil. 6. nu. 6. 45. §. 46. vbi plenè. ¶ **I N Q V.** Nunquid testes domesticæ familiares producti per accusatorem debeant recipi, & examinari? ¶ **I V D.** Dicas, quod non e. in literis, extra, de testi. Testes igitur eos, quos accusator de domo produxerit, interrogari non placuit l. p. ff. de. tit. de testi. cum & iure civili domesticæ testimoniis fides improbetur. l. 2. C. cod. tit. & familia appellatione omnes, qui in seruitio sunt, continentur. etià liberi homines, qui bona fide alicui seruiunt, vel alieni. accipe eos quoque, qui potestate eius sunt. l. addes etiam §. familia. de adi. edi. & l. pronuntiatio §. familia. ff. de verbo. signific. Domesticæ dicitur colonus, seu uis, ascriptus, familia

ris, libertus. l. vlti. §. sanè. C. de his, qui ad eccle. confug. item domesticus est mercenarius, qui opera alicui locat. l. respiciendum §. fura domestica ff. de pec. Domesticæ quoque est vxor, & coniux, cum appellatione familiae comprehendatur. l. quicquid que. C. de re militari lib. 11. sed vbi aliter veritas haberi non potest, & domesticorum & familiaris iuris interpretes testimoniis admittunt, secundum Panormi. in capitulo ultimo. vers. sed quia, supra dixi. de his, quæ ui met. cau. fiunt. Proinde si quid nocturno tempore paterfamilias amiserit, probare hoc poterit per suos domesticos, si dicant pridie eas res se uidisse, & non esse futurum fuisse in ædibus illucite die se illas res amplius non uidisse, vel si paterfamilias dicat sibi datam, seu factam esse uim, nocturno tempore, effraclas esse fores, seu quid simile, testimonium domesticorum fidem faciet. arguendo l. consensu. C. de rep. Quonia (ut ait tex.) non facile quæ domi geruntur per alienos poterunt sciri ¶ **FIS.** Quinam propriè dicuntur testes uarij, uacillantes, & contrarij? ¶ **I V D.** Dicas, quod testis varius dicitur, qui primò dicit unum, postea aliud dicit contrarium, nullam variationis causam assignando, ita dicit Io. And. in c. propterea, de testi. cogen. Contrarius dicitur, qui dicit duo incompatibilia, ut si testis dixerit, quod interfuit tali die, & hora celebrationis talis contra ctus, & postea dicat eodem tempore se fuisse in alio loco multum remoto, nam talè appellamus contrarium, eò, quia duo simul impossibilia testificatur. Vac. illas autem dicitur, qui dubitando, & timendo loquitur. de quo per Bald. in l. eos ff. de tal. ubi plene, & per Spe. in titu. de test. §. 1. vers. quod autem esties. & hanc declaratione Io. An. i. ca. propterea. sequutus est But. ibi. Potest tamen aliter dici testis varius secundum Imol. ibi. quando quis dicit Titium emisse eadem die domum Sempronij, dem de testificatur Titium emisse domum Sempronij unà cum uxore tua. Nam hinc proprie dicitur variare, ex quo prius dixit Titium simpliciter emisse domum, dehinc dixit Titium cum uxore. Et hæc expositio uariationis magis placet Alberic. de Ro. Ber go. in trac. de testi. in 5. & ultima parte. in 63. prin. ¶ **FIS.** Quomodo cogentur testes testificari?

testificari? ¶ **I V.** Dicas, quod compellet eos multa indicta, & captis pignoribus, secundum Bal. & Io. de Pra. in l. quibus diebus. in princ. vers. nota istud principium. ff. de condi. & demon. per Innocent. in c. 1. in glo. in uers. compellas, de testi. cogen. ¶ **FIS.** An iudex licetè possit afferre testes, ut veniant tunc ad deponendum? ¶ **I V D.** Dicas, quod sic secundum Spe. in titu. de test. §. qualiter autem. vers. debet quoque. nu. 13. per. c. hortamur. 3. que. 9. ¶ **I N.** Nunquid iudices debeant providere ut testes habeant sumptus à quæ relatae producent? ¶ **I V D.** Dicas, quod sic. l. quoniam liberi. C. de testi. & in auth. de test. §. & quonia. iuncta glo. in uers. obseruationib. col. 5. & claratum. §. proferedo. de rescri. li. 6. & procedit etiam, si dicti testes coacti deposuerint, secundum Spe. in tit. de recu. §. affectus. ver. sed quis. Magna curia uicaria seruat fieri facere depositam, pro expensis & dictis testium, cum illos cogitauerit euocari, ad deponendum, pro reis, quando autem euocatur pro accusatore, non uidi seruatum deponi expensas, sed debet seruari quod sic. cum eadem sit ratio. ¶ **I N.** Indies video iudices in capiendis informationibus, si uiderint testes aliquos deponere in fauore inquisitorum, id scribi non faciunt, & aliqui scribi faciunt aliter, quod testes dixerint: nunquid licetè hoc machinantur? ¶ **I V D.** Cauent iudices, ut dictis testium non addant, nec diminuunt, sed eorum uerba, & prout dicta sunt per eos, extendi faciant, & non aliter: alia rei erunt gehenne, & tenebuntur reddere ratione in die iudicij, cum tractabitur de uita hominis, & punietur poena reseruata illustrissimo Proregi huius regni. Debent enim dicta testium tam facientia pro inquisitum contra inquisitum extendi, & scribi sub poena reseruata Proregi, ut cauetur per regiam prag. edita per Cæs. maiest. in cip. item quia nobis datum est intelligi. ¶ **I N.** Item debet caute procedi ad capiendam, & formandam inquisitionem, ut ante omnia examinentur testes de fama, quia non procedente fama, inquisitio corruit, ut habetur in ca. qualiter, & quando. 2. de accusa. & late examinat Marfil. in praxi. cri. §. constante nu. 12. Verum si probantur indicia propinqua licet non probe

tur fama, sufficit, ut ibi. Et id quod dixi, quod fama debet præcedere, habet locum, quando proceditur ad petitionem, & quæ relata alicuius. secus, si proceditur ex mero officio, ut ibi late habetur cum alijs casibus, in quibus non procedit id, quod dixi, quod debeat constare de fama, licet in hoc ultimo fortiter arguat contra Angel. quod etiam si proceditur ex mero officio, ¶ **I N.** debet constare de fama ¶ **I N.** Item ad hoc, ut inquisitio procedat, necesse est aliter esse probatum delictum, ut actio civilis oriatur parti alijs si actio civilis non oriatur pariter, nec etià oriatur actio reipublica: & sic non possit formari inquisitio, ut firmat satis Marfil. ubi supra nu. 34. cum sequentibus. ¶ **I N.** & ibi dat plura exempla. ¶ **I N.** Item si forte inquiratur contra aliquem de auxilio prestito, debet ante omnia capi informatio de ipso delicto principali, & de principali ostendente, seu delinquente. alia non possit procedi contra auxiliantes auxilio cooperatio prestito delinquenti, secundum Pet. de Ancha. in consil. 2. 17. incip. uos Bartho. Iomus de Salyc. refert, & sequitur Marfil. in d. §. constante. num. 40. Nec sufficit constare per fictam confessionem habitam uirtute contumacie, & uigore, ut per eundem Marfil. idem nu. 53 & per eundem in l. si in rixa. ff. de sicar. ¶ **I N.** Et eodem modo si proceditur contra mandantem, debet constare de mandatario, alia procedi non potest secundum eundem Marfil. in consil. 49 & 50. ¶ **I N.** primi li. ¶ **I N.** Item ulterius debet constare, quando proceditur contra aliquos de auxilio prestito ad delictum committendum: quod ad hoc principaliter fuerint coadunati, & quod auxiliabantur assistendo, ut habilis, & commodius fieret delictum principale delinquentè per l. 3. §. homines. ff. ubi bo. rapt. & firmat Marfil. ubi supra nume. 45. & 42. ¶ **I N.** Item debet constare quod delictum non poterat fieri sine auxilio illius, & quod si ipse non interuenisset auxiliando, non sequutum fuisset delictum uel si nihilominus patrari potuerit, nõ tamen ita facile & commode, ut ibi per Marfil. si nume. 46. prope. h. ¶ **I N.** Item debet probari, quod scienter, & non ignoranter fuit prestitum auxilium, secundum Bar. in l. omnes. C. de agri. & cen. li. 1. & Alex. in l. is qui opem. ff. de fur. & ibi per Marfil. nu. 64. Item

74. ¶ Item debet constare delictum fuisse consummatum, & non attentatum tantum. Quia quis non tenetur de auxilio, nisi delicto consummato, secundum glo. & ibi. Dyn in l. sed & diuortij. ff. re. amo. & Mar. 75 ff. vbi sup. nu. 65. ¶ Et nota, quod si non constat, quis occiderit uel vulnerauerit Sempronium: tamen si constat fuisse visos Sempronium, & Seium ad inuicem rixantes, & ex post fuisse visum Sempronium mortuum, licet non probetur dictum homicidium, attamen probatur dictum homicidium, secundum Sali. in l. f. C. de proba. & Soc. in consil. 54. incip. uisis testibus. pen. colum. 3. uol. refert; & sequitur Fran. Bru in trac. de indi. & tor. 5. car. 3. colum. & Marfi. consil. 115. 2. vol. nu. 28. & in casu istius incertitudinis potest adhiberi tortura, ut habetur per Marfi. in l. 1. §. diuus Adrianus. vlti. colum. ff. de sicar. ¶ Et nota, qd si accusatur Titius, quod occiderit Seium, & testes deponunt, quod Titius Seium gladio, vel claua percussit, licet uideantur incertè deponere, tan. è quia vterque intellectus concludit homicidium, re. èt probant secundum Alexan. in l. inter stipulantem §. 1. ff. de verb. obli. & refert, & sequitur Fel. Sade. in ca. ex parte prima. 77 de rescrip. colum. 13. circa medium. ¶ Est etiam notandum, quod vbi veritas aliter haberi non potest, possunt examinari impubes, & infantes, & saltem faciunt indicium ad torturam. Debet tamen prius constare, aliter veritatem haberi non posse, habitu, & actu, probando, quod fuit de nocte, ubi non erant, uel adesse poterant alij testes, quam illi infantes; uel fuit in domo, ubi non erant, nec esse poterant alij testes, vt ex multis firmat Hippo. à Marfi. in l. infans. num. 35. cum sequente. ff. de sicar. Vbi autem habitu, & actu alij testes potuerint haberi licet actu non habeantur tunc non probarent, ideo scias praticare.
78. ¶ Item capiat inform ationem, cuius vite fuerit prius inqstus, & an talia, vel similia facere cõsueuerit, per l. de seruo. §. is, 79 qui. ff. de re uilita. ¶ Itē inuestiget, cuius famē sit in ciuitate, quia secundum famā iudicat. vr l. de minore. §. tormenta. ff. de qua. ff. lio. ¶ F I S C V S. An, & quando pro capiendõ informationem, & pro examinãdis testibus possit iudex concedere saluū

conductum aliquibus bannitis, & cõtumacibus, ut tuto veniant ad ipsum examiniandum. ¶ I V D. Vide Angel. de Aret. in l. malet. in verbo fama publi. 11. col. ¶ Et si est capiendã informatio de adulterio, debet pbari, & examinari, quod illa mulier adulterata, erat vxorata cum tali. itē qd communiter. & generaliter tenebatur, tractabatur, & reputabatur tanquam vxorata, & ligata uxor dicti talis. item, quod ad inuicem se tenebant, tractabant, & reputabāt vir & vxor habitantes, & dormientes in simul, vt concludit Angel. Aret. in lib. male. in verbo. che me hai adulterata la mia donna. 5. col. & Afflict. in consil. legum asperitate. in 2. nota, & ponam latius in forma capitulorum de adulterio. ¶ Itē quando aliquis vulneratus fuerit, & demū mortuus illine ad aliquos dies, capias informationē, qd ille sic vulneratus erat debilis, infirmus, delicatus, & paruē uita: quia tunc ex quolibet indicio, etiã leui, presumitur mortuus, ut docet Ang. ab Aret. in lib. malefic. in verbo, qui in. ad pro. suæ inquisitionis. 2. col. vers. quanto utile est.

82. ¶ F I S C V S. Quid si accusator dedit testes iudici, ut ipsos ad probationem suæ quærelæ examinet, nunquid si citati non ueniant deposituri, procedi debeat ad liberationem accusati? ¶ I V D E X. De hoc est in indiuiduo ritus magne curiæ vicariæ incip. item seruat ipsa curia, qd citatis, uolens, quod si citati testes, & effecti contumaces, & condemnati ad pœnam in mado contentam adhuc non uenerint, proceditur in causa ad ulteriora: uidelicet, ad liberationem accusati, ut uoluit Afflict. in 84 cõsti. in pecuniarijs, in 13. nota. ¶ Et quãdo testes citati non comparēt in termino ad deponendum, condemnantur ad pœnã tertie partis bonorum mobilium, & ad rescipiendum parti lēgæ expensas litis probãdas & suo iuramento taxandas, & nihilominus si possunt cogi, captis pignorib. ad deponendum cogi debent, secundum Afflict. in consil. in pecuniarijs, vbi sup.

P R I M A P A R S
secundæ partis.

NOTATOS CAPIAT DE
persona. Rubr.

S V M M A R I V M.

- 1 **C**aptura est permissa precedenti aliquali informatione.
- 2 Captura est arbitraria ante contumaciam, sed post est necessaria.
- 3 Captura est permissa in alieno territorio.
- 4 Iudex potest frangere ostia domus pro capiendõ delinquentem.
- 5 Captura an quolibet tempore permittatur.
- 6 Et an in quolibet loco.
- 7 Resistens nunquid occidi possit.
- 8 Saluusconductus an delinquentibus seruandus sit.
- 9 Delinquens nunquid perquiri possit in domo aliena.
- 10 Vassalli nunquid teneantur adiutare officialem in capiendis delinquentibus.
- 11 Officialis tenetur de eo, quod sit per vassallos conuocatos ad capturã delinquentium. & 12.
- 13 Officiali requisitus ab alio officiali, ut ei adiutorium seruet in capiendõ delinquentem, num teneatur.
- 14 Captura non debet concedi inimicis capiendis.
- 15 Appellari an possit à licentia de capiendõ.
- 16 Inuicij, & contumelije captos affici non decet.
- 17 Resistencia est permissa, ubi captura est iniusta.
- 18 Mulieres an possint capi, & carcerari.
- 19 Mulier an luat in corpus, si non potest inuere soluere penam, ad quam fuit condemnata.
- 20 Captura est permissa cum cause cognitione, & sum qua.
- 21 Captus per familiam potest consignari uniuersitati uel syndico, donec maior familia uenerit.
- 22 Litteris officialis alteri scribentis aliquem deliquisse, an credendum? Et lat. us nu. 25.
- 23 Captus si est aliquis ad alterius officialis requisitionem, an captus, ad capti instigatam, & allegans iudicem suum suspectum, de eo possit cognoscere.
- 24 Iudex aliquem ad alterius iudicis requisitionem capiens, an expensas in capiendõ factas, repetere possit?
- 25 Iudex requisitus ut aliquam capiat, & non ca-

- pit, quia pena plectendus.
- 27 Quib. in casibus inquisi carceran. & quando habitari possunt per palatium & numero seq.
- 28 Carcerati prætextu infirmitatis an extra carceres habitentur?
- Quod contra legem non est, ibidem. & num. seq.
- 30 Iudex comittere an possit aliquem viuum uel mortuum capiendum?
- Pena bernariuorum male habentium carceratos est capitalis, ibidem.
- 31 Cautela optima pro liberatione carcerati ciuilitatis, & infirmi fideiussores non habentis.

F I S C V S.

Quam optimè, & latissimè, & subtilissimè differueris nobis de forma, & mō procedendi ad capiendã informationem delictorum, celeberrime iudex, rogo te isuper, ut mihi declares, quid faciendum sit per iudicem capta informatione, & in quo eius ueretur officium. ¶ I V D. Dicē vobis libenter, & succincte omne id, quod petijstis. ¶ Et ideo scias, qd capta informatione, & apparentibus indicijs contra aliquem, debet procedi vel ad citationē realem, vel verbalē: sed quia dubitatur sæpius de fuga, ideo ut plurimum solet procedi ad citationem realem, & sic ad capturam, & ob id de hac primò differamus. & primò scias, quod recole aliàs tibi dixisse in prima parte, quod non est verum simpliciter id, qd communiter à scribentibus traditur: quod potest procedi ad capturam inquisiti, etiam non præcedētib. aliquib. indicijs, intelligitur tamen id procedere, ut supra dixi, præcedente aliquali informatione, nõ aliter, & ita serues. ¶ Et ita èt dicit praticari in regno Franciæ Rebus. in 3. Tomo cõlli. in tract. de cõ. & defecti. arti. 12. in gl. 1. nu. 2. ¶ INQ. VI. Est ne arbitrarium iudici procedere ad capturam, uel ad citationem verbalē, uel arctabitur potius procedere ad capturam, qd ad citationem? ¶ I V D E X. Bar. in l. consentaneum. C. quomodo, & quando iu. dicit, qd iudices semper possunt procedere ad capturam delinquentis, si uelint, etiam ante contumaciam contractam: tñ ad id faciendum cogi non possunt per querulantē, nisi constituto delincente in contumacia solen-

cia solemniter. sed post contumaciam contractam tenentur iudices ipsi, si denegaerint ad capturam procedere, ut ibi per eū. & sequitur Par. de Pu. in li. syndi. in verbo, capturam uersic. quia plerunque. & quādo dubitatur de fuga, semper potest procedi ad capturam, ut per Marsi. in pract. crim. §. cōstante. num. 5. in fine. ¶ **FISCVS.** An captura permittatur soli in proprio territorio iudicis, an etiam in alieno? ¶ **I V D.** Bar. in l. quid sit fugitivus. §. idē. ff. de ædi. edi. & in l. scuti. §. Aristo. ff. si ser. vend. & l. requirend. de ser. fugi. dicit, quod permittitur in proprio territorio tantum, nisi per sequitio effert cepta in proprio territorio, & delinquens cotinuata fuga se contulerit ad alienum territorium. & ibi potest capi ar. l. quid ait lex. ff. de adul. & est hodie decisum in regno, quia licitum est officialibus insequi delinquentes intra territorium alienum per 15. milliaria. & illi capere, ne delicta remaneant impunita, ut in c. incip. dicta & pluries. ¶ **FISCVS.** Nunquid si quis clausit ostia domus suæ, ut ibi non capiatur possit iudex pro ipsum capiēdo licite frangere ostia domus? ¶ **I V D E X.** Gl. in l. pleriq. ff. de in ius voca. in individuo decidit, q. sic, quam sequitur Par. de Put. in lib. syndi. in uerbo captura. uersic. captus illicitē. ¶ **FISCVS.** Nunquid quolibet tempore potest permitti captura, etiam tempore feriato? ¶ **I V D.** Dicas, q. quolibet tempore permittitur, etiam feriato, secundum Bal. in l. si. C. de exhib. re. & Alex. in l. r. §. nunciatio. ff. de no. op. nuncia. ¶ **FISCVS.** An in quolibet loco permittatur captura? ¶ **I V D.** Dicas, quod non quia intra ecclesiam non permittitur, nisi pro atrocioribus delictis, ut habetur in auth. de man. princip. §. neque autem & ibi glos. & in l. 2. & ibi Cyn. Bar. & Docto. C. de his, qui ad eccle. consu. In d. etiam, si sumus in delictis atrocioribus. requiritur, q. prius requiratur episcopus, qui concedat licentiā capiendi, secundum Salyc. in authen. si quis ei. C. de adulter. & Ang. in uerbo, fama publica. in materia capture. 2. col. & habet p. Par. in trac. syndi. in uerbo captura uersic. an liceat captura facta in ecclesia. quod etiam procedit, etsi delinquens sit in ostio domus, uel cimiterijs ecclesiarum, secundum Angel. de Aret. ubi supra. & Bart. in l.

presenti, in prin. C. de hi; qui ad eccl. confu. sed hodie in regno stat. cōsti. incip. Item statumus, quod ecclesie, ubi cauetur, quod non licet reos confugientes ad ecclesiam capere, nisi in casibus à iure permisis. Sed iudices superiores, hodie non seruant: Sed indistinctē capiunt maleficos, in ecclesia. Et volentes inferiores iudices, idē seruare, uidi sepe male tractari, & excommunicari. ¶ **FISCVS.** Quid si fiat resistentia per delinquentem? ¶ **I V D.** Licite potest offendere, & etiam occidere, si resistentiam facit. secundum Ange. de Aret. in lib. male. in uerbo, familiaris, seu familia. & in uerbo resistentia. & Iser. in constit. terminum vite. & Gram. de iur. 4. r. quod procedit, si familia capiens trahebat signa familie curiæ, quæ in illa regione ferre solet secundum Ang. in Addi. Ang. intellige tamē, si captura est licita. ¶ **I N Q V I.** Nunquid capi possint illi, quibus est concessus saluus conductus, uel fidantia ipsis non obstantibus, uel debeant ei seruari? ¶ **I V D.** Bald. post Guile. in l. 2. §. non fuit autem. ff. de dol. dixit, q. aut saluus conductus est concessus causa cognita, & eam rationabili causa. & est seruandus, aded, q. non permittitur captura, aut abiq. causæ cognitione, & permittitur captura, & saluus conductus non est seruandus, & istam doctrinam Bal. sequitur Angel. ibidem. & Ang. de Aret. in lib. male. in uerbo, fama publica, in materia capture in 5. q. uide tamen in quibus consistat hæc cognitio, p. Ang. in l. vtinur. ff. de sep. uio. ubi pulchre loquitur. uide tñ Par. de Put. in lib. syndi. in uerbo saluus conductus. & Marsi. in praxi. cri. §. aggredior. num. 104. & in §. quoniam. nume. 15. & §. constante. num. 101. & Afflic. in constit. pœnam eorum 1. r. not. & in constit. Clementiæ in 6. q. & in 7. not. & Signo. de Home. in consilio. 101. ¶ **FISCVS.** Nunquid malefactor possit perquiri in domo aliena inuito domino domus? ¶ **I V D.** Dico, quod sic, & hoc propter utilitatem publicam, & hoc nisi dominus pateretur damnum, ut l. uenditor. in ff. com. pred. & l. aluminum. §. si. ff. de damn. infect. & l. 7. §. denique. ff. de aqua pluuiæ. ar. cen. ¶ **I N Q V I.** Videtur posse dici, quod non arg. l. quosdam. de meta. lib. 11. C. & l. 3. ff. de acqui. rer. do. in d. ingrediens uidet teneri actione iniuriarum. l. iniuriarum. §. fin.

10 §. fin. ff. de iniur. ¶ **I V D.** Dicas ut supra xi. propter utilitatem publicam. ¶ **FISCVS.** Prolequere materiam capture domine iudex in his, quæ tibi uidentur uilia, & necessaria: nec expectes nostram interrogationem, cum tu melius scis ea, quæ conueniunt, quàm nos querere. ¶ **I V D.** Dabo operam, ut tuo desiderio satisfaciam, & ided scias, q. si iudices pro capiēdo delinquentem habuerint insufficientem familiam, licite possunt mandare incolis, & ciuibus, ut eos adiuent ad capiēdū dictū delinquentem, & illi tenentur obedire. per not in l. 2. & 1. C. de his, qui latro. & l. 1. de Nili aggerib. non rumpen. & ita dicit Andr. de Iser. in constit. regni, pœnam eorum. & in constit. regni, humanitatem, aded, quod isti, qui conuocantur ad auxilium curiæ, habentur loco familie curiæ in tantum, quod resistens eis, uel eos offendens, habetur ac si familiam curiæ offēdat & ita punitur, ut late habetur per Par. & Put. in lib. syndi. in uerbo, familiaris, seu familia potestatis. in prin. uide Luc. de Pen in l. 1. C. ut rusti. ad milita. offi. lib. 12. & Iaco. de Aiello in tractatu de iure doct. num. 32. & non succurrens ad capiēdum; si aufugiat ille capiendus puniri potest arbitrio iudicis arg. l. liber homo in 2. ff. ad l. aq. Masuer in prac. in rub. de Pen. & habes plene per Pet. de Rebus. tom. 1. con. in trac. delict. oblig. art. 6. in glo. 2. num. 15. sol. mihi. 135. Iacob. pe. ge. in tra. de iur. adop. supra alleg. tenet non teneri uassallos ad capiēdum maleficos, quia stipendijs regijs sunt huiusmodi capiendi: allegat And. in c. nauigia. de statu. & consue. & in constit. pœnam eorum. & in cōsti. si damna clandestina. & in cōsti. iustitiarum per libellos. & uide etiam Pet. de Rebus. 1. tom. super constit. in tract. de lite. requisit. glos. 3. num. 9. ubi dicit quod tenetur requisitis obedire, aliàs si capiendus euaderet, tenetur pœna arbitraria. ¶ **Et aduertant officiales, ut non permittat quid inhonestum, & illicitum fieri per dictos ciues conuocatos: quia ipsi officiales tenerentur de eo, ut per Par. de Put. in loco de quo supra. uersic. quia supra pluries est dictum. & adde, quod isti conuocati ad capiēdum malefactorem, tenentur capere malefactorem, si possunt absque periculo suæ personæ, ut habetur per**

And. in d. constitu. pœnam eorum, ad fi. 12. ¶ **I N Q V I S.** Durum mihi uidetur id, quod mihi nunc dixisti domine iudex, cum & hoc sit angariare subditos, quod nō licet ut cautū reponitur per regias nonel. pragmat. incipien. Audiuimus etiam, quod complures, & ad nostras etiam aures peruenit præterea conuocare uassallos, & subditos ad capiēdum malefactorem, non est dubium quin sit seruitium personale. l. 1. §. si. & l. fin. §. defensores. ff. de mun. & ho. & sic ut quælibet res præsumitur libera. l. si q. ædes. in prin. ff. de ser. vrb. præd. multo magis homines, & sic huiusmodi seruitiū personale nescio quo iure possit ita indistinctē imponi ciuibus: & subditis. & aliàs recolo, quod in hac regio constit. fuit hesitatum an uniuersitas teneatur dare camerarium seu exactorem redditus baronis, & tamen post multa fuit decisum, non teneri ut refert Capi. in dec. 118. inci. in causa magni. Francisci, ergo tamē fortius non possunt adstringi ciues, & incolæ ad capiēdos malefactores. & habetur per Gra. in consi. 98. in ciuilibus. & in consi. 147. ¶ **FISCVS.** Parum facit id, quod allegasti in contrarium eius, quod decisum extitit per dominū Iudicē, si recte inspiciantur. l. 1. & 2. C. de his, qui latro. & regia prag. incip. Nos Ferdinandus, &c. assiduo pensantes, &c. expresse cauet, ut ciues teneantur capere malefactores, & ideo, si bene recolo, cauetur in e nuper apud Trantum. nimirum si iudices possunt conuocare in auxilium ipsos ciues ad capturam malefactorum, cum & sine conuocatione tenentur eos capere & si nō possunt capere, tenentur saltē ipsi acclamare adiutorium, adiutorium, ut in d. c. nuper apud Trantum. cauetur, licet loquatur de proditoribus regis. ¶ **I V D.** Placent mihi hæc citationes uestræ. & si bene considerentur ambo bene dixistis. & ideo subdistinctione utriusque uestrum satisfaciam. Nam aut indifferēter, & semper pro quibuslibet condemnatis, & contumacibus officiales uolunt gra. tate subiectos ad capturā ipsorum, & ex hoc emitare expensas, & salarium, quod debent prestare sufficienti familie, quam tenentur apud se retinere, & tūc eis defalcabitur salarium pro rata. arg. l. Seia. de annu. lega. quam ad hoc allegat Bal. in §. proficci. & firmat Par. de Put. in lib. syndi.

di. ubi supra in fi. & isto casu credo, quod benedicat inquisitus: aut volunt conuocare ciues, quia forte ad eorum notitiam peruenit bannitos contumaces, & rebelles curia latitare in aliquo nemore, uel domo, & quia sunt in magno numero, & familia, quam habent, sit insufficientis, & hoc casu procedat decisio, & determinatio mea supra allegata. † Aduertant etiam iudices, & officiales, quod si fuerint requisiti ab alio iudice, ut ei concederent familiam eorum pro perquirendo delinquentem, quod tenentur illam concedere, etiam ad literas alterius iudicis: alias tenerentur, per not. in l. 1. de ser. fugi. & habetur per Par de Put. in lib. syndi. in verbo. familia. versicu. an ex eo, quod fecerunt familiares. in 3. colum. 14 † Item caueant, ne vnquam concedant licentiam, & potestatem capiendi delinquentes inimicis eorum, & querulantibus, vt communiter fieri adsolet, quia si contigerit fieri aliquem excessum tenentur in syndica. ut est text. in auct. de colla. §. 1. & l. 1. ff. fur. aduer. nau. & instit. de obligatio. ex quasi delict. §. fin. & Barto. in l. 2. §. familia. ff. de publi. & firmat Par. de Put. in loco supra allegato. versicu. an ex 15 eod. 3. colum. circa medium † INQ. VI. Quid si appellatur a captura, vel a licentia de capiendo, utrum debeat supersederi? † IVD. Dices, quod non, secundum Bart. in l. ab executione. C. quo. appel. non recipia. & l. 1. ff. de custo. reo. & ponit Io. Mill. in sua pract. cri. in glos. prisonarios. Idem voluit Angel. in lib. malef. in glo. presente Gayo. versu. quero an appellatio. ne. voluit idem Pet. a Rebus. in 1. tomo. consi. in titu. de senre. exequi. num. 6. & 7. 16 † Nec permittat iudex seruientes, & iudicum exequentores in capiendo reos contumelios, aut vexationibus afficere, & eos incellere conuictis, aut corporalibus iniurijs fatigare. Talia enim perpetrantes puniuntur ut l. omnes. §. praeter a nullus. 27 C. de epil. & cle. † Et si mandat inquisitos capi, aduertat, ut licite, & in casu permisso mandat. alias ipsi inquisiti possent se defendere, & euadere manus familie, nec dicentur curiae resistere, & se defendere. l. 1. §. si ideo. ff. ne vis fiat ei. qui. & l. 1. §. Offidius. ne quis eum, qui. & possent inquis. conuocare amicos, & vicinos ad resistendum.

l. prohibitum. ff. de iur. ff. & l. contra. C. de exequuto. lib. 12. nec est procedendum ad capturam, nisi prehabita alicui in forma. ut dicit Bru. in tract. de indi. & tor. in vlti. que. & dixi supra. Caueat hodie delinquentes, ut siue iuste, siue iniuste capiantur, vt non resistant, quia acriter punientur, & ita seruatur etiam in regno Francie ut attestatur Rebus. in prohe. const. gl. 6. nu. 118. 18 lib. 1. † FIS. An mulieres possint capi, & carcerari? † INQ. VI. Videtur dicendum quod non per tex. l. 1. C. de offi. diuer. iud. & in auct. sed nouo iure. C. de cust. reo. & in corpore, vnde sumitur in auct. ut nulli iudic. cum necessaria. ubi habetur, quod iudices carcerantes mulieres honestas, de crimine inquisitas, puniuntur pena capitali. † IVD. Ex. Tu autem concludendo dicas, quod in regno aut mulier inquiritur de tali delicto, pro quo secundum terminos constitit regni, etiam offerens, dare fideiussores, non est liberanda, sed in vinculis debeat se defendere, & hoc casu etiam mulier est carceranda, ex doctri. Bald. in l. 1. ff. qui satisd. cog. ubi dicit, quod contrarium seruatur statuta locorum, & sunt seruanda etiam in mulieribus. Cum ergo constiti. regni, humanitatem, in certis casibus, ut ibi, non obstant oblatione fideiussores, debeat quis carcerari, & generaliter loquitur, non distinguens inter feminas, & masculos, sequitur, quod generaliter intelligatur, cum in masculino nomine etiam in prenalibus comprehendatur foemininum. ut l. si quis id, quod. ff. de iur. iur. om. iud. & ibi late per docto. aut sumus in casibus, in quibus quis admittitur ad oblationem fideiussores extra carceres, & tunc seruatur id, quod dicitur in d. athen. sed nouo iure & ita hodie seruatur in magna curia vicia, ut refert Gram. in decisio. 33. † FIS. Sed quid si mulier est condemnata ad aliquam penam pecuniariam, & eam non potest soluere, an luat in corpus? † IVD. Et dicas, quod sic, ut est text. in d. l. si quis id, quod. ff. de iur. iur. om. iud. & potest derineri, & carcerari, donec soluat, quia quod est in d. auct. sed nouo iure, habet locum in principio cause ante condemnationem: & illi qui in principio cause admittuntur ad faciendas defensiones extra carceres, post condemnationem carcerantur, & non sunt amplius

plius priuilegiati, cum nihil aliud remaneat faciendum, vt decidit Bal. in l. neque. §. qui in ius vocatus. ff. de in ius voc. nec obstat, quod text. in d. auct. sed nouo iure, dicat, quod est pro pecunia fiscali quis non carceratur, quia non loquitur de poena descendenti ex delicto, sed functionibus fiscalibus: debet tamen haberi consideratio ad carcerem, in quo ponantur mulieres secundum Gra. in loco supra alleg. † FISCVS. Quanam causa cognitio, debeat interuenire antequam procedatur ad capturam? † IVD. Dices, quod debet esse causa criminalis, pro qua secundum formam constitit, regni, parati dare fideiussores cautionem non liberantur, alias non debet procedi ad capturam, maxi si vult cauere ut cauetur in ea, statuiimus, vt nullus, item non potest procedi ad capturam absque consilio iudicum, & assessorum, ut in c. item caueant iustitiarum, item quod expediatur ordo, & licentia de capiendo, alias stipendiarij non possunt ad capturam procedere, & hodie est prouisum per nouella prag. idem vt in prag. de magna curia sol. milii. 42. vt in c. item stipendiarij, item quod procedat aliqua informatio, vt supra saepe dixi. item, quod committatur captura in proprio territorio, non alieno, nisi ut supra dixi, item, quod non committatur, quod fiat in Eccle. vt supra dixi item, quod sit subditus capiendus ipsi iudici committenti capturam, ut dicit Par. de Put. in lib. syndi. in verbo, captus illicitè, per l. sed & is. 21 ff. de in ius voca. † Et est aduertendum, quod si aliqui famuli curiae ceperint aliquem bannitum, possint eum consignare alicui officiali, seu syndico vniuersitatis, vt ipsum cautè teneant, donec ipsi redierint cum maiori familia ad ipsum capiendum, vt est tex. in athen. si quis ei. C. de adulte. & not. etiam Ange. ab. Aret. in libro maleficior. in verbo, qui in dict. Gaius reti & Car. iu. in prin. quod noia pro alguzeris magna curia, & 22 prouinciarum. † FIS. Domine iudex, quid dicas, an credatur literis officialis, alteri scribetis aliquem deliquisse, scis enim tex. in l. diuus adrianus. ff. de custo. reo. dicentem non credi, verum tex. in l. solent. co. tit. dicit contrarium, & semper fuit facta distinctio, quod aut quaritur, vt credatur ad puniendum, aut ad capiendum, & inquiren-

dum primo casu procedat tex. in d. l. diuus adrianus, secundo casu procedat tex. in d. l. solent. IVD. Vtique rectè sentis, & adeo verum est, quod dixisti, quod secundo casu, simpliciter iudex ad quem litterae diriguntur, debet credere, non autem vt possit inquirere, tantum & Alber. de rosa. dicit id notari in l. omnes. C. de agri. & cen. lib. 1. 1. & in l. de iure. ff. ad municip. & c. potest 23 celsionem, de proba. † FIS. Quid enim si captus est aliquis ad requisitionem alterius officialis, an capiens possit de illo cognoscere, instante capto, & allegante suspectum suum iudicem? † IVD. Dices quod non, ita Jacob. de bello nis. in sua praxi. in rub. de romi. fa. nume. 84. & nume. 70. & Pet. de Rebus. in trac. de li. requi. nume. 18. in 2. tomo. consi. Nec potest captum dimittere & relapsare absque iuris ordine seruato. 24 to. l. ff. de of. pro. C. res. † INQ. Sed vtrum iudex qui cepit ad alterius iudicis requisitionem, aliquem, possit petere expensas factas, in capiendo illum? † IVD. Dices, quod sic, l. si culpa. ff. de rei vend. l. sed si he reditas. §. 1. ad exhib. non tamen ipse potest pro salario suo aliquod petere, alijs puniunt secundum Pet. de Rebus. ubi supra nu. 17. 25 † FIS. Superiori loco, dixisti, quod iudex tenetur credere literis officialis rescribentis, aliquem esse delinquentem ut possit capere; num id verum sit simpliciter? IVD. Dices quod iudex requisitus vt aliquem capiat, non tenetur credere, nisi mittatur informationes cum decreto de capiendo & delicto per eum commissio, l. si cui §. ff. de accus. gl. in l. de iure. ff. ad muni. l. 1. † Vbi. cau. sta & l. non dubium. ff. de cust. reo. & late Pet. de Rebus. ubi supra num. 12. & hoc verum si esset capiendus bonae fame, alias si esset vilis, uel vagabundus, tenetur capere ad solas literas requisitorias, ut ibi per eum num. 13. Et de consuetudine dicit hodie seruari, ut indistinctè ad solas literas requisitorias capiatur reus deliquens. 26 † FIS. qua poena puniatur iudex requisitus ut aliquem capiat & non capiens? IVD. Dices quod primo peccat: quia non implet legem Christi dicentis, alter alterius onera portare secundo, non tenet regres in simili casu impartire auxilium, tertio requisitus non faciens est: per iurum, quia ab initio iurauit seruare consuetudines, quartò tene-

tur ad interesse parte. qui not. superior requisiti. cōpeller. eum sexto facit litem suā vt de his latē per Pet. de Rebuf. tract. de liter. requisiti. 2. tomo constit. in 2. glos. & per eundem ibidem in 3. glos. num. 4.

Aduerte q̄ hodie per pragma. dom. Francisci Pacechi. confirmatam per illustrissimum Ducem de Alcalá, prorem regni in reformationib. Tribunalium in fol. 42. in refor. incip. item vogliamo, & così ordinamo. est prouisum q̄ quoddam in casibus in quibus venit imponenda pœna mortis naturalis, aut ciuilib. vel relegationis nō possint habilitari inquisiti p palatiū. vel alibi nisi facta relatione in banca. & audito fisci patrono, proposita causa habilitationis per commissarium causę. Et si benē aduertatur, non disponit quid noui, sed illud idem videtur fuisse dispositū per Impera. Cōsta. in l. 2. C. de custo. reo. Nec ista prag. tollit facultatē habilitandi carceratos, sed tantum disponit omnia fieri debere causa cognita, & apud acta, & nullus iudicū licentiā capiat, pro suæ voluntatis arbitrio aliter faciēdi, quā quod ius disposuerit. Et pro certo, est optima sanctio, nam sicut incarcerādo aliquem requiritur quoddam fiat causa cognita, ut dixi supra, ita equū & iustum est, quoddam in exarcerando & habilitando eadem causę cognitio adhibeatur. per nota. in Lab. emptio. ff. de pact. Item carceratio est de processu. cle. 1. post princ. de hæc. Card. in cle. 1. in prim. q. 6. de exce. prela. unde sicut processus debet disenti cū fisco & apud acta, ita carceratio que est de ipso processu. Itē carcer durus, vel largus datur arbitrio boni viri ex qualitate personę & causę. Card. in cle. 1. §. duro. de her. qualitas. n. personę & causę debent considerari cognitionaliter & non ad libitum. Item carceratus pro eius liberatione, & habilitatione debet implorare officium iudicis. Do. & Bar. in l. 1. §. per hanc. cl. 1. in fin. ff. de rei vend. hæc enim imploratio extra acta fieri non conuenit. ¶ Item vltius in 2. capite prouidit. d. regia pragma. quoddam in dictis casibus. carcerati non habilitentur extra carceres sub pretextu infirmitatis, sed illi curentur intus dictos carceres, & licet d. pragma. loquatur de magna curia vicaria, ubi est infirmary, tamen per aliā prag. ma. inci. sunt & alia factam per illustris-

simum Ducem de Alcalá, est prouisum, q̄ ea quę sunt statuta, in regijs tribunalibus ciuitatis Neapolis, habeant locum in omnibus alijs regij. tribunalibus. Et licet extra Neapolim, in alijs regijs Tribunalibus non sit infirmary, tamen quilibet locus potest dici infirmary, dūmodo sit aptus, pro carceratis infirmis, curandis: Nihil aliud est infirmary, nisi locus dedicatus ad curādos infirmos, quoties autem depuretur aliqua camera apta, in talibus, satisfactum est intentioni & menti statuentis. ¶ Vtrum autē hæc prag. sit contra ius, an verō secundū ius? & est hoc vtile scire, ad videndū quid debeant seruare iudices baronum. Et videtur dicendum quoddam non sit contra ius commune, nam tex in l. 1. C. de custo. reo. tantū prohibet nē carcer sit aded obscurus & arctus, quoddam carcerati penis carcerum in terimantur, quoties enim carceratus infirmus, ponitur ad locum aptum, & cōmodū pro cura ipsius, nō videtur fieri quid prohibitum & contra legem. Præterea de iure communi sancitum reperitur, in l. diuus pius. ff. de custo. reo. & l. 1. C. co. tit. q̄ accusatus de crimine capitali debet manere carceratus, donec cōficiat pœssus nec sub fideiusorib. liberari debeat. Dicere quoddam sub pretextu infirmitatis debeat fideiusorib. liberari, nō reperitur in iure, ergo standum est regulę. Suadet enim æquitas q̄ ad meliores carceres (vbi commode gubernetur) reducat, & illa seruanda est. Sic igitur dicendum videtur, quoddam officiales non perperam agunt, si carceratos pro crimine capitali non liberant a carceribus pretextu infirmitatis, debent tamen ipsos habilitare ad meliorem locum. Consulo tamen (ad euadendam omnem molestiam & pro stimulo conscientię) quoddam deputacionem dicti loci, faciānt iudicio & consilio medicorum, deputenturque aliqui, qui cum illis maneant pro eius cura & adde quoddam reperi Ludo. Gomez. in regulis cancellarię in regula de Infirm. resigna. in quoddam noua, enumerantem nonaginta nouem priuilegia infirmitatis, nec tale priuilegium inter illa enumerat. Est tamē bene uerum, quoddam in septuagesimo octauo priuilegio uoluit infirmitatem esse legitimam causam dispensandi super pœna delicti cum aliquo; pro quo allegat glos.

glos. in clem. 1. in verbo necessitate in §. si qui verō. de priuileg. vnde posset argui quoddam sicut infirmitas est iusta causa ad dispensandum in pœna, multo fortius in carcere. Sed potest dici, quoddam non negatur, infirmitatē nō esse iustam causam, ut fiat habitatio, sed bene negatur quoddam illa fiat extra carceres. Immo ex illa glos. posset rationabiliter dici, quoddam sicut illa æquiparatur senectutem & infirmitatem, & in senectute non fit habitatio extra carceres, sed bene mitius proceditur ut dixi in verbo uel carcerentur, ita dicendū est in infirmitate postquam hæc duo, æquiparantur.

30 ¶ FIS Nonquid iudex possit commissio- nem facere de capiēdo quem viuū, uel mortuū. ¶ IVD. Puto quoddam non, cum sit absens, qui damnari non potest. Labentem ff. de pen. Ioan. Fab. per illum text. in l. 2. §. si autem. C. de his qui latro. multo minus seruiens pōt interficere delinquentem, uel verberibus afficere. & si fecerit vltimum supplicium non euadet. l. si. C. de male & ma. Et ided dicebat Alber. in tra. statuto. in 4. parte quæst. 36. q̄ postquam captus est aliquis, nō debent beruarij male tractare captum, alioqui vltimo supplicio puniri deberent. Idem uoluit Rebuf. in 2. tomo. Const. trac. de lit. requisito. in præfa. nume. 14. si autem esset foriudicatus ille quem capi sic mandat iudex, licitē procederet commissio. ¶ INQ. Sed potest quoddam quis est carceratus pro debito, & est infirmus graui infirmitate, petit se liberari sub fideiussione, & fideiussio non est idonea; quid debeat facere iudex. ¶ IVD. Dicat quoddam debet facere præceptum creditoribus quoddam illum recipiant in eorum domos & custodiam, & gubernari faciant, alias mittatur ad hospitale si nullos habet fideiussores, & si habet at non idoneos, consignabitur illis.

VEL EOS VERBALITER citari faciat. Rub.

S V M M A R I V M.

- 1 Citatio debet fieri iuxta prius informatione per iudicem.
- 2 Citatio nunquid debeat continere causam.
- 3 Citationis forma quanam sit.

- 4 Citatio debet continere nomen iudicis.
- 5 Item debet continere peremptorium & 6.
- 7 Et an debeat continere locum.
- 8 Citatus ad informandum debet personaliter comparere & 9.
- 10 Mulier si uult declinare forum, debet personaliter comparere.
- 11 Maritus an possit comparere pro uxore absque speciali mandato.
- 12 Pupilli an possint in criminalibus comparere per procuratorem.
- 13 Procurator non legibus constitutus per mulieres coningatas admittitur saltem ad allegandas causas absentie.
- 14 Vniuersitas in criminalibus cōparet per syndicum leg. instructum.
- 15 Procurator an, quando in criminalibus admittatur.
- 16 Citatio debet habere datam diei, & anni, & mensis.
- 17 Citatio debet committi nuncio.
- 18 Sed non aduersæ parti.
- 19 Citari potest quis per iudicem ore proprio.
- 20 Et etiam per rebellionem.
- 21 Banniti ex alio delicto perdunt priuilegium comparendi per procuratorem.
- 22 Citatio debet continere congruum tempus.
- 23 Vniuersitas qualiter constituatur in continuancia.
- 24 Vniuersitas potest compelli ut constituat syndicum.
- 25 Citatio an sit in scriptis semper faciēda.
- 26 Citatus an teneatur comparere ubique accesserit iudex.
- 27 Citari an quis possit per iudicem loci delicti extra territorium.
- 28 Citatio facta domi nunquid ualeat non facta perquisitione, si citandus est in ciuitate.
- 29 Citatio facta domi, ubi nullus habitat, quando ualeat.
- 30 Carceratus an possit citari.
- 31 Citatus ad penam arbitrio iudicis inferendam, quomodo condemnabitur.
- 32 Bannitus an possit citari.
- 33 Pagabundus ubi debeat citari.
- 34 Citatio facta die feriato nunquid ualeat. 35. 36.
- 37 Citatio per edictum quando permittatur.
- 38 Citatio an ualeat, si est erratum in nomine.
- 39 Citari an possint delinquentes, si non coniat de nomine eorum, sed de signis.
- 40 Citatio sine assignatione diei nunquid ualeat.

FISCVS.

E Narrasti nobis qualiter debeat procedi ad capturam personalem, & quia non semper potest haberi persona, & procedi ad capturam, sed est necesse, vt deueniatur ad verbalem citationem, idcirco iuxta initiatum ordinem proseguere, qualiter in ea iudex debeat versari. ¶ IVD. Si verò contigerit reos criminis reali citatione non posse obstringi, iudices visa informatione percunctatisq; diligenter iudicijs, iubeat ipsos verbali citatione apprehendi. Debent enim videre, & percunctari citationem, licet delictum sit eis notorium, unde habetur in Genesi, quod Dominus, cui nihil est absconditum, dixit: Descendam, & videbo, vtrum clamor qui ad me peruenit, sit ita an non, ut sciam: vt c. Deus omnipotens. §. fin. & c. sequen. 2. q. 1. Sic enim docet Ioan. Mill. in praxi. crim. in glo. visis. fol. 49 & ita docet esse practicandum. Brun. in tract. de indi. & tor. in vltima quaestione. & ita nouissime cauetur per regiam nouell. prag. condi. per Cæs. Maieft. incip. quoniam hucusque. vbi cauetur sub pena falsi, vt nulla citatio ad informandū expeditur nisi visa informatione per iudices. Adde tex. & Bart. in l. 2. C. de offi. præurb. ¶ FISCVS. Illud primò quæro, nunquid in citatione sit inferenda causa, ob quam quis citatur. ¶ IVD. Bald. in l. nullus. C. de exhibend. reis. arg. illius. text. dicit, quod non est necesse, quod in citatione exprimatur causa, & crimen, pro quo quis vocatur in iudiciū: sed sufficit, quod citetur, quod compareat coram Iudice ad se excusandum à quadam accusatione porrecta contra eum, licet in ea non exprimatur ad quid remittit se tamen ad glo. in c. 2. de dilatio. & ibi Ant. de But. tenet idem quod Bal. & idem videtur sequi. Afflic. in const. humanitatem, in 16. nota. idem videtur velle. Bar. in linter accusatorem, vers. pro declaratione quæro. ff. de pub. iud. & ibi vide Imol. & idem tenet Felin. in l. absentem. C. de acc. vers. quæro tertio, an in schedula, & rectè inueniunt idē videtur velle Angel. de Aret. in lib. male. in verbo, iudex commisit, quod Caius. & Mari. Soc. in l. 2. de cita. in 20. artic. num. 9. post multa

hinc inde distinguit. quod aut hos loquimur in iudice delegato & est inferenda causa aut loquimur in ordinario; & hoc casu aut quaritur, vtrum citatio valeat quoad finem, vt citatus teneatur cōparere, aliàs posset puniri de inobedientia, & contemptu, & potest puniri: aut quo ad hoc, ut in aliqua causa reputetur contumax, ita q; in illa possit procedi contra eum, tanquam contra contumacem, & erit secus, quia requiritur causæ expressio. Abbas in cap. licet. extra. de accusa. dicit, quod si de longinquo sit citatio, inferenda est causa: si de propinquo, de necessitate non est inferenda causa. Card. in clemen. 2. ut lire pen. tenet quod est exprimenda causa. & firmat Pet. de Mo. for. in consti. edictorum. sed Afflic. in consti. si quem nostrorum. in 5. not. tenet distinctio. Maria Socin. quicquid tamen sit, quotidie praticatur, quod inferitur causa. ¶ FISCVS. Ediscere nobis formam citationis. ¶ IVD. Libenter faciam, & ideo scias, quod forma citationis erit hæc, videlicet. De mandato magnifici Strategi Salerni citetur, moneatur & requiratur peremptoriè talis de tali qualitate, prima curia regenda hora solita causarū ut in iudicio compareat, & coram dicto Domino Stratego ad ipsum, & eius curiā informandum de nonnullis tangentibus. seruitium curiæ coadiutoris, & signanter super querela cōtra eum exposita per talem de homicidio cōmissio in personam talis, sub pena vnciarū auri quinquaginta, aliàs ipso citato relato, & non comparente procedetur, ut iuris est, contra eum eiusque bona, & referetur, &c. Datum Salerni, &c. sub die, &c. Demum fiat altera citatio contra eundem ad recipiendum copiam capitulorum, & erit forma talis. Citetur moneatur, & requiratur T. quali. prima curia regenda compareat coram nobis in nostra curia, hora solita causarum, & cepturus copiam capitulorum specialis inquisitionis cōtra eum formatæ ad querelam T. de homicidio cōmissio in personam T. de anno, &c. de mense, &c. regnantibus, &c. dominante, &c. sub præsidatu, &c. in loco, &c. aliàs ipso citato, relato, & non comparente procedetur, quali iuris datum &c. ¶ FISC. Auditu percepi formam citationis, declares modo particulatim, & simpliciter in ea ap-

ea apposita, ut sciam vnde, & ad quid debeant ea proponi. ¶ IVD. EX. Audistis, quia dixi de mandato magnifici Strategi, &c. hoc ideo dixi, quia exprimi debet nomen iudicis, ad cuius instantiam emanatur citatio, ut in cap. præterea. de dila. & probatur in consti. regni, edictorum. ¶ Dixi: & requiratur peremptoriè, quia hoc uerbum, peremptoriè, semper in citationibus debet exprimi, aliàs nullè essent, ut habetur in consti. edictorum & ibi per Afflic. per quam consti. est correctæ. l. ad peremptorium. ff. de iud. qua. cautum erat, q; tribus citationibus præcedentibus peremptorium mitteretur: hodie uerò in toto regno fit vna citatio, cum peremptorio, pro tribus; quæ habet viam trina citationis, ut latè per Afflic. ubi supra. in primo nota. ¶ Vnum scias, quod licet non ponatur peremptorium in citatione, si tamè continet equipollens, ut si dicat: maderuntali, q; ad primam iuris compareat, alias elapso termino in citatione comprehenso vltèrius non expectabitur, sed cōtra eum procedetur, quali iuris. idem est, ac si peremptorium contineret, secundum Afflic. in d. consti. edictorum. per doctri. Abba. Sic. in c. causam, quæ. 2. col. de referip. quia non refert, quid ex equipollentibus fiat. c. licet ex quadam de testi. ¶ Et si est iudex ordinarius, qui citauit, valet citatio, & si non ex primatur locus, in quo debet comparere, quia intelligitur de solito secundum Afflic. vbi supra. in 7. not. secus, si non est ordinarius. ¶ Dixi personaliter ad informandū, ed, quia citatus pro causa criminali, vbi venit imponenda poena mortis ciuilibis, vel naturalis, uel alia corporis afflictiua, debet personaliter comparere ut l. seruum quoque. §. publice. ff. de procu. & in l. accusatore. §. ad crimen. ff. de pu. in. & probatur per illum consti. ¶ Limitatur tamen hoc pluribus modis: primo in mulieribus coniugatis, quæ quibuscumque causis capitalibus citari non possunt, ut iudicio personaliter compareant: sed possunt comparere per suos procuratores legitime, & specialiter instructos, ad sic respondendum capitulis, & ad sic se examinandum, per constitutio, regni. incipien. generalia iura. & licet illa constitutio loquatur tantum in mulieribus coniugatis, extenditur tamen ad virgines,

& viduas honestas, non autem ad meretrices, secundum Andre. & Afflic. in d. consti. debent tamen ipsæ mulieres tempore prolationis sententiæ personaliter comparere, quia sententia proferri non debet in personam procuratorum, sed ipsi mulieribus presentibus, secundum Afflic. in d. consti. octauo not. & privilegium dictæ consti. habet locum etiam in mulieribus inhonestis coniugatis ut per Afflic. ibi. in q. not. Hodie uerò, malè video seruari illam consuetudinem in eo capite: imò in criminibus capitalibus si mulier citata non compareat reputabitur contumax: hoc tñ verū est quando citatur ad informandum, secus si ad capitula, quia per procuratorem comparèdo non reputabitur contumax, etiam hodie, secundum stilum magnæ curiæ. Et si illa de persona haberi potuerit carcerabit. olim enim mulier non poterat carcerari. per. l. 1. C. de of. diuer. iud. & in aut. ibi postea, sed in aut. hodie nouo iure. §. sed si crimen. C. de custo. reo. contrarium statutum fuit, prout hodie seruatur, de qua cōsuetudine etiam attestatur Blan. in sua praxi. Cri. in prin. nu. 21. & 27. Et ista hodierna practica videtur probari ex ritu què in sequenti versiculo allegauit, quatenus ibi dicitur quod mulier citata pro criminali debito, si noluerit declinare fori, debet personaliter comparere ergo: fortius in capitalibus. ¶ Vnum tamen scias, quod si mulier voluerit declinare forum iudicis citantis, debet personaliter comparere, ut cauetur ritu magnæ curiæ vicariæ, inci. itè, quod si quæ mulier. ¶ FIS. Quid si maritus cōparet pro vxore absque speciali mandato, an admittatur? IVD. EX. Per. de Mo. for. in dicta const. edictorum. dicit, quod non, sed requiritur, quod in hoc habeat speciale mandatum, nec sufficit generale, quod habet à iure per l. maritus. C. de procurato. sed Bartolo. de Cap. ibidem videtur tenere, quod maritus admittitur, licet non habuerit speciale mandatum, per text. illius consti. sed mihi placet magis opinio Pet. 12 dicā tamen Deo dante in d. consti. ¶ FIS. Nunquid dictum priuilegium comparèdi per procuratorem, extèdatur ad pupillos? ¶ IVD. EX. Dominus Petrus de Mo. for. in ea. consti. decidit, quod sic. per consti. minorum iura. & idem tenet ibi Bartolo. de Cap.

13 Cap. ¶ Et si pro mulieribus coniugatis comparuerit procurator non legitime constitutus, admittitur saltē ad allegandū causas absentiae, ut in c. h. extra, de dila. & firmat Bart. de Cap. in dic. constitu. num. 21. sed non uideo quomodo possit allegari absentia, ubi constituit procuratorem & sic apparet de presentia, nisi dixeris quod inā datum est antiquum ¶ Limitatur secundo ut non procedat in vniuersitatibus citatis pro causis capitalibus, quia possunt comparere per syndicum legitime constitutum, & specialiter instructum ad ipsum crimē cū speciali mādato iurādi corporaliter, ut est in regno prouinciarum, per d. consili. generalia iura. & ibi p. Afflic. Qualiter ergo debeat constitui iudicus, & an cum generali, vel speciali mandato vide Capi. decif. 5. & di

15 cam Deo dante, in d. constitu. ¶ Tertio limitatur, ut non procedat, quādo citantur speciales personae ad minus numero decem, quia possunt comparere per syndicum in quibuscunque causis capitalibus, exceptis criminibus. haresis, & lesae maiestatis, ut est text. in c. statutus, ut quoties personae. Alios uero casus, in quibus potest in criminalibus constitui procurator, uide p. Spec. in titu. de procu. §. 1. uersi sed fallit precedens regula. Adde tamen, quod per c. incip. idem studio, erat pronisum ad hec ut speciales personae possent constituere syndicum, quod fuissent ultra decem: sed pra ualeat id, quod dicitur in dicto c. statutus, ut quoties. tanquam postterius ¶ Dixi etiam, datum sub die, quia in mādatis debet esse data diei, & anni, & mēsis, aliās non ualerent. ut l. si qua beneficia. C. de diuer. re. & glo. in c. quoniam contra falsam, extra, de pro. ¶ Debet autem citatio committi seruienti curiae, ut in c. cum parati, extra, de appella. & c. quoniam cōtra falsam, extra, de proba. & Spec. in titu. de cita. §. sequitur & non obstat si committatur nuntio alterius curiae, & superioris, ut tenet Bar. in extra. ad reprinēdū. in uerbo, per nuntium, quo. in la. ma. cri. pro. & hoc est uerum, quādo dictum est in citatione, tibi iurato nostrae curiae, vel alteri seruienti cuiusvis curiae, & sic procedente citatione & cōmissione, ut late per Ioan. Mill. in pra. cri. cuiusuis alio rogato. Nota optinā cautelam, quā debet adhibere iudex, quā

do dubitat ne citatio auferat de manibus famuli & nūtij curiae, (ut fieri adsolet) ut prius faciat in actis citationē redigere, an tequam tradat eam seruienti, & si postea literę auferantur, non cessabit apparitur à sua relatione, ut not. Socy. in suo tracta. cita. ar. 14. q. 6. alioqui hac cautela non facta non posset apparere de citatione, & sic relatio nō ualere sine citatione ut uoluit Rebuff. in 3. tomo. cōst. in tra. de cit. nu. 64. Sūt qui dicūt posse fieri citationē p. nūcij priuatum: si detur ei signū, seu sigillū vel anulus à iudice, p. Gloss. sing. in c. significauit. de appella. secundum Alex. in addi. ad Bar. in l. si quis uxori §. apud labconem. ff. de fur. Barba. in c. corā col. 3. de offi. dele. & alios relatos per Rebuff. ubi supra nu. 65. quod quidem dicit ipse non procedere in regno Franciae, cū ibi sint publici apparitores ordinati, id etiam eadē ratio-

18 ne dicerē in regno isto Neapo. ¶ Sed non potest parti aduersae committi citatio, ut cauetur in constitu. regni, edictorum, & ibi

19 per Afflic. in 3. no. ¶ Potest tamen ore proprio iudicem citari, ut l. 2. C. quomodo, & quādo iudex. Eoque in casu, monitio dicitur, potius quā citatio, illaque plus operatur, quā simplex citatio, quia habet vim edicti praeemptorij, l. 2. C. quo. & qua. in. Gloss. in c. consuluit, de offi. dele. in uerbo terminū. Plures enim terminos in hac materia, ius habet, uidelicet in ius uocare, edictū, denunciationem, conuentionem, requisitionem, citationem, & adiornamentum, uerbum gallicum, quae omnia idem large significant. ut inquit Io. Fab. in §. si. in l. de p. tem. li. sequitur Chass. in consue. burgu. §. 6. rubri. des iustices. & Rebuff. in tra. de cita. in tertio tomo. cōst. in prin. Fatuusq; erit iudex, qui habēs partē, vel testem in conspectu iuo, iubet nūtij, ut illum citet Secundum Bal. & Iaco. in l. & post edictum. ff. de indi. prout multos uide errare. Haec autem monitio non potest fieri personis illustribus, sed illae sunt citādae per literas. text. est in l. quoties. in fi. C. de dignita. 12. lib. secundum Corf. in singu. incip. Citatio sequitur Aufre. in stylo parla. rubri. de adiorna. pa. fra. in prima parte. Barba. in tra. de praetan. Car. in prima. q. primae partis num. 65. fely. in c. cum quidam, de iureiuran. Roma. in l. si uerō. §. de uero

de uiro col. 7. ff. sol. ma. & hoc dicit procedere Rebuff. ubi supra nu. 55. in prima citatione; non in alijs processu inchoato. Et hanc monitionem facere potest, quilibet iudex, etiam delegatus. gl. & Doct. in l. famimus. per illum tex. C. de iud. Purp. in l. 2. col. 4. ff. iuri. omn. iudi. Et si in aliqua lege, uel ordinatione reperitur partem à iudice citari, uel moneri debere, poterit tamen illa monitio fieri per apparitorem; sed de iudicis mandato. & censetur à iudice facta, secundum Gloss. in §. illud. in uerbo decreto. de her. & fal. quam approbat Bur. in c. cum causam. col. pen. num. 21. de iuramen. calum. & ibi Imol. Ange. & alij in athen. hoc amplius. C. de fideicom. ¶ Item potest citari per tabellionem, & ipse tabellio potest testificari de citatione per se facta, ut habetur late per Io. Mil. in sua practi. xi. cri. in gl. praesens. fol. 46. ¶ Addas tamen his, quae supra dixi, quod licet aliquae sint personae, quae possunt per procuratorem comparere, id procedit, nisi aliās ipsae personae essent bannitae ex alio delicto, quia perdunt dictum privilegium comparendi per procuratorem, tam in criminalibus, quā in ciuilibus, ut dicitur ritus magnae curiae vicarie, incip. Itē si aliquis, uel aliqua.

22 ¶ Debent etiam esse aduertentes iudices, ut in citationibus apponant tps congruū secundū distantiam locorum in accessu & comparitione. aliās redduntur nullae, quia factae sunt infra angusta tempora, secundum Spec. in titu. de cita. §. 1. uersi. item, quod facta est intra nimis angusta tempora, & in eodem titu §. secundo uersu. sed nunquid dicit, quod iudex considerata distantia locorum, & qualitate personarum, uiarum, & negocij, moderatum tempus in citatione ponere debet, ut probatur in c. quod ad consultationē. de re iudicata, & extra, de appellationibus. ca. pastoralis. & dicit Bal. in l. aut qui aliter. ff. quod vi, aut clam. quod si citatio fiat tpe tali, quo citatus non potest uenire, citatio erit nulla. & late simē ultra omnes prosequimur Afflic. in consili. causas alias. in quarto no. & in con

23 sili. si quidem nostrorum. 7. no. ¶ TSC. Dixi mihi paulo ante, quod uniuersitas citata potest per procuratorem comparere, quomodo ergo citabitur, ut in contumacia constituat? ¶ I. V. D. Bal. in l. 1. §. quibus. ff.

quod cuius. vni. nomine dixit, quod si uniuersitas non habet syndicum, tunc dicitur personaliter citata, quā citatur congregata in loco solito congregari. ut dicit gloss. in l. non potest dolo. ff. de reg. iur. item dicit Ang. in l. perfectus. C. de anna. excep. quod potest affigi citatio in locis publicis, ita quod in publicam notitiam deueniat. & Bal. sequitur in d. §. quibus. non tamen uniuersitas constituitur in contumacia, si non fuit congregata secundum eum. Luc. de Pen. in l. si. 3. colum. C. de re mi. lib. 12. dicit, quod quā citanda est uniuersitas, sufficit citare primates uel rectorem eius. Non enim est citatio singulorum auribus inculcanda. Et sequitur Alex. in consili. 106. 3. lib. incip. magni. Praetor & tunc citabitur uniuersitas per rectores, & eorum officiales, quādo noluit se congregare in loco solito, secundum Inno. in c. humilis. de maio. & ad hoc Afflic. in constitu. dubitationem iuris peritorum. in 2. not. refert opinionem, & tandem dicit, quod sufficit, quod exequutor legat citationem in platea, & hoc dicit tenere Luc. de Pen. in l. prouinciarum. C. de ero. mi. anno. lib. 12. & Bald. in l. etiam. C. de exequu. re. iud. dicit, quod si uniuersitas non est congregata, ponitur citatio in loco, ubi constituit congregari, & sic claudis porta citatis, & ponatur citatio in porta ipsius. Sed Io. Mil. in d. practi. cri. in glo. praenotio fol. 55. num. 42. tangendo quaestionem distinguit, quod aut uniuersitas deliquit in rebus, & negotijs uniuersitatis, aut extra res, & negotia ipsius uniuersitatis. primo casu si deliquit in rebus uniuersitatis, sufficit requiri, & citari rectores uniuersitatis, uel maiorem partem, uel syndicum, uel praesidentes uniuersitatis per l. municipibus. ff. de condi. & demonst. secundo uero casu, quādo uniuersitas deliquit extra res, & negotia uniuersitatis, tunc debet citari per tubam, uel campanam uoce praenotia, edicto solenniter facto, & in albo proposito, ita ut possit in eius uocitiam peruenire. per l. 1. §. item cum ex edicto praenotia. ff. quae sen. si. appel. rescind. & ita pertranfit, & hanc opinionem ego teneo cum sit tutor, in practica. Sed in regno isto Neapol. seruatur opinio Afflic. de qua supra. Citatio autem per campanam etiam hodie seruatur quoties citantur capitula ecclesiarum. c. in causis. §. nunciij. & ibi Pa-

nor. & alij col. 3. de electio. Glo. in c. si capi-
tulo de conce. pra. lib. 6. seruatur etiã vt
ultra lecturam citationis in platea citetur
syndici & electi uniuersitatis. ¶ Et si uni-
uersitas non habet syndicum, pot per iudi-
ces compelli ad ipsum creandum, ut est te-
xtus in l. ergo. §. creditoribus. ff. de fideicō
missi. liberta & Bart. in l. solent in fin. ff.
de alimentis & cibariis. lega. & l. i. ff. de cura
bo. dan. & ff. de administratio. tutorum.

25 l. 3. §. sed non erit. ¶ F I S. Nunquid ci-
tatio de necessitate requiratur fieri in scri-
ptis? ¶ I V D E X. Dicas, quod constit.
regni. edictorum, prout, ibi not. Afflic. in
6. not. uidetur uelle, quod potest fieri etiã
sine scriptis: & sic iudex solo uerbo potest
ordinare nuncio, quod citet talē, dummo-
do citatio sit certe, & dicit hoc procedere,
ubi illa commissio de citando non negat,
quia tunc debet per testes probari. Itē di-
cit non habere locum, ubi ciuitates, vel lo-
ca habent priuilegium, & non possent
citari solo uerbo, nisi facta commissio in
scriptis. Item dicit non procedere, ubi per-
sona citanda esset illustris. Item, nisi cita-
tio fieret extra prouinciam: quia istis casu-
bus est omnino fienda in scriptis. Adde.
q. extat regia nouel. prag. edi. per Cęsa-
ma. incip. quoniã luculque. qua cauetur,
quod citationes extra ciuitatem Neap. nō
expediantur, nisi prius uisa informatione
per iudicem. & subscribatur per eum.

26 ¶ F I S C. Nunquid si tempore expedite
citationis, officialis fuerit in vna terra, &
tempore comparitionis sit in alia, teneatur
ibi comparere citatus? ¶ I V D. Af-
flic. in constit. edictorum. in 7. not. mouet
difficultatem. tandem dicit, quod si officia-
lis consueuit in illis locis iudicare, debet
in illis locis, ubi residet, citatus comparere
nō tamē debet uagari, quia nō licet ei ua-
gari cum detrimento alterius. Hodie uerō
passim & indistincte, Regie prouinciales
audiētia expedūt huiusmodi citationes.
Id. n. ea ratione tolerat in eis: quia p̄sides
prouinciarum tenentur semper circuire p̄
uincias, ut habetur in cōst. iustitiarum, non
per calēdas. unde, nisi eis permitteretur ut
tales facere possent citationes, absque du-
bio, non possent causas expedire. Est tamē
benē uerū, quod non debent illas facere
ad remota loca, ut eadem constitutio di-

stat in §. ciuitates. Sed hoc parum seruāt,
imō cūm uoluerint à subditis extorquere
pecunias, illos ad remotissima loca faciūt
citare, de quo summo Deo reddent ratio-
nem. ¶ I V D E X. Ioan. And. in c. Romana
§. contrahentes. de foro compet. 6 tenet,
quod sic, etiam nō requiringdo iudicem il-
lius territorij; & talis citatio afficit cita-
tū. & idem dicunt Tac. de Are & Cyn. in l.
fin. ff. de iuris. omn. iud. & Ioan. Mod. in d.
§. cōtrahentes. sed Ang. in l. si. ff. de iuris. d.
omnium iudi. dicit, quod opus esset Cęsa-
rea decisione. nam nonnulli docto. tenent,
ut refert Innocen. in c. fin. de for. comp. etent,
quod aut querit, an possit citari quō
ad hoc, ut possit procedi cōtra bona existi-
tia in territorio citātis, & potest, aut ut
possit procedi contra p̄sonā, & non potest,
alij dicunt, quod etiam potest citare quo
ad personam, ut ibi refert Innoc. Ioan. de
Igna. in cle. pastoralis. de re iud. dicebat,
quod iudex delicti debet committere iudi-
ci, ubi degit delinquēs citandus, ut citet
ad hoc ut possit afficere personam, & idē
tenet do. Anto. in c. si. de foro comp. nam
hoc casu si talis nō comparebit, uere esset
contumax in loco, ubi iussus fuit comparere
per suum iudicem domicilij argumē. l.
si ut proponitur. ff. de fideiuss. & hoc placet
Ioan. de Igna. & Ioan. And. in d. cle. pastora-
lis. Ioan. Calderi. ibidem dicit, quod quan-
do ignoratur, ubi delinquens esset, potest
citari tanquam uagabundus per iudicem
delicti, in quo delinquens citatus est, &
non comparens potest contumax reputari
per iudicem loci delicti, & in loco de-
lictī, sed si delinquens alibi facit copi-
am sui, tunc iudex delicti debet prius re-
quirere iudicē, sub quo degit, ut moneat,
uel citet delinquentem, quo casu non com-
parens potest cōtumax reputari. subdit ta-
men Calder. quod si uellet q̄s tenere opi-
nionem, quod iudex delicti possit per se ci-
tare delinquentem extra territorium nō
requisito iudice ipsius, possit, quia eam te-
nent Pet. Tac. de Are. & Cyn. in l. omnes.
§. si uero apparitor. C. de epif. & cleri. sed
Bartol. in l. si. ff. de requi. re. dicit, quod
quando sunt plures iudices habentes iuris-
dictionem separatam, omnes tamen depen-
dent

dent ab uno principe, tunc potest uerbo ci-
tari in alieno territorio: si uerō sunt iudi-
ces habētes separatas, & distinctas iurisdi-
ctiones, quia sunt sub diuersis principib.
ut unus Papæ, alter Imperatori, tūc unus
nō potest citare in territorio alterius, qui
non subest, bene tamen uerum est, dicit
Bart. ibidem, quod iudex loci delicti non
potest citare in loco maioris iudicis, à quo
habet iurisdictionem, quia non potest tūc
propter eius reuerentiam, argu. not in l. 4.
§. si tam uicinum. ff. de damn. infect. aliqui
tamen tenent opi. Bart. non esse tenendā,
& ponunt aliam opi. ut per Maria. Soci. la-
tē in capit. postulasti. de foro compet. nu.
13. quem uideas. sed Afflic. in constitu. edi-
ctorum. in 12. not. prima quæst. ponit quæ-
stionem: tandem relatis opinionibus dicit
quod opinio tenentium, quod iudex ratio-
ne delicti potest citare extra territorium,
nō est usquequaque tuta, & dicit, quod ex
hoc per regem Ferdinandum primum fuit
factum, capitu. incip. cū nulli liceat edi-
ctum, quo statuit, quod nullus iudex pro
quouis causa audeat citare aliquem extra
regni existentem in territorio, quod nō sit
de iurisdictione regis, & quod ille nūtius,
qui citabit, punietur pœna publicationis
omnium bonorum, & alia referunt arbi-
trio regis subdit tamen ibi Afflic. quod si
ille, qui uult citari, habet domū in regno,
potest in domo citari, & ita residet, sed par-
cat mihi reuerentia sua, non soluit quæ-
stionem, quia prouisio regis Ferdinādi lo-
quitur, quando citandus degit in loco nō
subdito regi, & sit diuersę iurisdictionis. &
sic remanet quæstio insoluta, quando sunt
officiales dependentes ab eodem rege, &
citandus delinquens degit in loco subdito
ipsi regi. Ego autem, saluo semper meliori
iudicio, tenerem illam opinionem in casu
proposito, quod potest citari delinquens
existens in loco subiecto superiori, à quo
officialis illius loci, & officialis delicti de-
pendent, requiringdo iudicem illius loci,
ut citari permittat, secūdm opi. suprā re-
latam & ille iudex requisitus tenetur ad
hoc, motus autoritatibus suprā relatis,
& ex regia noua Prag. edita per Cęsa. ma-
ie. inci. renouamus etiam aliam, qua caue-
tur, quod uicerex regni Scilię tenetur ad
requisitionē huius uiceris capere delin-

quentes in hoc regno, & ibi degentes, &
remittere ad eum, & sic econuerso, unde
si hoc p̄cedit in citatione reali, in qua est
majus dubium, fortius hoc debet procede-
re in citatione uerbalī. sic etiam statuitur
per aliam Pragm. seq. inc. item quod offi-
ciales, qua similiter statuitur, quod offi-
ciales regij huius regni tenentur capere de-
linquentes extra territorium, & illos remit-
tere ad officiales territorij, in quo deli-
querūt. & ita firmat Ang. in lib. malef. in
uerbo. iudex commisit. Hodie in regno
passim & indistincte expeditur citatio p̄
iudicem domicilij contra existentē in ter-
ritorio alterius, siue subditum, siue nō sub-
ditum, & si ille iudex qui citat est equalis
illi qui requiritur, fit citatio, cum, horta-
mur, uidelicet hortamur talem officialē,
ut permittat illum citari, offerentes ad si-
milia & maiora. Si uerō est inferior, fit ci-
tatio cum rogatiuis, & supplicibus uerbis.
& iste modus est optimus teste Oldra, cōf.
83. tertio queritur, circa si Socyn. cōf. 167.
non inuilit 3. quæst. in fi. uol. 2. & hęc pra-
ctica fundat in Cle. pastoralis. §. nos quo-
que. de re iud. unus enim iudex alteri auxi-
lium prestare tenetur ut in 2. cōst. C. post
princi. & in Lepiscopale. C. de epif. audien.
c. dilecto. de sent. exco. li. 6. Socy. in c. sa-
ne. in fi. de for. com. Est tamen aduertendū
quod literę requisitorie debēt esse sigilla-
te sigillo magistratus, alioqui non facerēt
fidem l. si qua per calumniā. in fi. C. de epif.
& cler. c. tertio loco de pro. secundo requi-
ritur quod literę sint publicę. secundum
Oldra. con. 124. quod remissio. 3. debēt cō-
tinere requisitionem. l. i. ff. de re. re. 3. de-
bent continere causam, ut tale delictum
commissum in suo territorio, ut melius &
tutius requisitus iudex, uideat nūc debeat
succurrere, an non: ut est text. in auth. vt
nulli iud. §. si uerō quis comprehensorem
colla. 9. l. si. de Offi. p̄se. uig. il. Est insuper
aduertendum quod iudex requisitus nō te-
netur exequi, nec debet. citationem absq;
literis requisitorij. per text. in l. i. de re-
quir. re. §. si quis uerō comprehensorem.
in authen. ut nu. ind. colla. 9. text. in l. una.
C. de offi. cū. re. priua. & si sine literis exe-
quiretur, processus esset nullus, tūc quia of-
ficium nō debet impartiri non patitur l.
4. §. hoc autem iudicium. ff. de dam. infe-

rum etiam, quia consuetudo & usus sic ob
tinuit. Cy. Bal. & alij in l. cum quædam
puella §. ff. de iurif. om. iud. & ita conclu
dit Rebuff. in 2. tomo. constit. in tract. de
28 lite. requisito. nume. 33. ¶ F I S. Vtrum ci
tatio facta domi non facta perquisitione p
ciuitate, si citandus reperit in ciuitate,
ualeat? I V D. Afflic. in constit. cita
tionis literæ, in pri. no. per illum text. fir
mat quod non ualeat, quia debet perquiri
in ciuitate, si adest citandus, & personali
ter citari, & si eius copia haberi nõ potest
tunc fiat citatio domi. & hæc est opinio, Bar.
in l. 4. §. prætor ait. ff. de dam. in fec. appo
bata nunc per d. consti. citationis literæ,
& quando facta dicta diligenter fieret cita
tio domi, non audiretur citatus, dicens cita
tionem ad eius notitiam nõ peruenisse.
Vt per Afflic. in d. constit. citationis lite
ræ. in fin. Bald. tamen in l. consentaneum.
colum penul in fi. C. quo. & quando iu. di
cit, quod sufficit, quod nuntius de directo
vadat ad domum citandi non facta perquisi
tione, & ita seruatur ubique. & hæc exposi
tio Bal. videtur approbata p. regiam prag
mati. inci. quilibet. quæ loquitur alternati
uè quod quis citeat psonaliter, vel domi.
& ita tenet Maria. in sua practi. in tit. de ci
tatio num. 103. & ita dicit esse practicand
um. Rebuff. in 3. tomo. constitutionum,
tracta. de citation. Gloss. 3. art. 2. in princi
pio. Et sic dicit praticari in regno Fræcie.
29 ¶ F I S. C V S. Quid si in domo solita habi
tationis nullus habitat an ibi possit cita
ri? ¶ I V D E X. Afflic. in d. constit. in 3. no.
dicit, q. sic. & ualeat citatio si seruatur for
ma dicte constitutioni. ut scilicet citatio in li
mitie domus affigatur, sub testimonio duo
rum, vel trium, & elapso ter. 30. vel 40. die
rum, & non comparente citato, reputabi
tur contumax: & sic citabitur ut uagabun
dus, ut ibi per Affli. in 3. nota. & scribatur
ad cautelam, per quot dies steterit citatio
affixa in limine domus, secundum Affli.
ibi. in 5. nota. & quando affigitur citatio in
limine domus, debet legi coram testibus,
& publicari, ut per Affli. ibi. secundo que
ro, & hoc si seruatur, non audietur, si po
sterea comparet, & allegat nõ peruenisse ad
sui notitiam, ut ibi. & notandum est, quod
tunc demum tempus 30. vel 40. dierum est
de instantia citationis, quando nullus

est in domo citandi, aliàs deberet poni tẽ
pus arbitrio iudicis statuendum, ut per Af
flic. ibi. in 6. no. & an ualeat citatio facta
ad hospitium terræ, uide Bar. in l. 1. §. per
mittit. uers. i. quæro nunquid sufficit citari.
ff. de lib. agno. & an possit fieri ad domum
conductam, dicas, quod sic. secundum Car
din. in cl. pri. 10. no. de for. compe. & an
citatio ad apothecam ualeat, Barto. in l. 4.
§. prætor ait. ff. de dam. in fec. 2. col. in fir.
uers. item quæro. & in l. 1. §. habitare. ff.
de his. qui. deiecc. vel effud. & Lanfran. in
cap. quoniam contra. in uers. citationes.
de probatio. uide Marf. in practi. crimi. §.
30 attingam. nu. 20. ubi plenè. ¶ F I S C V S.
Nunquid citatio facta carcerato ualeat?
¶ I V D E X. Bart. in l. 3. ff. de in ius uoc.
per illum text. dicit non posse citari. quod
est uerum, si iudex sciat illum esse carce
ratum. sed glo. & post eam Ioan. de Imo in
lis. qui reus ff. de pub. iud. tenet, quod nõ
potest citari, & quod tenetur mittere pro
curatorem, si illum facere, & habere potest:
& hoc procedit in carcerato propter culpam
suam, tu uero uideas Maria. Soci. in tracta.
de citati. artic. 5. in 25. quæst. Vbi tandem
facit longam distinctionem loquens ne dũde
impedimento carceris, sed de quolibet alio
in 28. qu. uidelicet aut impedimentum est
perpetuum, aut temporale, de perpetuo di
cit posse citari, eo non obstant: & tenetur
mittere procuratorem ut nõ. Gloss. in c.
cum dilecti. de dol. & contu. & sequuntur
ibi communiter doct. inquisitum enim
esset, ut propter impedimentum unius, im
pediretur ius alterius. Idemque dicit esse
dicendum, si impedimentum esset longo
tempore duraturum. Et idèò quando aliquis
est deportatus in perpetuum, vel ad tri
mes missus, si pro nouo non cognito deli
cto, impediretur, mittitur pro eo, & ad car
ceres redimitur, donec de illo cognosca
tur, ut sepè facit magna curia. Hoc autè
non potest facere iudex & officialis baro
num, nam postquam ad triremes missus e
rit delinquens, eum rehabere impossibile
esset, & idèò illud delictum necesse est, ut
inultum remaneat. Aut impedimentum ef
fet breui tempore duraturum, & subdisting
uit, quod aut est uoluntarium, aut neces
sarium, sed non probabile, aut est necessa
rium, & probabile. primo casu uoluntarie
impe

impeditus, potest citari, nec excusatur, sed
tenetur comparere per se, uel mittere ex
cusatorem. arg. c. inter quatuor. & c. fin. de
maio. & obediens. tenet Io. Cal. in c. quare
lam. de procura. quod quidem, ad impedi
mentum. carceris adaptari non potest, nisi
in eo qui permittit se carcerari et capi. ab
eo iudice, a quo sperat mitius tractari, quo
casu erit carcer affectatus & uoluntarius, &
non admittitur ad comparandum & per ex
cusatorem, confitto de affectatione, & re
putabitur contumax. ob idque sepius quã
do allegantur carcerationes in magna cu
ria uicarie, solet respondere sifcus carcera
tionem esse assertam. Cognoscitur quod
sit affectata multis modis; & signanter,
quando fuisse citatus, a iudice superiori,
& ipse comparet, aut permitteret se capi
a iudice inferiore. Secundo casu, quando
impedimentum est necessarium, sed non
probabile, ut quia exulat propter culpam
suam ad tempus, uel erit relegatus, aut bã
nitus ad tempus, licet breue, & hoc casu
posset citari, & teneretur mittere procura
torem, aut excusatorem quia culpa sua nõ
debet sibi prodesse l. Papinianus exuli. ff.
de mino. l. sed & si per prætorum. §. & 1. §.
si aduersus. ff. ex qui. cau. ma. quod quidè
limitandũ duxit, si citat ut quis compa
reat per se uel per procuratorem, at secus
si ut personaliter compareat. sed eo in ca
su tenetur mittere excusatorè. Nec eo in
casu tenetur comparere de persona nisi da
ta sibi securitate. de quo infra dicã. Si au
tem impedimentum esset necessarium, &
probabile, puta infirmitatis uel absentie,
& regula est (secundum eum) quod non
potest citari, & si citaretur, & impedimen
tum esset notum iudici, citatio non uale
ret, & si non esset notum, daretur restitu
tio. l. quæst. ff. de re. iudi. sed tu aliter di
cas, ut habes infra in uerbo audiatur ex
cusatores. limitat aliquib. modis quos u
31 de per te & de his hætenus. ¶ Et est notan
dum, quod si quis citatur ad pœnam iudi
cis arbitrio inferendam, talis citatio tenet,
& si non comparet, condemnatur ad tertiã
partem bonorum mobilium, secundum Af
flic. in constit. pœnam nonem nunciarum.
32 in 3. nota. in 2. quæst. ¶ F I S C V S. An
bannitus, exulatus, aut deportatus possit
citari ab eo iudice, qui cum banniu, exu

lavit, aut deportauit? ¶ INQUISITVS.
Videtur dicendum, quod non possit citari,
quia non potest tute accedere ad illum lo
cum, ergo cum non teneatur comparere,
non uidetur ibi posse citari. ut in c. acce
dès. extra ut lit. nõ con. & hoc uidetur sen
tire Dyn. in terminis alterius quæstionis,
an bannitus possit iterum banniri. in l. 1. C.
ut intra ert. rep. & per Bar. in l. aut dam
ni. §. denique. ff. de pœn. & per Alber. de Ro
sa. in quæst. tutorum, quæst. 26. pro qua cõ
clusionem facit l. 2. §. pe. ff. si quis cau. & q.
nota. in l. Fulcinius. §. quid sit latitare. ff.
q. ex ca. in po. ea. idè uoluit Bal. in l. decer
nimus. C. de sacrosanct. eccle. uer. uenio ad
secundum. ¶ F I S C V S. Sed mihi uidef
indistinctè posse citari, & quod sibi debeat
imputari, ex quo propter suum delictum se
posuit in tali necessitate, & idèò sibi nõ est
succurrendum l. si sibi iussor. §. necessaria,
ff. qui satis. cog. & ff. ex qui cau. maio in
l. quæ data. ¶ I V D E X. Ioan. And. in ad
di. Specu. in tit. de accu. §. sequitur. uers.
quid si bannitus. in tertia parte dicit, quod
si scitur ubi sit bannitus, debet requiri, &
dari sibi securitas ueniendi. de quo satis
mè tractat Nell. in tra. banni. in prima par
te primi temporis, in 3. quæst. p. quo est
gl. in lis. qui reus. ff. de pu. iu. & ibi Alber.
de Rosa. nume. 6. & gloss. in l. 3. ff. de custo.
reo. & ibidem Alberi. de Rosa. Sed idem
Alber. in l. present. C. de his, qui ad eccle
siã consu. latius tangendo quæstionem post
multa hinc inde distinguunt, quã aut iste
bannitus accusat de crimine, quod impo
nit pœnam relegationis maiorè, & in qua
per procuratorem se defendere nequit, nec
in absentem ferri sententia, & isto casu p
cedant p. edicta. uerum isto casu debet car
cerari bannitus comparens ex secundo de
licto, ex quo propter fugam primi crimi
nis effectus est fugitiuus, & suspectus aut
accusatur de crimine, quod imponit pœ
nam relegationis minorem, & in quo pōt
per procuratorè se defendere, & in abfentè
ferri sententia, & non debet cõcedi isto
casu securitas consti. sed dubium facit pœ
nis Roberti. inci. regeri curia uicarie, & id
quod dicit Afflic. in cõst. clemetie. in iussu
do not. uer. an autè bannitus, in si ubi habe
tur, quod bannitus p. uno crimine ad instã
tia unius, nõ potest ad instãtia alterius bã
niri. sed

niri, sed cōtrarium voluit ritus magne curiæ uicariæ, incipien. item si aliquis banni
 33 tus aut bānita, & superius dixi. ¶ F I S C V S. Quid si vagabūdus cōmīst deli-
 ctū, & statim recessit, ubi nā est citādus?
 ¶ IVD E X. Dīcas q̄ ubi potest citari, ubi re-
 peritur, sed si nō reperitur, potest citari ad
 domum, ubi aliquando se reducere in ulti-
 mis consuevit secundum Zaba. in cle. pri-
 ma. de foro. competen. & habetur per Ma-
 ria. Soci. in tract. de cita. a. tit. 17. num. 57.
 & si nescitur domus, citabitur ad modum
 edicti, & affigit in palatio curiæ, secundū
 Bald. in l. accusatorib. col. fi. C. de accus.
 & in l. cōsentaneum. C. quo. & quādo iud.
 & in l. ut p̄fectius. col. 1. C. de anna excep.
 34 ¶ F I S. An citatio facta die feriato valeat?
 ¶ IVD. Licet hincinde sint opinionēs,
 verior uidetur opinio, quōd nō valet, secū-
 dum Spec. in tit. de fer. versū item quōd est
 facta, & Barto. in l. 1. §. nūciatio. ff. de nou.
 ope. nūcia. & Bal. in l. 2. C. in qui cau. in in-
 teg. refl. non est ne. & in l. 1. ff. de fer. & Mo-
 der. in ca. fin. co. ti. & latē per Maria. Soc. in
 tract. de citatio. articu. 19. sed in regno sūt
 duo ritus, unus incipit: itē seruet dicta cu-
 ria, quōd citatio, qui uult qd̄ valet citatio
 die feriato, ut compareat citatus die nō fe-
 riata: alter ritus incipit. item p̄libata cu-
 ria uult, qd̄ data citatio fit etiam die fe-
 35 riata, tamē citatur die non feriata. ¶ Et si
 citatur quis, & citationis terminus cadit
 in diem feriātā, licet uideat posse dici pri-
 ma facie, quōd citatio non tenetur cōpa-
 rere. argu. tex. in l. Celsus. ff. de arbi. §. idem
 ait. per quē text. ita dicit Barto. de Capu.
 in sing. 23. & dicit esse casum in l. & post
 edictum. ff. de iud. tamen in regno est ritus
 incipien. item quōd tam in civilibus, quā
 in criminalibus qui dicit, quōd d. e. sequē-
 ti tenet cōparere, & ualet citatio & alius
 ritus est idem dicens, & eodem modo inci-
 36 piēs. ¶ Et si in curiā vnde emanatur cita-
 tio, nō sūt feriæ, sed in loco, ubi quis cita-
 tur, sūt ferie celebratæ à populo, & clero,
 nō ualet citatio, quia attenditur locus, ubi
 37 quis citatur. ¶ F I S C V S. In quibus ca-
 sibus permittitur citatio per edictū. ¶ IVD
 E X. Dīcas, quōd permittitur in casu
 necessitatis, uidelicet quando alio modo
 quis citari nō potest: puta p̄pter eius ab-
 sentiam, vel latitanonem, & quādo quis

nō habet habitationem aliās non permit-
 teretur secundum Barto. in extraua. ad re-
 primēdum. in uersū. per edictum, post prin-
 cip. & Bald. in l. accusatoribus. colum. fin.
 ¶ I N Q V I S I. Qualiter ergo practica-
 bitur huiusmodi citatio per edictum? ¶ IVD
 E X. Dīcant aliqui, quōd iudex debet
 examinare, an locus sit tutus citationi faci-
 endæ, per edictū, & an insint qualitates cle.
 1. uidelicet an tute possit adiri citādus,
 vel nō arg. l. de etate. ff. ad trebelia. Alij di-
 cunt quōd hodie nūcij, p̄sīm facit hu-
 iusmodi citationem per edictum affigēdo
 citationē in ualuis domus, vel ecclesiæ, &
 referunt locum non fuisse tutum, seu citā-
 dum non potuisse reperiri, & nullam habe-
 re domū ubi posset citari, vel nullam in ef-
 se familiam. Affigetur tamē citatio in ua-
 luis ecclesiæ cathedralis, aut maioris illius
 ciuitatis, seu municipij, si erit citādus cle-
 ricus, seu in ualuis scholari si erit schola-
 ris, uel in palatio, aut in alijs locis parē-
 tib. ubi nō simile sit posse p̄ueniri ad no-
 titiam citādū secundū Bar. in verbo publi-
 cē in extraua. ad reprimēdum. quo. in l. 1.
 ma. cri. pro. Dicitq̄, l. arbitrium quōd relin-
 quitur arbitrio iudicis quāto tēpo re debe-
 at stare citatio affixa, iuliceretq̄ probari
 quōd publicē fuerit affixa in tali loco, nec
 esse necessarium apponi in relatione, quā-
 to tēpo re steterit affixa. pro quo facit tex.
 in l. sed & si pupillus. §. p̄scriptum. ff. de
 inflitor. actio. p̄sumitur enim quōd tāto
 tēpo re steterit affixa, quōd ad notitiam
 citati p̄ueniret, nec p̄sumitur sublata.
 quia remotio est delictum. l. si quis id qd̄
 ff. de iurif. om. iud. quæ nō p̄sumitur. l.
 merito. ff. pro soc. l. pe. C. de his q̄ in testa-
 si. adscrib. Est tamen bene verum, quōd ci-
 tatus posset p̄bare, quōd statim fuit abla-
 ta, & tunc non ualere citatio, cum nō po-
 tuerit ad eius notitiam deuenire. secundū
 Hippol. in l. de unoquoq; nu. 55. ff. de re.
 indi. & in rub. de fide. qua. fl. 58. in si. docet
 etiam Fely. in c. ex parte decani col. 4. nu.
 7. uersū. euocatio procuratoris de referip.
 Debet tamē nūcius, ten. pore quo affigit
 citationē, illam legere publice coram te-
 sibus. secundum Bar. in d. uersū. publicē. si
 tamē testes essent literati, qui illam lege-
 re possent, non requireretur lectura nūcij
 secundum Affli. in cōlci. de liter. cita. in 6.

not. num. 10. Putat tamen Per. Rebus in d.
 tra de cita. in glos. 3. q. vtroq; casu saltem
 teneretur dicere nūcius, quōd intēdebat
 citare talem, & quia cum non reperijt, nec
 domum ubi posset citari, ideo affixit cita-
 tionem ostio domus citati, & testes debēt
 illā videre, & literæ quæ affiguntur debēt
 habere testes inscriptos, in quorū p̄sente-
 tia factum fuit, debetque inesse subscriptio
 38 ipsius nūcij. F I S C V S. Quid si erra-
 tum fuit in ipsa citatione in nomine, vale-
 bit ne citatio? ¶ IVD. Distingue, aut
 fuit citatus Petrus Ioannis, qui vocabatur
 Petrus Francisci, verum constat, quōd ipse
 qui citatus fuit, est idem corpus, quōd fuit
 citatum, sub hoc nomine, Petrus Ioannis,
 quia est ipsemet homo, qui inculpabatur,
 & infamatus erat de delicto, de quo age-
 batur, & quia constat, quōd de illo corpore
 sensit iudex, & etiam nūcius, valet p̄ces-
 sus in contumaciam factus, licet sit erratū
 in nomine arg. l. congruit. ff. de offic. p̄-
 sid. & ff. de bon. eo. qui mo. si. consci. Si verō
 constat hunc hominē fuisse citatum à nun-
 tio sub hoc nomine, Petrus Ioannis, cum
 erat Petrus Francisci, nec cōstat iudicem
 sentijisse de eo, de quo sentijt nūcius in ci-
 tando, nec est aliqua uerisimilis cōiectura,
 quōd iudex sensit de illo corpore, hoc casu
 falsa demonstratio vitiat citationem, quia
 licet nūcius senserit de certo, tamen iudex
 non commisit de illo, & sic citatio non ar-
 39 etat eum, ex quo reperitur facta absq; com-
 missione iudicis, ut l. prima. ff. de requiren-
 reis. Si verō constat citationē fuisse factā,
 non tamen constat, qd̄ corpus nūcius ci-
 tauerit, pone exemplum, apparet tū fuisse
 dictum nūcius, ut citaret Petrum Ioan-
 nis, & nūcius uersit se citasse, prout in mā-
 datis habuit, & nō apparet aliter, quis fue-
 rit citatus, certē hoc casu si citatus fuerit
 bānitus, nō poterit fieri exequutio contra
 Petrum Ioānis, si nūcius non citauit eum,
 qui erat diffamatus, sed citauit Petrū Fran-
 cisci. Vide tamen latius de ista q. Marian.
 Soc. in tract. de citati. artic. 20. nu. 15. ubi
 39 plenē. ¶ F I S C V S. Sed quid si in infor-
 matione constat de delinquentibus per si-
 gna, non tamen de nomine, quomodo ci-
 tabuntur? ¶ IVD E X. Dīcas, quōd si sit
 commissum iurato, & seruient, ut citet in-
 frascriptos, uidelicet, vnum habentem bar-

bam longam, quadratum, iuuenem, mono-
 culum, alium uerō, uestitum pallio rubro,
 senem, longum, & claudum, alium uerō ve-
 stitum colore nigro, gibbosum, cum parua
 barba bifurcata, & sic de singulis, ualet ta-
 lis citatio secundum Angel. Aret. in §. qua-
 drupli inscriptio. de act. & Bal. in l. si quan-
 do. C. de testib. & l. si dictum. §. si p̄sente.
 & §. simili. ff. de euictio. nec curandum est
 de nomine, dummodo constat de corpore
 ut l. si quis in fundi uocabulo. ff. de lega. 1.
 adiecta enim aliquali demonstratione, sun-
 gitur vice proprii nominis, ut si specificata
 sunt signa, ut latius per Ioan. Mill. in prac.
 crimi. fol. 39. & citabuntur per edictum le-
 ctum, & affixum in palatio, uel uoce p̄-
 conia, loco publico denūtiatur, ut ibi per
 40 Ioan. Mill. ¶ Et an citatio facta sine assigna-
 tione diei, uel termini valeat, an non, tra-
 ctatur plenissimē per Boer. in decisio. 235.
 in secunda parte.

¶ FIAT RELATIO NVN- tij. Rubrica.

S Y M M A R I U M.

- 1 Relatio nuntij est de substantia citationis. 16.
- 2 Relationis forma.
- 3 Citatio committitur seruienti curiæ.
- 4 Relatio debet continere diem, quo quis citatur.
- 5 Relatio debet fieri a Notario.
- 6 Relatio quomodo fiat quando quis domi cita-
 tur.
- 7 Et quid, quando nullus habitat in domo.
- 8 Citatio debet notificari alicui de domo, & de-
 bet recipi iuramentum ab eo, cui notifica-
 tur. 9.
- 10 Citatio debet fieri in p̄sencia testium.
- 11 Nūcius debet exequi iuxta formam sibi com-
 missam.
- 12 Nūcius referens an indistinctē credatur. 13.
- 14 Relatio nuntij debet esse certa, & clara.
- 15 Nūcius falso referens an puniatur.
- 16 Nūcius regis an possit in terra baronis citare
 absque licentia. 17.
- 18 Nūcius regis delinquent in terra baronis, an
 per eum possit puniri.
- 19 Nūcius extra territorium citanti an sit creden-
 dum.
- 20 Nūcius potest per vim intrare in domum cita-
 tandi.

- 21 Nuntius laici citans clericum an puniatur.
 22 Nuntius tenetur pariti ad interesse, si non re fert citationem.

FISCVS.

Aded abunde enucleasti, quæ in materia citationis dubitari vt plurimū possunt, ut nihil vltra restet dicendum: nunc autem te rogo, ut mihi des formam veræ & realis relationis nuntij. ¶ **I V D E X.** Libenter inferniam, & ideo scias, quod optimam rem proposuisti, cum relatio nuntij sit de substantia citationis, & in actis debet scribi seriatim, ac in pede citationis, secundum Bar. in h. multum interest. ff. de condi. & demon. & in l. hæc autem §. i. ff. ex qui. cau. in pos. ea. & optimè probat per text. constitu. citationis literæ. ibi, & seriatim & ibi no. Afflic. ¶ Et forma relationis est: Ioannes iuratus, & seruiens curiæ magnifici Strategii ciuitatis Salerni, retulit mihi actuario publico dictæ curiæ hodie predicto die citasse dictum Frasciscum in domo suæ solite habitationis, ubi eius familia cõmoratur, & cõmorari solet, eamq; notificasse eius uxori, & ab ea recepisse sacramentum ad eam notificandã dicto Frascisco, quãprimū potuerit: presentibus pro testibus, Petro de Iulianis, & Antonio Caputo, modo, & forma sibi cõmissis. ¶ **Dixi:** iuratus, & seruiens curiæ magnifici Strategii, ob id, quia supra dixi, quod citatio committitur seruienti curiæ, per text. c. cum parati. extra. de appella. licet possit committi alteri nuntio, siue seruienti alterius curiæ, & superioris. imò ille, cui cõmittitur citatio, potest alteri cõmittere, q. citet, ut est text. no. in d. consi. citationis l. teræ. ibi, tã per se, q. per alii. & ibi not. Afflic. in 8. no. quæ res: dicit alibi non vidisse sed debet non inari, quis iuratus, citauerit. Pro certo semper anceps fuit, circa intellectum illius constitutionis, considerato in intellectu Afflic. & ante eum, Andr. de Iser. Nam intelligendo illam, prout Iser. & Afflic. debet intelligi, illa pãticula, illa in posterum dubierate summota, contradicit expressè verbis proximè superius positis; ibi quæ omnia per eum cui fuerit commissã citatio, uolumus expediri: & seriatim citanti referri. Tanto magis quia de iure, non

ualet citatio; etiam data cõmissione iudici, nisi exprimat, per quem vult hoc fieri, ut inquit Bal. in l. eius qui 3. col. vers. præterea. ff. si cer. peta. & in l. si. circa med. C. de exhib. re. & c. cum venerabilis col. 2. de dol. & Hyppol. Marf. in sing. 235. procuratores: licet rei veritate non seruetur, quia quilibet seruiens & apparitor potest exequi, prout etiam Franciæ non seruat, attestante Rebus in 3. tomo consi. tract. de cita. art. 2. glos. 4. num. 8. Durum tamen esset, quod si specialiter Ioanni nuncio, esset citatio faciendã, commissã, ipse Ioannes alteri committeret. Id tantò magis in casu nostro procedit, cum ita intelligendo contradiceret superioribus verbis. Quare intelligebam illum §. illa, loqui, quod postquam intimata est citatio citando, relatio citationem esse factam, poterit fieri tã per eundem: nuncium qui citauit quã per alii fide dignum cui ipse commiserit. Prout videmus quotidie seruari. Est tamen bene uerum q. intellectus Iser. & Afflic. de plano procederet; quous citatio esset commissã Ioanni nuncio, vel alteri cuiusque & tamè tunc alter citaret ex vi commissio nis à iudice factæ. Cogita tamen, quia magna est auctoritas Iser. & Afflic. & dicam ibi deo dante. ¶ **Dixi:** hodie predicto die, ex eo, quia tempus executionis commissio nis sibi factæ de citando, debet apponi in relatione, ut dicit Maria. Soc. in tra. de cita. ar. 13. nume. 5. ¶ **Dixi:** retulit mihi actuario publico dictæ curiæ, quia relatio fieri debet actuario, ut habetur in Leos. §. super his. C. de appel. ibi dum tex. dicit, ad seriniam, & ibi per glos. & Bald. facit Auth. item, si appellatio. C. de tempo. app. & ita tenet Barto. in l. si finita §. Iulia. ff. de damno. infect. & sic interpretata fuit consuetudo secundum Io. de Imol. in d. §. Iulianus. licet Ang. ibidem voluerit dictã relationem fieri debere ipsi iudici, & nõ sufficere fieri notario, quod reprobat Maria. Soc. in tract. de cita. in artic. 13. in 2. quest. & ita firmat Gram. in consi. 2. post decisio. sac. regij consilij. sub nume. 14. ¶ **Dixi:** in domo suæ solite habitationis, quia ita referri debet, nec sufficeret, si diceret in domo sua, per doctri. Bar. in l. 3. §. prator ait. ff. de dam. infe. & probatur per cõsi. regni incip. citationis literæ, & ibi per Iser. & Lu. de Pen.

de Pen. in l. r. C. de cu. & statio. lib. 12. & fir mat. Gramma. ubi supra nu. 3. ¶ **Dixi:** ubi cur familia commoratur, ex eo, quia quãdo nullus habitat in domo, citatio dët assignari in limine domus cum solenitatibus de quibus per dictam consti. citationis literæ, & supra dixi. ¶ **Dixi:** eamq; notificasse vxori, ob id, quia debet alicui de domo citati notificari citatio, ad hoc, vt ad noticiam citati perueniat, ut dicit An. de Bufr. in c. h. extra. de eo, qui int. in pos. refert, & sequitur do. Maria. Socio. in tract. de cita. articulo 17. vers. circa septimam speciem 8. colum. & idem dicit, seruare magnam curiam vicariæ in d. suo consi. nu. 4. ¶ **Dixi:** & ab ea recepisse iuramentum, quia de substantia citationis requiritur hoc iuramentum prestari, ut habetur in consi. citatio nis l. r. ergo id seruari debet. aliàs non teneret, legis forma non seruata. ¶ **Dixi:** etiam presentibus, pro testibus, quia ad esse & substantiã citationis, & relationis nuntij requiritur presentia duorum testiu ad minus, qui interueniant tempore dictæ citationis, ut dicitur regia. prag. incipien quilibet agere volens, quæ procedit, quando citatio fieret extra ciuitatē, ut dicit Afflic. in constitutio. edictorum. in quarto not. in fin. Cum enim nuntij & apparitores regulariter viles sint, l. prohibito; & l. defensionis. C. de iur. si. lib. 1. c. & falsas relationes soleant facere, ut notant. Doc. in c. quoniam contra. de proba. & pro modico vini dolio deierare. teste Hostie. in sua summa rubrica de contu. §. qualiter. vers. contra. ideò sanctissime pronisum, vt duos adhibeant testes. Debentq; isti testes, non esse apparitores, quia vnus pro altero etiam falsum deponere possit: quemadmodum vt adagio fertur, mali mutuo se scabunt: sed debent esse testes idonei, non domestici citantis, aut aliàs suspecti. l. idonei. cum sequen. ff. de testi. dicit tamen Rebus. in loco de quo superius. Gloss. 2. nume. 2. quod sustinentur ipsi apparitores. ¶ **Dixi:** mō, & forma sibi commissis, quia nuntius debet citare iuxta formam sibi à iudice commissam, quoniam fines mandati diligenter sunt seruandi, vt. in cap. venerabilis. extra. de officio de lega. & cap. cum dilecti. extra. de rescrip. & l. diligenter. ff. mand. & si nuntius exprimit citationem aliter, quàm iu-

dex commiserit, non arctat citatum secundum gloss. fina. in Clemen. 2. ut lite pend. & sequitur Archidia. 24. quæst. 3. cap. de illicita. ¶ **F I S C V S.** An autem erudatus indistinctè nuntio referenti. ¶ **I V D.** Hæc quæstio est satis difficilis, & intricata, & eam latè tangit Marianus Soc. in tract. de citatio. articulo 12. & sunt consideranda plura membra. nam quandoque est contentio inter partem, & nuntium: quandoque inter nuntium, & actuarium: quia nuntius negat retulisse, & Not. scripsit nuntius retulisse, quandoque est contentio inter partem, & nuntium, non super nuda citatione, sed super verbis prolatis à citato. Primo casu secundum Ioan. And. in addi. Specula. in titu. de citatio. §. sequitur. vers. sic. sed nunquid. crederetur, q. secundum qualitates personarum, & qualitatem præiudicij, iudex arbitrabitur. nam quandoq; potius credat simpliciter assertioni partis, quàm verbo nuntij: vt puta, quia nuntius est uilis persona, & pars est in dignitate cõstituta quandoq; exiger iuramentū contra assertionem nuntij: quandoq; plenam probationem, ut tenet idem Io. And. in c. cum parati. extra. de appel. & Saly. in l. tres denuntiationes. C. quomo. & quando. in secundo casu principali, communis conclusio est hæc, ut inspecta qualitate, & notarij, & nuntij, iudex arbitretur, cui magis sit credendum, ut not. Cy. in l. si quis decurio. in fi. C. de fal. & Bar. in extrava. ad reprimendum. vers. per nuntium. si autè notarius est suspectus ex antea gestis, non crederetur notario, sed nuntio, sed cessante præsumptione contra notarium magis crederetur ipsi notario, quàm nuntio. nam plus creditur notario acta scribenti, seu scripture ipsius, quàm iudici, cum ipse notarius si iuratus ad hoc c. quoniam contra falsam. extra. de pro. Tertio casu non creditur nuntio dicenti, citatum dixisse, se non venturum; vel, q. c. iniuriam intulerit; quia nuntio tantum creditur in his, quæ spectant ad eius officium, quod versatur circa citationem, non autem in alijs, ut no. glo. & d. c. cum parati. extra. de appel. & l. magis puto. §. illud. ff. de rebus eo. & l. 1. §. sane. ff. de offic. præfec. vrb. & ideo ad tollendam omnem dubitationem dicebat Spe. quem sequitur Bar. in extrava. ad reprimendum. in verbo.

per nuntium, quod cautela esset mittere duos nuntios, ut in ore duorum, uel trium stet omne verbum, & sic non immerito rex Ferdinã. statuit in pragm. ob istas opiniones & dubitationes. in prag. si quis agere uolens, quod nuntius debet citare in præsentia duorum testium, quæ habet locum ut dixi supra, quando citatio fit extra ciuitatem, ut per Afflic in consti. edictorum. in 3° quarto notat. ¶ Et est notandum, quod creditur nuncio referenti maleficium, quo ad inquirendum, secundum Ang. de malef. 4° in verb. publico nuntio. ¶ Et etiam animaduertendum, quod relatio nuntij debet esse certa, & clara, non incerta, & obscura, ita quod tollat defensionem, & ideo si nuntius referat, se citasse modo, & forma sibi commissis, non sufficit, secundum Do. de Rota in decisio. 20. in nouis decisionibus, quo d est notandum pro relationibus, quæ communiter fiunt in illis partibus, nec etiam sufficit, si dicat, & referat nuntius, se citasse talē personam, uel domum, quia licet respectu commissionis iudicis comitentis citare in personam, uel ad domum, intelligitur secundum ordinem, & in quantum natura apta est uerba comprehendere: non tamen sic præsumitur in uerbis nuntij, secundum Barto. & dom. Anto. in c. 1. de eo qui mitti, in pos. per l. 1. ff. de uisur. uide Alex. in l. 4. §. prætor air. ff. de dam. infec. 3. 25 col. ¶ Et nuntius falsò referens debet puniri, quia debet priuari officio, & alius subrogari loco illius. & etiam corporali macula potest puniri, ut l. 2. & ibi no. Bald. C. de spor. Item potest puniri poena falsi, per textum & ibi not. Bald. in l. qui nomine. ff. de fal. ¶ FIS. A quo autem iudice punient ipsi nuntij, seu apparitores falsam relationem facientes. ¶ I V D. Do. Pe. à Rebuf. in d. tracta. de cita. in 3. tomo. suarum consti. art. 2. Gloss. 4. num. 18. refert Ioan. Fab. dixisse in l. fin. C. de offi. præ. vrb. & Pet. Iaco. in practica sua, in rubri. de condi. ex lege. §. quadrupli. illos puniri à iudice regio, sed ab alijs iudicibus possunt arcellari, donec mandati, executionisque restitutionem præbuerint, ut docet Imber. in §. 1. in foren. instit. & quandoque puniri, si in contemptum illorum quicquam moliantur. l. vnica. ff. si quis ius di. non obtem. sed hæc uera intelligerem si apparitores sunt iudi-

cum regionum, aliàs à quocunque iudice puniuntur à quo ipsi electi sunt, & dependent. l. quinque summates. de Decurio. ubi Luc. de Pen. & in l. 2. de appa. præfec. Imò regulariter apparitores nõ possunt conueniri coram alio iudice, quàm coram eo cuius sunt apparitores. l. 2. de offi. ma. mili. & ff. de remilita. l. offi. in fi. quod est regulare in omni ministro & officiali, ut sub eo præfule conueniatur, ad cuius provisionem & iudicium illius officium noscitur pertinere. l. pe. de fabri. de quo per Innoc. in c. dilectus de poen. & Stho. Aufre. in trac. in qui. c. eccle. co. super laicos. 25. limita. & Par. à Put. in tra. Syndi in uerbo nuntius ver. officiales qui eliguntur. ubi postea quarit, si apparitores magistrorum rationalium possint declinare forum magnæ curiæ vicarij & dicit quod non, quia magistrj rationales non habent merum imperium. & quia conuenti in magna curia nõ excedunt prouinciam, nec laborant, ideo non sunt audiendi. ¶ Et ad principalem questionem, quomodo puniatur apparitor falsam relationem faciens. Pet. Rebuf. in d. trac. art. 4. gloss. 5. dicit, quod si pecunia corruptus hoc fecerit; & punietur lege Cornelia de fal. l. 1. §. sed & si quis ob renuntiam; ubi gloss. & Docto. ff. de fal. si uerò non pecunia, sed quadam incuria, uel simplicitate, falsum commiserit, ad interesse actione in factum tenebitur, ad multam. per l. qui nomine. ff. de fal. quam singula. dicit Roma. singu. 313. hodie, & Gui. Pap. in suis decisio. quæst. 44. testis in fin. & suo officio priuari deberet teste etiam Bal. in c. si. col. 1. de dolo arg. §. si in auth. de armis col. 16. sed quando ex simplicitate uulpina hoc fecisset, secus (sicut facere solent communiter apparitores) sed si ex simplicitate columbina & sine dolo procedunt superius dicta. Chast. in consue. Burga. §. 7. in gloss. de leues rappors. ¶ Insuper est notandum quod relatio nuntij est aded de substantia, & est talis effectus, quod iudex non potest ad aliquem actum procedere contra citatum, nisi prius constito de dicta relatione & ea in actis apparente, ut est tex. in l. 2. C. de spor. & ibi Bal. & per Bar. in l. multum interest. de condi. & demonstra. idem tenet Ang. in repet. l. hæc stipulatio. ff. si cui plus quam per l. Fal. & Bart. in l. hoc autem. §.

non

non defendi. ff. ex quib. cau. in pos. ea. & Angel. de Aret. in lib. malef. in uerbo, qui iudex uideus. & latè Maria Soc. in tracta. 17 de cita. articulo. 15. ¶ FIS. C. Nunquid nuntius regius, qui accedit cum prouisione regia ad citandum aliquem in terra baronis, debeat accedere ad baronem, seu eius officialem per licentiam, antequam citet? ¶ I N Q V I. Videtur quod sic. in terminis decidit Iaco. Rebuf. in l. 1. in fin. C. de exequu. & exa. li. 12. per illum tex. pro quo dicit facere l. contra eo. ti. & quod not. in simili in l. cum vnus. §. is, qui. ff. de bo. auth. iud. pos. & in §. si iudex. de pa. tenen. & idem dicit ibi Ioan. de Plat. ¶ I V D. Sed dicas contrarium, ut latè decidit Boer. in decisio. 8. in prima parte. nec obstant contraria, quia habent locum in seruiente alterius curiæ, quàm regalis, quia regalis non tenetur requirere, ut uoluit Bal. in l. prohibitum. C. de iur. fic. & est decisio. Tolosa. 423. ¶ Et an baro. possit punire nuntium regium de iniquitate in terra sua, uide Boer. in decisio. 19 nona, in pri. parte. ¶ Et est notandum, quod nuntio citanti extra terram sine literis nõ est credendum, licet portet signum publici nuntij, & sit notus, ut publicus, ut in auth. de colla. §. eos. & Bart. in l. palatinos. C. de collat. fin. lib. 1. & in extraua. ad reprimendum uerfi. per nuntium. & communiter nuntius debet portare signa consueta uel literas, ut cognoscatur, aliàs sibi non creditur, secundum Bart. in l. prohibitum. 20 C. de iure si. lib. 10. ¶ Et nuntius potest per vim intrare in domum citadi in criminalibus. secundum Bald. in addi. Specu. in tit. de cita. uerfi. sed nunquid reo. in addi. incip. an nuntius. & Angel. in l. plerique. ff. de in ius uocan. ¶ Et si nuntius citat clericum coram iudice laico, priuatur officio, & potest carcerari, secundum Angel. in auth. 22 apud quos oportet. caus. dicere colla. 6. ¶ Et si non refert citationem, uel actum sibi commissum, tenetur parti ad interesse, ut l. sanctus. C. de iudi. & l. 2. C. de spor. & Bald. in l. mensor. ff. si mens. falsum mo. dixer. Illud tamen aduertendum est, quod seruientis seu nuntius, tenetur copiam citationis tradere, citato seu consanguineis petentibus, & si nõ daret, posset cogi per iudicem arbitriũ; imò posset cogi per iudicem illius territorij, etiam per arcellationem per-

sonæ suæ, quia ibi dicitur delinquere. per c. si. de fo. comp. not. Doct. in l. 2. C. de eden. & ita per predicta tenuit Pet. à Rebuf. in loco sæpius citato in gloss. 6. nume. 6. & 7. Est quoque notandum, quod nuntius tenetur denunciare procuratori regis, siue actuario curiæ aut iudicij inobedientes & rebelliones eidem factas, alioqui puniri debet & officio priuari, secundum Masuer. in ru. de poen. uerfi. idem seruientes, dicentem nõ sufficere si alij reuelasset. arg. l. iudicasse. ff. de uerb. sig. & Bar. in l. lex. Cornelia. §. fin. ff. de iniuri. ¶ I N Q. Quid si nuntius uoluerit citare eum quem habuit in commissis, ut citaret, quid faciendum sit? ¶ I V D. Dicitur quod eo in casu pars ad instantiam cuius fuerit citatio expedita, coram notario, & duobus testibus debet se protestari. Contra apparitorē & nuntium & demũ coram illismet testibus debet parti literas citatorias ostendere, & requirere ut cõpareat iuxta iudicis præceptũ, & talis citatio ualebit. Secundum Barba. in extra. ad repri. in uerbo per literas in fi. sequitur Alex. in l. iusti. nu. 3. ff. de acqui. pos. & Iaf. in l. iudice col. 3. nu. 7. de iurif. om. iu. Pet. de Reub. in tra. de cita. in 3. tomo. commenta. super consti. in præfa. nu. 80.

¶ ACCVSENTVR CONTVMACIA. Rub.

S V M M A R I V M.

1. Contumacia quomodo, & quo ordine in regno accenseur 3. 12.
2. Contumacia debet accusari die iuridico.
4. Contumax non potest reputari primo die iuridico post serias, sed debet expectari.
5. Dies termini non computatur in termino.
6. Contumacia debet continere diem, quo fuit accusata.
7. Contumacia uulimã, debet accusari curia præ iuridicali sedente.
8. Contumacia non potest accusari, nisi uocato citato.
9. Contumacia debet accusari per querulantem, seu inquamentem 10.
11. Contumax ad quam penam puniatur.
13. Testes qualiter reputentur contumaces, & 14. & 15.
16. Citatus ad publicum condemnatur ad certam

- riam partem bonorum mobilium, si non comparet.
- 17 Inobedientia nunquam puniunt, ubi ius aduersarij non efficitur deterius, sed ius non comparentis leditur.
- 18 Pœna tertiæ partis bonorum mobilium quando habeat locum.
- 19 Condemnari vtrum possit ad pœnam tertiæ partis mobilium ille, qui fuit sub fideiusforibus liberatus, & demum citatus ad presentandum non comparet.

F I S C V S.

Hucusque docuisti nos, qualiter iudex se debeat habere vsque ad relationem nuntij, prosequere pro Deo alios actus, quia ad eum mihi placent ea quæ dicis, vt alia audire rædione efficiant præter ista. ¶ **I V D E X.** Facta citatione, & sequuta relatione nuntij, solent accusari contumaciæ: idcirco scias, quod in regno peruenitur ad contumaciam hoc modo: si citatus est intra ciuitatem vbi curia regitur, citatur, quod die sequenti compareat, & sic vna die pro alia, & in illa die sequenti hora causarum accusatur sibi prima contumacia, si non comparet, hoc modo videlicet, Die hodie, &c. accusata exitit prima contumacia cõtra Petrum relatum citatum, & non comparentem: & deinde expectatur per tres alios dies continuos, in quibus currunt etiam dies feriati, & demum quarto die sequenti iuridico accusatur sibi vltima contumacia, si non comparet, & illud est vltimum peremptorium, vt est ritus magnæ curiæ vicariæ sub num. 224. incipien item seruat ipsa curia in priuatis. & regia nouell. pragmat. incip. relatione. Et scribitur hoc modo contumacia prædicta: Die hodie, &c. curia pro tribunali sedente vocato in banco iuris, dicto Petro citato relato, & nõ comparente per se, vel alium, qui eum excusaret, per publicum nuntium, & seruientem dictæ curiæ alta, & intelligibili voce, more præconis, ut iuris, & moris est, & quia non comparuit, nec aliquis pro eo, qui ipsius in sã exculationem proponeret, & allegaret, ideo instante curiæ coadiutore fuit dictus Petrus reputatus contumax, & condemnatus ad pœnam in mandato contentam. Et hoc fit in mandato ad

informandum, sed in mandato ad recipiendum copiam capitulorum debet dici, & cõdemnatus ad tertiam partem bonorum mobilium commodis curiæ applicandam, & decretum fore ponendum in publico banco, & capiendum esse de persona, & bonis eius annoranda esse fisci commodis. Et nota quod bannitus & condemnatus ad fisci & partium instantiam potest comparere die banni & condemnationis vsque ad dimidiam noctem, Neapol. coram existente domino regente, & alibi coram alijs iudicibus, & condemnatus criminaliter infra biduum satisficere, condénatus verò super tenore instrumenti, seu ciuilliter sequenti curia instare curia pro tribunali sedente aliàs remanet cõdemnatus. Verum delinquens condemnatus & comparens, & satisficans deponere tenetur & debet tempore prædictæ satisficationis, & si est detinendus detinetur, & si relaxandus relaxatur prout magnifico iudici videbitur. Et si cõdemnatus comparet cum supplicatione ipsa uisa, si est subreptitia & causa est magni momenti, tunc detinetur, & in continenti fit relatio, & si non est causa tanti momenti, tunc recipitur supplicatio & presentas tenet & debet cauere idoneo more solito. Et quando vocatur delinquens & fideiusfor ad presentandum & allegatur absentia tunc decernitur, vna fideiussione & procuratoribus auditis providebitur, & hæc secundum nouissimam obseruantiam, & stilum, magnæ curiæ. ¶ Et contumacia prædicta debet accusari die iuridico, etiã si illo die curia non regetur, hoc est de prima contumacia, dummodo non sit dies feriatus, & potest accusari dicta prima contumacia in presentia actorum magistri, & etiam absente iudice, vt de hoc est alius ritus incip. item seruat ipsa curia, ut si die, & alius ritus incip. item nota, quod in omni Contumacia verò vltima, debet accusari curia ipsa pro tribunali sedente ut dixi supra. & si ille dies, quo debuit accusari prima contumacia esset feriatus, debet accusari die sequenti, & debet fieri mentio, quod non fuit accusata die præcedenti, quia fuit festum, ut sciat, quia de causa illo die nõ fuerit accusata contumacia; & idem erit, si plures eius dies feriati cõtinui: quia illis elapsis primo die iuridico accusatur, ut est ritus.

est ritus de hoc sub num. 304. incip. item nota, quod vbicumque: & si non accusatur prima contumacia dicto die, secundum prædicta, citatio expirat, & circūducitur citatio, ut dicit alius ritus incip. item nota, quod tales. ¶ Si autem citatio fit extra ciuitatem, in qua degit curia, siquidem est intra regnum, ubi degit citandus, debet in citatione inseri tantum tempus, infra quod posset commodè comparere, ut dixi in materia citationis, & in illo die vltimo comparitionis, accusatur prima contumacia, & postea per triduum expectatur, & deinde accusatur prima contumacia, ut supra dixi & colligitur per pragmat. incip. relationem si verò citandus degit extra regnum, debet in citatione apponi terminus sexaginta dierum ad cõparendum, ut consti. edictorum, in si. & in sexagesimo die accusatur prima contumacia, deinde triduo expectato, ut supra, condénatur ad tertiam partem bonorum mobilium, ut est ritus. incipien. item seruat dicta curia in citatione. & si in vltimo peremptorio curia non regetur propter absentiam iudicis vel aliter non dicitur reus contumax non comparens, ut est glos. in l. ex quacunque, in glos. fin. ff. si quis ius. voc non ser. per l. arbiter Ca. lendis. ff. de arbi. debet tamen comparere die sequenti reuerso iudice, absque alia citatione, secundum Andr. de Iser. in c. r. col. penulti. de contro. inter vass. & alium de iur. in regno autem, sequenti curia, cõdemnatur, & contumax reputatur, quia possum elapso triduo, expectare aliquod tempus, & non facere cõdemnari citatum, vt est ritus magnæ curiæ vica. incip. item nota, quod si feci te citare. & hoc casu, si die, quo debuit accusari vltima contumacia, non fuit accusata, potest reus cõparere, & accusari facere contra me contumaciã, & licentiabitur, & ipse condemnabor, ut est cautum in dicto ritu. item nota, quod si feci & accusata prima contumacia potest expectari per mensem in ciuitate Neapolis, & per duos extra ciuitatem, & demum accusare vltimam contumaciam, aliàs expirat citatio, ut in d. ritu. item nota, quod si feci. Aduertendum tamen est, quod quando reus vult accusare contumaciam accusatoris debet illã accusare eo modo & forma, ut accusator accusat contra reũ, ut di-

xi supra: & sic vltimã debet accusare curia pro tribunali sedente alta uoce per tubicinẽ ubi citat tubicen. aliàs alta uoce per seruientem, & tunc verũ est, debere licentiari ipsum reum ut probatur in l. & post edictũ §. i. ff. de iud. & in l. properandũ. §. & si quidem. C. de iu. ubi Imperator utitur uerbo relapsari. ¶ Item est aduertendum, quod si aliquis uenit condénandus post aliquas ferias, puta, mensium, vel resurrectionis Domini nri Iesu Christi, uel natiuitatis, vel aliàs, quia fortè est accusata prima contumacia, & est elapsum triduum, nõ potest, nec debet cõdemnari primo die iuridico, post dictas ferias, sed expectabitur: & hoc de equitate, ut dicitur ritus eiusdem magnæ curiæ ut incip. item seruat ipsa curia, quod primo die iuridico in sequenti curia postea condémnabitur. ¶ Item est aduertendum, quod ille dies, quo quis fuit citatus, non computatur in termino, ut dicitur ritus magnæ curiæ, incip. obseruat ipsa curia.

¶ Dixi supra in formula vltimæ contumaciæ: die hodie, ex eo, quia debet apponi dies, quo quis reputabitur contumax, ut dicitur alius ritus eiusdem magnæ curiæ, incip. item seruat dicta curia, quod illa dies.

Dixi: curia pro tribunali sedente, quia hæc vltima contumacia non potest, nec debet accusari, nisi curia pro tribunali sedente, & die, quo regitur curia, ut dicitur ritibus cauetur, licet prima contumacia fiat extra bancam, ut supra dixi. ¶ Dixi uocato in banca, ex eo, quia nemo citatus potest banniri, & contumax reputari, nisi ipso uocato alta uoce per tubicinẽ curig, vel aliũ loco eiusdem in defectum ipsius, ut cauet per ritum eiusdem magnæ curiæ incip. itẽ seruat ipsa cura in sero. ¶ Dixi instante curiæ coadiutore. Et hoc quia in vltimo peremptorio debet accusari vltima contumacia per querulantem, seu curiæ coadiutorem, aliàs non diceretur reus contumax, secundum Andre. de Iser. in consti. in pecuniarijs. col. 3. & Bart in l. consentaneum, in fin. C. quo & quando iu. & est text. in l. properandum. §. & si quidem. & ibi Bal. r. col. C. de iud. & si non compareret accusator in ultimo peremptorio, & accusaret contumaciam, esset circūducta citatio, etiam reo non comparente, & deberet de nouo citari, ut est text. in l. post edictum.

§. 1. ff. de iudi. & no. Bar. in l. ex quacunq; in 1. lectu ff. si quis in ius uo. non ier. licet in hoc ultimo in contrariu si ritus magnæ curiæ vicariæ inci. item nota, quod si feci. ubi non circunducitur citatio non comparante reo in ultimo peremptorio, nec comparente actore, quia post triduum potest actor expectare aliquid tempus, ut supra dixi. & vide Afflic. in consilii. pœnam nouem unciarum. in 7. & ultima quest. & in consilii. pœnam nouem unciarum. versic. 10 quartò requiritur post. 2. q. ¶ Prædicta autem de accusanda contumacia procedunt, & habent locum quando proceditur ad quærelam, scilicet, si proceditur ex officio, quia tunc sufficit reum non comparuisse in termino. secundum Alex. in consilii. 120. in fin. in 7. lib. sed consilii dera, si in regno etiam, ubi proceditur ad quærelam, requiritur accusatio contumaciæ, cum ad sit statutum, quod citatus non comparens habeatur pro confesso, ut in consilii. pœnam eorum, quo casu non requiritur accusatio contumaciæ, secundum Bald. in l. si tutor. C. de inter. matr. quem sequitur consulendo Alexan. in consilii. præallegato. Et quod contumacia debeat accusari etiam ubi proceditur ex officio, tenuit Pet. de Rebus. in 3. tomo. comm. super consilii. in Tracta. de contum. & defect. Art. 3. Gloss. via nume. 19. ¶ Ita practicitur in regno. ¶ Dixi: ad tertiam partem bonorum mobilium, ob id, quia hæc est pœna, in quam incurrit contumax in regno, ut habetur in consilii. pœnam nouem unciarum & ibi And. de Iser. & est ritus magnæ curiæ vicariæ incip. ite seruat ipsa curia ab eo tempore. & alius ritus incip. item seruat dicta curia in citatione, & plene dicam infra in materia annotationis bonorum. ¶ Dixi: & decretum fore ponendum in banno, quia requiritur, quod iudex expresse interloquatur, quod eum ponit in banno, & declarat eius bona annotanda esse sibi commodis, ut habeatur in consilii. gradis & decidit Afflic. in consilii. 13 pœnarum in 6. requi. ¶ Et similis obseruancia circa accusationem contumaciæ seruatur, quando condemnantur testes, nam proximo die, quo ipsi debuerunt comparere, accusatur pri. contumacia, deinde expectantur triduo semper, & demum condemnantur. ut habetur in ritu incip. ite seruat ip.

sa curia, quod contumacia scilicet prima. 14 ¶ Et si testes erunt contumaces, condemnantur ad tertiam partem suorum bonorum mobilium, nisi in mandato esset adiecta pœna, quæ excederet tertiam partem mobilium, quia eo casu illa pœna potest exigi, ut habetur in text. consilii. in pecuniarijs. iuxta gl. 15 & ibi not. Afflic. in 10. nota. ¶ F I S C V S. Quid si pars, ad cuius instantiam sunt citati testes, non compareat ad accusandum contumaciam contra eos, non comparentes, an sileus ex se possit accusare contumaciam, & ex se exequi facere p pœna? ¶ IVDEX. Andr. de Iser. quem sequitur Afflic. in d. consilii. in pecuniarijs in 1. q. post nota. Afflic. dicit, quod non, sed pars debet accusare & hoc procedit etiam, si pars comparere in ultimo peremptorio, & tamen non accusat contumaciam. nam sileus non potest instare, ut condemnentur, ut ibi per Afflic. in 2. q. & sufficit, quod sola pars accuset contumaciam sine eo, quod sileus instet ut ei, acquiratur pœna, ut ibi per eundem Afflic. in 3. q. & dato, quod testes venerint quidem, sed facultate nondum facta recesserint, nisi hilominus tamen adhuc tenentur ad pœnam, quia non sufficit uenisse, nisi steterint, ut in l. si quis decurio. C. de decurio. lib. 10. & firmat And. de Iser. & Afflic. in d. consilii. 16 in pecuniarijs. ¶ F I S C. Quid si aliquis ritus ad publicandum, vel ad videndum iuramenta testium, vel a dicendum, non comparet, utrum condemnentur ad pœnam tertie partis bonorum mobilium? ¶ I V D. Dicitur, quod non sed si est contumax, fit ille actus ad quem fuit citatus, in contumaciam, per l. si. in si. ff. quod ui aut clā & firmat Afflic. in d. consilii. in pecuniarijs in 11. not. in uer. 17 item querit hic And. ¶ Confirmatur, quia ubicunq; propter inobedienciam alicuius citati, & non comparētis aduersarius damno non afficitur, & ius ipsius non efficitur deterius, sed ius ipsius non comparentis legitur, nunquā illa inobediencia est puniendā ut dicit Castren. in l. 1. §. is uidetur. ff. si quis ius dicen. non obtemp. quem refert. & sequitur Alex. ibi. & Ias. & dicitur esse notabilissimum dictum, ibique dant exemplum de eo, qui citatur ad videndum iuramenta testium, quæ citatio cum sit inducenda ad commodum citati, ut ualeret opponere contra personas testium, si non comparet,

MON

non punitur & hanc opinionem dicit Alex. in col. si. fuisse approbatam in Rota, ut in decisio. 279. & refert, & sequitur Geni. in 18 c. 1. §. si. de electio. in 6. ¶ Item, quia pœna tertie partis bonorum mobilium in regno habet locum solum in primis citationibus ante litem contestatam, ut bene perpendit gl. & ibi Affli. no. in constituto. pœnam nouem unciarum in si, sed in contrarium facit ritus magnæ curiæ vicariæ, incip. ite seruat ipsa curia in primis. ubi sentit, & ut le uidetur, quod etiam in citationibus, que sunt post litem contestatam, habet locum condemnatio ad tertiam partem bonorum mobilium, & ponit exemplum in citatione ad publicandum. sed Salerni aliās contra ritum obtinui, cogita tamen ¶ F I S. Quid de eo, qui praestitit fideiussores de iudicio sibi, & fuit liberatus, demum citatur, quod compareat ad respondendum capitulis, & non comparet, an hic possit ad tertiam partem bonorum mobilium condemnari? ¶ I V D. De hoc est gl. & eam sequitur Affli. in consilii. clementiæ. ubi dicitur, quod sic, ac si non praestitisset fideiussores, & ut poterat condemnari a principio si non comparuisset, uel possunt citari fideiussores, ut ipsum presentet, & utraque practica approbatur. ¶ I N Q. Nunquid reputatur contumax, cum hoc quod si comparet infra decem dies delatur a libro interim sit contumax? ¶ I V D. Bar. in l. obligationum ferè ff. de actio. §. conditio & ibi Glo. tetigerunt questionem & glo. ultima sentit expresse quod interim est contumax licet Bart. dicat q. melius sentit Gloss. præcedens in quantum uoluerit quod interim uidetur contumax, sed exceptio conditione non existente opponi debet. Tandem remittit se ad dicta per Innoc. in c. præterea de appella. qui uoluit statim tenere contumaciam, licet suspendatur per conditionem. At secus in excommunicatione, quia interim non erit excommunicatus ut ibi, & per Francum ibidem num. 20. licet dicta glo. tenuerit supra contrarium, & malè, secundum Fran. quia contra casum. d. c. præterea? Sed tu aduerte quod aliud est dicere, fuit reputatus contumax nisi comparuerit infra decem dies, ut dicunt dicti docto aliud est dicere, fuit reputatus contumax simpliciter, verum si

comparuerit infra decem dies delatur a contumacia (ut sit communiter in regno hodie.) Primo enim casu procedunt quæ dicta sunt supra, at secundo dicendum est, quod simpliciter est contumax, licet contumacia, per comparisonem, euanescat, Et ideo quando curia uoluerit quod interim non sit contumax, solet interloqui quod interim non ponatur in libro contumacium Et tamen bene uerum, quod licet secundo casu, non apposita clausula, proxima præcedenti, sit contumax, non tamen durante termino comparisonis patietur pœnas quas patiuntur contumaces. Non enim fiet exequuto, pro tertia parte bonorum mobilium. Nec alijs afficietur pœnis. Poterit tamen capi de persona, licet alias non possit non existente contumacia. l. 1. §. administrationem C. ut omnes iud. tam ciuil. quam milita. & ibi no. Nec interim possit banniri, pro ut alias possit. athen. item quæcunq; communitas. C. de epi. & cler. & in c. nullus ubi gl. & docto. de præsum. Minime etiam patietur alias pœnas, de quibus ad longum dixi uerbo banniantur, & per Pet. Rebus. in 3. tomo consilii. Tract. de contumac. & defect. in articulo 13. Gloss. vna per totam. Possit tamen fieri sequestratio bonorum contumacis. l. si si de iussor. §. si. & ibi Ias. ff. qui satisf. cogan. l. Imperatores. §. si. de appella. Poterit etiam interdicti alienatio rerum ipsius l. prospexit. ff. qui & a qui. l. de pollicitationibus. ff. de polli. Ludo. Roma. consilii. 241. Alex. consilii. 203. uis num. 6. 2. uol. Item potest prouideri ne ei soluantur. l. si. ff. de req. re. cui alias solui potuisse, etiam criminis postulato reo. l. reo. ff. de solu. Iaco. de Bell. uis. in re. §. contrahentes nume. 124. cum seq. de for. compe. in 6. Item interim denegatur audientia, prout fit in uero contumace. l. sed & si per prætorem. §. sed & si dum decreto. ff. ex qui. cau. ma.

¶ AVDIANTVR EXCVSATORES. Rubrica

S V M M A R I V M.

1 Procurator in criminalibus quando admittitur 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8.

Excusator

- 9 Excusator simplex quando admittatur.
- 10 Absentia an per quemcumq; possit allegari.
- 11 Et allegata absentia, quod erit officium iudicis & 12. 13. 14.
- 15 Absentia debeat probari.
- 16 Absentia non potest allegari reo nolente.
- 17 Absentiam allegans non tenetur cauere.
- 18 Absens quando quis dicatur.
- 19 Absentie allegatio quid operetur.
- 20 Absentie allegatio quando non proffit.
- 21 Hostica exceptio quid operetur.
- 22 Et quando competat. & 25.
- 23 Et quando possit.
- 24 Et per quem possit opponi.
- 26 Et hec exceptio debet probari.
- 27 Infirmitas an excuset a non comparendo: & quod sit officium iudicis ea allegata. 32.
- 28 Et quomodo probetur & 31.
- 29 Et potest allegari per simplicem excusatorem.
- 30 Mulier prægnans non tenetur comparere.
- 33 Exceptio absentie, infirmitatis, vel alia si malitiosè proponatur, non inuat.
- 34 Infirmitas uxoris, vel si loquor an excuset citatum ut non teneatur comparere.
- 35 Infirmitas ne malitiosè proponatur, quod sit re medium.
- 36 Bannum, per quod prohibentur medici curare aliquem vulneratum absque licentia curie nunquid valeat.
- 37 Infirmitate allegata, si non reperitur, subsistit infirmitas, an iudex in contumacem procedat.
- 38 Clerici sunt exempti à iurisdictione laicali.
- 38 Et si clericus non declinat forum laicale, puniatur.
- 39 Et an debeat comparere, quando citatur per laicum allegaturus, & ostensus instrumentum clericum.
- 40 Clericus incorrigibilis an perdat privilegium. Et quis dicatur incorrigibilis ibidem.
- 41 Et qualiter puniatur.
- 42 Clericus quando dicatur incedere cum habitu, & tonsura, & quando non & 44.
- 43 Et si iudex capiat clericum, debet describi particulariter cum quo habitu fuit captus, quia non statim delicto suo, quod incedebat non in habitu, & tonsura.
- 44 Delicta gratuita, que sint, & que lenia.
- 45 Clericus an perdat privilegium fori, si plura delicta commiserit. & 40. 47.
- 47 Clericus non incedens in habitu, & tonsura, & inmensens se enormibus, an perdat privilegium.
- 48 Clericus in minoribus constitutus, quando perdat privilegium.
- 49 Clericus arma militaria deferens, tertio monitus an perdat privilegium.
- 50 Excommunicatio quid sit.
- 51 Et sunt due species excommunicationis.
- 52 Effectus excommunicationis quid sit.
- 53 Excommunicationis exceptio quomodo admittatur in regno.
- 54 Excommunicatus per annum perseverans in excommunicatione, an in regno puniatur.
- 55 Clericus illegitimus quis dicatur: & an habeat privilegium fori.
- 56 Clericus exerrens viles artes, quando perdat privilegium.
- 57 Carceratio est iusta excusatio, ut quis non reputetur contumax. 59. 61. 62.
- 58 Et procedit etiam si carceratio est facta per fornicitorem.
- 60 Fornicatus quia non comparuit infra annum, ex quo fuit carceratus apud Turcas, restituitur in integrum.
- 63 Barones habentes iurisdictionem privative in suos vassallos, possunt petere remissionem vassallorum.
- 64 Furtum alibi committens an possit puniri per iudicem eum capientem cum re furtiva.
- 65 Remissio delinquentis in territorio Baronis habentis, iurisdictionem cognoscendi in delinquentes in eius territorio privative, & annullatione, an debeat fieri ad baronem, & dominum delinquentis similiter habentis privilegium cognoscendi in suos vassallos alibi delinquentes. 69.
- 65 Iudex loci delicti an sit competent.
- 66 Iudex loci originis, vel domicilij, an possit inquirere de delictis alibi commissis.
- 67 Iurisdictionis omnis est penes principem.
- 67 Iurisdictionis quando dicitur privative, vel cummulate: ne concessa.
- 68 Et quis sit effectus quando privative vel cummulate conceditur.
- 69 Privilegia principum debent intelligi, ut tertio non inferant privilegium.
- 71 Rex non potest plus iuris in alium transferre, quam ipse habet.
- 72 Privilegium conforme cum iure communi sanctoribus est, & latissime interpretandum.
- 73 Privilegiatorum sub eadem consideratione consideratur maior ratio privilegiati.
- 74 Privilegia duo habet præsertim habenti unum.

Domici-

- 75 domicilium an foriatis quis ex sola habitatio ne, ut efficiatur de illo foro.
- 76 Index præveniens in captura præfertur iudici prævenienti in citatione verbali & 81.
- 77 Vidua habet electi nem fori.
- 78 Privilegia quando duo concurrunt equalis potentia, recurritur ad ius commune.
- 79 Privilegium concessum mulieribus maritatis, an competat habentibus virum inutilem? Et quid quando inutilis culpa sui. (potest.)
- 80 Separatio ibori absq; ecclesie iudicio fieri non potest.
- 81 Causa quibus privilegium iudicis conceditur. & 1. num. 81.
- 82 Vidua inhonestè vivens suis an gaudeat privilegio.
- 83 Mulier celata an tali gaudeat privilegio?
- 84 Vidua que dicatur. & num. 87. Et inde dicatur 2. num. 89.
- 85 Virgo nudi privilegio vidua gaudebit.
- 86 Viduarum afflictiones quam plures, & que.
- 87 Maior ratio concurret in privilegio vidua virginem, quam viduam.
- 88 Aurea quid, & quotplex sit, & quibus debeat.
- 89 Virginitatis distinctio.
- 90 Mag. Cur. Vic. vel alius iudex competens, citatus pupill. vid. aut aliam miserab. personam comparet, & declinat forum, eliguntque forum iustitiarij provincie, nunquid mag. cur. distis miserabilibus personis possit statuere terminum infra quem se præsentens coram iustitiaro regionis.
- 91 Pena si sit iniuriantis, depredantis, & vexantis aliquem, que.
- 92 Officium fiscalium maxime necessarium, & quò tendat.
- 93 Vidua duplex habent privilegium.
- 94 Iudex competent dicitur cuius iurisdictionis poterit per exceptionem elidi.
- 95 Ex facto ius oritur.
- 96 Vidua pro morte viri Mag. Cur. Vic. forum degit & pupilli filij occisi ordinarij provincie eligunt, causamque ad eum remitti petunt quod iuris.
- 97 Privilegium cause naturalis præfertur privilegio cause accidentalis & 1. num. 102.
- 98 Miserabiles persone privilegiate an possint propositum mutare alimque iudicem adire.
- 99 Miserabiles persone si regionis tribunal adierint, illudque in iudicem elegerint, an variare possint, & petere remissionem ad ordinarij.
- 100 Metus & potentia idem sunt.
- 101 Privilegia declinandi forum, sunt stricte interpretanda, sunt enim multorum cause malorum.
- 102 Miserabiles contra miserabilem nunquid privilegio uti possit.
- 103 Aetas minor multis insidijs exposita est.
- 104 Privilegia pupillis concessa, causentur concessa omnibus alijs qui per administratores & alios reguntur.
- 105 Privilegiatus contra pariter privilegiatum suo non utitur privilegio, sed confunduntur privilegia, resque ad iuris communis terminos reduciuntur cum fallentis.
- 106 Concessum est baroni, castrum cum territorio & iurisdictione in eo, contingit vassallum alterius loci ibi delinquere, cuius baro privilegium habet ne eius subditi possint alibi conveniri, & coram alio iudice, etiam ratione delicti, vel loci, nunquid ad eum ille delinquentis captus per iudicem loci, debeat remitti.
- 107 Duobus existentibus privilegijs, si primum tempore continet idem quod ius commune, tollitur per secundum, etiam non facta de primo mentione.
- 108 Baro habet iurisdictionem in castro, in hominibus, & vassallos: contingit aliquem suum vassallum extra territorium castri delinquere, & ab eo pro tali delicto capiatur, & contra eum procedatur ad querelam, nunquid Regis curia rectè prætendat, quod pro delicto illi: baro non cognoscat, imo ad eam captus committatur.
- 109 Privilegium ubi poterit in certo casu exemplificari, universali ter operari non debet.
- 110 Baro sui privilegij metas excedere non debet. & 1. num. 129.
- 111 Casus a privilegio omisus remanet in iuris communis dispositione.
- 112 Forum originis dicitur satis privilegiatum.
- 113 Postulantis conditio prior.
- 114 Habitare dicitur qui cum familia, & bonis degit.
- 115 Nunquid remissioni sit locus, ubi quis inquitur de iniurijs, vel excessibus factis, non obstante suo conducto, & suba guardia per ipsum concessis.
- 116 Subrogatum assumit proximam qualitatem.
- 117 Iudex non potest delinquenti remittere corporalem penam, absque partis voluntate, bene tamen commutare.

Regia

- 118 Regia curia non auditur pro denegata iustitia, nisi aditis primis iudicibus, & iustitiam facere denegantibus.
- 119 Occiso officiali baronis, quando crimen læse maiestatis commissum dicatur.
- 120 In crimine assassinij omnia privilegia silent, cessantque.
- 121 Apud principem est plenitudo omnis possessionis.
- 122 Dicitio, quatenus quid significat.
- 123 Per inuestituram principis nunquid possessio, & dominium transferatur.
- 124 Repugnantia evitanda.
- 125 In crimine raptus num peti, fierique possit remissio?
- 126 Remissione vagabundi delinquentis petita, an fieri debeat. Et quid vagabundus dicitur.
- 127 Origo & domicilium à iure quam habeant potestatem.
- 128 Princeps est dominus omnium personarum in regno.
- 129 Barones iurisdictionem non habent ultra privilegia.
- 130 Si uno loco fiat mandatum de committendo delictum, in alio exequatur, quis erit competens index, mandati vel executionis.
- 131 Audiencia testium si per iudicem causa committatur proprio iudice testium, & testes falsitatem committant, quis index cause, vel examinis & proprius procedat, & puniatur.
- 132 Regia curia bannum emanans penale alterans iuris communis, aut statutorum regni penam, vassalli bonorum incidit in eam, seu in illud barone remissionem petente, deneganda, vel facienda num sit.
- 133 Privilegia absque causa non veniuntur.
- 134 Per legem generalem privilegio speciali non derogatur, nisi de eo fiat mentio.
- 135 Si quis homicidium commiserit cum armis prohibitis, ut clava, parvulo scopero, de quibus regij officiales cognoscunt simulibus, & baro petat remissionem, nunquid sit facienda.
- 136 Si conueni quem ratione rei sito in territorio extra domicilium, & locum originis. an baro possit remissionem eiusdem petere.
- 137 Si offendatur officialis baronis in exercitio officij, an de eo delicto sola curia Regia cognoscatur.
- 138 Et si delinquant, an remittendi sint ad curiam in qua officia exercent.
- 139 Territorium est uniuersitas agrorum.
- 140 Iurisdictione colaret personis non territorio.
- 141 Attitio si delinquitur, quis index de eorum criminibus cognoscat.
- 142 Regium tribunal si requirat inferiores iudices ut eius algaxerio carceratum confignet, an possint denegare donec ipsi de delicto quod cognoscere ceperint, cognouerint.
- 143 Officialis regius delegatus executor, vel alius sit in territorio baronis deliquit, an ab eo puniendus, & ad Reg. Cur. non remittendus.
- 144 Veritas magis quam opinio in delictis inspicitur.
- 145 Laicus delictum commisit, fecit se clericum, se capiatur a iudice laico, & remissio petatur an facienda.
- 146 Delictum quando hoc in officio, aut officij prætextu commissum dicatur.
- 147 Si in partibus coram capitaneis terrarum ad quærelam iudice, vel alterius personæ priuilegiatæ contra aliquos accusatos fuerit processum prope causæ expeditionem, vtriusque causam ad regia tribunalia per viam variationis enocari obsistit. An de tali processu ratio habeatur ut sic uniri debeat cum actis factis postea in regij tribunalibus.
- 148 Habentibus electionem, competit variatio, Et quid ea operatur.
- 149 Aequi paratorum idem est iudicium.
- 150 Actus faciendi impediuntur que iam facta minime impediuntur.
- 151 Si exterius deliquit in territorio baronis num de eo cognosci possit.
- 152 Variandi ius iudice competit.
- 153 Consuetudo tribuit iurisdictionem etiam seeminis.
- 154 Iurisdictione a partibus prerogari potest per iter & a lege.
- 155 Contractus secundum loci consuetudinem interpretantur.
- 156 Delinquenti officium ex tunc de foro, non subditus. Et non naturaliter, sed accidentaliter subditus.
- 157 Clericus, & laicus simul delinquentes, an omnes debeant remitti ad iudicem ecclesiasticum.
- 158 Index originis vel domicilij an possit inquirere de delictis alibi commissis circumscriptis privilegij.
- 159 Remissio vassalli delinquentis in territorio baronis

- Baronis, & ibi contumacis, & banniti, & deum capiti per iudicem superiorem, an habeat locum.
- 160 Baro non tenetur capere vassallum suum bannitum per superiorem, sed tenetur ipsum expellere.
- 161 Barones an licite possint precipere vassallis, ut agant in regij tribunalibus.
- 162 Clericus coningatus, an & quando debeat remitti ad iudicem ecclesiasticum.
- 163 Et quibus privilegij gaudeat ibi, & 87.
- 164 Excusatio absentie vel infirmitatis, vel captiuitatis, non admittitur post latam interloquutoriam.
- 165 Latrones stratum an debeant remitti ad barones eorum patronos.
- 166 Latrones sunt diffidati a lege in eorum præiudicium, & non in præiudicium tertij.
- 167 Latro ibi debet furca suspendi, ubi capitur.
- 168 Baro habens iurisdictionem civilem, an habeat mixtum imperium. 92.
- 169 Baro in civilibus an possit cognoscere de damnis davis, & de minimis furtis.
- 170 Et an possit punire inobedientes.
- 171 Et an cognoscat de presentationibus infirmorum, & de obligationibus nonagestimo primo. 98. 99.
- Meri & mixti imperij que sint.

INQUISITVS.

Libenter admodum, audiui remedia, quæ contra miseris inquisitos adinuenta videntur: sed nunquid ediuerso aliquod remedium reperiat quo citatus & non comparens possit (aded, ut fisco in omnibus satisfactam sit) excusari, ut contumax non reputetur? ¶ I V D. Optimã, & laudabilem materiã proposuisti, & ideo scias, quod regulariter in criminalibus, nullus admittitur uti procurator, ut dixi supra in materia citationis, & habetur in c. veniens. de accu. & in l. panu. §. ad crimen. de publi. ind. & iura sunt vulgaria. admittitur tamen in casibus supra in materia citationis notatis ¶ Item admittitur procurator in criminalibus. ad proponendũ omne id, quod proponi possit per simplicem excusatorem, ut habetur in d. c. veniens. & l. absens. ff. de procura. ¶ Item admittitur procurator in criminalibus, quando petitur, quod sententia declaretur nulla ut est gl.

notabi. in capi. hoc quippe. 3. quæstion. 6. quam ad hoc magni facit Franc. de Are. in c. veniens. 2. 5. col. vers. & adde. extra. de accusat. & hanc partem tenet Bald. in l. reos. penul. colum. C. de accusatio. ¶ Item admittitur procurator sufficienter instructus in criminalibus, quando non sunt probata iudici ordine indicario indicia contra reũ citatum, siue sit locus torture, siue simplici interrogationi si autem sunt probata ipsi iudici indicia contra ipsum reum, tunc non admittitur procurator, secundum Bal. in l. ff. C. de procura. 2. colum. vers. tu dic. & idem Bal. in l. seruum quoque. §. publicè ff. de procurat. 2. colum. vers. tu dic. & dom. Alexan. & Iafon in d. l. fina. C. de procura. & Mar. in sua prac. cri. §. sequitur. nu. 17. quod quidem dubito in regno non procedere per decretum reginale, de quo infra dicam.

¶ Item potest procurator comparere, & opponere non posse procedi contra citatum quia licite potuit offendi, & occidi occisus stante statuto, secundum Bartol. expo. in caute. 68. inci. in causa criminali. & Barto. in l. ubi pactum, per glos. ibi. C. de transact. & sequitur Mar. in dicta sua pract. cri. in d. §. sequitur. nu. 19. & 28. & in consil. 300. incip. ipsum sapientiz. ¶ Item potest comparere procurator. & opponere, quod accusatio est notorie calumniosa; ut dixit notabiliter Cyn. in l. reos. C. de accu. quem refert, & sequitur Bald. in l. 2. C. ut ne. priua. & sequitur Mar. in d. §. sequitur, nu. 29.

¶ Item admittit ad opponendum de ineptitudine inquisitionis, uel accu. secundum Mar. in d. §. sequitur. nume. 30. & dicit hoc uoluisse Bal. in consil. 106. pri. li. incip. verba accusationis, sed uoluit allegare Bal. in consil. 238. in 2. lib. ¶ F I S. In omnibus prædictis exemplis, & casibus licet sit ita de iure communi, tamen obstat decretum reginale positum in uoluntate ritum, incipien. die 21 mensis Iulij prin. iudi. &c. quo cauetur, quod nulla exceptio admittitur pro parte inquisi. seu accusati, citati, nisi ab senia, infirmitatis, & captiuitatis, præterquam in duobus primis casibus supra notatis, cum in eis fateor, quod non obstat dictum decretum ¶ I V D. Concurro in opinionem uestram, itaque esse practicandum & practicari in regno, proculdubio affirmo. Est tamẽ bene uerum, quod potest opponi

poni de nullitate citationis, ex defectu pemptorij, uel relationis infra ferias indultas in honorem Dei, seu relationis factae die dominico, aut aliquo alio festo sollemni, quod custoditur a populo & clero: uel relationem esse sine testibus, uel deesse nomen nuntij citantis & relatoris: uel quod contumacia non est accusata suo die seu die festiua, aut die vigiliae, aut quatuor temporum, seu citationem esse circumductam a die accusatae contumaciae; & tunc similibus oppositionibus factis, inspicitur & legitur citatio, & apparet aliqua ex praedictis nullitatibus non proceditur in causa virtute illius. Et si allegat falsitas relationis, uel quod non fuit citatus in loco suae habitationis seu alibi, uel nunquam fuisse citatum, tunc condemnabitur citatus simpliciter: uerum tempore suae comparationis habebitur ea ratio quae de iure haberi debet consideratis considerandis. Durat tamen citatio in ciuitate Neap & eius districtu, a die accusatae contumaciae per mensem, extra uero territorium per duos menses. Et si allegatur relatio falsa, & delinquentem nunquam habitasse in domo in qua pretenditur citatus, uidelicet affinis, patroni, aut amici, & maxime per transitum, quia aduena, & tunc standum est relationi nuntij, maxime referentis se illum citasse in domo suae solite habitationis & debet condemnari, non obstante quod allegetur in promptu probatio. Tutius tamen est, ad maiorem cautelam talem aduenam delinquentem citari in loco suae originis, & continuae habitationis. Attamen (ut dixi) tempore suae comparationis & capturae, habebitur ratio quae de iure habenda esset. Estque aduertendum quod quatenus superiori loco tenuerim in duobus casibus proxime relatis admitti procuratorum uidelicet, de ineptitudine inquisitionis, aut de calumniosa accusatione, quod de stilo magne curiae ac aliarum de regno etiam in dictis duobus casibus non admittitur, nec etiam in aliquo alio. Et licet Moder. in c. post commissum, multos casus & praesertim istos admittant, ut admittat excusatio tamē dic, ut supra. ¶ **I N Q.** Durissime ac rigidissime in regno proceditur contra citatos. Trāseamus igitur ad alia. ¶ **I V D.** Faciā, & ideo ulterius scias, quod indistincte procu-

rator in criminalibus admittitur, quando inquisitus est carceratus. secundum An. p. illum tex. in l. eos. §. su per his. circa fin. C. appell. & dicit hoc etiam tenere Odofred. in l. minime. ff. cod. titu. & Cy. in l. reos. C. de accu. & Bar. in l. pe. §. ad crimē ff. de pu. iud. in antepe. colum. uerfi. dic ergo sic. alios uerō casus, in quibus procurator potest comparere, relinquo pro nunc. ¶ **D.** cam solum, in quibus casibus admittatur simplex excusator absque mandato & distinguendi sunt quatuor casus, aliquando enim uult allegare causas causae simpliciter, aliquando uult allegare causas causae resultantes ex actis in eadem causa factis aliquando causas innocentiae in causa, in qua ad definitiuam sententiam deueniri potest, aliquando causas absentiae tantum. pri. casu excusator non admittitur ad allegandum causas causae simpliciter in criminalibus, inferentibus poenam a relegatione supra secundum Specu. in titu. de exclu. in filiis tribus casibus admittitur: & dist. fert allegare causas resultantes ex actis, & allegare causas innocentiae quia, pri. casu admittitur excusator in omni casu, secundo admittitur solum in eo casu, in quo potest ad definitiuam sententiam deueniri contra absentem, ut latissime firmat dom. An. to. de cana. in suo pul. tracta. de excusatio. & sequitur Bartol. de Cap. in constitutio. poenam eorum. num. 11. ¶ **F I S C V S.** Sed uidentur praedicta procedere de iur. cōi, sed in regno habemus reginale decretum, de quo supra. ex quo uidetur dicendum, non posse per procuratorem allegari causas causae resultantes ex eiusdem actis. ¶ **I N Q V I S I T V S.** Ego dico. minime obstat dictum reginale decretum his, quae supra dicta sunt. sed ipso non obstante dicendum est, quod potest comparere excusator pro absente citato in criminalibus, & allegare causas causae resultantes ex eiusdem actis existentibus in eadem curia, saltem per implorationem officij iudicis, ut docet An. in l. plane. ff. de peti. here. in tantū, quod si ex forma statuti in criminalibus nemo debeat admitti ad aliquas exceptiones proponendas, nisi personaliter compareret, tamē implorari potest officij iudicis, & opponi notorietas actorum, uel quod occisus. potuit impune offendi vigore statuti, secundum

eundem eundem An. in l. filius famil. §. veterani. ibi, aliud est. ff. de pro. & Bal. in l. 3. col. 7. uerfi. sed quero tunc C. de accusa. & ita uoluit Iaso in l. ubi. pactum. prima colum. C. de transa. & latissime profequitur Gram. in consi. 1. post regias decisi. nu. 2. 4. imo plus dicit ibi, quod admittitur excusator ad opponendum exceptionem declinatoriam, & incompetentiam iudicis, de qua ex actis apparet. secundum Bal. in l. reos. C. de accu. & sequitur Fran. de Are. in cap. ueniens. 10. col. extra. de accusa. & ibi Maria. Soc. in 45. colum. uer. 3. no. de causis. & hoc habet locum non obstante statu. quod nulla exceptio possit opponi, quia non inrelligitur de exceptione notoria. ¶ **F I S.** Sed in contrarium concludit An. de Ite. in const. edictorum, quem ibi sequitur Assi. in 13. no. in 3. quaest. ex autoritate Inno. in c. ueniens extra de acc. ubi dicit, quod causae causae ex actis appetentes non potest excusator allegare, ut sunt exceptiones dilatoriae, peremptoriae, & declinatoriae, sed debent allegari per procuratorem. ¶ **I V D.** Laudo pro nunc sententiam Fisci, & eam sequitur do. Bar. de Capua in d. const. edictorum. num. 14. nullus tamen doctorum facit mentionem de dicto decr. reginali, & sic concludas, quod causae causae ex actis desultantes debent opponi per procuratorem, & non per simplicem excusatorem. ¶ **I N.** Nunquid per quemcumque allegatur absentia? ¶ **I V.** Haec excusatio absentiae, per quemcumque allegatur, admittenda est ut est tex. in l. scire oportet. §. sufficit. ff. de exclu. & in l. contumacia. ff. de re. iu. & uoluit Bar. in l. 2. §. si quis in iudicio. in fi. ff. si quis cautio. & uoluit An. & Assi. in consi. edictorum. in 13. nota. & extat decretum reginale, de quo supra dixi, & in tantum hoc procedit, quod etiam mulier, & infamis admittuntur, secundum Inn. in c. ueniens extra de accusa. quem sequitur. Assi. in d. const. edictorum. ¶ **E**t allegata absentia officij iudicis erit non procedere durante dicta absentia, si erit ex causa reipublicae, secundum An. de Iser. quem sequitur Assi. in d. const. edictorum. in d. 13. no. in v. si uerō allegatur absentia ex causa uoluntaria, ut iur. ad sanctū Iacobum, uel ad studendum in studio generali: & officij iudicis erit, quod statuet huic excusatori

terminum ad denuntiandum, & comparandum. ¶ **S**ed inoleuit communis practica, & forma prouidendi in allegatione dictae absentiae, ut dicatur, quod per curiam fuit d. T. condemnatus, & contumax reputatus (ut & alia in materia contumaciae dixi) uerum si comparuerit infra mensem, deleatur à contumacia, & interim in libro non scribatur. Decernitur tamē uni co decreto, quod si fuerit conuictus non gaudeat, & sit & remaneat ex nunc condemnatus. Et si forte opponeretur & conferretur delinquentem fuisse bannitum & condemnatum pro alio crimine & perseverat in contumacia, tunc licet fuerit citatus domi & allegata pro eo absentia non debet sibi dari terminus ad denuntiandum & comparandum, quia pro bannito nemo loquatur. Est tamen aduertendum quod si citata est mulier honesta & Neapolitana ad recipiendum copiam capitulorum, admittitur per ea procurator cum speciali mandato: uerum si est citata ad informandum, debet personaliter comparere in ecclesia propinquiori. Si tamen est extra & non Neapolitana debet personaliter comparere in palatio & ita seruat magna cur. Et est aduertendum, quod facile non est concedenda dilatio ad denunciandum & comparandum secundum distantiam loci quod citantur delinquens & fideiussor, ad praesentandum; sed legenda est satisfactio praestita; quia multoties iuxta qualitatē & grauitatem delicti solet apponi terminus in fideiussione, quod non possit allegari absentia in loco in quo requiritur maior dilatio tot dierum: & sic talis terminus impartendus est, & non alius & in alia fideiussione solet apponi quod ciuitas detur loco carceris, & tunc non est dandus terminus, uel breuissimus ad perquirendum per ciuitatem & praesentandum, alia pronuntiantur poena fideiussoris. ¶ **I N Q V I.** Sed pone, quod excusator pro absente ex causa uoluntaria citato in domo, allegat ipsū absentem, sed dicit ignorare locum absentiae, & producit testes, qui dicant, quod audierunt itaque amittitur ipsum dicentem, se iterum peregre, quod tempus dabit illi index ad notificandum, & comparandum. ¶ **I V D.** E. X. And. de Iser. quem sequitur Assi. in const. edictorum. in 10. na. q.

na q. dicit, quod arbitrio suo statuet tempus, & si minus statuet respectu loci, ubi est absens, lex supplebit. argu. l. 4. §. si quis ff. de re iud. licet Afflic. ibi ponat aliam practican. Sed procedit id, quod ipse dicit, quando ex fama potest sciri, ubi sit, & sic, si minus extra dubium. quæstio verò Iser. pcedit, ubi nullatenus sciri potest, ubi sit, & ita firmat etiam Anto. de Cana. in tracta. 14 de excu. in 22. q. 1. Et si elapso termi. statuto per iudicē compareat idem excusator & dicat se diligenter perquisivisse, & non potuisse inuenire, ubi foret citatus, & petat prorogari, seu de nouo concedi alium terminum, tunc iudex procedat contra citatum tanquam contra contumacem: nam post illam dilationem siue veniat, siue mittat, audietur, aliās fecus, per tex. in auth. qua in pronuncia. C. ubi de crimi. agi. opor. secundum Bar. in extraua. in uerbo, per edictum. & per do. Anto. de Canar. in d. tra. de excu. in 23. quæstio. † F I S C V S. Sed nūquid excusatio absentis ita simpliciter erit admittenda, uel sit necesse probari? † I V D E X. In hoc passu dicit Spe. in ri. de accu. ver. sed quid si iste, quod debet probari, & probabitur per famam, sola enim fama, & vulgi opinio sufficit tali probationi, ut dicit Bar. in extraua. ad reprinendum. in uerbo, per edictum, per tex. in auth. de exhi. & intro. re. §. si verò. col. la. 5. item iudex se debet de fama informare & id examinare, in quam terram abiisse dicitur, summam, & parte non citata; secundum Bar. in d. uerbo, per edictum. potest & probari per discussionem fiendā p nuntium, seu nuntios, nam sicut sit de bonis, ita sit de personis, secundum Barto. in l. 3. §. prætor ait. ff. de dam. infect. & habetur per do. Ant. de Canar. in d. tra. de excu. quæst. 20. sed in regno sufficit probari per iuramentum excusatoris, ut in consli. edictorum. & ibi. per Nicol. Ruff. & do. Gri- 16 son. in addi. & ita quotidie seruatur. † Et à sententia appellari non potest contra uo iuratē inquisiti, quia per allegationē absentis excluditur contumacia, quæ non potest excludi reo nolente, ut late habetur per do. Anto. de Canar. in d. tra. de excu. 17 in 32. quæst. † Et allegans causam absentis nō tenetur cauere de presentando reu per c. ueniens, extra, de actu. & no. in l.

in eo. ff. de reg. iur. & habetur per Nicol. Ruff. & Gri. in addi. in consli. poenam eorum. & edictorum. † Et dicitur absens ille, qui abest à ciuitate merum imperiū habente, sicut olim à prouincia. Labentem. ff. de pen. & Labentem C. de accu. & ple. ne habetur per do. Ant. de Canar. in supra 19 allegato tra. in 19. quæst. † Et allegatio absentis operatur, ut si admitti debebat, & fuit reputata, id quod fit, nulliter fit, ut no. loquæntum. ff. de re iud. secundum Bar. in l. pe. §. ad crimen ff. de pub. in. & in l. 2. §. si quis in iudicio. ff. si quis cautio & habetur per Afflic. in consli. poenam eorum in nouo requisito, quem uideat. Caue tamen ne teneas dicta Mod. in d. c. post commissum, in quantum dicunt, quod si non admitteretur absentia, posset procurator allegare causas causas, & defendere reum quia est ridiculum in regno, doctrinæ enim allegata per eum loquuntur quando sumus in casu, in quo posset ferri sententia contra absentem. † F I S. Quid si fuit uisus tempore delicti commissi, uel post, an tunc admittatur excusatio propter absentiam? † I V D E X. Dicendum est, quod si fuit uisus tempore delicti commissi, repellitur excusator, & contumax reputatur non comparens, ut est tex. in c. regni, incip. post commissum à delinquentis flagitium. de quo ad propositum mentionem facit do. Pe. de Mo. for. in consli. poenam eorum: constabit enim ad propositum fuisse uisum per informationem de delicto captā, si ibi sint de uiso testes, uel aliter deponentes, quod eum uiderunt tempore delicti commissi, uel uno die, aut duobus ante; secundum Pet. de Mo. for. ibi. & d. c. est in uiridi obseruantia in regno. † I N Q V I. Sed pone, quod delictum, de quo queritur, est antiquum, saltem per duos menses, an tunc etiam, quod fuerit uisus tempore delicti commissi, admittatur excusator? † I V D E X. Ego semper practican in diuersis partibus, & practican uidi, quod quando delictum est antiquum, nō procedit dispositio. d. c. post commissum à delinquentis flagitium, sed ad 21 mittitur excusator. † I N Q V I S I T V S. Plura dixisti in materia excusationis propter absentiam, transcamus ergo nunc ad aliquam aliam excusationem. † I V D E X. Probè dixisti, & ideo scias, quod alias

alia potest proponi excusatio uidelicet hostica exceptio, quæ quidē exceptio est maximi momenti nā si citatus fuit ante, uel post submonitionem, quod uadat ad exercitum, allegata tali exceptione coram iudice citante, habet 15. dies de termino ad iter arripiendum ad dictum exercitum, & donec est in exercitu, & post reditum per 15. alios dies non potest in causa procedi contra eum, sed debet in dicta causa super fideri, ut cauetur per regni consli. incip. hostici exceptio. de excep. hostici. propo. 22 † F I S. Sed utrum, ut competat dicta hostica exceptio, requiratur submonitio, uel habeat locum in eo, qui absque submonitione, sed proprijs expensis uult accedere ad exercitum? † I V D. Distingendum est secundum And. de l. ser. in d. consli. hostici exceptionem. quem sequitur ibi Afflic. quod aut querimus, utrum gaudeat dilatione quindecim dierum, quæ datur ad iter arripiendum, & tunc est citatus, & nō gaudet non præcedente submonitione, aut nō præcessit submonitio, sed postquam fuit citatus cum effectu accessit ad exercitum suis expensis proprijs, & tunc siue citatus fuerit domi, siue personaliter, non gaudet exceptione hostica, quia illud fuit uoluntarium, impedimentum ut euaderet poenam ei inferrēdam, si uero ante citationē quis reperitur in exercitu, seu per uia, & demum citatur in domo, & non præcedente submonitione, accessit suis expensis, si loquimur de iure communi, ille, qui est in exercitu sponte, & non uocatus, non dicitur absens causa reipublicæ, ut in toto titulo. ff. de lega. sed si loquimur secundum terminos consli. prædictæ hostici exceptionis, siue uoluntariè reperiat in exercitu, siue submonitus, competet ei exceptio hostica si tempore citationis ibi reperiebatur, uel erat in uia causa eundi, & sic habes uerita 23 tem. † F I S C V S. Vtrum si quis commissit delictum post submonitionē, gauderet hostica exceptione? † I V D. Dicat, quod non, ut est in c. regni inci. si comites. uel barones. de quo mentionem faciunt And. de Iser. & Afflic. in d. consli. hostici exceptionem. † Et potest hæc exceptio opponi per procuratorem, & excusatorem. secundum Afflic. & Iser. in ca. consli. in 14. 25 quæst. † F I S C V S. Audini, quæ dixisti

in materia hosticæ exceptionis: sed dico quod si quis tempore delicti commissi fuerit uisus, uel saltem, per duos dies, ante unum, uel duos, aut unum post, & deinde uadat ad exercitum, non gaudebit hostica exceptione. per tex. in supra allega. c. post commissum. & hoc uidetur uoluisse dom. Pet. de Mo. for. in d. consli. hostici exceptionem. dum dicit hæc formula uerba. ca. & de excusatione absentis etiam illo casu. uide c. regni, post commissum. & uide c. regni comes. quasi dicat, quod ille tex. limitetur per illud c. regni post commissum. si cut etiam limitatur per c. regni comes. † I V D. Certè doctrina Pet. de Mo. for. quam allegasti, inuit, & apertè dicit id, 16 quod dixisti, & ita pro nunc teneo. † Ad unum, tamen aduertat in hoc, quod ista exceptio debet probari, ut habetur per do. Mari. de Cara. in consli. poenam eorum super reu. ibi, & probantem; & habetur per Afflic. & Iser. in d. consli. hostici exceptionem. † I N Q V I. Quid si allegetur excusatio infirmitatis, an admittatur, & quod sit officium iudicis in ea? † I V. Hæc excusatio est satis iusta, & admittenda est per quæcumque opponatur. secundum Inn. & post eum Abb. in cap. ueniens. extra, de accu. per l. si prætor. §. si ff. de iudi. & idem dicit Sali. in l. reos. 9. col. uers. ex prædictis contrarijs. C. de accus. & Bald. in l. seruum, quoque §. publicè. ff. de procur. in 11. colu. nerruocō in dubium. & est decisum in regno per reginale decretum, de quo supra mentionem feci. & habetur per Afflic. in d. 28 consli. edictorum. in 13. no. in prin. † F I S. Sed quomodo probabitur hæc infirmitas, & excusatio? † I V D E F. Afflic. in d. consli. in 13. not. in 6. quæstio. mouet difficultatem, & dicit, quod Abb. in c. quærelam de procura. dicit probari per testificationem medicorum. idem dicit Barto. in l. cõtuma. cia. §. fin. ff. de re iud. allegat. l. semel. C. de re. militar. lib. 12. demum dicit, quod Ioā. de Imo in leg. quæstum. ff. de re iud. refert tres opiniones, qualiter probetur impedimentum, & unaliter tenet, quod totum hoc remittetur iudicis arbitrio; & quod in magna curia seruatur, quod debet presentari instrumentum publicum quod talis est in tali loco infirmus, & ibi medicus debet attestari curiæ uerbis, quod ille, qui

citatur, est infirmus, & quod sibi non potest comparere absque suo periculo & ita resistet. sed Par. de Put. in lib. syndi. in verbo. negligentia. in 5. col. dicit, quod ritus magnæ curiæ vicariæ requirit refectionem in instrumentum duorum medicorum quem ritum secundum eum intelligit, si in illa civitate poterant haberi illi duo medici, aliâs sufficiat vnus vel sufficiat ille, qui deputatus est à cõmuni. vt ritus intelligatur, & interpretetur secundum ius commune, & pro hoc dicit facere glo. in consi. in causa depositi, ubi dixit glo. quod illa consi. requirens in deposito fore adhibendos tres testes, intelligitur, si sint in loco, in quo haberi possent, & dictus ritus magnæ curiæ vicariæ, item si aliquis, vel aliqua. dicit idem, quod Par. vbi supra: vide Par. de Puteo in lib. syndica. in verbo. tortura, verfic. officialis posuit ad chordam, 2. col. Vide etiam quæ in num. 33. inferius dicam.

29 ¶ Et hæc excusatio potest proponi per excusatores simplicem, absque mandato, secundum Luc. de Pen. in l. femel C. de re militar. lib. 12. Et si est infirmitas non latens sed manifesta, & patens, potest probari per alios, quam per medicos secundum Luc. de Pe. vbi supra. ¶ **IN QVISITVS.** Quid si citatur aliqua mulier prægnans, an possit excusari ut non teneatur comparere? ¶ **IVD.** Dicitur, quod sic, ut probat ritus supra allegatus. Fallit tamen si mulier prægnans esset rustica, & valens, ita ut eo tempore portet onera, ac si non esset gravida, ea tunc ad iudicium ire posset, & non excusatur, nisi esset valde parte proxima testibus Fulgo. & Iaf. in l. 2. ff. de in ius vocan. Rebus in 3. tomo consi. de excusa.

31 num. 42. ¶ Vnum tamen non omitto, quod quando ille, qui allegatur infirmus, est in eadem civitate, vbi est tribunal, admittitur excusatio, etiam quod non presentetur instrumentum infirmitatis, sed sufficit, quod dicat excusator: accedat actarius cum medico in domum, & index si dubitet teneatur mittre, secundum Goffre. Hostien. & Ioan. And. & docto. in cap. tenor. de re iudi. & Barto. in l. quæsitum. ff. de re iudi. & ego restor vidisse pract. cr. nullies in magna curia vicariæ. ¶ **IN QVISITVS.** Quod erit officium iudicis, quando allegatur infirmitas, & in promptu docetur de ea? ¶ **IV-**

DEX. Dicitur, quod eius officium erit non procedere, sed superfedere durante dicto impedimento. per not. in l. quæsitum. ff. de re iudica. secundum Afflict. in consi. editorum, in 15. not. in 5. quæst. & ideo solent iudices decernere, quod quam primum conualuerit, se presentet in curia, alias, quod remaneat contumax, & hoc, ne cogantur iterum eos citare. aliqui etiam solent decernere sub hac forma, & per curiam fuit condemnatus, & contumax reputatus, verum si quàm primum conualuerit, se presentauerit, deleatur à contumacia, & interrim in libro non scribatur. & hæc practica datur per Barto. in l. quæsitum. de re iud. colum. 1. & Doctor Moder. de Campa. in c. post commissum, & ita vidi centies practitari in magna curia vicariæ & ego ipse practicaui. ¶ **FISCVS.** Ego pure, quod exceptio infirmitatis, & absentia, & aliæ quæcunque, quæ præsumitur malitiosè proponi non debeat admitti per iudicem, ut est ritus magnæ curiæ vicariæ, incipit. Item si aliquis civiliter, vel criminaliter. ¶ **IVD.** Optimè dixisti, sed non sufficit sola præsumptio, vt non admittatur excusatio, sed aliud requiritur, ideo inoleuit practica in magna curia vicariæ, quod proposita excusatione index eam admittit, si est admissibilis, subiungendo, quod si fuerit commissus dictus excusatus, non gaudeat. & tunc incipiunt iudices se informare vtum excusatio sit vera, an non, examinando testes & vidi practitari nullies, & ego ipse practicaui. Aduertatur quod quando allegatur infirmitas, si est Neapolitanus, vel in districtu, bannitur & condemnatur, sub conditione, quod presentet vel sequenti die accedat actarius, & eo reperto infirmo deleatur. Est pars, vel fiscus non vult stare visioni actuarij, & petit, quod accedat medicus, debet ordinari, quod accedat medicus, sumptibus petentis, vna cum actuarij, qui videant & referant, & ipso reperto infirmo deleatur. Et si est delictum graue, ordinari solet quod si est infirmus idonee cauetur ut cum primo conualuerit sine requisitione se presentet in curia. Vel fieri potest præceptum penale modo quo supra ut melius videbitur. consideratis considerandis. Sin autem allegatur infirmitas extra territorium Neapolis, tunc allegas debet

debet presentare instrumentum infirmitatis, in forma probante, cum literis medici, continentibus qualitatem & speciem suæ infirmitatis, uel debet presentare dictum instrumentum cum subscriptione medici loco litterarum. Et si solum presentatur instrumentum absque literis medici vel absque subscriptione medici, uel litera absque instrumento, nihil valent & releuant: & illis non obstantibus fit condemnatio. Est tamen bene verum quod aliquando considerato delicto & alijs de æquitate fit condemnatio sub condicione quod si infra certum terminum iuxta loci distantiam, consistere legitime de infirmitate, aut talis delinquens comparuerit deleatur. Et si fiscus aut pars petunt & volunt probare contrarium & presentem infirmum conualuisse & conualescere, aut nunquam fuisse infirmum, tunc admittuntur, & prouidetur quod capiatur informatio de predictis, & ita in omnibus predictis passim seruatur in magna curia vicariæ. Et de excusatione ratione infirmitatis, ac ritu magnæ curiæ vicariæ habes per Rebus in 3. tomo consi. in tracta. de excusa nu. 26. Hodie vero, propter dubium quod posset insurgere ex decreto, quod prius fiebat, quod quam primum conualuerit compareat, an adhuc reperitur infirmus vel conualuerit, solet decerni quod reputetur contumax, verum si infra mensem vel alij terminum comparuerit deleatur, & licet elapso termino non conualuerit presentatur alta fides, & datur alter terminus vsque quod uerè sit sanus, & hæc est uera practica, & non illa Moder. in cap. post commissum. ¶ **IN QVISITVS.** An infirmitas vxoris, & filiorum citati excuset, ut non teneatur comparere durante dicto impedimento. ¶ **IVD.** Ioan. de Firmo, in suo aureo speculo, & reperto: io, in verbo infirmitas dicit, quod excusatur, & allegat ad propositum. 23. distinct. c. communis filius. cum glo. & sequitur Afflict. in decisio. 189. in 11. colum. & facit secundum eum, quia necessitas adiunã carnem suam facit licitum, quod erat aliàs illicitum. c. quanto, extra de consue. & plura alia allegat ad confirmationem predictorum. Ego tamen, nunquam talem excusationem in bonis tribunalibus & curijs, vidi, nec admitti, & merito, quia reginale decre-

tum loquitur de absentia, & infirmitate atque captiuitate proprijs, & non alienis. Imò vix admittunt, propria impedimẽta. Et Rebus in 3. tomo consi. tracta. de excu. 31. & 32. dicit quod hodie vix excusaretur etiam ob duram valetudinẽ patris uel matris, aut vxoris, seu alterius eorum obitu. ego tamen, dico ut supra, est tamen bene verum quod incivilibus de facili hæc impedimẽta admittuntur, sed non in criminalibus Sed in civilibus non prodesset, quia teneatur mittre procuratorem. Dicit tamen idem Rebus sibi nu. 39. quod de æquitate iudex debet admittre contumaciam, verum si infra certum terminum comparuerit, deleatur. Aduertendum tamen est, quod allegans exceptionem carceris delinquentis extra territorium Neap. debet in promptu docere, si infra dictam per authenticam fidem, si ultra dictam, per instrumentum publicum & autenticum; aliàs condemnatur verum si dicit fiscus quod talis carceratio est procurata & affectata, & constaret per inspectionem citationis, seu actorum, videlicet quod carceratio esset post citationem & intimationem sibi factam, tunc non admittitur, sed condemnatur. Et si est ante citationem, & intimationem, admittitur, & non condenatur, vel decernitur fore intimum mandum fisco, & prouidebitur extra bancam. Verum si delictum esset atrox, sub tunc citurnitate extra bancam potest & debet magna curia, seu alia curia superior per eius litteras & madatum penale ordinare curiæ seu officiali detinenti illum carceratum, quod ipsum non liberet, sed cautè detineat, donec aliter fuerit prouisum, & ita practicator. ¶ **IN QV.** An ultra has excusationes, alia possint allegari? ¶ **FISC.** Certe pluries allegatum est reginale decretum, quo cauetur quod præter absentia, infirmitatis, & capturæ excusationes, alia opponi nequeunt. vt quid igitur, iterum quæris tediò afficere dom. Iudicem. ¶ **IN QVI.** omnia tu credis habere in scrinio pectoris, utere tuo arbitrio, ego autem meo vtar. ¶ **IVD.** Nobiscum enim in principio (ut scitis) conuentum fuit, ut vnusquisque liberè in quo debitarer, interrogaret, unde essent inter vos iurgia. Scias ergo amantissime Fisce, quod licet tres tantum exceptiones, & impedimẽta admittat ri-

tus, nihilominus non censetur similia in pedimentura sublati, quia similitudo est eadē natura l. si. ff. mand. Bal. in l. humanitatis 2. col. versic. 4. oppono. ¶ Et ideo potest allegari q. locus non sit tutus propter inimicos & partialitates: nemo enim se suis inimicis exponere debet. c. accedens. in secundo. vt lit. non cont. Sed tunc excusator debet habere mandatum, & index tenetur ei offerre saluum conductum, & tunc non excusabitur, quominus compareat secundum Imo & Ana. in d. c. veniens. & Afflic. in consuet. citationis literæ. num. 24. ¶ Rursus non tenetur comparere in loco pestis. c. ad sup. plicationem de renunc. c. ex parte el. i. de appella. Anto. in c. 1. de iud. Alexand. in l. cum res. in princ. delega. 1. quia salutis & dignitatis prius habēda est ratio l. sed sciēdum. ff. ad treb. quod est verum, quando ius non redderetur in illo loco. A lexan. ibi dem latē do. Ripa. in tract. de posse 3. parte in glo. in verbo pestis, rubrica de Autho ge. consi. in prag. & tunc non est mittendus excusator. Et ideo aprutim (hac ratione) nō tenetur comparere in magna curia vicariæ citati à 15. Iulij vsque ad mensē Septēbris, pp. maximum periculum personarum propter aeris mutationem. ¶ Postremo si quis esset citatus ad maius tribunal, et personaliter cōpareret, essetq; citatus ad minus, vt similitur personaliter cōpareret, quia ad maiorem iudicē debet accedere, poterit ad minorem excusatorem mittere vt per Bart. A lexan. & alios in l. quæsitum. ff. de re iud. Soc. in tract. de cita. art. 31. in 5. esse. & Hippo. in l. de vno num. 118. ff. de re iud. & sic seruatur. ¶ Item potest allegari impedimentum inundationis aquarum, siue vis fluminis. l. j. ff. de si. q. cau. vim fluminis itelligere debemus & si magnitudo eius impedimento sit siue pons solutus sit, vel nauigium non stetit d. l. 2. §. vim fluminis hoc rātem intelligitur, si per alium locum etiam longiorem transire non poterat, aliqui contra. ut ibi, & isto casu non tenetur mittere excusatorem, quia si excusator transire posset, pariter & ipse. ¶ Eadem quoq; rōne pōt allegari impedimentum ob niues. secundum Albe. in d. l. 2. §. si quis in iudicio & ibi no. per l. scire oportet. §. sufficit. ff. de excusa. ut latē Rebus. in d. tracta. de excusa. num. 46. & etiam isto ca-

su, non tenetur mittere excusatorem. & pariter propter tempestatem, siue sit maritima, siue terrestris, dummodo sit impedimento itineri vel nauigationi. Nō tamen sufficeret probari tempestatem fuisse in mari, vel vim fluminis, nisi probetur quod de domo suarecesserit. Bar. in d. l. 2. & est communis opinio secundum Iason. in d. l. 2. §. quod duximus. licet Fulgo. & Paul. ibi tenuerint contrariam, sed reducit ad concordiam Rebus. in loco citato num. 48.

35 ¶ FISCVS. Millies vidi allegari impedimentum infirmitatis per nonnullos, & demum sequuta conualescentia non cōparent, sed fugam arripiunt, quod erit remedium? ¶ IVDEX. Cautela est, quod accedat index, quando factum est arduum, & est timor, quod non comparebit, & procurret ab eo capere fideiussores de se presentando sequuta conualescentia. & si non poterit prestare, apponat custodes in domo, & ipsum consignet in domo sua alieni sub mandato: & possunt astringi excusatores ad indicandam domum, in qua residet infirmus. & etiam possunt examinari testes, q. testificatur etiam cum alijs, qui super hoc haberi possunt. solent enim infirmi per diuersas domos occultari, ut euadant illam cautelam, ut mihi multoties factum fuit.

36 ¶ FISCVS. Pone, quid in ciuitate fuit facta magna briga inter plures, & aliqui fuerūt occisi, aliqui verō vulnerati, qui nō exierunt de ciuitate, sed occulti in aliqua domo curant, & medicantur per medicos, & chirurgos de ciuitate; an iudices possint emanare bannum, q. nemo chirurgorum aut physicorum audeat medicare aliquem absque expressa licentia iudicis, & ante notitiam datam de infirmo, & de qualitate infirmitatis, & etiam de alijs qualitibus? ¶ IVDEX. Ego pluries practicaui, quod sic, & ab alijs vidi practicaui, & potest roboriari per id, quod dicit Bar. in l. 3. ff. de condi. ob tur. causam. ubi querit, & an quis teneat, & cogatur indicare malefactorem: & dicit, quod parti non tenetur, nec etiam iudex coget ad petitionem partis, sed index ex suo officio potest cogere quem, ut sibi indicet malefactorem, & sic hac ratione potest sustineri hac utilis practica.

37 ¶ FISCVS. Sed pone, quod nec excusator, nec medicus volūt indicare, vbiq; sit infirmus, apparet

paret tamen instrumentum infirmitatis: vel indicat, in qua domo eum viderunt, & ibi facta perquisitione non fuit inuentus, an possit licite non obstante instrumentum infirmitatis productio respuere dictā excusationem, eamq; non admittere? ¶ IVDEX. Videtur, quod sic, quoniam nec posset e. e. di. testificationi istius medici dicentis aliquem fuisse infirmum, nisi præcedat diligens iudicis inquisitio. tex. est multum notabilis in l. semel. C. de re mili. li. 12. & ibi Bar. multum notat illum tex. p. singulari. & subdit, quod ideo debet esse cautus assessor, quod in actis faciat scribi, & registrari, quod index diligenter inquisit, & examinauit, vtrum sit infirmus. & ipso diligenter examinante, & inquirente medicus hæc retulit, quod dictum sequitur, & commendat Alex. post Bart. in proce. forum. 3. col. in fin. & Anto. Corf. in suis no. in ver. medicus. incip. denuntiatio facta per medicum vnde si facta perquisitione non inuenit eum infirmum, non modica suboritur suspicio: quod excusatio prædicta infirmitatis proponatur maliciosa: & sic potest eam non admittere, ut est ritus magnæ curiæ vicariæ, incipiens. Item si aliqui ciuilitur, vel criminaliter, de quo supra dixi, quæ notes in actu practico. ¶ IN QV. I. Prosequere ultra domine index, & si aliqua alia excusatio potest competere citatis, ut non teneantur comparere coram iudice citante, nobis eodem ordine retento declarare. ¶ IVD. Alia super pro parte eiusdem querulati allegatur excusatio, & exceptio videlicet, clericatus quæ quidem exceptio & excusatio est maximæ importatæ, cum clericis, & eorum bona sint exempti à legibus imperialibus, & à laicali iurisdictione vt dicit Bal. in auth. item nulla communitas. C. de epis. & cle. & not. in c. quanquam, de cens. in 6. Panor. in c. 2. extra, de immu. eccl. & in tantum hoc procedit, quod si clericus citatus per iudicem laicum nō declinat eius forum, puniri debet pena extraordinaria, quali sit trāsgressor canonis, secundum Bal. in l. 1. in fi. C. de iud. & subdit procedere etiam si statutū prohiberet declinare forum sub pœna, quod tale statutū non valeret. refe. 1. & sequitur Berta. in suo tracta. de epis. 5. parte quarti libri. vers. 40. in fi. dicti uers. iuxta præmissa sciē

dum est nec etiam tenetur clericus cōparere coram seculari iudice, & si non comparet contumax reputari non potest, secundum Io. And. Ant. de Pitt. & Abb. in c. si diligenti de fo. compe. in pe. colu. nec potest index secularis penam contumaciæ in clericum inferre c. 1. extra, de cler. coniu. in 6. Bal. in l. generaliter. 2. C. de episc. & cler. & in l. si quis ex aliena. ff. de iud. & cōsultuit Bart. in cons. 225. clericus sub nomine laici & plenē. Dec. in cons. 141. in 2. lib. scripti alijs Iacob. de San. Geor. in l. non videtur. ff. de iud. 2. prout refert & sequitur Gram. in suo primo consil. post regias decisiones. nume. 36. quod Aegid. de Man. in sua disp. quæstio talis est, quæ est inter disputationes Paul. de Leaza. dicebat, quod clericis coram iudice seculari nō est licita comparitio, nec possibilis prorogatio per c. si diligenti. extra, de fo. compe. & ideo cum constet citatum nō esse de iurisdictione citantis, non tenetur comparere, ut not. in c. si. extra, de appel. & cōsultuit Alex. in cōs. 37. in 3. libro. & faciunt optimē not. per Andr. de Iser. in c. 1. §. præterea. 4. col. quæ sit prima ca. bene. amitt. & Guid. Pap. in de ci. 450. an multæ declaratæ, & in particulari tenet Ioan. And. in regula scienti, in mercuria. tenet, quod non ualet processus iudicis secularis contra clericum citatum per seipsum & non comparentem ad allegandum priuilegiū clericatus, & latē pronobis sequitur Gramma. ubi supra. ¶ FISCVS. Sed licet prædicta sint vera in se de iure cōmuni, tamen in regno non procedunt, ed. quia habemus ritū magnæ curiæ vicariæ, incip. Item seruat ipsa curia, quod nullus, quo cauetur, q. si clericus citetur sub nomine laici, per secularem, non potest suum priuilegium allegare per procuratorē, aut simplicem excusatorē, sed debet ipse clericus cōparere personaliter cum instrumento clericatus, & allegare suū priuilegium, alijs potest reputari contumax, & contra eum proceditur, tanquam contra cōtumacem. ¶ IN QV. I. Ego dico quod clericus non tenetur comparere ad allegandum suū priuilegium, secundum Arch. in c. 2. in 15. q. 4. super gl. & facit gl. & ibi Domi. in cap. si episcopus. 34. distinct. & Specu. in titu. de cita. §. contra citantem. in fin. & plenē per Fel. in c. cum ordinem. 6. colum. de re. & ita

etiam concludit Affii. in consilii. priuilegia in 4. nota. hinc est secundum eum, quod exceptio incompetentiæ iudicis in causa capitali opponi potest per procuratorem, secundu Innoc. in c. veniens. extra, de testib. & sequitur Bal. in l. seruum quoq. §. publice ff. de procur. & idē consuluit Cassa. in consilii. 1. versic. sed nec in totum. Nec obstat ritus supra allegatus, quia ritus licet formam comparitionis clericis corā iudice laico citante, & aliquo modo proponat declinatoriam: non tamen ultra procedit, q̄ si clericus non comparet secundum prædictam formam, possit reputari contumax. ¶ F I S. Non bene inspexisti ritum, quia si bene inspiciatur, dicit ritus, q̄ aliās non auditur, ergo necessario sequitur, q̄ remanet contumax. ¶ I N Q. V. Cum hæc responsio tibi non satisfaciatur, dabo aliam, videlicet, quod rex nō potuit, nec potest imponere legem personis ecclesiasticis, cum nō sint, nec esse possint de iurisdictione ipsius nec aliqd potest imponi eis quod sit contra libertatem ecclesiæ: secundum Panor. in c. graue. de senten. excomm. & per alia, ut ibi per eum & sequitur Gramma. in d. consilii. 1. post regias decisiones, & dicit ita fuisse decisum per iudices mag. cur. vica. ¶ I V D E X. Et ita uouit idem Gramma. in voto 27. vbi subdit, q̄ etiam si clericus distulit opponere exceptionem clericatus, quousque fuerit carceratus, quod postea opponendo annullat bannum, & contumaciam, & non tenetur soluere et penam pecuniariam pro pena contumaciæ. & idem dicit fuisse decisum per Gui. Pap. in deci. 450. & per Cap. Tolosa. in deci. 161. incip. item fuit questum bannū, & ita refert fuisse decisum p̄ mag. cur. vica. non obstante ritu prædicto, pro quib. etiam vide Fel. in c. si duobus: extra, de appel. 3. col. & ita mihi videtur concludendum p̄ istam vltimam rationem Gramm. quam etiam approbat Capi. in deci. 161. incip. in causa Erusioni, licet continuo reputentur contumaces clericis non coparientes corā iudice laico citante, seruata forma dicti ritus, sed semper postea clericis capto annullantur. Aduertas tamen q̄ quādo allegatur clericatus, seu minoritas, aut remissio per baronē petitur, aut p̄ partem, non debent admitti, nisi comparente principali delinquente. & ita seruat magna

curia vicariæ. Est tamen bene verum q̄ licet contumax reputetur, si personaliter non compareat, tñ si postea comparuerit annullatur contumacia. Et in remissione quæ petitur per Baronem exstat regia p̄missio qd nullo modo admittatur, nisi comparente principali, & si fuerit effectus contumax purgata contumacia petetur remissio si fuerit laicus. ¶ F I S C V S. Sepe vidi hanc exceptionē clericatus, & excusationem repelli per iudices factis replicationibus ex aduerso, quod clericus sit incorrigibilis, non incedens cum habitu, & tonsura, perpetrator grauium, & plurium facinororum, excommunicatus, illegitimus, & vilium artium exercitor. idcirco, si placet, de quolibet istorum dispiciamus. ¶ I V D. Perquam grauiter partes fiscali tueris, & vigilanter studes, ne decipiaris. & ideo scias, quod incorrigibilis dicitur ille, qui aliās fuit depositus & reuertitur ad priora delicta, uel in illis perseuerat, secundum Abb. in c. cum non ab homine. de indi. col. pen. versic. quæro qualiter. post Anto. qui voluit aliter, quod dicitur incorrigibilis, si committit alia delicta, et si nō sunt similia, uel etiam minora, quem sequitur Dec. ibi col. fin. dicitur etiam incorrigibilis, qui detrusus in monasterium ad penitentiam peragendam, ea nondum peracta capit fugam, & occultat se uel aliter de facto impedit, ut non possit eum iudex arctare: licet non reperiat in nouo delicto, quia tunc post excoicationem, & anathemam comprimendus est per iudicem secularem, ut in text. secundum Abb. ubi supra in fin. & sequitur eum Dec. & habetur per Moder. Hispan. Ioan. Ber. Diaz. in practica canonica in uerbo data incorrigibilitate. ¶ Et incorrigibilis clericus depositus per iudicem ecclesiasticum, si adhuc incorrigibilis fuerit excommunicari debet, deinde contumacia crescente, anathematis mucrone feriri, & si in profundis malorum ueniens contempserit, cum ecclesia non habeat ultra quod faciat, & per seculare iudicem comprimatur, ita, quod ei deputetur exilium, uel alia legitima pena inferatur, & sic notandum est, quod nullus casus datur a doctoribus, qui succedat post depositionem, quod is solus sufficiat, ut clericus tradatur curiæ seculari, nisi procedente

cedente contemptu excommunicationis, vel anathematis: & nunquam clericus etiā depositus puniri potest per iudicem secularem, nisi declaratur per ecclesiasticū qualitas incorrigibilitatis, quia clericus depositus adhuc est de foro ecclesie, ut per Abb. in c. Ioan. & in c. ex parte. de cleri. coniug. iudex enim ecclesiasticus debet ipsum declarare incorrigibilem, etiam ipso non citato, ne fugiat, ut per Abb. post Card. in d. c. cum non ab homine. & Inno. in ca. 1. de ho. l. b. 6. quos refert Arct. in d. c. cum non ab homine. col. 5. & clarius ibi per Fel. in 4. col. & tunc ipso declarato incorrigibili punitur per iudicem secularem, non prout iudici ecclesiastico videbitur, sed prout iudici seculari, secundum Abb. in d. c. cum non ab homine, ultimo no. & plenē habetur p̄ d. Moder. Hisp. ubi supra: hoc autem intelligitur secundum Bonicon. in tra. de primi leg. cleri. num. 6. ad requisitionem iudicis ecclesiastici, non ex se, & ex officio. ¶ Quo uerō ad aliud: non incedere cum habitu, & tonsura, sciendum est, quod tam clerici in sacris constituti, quam in minoribus debent deferre habitum honestum, ut habetur in cle. fin. §. dignitatem. de vit. & hone. cleri. cle. 2. eod. titul. & in c. omnis 2. r. q. 4. & ibi Archi. & ratio est, de qua per doct. in dictis locis. & habitus clericalis debet esse concedens clericis à capite usque ad pedes, nec debet portare in capite pileum lineū, nec de serico, ut in d. cle. fin. §. dignitatem. & ibi glol. & Card. qui intelligit de birretum lineum vel sericum, non autem intelligitur de pileo serici, qui portatur p̄pter pluuias. item clerici non debent uti veste uirgata, uel partita diuersorum colorū, ut d. cle. fin. & Matth. de Affii. in consilii. regni, apostatates. col. 4. itē talis uelitis, & habitus debet esse clausus, nec nimis breuis nec nimis longus, sed moderatus. clericus officium, extra, de ui & hone. cleri. consistit etiam habitus clericalis in caligis, & calciamentis: item in cingulis, seu corrigijs & fibulis, item in manibus circa portationem annulorum, in cappis, & mantello & talis uelitis debet esse talaris, id est, longa usque ad talos pedis. 2. 3. dist. c. nō liceat. uelatur etiam honestas habitus in coloribus uelitur, quia pannis rubeis uti

non debent. d. cap. clerici. & est aduertendum quod non est statutus certus, & determinatus habitus pro clericis, secundum gl. no. in cle. j. in fin. extra, de electio. & glo. & doct. in cap. pen. de ni. & ho. cleri. & tenet Alexan. in consilii. 8. uidetur super. 1. in 1. li. & in consilii. 149. in causa inquisitionis, col. 2. in fi. in 6. lib. & Abb. in cap. 1. col. 1. in 2. no. extra, de apo. ubi dicit quod clerici seculares non habent certum, & determinatum habitum, sed solum quidam habitus sunt eis interditi: & quod non habent certam formam, sed uelites debent esse honeste, unde sufficit, si clerici portat habitum honestum, & conuenientem clericis secundum consuetudinem, ut tenet Alexā. in d. consilii. ubi dicit, qd omnis habitus honestus & conueniens, dicitur habitus clericalis, dummodo non sit à iure, uel consuetudine reprobatus, & consuetudine reprobata est, & consuetudo regionis secundum Bene. Cap. in cap. pe. in glol. in uerbo, deauratis. extra, de uita & hone. cleri. ubi dicit, quod in tantum est attendenda consuetudo regionis, quod si consuetudo non haberet diuersitatem aliquā inter habitum clericorum, & laicorum, ipsa consuetudo esset attendenda. ¶ Et ex hoc infero, quod malè faciunt iudices hodierni, qui statim ac capiunt clericum; re digni faciunt in actis, quod cum ceperunt non incedentem cum habitu & tonsura, debent enim particulariter describi habitus, & uelites, quas deferrebat, ut uideri posset si sunt honesti, & concedentes, & sic probandum est per fundantem se in eis, ut iuribus uulgariibus, nec enim statur dicto simplici ipsorum, quod incedebat absque habitu, & tonsura, ad quod facit id, quod dicit Inno. in c. super literis extra, de rescript. & Archid. & Ioan. And. in c. Romana. §. contractentes, extra, de rescript. in 6. & per Bart. in l. 2. ff. si quis in ius uoc. uen. ier. & ibi per Alexan. col. 4. & Iaf. ¶ Incedere ergo cum tonsura, est incedere cum capillis tonsis in capite ex parte inferiori ad releuationem sensuum. scilicet uisus, & auditus, sup. aures, & oculos, & potest esse minor, quam tonsura clericorum monachorum, secundum gl. in cle. 2. de ui. & hone. cleri. clericus enim debet habere clericam, uel tonsuram in signum futuræ coronæ, & regni

Plo. in tract. de excom. in tit. de effect. ex communi. & sic, ut uides inter effectus, quos parit excommunicatio, non reperitur, quod ex ea subijciantur coercionem iudicis secularis. ¶ Et notandum est, quod in regno exceptio excommunicationis non admittitur nisi in promptu doceatur per legitima documenta, ut est ritus magnæ curiæ, incip. 34. item, quod in quibuscunque causis. ¶ Item si excommunicatus perseverauit per annum in excommunicatione, debet demum dari curiæ seculari, ut per ea debita poena ei imponitur, ut est capitulum regni incip. item statutus, quod si contingat, & per eandem curiam seculari imponitur poena, de qua in c. regni incip. si quis in excommunicationem, sub rubrica, de mora in excommunicato. item quid seruetur in regno quando opponitur exceptio excommunicationis aduersus accusatorem de spolio, vel de uolentia, uel aliter, uide capit. regni incip. pro bono statu, sicut materiam criminum libenter elidimus. & uide An. de Her. in tit. de statu & con. contra liber. eccle. in cap. 3. in uerbo, post annum, & Matth. de Asslict. in consil. poenam eorum, colu. 2. in fin. & per d. c. pro bono statu. est cautum quod quando opponitur exceptio excommunicationis coram iudice seculari, non datur terminus dierum octo ad probandum, sicut fit in regno in alijs, exceptionibus, sed proceditur pari passu super accusatione intentata, & super dicta exceptione excommunicationis proposita, ut etiam dicit Matthe. de Asslict. in consil. si civiliter agens, uolum. si. uide etiam de exceptione excommunicationis. cap. frequens in auribus notis. ¶ Opponitur etiam, quod est illegitimus, & est ille, qui non est ratus ex iustis, & legitimis nuptijs. & ob id non potest promoueri ad ordines sacros. per capitulum in cunctis. de electi. ca. ut filijs. extra. de filijs presby. sed debet prius dispensari circa defectum natalium, alijs non potest retinere beneficia, & quando dicatur dispensari, & quando non, uide Abb. & scribent. in c. n. mens. extra. de fil. pres. & Ioan. And. & Ioan. de Ana. in c. 2. de schisma, & plenè per docto. in l. quidam consulebant. ff. de re iud. in l. Bai. bai. ins. x. de offi. pro. nec sufficit ad impediendum remissionem, dicere, quod ille illegitimus, ut plenè per Grama,

56 in decisio. 82. ¶ Opponitur etiam, quod est uilium artium exercitor, quod est uide de re sal. oleum, & similia, secundum Bart. in l. ne quis. C. de digni. li. 12. item exercere tabernam, & macellum, ut in clem. 1. de ui. & hone. cle. item esse loenonem, balnearium, uel custodem publicum, uel peliparium, secundum gloss. & Car. in cle. 1. de ui. & hone. cler. & clericus non debet exercere similia, nec per se tabernam, aut artem macelli, licet per alium possit, secundum glo. & doct. in c. significante. de appel. & Specul. in tit. de cleri. conu. in 2. colum. uersiculo sed quam dicas. & ibidem omnino Ioan. And. in addi. si exercet, debet trina monitione moneri ad desistendum. d. cle. prima. alijs non perdit privilegia, ut ibi per Gardin. in pri. oppo. & plenius in 17. quæst. & habetur per Fely. in cap. si constitit. de accu. circa princ. nec etiam clericus potest esse negotiator. cap. fin. de uit. & honesta. cler. 14. quæstio 4. in summa. & cap. 180. distin. & ca. 29. quæst. 3. cerdo. & c. Cyprianus. 46. distin. c. clericum negotiatorem. & per Gemin. in cap. quanquam. 2. col. in fin. uers. sed quis proprie. & non habet privilegium in his, quæ negotiatur. cap. quanquam. de cens. in 6. cle. si. & ibi docto. eo. titu. & ex his habes meritatem de omnibus. ¶ **IN Q V I S I.** Multifariam multisque modis hic fiscus te afficere non cessat, & conatur omnia infringere, & ad suum libitum leges transportare. quare postpositis illis quæro, nunquid alia excusatio possit proponi. ¶ **I V D.** Alia insuper proponi potest excusatio, uidelicet, carcerationis: circa quam est sciendum, quod est legitima, & iusta excusatio ad excusandam conuentionem inquisiti. & ad eandem proponendam quilibet admittitur, & ea stante, iudex non potest procedere contra dictum carceratum. I si quis instituat. in ff. de hæc. instit. & plenè per Inno. in cap. ueniens. de accusatio. & habetur in regno per reginale decretum, de quo supra sæpius mentionem feci imo officium iudicis erit, cum proponitur hæc excusatio, non procedere durante dicto impedimento. per no. in l. quæstum. ff. de re iud. & plenè habetur per Asslic. in consil. edictorum. in 13. no. in 5. quæstio. & in decisio. 289. colum. penult. & Alexand. & alij in l. 2. §. simili modo. ff. si quis cautio. & Bartol. in l. pen. §.

58 pen. §. ad crimen. ff. de pub. in. ¶ Et hoc nondum procedit, quando detinetur per uiam iustitiæ, sed etiam si per uiam detineretur ab aliquibus foruscitis, uel aliter, quia eo petit excusatio per ea, quæ habentur in c. bonæ. extra. de electio. & Gem. in ca. 1. de cleric. non resi. in 6. & Matth. de Assl. in decis. 289. colum. pe. faciunt quæ habentur in l. 1. ff. de eo, per quem sa. erit. & ibi doct. 59 ¶ Item procedit, si post citationem, & ante comparitionem fuisset captus ab hostibus, seu Turcis, ut habetur in regia prag. incip. pro serenissima regia Ioanna. sub rubrica, quod ea, quæ facta sunt per re. Al. 60 ¶ Et intantum est uerum hoc, quod etiam si quis fuerit reputatus contumax, & infra annum, quem habet ad purgandum contumaciam, captus fuerit ab hostibus, taliter, quod non ualuit comparere, & processum fuit ad sententiam foriudicationis, secundum formam consil. regni, poenam eorum. & licet cucurrerit, ei dilatio, datur ei nihilominus restitutio in integrum, ut admittatur ad probandum causas, & sic causas iusti impediti, quare comparere non potuit, non obstantes, quod sit clausus annus, & lata sit sententia foriudicationis, per ea, quæ notabiliter tenent Innocen. Bald. & Feli. in c. ultra tertiam. col. 3. in prim. extra. de testi. & Alber. Bru. in tra. de ed. decre. litu. in uerbo, confessio. columna. 5. & 6. ego dico, quod habui in facto in casa nobilis Ioannis Iacobi Hebuli foriudicati, qui eadem fuit liberatus. 61 ¶ **F I S.** Licet prædicta procedere possent, ut dixisti, non tamen procedere puto ita indistinctè, sed ita demum, nisi reus citatus in alitiosè arripuisset iter, ut aufugeret. taliter, quod impedimentum capture supueniens sibi potest imputare, quia non intendebat comparere coram iudice citante, & sic nõ debet excusari, quia arripuit iter, ut nõ eo pareret, & si detinetur, uel quomodo libet capiatur postea, sibi imputetur. per not. in l. si is, qui rei. ff. ex qui cau. maio. & not. per Bald. in l. ea. quæ. C. quomodo & quando iud. & quæ no. in cle. 1. de do. & continua, & quod nota in c. contra morem 50. distin. & per Archid. 1. quæst. 3. cap. eorum. & plenè per Maria. Soci. in c. proposuisti extra de foro competen. nu. 22. prope finem. 62 ¶ Secundo puto intelligenda prædicta ni

si captura fuisset affecta, & procurata per ipsum citatum quia tunc non excusat argum. l. 2. in fin. uers. neque. ff. si quis cautio secundum Ioan. de Pra. & pro hoc facit id, quod nota per Bal. & Ange. in l. seruis plurimum. §. 2. ff. de legat. primo. & in text. l. spationem. ff. de excusatio. tuto. & in text. eodem ritu. §. item tria onera & quod tenent Bartol. & Alexan. & docto. in l. si uero. ff. qui facti. cogant. quod si quis data opera affectaret, & procuraret, quod ab aliquo accusaretur coram alio iudice ad effectum impediedi inquisitionem, tunc talis actus affectatus, & procuratus sibi non prodest, & talis accusatio procurata non impedit inquisitionem. ¶ **I V D.** Recte dixisti, & ideo laudo faciundiam tuam. ¶ **I N Q V.** Solèc Barones petere remissionem uassallorum suorum coram alijs iudicibus. carceratorum, & aliquando petere remissionem cause eorum uassallorum coram seipsis carceratorum, uerum ab alia curia inquitantur per eadem causas, idcirco rogo te ut aliquantisper de his differamus. ¶ **I V D.** Libenter faciam, & ideo scire debes, quod si baro. habet iurisdictionem in suis uassallos priuatiuè ad alios iudices cum clausula annullatiua, uel abdicatiua, potest petere remissionem cause, & ei fieri debet, nec potest uassallus in sui præiudicium prorogare iurisdictionem alterius iudicis. & de hoc extat decisio sac. regij consilij, relata per Capit. sub nu. nono. Tamen est aduertendum quod si uassallus non est carceratus pene baronem, non sit remissio nisi comparente principali delinquente ut dixi supra coram eo iudice a quo petitur remissio. ¶ **F I S C.** Sed quid si aliquis commisit furtum Capue, & illud furtum alibi asportat, ibique capitur, an iudex illius territorij, ubi est commissum furtum, possit petere remissionem dicti uassalli, & ei sit fienda? ¶ **I V D.** Dicis, quod non. bis enim fuit decisum in sacro regio consilio, ut restat in Capit. in decisio. 104 in causa do. comitis Montellæ. ¶ **I N Q V I S I T V S.** Putarem uerè prædicta, nisi dominus illius loci, ubi est commissum furtum, haberet privilegium cognoscendi de delictis alibi commissis cum clausula annullatiua, uel abdicatiua, quia si polleret cognoscere, etiam si delictum alibi patraret, quanto magis, quando delictum patraretur

in suo territorio, licet alibi contractetur & pro hac opinione facit textus in regia pragmatica in capitulo, licet ut uniuersis. ¶ I V D E X. Ego ipse putarem ita dicen-
 65 dum, sed cogitandum relinquo. ¶ I N-
 QVISITVS. Quid si uassallus alicuius Baronis delinquit in territorio baronis habetis priuilegium cognoscendi contra delinquentes in eius territorio cum iurisdictione ne priuatiuè ad alios iudices: & dominus, ac baro dicti delinquentis similiter habet priuilegium cognoscendi contra eius uassallos alibi delinquentes, an possit petere remissionem sui uassalli carcerati in loco delicti ¶ I V D. Optimam questionem proposuisti, & eam habui in facto semel, cum eram iudex in terra sancti Seuerini, & allegauit in scriptis in fauore principis Salerni, in fauorem cuius ego determinauit contra illustrissimum ducem Nuceria, & decretum meum fuit confirmatum in magna curia vicaria, idcirco eas allegationes per ordinem inferius ponam & sunt hæc, videlicet. Spiritus sancti gratia adfit: indubitatis iuris esse dignoscitur, iudicem loci, ubi delictum patratum esse dicitur, posse cognoscere, & in delinquentem animaduertere tibi enim quis deliquit, illic iuri subiacere debet, vt C. ubi de crimi. agi. opor. authen. qua in puincia. & l. 1. & l. si aut. §. penult. ff. de accusa. & ff. de re milita. l. deserterem auditum. in princip. & l. 3. ff. de offi. p. rasi. & l. venditor. ff. de iudic. quocumque priuilegio non obstat, ut in d. auth. qua in puincia. hinc scribentes dixerunt delinquentem remitti debere ad iudicem loci delicti, non obstante contraria consuetudine. per text. in l. 1. & ibi Barr. & docto. C. ubi de cri. agi. opor. & tenent Iacobus de Bello nullo, & Aeg. in §. si uero quis comprehensorum. in auth. ut nulli iud. colla. 9. & Io. de Ana. in c. pri. de rap. glof. in c. pastoralis. in uerbo, more & ibi, Ioan. de Imo & Zaba. de re iudi. & Ioan. Fab. in d. auth. qua in prouin. & Cy Bar. Bal. Sali. & Iaso. in l. 1. C. de sum. tri. & Bal. in conf. 205. in lib. 3. & Ca. po. conf. 59. & Paul. de Cast. consil. 307. incip. de iure communi. in nouis. Fel. in c. licet ratione delicti col. 4. in princip. uers. ex dictis docto. cum pluribus sc. de fo. comp. & plenè Boer. in decisio. 29. in l. 66 parte, & ubiq; per doct. ¶ Hinc etiam di-

xerunt iudicem loci, originis, vel domicilij non posse inquirere de delictis alibi commissis, & patris, cum spectet ad iudicem loci delicti, ut plenè prolequitur Gadi. in uiti. qua. posita in fine tract. & tenuerunt Odo. & Iac. de Bellouif. in d. l. 1. C. ubi de cri. agi. opor. & Ioan. And. in addi. Spe. in tit. de compe. iu. adi. §. 1. licet Cyn in d. l. i. teneat contrarium. & opi. Cy. sequitur Ange. de Areti in lib. male. in uerbo, hæc est quedam inquisitio in 12. col. & aliam in contingentia facti dubitatum fuit, & de eis in sacro regio consil. ut refert Mod. colle. Grama. in decisio. 260. inci. Michael. ex quibus inferri posse puto quod de iure communi iudex loci delicti, est iudex ordinarius, & competens, & licet concessa sit iurisdictione iudici loci originis, vel domicilij etiam pro delictis alibi commissis, non uidetur tamen derogatum iurisdictioni iudicis ordinarij de iure communi, & sic iudicis loci delicti, ut dicit Bald. in l. 1. uer. ex tra queritur. ff. de offi. con. & late Roma in c. 66. §. 393. incip. præfens consulario. & Dec. in consil. 3. in 3. col. & diligenter pro tenui facultate, & probatur in authen. qua in puincia. ibi non obstante quocumque priuilegio. & ibi per Docto. maximè. Salice ubi habetur, quod etiam si quis habeat priuilegium, ne possit conueniri, nisi sub tali iudice, tamen in loco delicti, vel contractus
 67 istud perdit. ¶ Itè aduertendum est, quod omnis iurisdictione est penes regem, & ipse dat omnes iurisdictiones ut l. j. ff. ad l. Iul. de amb. i. & ab eo iurisdictiones ipse fluunt, & refluunt, sicut flumina ad mare secundum Bal. in l. 1. §. ad hæc. v. colum. & de iur. fir. & aliquando, & semper in dubio, cedit iurisdictionem cumlatiuè, ut late probat Ludo. de Ro. in consil. 393. in cap. præfens consulario. & Fel. in c. ceterum. de iudi. 3. col. & ibi. Ant. de Butri. in ultimis uerbis suis. And. Sicul. in c. sluduisti. de offi. deleg. & Ang. Are. in l. 1. §. si q. appellatione in pe. col. ff. de appel. & Bar. in l. studebitus. C. de offi. p. rasi. & regulari. riter inferior cum superiore habet iurisdictionem cumlatiuè, ut per prædicta patet. aliquando concedit iurisdictionem priuatiuè, quod cognoscitur ex uerbis priuilegij secundum Fel. in d. cap. ceterum in 3. colum. & firmat Ludo. Ro. in supra alleg. consil.

consil. & Ang. in l. testamta. C. de testam. uerbi gratia, si in priuilegio diceret, quod solus talis iudex cognoscat. nam per hoc uerbu. solus, uidetur adempta iurisdictione alij secundum Ang. in l. i. C. ubi, & apud quem, & per gloss. ibi. Idem quando in uerbis priuilegij ellèr opposita clausula decreti annullatiua, ut si dicatur: si secus actus fuerit, sit irritus, & inane. tunc et uidetur priuatiuè iurisdictione concessa, & de cõsensu partium nõ possit tunc renunciari, secundum glof. in cap. statutum, ad finem principij in uerbo, committatur, & in c. dispensia. in uers. processus. de referip. in
 68 6. f. Item aduertendum erit, quod effectus est maximus, si iurisdictione fuerit concessa cumlatiuè, vel priuatiuè, nã primo casu etiam respectu inferioris ad superiorem, habet locum preuentio, secundum Ang. in d. l. i. §. si quis in appellatione. in pen. col. ff. de appellatione. & firmat Doct. supra allegati in c. pastoralis de offic. ord. in princ. secundo, nerò casu, quando priuatiuè est concessa, non habet locum prerogatio, etiam de uoluntate partis, ut in auth. habita. C. ne si. pro pa. & ibi per Bald. in 8. col. uer. su per hoc distingue. & adempta est iurisdictione totaliter, etiam a superiori, nisi in certis casibus, ut per Fel. in d. cap. pastoralis & habentur per Capi. in decisio. nona, in fine. ¶ Itè aduertendum est, quod priuilegia per principes concessa ita intelligi debent, ut non inferant iniuriam, nec præiudicium tertio: secundum glo. in l. beneficium. ff. de consil. princ. & ibi Docto. & est tex. in l. locum filij. ff. de testa. milita. & in cap. super eo de offic. deleg. & ideo dicit Bald. in d. l. beneficium in 2. col. quod princeps concedendo priuilegium, & beneficium non uult cooperire unum altare, & aliud discoopire. l. afsiduis. C. q. po. in pi. habe. facit etiam text. in c. quamuis. de res. in 6. ideo dicit magistraliter Inno. in c. cõ delicti. de donatio. quod priuilegia principum dum tangunt iura concedentium, debent latissime interpretari, sed quãdo respiciunt damnum uel præiudicium tertij, debent strictè interpretari, ut ubique habetur per docto. istis præmissis condescendèdo ad principalem decisionem casus nostri reperitur concessa iurisdictione prædecefori moderni illustrissimi domini P. Saler.

ni per regem Ferdinandum per multum et poris spatium ante priuilegium. I. D. Ducis Nuceria, ut ex data priuilegiorum apparet, in contrahentibus, uel quasi, delinquentibus, uel quasi, in eius terris, ciuitatibus, castris, locis, & territoriis, non obstante, quod sint familiares regij, armigeri, & alij quicumque, etiam per inuilegiati, nõ obstantibus quibuscumque priuilegijs, literis familiaritatis, & alijs quibuscumque, cum clausula abdicatiua, & priuatiua. Ibi ita, quod de huiusmodi præmissis causis, & primis, & secundis appellationibus, nullitatibus, reclamationibus, supplicationibus, retardatis, & denegatis iustitij omnium prædictorum, & aliorum quoruncumque, nec debeat, nec possit se intromittere, nec iurisdictione uti, nec iurisdictionem habere, nec alio quouis modo se intromittere alius, quam præfati, princeps, & mater, et fratres, et cum clausula, seu decreto annullatiuo, et c. ¶ Demum reperitur concessa iurisdictione illustri domino Duci Nuceria in eius uassallos delinquentes extra territorium, et districtum ciuitatis Nuceria, et aliorum locorum, et pro quibuscumque delictis alibi patratibus, et commissis, cum clausula, quod non possint, neque debeant coram alijs iudicibus trahi, citari, molestari, aut aliter uexari, sed solum coram dicto illustri domino D. Nuceria cum clausula abdicatiua, seu decreto annullatiuo, prout in priuilegio prædicto latius cõtinetur. Dubitatur modò, an uassallus dicti illustris domini ducis Nuceria delinquens in territorio illustrissimi domini Prin. Salerni, et per officiales eius captus, & carceratus, debeat remitti ad dictum illustrissimum minimum Ducem. Et intrepide dico, quod considerando primo, quod iurisdictione concessa dicto illustri domino principis, priuatiuè est concessa, ut per prædicta satis ostensum est: quo fit, ut à rege totaliter iurisdictione sit abdicata, nec in ea possit se ulterius intromittere, nisi in certis casibus, ut habet per Fel. ubi supra: & tenet Panor. in c. ceterum, in 2. col. de iudi. & Bald. in l. 1. 43. quest. ff. de re. diuisio. & Marti. Laude in tra. de priuileg. in prima rubri. con. clu. 145. & tenet Afflict. in prælu. feu. con. 7. circa me. & Ioan. Fab. in d. auth. tu to. in princ. 4. col. & Bal. in l. si. C. si a non
 com-

compe. in col. fi. & Gramina. in decisio. 30. nu. 10. & Alb. Bru. in consi. 47. uis dubijs. prima col. & abdicata ab eo iurisdictione in præmissis casibus; quatenus postea secundo loco sit concessa iurisdictione dicto illustri Duci, quâ tuncque priuatiue sit cõcessa, non officit, neque officere debet dicto illustrissimo domino principi, neque præiudicat priuilegio prædicti illustrissimi d. principis, cui esset derogare iuri tertio cõpetenti: quod non est sciendum, ut supra dixi. & est text. in indiuiduo in l. fi. §. exceptus. C. qui pot. in pl. habe. ¶ Nec rex potuit plus iuris transferre in alium, quàm ipse habeat. ut l. nemo plus. ff. de regu. iur. & in cap. nemo potest. extra. eo. titu. li. 7. & ibi per Dy. Io. And. & Ioan. Mo. & ubique habet. & si ponatur, quod vassallus regius deliquerit in territorio dicti illustrissimi principis, certè si peteretur remissio, non esset hæc minima. ergo cõcedet illustri Duci, ut per prædicta patet. & quatenus per priuilegium dicti illustris ducis sit abdicata iurisdictione, intelligi debet, ubi alteri competet iurisdictione de iure cõmuni, uel priuilegio non abdicatio, & æqualis tps: nã secus si per priuilegium amplissimum, & per multum tẽporis spatium antea concessum, ad quæ facit doct. Bar. in l. n. os. 1. no. C. de diuer. offic. lib. 12. dicitur quod si statutũ disponit scholares posse conueniri coram episcopo tantum, & tamen de consuetudine sit, quod rector etiã possit cognoscere, per istud statutum non est derogatum iurisdictioni, quàm tribuit consuetudo: secus, si ius commune tribuit, per no. in c. j. de consi. in 6. facit. l. militis. §. milita. ff. de milita. testa. quam doctrinam inducit Fely. in d. c. pastoralis. in 3. limitatione, ad declarationem, & intelligentiam clausule abdicatiue, tu solus cognoscas, & c. & per dictum priuilegium inducitur, ut licet q. ratione delicti possit, & deberet cõueniri coram ordinario loci delicti, quo cunq. priuilegio nõ obstante, ut d. auth. qua in prouincia, tamẽ stante dicto priuilegio, quod etiam in specie derogat & dicit, quod etiam ratione delicti, uel contractus non possit alibi cõueniri, nõ potest, nec debet conueniri in loco delicti, ut est text. l. 2. C. ubi quis de curia. uel co. & tenet Ias. in l. beneficium. ff. de consi. princ.

nume. 60. in secunda limitatione. & tanto magis prædicta procedunt, cum dictũ priuilegium illustrissimi D. P. sit conforme 72 cum iure communi. ¶ Et sic fauorabilis est, latissimè interpretandum. & quod sit conforme cum iure commune, satis per prædicta, & præmissa patet. & quod sit fauorabilis, tenet domi. Anto. de Butri. in capit. olim tibi. extra. de uerbo. significa. per illũ text. in fi. & firmat Ias. in d. l. beneficium. nu. 39. imò in hoc cõcurrit duplex priuilegium, secundum ius commune, & secundum ius singulare priuilegij, & fortiora sunt duo utriusq. q. unũ. §. affinitatis. in situ. de nup. & auth. itaque. C. communita de successio. ¶ Et quando sunt plures priuilegia ti sub eadem consideratione, & consideratur maior ratio priuilegiati, secundum Bal. in aurb. habita. C. ne fil. pro patre. 74 ¶ Et ubi quis habet duo priuilegia, præfertur habenti unum secundum Afflic in consi. statuimus. 2. in 7. notat. in 1. q. in fin. 75 ¶ Præterea nõ debet remitti alia ratione quia tempore quo dictus uassallus deliquit habitabat in territorio. d. 3. cap. & p. duos annos ante habitauerat ibi exercens artẽ & commorans ibi, ut ciuis, & ibi duxit uxorem, quo ut, ut licet de iure incolatum, & domicilium nõ fortiatu quis per habitacionem solam, ut efficiatur de foro, in quo habitabat, nisi appareat habitantem ex uero animo, uel præsumpto ibi habitare, ut ibidem incolatum contraheret, quod probaretur de uero, si ibi per decennium habitauerit, ut dicit glos. in l. r. C. de incol. & in l. lex. Cornelia. §. domum, & ibi Barto. ff. de iniur. de præsumpto, si probat, quod cum maior parte fortunarum suarũ ibi habitaret, ut ff. de indi. l. hære. absens. in gl. magna, & Leues. C. de incol. & latè ex ordi Ang. in consi. 26. incip. quidam uictor de sancto Ricardo, tamen stãte priuilegio i. d. p. concedente iurisdictione nedũ in incolatum, & domicilium habentes, & habitantes, sed in quouis modo commorantes, ut cõtãt uerba latissima priuilegij. d. i. d. p. iurisdictione comprehendat illam & talem commorationem, ut uerba priuilegij aliquid operentur. nam licet priuilegium debeat restringi, illud esset uerum, quãdo uerba priuilegij patiãtur illam restrictione, secus, si essent itã ampla, & lata, q. restringi

stringi non possent. secundum do. Anto. de Butri. in c. olim. de uer. signi. & Ias. in d. l. beneficium. Sed cui dubium dicta uerba priuilegij ita ampla non solum se referre ad incolatum, & domicilium facientes, secundum dispositionem iuris communis, sed etiam ad alios commorantes quomodolibet, & qualitercunq. cum aliã dicta uerba nobis seruirent de uento: tanto uerò magis, quod probatum sit, quod ibi commorabatur, ut ciuis. ¶ Præterea alia ratione præfertur i. d. p. in cognoscendo contra dictum Liombrunum, quia præuenit in captura dicti Liombruni, & ipsum habet in fortijs, & stante præuentione reali præfertur alteri iudici æquẽ ordinario, & habenti æqualem iurisdictionem. per ea, quæ habentur per Bart. & Alexan. in l. sepulchri ff. de sepulch. viola. & Bal. in authen. sed nouo iure. C. de fer. fugi. & per Ange. de Aret. in libro male. in uerbo; iudex commisit, quod Caius, & plenissimè congerit Maria. Soci. in cap. pro 77 posuisti. extra. de fo. compe. ¶ Item præfertur ratione quærelæ expositæ per uiduam uxorem occisi, quæ elegit tribunal d. i. d. p. & iurauit per horrescere potentiam aduersariorum in ciuitate Nuceriæ. hæc enim uiduis, & miserabilibus psonis permissa sunt l. vnica. C. quando imperat. in terui. & mise. perso. & habetur in consi. regni, statuimus, la secunda. & ibi per Afflic. nec dici potest elegisse tribunal iudicis omnino incompetentis, sed omni respectu competentis, ut 78 per prædicta satis latè ostensum est. ¶ Sed posito sine veri præiudicio, quod ambo tam d. i. d. p. quã i. d. d. essent æquali priuilegio sub eadem consideratione priuilegiati, tunc dico, quod recurrendum est ad ius commune conuassatis priuilegijs, per ea, quæ no. Doct. in authen. quas actiones. C. de sacrosanct. eccle. & habetur per Barr. in l. sed & milites. §. 1. ff. de execu. tut. & est text. de hoc in l. final. §. exceptis. C. qui po. in pig. habea. & habetur per Afflic. in consi. statuimus, la 2. in 7. no. in 2. q. & habendo recursum ad ius commune per supra dicta patet de solutione presentis questionis. & ita dico iuris esse ego Petrus Foller, saluo semper meliori consilio, cui me subijcio, & ita decreui, & decretum fuit confirmatum in magna curia uicaria, & tormentauim dictum Liombrunum, qui tandem non fuit confes-

sus, & fuit per me absolutus, qui demũ falsum testimonium reddidit contra me, quod ego receptassem Ferdinandum Rontam in signem lattonem, & steti carceratus in magna curia uicaria per sex menses, & demum tanquam innocens absolutus, & non ualuit tantum cantare, ut puniretur de falso quia erat testis fisci, & sic nota fructus officierũ. ¶ I N Q. Dixisti superius de priuilegio. l. vnica. C. quando Impera. inter pup. uid. & mise. perso. quod uiduæ & miserabiles psonæ habent priuilegium eligendi forum. 79 ¶ An dictum priuilegium competat mulieribus maritatis habentibus uirum inutile. FIS. Nulli debet esse dubium, quod sic, quoniam uidua dicitur etiam illa, quæ habet uirum inutilem gloss. in l. ucti. in uerbo orbitates. C. ad l. fia. de pla. & per eam not. ibi Bald. quod priuilegia quæ dantur uiduis dantur etiam istis. late præfertur Castell. Cott. in suis memor. in uerbo uidua, plura citans, & And. Tiraqu. in tracta. de lege conu. num. 7. & sequitur Gulie. de bened. in repe. c. raymucius, in uerbo cuidam Petro tradiderunt num. 48. plures citans. ¶ I V D. uera sunt allegata per te, sed sanè intelligenda, quid enim si mulier habeat uirum inutilem culpa sui, an gaudeat priuilegio prædicto, aliã in regia audientia, principatus citra, dum quædam mulier maritata, Delia nomine, expouisset querelam in eadem de uulnere, & peteretur remissio accusati a Barone, replicabat fiscus non debere remitti, quia illa gaudebat priuilegio. d. l. vnica, quia licet haberet uirum tamen dud est, quod ab eo quo ad thorum separata extitit, & sic erat uir inutilis; ego dicebam quod ista propria uoluntate se separauit, quod sibi non licuit, & cogenda esset redire. c. accedens el 2. ut lit. non cont. c. porro. c. significasti. de diuor. traditur in c. literas de rest. spolia. per Immo. in c. ueniens eod. titulo. Io. de Ana. in c. intelleximus de adulter. & per Bal. consi. 2 27. in lib. 2 & Henr. Boihch. in c. significasti de diuor. & Petr. Paul. Parif. consi. 54. numero 52. 80 par. 4. ¶ Non enim potest fieri separatio thori absque iudicio ecclesiæ, & absque iusta & legitima causa, ut traditur in ca. 1. de dona interni. & vxo. & in d. cap. porro, aliã per iudicem ecclesiæ possit inquiri, & puniri. ut in d. capi. porro, impedimentum enim

nim affectatum & procuratum non prodest
 l. 2. §. similiq; modo. ff. si quis cautio. & culpa
 sua nemini debet prodesse. Malitia. n.
 propria non potest allegari ad suum com-
 modum. l. transactio. & ibi Bartolu. C. de
 tranfa. Nam dolus eius, in cuius fauorem
 pronusum est, facit cessare prouisionem le-
 gis. l. & primo. §. uerb. ff. ad uelle. & ibi Bar.
 nec dolus debet patrocinari doloso. leg.
 verum §. hoc quoque. ff. pro soc. Glo. in l. i.
 titio in princ. ad muni. Bald. in l. si infantem.
 81 C. de leg. ¶ Item quia cessant cause pro-
 pter quas datur uiduis priuilegium prædi-
 ctum: prima causa est, quia decipiuntur in
 iustis, eò quia sunt uiro priuati, secunda
 quia sunt tristes, uiduæ, quia sæpe molestân-
 tur, tertia quia sunt in tristitia & luctu, &
 non habent consolantem secundum Gu-
 liel. de bene. in c. raynutius, in uerbo qui
 cum alia mat. con. nume. 1. 2. 3. cum seq. Item
 priuilegia tributa paupertatis consideratio
 ne, non competunt illis quibus eorum cal-
 pa obuenit. l. pe. ff. de iur. dot. Gloss. & docto.
 in capitulo. quæ in ecclesiis. de constit.
 ilatè per Dida Couarru. in l. i. nar. resolu. li.
 2. fol. 617. His tamen non obstantibus, con-
 trarium determinauit regia audientia, fuit
 que magna curia appellata, & tandem re-
 uocato decreto dictæ regie audientia, ille
 carceretur fuit remissus ad Baronem. Illa
 tamen decreti reuocatio fuit ex nouiter de-
 ductis quia ad instantiam Baronis probatè
 fuit in Magna Curia dictam Deliam inho-
 neste uiuere, & proinde uiduæ priuilegium
 sibi non competere. ¶ I N Q. Postquam
 82 enim hanc in materiam incidimus, quæ
 ro an uidua luxuriosam vitam & inhonestam
 ducens, gaudeat hoc priuilegio? ¶ I V D.
 certe non, et ita pluries obtinui, et uoluit
 textus in l. his solis ubi Bald. et Saly. C. de
 reuoc. don. antien. eisdem. C. de secu. nup. et
 Fely. in c. significantibus. col. pen. de offi. de
 le. Luc. de Penna. in l. 3. col. 2. C. de priui-
 leg. Schol. libro 12. et Couarru. in lib. pract.
 83 questio. c. 7. ¶ F I S. Sed nunquid hoc priui-
 legio gaudeat ea mulier quæ uitam cælibem
 agit nec inquam uirum habuit, nec de nu-
 ptijs contendit, si que illa maior? ¶ I N Q.
 Non potest tale priuilegium ei competere.
 Glessenim in d. l. uirica mouens questio-
 nem, et referens opiniones, ultimo loco
 recitat hanc opinionem negatiuam, ergo

illam tenere uidetur, huic opinioni adhi-
 pulatur tex. ex diuo Hieronymo in epistola
 ad Fabiolam de ueste sacerdo. in ca. uidua.
 34. distin. Vidua enim (inquit) est, cuius
 84 maritus mortuus est. ¶ Item uidua ex pro-
 pria significatione, et stricta, dicitur ea,
 cuius maritus mortuus est, non ea quæ nu-
 quam uirum habuit. Nec obstat responsum
 Iuricon. in l. malum. ff. de uerbo signific. id
 enim procedit ex lata significatione. secun-
 dum Sozi. in cap. ex tenore de for. com. lib.
 6. et Fely. in c. significantibus de offi. deleg. num.
 8. et Alcia in d. l. malum, hæc enim lata si-
 gnificatio non est admittenda, in hoc casu
 ubi agimus de priuilegio aduersus iuris cõ-
 munitis regulas exhorbitanti. Item com-
 munitis usus loquendi, qui maximam in his
 rebus habet autoritatè. l. libroru. §. quod
 tamen Cassius. ff. de lega. 3. uiduam illam
 appellat, quæ maritum habuit, et amisit.
 Hancque opinionem uidetur firmare Co-
 uar. in loco superius citato. F I S. Contra-
 riam sententiam tenuerunt Azo. in summa
 C. quando Impe. inter pupil. et uid. et Cyn.
 Oldra. Alber. Bart. et Fulgo. in d. l. uirica ap-
 probant. Ioan. lup. in ca. per uestras. de do-
 na. inter uir. et uxo. 2. no. numero 120. Gui.
 Pae. in decisi. 566. And. Iser. in constit. rgu
 statuimus numero 10. et ibi Affli. licet. nu.
 29. Rebuff. in leges regias primo tomo tra-
 de sen. prouiso. art. 3. glo. ultri. col. 2. Luc. à
 Penu. in l. fina. C. de priuilegio. ¶ I V D. Hanc
 ultimam opinionem commuam extima-
 rum doct. et Couarru. quem tu Inquis. p.
 contraria opinione allegasti, hanc (ultimo
 loco) opinionem firmavit, ubi fœmina ces-
 ser grauis ætatis, honesta, quæ uitam cæ-
 libem à iuente castissimè duxerit, et in
 eo casu, præsertim ubi non immineret gra-
 uissimum præiudicium illi qui ad iudices
 regios uocatur responsurus, et secundò hæc
 opinionem refert aliàs fuisse decisum. Et
 pro eor to hic doctor Clarissimus, licet uo-
 luerit aliquid dictæ communi opinioni ad-
 dere, nihil tamen addit, nam cū dubium
 est communitè opinionem procedere, in-
 ducente uitam cælibem, et honestam et cas-
 sam. et in ea quæ uirum non contendit?
 Vnde concurrentibus prædictis siue sit gra-
 uis ætatis, siue iuuenis procedit communis
 opinio. Nec potest admittendum, ut fieri,
 an sit graue præiudicium aduersatio, ita

uel ne, semper enim grauatur pars quando
 extra locu sui domicilij trahitur, grauat
 etiam & eius baro qui causam amittit, &
 emolumenta quæ ex ea possit percipere,
 & sic, si hoc attenderet nonnunquam com-
 munitis opinio haberet locum, & in eo quod
 addit, quod debet esse ætatis maturæ, ne-
 scio in quo fundatur; cum & uirgo simpli-
 citer, sine sit iuuenis, siue ætatis maturæ,
 gaudeat hoc priuilegio. Secundum And.
 Iser. & Affli. in consti. statuimus. in 8. quæ-
 stio. Dicerem tamen, quod si hæc mulier
 esset nobilis, ualde diues, & habens plu-
 res factores, & seruitores, ac diuites & po-
 tens consanguineos, non gauderet hoc pri-
 legio: Et licet uidua quantumcunque di-
 ues gaudeat; secundum And. Iser. ibidem,
 nihilominus hoc non admitterem in hac
 muliere, quæ ex lata significatione dicitur
 uidua, ut superius dixi. & ex lata inter-
 prætatione, admittitur, ut gaudeat priui-
 legio. ¶ I N Q. V I. obiter enim & quasi
 per transennam, superius domine iudex di-
 xisti, quod uirgo gaudeat priuilegio. d. l.
 uirica; nunquid id uerum sit, procedatq; in
 dubitare hodie? Et licet magna sit, autori-
 tas And. Iser. & Affli. in regno, nihilo-
 minus loquuntur absq; lege, & sine ratio-
 ne, non enim causæ, propter quas, uiduæ
 habent priuilegia in uirgine concurrunt.
 Nō sunt miserabiles uirgines, propter uir-
 ginitatem, imò fortunatissimæ, nec à Deo
 afflicte; ut sunt uiduæ, iuxta illud Esaiæ
 47. Sterilitas & uiduitas uenerunt tibi, sci
 licet afflictio. si enim credimus Guli.
 à Bene. in rep. cap. raynutius in uerbo
 qui cum alia mat. contra. num. 128. tripli-
 ci de causa sunt uiduæ priuilegiatæ, primo
 quia sæpe decipiuntur iniuste, eo quia sunt
 uiro priuati, iuxta illud Marci. 12. Deuoran-
 tur domus uiduaru, quos maledixit salua-
 tor. Matth. 23. uq; (inquit) uobis scribæ &
 pharisei hypocritæ qui comeditis domos
 uiduarum: sunt etiam tristes uiduæ: quia
 sæpe molestânur, cum sint uirum destitutæ
 qui ipsarum erant defensores. § patitur. in
 fit. de in iur. Item sæpe sunt uiduæ in tristi-
 tia; quia maritos non habent eas consolan-
 tes; & in signum cuius portant lugubria,
 nec ornantur ut coniugata, sed solum secū-
 dum earum tristem cõditionem. Hæ enim
 causæ, cessant in uirginibus, semper enim

uirgines habent multos factores, & con-
 sanguineos ætates, circa earum honorem
 & causas, ac bona. Et si ipse possent de fa-
 cili decipi, non permittitur, nec (ut dixi)
 sunt tristes, immo lætæ & gaudentes expe-
 ctantes beatam spem quæ reuelanda erit.
 86 Viduæ enim & si multos habeant consan-
 guineos, si ex parte mariti, semper odio
 prosequuntur, & unusquisque uerbis & fa-
 ctis, illas male afficit, etsi liberi ex eodem
 matrimonio remanserint, aut sunt mino-
 res, & illos defendere nequeunt: si maiores
 ab eis pessimè tractantur uolentes domina-
 ri a consanguineis non solum non defen-
 duntur, imò depredantur, si audantur, & de-
 cipiuntur, nec miserandæ matres uiduæ
 in aliquo estimantur. Si liberi non remâne-
 rint, sed priuigni, aut extranei heredes uè
 eis, quia uix cibum quietè percipere ualèt
 quotidie iniuriantur, defraudantur, & expel-
 luntur, lacrimas emittere ac suspiria, eis
 non permittitur; risus & solatia eis non
 conueniunt, exire e domibus, & circuire
 palatia curiarum non toleratur; hæredes
 & liberi anhelant quotidie ad earum do-
 tes, consanguinei & fratres sui id ipsum cõ-
 sequi laborant, taliter quod uerè omni au-
 xilio; sunt destitutæ. Hæc enim omnia
 cessant in uirginibus. Quamobrem, ne-
 scio quo fundamento possent opinio Iser.
 defendi. Dicit (quæso) uestra dominatio.
 F I S. Enarrasti quæ tibi occurrunt contra
 Iser. opinionem, audias modò quæ in con-
 trarium dicere occurrunt, ut sic utraque
 in medium opinione allata, melius quid di-
 87 cendum sit, arbitrari possit. ¶ Maior enim
 ratio concurret in priuilegiando uirginem,
 quàm uidua, quoniam uirgo habet au-
 reolam uirginitatis, quam uidua amisit, er-
 go si uidua habet priuilegium, fortius il-
 lud habere debet uirgo, & hoc argumento
 utitur Afflictus ubi supra. Secundo pro
 hac parte facit tex. in l. malum. ff. de uerb.
 sign. ubi aperte probatur, uiduam nedum
 illam dici, quæ aliàs uirum amisit, sed eam
 quæ nunquam uirum habuit; & miror qd
 Affli. & Iser non allegent illum tex. Terti-
 o pro hac eadem parte allegant omnes
 Doct. tenentes suprascriptam opinionem de
 muliere seruante uitam cælibem, cum ea-
 dem sit ratio (ut tu domine iudex pbè di-
 xisti) I N Q. V I S. Non credes me adstipu-
 lari

lari velle, tuæ opinionioni, huiusmodi vestris dictis, sum etenim in eadē opinione. Virginitas non est virtus moralis, nam virtutes quaruntur ex actibus. 2. ethi. 28. q. 1. §. ex his, virginitas autem merè procedit a natura. Item virginitas magis conuenit iuuenibus c. puberes, de desponsa, impu. & c. 2. desponsa. iuuenibus autem non conueniunt virtutes morales. 1. 2. q. 1. c. omnis ætas 2. 2. q. 1. c. paruuli. Item virtus consistit in medio de consue. c. ex parte. virginitas autem est extremum, quia abdicat omnem actum venereum. Item contingit male vti virtute virginitate autem male vti contingit. Nam si primi parentes virgines fuissent, male vti fuissent. Item virtus perditā reparatur. de pœn. dist. 2. virginitas autē perditā non reparatur; imò hoc posse non cōuenit Deo. 3. 2. q. 5. c. si paulus. Item nulla virtus inclinā contra finem ad quem natura ordinauit; quia finis habet naturam optimi, sed natura ordinauit nē bra genitalia ad coitum, propter prolis generationem, huic autem repugnat virginitas. Item tendit ad corruptionem vniuersi. Item repugnat matrimonio instituto a Deo; Et sic cum virginitas non sit virtus moralis, non debet privilegiari non concurrente miserabilitate. ¶ Et quod ad argumentum de aureola, est sciendum quod aureola, est quoddam premium, privilegium, correspondens victoriæ privilegiatę. Et ideo secundum quod sunt tres victorię privilegiatę, eodē quod sunt ceteris alijs excellentiores, in tribus pugnis iminentibus, cuiuslibet homini; sic sumuntur tres aureolę. Nam potissimam victoriam obtinet virgo contra carnem, martir contra mundum, doctor contra Diabolum, dum nō tantum a se, sed etiā ab alijs remouet ipsum. Et ideo his tribus aureola proprię dicta debetur. Debetur tantum aureola nō omnibus uirginibus, sed illis quę propositum seruant, perpetuo uirginitatē habuerint. siue propositū illud firmauerint notę, siue non; licet illud propositum aliunde fuerit interruptum, integritate tamen carnis manente. Dummodo in tali proposito inueniantur in fine uitę; & hæc secundū Ri. 4. distim. 3. q. 3. ar. c. 1. Quamuis Tho. 4. distim. 49. ar. c. 3. uideatur uelle quod oporteat illud propositum esse noto firmatū. Vn-

de secundum eum aureola debetur corruptus sola mente; dūmodo uere penituerint & in tali proposito reperiantur in fine. Debetur etiā uolenter, uel non uoluntariē corruptis, sola carne, non mente. Debetur etiā (secundum Richar. in lo. supra alleg.) his qui sunt uirgines ex necessitate, ut sunt naturaliter frigidi, & eunuchi si uoluntate habuerint incorruptionem perpetuō seruandi, etiam si facultas adesset coeundi. Sicq; ex prædictis, habes, quod uirginitas, prout sumitur, quę prouenit a natura non est uirtus moralis, nec ei competit castitas uidualis, quę est habitus electiuus, perpetuę abstinentiæ, a ueneris, & pariter non comperit aureola, uirginitas autem, prout sumitur secundo modo, pro ea quę suscepit propositum seruandū eam usque ad finem, & sic pro habitu electiuo, bene est uirtus moralis, & ei debetur aureola, & proinde dicta in proxima præcedenti quæstione, & omnia allegata in ea bene procedunt, & manifeste constat loqui in illa uirginitate considerata isto secundo modo. Et si Afflict. qui inducit argum. de aureola, intelligeretur de uirginitate primo modo sumpta, uehemēter errasset, ne ergo tantum uirum, errare dicamus, dicendum est, sentisse de uirginibus, secundo loco dictis. Et text. in l. malū, de uirginibus secundo loco, consideratis, intelligere optime procedit, & expressē id sentit, ibi, sed eam quoque mulierem, quę uirum non habuisset. Isto enim casu secundo, uerum est uirginitatem comparari uiriditate, quę (ut dixi) est habitus electiuus perpetuę abstinentiæ, a ueneris, & sic concluditur in Somn. Virid. cap. 297. & seq. Vidua enim dicta est, quasi naldē idua, ab iduum die qui mēsem diuidit, hoc est, a uiro diuisa. Plau. Sthicho. 2. 2. quę tandū uiro suo caruit. Ci pro Cecinna. 10. Cogitator uiduarum hæc in Ethimologia uel diffinitio realiter non conuenit nisi uirginibus secundo loco consideratis. Et si uerum, esset privilegium. I. uni comperere uirginibus eodē quia naturalem uirginitatem habeant, pariter esset dicendum nēdum mulieribus uirginibus, comperere, sed hominibus uirginitatem habentibus. IVD. Hęc quæstio latē, a nobis fuit discussa, & pro certo, tenerem opinionem

per

per te inquisitum superius relatam, cum sit æqua, & iuri consona, & per eam conciliantur opinioniones omnes; Nam opinio Afflict. & Iser. procedit in uirginibus uitam uirginalem, & cęlibem eligentibus seruare, usque ad finem; iuxta terminos quæstionis præcedentis, & non sine causa Bart. in l. vnica. noluit firmare pedes in tenendo simpliciter, quod uirgines gauderēt priuilegio, sed relinquit arbitrio iudicantis. Est tamen bene uerum, quod cum sit quæstio nimis fauorabilis, fisco, simpliciter uidi seruari in omnibus uirginibus, ut habeant priuilegium & male. Tamen de iure non recedo ab hac opinione, uel quod relinquitur arbitrio iudicantis: tales enim qualitates potuerint concurrere, quod merito beneficium comperat, ut miserabilitas, carentia defensorum, uel oppressio a potentibus aut alie. ¶ IN Q. Retentis terminis priuilegij, & beneficij. d. l. vnica ¶ quæro de quæstione pulchra, magna curia uicarię seu alius iudex competens, citauit pupillum, uiduam uel aliam miserabilem personam, comparent & declinant forum, eliguntq; forum iustitiarij prouincię, nunquid Magna curia possit dictis miserabilibus personis statuere terminum, infra quem se præsentent coram iustitiario regionis? Et uidetur quod terminum prædictum, assignare nequeat, Nam l. vnica, dat iurisdictionē iudici, eligendo, per miserabiles personas, & eam tollit & aufert a iudice declinato, unde cum ita sit, iudex declinatus, statim desinit esse iudex, & cum non sit iudex, terminum statuere nequit, & pro hac opinione in terminis, habeo decisionem And. Iser. in constit. si quem nostrorum. ¶ F I S. Semper conaris paradoxa in medium afferre, in hac quæstione non iter for mātā aliter de iure dicēdum arbitror; Nā expresse in contrariis decidit. glos. in d. constit. si quem nostrorum. ubi pro hac parte allegat text. in l. 2. §. si dubitetur. ff. de iudi. qui manifeste probat quod ab illo qui habet ius reuocandi domum poterit exigi cautio, de stando iuri coram suo iudice, id ipsum exceptit ex text. d. constit. ¶ IN Q. Paradoxa & calumnię, et hodie non sunt nisi in ore & mente fiscalium, salua pace bonorum, qui credunt aliud nō esse officij eorum nisi contra dicere semper, & euer-

tere innocentiam, ueritatem, & rectitudinem iudicij, student mutare uultum, & effigies de beneuolo in trucem, & de humili in superbum. ¶ Non igitur sine causa, text. in l. uniuersi. C. ubi causifica. noluit quod si aduocati uel fisci procuratores, iniurijs & deprædationibus, quempiam vexant, iuri sunt comburendi. Ad rem igitur nostram redeundo, dico, quod minime obstat meæ opinionioni. text. in d. §. si dubitetur, ibi enim erat iudex, dans terminum, quia ad eum in termino debet redire, & ita magistraliter respondet And. Iser. ibi. ¶ F I S. Officium fiscalium summē necessarium, fuit: tendit. n. ut puniantur nocentes, & innocentes, ac probi hominis releuentur. & Gell. lib. 6. c. 14. nēdum necessarium (inquit) est ut puniantur nocentes, sed etiam iustissimum. Quod multis autoritatibus probat Gratia. in c. reos cum seq. 2. 3. 19. 5. Alexan. Alef. 3. par. quæst. 5. l. Luc. a Penn. in l. i. C. de delict. & occulta. lib. 1. 2. Actus enim punitionis ē nobilior omnibus alijs actibus iustitię in communi, excepto premio, ut Scot. inquit lib. 4. sentent. distim. 14. quæst. 2. qui distim. 9. inquit, iustitia punitiua est commutatiua pœnæ pro culpa, & non respicit punctum indiuisibilem, sed medium habet, latitudinem, intra mætas rectę rationis. Quare obmutescet, & de cetero Fisci officium, ne vituperes. Vnde digressus sum redeundo, Glos. opinio, alio medio corroboratur, Iudex a quo est appellatum per appellationem desinit esse iudex, & tamen dat terminum appellati ad se presentandum conspectui iudicis, ad quem, ut in cap. persona, & c. ex ratione, de appella. & not. Barto. in l. prætes, C. de appella. Item iudex laicus, coram quo opponitur exceptio, respiciens spiritualitatem, si remittit causam ad ecclesiasticum, præhigit terminum, infra quem compareat coram illo ut habetur in l. quociens. C. de iudi. secundū Ang. & Cast. in d. l. 2. §. si dubitetur. ergo idem in casu proposito. ¶ Hęc opinio nem tenuit Afflict. in eadem constit. h. quem nostrorum, in huiusmodi uerbis. Et quod iudex qui remittit in casu proposito, non sit omnino incompetens, ultra alios, probō inconuictibili fundamento. ¶ Viduę habent duplex priuilegium, unum secundum ius commune, seu quod reddit ad ius com-

f 2 nunc

mine, q̄ non cogantur extra proprium do-
micilium, & prouinciam respondere, sed
coram suo iudice ordinario conueniantur
alterum, quòd si uoluerint agere, & con-
ueniri coram rege, possit iudicium, ordi-
narium declinare, & aduersarij cogantur
examine regis sui copiam facere. ut d. l.
unica, quando ergo intendunt uti secundo
priuilegio, recedunt à iure communi, &
uruntur priuilegio, & iure speciali, ergo il-
le est iudex ordinarius, & competens, tum
secundum ius commune, tum etiam secun-
dum ius speciale, & priuilegium uiduaru
& si desinit esse iudex facta electione, non
desinit omnino, imò remanet, quia posset
uidua uariare, & iterum adire iudicem ip-
sum declinatum, ut infra dicam. Præter-
ea, quando iudex ordinarius declinatur,
non declinatur eo quia, non iudex, sed eo
quia habet electionem, unum de duobus
94 eligere, quem uoluerit, & iudex enim com-
petens, dicitur, etiam ille cuius iurisdic-
tio poterit per exceptionem elidi. glof. & Car-
di in Cle. 2. in 3. quæstio, ut lit. pendeu. Er-
go non est dicendum, quòd sit in compe-
tens, facta electione per uiduam. Sed pro
Deo, domine iudex, ne differas ulterius,
quid sentis in hac quæstione, nobis dicere:
uidisti enim in quantis, hic mihi conicia-
tur. ¶ I V D. Semper ridiculum, & homi-
num de villis, reputari, ad inuicem patro-
nos causarum in defensionibus, conuicia-
rica enim attendenda sunt, quæ ad rem
facere uidentur, & vnusquisque suam af-
ferre debet opinionem, uterque enim ue-
strum (ut meum interponam iudicium)
bonis & peritis iuris doctoribus tuetur. Ve-
rum aduertendum puto, quòd dinerfimo-
de formant casum quæstionis, Affli. & Iser.
& Glof. Nam Gloffa & Iser. formant ca-
sum in ea uidua, quæ citatur coram suo or-
dinario iudice, & declinat eius forum, &
tribunal; At Affli. format casum in ea ui-
dua quæ citatur eo à magna curia vicarie
uel iustitiarie regionis, & eius forum decli-
nat: casus. n. hæc diuersitas, magni momen-
ti uidetur, nam in primo casu formato,
per glof. & Iser. non ea difficultas concur-
rit, quæ in secundo, quippe, cum in pri-
mo, omni respectu iudex ille est compe-
tens, siue attento iure communi, siue iure
speciali, ipsius uiduæ, aut alterius mis-

rabilis personæ, ut bene ad propositum cõ-
siderant ffectus. Et ideo tanto magis miror
de Iser. qui tam liberè tenuerit contra gl.
At in secundo casu magna curia vicariæ,
seu iustitiarie prouinciæ, est penitus iu-
dex incompetens, & à nullo, per speciale
rescriptum, poterit impetrari, contra ui-
duam, uel aliam miserabilem personam,
ut in d. l. unica optimè probatur; Tunc tã-
tum efficitur iudex competens, cum ab eis
adeatur, & non aliter. ut ibi in secundo re-
sponso. Quare in primo casu, teneo cum
glo. in secundo uerò contra Affli. in pun-
cto iuris. Est tamen bene verum, quòd in
practica, pluries uidi seruari contrarium;
¶ I N Q. Multum enim interest, attende
97 re circa factorum formationem, ¶ nã cum
ex facto ius oriatur, modicum quid variâs
facit uariare, & ius, quare de cætero ero
instructus. Retentis ergo terminis benefi-
96 cii. d. l. unica ¶ quero de alia quæstione.
Pone quòd uidua elegit forum magnæ curi-
æ vicariæ, pro morte uiri, superueniunt
pupilli filij occisi, & eligunt forum iudi-
cis ordinarij, in prouincia, petuntque
remitti causam ad illum iudicem, &
debeat remitti? Et mihi uidetur duplici
ex causa, remitti debere, prima, quia ubi
concurrunt plures accusantes, & concur-
runt femina, & masculus, præferuntur fe-
minæ masculus. l. 3. ff. de lib. cau. in ca-
su in quo essent in pari gradu, maxime
ratione pudicitie se us. Itẽ quia masculus
uenit de iure communi, & mulier de iure
speciali: ergò masculus est præferendus ar-
li. in causa. ff. de min. Item quia specialiter
concessum, non debet redundare in alte-
rius præiudicium l. nec anus. C. de eman.
lib. & hanc opinionem tenuerunt Bald. &
Salye. in l. vxor. C. qui accu. non poss. Cum
ergo pupilli masculi superueniant, & accu-
sent, atq; declinent forum regij officialis,
petuntq; remissionem causæ, remittenda
est, quia ipsi in prosequenda iniuria præse-
runtur. Secunda causa est, ut remissio he-
ri debeat, quia quando pupilli petunt cau-
sam remitti ad iudicem loci, idest, ex iure
communi, ergò fauorabiles sunt. Se-
cundum Do. Anto. de Bu. in cap. olim tibi
extra. de uerb. sign. per illum text. in fin. &
firmat Iaf. in l. beneficium nume. 39. ff. de
consti. princ. Id. n. inuenti rectè, uidetur

tenere

tenere Angel. in l. ubi cõceptum. ff. de iud.
nam ibi colligitur regula, quòd ubi cõ-
ceptum est iudicium, ibi finem habere debet
fallit (secundum eum) quando declinat
iudicium ille, qui plures iudices habet. Sic
ergò, cum pupilli superueniant, habeantq;
plures iudices, etiam quòd iudicij sit ali-
97 bi cõceptum potest peti remissio ¶ Item præ-
fertur priuilegium causæ naturalis, priuile-
gio causæ accidentalis, secundum Bal. in
l. qui habet. ff. de tutel. Sed priuilegium
causæ naturalis, est ætatis, quod concur-
rit in personam pupillorum, & priuilegiij
causæ accidentalis, est in uidua, quod est
miserabilitatis, ergò pupilli præferuntur.
F I S. Contrariâ opinionem puto probabi-
liorem. Nam priuilegiata est uidua, & pri-
uilegiati sunt pupilli, eodem priuilegio.
Sed conclusio est, quòd priuilegiatus non
uitur priuilegio contra pariter priuilegia-
tum, ut uidetur tenere Affli. in consti. Ita
tenuimus ut magnæ, ergo non habetur in cõ-
sideratione priuilegium ipsorum pupillo-
rum. Item pro hac opinione bene uidetur
facere consilium Aret. 82. secunda col. ver.
Sed dubium remanet. ¶ I V D. Remissio
nem causæ, ad instantiam pupillorum, (ra-
tionibus, per inquisitum consideratis) fieri
debere, proculdubio arbitrator. Est tamen
benè verum, quòd ubicumq; apparere, seu
constare posset, quòd remissio peteretur,
per collusionem, uel per fraudem, & ut res
facilius reduceretur ad concordiam, denegã-
da esset, eo enim in casu, licet, in accusan-
do, pupilli præferantur, rationibus supra al-
legatis reijciuntur, & uidua ut idonei orp-
fertur, ut latè dixit Boer. decisio. 228. & di-
cam infra in uerbo, audiantur exceptio-
nes proponendæ per eos, ad vnũ tamen ad-
uertendum est; quod facit difficultatem in
principali negotio. Nam posset dici quòd
pendente accusatione facta per uiduã, non
admittantur pupilli, etiam q̄ maius ius
prætendant, ad nouam accusationem; nisi
ut pro eorum interesse assint, ut offensor
puniatur sufficienti pœna. Ut dicam in d.
uerbo, audiantur exceptiones. Et sic nõ po-
terunt iudicium nouare, sed in eodem iudi-
cio tenentur assistere. In quo ultimo cogi-
tandum relinquo, quia est pulchrum uer-
bum tantò magis quia hodie uidemus, de
facili fieri transactiones in curijs Baronũ,

& in curijs regijs minimè; & sic semper
quando petitur auocatio causæ à curia re-
gia ad baronem, uidetur fieri in fraudem.
¶ I N Q. Maximum certè est misera-
98 bilium priuilegium ¶ Sed utrum possint va-
riare hæc personæ, posito quòd egissent co-
ram vno, & uelint mutare propositum, &
alium iudicem adire? Et in hoc mihi uide-
tur concludendũ, quòd facta electione de
vno, per miserabiles personas, non sit licita
uariatio; quia ex electione facta, est ac-
quisitum ius parti aduersæ, & iudici elec-
tio secundum Spec. in titu. de comp. iud.
elect. num. 15. & in titu. de reo. nume. 8. ubi
loquitur de scholari, qui habet tres iudi-
ces, & vnũ eligit. & ita etiã tenet Berna.
Secundo. in auth. habita. ne fil. pro pat. in ver-
bo, huius rei optione data. Hæc quidem
de facili, tum maxime, uidetur procedere;
ubi hæc miserabiles personæ, non simpliciter
egissent corã vno iudice, sed ultra de-
clarassent, quòd illum eligunt in suum iudi-
cem, cum perhorrescentia aduersarij, co-
ram altero, iuxta terminos consti. statui-
mus. quia tunc per electionem factam, re-
non integra, non potest variari. l. apud au-
fidium. ff. de optio. lega. & l. statu. liberum;
§. si. ff. de lega. 1. Nam licet electio sit varia-
bilis, non tamen est variabilis declaratio
secundum Glo. quam sequitur ibi Iaf. in l.
quicquid astrigendæ. ff. de uerbo. obliga.
num. 8. F I S. Nouam opinionem in hac
quæstione affers; An fortè ignoras quòd
priuilegio. d. l. unica, nõ possit renunciari?
secundum glof. in dict. l. in uerf. excedere,
quam ibi Bolog. ultra alios reputat singu-
larem, & in l. pen. C. de pact. Roma. consil.
269 incip. non est dubium, Felyn. in c. si di-
ligente de for. compe. 4 fallen. 3. correla-
rio. Berta. in tract. de gabell. 7. par. quæstio.
27. Bal. in c. de causis. col. antep. de offi. de-
leg. Et ideo hæc de causa, Tho. Parpa. in
d. l. pen. dicebat se uidisse in causa cuius-
dam uiduæ, quæ corã ordinario, iam erat
causa apunctata, ad ius, petijt se remitti,
coram principe, & fuit remissa, quia per
consensum primum in litigando, coram
ordinario, non potuit renunciare priui-
legio. d. l. unica. Idemque tenet Affli. in
consti. statimus col. 10. q. 13. Quod esset
imitandum, nisi cum persona miserabili
esset admista nõ miserabilis, quæ tunc varia-
tio non

F 5

tio non

tio non daretur, sed remaneret causa coram primo scdm Aret. conf. 83. col. 4. vers. vltimo dicebant & sequitur Neutz. in sua fil. nup. in lib. 6. nume. 38. ubi disputat veritatem huius limitationis, licet in contraria opinione, contra Afflic. fuisse Dida. Couarru. in lib. practi. quest. c. 7. versus finem, in vers. nono. ¶ I V D. Profecto hæc questio est satis pulchra, & valde practica & in ea, non est dubitandum, quod licet miserabile persone consentissent coram iudice ordinario, quod possent postea variare, & petere se remitti ad regium tribunal. ¶ Sed remanet dubium quoniam ipse personæ miserabiles, adissent tribunal regium, illud eligendo in iudicem ordinarium, an possint variare, & petere se remitti ad iudicem ordinarium, & in hoc concurrunt rationes considerate, per inquisitum, quod remitti non debeant, semel tamen facta est declaratio & electio, semelque præstitum est iuramentum, de perhorrescentia, nimirum si uideretur non posse variare, & pro hac opinione uidetur facere doctri. Bal. in l. 1. C. de sur. uerfic. quartus casus: Docto. n. loquentes quod possint variare, ponunt exemplum quando prius egissent coram ordinario, & deinde uolunt adire regem, ac casus noster, in eo uersatur, ubi aditus esset Rex, eiusque iudicium orauerint miserabiles persone, & deinde ab eo uellent declinare, ubi enim declinarunt iudicium ordinarij oportuit eas iurare se perhorrescere potentiam aduersariorum in partibus, per d. l. vnicam. & const. statuumus, ubi autem uellent modo variare, & redire ad ordinarium, esset necesse, iterum iurare, quod ibi perhorrescant potentiam partis, quod quidem non est præsumendum cum in curia regis, non cadat potentia, nec merito, ¶ quæ idem sunt secundum Card. in Cle. 2. §. notorium de re. iudi. & nota. in l. 1. & ibi Barto. C. de his qui per met. iud. non appella. & Barto. in l. fin. ff. quod met. cau. Et hac ratione, quando tex. in d. l. unica. dat priuilegium miserabilibus personis, ne extra prouinciam extrahantur, non dat ratione perhorrescentiæ, sed ratione maioris comoditatis instrumentorū & testium. Errant igitur multi, qui indiscriminatim iurant de perhorrescentia. Sed si quis dicet, ex dictis meis met, me conuinci, non esse

idoneam eam rationem, quam paulo ante considerabam, quod ideo non est dicendum, miserabiles personas non posse tribunal regium declinare, quia esset necesse iurare, de perhorrescentia, quia possent declinare alia ratione, uidelicet maioris comoditatis instrumentorū & testium. respondeo quod hoc priuilegium, ne extrahantur extra prouinciam habet locum, quando conuenitur, at ut possint adire regem, habet locum quando ipsæ agunt, unde cum semel elegerint tribunal regium, præsumendum est, quod instructæ uenerint, & confidentes ibi habere commoditatem: & sic eis debet imputari. Alias eluderet curia principis & cluderentur aduersarij, qui contra ius commune, traherentur ibi, & demum cum haberent causam in bonis terminis oporteret alibi se transferre: elusio autem est enitanda secundum Fel. in c. rodolphus 2. col. vers. & ob elusionem. de præscript. Electio enim habet vim repudiationis, & cætera consumit. Bal. in l. 1. §. col. C. de fur. ¶ Item priuilegia declinandi forum, sunt strictè interpretanda, cum sint causa multorum malorum. l. penul. C. de pri. scholarium. & ibi not. Luc. à Penn. lib. 12. Et ita tenerem de iure tanto magis, quia semel causa uocata ad regem, inferior non debet, nec potest in ea manus apponere, & indecorum esset, licet pluries uissem contrarium practicari, & nescio qua ratione. Cum ergo casus euenierit, defendas causam tuam tu scice. ¶ I N Q. Obiter enim Fiscus superius dixit, quod miserabilis contra miserabilem, non possit uti priuilegio. d. l. uni ¶ nunquid enim id sit indistincte uerum, & necor ne sit omnino uerum. Nam ubi pupillus conueniat pupillum, qui erit reus conuentus, poterit uti priuilegio contra actorem pupillum, & est ratio, quia pupillus reus conuentus habet æquale priuilegium cum actore, habetque aliud priuilegium, quia est reus, qui nititur communi priuilegio, quod actor sequatur forum rei. & hanc opinionem approbat Luc. à Penn. l. 2. in fi. C. de silen. lib. 12. referens longam distinctionem. Iac. de Are. in l. fin. ff. ex qui. cau. ma. que m. refert Alber à Rosa. in d. l. fin. & ibi hoc idem firmat, sed licet. Afflic. in cõ. sti. statuumus alleget Luc. à Pen. in l. 2. uoluit

init allegare in l. pen. co. tit. & in quantum ipse dicit, quod refert longam distinctionem Iac. de Aret. uoluit allegare Iac. de beluis. si uerò pupillus, uel miserabilis sit auctor, eligatque ordinarium iudicem conuenti pupilli, uel miserabilis personæ & conuentus eligat magnam curiam vicariæ, staretur electioni actoris, & non conuenti, quia conuentus cum nollet stare iuri, coram suo iudice ordinario, uideretur esse in malitia, quia in eius terra comodius posset habere testes. sicque ut uides, non est indistincte uerum id quod proximo loco dictum est. ¶ I V D. Hæc omnia refert Afflic. in allegata cõ. sti. statuumus in secunda q. in 7. nota. & tandem ipse concludit, quod priuilegiatus a iure communi, non utitur priuilegio suo, contra alium æque priuilegiatum de iure communi, & sic ista priuilegia confunduntur, & obseruatur illud, quod generaliter statuit, ius commune, in quantum uult quod actor sequatur forum rei. Sed est aduertendum quod ipse idem Afflic. ibidem in 12. q. tenuit quod quando pupillus agit contra miserabilem personam, non procedit ea quæ superius dixit, sed ipsi pupillo datur priuilegium eligendi, quia præfertur priuilegium quod habet pupillus priuilegio quod habet altera persona miserabilis, cum illud sit ætatis, & sic causæ naturalis, & causæ naturalis est potetior quam causæ accidentalis, & sic miserabilitatis personæ per doct. Bal. in l. qui habet. ff. de tutel. & sic dicit ipse, pater quod pupillus, & uidua, potest eligere iusticiarum prouinciæ. Pro certo, si Hier. in 8. epif. (prout legitur in c. ego. 9. distinctio.) non intruisset nos, quod legentes a horum scripta, & inuenitur aliquid quod nos offendat, credere debeamus, uel mendosum esse codicem, uel non assecutum interpretem quod dictum est, uel nos minime intellexisse, dixissem, uehementer errasse Afflic. nam in secunda questione, posuit etiam exemplum principaliter in pupillo, & eandem concludit ut supra demonstratum fuit, & in 2. q. uices quam longè deucit, item id quod in pupillo dixit in 12. q. in fine, in illis uerbis & sic patet, extendit etiam ad uiduam, æqui prouincios pupillos uiduis. Item in secunda q. expresse reprobaui allatam opinionem, quæ se habebat, quod considerari debere:

maior ratio priuilegiati, & magis miserabilis, & minus miserabilis. Alijs quoque rationibus reperio Couarr. in lib. practi. q. cap. 7. qui conatur hanc Afflic. opinionem refellere, dicit enim non recte opinionem Bal. ad eam rem citari, cum Bal. in vna eademque persona loquatur, non autem, quando tractatur de præiudicio tertij, & sic alterius miserabilis personæ, sed certe, licet Bal. loquatur exemplificando casum in vna eademque persona, nihilominus regula est generalis, quod magis inspicitur & attenditur id quod naturale est, quam accidentale. ut not. gl. instit. de re. diuisio. §. paup. num. & in l. 1. §. bestias. ff. de postul. Dyn. & Bart. in l. si quis posthu. ff. de lib. & posthu. & Bar. in l. fin. ff. de offi. procon. arg. l. 3. ff. de tutel. Item in specie Bar. no. in l. verum. §. fin. ff. de minor. quod priuilegium ratione ætatis, est potentius quam aliud: sequuntur omnes, & sic contra id quod Couarru. sic hilari fronte firmavit. Nec uidetur concludere primum eius motiuum in ordine, quatenus dicat, opinio. Bal. & aliorum procedere, quando priuilegium est diuersæ speciei, casus enim noster procedit in duobus priuilegijs quæ eiusdem speciei sunt, quia & si priuilegia sint eiusdem speciei, ratio priuilegiorum, seu causa, est diuersa, & causa priuilegij pupillorum, est potentior, ut supra; nimirum si operari debeat, ut priuilegium præualeat, Bal. enim & Docto. non considerant diuersitatem priuilegiorum, sed causas concessionis ipsorum. Secundum eius motiuum minime satisfacit, in eo quod dicit, quod ideo pupilli non sunt magis priuilegiati quam alij, eo quia uerque tractat de damno uitando, reus ne cogatur extra proprium domicilium litigare, actor ne cogatur sequi forum rei, quia docto. qui in ea re loquuntur, non loquuntur de eo damno, sed de damno burfali, aliàs semper uerque tractaret de dano uitando: & hoc bene probat tex. in l. verum §. si. ff. de min. & ibi Bar. Alber. & ceteri: Tertium (rursus) motiuum, pariter cuitari poterit, Nam licet enim pupilli, habeant tutorem, quo regantur, & alia miserabilis persona, nullum habeat defensorem, & ideo minor ratio priuilegij, uidetur esse in pupillo, quam in alio miserabili; item forsitan pupillus diues est, & alia persona miserabilis pauper

nihilominus lex concedens privilegia pupillorum non habuit considerationem, quod pupilli habeant tutores, sed tantum ad ætatem quæ non potest per se regi, sed per alios, & in hoc est miserabilitas, & licet sint limites, causa ætatis, quæ est causa privilegij, adhuc uiget, & illa causa ætatis, fortior est alijs, & ætas enim illa, multis insidijs exposita est; multisve captionibus, nimirum si fortior. l. 1. ff. de minor. & insidijs & captionibus tunc exposita est, cum tutoribus regantur d. l. prima. Nec obstat quod in quarto dixi, uidelicet, quod cum casus eue-nerit, rex deducetur ad contentionem, cum uterque tractabit suo uti privilegio, quia nihil refert quod ad contentionem deducatur, sufficit enim suo iure pupillos nutrire, & ratione naturali & sufficienti munereri. Iudex enim aditus dirimet controuersiam. Nec inutile, privilegium datum alijs miserabilibus personis, quod præferatur privilegium, quælibet enim regula patitur exceptionem & tamen non fit propterea inutilis, imò per illam firmatur. l. questum. §. denique & ibi Bart. ff. de fun. infra. l. nam quod liquide. §. si. ff. de pen. lega. Ad sextum uidelicet quod magis attendatur privilegium conuerti, tanquam habens conformitatem cum iure communi, quam actoris, tanquam deuians; potest responderi, quod illud est uerum, quando esset par privilegium, & causa privilegij, in persona utriusque. ac secus si dispar. secundum Iac. But. & post eum Alber. in l. si. ff. ex qui. cau. ma. cumque dispar sit causa privilegij, quia illud ratione ætatis istud ratione simplicis miserabilitatis, sequitur quod eius argumentum, non pro-ccedit. Omissis ergo alijs quæ Couarru. in ducit pro hac parte. contra Afflict. mihi uideatur fortiter facere, contra Afflict. quia tunc uera esset. eius opinio indubitanter quod magis attendetur privilegium pupillorum, quam aliarum personarum miserabilium, ubi pupilli essent privilegiati in specie, & persone miserabiles in genere per l. si. C. ex qui. cau. maio. & concludit Corn. con. 235. in 3. lib. nume. 5. & in con. 140. primo lib. nume. 9. & sequen. in causa autem nostra, uidua, pupilli, & miserabiles persone, sub eadem consideratione, eodem contextu uerborum & eadem lege

in specie reperiuntur privilegiati, ut constat in d. l. unica. C. quæ Imper. inter pu. uid. & mis. per. ergo ad inuicem eorum privilegia confunduntur: Nec unus censeretur debet magis privilegiatus quam alij. Imò adeo privilegium pupillorum est generale, & non magis speciale quam aliorum, quod dicit Gloss. in l. 2. C. de cura furto. quam tenet Bal. in liubemus nulli. in prin. C. de sac. fan. eccl. & sequitur Socyn. con. 66. nu. 7. 104 ¶ quod privilegia concessa pupillis cessent concessa omnibus alijs qui per administratores & alios reguntur. & dicit Bald. in cons. 365. in 6. lib. quod quando plures uno privilegio simul sunt privilegiati, unus non potest privilegio contra alterum uti; sicque nullam specialitatem eis tribuendæ hoc in casu, arbitror; sed omnia ad eam distinctionem, quam inferius describam, reducenda puro. Sequendo igitur ordinem Couarru. in præcitato loco. poterit secundus casus contingere, quod uidua agat, contra pupillum pauperem, vel aliam uiduam & uult uti privilegio. d. l. unica, quo in casu, non posse, proculdubio firmat. Tertius erit casus, ubi pauper agit contra uiduam, pupillum, vel ecclesiam pauperem uelut; eos ad curiam regis uocare, prætermissio ordinario iudice, domicilij, & pariter eisdem rationibus non posse, inquit. Vbi autem pupillus ageret contra pupillum, non potuerit actor reum trahere extra proprium domicilium. Quoties uero miserabilis persona, uocauerit in iudicium aliam miserabilem personam, quæ declinet forum illius iudicis, petatque causam deferri ad curiam Regis, non erit admittenda, quia reus est in malitia, declinando proprium tribunal. Et quia enumeratio horum casuum uidetur impertinens, postquam sub regula generali claudantur, (ut & ipse factetur) omittit alios, solum enim restat, aliqua dicere, in nono casu, in quantum uoluerit, quod per litis contestationem miserabilis persona amittat privilegium, quod quidem, quam sit a ueritate deuium ex dictis in superioribus iam patet: ut ergo omnia breui methodo comprehendantur, sic dicendum arbitror, ¶ quod regulariter privilegiatus, non utatur suo privilegio, contra pariter privilegiati, sed conuallantur, confundunturque privile-

gia,

gia, & res reducantur ad terminos iuris communis, secundum opinionem. Afflict. Fallit hæc regula, primo, quando quis est privilegiatus privilegio habente ortum, & dependentiam à privilegio aduersarij, quia tunc ipse aduersarius, poterit uti suo privilegio per textum in authent. nisi rogati. C. ad trebelli & sic si pupillus uidua, uel miserabilis persona, agat contra cessionarium miserabile, uel conueniatur, poterit uti suo privilegio. Pariter si contendat regia curia & Baro, super remissionem carcerati pænes Baronem, & dicat Baro non debere remitti, quia ex querela uiduæ est aditus, & curia regis prætendat habere remitti id ex potestate alia miserabili persona. certè quia curia Baronis nititur privilegio miserabilitatis succumbet. Itè fallit ubi in causa de qua agitur, & allegantur privilegia, unus altero potiorum haberet rationem, & potiora iura, exemplum, si uidua accusauit in curia Baronis, occisores de morte mariti, & pupilli in curia Regis, tunc quia potiora iura habent pupilli, ipsi reuocant causam ad tribunal regium, per not. per Bar. & alios in authent. quas actiones. C. de sacrosan. eccl. in eo quod notant de potiore iure, & privilegio licet contrarium possit allegari id quod idem Barr. & alij ibidem nota. in quantum concludunt, quod si privilegiati cum egerint contra extraneum, & ad in simul concurrant, se impediant propter concursum. l. duo sunt titij. ff. de testa. tute. & l. si fuerit. ff. de re. dub. & ambo æqualiter mittuntur. l. privilegia ff. de priuile. cre. & quæ in casu proposito, & exemplificato non poterunt equaliter admitti, cum uterque diuersis in tribunalibus prætendat causam auocare, uideret quod deberet seruari ius generale, & commune, nihilominus, ut dixi, seruari, quod esset intelligenda, secundum ea, quæ in superioribus annotaui. Itè fallit cum vnus tractat de lucro, alter de dano. per dicta per Docto. in aut. quas actiones. C. de sac. sanct. eccl. & in l. uerū. §. si. ff. de mino. & idè si Baro cognoscit causam contra exterum ratione delicti commissi in territorio, & quia habet querelam uiduæ, & aliter Baro perat remissionem ratione suorum privilegiorum, ut possit cognoscere etiam de delictis alibi commissis

& cum ille sit suus uassallus, præfertur dominus uassalli, quia tractat de dano uitando, & ille de lucro, alios uero casus & fallentias, colligere poteris ex his, quæ late habentur, per Docto. in d. authent. quas actiones, & lege uerum. §. fina. de minor. & l. si. ff. qui. ex cau. maio. & per Couarr. ubi supra. F I S de privilegio uiduarum, & miserabilium personarum plura uidimus, uideamus modo de alijs privilegijs non clausis in corpore iuris qualiter unum præferatur alteri. ¶ I V D. in hoc uidentur distinctio posita per docto. in d. authent. quas actiones. & in l. si. ff. ex qui. cau. ma. & ea quæ infra ponentur per distinctum. ¶ F I S. Sed quid de casu in particulari dicemus, ¶ pone quod concessum est castrum baroni cum territorio, & cum iurisdictione in eo castro & territorio, & contingat aliquem uassallum alterius castri, uel ciuitatis ibi delinquere, cuius baro habet privilegium ne eius subditi alibi possint conueniri. & coram alio iudice, et ratione delicti, uel loci, nunquid ad eum ille delinquens captus per iudicem loci debeat remitti? & uideretur dicendum quod non. Nam dominus loci delicti habet iurisdictionem in territorio, & ex consequenti uidentur concessa iurisdictione in omnes delinquentes in eo. ergo, non debet remitti, si privilegium loci delicti est antiquius illo domini loci & originis per docto. Alber. & alio rem in d. l. si. ff. ex qui. cau. maio. ¶ I V D. Hæc querelatio pender in facto, in regia audientia principatus citra, inter uersitatem lacus liberi habentem privilegia posteriora, quod nullus de dicta terra possit alibi conueniri, etiam ratione loci & delicti, & Ducem mortis leonis habentem privilegia priora, & dixi ac consului debere remitti, quia Ill. Dux, non habet privilegium in specie, cognoscendi in quocumque exteris delinquentes in eius territorio: sed tantum id in genere habet, & uersitas lacus liberi, habet privilegium in specie, cognoscendi de suis uassallis alibi delinquentibus: ergo præfertur, ut per Alber. & alios in d. l. si. ff. ex qui. cau. maio. & per Bar. & alios maxime Saly. in d. authent. quas actiones. Privilegium enim Ill. Ducis ampliatur à iure communi, ad id & privilegium lacus liberi in specie illi de-

rogat. Et

107 gat. Et regula est q̄ quando duo sunt privilegia, & primum in tpe continet idē quod ius commune tollitur per secundū etiam non facta de primo mentione: licet secus sit, si partem contineat contra, & partem secundum ius commune. ita Bu. in c. 1. de rescrip. & ibi alij Docto. & Fely. ibidem nume. 5. vers. limitā; secundo, & videtur tenere Areti. consi. 76. Et cum privilegium Ill. Ducis cōtineat, idem quod ius commune, censetur sublatum, per illud lacus liberi. Id maxime procedit, quia primum privilegium Ducis non in totū tollitur, sed in certo tantum genere, personarū restringitur; quo in casu, generale abstrahitur ex secundo speciali, in illo genere personarum. Ita Hostien. in d. c. 1. de rescrip. quem sequitur Fely. ibi. num. 5. in fi. vers. limitā. quinto. Nec obstat, si diceretur quod privilegium Ducis continens ius commune, est super tali materia iuris communis super qua requiritur expressa mentio, uel derogatio, ut habetur in auct. qua in provincia. ergo sic dicendum sit de privilegio lacus liberi, quod debuisset habere expressam mentionem, uel derogationem, quia dico quod quando privilegium est concessum de cons. procerum, nō requiritur derogatio, ita Ang. in athen. qua in provincia nume. 2. hæc enim tanto magis procedunt quia, privilegium Ducis non continet damnum bursale, ut per D. in c. dudum de præben. in 6. Felyn. ubi supra nume. 5. in secunda restrictione. Item licet in genere sit quesita iurisdicção in territorio, & sic quod ad iurisdicçãoem in territorio sit quesitum ius in re, non tamen certitudinaliter, & in specie, est ius quesitū quo ad homines lacus liberi, ultra ius commune; sed quod ad illos, uidetur tantum quesitum ius ad re, non ius in re, certitudinaliter, & in specie, ergo non debuit fieri mentio. Ita Fely. ibi, in pri ma limitā. & numer. 11. & in secunda fallent. et adde Philipp. Francif. in cap. dudum. de præben. in 6. not. ubi in specie refert, quod si uni est concessa iurisdicção generalis in certo loco et alteri in specie cōcedatur cognitio alienus casus ab illa generalitate, valet cōcessio, etiam non facta mentione de primatariis fuit decretum in favorē universitatis lacus liberi, sub die 23. Julij 1560. me

patrocinante. Pendet appellatio in magna curia, p̄ parte Ducis sub die 15. Octobris 1560. magna curia vicariæ non decidit factum principale, sed quia Ill. Dux dicebat se habere secundas causas iō petitamissio debebat peti corā iudice suo secundariū causarum, idē magna curia decrevit quod carceratus cum omnibus actis remittatur ad dictum iudicem secundarum causarum, qui prouideret circa dictam remissionem petitam, & certē non sine ratione hoc fecit. sed remissio non potest, denegari, & iam magna curia declarauit quod super remissione carcerati ad terrā lacus liberi, nō est dubitandum, finaliter magna curia declarauit male iudicatum p̄ Regiā Audientiā; & dum fuisset appellatū ad sacrum Regium concilium, fuit confirmatum decretum Regiæ Audientiæ, & reuocatum illud magnæ curiæ, & sic causa & carceratus remissi ad capitaneum lacus liberi per prædicta. F. I. S. Aliam propono 108 questionem, q̄ pone quod aliquis Baro habet iurisdicçãoem in castro, in homines & uassallos, & contingat aliquem suū uassallum delinquere extra territorium castri, & ab eo pro eo delicto capiatur, & contra eum procedatur ad quærelam, nunquid curia regis rectē prætendat quod p̄ illo delicto Baro non cognoscat, sed ad eam captus remittatur; & certe uidetur dicendum quod sic, quoniam Baro nullā habet iurisdicçãoem extra suū territorium; eius enim iurisdicção fundat ex privilegio, unde eatenus habet Baro, quatenus in eo exprimitur. & non ultra. secundum Card. in cle. 1. 3. quæst. de offi. ordi. & refert & sequitur Alber. Bru. consi. 35. num. 6. & ubi privilegium poterit explicari in certo casu, non debet uniuersaliter operari; secundum Gem. in c. 1. de priui. in 6. uer. 1. & 2. uidetur enim concessa iurisdicção in ipso castro & illi homines de castro censentur exempti a iurisdicçãoe regia, quod ad delicta in castro commissa, non autē quod ad alia extra castrum commissa, imō in illis remanet subiectum. c. si papa circa fi. de 110 privilegio. in 6. q̄ ipseque Baro non dēt. excedere metas sui privilegij. ut p̄ Gem. in d. c. 1. in prin. in 2. no. I. V. D. Contrariā opinionem teneo; Nam nulli dubium est quod ex privilegio, Baro eficiat iudex originis

gini & domicilij, & ideo omnia quæ ius concedit iudici originis & domicilij, competunt Baroni: sed iudex originis (secundum contrarium opinionem) potest procedere contra eius subditū de delicto commissio extra territorium, per uiam accusationis, quando habet delinquentē in manibus secundum Iacob. de Ra. & Alber. in l. hæres absens. §. si quis tutelam nu. 8. de iud. & Iac. de Bell. uif. in rep. §. contrahentes de for. compe. in 6. nume. 121. & Ancha. in c. postulasti nume. 14. cod. titul. & late per Couarr. in l. pra. quæst. in c. 11. per totum, & Io. And. in addi. specul. in tit. de competent. iu. adi. §. 1. Bald. in consi. 393. primo lib. Boer. decisio. 370. ergo & ipse Baro. Et licet privilegium non expresse dicat, tamen ius extendit & declarat, imō regia pragma. incip. licet, ut uniuersis, expresse mandat fieri remissionē delinquentium ad locū originis & domicilij. Nec mirum uideatur, quod dixi privilegium esse in hoc extendendū, & declarandum a iure, quia cum privilegium sit factum ius commune est ampliandum; & quod sit secundum ius commune, probat 111 tex. in l. hæres absens. §. si ff. de iu. & Imo, cum hic casus, sit omisus a privilegio, remanet in dispositione iuris communis, l. si cum dotem. in princ. ff. solu. mat. l. si extraneus cū similibus. ff. de cōdi. ob. caus. Alber. Bru. consi. 95. nu. 10. & de iure communi. clarum est, quod quis fortitur forum, & quis cōuenitur, ratione originis & domicilij. secundum Dyn. Iac. de Arc. & Barto. in l. a sup̄tio. ff. ad muni. & Ang. in d. l. hæres. 112 absens. §. si is qui tutelā ff. de iudi. q̄ Itē forum originis est satis privilegiatum, & nō amittitur, neq; aliquo modo. mutatur. gl. singu. secundum Bald. ibidem in l. pen. ff. de sena. Doctor. allegant. text. in §. sed natura l. in fi. de iure nat. gen. & ciuil. & uoluit Soc. consi. 33. lib. primo ergo ille forus se per uidetur preferuatus, & exceptus. & posito, quod privilegium loci delicti, seu regis esset par. potentia, cum eo loci originis, tamen quia carceratus reperitur in posse dñi originis & domicilij, potior esse debet per doctri. Bar. & aliorum in d. athen. 113 quas actiones, dum dicit, q̄ quod potior est conditio possidentis per tex. in l. si feruus. §. illo. ff. de uer. obliga. Postremo cum

ex privilegio, Baro sit effectus dominus uassallos, & in eos sit sibi facta concessio oia uidentur concessa, & omnia transeunt, nisi prohibita. Lab ea parte. ff. de probati. si quis pro eo. §. si nummos. ff. de fidei. §. datus. in fi. de tuto. l. qui habet §. si ff. de tutel. l. 2. C. de excusa. tuto. & ita determinat And. Iser. in tit. de prohi. feud. alie. per Freder. prima col. uer. & tenemus hodie, & in tit. quid sit inuesti. & Guliel. a Per. in cōf. 7. sed in privilegio & de iure communi non reperitur prohibitū quod iurisdicção cōcessa in uassallos, & habitantes in aliquo castro, dicitur inherere personis, aded quod si etiam non fuerit concessum territorium, tamē propter personas dicitur habere territorium, pro quo faciunt quæ dicit Bart. in l. j. in fi. ff. de iurisd. omn. iud. & per Fel. in cap. Rodolphus 13. col. uer. si. territorio & in uer. prædicta. de rescrip. & in cap. licet de proba. & Socyn. consi. 74. 2. col. Casfa. in cōfue. Burgn. in tit. des iudices & droctez d'icelles §. 1. sol. mihi 23. F. I. S. Sed in hoc aduertendum puto, quod cum athen. qua in provincia. C. ubi de crimine agi oport. præcise casset & annulet oia privilegia quæ quoquomodo in contrariū fierēt, quod iudex loci delicti non cognoscat quod tra alterius subditum, est dicendum nihil ratione delicti commisi in territorio nihil potest uideri concessum in privilegio, est per illam athen. sit cōcessum domino loci, & sic ab eo auferri nō posset. Imo requiritur, quod specificē in privilegio derogetur illi athen. aliis si in specie non derogetur, etiā si concedatur iurisdicção alicui in uassallos, ita quod nec ratione loci, nec ratione delicti possint alibi cōueniri, nihilominus ex illa athen. possint alibi cōueniri, prout omnis schola scribentium tenuit in d. athen. I. V. D. Hęc obiectio non obstat questionī proxime proposite, postquam constat delinquentem reperiri ad manus iudicis originis: si enim reperiretur ad manus iudicis delicti, & iudex originis uellet eum nisi ipse haberet iurisdicçãoem in suos uassallos, priuatiuē ad alios, cū derogatio

ne auth. qua in provincia, puto nõ debere fieri remissionem, ubi autem non esset derogatio, d. auth. qua in provincia, esset tamen privilegium, ut nullo casu uassallus eius teneretur, & possit alioõ conveniri, si dictum privilegium esset factum de consilio procerum, etiam quod nõ esset specifica derogatio, idem esset, ut notabiliter tenet Ange. in d. authen. qua in provincia nu. secundo. Sed quando esset concessum privilegium a solo principe, & non esset derogatio d. auth. qua in provincia. nõ obstarer iudici delicti. Itaque reducendo se ad casum propositum, cum iudex originis prævenit iudicem delicti, habeatque privilegium a principe, non est dubitandum eum cognoscere posse. Ita etiam notabiliter inquit Ang. in d. authen. num. 5. ver. & ex eo habes, adhuc non est casus decisus.

¶ FI. Scio enim dominus iudex, te patrocinante pro Illustrissimo domino Cæsare, de Cõsaga, uili domino terræ sancti Severini, fuisse agitã causam in Regia Audientia principatus citra, dũ existeret carcera tua penes curiam dictæ terræ sancti Severini, quidam Bartolomeus Mansus, de civitate Amalphitæ, qui tenebat apothecã in dicta terra, & ibi deliquerat, & regia audientia prætendebat quod debebat et poterat ad eam auocari, & è contrario prætendebat D. Illustris. Dominus Cæsar, hincq; inde plura fuisse dicta & allegata, & signatè, ego dicebã fisci partes tuens, quod poterat auocari; quoniam Illustris. dõ Cæsar habet privilegium in habitates & incolas tantum, ¶ Sed ille non poterat dici habitatorum nec incola ¶ quoniam ille dicit habitare, qui cum eius familia & bonis degit secundum Alexan. in l. lex Cornelia. ff. de iniur. & latè Gramma. decisione. 87. Quid ergo in effectu inducebas pro hac opinione quam tu pro Illustris. D. Cæsar defendebas, quid ve sentiendũ putas? IVD. Præsupponebatur enim prout sic erat, quod hic Bartolomeus in terra Sancti Severini tenebat apothecã, & ibique artem tutoriã exercens, ei gõibi fortebatur forum, & ibi poterat conveniri. Nam qui tenet apothecam vel tabernam, in loco, non præsumitur habere animum recedendi: & ibi dicitur habitare, ad effectum ut ibi conveniatur. Ita Bar. in l. hæres absens. §. proinde

ff. de iudi & uidetur tex. pro hac parte in l. Lincola. ff. ad municipa. & de incol. & est aduertendum quod Neapo. in ultima consuetudine, facit differentiam inter habitates & habitatores, & noluit quod habitans dicitur etiam ille qui aliquibus diebus habitavit in loco, & idè uoluit Are. in c. refellantur. de accusa. & cum privilegium Illustris. Don. Cæsaris loquebatur de habitantibus sumus in claris, & refert ac sequitur Prof. Cara. in ritu suo. 301. in commentariis suis tempore huius secundæ editionis impressis. Et ita fuit decretum & latum arrestum, in fauorem Illustris. D. Dõ. Cæsaris, sub die 20. Iulij 1560. ¶ INQ. Pluribus in Regia audientia uidi dubitari, de privilegio prædicto Illustris. Dõ. Don. Cæsaris quod habet in terra Sancti Severini. Nam ibi exprimuntur nonnulla, & demum dicitur, & prout melius ac plenius tenebat & possidebat olim Princeps Salerni, qui habebat privilegia satis ampla, etiã cum derogatione privilegio uiduorum, si per hæc uerba superius relata, intelligeretur i privilegio dicti Illustris. Don. Cæsaris extensa, et comprehensã derogatio miserabilium privilegio, quid ergo tu sentis? IVD. Arbitror te non ignorare, quod dum essem ad uocatus illius, ibidem pluries dixi, quod stantibus dictis uerbis, in privilegio derogatum cõfetur dicto privilegio miserabilium; exhibitò & præsentato privilegio d. olim Ill. Principis, & probato, quod esset in possessione cognoscendi inter uiduas, ac miserabiles personas. per casum. l. si sic. §. 1. & ibi. per Dy. & Bar. ff. de lega. 1. & uoluit in particulari Are. conf. 76. uerf. circa tertiu. Id tanto magis pcedere dicebã, quia ut dicto privilegio Illustris. D. Cæsaris ultra dicta uerba superius relata, dicitur, & etiã prout nos tenemus & possidemus & hoc maxime procedit, cum ita intelligendo dictum privilegium, tam immodo tractatur de iure & præiudicio concedentis quo casu latissime interpretatur. l. si. de consil. & pri. ubi Bar. & alij, & habetur per Gucl. à per. in cõf. 14. in num. 26. Nec obstat si diceretur ad hoc ultimum, quod factis concessio nihil operatur, nisi ostendatur qualiter ipse tenebat, secundum Bar. Dy. & alios in l. si sic §. 1. & Alex. conf. 331. alias. 187. in hac causa num. 10. in 2. lib. nullã

nulli dubium est, principem tenuisse cum dicta derogatione. Sed in collateralis conf. fuit determinatum contrarium, & fuerunt illa uerba interpretata, & prout melius, & plenius, ut extendat expressa tantum in privilegio non iter concessio, ut illa videantur cõcessa prout melius & plenius tenebat olim princeps Salerni, non autem ut ex illis uerbis fieret extensio ad alia nõ expressa, & ita etiam determinauit Regia

115 Audientia. ¶ INQVI. Nunquid remissioni locus sit ubi quis inquirat de iniurijs uel excelsibus factis, non obstante saluo cõducto & salua guardia cõcessis per regem

¶ IVD. Ducas quod non. ¶ secundum Masue. in sua praxi. in titu. ne remissio. num. 9. offendens enim habentem saluum cõductum à principe, si mors sequuta fuerit, incidit in crimen læsæ maiestatis, & capitali pœna plectitur, secundum Barto. in l. 3. §. trassugas ff. ad l. Cor. de sicar. & si non est sequuta mors arbitrio iudicis pro delicti qualitate ut per Bar. & Alber. in l. illicitas. §. ne potentiores. ff. de offi. pref. si tamen occidens, vel offendens, sic affidatum ignorans esse affidatum, non punitur ut uiolator securitatis, secundum Pau. de Cast. in conf. 33. li. 1. lib. & Dec. cõf. 227. in 2. li. & latè Giga. in tra. de crimi. l. eq. ma. quæ. 33. ¶ INQVIS. Quid hesternã die, dicebas, domine iudex in causa remissionis illorũ de Aliano, dum pro parte Illustris. D. Principis hostilianus petebas remissionem non obstante quod regia curia esset adita per quærelam miserabilium personarum.

¶ IVD. Dicebam omnino debere remitti eo quia in comitatu Alieni. D. Illustris. Princeps habet privilegia cũ derogatione privilegij miserabilium personarum, & licet obijciebatur quod in specie id non erat expressum in inuestitura facta Ill. D. Principi sed in privilegio quodã Illustris. Eligij de Marra in cuius locũ successit ipse princeps, per mediam personam quodã Illustris. Antonij Carraxæ nihilominus noua inuestitura etiam si haberet aliam formã quàm antiqua, non immutat uigorem articule per tex. in c. 1. de uassa. decrepi a raris, & per no. in c. 1. in fin. in titu. an agna. uel si quod maxime procedit, quando noua inuestitura fieret mentione de antiquis inuestituris, quia per hoc nõ uidetur

nelle tollere uigorem pronienctem ex illis. c. 1. §. 1. de succ. seu. ¶ quia subrogatum assumit pristina qualitatem, ita eleganter Aluaro. in d. c. 1. in uita. de uassa, de cre. eta. facit, quod pulchre dicit Pau. de Cast. in conf. 154. circa presentẽ casum dũ dicit quod in dubio postquam cõstat de antiqua inuestitura, præsumitur sequens facta in personis descendentibus, secundum condiciones & pacta cõtenta in prima inuestitura, per text. in c. 1. in fin. in titu. de eo qui si fecit agna. quia sequens dispositio cõfetur facta secundum tenorem & naturam præcedentis factæ, super eadem re. & ita uoluit Cardi. conf. 92. incip. nobiles uiri. & Io. Campe. conf. 11. inter conf. Alber. Bru. in prin. & hæc de plano procedunt in casu de quo agitur, cum in specie dicatur, & sit inuestitura, cum clausula, iuxta tenorẽ privilegiorũ quodã Illustris. Eligij de Marra concessorum, quo casu omnia uidentur concessa quæ ibi concedebantur, argu. notatorum per Docto. in l. 1. ff. de lega. 1. & ita cõcludit Pari. cõf. 22. in 4. lib. ¶ INQVI. si male nõ recolo, audiui quod tibi obijciebatur per fiscũ, quod remissioni non erat locus, quia Illustris. Princeps iã illos composuerat, non obstante remissione partium non habita, & ideo cum male & perperam cõposuisset, licitè potuit adiri curia regis, pro iustitia, & sic de remissione nulla debet fieri ius.

¶ IVD. Est bene verum, quod in hoc, magnum faciebat fundamentum Procurator regij fisci: sed ad hoc ego respõdebam, quod est distinguendum, nam ut illi secundo loco accusantes in Regia audientia accusassent coram officialibus Illustris. D. Principis, & fuissent repulsi, vel nõ obstante contradictione ipsorum, processum fuisset ad compositionem, & ob id adijssent Regiam audientiam, & tunc est subdistinguendum, quod aut princeps approbavit dictam compositionem, quia expressè eo mãdante fuisset facta, & facta relatione in presentia sua, concurrente tota audientia sua, faciendã esse compositionem fuerit appointatum, aut simpliciter officialis fecisset, & ea facta, approbasset princeps recipiendo pecuniam, & ratificante eo. Aut uerò, isti accusantes, numquam coram officialibus principis comparuissent sed nunc in dicta Regia audientia compa-

117 re ut, primo casu, quia iudex non potest remittere pœnam corporalem delinquenti, absque uoluntate partis, etiam quod possit aliàs commutare pœnas. secundum And. de Iser. in tit. quæ sint regalia, in uerbo committentiũ, & de capit. qui cur. ued. §. similiter, & ubi fieret compositio parte non concordata, non ualeret, & pars offensa posset agere, per glos. in l. uenia. ff. de in ius uoca. & habetur per do. Luc. in l. 1. de defer. ad fi. eo casu posset per partem offensam superior, & ubi tota audientia principis fecisset compositionem. ut in casu sub distincto, posset adiri regia curia. ut tenuit Par. de put. in li syndic. in uerbo compositio el primo 2. col. in fi. quem ita intelligo ubi tamen, tantummodo compositionem fecisset officialis primarũ causarum; debet adiri superior eius officialis immediatus, & sic audietia ipsius principis. Ita Bal. post Cyn. in l. 2. C. de sportu. facit, e. at si clerici, de iudi. & uoluit Par. a Puteo. in eo qd uoluit quod debet adiri superior eius officialis qui primo loco composuit, & hoc uoluit expresse. Idem Par. in d. uerbo compositio, uer. an si delinquens, in finalibus.

118 & uerbis. ¶ Regia enim curia, non potest adiri pro iustitia denegata, nisi aditis primis iudicibus, & denegantibus facere iustitiã ut probatur in auth. de manda. prin. §. sit tibi tertium studium, uer. si uero cum te nõ adierit, & uoluit tex. in cõst. regni, statuimus ut magna. & ibi Affl. nu. 3. si ergo fuit aditus iudex primarum causarũ nõ potest adiri curia regia, nisi adito iudice, secundarum causarũ, & ea adita, debet postea remitti ad ipsũ iudicem secundũ: Et quãdo secundus nõ pronideret, seu denegaret iustitiã facere, ex tũc ipsa regia curia posset procedere. Et sic ex his habes quid etiam dicendum in 2. casu distincto ut supra. Cum igitur illi, secũdo loco accusãtes in regia audientia, nunquam comparuissent coram officialibus dicti III. Principis, & petissent iustitiã, non habent de quo conquerantur, & sic non potuerũt sic de facto recurrere ad ipsam regiã audientiam, & quatenus adierunt, remittẽdi sũt ad tribunal. d. III. P. pro iustitiã consequenda. Et pro hoc ego allego And. de Iser. in l. imperiali. §. præterea inter duos de pro. lu. seu. alie. per Frede. in quantum uoluit

quod si iudex est negligens, aut recusat facere iustitiã, deuoluitur iurisdicctio ad proximum, & immediatum superiorẽ, p quo facit e. pastoralis. de off. ordi. & uoluit Affl. in cõst. iust. icarijs nomen & normã, nu. 20. Et si dicatur quod compositioni iã factæ, consentiit. Ill. D. P. respõdetur, quod cum plenẽ cognouisset de causa, eius consensus, semper intelligitur, ut intelligatur absq; præiudicio terrij, & dummodo sit in casu ualido, secundum Barto. in l. dotalem ff. de testa. mi. Bal. in l. 1. ff. de cõst. prin. & uoluit Brun. cõf. 13. præterea posito quod ex certa scientia, & scienter compositioni consentiisset, nihilominus ex superuenientia nouorum accusatorũ, quatenus prætenatur iterum posse de causa cognosci & inquiri, ipse idẽ poterit & deberet de causa ipsa cognoscere per doct. Bar. in l. senatus. ff. de accusa. & per doctri. Par. de put. in uers. an si delinquens, in finalibus uerbis. F. I. S. ultra hæc, obijcebat qd remissio ni non esset locus, eod quia illi de alieno erãt inquisiti quod occidi fecissent officialem habentem merum & mixtum imperium, & sic uidentur commississe crimen læsæ maiestatis, quo casu de remissione non est tractandum. I. V. D. ¶ Crimen læsæ maiestatis non potest dici commissum, quãdo occiditur officialis Baronis, sed bene quando occiditur officialis Regis, & ut illa ciuitas seu puincia quam regebat, carere tali officiali, uel ppter odiũ quod occidens habebat ad Regem, uel alia causa respectu tamen eius officij. Ita tex. in l. 1. ff. ad l. iul. ma. & uoluit Math. de Afflic. in c. 1. §. & bona committentium col. v. uer. si. 7. nu. 63. in tit. quæ sint regalia, in uerb. feudorum, & uoluit Gigans in tracta. cri. læsæ ma. in 26. q. Et Afflic. in cõst. si quis aliquem nu. 13. cum sequentibus, tenuit quod nec etiã habet locum duplicatio pœnæ in offendente officialem Baronis, quæ habet locum in offendente officialem regis commo rante in curia Regis, per cõstituti. ut participatio, non obstat quod ex aduerso diceretur quod officialis Baronis dependebat a Barone. qui habebat merũ, & mixtum Imperium a Rege, & sic quasi uideretur offensus officialis Regis. F. I. S. V. I. tra hæc dicebatur alia ratione, non debere

120 remitti, ¶ quia erant inquisiti de assasi nio,

nio, in quo crimine omnia priuilegia sũt & cessant; I. V. D. si enim inquisiti ipsi petijset remissionem utiq; credo remissioni locum non esse, per c. pro humani. de homi. in 6. sunt enim omni priuilegio destituti; sed quia petita fuit remissio pro parte Illustris. Dom. P. & sic Baronis non est dene ganda. Tanto magis quia priuilegia sunt ampla & lata, & apprehendunt etiam crimen assasinatus: casus adhuc pendet & sub iudice lis est, dicebatur per magnificum Cæsarem de Luciano regium audientem, quod sic ut Episcopus non potest petere remissionem clerici inquisiti de assasino, ita nec per baronem, sed respondebã quod inter eos est diuersa ratio, nam inter episcopum & laicum, super crimine assasinatus uterque potest cognoscere, & habet locum præuentio, At secus in barone qui habet iurisdictionem priuatiuã ad Regem, quando illa habet cum decreto & clausula abdicatiuis & annullatiuis. Et si assasini ubique puniri debeant, c. 1. de homi. in 6. ad eorum pernitium, & damnum intelligi debet, non autem in præiudiciũ Baronis. maxime quia in priuilegijs communiter certi. tantum casus sunt exceptati, & Regi reseruati, unde in ceteris nõ exceptis concessio generalis uidetur procedere. Vterius opponebatur aduersus priuilegia, qd dato quod Illustris Eligius de Marra, fuerit inuestitus de cõitatu Aliani, cum derogatione expressa, priuilegio uiduarũ, & aliarũ miserabilium psonarũ, nihilominus Illustris Antonius pater modernus principis, & etiam ipse princeps, fuerunt inuestiti de illo. comitatu, cum clausula, si & quatenus tenebant & possidebant tempore confirmationis, & inuestiturarũ: ergo dicebatur, debuit probari quod ipsi tenuerunt & possiderunt & uis fuerunt iurisdictione cũ illa derogatione priuilegio miserabilium psonarum, aliàs illæ confirmationes nõ obstarent regio fisco; sed ad hoc ego respondebã, qd dicte inuestituræ modo prædicto factæ extenduntur ad antiqua priuilegia, secundum Bald. cõf. 130. uol. primo. Item secunda inuestitura & oes sequentes confirmãt primam & ei tribunt robur, non autem debent præiudicare, ut late Afflic. decisione 282. & Pet. Paul. Paris. cõf. 1. nume. 98. in 1. libro. &

cõf. 22. & 27. co. li. nec ex secundi, potuit tolli ius quæsitum ex primis, imò primæ attenduntur ut idem tenet cõf. 5. co. li. maxime quando sequentes referunt se ad primam. Item dicebam quod cum ex priuilegijs demonstrat cõcessam esse iurisdictionem, per exercitium illius in vno capitulo, etiam in ceteris moribus eiusdem generis uidetur confessio probata. Inn. in c. 1. de app. mo. Barto. & Ange. in leg. 1. §. si quis hoc interdicto. ff. de itene. actu. priv. & Saly. in l. 1. C. de emen. libe. & si. & plene per Do. Mari. Fro. in trac. de sub. baro. lib. 2. in alleg. pro do. Alber. fol. 96. & 97. num. 62. & uide Socyn. cõf. 111. col. fi. Cũ que iã probata. sit possessio iurisdictionis in comitatu in Aliani, in criminalib. cõtra omnes & ad instantiam omnium, sequitur quod est etiã probata inter miserabiles psonas. Rursus cum in dictis priuilegijs fiat confirmatio ex certa scientia, & referatur ad priuilegia antiqua, illa clausula si & quatenus, sit causatiue, & non conditiona. Iter. tex. in particulari in c. Abbate Sãci Siluani. de uerbo. signi. & ad sutaritatem Grama. decif. 59. adeo quod etiã si de possessione non appareat, priuilegium remanet firmum, si ex aduerso nõ sit probatum de non possessione. Cum ergo ex aduerso non sit probatum de non possessione, imò ex parte nostra sit probatum de possessione in principali capite iurisdictionis, sequitur qd illa clausula nihil obstat. Rursus quod fuit concessa iurisdicctio de plenitudine potestatis, non attenditur possessio facti

121 ¶ quia apud principem sũt plenitudo ois possessionis. secundum Alexan. in cõf. in 3. in 6. lib. nu. 28. dicebatur p parte fisci, quod satis differat clausula si & pte, de qua loquuntur pfati doctores, & clausula si & quatenus, uam per istam secundã aperte demonstratur, nihil aliud uoluisse cedere & cõfirmare nisi omne id, qd possessum fuit; & hæc sua obiectio, poterat

122 colorari (licet non dixisset) quia coniunctio quatenus, significat quantum, siue ad quem finem Cicc. de am. 34. quam obrem, id primum uideamus, si placet, quatenus amor in amicitia progredi debeat, sed aduertendum est, (dixi) quia eadem coniunctio, significat quoniam. Plin. lib. 3. ad Caninium Rufum, & quatenus nobis denega

denegatur diu vivere, relinquamus aliqd quo nos dixisse testemur & sic potest intelligi, quoniam tempore inuestiturarum possidebat, hoc suadetur, quia sequens in uelitura, potius intelligi debet, ut addat prime, quã ut detrahat & limitet, & aliter fieri non potest, ut dixi supra hac de re. convenientius est, ut hoc in casu, significet quoniam, quã quantum, & ne uideat respondisse tantummodo per rationem grammaticalem, habemus doctri. Bald. in l. antiquitas. C. de usufr. 1. no. ubi expresse uoluit quod illa dictio, seu, cõiunctio est ampliatiua, dum dicit, q. si lego usufructu, quatenus apud hæredem tuum maneat, extendit, ut usufructum necum habeas tu, sed etiam tuus hæres. facta longa discussione, dicebatur per fiscum, quod uera est doctrina Bar. Ange. Inno. Saly. & aliorum quod probata possessione in vno capitulo, censetur probata in alijs et durioribus, sed in casu nostro nõ est probata ergo & I replicabatur q. satis erat probata. Nam licet sit controuersia tunc quod per inuestituram principis transferat possessio & dominium & magis communis conclusio sit q. non, secundum Alexand. in l. 3. in prin. ff. de acqui. posse. & Alber. Bru. conf. 97. num. 13. Bald. conf. 377. l. li. Cuna. conf. 137. Alex. conf. 88. col. 2. in 5. uol. & latè Afflic. decis. 289. & Gul. & Pe. consi. tamen quando sit concessio presentis & ponitur clausula quod habeat vim realis & effectualis traditionis, tunc transferat dominium & possessio: ita Afflic. decisio. prædicta uel quando adesset præcarium. Cũque hæc omnia sint in privilegio & concessione dicti quodam Eligij, sequitur quod fuit translatum in eum dominium, & eia possessio. Secundo hoc corroboratur, quia in inuestitura facta quodam Illustrissimo Antonio Carrase, expresse inuelliens attella tur per uerba assertiua de possessione dicti quodam Eligij, ubi nos autem attendentes quod dictum comitatum cum mero, & mixto imperio gladij potestate, & cum omnibus dictis (quæ erant superius mentionat) legitime tuerunt dicto Eligio cõcesserunt ut & possedit, ideo confirmamus & inuestigamus secundum formã & tenorẽ dictorũ privilegiorum. d. quodam Eligij & iuxta ipsorum seriem & tenorem, de in-

de subdit, & si & quatenus tenuit & possedit & per ista uerba affirmatur & acceptatur possessio dicti quodam Eligij: & licet postea subdatur, & si, & prout tenuit & possedit, non debemus intelligere, q. facit dubium inuestitione de possessione, postquam illam enunciatu assertiue & affirmatiue, ne uideatur continere repugnantiam in 24 continenti t. quæ euitanda est, latè Pa. conf. 20. num. 44. l. lib. vnde ad tollendã repugnantia & contrarietatem, debemus dicere quod illa uerba, & si quatenus, stent ibi ampliatiue & extensiuè, non aut limitatiue. Secundum doctri. Bal. in d. l. antiquitas quasi quod plus concedebat si plus tempore inuestiturã tenebat & possidebat. Vltimè per duos testes, iam apparet probatum quod modernus Illustris princeps, & etiam pater tenuerunt & possederunt dictum comitatum, cum mero & mixto imperio nominemq; alij probatur esse in possessione, eisdem iam sumus in claris. Hodie die 2. mensis Octobris 1560. Regia Audientia decreuit causam remanendam, habes pro ueris omnibus allegatis in fauorem Principis, tantummodo sic decreuit, quia dicebat ex compositione facta principem functum officio suo, & licet uerum sit compositionem malefactam posse retractari p. eundem qui fecit per alias dicta & alies sic obtinuerim in eadem Regia audientia in fauorem Marci boni de iito. uasallidus Illustris. Do. P. hostiliani. & conf. Paul. de calt. 110. nihilominus intelligeretur eius dictum quando ad retractandum esset editus ipsemet, sed quia fuit adita Regia audientia, ipsa debet retractare. Appellauit ad magnam curiam, & qua inquisiti & carcerati in carceribus vitam cum morte commutarunt, nõ fuit aliter appellatio profectu 115 IN QVIBUS. ¶ Nunquid in crimine raptus possit peti remissio, & fieri debeat. IVD. Dices quod non quia raptor puniendus est in loco delicti, ita probat text. in l. unica. C. de rapt. uirg. & ibi glo. in uerbo fori præscriptione & Casan. in consue. Burgu. in titu. Des adueum ru. 12. nu. 9. s. vnico tener q. id seruatur de consuetudine. Sed hæc intelligo procedere ubi privilegia Baronis non possent comprehendere hoc delictum, aliã uerba essent prægnantia, ut quia exceptuatis aliquibus casibus

bus, in ceteris conceditur iurisdicchio in uasallios alibi delinquentes, proculdubio deberet fieri remissio. IN Q. Quid. n. si peratur remissio vagabundi delinquentis an fieri debeat remissio? IVD. Certe nõ l. 1. & ibi glo. in uerbo repe iuntur. C. ubi de cri. agi. oport. ita Panor. in c. fi. 6. col. ibi tertio glo. dicit. de for. con. pe. & ille dicitur vagabundus, qui non habet certum domicilium, uel habitacionem. glo. in l. eius qui. s. fin. ff. ad mun. & Bartol. in l. 4. s. prætor. ff. de dam. infe. & Casan. in consi. Iurgi. in loco præcedenti num. e. 12. limitat Panor. in d. cap. fin. num. 27 non procedere in enormibus, quia in eis deberet fieri remissio ad locum delicti, & ubi prius deliquerit. ¶ IN Q. Sæpe sæpius, uideo contentiones oriri, inter iudices, ratione delicti & ratione originis, & domicilij, pro ut supra in eam quæstionem incidimus, si libet igitur t. uideamus quam potestatem ambo habeant à iure, quam & hodie de consuetudine, & attenta iurisdicchio in tot Baronibus diuisa & concessione privilegiorum. IVD. Arduam quæstionem proposuisti, de qua sæpius scribente mentionem faciu, ut tamen tue uoluntati satisfaciã aliqua dicam. Qua de recessibus est, quod Abb. in c. fi. de for. compe. post relatas varias opiniones, in tanta Doctorum uarietate, sic distinguendum arbitrabatur, nam aut delinquens, reperitur in loco delicti, aut non; primo casu, delinquens, quo ad omnes effectus, de iure, & respectu personæ, & respectu bonorum, est de iurisdicchio iudicis delicti, & hæc, quoad forum contentiosum, secus quo ad forum penitentiale ut not. 16. q. 1. c. placuit (vide Dom. Fran. Mar. in decisio. 491. queritur an ualeat, prima parti ubi plene.) Dixi, non obiter, de iure, quia hodie multi Barones uendicant suos uasallios alibi delinquentes, & carceratos ratione privilegiorum eis concessorum, cum hoc quod eius uasalli, nec ratione delicti, nec alia quauis, possint ab alio citari, capi, arrestari, aut cognosci, sed quod ad simplicem eorum petitionem, & ostensionem privilegiorum, ad eos remitti debeant. Hoc enim in casu iudex delicti nullam in delinquentem habet iurisdictionem nisi & ipse habuerit privilegium cognoscendi de quibuscunque in suo ter-

ritorio delinquentibus, quouis privilegio non obstante, & tunc incidimus in illam quæstionem de qua superius mentionem facimus, ut inspicendum sit quod privilegium sit antiquius, & non posterius. Aut non reperiat in loco delicti, & citatione uerba fuerit præuentus, potest contumax reputari, excommunicari, & cunctis processibus supra eius personam fieri, in quantum causa status & quæ alitas causa pareretur. Aut citatione non fuit præuentus, & tunc potest citari uerbaliter quoad effectum distringendi bona. Et potest requiri iudex ubi degit, ut cum permittat citari, uel remittat, & ille debet hoc facere. Et si citatus p. iudicem ubi degit, noluerit comparere, potest contumax reputari, excommunicari, & banniri per iudicem delicti, & alius processus fieri contra personam, in quantum patitur status causa, quia iam constitutus est in contumacia per citationem iudicis ubi degit, & uidetur contumax in loco, ad quæ citationis effectus dirigitur, si uerò ille iudex ubi degit, non facit remissionem, nec citationem, tunc non potest processum facere contra eius personam, nec ad istum effectum citare extra territorium constitutum. Est tamen bene uerum, q. si recessit de loco delinquentis, & nescitur ubi sit, potest citari per edicta, secundum Calder. in c. r. de raptor. & ualeset (secundum eum) hæc citatio, etiam ad distringendam personam. sed do. Abb. ibi dicit quod uera est opinio Calder. tamen, dicit quod si sic citatus nõ compareret non potest distringi persona, sed tamen procedi potest respectu bonorum. Fel. tamen ibi tenet indistinctè opinionem Calde. ut talis citatio per edicta, operetur etiam quod ad districtionem personæ, ubi recessisset reus, & ignoraretur ubi sit. Si tamen sciretur ubi esset, tunc debet requiri ille iudex, ut permittat citari, quod si nollet facere, recurritur ad eius superiorẽ qui eum compellat. Ita Fely. ubi supra. Hodie uerò nulla fit remissio de iudice originis ad iudicem delicti, de necessitate, sed de urbanitate tantum, de generali consuetudine, de qua attestatur Argel. in l. hæres absens. ff. de indi. & Bald. in l. requirendum 3. col. C. de ser. fugi. Soc. in suis fallentis in uerbo remissio in delictis. in fi. & Mansuer. in sua praxi, in titu. de remissio.

ubi plus dicit quod si delinquens capiatur per iudicem delicti remittitur ad suum iudicem ordinarium nisi fuerit captus in flagranti delicto: ex doctr. Bart. in l. qd' ait lex. § quod ait. ff. de adulter. & hoc si dominus delinquentis, vel eius procurator peteret remissionem, & hoc (dicit) de consuetudine, allegat Cyn. in auth. apud eloquentissimum C. de fid. instru. pro qua facit gl. in l. si cui. §. si. ff. de accusa. sed Bart. in d. §. quod ait. nihil ad propositum dicit. de hac insuper consuetudine omnes attestantur; & est ipsa veritas secundum D. Fran. Mar. in decis. 400. nume. 9. prima parte, & Cardinalem in cle. pastoralis. de re iudi. vers. denique. nume. 22. Solum ergo, hodie petitur remissio à domino originis delinquentis capti in loco delicti, virtute privilegiorum, & semper fit, nisi dominus loci delicti habuerit privilegia, ut possit cognoscere de quibuscunque delinquentibus in suo territorio, non obstantibus quous privilegio. Et tunc semper devenitur ad illam discussionem prelationis privilegiorum, ut supra dixi. Bene tamen verum est, quod illa remissio quæ olim petebatur à iudice delicti, petitur, & prætenditur à Regia curia, & ideo semper quod sit aliquem captum à domino loci originis, & inquiri de delicto extra territorium commissio, etiam quod illud territorium sit alteri Baroni concessum & sic non sit immediate Regis, mandat iudici loci originis, ut illum captum non liberet, sed caute detineat nomine Regie curiæ; Et sic devenitur ad discussionem, an iudex originis possit cognoscere contra suum subditum, de delicto commissio extra territorium? Et nisi in specie habuerit in privilegio cognoscendi etiam de delictis alibi commissis, repetit carceratum, & ipsa curia Regia cognoscit. Et ita quotidie videmus servari. Ea tamen ratione mouetur, quia princeps est dominus omnium personarum in regno ut probat constitutio incip. quia frequenter, & ibi no. Afflic. Item quia Rex duplex ius habet in castris, civitate, villa, vel terra qualibet, vniquamquam dñs specialiter ipsius castris, aliud tanquam Rex secundum Alber. in l. 1. in fin. ff. de offi. eius cui man. est iuridic. & generali concessione castris non videtur ius regium translatum. ¶ Item Barones non ha-

bent iurisdictionem aliquam, nisi quatenus privilegia cantant, & non ultra. late Albert. Brun. cons. 53. num. 2. & per totum id quod in privilegio non reperitur concessum est regis secundum ea quæ notat Cardin. in Cle. 1. in 3. quest. de offi. ordi. & dixit Gemina. in c. 1. de privileg. in 6. vers. 1. & secundo. q. privilegium exemptionis, quod potest in certo casu verificari, non debet vniuersaliter operari & exēptus in cæteris articulis debet in alijs esse subiectus. ca. si Papa. circa si. de privileg. in 6. non. n. debet privilegiatus excedere metas privilegij secū dum Gemi. in d. c. primo. in princ. in 2. not. & late Alber. Bru. in consil. 35. Ego autem dum casus sæpius mihi evenisset, de facto, dicebam, quod nulli dubium est, quod baro per privilegium, est iudex competens domicilij & originis suorum vassallorum, per allegata in superioribus. Iudex vero domicilij & originis, quando sibi subiectus reperitur in loco domicilij potest in eum exercere omnimodam iurisdictionem ut in clem. pastoralis de re iudi. & in c. eum contingat. de offi. ordi. aded quod potest ibi conveniri de omnibus, tam de contractibus, alibi gestis, quam de re alibi sita, quam etiã de criminibus alibi commissis, & patris ut cap. dilecti. & quod ibi not. de for. compe. secundum Abb. & ceteros in c. fin. eod. tit. Et licet variæ sint opiniones, an iudex domicilij & originis possit inquirere de delictis alibi commissis, nihilominus vsu videmus receptam esse illam opinionem, quod possit, per viam inquisitionis procedere (quia non est dubium quod possit per viam accusationis, ut dixi supra.) Et consuetudo dat iurisdictionem ut in d. c. eum contingat de for. compe. & ibi not. Gloss. & sequitur. Abb. & Fely. ibi num. 11. in fin. & Ang. in l. si. vacantia. C. de bon. vaca. lib. 10. & tenet Bart. post Cyn. in l. unctos populos. C. de su. tri. & si. cath. & idem nota. in l. re legatorum §. in mercere. ff. de inter. & re lega. & in l. 2. in nota Gloss. ubi de cri. agi oportet. Quando enim regia curia prævenisset in capiendo, & haberet delinquentem in manibus, & iudex originis vellet remissionem, tunc si expressè id non continetur in privilegio, non poterit obtinere: quæ omnia notes, in actu practico. Si vero subiectus ratione domicilij & originis non reperitur

situs

ritur in loco, sed est absens, tunc secundum communem opinionem, potest citari per iudicem domicilij quod ad omnes effectus. ut bene tenet Abb. in d. c. si. de for. compe. 130 nu. 41. ¶ IN QV I S I. Quid enim si tractatur in uno loco de committendo delictum, & fiat ibi mandatum, & in alio loco executioni demandetur, quis iudex erit competens mandati, vel executionis? ¶ I V D. conclusio communis est, quod non iudex loci ubi tractatum est, & mandatum sed ubi executum, quia ibi destinatus est effectus delicti. Ita Abb. in d. cap. si. de for. compe. nu. 27. & habetur per Bar. & Doct. in l. si. ut proponitur. ff. de fidei iusto. ¶ F I S. 131 Quid si committatur audientie testium per aliquem iudicem causæ iudici proprio testium, & testes committant falsitatem, an iudex causæ, vel iudex examinans, & proprius, procedat, & puniat? Et videbatur posse procedi per iudicem causæ ad quem transmittitur examē, & ubi eius dictum fuit publicatum, secundum Spec. in tit. de teste. §. 1. vers. quid si aliquis. quia effectus huius delicti est collatus ad illud locum. l. con. traxisse. ff. de actio. & obliga. & ff. de his qui. ut ind. l. post legatum. & sequitur ibi Io. And. & idem dicit tenuisse Guid. de Su. ya. in l. 1. ff. de offi. eius cui mada. est. iur. §. qui mandatum. I N Q V I S. Contrariã opinionem tenuit Guliel. de Cu. in auth. apud eloquentissimum. C. de in. instru. qui & alios eius opinionem tenuisset refert. I V D. In hoc casu Don. Anto. distinguit, quod si sciebat testis eius dictum debere transmitti alibi poterit puniri: quia habuit animum alibi delinquendi. si verò ignorabat, tunc debet puniri in loco ubi fuit examinatus; & hoc verum ubi agitur de pena falsi, ac si ageretur de pena uariationis, seu uacillationis, attenditur locus examinans, & punietur per iudicem examinantem. In nullum. C. de test. & hanc opinionem approbat Abb. in d. c. si. nu. 28. I N Q V I. ¶ Quid enim dices domine Iudex, de casu isto, Regia Curia, seu ipse Rex emanat bannum pœnale, pro aliqua causa, & alterat pœnam iuris communis, aut statutorij regni, euenit quod vassalli Baronum in illa pœnam, seu in illud bannum incidat, an petente remissionem Barone, sit deneganda, vel potius facienda; & videbatur mihi pos-

se dici, quod non erit deneganda. nã, quando concessum est castrum, cum mero & mixto imperio, talis concessio videtur facta cum plenissima potestate, & iurisdictione. secundum Bal. in l. cum multa. C. de bon. quæ lib. & est de mente Alber. a Rosa. in tra. statutorum in 3. parte, 18. q. dum dicit, confiscationem non spectare Episcopis, nisi ex imperiali concessione habeant iurisdictionem, & territorium, quo casu comites appellantur. Et ita in casu in quem, bona mobilia, quæ forte dicerentur publicanda etiã ex contumaciã virtute decreti, res est clara, quod applicari debent vassallo. c. j. §. si quis hominem. vers. si verò violatore ubi And. de Iser. Bal. & Alua. & moder. de pa. te. Vbi est expressum, quod etiã si bona venirent publicanda pro crimine lese maiestatis, in principem commissio, nihilominus applicantur habentibus in loco imperium, & iurisdictionem & non sisco principis, & fructus computantur inter hæc mobilia ut per Doct. ibi. & Bal. in princ. tit. & concludit etiam Alexand. in cons. 16. 1. vol. viso titulo quæstionis ante fi. Idemq; per omnia dicitur doct. de pena pecuniaria, quam incurrit contemptor maiestatis principis, ut vassallo applicetur. ut An. dr. de Iser. in l. quicumque. in verbo hereditatem de pa. tenen. & ibidem per Alua. in §. si quis aliquem & per do. Prepos. in princ. illius tit. late Alber. bru. cõf. 31. & Egid. cons. 15. in princ. Item quia Rex dando & concedendo castrum cum territorio, videtur dare iurisdictionem infra fines eius. ita Iser. in l. imperialem pe. col. de prohi. seu. aliena. vnde si vassallus baronis veniret contra bannum, licet bannum sit regium, si pena est pecuniaria, applicabitur ipsi baroni, si erit corporalis, vel confiscationis bonorum, ipse pariter punietur. Hæc mea opinio vniua ratione confirmatur, quia si aliter diceremus, de facili & in brevi tempore iurisdictione baronibus concessa tolleretur, eludetur, & fraudaretur; Nã in quous crimine & delicto Regia curia possit emanare bannum, & ex consequenti incidentes omnes in pœnam honorum, discriminatim punire. Quod non esset dicendum, cum id non posset Rex facere expressè, iuxta doctrin. Iser. & Afflic. in consil. ea quæ ad decus & hæc mea ratio ante me fuit considerata per

Guliel. a Bene. in rep. ca. Raynutius. quem infra citabo. maxime cum quasi omnia privilegia & concessiones, meri & mixti imperij processerint uel propter grata accepta
 33 seruitia, uel pretio mediante. ¶ Et sic privilegia transeunt in vim contractus; & sic non possunt reuocari absque causa text. in l. fundi. C. de fun. patri. & text. in cap. 1. de seu. sicul. non am. & plenè per Fely in c. si. pe. char. de reser. ad stipulantur predictis, ea quæ dicunt Bal. in l. 1. de consti. prin. & Bar. in l. omnes populi. ff. de iust. & iu. quod concessa per principem, non possunt reuocari etiam per successorem: unde id nõ possit per consequentiam, & indirectam. Nam dicit Bald. in l. non plures. C. de sac. fan. eccl. 34 clef. in fin. ¶ quod per legem generalem nunquam derogatur privilegio speciali, nisi fiat de ipso mentio, l. 3. C. de silen. lib. 12. sicut rescriptum non ualet, si de eo non faciat mentionem. Et Bal. in l. 1. ff. de consti. princ. uoluit quod princeps per generalia uerba, non uidetur tollere specialia iura. Ad quæ uide plura cumalata per Affi. ubi supra. Ex quibus enim omnibus, uidetur dicendum, quod licet princeps semper habeat potestatem legis cõdendæ, tollendæ, abrogandæ & limitandæ, etiam in præiudicium uassallorum alteri concessorum & in eorum pœnam, & præiudicium Baronum & secundum nouam legem, abrogationem, limitationem, ac sublationem teneatur iudicare: nihilominus nõ ex hoc dici debet, quod sit sublata cognitio, & iurisdictio, ac potestas procedendi ab ipsis Baronibus. Item pro hac opinione potest allegari, quod banna sunt fructus eius domini qui habet iurisditionem, quia iurisdictio est eorum productiua, toties quoties expedit, & ideo bonæ fidei possessor eos lucratur. Bal. in l. prima. C. de fru. & li. expen. colu. 3. in fi. IVD. Audio, quod aliàs dum impeteretur quidam uassallus comitis roctæ aspri, eo quod receperat quendam bannitum Regiæ audientiæ, nomine Rotulum; & fuisset petita remissio, Regia audientia declarauit locum non esse remissioni, & tandem fuit appellatum ad sacrum consilium & determinatum malè iudicatum, & bene appellatum, rationibus predictis. Et pro hac uerba opinione est doct. Guliel. a Bened. in rep. ca. Raynutius. de test. in uerbo, & vxo

rem nomine Adelesiam in 2. decisio. fol. 79. nu. 146. in princip. Similiter alias dum quidam ciuitatis Melisæ essent inquisiti de receptione contumacium & bannitorum magnæ curiæ vicariæ, & petita esset remissio, pro parte Ill. D. P. fuit causi remissa, & latum decretum tenoris subsequētis, uide licet die primo Decēbris, 1552. In ciuitate Melisæ. In causa regij sacri cum Ambrosio & Damiano de Mandia, Ioanne Dominico Castello, Ioanne Angelo Imperato. Georgino Gaudientio, & Iacobo, vicedomino, de ciuitate Melisæ hectorro cascono inquisitis de receptione, conuersione, colloquio & ope, ac auxilio prestitis Ioan Petro Ronchæ Laurentio castello Georgino, apicellæ, contumacium, & exitiorum magnæ curiæ vicariæ, & alijs, prout in processu, informatione, & actis latius continetur, &c. uisus actis, & comparitione presentata pro parte Illustr. P. Melisæ, & supradictorum inquisitorum, super remissione dictæ causæ, ad magnificum Capitaneum ciuitatis Melisæ, uisus etiam privilegij d. cti. Ill. P. uisus uidentis, & consideratis considerandis de iure, Per magnificum I. V. D. dominum Petrum Antonium Buccutum, regium commissarium, magnæ curiæ vicariæ, & ad infra scriptam causam specialiter commissarium deputatum, fuit prouisum, pariter & decretum, præsentem causam remittendam esse, & remitti debere, prout præsentem nostro decreto remittimus ad magnificum Capitaneum dictæ ciuitatis Melisæ, quod in causa ipsa procedat, & iustitiam faciat, hoc suum &c. Buccutus Regius commissarius, scriba & actarius Vincentius Antonius Naslarus de Neap. Er in causa consimili quorundam uassallorum Domini Couitis Cõsiæ inquisitorum de receptione contumacium regiæ audientia, dum eadē regia audientia pronidisset causam remanendam, & appellatum sacri regium consilij per D. Domitium Comitum, huiusmodi decretum fuit latum in eodem sacro regio consilij, uidelicet, die. 8. Aprilis. 1549. Neapoli, facta relatione de predictis in sacro regio consilij Magnifici. V. I. D. Franciscum Villanoræ Regentem, consiliarium, & causæ commissarium, Decreto ipsius regij sacri consilij, prouisum est, bene fuisse appellatum pro parte dicti excellentis

sentis Comitis Consilij, & male iudicatum per dictam Regiam prouincialem audientiam principatus &c. Et proinde causam predictam esse remittendam, prout presentem decreto remittitur ad dictum excellentem Comitum, vigore eius privilegiorum, quod iustitiam faciat, hoc suum &c. Franciscus villanoræ, secretarius, Nicolaus Vicentius Casarcus Actuarius, Vicentius uoza uoza, Et nouiter in causa illorum de Marchisio terræ motis Murri in fauorem Illustris. d. Principis Bisignani fuit per sacrum regium consilium prouisum, quod cognitio de receptoribus contumacium regiorum tribunalium, competeret, ipsis regijs tribunalibus. ¶ IN Q. V. I. S. Sed quid dices de casu, qui quotidie in regijs tribunalibus ventilatur; ¶ quod enim prohibetur per regios officiales portus daghæ, scopetti paruuli, si sic deinceps, & contra incidentes in pœnam, solent cognoscere ipsi officiales Regij, an si aliquis cum dictis armis commiserit homicidium, & baro petat remissionem, sit facienda? IVD. tetigit hanc questionem in particulari Guliel. a Bened. ubi supra d. nu. 146. & refert fuisse decisum, quod remissio habeat locum, quod delictum commune homicidij, & quod ad portum armorum, retinebitur causa per ipsos officiales Regios, sed potest contra dictum Gul. citari doct. Bal. in l. aduersus circa finem. C. de fur. ubi dixit quod stante statuto quod portans arma puniatur in ceterum, & vulnerans in mille, pœna portationis armorum confundatur in mille; tanquam arma sint, instrumentum præambulum ad uulnus. & tamen omnium pœnarum esset possibilis exactio, quo casu secundum Ang. in l. nunquam plura. ff. de priua. deli.) omnes deberent exigi. Item potest ad idem citari doct. eiusdem Ang. in d. l. nunquam plura, nu. 8. ubi concludit, quod ubi actus est preparatorius, secundum naturam actus preparati, ut est insulcus ad percussorem, percussio ad homicidium, colloquium & amplexus ad libidinem, sic confusio, ita quod solum una actio nascitur, & ex actu finali per l. illud. ff. ad l. aquil. cum ergo arma sint preparatoria, secundum naturam actus preparati, ad uulnus, & homicidium; sequitur quod sequuto homicidio, uel uulnere, confundatur portus

armorum in homicidio, uel uulnere. Posset dici quod si nos loquimur de armis communibus generali prohibitione interdictis procedant ea quæ supra dicta sunt, at si loquimur de armis prohibitis, speciali, ultra generalem prohibitionem, & quæ etiam in domo retineri non possunt, & eorum usus penitus sit interdictus, de facili procedit dictum Guliel. ut est in regno prohibitus portus & retentio scopetti paruuli & daghæ. Sed id uerum esset ubi delictum portus armorum nõ confunditur cum delicto communi ut ipse loquitur de portu armorum etiam in terris Baronum. Et nota quod dum hic casus de mense Ianuarij. 1561. accidisset in Regia audientia principatus citra, erat in voto totaliter tã pro portu daghæ, quam homicidio sequuto, remittere delinquentem ad baronem, & ego reuelauit hanc doctrinam Guliel. & delitit, & non remissit ulterius. Et adde quod Stepha. Aufre. in tract. de pote. secu. super eccle. perso. nu. 21. dicit quod de consuetudine regni Franciæ officiales regij cognoscunt, & licet secundam hanc opinionem pœnam seruetur in tribunalibus regijs: tamen pro ea, nõ uideo bonam rationem. & adde quod dura sub die 20. mensis Ianuarij. 1562. accessisset Neapolim, reperi plurij per sacrum regium concilium fuisse determinatum in fauorem Baronum, quod esset locus remissioni per prædicta, & quod sic seruatur, quæ notes. Et postea in causa illorum de Marchisio Montis Murri fuit determinatum per sacrum concilium in fauorem Illustr. Prin. Bisignani quod etiam pro asportatione scopetti uel hæt locum remissio. ¶ IN Q. si iurisdictio in certas personas sit concessa uni iudici, ita quod ille sit iudex agendo, & defendendo, an uideatur totaliter adempta iurisdictio ab ordinario, uolentibus illis personis? IVD. Dicas quod non ita Aret. consil. 101. spectabilis domine. 136 ¶ IN Q. quid si conuenitur quis ratione rei sita in territorio, extra domicilium, & locum originis, an Baro possit petere remissionem eiusdem? IVD. Licet quod si habet iurisditionem in illum, tam ratione delicti commisi, in territorio, quam ratione contractus, & rei, uel per æquipollentia uerba, apparcat principem uoluisse concedere iurisditionem, non obstante

auth. qua in prouincia, potest remissionē petere. Nulli enim dubium est, posse principem derogare auth. qua in prouincia, vt per Doct. in ea, & derogatur tā expresse quā tacite per verba æquipollētia derogationi expressæ, vt habetur per Alexan. latē in conf. 111. in 6. li & Lud. Goza. conf. 8. nu. 44 & conf. 62. nu. 8. verba enim æquipollētia derogationi expressæ sunt quando motu proprio, secundum Soc. conf. 3. nume. 93. lib. ex certa scientia, de plenitudine potestatis; suppletes omnem defectum, de concilio processu, & aliā clausulæ vltra clausulam, non obstantibus quib. vis contrariis, & apparet Regem voluisse de rogare legibus, & Soc in 3. volum. conf. 63. nume. 4. & plene per Quintilia. Mando. in reg. cancell. 11. in nona quæst. fol. nubi. 136 & hæc tanto magis procedunt, ubi esset dictum, quorum omnium, & aliorum tenores, quæ clausula tollit clausulam derogatoriam, ut plene per eundem Quintilia. Mando. in reg. 19. de infirm. resignan. quæst. 19. nume. 17. & quod remissioni locus sit, quando auth. qua in prouincia expressæ uel tacite per dictas clausulas est derogatum, voluit Ang. in d. auth. qua in prouincia, & ita fuit decretum in Regia audientia principatus citra in causa magni Scipionis de Scalea, super cuius bonis petebatur assensu cū essent sita in ciuitate Salerno cum prospero coduto, & lōga fuit discussio, & hoc fuit de anno. 1561. de 137 mense Iunij. INQ. Quid si offendatur officialis baronis i exercitio officij, an de eo delicto, sola curia Regia cognoscat? FI S. Videtur quod sic, quoniam ritus magnæ curiæ dicitur, quod sola magna curia cognoscat de excessibus officialium, ergo sola magna curia debet cognoscere de excessibus & delictis in eos patratu & commissis & pro hoc videtur facere decisio nona Boer. vbi voluit quod vbi seruient officialis regij, deliquerit in officio, punitur ab officiali regio, etiam q. alibi deliquerit, pariter si delinquitur in eum, officialis idem cognoscat. Et sic actiue, & passiuè, si in exercitio facti fuerunt sibi excessus, vel ipse alij fecerit, iudex regius cognoscat, cuius autoritate processit. Et ita tenendum arbitror. IV D. Contrariam opinionem veriorē esse existimo, nulli enim repe-

ritur, quod baro non possit cognoscere de excessibus factis in officiales suos, per eius vassallos. Sicut reperitur q. de excessibus per officiales factis, sola magna curia cognoscat, ergo de uno ad aliud non est faciēda extensio. Imò nedum Baro potest & debet cognoscere, sed ipse idem index offensus, quando delictum est notorium, vel delictum esset tale, quod concerneret dignitatem vel officium, ut habetur per Francum in c. 1. de pe. in 6. Et quando delictum concernit personam tantum, licet ipse non possit cognoscere, cognoscat tamen superior, & sic baro, ut per Francum in d. loco & Capic. decisio. 127. Ad decisionem Boer. facilis est responsio; Nam idē ibi actiue & passiuè, cognoscat officialis regius, quia offenditur seruient & familia officialis regij. Hic casus fuit in facto, in Regia audientia principatus citra, & determinatum fuit ibi cōtra hanc meā opinionem sed nō processit illud decretum ex iure. & fuit appellatū, & appellatio pendet; tandē per magnam curiam vicarie, fuit reuocatus decretū dictæ regis audientia, & pronuntiatū pro mea opinione & sic baronē debere & posse cognoscere, & locū esse remissioni. 138 INQ. Quid enim si delinquant, ætuaris curiæ Baronis Birrarij, nuncios, castellani, seu presbiterij, & alij actu seruientes, an illi debeant remitti ad eam curiam in qua exercent officia eorum? IV D. Si bene memineris, supra in uerbo fiat relatio nūcij, latē vobis dixi tales esse punitos ab eo iudice, ubi delinquerunt, & ubi inseruiunt. Et ideo remissio eorum nō est deneganda. Et dixit Io. Ang. Pisa. eximius doctor in decisio. Afflicti 56. quod Rex catho. 10 Maij. 1507. concessit capitula ciuitati Neapolis, inter quæ est 11. sub illa decretatione. Placet Regiæ Maiestati, q. officiales actu seruientes, non extrahantur extra tribunalia quibus inseruiunt, ita tamen quod non possint alios à iudicibus proprijs trahere. Et ita dicit fuisse decretū die 21. Aug. 1518. in causa egregij Annibalis Famarij, cum Vincētio bidello, commissarius episcopus Bisignanus & vide pulchram decisionem Fran. Mar. 281. primo tomo ubi proprie de castellano, & sic nota pro castellano agropolis cuius causa pēdet in Regia audientia. ¶ INQVI. Scio enim

aliās

aliās in Regia audientia te existēte paterno, pro magnifico Domino Thoma de Alto mare regio consiliario, & barone casalis uallis, Baronia silenti, prætendisse remissionem cuiusdam Ioannis Iacobi Greij, eius vassalli, qui prætendebatur quod deliquerit extra dictum casale, in territorio tamen baronia silenti, & oppositum fuisse, non esse locum remissioni, eo quia extra casale, delictum fuerit patratum, & demum factam fuisse remissionem, qua ergo ratione illam obtinuit? IV D. Scire debetis, quod simpliciter concessa iurisdictione, uilla, castri, terre, aut ciuitatis, per cōsequens uidetur ei concessa iurisdictione in terminis suis, rex. est notabilis in l. 1. §. cū urbem. ff. de of. præse. vrb. ibi enim post quā Vlpianus posuit regulam, quod cū Princeps fidei præfetti vrbis, commiserit quicquid intra urbem admittitur, ad eundem præfectum pertinet: Subdit idē esse quod ad terminos vrbis, ibi, sed & si quid intra ceterum lapidem admissum sit, ad præfectum vrbis pertinet, sicque ibi notatur quod concessa iurisdictione ciuitatis includitur, comitatus, id est proprium illius territorium: Territorium enim vrbis erat ex omni latere centum miliarium, tam in mari, quā in terra, ut ibi dicitur, & ibi Bal. 2. col. satis notabiliter inquit, quod illud idem quod ibi disponitur in commissioe simplicij, quæ ampliat fauore publicæ utilitatis, idem erit in donatione; ut si aliquis donasset seū cōcessisset iurisdictionem in uilla, aut castro, cū iurisdictione sit indiuisibilis, censetur et concedere in territorio uilla, ita quod curia accessoria, sequitur principale. Et pro hoc Abb. in c. Rodolphus. de rescrip. & Barto. in l. verbis ff. de uerbo. signi. Et ad hoc propositum facit tex in l. pupilli. §. territorium. ff. de uerbo. signi. ubi Pomponius Iuriconsultus, diffiniens territorium, eleganter inquit 139 qui territorium est uniuersitas agrorum, intra fines cuiusque ciuitatis quod ab eo dictum quidam inquit, quod magistratus eius loci, intra eos fines, terrendi, id est submouendi ius habeant, Et Pet. ab Anchara. in regula, accessoria, de re. iur. expresse dixit quod per concessionem castri uidetur concessa iurisdictione etiā in territorio, & per consequens uidetur cōces-

sum territorium: merum enim & mixtum imperiū videtur adhærere administrationi, quam ratione territorij quis habet. C. vbi & apud quos in inte. rest. post. l. si. C. de fun. sim. l. quicquens lib. 1. ut pote ei adiacens, seu coherens, ff. de actio. emp. vnde princeps concedendo castrum & territorium, videtur concedere quādam uniuersitatem agrorum, & qui concedit locum cū suis finibus, uidetur cōcedere quicquid intra fines continetur ff. de cōtra. emp. l. qui fundus. §. si fundus. Et dicit Bal. in l. beneficium. 2. col. de cōsti. prin. quod si princeps donat mihi iurisdictione alicuius castri, videtur omnē iurisdictione donare, & omnes redditus castrarum ciuiliū & criminallium pertinent ad me. Et plene congerit Rodor. suar. in allega. 6. per totam, cum que communiter ista uilla, & casalia, sub sint uni ciuitati, terra, vel castro quasi vbi capiti, id quod respicit vel includit principale respicit omne id quod depēdet ab illo. l. 1. C. de codi. Minimeque habeant territorium separatum, & distinctum, sed subiectum ciuitati sicque illud territorium quod habet uilla, casale, seu castrū subiectum, est sine iurisdictione l. qui ex uico. ff. ad muni. Et sic Baro castri prædicti, habebit in suos vassallos ius in toto territorio ciuitatis, & terre cui subest: que iurisdictione exercebit intra casale. Nā dicit Iac. in l. more maiorum. ff. de iur. om. iudi. 140 quod iurisdictione coheret personis, & nō territorio, & hoc dicit uoluisse Barto. in l. 1. ff. de iur. om. iud. sed pro tanto dicitur iurisdictionem coherere territorio, quia terminatur in eo, & non potest iudex, nisi in illos de suo territorio exercere iurisdictionem. l. si. eo. tit. & C. de const. & dicit Ioan. And. in c. cum contingat de for. compe. quod licet quis non habeat territorium, tamen habet potestatem in certas personar. ppter illas diciur habere territorium pro qua doctrina faciunt nota. per Bar. in l. 1. in fi. ff. de iur. com. iud. & p. Fely. in c. Rodolphus. 13. col. uerbi. territorio. in uerbi prædicta. extra de rescrip. & Fely. in c. licet. de proba. & Socy. con. 74. 2. col. & per Barto. Callan. in consue. Burgu. in titu. des iustices & droicte d'icelles. §. 1. in titu. bo. quod territoire. n. 16. si hoc enim nō esset utique iurisdictione illa, esset innanis & tan-

tummodo fortiretur effectum in illis delictis que intra ambitus murorum, villæ, vel castri, patrerentur, ex his enim obtinui remissionem; imò non solum pro delictis commissis in baronia silæti & toto territorio, sed etiam in commissis extra, quæ omnia sunt notanda. **IN Q.** quid dicendum sit de militibus delinquentibus quis enim iudex cognosceret de criminibus eorum.

IV D. Saly. in l. magisterij. C. de iuris. om. iud. sic distinguit, quod aut delictum est militare, & tunc ubicunque sit commissum, eius cognitio spectat ad magistrum militum; aut delictum est commune, & tunc si delictum sit mediocre, magister militum habet cognitionem & coercionem in eum si habet in potestate; si vero non habet in potestate, & tunc si iudex loci in quo reperiretur, cognitionem habet: sed non coercionem. Idem cum tantum remittere debet. **I. I. C.** de exhibe. re & cognitionem habet, non dicitur habere, nisi propter remissionem quam tenetur facere, cum ille cognitioni non tenetur stare auct. de sanct. epi. S. si vero crimen colla. 9. in fi. si vero sit delictum commune, à milite commissum, & sit enorme, tunc aut est commissum in loco militiæ, aut non primo casu, aut militie nulli subest præsidio: & tunc magister militum habet cognitionem, & coercionem. Aut locus militie est sub iurisdictione alicuius præsidis, & tunc præses ille, cognitio nem, & coercionem habet. **I. fi. de accusa.** Secundo casu quando extra militiam delictum commune, & enorme, est commissum tunc ad præsidem illius provincie spectat cognitio & punitio, aded quod non tenetur illi remittere, ut d. l. fi. de accusa. & l. 3. C. ubi Sena. vel Clari, licet possit ex propria voluntate, si vult. **I. C.** de exhibe. secundum unam lecturam Declaratque quod nam sit delictum militiæ: & dicit quod est vendere arma, vel equos necessarios, ei deputatos & necessarios, & alia facere contra fidem. iuramento firmatam. Et crimen commune mediocre, & non enorme, est vim inferre, sine armis. Vterius dicit, quod iudex tenetur ad prædictam remissionem, in casibus prædictis: etiam non petente militie & ea pertranseunt omnes Doctores.

142 INQ. Quotidie video Regia tribuna lia expedire provisiones contra inferiores

iudices, quod carceratus consignetur aliquo quem pro eo mittunt, an cogantur eum consignare, vel possint licite eum denegare, & non consignare, donec ipsi cognoverint de eo delicto de quo ceperunt cognoscere, & ipsi habent illius cognitionem? **IV D.** Dicitur quod licite eum denegant, donec expediant inquisitionem contra illum formatam. ita Ang. in l. 1. C. vbi de cri. ag. oport. nume. 1. in fi. per tex. que dicit not. in l. si cui. §. ultimo. ff. de accusa. quod est notandum pro officialibus inferioribus excusandis à pœna quod non obediunt provisionibus regis super consignatione carcerati. Cave tamen, ab hoc, si delictum pro quo detinetur esset tale, quod pro eo cognitio spectaret ad Regem.

143 INQ. Vtrum officialis regis delegatus exequatur, vel quibus aliis delinquentibus in territorio Baronis, possint ab eo ibi puniri, & debeant remitti ad curiam regiam? **IV D.** Proculdubio possunt. nec remitti debent, ita Guido Papa. decisio. 218. & Cyn. in auth. qua in provincia. coll. ulti. versu vlti. circa istam. l. & est bonus text. in l. 2. & ibi. Luc. de Pen. C. de luc. adu. lib. 12. & ita tenet Bart. in l. in officialibus. C. de offi. rector. provin. ubi id dicit procedere, dum tamen hoc notum faciat officio si regio. & idem dicit Alber. à Rosa. in l. si quis, forte. §. si quos comitum. ff. de pœn. Procedunt etiam prædicta, dummodo non deliquerint in officio, quia tunc debet remitti iudici suo, l. de militibus. ff. de cust. ro. & ita concludit Boer. decisio. nona per totam. & voluit Rebuff. in tra. de sent. exeq. primo tonio constitutio. fol. mili. 378. nume. 6. & ita fuit decretum per magnam curiam vicaria, in causa commissaria ad exigedas pecunias, publicas pro functionibus fiscalibus, qui deliquerat in terra anglie. & ita determinavit Cassa. in consue. Burgi in titu. la mende de simple Rescouffe. §. 7. nume. 26. fol. 78. ubi in quinta conclusione dicit prædicta procedere, certiorato suo superiore regio. & tunc si ille non petierit remissionem, poterit procedi si autem petierit remissionem, remitti debet; & sic est servandum. est tamen bene verum, quod magna curia ut supra non obstante petierit ad se remitti quendam exequitorem, regium in terra anglie, & quia officialis

officialis anglie, non remiserit, per vim audivit carceratum, decrevit illum remitti & restitui officiali anglie. **F. I. S.** Sed nonne iudex regius cognoscit de ostensa facta exequutori regio. **IV D.** Dicitur quod sic, nec potest per Baronem prætendi remissio. Ita Al. à Rosa. in d. l. si quis forte. §. si quos comitum, vlti. q. de pœn. & in l. unica. C. ne quis in sua causa Et ita etiam concludit Boer ubi supra, & videtur intelligere, quando offensus fuerit præterit officij & in eius exercitio. **IN Q.** Quid si ad querelam viduæ, & pupillorum fuerit processum in curia Baronis, usque ad decretum, seu sententiam interpositionem, & videntes vidua & pupilli querulatos habitatos, seu liberatos sub fideiussione (ut est de more) habent recursum ad Regiam audientiam, & de novo per vim variationis querelant an illa querela sit admittenda, vel tantummodo Regia audientia deat cognoscere per vim appellationis de grauamine. **IV D.** Hæc querelatio hodie die 13. Octobr. 1560. pœdet in facto, in Regia audientia inter illos de Atella, & dixi, quod tantummodo poterit cognosci de grauamine, si prætendatur, & dum constiterit de non grauamine, causa debet remitti ad tribunal ordinarij, nec potest de causa cognosci iterum, cessat. n. privilegium variationis per decretum, dicam postea quid fiet. Retinuit causam, Regia audientia, sed propter grauamina. **IN Q.** Vidi nuper te petijisse remissionem quorundam de Sancto Seuerino, eo quia dum essent carcerati pœnes curiam dictæ terre Regia audientia ordinaverat quod illi carere detineantur nomine Regie audientie: & pro parte sibi dicebatur non esse locum remissioni. eo quia incurrerunt in crimine læsæ maiestatis, quia ceperunt quandam hominem, & sic dicebatur commississe crimine læsæ maiestatis, quid ergo sentis de causa hac. **IV D.** Proculdubio si isti commississent crimen privati carceris, remissioni locus non esset, quia esset crimen læsæ maiestatis. **I. I. C.** de prima. ca. & Saly. ibi dixit quod committitur tale crimen, quando quis capit aliquem, & retineat, cum aliis ius non haberet capiendi, & retinendi, & ad commissionem talis criminis, non exigitur inclusio, sed sufficit quod taliter retineatur, ita quod volens recedere, non pos-

& ibi Bald. dixit, quod habet locum dictum crimen, etiam si retineatur sic captus minus 20 horis sine causa. Sed in casu isto est advertendum, quod ut audio, isti carcerati de quorum remissione nunc agitur, ceperunt nuntium in eorum præsentia interfecerat cum istu scopetti, quemdam prætereuntem, & illum sic captum, & consignaverunt capitaneo casalis lancusorum, & si sic esset, licita fuit captura & si non illum detinuerunt, ultra duos dies non commississent crimine privati carceris: de hoc extat tex. in ca. regni, incipi. Amplius. **F. I. S.** Hæc enim quæ proximo loco dixi, respiciunt merita causæ principalis & defensionem ipsorum inquisitorum; ut remissionem autem locus non sit, sufficit apparere, titulum criminis esse talem, qui si verus esset; causæ remissioni locus non esset. **IV D.** Quamvis titulus criminis sufficiat circa retentionem, & auocationem causarum, ut pbe dixisti attamen si informatio repugnaret titulo imposto, circa remissionem, attendit potius veritas, quam nomen positum. veritas enim omnia vincit. 8. di. consuetudo. & omnia ei cedunt. ea. di. c. veritati.

144 & magis inspicitur veritas in delictis quam opinio Bald. in l. si quis seruo 1. col. C. de fur. & in specie tituli actio non præiudicat veritati. l. si ancillam, & ibi Bald. C. de cont. emp. casus est in facto, dicam postea quid fiet sub die 6. Octobr. 1560. facta longa discussione fuit prouisum quod expedirentur provisiones quæ magnificus gubernator terræ Sancti Seuerini, liberet illos carceratos habens pro claro quod non sit crimen privati carceris non obstante recommendatione facta per eandem regiam audientiam, non tamen voluit simpliciter remittere. **IN Q.** Quid si laicus committat delictum, & demum se facit clericum, an si capiatur à iudice laico & petatur remissio debeat fieri? **IV D.** Vulgata & famosa mosam questionem proponis. & ideo ad decisionem uenimus. Est sciendum secundum Barto. quod Dyn. distinguebat, quod aut fecit se clericum in fraudem, & sibi non pdest clericatus, ut remittatur; aut fecit sine fraude, & pdest. Aut est dubium: & tunc si erat accusatus, vel diffamatus de crimine, & præsumitur quod hoc fecerit in fraudem. Hancque distinctionem videtur

approbare ipse, & ceteri sequuntur. Et tñ uerum quod si antea emisit uotum, & demum intrauerit, clericatus proderit: & sufficit ut remittatur. latè Ias. et Doct. in l. cum quædam puella. ff. de iur. omni. iu. et latè Pet. à Plaza in epito. delicto. c. 35. p. totum, quod non procederet in eo q se faceret mona si tertij ordinis sancti Præcisci, secundum Fed. de Sen. conf. 97. et Ias. in d. l. cum quædam puella. et Pet. a Plaza ubi supra uersus finem. Sed est aduertendum quod Feder. à Sen. ubi supra, in fine dicit quod non sufficit Commissio criminis ut clericatus præsumatur in fraudem factus: sed requiritur deprehensio, uel cōuentio, & sic citatio, quod est notandum, uide Couarr. in lib. practi. quæstio. c. 33. num. 4. Sed ultra hæc dicta et allegata, p. te uidendus est Couarr. qui post me in lib. pract. quæst. c. 31. nu. 6. et sequen. plura congerit. et tandem plures casus excerpti. Primus est, ut priuilegium cōiugatorum clericorum habeat locum in criminalibus, at secus in ciuilibus. Secundus, ut non satis sit clericus coniugato, unum tantum deferre uestem clericalem, si alijs sit ueste indutus inhonesta et seculare: ut gaudeat priuilegio. Tertius, quod non solum debeant deferre uestes, sed etiam tonsuram explicatq; que nam debeant esse iste uestes. et hoc pro quarto casu. Quintus casus, ut clerici cōiugati nō amittant priuilegium fori. ex eo, quod semel, aut aliquādo tōsuram, et uestes clericales demiserint. Sextus, ut tale priuilegium habeant etiā illi clerici coniugati, qui negationi honeste operam dederint. Septimus ut priuilegium habeant quod ad forum tantum, et c. si quis suadente, cum in carceris sint mere laici. Et quod ritus allegatus, item quod si aliquis citatus loquatur, et habeat locū in ciuilibus, et non in criminalibus, et cōcordet potius cum. d. c. unico. fuit de mere Afflic. in consli. si danua. 15. col. uersi. sed iuxta hoc quæro nu. 48. ut post me aduertit eximius Doctor Gab. Saray. in d. titu. I N Q. Quia sunt nonnullæ personæ quæ sunt priuilegiatæ q. pro delictis commissis in exercitio officij, uel prætextu officij nō possint conueniri alibi quàm in Regia camera summaræ; uel alibi: ut sunt omnia

147 nes de dogana ferri, sirici et alijs, f. quædo ergo dicatur delictum commissum in officio, aut prætextu officij, ut sic sciamus, an cognitio sit adepta ab ordinarijs, et an non? V D. Alber. de Rosa. in leg. senatus & nullo. ff. de offic. præf. dicit quod tunc propriè dicitur quis delinquere extra officium, quando delinquit de non pertinentibus ad officium: quod uidetur probare text. in l. 11. C. de sport. ibi si cessauerint causas eis instructas offerre, et Saly. in l. magistraria. C. de iuris. omni. iud. dicit q. tunc dicitur miles delinquere in officio, cum uendiderit arma, uel equos ei necessarios, et sic de singulis, et sic propriè in pertinentibus ad officium. Sed pulchrè uideas Rebus. in tracta. de senten. exequu. glo. 15. fol. 38 r. in consli. primo tomo. Vbi dicit quod exequutor tunc dicitur in officio delinquere quando caperet bona clericorum pro exequutione, uel alijs excederet. Item quando pecuniam acceperit ut non exequatur uel non in illa re, uel differat, donec impetrentur literæ appellacionis, aut alijs deliquerit. si autem occideret homines; uel vulneraret contra exercitium officij tunc puniretur ab eo iudice in cuius territorio deliquerit. **I N Q.** Quid si in partibus corâ capitaneis terrarū ad quærelā uideat aut alterius personæ priuilegiatæ fuerit processum cōtra aliquos accusatos, et adeo processum fuerit, quod causa esset prope expeditionem, et uideat pro uiam uariationis obtineat causam euocari ad Regia tribunalia, an de illo processu debeat haberi ratio, ut sic uniri debeat cum actis factis postea in tribunalibus regijs? I V D. Alias in regia audientia, principatus citra, hunc casum habui in facto, in quibusdā de terra Atellæ, et allegaui in scriptis, quas allegationes ad tuā satisfactionē intra subijciam. hæc sunt uidelicet.

Christus adsit.

I N Causa magni Pauli Maraldi, et aliorum de Atella inquistorum de homicidio, contingit dubitari, utrum auocata cā a curia Atellana ad Regiam audientiam principatus citra, ex priuilegio iudicatus et pupillaris ætatis, quærelantium, ex uariationis debeant uniri, acta facta in ca-

ria

ria ipsa Atellana, cum alijs eiusdē Regiæ audientiar, & sic debeat haberi ratio de defensionibus ibi factis. 2. an debeat in dicta Regia audientia procedi ordinariè, præsupposito quod noua supuenerint, uel possit extraordinariè procedi ex præminencia, in quibus breuiter, & succinctè dicam quid sentiam. Circa primum, est sciendum, quod priuilegium auocandi causam, ad Regium tribunal, ex causa miserabilitatis per l. vnicam. C. quando Impe. & con. sti. statuitur. de sui natura circa initia causarum processit, in quibus uere cadebat, & cadit optio iudicium, est tamen bonè uerū quod ex alio iure suppletur, ut cum hæc personæ habeant potestatem eligendi apud 148 quem iudicem experiantur, & habentibus electionem. competit uariatio. I. cum qui certarum. §. primo. de uerbo. obliga. ut proinde cepra causa corâ uo iudice, possit illam auocare ad aliū ex uariationis. Nec in hoc magis priuilegiatur, Regia curia, quàm curia baronis, apud quem eique eorum uertatur causa potest ad alterum auocari. Variatio enim non operatur, nec operari debet aliud, nisi solum mutationem iudicis, non autem reuocationē eorum quæ gestis, & gesta sunt. ita Bal. in l. prima. C. de fur. ult. col. ver. quartus casus fieri non potest, ut quæ sint gesta, non sint gesta; uulgata. l. in bello. §. facta de c. Non enim retractatur legitime factū, ex causa superueniente de nouo secūdū Bar. post. Glof. in l. Barbarius. ff. de offi. præto. & Dyn. in regu. factum. de regul. iur. in 6. Quod sufficit esse factum, a quoque sit factum. I. cum seruus, & ibi. Bar. ff. de uerbor. obliga. & l. si. C. si man. ita fur. alie & quod fieri debeat unio actorum, & ex illis iudicari, est. tex. in c. ut nostrum de appell. & c. audita. de resti. spolia. & ibi nota. per Doctores & uidetur facere tex. in l. lex illo tempore. C. de appell. & uoluit Rebuffus in tract. de euocatio. primo tomo. comme. consli. regni Frap. in prin. fa. q. 4. numer. 2. & magis in particulari, ibidē nu. 34. & in articulo pri. nu. 78. fol. 446. & nu. 85. & Angel. in l. sed est restituatur. §. ad diu. nomi. ne. ff. de iud. ut dixi enim non est speciale ex uariationis auocari causā ad Regiam curiam, a curia Baronis, imò est generale, ut ita curia Regiæ possit auocari ad curiam Ba-

ronis, sicut a curia Baronis ad Regiam. Et ergo minime in modo cognoscendi, specialiter 149 tas aliqua considerari debet. ¶ Nā equiperatorum idē est iudicium. glof. singul. secundum Pet. Ancha in c. si postquam. §. final. de cler. in 6. facit gloss. in cle. Abbatis de reser. & in c. 11. de conse. in 6. suadentur prædicta, cōtroneritur alijs inter Docto si ualidus est processus factus coram aliquo iudice, qui poterat aliqua exceptio ne declinari, & in effectu concludit, quod aut ille iudex, & si iudex ordinarius proprius, & nō ualet processus: aut est ordinarius, & proprius iudex, & tunc licet per aliquā exceptionē declinari possit: & processus ab eo factus bene tenet & ualet. Ut de utroque traditur in l. si per errorem ff. de iurisd. omni. iudi. & in l. si cōuenerit ff. eodem titulo. cum ergo iudex Atellanus esset iudex proprius, & ordinarius, nō est inuallidus processus corâ illo factus, & hæc de primo. Circa secundum, posito pro uero, pro ut est, quod debeat fieri unio actorum, liquebit causam esse in limine expeditionis: & proinde debere procedi ad discussionē iuditorum cum aduocatis & fisci, & partis; per tex. in l. custodia. ff. de publi. iudi. Processus enim nunc reperitur legitimatus; & ideo euocandi sunt ad uocati utriusque partis, & uideri quid probatum, quid sublatum, & quid pro innocentia aut nocentia fiat d. l. custodia, & ibi nota. & per Doctor. & si diceretur, ex aduerso, noua superuenisse; aduersus ea danda sunt defensionēs. esset enim facta iniquum, accusatorem in duobus audiri, & ad bis iura pro se producendum admitti. Reos autem ad unum. Semel autem inceptum est, utrunque audiri accusatorem, & reos, semelque seruata est æqualitas, ergo & in ceteris seruari debet. Esset enim detrahere de iure reorum, quod nimis absurdum uideri debet. Etsi diceretur; has rationes militare etiam non legitimated processu, immo maioris absurditatis, & inæqualitatis; & tamen uidemus, passim uirtute præminencia procedi ad indagacionē ueritatis eorum, quæ proposita, & proponuntur per accusatorem tantum per torturam non eorum etiam, quæ possent proponi per reos. Responderi poterit, 250 ¶ quod multa faciēda impediuntur, quæ non

non impedirentur iam facta secundum Spe-
culat. in tit. de actore. §. v. uerſi. quid ſi cã.
Adſtipulator prædictis optima, & niua rati-
o, ibi cautius eſt agendum, ubi maioris pe-
riculum uertitur iuribus uulgaribus. Li-
cet enim a principio potuiſſet, & poſſit ac-
cuſator teſtes falſos producere: nihilomi-
nus maiorem falſitatem poterit aſtruerere,
& producere facta publicatione, & patefa-
ctis ſecretis cauſæ quàm antea hinc iura
cautius procedit. c. fraternitatis de teſti.
Vnde quoddam principio pmittebatur, facta
publicatione, debet denegari per deſenſio-
nes enim poterit apparere de falſitate, ni-
mirum ſi illæ dari debeant. Rurſus per de-
ſenſiones factas antiquè per accuſatorem
propoſita, apparet intentionem accuſato-
ris, ſi non in totum eliam, aliquantulum de-
prauatã, & ſuſpectam. Vt exinde ſuper de
nouo producendis cautius, & diligentius
aduerti debeat. Et ita iuris eſſe arbitror.
Et ita ſuit iudicatum in Regia Audiencia prin-
cipatus citra, & Baſilicæ ſub die 27. Iulij
1561. Actuarius notat. Franciſcus curria
1571. **I N Q V I.** Quid enim ſi exterus
deliquit in territorio alienius baronis, nũ
quid de eo cognoſci poſit? **I V D.** In
pulchro caſu, aliàs conſului, ut infra.
Idco pro ſatiſfactione, ſubnectam per or-
dinem allegationes, & ſunt uidelicet.

Chriſtus adſit

I N dubio euocationis cauſæ carcerato-
rum ciuitatis Meliſiæ in terra Atellæ, quã
pretendit facere Regia Audiencia prin-
cipatus citra, nũtute quærela ibi expoſitæ
per uiduã, & ex cauſa, quia illuſtriſſimus
Princeps Aſcoli, utilis dominus terre Ate-
llæ ex priuilegio uidet habere iuriſdictio-
nem in ualſallos, & habitantes tantum, &
non in externos, breuius, & ſuccincte, quid
ſentiam, dicam. Euocationem fieri non
poſſe, nec debere, in his indubitati eſſe ar-
bitror, ex infra dicendis. Ex primo enim
capite. eam non eſſe faciendam, mani-
feſte conſtat, cum ſtatim variauerit uidua,
& declarauerit uelle proſequi quærelam,
expoſitam in curia Atellana, & non eam,
quam fecit, in dicta Regia Audiencia.
1572. **I**n variandi competere uidet, clarum
eſt, ut ha. cur per Aſſiẽt. & Iſer. in con-

ſi, ſtatimus per I. eum, qui certarum. §.
primo de uerbo, obliga. & eſt ratio, quia
priuilegio. l. unica nõ poteſt renuntiare ſe-
cundum gloſ. in d. l. unica, in uerſ. excedere
quam ibi Bologni, reputat ſingularem, per
quam dicebat Tho. Parpa. in l. 1. C. de pa-
ſe uidiſſe in cauſa cuiuſdam uiduæ quæ co-
ram ordinario erat appointata ad ius, euo-
caſſe cauſam ad Regem, & ſequitur Sil-
nupt in libro. 6. num. 38. & ita practicatur.
Ex ſecundo capite in quo maior fundamẽ-
tum uidetur facere fiſcus, minime euocah-
dam eſſe cauſam, indubitanter teneo, con-
ſtat iam ex probationibus factis, nos car-
ceratos in terra Atellæ deliquiſſe in terri-
torio, & mercato, quod ſingulis annis ce-
lebratur; Conſtatque illos, ad dictum mer-
catum ueniſſe, & ibi conſtituiſſe pergulam
mercãdi cauſa, ex quibus ſit ut delinquen-
tes ibi poſſint puniri, ibique forum ſortian-
tur. Tum quia illi dicuntur ibi habitãtes
per appoſitionem pergulæ, cum habi-
tans dicatur etiam qui paucis dieb. habi-
tat. Secundum Aret. in cap. repellantur. de
accuſa. & tenuit Neap. in lib. conſuetu. Ci-
uitatis Neapoli, in ultima conſuetud. & li-
cet uerum ſit, quem nõ ſortiri forum in eo
loco, a quo ſtatim reſeſſurus erit, ut com-
muniter Docto. aſſerunt in l. hæres abſens
§. ſi quis tutelam. ff. de iud. tamen ratione
delicti ſortiri ibi forum, ut ibi capiatur, &
puniatur, etiã quod ſtatim ſit reſeſſurus.
Vt ſatis notabiliter tenuit Albe. à Roſa. in
d. §. ſi quis tutelam. 2. col. uer. item dicit ex-
mente Iac. de Aret. & Bal. in eo. §. in 2. not.
ſimpliciter, quod qui facit mercatũ in ali-
quo loco, ibi poterit conueniri, nõ ſolum,
coram conſule artis, ſed etiam coram pote-
ſtate, ſimiliter Iacobi à San. Geor. in d. §.
nume. 6. dicit quod habens pergulam ſta-
tionẽ, uel apothecas in loco ſortitur ibi fo-
rum, ſi ibi reperiatur. Tum quia ex longo
tempore ibi ſolitũ eſt celebrari mercatũ,
ſolitum eſt ibi fieri nundinas. quod ſit ut ibi
conueniantes, & delinquentes ſortiantur
ibi forum. ut dicit Gloſ. in l. unica eſt de
nundi. & tequuntur ibi Doctores. Tum
etiã quia curia Atellana eſt in quaſi poſ-
ſeſſione cognoſcendi de cauſis exteriorũ
contrahentium in territorio Atellæ, & pu-
niendi delinquentis ibi, etiam quod adue-
nẽ ſint. Ex quo ſit ut ius cognoſcendi in ſi-
miles

miles, aduenas, & externos, in territorio,
delinquentes, quaſitum ſit etiam quod a-
liàs non competet. Conſuetudo enim
tribuit iuriſdictionem, meram, mixtam, im-
perioſam, altam, & baſſam ſecundum Bal.
in l. etiam 3. col. C. de excep. rei iudi. &
uoluit Capolla cõſ. 40. incip. lucius. facit. c.
ſi clericus laici. ubi Abb. & alij extra de
1573 for. compe. ¶ imò conſuetudo tribuit iu-
riſdictionem etiam feminis. l. cum prætor
in uerbo moribus. ff. de iud. & plenius pro-
ſequitur Roce de cur. in c. ſi de conſu. 16.
col. uerſiculo octauo inferſ. Et in particu-
lari de Cauſis occurrentibus in mercato
& foro. Lud. Ro. cõſ. 300. uoluit enim quod
longa conſuetudo tribuit iuriſdictionẽ a-
liàs non habenti. l. uiros. C. de diuer. offi.
libro. 12. & l. ſi. ff. de aqua. plu. arcen. & ex-
tra de for. compe. c. cum. contingat. & c. ro-
mana de pœn. in 6. Caſſa. in conſue. bur-
gu. in tit. des iſtices fol. 20. nume. 90. A-
lexan. conſ. 290. aliàs. 68. nume. 7. in 2. li-
bro. iuriſdictionis quaſi poſſeſſio per unũ
actum ſolum poteſt retineri ſecundũ Bar.
in l. arboribus. §. de illo. ff. de uſufru. & in l.
una eſt uia. ff. de ſer. ruſti. præd. & per Flo.
in l. ſeruitute. ff. quemadmo. ſer. am. & Bal.
in c. 1. de feu. cogni. probaturque per ali-
quem actum iuriſdictionalem etiam uicũ
ſecũdũ Flo. in d. l. ſeruitute, & l. arboribus
ubi plus dicit acquiri quaſi poſſeſſionẽ, e-
tiã ſi in ſcio ſuperiore miniſtri uſi fuerint
& cum iſtis dictis, & deciſionibus tranſit
Inno. in c. literis. de reſti. ſpolia. & in c. di-
lectus de capp. mona. Ang. & Floria. in l.
ſeruitutes. de ſer. urba. prædio. & in l. ſi qs
diuturno. ff. ſi ſer. uend. Bal. in tit. de pa. cõ-
ſi. §. amplius. in princ. Gemi. in c. ſi papa
de priuileg. in 7. fo. de Imò. in c. cum cauſ
ſam, de proba. Bal. in l. data opera uerſi. ſu-
per ſitu. C. qui accu. non po. Hæc tanto ma-
gis procedere certum eſt, quanto acquiſi-
tio huiusmodi quaſi poſſeſſionis, & exerci-
tij iuriſdictionis, in talibus eſt conformis
cum iure communi, ut in authe. qua in p
uincia. C. ubi de cri. agi. opor. cum ſimili-
bus; Item eſt iuſta & uſilis reip. cum aliàs
remanerẽt delicta inulta. Hinc eſt, quod
ſi ueritati inherẽdũ eſt, paſſim uideamus
omnes Barones Regni cognoſcere ratione
delicti in territorio commiſſi, cõtra quoſ-
cumque externos atque aduenas; & quod in

ſpecie in priuilegio non dicatur, ſicut rati-
one contractus, & rei ſitæ in territorio,
154 cognoſcunt contra externos. ¶ Et eſt ra-
tio, quia nulli dubiũ eſt, progari poſſe iu-
riſdictionem a partibus, uel per proroga-
tionem expreſſam, uel tacitã, etiam ad ca-
ſum de quo aliàs nõ competeret cognoſci
ut colligitur, ex l. ſi. de iud. & ex c. per. g.
de offi. dele. & ex docto. in c. ſignificati. de
for. compe. pariter prorogatur iuriſdictione
à lege, etiam in caſu de quo aliàs non poſ-
ſet cognoſci. tex. eſt in l. cum papinianus,
& in authentica, & conſequenter, C. de ſen-
ten. & inter. om. iudi. & licet in vna ſpecie
prorogationis, loquatur, in qualibet tamẽ
habet locum. ut eſt tex. in §. illud in auth.
de exequ. ubi etiam Gloſ. dum allegat.
l. properandum. Cũ in foro loci contra-
ctus, uel quaſi, delicti, uel quaſi, litem
uentilari & agitari, commodius ſit, quàm
155 alibi; ¶ uel quia ſecundum loci con-
ſuetudinẽ, contractus interpretatur. l. ſi
fundus, & ibi Bar. ff. de enictio. l. cõtraxiſſe.
ff. de actio. & obliga. uel qa in loco delicti,
facilius delicta probantur; ſecundũ Abb.
in c. poſtulati, & Maria. in alio propoſito
col. 10. de. for. compe. nimirum ſi leges in-
troduxerint prorogationem eo ipſo quod
contrahitur aut deliquitur: Aliud eſt ius
procedẽdi fundatũ ex priuilegio: aliud ex
prorogatione legis, ius ergo cognoſcendũ
in caſu noſtro, non fundatur ex priuile-
gio, ſed ex prorogatione legali, quæ eo ip-
ſo facta cenſetur, quod commiſſum eſt
delictum, d. authentica, qua in prouincia.
C. ubi de cri. agi. opor. & per Bal. in l. de
quibus. ff. de leg. per. tex. in §. ſi quis uerò
comprehenſus in anth. ut nulli iudi. habe-
tur in d. c. poſtulati, & c. ſi. de for. cõperẽ.
156 & c. 1. de rap. ¶ delinques enim efficitur
ex tunc de foro, non autem efficitur pro-
priè ſubditus, ut no. Gloſ. in c. nuper de-
ſen. ex com. & in Clem. prima de for. com-
pe. Quatenus enim ex priuilegio conce-
ditur iuriſdictione in ciueis, habitãtes, &
incolas, ideſt reſpectu ualſallagij, & pprie
ſubiectionis, non tamen excludere uideſ,
prorogationes, quæ ſũt à partibus aut à
lege. Aliàs ſequeretur inconueniens, quod
nullus baro poſſit cognoſcere in cauſa re-
conventionis, in cauſa contractus in iuriſ-
territorio, uel quaſi contractus, & ratione
rei

rei sita in territorio nisi expresse dicere-
tur in privilegio, cuius contrarium ubiq;
videmus fortificatur tanto magis, hæc p
rogatio legalis in casibus de quo agitur: quia
non solum à lege censetur facta, sed etiam
à partibus tam querulantibus, quam que
rulis. Remanebit ergo privilegium, in ca
sibus expressis firmum, ut extra personas
de quibus ibi in casibus ordinarijs, præter
ex vi prorogationis, non competat iuris-
dictio illius principis Acoli. Nec acqui-
ratur, ius vassallagij & superioritatis, sed
quod ex vi prorogationis legalis, & par-
tium possit cognosce. e. id non est ex pri-
vilegio, sed a iure concedente, & amplian-
te. Nec tantum iurisdictionis, que de iure
communi competit, potest prorogari, sed
etiam illa, que de iure speciali compete-
ret, ut privilegio, consuetudine, uel alias.
ita Hostien. Ioan. And. & Anto. de Butr. &
Ab. in c. significasti. de for. cõpe & ibi Ma-
ria. Socy. nume. 23 Et licet iurisdictionis cõ-
cessa respectu certarum personarum, non
sit prorogabilis ad alias. e. cum p. & g. de of-
fi. delega. tan. en. ex virtute comprehensiu-
na & ex contingentia causarum, ac ex quodã
accidenti, bene efficitur prorogabilis ut
bene notat Maria. Socy. in c. significasti, de
for. compe. nume. 25. Cum ergo sit cõces-
sum principaliter territorij, & iurisdictionis
in eo, licet limitetur, ad vassallos, & ha-
bitantes, tamen ex virtute comprehensiu-
& ex contingentia causarum prorogatur, & ex-
tenditur, ad delinquentes in territorio, cum
sit id accessorium territorij & de esse ip-
sius & eo ipsum concessum territorio, quod
illud cõcedit, per d. auth. qua in puincia.
Nam ille, qui, delinquit in territorio, licet
non sit naturaliter subditus domino loci,
tamen dicitur accidentaliter, secundum d.
Anto. in c. licet, & ibi Abb. nume. 6. de for.
compe. & quo ad omnes effectus, dominus
loci habet in eum iurisdictionem. Vt ibi
D. Ab. maxime, quando ibi reperitur. nec
de ista prorogatione legali, seu iurisdictione,
quã tribuit, & dat ius commune, debuit
& debet fieri mentio in privilegio, ex-
presse, cum illa tacite intelligatur cõcessa
Vt notabiliter, & satis ad propositum ten-
nuit Do. Abb. in c. dilectus. ut lit. penden.
nume. 19. per no. in ca. 1. de consil. libro 6.
in uersu. noscatur, quod est satis notandum

& menti tenendum. Privilegium in casu
isto operabitur ad demonstrandum, quod
aliàs iudex prorogatus, sit iudex habes iu-
risdictionem, cum aliàs non pcederet pro-
rogatio Quare ex prædictis teneo, causã
non posse, nec debere, euocari ad dictam
Regiam Audientiam saluo cõsilio rectius
& melius sentientis, cui me subijcio, &
pro ista parte fuit latum decretum sub
157 die 25. Iulij. 1561. ¶ F I S. Quid si cleri-
cus, & laicus simul delinquant, & clericus
petat se remitti ad suum iudicem ecclesia-
sticum, an etiam debeat remitti laicus?

¶ I N Q V I S. Videtur quod debeat re-
mitti, ut latè concludit Marsi. in sig. 180.
& Ferr. in ca. de caute. decima. & Maria. Socin.
in cap. secundo, de mutuis petitionibus. &
Fel. in ca. placuit de præscript. ¶ F I S C. Sed
contrarium videtur concludere Cap.
in decis. 173. quando sunt plures. & Aymo.
Crauet. in cons. 232. dominus Neucianus
per totum in 11. parte. ubi plenissime. Ad
de quod in fine cons. Cranetta videtur te-
nere, quod in dubio sententiãtã contra fe-
scum, & quod ita pronunciatum fuit. Vi-
de Couarr. in lib. pra. q. c. 34. & hodie ri-
diculum est dicere, quod ratione connexitatis
causã, remittatur laicus cum clerico, vix
enim remittitur clericus, & ita etiam ridi-
culum videtur in regno Francie; ubi lai-
cus puniãt a suo iudice, & clericus a suo.
Ita referente Rebu. in prohe. cõs. gl. 5. nu.
117. in primo. lib. fol. 43. Vide Couar. in
lib. practi. qua. si. c. 34. ubi plenè. ¶ I V D.
ergo semper in hoc fauerem, & adhererè
opinionem hieci, licet quãdoque uiderim ser-
158 uari cõtrarium. ¶ F I S. An circũscriptis
privilegijs iudex domicilij possit inquire-
re de delicto alibi cõmissõ. si uel teneat re-
mittere delinquentem ad locum delicti?
¶ I V D. Puto esse remittendum ad locum
delicti, ut refert fuisse decisum in sac. re-
gio. cons. Gramma. in decis. 26. incip. Mi-
chael Hebræus. ubi concludit, quod per ma-
gnam curiã vicariã fuit remissus reus ad
locum delicti, & pronunciatum, iudicè do-
mestilij non posse inquirere de delicto alibi
cõmissõ. ¶ I N Q. satis confert ad hæc
tuam opinioem regia pragma. edita per
Cæl. ma. incip. item quod officiales regij:
& alia regia pragma. incip. licet, vt vniuer-
sis Italie pax. Sed ad hæc satis est satisfi-
cuma

159 tum ex superioribus. ¶ F I S. Pone, quod
unus iudex præuenit in citãdo verbaliter:
aliter uerò cepit reum, & carceribus ma-
cipauit, & petit sibi remitti causã cõtra
nero, q. citauit verbaliter, petit sibi remit-
ti carceratum, quid iuris? ¶ I V D. In hoc
casu licet supra aliquid dixerim, tamè al-
tius exordiendo, puto distinguendum, quod
aut citatio realis præcessit citatiõem uer-
balem, uel facta sit eodem tempore, ut ci-
tatio uerbalis præcessit citatiõem realem.
primo casu præualeat citatio realis, & esse
maioris potentie, & efficacie, quã uer-
balis, quia per capturã præuenitur iurisdic-
tionem. secundum Io. And. in c. 1. de obli. ad rō &
Bald. in l. si quis. ff. de iurisd. om. iud. & in l.
senatus. in fi. C. qui accu. non poss. per tex.
in l. 1. ff. de iust. reo. & ponit Bald. in auth.
sed non iure. C. de ser. fu. secũdo uerò ca-
su, quãdo uerbis præcessit, Ange Arc. in
li. male. in uerbo. iudex commissit. decidit,
quod non obstante, quod præcessit uerba-
lis, nihilominus realis est potentior, &
sic ille iudex præferatur, qui cepit malefa-
torẽ maxime, quia potest ad suum libitũ
sententiã exequi, quod non potest ille
qui uerbali ter tantũ citauit. sed Bald. in
authent. sed nouo iure. uideretur sentire
cõtrarium, dum dicit, quod per citatiõem
realem præuenitur iurisdictioni, nisi aliter
prius uerbali ter citasset, & sic a cõtrario
Bald. tenet, quod si præcessit uerbalis, præ-
ualeat, & præferatur reali. Maria. Socin. in c.
proposuisti. extra. de foro. compe. in 8.
quæst. hum. 22. altius exorditur, & dicit
esse distinguendum, quod aut ambo indi-
ces, seu officiales in eodem loco habent æ-
qualem iurisdictionem, & potestatem re-
spectu negotij, de quo queritur, eod, quod
uterque potest cognoscere, nec alter ab al-
tero recognoscit iurisdictionem. exempli cã
in potestate Senens. & Capitaneo qui am-
bo à republica illa iurisdictionem recogno-
scunt, & idem, si ab eodem domino, aut
ambo recognoscit iurisdictionem ad diuer-
sis. primo casu dicit, quod si oritur contẽ-
tione inter ipsos officiales, ille præualebit,
qui præuenit in citatiõem uerbali, quia cũ
ad præuentionem sufficiat sola uerbali
citatio, meritũ, cum præuenta sit iurisdic-
& alia regia pragma. incip. licet, vt vniuer-
pedire, & realis citatio nõ tenet effectuali

ter, & potest iudex, qui præuenit in citãdo
uerbali ter, præcipere alteri, ut illũ re-
mittat, uel ad se dimittat uenire. aut iudi-
ces, & officiales iurisdictionem recogno-
scit à diuersis exemplum in potestate Se-
nens. & Florentina, uerbi gratia, ratio-
ne delicti commissi in i. per Lapum Flo-
rentinum in ciuitate Senens. & potestas Se-
nens. citat uerbali ter Lapum existẽtẽ Se-
nis, qui citatus discessit, & petijt Floren-
tiam & ibi capitur pro eodem negotio. &
hoc casu dicit ipse, quod aut ipse captus
opponit de præuentione facta potestate Se-
nens. & debet audiri, & relaxari, & si nõ au-
diretur, grauaretur. & posset appellare, &
officialis Florentinus non obstante ap-
pella. procederet, & puniret, & poena non
esset reiterabilis, decisio esset clara, quia
eadem poena ueniret imponenda à iudice
Senens. & hoc casu dicit procedere opin.
Ang. de m. distinguunt, quod si ipse cita-
tus malitiose arripuit iter, ut non cõpare-
ret coram iudice Senens. citante, & fuit po-
stea captus, illud impedimentum in capture
sibi non prodest. sed ualebit processus, qui
in ipsius contumaciã fabricatur per iudi-
cem citantem, per allegata per eum, & sic
ut uides, relata opi. Maria. Socin. mihi uide-
tur, quod relinquit insolutam quæstiõem
in isto secundo casu, quãdo præuentione nõ
allegatur per citatum, sed per officialem,
dum est contentio inter ipsos officiales &
sic in isto secundo casu tenerè opinionem
Ang. de Arc. in loco supra citato, quod
præferatur, & præualeat citatio realis,
quã potentior per allegata per eũ licet in
cõtrariũ uideatur facere decisio. Grã. sub
nu. 26. incip. Michael Hebræus. de qua su-
160 pra mentionẽ feci ¶ F I S C. Sed quid di-
cendum, si iudex loci delicti de homicidio
cõmissõ per suũ uassallũ in territorio
suo inquisit, citauit, & ad contumaciã
processit, & omni conatu suo fuit nixus,
ut eum præ manibus haberet, & nõ potuit
tãdem uerò captus fuit per magnã curiã
uicariã, an petente, & instante patrono,
& barone dicti delinquentis, quod sibi remit-
tatur, & debeat remitti? ¶ I V D. In hoc
casu habemus decisionem Gram. 30. inci-
pien. in causa excellentis. ex qua potest col-
ligi distinctio, quod aut baroni apparer cõ-
cessa iurisdictionis in suo privilegio in
uassallos

vassallos priuatiue, & cū clausula abdicatiua & annullatiua, ut dixi supra; & nō est dubium, quin illi remittendus sit: aut accumulative iurisdictione est concessa cum superiore, quod presumitur & sic nō videtur sublata iurisdictione ab ipso principe concedente, sed ubique competit, per tex. in c. dardum de præben. in 6. & est tex. in l. 1. in fi. C. de offic. præse. urb. & per alia, ut ibi per eum, & sic est locus præuentioni, ut dicit Ang. Are. in l. 1. §. si quis in appellatio ne, pen. col. fi. de appe. & Fran. de Are. in cō. si. 101. spectabilis domine & D. de san. Ge. mi. in ca. pro hoc. de hære. in 6. Io. de Ana. in c. excommunicamus. §. uolumus, de hære. Barto. in l. studentibus de offi. præse. ur. & sic quādo magna curia præuenit p citationem reale, præfert iudici inquitenti p prius, ut dicit Barto. in l. 3. ff. de cust. reo. & in l. 1. de pœnul. & Bald. in l. 1. C. ubi de cri. agi oportet, & in auth. sed nouo iure, C. de fer. fugi. sed istis non obstantibus in isto 2. casu contrarium deciditur in d. decis. nec obstat, quod quādo conceditur iurisdictione, per principē, q̄ maior iurisdictione residet penes ipsum principem, & quod sic ipse præfertur, quia hoc uerum est, quādo ipse princeps cōcurrit cum barone se hic est magna curia uicaria, quæ, ut dicit ipse, non potest pro principe reputari, nec de præuentione per capturam est fienda uis, cūm appareat baronem nixū fuisse pro ipsum capiēdo, & usum fuisse oī diligentia contra ipsum delinquentem, præterea, quādo baroni competit iurisdictione uirtute priuilegij, nō est locus præuentioni magnæ curiæ uicariæ: secus, si ellet iurisdictione, quæ ad plures pertineret, quia tunc haberet locum præuentione allegat. c. ut debitus, extra de appel. c. 3. de of. archidi. & in proprijs terminis dicit Federic. de Sen. in c. in fragabili, extra de offi. ordi. 1. col. tanto magis, quōd hodie barones regni omnes uidentur habere iurisdictione priuatiue, & nō cumulative, licet expresse non dicat, quia in quolibet priuilegio dicitur, quōd cause criminales, & ciuiles agitentur corā dicto barone iter suos uassallos, per quæ uerba uidetur fuisse de intentione concedentis, iurisdictionem ipsā concedere priuatiue, secundum Ludou. Ro. in consil. 393. inci. præsens consultatio,

& in sing. 21. uiget pactū præterea concurrente pragmatica regis Ferdinadi primi, quōd in primis causis tam ciuilibus, quā criminalibus, cognoscant iudices ordinarij locis sibi ascriptis, & cause ipsæ a proprio foro non extrahantur, etiam p magnam curiam vicariam, satis uidet baronibus concessa iurisdictione priuatiue, cōcurrente etiam capitu. Neopol. concess. ut priuilegia concessa baronibus inuolubilitate obseruentur, & sic dicit fuisse decisum, quæ decisio est satis pulchra: & p̄dicta ēt possunt confirmari per regiam prag. inci. itē, quōd officiales regij, quia cauetur quōd officiales regij huius regni debent capere malefactores, qui deliquerint etiā extra territorium, & quod illos debent mittere ad locum delicti, & est consimil. pragmatica incip. licet yninerfis Italie. sub rubri deli. remi. ad in competen. & videtur de quæ super dixi. ¶ Vñ tamen nō omitto quōd si iustitarius uel magna curia uicaria posuit in banno aliquem uassallū baronis propter eius contumaciam, baro nō tenetur ipsum capere, & ponere in manibus iustitarij, uel magnæ curiæ uicariæ, ut per Bald. in c. 1. §. si index, extra de pa. tamen & refert ac sequitur Affli. in cō. si. pœnam eorum in ulti. nota. tenetur ita men ipsum expellere, et non receptare in territorio suo. ¶ F I S. Sape solent barones præcipere suis uassallis, ne præsumant alibi, et in alijs tribunalibus regijs ciuilibus uel criminalibus agere, an licitè hoc possunt facere? ¶ I V D. Dicitur, quōd sic, q̄ possunt præcipere, ne in præiudicium eorum alibi agant, secundum Ioan. Fabr. in l. 1. ante fin. C. de offi. præse. urb. per tex. in c. si anmissa de foro compe. et uoluit Pa. de Pur. in li. syndi. in titul. de exce. baro. c. ultimo. in prin. & sequitur Boer. decisio 114. in prima parte, sed caue hodie ne expresse dicas quōd non agant in regijs tribunalibus & uide quæ dixi in pacti. cen. ¶ F I S. An clericus coniugatus debeat remitti ad iudicem ecclesiasticum? ¶ I V D. In hoc est sciendum, quōd clericus coniugatus duplici gaudet priuilegio primum immunitatis personæ, ut si cum uicaria tantum uirgine cōtraxit, & tōsurā, et habitum deserat clericales, iurisdictione in eū manus uiolentas, ipso facto sententiam excommuni

excommunicationis incurrit, de quo 17. q. 4. c. si quis suadente. item gaudet priuilegio fori, ut scilicet non possit coram iudice seculari cōueniri, uel per ipsum astringi, iudicari, uel puniri, quo uero ad oīa alia nullo gaudet priuilegio, sed est subiectus coercioni iudicis secularis. ut in c. vnico. 164 de cler. coniu. li. 6. ¶ Præmissis aut duobus priuilegijs in sex casibus tales clerici coniugati ipso iure sunt priuati. pri. est, si habitū, & tonsuram nō deserat clericales, ut in d. c. vnico. secundus est si sint bigami, ut extra de biga. c. vnico. lib. 6. in c. viti. de cleri. non res. tertius, si tonsuram, & uelles clericales etiam deferentes officium carnicum, & macellariorum, uel tabernariorū exercentes, moniti infra terminum præfixum non destiterint ele. 1. de vi. & honest. cler. quartus, si moniti intra annum nō destiterint ioculatorum uel buffonum arte exercere, uel quādo nulla monitione præmissa exercent illam artem per annū, pro. ut de istis duobus in c. vnico. li. 6. sextus, si est degradatus, sine exutus ordine, & priuilegio clericali, relinquatur seculari iudici puniendus c. nouimus, extra. de verb. signi. & de his omnib. plenè habetur per Dom. Bonifon. in tra. de priuileg. cler. in princ. 165 ¶ Sed prædictis questis, dictum fuit, q̄ clericus coniugatus in criminalibus gaudet priuilegio fori. ¶ F I S. Obstat ritus magnæ curiæ uicariæ inci. itē quōd si aliquis citatus, sub rubrica, cleri. coniu. g. non admittitur ad priu. num. 148. ubi disponitur, quōd si aliquis citatus comparet, & dicit se clericum coniugatum, & quōd gaudeat priuilegio clericali, huiusmodi priuilegium clericale per curiam non admittitur. ¶ I N Q V I. Sed in contrarium est ueritas, quādo clericus cōiugatus cum uicaria, & ea uirgine cōtraxit, & tonsuram & uelles deserat clericales, ut in d. c. vnico. de cleri. coniu. lib. 6. & plene per Alex. in consil. 8. uidetur super l. lib. 1. & consil. 149. in 6. lib. & plenissime habetur per Campa. in extraua. de vi. & honest. cleri. nu. 152. ubi pluribus modis respondet ad ritum magnæ curiæ uicariæ, pri. q̄ dictus ritus tanquam editus a principe seculari disponens super ecclesiasticas personas, non ualet, quia assumit uires a potestate condemnata a lege. l. si. ff. de iurisd. omn. iudi. sed rex non habet potestatem super

clericos, c. cum ad uerum & c. si in perator 69. distin. facit. c. ecclesie sanctæ Mariæ, extra de consil. & in auth. casta. C. de sac. san. eccle. secundo respondet, quōd ille ritus est correctus per regiam prag. regis Ferdinadi incip. Ferdinandus, & mag. viro Garfia sub rubri. quōd clerici coniugati, uel probatur, quōd clerici coniugati gaudent priuilegio fori in criminalibus, & etiam priuileg. c. si quis suadente. 17. q. 4. & illa prag. concordat cum d. c. vnico. de cler. coniu. in 6. tertio modo responderi potest, quōd ille ritus intelligitur de clericis cōiugatis non incidentibus in habitū, & tonsuram. 4. dicit posse responderi, ut intelligat ille ritus de alijs priuilegijs, præter illa duo scilicet canonis, si quis suadente, & fori. in criminalibus, & sic concordaret cum d. c. vnico. de cleri. coniu. in 6. & quilibet intellectus potest stare iudicio meo: & uide Bart. Capol. in consil. 10. incip. non putet & in consil. 11. casus talis est, Aloisius, & plerique per Guid. Pap. decisio 158. & ibi etiam uideas, num clericus cōiugatus gaudet priuilegio clericali, si cōtraxit cū muliere corrupta, quam credidit uirginem, uel cum illa, quam deflorauit, & quid de clerico coniugato, qui uxorem, quæ erat adultera, notorie, & palam reconciliauit, uide Cap. de Tolosa. in decisio. 44. & an perdat priuilegium ex inualido matrimonio cum adultera, cuius priorem uirum interfecit, uide Boer. in decisio. 262. num. 2. in 2. parte. & an clericalis tōsura probetur per unū testem & per iudicia, uide Boer. in decisio. 171. 166 nu. 23. cum sequen. prima parte. ¶ I V D. Plenissime, & optime casum propositum exempli, & tecum concuro in hoc. ¶ Vnum tamen non omitto, quōd si datur petitio excusationis propter absentiam post latam interlocutoriam cōtumaciam, etiam quōd sit eodem die, non admittitur dicta excusatio, nisi uerbotenens curiæ cōstituerit q̄ excusator non potuit intrare in curiam ea hora ante latam interlocutoriam, uel quōd non fuit auditus tempore quo allegauit ortenus absentiam, & offerbat petitionem, ut dicit ritus magnæ curiæ uicariæ, incip. item seruat ipsa curia, quōd petitio excusationis. Sed hodie non seruatur ille ritus, sed admittitur excusatio absentis. sed rex non habet potestatem super

baronis. Larcinium commiserit in alieno territorio alterius baronis, & petat remissionem. per illum baronem iurisdictionem habentem in eius vassallos cognoscendi de delictis etiam alibi commissis, & paratis priuatiue, ut supra ostensum est, debeat fieri, & videtur dicendum, quod non obstantia regia prag. incip. item quod officiales regij, quacauetur non debere fieri remissionem in larcinio. & idem videtur esse de iure communi recte intuenti, ne latrones sunt a iure communi diffidati, & banniti. l. 1. & l. 1. C. de his, qui latro. adeo, quod tanquam diffidati a lege possunt a quocumque occidi impune, ut l. 1. C. quando lic. si. iu. vi. & l. 3. §. transfugas. de fca. & de fur. nam diffidati a lege sunt extra protectionem, contra quos notorie bellum est indictum. l. reos. C. de accu. & si isti latrones, stratarumque disturbatores possunt tanquam diffidati a priuatis quibuslibet occidi, multo magis per iudicem, arg. gl. in §. in multis. in l. de liber. & hoc argumento vitur Par. de Put. in lib. syndi. in verbo, latro. item latro ubi deprehenditur, ibi debet furca suspendi. l. capitalium. §. famulos. ff. de pe. & l. si quis filio exhare. circa medium. & tamen debet intelligi, ut furca suspendatur ibi per iudicem capientem, & non per iudicem illius capti, quia alias sequeretur absurdum, quod quis possit vti iurisdictione loco ei non subdito, & extra iurisdictionem, contra tex. in l. extra territorium. ff. de iurisd. om. iud.

¶ **INQ.** Ego tamen præmissis non obstantibus puto contrarium esse dicendum, & primo moueor, ex nota. doctri. Bald. in c. 1. de natu. feu. ubi voluit, quod si princeps concessit alicui iurisdictionem, non potest alteri eandem concedere, & dixi supra, unde si semel concessa est iurisdictione baronibus regni in vassallos delinquentes extra territorium, ergo non potest, nec potest denuo eandem iurisdictionem concedere capienti dictos vassallos, & sic alteri item statutorum interpretatio debet habere æquitatem, & non iniquitatem, secundum Bald. in l. cum allegas, ad fi. & in auth. ad hoc. 2. col. C. de vsu. & Alex. in l. omnes populi 10. col. ff. de iust. & iur. etiam si recedatur a proprio significatu, secundum Bart. in d. l. omnes 6. quod princip. sed eum dubium, quum videretur iniunctum, quod intelligatur hec pragmati. tol-

lere iurisdictionem aliis baronibus concessam, suadetur hæc mea opinio, quia videmus plures prouisiones fuisse factas super remissione delinquentium ad eorum barones, & pri. per regiam prag. inci. discordias. secundo, ut vniuersis Italie pax. quæ in specie loquitur super remissione latronum, & furum, & aliorum delinquentium in maioribus, & atrocioribus criminalibus. item extat capitulum obtentum ad instantiam Neap. quo fuit prouisum, ut privilegia baronum inuolabiliter obseruentur, de quo commemorat Gramma. in decisio. 10. ergo videtur manifeste constare, quod non fuit de intentione principis præiudicare baronibus regni habentibus iurisdictionem, max. cum expresse non dicatur, non obstantibus privilegijs quibusuis baronibus concessis. accedat prædictis, quia dicta regia prag. licet vt vniuersis. loquitur in specie de fienda remissione vassallos delinquentium ad eorum barones ratione privilegiorum primarium, & secundarium causarum, & plenius prouidet quam dicta nouissima prag. item quod officiales regij, in quo casu succedit doctri. Bal. in l. si ita scriptum. ff. de hære. instit. ubi voluit, quod quando reperiantur duo statuta contraria, illud attenditur, quod in specie & specificæ, plenius loquitur, & quod illud seruari debet, præterea d. regia prag. licet vt vniuersis. si bene inspicatur, est derogatoria voluntatis, & vult & non posse contradici super dicta remissione fienda, non obstantibus quibusuis privilegijs, & gratijs cum quibusuis clausulis factis ex certa scientia, & motu proprio, quo casu succedit doctri. Bar. in l. omnes populi in 4. quæ. prin. ff. de iust. & iure. ubi voluit, quod quando plura statuta reperiantur contraria, si primum est derogatorium voluntatis, & secundum simplex, attenditur primum, nec censetur reuocatum per secundum, si non est facta expressa mentio de reuocatione, item confirmatur hæc mea opinio, quia primum statutum, videlicet dicta regia prag. licet est confirmata per dictum capitulum Neapolitanis concessum, de quo supra dixi, & mandauit illud seruari, & princeps dixit se illud seruare velle, & sic videtur transiisse in quasi contractum, quo casu non potest reuocari in præiudicium

præiudicium baronum quasi contrahentium cum eo, vt voluit idem Bald. in d. l. omnes populi. in d. 4. q. & ibi plenissime per Alex. in addi. quem videas, & plenissime Alex. in consi. 50. in 4. parte per totum, quibus & illud proximum est, quod licet princeps alias possit tollere, innouare, & modificare privilegia, quæ a iure, vel ab eo concluduntur, ut c. decet. de regn. iur. lib. 6. posuit Spec. in tit. de instru. edi. §. nunc autem prope si. tamen quando in contractu transeunt, & non sunt indulta proprio motu principis, illa non possunt reuocari, quia non sine iniuria beneficium sua prouisione questum alicui potest tolli. c. 1. de proba. & ibi per dom. Ant. & Abb. vbi principes obligantur ex contractu inito cum subdito, & Bal. in l. 1. ff. de pa. qui refert Magistrum sententiarum dicere, quod Deus obligatur ex promissione. & ideo Bal. in l. penul. C. de dona. inter vi. & vxo. dicit, quod princeps non potest reuocare contractum initum cum subdito, nisi ex causa, quod sibi non adimpleantur promissa, & latet per do. Abb. in c. innotuit. 4. col. de iu. & Alex. in d. consi. 50. in 4. parte. imò dato, quod potuisset tollere, non tamen cum honestate, ut dicit tex. in epist. in ter. claras. C. de sum. tri. & si. cath. ubi est, quod nihil luce clarius præfulget, quam recta fides in principe, & tunc stat regula, quod illud non dicimur posse, quod cum honestate non possumus. l. Nepos Proculo. ff. de verbo. sign. & per Bartol. in l. prima. §. col. C. de sac. sanct. eccle. & sic dicere debemus, quod voluntas principis in hac secunda pragmatica non videtur fuisse, vt præiudicaretur baronibus, & eorum privilegijs: quia voluntas talis esse præsumitur, qualis esse debet, Bald. in l. 1. §. colum. C. de sac. sanct. eccle. & in l. præcibus. 17. col. C. de impu. & ali. sub. & plenissime in specie disputatur per And. de Iser. quem sequitur Afflict. in consi. ea. quæ ad decus. in pri. no. vbi, an, & quando princeps possit reuocare privilegia concessa baronibus, & post multa hinc inde dicit, quod quando privilegia sunt concessa taliter, quod transferunt in contractum, vel quasi (vt quia per contractum concessit merum, & mixtum imperium propter bona, & accepta seruitia) tunc reuocari non possunt, & hoc firmat pluribus auctoritatibus, nisi quando barones male, & pec-

simè vterentur mero & mixto imperio; & publica suaderet æquitas, quod reuocarentur privilegia meri & mixti imperij baronibus concessa tunc legem condendo generalem expresse potest reuocare, si tamen ex certa scientia diceret, quod id facit causa publicæ utilitatis, ut ibi latè per Afflict. 168. ¶ Et tenendo istam partem non obstantia legata, in contrarium, quod latrones sunt diffidati a lege, quia uerè est quoad respectum scientia eorum personas, & eorum privilegia, & ut ipsi non possint petere remissionem, nec aliquam exceptionem declinatoriam opponere, sed non ex hoc excluditur baro, ut propter suum præiudicium non possit petere remissionem. ¶ Nec obstat, quod ibi debet latro furca suspendi, ubi deprehenditur: quia respondeo, quod uerum est, & sic etiam ubi quolibet alio delicto, ut ibi puniatur ubi patrum est, vt loquitur de tpe, quo merum, & mixtum imperium erat pene regem, & non era communicatum baronibus regni, prout hodie communicatum est per regem Alfonso sum primum de Arragonia, qui per specialia privilegia communicauit comitibus, & baronibus regni, ut refert Affli. in consi. ea quæ ad decus. in primo nota. ¶ **IV D.** Equidem satis ad propositum mi inquisite in medium attulisti, quæ facere uidentur pro baronibus, & ob ista per te allegata pronunc teneo hanc tuam opinionem, salua semper saniori consilio, & intuligo nouissimam prag. procedere in officialibus regij de uno ad alium, non autem in officialis regio ad baronem, uel de barone ad baronem, quia in eo casu seruatur alia prag. licet vt vniuersis, & ita testor Deum millies obtinuisse tempore quo officialis olim, & p. Salerni, & demum eius auditor in tota statuerat. Sed hodie esset impossibile, imo miraculum, eo in casu obtinere remissionem a regijs tribunalibus, a deo enim habent per absolutissimo, non debere fieri remissionem, quod nix permittitur, contradici, etsi permittatur, id non sit absque contentu, peremptum, de uno barone ad alium, procederet prædicta, postquam prag. illa loquatur in regijs officialibus, sed tunc quæ dicam in consi. capitaneorum. ¶ Et quia aliquando in aliquo castro sunt duo iudices, seu duo barones, unus habens iurisdictionem in ci-

vilibus: alter in criminalibus, & idcirco queratur de quibus cognoscatur baro in civilibus, & de quibus baro in criminalibus. & de prædicta questione aliàs allegationes feci, quare eas infra subnectam, contingit dubitari, si in vno castro vnus habet iurisdictionem civilem, & alius criminalē, an habens iurisdictionem civilem possit cognoscere de damnis illatis: & de minimis furtis, & an possit punire inobedientes, & renitentes ad parēdum eis fieri executio nem: & nunquid pōne accusari obligatio num penes acta, vel instrumentorum ad
 170 ipsum spectant. ¶ Circa quod operæ pre tium esset primū inuestigare. an iste, qui habet iurisdictionem civilem, dicatur ha bere mixtum imperium, vel tantū simpli sem iurisdictionem? & videtur, quod non habeat mixtum imperium: nā antiquitus in regno in privilegij concessione cuiusvis castri cōsuevit exceptuari iurisdictione crimi nalis. vt dixit Andr. de Iser. in l. imperiale: in §. præterea sinter duos in fin. de prohi fendi. alie per Fede, Barones in re gno non vidētur habere mixtum imperiū & id videtur sentire capitulum reginæ Io hannæ quod incipit, item quod iustitiarj. dum vult, quod iustitiarj in principio suo rum officiorum debeant mandare comiti bus, & baronibus regni, quod non exer ceant merum, & mixtum imperium in ter
 171 ris ipsorum, ergo, & c. ¶ In contrarium tamen facit consti. regni, quæ incipit, ea, quæ addens, dum sentit, quod merum im perium spectat ad principes, & non ad ba rones. quod etiam voluit gl. in proce. con sti. regni. in verbo, gladij, & sic tacitè vide tur innuere, secus esse in mixto imperio. Istud etiā clarius videt voluisse Andr. de Iser. in capit. si uerò violator: in verba, he reditarium, de pace tenenda. dum vult, quod condemnationes pecuniariæ sunt ba ronis, & quod ipse non habet merum im perium. & subdit, quod baro in regno vas sallo contumaci imponit pœnam vnus au gustalis, ex quo baiulus terræ non plus po test allegare consti. regni, pœnam eorum sed voluit allegare consti. regni, pœnā nouem. & idem etiam est pronisum per cō sti. regni. ad officium & ad hoc bene facit, quod voluit glo. in constitu. regni locorū baiuli. vbi expresse dicit, quod baiulus di

ctur habere mixtum imperium, pro eo, quia habet cognitionem causarum civilis & causæ civiles dicunt esse mixti imperij, facit, quod voluit Bald. in l. si. col. pen. C. de pena iudi. qui dixit, quod si con ceditur mixtum imperium, & iurisdictione in castro, non veniunt causæ vniuersales, per quod patet aliud esse habere mixtum imperium, & aliud habere cognitionem causarum criminalium. & generaliter vi detur, quod sub criminalib. causis veniat merum imperium, & sub civilibus veniat mixtum imperium, & simplex iurisdictione.
 2 ¶ Hoc premisso venio ad decisionē præ dictorum dubiorū, & pri. quo ad id, quod dicitū est de damnis illatis, & minimis fur tis, opinor enim de huiuscemodi cum, q habet iurisdictionem civilem, posse cogno scere pro eo, quia & de his potest cogno scere baiulus, qui solum habet cognitionē causarum civilium, vt patet in dicta cōsti tu. locorum baiuli. & hoc, si agitur civili ter secus, si criminaliter, pat sentit Andr. de Iser. in d. consti. locorum baiuli. & cla rius in const. de quanti. Et propterea vide mus, quod iustitarius regionis, qui cogno scit de omnibus, in quibus venit imponen da pœna corporis, vel mutilatio membri, etiam de magno furto, quod debet esse vltra viginti augustales, etiā si agatur civiliter, potest cognoscere de furto minoris quātitatit, si agitur criminaliter, ut patet in constitu. iustitiarj nomem, & no mam. per quod. apparet, quod de furto magno non potest cognoscere baiulus, etiam si agatur civiliter, cum eius cognitio spectet ad iustitiarj: sed de furto minimo sic, nisi agatur criminaliter, quia tūc similiter ta
 173 lis cognitio spectat ad iustitiarj. ¶ Quod ad secundum, similiter opinor, quod is, qui habet iurisdictionē civilem possit multa re, & punire, ac coercere contumacem, ac inobedientem resistētem executioni, quæ fit ex mandato ipsius iudicis, tum per id, quod voluit Andr. de Iser. in dicto capitu si uerò violator in verbo hereditatem, dicit, quod in regno Siciliæ baro non ha bens merum imperium imponit pœnam vnius augustalis contumaci, nisi aliter esset consuetum. quia in hoc debet extendi con suetudo, secundum eum, tum etiam, quia modica coercitio, quæ fit contra contuma

ces

ces per denegationem audientia vel per condemnationem expensarum, vel aliter, dicitur esse mixti imperij, prout est com munit conciliatio docto. in l. imperium. ff. de iurisdic. omnium iudic. & fit, cum sub iurisdictione civili veniat mixtū imperiū vt prædictum est, viderur, quod veniat hu iusmodi coercitio verbalis. & ad hoc facit d. eap. reginæ Ioannæ. dum vult, quod baro, qui non habet mixtum imperium, non possit suos vassallos multare, neque ab eis aliquas pœnas exigere in maiori quan titate, quàm eis permittatur à iure per cō sti. & capitula regni, & sic innuit, quod vsque ad dictam summam potest eos mul tare. & istud clare disponitur per c. regis Caroli primi, quod incipit. terrerij, in ver sic. item ad inquisitionem. vbi deicrimina tur, quod non possit imponi pœna in ban no vltra augustale, & eodem modo dicit ibi glo. I uer de Pen. quod communis sen tentia peritorum in regno est, quod baro non possit aliquem pœna pecuniaria puni re vltra augustale. & subdit, quod comi tes, & barones nō possunt de causa crimi nali cognoscere, illamque punire, ex quo istud dicitur esse de mero imperio, quod solum à lege datur, & idem etiā in baiulo, qui solum habet cognitionē causarum ci uilium, & potest imponere dictam pœnam, vt in d. constitut. ad officium baiulorum.
 174 ¶ Quo ad vltimum de pœna pecuniaria obligationum, & instrumentorum, vide tur prima facie huiusmodi pœnas, spectare ad habentem iurisdictionem criminalem pro eo, quia vbi pœna pecuniaria venit ap plicanda fisco, dicitur esse criminalis, vt no tat glo. in l. 3. §. si nemo. ff. de sepul. viola. in l. agraria. ff. de termi moto Abb. & Ca no. iuridica. respon. de iud. in cōtrarium ta men facit id, qd voluit Andr. de Iser. in d. c. si uerò violator. dum dicit, quod condem nationes pecuniariæ sunt baronis, licet nō habeat merum imperium. & ad hoc etiam bene facit, quod voluit Bald. in d. Limpe rium. col. 7. & in l. si. ff. de offi. præf. vigil. qui dixit, quod pœnæ pecuniariæ, quæ non continent publicationem bonorum, non di ctur meri imperij, & quod propte ea veniunt sub concessione castri in quo quis si bi reseruat merum imperium, subdens fa ctis ad ppositum, quod vix pœnæ pecunia

ria redactæ ad instar ciuiliū, & infra tre centos aureos, competunt iure magistratus, & sic per similitudinem magis, quàm per speciem accedunt simplici iurisdictione.
 175 ni. ¶ Et licet ita respon. sit commune reprobare, prout referunt Pau. de Cast. Alex. & Ias. in d. l. imperium, attamen con traria opinio procedit, quando talis pœna pecuniaria imponeretur pro aliqua causa criminali ad publicam vtilitatem, ut delicta puniantur, ex quo tūc cōuenit definitio ni meri imperij, quæ est gladij potestas, & animaduersio in facinorosos homines, cum istud possit intelligi nectū de gladio materiali, & ferreo, sed etiam de gladio le gali, & punitiuo in ære, maxime tamen, quum etiam leuis multa dicatur esse me ri imperij, prout cōiter dicunt Docto. in d. l. imperium, sed ubi talis pœna pecunia ria descendit ex causa civili, tunc rectè po test procedere opinio Bald. cum non mi litet ratio supra dicta, nec Doct. Bald. im pugnantes loquuntur in hoc casu: sed so lum, quādo pœna imponitur pro causa crimi nali ad punitionem delinquentium, ut prædixi, & quod aliud sit dicēdi in vbi pœ na pecuniaria imponitur pro causa civili. adduco quod voluit Bald. in d. l. fin. de pe da. iudic. colum. penul. qui dixit, quod licet concessio mixti imperij, & iurisdictionis in castro non contineat casus crimina les, & pecuniarias condemnationes: quod tamen secus est, ubi talis pœna pecuniaria uenit incidenter in civili processu, quia tunc non dicitur esse meri imperij, ex quo incidentia regulatur secūdum principale, cui incidunt. & ad hoc facit, quod voluit Bald. in l. si qua per calumniam. C. de epi sco & cleri. qui dixit, quod si Papa conce dit alicui omnes pœnas civiles in aliquo castro, quod veniunt pœnæ pecuniariæ.
 176 ¶ Nec obstat id, quod dictum est, quod ubi pœna venit applicanda fisco, dicitur esse causa criminalis, nam istud procedit ubi talis pœna imponeretur pro aliquo de licto: aliàs secus, ut est de mente Bald. in l. si. C. de litigio & clarius voluit Alexan. in d. l. 3. de sepul. viola. in additi. Nam sub ista consideratione dicitur causa crimina lis ubi pœna applicatur fisco, quia agit ad vindictam publicam, & sic ad punitionem delicti, prout declarat Moder. Papiens. in

rubri. C. de iudic. & ad hoc facit, quod voluit Barto. in dicta l. tertia. de sepul. violat. dum dicit quod tunc causa dicitur criminalis, ubi poena applicatur fisco ex accusatione: & sic ex delicto, & per consequens sentit aliud esse, si poena applicaretur fisco aliter quam ex accusatione, uel delicto.

177 ¶ Præterea dato, quod dicta causa esset criminalis, tamen cum istæ poenæ pecuniariae sint redactæ ad instar ciuiliū, ut prædixi, huiusmodi poenarum exactio spectaret ad habentem iurisdictionem ciuilem, cum magis per similitudinē quam per speciem accedat iurisdictioni ciuili, ut dixit

178 Bal. in d. l. fin. ff. de offic. præf. vigil. ¶ Et ad declarationem est prædictorum subnectā aliqua quæ sunt ad declarationem meri, & mixti imperij, & simplicis iurisdictionis, & de gradibus meri imperij dicuntur esse ista, videlicet, ademptio vitæ naturalis in totum, uel in partem per abscisionē membri, itē ademptio vitæ ciuiliū, ut quando per deportationem perditur ciuitas & libertas, item relegatio, & tortura, quæ fit ad poenam delicti, item ad leuia crimina modica coercitio corporalis, & lenis multa prout est communis concludo. Docto. in d. l. in primum. mixti uero imperij, & iurisdictionis dicuntur esse ista, videlicet, modica coercitio verbalis, quæ fit coercendo contumaces per denegationem audientia, & condemnatio in expensis dicitur esse mixti imperij ut dicunt Doct. in l. imperium. tortura in causis ciuilib. ad veritatem eruendā, puta, ut testes uiles torqueantur, dicitur esse simplicis iurisdictionis, ut dixit Albe. & Bald. in d. l. imperium. item carceratio, si non fiat ad punitionem delicti, est mixti imperij, uel simplicis iurisdictionis, ut dixit Ange. in d. l. imperium & in l. magistratibus. eod. tit. item excommunicatio contra contumaces ad instantiam partis dicitur esse simplicis iurisdictionis, ut dicit Abb. in cap. cum contingat colum. 6. de for. compet.

179 Vtrum vniuersitas habeat electionē fori, ut sic ex privilegio. l. unica. quan. Impe. inter pu. & consi. statutus. possit, quæ rulate in tribunali regio, & baroni remissionem petenti debeat denegari? & videtur quod sic. quoniam æquiperatur minoribus, & pupillis. l. in publicā. C. de iure recipi. l. 1. & habetur latè per Spec. in tit. de rest.

in integ. §. j. ver. porro. sed ibi dicit id procedere in republica Romanorum licet demū referat Albe. Papi tenere quod in qualibet ciuitate & castro procedat, per l. rem publicam. C. ex quib. ca. ma. & eam opinionem dixit esse communem. Rom. cōf. 423. & huius rei causam assignat, quia ibi sunt minores, viduæ & alia miserabiles personæ quibus læsis competit beneficium restitutionis in integrum. ergo idem dicendum est in beneficio electionis fori, ex beneficio d. l. unica. ego puro contrarium posse tētari, tum quia l. unica, & consi. statutus nihil de vniuersitate, & vix illud beneficium fuit extensum ad ecclesiam. ut habetur per Afflict. in decisio. 257. Et opus fuit declaratione regia, tum etiam, quia in ea non cadit perhorrescentia aduersariorum potentia, quia vniuersitas, potest dici quod non est in consideratione illa perhorrescentia, ar. tex. in l. sed si ex dolo §. sed an in municipes. ff. de dol. Et licet ciuitates æquiperentur pupillis, quia æquiperatur republica. l. rem publicam. C. de iure recipi. nihilominus illud est in restitutione in integrum & tamen non in omnibus æquiperatur. ut late per l. ne a. Pen. in d. l. rem publicam, ubi in multis differt ciuitas a pupillis. Item minus est privilegiata ciuitas quam minor, ut est tex. & ibi gl. in l. nihil. ff. de macedo. Item pro hac parte potest allegari doctri. Bald. in anth. habi. c. ne si. pro pat. in quantum in antep. col. uoluerit quod si vniuersitas scolarium est mixta clericis & laicis, si clerici non sunt maiores sed bene laici, in spicitur maior pars, & ideo conuenitur eorum laico. sic ergo dicamus quod licet vniuersitas sint minores, non tamen habetur ad eos respectus & sic non faciunt immutata fori ex eorum personis, pendet in facto uide Saly qui magis late discutit illā quæstionem. Bald. in d. authen. habita. in fin. & quod vniuersitas non habeat beneficium. d. l. unica. in particulari firmat Dida. Co. uar. in tract. pract. c. 7. uersus finem. Fuit tandē determinatum me patrocinate in regia audientia, non cōpetere electionem

180 fori & sic fuit remissa. ¶ IN Q. Vtrum quis

quis per procuratorem possit allegare habuisse gratiam de delicto. IVD. Dicitur quod non ita Rebus. in 3. tomo constit. in tra. de con. & dese. in gl. unica. nu. 8. & aliis tenet contrarium.

23 Vxoies fornicatorum an recuperant iura dotalia & 25.

24 Mater fornicati quid habeat in bonis ipsius & 25.

FISCVS.

SAT prata biberunt in materia excusationis a contumacia, adeo, ut nihil, aut parum remaneat dicendum: sequitur, ut videamus quid aliud debeat facere iudex post contumaciam reorum contractam, psequere igitur domine iudex, licet agnoscam calores æstiuos satis te rædio afficere. ¶ IVDEX. Timor classis Turcarum, quæ nunc aduenit in his partibus, & calores æstiuos, cum sit dies vndecimus mensis Iulij, & quædam alia maioris importantia, quæ nunc taceo, adeo me conturbat, ut melius esset tacere, quam a loqui; sed ne videar otio deditus, aliqua fragmenta in medium afferam; rogo autem, ut si in aliquo deficiam, mihi id non imputetur: & ideo scias, quod reputato aliquo contumace, debeat iudex pcedere ad annotationem bonorum, & confessionem inuentarij; licet multoties, & ut plurimum iudices timentes, de non comparitione citati, ante contumaciam contractam solent procedere ad dictam confessionem inuentarij; quod quidem permittitur, ne res fisco de fraudentur & occultentur secundum Bar. in l. post contractum. circa fin. ff. de dona. & firmat Afflict. in consi. gradus. in 7. not. in si. maxime, quia in regno contracta contumacia, statim irremissibiliter est acquisita fisco tertia pars bonorum mobilitum, ut habetur in consi. grandis. de quo plene per Afflict. in consi. poenam nouem vntiarum. in 4. not. & hæc annotatio bonorum, etiam de iure communis debet fieri ut l. r. & sequen. ff. de requir. re & l. r. C. eod. titu. & hodie regno est confirmatum per consi. gradus utilitas qua etiam statutum est, quod non requiritur, quod annotatio bonorum perueniat in notitiam citati, sufficit enim quod fuerit legitime citatus. & vltimius per d. consi. grandis. est statutum, quod omnia bona mobilia, & immobilia contumacis debeant annotari, & describi, & quod bonorum mobilitum tertiam partem in sui commodum fisco conuertat, ei irre-

¶ ANNOTENTVR BONA contumacis. Rubr.

SYM M A R I V M.

- 1 Annotatio bonorum contumacis fieri debet uel post contumaciam contractam, uel ante: & 3. & in quibus casibus fiat.
- 2 Baro si est contumax, eius castrum confiscatur quo ad administrationem iustitiæ.
- 4 Bonorum mobilitum appellatione an contineantur uine mature.
- 5 Contumax an intra annum possit alienare de bonis annotatis.
- 6 Annotatio bonorum qualiter fieri debeat, & quæ bona debeant inuentariari, & annotari: & 7.
- 8 Debitorum nomina an contineantur sub appellatione bonorum mobilitum.
- 9 Molendina, quæ super aquis meant, atque ambulat, an sint mobilia, & quid de molis. num. 10.
- 11 Bonorum mobilitum appellatione an ueniat pecunia destinata ad emptionem prædiorum: et quid de pecunia redacta ex uenditione rei stabilis. nu. 12. & quid de pecunia deposita in bancis. nu. 13. & quid de columinis affixis in domo, an sint inter mobilia censenda. numero 14.
- 15 Bonorum mobilitum appellatione an ueniant asseriptiij, asini, & boues.
- 16 Rei uenditio pōt inuentari per filios contumacis ad recuperandum partem bonorum.
- 17 Debitoribus contumacis potest mandari, per iudicem, ne soluant contumacis.
- 18 Bona contumacis, quæ seruando seruari non possunt, an possunt alienari.
- 19 Peculium castrense, & quasi castrense an confiscetur.
- 20 Fiscus in totum succedit contumaci mortuo patre contumaci non habentis filios.
- 21 Exheredari potest filius ex sola causa fornicationis.
- 22 Fiscus an succedat fornicato solum in ea parte, in qua institutus est fornicatus a patre.

inseparabiliter acquisitam propter contumaciam accusati, alia uerò bona sic annotata, & descripta conseruabuntur. & si contumax intra annum comparuerit, & suam contumaciam purgauerit, recuperet dicta bona: quòd si minimè intra anni. comparuerit, bona ipsa fisco uédicant, nisi habuerit contumax filios; quia tunc, si contumax unicū filium habuerit, bona ipsa a qualiter diuidentur inter fiscum, & illū filium: & si duos filios habuerit contumax, fiscus habebit tertiam partem bonorum contumacis: & sic si plures habebit uel si habuerit partē, quæ succedet præter quàm in bonis feudalibus, ut habetur in consti. foriudicatoriū bona. alia uero bona mobilia contumacis elapsò anno irremissibiliter sunt fisco acquisita, taliter, quòd non sit distinctio, habeat ne liberus, an nò, ut habetur in d. consti. foriudicatorum. & ibi per glo. & Afflict. Distinctio autem an habeat filios, an non, fit solū in bonis stabilibus, ut ibi habetur: si autem contumax habebat bona feudalìa, & tunc si sint quaternata, quæ possidentur in capite a rege, & tunc si habet filios impuberes, regia curia prouidet eis de balio, ac si mortuus esset eorū pater, & uiriliter diuidentur fructus feudorum inter fiscum, & dictos pupillos durante uita ipsius contumacis: eo uerò mortuo omnes fructus percipiuntur per balium cõstitutum, & finito baliatico, & mortuo dicto contumace, naturaliter omnes fructus redintegrantur dictis filijs, si tamen contumax habet feudalia non quaternata, sed ea. quæ tenentur a barone, si quidem non habet filios, neque parentes, illa feuda reuertuntur baroni, a quo tenentur, & non regia curia, si uerò habet filios, fiscus regius habebit ratam fructuū feudorum predictorum, tanquam unus filius uiuente tantū ipso foriudicato quos quidem fructus habebit fiscus, quemadmodum habet omnia bona mobilia, conuma eis, ut plenè habetur in consti. regni. inci. si quando. ¶ Et notandum est, quòd aliquis baro efficeretur contumax, ultra pœnam tertie partis bonorum immobilium inmiscetar castra, & casalia quoad iustitiæ administrationē. ut refert fuisse decisum in sacro regio consti. Capi. in decisi. 151. incipien. in causa nonnullorum baronū. ¶ IN Q. ¶ ed quæro in quibus casibus fieri debeat anno

tatio bonorum? ¶ IVD. Dico, quòd debet fieri in delicto, pro quo venit imponenda pena mortis naturalis, uel civilis, ut habetur in d. consti. grandis. & ibi no. p. Doc. sed per capitulum regni. incipie. siue quis sit forbādurus. additur etiam, ubi venit imponenda pœna abscissionis membri, quia pro eo casu dicit posse procedi ad sententiam foriudicationis. ergo habet locū annotationis. ¶ F I S. Prædicta dicerem procedere de annotatione solenni omnium bonorum ad foriudicationis, sed nò procedūt quo ad effectum, ut possit perueniri ad sententiam inuentariū simplex bonorū mobilium quia potest fieri in quolibet delicto, cum propter contumaciam fiscus lucretur tertiam partē bonorum mobilium, imò plus dico q. tale inuentarium nedi in quolibet delicto potest fieri de bonis mobilibus ad effectum confiscandi tertiam partem, sed etiam potest fieri de omnibus bonis etiam stabilibus quia elapsò anno, in quo quis persistit in contumacia, licet in multis delictis non possit foriudicari, tamen omnia bona talis contumacis propter suā contumaciam applicantur fisco, ut habetur in d. ca. siue quis sit forbanditus. de quo supra mentionem fecisti. ¶ IVD. Vtique iuri cõsonam cenfeo opinionem tuam, & ideo transeo cum ea. ¶ F I S. Verum in tertia parte bonorum mobilium contineantur unquam matura? IVD. Dico, quòd nò, quia sūt pars soli. l. fructus pendentes. ff. de re. uel. l. si. ff. quæ in frau. cre. fa. sunt & plenè per Tira. in tra. de utro retra. fol. 83. num. 37. F I S. An contumax possit intra annū alienare de bonis annotatis? IN Q. uidetur dicendum, q. sic, quia est dominus bonorum usque ad finem anni, & sub conditione sunt fisci, uidelicet, si non comparet, & purgat contumaciam intra anni, & quādo aliquid debetur sub conditione potest alienari arg. & l. post. §. res ff. famil. hercif. ubi habetur, quòd id, quod debetur sub conditione, potest diuidi: ergo permittit alienatio, quia alienatio, & diuisio idem uidetur l. i. C. communia utri. ind. item, quia post contractum capitale crimen non prohibetur alienatio. l. post contractum. ff. de dona. ¶ F I S. Mibi uidetur totum contrariū posse dici, quia nec ei potest solui debitorum suo, ne fuga eius fiat istructior. l. si. in fi. ff. de

ff. de requi. re. item, quia & post contumaciam contractam, & post annotatiorem, est ei interdicta administratio bonorum, ergo alienare non potest, ut dicit Bar. in l. post contractum. ff. de dona. item, quia distribuitur, & annotantur bona post hānum, & in fisco lapsò anno, & sic fiscus alienata ante annum recuperabit. l. fin. C. communia de leg. ¶ IVD. Hanc ultimā opinionem approbant And. de Iser. & Afflict. in consti. grandis utilitas, in antep. colum. in 3. q. & eam sequor. ¶ F I S. Qualiter dēt fieri huiusmodi inuentariū? IVD. Dico, quòd hoc describit particulariter tex. l. si quis intra. C. de ho. proscripto. ubi dicitur si quis intra prouinciam pro qualitate delicti sententiam proseriptionis scilicet confiscationis incurrerit, per ordinarij officij sollicitudinem bonorum eius indagat diligētissime celebretur, ne quid priuata rei commodis per gratiam, atq; coludium furto subducatur, & plena descriptio cõprehendat quod spatium, & quod sit inuis ingerum, quid aut incultum sit, aut colatur, quid in vineis, oliuetis, oratorijs pacuis, syluis fuerit inuentum, & quæ gratia, & quæ amœnitas sit locorum, quis in ædificijs, aut possessionibus sit ornatus, & ue mancipia, in prædijs occupatis, uel urbana uel rustica, uel quarum artium generibus imbuta teneantur, quot sint censuarij, uel coloni, quot bonum exercitijs terrarū, atq; uomerib. instruetium, quot pecorū atq; armentorum greges, & in qua diuersitate sint dinumerati, quantum auri & argenti, nelliū, ac moniliū, uel in specie uel in pòdere, & in quibus specibus, quid ue in apothecis sit repertum, & hæc sunt uerba formalia tex. d. l. si quis intra. & sic habes formā conficiendi inuentariū. ¶ F I S. Quæ bona debent describi, & inuentariari? IVD. Dico, quòd debeant describi in str. debitorum, & creditorum, ut habetur in l. fi. C. de bo. naciati lib. 10. ¶ Itē debēt describi omnia ea, quæ malefactor possidebat tēpore maleficii commissi, etiā si non constet esse sua. & si alius prætendat ius in eis, sibi incumbit probatio, ut C. ne uxor pro ma. l. ob maritorum culpā. & ibi glo. & ponit Alber. de Rosa in d. l. si quis intra. ¶ F I S. An nomina debitorum contineantur sub appellatione mobilium, ut sic

de eis debeat tertiam pars fisco? & uidet dicendum, quòd sic, ut est glo. in l. mouentium. ff. de uerbo. signi. arg. l. 1. §. mobiles C. quando, & qui. quar. pars. & pro hoc uidetur tex. in l. unica. §. exactio. C. de rei uxo. actio. iuncta glo. in uerbo in corporalibus, & ibi et Bar. & tex. in l. potest. ff. de author. tuto. et ibi glo. ¶ IN Q. Sed in contrarium tenet glo. in l. ulti. C. in qui. cau. in inte. test. non est ne. argu. l. ait prætor §. 1. ff. de iure delib. et gl. in cap. 3. r. in uerbo, iura. de re. eccle. non alie. li. 6. dum no. ex eo tex. iura atque omnia incorporalia poni inter mobilia. et facit. l. C. de lon. temp. præserip. ubi incorporalia præscribuntur, ut mobilia. ¶ IVD. Hanc ultimam opinionem, quòd non sint computanda nomina debitorum inter mobilia, tenent Spec. in tit. de fructi. et inte. §. scias igitur. uerfi. sed pene prælati. ubi. 11. queritur et Bar. et Raphael. Fulgo. in l. quam Tuberonis. §. ultimo. ff. de pecul. et Bar. in l. si conuenerit. Ja. 1. in prin. ff. de pigno. actio. et Gand. in suo opere male. in ti. omnium potestremo. col. antepe uerfi. item pone in statuto. et Alber. de Rosa. in l. mouentium. ff. de uerbo. signifi. et ultra omnes plenissimè per d. And. Tir. in tra. de utro. retra. fo. 73. num. 8. §. 1. glof. 7. ubi finaliter concludit neque mobilia, neque mobilia cõferri nomina debitorum: et hanc opinionem uideo esse communem, et ubique seruari: ¶ F I S. An molendina, quæ ad inslar nauium super flumina meant, ac ueluti ambulantes, sicut sunt in Tiberi, et Capuæ, ut tradit Pau. de Ca. in l. flumina. in prin. ff. de uerbo. signifi. ubi. 2. ff. IVD. Fia. de Ripa. in l. quominus. n. 126. de uerbo. ff. de sumi dicit, quòd sunt mobilia, sed significat molendina, quæ tanquam donus in terra aut in ripis fluminū sunt, illisq; adhæret sunt mobilia, ut plenè habetur p. And. Tiraquell. in tra. de utroque retra. fo. 101. num. 92. in glof. §. 1. ¶ Et etiam molæ ipsius molendini, quādiu illi sunt applicati, non dicuntur mobilia secundum Bal. in c. cõtingit. co. pe. uer. quæro nunquid molæ extra, de do. et contu. et est ratio, quia est una contignatio. l. eum, qui ades. ff. de usu capio. et habetur per Tiraque. ubi supra. ¶ F I S. Nunquid pecunia destinata ad emptionem prædiorum, dicatur res mobilis, uel

*Rebuff
in l. mo
de uerbo
col. 2. ff
de uerbo
signifi
fol. 402*

vel immobilis: & uidetur dicendum, quod sit res mobilis, cum simpliciter pecunia est res mobilis, ut uoluerunt con. Bal. Albe. in l. ea demum. C. de colla. & Spe. in fi. de fr. & intere. §. 1. uerfi. quid de libris. & Bald. conf. 416. pramittendum est. colu. 2. l. 2. & aperte probat tex. in §. & quia parsi. in au. de nup. imò non solum est mobilis, sed est de rebus, quæ seruando seruari non possunt. secundum Ba. in l. si ex legati causa. & ibi Ro. & Fran. Are. & latè Barb. ff. de uerb. obli. p. tex. in Aut. ut hi, qui obli. se hab. phi. res mino. & in l. Aristo. §. ult. cum. l. seq. ff. de iure deliberat. & in §. constituit. instit. de usufruc. hinc est, quod potest alienari sine de creto curia per minorem, ut habetur per Barro. in d. l. si ex legati causa. uerfi. quid ergo, si debet. & Bald. in l. si. curatorem habens. col. 2. uerfi. hic adde unum. C. de integ. resti. mi. & idem de pecunia ecclesie uoluerunt Panor. Pe. Ancara & Barb. in c. cum conflet. de pignori. & Alexand. conf. 92. lib. 6. ¶ IN QVI. Licet pecunia sit res mobilis, & quæ seruando seruari non potest, & quæ ideo possit à minore & prælaro alienari absque solemnitate, tamen si ea destinata sit ad emptionem prædiorum, uicem rei immobilis obtinet, us dicit Raphael. Cu. in l. a diuo Pio §. ult. per illi. tex. ff. de re iudi. & in l. cetera §. sed si separauit. ff. de leg. 1. iò nec ea sine decre. iudicis alienari potest, sicuti nec alia mobilia ipsius minoris. per l. qd. ergo. §. vsuras. uerfi. qd. ergo. & ibi Ro. ff. de contra. & uti. actio. tute. & uoluit idem Roma. in d. l. si ex legati causa. col. 4. & ibi post eum Fran. Areti. col. 4. uerfi. addit etiam dominus meus & Barba. colum. 13. & Roma. singul. 103. tu. habes, quod pecunia & ibi ad hoc adducit tex. in d. §. vsuras. ¶ FISCVS. Sed in contrarium tenet in hoc Iac. Raph. Cy. Ray. Bald. & Ang. Imol. Floria. Alex. Frã. Are. & Iaf. in d. l. cetera §. sed si separauit. ff. de leg. 1. ubi dicitur non haberi pro re immobili pecuniam destinatam ad emptionem prædiorum. ¶ IVD. Huius cõtro uerfi. cardo in eo uertitur, an destinatio habeat pro re perfecta de quo per Soc. i. col. 149. col. pen. uerfi. circa quartam. l. 2. & Alber. in 2. parte statu. in quaestio. 205. Ba. & alij in d. §. sed si separauit. & Alex. conf. 98. alijs de facto consultus. uer. & non ob-

stat, quod destinatio. lib. 3. & Fran. Areti. conf. 6. uisò instrumento diuisionis in 2. du bio. & latissime per Fel. in c. cum adeo. co. 2. uerfi. destinatio. extra de rescrip. in quibus locis de solutione quaestiois latè ha-
 12 bebis, uide eos. ¶ FIS. Quid de pecunia quæ redacta est ex uenditione rei stabilis an mobilis, an immobilis censenda sit? & uidetur dicendum, quod sit connumeranda inter mobilia. secundum Iac. Raph. Ci. Alber. Bald. Corne. Philip. in l. ea demum. C. de colla. & tenuit Firma in suo reper. in uerbo, bona mobilia. uerfi. 4. ¶ IN QVI. Sed uidetur dicendum, quod sit immobilis, nam eius naturæ censeri debet, cuius res erat, ex cuius uenditione confecta est, & quæ sit subrogata in locum illius, ut habetur per Massier in titu. de socie. §. ite nomina, seu debita, & id uidetur uoluisse Raph. Fulg. Alex. & Fran. Are. in d. l. ea demum. ¶ IVD. Prima opinio uerior est, & tenenda est, ut dicit Tira. in tra. de utro. retra. fol. 108. num. 112. §. 1. in gl.
 13 3. ¶ FISCVS. Quid de pecunia reposita in bancis, an inter mobilia connumeranda sit & uidetur dicendum, quod sic, per supra allegata. ¶ IN QVI. Sed contrarium tenet Bald. in c. cum causa, extra de re iudi. ad fi. ubi uoluit, quod connumeratur in rer. mobilia. ¶ IVD. Et hanc opinionem approbat And. Tira. in tra. de utro. retra. in glo. 7. §. 1. fol. 108. nu. 113, & eamque sequor. ¶ FISCVS. Quid de colum nis affixis domui, & de structuris factis per tabulis, quæ exitate tolluntur, & hyeme ex nuntur, an inter mobilia computentur & uidetur dicendum, quod aut sunt adibus affixa, & dicentur mobilia, aut sunt separata, & dicentur mobilia. secundum Afflicti. in tra. protomixcos. col. 13. uerfi. sub sequenter quæro. & post eum Calla. in cõ sil. Burgu. in titu. de retra. §. 1. uerbo, sunt hanc itag. col. pe. uer. quæro ulterius, & hoc dicitur notari à gl. in d. l. fundi. ff. de act. empt. ¶ IVD. Hanc opinionem sequitur Tiraque. in tra. de utro. retra. in loco sepius allegato. num. 113 sed dicit illà glo. nihil dicere de hoc, ad quod allegatur per
 14 eamque sequor. ¶ FISCVS. Quid de colum nis affixis domui, & de structuris factis per tabulis, quæ exitate tolluntur, & hyeme ex nuntur, an inter mobilia computentur & uidetur dicendum, quod aut sunt adibus affixa, & dicentur mobilia, aut sunt separata, & dicentur mobilia. secundum Afflicti. in tra. protomixcos. col. 13. uerfi. sub sequenter quæro. & post eum Calla. in cõ sil. Burgu. in titu. de retra. §. 1. uerbo, sunt hanc itag. col. pe. uer. quæro ulterius, & hoc dicitur notari à gl. in d. l. fundi. ff. de act. empt. ¶ IVD. Hanc opinionem sequitur Tiraque. in tra. de utro. retra. in loco sepius allegato. num. 113 sed dicit illà glo. nihil dicere de hoc, ad quod allegatur per
 15 supra allegatos doctores. ¶ FISCVS. Quid de ato ipse ijs bob. et asinis, & alijs similibus fundo instruenti gratia illius additis? ¶ IVD. Quo ad ascriptitios, quan-

dium glebæ insistant, inter mobilia computantur. secundum Bald. in l. 1. col. 6. uer. tertio oppo. C. de ser. fugi per l. iubemus. C. de sac. sanc. eccle. & l. si quis inquilinus, ff. de legatis primo. & sequitur Affli. in cõstituto. legatos. col. 1. in 2. not. & sequit Tira. quel. in allega. tra. fol. 109. num. 118. glo. 7. §. 1. sed secus est in bobus, & asinis, licet additi sint gratia instruendi fundi, quia inter mobilia connumerantur, ut ibi per Tira. 16 raquel. habetur. ¶ IN QVI. Sed quia ut plurimum fiscus solet inuadere omnia bona contumacis, qua actione ergo agunt filij contumacis pro recuperatione partis eis contingentis? ¶ IVD. Dic. quod possunt intentare rei uenditione secundum And. de Iser. & Afflicti. in constit. for. iudicatorum bona, quia illa constit. diuidit
 17 bona inter alios, & fiscum. ¶ FIS. An iudex possit mandare debitoribus contumacis, ne soluant contumaci, vel alteri pro eius parte? ¶ IVD. Dic. quod sic, ut est text. in l. si §. fin. ff. de requi. reis. 18 ¶ FISCVS. Quid si in bona contumacis sint bona, quæ seruando seruari nequeunt quid faciet iudex? ¶ IVD. Dic. quod iubeat ea uendi, & quod pretium reponatur penes tertium, ut l. si. ff. de requi. reis. 19 ¶ Et est notandum, quod si filius familias est contumax, non confiscabitur peculium castrense, & quasi castrense, nec profectiuum. ut est text. in l. si filius C. de bo. pro. 20 & ibi Bald. ¶ Item mortuo patre contumacis, & foriudicati ab intestato fiscus in tecum succedit, si non habebit alios filios, ut est cautum per regni constit. incip. ob filiorum culpas. sub rubrica, ut pa. for. ne ex delic. si. po. conde. & ibi per Afflicti. pri-
 21 mo nota. ¶ Et si pater foriudicati fecisset testamentum, & exheredasset filium foriudicatum, sola foriudicatio fuit iusta causa exheredandi filium, & sic fiscus nihil debet habere. secundum Ifern. & Afflicti. in constitutio. ob filiorum culpas. ubi Andr. dat pro cautela, ut pater exheredet filium foriudicatum, quia sic excludatur fiscus.
 22 ¶ FISCVS. Sed quid si pater foriudicati facit testamentum, & relinquit certum quid filio, ut in eo tantum succedat fiscus, an fiscus possit petere partem uirilem contingentem ipsi alio? ¶ IVD. Afflicti. in constitutio. ob filiorum culpas. in 2. nota-

bi. uerfi. item quæro decidit, quod succedit fiscus solum in ea parte, in qua filius
 23 ille est institutus. IN QVI. Sed quid de vxoribus contumacium? an aliquam patientur mollem super dotibus, & iuribus dotalibus, donationibus propter nuptias, quarta, & dotarijs constitutis? ¶ IVD. Dic. cas, quod non, ut habetur, in constit. regni. pœna carere. quæ concordat cum l. ob maritorum. C. ne vxor pro mari. & non obstat, quod uiuant eorum mariti, possint tamen petere eorum iura dotalia, quia si sunt foriudicati, habentur pro mortuis quo ad istum effectum recuperandi dotes, ut in cõstituto. pœnam eorum. & habetur per Affli.
 24 in d. constituto. pœna carere. in prin. ¶ Similique modo potest mater recuperare dotes, & iura dotalia super bonis filij cõtumacis, & foriudicati, si filius est hæres patris spi. & si contumax non habebat liberos, habebit etiam medietatem omnium bonorum ipsius cõtumacis filij, deductis dote, & omnibus iuribus dotalibus, ut bene declarat Afflicti. in d. constituto. pœna carere. 3. no.
 25 ¶ Nec fiscus potest opponere vxoribus, & matribus contumacium quod habent iustam confessionem de recepto tantum, & non probat uere soluisse, ut habetur late per Affli. in constit. causas, & in dicta constit. pœna carere, quod puto uerum, quando cõfessio esset facta ante delictum commissum.

BANNIANTVR. Rub.

SVMMA RI VM.

- 1 Bannum quid sit.
- 2 Bannum etiam in causa civili non potest comparere per procuratorem § 5 60.
- 3 Bannum debet publicari per ciuitatem. § 7.
- 4 Banni forma que sit.
- 5 Bannum debet continere nomen iudicis, & causam, & alia, ut ibi. Et debere continere particulatim contumaciam 6.
- 8 Bannum non debet publicari diebus feriatis.
- 9 Bannum non debet receptari.
- 10 Receptator bannitorum qua pœna puniatur.
- 11 Et an ratione assinitatis minoretur pœna.
- 12 Vxor receptans virum foriudicatum quomodo puniatur.
- 13 Receptans bannitum ignoranter, an puniatur.

- 14 Receptans bannitum toleratum a superiore, an puniatur.
- 15 Tabernarij receptantes bannitum, an puniantur.
- 16 Receptans bannitum propter inueteratam amicitiam, an minus puniatur.
- 17 Receptans delinquentem cautum, an puniatur.
- 18 Receptans bannitum per vim non puniatur.
- 19 Advocatus, & procurator an puniantur, si possulant pro bannitis.
- 20 Receptans bannitum, & postea curia prodens, an puniatur.
- 21 Literas, vel nuncium mandans contumacibus, an puniatur.
- 22 Receptare quis dicatur.
- 23 Bannitus debet capi à quocunque.
- 24 Passalli tenentur dare auxilium curiæ ad capiendum bannitos.
- 25 Bannitus largo modo dicitur rebellis curiæ.
- 26 Bannum quo tempore debeat publicari.
- 27 Banniri an quis pro omni crimine possit.
- 28 Bannum in quantum se extendat.
- 29 Bannitus de uno loco, censetur bannitus de loco adiacenti.
- 30 Bannito Titio, si duo eius nominis eodem loco habitent, ille censetur bannitus qui auferat.
- 31 Bannitus ab uno iudice, potest capi ab alio.
- 32 Bannum possit a quolibet officiali remitti.
- 33 Vniuersitas contumax qua pena puniatur.
- 34 Si an banniri possit.
- 35 Bannum, an valeat contra filios Titij non expressi nominibus.
- 36 Bannitus an possit iterum banniri.
- 37 Bannitus an desinat esse eius sue ciuitatis.
- 38 Index an possit cognoscere, & bannire committentem delictum in se, vel suam familiam.
- 39 Notarius bannitus de magno, & famoso crimine, an interim possit consicere instrumenta.
- 40 Bannitus qui post duos menses se voluntarie presentat, an debeat omnino careri.
- 41 Contumax quas penas patitur. 43. 44. 45. 46. 48. 49. 50. 51. 52. 53.
- 42 Accusator contumax puniatur.
- 43 Mandati regij contemptor potest capitaliter puniri.
- 44 Contumacia iungata in facias indicium ad torionem.
- 45 Procurator pro bannito potest comparere, &

- petere se cancellari à banno.
- 57 Procurator an possit comparere pro bannita causa incepta ante bannum.
- 58 Pater an repellatur, ubi filius repellitur, quia bannitus sit.
- 59 Bannitus potest per procuratorem excipere pretio non soluto.
- 60 Bannitus per procuratorem an possit compensationem opponere.
- 61 Et an eius fideiussor.
- 62 Bannitus, qui ex forma statuti, si non comparet, infra decem dies potest impune occidi, an possit occidi in decimo die.
- 63 Vniuersitas an puniatur de reptione.
- 64 Statuta si sunt contraria, attenditur illud, quod plenius promittit.
- 65 Vniuersitas de iure civili non puniatur de delictis, nisi quando congregata ad sonum campagne delinquit.
- 66 Statuta contraria debent ad concordiam reduci, si fieri potest.
- 67 Rex indultu generali an videatur remittere ius partis.

FISCVS.

Hucusque vidimus vsque ad actum annotationis bonorum contumacis: videamus nunc, si placet, quid post hac restet sciendum contra ipsum contumacem.

I ¶ **I V D.** Quia post annotationem bonorum debet perueniri ad bannimentum reorum, idcirco primò sciendum est, quòd quòdo reputatur qui contumax, debet in decreto contumaciae decerni dictum contumacem banno esse supponendum, quod nihil aliud est, nisi extra protectionem ciuitatis cum ponere, secundum Bal. in prin. in 9. col. de par. tene. allegat. Cyn. in l. 1. C. de natu. libe. inde dicit Bal. in l. 1. C. de hæ. redi. in l. i. quòd bannire in foro seculari, est ad similitudinem excommunicationis in foro ecclesiastico, quia sicut excommunicatio eicit excommunicatum à communio fidelium: ita bannum in foro civili separat bannitum à beneficijs, quæ competant p. sonis secularibus. Hinc emanant ritus magne curiæ vicariæ incip. item, si aliquis vel aliquam. qui vult, quod si bannitus citetur ad instantiam alterius, etiam pro causa civili, non potest comparere per procuratorem, nisi prius contumaciam purgauerit & quòd

& quòd, si intra mensem non purgauerit contumaciam, post mensem potest capide persona, vt optimè declarat Afflic. in consitu. grandis. in 7. nota. de quo ritu infra latius dicam. ¶ Et postquam in decreto contumaciae decretum fuerit, reum contumacem esse bannendum, & banno supponendum vt supra dixi, banniri debet curia tribunali sedente: demum ipsum bannum debet publicari per ciuitatē in locis solitis, & consuetis multis assistantibus, & sic, vbi solent conuersiones gètium congregari, vt habetur in d. consi. grandis, & ibi not. Afflic. in 8. nota. pro quo facit c. statumus. de male. debetque tale bannum secundum eundem Afflic. vbi supra, divulgari voce præconia, & alta voce, ut in auth. de leno. §. præconizamus. licet hoc non requiratur in banno magne curiæ vicariæ, quòd sufficit publicari curia p. tribunali sedente, nec requirit publicatio, & diuulgatio per ciuitatem, sed in alijs officialibus, & gubernatoribus prouinciarum remanet id, quòd supra dictum est, quòd requiritur publicatio, & diuulgatio, alijs si omitteretur, possit allegari bannum nullum, arg. l. cum ij. §. si prætor ff. de transact. & eorum, quæ no. Abb. in c. cum dilecta. r. col. extra. de rescri. & ita firmat Afflic. vbi supra. ¶ **FISCVS.** Quæ debent contineri in banno, & cuiusmodi erit forma? ¶ **I V D E X.** Forma banni est hæc. Nos Franciscus Antonius Strateg. ciuitatis Salerni, & c. quibusuis iuratis, & seruietibus, nostræ curiæ, & alterius cuiuscunque ad infra scripta requirendò, scire facimus per presentes qualiter formata inquisitione, & informatione per nos, & nostram curiam ad quæ relam Ioannis de Landulfo super homicidio patro in personam quondam Ludonici de Landulfo eiusdem ciuitatis de mense Octobris proximi præteriti anni. 1545. 3. in di. regnante Caf. maiestate, & dominante in dicta ciuitate, in pertinentijs, & territorio dictæ ciuitatis, & propriè, vbi dicitur, ala carnala, iuxta suos fines, sub præsidatu, quo supra, fuerint super dicto homicidio reperti culpabiles Ioannes Angelus, & alij infra scripti dictæ ciuitatis, qui citati per nos, & nostram curiam ad ipsam informandū super dicto homicidio sub die 2. Martij anno. 1546. comparere recusauc.

runt in primo, & vltimo peremptorio, fuit propterea eisdem prima contumacia accusata sub die. 5. prædicti mensis, & aduentante vltimo peremptorio fuit eisdem accusata vltima contumacia, & per curiam fuerunt condemnati ad penam in mandate contentam. sub die verò eodem 4. Martij, fuerunt similiter citati ad recipiendum copiam capitulorum, qui similiter comparere recusauerunt in primo, & vltimo peremptorio, sub die nono eiusdem fuit eisdem instantè quarulante, & curiæ coadiutore accusata vltima contumacia, & fuerunt condemnati ad tertiam partem eorum bonorum mobilium, & decretum, cætera bona fore annotanda, nec non eisdem fore supponendos banno, mediante decreto ipsius curiæ lecto, & lato sub die, quo supra, quia processum est ad annotationem bonorum, & nobis nouiter instatum fuit, prædictos contumaces publice banniri, ut iuris, & mortis est, & agnoscentes iustum peti, propterea dicimus committimus, & mandamus vobis, quibus supra ad penam vicariarum auri vigintiquinque, nobis, & nostræ curiæ in casu contrarij applicandam, quòd receptis presentibus ad omnem instantiam dicti quarulantis, & curiæ coadiutoris detis publicum bannum alta, & intelligibili voce more præconio in locis publicis, & consuetis in quibus vniuersitas dictæ ciuitatis, & maior pars ipsorum congregari solent, emanare, quòd nemo de dicta ciuitate ex nunc in antea cuiuscunque gradus, conditionis, & status, audeat, seu presumat receptare, nec receptari facere prædictos contumaces inquisitos, vt supra, nec eis ferre auxilium, fauorem, & consilium, nec cum eis loqui, conuersari, potam & esum dare similiter nec locum, nec ignem: sed illos capere, & capi facere acclamado adiutorium, & vobis, & nostræ curiæ impartiri auxilium ad ipsos capiendum. ipsique te neantur, tractentur, & reputentur, & habeantur p. rebellibus nostræ curiæ homicidijs, & delinquentibus sub pena contenta in regia pragmatice, & caueat unusquisque vt contrarij non faciat. datum, & c. referatur. ¶ Et notandum est, quòd ideo posuit nomē gubernatoris, & causā ob quā quis bannitur, & alia, vt supra, quia bannum debet esse certum, & in scriptis, quia debet conti-

contineri personam gubernatoris, & iudicis. item causam, pro qua quis bannitur: item nomen & cognomen illius qui bannitur: item annum, & mensem. & sic debet in actis registrari. aliàs si secus fieret bannum esset nullum, vt consti. grandis, & ibi notatur per Afflic. in nono. nota. bannum enim sine causa non obligat, secundum Bald. in margarita, vers. terminus. ¶ Item in dicta forma, & tenore banni posui, & narraui contumaciam contractam particulatim, & distinctè, eo, quia aliàs non ualeret, nisi sic contumacia exprimeretur, secundum Bald. in l. si quis in fi. C. de fideicom. libe. & Alex. in l. 2. §. ignominia. de his, qui. no. inf. ¶ Item dixi, quòd publice tur in locis publicis, & consuetis, ex quo bannum fieri debet in multis partibus ciuitatis consuetis, nec sufficeret fieri, & diuulgari in vno loco tantum secundum Bal. in c. 2. in 6. col. vers. quæro quis citatur. de mil. valla. qui. contu. est. facit. cum in tug. de his, qui. matri. accusa. po. 16. quæst. 1. Ioan. Andr. in cle. grauiss. vers. praconio. de senten. excom. Aug. in l. 1. §. hæc verba stipulatio ff. si cui plus quam pro l. Falci. ¶ Et est aduertendum, quòd bannum non debet publicari in diebus dominicis, & feriatis, & publicatum talibus diebus non tenet secundum Bal. in l. fi. C. de fer. 4. nota. & in l. si ea. in fi. C. qui. accu. nō. possunt. ¶ Item dixi, bannitos non esse receptando, nec eis dari auxilium, fauorem, & consilium posse, ob id, quia ita cautum est, in l. 2. C. de his qui. latro. & in regia pragma. incip. nos Ferdinandus. & c. aliduo pensantis. & hoc ideo fit, vt ipsi banniti non remaneant locus, vbi possint moram trahere, vt dicit text. in l. 2. in princip. C. de summa trinitate & fide catho.

10 ¶ Et licet de iure cōmuni receptor bannitorum esse puniendus eadem pœna, qua deberent puniri ipsi banniti, vt l. 1. ff. de recepta & l. 1. C. de his, qui. latro. quæ regula de iure communi in pluribus casibus non habebat locum. ut per Afflic. in consilia de patarenorum. in 2. rubrica. tamen in regno plures pragmatice, & capitula super hoc prouident, & in primis per c. regis Caroli. incip. dudum cōtra proditores char. & statutum est quòd receptans bannitum incurrit in pœnam vnciarum. contum. de-

num hoc est sublatum per c. regis Roberti incip. receptores malefactorum. char. 33. quo cauetur, quòd si barones receptant bannitos post sex mense scienter, possessio, & domus, vel prædia, vbi sunt recepta ti ipsi delinquentes, sunt fisci per quinque annos; alij vero puniantur illa pœna, qua debet puniri ipse delinquens, & si vniuersitas receptauerit, punitur pœna pecuniaria ibi statuta vt refert Afflic. in dicta cōstituta. de patarenorum. in 2. rubri. in 2. no. 2. quæst. Nouissime autem superuenit dicta regia pragmatica regis Ferdinandi renouata, & confirmata per sacram Casimirc. Caro 5. Imperatoris, quam statutum est, quòd tales receptores puniuntur pœna mille vnciarum, & alia pœna reseruata regi & est ius nouissimum in regno, & habet locum tã in baronibus, quam in personis priuatis, & vniuersitatibus, vt ibi habetur, & ita ubique seruatur in hoc regno ius nouissimum. Adde quòd nouiter in regno est facta alia prag. qua cauetur receptores puniri pœna sex mille ducatorum ultra pœnas iuris communi & prag. metio nata, & alia pœna corporali reseruata, arbitrio regio, & in hanc pœnam incurrant mater, pater cognati, & agnati banniti, item incurrant etiã si receptassent simplicem delinquentem, non contumacem, nec bannitum, & si tres principales deposuerint de receptione eorum per aliquam factam, etiã quòd deponat de diuersis receptionibus, & propterea sint singulares plenè probent. Nec possit excusari ratione ignorantia, demum reclamantibus Neapolitanis factum est, vt seruetur in cōmune.

11 ¶ F I S C V S. Sed quid si bannitus est affinis, vel consanguineus receptantis, an nõ obstante dicta pragmatica debeat minorari pœna in eo? I V D E X. Dicas, quòd sic per l. si. ff. de receptor. & firmant Andre. Iser. & Afflic. in d. constituta. de patarenorum in 2. rubrica. & idem voluit Iser. in c. 1. §. receptoribus de pa. iur. fir. post gloss. & Iaco. de Belui. & voluit Ioan. de Ana. in c. 2. de delict. pue. o. 5. col. & Alexander consil. 144. in h. 2. lib. & hoc verum nisi receptasset agnatum, vel cognatum violatorem pacis, & hostem publicum, vel cōdemnatum de rebellione cōtra principem, secundum Andr. in d. §. de receptoribus,

tribus & Bårto. in d. l. si. nisi per ignorantiam receptasset, nesciens eum esse violatorem pacis, & hostem publicum, uel cōdemnatum de rebellione cōtra principem. secundum. And. in d. §. receptoribus; & Bar. in d. l. si. per l. pri. C. de his, qui. la. & p. sequitur Iacè Afflic. in d. consilia de patarenorum. in 2. q. no. & adde Afflic. in consilia pœna carere. 8. nota. & Carrer. in practica criminal. §. homicidium. fol. 57. nume. 41.

12 ¶ I N Q. An dicta regia pragmatica habeat locum in vxore receptante virum cōtumacem, & forudicatum? ¶ I V D. Alexander. in d. l. si. arguo. l. si. cū. dotem §. sinautem in nonisimo. ff. sol. matri. tener. quòd impune potest ipsum receptare. & idè firmat. in l. 1. C. de diuor. & in c. inter alia extra. de senten. excom. & no. And. de Iser. in consilia. pœna carere. uolentes motus, quia hodie non fit separatio matrimonij ex aliquo delicto. ut in c. 2. & c. gaudemus. de diuor. & 33. q. 1. cap. in coniugio. & tenet idè And. in c. 1. §. si quis habentem. de pa. tene. & in c. 1. §. porro quæ sit pri. cau. ben. amit. ten. & dominus Nell. in tra. bannito. q. 2. 2. nec ex hoc debent perdere suas dotes secundum And. in d. consilia. pœna carere & Sal. in l. 1. C. de repu. & habetur in ca. regis Caroli secundum incip. item statuius. & refert, ac sequitur Afflic. in d. consilia. de patarenorum & in d. consilia. pœna carere in 7. & 8. nota. & in consilia. patrem pro filiis in 5. no. post And. ibi in 3. not. & Carre in sua practica §. homicidium. fol. 57. num. 41. uerf. octauò fallit, hodie secus in regno per prag. proximo loco relatum. Sed quia postea facta est declaratio, ut seruetur ius cōmune, seruandum est, ut supra. ¶ I N Q. Sed utrum ignorans eum esse bannitum, si receptauerit, teneatur ad pœnam? ¶ I V. Si loquimur de iure communi dicendum est, quòd non. secundum Bar. in l. 1. C. de colo. Illyrica li. 1. 1. & Bar. in l. omnes. C. de agri. & cens. lib. 1. 1. & l. 1. de deserto. & in l. fina. C. de fabricem & dicitur sciens, si publicum erat, eum esse bannitum, de quo per Ang. & de Are. in lib. male. in verbo, dicto maleficio semper asserit. quòd intellige ut per Bald. in l. 1. C. de his qui. latro. occul. & habetur per Afflic. ubi supra. hodie tñ est pronisum in hoc per dictam regiam pragmaticam, quòd ad hoc, ut nemo sub p-

textu ignorantia posset eludere dictam pœnam, statutum est, quòd nullus exterius possit receptari ultra binas noctes, quin donum tictur curie: & quòd si receptatus fuerit ultra binas noctes, & fuerit postea repperit esse bannitum, teneatur receptator ipse ad pœnam, etiã si alleget ignorantiam.

14 ¶ I N Q. Quid si aliquis receptasset bannitum toleratum a superiore in ciuitate, an receptor ipse teneatur ad pœnam? ¶ I V. Dicas, quòd non. secundum Sal. in l. nullus. C. de iudicis. & habetur per Marsili. in pract. cri. §. aggredior. num. 28. quòd uerf. intelligo, quando talis patientia, & tolerantia fuerit palam & publicè ab ipso superiore, aliàs si fieret clã, & occultè, nõ posset dici tolerantia, & patientia superioris & hoc puto procedere, siue esset superior qui banniuit, siue superior ipse receptatoris. ¶ I N Q. VIS. Sed an pœna dictæ regie pragmaticæ habeat locum in hostolanis, & tabernarijs receptantibus. cōtumaces uel eis dantibus potum, & esum per trãstitum? ¶ I V D. Dicas, quòd non. secundum Bar. in l. omnes. C. de agri. & cens. lib. 1. 1. facit. l. Seia. §. idem què sit. ff. de fun. instrud. & Alex. in l. 1. ff. de recepta. & per Afflic. in consilia. patarenorum. in 2. not. in uerf. 7.

16 fallit. ¶ I N Q. Et an receptans bannitum propter inueteratam amicitiam, debeat in eo mitigari pœna? ¶ I V D. Dicit Sali. in l. nullus. C. de male. quòd amicitia, reprobis est repellenda, & sic non debet excusare & sequitur Afflic. ubi supra. in 11. not.

17 6. quæst. ¶ F I S. Nunquid pœna dictæ regie pragmaticæ habeat locum in receptante, uel aliter fauente delinquenti tantum, etiã si non sit bannitus, uel contumax? ¶ I V D. Certè uerba dictæ regie pragmaticæ sunt clara, & loquuntur de receptantibus delinquentes, latrones, homicidas, uel bannitos. & sic loquitur de receptante delinquentem tantum, uel bannitum, & optima rōne uideatur hoc statutum, quia licet nõ sint banniti receptatores, tamen ipsorum dicuntur opem præstare dictis delinquentibus. secundum Bar. in l. qui. furem. ff. de fur. & non procedit dicta regia pragma. si ignorabāt receptatores, si uel latrones fuisse. secundum Bal. in l. si. furti. C. de his qui. no. in. & semper dicuntur habuisse notitiam, quando est publicum, & notorium maleficium,

vt in l. si tutor. ff. de peti. tuto. & ibi Bal. & habet per Rot. in decisio. 415. & Bal. in c. conuentiensa. colum. 5. de pa. iur. firm. Sa. in l. 1. in fine. C. de his. qui la. imò plus dicit Bald. in dicta l. prima. quòd ad imponendam pœnam pecuniariam. ut est in dicta regia pragmat. sufficit probari. quòd erat fama. & rumor de delicto. & de ista regia pragmatica mentionem facit Carr. in sua praxi. crimi. §. homicidium. folio 57. num. 42. ubi enumerat. & recolligit omnia capitula. & pragmaticas regni loquentes de receptoribus delinquentium. vbi
 18 videas. ¶ Non tamen dicta regia pragmatica habet locum in eo. qui per vim recepit delinquentem. non valens prohibere. vt habetur per Afflict. in constit. patrenorum. in 2. uo. in 3. ca. & habetur in terminis dictæ regie pragmaticæ. ubi supra num. 42. in fi. quos allegat ad hoc Ioan. de Arno. in dialogo. 45. Hodie tamen est expeditum in regno per nouam pragmaticam supra relatum. quæ ut dixi comprehendit expresse receptantes delinquentem tantum secundum tamen ius comune erit intelligenda vt dixit. ¶ IN QVISITVS. Sed an habeat locum in aduocato. & procuratore postulantibus pro bannitis. & foriudicatis? ¶ IVD. Ang. de Arc. in li. male. in verbo. Andreæ auxiliatore. 2. colu. tenet. quòd sic. quia postulando pro eis auxiliium. & fauorem videntur dare. & præstare. per doctri. Barto. in l. post legatum. §. sunt qui putant. ff. de his. qui. vt in d. sed ibi Ang. de Ari. in addi. tenet contrariam opinionem. & opinionem Angel. saluat in bannitis pro crimine læsæ maiestatis. vt in casu. l. quicunque. C. de epi. & cleri. & idem in hæreticis. ut plenè per Afflict. in constit. inconstitilem. 25. nota quia p. talibus non potest postulari absque mandato iudicis. pro alijs verò licitum est absque metu pœnæ: & idem firmat Nell. in tra. bannito. in 3. parte. 2. tempor. in 26. questio. vbi dicit. quòd clarum est posse absque metu pœnæ postulari pro bannitis per viam iustitiæ. allegando bannum nullum. vel petendo quòd rebanniantur. præter in bannitis p. crimine læsæ maiestatis. sed vbi postulat non in causa pro qua sunt banniti sed ad defensionem alterius cause. tunc est distinguendum: aut ex forma statuti pro

illa causa. pro qua postulatur est permissa defensio ipsis bannitis. aut non. primo casu licita est postulatio pro eis: secundo verò casu tenentur ad pœnam de auxilio. vt ibi habetur. & ibi etiam ponit in 27. questio. de allegantibus causas absentie pro bannitis. quòd licitum est. & permissum. vt ibidem. & in 28. questio. ponit de testificatione pro bannito. & ibi dicit. quòd si in illo casu. pro quo quis testificatur. erat permissa defensio ipsi bannito. licet potuit testificari. aliàs non. & est aduertendum. quòd cum habemus ritum magnæ curiæ vicarij. quo cauetur. ut nemo pro bannitis loquatur. potest dici. quòd pro eis non possit postulari. secundum distinctionem
 20 Nelli de sa. Gemi. ¶ F I S. Vtrum pœna dictæ regie pragmaticæ habeat locum in eo qui sciens receptauit bannitum pluribus vicibus. & diebus in domo sua. & demum ipso prodidit. & cepit. & curiæ tradidit? ¶ I V. Hanc questionem posuit Nell. de Sa. Gemi. in tra. bannitorum. in 3. parte. 2. tempor. in 24. questio. ubi dicit. quòd Alber. in tra. statu. quest. 68. ponit istam questionem. & decidit. quòd debeat puniri. licet sit mitiganda pœna. & quòd ita fuit determinatum Bononia. ipse tamen Nell. vbi supra. distinguit. quòd aut constet. quòd ab initio retinuit eum animo receptandi. & postea mutato proposito deliberauit eum iudici præsentare. ut iã fecit & tunc punitur. si uerò hoc non constat. non debet puniri. sed debet premiari. quia præsumit eum receptasse. & remisisse. ut curiæ traderet. & ita cum hac distinctione pertransit. ¶ Et an mandando nuntium. uel literas contumaci. uel foriudicato incidat quis in pœnam banni. quòd nemo loquatur cum bannitis. dicas ut p. Ioan. de Arno. in commentar. 191. & vide Bonifa. in tit. quid sit accusatio. 23. col. circa medium. & in l. 1. §. si. ff. ad l. Iul. male.
 24 ¶ F I S. Sed quòdo proprie dicatur quis receptare? ¶ IVD. Dicit. quòd is dicitur receptator. qui malefactorè abscondit. non qui dedit ei potum. uel cibum l. §. quod autem de senecorrupt. l. 1. §. 1. & ibi Bart. ff. de recepta. l. qui. §. qui fur em. ff. de fur. per Bal. Ange. & Sal. in l. 1. C. de his. qui latr. Itè qui receptat mercede. uel parte rerum ablatarum a fure. furem dimisit. què cape

re poterit. l. r. in fi. & ibi doctor. de recepta. item. & qui cohabitatur. c. si clericus. in princ. & ibi Bald. in primo de pa. tenen. in ubi feudo. Vide Afflict. in constit. Patrenorum. q. 4. nu. 9. ¶ Dixi etiam in forma banni. quòd bannitus capiatur. & ob id. quia ad id tenetur vnusquisque. si potest. vt l. 1. r. C. de his qui latro. & in d. regia pragmat. est expressum: & quia bannitus potest à quocunque capi. l. fi. C. de malef. & mathema. & Bal. in l. 1. r. 10. colu. vers. ex his apparet. C. de summa trinitate. & si. catho. & capi potest quocunque tempore. etiam die feriata. secundum Baldum in l. qui bonis. C. qui
 24 bon. cede. po. ¶ Dixi etiam. quòd impartiatur auxilium curiæ ad capiendum bannitos. quia ad id tenentur subditi. vt
 25 dixi supra. in verbo. captura. ¶ Dixi etiam. quòd habeatur pro rebellibus curiæ. ob id. quia licet eo ipso. quòd quis sit contumax. & bannitus. non dicatur rebellis curiæ (quia non dicitur hostis. qui impune offendit non potest) secundum Barto. in l. in amissione. in princip. vers. aduertendum est. ff. de cap. dimi. & per domi. Philip. Cor. in consil. 55. incip. reperio in littera l. in secunda parte. tunc enim dicitur rebellis curiæ. quando est foriudicatus. ut habetur in constit. pœnam eorum. bene tamen dicitur inobediens iudici secundum Bal. in l. 1. 7. col. vers. sequitur videre. qualiter banna. C. de hæ. ed. iustitu. sed largo modo dicitur rebellis curiæ. qui est inobediens. non tamen taliter. ut possit offendi.
 26 ¶ F I S C V S. An statim. ac quis est contumax. possit publicari. & diuulgari. vt bannitus? ¶ IN QVISITVS. Videtur. quòd non. ex quo habemus in regno constitutionem incipientem. clemetia. sub rubrica. vt banni. lib. intra duos menses rec. & c. qua statutum est quòd contumax capi non potest infra duos menses. licet per ritum magnæ curiæ sit statutum. quòd per mensem capi de persona non potest. ut in ritu incipientem si aliquis. uel aliqua bannitus: & est alius ritus incip. Item. quòd nullus bannitus qui est conformis. cum cõditu. clemetia. & sic sup. per mensem. siua per duos menses. capi non potest. & si capi non potest. minime banniri potest. licet publicari pro bannito. quia si statim bannum possit publicari. ut supra dixi. pos-

set capi de persona contra mentem dictorum iurium. & in tantum hoc est uerum. quòd si caperetur infra mensem. deberet relaxari præstitis fideiussoribus secundum Andr. & Afflict. in d. constit. clemetia. quòd non procederet. si constaret de crimine. quia deberet se defendere in vinculis. per l. humanitate suggerente. & habetur per Afflict. in d. constit. clemetia. sed in hoc est aduertendum. quòd si quis esset bannitus pro crimine. pro quo. si comparuisset sponte à principio. potuisset carcerari. etiam si afferret fideiussores. tunc cõparendo siue intra duos menses. uel vnum. siue post. carcerabitur. quia bannum latum per contumaciam. non debet ei præstare immunitatem. argumen. l. relegatorum. §. fin. ff. de interd. & de noxa. l. non solum. & l. 3. C. de pat. pote. & ita intelliguntur dictæ constit. & ritus secundum Afflict. & Andr. in dicta constit. clemetia. & ex hoc credo. quòd inoleuit consuetudo in aliquibus partibus. & curijs. quia in aliquibus curijs vidi expectari per mensem. & demum bannum publicatur. & in aliquibus publicatur statim contra acta contumacia. & in aliquibus expectantur duo menses. seruanda est igitur consuetudo regionis. & curiæ in hoc. & consuetudo illorum. qui expectant per mensem. vel duos. confirmatur per doctri. Bart. de Cap. in dicta constit. clemetia. quòd intra dictum mensem secundum ritum. uel duos menses secundum constitutio. contumax non amittit ciuitatem: & si non amittit ciuitatem. sequitur. quòd interim non est publicandus pro bannito. quia aliàs amitteret. & dicit Barto de Cap. in c. siue quis sit forbannitus. quòd intra dictos duos menses non punitur receptator contumacis. ergo bannum non publicatur. ¶ IVD. Iauo sententiam tuam. Sed ad id aduertendum est in quatum dictum fuit. quòd ante duos menses non potest capi contumax. Nam hoc hodie non seruatur. & hoc optima ratione. nam si commissio delicto. etiam capta aliquali informatione. potest ante capturam procedi. ut aliàs superius dixi. multo fortius contra acta contumacia. ne contumax sit melioris conditionis. quàm non contumax. ¶ F I S C A. An pro quolibet crimine possit quis banniri. & ut bannitus publicari.

blicari & diuulgari? **IN QV I S I.** De hoc habemus consilium regni, grandis utilitas, qua cauetur, quod bannum non datur nisi pro causa, pro qua venit applicanda poena mortis naturalis, vel ciuilib. & idem dicit Bald. in cap. 1. in princ. in 6. colum. de pa. tenend. & notatur per Afflict. in d. consilii. ¶ **I. V. D.** licet id procedat, & verum sit secundum ius consilii regni, tamen secundum ius capitulorum aliter cauetur, vt hñ in c. siue quis sit for bannitus: quo cauetur, quod etiam pro crimine, vbi venit imponenda poena abscissionis membri, potest banniri ad effectum, vt possit perueniri ad sententiam foriudicationis: item statuit, quod pro alijs minoribus criminibus habeat locum etiam bannum, sic tamen, vt non possit perueniri ad foriudicationem: sed bene potest quis banniri pro dictis criminibus, licet non veniat imponenda poena capitalis, & ita dicit ibi Barto. de Capuar. & si ita bannitus persistit per annum, bona eius vendantur fisco facta distinctione liberorum secundum regni consilium.

28 ¶ **F I S.** In quantum se extendit effectus bannitionis? ¶ **I. V. D.** Dicas, quod pro teaditur, & extenditur per territorij bannientis, non extra secundum Bald. in l. 1. r. 3. col. ver. & circa primum. C. de hered. instit. & in l. exequutorem: ro. col. ver. modo ego quæro de vno. C. de excep. rei iudi. glo. ia c. 1. in prin. in ver. guerram. hic fin. lex Corra & habetur per Barto. Capol. in l. in itinere. ff. de ver. sign. & plenè per Nell. in tra. bannito. in prima parte. r. tempor. quæ

29 stio. 57. vbi videas. ¶ Et est sciendum, quod bannitus de vno loco, videtur bannitus de alio adimcto. secundum Bald. in l. etiam C. de iure dot. & Alexan. in l. si conueniendi. §. si nuda. ff. de pig. actio. & bannitus de castro adiacente ciuitati, intelligitur et bannitus de ciuitate. secundum Bald. in l. etiam, & Alexan. in d. §. si nuda. & ideo si quis est bannitus de castello sub lito ciuitati non potest stare in ciuitate. secundum Bald. in d. l. exequutorem. nona col. ver. sed

30 pone, est cuidam nobili. ¶ Item si reperiuntur duo Titij de vna casata, & reperitur vnus bannitus, ille censendus est, qui aufugit secundum Bald. in l. voluntatis. in vlt. col. ver. tecontra. C. de fideicommiss.

31 ¶ Et si aliquis est bannitus de vno iudice,

potest capi ab alio iudice extra suam iurisdictionem, & hoc per regiam pragmat. incip. item quod officiales, & per aliam pragmat. regis Ferdinandi incipit. licet vt vniuersis Italie pax. quibus cauetur, quod iudex vnus territorij tenetur capere bannitum ad requisitionem alterius iudicis per solas literas suas, licet Afflict. in constitut. clementiar. in 10. questione. arguat

32 pro & contra. ¶ Et bannum potest remitti a quolibet officiali, qui ipsum dedit. secundum Afflict. in consilii. clementiar.

33 in 7. q. ¶ **F I S.** Quid si vniuersitas est citata, & effecta contumacia, quam erit poena contumaciæ in ea. ¶ **I. V. D.** In hoc regno est sopita hæc quæstio per consilium regni. inc. dubitationem iurisperitorum. vbi habetur quod est medium augustale pro quolibet foculari, & quod fiet exequutio a tota vniuersitate secundum facultates, & sic in poena contumaciæ insprenda vniuersitati collecta imponenda non est in subsidium, quãdo non habet bona in communi, sed principaliter pro poena contumaciæ debet imponi collecta pro modo facultatum, ut ibi not. per Afflict. in 7. not. sed extra regnum, si vniuersitas citata non compareret, nec defenditur per syndicum, quia forte nõ vult creare; obseruabitur id, quod habetur in rit. ff. si quis in ius voca. non ier. & tunc si quid habebit in comune, possidetur ex primo decreto; & si admonita vniuersitas non excitetur ad sui defensionem, prætor faciet vendi bona communia illius ciuitatis, vt l. 1. §. quod si nemo. iuncta gl. ff. quod cuius. vni. vt no. & l. cum proponas. C. de bo. aut. in. pol. si vero vniuersitas condænata non habet crumenam comunem, tunc cogetur imponere collectam. l. 1. §. quod si nemo. ff. quod cuius. vni. no. si autem illi de vniuersitate nollent imponere collectam, iudex poterit imponere ipsius primo vocatis, vt l. si. C. de mune. patri. li. 10. ibi. præsidib. significamus; & poterit id imponere onus exigendæ collectæ alicui, vel aliquibus de vniuersitate intra certum tempus, quo elapso exactor seu exactores poterunt conueniri, & capi. l. 1. circa princ. ff. de muner. & hono. de quo ad longum per Ioan. Mil. in sua

34 praxi. cri. fol. 97. nu. 71. ¶ **F I S.** Et an vniuersitas possit banniri? **I. V. D.** Hanc quæstionem posuit do Nell. de san. Gemi. in tra. banni-

to. in prima parte primi temporis, in quinta quæstio. vbi finaliter dicit, quod potest banniri, quia potest delinquere, & condemnari, vt habetur in l. metum. §. animaduertendum. ff. quod me. cau. & l. hæres dolo. §. 1. ff. de do. & plenissimè per Bar. in l. aut facta. §. si de pen. ¶ **F I S.** An valeat bannum contra filios Titij non expressis nominibus. ¶ **I. V. D.** Dicas, quod si ex forma accusationis seu inquisitionis poterit comprehendere, de quibus filiis dicatur, si sunt plures, validum erit bannum, quod secus est, si non poterit comprehendere, quæ sint ex aliqua parte actorum, ut habetur per do. Nell. de san. Gemi. vbi supra in prima parte primi temporis 6.

36 q. ¶ **F I S.** An bannitus possit iterum banniri? Hæc quæstio habet plura capitula, & eam late examinat do. Nell. in tract. bannito. in prima parte primi tempo. in 3. quæst. ubi post multa distinguit, quod aut quæstio habet, an possit banniri in eodem loco, in quo semel bannitus fuit, & dicendum est, quod non licet. §. pen. ff. nau. caupo. & stabu. an autem possit in alio loco banniri, puta, quia fuit bannitus in loco maleficij, puta, Bononiæ, inquiritur nunc in loco originis, puta, Florentiæ, vel contra, & iterum banniri potest. in pri. enim loco nõ fuit punitus effectiue, & ideo potest banniri. si verò quæritur, vtrum pro alio delicto possit banniri, dicendum est, quod aut commiserat illud crimen, de quo nunc proceditur, antequam fuit bannitus, & potest banniri, quia potest citari, & ibi conueniri; si verò commisit postea delictum, tunc aut illud commisit in loco, a quo bannitus erat; & est idem, quia siue sit locus originis, siue alius ratione delicti, ibi sortitur forum, & ibi potest conueniri, & sic banniri. si autem fuit bannitus in loco domicilij ratione originis, vel incolatus, & alibi nunc delinquit, & contra eum proceditur nõ in loco delicti sed in loco originis, vel incolatus, maior est dubitatio; & tunc est dicendum, quod si bannitus ex primo banno non perdit domicilium illius loci, a quo bannitus extat, ibi potest conueniri, & banniri, aut perdit ex primo banno domicilium, & non potest. ¶ **F I S C V S.** An bannitus perdat domicilium, & desinat esse ciuis suæ ciuitatis. ¶ **I. V. D. E. X.** Nell. de san. Geminiano in eo. tracta. in pri-

ma parte secundi temporis 45. quæstio. in effectu concludit post multa, quod quoad sui commodum perdit domicilium, & desinat esse ciuis suæ ciuitatis, sed quoad sui incommodum, & odium retinet, maxime

38 si est ciuis origine. ¶ **F I S C V S.** An possit iudex bannire committentem delictum contra se, vel suam familiam? ¶ **I. V. D.** Dicas, quod aut delictum est notorium, & reperitur pro eo ex forma iuris communis, vel statuti, imposita certa, & determinata poena, & tunc, quia cessat omnis suspicio, potest bannire; si verò non est determinata, & certa poena, sed est arbitraria verum arbitrium est declaratum per consuetudinem, idem erit, quia tenetur seruare consuetudinem, ut habetur in l. athletas. §. calumniator. & l. quid ergo. §. poena grauior. ff. de his, qui not. infra. si verò nec est certa poena, nec declarata per consuetudinem, non potest bannire, si verò delictum non est notorium, & tunc aut offenditur principaliter dignitas seu officium, vt quia offenditur officium exercendo, tunc potest cognoscere, bannire, & punire, si verò offenditur principaliter persona, tunc non potest cognoscere, nec bannire, vt habetur per Nell. in tract. bannito. in prima parte primi tempo. in nona quæst. de quo late per Capi. in dec. 124. ¶ **F I S C V S.** Quid si aliquis notarius reperitur bannitus pro alio quo magno, & famoso crimine, an iterum possit conficere instrumenta, ita, ut valeant, & an facta possit reassumere? ¶ **I. V. D. E. X.** Hanc quæstionem posuit idem Nell. in prima parte secundi temporis in quæst. 15. r. vbi post relatas plures opiniones dicit, hanc quæstionem sibi uideri dubiam, & nihilominus adhærendo opinioni aliorum concludit, quod aut notarius est bannitus ex crimine extra officium notariatus commissio, & valent instrumenta ab eo confecta, tamen vetera magis quam noua; si verò est bannitus ex delicto commissio in officio notariatus, puta, quia fecit instrumentum falsum, & tunc aut simpliciter est bannitus, & valent instrumenta per eum postea confecta. arg. l. 3. §. quæsitum. ff. de susce. tut. donec priuatus, & exauthoratus fuerit. & ita loquitur dictum Innocen. in c. fraternitatis. de test. si autem pronunciat, quod debeat abradi de matricula.

tunc nõ dicitur exauthoratus, donec abra-
datur. Adde quod Barto. in l. barbarus. ff.
de offi. p̄tor. in antepe. col. latè discutit.
tandem dicit, pendente processu. & do-
nece feratur sententia, posse notarium, e-
tiam quoddam inquisitio sit de falsitate, confi-
cere instrumenta: non tamen instrumen-
tis illis adhibetur totalis fides, sed annhi-
latur. ¶ FISCUS. Quid si aliquis est ban-
nitus pro homicidio, & post duos menses
se voluntariè præsentat, & iudex eum po-
nit in quadam camera cum fideiussione de-
inde non recedendo, an effectualiter de-
beat carcerari instante querulante? ¶ IV-
D E X. Dicitur, quoddam potest tenere eum in
camera cum custodia, quæ tantum teneat
tur de dolo, & culpa, & nõ grauius pars,
si etiam fuit data cautio deinde non reced-
endo, ut late habetur per Capi. in deci.
154 Adde quoddam si recte inspiciatur Ang.
in l. qui in carcerem. ff. de eo quod me-
caus. allegatus per Capi. in deci. prædicta.
& quem omnes sequuntur, continet con-
tradictionem, & repugnantiam, nam dicit
quoddam carceratus dicit ille qui de loco, ad
sui libitum, exire non poterit, subdit de-
mum quoddam potest assignari vni nobili to-
tum palatium, vel tota ciuitas, pro carcere
& tamè dicitur carceratus, & qui dedit fi-
deiussores de non recedendo, non dicitur
carceratus, quis enim tam fatuus erit, qui
dicit eum cui assignata fuerit ciuitas pro
carcere non posse exire, & recedere ad sui
libitum: ergo non dicitur carceratus, secun-
dum eius dictum. Præterea, quis enim ne-
gabit, nõ magis, dici carceratum, eum cui
assignata fuerit tota ciuitas cum fideiussio-
ne de inde non recedendo, quæ est catena
aurea, quam eum cui fuerit assignata ciui-
tas absque fideiussione, nisi dicamus, secun-
dum Capi. in d. decisio. intelligi dictum An-
gel. si vltra assignationem loci, pro carce-
re, deputati, sint custodes, ad ostium loci.
Sed pro Deo, quomodo possent deputari
custodes carcerato pro totam ciuitatem, ut
dicitur carceratus, taliter quoddam exire ne-
queat? Certe non video: ex multis enim
locis fuga fieri posset, ad libitum deten-
ti, tam de nocte quam de die etiam si mil-
le custodes apponerentur. Et uix, in pa-
latio posset verificari dictum Ang. Ergo
non videtur tutum dictum illud, quoddam

carceratus. Est tamen bene verum,
quoddam ad materiam illius l. qui in carcerem
ut dicantur per metum extorta, ea que ex-
torquentur a detento, bene procedit di-
ctum illud. Non tamè procederet in causis
criminalibus, & ad defensionem iudicis,
qui debuit carcerare taliter delinquentem
quoddam persona sit salua, ut tempore senten-
tiæ luat pœnam. Hæc enim omnia differ-
rant carcerare, committere custodi, & mi-
liti, vel sub fideiussione. l. 2. ff. de custo.
reo. Et ideo est attendenda distinctio Gl.
in d. l. 1. ut dicamus, aut quis est cõfessus, &
in distincte carcerabitur, aut non est confe-
sus, & est inquisitus de graui crimine, &
carcerabitur: aut de delicto leui & datur
custodiendus a custodibus, quoddam & probat
text. in d. l. 1. si bene consideretur. Et dato
quoddam sit nobilis & in dignitate, si tamè in-
quiratur de graui scelere carcerandus erit
non custodibus committendus, secundum
Gloss. ibi. in uerbo uel pro dignitate. Mi-
ror ergo de Angel. de malefici. qui in uerbo
qui iudex dictum Gaium, & in uerbo fa-
ma publica, & ibi. Augu. de Ari. simpli-
citer sequuti sunt dictum Ang. & sic Capi.
& ego ante hæc. Et in particulari qua-
stionis nostræ, obstat expressè c. regni,
sive quis sit forbannitus, in quantum uo-
luit bannitum cõparentem debere in uin-
culis causam dicere, & sic nullo modo sa-
tisfieret, si detineretur per ciuitatem, uel
palatium. Esto igitur uigil, & sapiens ne
decipiaris. ¶ FISCUS. Subsequenter
quæro, quas pœnas patiatur contumaces
in regno. ¶ IV D E X. In hoc sciendum
est, quoddam primò in regno contumax con-
demnatur ad tertiam partem bonorum mo-
bilium, ut supra sæpius tibi dixi. & si in-
tra annum non compareret, & est delictum
capitale, forinducatur, & omnia eius bo-
na a fisco vendicantur, & impune potest
a quocumque occidi, ut dicam in materia for-
inducationis, si uero non est delictum capi-
tale, condemnatur ad tertiam partem bono-
rum mobilium & si intra annum non com-
pareret, perdit omnia bona sua, & fisco ap-
plicantur, reseruato iure liberorum, ut si
pra dixi in materia inuentarij: & si postea
uoluerit reuerti ad se defendendum, debet
dicere causam in uinculis, & etiam si ueni-
ret absoluedus in causa principali, adhuc
tamen

tamen debebit stare tanto tempore carcera-
tus, quanto tempore durauit in contuma-
cia, ut habetur per c. regni, siue quis sit for-
bannitus. & hæc procedunt in accusato.
47 ¶ Sed in accusatore non comparere vltra
condemnationem expensarum ad sextam
partem mobilium, ut est constitutum in
cip. accusatorum temeritas. & ibi And. de
43 ¶ Item reus contumax debet refice-
re expensas accusatori, antequam audiatur
I. sancimus. & ibi Doct. & Bal. in 1. not. C.
de iud. & Bald. in l. 2. in 2. col. ver. in secun-
do exemplo. C. de eden. & authen. qui se-
mel. & ibi Bart. 1. col. 3. no. C. quo. & quan-
do iud. procedit in criminalibus et, quod con-
tumax non audiatur nisi refectis expensis,
& etiam in denunciante contumace, secun-
dum Hip. pra. §. super est. & in l. patre. nu.
17. ff. de quaestio. & Rebus. in comen. con-
stiti de ex. da. & in te. art. 5 gl. vna num. 48.
sed hoc uerum est, ubi proceditur ad qua-
relam, secus si ex officio quia tunc non re-
ficientur expensæ. ita Gulielm. de ben. in uer-
bo mortuo testatore, el primo num. 169.
48 ¶ Item contumax in loco delicti, potest
inquiri in loco originis, nõ obstante præ-
sentatione facta in loco delicti, quia non po-
test se fundare ex processu, in quo fuit con-
tumax secundum l. artol. in l. sepulchri. in
1. col. ver. item est ar. ad q. ff. de sepul. vi. &
in l. quamuis. ver. vltimus ex hac l. ff. de
dam. inf. & Alex. in l. de die. §. tutor. ff. qui
satisd. cog. & Barto. in l. 1. in 3. quaest. C.
ubi de cri. agi. oportet. & in quaest. accusatus
de vi turbatiua. in 5. articulo. & Bar. in l. ubi
coptum, circa medium. ff. de in. & ibi om-
nino Alexan. de Imo. & omnino per Bald.
in l. 1. de lega. 1. & Barto. in l. & si amicia.
§. 1. ff. de adulter. & Angel. de Auer. in lib.
male in uerbo, Florentinæ. in fin. ubi dicit,
quoddam pro tractatu homicidij potest inquiri
in loco tractatus, licet fuerit inquisitus
in loco delicti cõsumati in quo tamen fuit
contumax, pœna homicidij non potest ha-
bere effectum: & in uerbo, inquisitio, in vlt.
col. item potest banniri de utroque loco,
secundum Bald. in l. 1. 2. col. C. ubi de
45 cri. agi. oportet. de quo supra dixi. ¶ Item con-
tumax, & bannitus ex solis banno, & con-
tumacia potest torqueri, sed quomodo pro-
cedat, dicam in tertia parte tertia partis
46 principalis. ¶ Itè persistentib. in contuma-

cia oportet iudicem esse seuerum, ut 2. q.
4. c. quanto & c. ea, qua. de stat. n. o. in glos.
in uerbo, rebellibus. quæ allegat bonum
text. in cap. 1. circa fin. de postu. pra. lato. &
47 est de hoc text. in c. 1. de appe. in 6. ¶ Item
quia cõtempert mandati regij in facto ar-
duo potest capitaliter puniri, ut habetur
plene per gloss. in pro. fac. regni constit. &
ibi per Afflict. qui optime declarat. uide
quæ dixi in dicta constit. post mundi machi-
48 nam, post Afflict. ¶ Item contra contuma-
ciam, & bannitum per iudicem potest pro-
cedi in sum dedecus, & uituperium ad ere-
ctionem furcaui in domo sua, & ibi mā-
dari affigi, & suspendi imaginem suam. cõ-
sue in collo, quando delictum habetur
pro confessato, ut habetur per do. Par. de
Put. in lib. syndi. in uerbo. cõtumacia. quod
49 intellige, ut ibi ¶ Item propter contuma-
ciam potest procedi ad deuationem do-
morum, & suorum bonorum, non tamen
in præiudicium creditoris, & colonij, & ux-
oris pro iuribus dotalibus de quo ad longi
per Par. de Put. in lib. syndi. in uerbo con-
tumacia. uer. an iudex propter contumaciã
quod intellige ut ibi, uide quæ plenè dixit
Gulielm. de ben. in repe. c. Raynucius in uer-
50 bo domum nume. 22. cum seq. ¶ Item si
pars appellata fuerit cõtumax, propter di-
ctam contumaciam parte instanti potest iu-
dex determinare in causa intra decem dies
à die receptionis processus numerandos,
sine alio ordine iudicario, ut probatur in
consti. hac lege. & ibi not. per Afflict. in 6.
50 no. quod dicit esse notandum. ¶ Item con-
tumax perdit declinatoriam fori. secundum
Angel. in l. eum, qui. ff. de priuileg. & An-
gel. & Imo. in l. si finita. §. item uideamus.
ff. de dam. inf. & Alex. in l. quidam con-
sulebat. ff. de re iudic. in si. colum. & Afflic.
in loco, de quo supra, & per Innocen. in ca.
ad præsentem. colum. in fin. de accu. Imo.
in c. si duobus. 1. col. in si. de appel. & Bald.
in l. si qui ex cõsensu. 3. col. uer. deinde no.
C. de episc. audien. & Inno. in cap. præterea.
de dila. & Alexan. in l. si quis ex aliena. ff.
de iud. nisi iudex sit omnino incompetens,
quia tunc, quodcumque compareret, po-
test declinare forum, nisi iudex pronun-
ciasset se competentem, secundum Innoc.
in d. c. præterea & Feli. in d. cap. si duobus.
15. colum. & Bart. in l. 2. in 3. colum. in fin.

uerf. sed quero, quid si processum. ff. si quis in ius vo. non ierit. & ibi per Alex. & vide per Afflict. in constit. pœnam nouem vinciarum. in 6. quæst. ubi tenet illam opinionem, quod perdit declinatoriam fori, si est talis persona, quæ potest renunciare suo privilegio, aliâs secus. Adde Afflict. in decisio. 33. Sed Alex. in l. de die. §. planè. quæ legit eum. §. tuto. tñ. qui satis. cog. videtur intelligere; quod perdat declinatoriam fori quam habet iure speciali, & sic ex privilegio, non autem declinatoriam quam habet de iure communi, videlicet vt actor sequatur forum rei, & sic de singulis, sed loquitur Alex. in beneficio dandi fideiussores loco domicilij. Sed tu aduerte quod si exceptio est notoria quod citans non habeat in eum iurisdictionem, potest opponi non obstante contumacia. glos. sing. & ibi Panor. in c. nuper literis. in verbo, nisi fors. de rescrip. & consuevit Alex. cons. 77. visis. colum. 43. lib. & hoc intellige quando notorium erat tam iudici quam partibus non habere ipso iure iurisdictionem, secus si ipso iure habebat, sed quæ elidi poterat. no. Panor. in c. si duobus. de appe. Item contumax potest opponere exceptionem in competentem, per glos. sing. in Cle. vnica in fin. de se. po. & fru. quam singu. not. ibi Car. & Imol. & Bald. in mar. in verbo iudex. quæst. 162. numquam enim sit prorogatio ipso iure per contumaciam in iudicè incompetentem. c. 1. & glos. de offi. delega. nec talis citatio arctat citatum. Diferensum esset, si iudex esset competens, sed remoueri posset per exceptionem, quia tunc non excipiendo ualet processus. Bal. in l. si quis ex consensu. col. 3. C. de epi. aud. Et si semel atque iterum quis fuerit contumax coram incompetente, adhuc poterit exceptiones declinatorias opponere ita Rebus. in tracta. de cont. & defect. glos. 1. artic. 8. Item contumax non perdit declinatoriam si habuit iustum impedimentum Bar. in l. non uidetur frustrandâ. ff. de iudic. Item si contumax purget contumaciam restituitur ad proponendum declinatoriam. in c. ar. si clerici in fin. de iud. ita censuit Rebus. ubi supra 3. tomo nume 12. Item si citatio esset nulla, & si actor non accusaret contumaciam. Vt ibi. ¶ Item contumax, & bannitus perdit privilegium dandi fideiussores

iuxta beneficium introductum per regni constitut. humanitate suggerente, quod non procedit, si est rebannitus, & extractus à banno, ut firmat Pet. de Mo. for. in d. constitut. humanitate. & ibi per Barto. Cap. de qua tunc admittitur oblatio fideiussorum si natura criminis non repugnat, 53 ut latè firmat Afflict. ibi. in 13. nota. ¶ Sed istud procedit, quando contumacia est contracta coram iudice eodem, uel quando coram alio iudice, si ambæ curiæ dependent ab eodem rege, secus, si tribunalia sunt, diuersa. quia tunc illa contumacia non obstat ipsi contumacia ad effectum prædictum, ut latè, & optimè declarat Afflict. in d. constitut. regni, humanitate. in 12. nota. uerf. sed iuxta præmissa quero. ¶ Et est notandum, quod ex dictis Pet. de Mon. for. & Barto. de Cap. & Afflict. in d. constitut. humanitate. quæ quæstiones concludunt, quod bannitus purgata contumacia, & absolutus a banno reducitur in pristinum statum, si sponte comparuit, nec perdit beneficium dandi fideiussores, infero, quod nec remanet indicium sufficiens ad torturam contra eum propter contumaciam purgatam, quod procederet maximè, si appareret fuisse absentem ex probabili causa, quod est notandum. Hæc enim illatio, non posset rectè sustineri nisi eocurrat quod ex causa probabili fuerit absens, quia etiam purgata contumacia, remanet indicium, ut omnes docto. qui de hac re loquuntur, affirmant, & alibi dixi. Sed de his me remitto ad ea quæ dixi in 3. parte tertiæ partis in octaua limitatione. 55 Item contumax, & bannitus in regno non admittitur ad comparandum per procuratorem, etiam in causa civili, donec non purgauerit contumaciam, & sic, denegatur ei audientia, ut dicitur ritus magnæ curiæ uicariæ incip. item si aliquis, uel aliqua bannitus, &c. refert, & sequitur Afflict. in constitut. grandis. in 7. no. & in constit. clementiæ 3. col. ver. & scias. & in constit. pœnam nouem vinciarum 2. col. in si cuius ritus videtur fuisse illa ratio, quia contumaci denegatur audientia, ut est glo. sing. in l. sed si per prætorum. §. sed si decreto. ff. ex quibus causis maio. quam facit singul. Bald. in c. 1. de rapto. refert las. in l. 2. 4. colum. C. de eden. facit l. contumacia. in princ. ff. de re iudic. & ibidem per scribentes licet Afflict.

si. in proc. consil. in glo. in verbo, immortalitate dicat hoc procedere ad tempus, non in perpetuum: facit pro ritu, quia contumacia interpretatur in id, quod deterius est contumaci, & vtilius aduersario, secundum Bar. in l. quamdiu. ad vltima, prima colum. versicu. venio ad vltimam glos. ff. de acqui. hære. facit l. de ætate. §. qui, tenebit. ff. de interro. actio. & in l. 1. §. actor vers. si reus de iura. calum. licet posset dici contra ritum, quia habemus, quod cõtumacia in vno, non nocet in alio, ut no. in c. cõsuluit. de offi. dele. gl. & Doct. in cap. 1. de dolo & contu. lib. 6. & in cap. cum olim. de testi. l. generaliter. §. 1. & ibi Doct. C. de rebus cre. l. 3. §. Stichum & Iaco. de Arct. ff. de sta. libe. sed in regno dictus ritus est in vniuersi obseruantia, & est notandum, quod iste ritus est contra ius commune secundum Bal. in l. si cum dotem. §. si parte in 3. not. ff. solu. matrimonio. & ibi Dyn. & not. in l. §. si communem. ff. fini. regum. Bald. in c. primo, prima colum. in si. vers. an autem admittatur bannitus hic si lex. Corra. Ioan. And. in c. veniens. de accusatio. in nouella. Pau. de Cast. in l. sed & si quis. ff. si quis cau. tio. no. in l. Papinianus exul. ff. de minorib. & Ludo. Roma. in singu. in verb. bannitus. versicu. 4. de quo ad longum per Nell. de sanc. Gemi. in tracta. bannito. in prima parte. 2. tempo quæst. 73. ¶ Potest tamen bannitus non obstante iho ritu comparere per procuratorem, & petere cancellari a banno. secundum Pau. de Cast. in l. si fideiussor. §. si in ff. qui satisda cogantur. Adde quod, si quis voluerit petere per procuratorem cancellari a banno stante gratia facta, non poterit etiam si in gratia literis, esset concessum: ita Rebus. in tertio tomo commenta super consil. in trac. de contumacia glo. vna. nu. 8. fol. mihi. 106. & ita seruatur, 57 quicquid dixerim aliâs. Et potest causam inceptam ante bannimentum finire, & prosequi per procuratorem, secundum Barto. & Ang. in rubric. C. de delator. li. 10. & Bar. in l. Vranus. in prin. vlti. colum. versic. de inde quærit Dyn. ff. de fideiussor. & Bald. in l. leges la prima, vltima col. vers. aduerte, quia formo. C. de legi. licet Cyn. in consil. cauetur lege municipal. dicat contrarium, sed latius prosequendo quæstionem domi. Nell. in trac. bannito. in prima parte

1. tempo. in quæst. 59. dicit. quod aliquando statutum dicit, quod bannitus non admittitur ad accusandum, seu agendum, & tunc potest prosequi accusationem ante bannum datum, seu agere & hic est casus noster retentis terminis nostri ritus. quando que dicit statutum, quod quærelæ bannitorum non recipiantur, & quia statutum notat receptionem quærelæ, si quærela est recepta ante statutum, sibi locum non vendicat. prosequitur ergo iudex ad instantiam partis. quia quærimonia iam receptam, non autem nouam recipit. l. in delictis. §. si extraneus. ff. de noxali. cum simi. & istis duobus casibus loquitur Dyn. quandoque dicit statutum, quod quærelæ, & iura bannitorum non audiantur. & idem secundum Bar. in d. Vranus. aliquando dicit statutum, quod bannitus non audiat, uel quod non fiat ei ius. & hoc casu decisiones parti non procedunt. certum est enim, quod in quacunque parte iudicij dicitur accusator audiri, & ei ius fieri. l. 1. ff. si quis ius di. non obtem. §. 1. & ideo, cum reperitur bannitus, cum vult aliquem actum agere, audiētia ei denegari debet, & ita rehidet. ¶ FIS. Sed vtrū dictus ritus procedat, & habeat locum, si pater de iniuria facta filio accurrerit, & pēdente processu filius fuerit ex aliquo maleficio bannitus, & sic an vbi filius repelleretur, repelli debeat ipse pater? ¶ I. V. Dicat, quod si apparet patrem quæruisse de iniuria facta filio, tunc ubi filius repelleretur, repellitur pater, si autem ex forma accusationis appareret, cum accusal se de iniuria facta sibi patri per personam filij, per l. 1. §. vsquadeo. ff. de iniur. & per no. per Ba. in Lambitiosa. ff. de decretis ab ordine faciendis, tunc pater non repellitur, licet deberet repelli filius ex libello enim, qui attenditur, ut l. cum quædam puella. ff. de iurisdictione omnium iudicij, apparet, quod de sua, non filij iniuria satisfacionem quærit, cuius iniuriæ actio sibi fuit orta tali tempore, quo agere poterat, quia filius bannitus non erat, & sic ei filius auferri non potest. l. si quis seruum. ff. de iniurijs. l. contrariū. §. si filius ff. de pædis ut latè habetur per Nellum in loco supra sape citato, in prima parte primi temp. in 59 quæstio. 11. ¶ Potest etiam bannitus non obstante ritu excipere de pretio non solu

eo, si conueniatur ad rem venditam tradendam per doct. Sali. in l. final. C. de pericu. & commo. rei vendi. & ibi Bal. prima. col. uerſi. dicunt etiam doct. contra Barto. in l. bona fides. ff. de actio. emp. sed Bar. non loquitur de bannito. ¶ Et ad hoc, ut ritus iste procedat, & habeat locum, necesse est quod aperte reponatur. secundum Ang. in l. venditioni. C. de uſucapioni. pro empto.

61 ¶ Nec bannitus retentis terminis dicti titus, potest suo creditori per procuratorē opponere compensationem, nisi bannitus probaret, se ante bannum etiam extra iudiciū compensasse. tunc enim cum ipſo iure sit ſublaturum debitum, ut not. in l. si conſtat. ff. de compenſ. non dicitur impugnare sed ostendere agenti ius non comperere: quod ei nō est interdictum, aut ergo de uo uo compensationē opponit, & non admittitur, quia dicit petere, vel agere: aut aliās oppositam allegat, & tunc admittit. quia dicitur exclusiue, vnum tamen aduertat quod iſſo casu dicens se aliās oppoſuisse in iudicio, haberet necesse probare quod illi iudex approbauerit. l. quod in diem. §. si rationem. ff. de compenſ. secundum Fa. Bu. quod nō haberet necesse probare, si allegat oppositam extra iudiciū. secundum Ba. in rubri. de compenſ. & ita refidet do. Nell. in tract. bannito in prima parte ſecūdi tēporis. in 66. q. ¶ Bene tamē fideiuſſor banniti potest opponere talem compensationem. secundum eandem do. Nel. ubi ſuprā in 68. q. & de multis pertinentibus ad materiam ritus vide per eundem in ſequen. quæſt. & in 2. parte ſecūdi tempo. in 2. q.

63 Et aduertat, quod si aliquis est bannitus, seu foriudicatus, si non comparuerit intra decem dies, ut est hodie in regno emanatum bannum, seu proclama regium (quod ego cōmentau.) datur licentia, q̄ poſſit occidi, an si occidatur in decimo die impune occidatur? dicas, quod non, sed debet esse lapsum totum tempus decem dierum, vt dicit pulchre Ange. de Arc. in lib. maxie. in verbo, qui in. vid. quod in qui non compa. & in ſua. con per ſi. commi. tit. præ

64 co. quod ipſos h. ſi. col. ¶ FIS. Vtrum vniuerſitas teneatur, & puniatur de receptatione bannitorum? & videtur, quod ſic, ut in ſpecie est deſiſum in regno per regiā prag. regis Ferdinan. incip. licet vt vniuer

ſis. ¶ I N Q. Sed in contrarium allego tibi. cap. regni inci. ad iniuſta remouēda gra uamina. quo cauetur, quod vniuerſitates terrarum nullatenus teneantur. nec com-poni poſſunt de receptatione bannitorum, illa quidem ratione, quia hi nōnūquam efficiuntur p̄nc̄e participes, qui culpa pe-nitus ſunt expertes. Nec obſtat dicta regiā prag. quia licet ſit nouiſſima & d. c. ſit antiquum, ut ſic videatur tollere dictū capitulo: tamen quia capitulum ipſū eſt derogatorium uoluntatis, & plenius p̄uidet, nō videtur ſublaturum per dictam regiā prag. ut per multa dixi ſuprā in verbo. au

65 diantur excuſatores, prop̄e ſi. ¶ Item quādo reperiuntur duo ſtatuta cōtraria, illud attenditur, quod æquius eſt, ut plenē habetur per Alex. in conſi. 50. in 3. parte ſed nō eſt dubium, quoniam æquius ſit ſtatutū. d. c. ad iniuſta, cum ſit fundatū ſup̄ equitate, vt non puniantur innocentes, arg. l. Arrianus. ff. de actio. & obli. Præterea, & fortius ſtatutum debet interpretari ſecūdum ius commune ſecundum Bar. in l. omne populi in 6. q. prin. Bal. in l. maximum vitii. 3. col. C. de li. præter. & in l. milites. in 1. col. in verſ. & ex prædictis potest argui. C. de teſta. militar. & in l. ſi. 1. col. ver

66 ſi. ſed hic quæro. C. de ſucce. edi. ¶ Sed de iure ciuili vniuerſitas non tenetur de ali quo delicto, nec delinquit, niſi quando leuato vexillo, & pulſata campana, & præcedente deliberatione concilij committat delictum, & non aliter, ſecundum Barto. in l. aut facta §. ſi. 4. col. verſ. vltimus. quæro ff. de p̄c. gl. in l. aliud §. referitur. de reg. iur. l. ſemper. §. 11. quod ni, aut clam. l. metſi. §. animaduertendum. ff. quod me causa. Bar. in l. ſed ſi ex dolo. §. ſed an municeps. ff. de

67 dol. ¶ Et ex hoc infero, quod cum clarum ſit q̄ ubi reperiuntur duo ſtatuta ad inuicem contraria, ſi poſſunt per quamdam diſtinctionem reduci ad concordiam, reduci debent, & vtrūque ſeruari debet, ut per Barto. in l. omnes populi ff. de iuſt. & iur. col. 1. in princ. quod diſta regiā prag. & d. c. debent reduci ad concordiam, ut præ-intelligatur, quādo vniuerſitas receptauit bannitos comunicato conſilio, & in caſibus, in quibus de iure communi pōt incidere in p̄nā. e. verō prædictum intelligatur in caſu, quo non apparet de communi

cato

ato conſilio. & ſi dicatur, quod hoc modo intelligendo eſſet de indubitabili, & de eo, quod erat per ius commune ſtatutum, i. e. ſp̄d̄etur, quod ſatis erat dubium propter aliud capitulum editum per eundem regē Robertum prius in ordine incip. licet contra receptatores quo prouidebatur, vt vniuerſitates tenerentur de receptatione, itē erat dubium ex alio, quia de conſuetudine & ex quodam abuſu vniuerſitates compo- nebantur de receptatione, vnde ad tollendum dictum abuſum conuenienter ſuit cōpilatum illud cap. ad iniuſta. & ex prædictis teneo hanc opinionem. ¶ I V D E X. Bene, & diligenter caſum quæſtionis propoſitæ tetigiſti, & pro nunc ſequor hanc opinionem, ut non aliās puniantur vniuerſitates de receptatione, niſi comunicato conſilio receptaſſent, vel niſi ſyndici, & electi receptaſſent, & potuiſſent illi de vniuerſitate expellere, ſeu monere conuies, vt expellerent, & non fecerunt, & receptatio non ſuit momentanea, ut videtur conſide-

68 raſſe. d. c. licet contra receptatores. ¶ Et an ſtatutum concedens abolitionem criminū & indultum capientibus bannitum, vel occidentibus (ut eſt in regno hodie) intelligatur etiā remittere ius partis offenſæ? dicas, q̄ ſic, ſecundum Par. de Pu. in li. ſyndi. in verbo, compoſitio. uer. quia plures, in ſi.

¶ I N Q. Dixiſti nobis: ſuperius, contumaciam & bannitum non poſſe, per procuratorem audiri, & comparere, etiam p̄ aliqua cauſa ciuili, virtute ritus id diſponentis; nunquid ſi aliquis fuerit contumax bannitus, & foriudicatus, in foro ſeculari, poſſit in cauſa ciuili, comparere, & agere in curia eccleſiaſtica per procuratorem? I V. Videtur poſſe concludi, quod ſic; quoniam ritus magnæ curiæ, q̄ eſt ſtilus in ſcriptis redactus, non debet ſeruari in alia curia, quam in ea in qua viget. nec ligat generatim. Ita Bald. in l. certum. col. 4. nu. 1. C. Vnde cogna. dicens expreſſe iudicē ſecularem nō teneri ſeruari ritum, ſeu ſtilum curiæ eccleſiaſticæ, nec eōtra ſequitur l. 2. co. in rep. l. de quibus nu. 26. ff. de legibus, & poſt eoa Pet. Rebuſ. in tract. de conſue. ar. tit. 1. glo. 1. 3. nu. 56. fol. 37. in 3. tomo cōſt. Adeo quod ſtilus curiæ Romanæ minimē ſeruandus ſit de neceſſitate, in alijs curijs particularibus eccleſiaſticis. Ba. in c. 1. de

ſer. non enim debent aliæ curiæ, pro iure cōmuni, ſeruare id quod ſeruatur in curia Romana. prout dicit. Gomeſ. in prohemio. regn. Canc. & Idem Pet. vbi ſuprā. nu. 57. In ea tātum curia vbi viget illē ritus, ſeu ſtilus, ſeruabitur pro lege. Poſſer uandem ff. de iud. & l. 3. in ſi. de teſtib. Bar. in l. Iuri ſpectitos. ff. de excu. tuto. plenē. Rebuſ. vbi ſuprā nu. 2. folio 33 & ibi numero 23. Item quia dixi, per doctri. Afflic. in conſtitu. & humanitate, infra in verbo exami nati liberi ſi ſub fideiuſſoribus, q̄ contumacia, & bannum, faciunt ut alijs liberandus ſub fideiuſſoribus, non liberetur, hoc habet locum in ea curia vbi contracta eſt contumacia, & omnibus alijs dependentibus ab eodem rege, ergo ut alijs, contumacia id nō operabitur, & propter hanc meā & Afflic. doctri. Carani. in con. dicti ritus dixit expreſſe, ritum nō procedere in alia curia quā vbi contracta eſt contumacia vel dependentibus ab eodem rege. Item ſtatutum ſeculare, non attenditur in foro eccleſiaſtico. ſecundum Anto. de Bur. n̄ru. de conſue. & Alex. in 2. lib. conſ. 183. viſo proceſſo. 1. col. & Anto. de Bu. in ca. q. clericis, de for. com. & Paul. de Caſt. in l. omnes populi in ſi. 1. col. ff. de iuſt. & iur. & Afflic. in conſ. ſiquis in poſterum. nume. 16. & 17. Item pro hoc facit doct. Abb. & aliorum in c. eccleſia ſanctæ Mariæ. nu. 9. de conſi. vbi dicit q̄ attendatur ſtatutum eccleſiaſticum in præparatorijs, ſi cā laicā agitatur coram eccleſiaſtico & attenditur ius canonicum, ſecundum Archi. in 2. quæſtio. 6. in cap. non ideo. & ipem voluit Abb. in cap. 1. de conſi. & habetur in capi. quod clerici de for. ocupe. & habetur per Cyn. Bart. & glo. in l. 1. C. de ſumm. ti. & in l. 1. C. de ema. libe. & ritus & dixit Rebuſ. arti. 2. glo. 23. in 2. Thomo. 3. fol. 41. de quo ſuprā qui regit in magna curia videt reſpicere præparatoria ergo ſeruabitur in ſuo foro. Et vbi non reperitur ſtatutum de iure canonico, attenditur ius ciuile commune, ſed de iure communi ciuili, non expellitur ab agēdo procurator banniti: in cauſa ciuili vt ſuprā dixi, ergo ſic in foro eccleſiaſtico. Itē ſtilus curiæ ſecularis recipit interpretationem primō a iure ciuili. curiæ vero eccleſiaſticæ ſtilus, a iure canonico. Panos. in c. ex literis. col. 2. de conſi. & habetur

habetur per Pet. Rebuff. ubi supra nu. 10. Et licet excommunicatus in foro ecclesiastico non auditur in agendo & reconueniendi ut in c. cum inter de excep. & c. pia. eo. tit. lib. 6. id est propter communionis periculum, et ut euitetur peccatū ut ibi in d. c. cum inter per d. Ab. et D. de Ro. de ciso. 7. alijs. 43. de excep. in not. quod nō est in bannito. Et ubi tractatur de uitatione peccati, fertatur etiam in foro laicali.

FORIUDICENTUR. Rubrica

SUMMARY M.

1. Foriudicatur contumax elapso anno, & non comparens. si est delictum, pro quo ueniat imponenda pena capitalis.
2. Accusator qualiter peccat consummatam foriudicari.
3. Accusator an debeat ultima die anni accusare contumaciam, ut quis possit foriudicari.
4. Citationis forma, quando peruenitur ad foriudicationem.
5. Contumacia prima, & 2. debeant ne accusari in citatione ad foriudicandum.
6. Decreti forma, quo procedatur ad sententiam foriudicationis.
7. Anor etas an impediat sententiam foriudicationis.
8. Captura penes Turcas an impediat sententiam foriudicationis proferr.
9. Impedimenta, que fuerunt tempore citationis ad informandum, impediunt foriudicationem, & 28.
10. Foriudicatus an licite occidatur.
11. Foriudicatus potest surca suspendi per primatum.
12. Foriudicatus an possit per pecuniam occidi.
13. Foriudicatum dum est in fortijs curie an liceat occidere.
14. Pater foriudicatus an liceat occidi.
15. Foriudicatus reuocatus an possit occidi.
16. Exceptio impunitatis delicti an per quemlibet possit opponi.
17. Tractatus esse quarela, nunquid offensus possit, & quanto tempo. supra scribat. ibidem.
18. Crimen suppressi facti per quantum tempus prescribitur.

19. Adulterium, florum, & lenocinium per quantum tempus prescribantur.
20. Prescriptio non habet locum in foro spirituali quando agitur ad penitentiam peragendam.
21. Actio iniuriarum prætoria anno finitur.
22. Excipi de falso perpetuo potest.
23. Prescriptio debet allegari, & opponi, aliter procedit iudicium.
24. Prescriptio non currit in criminibus impeditibus executionem ordinis, uel beneficij retentionem.
25. Prescribitur inuiniuendi per 20. annos.
26. Prescriptionis exceptio an possit opponi per agnatos, & cognatos.
27. Nullitas citationum contumaciarum, & banni casus nullitatem foriudicationis, & identitatem.
29. Sententia foriudicationis forma que sit.
30. Fiscus an succedat foriudicato 31. 32.
33. Foriudicari non potest mulier.
34. Foriudicatio redditur nulla si tempore primæ citationis fuerint allegata iusta impedimenta, & non fuerint admitt.

FISCVS.

Latissime materiam banni in vnum congestis, adeo, vt parum sit, quod ultra dici possit nunc publicato banno quid ultra est per iudicem faciendum? ¶ IVD EX. Emanato, & publicato banno, siquidem fuerit quis accusatus pro crimine capitali, pro quo ueniat imponenda pena mortis naturalis, ciuilib, vel abscissionis membri, vel carceris perpetui, quia in illis casibus habet locum foriudicatio, ut habeatur in consti. regni. pena eorum, & in c. regni. siue quis sit foriudicatus excepto crimine perituri, quia licet pro eo imponatur pena abscissionis membri, & in consti. eos qui scienter tamen pro eo nō habet locum foriudicatio, ut dicit ritus magnæ curiæ vicarij incipit item si ruat ipsa curia, quod per perituro, facta citatione contra ipsam accusatum secundum formam traditam in materia citationis. sequiturq; nuntij relatione ut dixi accusati q; contumacis eo modo, & forma, ut supra demonstrans, non comparere excusatore, uel comparante elapso termino ad comparandum dato, vel aliter prouiso super

so super excusationib; ut dixi in materia comparitionis excusatoris, & remanente firma contumacia, facta annotatione bonorum, vel non, cum non sit substantia de generali consuetudine Italij, publicatoque banno per loca publica, vt demonstrauit supra in materia banni, elapsoque anno à die publicationis dicti banni, secū dum formam, quam supra tradidi, cum ab eo die incipiat currere annus, secundum And. de Iser. & Afflic. in consti. penam eorum in 7. requisito ac uiuente accusatore, ad cuius instanciam fuit processum cum alijs eo mortuo non posset procedi ad sententiam foriudicationis contra inquisitum, secundum And. de Iser. in d. cōstiti. penam eorum & ibi Afflic. in 10. requisito & hoc, quando esset processum per uiam querelæ, sed si ex officio esset processum, dato, quod prius iudex esset mortuus, vel mutatus, successor posset procedere ad foriudicationem, ut per And. de Iser. & Afflic. ibidem. quod intellige. vt per eos, tunc comparante accusatore, & petente foriudicari. ¶ Cuius comparitionis forma erit. Coram nobis magnifico Domino Stratego Salerni comparet Tit. queruitor infra scriptorur, & dicit mensibus præteritis per eundem fuisse exposita querelam contra infra scriptos de homicidio commissio in personam Tit. sui quondam filij in vestra curia. in qua fuit contra eorundem processum post captam legitimam in formationem de dicto homicidio, & constituto contra eosdem ad citationem eorundem ad informandum, & ad recipiendum copiam capitulorum, & seruatis seruandis fuerunt reputati contumaces, banniti, & annotati iuxta formam sacrarum regni cōst. & quia a die publicationis dicti banni iam elapsus est annus, & hodie est vltima dies anni, & nullus ipsorum comparuit, nec alius quis pro parte eorundem legitimam excusationis causam proponendo, sed perseuerauerunt & perseuerant in dicta eorum contumacia contemnendo nos cum reuerentiam, & vestram iurisdictionem. quare contra eosdem accusat dictam contumaciam & eorum perseuerantiam & maxima cum instanciam instat, & petit per vos & vestram curiam procedi ad sententiam foriudicationis contra eosdem, seruatis seruandis, isto

3 & omni meliori modo, &c. ¶ F I S. Quoniam dixisti in comparitionis forma, quia iam elapsus est annus, & hodie est vltima dies anni, quæro, an de necessitate debeat accusator in vltima die anni comparere, & instare pro foriudicatione, ac accusare contumaciam ipsius banniti, vel sufficiat quâdocunque instare post annum? ¶ I V. Reperio And. de Iser. in repertorio suo. in vers. feudatarius bannitus ob maleficiū, qui videtur velle, quod de necessitate requiratur. ut in vltima die anni accusetur contumacia, & sic antequam ex toto in rege labatur totus annus, de quo dicto meminit Carr. in repeti. l. obseruare cura bis nume. 72. ubi dicit, quod licet hoc requisitum non ponatur per Afflic. tamen utilius esset, quod interueniat, licet dicatur quod nunquam viderit seruari, & de hoc etiam ego testor, quod nunquam viderim seruari huiusmodi dictum And. de Iser. & si bene inspiciatur, in constituto. penam eorum, non dicit id, quod dicitur in repertorio, hodie verò subdit Carr. aut instatur per accusatorem vltima die anni, & tunc accusetur contumacia, & perseuerantia: aut ante per aliquot dies, aut post citantur agnati, ut infra dicā. & accusata contumacia in vltima die anni, proceditur ad sententiam foriudicationis, secundum Afflic. in d. consti. penam eorum 8. & 11. requisitis, & sentit expectari, quod labatur interger annus, & eo elapso expeditur citatio, & inde nemine in termino citationis comparante proceditur ad foriudicationem. in ultimo tamen peremptorio huius citationis accusator contumacia banniti, & instatur, quod foriudicetur, & ita seruatur. intelligas tamen, quod ante citationem expeditam instetur per accusatorem procedi ad foriudicationem, & hoc siue post annum, siue ante finitum, siue vltima die anni, citatio autem expeditur elapso toto anno & hæc est practica omnium curiarum de regno. Adde, quod in hoc Guliel. de Bened. in rep. c. Raynuitius in verbo mortuo itaque testatore el primo nume. 159. in fi. expresse tenet quod siue compareat accusator & accuset contumaciam, siue non, proceditur ad contumaciam & cōdemnationem respectu contumaciæ: & est ratio, quia illa cōdemnatio prouenit ex dispositio

4 spositione legis allegat. l. 5. §. tuto. C. de in re. matri. ¶ Forma verò citationis expediendæ, antequam foriudicetur, erit hæc. Nos Tit. Strategus & gubernator Salerni tibi iurato, & seruienti nostræ curiæ, & quibuscunque alijs alguzeris, & seruientibus quarumvis curiarum, scire facimus, quod perquisitis actis reperimus infra scriptos fuisse accusatos anno præterito de homicidio commisso in personâ Tit. filij. Tit. accusatoris, super quo homicidio capta informatione fuerunt reperti culpabiles infra scripti, qui fuerint citati per nos, & nostram curiam ad informandum: & accusata contra præfatos prima contumacia sub die tali ac expectatis vique, & per totum ultimum peremptorium, & minime ipsis comparentibus, contra eosdẽ fuit accusata ultima contumacia sub die tali, & fuerunt reputati contumaces, & condemnati ad penam in mandato contentã, fueruntque etiam citati ad recipiendum copiã capitulorum dictæ inquisitionis formatę super dicto homicidio, & contra eos fuit accusata prima contumacia sub die tali. de non expectatis de equitate per triduum, & minime ipsis comparentibus, nec aliquibus ipsorum nomine iustam excusationis causam proponentibus, fuit contra eosdẽ accusata ultima contumacia sub die tali, & condemnati ad tertiam partem bonorũ mobilium, fuitque decretum, cætera bona fore annotanda iuxta formã regni, constitutionum, & decreto fore supponendos banno, demum per eãdem curiam contra eosdẽ sub die tali processum fuit ad annotationem honorum, & sub die tali. publicè fuerunt banniti, & præconizati alta, & intelligibili voce more præconis, idq; in locis publicis, & confuetis, & à die dicti banni promulgati elapsus est integer annus datus per regni cõstitutiones cõtumacibus, pro termino ad comparandum, & infra scripti perseverantes in eorum duritia, & contumacia minime comparuerunt, nec aliquis pro eis ad proponendam aliquã legitimam causam excusationis, & quia noviter sub die tali comparuit dictus querulatus, & quãmaxime iussit contra eosdẽ citatos, & contumaces procedi ad sententiam foriudicationis, accusando cõtra eos dictam perseveratam cõtumaciam, & quia

iustum petijt; & infra petentibus non est de negandis assensus, fuit per nos pronisum fore expediendas debitas provisiones contra agnatos, cognatos, affines, & amicos, ac vicinos, ac ipsos contumaces, quocirca vobis, quibus supra, mandamus, quatenus receptis præsentibus ad omnem instantiam, & simplicem requisitionem dicti querulantis, vel curiæ coadiutoris vos, vel aliter versum se cõferat ad domum propriæ habitationis infra scriptorũ, ipsosque nostram parte citet, & requirat, quatenus ad primã iuris compareant coram nobis, & nostra curia ad, dicendam & allegandum causam, quare ad dictã sententiam foriudicationis cõtra eos procedi nequeat, & ad allegandum causas iustas absentie putatæ erant, ipsamque citationem notificet infra scriptorum affinibus, agnatis, cognatis, amicis, & vicinis, & etiam præconizet in loco vicinæ alta, & intelligibili voce more præconis prædicta omnia notificando, ut nemo possit ignorantiam prætere, & qui ipsorum voluerint causas iustas absentie, prout tunc erant, allegare, uel aliter proponere, & opponere, quod ad sententiam foriudicationis procedi nõ debeat, comparere valeant intra eundem terminum datum, & c. & referatur, & c. hanc citationem docet Afflict. licet non ita particulariter, sed succinctè in d. consil. pœnam eorum, in 1. requisito. uers. sed quæ ro quomodo fiat hæc citatio. ¶ Expedita verò hac citatione, & facta relatione nuntij in pede ipsius ordine successiuo, accusatur prima contumacia, & triduo post secudã instante querulante, & accusante contumaciam contra contumaces, & petente prouideri super foriudicatione ¶ Porro deinceps curia ipsa nemine comparente pro parte contumaci, prouideat sub hac forma: & per curiam uisus banno, & contumacibus accusatis contra prædictos citatos, relictos, & non comparentes: uisusque annotatione bonorum, publicatione banni, & perseverantia ipsorum in contumacia per annum unum integrum a die publicationis ipsius banni: uisusque instantijs factis nolitis, & nostræ curiæ per querulantem uisusque citationibus expeditis contra dictos contumaces, eorumque affines, agnatos, cognatos, amicos, & vicinos ad allegandum

gandum causam iustam impedimentorũ, prout tunc erant, & ipsarum nuntij relationibus: uisusque cõtumacibus accusatis, prima, & ultima, & expectato ultimo peremptorio: & quia nemo comparuit, fuit per eandem curiam pronisum, & decretum, fore procedendam, prout procedi mandatur contra prædictos ad sententiam foriudicationis seruata forma iuris. hoc suum, & c. hoc facto poterit proferri sententia foriudicationis, vel tunc, vel quando iudici uisum fuerit, & ita seruatur in magna curia vicaria, ubi facto dicto decreto non proferatur sententia tunc, sed in uigilia uigilantis Domini postri Iesu Christi, & in ultima curia aliarum feriarum, quæ fiunt. ¶ **7** ¶ IN Q. Quenã possunt allegari ad impediendum sententiam foriudicationis per affines, & amicos foriudicandi? ¶ I. V. D. Plura sunt, quæ possunt allegari ad impediendam prolationem sententiæ foriudicationis, & primò potest opponi de minori ætate, quæ obstat, intantum, quod minor foriudicari non potest, ut est doctri. Bald. in l. clarum. C. de autho. præst. & sequitur Marf. in l. de minore. in princ. nume. 63. ff. de quæstio. & decidit Afflict. in consil. minorum iura in 5. not. & habetur per Bald. in l. unica. C. de conse. uersu. iuxta hoc querro; a ductus, qui uidetur tenere contrarium in adultis, sed non in pupillo, & habetur per Boer. in decisio. 63. in prima parte, & habetur per Nel. de sa. Ge. in tra. banniti. prima quæst. primi tempo. & habetur per Barto. Cæpol. in consilio 31. unde cogitur index dare terminum ad pbandum de minori ætate. Aliquando facta hac oppositione uidi processum ad sententiam foriudicationis, ita, quod quancumque peruenit ille foriudicatus in fortijs curiæ, quod habeatur ratio de minori ætate allegata, & ita passim hodie seruatur magna curia vicaria, ut non impeditur sententia foriudicationis propter minorem ætatem allegatam, sed bene proceditur & eo comparente personaliter, aut capto habebitur ea ratio quæ de iure habenda erit. Et si allegatur absentia, & non fuit uisus, nec alias fuit datus terminus, debet dari dilatio, ad comparandum. Et si allegatur clericatus non admittitur. Et si allegatur falsitas relationis, aut quod nõ fuit citatus in

domo solite habitationis proceditur ad decreti interpositionem, quod proferatur sententia, uerum eo comparere uel capto, habeatur ea ratio quæ de iure haberi debet. Et similiter si alia allegata non militant, tunc interponitur decretum, procedendum esse seruatis seruandis ad sententiam foriudicationis. Et si sint dubia, decernitur quod intimentur fisco, & ipso decedito prouidebit, vel quod remaneat prouidenda ad primã & interim compareant cum aduocatis ad decidendum quicquid uoluerint, uel prouideri solet quod interponatur decretum, & susperseatur infra tot dies in prolatione sententiæ, infra quos datur copia actuum ordinatorum, & aduocati ex aduerso audiantur, & iste uicarius interloquens seruatur in magna curia vicaria. ¶ Secundo opponitur impedimentum captiuitatis penes Turcas, de quo dixi ad plenum supra in materia excusationum. ¶ Vnum tamen est notandum, tanquam principale in materia, quod ea impedimenta allegata impediunt foriudicationem, quæ fuerunt tẽpore citationis ad informandum, nõ ea, quæ ex post facto superuenissent, ut habetur per Afflict. in d. consil. pœnam eorum, in 1. requisito. & ibi per And. de Her. in 2. col. ¶ **10** ¶ IN Q. N. Nunquid possit opponi, quod licite potuit committi homicidium, quia ille qui occisus fuit erat foriudicatus? ¶ IV. DEX. Hæc quæstio habet plures difficultates. Pri. an sit uerum indubietè, quod licite potest occidi foriudicatus, & quomodo procedat. 2. an per agnatos, & affines, cognatos, & amicos, possit id opponi, & quod ad primam quæstionem dicendum est quod homicidium commissum in personam foriudicati, est impunibile, ut habetur in consil. pœnam eorum, & ibi not. per Afflict. in 11. & 12. no. ubi dicitur, quod tanquam hostis publicus potest foriudicatus occidi, ut habetur per Barto. in l. admisione. §. qui deficiunt. ff. de capti. & post l. & Mart. in consil. 2. & 57. 86. & 100. ¶ Et intantum hoc est uerum, quod potest suspensum foriudicatus per priuatum, dummodo non faciat animo usurpandi iurisdictionem ¶ **12** ¶ ut habetur per Afflict. ubi supra. ¶ F. I. S. Sed nunquid liceat occidere foriudicatum per pecuniam proditorie, uel ueneno? & uidetur

detur dicendum, quod non nam legis minister occidendo malefactorem licite facit si facit non odiose, nec malo zelo, sed cum compassionibus. 2. q. 4. c. vindictam. hic autem quum non bono zelo, & zelo iustitiae, sed privata vindicta praesupponatur occidi, non est legis minister habendus sed vltor allene vindictae: ergo non potest dici excusatus: item, per legem, qua delicta puniuntur, non debet delictis via aperiri. l. 2. C. vnde ui. ne vnde iura nascitur, inde nascantur iniuria. l. meminerint C. vnde ui. sed intelligendo, quod praemissa essent permessa per constitu. poenam eorum aperiretur via maleficijs, quod est contra iura. l. nullus. C. de iuda. item aperire retur via ad trucidandum homines per pecuniam, quod est detestabile crimen ca. 1. lib. 6. extra. de homi. ergo non excusatur, item probatur tali ratione, quod sit licite si sit gratis, efficitur, illicitum, & videtur esse delictum, si fiat recepta pecunia. l. prima, in fi. ff. de recepta. sic ergo erit in proposito vfo. ¶ I N Q V I. Sed contrariam opinionem tenet Bald. in l. Gracchus. C. de adulter. etiam in consil. in fi. pri. libr. vbi consuluit, quod licet etiam veneno occidere, & idem tenet Deci. in consil. 327. & Marf. in l. 1. in prin. ff. de fal. ¶ I V D. Hanc eandem quaestionem examinat Nel. de sa. Gemi. in tra. banni. in 2. parte. 2. tempo. in 12. quaest. & finaliter dicit, quod licet de stricto iuris rigore prima opinio esset validior, tamen ipse viderit seruari secundam opinionem, quod qualitercunque foriudicatus occidatur, impune occiditur. ad quam quaestionem addo Barto. C. epol. in consil. 5. & consil. 34. & Ange. post Barto. in l. fi. C. de delator. lib. 10. & Alexan. post Barto. in l. respiciendum. §. delinquant, in prin. ff. de pgu. Marf. in sing. 16. incip. proditores. & Io. de Arno. in solilo. 2. & Marf. in consil. 121. & Io. de Arn. in dialo. 16. & solido. 40. & in sing. 71. post Bald. in l. decorationes. in fi. C. de infra. ego autem saluo semper meliori iudicio loquendo in terminis dictae constitutionis. poenam eorum, quicquid dicant Docto. qui in contrarium loquuntur, dico, quod attenda dicta constitu. sumus in claris, cum, si recte inspiciat dicta constituta. mandat occidi foriudicatum per pecuniam, dum, promittis dare praemium

occidenti, & sic non curat legis lator committere assassinium, quia id facit ad vindictam malorum. vnde sicut legislator mandat per pecuniam occidi foriudicatum, ita pari modo licet minist. legis, qui erit quilibet, q. occidit, vel occidi facit foriudicatum, cum vere hoc faciat velut minister legis. & sic quocunque modo id faciat, siue per pecuniam, siue veneno, siue proditorie, licite facit. tanto magis, cum constitutio dicat impune occi. quod enim impune fit, maleficium non est. secundum Bald. in l. decorationes. in fi. C. de infra. quod ponderavit Ioan. de Arno. in dicto sing. 71. incip. meminimus. & si bene inspiciatur Afflict. in d. constit. poenam eorum. in 3. col. in prima quaestio. videtur tenere hanc opinionem, cum facit oppositionem contra constitu. qua videtur per eam permitti homicidium cum assassinio, & tamen postea tenet cum constitu. & ita tenendum puto.

13 ¶ F I S C V S. Sed an liceat occidere foriudicatum existentem in fortijs curiae?

¶ I V D E X. Dicat, quod non, ut Bart. & Ange. in l. 3. §. transugas. ff. de sicar. & ita concluditur per Iser. in consp. eorum. & ibi Afflict. 12. not. in 2. q. & in cost. pacis cultu. 2. c. & ult. col. & ideo alijs bene consulti interrogati, si quida cepit foriudicatum vt curiae presentaret, & tenens ipsum in manib. vt diceret, socius eiusdem capitulis de retro cum interfecit, an teneatur? & dixit, quod sic, per praedicta: que notes. sed contrarium, & melius postea dixit in prag. de for. iu. occide. fratrem foriudicatum, vel

14 liceat occidere fratrem foriudicatum, vel uirum foriudicatum, vel patrem, vide per Nel. de san. Gemi. in tra. bannito. in 3. parte. 2. tempo. in q. 54. & Ioan. de Arno. in solilo. 66. & in cau. 5. & in epit. 61. & Casre. in pract. crim. fol. 64. nume. 167. & vide quae postea dixi in practica consil. in verbo Nicolaus Episcopus. Ita vbi de paricidio agit. ¶ Et quid de occidente foriudicatum, qui erat rebannitus, non tamen adhuc erat cancellatus ubi per Carre. nume. 204. & plurimi sunt modi in quib. limitat non procedere dictam consil. in edicto casu. vnde per eundem Carre. & quid de occidente foriudicatum toleratum a superiore, qui communi estimatione non habebat pro-

16 foriudicatum. ibi. nume. 217. & 218. ¶ Rde. vndo

quando modo ad propositum nostrum, an agnati, cognati, affines, amici, vel procuratores possint allegare illud, quod homicidium commissum fuit in foriudicatum, & sic, quod impune potuit committi. Ioan. de Arno in commenta. 138. dicit, quod sic. Nel. de sa. Gemi. in tra. sepius alle. in 1. parte. 11. te. po. in 14. quaestio. laius tangit quaestione & finaliter dicit, quod aut foriudicatio est notoria, & per quemlibet potest opponi: aut non est notoria, puta, quia non concordant qualitates, siue demonstrationes mortui in processu nominati cum demonstrationibus foriudicationis: & sic esset necesse probari de indemnitate, & tunc opponi non potest demum subdit se vidisse seruari, quod perducta foriudicatione index ex se debet in formare de veritate, & indemnitate foriudicati occisi, & si reperit demonstrationes foriudicationis multas varias, debet repellere quemcunque opponentem excepto principali vide Maria. Soci. in capita. veniens extra de accusato. nume. 53. cum sequen. vide Narf. in pract. cri. in §. constante. nu. 30. vbi dicit, quod quilibet de populo potest hoc allega. ¶ I N Q V I S I T V S.

17 Nunquid possit opponi, esse praescriptum querela, & actioni? ¶ I V D. Duo sunt videnda in hoc casu; vnum per quantum tempus, & quomodo praescribantur querela homicidii, & quod in alijs delictis, secundum hanc oppositio possit fieri per quemlibet, circa primum sciendum est, quod accusatio criminalis regulariter tollit spatium 20. annorum, vt est casus notabilis in l. querela. C. de fals. quem Bald. & Angel. ibi dicunt singularem, & habetur per Ias. in §. poenales. institutio de tctio. columna quinta, & Alexandrum in l. honorarijs. in aposti. ad Bartolum. ff. de actio. & obligatio. & per illam. l. querelam. glo. in l. in cognitione, in gloss. magna, circa finem. ff. ad Sylla. in specie dixit, quod de homicidio non potest quis accusari post viginti annos quia regula illius. l. est generalis in omni crimine publico, ut sonant verba tex. qua glossa allegat Angel. in d. l. querelam. in fin. & sic per eam determinat Ponorm. in cap. cum haberent. 3. no. extra. de eo qui duxit in matris. quam po. per adul. & sic, ut vides regulariter in omni delicto praescribitur per 20. annos. ¶ Limitatur primo, ut non

procedat in crimine suppositi partus, quia nunquam praescribitur, ut firmat Pfa. Bal. in tra. de pra. in 4. parte. 4. partis principa 2915 in 2. quaest. ¶ Secundo fallit in crimine adulterij, stupri, & lenocinij, quia praescribitur quinquennio tantum. l. mariti. §. hoc quinquennium. ff. de adulter. & l. adulteri. C. eo. tit. nisi adulterium esset incestus mixtum, vel e contra. tunc enim praescribitur quinquennio. l. nisi passu. §. praescriptione. eo. tit. nisi crimen incestus est perpetuum, & non praescribitur, nisi per 20. annos, secundum Ang. in d. §. praescriptione. & sic licet adulterium duret per quinquennium, tamen mixtum cum incestu durat 20. annos, quia quando delicta sunt iniuncta permixta, illud, quod est magis perpetuum, reducit ad sui perpetuitatem minus perpetuum, ut dicit Bald. & Sal. in l. adul. ff. de adul. colu. prima. versi. ex gloss. tamen not. & hoc probatur etiam per tex. in d. l. mariti. §. fin. ff. de adulter. vbi adulterium per vim commissum non tollitur quinquennio ob rationem vnionis. licet contraria uelit Ioan. Berbe. in suo iuris notatoria. in titulo de adulter. in 4. colum. circa mediu. & plene habetur per Boc. in decisio. 26. in 20. prima parte. num. 12. ¶ Tertio fallit ut non procedat in foro spirituali ad poenitentiam peragendam, & sic in foro conscientiae, quia ibi nullum tempus est praescribitur, & nunquam praescribitur in delictis, ut est gloss. singu. in cap. admonere. 33. quaestio. qua refert Panor. in cap. fin. colum. 3. & ibi Fel. colum. 2. de pra. & Panor. in cap. cum haberet. 3. not. extra. de eo, qui duxit in matris. & plene per Fran. Bal. in tra. de praescri. 21. in 4. parte. 2. quaest. nume. 4. ¶ Quarto fallit in actione iniuriarum poenitentia, quia finito anno l. si non conuicti. C. de iniur. quia tunc actio criminalis, quae non oritur ex eodem delicto, iuxta. §. in summa insti. de iniu. pariter finitur anno, & idem procedit in alijs delictis, ex quibus regulariter oritur duplex actio, civilis, & criminalis. l. fin. ff. de priua. delict. & l. fi. ff. de fur. ista fuit singu. doctri. Iaco. But. quam sequitur Ang. in d. l. querelam. in prin. & Sali. in fi. qui laius declarat faciens notabilem conclusionem quod de crimine non potest criminaliter queri vltra terminum, intra quem potest eo ciuilliter agi, & sic extincta ciuili, erit extincta

uncta & criminalis, cū crimina sunt odio. & ideo eorū meru, regulariter minori tempore condecantur, quam ciuiles actiones, q̄ durāt trīginta annos & in his sunt viginti. d. l. quærelam. vbi ergo extinguit ciuilibus minori tempore, tanto magis dēt extingui criminalis, ex quo inferit Sali. post Jac. But. quod cum actio de dolo ciuilibus, hodie coarctetur biennio continuo. l. h. C. de dol. non poterit agi de dolo, crimina iijer puniēdo, pena felonatus vltra biennium; & pariter in actione iniuriarū prætorias, sed quando actio iniuriarum est ciuilibus, ut in tribus casibus positis in leg. ex Cornel. ff. de iniuri. tunc quia hæc ciuilibis durat 30. annis; in illis casibus secundū veram opinionem, ut volunt glossi & Doc. in d. h. non cōiūtijs eius criminalis durabit 20. annis; & sequitur Fran. Bal. vbi supra.

22 ¶ Quinto fallit, vt non procedat quo ad excipiendum in crimine falsi, quia potest perpetuo excipi de falso, licet accusatio sit temporalis, etiam post vigesimū annum. ita tenet gloss. in d. l. quærelam. per regulā quæ habet, quod temporalia ad agendum sunt perpetua ad excipiendum. l. pure, in ff. de excep. doli. & l. licet. cum gl. C. de exceptio. quem copiose examinat Fely. post Panor. in c. si autem. colum. 4. cum sequē. usque ad si. uer. temporalia ad agendū. de rescrip. latē tractans, an per se pro iure agē.

23 ¶ Si sit peremptum ius excipiendi. ¶ Sexto fallit, ut procedat dicta regula, quando proponitur per accusatum, ut tunc obstat exceptio præscriptionis; aliās si nō opponat, tenet in d. iudicium secundum Bar. in l. 1. §. ac culationem. ff. ad Turpil. & in labentē.

24 ¶ Ulti. col. ff. de pœn. ¶ Septimo fallit, ut non procedat de iure canonico in criminibus impediētib; executionē ordinaris, vel beneficij retentionē, etiam post peractam penitentiam; quia in eis non currit præscriptio, ut per Abba. & Feli. in ca. licet causam. colum. 18. vers. tertium reuēdum, de pro. & per Aufrer. in decimo. Ca. de Tolosa. quæstione 188. de quibus criminibus ēt habetur in c. inquisitionis. de ac. in alijs vero tollitur directā accusatio spatio 20. annorum & sequitur Boer. in dicta decis. 26 in prima parte. alias vero aliminationes ad dictam regulā vide per Fran. Bal. in loco supra allegato, ¶ Idem tamē

procedit quoad ius inquirendi nam ei præscribitur per 20. annos, secundum Ang. in l. si vacantiā. in final. C. de bo. vacan. l. 10. vbi refert se audisse Bar. in suis allegationib; per hunc tex. cum gloss. in l. filiusfamilias. §. veterani. ff. de pro. & lo. Imo. in l. diuus. ff. de re. iud. sequitur Petrus de Arca in consi. 190. volens, quod sublato iure querulandi, sit ei sublatum ius inquirendi, secundum Alexan. in lita demum colum. ultim. vers. & ideo, facit hæc gloss. & idem la. sibi colum. 2. vers. 12. limita. C. de pro. & Boer. in d. decis. 26 & an terminus ad accusandum, vel inquirendum curra a die scientiæ, uel delicti commissi vide Marf. in practi. crimina. in §. constante. num. 85. vbi tenet, quod a die commissi delicti.

26 ¶ Quo, verò ad fecidam quæstionem, an hæc exceptio possit opponi per cognatos, & agnatos, & videtur dici posse, quod sic argum. eorum, quæ nota. per gloss. in l. qui cum maior §. libertas. & §. seque. ff. de bo. liber. vbi habetur, quod potest opponi p̄ procuratorem, q̄ quærela est calumnia præterea dicunt Iaco. de Bel. & Fran. de Trīgintis. de Pisis, ut dicit Ba. in §. ad crim. men. ff. de pu. iu. & Bart. de Saly. in l. reus. C. de accusa. quod in criminalibus, non admittitur procurator ad opponendū exceptionem peremptoriam, nisi esset notoria quia tunc iudex ex suo officio debet super sedere in processu, & reicere accusatorē ne reus, & ipse fatigetur super inani processu per gl. sing. in l. qui cum maior. §. libertas. ff. de bo. liber. sic ergo in isto casu, quia de exceptione ista apparet ex actis; & sic est notoria, est tamen cogitandū super hoc, quia non pono pro constanti, nisi autem p̄ constanti dico quod proceditur ad foriudicationem cum hoc, quod eo cōparente personaliter, habeatur ea ratio quæ de iure habenda erit. & ita seruat magna curia ¶ potest etiam opponi de nullitate citationum, & contumaciarū; quæ nullitas est tati momentis, q̄ reddat processum nullum cōtra cōtumacem; taliter q̄ non potest subsequi sententia foriudicationis, & hoc est, quando non sunt seruata ea, quæ supraddicta sunt in materia citationis, & relationis nunciij, cōtumaciæ, & bāni, ut habetur per Affli. in consi. in pœnā eorum. in tertia 4. 5. 6. & 7. requisitis.

¶ Possunt

28 ¶ Possunt ēt allegari impedimenta captiuitatis, carcerationis, infirmitatis, & absentiæ, prout tunc erāt, ut supra dixi. ¶ Sin autem aliquid allegatum nō fuerit, quod impediatur prolationem sententię foriudicationis, tunc iudex proferat sub hac forma dicendam sententiam: Nos Strategus gubernator ciuitatis Salerni, & c. receptis litteris nostrę cōmissionis, quarum tenor est, & c. nobiscum assessor T. pro tribunali se deute, & c. viso presentij processu in nostra curia agitato in cōtumaciam infra scriptorum quærelatorum, & inquisitorum de homicidio commissio in personam T. & in eo referantur citatio, relatio nunciij, contumaciæ, annotatio bonorum, publicatio bāni particulariter, prout in forma banni dictum fuit: referanturq; lapsus anni, in quo perstitit in contumacia, instantia querulantis, pro foriudicatione citationes expeditæ, contumaciæ accusatæ per decretū interpositum: demum omnibus relatis subdatur, visis videndis, & c. consideratisq; considerandis, Christi, beateq; Marię virginis nominibus piē inuocatis, de quorum vultu recta procedunt iudicia, & oculi iudicantium respiciunt veritatem cōsiderantes dictos T. & T. olim per nos nostrāque curiam citatos per annum integrum expectatos fuisse, minimeq; comparuisse, adeo, quod se contumaces nequeant negare, in tantum, quod meriti sunt, & esse debent extra omnem aditum iudicij cōstituti, eiisque limina iudicij præcludi debent ipsos foriudicamus; ita, q̄ eis nulla appellacionis, seu supplicationis remedia superesse cognoscant, & quoad omnia ferē pro mortuis habeantur, & hostes publici reputentur, ita, vt ab omnibus offendantur impunē, eorumque offensores præmia consequantur, secundum terminos constituti. regni. pœnam eorum, bonaque eorum omnia fisco nostro publicamus, applicamusq; irremissibiliter, seruata tamē distinctione regię constitutionis, foriudicatorum bona taliter in his scriptis decernentes isto, & c.

30 ¶ omni alio meliori modo. ¶ F. I. S. Quid si moriat ut pater foriudicati intestatu, supstitibus alijs fratribus, foriudicatus, ne ēt succedet, quia primogenitus sit, an ipsius loco fisco? ¶ IVD. Affli. in consi. ob filiorum culpas. in tertio nota. dicit, quod

succedet secundo genitus excluso fisco.

31 ¶ Sed si moriat pater foriudicati superstitē ipso foriudicato, & sorore in capillo, tunc succedet ei fisco cum onere dotandi sororem, & si soror sit maritata, & dotata, tunc in totum succedit fisco, ea in totum exclusa, ut per eundem Affli. in d. consi. ob filiorum culpas. in 5. not. ¶ Et si pater foriudicati mortuus sit, tēpore quo filius foriudicatus erat mortuus superstitē solam filia maritata, que renuntiauit bonis paterna, succedit eo casu alij agnati proximiores in gradu, ut per eundem Affli. ubi supra in 5. nota. versic. quid si viuo patre.

33 ¶ Adde, quod mulier non potest foriudicari, sicut non potest minor secundū Paul. de Cast. in l. vbi exigitur. in fin. princ. ff. de eden. pro qua faciunt optimē dicta per Angel. & Bald. & Alexan. in l. 1. r. colum. ff. si quis in ius vocat. non ier. & per Marfil. in practica crim. §. postquam. nu. 60. ¶ Debet etiam videre iudex, si tempore primę citationis ad informādum aliquem comparuit, & proposuit excusationem, quia si erat admittenda, & non fuit admissa, non potest procedi ad sententiā foriudicationis, aliās erit nulla. ut per Affli. in consi. pœna eorum. in nono requisito. Et est aduertendū quod si petatur copia actorum ordinariorum, debet dari: & prouidetur quod decretum sit interpositum procedi ad foriudicationem, sed in prolatione, superdeatur per aliquos dies infra quos detur copia petita & fuerit aliter prouisum, & ita interloqui solet magna curia.

¶ CAPTIS FORIUDICATIS
recognoscantur. Rubrica.

S V M M A R I V M.

- 1 Foriudicatus cum captus fuerit, debet fieri recognitio ipsius.
- 2 Foriudicatus debet dari terminus ad dicendum causam, quare sententię foriudicationis exequi non debeat.
- 3 Nullitas aduersus sententiā, foriudicationis allegari potest.
- 4 Nullitas que possit allegari aduersus sententiā foriudicationis.
- 5 Sententiā foriudicationis exequi sine alia prouisiōne.

R Sententia

- 7 *Sententiæ foriudicati nisi an præsentantur per 30 annos.*
 8 *Sententiæ foriudicationis an post decem annos possit allegari nulla.*

FISCVS.

VT nihil remanet intactum, quæro quod si contingat capi foriudicatos, quid debet iudex facere? ¶ IVDIX. Si euenierit, quod foriudicati capiantur, tunc iudices confessim ipsos examinent interrogando, ubi, & quomodo in foris curiæ peruenerint: quod nomen habeant, quod cognomen: & de quo casata, ciuitate, terra, castello, uel casali sint; quanto tempore fuerint absentes, ab eorum domibus; qua de causa, & ubi fuerint; quo tempore se absentauerint; si in casata & cognomine ipsorum sint & alij, qui nocentur nominibus, quibus ipsi uocantur si habeant patrem, uel matrem: & quomodo uocentur, uel uocabantur, si non habeant, si habeant bona stabilia, & domos in ciuitate, & cum quibus continentur, si fuerint inquietati de homicidio in persona Tit. commissi, si fuerint citati, banniti, & ultimo loco foriudicati, & aliter, ut natura causa exposcerit, & eorum confessiones uel negationes fuerint, & ideo interrogandi sunt super omnibus istis circumstantijs, & qualitatibus, ut uideatur, si concordent cum qualitatibus existentibus in processu & sic fiat recognitio. & hoc quando non statim confiterentur se esse illosmet, de quibus in sententia foriudicationis, de mum in faciem ipsorum examinentur alij qui testes super ipsorum recognitione, ipsos interrogando de omnibus circumstantijs, & demonstrationibus, de quibus in processu, & sententia, ut sic uere appareat esse eosdem, de quibus in ipsa sententia, & hanc practicam docet Bart. in l. diuus uersi. & diuus. ff. de custo. reo. & in l. 1. ff. de requir. re. & approbat. & eam sequitur Ioan. Mill. in sua pract. cri. fol. 26. num. 21. in glo. publicanos docet Ange. de Arer. plenus, quam alibi in lib. malefi. in uerbis, Gaium Sempronij. in princ. & ita seruatur in regno. ¶ Facta autem recognitione, & confito curiæ esse illosmet, de quibus in sententia, tunc iudex statuatur eis bre-

uem terminum ad dicendum causam, quare contra eos exequi non debeat sententia foriudicationis, eisque provideatur de aduocato, & procuratore, & petentibus copiam sententiæ foriudicationis, banni & contumaciarij, uideatur eis consignari, & ita seruandum est, quicquid dicant Ange. in l. inter stipulantem. §. 1. ff. de i. obli. & 10. de Arno. in epito. 87. & in commenta. 42. post Feli. in ead. abolendam. in fi. de hare. quos refert Clair. in repeti. l. obseruare curabis. C. quo. appe. num. 64. & quicquid dicat Afflict. in consil. penam eorum in 17. no. quæstiones concludunt, quod confitito, quod est illemer, qui fuit foriudicatus, confessim mittitur ad furcas. hoc autem intelligitur, ut procedat dato dicto breui termino, & ita seruatur, & seruari uidi ¶ Et est ratio, quia licet à sententia foriudicationis non possit appellari, & non possit doceri de innocentia, tamen potest dici de nullitate sententiæ, ut habetur per Afflict. in consil. penam eorum in quinta quæstio. princ. in fi. & sequen. cum ergo habeat foriudicatus defensionem aduersus sententiam audiri debet, & est alleganda nullitas per ipsum principalem, non autem per procuratorem, ut ibi per Afflict. licet possit praticari, quod non datur terminus predictus, nisi petatur, & nisi allegetur tale quid, in quo conueniat termini datio, tamen tutius est, quod datur. ¶ INQVI. SITVS. Quot ergo modis potest dici sententia foriudicationis nulla? ¶ IVDIX. Dic, quod pluribus modis, aliquando enim respectu personæ, in quam est lata, ut quia clericus, quia tunc erit nulla, uel quia do fertur per errorem, de quibus ad longum per Gramma. in consil. primo post regias de decisiones. ¶ Aliquando est nulla, quotiescumque citationes, relationes numij, contumacia, & alia, quæ per ordinem suis in locis posuimus, non ita interuenierint, ut dixi & per Afflict. in d. consil. penam uerum in omnibus suis requisitis, & per Gramma. ubi supra. ¶ Si uero nullitates allegatæ non subsistunt, tunc iudex poterit dictam sententiam executioni demandare, secundum præallegatos Doctos, & ita practicandum putatur, sine eo, quod alia sententia condemnationis feratur, nisi quod mittitur ad furcas, uel inciditur caput à spatulis uigore

SECUNDA PARS
secundæ partis.VERVM SICITATI
comparat, & purgant contumaciam, audiuntur.
Rubrica.

SYMARIUM.

- 1 Citatus comparat uel curia usque ad primum sonum, non dicitur contumax, & in sequente curia debet personaliter instare, quod procedatur.
- 2 Fideiussor citatus ad præsentandum principalem, si comparat in ultimo precepto sine principali uel curia est contumax.
- 3 Fideiussor contumax an representando reum purget moram.
- 4 Contumax si comparat intra duos menses, & purget contumaciam, an debeat sub fideiussoribus.
- 5 Contumacia contracta per præsidem provincie an purgetur si contumax comparuerit in magna curia vicaria.
- 6 Contumax an dicatur, qui accessit ad superiores, & non comparuit coram citante ex probabili causa.
- 7 Contumax purgant contumaciam, si non habet fideiussores, statim inuocabitur.
- 8 Contumax in criminibus, pro quibus alia debet sub fideiussoribus liberari, non liberabitur propter contumaciam.
- 9 Contumax an possit allegare declinatoriam fori.
- 10 Contumacia purgata an faciat iudicium sufficiens ad toruram.
- 11 Contumax si purgauerit contumaciam, & dedierit fideiussores de stando iuri, & iterum citatus ad contestandum litem, si non compareat, quid faciet iudex.
- 12 Fideiussor condemnatus ad penam, quia non præsentauit principalem, an si post aliquot dies præsentet, euitet penam.

FISCVS.

VIDEO iam primam partem secundæ partis principalis completam, in qua plene edoctus sum qualiter procedatur contra contumaces, &

non comparentes: verum quia aliquando inquisiti comparent post contractam contumaciam, & eam purgant offerentes se stare iuri, aliquando etiam ante contumacię contractam, sed in vltimo peremptorio, id circo si placet de his differamus, vt alijs re colo respondisse. ¶ IVD. Aequissimam rem postulas, & iusta petentibus non est denegandus assensus: maximę, quia cornu bos capitur, voce ligatur homo; ideo scire debes, quod sunt quidam, qui comparent contracta contumacia recta curia: & tunc et si comparent vsque ad primum sonum, non erunt contumaces, sed scribitur eorum comparitio: videlicet, quod talis comparuit dicto die contumacię. adhuc curia ipsa pro tribunali sedente, & licet reuera curia non sedebat, quando comparuit, scribitur tamen ita: & non remanet contumax, vt dicitur ritus magnę curię vica. incip. item seruat ipsa curia, quod si aliquis bannitur, & debet personaliter comparere, & non per procuratoram. Est enim regula de iure, quod eatenus restituitur cōtumax quatenus compareat iudice pro tribunali adhuc sedente. l. diuus. ff. de integ. rest. quę non est alibi secundū Bal in Margarita, in verbo citatio, eo enim in casu non videtur in culpa, sed existimandum est, quod parum ex audita voce p̄conis, defuerit. obedientia enim & comparitio restituit quod cōtumacia abstulerat. l. vna. in prin. C. de cadu. tollen. Et q̄ comparens adhuc curia pro tribunali sedente, de iure restituitur, seruat etiam in curia ecclesiastica, & multas ampliaciones, & limitationes videas per Rebus. in tracta. de contuma. & defect. Gloss. vna. artic. 5. tomo. 3. vides ergo in quanto ritum nostrū esse æquiorē dispositione iuris cōis. Et ille ritus habet maximam æquitatē. Nam de iure veniens hora indēbita est contumax. l. 1. §. quid ergo. ff. quādo appe. sit. Bal. in c. plerunque col. 2. de rescrip. ¶ Et si efero non fuerit detentus, & carceratus, debet in sequenti curia personaliter cōparere, & instare, vel quod liberetur, vel quod procedatur in causa; alijs remanebit contumax, vt dicitur ritus magnę curię vicarię incip. item quod plerunque contigit. & nihilominus in omnem euentum debet prestare fideiussores de stādo iuri, ut in di-

cto ritu; & hoc intra tres dies, vt in alio ritu incip. item quod illi, qui sunt banniti. Et est ratio illius ritus, quia qui comparer & discedit absque venia iudicis, est verus contumax, secundum Bald. in cons. 3. §. ad Audientiam. in primo lib. Nisi recessisset ob iustum impedimentum, quia sicut excusat non venientem, ita & discedentem l. quæstum. ff. de re iud. Rebus. in præ. trac. de contu. nume. 15. ¶ Hoc autem non procedit in fideiussore citato, vt præsentet principalem, quia licet compareat eodem die, quo remansit contumax, non purgat contumaciā, nisi dicto die præsentauerit principalem, vt dicitur ritus magnę curię vicarię, incip. item quod si condemnatus est fideiussor. & in ritu incip. item seruat ipsa curia, quod si aliquis ¶ Et in tantum hoc procedit, quod si fideiussor voluerit moram purgare intra septem dies iuxta æquitatē traditam per l. & si post tres. ff. si quis cautio. & c. legem veterem. non potest, ut dicitur ritus magnę curię vicarię incipien. item non possunt moram, sed aduertendum est, quod in contrarium fuit de cisu in sacro regio consi. si bene aduertatur, nulla facta mentione de ritu prædicto, vt refert Gramma. in decisio. 95. incipien. in causa magnifici, & recolo, dum tūc temporis essem in ciuitate Neapolis, fuisse patronum causę magnifici Federicum l. 8. gum, ubi tandem dicitur, quod fideiussor representando reum congruo loco, & tempore, purgat moram, quod nota. Est quoque aduertendum; q̄ id quod dicitur in dicta decisione, procedit q̄n comparet, cum eo pro quo fideiussit, & illum præsentat, alijs procedit id quod supra dictum est. ¶ I N Q V I. Sed an si quis comparuerit eodem die, vel intra duos menses, secundum terminos constitutio. regni. clementię. debeat carcerari, vel admitti cum fideiussoria cautione extra carceres? IVD. Dicit Afflict. in prædicta constitutio. in 2. no. ver. sed quid si personaliter. quod si cōstat de crimine, non liberabitur, sed defendat se in carceribus iuxta terminos const. regni, humanitate. & hoc quando sumus in casu, quo etiam si à principio comparuisset, deberet facere defensionem in carceribus; sed si essemus in casu, quod si a principio comparuisset, deberet sub fideiussori-

bus

bus liberari, tūc comparens intra duos menses etiam liberabitur fideiussoribus; sed si post duos menses comparuisset, tunc perdit priuilegium, si cōstat refertum esse expensis; & si non constat, pp̄ spontaneam cōparationem admittitur extra carceres; sed si post duos menses capitur defendet se in carceribus, etiam si esset casus, in quo a principio non debebat carcerari, si sponte compareret, & hoc propter suam contumaciam, ut optime declarat Afflict. in constitutio. clementię. in 2. nota. vers. sed quando post duos menses. adde hic Pet. de Mo. for. & Bartho. de Capu. in constit. humanitate. quod illa constituit. quatenus voluit bannitum non liberari fideiussoribus, procedit, quando contumacia non est purgata; sed si est purgata contumacia non habet locum, si modo natura criminis non repugnet. ¶ F I S C V S. Quid si aliquis reputatur contumax per iusticiarium, an cōparendo in magna curia vicaria purget cōtumaciam? ¶ IVD. Hanc quæstionem posuit Afflict. in d. constit. clementię. in 3. no. & decidit, quod non, etiam si magna curia, vel alius superior admisset ad purgandam iuram contumaciam; nisi esset rex, qui dispensasset contra constit. clementię cum clausula, quod non obstante, & nota, quia sepe euenit in facto. ¶ I N. Quod si citatur quis, qui ob aliquā iustam causam particularitatis contrarię, aut inimicię, aut fauoris iudicis in partē cōtrariā, discessit, & accessit ad superiorem iudicem citatus, qui postea remisit eum ad iustitiam, an hic dicatur contumax? ¶ IVD. Dicas, quod si constat, quod ex probabili causa, recessit post citationem, & accessit ad superiorem, non erit contumax, & illa fuga nullum præiudicium sibi infert, & dicit idem Afflict. in constit. clementię. in 3. not. ¶ Et est notandum, q̄ quando quis purgauit contumaciam in casu, quo debet admitti ad fideiussoriam cautionem extra carceres, si non habet fideiussores, etiam si nihil constet de delicto, carcerabitur; & antequam admittatur ad faciendas eius defensionem, debet reficere expensas & damna, & interesse querulanti. secundum constit. regni. clementię, quę habet concomitantiam cū iure communi, vt refert ibi Afflict. in 9.

no. & non requiritur alia citatio super condemnationem expensarum, & ibi iūc illę expensę taxantur per iudicem delato iuramento ipsi querulanti, ut ibi in 10. no. Sed ut dixi supra Pet. Mo. For. & Bartol. de Ca. in consi. humanitate, tenuerunt contrarium vbi natura criminis non repugnat. ¶ F I S. Quod si aliquis contumax in minoribus criminibus pro quibus foriudicari non potest, stetit in contumacia per annum, an propter tantam contumaciam debeat se defendere in vinculis, non obstante, quod velit dare fideiussores, & reficere expensas? ¶ IVD. Dicas, quod sic, ut statuit rex Caro. secundus, in c. siue quis. & Afflict. firmat in d. constit. clementię in 12. ¶ IVD. Dixi supra in verbo, bannum. ¶ F I S. An purgata contumacia remaneat indicium sufficiens ad torturam? ¶ IVD. Marfi. in l. 1. ff. de quæstio. nume. 3. videtur dicere, quod sic, sed plenę dixi in tertia parte tertię partis principis, & aliquid tetigi in materia banni supra. ¶ F I S C. Quod si aliquis purga a contumacia, & datus fideiussoribus de stādo iuri, & solutis expensis, ac damnis aduersę parti, intra statutum sibi terminum ad respondendum capitulis non compareat, accusatore tum multum instante quomodo procedetur? ¶ IVD. Gloss. in constit. clementię. dicit, quod index iterum citabit eum: & si non comparet, condemnabitur ad tertiam partem suorum bonorum mobilium, & iterum bannietur, & annotabitur sua bona, & ita dicit seruari in magna curia vicarię, & hanc p̄ acticam sequitur Afflict. ibi in fi. & aliam dat ipse, quod citentur fideiussores ad præsentandum: & si non præsentent, exigetur pœna, & procedet index ad executionem pœnæ sine libello, & sine ordine iudiciario, quia est cōtractus factus in iudicio. ¶ F I S. Quod si fuerint citati fideiussores ad præsentandum principalem: & quia non comparuerunt, fuerunt reputati contumaces, & condemnati ad pœnam fideiussionis; & post aliquor dies fideiussores præsentarint principalem, uel principalis ex se sponte se præsentet, & sit carceratus: an teneantur ad pœnam? ¶ IVD. Dicas, quod expectabitur finis causę, vt si

principalis veniat absolvendus, non teneatur ad poenam, si autem venerit condemnandus, teneatur ad poenam, vt fuit decretum in sacro regio consilio, vt refert Gram. in deci. 95. incip. in causa magnifici.

¶ E T S I C O M P A R E N T
ante contumaciam, examinentur. Rubr.

S V M M A R I V M.

- 1 Comparitio spontanea est maximum iudicium innocentie.
- 2 Comparens reus debet statim examinari.
- 3 Torqueri potest reus nolens respondere inquisiti oni, & condemnari ad penam pecuniariam.
- 4 Reus pluribus, & reiteratis vicibus debet examinari.
- 5 Notarius actorum de mandato iudicis debet scribere omnes actus, & motus, quos facit reus in examine.
- 6 Minor se maiorem asserens an sibi præiudicat.
- 7 Conversatio cum participantibus in delicto facit iudicium.
- 8 Reus debet interrogari super quolibet iudicio.
- 9 Clericus nolens respondere in examine cogendus est.
- 10 Reus est interrogandus, nunquid, testes examinavi contra eum sint amici, an inimici.
- 11 Reus est interrogandus de omnibus illis, que vult reus index posse tergiversari.
- 12 Principalis excusator a pena varietatis, & periturus.
- 13 Principalis reus est ante omnia examinandus.
- 14 Conversatio mala est malæ operationis iudicium.

I N Q U I S I T V S.

Quid si aliquis citatus ante contumaciam in ultimo peremptorio compareret, quæ debet procedi? ¶ IVD. Si quis citatus non expectata contumacia, sed in ultimo peremptorio compareret sponte, spontanea illa comparitio est maximum iudicium illius innocentie secundum Bart. Cypol. in cons. 31. incip. super homicidio. 4 colum. vers. decimo. & vlt.

timo. & plene per Marf. in praxi. cri. §. diff. genter. num. 104. & voluit Gram. in consilio 61. nume. 4. & in consil. 29. nume. 32. ¶ Atque tunc ante omnia solet procedi ad examinationem ipsius, vt docet Io. Mil. in sua praxi. cri. fol. 64. in gloss. interrogandum. nu. 1. interrogando ipsum, quomodo, qualiter, & ex qua causa reperiat captus, vel incuria (si videlicet fortasse inquiritur de homicidio commisso in personam Tit. de mense Maij sub die 26. de anno 1546.) tunc interrogabitur, si cognoscebat Titum; vbi, & quomodo, si erat ei amicus, an inimicus, qua amicitia erat affectus, aut inimicitia; ex qua causa, si aliquo tempore cum eo fuerit i rixas; ab eo fuerit offensus, vbi, & quomodo, si cum eo solebat loqui, cum ei obuia fortè veniret, quibus presentibus, & a quâto tempore, vbi sic nunc dictus Titius, quid feratur de eo, quis ei talia retulerit, quibus presentibus, de mense Aprilis an. 1545. vbi fuerit, & si fuerit absens aliquo tempore a ciuitate, & per quot dies, & vbi fuerit, & cum quibus commoratus fuerit, cum quibus dormierit, quis eum viderit in illo loco, cum quibus, conuersatus fuerit, si aliquo die dicti mensis, quo dicit se fuisse absentem, reuersus fuerit in ciuitatem, vel semper steterit absens. & deinde descendat ad mensem Maij, quo fuit crimen commissum, & similia interrogatoria faciat, & alia, prout natura facti exposcerit, demum descendat ad verum annum, & menses commissi criminis, faciat similia interrogatoria, quia sic intercipiet eum, quia in primis interrogatorijs in anno, & mensibus non commissi criminis ponet omnes eius defensiones, credens esse illum annum, & mensem, in anno, & mense commissi criminis succedente pertransibit, ipsoque examinato confestim videat examinare illos, quos nominabit, vt sic valeat intercipere eum in mendacio, & varietate, & examinet alios, qui forte dicant, se eum vidisse in ciuitate eo die & mense, quo asserit se fuisse absentem. Et si in informatione fuerint aliqui testes, qui dicant se ipsum non agnoscere per nomen, & cognomen, sed ad visum tantum, tunc constituto eo in medio aliquorū demonstratur testibus, eos interrogando, si inter illos est ille, de quo in depositionibus eorum de qua affrontatione habetur

tur

etur plene per Io. Mil. in sua praxi. crim. fol. 63. in gloss. commissus. num. quinto. in litera b. ¶ Et si fortè reus ipse noluerit in aliquo interrogatorio ei facto respondere, tunc factis ei trinis monitionibus sub pena ipsius multabit, & condemnabit ad poenam in mandatis contentam, iuxta tex. l. de etate §. qui tacuit. & §. sequen. ff. de interr. actio. & ibi Bar. hæc enim contumacia in non respondendo punitur, ut ibi, & habetur per Cassa. in cons. Burgu. in titu. lamende de simple restorillè. §. 7. fol. 74. in rubrica prima, nume. 1. r. pluribus enim modis potest reus arctari ad respondendum, vno modo multa indicta, vt ff. de ven. inspi. l. 1. §. qd ergo si alio modo capitis pignoribus, arg. ff. de re iud. l. debitoribus. & idem fieri potest, si obsecrare respondet, ut l. de etate. §. si cum esset. & §. nihil interest. & habetur per glo. in l. certum. ff. de conse. nec enim videtur respondere, qui ad interrogatoria formaliter non respondet, ut d. l. de etate. §. quod autem. & l. 2. §. si quid simpliciter. ff. de ver. oblig. Ideo qui presens est, & iussus est respondere, & recusat absque tribunali causa, contumax est, ut plene per Ioan. Mil. in sua practica crimina fol. 69. in gl. noluit respondere, numero 4. Immo plus dico tibi, quod non respondens potest torqueri, vt certum respondeat, de quo plene dixi in tertia parte tertiæ partis, vt videas. ¶ Examineturque index, dictum reum pluribus, & diuersis vicibus, & semper faciat eius response in acta redigi per notarium, videatq; si loquitur pauide, & trepide, & hoc faciat scribere, cum notarius debeat scribere de mandato iudicis, secundum Barto. in l. de minore. §. tormenta. ff. de questio. videatq; quem motum faciat labijs, & tota persona nam si index ex dictis rei viderit aliquam variationem, trepidationem, & vultus pallorē; (quod relinquatur eius arbitrio) omnia scribi faciat. ¶ Et tenetur notarius id scribere sub hac forma; Index mandauit mihi, quod scriberem, quod dictus mutauit colorem in facie, (sed adde ea que dixit Au! Gell. lib. noct. Act. 19 cap. j. quia dicit, quod pauescere & mutare colorem in facie ob eminentem periculum, non sunt voluntatis, neq; arbitrij, sed vi quadam sua in se eunt sese hominibus, hæc igitur de re, videtur dicendum non præstat iudicium) Io.

quitur pauendo, uel tremendo, variando, vel uacillando, & ita mihi visum fuit. de quo per Parisium in cap. quoniam contra. extra. de probatio. nu. 159. & ibi Abbas, & Bal. in l. presbyteri. C. de epi. & clericis. ex his enim sumitur iudicium, vt optime docet Fran. Bru. in trac. de iudici. & tor. in nota, & vltima parte. vbi seriatim omnia docet, & habetur per Marfil. in sua practica. cri. §. diligenter. num. 74. & num. 98. in §. quoniam. num. 4. & num. 27. & habetur per Ioan. Mill. in sua practica crim. fol. 65. nume. 1. r. & ita etiam docet Angel. de Aret. in libro. malef. in verbo, fama publica. antepenul. col. nona questione. ¶ Bonum est etiam vt interrogetur inquisitus de etate sua, & ad hoc respondere tenetur, ut l. de etate. ff. de interroga. actio. & est maxi momenti illud interrogatoriu, quia si minor se maiorem dixerit, sibi præiudicat, nisi restitatur, quod potest, vt est gl. in d. l. de etate in verbo respondere. & l. certum. §. penultimo. ff. de conse. nisi dolo fecerit, quia tunc non restituitur, vt ff. de minori. l. si ex causa. §. nunc videndum, & sequitur Ioan. Mil. in sua practica crim. fol. 65. in gloss. vti assererat. nu. 17. ¶ Debet etiam interrogari inquisitus, si habuerit conuersationem cum illis qui fortè fuerint participes in delicto nam ratione conuersationis cum his, qui maleficium commiserunt, iudex potest suspicari de maleficio, vt l. dominus horreorum ff. loca. & ibi per Barto. ¶ Debet etiam interrogari sigillatim super quolibet iudicio vt l. vnus. §. cogniturum. ff. de questio & Bald. in l. custodia. ff. de pub. iud. quia si reperitur in mendacio, erit maxima præsumptio contra eum, vt dicit l. vnus. §. testes & c. literas, extra, de præsumptio. ¶ Si verò examinari contigerit aliqui qui præcedit se clericum, & ob id noluerit respondere, index potest eum cogere ad respondendum, etiam si esset sacerdos, quia fieri potest, quod priuetur iure clericatus maxime, quia oneratus, & suspicatus est enormitatis. se immiscentis, item, quia inuentus est in non decenti habitu, & quod teneatur respondere, fuit decisum Parisijs sub die 15. Aprilis. 1529. vt refert, & sequitur Ioan. Mill. in sua practica crimina. fol. 73. in glossa, fori præscriptio. num. 1. quod est notandum, & pluries in magna curia

K 4 & alia

- 10 & alijs tribunalibus vidi seruari. ¶ Interrogabitur etiam nunquid testes examinati contra eum, sint ei amici, an inimici: nisi reputet pro bonis, an pro malis, & inquisit non autem dicat index esse examinatos contra eum: sed in genere interroget: imò bonum est, quod ei nominet testes, qui non sunt examinati contra eum, & deinde nominet testes examinatos in causa, vt sic nõ valeat prouidere, qui sint examinati contra eum. & hæc interrogatio est maximi momenti, quia deprehendet index quæ obijci possunt contra dictos testes; & demum potest se summarie informare, an verum sit id, quod obijcitur, vt sic postea reus non possit falso modo obijcere contra testes deponentes contra eum. ¶ Finaliter circumspiciendus index studeat interrogare inquisitum de omnibus illis, in quibus viderit posse tergiversari eum, & eludere curiam inquirerentem, ut ex his valeat rescindere omnes cauillationes, calumnias, falsas negatiuas, & quælibet alia obstacula, quia sic extorquebit ab eo, quas defensiones poterit facere, & quæ veræ sint, & quæ falsæ; & remouet materiam fabricandi falsum, & decipiendi curiam, caueat autem, ut si viderit verè inquisito competere, aliquas defensiones veridicas, & non falsas, ut per multiplicia interrogatoria ab eo ipsas non remoueat, quia hæc faciens, reus erit gehennæ.
- 11 ¶ Et est notandum, quod principalis examinatus excusatur a pena varietatis, & pænitentiæ, tamen si index præceperit ei, quod habeat respondere, & dicere veritatem sub pena aliqua, & respondit, & demum conuincitur de mendacio, tenetur ad penam secundum Bald. notabiliter loquentem in l. ius alimmentorum. ff. ubi pu. edu. de sed. pondera bene Bal. in vltima solutione contrarij de l. interloquutio, quia iudicio meo videtur se limitare. ¶ Est etiam amantissime lector notandum, quod omnino de necessitate debeat reus examinari, antequam formentur, & dentur capitula, aliàs non valeat inquisitio, si primò dentur capitula, & sic formetur inquisitio, & demum examinetur reus, ut in c. qualiter. vers. debet igitur. de accusat. & refert, & sequitur Ange. de Aret. in lib. malef. in uerbo, hæc est que dicitur inquisitio. in 8. colum. in ver. requiritur etiam. ¶ Item bonum est, ut interrogetur ubi, & in quibus locis solitus est cõuerfari reus inquisitus, quia mala cõuersatio, est mala operationis iudicij. l. si plures. §. quamuis. ff. de adm. tu. item inspiciat cõstantiam, vel vocis trepidationem, vel membrorum pallorem, & omnia in acta redigi faciat, quia ex his sumere potest iudicium ut l. de minore. §. tormenta. ff. de questio. & aduertat inquisitus ut in suo examine non dicat oia quæ vult obijcere contra testes examinatos contra ipsum. secundum Guliel. de Bene. in rep. cap. Raynuncius. in uerbo mori no testatore el primo nu. 202. vbi ponit qualiter in regno Franciæ procedatur ad punitionem delictorum.

EXAMINATI LIBERENTUR SUB FIDEIUSFORI-BUS. Rubr.

SUMMARIUM.

- 1 Carcerari non debent offerentes dare fideiussoriam cautionem, si sumus in delictis in quibus veniat imponenda pena infra relegationem.
- 2 Confessus debet sub fideiussoribus relaxari etiam quando veniat imponenda pena pecuniaria.
- 3 Carcerabitur quis pena pecuniaria stipulata apud acta curiæ.
- 4 Fideiussoribus quando, & in quibus casibus carcerari non liberentur. C. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19.
- 10 Fideiussoribus liberatur, si reperiantur illi fideiussores non idonei, potest iterum capi, & alios præstet idoneos fideiussores.

INQUISITVS.

ET quia post examinationem, & comparisonem reorum solet multipliciter instari pro ipsorum liberatione sub fideiussoribus, & super hoc sunt fulminatæ petitiones, instantiæ, protestationes, & appellationes, & ut plurimum minus bene iudices in hoc prouident. considerantes satis iuri, & iustitiæ esse satisfactum per carcerationem reorum; ideo rogo te, ut aliqua summarim de his nobis dicas. ¶ I. V. D. Placet mihi postulatio tua & idè scias, quod quædam sunt delicta infra

fra relegationem, pro quibus non habet locum tortura iuxta dispositionem c. regni incip. tormenta. & in istis indistinctè nunquam peruenitur ad carcerationem oblatæ fideiussoria cautione, ut dicat rex in c. ab illo inchoandum & ita intelligit, & firmat Afflic. in constituto humanitate. in 5. not. vers. item quæro 8. col. & hoc procedit etiam si constaret: & est statutum in cap. item statuimus, ut nullus iustitarius, uel liqne, &c. quod incidentes in penam pecuniariam, seu bannum, dantes fideiussores nõ carcerent. Hodie verò Magna curia Vicarij, malè hoc seruat, & etiã aliæ curiæ regiæ. Nam etiam in criminibus, p quibus non habet locum tortura, procedunt ad carcerationem, & raro liberant sub fideiussione. Et pro certo malè faciunt. Imò per nouellam pragmaticam Do. Fr. Pace, in anno 1557. solummodo statuit quod tunc habitationes à carcere sunt causa cognita, audito fisco, & in banca, vbi esse-mus in criminibus ingerētibus penam mortis ciuilibus aut naturalis vel membri abscissionis, aut relegationibus, ergo in criminibus infra relegationem extra bancam, & extra ordinem positæ sunt, sicque ille ferri debent etiã nõ audito fisco. Et illa Pragmatica est confirmata per I. D. Parafan. prægem nunc in regno & in volumine nouellæ pragmat. redacta. ¶ Quod quidem dico limitandum ut non procedat, si inquisitus esset confessus, quia eo casu, etiam si veniret imponenda pena pecuniaria, non esset relaxandus quis sub fideiussoribus. secundum Bald. in l. nullus. C. de exhibend. re. & habetur per Marf. in l. vnus. §. cognitum. in secunda colum. ff. de questionib.

3 ¶ Item non procedit in pœnis pecuniarijs stipulatis penes acta curiæ, quia in eis absque ordine iudicario fit exequutio de persona, vt habetur in ritu magnæ curiæ vicariæ, incipien. item seruat ipsa curia, & quandoocunque. ¶ Quædem sunt delicta ultra relegationem, pro quibus habet locum tortura, ut in d. c. tormenta. & tunc de iure communi, donec confiteatur processus. accusatus de cã capitali debet stare carceratus, ut l. dinus Pius. ff. de custo. reo. & l. r. C. eod. titu. & declarat Sali. in l. 2. C. de exhib. re. post Bald. ibi. & Alexand. in leg. seruam. ff. si ex no. c. aga superuenit noui-

ter in præsentem regno benignitas constitutionis, humanitate, qua cautum est, quod inquisiti de criminibus imponentibus penam ultra relegationem, parati dare fideiussoriam cautionem, nõ carcerentur, nisi in decem casibus ibi positis, & hæc est generalis regula, quod exceptis dictis decem casibus indifferenter offerens dare fideiussores, etiam si sit crimen capitale, liberatur: & q̄ extra casus comprehensos in dicta regni constituto, nemo potest carcerari offerens dare fideiussores. & est c. regni incip. item caueant iustitarij, ne aliquos, vbi iudicibus contra facientibus imponitur pena medietatis gagiorum vnus anni & alia pœna arbitrio regis, nec officiales aliquos de persona rapere possunt absque consilio iudicum, vel de mandato regio, si sunt parati dare fideiussores: & iudices male consulentes tenentur ut ibi. ¶ Primò fallit hæc generalis regula, ut non procedat quotiescunque de delicto, constaret per confessionem illius, qui petit se liberari sub fideiussoribus, quia eo casu nõ liberatur, ut in d. constituto humanitate. quã fallentiam intelligit dom. Pe. de Mo. for. magnus practicus in d. constituto, procedere, vbi constans perseverat in confessione. se eius si eam reuocat, & admittitur ad probandum contrarium, quia eo casu offerens fideiussores debet liberari. Afflic. autem nullam mentionem facit de hoc dicto, & simpliciter sequitur fallentiam prædictã, ego credo esse distinguendum, quod aut quis confessionem reuocat, & vult probare de errore, & ideo petit terminum, & si interim, donec de errore probet, petierit sub fideiussoribus liberari, isto casu dicerem nõ liberari, aut quis fuit admissus ad probandum contrarium, & probauit errorem, isto casu admittetur ad fideiussoriam cautionem, & ita loquitur do. Pet. de Mo. for. vbi supra, si rectè ponderetur. ¶ Et prædicta limitatio habet locum in confessione extraiudiciali, & in facta coram actuario, non coram iudice, & non in formam iudicij, ut firmat An. de Iser. ibi, & refert, & sequitur Afflic. in 5. not. vers. sed quid si esset confessus, & sic non habet locum oblatio fideiussorum, ut liberetur in dictis casibus, etiam si dictæ confessiones reuocentur in iudicio, & ex hoc cõfirmat id quod proxime

proximè dixi, & procedit hoc dictū, etiam si testes depofuerint non citata parte fup dicta extra iudiciali confefiione, licet contrarium dixerit Afflic. ubi fupra, & hoc per e. ab illo inchoandum, de quo plenius infra dicā. ¶ **Secundò fallit** in captis in fragranti crimine, ut habetur in d. constitut. humanitate, nam non liberantur sub fide infolribus: & qui dicantur capti in fragranti crimine, uide per Ifer. & Afflic. ibi. & dicam fuo loco. ¶ **Tertio fallit** ubicūque delictum effer notorium, aut publicum & perfona inquisita effer infamata, & leuis uitæ, ut habetur in d. const. humanitate. & ibi per Ifer. & Afflic. dicitur autem crimen publicum secundum eos, quādo coram populo, uel maior parte populi factum fuit, & testes examinati deponit de crimine factō, quōd patratum fuit coram populo, uel multis aflantibus. item dicitur crimen publicum, ubicūque fit factum in iudicio, ut ibi late per eos declaratur, & dicam infra. fubdit tamen Afflic. unum notabile, quōd si uere probatur fama publica de delicto. i. cum omnibus circumftantijs debitis, & à iure requisitis, quōd neutiquam admittitur ablatio fideiufolribū de publico, & notorio delicto, fubdit etiā Afflic. in §. no. licet delictum fit notorium fit tamen per inquisitum allegatur legitima exceptio, uel excufatio, nō debet caufā defenfionis in unculis dicere. quōd quidem quomodo procedat infra dicemus. ¶ **Quarto fallit**, si fit crimen læfæ maiestatis, quia in eo debet inquisitus in unculis fe defendere: & hoc procedit, etiam si nihil penitus conftaret, fed tantummodo effer fufpicio de crimine. ut probatur in d. constitut. humanitate: & ibi Affl. in 10. no. ta. & hoc fecundum Bartholo. de Capua, ibidem procederet in crimine læfæ maiestatis, uide licet in offenfione regis, uel fuorum collateralium. non autem in alijs cafibus, in quibus etiam committitur crimen læfæ maiestatis. quod quidem uidebatur Afflicto non procedere, fed habere locum generaliter in omnibus cafibus, in quibus crimen læfæ maiestatis committitur, licet poftea dicat, effer cogitandum propter auctoritatem domini Bartho. de Cap. & infero ex hoc, q. in ifto cafu, procedit, & habet locum id, quod dicitur in e. nuper apud

Tranum. ut fuo loco & tempore dicemus. ¶ **Quinto fallit**, si culpatus fuiffet bannitus pro alia caufa, ut ibi, quod quidem procedit, nifi purgaffet contumaciam, & extraftus effer a banno, quia tūc admittitur extra carceres sub fideiufolria cautione, ut ibi habetur per dom. Barto. de Cap. & dom. Pet. de Mon. for. & ibi Affl. & dicta fallētia procedit, etiam si fuiffet bannitus per aliam curiam, & non per curiam nunc procedentem, dummodo amba curie depedeant ab eodem fupiore, ut ibi dicit Afflic. in 13. not. uerfic. fed iuxta præmiffa quæro. ¶ **Sextò fallit**, quando quis non potest dare fideiufolres, quia tunc debet in carceribus stare, ut in dicta constitut. humanitate. & licet dare uelit extra loci iudicij in terra fua, non auditur, ut ibi dicit Afflic. in quarto nota. uerfic. item u. idi. dubitari. ubi refert, ita uidiffet practicatum. ¶ **Septimò fallit**, si fit quis conuictus, nam tunc quantumcūque offerat fideiufolres non auditur, ut dicit gl. in dicta constitut. humanitate. & habetur in l. 2. C. de executi. rei iudi. & C. de cult. reo. l. si quis ea. & concordat capi. ab illo inchoandum, ¶ **Octauo fallit**, si quando quis effer deportandus per præfidei, donec princeps referibat. p. tex. in l. inter pœnas. ¶ **¶. præfens. y. de inter. & rele.**, ¶ **¶. non.** si quando exactor plus recepiffet, quàm efferet ei concessum, quia carcerabatur, uel in authenti. uel li. ma. & aui §. hoc quoque. ¶ **Decimò.** si mittitur delinquens carceratus, & nō sunt præfentes accufatores, quia detinebitur in carceribus. donec accufatores ueniant. ¶ **Undecimò fallit**, si iudex pro tribunali fedēte quis deliquit, quia nō liberatur sub fideiufolribus, ut habetur in dicta constitut. humanitate. & ibi per Affl. & Ifer. ¶ **Supernit poftea cap. ab illo inchoandum**, quocauerur, quōd statim ac plenè conftat de delicto, potest procedi ad capturam & carcerationem, & oblata fideiufolrio reijcitur. & dicit conftare de delicto, etiam si processus non fit legitimus, ut ibi late habetur p. Pe. de Mon. for. & Luc. de Penna, & Bartho. de Capua. & per Afflic. in cōfifio. humanitate. in 5. no. uerfic. quæro pro declinatione. demum fupernit ius nouiffimum, rituum magnæ curiæ, quo cauetur, quōd licet non conftet plenè

VEL CARCERENTUR Rubrica.

S Y M M A R I V M.

- 1 Carcer non datur ad penam.
  - 2 Carceratio effer prohibita in diuiffimo loco.
  - 3 Carcerati non debent ferreis manicijs o' s'ibus inherentibus grauari fed ita debent custodiri ut non fugiant, non ut permittantur. 4.
  - 5 Nobilis non ita debet duriori carceri mancipari, ficut plebeius.
  - 6 Carcerari non ita debent fenef ficut inueniunt.
  - 7 Item non ita de proximo liberandi. ficut alij.
  - 8 Carcer qualis effer debeat.
  - 9 Fæminæ non funt carcerandæ in loco mafculo rium.
  - 10 Carcer effer triplex.
  - 11 Carceratus an dicatur, si quis fiat in palatio cum custodibus.
  - 12 Index tenetur uiffitare carceratos. Et quid debeat facere 14. & 15.
  - 13 Accufator an teneatur fubministrare expenfas carcerato.
  - 14 Carcerari infirmi debent curari. & quid fi pezzati fe liberari.
  - 15 Carcerari an debeat quis pro delicto antiquo.
  - 16 Pœna ubi uenit minoranda, debet effer pecuniaria.
  - 17 Contractus iniustus per carceratum, an ualeat necne.
  - 18 Falfalli an teneantur ad custodiam carceratorum.
  - 19 Capiens homines propria auctoritate, an puniatur de ufurpata iurisdictione. 22.
  - 20 Carceratus omni die dicitur grauari, & fempet poterit appellare.
  - 21 Carcerati funt fub proteffione curiæ.
  - 22 Carceratam mulierem cognofcens carnaliter qua pœna puniatur.
  - 23 Carceratus an in carceribus poffit recommanuari ad infantiā alterius curiæ.
- plene de delicto, fed femiplene tantum, proceditur tamen ad carcerationem & capturam, & defendet fe inquisitus in carceribus, ut habetur in ritu incip. item si accufator aliquis uel ex officio, &c. quem ritū refert Affl. in d. constit. & dicit fuiffet cafatum, & non feruari in 5. no. uerfic. rursus quæro. fed dictum ritum dicunt feruari Luc. de Pen. & Ioan. Chrip. epi. teati. in ad di. ad ca. fillud. ab illo. inchoandum ut habetur in opere Bartho. de Cap. & ita quotidie in regno feruatur & const. humanitate penitus aboleuit. & practicatur doct. in Bal. in l. nullus. C. de exhi. re. in fi. etiā quo ad locū carceris, & parum curatur de quærelis quæ funt officialib. quōd carceraffent & non liberaffent sub fideiufolribus reos.
- ¶ **Vnum**, tamen non puto omittendum, quōd in cafu, quo fecundum prædictas determinationes aliquis effer liberandus sub fideiufolribus, & non carcerandus, si alijs aufugiffet de carcere, non debeat liberari fecundum glo. no. in uerbo. uinculis. & Luc. Ro. in l. lege. ff. ad Sylla. & Ang. Aret. in lib. malef. in uerbo. fama publica. in
- ¶ **materia carcerationis**, prima col. ¶ **Itē** in crimine falſi non effer quis liberandus sub fideiufolribus, etiam si pro eo ex forma ftatuti ueniret imponenda pœna pecuniaria, ut habetur per Nel. in tracta. banni. in 3. parte. 2. tempo. 11. quæſtio. & per Marf. in pract. cri. in §. attingam. num. 8. licet loquatur p. uerbum forte. Tu autem adde. quōd crimen falſi, nullum aliud speciale, habet nifi quia pro fufpitione potest procedi ad carcerandum, uerum ut oblata fideiufolrio ne non debeat procedi ad liberationem et ubi ftatutum dictaret, quōd pœna pecuniaria imponeretur, hoc nō dicit Nel. nec ego
- ¶ **affirmo**. Et effer aduertēdū, quōd si iudex aliquem fideiufolribus liberauit, si poftea uidentur fideiufolres non idonei, potest iudex iterum capi facere illum reum relaxatum, & cogere eum, quod alios præſtet fideiufolres, quib. præſtitis illi primi fideiufolres funt liberati, fecundū Bal. in l. 1. pri. col. ff. si quis in ius uoca. non ierit & refert. & feq. Marf. in d. pract. cri. §. attingam nu. 10.

F I S C V S.

Ecce iam uidimus, quando, & qualiter inquisitus debeat sub fideiufolribus liberari, quia uero aliqui funt cafus, in quibus dixi debere inquisitū carcerari, dices, si uisum erit, fā nobis aliqua in materia carceris. ¶ **I V D.** Carcerationis materia

materia est satis manifesta, & pauca veniunt dicenda, solum ergo quaedam ad instruendum iudices dicas: ac primò sciendum est, qd. carcer non datur ad pœnam, sed ad custodiam de iure civili. l. aut dānum. §. solent ff. de pœnis. & l. credibili. C. eod. titu. nisi in casu. l. i. §. fin. ff. de aleato. De iure tamē canonico bene datur ad pœnam, est tamen benè verum quòd datur ad pœnam in foro eanonico quādo agitur contra clericos, & aliās personas ecclesiasticas, at secus erit, quando agitur contra laicos de crimine ecclesiastico, quia eo casu non poterit ad pœnam dari. Itā singulari. Io. And. in addi. Spe. in tit. de offi. ord. nisi in crimine hæresis. cap. pe. de hære. & voluit Guliel. de Bene. in rep. c. raynuntius in verbo mortuo itaque testatore el. i. nu. 2. Et ideo prohibita est carceratio in durissimo carcere, i quo verisimiliter intra paucos dies carceratus mori posset, imò prelati hoc facientes, reputantur homicidæ, & irregulares. secundum Card. in Clem. 1. 7. q. de pœn. & remissio. vbi damnat ingabitationem clericorum. Et ideo in regno no. uiter emanata est, regia pragma. qua cautum est, ne amplius quisquam carceretur in foueis & carceribus subterraneis, & gravis pœna imposita est baronibus & officialibus contrafacientibus, & hodie est in uiridi obseruantia. ¶ Nec mittere debent iudices reis inquisitis, & captis ferreas manicas inhaerentes ossibus. sed prolixiores cathenas, si mō criminis qualitas est cathenarum acerbitatē postulatuerit, & ut cruciatio desit, & permaneat sub fida custodia, nec verò sedis intimæ tenebras pati debeant inclusi, sed usurpata luce vegetari, id est, sub leuari & ubi nox geminauerit custodia, in vestibulis carcerū ille ipsi & in salubrib. locis permittatur, ac reuertente iterum die ad primum solis ortum illico ad publicum lumen reducant, ne pœnis carcerum perimantur, quod innocēribus satis miserum, noxijs non satis seuerū esse dignoscitur. ut l. 1. C. de custod. reor.

¶ Debet tamen quis carcerari in eo loco, vnde exire nequeat. l. succurritur. ff. ex q. cau. maio & Bal. in l. fin. C. de cap. versic. collige, quis. & Ange. in l. qui in carcerem ff. quod me. cau. & debet haberi respectus ad causam, & qualitatem personæ. nam p

gravi delicto inquisitus debet cautius detineri, secundū Doct. in l. minime. C. de apellationis. ¶ Et nobilis non ita debet duriori carceri mancipari, sicut plebeius secundū Ange. in leg. si bonę fidei. ff. de rei vendi. & sequitur Affli. in consili. castella. ni. in 4. no. in 4. q. ¶ Item non ita carcerandi sunt fenes, sicut iuuenes. secundum glo. in l. si ut certē. §. custodiam. ff. de commo. & sequitur Af. vbi supra. in 2. q. in fi. & firmitat in praxi cri. §. attingam num. 14. cum sequen. ¶ Item non ita de proximo liberandi sicut alij, qui non ita de pro proximo. secundum Bar. in l. si pecuniā. §. sed si acceperit. ff. de cōdi. ob. cau. & sequitur Affli. ibi in 4. no. 2. q. ¶ Carcer autem custodiē non debet esse subterraneus, sed liberū lumen debet habere, nec debet esse cum cathenis vel ferreis, manicis, sed taliter debet esse, ut nō sit carceratis pœnalis, ut dixi supra, & pulchrè exorditur Philip. Cor. in consili. 325. in 4. parte, num. 4. nec debent carcerati ligari, quia nō pertinet id ad simplicē custodiam, sed potius ad pœnam. quare si carcerati custodiri ualent sine ligamine, ligari nō debēt, ut plenā per Pari. de Pu. in l. syndica. in verbo carcer. vers. an si plures col. 4. & si criminis atrocitas est talis, & requirit ligamen, & cathenarum accerbitatem, debent esse cathenæ prolixiores, ut supra dixi, & totum hoc iudicis arbitrio committit, qui consideret crimini, carceris communis, & personarum qualitatem, secundum Io. Fab. in d. l. 1. C. de custo. reo. Vide optimam doctrinam, Bal. in l. nullus C. de exhi. re. in fin. Vbi pulchre. nam si uiderit locum carceris communis esse bene munitum, forte, & custoditum, ut inde de facili carcerati nequeant euadere, non debet permittere, qd. habeant ligamina, conpedes ferreos, vel ligneos, aut cathenarū, & manicarum ferrearum accerbitatem, ut plenè congerit Boer. in decis. 216. nu. 3. cum sequen. in prima parte, & ibi plene habetur qualiter, & quomodo debeant esse custodēs carcerum, & quando teneantur de negligentia, & habetur per Bart. de cap. in l. 2. C. de exhi. re. & in singu. 141. in cip. ponuntur ergo. ¶ Item scēminæ non sunt carcerandæ in carceribus masculorū secundum glo. in c. quamuis. de pœn. libr. 6. & sequitur Affli. in consili. baiuli locorum

eorum in 4. nota. uersic. 7. opinio est & plenè per Gramma. in decis. 33. ubi habetur, 30 ubi debeant scēminæ carcerari. ¶ Est enim carcer quo ad materiam nostram triplex. primus carcer est terminus pœnæ, & imponitur a iure canonico, & de iure regni in pluribus casibus. primo, si medicus medicatur absque approbatione & licentia, per annum carceratur, in consili. si quis amodo, & sequen. consili. secundo si quis dederit amatoriam pocula, si mors non sequatur, per annum carceratur, ut in consili. amatoriam pocula. item proiciens lapidem ex alto, aut ramum, aut seipsum præcipitans, si incaute, & in loco habitabili contingat facere, hominem occiderit, pœna carceris annualis punitur, ut in consili. pœnam præcedentem. item si aliquis iudex iniuste torserit aliquē, si ex tortura minime fuerit mortuus, pœna carceris biennalis plectitur, ut cap. si iuste quis. sunt & alij, quibus de iure regni carcer datur ad pœnam, quos pronūc omitto. Secundus carcer est, quando quis retinetur pro criminis inuestigatione. ut l. 1. de exhi. re. Tertius est carcer, quādo quis est cōdemnatus, & detinetur in carcere, ut soluat cōdemnationem, uel donec de eo fiat exequutio, ut congerit Ange. de Are. in lib. male. in uerbo, fama publica in materia carcerationis, & uide Cassan. in consue. Burgu. in tit. des iustices. rubri prima. fol. 30 nu. 99. ¶ Et ibi dicit Ang. quòd si quis stat in palatio cum custodibus, non dicitur carceratus. allegat. tex. cum gl. & ibi Barto. in l. fi. C. de cur. & sta. libro 12.

¶ Et aduertat iudex, quòd teneat uisitare carceratos, & curare quòd habeant necessaria eis. ut C. de epis. audie. l. 2. & in hoc est prouisum, per regni consiliu. humanitate. quòd si inquisitus est adeo pauper, quòd non potest sibi ministrare expensas, curia tenetur ei ministrare. ¶ Et an accusator teneatur ministrare, uide Boer. n. decis. 325. in secunda parte. ubi etiam habetur, an teneat ministrare sumptus, & expensas in litem accusato per eum, si est adeo pauper, quòd se defendere nequit. & dicit. quòd sic. & quòd ita in pluribus casibus fuit iudicatum. ¶ Debet etiam iudex, dum uisitat carceratos, uidere an aliquis sit carceratus sine causa, uel sine delicto

ad nullius petitionem, ut cum ex materia officio excarcerari faciat, ut nota Bart. in lege si quis uxori §. si fugituum, ff. de fur. & Pau. de Cast. consilio 14. in prima impressio. & sequitur Angel. de Areti. in li. malef. in uerbo, fama publica. in materia carcerationis, sed bene aduertat iudex, qualiter mandet quem captum relaxari, ne postea teneatur parti, uel fisco, ut ibi monet. & docet Angel. & Par. de Pu. in lib. o. syndi. in uerbo, captura. uel licet dicitur. ¶ Et de hac uisitatione carceratorum bene fuit prouisum per sac. Cēs. ma. Caro. 5. Imperat. pragma incip. mandamus insu per. qua cautum est, quòd singulis hebdomadis unus ex regentibus cancellariā regni cum uno ex consiliarijs, sacri consilij in Castro Capuano uisitet magnam curiā uicariam & causas carceratorum audiat, & carū celeri expeditioni uacet. ne diutius in carcere macerent, sed noxijs dent pœnas legib. debitas, innoxij indebitas nō luant. & ita hodie seruatur, & hodie per aliam pragmaticam est ordinatum quòd qualibet hebdomada unus iudicum criminalium uisitet carceratos personaliter, & prouideat ne eis aliqua desint, & hoc in anno. 1554. & est redacta in libro pragmatica. per Don. Parafanum Viceregem. Et quid debeat facere iudex, quando aliquis carceratus est infirmus. & petit ob hoc se liberari, uide Par. de Put. in libro syndi. in uerbo, tortura uers. officialis posuit

16 ad chordam. colum. 4. ¶ Debet etiam carceri infirmi curari, nec permitti debent ut stent absque regimine, ut sic moriātur, quia iudicibus imputaretur. & ideo bene statuit Imperator noster Caro. v. in pragma. incipien. pro cura pauperum, quòd de publico salarientur duo medici, unus Phisicus, alter chirurgicus, qui habeant uacare circa curam carceratorum, & etiam de putet aliquis, qui habeat uacare circa curationē eorum, & si aliquis est carceratus & commodiè in carcere nō potest curari, & infirmitas est grauis, habita fide medici de hoc debet sub fideiussoribus liberari de

17 redeundo habita recoualescentia. ¶ Considerare etiam debent iudices circa qualitatem, modum, & formam carcerationis, & etiam circa ipsum carcerem, an dari debeat, & an delictum sit antiquum, an non per

per. l. si diutino. ff. de pœn. quia si & per leges diminuitur pœna, quanto magis diminuendus est carcer, vel totaliter tollendus, ut iudici videbitur? carcer enim dependet à pœna. l. diuus. ff. de custo. reo. hinc est, q̄ in regno, vbi venit imponenda pœna vltra relegationem, habet locum carceris. vt in capi. tormenta. & latè per Affli. in const. humanitate & sic est sequela, quia non potest esse maior suo principali i. iustissimè. §. i. ff. de ædi. edi. §. si de iustor. in fi. in fi. de fideiuss. l. si emptione cum gl. versi. accessio. ff. de contra. empt. sed inmediate sequitur naturam sui principalis. l. si. & ibi Bart. C. per quas per no. acqui. & cle. 2. & ibi Car. de præben. Fran. Are. in l. ex duobus. §. etiam. col. 3. circa prin. vers.

18 Bald. tamen. ff. loca. ¶ Et ex hoc infero, q̄ etiam si pro delicto venire imponenda pœna mortis, & ex diutino tempore esset minoranda, quod vbi minoratur ex dispositione iuris, vel aliter, debet esse pecuniaria, vel alia, quæ corpus non affligat, ut latè Gramma. consi. 36. in fin. & sic in p. prijs terminis ex diuturnitate temporis consuluit Gram. in consi. 39. & cum redigatur ad pœnam pecuniariã, non debeat quis pro eo carcerari: & quod vbi delictum est antiquum, non habeat locum carceratio. est de hoc ritus in regno Sicilia, ut refert Capit. in decisio. 154. incipien. in causa domini comitis, & ita aliàs obtinui in facto Salerni, sed nunc aduertat, quod prædictæ considerationes procedunt, & habent locum, quo ad factum principale non autem circa inuestigationem criminis, & detentionem personæ: quia in his consideratur natura delicti, non dispositio in is alteriã seu diminuens pœnam. hinc videmus multos casus, in quibus pœna venit minoranda ex dispositione iuris: & tamen habet locum tortura bene tamen fateor, quod mitius est carcerandus delinquens ex delicto antiquo, quam ex delicto de recenti, & totum committitur iudicis arbitrio. ¶ IN QV I S I T. Vtrum contractus inuis p carceratum valeat, nec ne? IVD EX Aut est carceratus in priuato carcere, & clarum est, quod non valet. ut consuluit Bal. in cõ sil 217. in 2. lib. & Franc. Areti. consi. 14. 12. colu. si veid est carceratus in iudicio, & tunc aut fit contractus in utilitatè car-

cerantis, & non valet secundum Bald. in l. vnica. C. de confes. in 7. colu. & de utroque dicto est decisio Afflicti in decisio. 149. sed dubium stat, an valeat si contrahit in utilitatem alterius, quam eius, qui cum carcerari fecit, & de hoc est decisio Afflicti in decisione. 246. vbi dicitur, quod valet vide pro hoc Marf. in praxi. crim. §. attingam. numero vigesimoprimo. vbi plenius. & quid de cautela, qua vtuntur notarij facièntes exire carceratum extra carceres, ut sic cõtrahat, vide ibi. nu. 24. & sequentibus, metus carceris durat etiam extra carceres, in tantum quod si aliquis se obligauit in carceribus, etiam si soluat extra carceres, præsumitur per matum, quia non præsumitur purgatus metus quando semper instat. l. penul. ff. quod mar. cau. consiluit Calcan. consilio centesimodecimo. tertio, & Dec. consilio 219. v. sio puncto. columna tertia. & Rebus. in tract. de rescis. contra glossa. vigesimosecundo. numero 3. secundo tomo, & hæc teneas menti, pro his qui faciunt exire carceratum de carcere scientem q̄ est reuersurus. ¶ F I S. Vtrum possunt subditi astringi pro officiales ad custodiam carceratorum? ¶ IVD EX. Dicat, quod non, ut habetur in capitulis regis Caroli secundi, & firmat Affli. in consi. castellani, in primo nota. ¶ F I S. SCVS. Quod si aliquis priuatus propria autoritate capit arrestat, uel detinet homines, an is puniatur de usurpata iurisdictione? IVD EX. Dicat, quod non: sed habet locum pœna statuta per e regis Caroli primi, quod incipit contra effrenatas. ed. tu adde. quod. c. illud contra effrenatas, videtur expressè sentire contrarium. & expressius voluit tex. in l. 2. C. de priuato. car. etiam tex. in c. amplius. nulli permittit capturam in criminibus publicis, vbi abisset magistratus, & si i eo casu quis capiatur non potest detineri vltra duos dies aliàs committitur crimen priuati carceris. & vide ea quæ dixi supra in uerbo audiatur excusatores. in secunda impressione. ¶ F I S. Sed quid, si quis vnum hominem tantum cepit, arrestauerit, uel detinuerit, an sit pœna corporalis? IVD EX. Afflicti. in consi. duram. & duram. in 4. not. dicit, quod Neapo. in d. c. contra effrenatas. dicebat, q̄ erat pœna legis Iulix de ui pu.

si cum armis: & si sine armis, de ui priuata ut. l. v. in principi. ff. ad l. Iul. de ui pu. & q̄ poterit etiã puniri de priuato carcere. & dicit esse text. in cap. terrerij & in c. quod nulli. ubi expresse dicit, quod si priuatus hominẽ cepit auctoritate propria, ubi non est magistratus, & tenuerit ultra per duos dies, incidit in pœnam priuati carceris: & sic hodie in regno. quis non incidit in pœnam priuati carceris, retinèdo quẽ carceratum per duos dies, ut etiam firmat ipsemet Afflicti. in const. pœnam. in 18. no. Ego enim satis dubito de hoc dicto, nam licet Afflicti. Id dixerit, & ego aliàs ita tenuerim, ut hic, tamen dictum docto. debet intelligi secundum text. in quo se fundat, idèd cum tex. in d. c. amplius nulli, loquatur quando quis capit aliquem in criminibus publicis, & magistratus abisset, nõ est sumèda regula quod nõ committatur crimen priuati carceris si non detineatur ultra duos dies, & sic quod per duos dies sit licitum & non sit priuatus carcer. ut dicit Afflicti. corrigeretur enim l. 1. C. de priuato. car. quod non est dicendum. legum enim correctioe euitanda. Et idèd si in alio casu præterquam in criminibus publicis capiat aliquis, habet locum tex. in d. l. 1. & ita aliàs habui in facto, & dicam fortè in d. c. si. pœnã eorum, si Deus permittet. Sciendum tamen est, quod carceratus omni die dicitur grauari, & idèd tâquam à nouo grauamine potest omni die appellare. secundum Spec. in tit. de appella. §. restat. uerfi. & quid dices Bal. in l. 2. in 2. col. in fi. uer. 11. querò. C. de epif. audien. & in l. i. C. sen. rescin. non po. plenè Mar. in praxi. crim. 24. §. attingam num. 10. ¶ Item sciendũ est, quod carcerari dicitur esse sub protectioe curiæ, adeo, quod occidi non possunt stan te statuto, quod banniti possint occidi, secundum Bart. in l. in laqueum ff. de acqui. re. do. & probatur in l. fin. C. de custo. reo. & firmat Marf. in l. 1. num. 5. ff. de scar.

25 ¶ Et adeo est uerum, quod carcerati sunt in protectioe curiæ, quod si aliqua meretrix publica reperiat carcerata, cognoscens eam carnaliter puniri, ac si cognouisset mulierem honestam, secundum Par. de Put. in lib. syndic. in uerbo, adulterium & per Marf. in singu. 150. incip. accessus ad meretrices. & in d. l. numero. 8. in fina.

26 ¶ F I S C V S. Quod si aliquis carceratus reperiat in carceribus magnifici Strategi Salerni pro uno delicto, & magna curia uicaria seu regia provincialis audientia scribat, quod eundem habeat inquisitum super nonnullis alijs delictis, & idcirco præcipièdo mader quod tute ipsum detineat, quid faciet Strategus, ut non incidat in pœnam? ¶ IVD. Non est dubitandum, quin alius officialis possit recommendare in carceribus carceratum per alium iudicem, p alijs delictis, ut uoluit Ang. in lib. malefic. in uerbo. fama publica in 12. colu. de quo plenè per Marf. in prax. cri. §. attingam. numero. 33. debet tamen primus iudex procedere in causa usque ad sententiã prolationem, & demum proceditur ad instantiã alterius iudicis pro delicto recommendato. & hoc, quando recommendatio fit ad processum, sed si primus iudex condemnauerat carcerati ad pœnam mortis naturalis, non impeditur executio propter illam recommendationem, si uero condemnauerat ad minorem pœnam, & facta est recommendatio propter delictum, in quo cadit maior pœna, tunc facta condemnatione in prima, tradetur alteri iudici, ut tenet Bar. in l. 2. §. si. ff. de custo. reo. & hoc uerum intelligas, ubi primus iudex non habet potestatem in carceratum cognoscendi de illo delicto, de quo per magnam curiam uicariã, uel alium iudicem facta sit recommendatio, uel ratione privilegiorum nõ deberet causa ad ipsum remitti.

¶ AVDIANTVR EXCEPTIO-
nes proponendæ per eos.
Rubrica.

S V M M A R I V M.

- 1 Index tenetur declarare, an procedat p quere lam, an uero ex officio, & edi debet copia quæ relex.
- 2 Accusator tenetur declarare, si intendit facere partem in iudicio.
- 3 Accusator non tenetur se inscribere ad pœnam rationis.
- 4 Filius familias si accusat, tenetur se obligare de consensu patris.
- 5 Clericus si accusat, tenetur prestare aliquos qui principaliter se obligent.

Accusa-

- 6 Accusator tenetur prestare fideiussores de solvendis expensis.
- 7 Accusatore non prestante fideiussores, uel non se obligante in casu quo tenetur, an procedatur.
- 8 Accusatori non prosequenti accusationem, an possit imponi perpetuum scelitium.
- 9 Accusatio debet continere substantialia. l. libellorum. num. 10. 11. 12.
- 13 Accusator debet legitimare personam suam num. 14.
- 14 Exceptio illegitimitatis personæ potest opponi contra accusatorem.
- 15 Mulier an, & quando accuset. num. 16.
- 17 Mulier. & quando accuset. num. 16.
- 18 Vxor potest accusare de morte mariti.
- 19 Mater an possit accusare de morte filij.
- 20 Pater prefertur matri in querela de morte filij.
- 21 Patre remittente querelam de morte filij, an mater accuset.
- 22 Soror an possit accusare de morte fratris, si frater remisit.
- 23 Mulieribus competit ius vindictæ per viam iustitiæ.
- 24 Cum mater potest accusare de morte sui com-patri.
- 25 Accusari an liceat alieno nomine. num. 26.
- 26 Accusari an possit, qui semel desistit à querelam. 28.
- 29 Accusator quando videatur desistere. num. 30.
- 31 Transf. etio in criminalibus an sit permissa.
- 32 Accusare alius an possit si est transactum eum parte. & quid si cum parte, & curia.
- 33 Accusatore desistente in crimine usurarum, an iudex possit procedere.
- 34 Accusari an quis possit perempta instantia.
- 35 Accusare quis prohibeatur, remissione videas.
- 36 Accusatio popularis est in regno sublata.
- 37 Accusare omnes possunt, si prosequuntur suam vel suorum iniuriam.
- 38 Plurimæ familias an possit accusare absque consensu sui patris.
- 39 Accusare an possit laicum clericum primæ tonsuræ.
- 40 Accusator pendente sua accusatione, non potest recusari.
- 41 Accusatio facta à personis prohibitis parte non opponente, an procedat.
- 42 Accusare qui prius possint, & qui prius admittantur, & an negligentibus illis admittantur.

- m:antur alij, quorum minus interest.
- 43 Pater in accusanda de morte filij, an preferatur filijs, & nepotibus ex filio occiso.
- 44 Pater an, & quando possit remittere iniuriam factam filio.
- 55 Abbas seu prior monasterij, an preferatur patri monachi in querela de morte monachi.
- 46 Pacem an sufficiat habere à maiori parte.
- 47 Accusare an possit socius de morte socij.
- 48 Accusator de falsitate an teneatur declarare in qua parte pretendatur falsum.
- 49 Dies commissi criminis an debeat declarari.
- 50 Accusans aliquem de voluntate Titij ibidem presentis, an videatur accusare de mandato Titij.
- 51 Accusare an possit concubinarium eum, qui carnaliter cognouit concubinam.
- 52 Accusatio contra syndicum, quod non denuntiavit delictum, quomodo debeat fieri.
- 53 Accusatio memorie hominis intra quantum tempus fiat.
- 54 Accusatus ab uno, an ab alio accusari possit.
- 55 Accusare an alij possint remittere offensa.
- 56 Accusatio de pace rupta cui competat.
- 57 Accusatio criminalis an detur pro leuissima culpa.
- 58 Accusator an, & quando dicatur in euidenti calumnia num. 59.
- 60 Accusator, qui discessit ad accusandum; eius accusatio redditur suspecta.
- 61 Accusans de insultu qualiter debeat formare querelam.
- 62 Accusator an debeat interrogari super eo, & excludat delictum.
- 63 Mandatum de querulando debet continere omnes solemnitates, quas debet continere querela.
- 64 Exceptio, quod quis non potest accusari, est dilatoria.
- 65 Denunciator debet iurare.
- 66 Vulneratus si fecit querelam de vulnere, & de iure moritur, an possit procedi ex eodem in iudicio intentato.

FISCVS.

ET quia carcerato reo solent opponi nonnullæ exceptiones per eum ad impediendum litis ingressum, & processum ad ulteriora, & ne possit procedi super querela, vel inquisitione, id

- circo, si placet, de eis aliqua dicamus.
1. ¶ IVD. Votis vtriusque tuis satisfaciam. Ar rige aures, & attende his omnibus, quæ tibi dicam. sciendum est, quod ante omnia solent inquisiti petere, quod declaretur, si proceditur ad querelam, vel ex officio. quod quidem declarare debet iudex, & facta declaratione, quod ad querelam proceditur, solet peti copia querelæ, ut super ea disputetur, & edi debet. per l. edita. C. de eden. cum sim. ¶ Qua edita solet peti, quod mandetur querelanti, quod declaret, si intendit facere partem in iudicio. ad quod tenetur iudex, quia per solâ querelam, in iudicium, & sollicitationem nõ intelligitur querelantem facere partem in iudicio, sed oportet declarari. vt dicit Maria. in suo Specu. aureo, in 6. & ultima parte principalis. nu. 12. quod ed. notandum.
3. ¶ Facta autem declaratione per querelantem, quod intendit facere partem in iudicio, solet similiter instari, quod accusator non aliter admittatur, nisi se inscribat ad pœnam talionis, & det fideiussorem de lite prosequenda, vt tenetur facere de iure communi. quod si non faciat, monendus erit, & ex contumacia extra ordinem puniendus, & condemnabitur aduersario in expensis, vt est textus in l. 3. C. qui accusa. non pos. & ad hoc, vt sciatur, quando requiratur inscriptio, dicit Bald. ibi, & de maleficijs cognoscitur quatuor modis, videlicet, per accusationem, & tunc est necessaria inscriptio: quod fallit in crimine adulterij ut l. quamuis. C. de adul. secundum Sal. ibi. item fallit in crimine abigeatus. l. 1. C. de abi. proceditur etiam per viam inquisitionis, & tunc non est necessaria inscriptio quia non ad paria debet indicari iudex, & malefactor, aliquando proceditur per viam denuntiationis, & tunc etiã non est necessaria inscriptio. l. diuus ff. de custo. reo. aliquando per viam exceptionis cognoscitur de crimine, & etiam non est necessaria inscriptio. d. l. diuus. & ita dicit Bal. post glo. sed ibi Sali. in vltimo casu, quando proceditur per viam exceptionis latius exorditur dicens, quod aut excipiens stat in meris finibus exceptionis, & tunc non debet fieri inscriptio, per glossam ibi, rationibus. de quibus per Sal. aut excipiens non stat in meris finibus exceptionibus, quia non

tantum excipit, sed et puniri petit: & tunc se inscribere debet. quia ex eo capite, quod puniri petit, agit, & accusat, aut procedit per viam contradictionis, non enim est contradictio proprie exceptio, sed est alicuius actus impeditio: puta, si opponatur alicui crimine, vt excludatur a promotione alicuius beneficii, honoris, & dignitatis; & tunc distinguitur, aut ante confirmationem, & inscriptio non est necessaria, aut post confirmationem, ne electus in episcopum confirmetur, seu consecratur, uel ne literæ confirmationis transeant; vel ne alius actus necessarius fiat; & tunc est necessarium, quod se inscribat ad pœnam extraordinariam, nam similitudo supplicij, non potest habere locum: est ratio, quia non tantum ab obtinendo, sed ab obtento repellitur, & ita dicit Sal. vbi supra. & cum hac opinione transit etiam Ang. & ibi subdit, quod licet obijcienti crimen ad mœrã repulsam non incumbat se inscribere, tamẽ potest cõtra eum agi actione iniuriarum, si obiecit crimen contra parentem, uel patronum; secus si contra alium, dummodo non probauerit per potentiam aduersarij, quod deceptus fuit à testibus, & tunc apparet, quod non animo iniuriandi iniecit, & ideo iniuriarum non tenetur, similiter puniatur excipiens ad meram repulsam in causa electionis prælati, & dicunt etiam omnes Doct. quod d. l. qui crimen. licet videatur velle inscriptionem necessariam in publico crimine, tamen idem esse in crimine priuato. & dicit etiam Bald. in d. l. quod aut accusator in totũ desistit sine punitione; & tunc punitur pœna Turpiliana l. r. C. ad Turpili. aut accusator tantum distulit, quod instantia est perempta lapsu bienij, & tunc punitur quarta parte bonorum, & efficitur infamis. ut C. ut intra certum tem. l. 1. aut accusator est contumax intra tempus instantiæ differendo processum: vt quia cum possit procedere, tamen contumaciter non vult procedere; & tunc punitur arbitrio iudicis per qualitatem delicti & contumaciæ, ita loquitur supra cle. lex. sed an admisso inscriptionis vitiet processum? dicunt Doct. quod non. & an, si nõn est data fideiussio de lite prosequenda, vitietur processus? dicunt etiam ibi Doct. quod non, forma enim inscriptionis erit

quod iurabit accusator non animo calumniandi querelam se proposuisse iurabit, se futurum eandem pœnam, si non probat, quam reus pateretur, si probaret: & præstabit fideiussorem de lite prosequenda, ut pulchre tangit Ange. de Aret. in lib. malef. in verbo, nec non ad querelam prima col. sed Ange. in d. l. qui crimen, dicit, quod inscriptio prædicta non est in usu hodie. & Spec. in titu. de accusa. §. vlti. versic. item quod non refertur, dicit, quod hodie de constit. multarum regionum non sunt inscriptiones: & ista constitu. valet & dicit etiam Gandi. in titu. quis possit accusare, quod hodie recesserunt ab aula istæ inscriptiones: sed tu regnicola aduertas, quod de iure regni est introductum, & accusatores se obligent ad certam pœnam pecuniariam de probando, ut dicit ritus magnæ curiæ vicariæ incip. item, quod curia ipsa. & in alio ritu incip. item curia ipsa cognoscit, & est sublata inscriptio ad pœnam talionis, ut firmat Afflic. in constitu. pœnæ calumniæ, & aduertas etiam, quod tempore meo nunquam vidi seruari dictos ritus de obligatione accusatorum. ¶ Sed si est filiusfamilias ille, qui denuntiat seu accusat, tenet se obligare, cui quidē obligatio, est necesse, quod pater consentiat, verum si habuerit bona castrensia, vel quasi castrensia, tenetur se similiter obligare, & obligationi consentiat pater, vel est necesse, & aliquis principali nomine se obliget, & non per modum fideiussoris, ut dicit ritus magnæ curiæ vicariæ inci. item seruat ipsa curia, quod quando, & seruatur. ¶ Et simili modo, si est clericus ille qui accusat seu denuntiat, tenetur aliquos præstare, qui principali nomine se obligent de non se concordando absque curiæ licentia, & de probando, & clericus non se obligat, sed illi solum principaliter se obligant si clericus est miserabilis persona, vel ecclesiastica, ut dicit ritus magnæ curiæ vicariæ incip. item seruat ipsa curia, quod quando clericus. ¶ Et si querelator est advena, & non possidet in loco iudicij, tenetur præstare fideiussorem de soluendis expensis, quia tenetur ad expensas absolute accusato, secundum Bar. in l. cum satis. 1. colum. versic. quod moderator. C. de agri. & cen. lib. 19. Imò et si possidet immobilia in loco iudicij

tenetur præstare fideiussorem de expensis, & ita seruatur. ¶ FIS. Sed pone, quod in casibus in quibus accusator tenetur se obligare, vel præstare fideiussoriam cautionem de soluendis expensis, id facere non potest, nunquid ulterius procedatur contra accusatum, an ab soluetur ab instantia iudicij? ¶ IV D. Dicis, quod si est casus, in quo ex officio potest procedi, procedatur ad vltiora ex officio, quia videtur pars desistere: quia desiste curia proceditur ut est c. regni inci. Robertus Dei gratia, &c. Ad consultationem. ¶ IN QVI. Sed vtrum isto casu ad petitionem inquisiti possit, & teneatur iudex imponere perpetuū silentiū accusatori an non? ¶ IV D. Dicis, quod sic, quia qui non instat quotidie accusationi, non dicitur accusasse, secundum Barto. in l. cum §. 1. ff. de iure patro. item est aduertendum, quod de iure municipalium huius regni est factis prouisum in hoc, per constitu. incip. accusatore, quia statutum est, quod si accusator lite contestata in accusatione criminali non comparet in termino præfixo a iudice sibi ad aliquem actum faciendum in lite, ob eius contumaciam punitur in tertia parte bonorum mobilium, & si iterum citetur ad prosequendam accusationem, & fuerit contumax, punitur pœna centum angustalium, idem erit, si renuntiat expressè post litem contestatam accusationi instituta, in qua constitu. not. ibi Afflic. in 3. not. quod si iudex condemnauit accusatorem ad tertiam partem bonorum mobilium, quia post litem contestatam fuerit contumax, & iterum fuerit citatus, ut intra certum terminum compareret prosequitur accusationem, & non comparuit, licet supersit instantia, vltius non auditur, super accusationem, & sic imponitur silentium, & nihilominus condemnabitur ad pœnam centum angustalium, fallit in minoribus, & mulieribus accusantibus, est etiam alia constitu. incip. accusatorum te meritas, quia statutum est, quod si accusator est contumax ante litem contestatam, dicitur desistere ab accusatione, & punitur in 6. parte bonorum mobilium, ut optimè ibi not. Afflic. in 3. nota, & nihilominus in expensis condemnatur aduersario, & nihilominus potest imponi silentium ad petitionem accusati secundum Bald. in l. perempto.

emptorias. pe. col. in prin. versic. quæro, vtrū reus. C. sen. rescin. non potest debet tamen præcedere duplex monitio, ut in auth. de hære. & fal. §. si quis autem, cum gl. in versic. ad monitus, & ibi Ang. 1. col. & de eccle. titu. §. si quis autem, & an non obstante, quod sit impositum silentium, aliquo casu audiat, vide Boer. in decis. 255. 2. parte vide etiam Ang. de Aret. in lib. malef. in verbo, nec non ad querelam in 15. col. vbi plene. ¶ Solet etiam similiter opponi, quod querela deficit in substantialibus, positus per libellorum. ff. de accusa. quæ substantialia debent interuenire: alius quærela esse nulla. ¶ Et in tantum est verum hoc, quod si sit accusatio de crimine similiter, debet continere in se annum, locum, & mensem, secundum Bart. in l. prætor edixit. in prin. ff. de iniuriis. & in l. idem exigit. ff. de do. & Angel. de Arc. in §. ex maleficijs. inst. de actio. Alex. in l. edita. col. 5. 10. annot. & Bertran. cons. v. 16. nume. 5. in lib. 1. & quid si vnus est percussus in vno loco, & in alio mortuus, quis locus conscribatur? dic, quod locus percussionis, ut ait lex. ff. ad l. Aquil. & habetur plene per Ang. de Aret. in lib. malef. in verbo, in platea communi. 2. col. & nota, quod vbi constat de iniurijs dictis per confessionem iniuriantis, non requiritur appositio loci, & temporis, secundum Bertran. in cons. 211. pri. lib. ¶ Item in tantum est verum, quod accusatio nedum debet esse certa respectu loci, sed etiam respectu territorij, ubi est locus, secundum Bar. in l. de minore §. plurimum quoque. & ibi Marf. 7. col. versic. dicit tamen ff. de querel. ¶ Tu uerò regnicola scias, quod hodie parum seu nihil curatur de istis substantialibus. l. libellorum, sed si constat de facto ipsius non obstantibus, ac non obstantibus quibus suis nullitatibus, ineptitudinibus, procedatur ad vltiora, ut cauetur per ritum magnæ curiæ vicariæ incip. ten. Isabel la Dei gratia. & dicitur litera de supplen. defecti, post literam, detestantes, quod quidem notandum est. Id enim optima ratione sancitum est. Ordo enim in publicis iudicijs non est seruandus l. ordo. ff. de pu. in. & pulchre ad prædicta cōserunt dicta per Gul. Ben. in c. Raynuncius in uerbo mortuo itaque testatore cl. 1. num. 203. vbi refert quod in regno Franciæ extra ordinem

puniuntur delicta, & ad literam seruatur 13 rex. in d. l. ordo. ff. de pu. in. ¶ Iste similiter potest instari & peti, quod legitimetur per sona querelantis, ut est tex. in l. non ignorat C. qui accusa. nō possunt. vbi habetur, quod si aliqua mulier accusat aliquem de homicidio, commissio in nepotem, debet nrobare se esse amitam & tenet Bald. in l. vxor. 1. colum. in medio. C. qui accusare nō po. & plenè habetur per Felin. in cap. primo. de accusa. & debet opponi & peti hoc 14 ante litem contestatam. ¶ Item successiue potest opponi exceptio legitimaris personæ querelantis, ut iō dicit Felin. & debet opponi, ut dixi, ante litem contestatam, nisi superuenisset post litem contestatam, & ante litem contestatam, non erat in rerum natura, secundum Bart. in l. inde Neratius ff. de fideiussor. & est textus in l. is, qui reus ff. de publi. iudi. & habetur per Felin. in d. 15 c. primo. ¶ Et primo potest opponi, quod est mulier, quæ accusat, quæ repellitur ab accusando, ut l. de crimine. C. qui accusa. nō possunt & hoc propter sexus fragilitatem: hoc tamen non procedit, si suam suorumque iniuriam prosequitur. l. 1. ff. de accusa. tio. & l. 2. & l. vxor. & l. senatuscon. C. qui accusare non possunt. & ibi per Doct. Item fallit in crimine simoniæ, quia in eo admittitur, licet nō respiciat proprium interesse, uel suorum. item fallit in crimine hæresis, & læsæ maiestatis in crimine dilapidationis prælati, videlicet, sui superioris. item accusat de falso testamento. l. senatusconsulto. & vide Aymo. Craue. in 16 consilio. 230 in secunda parte. ¶ Et in tantum est hoc verum, quod quando mulier accusat prosequendo suam, uel suorum iniuriam, præstatur omnibus accusare uolentibus, qui non prosequuntur suam, uel suorum iniuriam, ut est casus in d. l. nxor. uersic. nisi ad te & ibi Salicetus. si autem in accusatione de iniuria suorum concurrunt mulier, & masculus, tunc etiam si masculus sit in vltiori gradu, præstatur tamen mulieri. l. 3. ff. de libe. causa. masculus enim admittitur ad accusandū de iure communi, femina uerò de iure speciali. l. eius militis §. militia missus. ff. de testamento militis secundum Salicetum & Baldum in dicta l. vxor. si uerò nec femina, nec masculus prosequitur suorum iniuriam, casus

quo mulier admittitur, si masculus est habilis, ille p̄fertur mulieri, si verò sit inhabilis, erit locus gratificationi. l. 4. §. sed & si mulier. ff. de liberis homi. exhibendis. secundum Salicetum in dicta l. uxor. & sequitur Angelus de Aretio in lib. malefici. in uerbo, nec non ad quarelam. in 5. colum. & sequitur Gandi. in libro malefici.

17 in titul. qui accusa. possunt vel non. ¶ Itē tantum hoc procedit, quòd mulier accusare potest de morte filij spurij, & filia sacerdotis de morte patris, secundum Angelum in l. 1. ff. de accusatio. & sequitur Barto. ibidem. sed Bald. in l. 1. C. qui accusare nō possunt in primo casu distinguit, quòd aut de filijs naturalibus, & potest indistincte: aut de alijs filijs, quos dignos naturalitate non censet lex; & tunc si sunt nati ex certo cōplexu, potest accusare mulier quia naturalis dolor illos impellit, aut ex incerto complexu, ut vulgò concepti, & tunc aut per respectum ad maternam lineam, & admittitur; aut per respectum ad lineam paternam, & non admittitur. vide Felinum in c. nonnulli. de rescript. Angelus Areti. in libro malefici. in uerbo, nec non ad quarelam part. in secunda columna. ¶ Item uxor potest accusare de morte sui uiri, ut est gloss. in cōstitutio in cōcipiente, summo periculo. quam sequitur ibi Afflictus in nono notabili. quia si potest de morte sui cōsobrini accusare, ut dicta l. uxor. & l. sororem ff. de his, quibus ut indignis. & in l. secunda. ff. de accusatio nibus, multo fortius de morte mariti, & hoc propter suum interessē, non propter interessē mariti quia uxor non agit de iniuria facta marito. lege quod si uiro. ff. de iniurijs. nisi concernat etiam suam iniuriam, ut nota. in §. patitur. in titu. de iniur. & idem procedit in sponsa, ut dicit Areti. in d. §. patitur. in gloss. in uerbo, per uxorem. in fin. & Afflict. ubi supra, uide Boer. in d. decisio. 233. secunda parte. ¶ Item mater potest accusare de morte filij. ut d. l. uxor. & l. fenatus. C. qui accusa. non possunt. l. de crimine. co. titu. & probatur in constit. regni. summo periculo. & ibi. no. gl. ¶ Verum si concurrunt pater & mater, p̄ferretur pater ratione patrie potestatis, & ratione ordinis literarum, ut est text. in d. constit. summo periculo. & ibi not. Afflict. in no.

21 no. nor. & no. Sali. in d. l. uxor. ¶ Sed si pater comisit, mater potest accusare. secundū Salicetum in dicta l. uxor. & sequitur Afflict. in dicta constit. summo periculo. in nono. no.

22 & ita uidi iudicari. ¶ Et soror potest accusare de morte fratris occisi etiam si frater renuisset, & fecisset pacē cum interfectore. secundum Afflictum in constit. in flitarij non per calendas. in fina. columm.

23 ¶ Nam feminis competit ius uindictæ iudicialiter accusando; & ab eis debet etiam haberi pax. ut pulchre concludit per plura Boer. in decisio. 221. in prima parte. nu. 2. cum pluribus sequentibus. p̄ quibus uide Tiraque. in tractatu. de legi. cōm. in prima lege. nu. 5. & Guliel. bene. in repe. ca. Raynutius. in uerbo, duas habes filias. nu. 130. f. 29. & an sororibus interfectis obstat sententia absolutoria lata p̄ reo citatis omnibus præter ipsas sorores, uide Bal. conf. 24430. in quinto lib. ¶ Item cōmater potest accusare occisores sui compatri. secundū Boer. in deci. 233. ¶ Item secūdo principaliter potest opponi, quòd alieno nomine accusat, quòd non est licitum l. 2. C. qui accusa. non possunt. & procurator, tutor, curator, & actor, administratorio nomine accusare non possunt, ut dicit etiam ibi Salicetum, quando uolunt accusare, debent accusare nomine proprio: ad utilitatem tamen dominorum suorum, ut dicunt Docto. & Barto. in l. 11. §. primo. ff. de accus. sed hanc cautelam impugnat Ang. de Areti. in lib. malefici. in uerbo, nec nō ad quarelam. in quinta colum. uersic. tertio. Gadi. in suo opere malefici. in titulo, qui accusa. possunt nō, secunda colum. uersic. item accusare prohibetur, approbat dictam cautelam, dicit tamen Iacob. Bur. in addi. ad d. locum, quòd ad euitandum opinionem potest cogitalis accusator, ut declaret, si accusat alieno nomine, an proprio. & hoc per l. si duo ff. de solut. & l. qui. in princ. ff. de tutel. Aduerte tamen quòd hodie de iure regni indistincte Syndic. uniuersitatis, & procurator mulieris coniugatae possunt accusare alieno nomine constit. generalia iura, & habetur latè quòd Capit. decisio. 5. Et licet Afflict. in d. constit. Generalia iura dixerit requiri, p̄ Syndicū habeat speciale mandatum, id uerū est, in Syndico particulari, nō autem in uniuersali. ut dicit Capit. ubi

supra,

pra. Imò videatur sentire, quòd etiam specialis possit accusare, & si dubitet ut de mandato debet admitti cum cautione rati.

26 ¶ Prædicta tamen non habent locum in fisco, illustribus personis, mulieribus honestis, & minoribus; nam omnes istæ personae possunt per procuratorem, tutores, & curatores accusare, ut habetur per Afflict. in constitutio. beneficium in secunda glo. & in constitutio. generalia iura. INQ. VI. Nunquid in eodem libello plures possint proponi quarelae de diuersis factis, quæ diuersis legibus puniuntur? I. V. D. Dic, quòd August. Ari. in addit. ad Angelum de malefici. in uerbo & ad quarelam nu. 64. refert ex mente Angel. quòd si quis accusat prosequendo suam, uel suorum iniuriam, potest de diuersis factis in uno libello plures accusationes facere. & id uoluit Ange. ut ipse refert in l. 1. C. si re. uel actor, mor. fuer. in fi. & est ratio, quia non differt forma procedendi in criminalibus. a civilibus, & in civilibus potest quis conueniri in eodem libello de pluribus rebus.

27 ¶ Item potest opponi, quòd tacite uel expresse renuntiauit accusator accusationi l. accusationē. C. qui accusa. non possunt. & est ratio, p̄pter uarietatem euitandam. secundum August. de Ari. addi. ad Angelum de Areti. in lib. malefici. in uerbo, nec nō ad quarelam. in sexta columna in uersic. quarto: dicit, quòd hoc procedit post quarelam institutam, non ante, quia tunc, si quarela non fuit proposita, potest proponi. p̄ text. & ibi Bart. in l. 4. §. si his. ff. de sepul. uio. & ibi Ber. de Landria. allegat Barba. consil.

28 ¶ Hoc autem uerum est in tacita renuntiatione, ut quo ad suum cōmodum accusationem prosequi non possit, sed tãquam unus de populo bene potest, sed secus est in expresse renuntiatione. quia nec tantum unus de populo potest, ut inquit Bal. in l. accusatione, prima colum. C. qui accusa. non possunt & sequitur Afflict. in constitutio. accusatorem. in fi. col. ¶ Et est notandum, quòd si accusator post litem contestatam nō comparat in termino sibi præfixo, uidetur tacite desistere, & tacite renuntiare accusationi instituta. ut est text. & ibi no. Affl. in quinto no. in constitutio. accusatorem. ¶ Item est notandum, quòd ille, qui tacite desistit, si allegat iustam causam qua

re fuerit contumax. poterit prosequi accusationem, & illam probare, ut l. si accusatoribus. C. de accusa. & in l. & si sine. ff. de minori. sed ille, quis expresse renuntiat accusationi, non poterit ulterius prosequi accusationem iam institutam. quia ad ius expresse renuntiarum nō datur regressus. l. si filius. ff. de minor. l. item quæritur. §. si uenditor. ff. de ædi. & firmat Afflict. ubi supra. ¶ Et est sciendum, quòd de iure constituti, regni. in criminibus ingerentibus poenam sanguinis, nullo modo licet desistere. & transigere. neque pacifici gratis in quacunque parte litis, & trãfactio uel pactum factum non ualet, si curia ipsam, uel ipsum nō acceptat, ut habet in constitutio post citationem. iuncta constit. priusquã citatae partes, & procedit hoc indistincte ante comparitionem partium, & post comparitionem, tam ante litem contestatam, quam post, & iudex non obstante transactione potest prosequi ex eodē processu, & non est necesse incipere processum de nouo. ex quo transactio non ualet, & sic in regno est correctã dispositio legis, transigere. C. de tranfa. in eo, quòd permittit transactionem in poenis sanguinis. & si transactione aliquo dato accusatori, ut à lite discedat. si quidem fiat antequã citatus & accusatus compareret, punitur accusator ad dupl. m. eius quod recepit, quam poenam fisco persoluit. si uero fiat post comparitionem accusati, & ante litem contestatam, punitur accusator ad decem augustales fisco applicandos, si uero fiat post litis contestationem, tunc puniuntur ambo, scilicet, accusatus, & accusator ad duodecim augustales pro quolibet, & nihilominus iudex potest causam prosequi, ut probatur in dicta constit. ibi, causa nihilominus suo ordine. sed secundum formam ritus, si partes se cōcordant sine licentia curiae puniuntur ad x. tarenos tantum. ut est ritus in nu. 228. incip. item quòd si partes. bene tamē potest aliquid accipi per accusatorem ab accusato pro estimatione damnorum & expensarum, ut tamen non incidat in poenas præfatas. ut probatur in §. 1. illius constitutio. non tamen intelliga, ut tunc ualet transactione in prauidicium fisci, quia nunquam ualet, sed solum euitatur poena. si uero sumus in criminibus non ingerentibus:

pœnam sanguinis non est permiffa tranfactio, nisi in crimine falsi. & sic concordat cum iure communi, sed in iniurijs leuibus permittitur tranfactio, & pactum antequã partes compareant coram iudice post citationem, sed post comparitionem non permittitur, ut colligitur ibi a contrario sensu, & bene declarat Maria. in sua prac. in 6. & vltima parte, num. 63. per totum.

32 ¶ **IN Q.** Quid si de delicto sit tranfactum cum parte, an alius possit accusare? **IVD.** Dicas, quod vbiunque sit tranfactio, etiam si in casib. permiffis, non excluditur ab accusando, nisi ille qui transegit, alius autem tertius non excluditur, sed admittitur ad accusandum, & si ista tranfactio nõ valuit, potest ipse idem tranfigens profequi, secundum Feli. in c. de his. de accu. col. 1. vers. 1. limita. & ibi Abb. & alij Doct. potest etiam fiscus inquirere, non obstante tranfectione, in casibus, in quibus tranfactio fieri non potuit in præiudicium fisci, verum licet nõ obstante tranfectione, ut dixi tertius admittatur ad querelandũ, non tamen potest profequi eundem processum, super quo tranfactum est, nec etiam iudex ex officio, sed oportet de nouo formare alium processum, & hoc in casibus, in quibus est permiffa tranfactio, in casibus uerò non permiffis potest accusator & iudex profequi eundem processum, secundum Bar. in l. tranfigere. C. de tranfa. col. j. in fi. & col. 4. in 4. oppo. & sequitur Alexã. ibi in 4. colum. & magis communiter scribentes. & plenè per Maran. vbi supra num. 48. Sed si est tranfactum cum curia, & parte. in casibus permiffis, vltimus non potest molestari, ut per Pau. Grillan. in tra. de re la. carce. in 6. quæstio. ut quia facta sit compositio. quia tunc fit abolitio processus, ut per Pau. de Put. in lib. syn. li. in verbo, compositio & Pau. Grillan. vbi supra. quæ compositio fieri debet lite pendente, non lata sententia, quia tunc nõ possit fieri absque autoritate principis. item debet fieri cõpositio ex causa rationabili, ut quia nõ est solitus similia, vel alia delicta patrare, sed est honesta persona: item debet fieri, quando non plenè constet, aliàs crimine iniquo dato debet ferri sententia, nisi de iure posset minorari pœna ut habetur per Pa. Grilla. vbi supra in tit. de compo. in prin. sed in

regno extat i ius magnæ curiæ vicariæ incip. item quod nullus. quo cauetur, quod non valet compositio, nec fieri debet, nisi crimine verificato. item debet fieri compositio parte concordata, vt sunt plures ritus inci. item seruat ipsa curia nullum. itẽ quod dictus locum tenens: item quod vbi proceditur. item compositio non potest fieri in criminibus enormibus, & maximè ubi officiales non possunt commutare pœnas, ut est in regno per pragm. inci. & quia facilitas. ubi tamen venit imponenda pœna corporis afflictina, & non aliter. ¶ **FIS.** Quid in crimine vsurarij, si accusator desistit ab accusatione ante sententiã, an iudex possit procedere? **INQVIS.** Videtur dicendum, quod non, quia in crimine in quo venit imponenda pœna publicationis omnium bonorum (vt est crimen vsurarij) permiffa est tranfactio, secundũ Mod. Per. in l. tranfigere. C. de tranfa. & ibi Lance. Dec. col. pe. & Alex. consil. 9. in 2. colum. in 2. volum. sed dicit Bar. in d. l. tranfigere col. 2. quod vbi permiffa est tranfactio (parte desistente, index cognoscere non potest ergo &c. ¶ **IVD.** In contrarium est Doct. Aud. de Iser. in consil. vsurariorum. quem sequitur Afflict. ibi in gl. in verbo. desistenti. ubi dicit, quod parte desistente, iudex procedit, argu. l. 3. C. de abolitio. & de hoc est ritus magnæ curiæ vicariæ incip. si moritur. sub rubrica. quid accu. de curia p̄t procedere. ¶ **FIS.** Vtrum perempta instantia possit quis accusari? ¶ **IVD.** Dicit Salic. in l. 3. aliàs, quod de crimine. in 2. colum. 4. oppo. de accusa. quod aut perijt instantia culpa iudicis, & potest iterum accusari, aut perijt culpa partis, & iterum non p̄t accusari, & ita in indiuiduo decidit Capi. In 35 decisio. 206. incipien. in causa. ¶ Item potest opponi, quod sunt de personis, quæ prohibentur accusare. de quibus per Ange. de Aret. in lib. male. in uerbo, nec nõ ad quærelam. & per Gandi. in opere suo. in tit. 36 tu. qui accul. pos. nel. non. ¶ Et generaliter potest opponi, quod non profequitur suã, vel suorum iniuriam, & quod in regno est sublata popularis accusatio, vt dicitur ritus magnæ curiæ vicariæ incip. Item quod nullus laicus. Est tamen sciendum quod omnes illæ personæ quæ prohibentur accusare (de quibus per Ange. ubi supra) si profequitur

quæretur suam, vel suorum iniuriam, possunt accusare: & non aliter repelluntur. l. hi tamen omnes. ff. de accu. in prin. si sunt iudij, & discretiones capaces. ¶ **FIS.** Vtrum filius familiars possit accusare absque consensu patris? **INQ.** Videtur, quod non secundum Specu. in titu. de accu. in prin. vers. sic. sed quid si accusator filius. ¶ **FIS C.** Contrarium opinionẽ tenent Di. Barto. & Ange. & Imo. in l. fi. §. 1. ff. de verbo. oblig. & Bar. in l. inter liberat. §. 1. & in l. filius familiars. ff. de adulter. quod non requiritur patris consensus. & ita firmat Angel. de Aret. in li. malef. in verbo, necnon ad quærelam. col. 2. 4. vers. quæro, quando. ¶ **IVD.** Hanc vltimam opinionem ego tenerem, si non esset ritus magnæ curiæ vicariæ incipiens: item seruat ipsa curia, quod quando qui vult, quod filius familiars non admittitur ad denuntiandum, vel accusandũ absque obligatione, cui internatiã cõsensus patris. & sic cogitare. **FIS C V S.** An laicus possit accusare clericum primæ tonsuræ? ¶ **IVD.** Dicas, quod non vt decidit Anto. Corset. in sing. in verbo, accusatio & vide dom. Alexan. in conf. 8. incip. super hac consultatione in 2. colum. 1. lib. quod quidem credo nõ procedere, si prosequitur suam, suorumq; iniuriam. ¶ Item potest principaliter opponi, q; ipse primo accusant accusatorem suum quo casu p̄t de re accusatione non p̄t accusari in quodubio diuersimode reperitur statutum de iure cõi, & de iure regni. nam prim. dicit Angel. in lib. malef. in verbo, necnon ad quærelam. nume. 16. distinguens, quod aut nomen rei receptum inter reos, aut non, aut vsq; ad cõclusionem in causa, aut post conclusionem in causa, aut vsque ad sententiã, aut post sententiã. primo casu post nomẽ rei receptũ ãt in: er reos, & tunc aut vult inscriptionem accusationis facere ad finẽ ne sibi currat terminus, & ut post sententiã possit accusator profequi accusationem, auditur. ut l. neganda. C. qui accu. non po. siue accuset suum accusatorẽ, siue alium, dummodo nõ faciat in fraudem, ut tander executionem sententiæ ferendæ. aut vult accusare ad finem, vt procedatur super eã; & tunc aut suam, aut suorum iniuriam profequitur, & audit contra quemlibet, siue de maiori, siue de pari, siue de mi-

nori, vt d. l. neganda. si autem suam, vel suorum iniuriam non profequatur, & tunc aut vult accusare de maiori crimine, & p̄t quẽlibet siue accusatorem, siue extraneum accusare. d. l. neganda. Sed in hoc est aduertendum, quod iste, qui reaccusat, aut reaccusat de maiori, quod quidem si est verum & probetur, & extinguitur ex toto crimẽ obiectum contra ipsum nunc reaccusantẽ, & tunc non solum non auditur, sed imponitur ex toto silentium ipsi primo accusanti super sua accusatione, donec secunda accusatio discutatur. & ex euentu causæ procedatur postea, vel non iste, est casus l. 1. C. qui accu. non po. aut delictum, de quo sit reaccusatio potest esse tale, quod ipsum poterit esse, & etiam poterit esse crimẽ primo loco intentatũ, & tunc auditur, ut super secundo pariter procedatur, sicut proceditur in crimine, quod sibi ascribitur iste est casus d. l. neganda. Si autem vult accusare de pari, uel minori, idq; post nomen suum receptum inter reos, nullo modo auditur. vt l. is, qui reus. ff. de pub. iud. siue extraneum accuset, siue suum accusatorem. fallit in vxore obijciente de lenocinio, secundo casu principali nulli dubiũ est, q; nisi à lege prohibeatur, permittitur ei reaccusare suum accusatorem, & quemlibet aliũ, siue de maiori, siue de minori, siue de pari, siue suã, suorumq; iniuriã profequatur, siue non, et ad finem, ut super sua accusatione procedatur. & isto casu, si accusat suũ accusatorem, & discutit sup utraque. Si autem accusat extraneum, tunc quãdolibet potest, procedere, ut solentior erit verumtamen citatus pro uno iudicio, non cogetur cõparere p̄ alio. Tertio casu principali post cõclusũ in causa, & ante sententiã: & quarto casu principali post sententiã, & tunc aut fertur absolutoria, & clarum est, q; accusatus accusare potest de quolibet crimine, aut fuit condẽnatoria, & tunc aut fuit condẽnatus de crimine primato tantũ, & per consequens non fuit effectus infamis, & potest quẽlibet de quouis crimine accusare, aut fuit condẽnatus de publico iudicio, & sic est infamis, & tunc aut vult accusare extraneum de nouo, & nullo nõ auditur de alio crimine, nisi pro crimine læsæ maiestatis, aut vult accusare suum accusatorẽ, & tunc aut per sen-

rentiam debet perdere vitam naturalem, & non potest, aut libertatem, & civitatem tantum, & potest, hæc sunt verba Angel. ubi supra. sed in regno sunt iura municipalia, quæ observantur in regno, ut in ritu incip. item servat ipsa curia. & in ritu incip. ite si quis, vel signa accusatus quibus cauetur, quod accusatus non potest nec ipse, ne que mater, neque pater, filij, fratres, nec singuli familiares, nisi eodem die, & ex novo delicto accusari, & similiter est e. incip. legillatoris. ubi cauetur, quod nullatenus accusator potest per accusatum reaccusari, siue de maiori, siue de minori crimine, siue prosequatur suam suorumq; iniuriam, siue non, sed si querela fieret, præstatur fidei iussoria cautio de stado iuri determinata prima querela, verum potest accusari de novo delicto, verum si ambæ querelæ procedant ex eodem fonte, proceditur super utraque vt refert fuisse decisum in sacro

41 regio consilio Gramma. in decis. 54. **F I S C V S.** Quid si est facta querela à personis prohibitis, an si non opponatur, sit nullus, quicquid fiat? **¶ I V D E X.** Dicas, quod non, sed debet opponi, secundum Barto. in l. 1. ff. ad Turpilia in §. accusandam & ibi Alexan. & habetur per Alexan. in l. eleganter. §. si quis post. ff. de condi. indeb. **¶ Vn** tamen sciendum est in hac materia, quod est principalis, & sicut fundamentum in domo, quod negligentiis illis, quorum magis interest, accusare, admittuntur illi, quorum minus interest, ut est gloss. not. in l. senatus consul. C. qui accu. non pos. & ibi not. Salyc. tamen illos, quorum magis interest, pœnitere potest vsque ad contestationem litis exclusivæ, & admittuntur ad accusandum, ut est tex. not. in l. 3. §. item si is, cuius interest. ff. de sepul. vio. ubi optime probatur. & not. Salic. ubi supra. & Alberi. de Rosa. dicit in d. §. item is, cuius interest, quod ante contestationem litis non dicitur perfectè ius quæsitum alteri accusanti, ita, quod priores per pœnitentiam non admittantur. & de his omnibus est tex. no. in l. sepulchri. ff. de sepul. violat. ubi dicit prius esse admittendos illos, quorum magis interest, & illis cessantibus, admitti, quorum minus interest, qui si postea velint accusare, & reperitur in accusatione processum vsque ad condemnationem, vel saltè

vsque ad contestationem litis inclusivè, secundum gloss. in d. l. sepulchri. non debent admitti aliquo modo ad accusandum. & quamvis sint primò citandi illi, qui ad accusandum prius debent admitti, quam alius admittatur, tamen dicit Boer. in decisio. 120. in prima parte nume. 8. quod de stylo curiarum quilibet proximior admittitur, vsquequod alius magis proximus apparuerit instigans: quæ omnia notes in actu pratico, quia habui in facto Salerni, tempore quo ibi erã iudex, sub die 6. Nouembris.

43 an. 1547. & servavi, vt supra. **¶ Et nota,** quod Boer. in d. decisio. 120. late dicit, an pater præferatur in accusando de morte filij fratribus, & nepotibus ex ipso filio præmortuo, & plura dicit, tandem verò concludit, quod pater præferatur, nisi pater coluderet, & componeret cum occisore. verum si fratres, & nepotes ex filio voluerint interesse accusationi, & simul concurrerint, tunc admittentur omnes simul de æquitate, pro ipsorum interesse. & ibi habetur, an patre remittente admittantur fratres, adde etiam, quod quilibet tertius potest comparere, & instare. si sua interest. secundum Aymo. Graue. in conf. 230. in secunda parte.

44 **¶ Et an,** & quando pater possit remittere iniuriam factam filio, vide Boer. in decisio. 120. in prima parte. ubi ponit regulam cum pluribus fallentijs, & Iaco. de Bellouis. in sua praxi. cri. in verbo, quod dicitur reus, in tit. de iniur. in 7. colum. ubi plenè. & adde, quod si est facta iniuria filio per coniunctam personam, non potest pater eam remittere, licet aliàs posset, ut habet per Ludo. de Roma. in singu. quod & refert & sequitur Marsi. in l. diuus Adrianus. ff. ad l. Pom. de par. nume. 2. **¶ F I S.** Quid si filius alicuius effectus fuerit monachus, & fuerit occisus, quis præferatur in accusando, patere ipsius, an abbas, seu prior monasterij? **¶ I V D.** Dicas, quod vterque admittitur, pater, & abbas, quilibet pro suo interesse & remissio vnus non obest alteri, quominus agere possit, ut habetur per Boer. in decisio. 22. in prima parte per totam. An vero religiosus iniuriatus remittens iniuriam, possit demum agere contra iniuriantem nomine monasterij, vide Iac. de Bellouis. in praxi. cri. in titu. de iniur. in verbo quod dicitur reus malitiosè. in 10. colum.

46 iur. ubi tenet, quod sic. **¶ I N Q V I S I T V S.** An sufficiat habere pacem à maiori parte? **¶ I V D.** Dicas, quod sic, ut voluit Bar. quem sequuntur doct. in l. 4. §. Cato. ff. de verbo. obliga. & sequitur Boer. in decisio. 221. prima fa. num. 3. de hac questio. ne abundantissimè vltra omnes vide Pet. à Pla. epitom. delicto lib. 1. c. 46. sed tu regnicola, aduerte, quod facta est de novo ordinatio regia, & pragma. qua cauetur, quod nisi omnes qui de iure debent & possent querelare, remiserint non poterit fieri tractatio seu compositio. **¶ F I S.** Nunquid socius possit accusare de morte socij in mercatura, vel in aliquo artificio? **¶ I V D.** Dicas, quod sic, ut dicit Masuer. in sua praxi. cri. in titu. de expensis, inter. & damnis. fo. 107. col. 2. vers. item propter homicidium refert ac sequitur Nicol. Boer. in decisio. 233. in secunda parte. **¶ Item solet instari** quod accusator falsitatis declaret, in qua specie prætentatur falsum, & in quo loco, & in qua parte. in quo Capi. in decisio. 79. arguit pro & contra. tandem verò videtur sentire, quod non teneatur. **¶ I N Q V I T.** Nunquid ad exigentiam accusati, vel institi teneatur iudex inquirens, uel accusator declarare idem commissi criminis, & vt dicendum, quod sic, per doctri. Bartol. in l. 2. §. si quis Ephesi. ff. de eo, quod cer. loco. & in l. is, qui reus. vers. sed quæro an in accusatione. ff. de publi. iud. ubi dicit, quod æquum est, quod declaratur ne auferatur reo defensio, & ut libellus sit talis per quem reus plenè instruat, an velit cedere, an verò cõtere. vt l. 1. ff. de eden. & facit pro hoc l. pen. ff. de interro. actio. **¶ F I S.** Sed contrariam opinionem tenuit Imo. in in d. l. is. q. reus motus. quia in l. libellorum dicitur, quod non debet cogi accusator apponere diem. nec obstat. l. pe. ff. de interro. actio quia illa debet intelligi in casibus in quibus a iure non reperitur facta pmissio in specie specificata. quia clausula generalis non refertur ad specificata. ut l. do. li clausula ff. de ver. obli. **¶ I V D.** Ego puto opinionem Batt. esse veriorè, & sic, quod debet declarari. & hoc per id. quod ipse met dicit in d. l. libellorum. vers. circa tempus. in si. quia, accusator propter hoc non grauat, quia licet cogatur apponere diem non tamen probare; & si non probat, non

per hoc reus absoluetur. & ita firmat An. de Are. in lib. male. in verbo, de anno præfenti. & hanc opinionem dicit Augu. de Arim. in addi. & Bald. in l. 1. C. de re iudic. & Roma. in l. Pomponius. §. rei perduellionis. ff. de acqui. hære. intelligendo tamè opinionem Imo. in d. l. is, qui reus. procedere, quod non possit iudex cogere querelam ad instantiam partis, ut declaratur dies, sed ex officio bene potest, & ita intelligatur opi. Barto. potest tamen pars implorare officium iudicis, ut declaratur dies. sed dicit Ang. ubi supra, quod ita demum cogitur apponere diem, si reus exprimat in iudicio diem, in qua vult facere defensiones secundum Sali. in l. pen. C. de accu. hodie autem vanum esset petere hoc, in tribunalibus regijs, & nunquam obtineretur. sed aduerte quod nuper dum in ciuitate Campanæ in quadam causa cuiusdam criminis fuisset petitum declarari diem? & non fuisset ibi declarata, fuit adita regia audientia, & fuit dictum, quod debeat declarari, sed appellata fuit magna curia & credo quod reuocabitur decretum illud quia totum absque causa. **¶ F I S C V.** Nunquid accusans aliquem de voluntate Titij ibidem præfentis, videatur accusare de mandato Titij? **¶ I V D E X.** Dicas, quod non, secundum Barto. & Dyn. in l. post. dotem. 4. colum. vers. ecce accuso Titium. ff. solu. matris. & per Flori. in l. sed & si quis. §. si duos. ff. de vsufu. **¶ An concubiniarius possit accusare eum, qui carnaliter cognouit eius concubinam?** dicas quod non, nisi sit eius patronus secundum Bartol. in leg. si vxor. in principio. ff. de adulter. & ibi per Alexandr.

52 **¶ Et est aduertendum, quod accusatio contra syndicum, quod non denuntiavit maleficium commissum inter Titium, & Scium, non tenet, non specificato loco commissi delicti.** secundum Bald. in leg. 1. C. de his qui. ut indi. & l. actor. C. de probat. & Bal. in addi. Specu. in titu. de libe. conce. uer. ac

53 cuso. **¶ F I S.** Intra quantum tempus debet fieri accusatio memoriæ hominis in casibus, in quibus permittitur? **¶ I V D.** Dicas quod intra quinquennium a die mortis l. 2. C. de apost. & Ludo. in singul. in uerbo. 54 bo. accusatio. 163. de crimine. **¶ F I S C.** Vtrum accusatus ab uno, possit ab alio accusari? **¶ I V D E X.** distinguendi sunt tres

tres casus. aut enim prima accusatio pen-
det, & non potest alius accusare, quia ob-
stat exceptio impeditiva processus, scilicet
ego sum ab altero accusatus. secundum Bar.
in l. senatus. ff. de accusatio. & hoc potest
evenire, quotiescumque offensus (verbi gra-
tia) accusaret, & alij consanguinei prose-
quendo iniuriarum suorum porrigerent
et quærelas. certe ista quærelæ consangu-
neorum non debent admitti durante quæ-
rela offensa: sed bene poterunt assilire
in iudicio pro eorum interesse super quæ-
rela offensa, ut ille iniuriatus puniatur suf-
ficienti pœna. nam per istam iniuriã unũ
tantum dicitur delictum, & solum semel
fuit offensa respublica, unde quando unus
accusat, agit, ut satisfiat respublicæ per
legitimam & sufficientem pœnam. leg. li-
citatio §. quod id licet. ff. de publi. unde
eo ipso, quod aliquis est accusatus semel
criminaliter, non teditur ad aliud p hæc
vnicam accusationem, nisi ut satisfiat rei
publicæ, cuius interest, ut delicta punian-
tur. Ita vulneratus. ff. ad leg. Aquil. & si-
cut si ista satisfactio esset effectualiter fa-
cta p impositione pœnæ nõ posset alius ac-
cusare, pari modo, quando satisfactio est
in fieri, quæ d pendeat processus, & hac cõ-
sideratione utitur Robert. Venu. in sua ci-
vili pract. in 6. & ultima parte. nu. 54. nat
fuit lata sententia condemnatoria ad pœ-
nam sufficientem, & minime potest ab alio
accusari. quia semel sufficienter punitus
non debet iterum puniri, ut dixi, aut fuit
absolutus sciente nouo accusatore, & mi-
nime potest accusari per ea, quæ habent
in l. si cui. §. ijdem. & ibi Barto ff. de accu-
sa. remanent ego duo casus tantum, in q
bus alius accusare potest, scilicet quando
non esset sufficienter punitus, ite quando
esset absolutus ignorante nouo accusato-
re, q suam vel suorum iniuriam prosequit
& ita clarius declarat Robert. Venu. in lo-
co supra allegato & Ange. de Arc. in libro
malefi. in verbo nec non ad quærelam. co.
53. 25. ¶ FISCVS. Quis si principaliter
offensus remitteret offensorem sui consan-
guinei possint accusare? ¶ IVD. Dicas,
q non obstante remissione unius, potest
alter consanguineus prosequendo iniuriã
suorum accusare criminaliter ex quo iniu-
ria facta vni de agnatione, censetur facta

alteri, & omnibus de agnatione. l. lex. Cor-
nel. & ibi Barto. ff. de iniur. non autem po-
test consanguineus accusare civiliter p
iniuria facta suo consanguineo, sed criminaliter
tantum, unde si formaret libellum
secundum constitutum, varietates pœnarum.
estimando iniuriarum, libellus nõ proce-
deret, ut ad longum congerit Robert. Ve-
ubi supra. num. 51. Et dico vobis vnum
quod fac. reg. con. collate. scripsit regia.
audientia principatur citra quod nõ ob-
stante remissione facta per offensum, pro-
cederet contra offensorem ad instantiam
consanguinei offensa, & hoc fecit in cau-
sa M. Ascanij Capo crasso inquisiti de
morte M. Ioannis Laurentij manganarij,
qui habuerat remissionem a dicto Io. Lau-
rentino. Et postea facta est super hoc prag-
matica. ¶ FIS. Cui competat accusatio de
pace rupta, quando ambo se offenderunt,
nec constat, quis primò offenderit? IVD.
Dicas quod nulli competit in dicto casu,
secundum Bart. in l. cum pater. §. libertis.
57 in ff. de leg. 2. ¶ FIS. An accusatio cri-
minalis detur pro leuissima culpa? ¶ IV.
Dicas, quod non, sed bene datur pro dam-
no dato iniuriöse alicui dolo, vel culpa.
etiam leui secundum Ba. in c. iniuria. 2. co.
uersu. quæro, an sit damnum, de pa. iura.
fir. quia pro leuissima non competit actio
criminalis, secundum Cy. in l. si quis non
dicam rapere. C. de epis. & cleri & Bal. in
58 d. c. iniuria. ¶ IN Q. Quid eniam si quis
offensus non conqueritur, & declarat in iu-
dicio vel extra coram testibus, quod non
intendit exponere quærelam nec intendit
in scriptis remittere, quia sibi esset dede-
cus, sed videat habere offensum pacẽ cõtra
ria, quia quod ad se spectat, nihil vlt. vide-
de an censetur remittere, & sic possit ca-
ria transigere. ¶ IVD. Dic, quod sic. tex. est
ibi no. Barto. in l. 1. §. si dominus quis est
59 §. si ff. de sena. sillania. Cogita. ¶ IN Q.
Vtrum hæredes occisi qui tenentur uedi-
care mortem defuncti possint facere pacẽ
cum occisoribus? ¶ IVD. Dicas qd
sic, ut tenet nouissimè Pet. a Plaza in npi-
to. del. c. 39 num. 25. & recolo aliàs dixisse
in pract. cri. c. an quæ nunc est in sãpa
60 & non reperitur ad manus meas. ¶ IN-
QVI. An, & quando accusator dicatur
in euidenti calumnia? ¶ IV. Dicas quod
olum

olum eo ipso, quod non probabat, erat in
calumnia præsumpta, nisi probaret cõtra-
rium: scilicet quod non est in aliqua calu-
nia, ut quia probat esse famam publicam,
vel aliter. secundum Bar. in Lathletas. §. ca-
lamniator. uer. puto autem. ff. de infra. & Fe-
li. in ca. fortis. de calumniato. & secundum
Bar. in l. 2. ver. vltimo no. C. si ser. aut li-
ber. li. 10. & Ang. in l. cū quidã. §. qd dicit.
ff. de acquir. hære. hodie autem in regno
per consili. pœnam calumniæ. de pœn. calu-
m. cons. calum. istud est correctum, sed tunc
quis punitur de calumnia, quando proba-
tur, quod fuit accusator in euidenti calum-
nia. & hoc pbato, debet iudex omnino ip-
sum condemnare ad pœnam calumniæ, quæ
est similitudo supplicij, aliàs ipse iudex pu-
nitur pœna infamiae. & duarum librarum
auri ut in c. regis Roberti incip. accusato-
rum temeritas. & probatur in q consili. pœ-
nam calumniæ. punitur autem hodie accu-
sator non probans ad pœnam, ad quam se-
obligauit ad probando, ut habetur latius
per Afflic. in d. consili. pœnam calumniæ.
63 3. & 4. no. ¶ Vnde in regno dicitur aliquis
in euidenti calumnia, quando ex actis
apparet, quod est in calumnia euidenti, vel
apparet ex legitimis præsumptionibus. ut
licet. de leg. 1. item dicitur accusator in
euidenti calumnia, si accusatus probat,
quod accusator dixit, dabo ei magnã bri-
gam. Item dicitur accusator esse id euiden-
ti calumnia, si præter id, quod non proba-
uauit suam accusationem, concurrat pro-
batio, quod accusator conuersatur cum ac-
cusato, uel si concurrat prohibitio accusa-
tionis a iure. item dicitur in euidenti ca-
lumnia in casu posito per consili. incip. pes-
simam. ut colligit hæc omnia Afflic. in cõ-
sili. pœnam calumniæ. primo nota. uersu.
iuxta hoc quæro ¶ Vnũ tamen non omit-
63 to, quod si accusator diu stetit ad accusan-
dum eius accusatio postea redditur suspe-
cta, & præsumitur esse in dolo ut cõsultit
Bald. in consili. 37. primo lib. incip. quidam
tabellio. in fin. intantum. qd Marfi. in sua
praxi. §. diligenter. num. 101. adducit hæc
doctrinam pro iudicio faciẽte in fauorem
reorum, licet incorrupte alleget Bald. in
3. li. & est in §. ¶ Et nota, quod accusans
64 de insultu debet dicere, quod stantem sub
protectione Dei, & regis securum Tit. cū

Tit. eo tempore, & loco aggressus est ut
no. in constituto. fidelium nostrorum. & ibi
per Afflic. in 2. nota. & ideo debent appo-
ni hæc uerba; quod ex tali insultu non
solum offensus fuit ipse insultatus, sed et
Deus, & rex, sub quorum protectione e-
rat ipse offensus. nam rex studet dare securi-
tatem in regno suo, ut plene cõgerit Af-
65 flic. in loco supra allegato ¶ IN QVI.
Vtrum inquisitus possit petere, qd inter-
rogetur accusator super eo, quod excludit
delictum? ¶ IVD. Dicas, quod sic. ut fir-
mat Alber. de Ros. in l. ubicunque. ff. de in-
terro. act. in fin. & ita dicit uidisse practica-
ri, & obtineri. & ideo potest peti, quod in-
terrogetur accusator, an uoluntate sua ac-
cusatus de furto rem accepit, & an testes
66 producti sint ei inimici, vel similia. ¶ Vnũ
tamen non omittam. uos scitis, quod in
regno mulieres cõiugatae, & uniuersitates
possunt accusare per procuratores cum spe-
ciali mandato, ut cauetur in constituto. gene-
ralia iura. ideo sciatis, quod in mado de
quærulando, quod fit per mulierem, & uni-
uersitates, debent apponi omnes illæ solen-
nitates & requisiti, quæ debent apponi in
accusatione: aliàs mandatum non esset ef-
ficax, ut in indiuiduo cõsultit Roma. in
cons. 40. incip. mandatum mihi ostensum
& refert & sequitur Bernar. de Landria. in
addi. ad Angel. de Areti. in libro malefi. in
uermo, hæc est quædam inquisitio in addi.
incipien. locus & tempus. quod est summè
67 notandum, quia pauci aduertunt. ¶ Vlte-
rius aduertat, quod exceptio, quod non po-
test accusari, est dilatoria, & debet oppo-
ni ante licem contestatam, & non en rei
receptum inter reos, aliàs si non repona-
tur, processus remanebit ualidus. ut l. si
maritus. §. prescriptiones. ff. de adult. & ita
dicit Barr. l. has accusare. in prin. ff. de ac-
68 cusa. ¶ Et si forte procedatur ad denuntia-
tionem aliquorum ad id deputatorum, ut
puta, istorum nuntiorum, seu baiulorum
curiæ, potest opponi, quod denuntiatores
ipsi non iurauerant in principio eorum uf-
ficiorum, quo casu non debet admitti cõ-
denuntiatio iuxta doctri. Ang. in l. si uacã-
tia. C. de bonis uacant. & Ang. de Aret. in
lib. malefi. in uermo, nec non ad denuntiam.
2. colum. in fi. & ibi uide, quæ alia possunt
opponi aduersus istos denuntiatores.

accusatione requiritur et in inquisitione. ut plene per Affl. in cōst. hi. qui. in 13. not.

2 ¶ Et advertendū est, quod officiales debēt per seipfos inquisitiones formare, nec alteri possunt eas faciendas committere, ut habetur in c. regni inci. itē iustitiarij inquisitiones. ¶ I N Primis inquirendum est, quod de anno 1550. regnantibus, & dominante, & c. sub præsidatu. & c. de mensē, & c. in loco, & c. dictus Tit. suis iuribus non cōtentus, sed animo diabolico instigatus, & spiritu nequam ductus, temere, dolose, scienter, & appensatē, non advertēs, quā graue scelus sit uxore suffocare, Lucretiā suam uxorem sub protectione Dei, & Cæsareæ maie. constitutā, & secum in eodem cubili dormiētē, suffocauit, taliter, quod mortua prope ipsū reperta fuit de mane. de qua morte fuit, & est publica uox, & fama inter homines, & per homines dicē ciuitatis, quod inquirendum est, & c. quod fuit, & c. incidendo in pœnam, & c.

3 ¶ Cum ministerio ponunt illa uerba in capitulo, temere, dolose, & c. quia quoties imponenda est pœna corporalis ex delicto, nunquam imponitur, nisi dolose interuenierit, secundum Bar. in l. 1. §. 1. ff. si quis te. li. esse in. fuer. uerf. iuxta hoc quæro & habetur per Affl. in consli. ter

5 minum uitæ. ¶ Occidens enim casu, non punitur pœna mortis, ut late per Marf. in consl. 77. nu. 7. pri. lib. & consl. 91. num. 15. in 2. lib. & consl. 128. num. 22. & consl. 37. nu. 4. in eo. uolu. & Pet. de Anca. consl. 283. & habetur per Affl. in consli. terminum

5 uitæ. ¶ Et intātum est uerum istud, ut quā si quis aliquem occidit in ludo pugnorij, uel alio ludo permissō, nō puniatur pœna mortis ut late consuluit Deci. in consl. 9. &

6 consl. 77. num. 53. pri. lib. ¶ Item in tātum hoc procedit, ut quod si rixantibus Antonio, & Bernardino, eis se interposuerit ad sedādā rixam uxor. B. eamque percussit A. prope rens. ob id illa abortum fecerit non puniatur pœna mortis, ut late habetur p. Signo. de Home. in consl. 1. incip. ista

7 tuto ciuitatis. ¶ Item intantum est uerum istud, ut debeat apparere, quod scienter & dolose. quod si maritus percussit calce, non plūmitur dolus & uoluntas occidendi & sic si moriatur ex illa percussione, nō debet pœna mortis puniri, ut plene habe-

tur per Signo. de Home. in consl. 63. Titius calce percussit. & Fran. Arc. consl. 147. uisita consultatione in 2. & 3. dubio. uerf. uenio nunc ad secundum. col. pe. & antep. & Ange. consl. 27. incip. quidam uictor de ca

8 stro. ¶ Item intātum est uerum, ut, nisi appareat delictum scelaritē & appensate cōmissum, non habeat locum tortura, ut est text. unicus & singu. in l. 1. §. item illud ff. ad Sylla. & uide ad prædicta Boer. in deci.

9 38. pri. parte. ¶ Nunc uero ad delictum principale descendendo dico, quod ex hoc solo, quod reperta sit uxor in lecto mortua prope maritum, præsumit occisa ab eo intantum, quod potest condemnari, uel saltem torqueri. & hoc ex pluribus, & pri. arg. tex. in l. si. C. ad l. Cor. de sicar. & ibi not. per Bal. ubi habetur, quod quādo crimen non potest probari per regularem modum probandi, procedit probatio quodāmodo irregularis. & ibi dicit Bald. illam legē esse notandam contra necantē suum maritum. ¶ Ibi etiam no. Salic. quod delictum præsumitur factum per existentes in domo si domi sit factum delictum. secundo probatur per tex. l. si quis in graui. §. si maritus. ff. ad Sylla. & ibi per Ludo. Ro. & in l. 1. §. si uir aut uxor. eo. tit. quia si in domo nulli serui sunt, maritus per illū

10 tex. secisse uidetur. ¶ Tertio, quia nos habemus, quod si reperiat mortuus in domo aliquis homo, resultat iudicium cōtra exitētes in domo, ut præsumatur interfectus ab illis, qui in ea erant, & ex eo poterunt torqueri, licet non cōdemnari, quia possent esse, quod eo aliquis eū sic mortuum portasset, uel ibi interfecisset, quod non potest dici in casu nostro, secundum Dyn. per illū tex. in l. 1. §. si quis in uilla. ff. ad Sylla. & ibi Ro. & Moder. arg. text. l. 1. §. si. ff. de extr. & in l. 1. in si. ff. de his qui deie. per quæ iura ibidē uoluit Par. de Pu. in li. Syndic. circa finem in uerbo mādauit. col. 5. uerf. si reperitur corpus & Ange. in lib. malef. in uerbo, fama publica. nu. 53. in casu uerō nostro non pōt præsumi, quod alius, quā uir interfecit uxorem, nec quod alius illuc eam mortuam detulerit, postquā mortua recepta est in lecto: ergo nedum resultat iudicium contra eum ad torquendum,

21 sed etiam ad condemnandum ¶ Quarto, quia ex hoc solo, quod quis mortuus repe-

riatur

tiatur prope domum alicuius, resultat p̄sumptio contra dominum domus secundū Bart. in l. ædiles. ff. de uia pu. Roma. in l. 1. §. si quis in uilla in prin. ff. ad Sy. de quo plene per Mar. An. Blan. in repeti. l. si ff. de quæst. num. 298. & ibi habetur, quomodo intelligatur quāto fortius debet resultare sufficiens p̄batio contra uirum, in cuius

12 lecto eius uxor est reperta suffocata? Quinto, quia repertus in loco delicti. & ubi quis iacet occisus, habet iudicij cōtra se taliter, quod poterit torqueri, secundum An. in lib. male in uerbo, fama publica. 4. col. uerf. quæro an vnum iudicium. allegat Bar. in l. fur. manifestus. ff. de fur. & est iudicium propinquum, ut per Bar. in l. si. ff. de quæstio. & ibi per Mar. Ant. Blan. nu. 295. cum ergo maritus sit repertus, & reperiat in eodem lecto, ubi eius uxor mortua iacebat, sequitur, quod resultat iudicium propinquum, quod ipse fecerit taliter, quod sine dubio potest torqueri, imō fortē condemnari. ¶ Sexto quia, sumus in delicto nocte commissio, & difficilis probatio. nis. quo casu admittitur probatio per cōiecturas. l. filium eum definimus. ff. de his, qui sunt sui, uel alie iur. & l. si uicinus. C. de nup. l. cōsensu. §. a barbaris. ff. de re milita. c. ueniēs. 1. in si de test. in talibus enim lex est contenta probationibus, quæ haberi possunt, quamuis plene non sunt, secundum Fede. de Sen in consl. 119. incip. nulli dubium. ubi per hoc allegat Inno. & Hof. in c. super eo. quod me. cau. & idem uoluit Bar. in l. si quis ex argentarijs. §. pen. ff. de eden. & eales probationes factæ per coniecturas in talibus casibus dicuntur manifeste probationes. l. licet. ff. de leg. 1. l. si quis locuples. ff. de manu. test. & not. & Barto. in l. si quando. C. vnde vi. ea enim quæ de nocte sūt, probabiliter ignorantur. ut no. glo. in l. si cum ex exceptione. §. in actione uerf. ignorantiam. ff. quod me. cau. quā ad hoc allegat Bal. in cap. porrō tit. quæ fuit prima. cau. bene. amitte. & plene per Alex. in consl. 20. alias. 166. in 2. lib. & per Soc. in consl. 54. in 3. lib. ¶ Septimō, quia a cō-

14 muniter accidentibus uxores solēt per uiros interfeci uarijs de causis, ergo cōtra ipsos uiros resultat iudicium, ut per Bal. in si. in si. ff. de hæredi. insti. & plene per Mar. Ant. Blan. in repe. l. si. ff. de quæst. nu. 257.

15 & 268. ¶ Octauo, hoc confirmatur ex notabili consl. Hip. de Marfil. in nu. 4. in pri. mo. li. ubi in proprijs terminis consuluit quod si reperta est uxor mortua in lecto mariti, & non constat eam mortuam morte violenta, (quia fortē fuit sepulta antequam hoc perueniret in noticiam iudicis) sed constat de fama publica eam esse mortuam morte violenta ab eius uiro, quod hoc solum potest uir ille torqueri, & sic in indiuiduo casus iste deciditur per eum, tātō magis, quando reperta sunt signa suffocationis, in uxore repeta mortua, hoc procedit, ut in seq. capitulo opatet. ¶ ITEM inquirendū est, qualiter repeta mortua Lucretia uxor dic. Ti. de mane fuit uisa, & recognita a plurib. & diuersis p̄sonis & qualiter in gutture ipsius fuerit reperta & recognita plura signa suffocationis, & mortis violentæ, & ita uerimiliter, & communi iudicio expertorū uidebatur. quod inquirendum est, & c. quod fuit, & c. ¶ Per hoc capitulū proprie probat delictum in genere fore commissum, probando fuisse uisa & recognita signa suffocationis in gutture, uel alijs partibus suæ personæ, & ante oīa hoc debet constare, ut in inquisitio procedat & hoc procedit, si hoc apparere pōt, aliās sufficit probare famam publicam esse, quod mortua fuit, & quod uolenter per suffocationem, ut dicit Hippo. de Mar. in dicto

17 consl. 5. ¶ Hæc. n. signa in gutture probat suffocationē, sicut dicimus de tortura quæ probatur per stigmata & ligaturas, quæ in brachijs apparent post torturam ar. l. stigmata. de fabri. lib. 1. 1. & firmat Par. de Pu. in lib. syndi. in uerbo, tortura. uerf. quia se pe. ibi, & adde, quia poterit. ¶ I N. Prædictis non obstantibus contrariā partem de iure ueriores esse existimo, quod prædicta sola de per se nedum non sunt sufficiens ad condemnandum, sed minime ad torquendum, & hoc ex pluribus. Et primō quia licet mors regulariter duob. modis naturaliter contingat, primō propter infirmitatem, quæ multipliciter hominem grauat, ut ait Psalmista in p̄sona humani generis, Psal. 37. Nō est sanitas in carne mea. Apprie uerō infirmitas dicitur carnis, quia elementis, & humorib. turbatis eero ipsa afficitur, inficitur, & tandē dissoluit, ad eam autem reperitur caro humana infirma, ut

vix reperitur, qui nō ab viro matris aliam quam infirmitatem secum adduxerit, quae cum frequenter molester, & tandem perimat, ut indies videmus. secundo mō mors contingit homini ex senectute, nam dicit Apo ad Heb. 8. omne quod antiquat, & fenescit, propē interitum est: haec autem senectus plena est miserijs, quae annūciāt, domum corporis cito ruituram. vnde Bo. li. 1. de consola. inquit, venit properata malis in opinata senectus, de quib. plenē Eccl. c. fi. & saepe ex senio sensus declinat, propter quod dicitur Psal. 70. Ne proiecias me in tēpore senectutis, cum defecerit vir tus mea, ne derelinquas me. & plenē enarrat Guliel. Benedi. in repeti. c. Rainutius, in verbo, mortuo testatore, el. prim. nu. 9. f. 94. taliter, quod prima facie hoc si duorū altero nō interueniente praesumatur, qd sit mortua vxor morte violenta, & sic resultet iudicium contra virum, apud quem reperitur mortua, tamē etiam alio mō potest contingere mors naturaliter ex improviso casu, & subitanea. iuxta illud Eccl. c. 9. Nescit homo hincm iuu, sed sicut capimur pisces hamo, & aues laqueo comprehēduntur, sic capiuntur homines in tempore malo; scilicet impremeditatē, & praeter intentionem varijs autem modis & causis uenit mors subitanea, & ex improviso hominibus aequaliter, infirmis, senibus, inuenibus & non infirmis, ut multis exemplis probat Guliel. Bene. in c. Rain. extra. de test. in verbo, mortuo test. el. pri. nu. 9. cū pluribus sequentibus. mors enim subitanea varijs ex causis solet evenire, aliquando propter nimiam latitiam, aliquando propter nimium dolorem & cordis tristitiam, & alijs causis, ut recitat Valer. lib. 9. in tit. de mortis nō nul. ¶ Itē mors subitanea potest evenire ex nimio cibo, & nimis abundanti cāna te cundum Galen. in lib. pri. de acc. mor. aut ut alij vertunt, de dissen. morbo. & idē Galen. in initio primi libri scribit, tempore tantiam hinc syn. n. etiam calidi & frigidi sicci, & humididi naturalem esse sanitatem, praesertim similitum partium, quam Arist. in 3. q. encyclica. prin. sectionis definit, secundam valetudinē mediocritatē quamdam esse, quae occurrat tradit Plato in Timaeo corpus rostrum his quatuor qualitatibus consistere, sicco, humido, frigido, calido, ut

quod sit compactum ex terra, aqua aere, & igne, ex quibus quum vnum plus aequo aut excedit, aut deficit, haec est corpus, & in aegritudinem labitur, & ita mediocritate ac temperamento de corporibus sublato, mutationes variae morbi, corruptiones propē infinitae irroborent, atq. inualefcit. cuius Platonicae sententiae testimonium citat Gale. in lib. de ele. sed & Alemeon quoque scribit, sanitatem in saomia contineri: hoc est, aequalitate potentiarum quarundā, videlicet, humiditatis, caliditatis, siccitatis, frigiditatis, amaritatis, dulcis, & id genus aliorum & si monarchia in his aliqua se ostentat, confestim oriri morbos, deinde quoque mortem consequi, ut retulit Plutar. in lib. postremo de placitis philosophorum, c. quoque postremo. praeterea Aristoteles in primo omnium problemate inquit, quare magnae exuperantiae pestilentes sunt? quoniam autem excessum, aut defectum faciunt, quae quidem re morbum consistere certum est. videmus enim eum, qui supra modum bibit, aut comedit crapula & ebrietate perire, contra, qui nihil bibit, & comedit, aut minimum edit, marcescere, & in pthim, hoc est tabem incidere. eodem modo, qui non dormit, aut qui minimum, necesse est morbo perire & alias infinitas auctoritates medicinae ad hoc vide per And. Tiraquel. in trac. de nobilitate. c. 3. num. 367. cum pluribus sequentibus. & num. 405. & hoc maxime procedit, si forte probaret, quod dicta eius vxor de sero comedit varios & diuersos cibos, quia ait Plinius lib. 11. capi. 53. q. cibus utilissimus simplex est: aceruatio saporū pestifera, & condimenta perniciosiora. & Galenus in commentario Hippocratis de victus ratione in morbis acutis, tradit aliorum auctoritate ciborum, varietatē praesertim verō ubi varijs consistant facultatibus esse nocentissimam, ut pote quae ingesta ipsa prope concoqui prohibeat, & in li. de iuuamentis membrorum cap. 4. scribit, res compositas ex multis rebus vel locioris esse corruptionis, quam ex paucis compositas, & alias infinitas auctoritates de hoc vide per And. Tiraquel. in trac. de nobilitate. capitu. 3. num. 452. folio. 191. & sic ex his concludit, quod cum vxor potuerit ab improviso alia morte, quam violenta, etiam natur. di. mori, etiam si reperitur mortua

a pu

apud maritum, non sit concludens probatio, ut possit maritus condemnari. ¶ Secundo hoc probatur, quia cautum est in iure, quod nunquam quis condemnatur, nisi sit testibus conuictus, vel ore proprio confessus, vulgata l. qui sententiam. C. de poe. in casu vero proposito neutrum istorum interuenit, ergo nō potest habere locum condēnatio. ¶ Tertio, quia in criminibus probationes debent esse luce meridiana clariores. l. si C. de proba. & ibi Doct. & per Spec. in tit. de iura. dela. versic. secundum est, & de teste §. 2. versic. quid si criminaliter. & de probatio. §. 1. post versic. ultimo quaritur. & Paul. de Cast. in consil. 199. incip. visa inquisitione. item probationes debent esse concludentes l. matrem & ibi Bal. C. de p. batio. & l. non hoc. C. vnde cognā. & debet esse concludentes de necessitate, & non per possibile. l. ad probationem. 2. & ibi Bal. C. de probat. versic. ex quo not. in casu vero nostro nulli dubium est, quod non sunt probationes luce meridiana clariores, & concludentes, ut patet ad sensum, ergo dicere, quod habeat locum condemnatio, ridiculum est. ¶ Quarto probatur, quod nec etiam potest torqueri. nam habemus, quod indicia debent esse in genere suo clara, & talia, quae de iure subsistant. secundum Bal. in consil. 229. incip. uerba inquisitionis. 2. colum. in 3. volum. & habetur per Marf. in consil. 88. incip. in causa inquisitionis formato. nu. 2. in casu vero nostro nō uideo indicia tam clara, & de iure subsistentia, quod maritus suffocauerit vxorem, quia ut dixi potest mors contingere etiam naturaliter ab improviso. ¶ Quinto probatur, quia probationes debent esse uerisimiles, alias eis non est standum. secundum Bald. in l. si. in si C. de eden. & Innoc. in c. auditis. de praescriptio. & per Marf. in consil. 101. incip. in praemissa causa accusationis. num. 2. 3. hic autem non est uerisimile, nec est credendum, quod vir debuisset, & uoluisse occidere uxorem propriam non probata aliqua in illa causa, ex qua potuisset moueri, cum: vir cū uxore sit una caro, unum corpus, & una anima. nam facta est uxor de costa uiri, non ex pede, ne esse uideretur ad seruitutem subsiciendā, ut dicit princeps sententiarum Lombardus lib. 2. distinct. 18. & ibi Doct. theologi. ergo nullatenus est dicen-

dum, qd ex hoc solo, quod dixisti, uir possit condemnari uel torqueri. ¶ Sexto probatur, quia dato & concessio, quod hoc solum, qd dixisti, esset indicium indubitatum, & praesumptio uolenta, quod maritus uere & ceritudinarie suffocasset uxorem, non tamen ex praesumptione uolenta, & indicijs indubitatis potest quis criminaliter damnari, secundum Gandi. in trac. suo malef. sub rub. de praesumptio. & indi. indu & Paul. de Cast. in consil. 197. incip. uisa inquisitione. in ult. colum. in prin. & Barf. Cepol. in consil. 6. incip. ueritas in 3. colum. & Angel. in l. 2. ff. de furt. & latē per Marf. in consil. 96. nu. 10. ergo in casu nostro quāto magis non est uerum, quod habeat locum condemnatio, cum nullibi reperitur, qd resultet indicium indubitatum; quod maritus suffocasset uxorem. ¶ Septimo probatur, quod nec potest habere locum tortura, cū licet sit relictum iudicis arbitrio quae indicia sint sufficientia ad torturam, & quae non, tamen tale arbitrium debeat esse iuri & aequitati colonum seu congruū alias si ex cerutice sua procederet, non ualeret, quod ageret secundum Iudo. Rom. in consil. 376. incipien. quae hio. est nūquid in pen. colum. ubi pro hoc allegat glo. in l. eas causas. ff. de condic. & demon. & hoc et uoluit Bald. in dispu. sua incip. statuto cauetur, quod forenerator. in ult. colum. arg. l. codicillis. §. ff. de legat. 2. & idem etiam dixit dom. Alexand. in consil. suo 21. incip. uis uerbis, pe. colum. & per Marf. in consil. 8. & in consil. 15. nume. 17. & consil. 24. num. 11. & consil. 63. nume. 16. dicere enim, quod sola inuentio: x. uis mortuæ penes maritum in lecto. sit indicium ad torturam, non est iuri consonum, maxime, quia poterit esse quod alia morte, quam uolenta, sit mortua, ut supra latē dictum est, ergo non potest ad torturam procedi ex eo solo indicio. ¶ Alijs non concurrentibus. ¶ IVD. Audiunt iam altercationes uestras, & sequor opinionem Inquisti, & eam puto ueriores, quod alijs adminiculis non concurrentibus, contra maritum non habet locum condēnatio, nec tortura, ut in proprijs terminis consuluit Bald. in consil. 254. in secundo lib. & plenē per Boer. in decis. 261 per totā in secunda parte, ubi inter caetera allegat d. consil. Bald. licet corrupte, dum ipsum al-

M legat

legat in conf. 122 in pri. lib. quare domine Fisce, si alia non habes, est locus liberatio- ni sub hâc iustitia cautione. ¶ FIS. Vtique alia concurrunt, videlicet:

ITEM inquirendum est, quod statim ac dicta Lucretia fuit iniurata & reperta mortua in dicto lecto, inuenerit publ. nox & fama, publicum, notorium & manifestum, non quidem à maleuolis, sed fide dignis, non semel tatum, sed pluries in pluribus & diuersis partibus, quod dicta Lucretia fuit mortua, & uiolenter suffocata ab eius marito; quod inquirendum est, &c. quod
28 fuit ¶ Fama secundum omnes in c. quali- ter & quando, de accusa. el. 2. & in l. de mi- nore. §. plurium: quoque ff. de questio. facit indicium ad torturam, & sic nulli dubium est, quod maritus potest torqueri, saltè ex istis supradictis. ¶ IN QVISITVS. Ego autem dico, quod nequaquam potest pro- cedi ad torturam etiam concurrente fa- ma ex pluribus, & primo præsupponendo, quod non est probata, ut decet. nam testes non deponentes nec nominantes saltem duos, à quibus audierunt dici, non probant nec concludunt famam secundum, Inno. in cap. qualiter & quando, 2. de accusa. Bar. in d. §. plurium quosq; Abb. in c. cum causam de testi. item præsupponendo, qd non con- cludat testes auduisse dici à maiori parte populi castri, uel villæ, ubi delictum est cõ- mmissum, ut requiritur ad probationem fa- mæ, secundum Bart. in d. §. plurium, & ibi plene Marf. & Bald. in rub. C. de probat. & Angel. in l. quid ergo. §. quantum. ff. §. de his qui no. infa. item præsupponendo, quod testes nõ exprimant causam, propter quam fama ipsa sit ortatur puta, ex tali iniuri- a, ex iniuriis, & iniuria, vel alia consimili causa, secundum Barto. in d. §. plurium, & Saly. in l. ea quidem. C. de accusat. Abb. & alij omnes in c. veniens. de testi. Item præ- supponendo, qd sit orta post inquisitionem formatam; uel post incarcerationem, quo ca- su nullum indicium relinquit, ut consulu- it Petr. de Auc. in conf. 153. incip. in genere presbyteri & Gra. voto. 34. nume. 3. per to- tum, & num. 14. Immo si bene inspiciantur doctores loquentes de hoc, & maximè Bar. in d. §. plurium, dñ dicit ibi, an verificatis omnibus istis adhuc fama faciat sufficiens indicium, & dicit debere considerari illa in-

dicia, & illas præsumptiones, ex quibus fa- ma traxit originem, qualiter uigeat, & sic secundum qualitates traditas docet facere indicium, & sic ex eius uerbis doct. dicunt firmam conclusionem non dari. unde Bal. in l. nullites. col. pri. C. de questio. & Cy. in l. si. cod. titu. & Imo. in l. ff. de hære. insit. & omnes alij, quos refert Iason in l. admo- nendi. nu. 251. dicunt famam non facere in- dicitum, & quod ista est communis opinio, & ita firmat Marfil in d. §. plurium, plures doctores allegans, & ibi limitat hanc com- munem conclusionem, ut nõ procedat in ve- hementi fama, licet ex mète omnium doc. possit dici quod fama faciat indicium, sed non sufficiens, ut puta, si testes ponant, ut su- præ dixi; exemplum, duo testes deponunt Titium occidisse Sempronium propter ini- micitiam, que erat inter eos, quia aspirabat ad eandem dignitatem, uel ob aliam cau- sam consimilem, & quod de hoc est fama à maiore parte populi, tunc tales testes depo- nentes de fama, & exprimentes causam fa- cturum indicium, quamuis de causa nõ depo- nant nisi ex auditu, sed non est habile indi- cium, nisi si ex post facto fuerint probate causa expressè per testes, ut est inimicitia, uel alia consimilis: hoc casu uerum est, quod erit sufficiens indicium ad torturam, & hoc modo intelligunt uerba docto. loquentium in hac materia & uide Blan. in repe. l. si. ff. de questio. num. 311. & 312. & Gram- ma. conf. 42. per totum, & Fran. Bru. in tra- de indic. & torm. 3. questio. primæ partis

29 nu. 32. ¶ Secundo principaliter tollit istud indicium præsupponendo, quod sit proba- tum de bona fama in genere secundum Bal. in l. ea quidem. C. de accu. §. penul. verfic. item quero, an infamatus, nisi inditum fa- me probaretur, & coadiuuaretur exteriori- bus præsumptionibus, & coniecturis uali- dioribus. isto enim casu non tolleretur, ut consulu- it Veronen. conf. 39. num. 42.

30 ¶ Imò nos habemus, quod ubi contra in- quistum extaret unum indicium tantum probato bona fama eiusdem illud facit indi- cium, secundum Bald. in l. si. in ult. colun. C. de proba. refert & sequitur Alexan. in l. si. in 3. apostilla. ff. de questio. & in consil. 90. incip. viso themate antescritto. pe. col. 3. uol. & Catal. in trac. syndi. nu. 142. incip. adde quia sæpe, & Dec. consil. 179. penult. col.

col. & ibi. allegat. Bal. in l. r. in si. C. loca.
31 ¶ Item tollitur illud indicium præsuppo- nendo, quod sit probatum, esse famam pu- blicam, quod dictus maritus nõ suffocauit uxorem, sed quod mortua sit naturaliter, ut dicit Bart. in d. §. plurium, & sequit ibi Marfil. nu. 52 & tuc dicitur probata esse ne- gatiua, non affirmatiua, uidelicet, quod pu- blica uox & fama est, Titium non fecisse, allegat, que habentur in Larbitur ff. de p- batio. ¶ Et si per curiam probatum est de fama affirmatiue, quod maritus suffocauit uxorem, & per maritum est probata fama negatiua, quod non suffocauit, tunc stan- dum est testibus dignioribus, & si testes es- sent equales, statim illi probationi famæ, que processit ex uerisimilioribus præsum- ptionibus, secundum Barto. ubi supra, alle- gat in arg. l. ob carmen ff. de testi. in si. cum sua glo. & per Mar. in d. §. plurium. nu. 5.
32 ¶ Imò plus dico, quod si per curiam proba- retur fama publica maritum commisisse delictum, & quod statim orta fuit hæc fa- ma, & maritus pbauerit, famam publicam esse, maritum nõ commisisse delictum, in uxo- rem, & quod illa, fama orta fuit post deli- ctum commissum illinc ad duos, uel tres menses, uel ultra: hæc ultima fama præua- lebit, secundum Bar. ibi, allegat casum in l. 2. circa prin. ff. quis or. in bon. pos. ser. & se- quitur Marfil. ibi nu. 54. ¶ Item ulterius est sciendum, qd si probata est fama affirma- tiua in castro, ubi est delictum commissum, & negatiua in ciuitate, tunc si qualitates testium, & cause, ex quibus fama processit, sunt equales, tales probationes sibi inuicè derogant: adeo, ut menti fides adhibenda sit. arg. d. l. ob carmen in si. & l. scripture. C. de fid. instru. & c. licet de proba. & sequitur Mar. in d. §. plurium nu. 52. & ibi Bart. sed si essent inæquales, illis, statitur, in quib. concurrunt meliores & ualidiores cause, & meliores testes ¶ Itè tollitur istud indi- cium fama, præsupponendo quod sit probatum, quod habuit ortum & principium ab inimicis maleuolis, offenso, uel affini- bus, qui tunc nõ relinquit aliquod indi- cium, cum fama debeat habere ortum a fide dignis personis, non aut à maleuolis, uel suspectis secundum Barto. in di. §. plu- rium, & ibi Marfil. nu. 34. hoc autè potest consistare probando, quod commisso delicto

affines offensi, uel ipse offensus, inimici & maleuoli inquisiti in pluribus & diuersis partibus ciuitatis id dixerunt. ¶ Itè tollit istud indicium præsupponendo esse proba- tas causas ex quibus fama processit, uide- licet, causa inimicitie, uel rancoris, si ex ad- uerso probetur fuisse factam reconciliatio- nem inter eos, & nimiam amicitiam, & amo- rem usq; ad ultimam spiritum uxoris fuisse in- ter eam & maritum, per hæc enim tollit indicium rancoris & inimicitie. secundum
37 Bar. in l. 3. §. fin. ff. de adi. lega. ¶ IVD. Vtique licet p parte fisci sit bene funda- ta intentio curiæ, tamen pro parte inquisi- ti melius resoluuntur obiecta, & de hac fama uide plenum p Marfil. in conf. 18. num. 40. primo lib. & conf. 44. nu. 20. & col. 72. nu. 20. & conf. 20. numero 21. & conf. 76. nu. 20. & conf. 88. nu. 12. & conf. 1. nu. 4. & conf. 2. nu. & conf. 49. nu. 65. & conf. 55. nu. 67. & Philip. Dec. in conf. 37. col. 3. & conf. 57. col. 1. & conf. 133. colun. 4. & conf. 272. nume. 4. Lauren. Calca. in conf. 79. nu. 29. & conf. 2. nu. 6. Gem. conf. 59. Franc. Are. in conf. 13. ibi, an fama in criminibus cu uno teste sine alijs adinuculis plene pro- bet. & conf. 73. ibi, si fama non habet cer- tum authorem, an probent iustam causam iudici inquirendi. & in conf. 103. ibi, an probetur fama si testes dicant, quod audi- uerunt a pluribus & pluribus & in conf. 122. ibi, an testes in probatione fame de- beant reddere causam sui dicti, etiam non interrogati. & Bal. in conf. 141. in 4. parte per totum, & in conf. 402. in quinta parte nume. 5. ibi, que sit fama publica, & an fa- ciat indicium & conf. 353. in quinta parte nume. 1. ibi quid requiratur ad probandam famam & conf. 79. in quinta parte num. 2. ibi, an probatio bonæ famæ præualeat p- bationi malæ famæ, & conf. 447. in 5. par- te nu. 5. & 10. ibi, qualiter probetur, & qs sit famæ effectus. & conf. 282. in quinta parte nu. 3. ibi, quomodo probetur fama, & consil. 295. in prima parte num. 2. & con- sil. 405. in prima parte num. 3. ibi, an possit probari per duos testes. & conf. 406. pri- ma parte num. 2. ibi, an testes singulares probent famam. & consil. 464. in tertia par- te nu. 6. ibi, quando sufficiat ad torturam. & conf. 77. in tertia parte nu. 9. & conf. 78. in tertia parte nu. 1. ibi, an dicatur indi- cium

cium certum, ut possit ad tortum am deueniri. & conf. 276. in tertia parte nu. 1. & consil. 123. in tertia parte nu. 4. & consil. 465. in quarta parte, nu. 9. & consil. 10. in tertia parte, num. quinto. Alexan. in consil. 10. in causa appellationis. 4. uol. nu. 8. & 9. ibi, quomodo probetur fama. & consil. 138. nume. 67. in sexto uol. ibi, quomodo probetur. & consil. 150. nu. 18. & consil. 173. nu. septimo. in 6. libro, & in consil. 101. in vi. lib. & in consil. 2. nu. 16. in septimo li. & in consilio 57. numero 7. in 7. libro, & consilio. 24. nume. sexto, in septimo li. & consil. 50. nu. 13. in 7. lib. & consil. 123. nu. 3. in 7. li. & consil. 157. lib. ibi, quomodo probetur. & consil. 284. in 7. lib. num. 11. ibi, unde probetur fama, si testes dicant a multis audistisse dici, & ibi, si est probata fama affirmatiua & negatiua, quæ præualeat, nu. 14. & Veronen. conf. 39. nu. 43. ibi, an fama in genere tollat diffamationem in specie de delicto. Aimo. Craue. in consil. 41. num. 9. 1. li. ibi, an sufficiat ad torturam. & consil. 99. nu. 1. ibi, an bona fama inquit tollat suspicionem existentes contra eum, & consil. 151. eo. lib. & consil. 88. nu. 13. ibi, an fama excuset impetrandem beneficium uiuentis, quando fama erat de morte. & consil. 41. ibi, a quibus debet habere originem. & consil. 145. eo. lib. ibi, an bona fama tollat suspensionem contra eum & consil. 182. ibi, an plene probet, ubi agitur de modico præiudicio. Stephan. Bertrā. conf. 41. nu. 16. prima parte. ibi, quomodo probetur. & consil. 37. num. 11. 2. li. ibi, si est probata fama affirmatiua & negatiua, quæ præualeat, & consil. 26. nume. 12. secunda parte & consil. 174. secunda parte ibi, quomodo probetur. & consil. 61. num. 6. in secunda parte. ibi, an faciat indicium, & qualiter sit probata. Philip. Cor. in consil. 232. nume. 14. in ij. lib. ibi, qualiter probanda. & consil. 84. primo lib. nu. 7. ibi, an probetur per testes dicentes audistisse dici ab omnibus. & consil. 198. nu. 11. in ij. lib. & consil. 465. nu. 16. in 3. lib. & consil. 62. no. 23. in primo li. ibi, quomodo probetur & consil. 329. nu. 4. primo lib. ibi, quod debet habere ortum ex causis probabilibus. & consil. 30. nume. 10. in 3. lib. & consil. 68. nu. 1. in 2. lib. ibi, quomodo probetur & consil. 10. nu. 6. in 4. lib. ibi, quod debet habere ortum ex probabili causa. & consil. 127. nu. 2.

in 4. lib. ibi, quomodo probetur. & consilio 198. nu. 11. in 11. lib. & consil. 31. numer. 10. in 3. lib. & consil. 23. nu. 9. in 11. lib. ibi, quomodo debet probari famam esse, mulierem esse meretricem. & consil. 34. nu. 12. in 2. li. ibi, quod probatur testibus singularibus & consil. 220. nu. 12. in 3. li. ibi, quod fama non probat laudabilem alicuius uirtutem, sed alias probationes coadiumat. & consil. 247. num. 24. in 11. lib. & consil. 198. nu. 16. in 2. lib. ibi, quod attenditur famæ origo & consil. 68. nume. 4. in 2. li. ibi, quod non sufficit, quod testes dicant, quod populus ita dicat, sed quod maior pars populi separatim ita fateatur. Io. Mill. in pract. cri. nu. 162. fol. 12. ibi, q. fama maleficii sufficit ad inquirendum. & nu. 31. fol. 26. ibi, quod probatur duobus testibus. Guido Pa. in decis. 301. ibi, quos effectus operetur. & Cappe. Tolosa. in decisio 279. ibi, quomodo probetur. & Abbas in consil. 81. nu. 1. ibi, fama cum alijs adminiculis sufficit ac probandum quem usurarium manifestum. & Affli. in constit. pessimam. in 8. no. ibi an accusator, qui probauit famam publicam, excusetur a calumnia. & in constit. humanitate in 5. no. ibi, an sola fama sufficiat ad carcandum, si quis fuit sub fideiussoribus liberatus, & an faciat indicium ad torturam. & ibi, quomodo probetur. & Gramma. in decis. 34. nu. 52. & decis. 4. n. 12. & de his hactenus, quare videas Fisce, si alia habes contra maritum. ¶ F I S. Alia & illa quidem urgentiora habeo, uidelicet.

¶ I T E M. inquirendum est, qualiter mortua dicta Lucretia dictus T. eam de nocte clam & occulte sepeliri fecit absque sollemnitate, exequijs, & pōpis funeralibus, quæ cōiter fieri & adhiberi solent funeribus eiusdem qualitatibus & facultatibus, & quomodo casata d. Tit. absque planctu & ululatu fuit, quod inquirendum est, &c. quod fuit, &c.

38 ¶ Clarū est, quod sepultura ecclesiastica fit cum psalmis & orationibus. 23. q. 5. ca. placuit 13. q. 2. c. quæstā §. item quare. &c. abolenda. de sepul. & Car. in cle. 1. in 25. q. eo. tit. & in tradenda sepultura attenditur cōsuetudo loci, ut habetur per Guliel. Bene. in cap. Rainutus. extra de testam. in uerbo, mortuo testatore. in prin. num. 53. ubi multa de hoc fol. 97. & quotiescunque non fit id, quod cōsuetum est fieri, dicitur clam

clam fieri. secundum Bart. in l. 2. §. fin. ff. u. bo. apo. item id quod fit sine debita sollemnitate, dicitur clandestinum, secundum eundem Bart. in l. ff. de ri. nup. & in l. 2. uersu. cu. & sic no. C. de his, q. ex pub. ratio. l. 10.

39 ¶ Sed sic, est quod clandestinitas inducit suspensionem ut no. per glo. l. 1. C. de inter. ma. & extra, de cland. despon. per totum. & per Philipp. Cor. in consil. 61. nu. 2. in 3. li. ergo resultat iudicium contra maritum sepeitentem uxorem clam non seruatis cōsuetudinibus loci, quod ipse eam occiderit. imò abscondens mortem alicuius, puniuntur, & magna in iurgit suspicio contra eum: ut habetur per Boer. in decisio. 287. in secunda parte, per totum. uide multa ad confirmationem huius dicti per Marfil. in rubrica de sicar. numero quarto, cum

40 seq. ¶ Præterea in iurgit alia suspicio contra maritum, si mortem sue uxoris non luget, nec seruat cōsuetudinem patriæ circa luctum: quod probatur, quia planctus est signum magni amoris, ut habetur in Euangelio Ioan. cap. 11. ibi: lachrimatus est Iesus. nō lachrimare. nec lugere mortē uxoris, est signum odij: & inducit suspensionem contra maritum. hinc uidemus, quod uxores non seruantes cōsuetudinē luctus maritorum defunctorū, & nubentes intra annum, efficiuntur infames, & puniuntur pēna iuris postiuui, & ultra hoc perdūt gloriam matrimonialē pudoris, cū hic actus nō sit laudabilis, nec sine rubore facie de tementis maculam cordis secundum Bal. in proce. decre. col. 3. in uerbo, pudicos. & habetur per Tiraquel. in tracta. de legi. con. nu. in 8. l. nume. 3. & plenè per Guliel. Bene. in rep. c. Raynutus. in uerbo, qui cum alia matrimonium cōtraxit num. 36. uers. 10. in tertia parte. hinc etiā uidemus, quod seruatio uindictæ, est signum amoris, ut plene habetur per eundem Guliel. Bene. in d. uerbo num. 109. ergo non seruans, exhibet signum se non amare. hinc etiam uidemus, quod uiduæ debet flere, & vestire se secundum morem regionis, ut per eundem Guliel. Bene. ubi supra nu. 177. ubi multa de uestibus lugubribus, & plura de p̄nētib. ad uiduas. unde dicitur, si fueris Romana Romano uiuito more. c. illa. 12. distin. & melius in c. si quis uirorum. 30. distin. hinc Pau. apo. ad Ro. 12. inquit, gaudete cū

gaudentibus, flete cum flentibus. & improprie est, quod maritus non lugeat, & nō sit tristis ob mortē uxoris. iuxta illud Dominicum dictum, caro infirma est, sed spiritus p̄p̄us maximè, quia uir & uxor sūt una caro, & unus debet lugere de morte alterius, secundum morem regionis ut per eundem Guliel. Bene. ubi supra num. 184. & tantò magis est indicium cōtra maritum, id quod capitulatur. quia cōcurrit etiam, id quod in sequenti capitulo dicitur, uidelicet. ¶ I T E M. inquirendum est, qualiter mortua dicta Lucretia illico uel parum post fuit uisita d. T. ridere, & cū magna letitia, & gaudio conuerti in festiuitatibus, & iocis, & gaudijs, induendo se festiuius uestibus, demonstrando intrinsecus & extrinsecus se nullū dolorē habere de dicta eius uxore, sed potius ingēs gaudiū, & letitiam, quod inquirendū est &c. quod fuit, &c. ¶ Maritus, ut dixi, tenetur lugere mortē uxoris, & contra, iuxta illud Ouidij in lib. de ponto. læta quidem lætis cecini, cano tristia tristis, conueniens operi tēpus utriusque sum. Est enim conueniens extraneis perlonis lugere alicuius uxore: est certe igitur & ipsi marito, imò è opus charitatis dolere de aduersis proximi, & cōtra est peccatū mortale gaudere de aduersis, & dolere de prosperis, quāto magis de marito in uxore, qui debet esse parriceps infortunij uxoris. l. si cum dotem. §. si maritus. & ibi Alex. ff. solu. mat. per Affli. in proce. consil. in vi. not. & in constit. iuristiarj per prouincias, in tertio not. & per Alber. de Rosa. in l. cum tale. ff. de condi. & demonstra. num. 3. ergo sequitur de necessitate, quod si cōtrarium sit per ipsum maritum, insurgit non modica suspicio contra est. ¶ Nam nemo sani capitis dicet uiros non lugentes mortem uxorum, sed magis gaudentes, & ridentes, testibus uel uisibus se induentes, non esse granados suspensionem, eos odio p̄sequutos fuisse eas, & aliquid triste aduersus eas esse machinatos. amor enim uel odium ex coniecturis p̄p̄ditur, ut habetur per Cor. in consil. 161. nu. 13. in 2. lib. qui enim amat, figuram, imaginem, & faciem eius, quem amat, suo imprimat atque insculpat animo: si itaq; amans animus tanquam speculum quod dā, in quo amati reluceat imago ut habetur

tur per Tiraquel, de legi. conu. 13 l. nu. 23. ex istis ergo exterioribus cognoscunt interiora. secundum Bart. Soc. conf. 13 1. in cip. in presenti. vers. præterea cum ratio circa princip. prima part. Bald. in l. is qui. §. diuus. de tuto. & cura & in l. si ex plagijs ff. de leg. Aquil. & Signo. de Ho. conf. 96.

43 † Et si quis videre copiosissimè quattu uir debeat amare uxorem, uide Guliel. Bene. in rept. c. Raynutius. in verbo, cuida Petr. tradiderunt. num. 75. cum pluribus sequentibus ex quibus colligetur, anoriam suspicio, si uir non luget mortem uxoris & per quot dies debeat portare vestes lugubres de iure, uide Angel. in l. si ex re. §. qua stit. ff. de stipu. seruo. num. 3 & an vxor nõ portat vestes lugubres sit infamis, uide Bald. in conf. 478. in v. lib. & Phi. in cap. 1. de testa in 3. colum. in vi. & Cap. in conf. 135.

44 ni 2. colum. † Alia enim insurgit suspicio contra maritum induentem se mortua uxore vestibus festiuis, cum debuisset se induere vestibus lugubribus. nã vestes lugubres, que solent portari ob mortem alicuius, in illa regione, aliquid conferunt, saltem quo ad vulgi opinionem, secundum Guliel. Bene. in c. Raynutius. in verbo, qui cum alia ma. cont. num. 180 nam sapientis est se conformare ritui. & habitui maioris partis. c. deus, qui ecclesiam. de vi. & ho. cleri. quoniam turpis est pars, que suo non cognuit vniverso. c. quo iure 8. distinc. portantur enim istæ vestes lugubres in signum tristitiæ: ad eod. quod dicit Angel. in l. plenum. §. acquirit. ff. de usu. & ha. quod si testator legauerit lectum mulieri viduæ, non videtur legasse culcitram de serico qui intelligitur secundum conditionem mulieris viduæ, & non de lecto pomposo. & idem si legatus esset lectus vxori per maritum, secundum Bal. in l. circa. princ. C. de leg. in d. si testator præciperet filijs eam tractari, prout ipse se eam tractauit, non tenentur ei filij e mere vestes pomposas, puta sericas, uel auratas, quas uiuente marito in honorem, & lætitiã illius portauerat. secundum Bar. in l. libertorum. §. si. ff. de leg. 3. & habetur per Guliel. Bene. ubi supra. num. c. 131. cum sequentibus. unde ex his inferitur, quod maritus induens se vestibus lætitiæ, & non tristitiæ, inclinet suspitionem non modicam.

¶ I V I E X. Quid aduersus hæc, q̄ obij

ciuntur per Fiscu, habes inquisitæ? ¶ I N. Q V I S I T. complura habeo, que in facto consistunt & pri. dico, quod dato, quod aliquid suspicio possit oriri ex prædictis, attamen probando paupertatem, propter quam causatum extitit, quod nõ fuit sepulta uxor cum p̄p̄is funeralibus, nec fuit factus luctus, & planctus secundum morem regionis: & quod ob causam non fuerint factæ uestes lugubres; item, quod ob hæc causam non fuit sepulta de die ad euitandū dictas pompas funerales, & alia, quæ solent fieri secundum morem regionis in sepultura mortuorum, ut multoties fieri solet, ob similem causam tollitur ista suspicio, paupertas enim multum prodest in hoc, sicut & alibi uidemus, q̄ paupertas excusat à multa, & p̄na arbitraria, nõ autem à p̄na ordinaria, secundum Bal. in l. acceptam. 23. q. C. de usu. & per Fran. Ari. in l. inuitus. C. de pro. item excusat à desertione, ne pauperi appellanti currant fatalia, secundum glo. in l. eorum. C. de appel. in §. super his uerò, in uerbo, inopia. & glo. vlt. in l. minoribus. C. de his quib. ut indi. Inn. in c. ex ratione eo. tit. item excusat à p̄nis. l. j. & 2. C. de secum. nup. si mater secundum nubens non reddat rationem tutelæ, priusquam secundo nubat, secundum Bal. in auth. iisdem. C. de sec. nup. item paupertas excusat et in foro conscientia, ut etiam excommunicatus absoluat non facta satisfactione ob paupertatem, ut in c. a nobis, extra, de sct. excom. item paupertas excusat, ut ppter non solutionem census, vel canonis, res emphyteotica non incidat in commissum, ut p Spec. in tit. loca. §. nunc aliqua. uerbi.

46 2. q. querit. in fi ¶ Et si fortasse maritus nõ habet hanc defensionem (quia forte dicitur est, & nobilis) potest excipi, articulari, & probari, quod inter nobiles, & diuites pompæ funerales non fiunt secundum morem regionis, ut fieri solet in pluribus partibus, ite qualiter sepultura nobilium, & personarum bonæ reputationis, ut plurimum solet fieri de nocte, & nõ de die, absque alijs solennitatibus, & vestibus lugubribus, mos enim regionis in talibus attendendus est, ut supra dixi. vel uideat, si probari poterit, quod dicta uxor semper tempore quo uixit dicebat, quod si in ultimo uitæ spiritu permitteret, ut loqui posset, sub maledictione uollet

let præcipere, ut de nocte, & absque pompa funerali sepeliretur, quia summopere ei displicebant dictæ funerales pompæ, ut uidi à nonnullis dici, uel probetur, quod dictus maritus est implicitus nonnullis oneribus, & quod deducto ære alieno parum ipsi restat arg. tex. l. at si quis impedit. §. hæc actio. ff. de relig. & sumpt. fu. si autem esset diues, & prædicta alia non concurrerent, tunc esset suspicio. ar. tex. in ea. l. §. iudex, qui de æquitate, licet posset dici, quod ob non factas pompas funerales, nulla ordatur suspicio per tex. l. si quis sepulchrum. ff. de reli. & sum. fu. uel potest probari, q̄ vxor decessit absq; prole, quo casu dos reuertebatur ad patrem, uel fratres, & quod sic ad eum non spectabat funeris impensa, per tex. l. in eum. ff. de reli. & sum. fu. iuncta gl. & l. Cel sus. ff. eo. tit. item potuerit probari, quod erat aliquis infirmus in domo, & ne ei daretur terror, fuit sepulta ita clam, & occulte. item potest probari amor, quem gerebat erga suam uxorem per euidentiores cõiecturas, ut vix negari queat, sic esse probando etiam bona tractamenta, que ei fecerat vsque ad ultimum uitæ spiritum. Item probando è contrario dolorem, & tristitiam, q̄ habuit de eius morte per alias coniecturas validiores, item probando, q̄ semper in uita summopere ibi gratulabatur dicta uxor de dicto suo uiro, item probando pudicitiam suæ uxoris, ac eius bonos mores, ut sic nulla possit imaginari causa, ob quam noluisse eam interficere.

47 ¶ Vna enim coniectura tollit aliam, ut p Bar. in l. si. C. fa. herc. & Par. in uerbo, tortura. lo. 3. uerbi. sequitur questio. & uerbi. mandauit. rex. Alex. conf. 77. vlt. col. 1. lib. & Marf. in prac. cri. §. diligenter. uer. modo ulterius. & in l. 1. §. diuus. Adrianus. ff. de sic. ite probando bonam famam, & uitam ipsius mariti. & quoad suspicionem de uestitibus, & pompis, poterit probari paupertas, & quod nõ poterat facere vestes lugubres

48 nec uestes pomposas. ¶ Item probando, quod ita seruauit in illa regione, uidelicet, quod propter mortem uxoris non solent fieri vestes lugubres, nec solet fieri planctus, sed risus, & catus, ut fit in multis partibus, ut refert Alex. in l. si cum dotem. §. si maritus. col. ultima. ff. soluto matrim. & Accur. in l. cum quidam. & ibi Barto. ff. de

annu legat & Roma. singula. 33. & est glo. in §. ultimo, in uerbo, natalibus. in l. de inge. & in ca. non licet. 33. qua. st. 4. & Pan. in ca. licet. in 2. not. de fer. item probando, q̄ hoc non fecit ob paruum amorem, quem gerebat erga suam uxorem, sed causa religionis; & demonstraret, quod debemus gaudere de morte, quia tendit ad uitam eter nam ut docet copiosissimè Tiraq. in trac. de nobilitate. c. 31. nume. 467. cum pluribus sequentibus, ubi inter cetera refert hos uer sus. Oportuit nos funeris luctu graui dolore natum maxima ad discrimina, mortuū qui, cassus est laboribus, efferre leto corde, lætis uocibus, ita autem uertit Cicero, nã nõs decebat coetus celebrantes domum lugere, ubi esset aliquis in lucentem eductus, humana uita uaria reputatæ mala, atqui labores morte finissent graues, omnes amicos laude & lætitiã exequi, plura alia exempli uide ibi, ut scias euadere has suspiciones, quia ibi habes mare magnū, & ibi uerè exprobrat ac uituperat lugentes mortem amicorum & parentum. IVDEX. Vtique licet sicut bene fundet intentionem suam, attamen ex aduerso inquisitus quam optimè eneruat, & tollit ea, quæ adducuntur in contrarium. ¶ Nam licet indicia, suspiciones, & coniecturæ, quæ adducuntur per sileum sint aliàs sufficientes saltem ad torturam, tamen quia aliq̄ coniecturæ adducuntur ad excusandum delictum, sequitur, quod ad torturam procedi non potest, ut est text. in l. 1. §. ad questionem. uerbi. nec facile. & ibi Barto. ff. de quest.

50 ¶ Hinc est q̄ indicia purgantur per probationem bonæ uitæ & famæ, secundum Bar. in l. 2. §. pe. ff. de re mil. & Alex. in l. si. ff. de questio. & Angel. in l. militis. C. eod. tit. & habetur per Cor. in conf. 48. incip. uisio, in litera. in 2. parte. ¶ Imò plus tibi dico, quod si aliqua sunt indicia sufficientia ad torturam contra reum, & aliqua sint probata indicia facientia pro reo, tunc nunquam ad torturam deueniri potest, & hoc duplici ratione, primo, quia semper in obscuris debemus inclinare in begniores partem. l. semper in obscuris. ff. de reg. iur. l. factum cuiq; §. si. eod. tit. regula in p̄nis. de 52 reg. iur. in 6. ¶ Et ubi potest capi duplex intellectus, semper debet capi intellectus per quem quis non cadat in delictum, ut latif. sine

mè habetur per Marf. in repet. l. fin. C. de pro. & per Fran. Cur. in conf. 70. incipit. ca primum. in 3. colum. ¶ Secunda ratio est, quia vnum indicium tollit alterum secundum Alexan. in conf. 77. incip. in causa accusatioms. in vlti. colum. in primo lib. & vna presumpcio tollit alteram l. diuus. ff. de in te. re. ca. accedens. de cri. fal. & late habetur per Marf. in sua pract. cri. § diligenter. nu. 190. Quamobrem videamus, num alia concurrant pro parte fisci contra inquisitum. ¶ FISCVS. Ultra ea, quæ supra ad intentionem meam fundandam adducta sunt, alia concurrunt coadiuuantia opinionem meam, & ideo attendas.

¶ I T E M Inquirendum est, qualiter dicta Lucretia die precedenti se bene habebat, & nulla infirmitas erat in ea: & quomodo per multum temporis spatium ante se bene, & incolumem habiturum die precedenti fuit visa plurima domestica seruitia facere vt antea solebat: de mane fuit reperita mortua, quod inquirendum est, &c. quod fiunt &c. ¶ Est autem maximum indicium contra maritum, si die precedenti vxor fuerit visa absque infirmitate, & incolumis, & de mane reperitur mortua: nam mori ex triplici ratione potest euenire: vel propter infirmitatem, vel propter nimiam senectutem, vel propter iniurias violentas, necnon ergo istorum interueniente, scilicet infirmitate, vel senectute, presumitur mortua ex tertia ratione, scilicet violenta.

¶ I N Q. Si bene perpendisti, quæ supra late dixi, huic indicio satisfactum videbitur quia dixi, quod alio modo potest mori contingere, videlicet, casu inopinato ex improbitate, quod accidit pluribus modis, & ideo non aliter in hoc insisto. ¶ F I S C V S.

Licet aduersus easque contra Inquisitum adduxi, aliqua sint pro ipsius parte probata, quibus prima facta videri posset ea in totum sublata, nihilominus tamen indubitanter dico, saltem esse locum torture extortit indicij coniecturis, & presumptionibus, licet aliquantulum elisis, maxime, quia delictum est homicidij in vxorem commisi, est grauissimum delictum. hinc dicit Ioan. Fa. in §. alia. insiti. de pu. in. quod plus puniunt occidens suam vxorem, quam si occideret matrem, vel patrem. secundum glo. in cap. decenter. 89. distin. & in cap. ad-

monere. ubi bonus text cum glof. 33. quaestio. 2. & ibi in cap. placuit per glof. ponitur poena verberantis vxorem, & inquit quod occidere vxorem, est crimen patricij diu est tex. in l. i. ff. ad l. Pomp. de par. in dicit Io. Neuiza. in sylvia. 2. nu. 43. quod occidere vxorem, est detestabilius homicidio, & etiam patricidio, & firmat. Angel. in l. in auditum. §. legis Corneliae. ff. de sicar. & probatur. in l. i. ff. de par. & ibi Bart. & in l. vnica. C. eo. tit. & declarat. glo. ibi, & Bart. in d. l. i. licet contrarium teneat Veronen. in conf. 5. in 4. col. quem refert Guliel. Bene. in repe. ca. Raynucius. in verbo, euidam Petro tradiderunt. nu. 77. cum sequet. & ibi dicit, quod verior est opinio, Verone quia plus punitur occidens patrem, vel matrem, attenta grauitate patricidij, cui poena statuta fuit seuerior, & grauior. ff. ad l. Pon. de parri. per totum. & facit tex. in §. causas. in auth. vt cum de app. cogno. ubi filius impias manus iniiciens contra patrem, vel matrem citra mortem, priuari potest eius successione, quod non reperitur statutum in coniugibus, quod propter hoc perdatur dotis, vel donationis propter nuptias lucrum secundum gl. in c. placuit. 23. q. 2. nisi vnus occideret alium. ut l. ab hostib. §. fin. ff. soluto matrimonio. subdit tamen postea idem Guliel. quod communiter tenetur, quod plus peccat maritus, cui permittitur occidere filiam in adulterio deprehensam, sed non vxorem. In nec ei permittitur.

56 §. si. ff. de adulter. ¶ Vnde, cum sit delictum atrocissimum, potest & debet iudex iura transgredi, & regulas iuris communis, & statutorum, vt per multa firmat. Hipp. de Marf. in sua praxi. cri. §. diligenter. num. 158. nec debet attendi ordo iuris, imò est ordo, ordinem non seruare. ¶ I N. Licet possit iudex iura transgredi in enormibus, non tamen procedit, quando imputatur enorme delictum altius, quia licet inquiratur de enormi delicto, non tamen adhuc constat, eum commisisse enorme crimen, & donec constet, & conuincatur, seruanda sunt solennitates iuris, ut prosequitur idem Marf. per tex. allegatum in eodem loco. nu. 170.

58 cum sequentibus. ¶ Preterea nullibi reperitur, quod in enormi crimine procedatur ad torturem non subsidiariis legitimi. in dicijs, cum etiam in crimine legitime maie-

tis

tis requiratur, quod præcedat legitima indicia. secundum tex. no. & ibi glo. Cyn. & Bal. & Sal. in l. si quis aliquid. C. ad le. Iul. maie. imò etiam si iudex haberet liberum arbitrium, requireretur tamè, vt præcederent indicia. secundum Pau. de Leaza. in c. grauis. extra. de depo. & dom. Alex. in l. filius familias. in 5. apostilla. ff. de do. cum si milibus indicia verò elisa non dicitur in dicitur legitima & sufficientia, ergo, & c.

59 ¶ F I S. Hucusque non uideo, quomodo sit satisfactum illi indicio, quod supra adduxi de signis suffocationis repertis in gutture vxoris, & per expertos recognitis, quod est maximum indicium, ergo adhuc debemus in euidentijs concludere, quod saltem sit locus torture. ¶ I N Q. VISITVS. multa aduersus hoc in facto consistetia possunt probari. & primo potest probari per expertos, & medicos, quod mors subitanea ut plurimum solet causare talia, & peiora signa in gutture, & alijs partibus personæ; cum sit quedam mors violenta, & indices hoc uidemus. item potest probari, quod antea in uita ipsius talia signa habebat in gutture, probando, quod habuit aliquam infirmitatem, ob qua causata extiterunt, ite probando per peritiores expertos, qui forte uiderint signa prædicta, quod non apparebant uerè esse signa suffocationis; item probando alia, per quæ excluditur coniectura presumendi, uirum uoluisse interficere & suffocare suam vxorem. ¶ I V D. Satis per utriusque multa dicta sunt in hoc delicto suffocationis. suntque optimè fundata utrinque intentiones, adeo uerò id quidem ut non opus sit alia conclusionem, sed ex prædictis sequatur, trãseamus ergo ad alia delicta, sed antequam ad illa deueniamus aliqua generalia, in hoc delicto audiatis.

¶ Et primo sciendū est, quod maritus occidens eius vxorem, perdit ius succedendi, quod habet in defectu parentum. secundum Bal. in l. j. C. vnde iur. & vxor. de quo plenius per Guliel. Bene. in cap. Rainuntius. in verbo mortuo itaque restatore, & pri. nu. 17 fol. 96. fallit, si occidat statuto permittente, ut per Io. Camp. in tra. de do. in quinta q. & per Boer. decis. 25. in 1. par.

61 ¶ Imo plus tibi dico, quod maritus non adhibens medicos vxori infirmæ, nec eam curari faciens, ac eam despiciens, non lu-

cratur dotem. etiam si ex forma statuti sit crari deberet ex morte uxoris, nec etiam facit fructus suos de rebus dotalibus, ut ad plenū cõsultuit Bal. in cõf. 53. in 5. li. & per Marf. in conf. 93. num. 7. & consi. 125. num. 3. de quo. per Alex. in conf. 91. num. 5. in 7. uol. & consi. 123. per totum eo. lib. & Bertran. consi. 125. in 2. parte. num. 5. & Cor. in conf. 316. numer. 35. primo libro.

62 ¶ Item est sciendum, quod maritus dans caicem vxori taliter, quod moriatur, non tenetur poena mortis. secundum Marf. in d. consi. 136. nu. 27. 2. l. per totum. ¶ Item est sciendum, quod marito non licet interficere vxorem deprehensam in adulterio. In nec in ea. §. si. ff. de adulter. tamè si in ipso actu maritus occidat, licet puniatur, non tamè poena vltimi supplicij, sed minori poena, vt cõsultuit Alexan. consi. 283. alias 140. in 42. li. nu. 12. secus est de iure regni, vt habetur in cõsti. si maritus & ibi plene per Af. flict. & de iure communi, uide Marf. in l. j. §. item diuus ff. de sicar. & in l. i. ff. de parri. ¶ item maritus, nõ vindicans mortem uxoris occisa, perdit dotem. l. cum mortem. ff. de iure si. ite perdit lucrum dotis sibi a statuto cõcessum. secundum Bar. & Ang. in l. si sequens. §. si. ff. ad Syllè. & in l. ei qui. ff. de

65 his, qui. ut indig. ¶ Item maritus non potest nisi modice, & ex causa corrigere, & verberare vxorem, vt not. in l. ex consensu. & in auth. ibi posita. C. de repu. & in auth. matri & auia. §. si quis autem. & gl. 7. q. 1. sicut ulterius. & in gl. c. quemadmodum: de iur. iuran. & 33. q. 2. c. placuit, & Bal. in l. si filius. C. de pa. po. l. si cum patronus. de op. lib. & Bart. Cæpo. in l. marcellus. ff. de uerbo. signi. & Alex. in conf. 96. in 4. parte. & per Felin. in c. cum contingat. de foro compe. circa fi. in 3. col. & in cap. illum. de presump. uide Marf. in sua praxi. in §. aggreddior. num. 81. & in l. i. §. ad quaestione. pri. col. ff. de quaestio. uersi. actum doctri-

66 nam nume. 4. ¶ Item si maritus male tractat vxorem, & acriter eam verberat, licet vxor recedit ab eo, & tenet eam alere extra domum. ut per Di. & Cyn. in l. qd in vxorem. C. de ne. gestis. & per Guido. Pa. in decisio. 439. an iur. & Capell. Tolo-

67 sa. in decisio. 89. ibi. in addi. ¶ Item maritus uxorem non tractans cum maritali affectu est excommunicandus. secundum gl.

N & Docto.

& Doctor, in l. cum dotem. §. si maritus. ff. solu. matrimo. & si fornicet cum alia muliere potest memori, & desistat, & non deficiente excommunicari. Philipp. Fran. in cap. 1. de sentent. exco. in 6. ¶ Item maritus tenetur prestare cautionem de non offendendo suam vxorem, quæ recessit ab eo, aliàs ei nõ restituitur, etiã si culpa sua discesserit: ut habetur per Abba. in cap. ex transmissa. in pri. no. de resti. spolia. verum potest eam leuiter corrigere, non obstante cautione prestata. de quo uide Iaco. de Bel. ui. in sua pract. cri. in tit. de leno. nu. 18. Verum dicit ibi Abb. quod si timor sententiæ uiri esset talis, q̄ non obstante cautione uerisimiliter fieret offensio, etiam cum cautione non debet restitui. ¶ Item maritus, qui interfecit uxorem, ut aliam duceret, non potest contrahere matrimonium cum ea, quæ consensit morti vxoris, ut ipsa in vxorem caperetur: ut habetur per Specu. in tit. de diuor. in prin. & idem 70. est in casu contrario. ¶ Item, si maritus male & pessime tractat eius vxorẽ, sit separatio habitacionis, & thori. ut tex. in c. literas. extra. de resti. spo. ut habet p. Casfanin cõsue. Burgun. in tit. de maintenir. 71. §. 6. fol. 256. nu. 15. ¶ Item marito iniuste verberante vxorem, potest vxor cõtra eũ agere actione in factum: licet aliqui dicebant actione iniuriarum: vt per Ioan. And. in addi. Specu. in rubrica. de iniur. uerũ est quæstio de vxore. quem refert & sequitur Alex. in l. diuortio. §. si fundum col. 4. uer. item in quantum ff. solu. ma. & plene Tiraquell. de leg. coniu. in pri. l. nu. 2. 4. nullo. a. modo sunt vxores verberandæ. licet enim dicatur posse corrigi, non intelligitur id, quasi possint uerberari, secundum Alex. consi. 15. uisõ themate. post princ. lib. 4. & plura incommoda, & mala solent oriri ex uerberibus vxorum. de quibus ad futuram rem per Tiraquell. de legi. consi. in 8. l. numero. 8. cum pluribus sequentibus. folio 62. & 63. & habetur in syl. nup. per Ioan. Neuiz. a. nu. 26. uide Iacob. de Bel. ui. in pra. xi. cri. in tit. de leno. in 5. col. uerũ. 2. ante quam uir ubi ponit, quã penam patiatur maritus atrociter uerberans vxorem. 72. ¶ Item si maritus vxori insidiat gladio non tenetur ad eum redire, si dicelsit ab eo ut habetur p. Iac. de Bell. uisu in pract.

73 crim. in tit. de pœnis. capi. nu. 7. ¶ Item si maritus uerberauit vxorẽ baculo taliter, quod sanguis exiuit, non potest procedi ex officio, quia non præsunt dolosa percussio; secundum Guido. Pa. in tra. de presum. 74 nu. 91. ¶ Item maritus male tractans vxorem, perdit lucra dotis: secundum Boer. in decisio. 2. 4. nu. 12. in 2. parte, & ibi habes, quãdo dicatur male tractare. & uide in de cisto. 25 nu. 4. pri. parte & uide Io. Camp. in tract. de dote. ibi: de statu. loquenti de 75 dote. in 3. quæst. ¶ Item est sciendum, q̄ vxor uulnerata a uiro gladio potest eum accusare. secundum Alber. de Rosa. in l. diuortij. nu. 2. C. re. amo.

¶ ITEM QVOD FVIT LENO CIUSDËM. Rub.

S V M M A R I V M.

- 1 Lenocinium est detestabile crimen. numer. 33. & est maius adulterio numero 2. & 24 & punitur etiam effectu non sequito. num 3. & 31.
- 3 Leno dicitur uilissima persona.
- 5 Lenocinium quomodo probetur.
- 6 Adulterium præsuntum commissum de uoluntate uiri.
- 7 Maritus punitur propter adulterium uxoris, & quæ pena. nu. 3. & 10.
- 9 Maritus est sicut custos in grege.
- 10 Maritus committens lenocinium in suam vxorem, qualiter punitur.
- 11 Maritus reperiens vxorem in actu adulterij, & tacens, præsuntur leno. nu. 12. 13.
- 14 Defensiones quas potest facere maritus aduersus lenocinium. nu. 19. 29. 21.
- 25 Amici & propinqui parificauerunt.
- 16 Amicitia facit cessare actionem, quæ alias compereret.
- 17 Amicus potest accusare de iniuria facta amici suo.
- 18 Amicus pro amico admittitur sine mandato cum cautione de rato.
- 21 Meus mortis tenet etiam constantissimos uiros & qualiter probetur nu. 22.
- 23 Paupertas excusat maritum a lenocinio.
- 25 Lenocinium qualiter in regno punitur, & qualiter committatur. nu. 26 & 27.
- 28 Mater lenæ filia qualiter punitur. nu. 29.
- 30 Lenocinium qualiter punitur in femina extraneas

- tranea.
- 32 Lenocinium qualiter punitur in masculis. & nume. 37.
  - 34 Lenones, & meretrices debent expelli de ciuitate.
  - 35 Castitas est amica Deo.
  - 36 Blanditiæ equiparantur minis.
  - 38 Receptantes lenones qualiter punitantur numero. 39.
  - 39 Tabernarij receptantes lenones an puniantur.
  - 40 Lenones possunt capi per alios iudices, sed debent remitti ad magnam curiam uicariam.
  - 41 Leno est peior, quàm diabolus.
  - 42 Lenonem interficiens an punitur.
  - 43 Lenones repelluntur a testimonio nu. 45.
  - 44 Lenocinium uilis personæ, est crimen extraordinarium.

F I S C V S.

L I C E T multo plura posuissem dicere in præcedenti delicto ultra ea quæ dixi, tamen quia alia sunt delicta capitulata, ideo contenti de his deueniamus ad alia. & primò offert se crimen lenociniij, quod est adeo horrendum, detestabile, & pestiferum, & odibile, ut potius homines male deberent p̄fundari, & in ignem se uiuos projicere uoluntariè, quàm in illud incidere, quod enim detestabilius & horré dius dici potest, quam miserandas puellas simplices ad luxuriosam uitam deducere, atrahere, & impellere? Hinc dicit glo. in lathletas. qui lenocinium. ff. de ijs, qui notant. infra. quod lenocinium est maius delictum, quàm adulterium. de quo per Bart. Ang. & Imol. in l. is, qui reus. ff. de pu. iu. & per Bart. in l. palam. ff. de rit. nup.

2 ¶ Hinc est, q̄ punitur ip̄sum lenocinium, etiam si effectu nõ habuerit: ut est casus sing. in l. pri. ff. de extraord. crimi. in princ. etiam si peruentum fuerit ad actum uerbi tantum secundum Bar. ibi. ¶ Hinc leno d̄ uilissima persona. secundum Bal. in l. humilem. C. de inec. nupt. idcirco hæc sunt, quæ in hoc delicto prætentur in iure, & in facto. uidelicet:

¶ I T E M inquirendum est, qualiter de anno, & c. de mens. & c. regnantib. & c. dominante, & c. sub præsidatu, & c. in loco, & c. dictus Tit. suis iuribus non contentus, & animoq; diabolico instigatus, & spiritu nequã

ductus, non aduertens quàm graue scelus sit lenocinium cum sua vxore cõmittere, eamq; prostituere, & ex ea quæstum facere passim pluribus & diuersis personis prostituat, ipsos ducendo ad suam domum, ac permittendo ut cū dicta sua vxore adulteriũ cõmitterent pluribus, & diuersis uicibus, & in pluribus, & diuersis temporibus. quod infra particulariter describetur. quod inquirendum est, & c. quod fuit, & c.

¶ I T E M inquirendum est, qualiter d. Tit. pluries uisus & auditus sit secum trahere in domũ suam, ubi habitabat & habitabat dicta eius vxor, plures & plures iuuenes, ipsosq; solos dimittere in camera cum dicta eius vxore sola, tam de die, quàm de nocte per magnum temporis interuallum. quod inquirendum est, quod fuit, & c. ¶ Hæc enim probatio, quod plures iuuenes uir duxit ad vxoris domum, eos relinquendo cum ea sola, est indicium & cõiectura indicans lenocinium. nam adulterium probatur per cõiecturas. c. præterea. extra. de testib. l. cum probatio. de prob. l. quæro. §. fina. ff. de ædi. edi. nec aliquis negare poterit, quod uideri iuuenes solos cū puella maximè pulchra, non sit indicium, q̄ adulterium commiserint, ut dicit Bal. in l. neque natales. C. de probat. & Bar. in l. 2. ff. de fur. & per ea, quæ habentur in l. capite quinto. ff. de adulter. & per Panormi. in d. c. præterea. & in c. literis. de præsumptio. ¶ Et præsuntur adulterium committi in vxorem de uoluntate mariti, maximè concurrente eo quod in capitulo dicitur, quia sicut incendium, sic et adulterium uix sine culpa, & negligẽtia in domo habitantium committitur. l. 2. ff. de of. p̄fese. uigil. iuxta illud Ioelis 3. & posterunt puerum in prostibulo, & puellã uendiderunt pro uino, ut liberent. facit l. mariti. §. qui quæst. ff. de adulter. ff. habetur per Guliel. Bene. in c. Raynutius extra. de testi. in uerbo, cuidam Petro tradiderunt nu. 62. ¶ Vbi infert, quod non sine causa in tota Cathalonia, & alijs, multis partib. uir per vxorẽ cõcurbitatus, quadraginta solidos soluit domino temporali. & Parisijs ducitur super asinum facie uersa ad caudam, & sic per totam uillam vxore asinum trahente, & præconem ante eos clamante, qui sic faciet, sic capiet, uirperose dicitur, ut refert Guliel. de Mon. Ian. & Zab. in elem.

cum ex eo de sentent. excommunicat.

- 8 ¶ Maximè, quia præsumitur, quod si nõ factis, saltem exemplis viri, vxor committat adulterium: cum vir debeat esse author colendi bonos mores vxori: iuxta tex. in l. si vxor, § si iudex. ff. de adul. iux. illud Socratis dicentis: viros ciuitatis legibus coerceri debere: fœminas vero virorum cohabitantiũ disciplina, ob quod Hesiodus suadebat virginem ducendam, quam moribus institere posset maritus. atq; multi & si vxor casta sit eam negligenter custodiunt, & (quod deterius est) interdum eam incitât, uel occasione dant, ad libidinem cũ alijs sexplédam de quibus sic dicit Bar. in quadam lectura antiqua hodie non in pressa. in l. si lenonem. C. de epi. audic. vidi semel quendam, qui suarum uxoris, & filie leno fuerat, qui combustus fuit: & merito, debuit. n. uxori quoque irasci, quæ matrimoniu eius uiolauit, dicit rex. in l. mariti §. ff. de adu. tunc puniendus est, cum excusare ignorantiam suam non pót, uel obumbrare patientiam suam prætextu incredulitatis: ut ibi postea sequitur in §. qui quæstum, nec mediocriter delinquit, qui lenocinium in vxorem committit: & sic summè delinquit.
- 9 ¶ Est enim maritus sicut custos in grege, ut ait Plato circa initiũ. li. 5. de rep. & Aristot. poli lib. 1. c. 8. vir quidem (inquit) vxori præest, & filijs: tanquam liberis quidem ambobus, sed non eodẽ imperij modo: sed vxori quidem ciuilitè, filijs autem regali ter, masculus enim quam fœmina dominio natura est aptior. & idem lib. 1. œconomicon in c. j. existimare autem, ait, debet mulier verè composita, mores uiri esse legè vite sue impostam: sibi à Deo. cui finitimũ est illud diui Pauli ad Roma. 7. rursumq; prioris ad Corin. 7. mulier quanto tẽpore uiuit vir eius, alligata est legi ipsius: caput n. (ut idem inquit) vxoris est uir, quod & Genes. 3. habetur: sub uiri potestate eris, & ipse dominabitur tui. & non sine ratione hoc esse dignoscitur ait enim Augustinus; primũ decet naturaliter illum dominari & præesse, qui sit corporis uiribus præstantior. cõtra eũ seruire, atq; modis oĩbus cedere, qui sit infirmior: secundò, ut qui plus habet rationis, ingenij, prudentiæ, consilij, dominetur: qui uerò minus, seruiat nam ut Salomon in prouer. 11. c. qui stultus est, ser

uiet sapienti & 17. & seruis sapiens dominabitur stultis filijs suis. & Arist. li. 1. poli. dicit, eos seruos esse in rep. qui inscienter, rerumq; ignorantes tenentur: qui uerò ingenio præstant, naturaliter dominos, legerat ille, apud Platonem præceptorem in li. 3. de legibus, septem esse rationes, quæ ad dignitatem imperadi facere uidentur. quæ sunt paternitas, nobilitas, dominatio, potentia, senectus prudentia, ratio: sed prudentia omnibus anteposit. vir ergo corporis & animi uiribus præpoller; fœmina uerò fragilis, infirma, & imbecillis est, ut scribitur in l. si mulier. C. ad uelle. & l. si pater. C. de sponsa & l. 1. §. penultimo. C. de rei vxor. actio. & in l. uiltima. C. de donat. ante nup. & in l. sicut. C. de præscrip. 30. uel 40. anno. & in l. asiduis. post prin. C. qui po. in pi. habe. hinc est, quod apud Græcos mulierib. dabatur tutor, & curator: ut refert Tiraquel. de legi. conub. in 1. lnu. 67. & scribit etiã Quintilianus in declama. 3. matrimonia ab ipsa rerum natura esse inuenta; sicq; mares fœminis iungi, ut imbecillior sexus præsidij ex mutua societate sumat.

10 Quid ergò dicemus de marito, qui non cultos suæ uxoris; sed lupus & deuorator efficit de eiu smodi quũ conueneretur, si ipsemet erit uastator castitatis suæ uxoris, ac sui honoris destructor, ipsi proponat id, quod dicit tex. in §. neceffe est. 47. dist. vxores ergo (ut tandem cõcludamus) nõ uerberib. sed potius exemplis corrigamus, & à uitijs, si quæ sint, ad uirtutum studia prouocemus. Audiat etiam quod dicit text. in c. indignatur. in fi. 32. quæstio. sexta; pudicèq; uiuentes uxoribus bonos mores colendi authores simus: iuxta Iuriscõ. sententiã in l. si uxo. §. iudex. ff. de adult. uirorũ enim dicta factaq; sunt uxoribus ueluti speculũ ad cuius intuitũ suos ipsæ mores formant atque componant. nam cum semper aliã exempla sint magni momenti ad corrigenda, uel deprauanda hominum ingenia, tum ea maximè, quæ à domesticis, proficiscuntur ut probat tex. in l. 1. C. de emen. pro. & illud Satyrograph. poe. fa. 4 uelocius & citius nos corrumpit uitiorum exempla domestica magnis cũ subeat animos authoribus, hinc ait Petrarca de remed. adue. for. dialo. 22. quod per sepe uxori dux atq; exemplũ lasciuie uir fuit hinc Plutarchus

in

in præceptis conubialibus ca. 17. inquit; uir corporis studiosus vxorẽ reddit lasciuo cultui deditam uoluptuosus amatoris & libidinofam boni honestiq; amator modestam, & honestam, & rursum fere in uulbilico eiusdem operis, ne putes (ait) a superfluis profusisque sumptib. vxorẽ tẽperatam; si te in his minime continetẽm conspiciat, quin potius auratis poculis pitiscisq; cubiculis, mulierum & equorum phaleris gaudenter uidebis nõ enim fieri potest, ut à mulieribus luxus remoueatur, quo uti circũfluunt, ppter ea & diuus Augustinus in c. si dicturi. 32. quæst. 6. nos monet, ut quales uolumus vxores nostras inuenire, tales & ipse nos inueniant, & si intacti situs, si puram, puri. nõ enim illa posset, quod nos non possumus, & idẽ alibi in lib. de decem chordis, si caput ingit, est uir, melius debet uiuere, & pcedere in omnibus factis suis vxorem, ut illa imitetur eum. quocirca bene dicebat Gueliel. in loco supra citato, quem etiam refert & sequitur Tiraquel. de legi. conu. in 9. lnum. 172. quod uir debet puniri ob adulterium commissum per eius vxorem & quod ita in multis partibus seruatur quæ si non poterit committi sine eo, quod uir ex suis malis moribus dederit causã uxori talia perpetrandi. hæc consuetudo sancta est, & ubiq; deberet seruari. ex his ppe modũ habes, quã puniri debeat uir, qui factis & re vxorem inducit ad adulterium committendum. I T E M inquirendum est, quod de anno, & de mense, & regnantibus, & c. dominante, & c. sub præsidatu, & c. d T. ad suam domum accedens reperijt dictam eius vxorem in actu adulterij cõtali, & c. in camera exilente in dicta eius domo, & proprie, & quod id non ægrè tulit, sed eos dimisit ibidem, ut commodius explerent adulterium, dando eisdem commoditatem, & locum taliter, ut fuerit commissum adulterium, quod inquirendum est

22 & c. quod fuit, & c. ¶ Ultra hæc, quæ supra dixi, alia concurrunt, uidelicet; quod uir reperijt vxorẽ in actu adulterij, & q id non ægrè tulit, sed tacuit, & retinuit vxorem taliter, atque hoc quidem solum cõuincit ipsum de lenocinio. qã dicit tex. in l. mariti, circa prin. & l. 2. §. lenocinij. in fi. secundum vnam lecturam. ff. de adulterio.

quod maritus habes suspectam vxorem de adulterio, & eam retinens, lenocinium cõmittit, quod est verum, quando suam scẽtiam obumbrare non potest, dicens, quod non credebar, sed si uiderit scholarem ei pluries loquentem, & manus in sinu tenentem, uel eam osculantem, & sic suspirari debuit uehementer, tunc non excusatur a crimine lenocinij, ut d. l. mari. ut declarat Sali. in l. crimen. C. de adulterio. quãto fortius in casu isto, in quo præsupponitur inuenisse vxorẽ in actu adulterij, ut est tex. in l. crimẽ. C. de adulterio. ¶ Et licet Sali. in d. l. crimen. dixerit, quod etiam si maritus sciens vxorem esse adulteram, nihil dicat, & eam retineat, non tibi incidant in crimẽ lenocinij, nisi apparuerit eam ad id indixisse, & quæstum ex ea fecisse, per d. l. mariti. §. qui quæstum tamẽ de iure regni istud dictum Salice. non procedit, quia per consuetudinem. inc. maritum. cauetur, quod maritus uel leno punitur, si vxorem in adulterio deprehendit, & eam retinuit, nec occidit adulterum, sed dimisit, cum capere & occidere potuerit, secus, si sine sua culpa auferit, ut ibi habetur. ¶ Et tunc dicitur maritus deprehendisse vxorẽ in adulterio cũ eam reperijt in actibus ueneris, puta, tenentẽ manns ad pectus, uel alios actus inuestos facientem, non enim requiritur, ut reperiat adulterũ cum uirga in uulua, ut declarat Affli. in consli. regni, incip. si maritus. in u'ti colum. ibi, & pondera. tex. ibi, in ipso actu. ¶ I V D E X. Quænam aduersus hæc, quæ tibi obijciuntur, affers Inquisitio? ¶ I N Q U I S I T V S. Audias quæso patienter, uidebis proculdubio omnia euacuari ad eũ, ut nihil ob stare uideatur.

14 tur. ¶ Et primò quatenus dicatur; q; uir duxit plures iuuenes in domum, eos solos relinquendo cum vxore in domo, probabitur intrinseca & inueterata amicitia eorum, quos apparebit in domum induxisse, item probabitur bona fama uite legalitatis & conscientia ipsorum, ut merito, confidere poterit eam maritus. nam hæc excusant, ut in proprijs terminis habetur per Ang. in l. mariti. §. qui quæstum ff. de adulterio. p quo faciunt, quæ plenè scripsit Mar. in pract. cri. in §. principium ubi multa de hoc. ¶ Amici etiam & propinqui parificauerunt secundum Abb. in cap. requisiti.

de testi & Alexand. in l. non solum, § qui alieno. ff. de procu & faciunt ea, quæ scribitur glof. in l. 1. C. de fca. ¶ Amicitia autem facit cessare actionem, quæ aliis competit. secundum Specul. in tit. de fur. versic. 17 quid si amicus. ¶ Hinc est, quod amicus intimus potest accusare de iniuria illata amico suo, quia iniuria ipsius dicitur, & ideo potest eam prosequi sine mandato, secundum Bal. in l. 1. C. qui accusat. non poss. & Alex. 19 in d. §. qui alieno. ¶ Hinc est etiam, quod amicus admittitur pro amico sine mandato, cum enatione rati, sicut consuetus pro coniuncto, secundum Guillem. de Cu. in l. fed &, de pro. licet ibi Rapha. Fulgo. intel. ligat de amico coniuncto maxima amicitia, de quo per Ludo. de Roma. in signu. in verbo amicus. & per Bart. in l. non solum. §. qui alieno. ff. de pro. prima colum. uers. fallit in coniuncta persona. & ibi omnino per Alexan. ubi etiam dicit, quod amicus agit interdicto recuperandæ pol. l. 1. C. si per uim, uel alio modo, & per eum in l. cum alienam. C. de lega. & in l. exigē. de prob. & 19 per Feli. in c. coram. de offi. deleg. ¶ Item probetur bona fama, & uita uxoris tunc temporis, & intimus amor, qui erit inter eos. nam semper quando maritus potest non aliquo adumbrare probationem, lenocinij per aliquam excusationem, non punit de lenocinio, ut habet in l. mariti. §. qui quæ 20 Ann. ff. de adult. & ibi per doc. ¶ Quo uero ad id, quod dicitur, reperisse adulterum in sua domo cum uxore, & ipsam dimississe, poterit probari, quod ipse maritus erat debilis, & adulter ille fortis, robustus, & nimis ualens de persona sua, taliter, quod non poterat modo aliquo, sine magno periculo suæ personæ occidere, uel capere ipsum, uel suam uxorem. itē, quod ille erat armatus ipse uero iuermis. item, quod adulter erat potēs in ciuitate. item, quod si in ipso actu uel post occidisset suam uxorem, absque dubio adulter ille etiam interemisset ipsum. item, quod ille erat potēs & ualens ad hoc faciendum. item, quod plures minatus fuit se ipsum occidurum, si in iudicio, extra iudicium de hoc conquireretur, uel male tractaret suam uxorem. Hæc autem probando se excusat, ut habet per Affli. in constit. incip. qui coram se spectante. 21 in prin. ubi pulchre ¶ Metus enim mortis

terret etiam constantissimos uiros, secundum Bal. in trac. schisma in 2. col. dicitur etiā iustissimus metus mortis, et si mors non sit sequuta. l. si quis fumo. §. pen. ff. ad leg. Aquil. & ibi dicitur iustus metus, ubi est iusta suspicio. l. si 1. col. in fi. C. de iure deli. per l. nouissimē. ff. quod fa. tuto. aut. & metus iustus excusat a culpa occidēdi, secundum glof. in l. fed & si. ff. ad l. Aquil. & instit. de interdi. §. recuperanda. per glo. 22 & l. 3. §. armis. ff. de ui. & ui arma. ¶ Et metus iustus probatur probando potentiam & malam consuetudinem alicuius, secundum Barr. in l. 1. ff. quod ui. aut clam. & in l. de pupillo. §. si quis ipsi, de no. ope. nun. & Abbas in cap. si. de appella. item probatur ex minimis, secundum Bar. in l. famosi. §. 1. ff. ad leg. Iulia. marit. & l. 3. §. quolibet. ff. quod me. cau. de quo plenē per Spec. in tit. quod met. cau. Item poterit probari de bona fama, uita, & conditione ipsius, & quod non est uerissimile, quod ipse uoluerit committere lenocinium in suam uxorem, cum mūd fuerit zelotypus. item, quod non est uerissimile, quod sciuerit dictum adulterum fornicari cum sua uxore ante deprehensionē in actu adulterij, attentio. quia semper tenuerit, & tractauerit eam ut castissimā; nec dictus adulter uideri potuerit habere concubationem cum ea. Item, quod dū esset in actu accusandi ipsam uxorem, fuerit etiam a pluribus dictum, ut non faceret, nisi alio qui certo futurū esset, ut ab adultero occidatur. Item, quod semper ex post facto fuit uisus odio personi dictum adulterum; taliter, quod uerissimiliter occidisset, si potuisset, & alia plura possunt probari, quæ curiosus aduocatus studeat inuenire. ¶ Et si fortasse probetur fecisse quæstum de uxore, pbentur prædicta; & ultra probet paupertas mariti, per constit. in matres, quæ 24 ubi in terminis deciditur. ¶ I V D E X. Optimè quidem inquisite præcogitasti de fensiones, quæ fieri possunt aduersus ea, quæ proposita & obiecta suere per hunc, adeo certē, ut merito absolutoria sperari ipsis probatis possit, & ne sicco calle pertrāsca materiam istam, in qua tractatur de crimine, quod est maius delictum, quam adulterium, quia adulter peccat in se, & aduocatum, sed leno peccat in se, & duos alios peccare facit inō est maius delictum, quā homi-

homicidium, ut per Angel. de Aret. in lib. malef. in verbo, che me hai adulterata la mia don. in fi. aliqua dicam. ¶ Et primò est sciendum, quod in regno sunt tria iura municipalia super hoc crimine lenocinij mariti ultra regiam pragmaticam, quæ loquitur de lenocinio in genere, & primū est cōsuetu. maritum. qua cauetur, quod maritus deprehēdens uxorem in adulterio, & eam detinens, & liberè dimittes adulterum, ut leno puniatur. secundum est consti. qui coram se spectante. qua cauetur, quod permittens uxorem adulterari & moechari, nō potest eam accusare de adulterio, quia uidef consentire adulterio, & per illam consti. dicit Affli. quod nec maritus ipse potest puniri de lenocinio. tertium est consti. quamuis uxorem. qua cauetur, quod si maritus habens suspectam uxorem de adulterio eā retinet, non est hoc potest de lenocinio cōdēnari, sed tunc punitur de lenocinio quādo patenter & euidenter cōtiterit tenere uxorem ad turpe lucrum, tunc enim condēnatur de lenocinio. & elicetur infamis: & sic, ut uides, in duobus casib. maritus in regno conuincitur de lenocinio, primo quando deprehendit uxorem in adulterio, & eā retinet, & liberè dimittit adulterum: secundo, quando patenter constat maritum detinere uxorem ad turpe lucrum, remanet porro, quod si maritus permittat uxorem luxuriari cum alijs, non tñ puniatur de lenocinio, nisi appareat eam tenere ad turpe lucrum ut in d. constit. qui coram se spectante. & ibi per Affli. sed est aduertendum, quod omnes istæ tres constitutiones sunt informes cum iure communi, uidelicet, cum l. mariti. ff. de adulter. nam ibi et solum punitur maritus in dictis duob. casibus, quando quæstum de uxore facit, uel quando deprehendit uxorem in adulterio, sed si alias patiatu uxorem delinquere, dicit ibi tex. in d. leg. mariti §. qui quæstum. quod hic casus extra legem positus est, & est ratio secundum Ange. ibi, quia licet sit in culpa, non tamen est in dolo, & ad puniendum lenocinium requiritur dolus, & sic inferri potest ex dictis. Angel. & Alber. de Ros. ibi quod si aliter apparebit, quod dolo se maritus patiebat delinquere uxorem, & quod ad hoc ipsam inducebat, licet quæstum de ea non fecerit, quod punitur

de lenocinio, quia plus est inducere uxorem ad adulterium, & pati ipsam adulterari, ac permittere, quàm deprehendere uxorem in adulterio, & eam retinere. ¶ Secundò est sciendum, quod si maritus accusauerit uxorem de adulterio, eaq; fuerit de adulterio condemnata, si deinde eam sibi reconciliauerit, & in suam domum receperit, licet text. in d. l. mariti. dicat, quod censendus & iudicandus sit ut leno, tamen ibi Ange. dicit, quod hodie hoc est correctum per tex. authen. sed hodie. C. de adult. & idem dicit Salyc. in l. sine metu. C. eod. tit. & ibi hoc firmat glof. sed istud intelligitur, quando illa uxor fuerit emendata & correctæ, & fuerit ad meliorem uitam frugem conuersa. ut dicit Iaco. de Bellouif. in practi. cri. in ti. de leno. 4. colum. versic. & committitur lenocinium. ¶ Tertio est sciendum quod maritus leno suæ uxoris punitur pœna mortis naturalis, secundum Affli. in consti. mariti 29 lenocinium. ¶ Quarto est sciendum quod mater, quæ fuit lena suæ filie punitur pœna trificationis naris: & hoc est uerum quādo quæstum facit ex ea, & pretium recipit, ut habetur per consti. matres. sed si quæstum non facit, sed solum consentit filiam luxuriari, & moechari, extra ordinem punitur ut dicit regni constit. incip. matres. Excusabitur aut mater, si fecerit id propter extremam paupertatem, & non habebat unde uiueret nisi quæstum de filia fecisset, probando etiam, quod filia consentit dicto lenocinio, ut habetur in alia constit. incip. 30 matres, quæ. ¶ Quintò est sciendum, quod femina, quæ fuerit lena alterius femine extraneæ, & sibi non coniunctæ, prima uice suffragabitur, & signabitur in fronte, pro secunda uice truncabitur ei nasus, ut habetur in consti. tenas. sed si fuerit mater lenæ filie uel sororis, pro prima uice est pœna 31 truncationis naris, ut supra dixi. ¶ Sextò est sciendum, quod si non fuerit sequutus effectus (quia forte mulier, cum qua lenocinium commiserat) noluit consentire, punitur leno pœna arbitraria secundum Affli. in d. 32 constit. & lenas. ¶ Septimò est sciendum, quod masculus ob lenocinium cōmittum in quancunq; feminam, punitur pœna mortis naturalis, secundum Affli. in d. constit. lenas. ut erat de iure communi, ut habetur in authen. de leno. in princip. & ita

cautum est per regiam no uel prag. incipi. Ferdinandus dei gratia, &c. desiderates itaque hac ciuitate, circa quam pragmaticeam, ut aliqua dicamus est. ¶ Primo notandum in tex. ibi esse pestiferum genus, nephandumque nomen lenonum, quod genus lenonum est pessimum sceleratum, nephandum, crudele, odiosum, pestiferum & communis uastatio castitatis, & quod iō lenones ipsi sint expellendi de ciuitate, ut in authen. de leno. §. si quis autem cōscriptionem. imō tanquam leprosi sunt fugiēdi, & expellendi, ne inficiant, decipiant, & subuertant bonas mulieres suis pessimis, pestiferis artibus, & dolosis subuersionibus ac odiosis fallacijs, & ne de bonis faciant prauas, & inuitas faciant uolentes, ut C. de rap. uir. l. unica, circa uerfi, si enim ipsa, & §. sin. & pulchre habetur per Ia. de Beluif. in pra. cri. in secundo de leno. ubi multa habes ¶ Et ob id emanauit const. incip. quæ p̄simum uenalem, quæ uult; q̄ meretricis, & lenones debent expelli, ut non habitent in uicinia honestarum mulierum, ne alie bonæ corrūpantur, ut bene in hoc cōcordat tex. nosler in d. regia pragma.

33 ¶ In tex. ibi, qui miserandas puellas a castitate, & c. notatur, q̄ castitas est amica Deo & quod sola potest animas hominum præsentare coram eo, ut concordat tex. in authen. de leno. in §. sancimus igitur.

36 ¶ In tex. ibi modo blādicijs. notatur, quod à pari procedunt deducere, attrahere, & in pellerē mulieres ad luxuriosam uitā blādicijs, uel minis. hinc est, quod committēs stuprum uel uolentiā, punitur p̄na mortis. & stuprum uolentium nedum dicitur, quando interuenit uis & uiolenta uera, sed etiam, si interuenissent blanda uerba. & allectamēta, ac dolose permissiones. & isto casu parificātur hæc, ut habeat locum p̄na mortis. secundum Afflic. in cons. si quis

37 rapere. in 2. no. in 3. q. ¶ In tex. ibi, ultimo supplicio debere condēnari, dubitat num leno sit puniendus hac p̄na, si unica tantum nice lenocinium cōmittit. & uidet̄ dicendum, q̄ ille indicāus est leno & ut leno puniendus, qui ex cōsuetudine talia cōmittit, & sic ad minimū per duas uices, ut habetur per Iaco. de Beluif. in sua practi. cri. in tit. de leno. in uer. alius etiā modus cōfirmatur. & etiam ex tex. ip̄suis regie

pra. ibi, lenones, qui mulieres q̄stuaras prostituunt. non dicit̄ quis leno, ut possit puniri illa p̄na, si plures mulieres prostituunt, nam numerus pluralis uerificat saltē in duobus l. ubi nu. ff. de testibus. nec potest uerificari in uno tantū, secundū Pau. de Cast. in cons. 14. quē et̄ uide in consilio 102. & cōf. 234. & tener Io. An. in add. Spe. tit. de test. §. 1. uerf. 4. quæstio. cogitandum tamen est in facti contingentia & pronunc

38 decido. ¶ In tex. ibi, receptatores eorum. notatur, quod receptates huiusmodi lenones, puniuntur secundum qualitatem personarum, uidelicet baro & uincitas in uicij ducentis, nobilis Burgensis in uicij cētū, plebeius, uel uillanus in uicij quinquaginta de iure uerō communi indifferēter puniuntur talium receptatores in decē libris auri, & in amissione domus. ut in auth. de leno. §. si quis autem patiatur.

39 ¶ Hic autem occurrit dubium an tabernarij receptantes dictos lenones puniantur hac p̄na. & uidetur dicendum, quod non quia (ut dixi supra in uerbo bānum) tales tabernarij non tenentur de reptione contumaciū. per Doctr. Bar. in l. omnes. C. de agri. & censit. ergo idē dicendū est in casu nostro. tu uero dicas, quod aut per transitum ignorantē receptassent, & tunc procedat prædicta, etiam in hoc casu, aut cōtinuo. uel per plures dies receptassent sciet̄, ut quia ibi tenebāt meretrices, & isto casu tenentur ad p̄nam prædictam.

40 ¶ In tex. ibi, mandantes. duo notantur, primum quod in hoc crimine ex officio proceditur, & tenetur officiales sub p̄na uiciarum centum inquirere, secundum quod officiales inferiores a magna curia vicaria possunt inquirere, & capere lenones, non tamē possunt contra eos procedere ad punitionem ipsorum, sed debent sic captos bene custoditos remittere ad magnā curiā vicariam, per eandem plebēdos. non obstantibus priuilegijs primarū causarū, ac alijs quibuscuq; ut ibi late habetur, quod est

41 mirabile. ¶ Est etiam sciēdum, quod leno est peior, quā diabolus, ut habetur per Io. an. Neuiza in syl. nup. nu. 42. ¶ An interficiens lenonem puniatur, & possit uirina liter accusari, uide Iacob. de Bello uif. in pra. nu. 7. ¶ Item est sciēdum, quod lenones à testimonio repellunt. secundū Bal.

in tract. de testib. allegat. l. athletas. §. 1. ff. de infra. & habetur per Steph. Aufre. in tra. de repro. test. nu. 62. ¶ Item est notandum, quod lenocinium uilis personæ, est crimen extraordinarium, ut habetur per Bart. in §. l. leuia. ff. de accusa. ¶ Admittuntur t̄n lenones ad testimonium de his, quæ sunt in postibulo, ut per Mar. in cons. 102. num. 2. in 2. lib. uerū quando aliter ueritas haberi non posset, ut per eundem in cons. 113. nu. 29. in 2. lib. & cons. 127. nu. 8. in eod. lib. & de his hactenus.

¶ ITEM QVOD COMMISIT FALSITATEM. Rub.

SVMARIUM.

- 1 Falsum committitur per eum, qui aliquem supponit loco absentis dicentem, se esse illum. num. 9.
- 2 Notarius nō habet necesse cognoscere contrahentes per nomen & cognomen.
- 3 Indemnitas probatur per signa nu. 4.
- 5 Instrumentum nunquam reprobatum per testes instrumentarios, nisi probetur esse illos ipsos, qui descripsi sunt in ipso instrumento.
- 6 Instrumentum probatur falsum eo ipso, quod probetur contrahentium aliquem fuisse absentem tempore celebrati contractus.
- 7 Vtens falso instrumento punitur de falso, & præsumitur fabricasse. nu. 8 11. 21.
- 10 Identitas nominis arguit identitatem corporis.
- 11 Clausula: si, & in quantum, operatur, ut utens falso, non puniatur de falso.
- 12 Delinquere nemo præsumitur.
- 13 Falsitas ne committatur nimia subtilitas adhibenda est.
- 14 Falsum ut excludatur, semper interpretandum est actus.
- 15 Falsitas ut excludatur, lex præsumit uarietatem loci, & temporis.
- 16 Vtens falso instrumento postquam certioratus est de falso, non uitat p̄nam falsi, & iam si produxisset eum clausula, si, & quatenus nu. 23 24.
- 17 Exceptionem habens in principio causæ, & non opponens, non potest e in postea opponere.
- 18 Accusatio relictur suspecti, si nimis tarde fuit proposita.
- 19 Notarius si nimis tardauit in registrando instrumentum in protocollo, præsumitur suspectus.

- 20 Dolus præsumitur in eo, qui potest obuiare delicto, & non obuiat.
- 22 Falso utens, & ipsum fabricans, etiam se dixerit, nolle uti, puniuntur.
- 25 Testes singulares non probant.
- 26 Testium singularitas arguit dolum.
- 27 Testes discordes inter se ipsos, non probant.
- 28 Testes quando sint singulares.
- 29 Testes contrarij sibi ipsi, nunquam sunt ad concordiam reducendi.
- 30 Testes deponentes de absentia contrahentium, debent dicere, quod tota die contractus fuerunt absentes.
- 31 Suspicio falsi habetur pro ueritate. nu. 32.
- 33 Dolum excusat quælibet causa.
- 34 Bono uere credendum est.
- 35 Falsum non potest dici, quod adiunetur primordio ueritatis.
- 36 Falsitas non est, ubi non est dolus.
- 37 Falsitas non committitur, ubi quis longo tempore stetit in possessione, uigore & instrumenti quod dicitur falsum.
- 38 Falsitas ubi nocet, puniuntur.
- 39 Vtens instrumento continente plura capitula in capitulo uero, si aliquod capitulum est falsum, puniuntur de falso.
- 40 Vtens falso teste, qui aliuersario non nocet, & producenti non prodest, puniuntur de falso.
- 41 Vtens falso articulo per falsum testem, etiam si renunciat, puniuntur.
- 42 Falsa scriptura priuata utens, ita puniuntur, sicut si publica ueretur falsa.
- 43 Testes falsos producents compelluntur eos iteratō in iudicio producere.
- 44 Testes falsos, uel scripturam falsam producents quando puniuntur num. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53.
- 54 Instrumentum productum si cum dicatur falsum, producents surripit de manibus notarij, & in ignem projiciat, an puniatur.
- 55 Testes falsos subducens, an, & quando puniatur.
- 56 Falsum crimen est desubtilius ueneficio.
- 57 Falsum est crimen exceptatum ab indultibus.
- 58 Notarius an dicatur falsarius, si aliter sit dictum, quam scriptum.
- 59 Error notarij per quot testes probetur, & an præsumatur, si admittit solemnitates instrumentorum. nu. 61.
- 62 Notarius an, & quando potest corrigere errorem suum.
- 63 Notarius a possit supplere clausulas omittas ab alio

- alio notario.
- 64 Instrumentum per quot testes probetur falsum, & quomodo.
- 65 Notarius an, & quando puniatur de falso instrumento, si probetur aliter dictum, quam scriptum.
- 66 Notarius an puniatur de falso, si scripsit, talis habuit, & recepit, & reuera non habuit. num. 67.
- 68 Instrumentum falsum in vno capitulo, an sit falsum in omnibus.
- 69 Notarius an dicatur falsarius, si attestetur omnes canonicos interfuisse, cum vnus abfuerit.
- 70 Notarius falsum conficiens instrumentum, qua pena puniatur.
- 71 Notarius potest per torturam cogi ad exhibendam primam imbreuiaturam.
- 72 Testis deponens contra fessum qua pena puniatur.
- 73 Falsum non committit, qui falsum deponit, credens esse verum.
- 74 Testis vno modo extra iudicium, contrario in iudicio deponens, an falsarius dicatur, & de falso possit puniri?
- 75 Dictum testis extra iudicium habet vim confessionis contra testem.
- 76 Delictorum omnium querenda est causa.
- 77 Iudex animum cuiusque non euentum animaduertit.
- 78 Cause non indicant nisi iuncte cum vitio persone.
- 79 Probatio bonæ famæ tollit delicti præsumptionem.
- 80 Falsitas cessat in magna multitudine. & in num. 94.
- 81 Coniectura non nisi duobus testibus probatur.
- 82 Causa aliquid faciendi, ex quot & quibus sumi potest.
- 83 Non probat hoc esse, quod ab hoc contigit ab esse.
- 84 Coniectura vna aliam tollit.
- 85 Contractus redditur nullus per defectum substantialium.
- 86 Nulla, & inualida in consideratione non habentur.
- 87 Falsitas ut non committatur, nimia subtilitas adhibetur. & in nu. 91.
- 88 Suspecti in crimine falsi quando, pro veritate habenda.
- 89 Castura in contractu incorporata facta incontinenti præsumitur.

- 90 Delictum esse in genere commissum, verè non præsumitur probandum?
- 91 Falsitatis diffinitio.
- 92 Falsitatis suspitio cessat ex testium multitudine, & alijs.
- 93 Præsumptio delicti cessat ex probatione bonæ famæ.
- 94 Præsumptiones fieri non possunt de non veris similibus.
- 95 Depositioni ex præsumptionibus coadiuuata standum potius, quam depositioni in tormentis factæ.
- 96 Crimina occultè commissa per inhabiles teste probantur.
- 97 In causa falsi criminaliter intentata liquidissima probationes requiruntur.

FISCVS.

Avdias quæso domine Iudex, quæ contra Inquisitum obijciuntur in crimine falsi, & tu Inquisite arrige aures, quia vix vllas video posse parari defensiones.

¶ **I T E M.** Inquirendum est, quod de anno, & de mense, & regnauitibus, & dominante, & c. sub prædatis, & c. Salerni, & c. d. Tit. tenere, dolose, scienter, & appensate obripiendo notario, animo falsum committendi, ipsum induxit ad fabricandum instrumentum remissionis, tãquam inite per hæredes dicti quoddam Tit. & tamen re vera supposuit, & induxit Tat. & Tat. quos asseuerabat esse hæredes dicti quondam Tit. cum ipsos aliter non cognoscebat notarius, inducendo etiam d. Tit. & T. ad mutandum sibi ipsi nomina, & cognomina, taliter, quod dictum instrumentum fuit confectum & expletum. incidendo in poenam, & c. quod inquirendum est, & c. quod fuit & c. ¶ Falsum verò comittit ille, qui scienter & dolose per obreptionem inducit notarium ad faciendum aliquem contractum tanquam factum ab aliquo, qui erat absens, supponendo aliquem asseueratam, & dicentem, esse se illum & sic se nominantem per nomen, & cognomen. p. tex. l. qui veluti. C. de fal. iuncta. l. si quis obrepserit. ff. de fal. ¶ Et si notarius hoc bonafide fecerit, non puniit, quia notarius non debet, nec habet necesse cognoscere contractantes. secundum Bar. in l. si. §. j. in 9 col. C. de iur. delib. & in rub. de fide instr. in 4. col. debet tamen tpe rogatus iudicere

& audire partes loqui. secundum Inn. in c. fraternitatis. extra. de test. nec habet necesse cognoscere nomina testium: nisi quado habet necesse facere mentionem de qualitatibus eorum: puta: nisi sint idonei, & possidentes in bonis. secundum Bal. in d. rub. de fide instr. in quarra. col. nec tenet reddere rationem de identitate contractuentium.

¶ **I T E M.** inquirendum est, qualiter oēs testes descripti in prædicto instrumento deponit examinati per signa, & veras coiecturas ex quibus de facili perpendit non fuisse hæredes dicti quoddam Tit. qui contractauerunt, sed alios suppositos in uicem eorum, ut supra dictum est, quod inquirendum est, & c. ¶ Semper, quando constare non potest de nomine, & cognomine alicuius, vel de identitate, suicit probare signa ipsius, ex quibus verificatur identitas, vel diuersitas hominis secundum Ang. Areti. in §. quadrupli. in l. de act. & Bal. in l. si quado. C. de testib. & dixi supra in verb. vel eos verbaliter citari faciat.

¶ **I T E M.** inquirendum est, quod hæredes dicti quondam Tit. fuerunt, & sunt minores, impuberes, & absque barba, paruam personam habentes. & quod illi, qui contractauerunt, fuerunt, & sunt maiores, barbati habentes, & longi, quod inquirendum est, & c. quod fuit, & c. ¶ Dissimilitudo autem si gnorum existentium in persona contractentium in uicem absentium, & ipsorum absentium, nulli dubium est, quin inducat diuersitatem personarum, secundum Bar. in l. senatus. ff. de accu. in fi. & in l. demōstratio. in fi. prin. de cōdi. & demonstra. & per cōsequēs uidet cōuinci inq̄tus de falso.

¶ **I T E M.** inquirendum est, quod testes examinati super dictis signis, sunt illi ipsi, qui sunt descripti in instrumento, & uocantur ipsiisdem nominibus, & cognominibus, quibus illi, & eadem persone sunt quod ad omnia, quod inquirendum est, & c. quod fuit, & c.

¶ Semper enim, quado quis vult reprobare instrumentum tanquam falsum per testes descriptos in ipso instrumento, est necesse, quod probet esse illosmet testes, qui in ipso instrumento descripti sunt, alias non reprobatur, ut dicam infra.

¶ **I T E M.** inquirendum est, qualiter cotidie, quo prætenditur dictos hæredes dicti quoddam Tit. fecisse dictum instrumentum in

ciuitate Salerni. erant & fuerunt in ciuitate Baroli, taliter, quod impossibile sit, fuisse in dicta ciuitate Salerni, quod ingrandum est. & c. quod fuit: & c. ¶ Non est dubitandum, si probetur contractentem fuisse absentem tempore celebrati contractus quin ex hoc instrumentum reddatur falsum, per loptimam. C. de contra. & comm. stipu. & inslit. de iuti. stipula. §. item verborum & c. ex tenore de test. & habetur per Alex. in cons. 190. in 6. lib. & et ibi habes, quomodo intelligitur & habetur per Boer. in de ciso. 165. in prima parte. & sic non est dubitandum, quin debeat procedi ad condemnationem ex prædictis ¶ **I T E M.** inquirendum est qualiter dicto instrumento falso Tit. usus fuit in iudicio, ipsumque produxit, & presentauit, & usus fuit usque ad finem causæ scienter, & dolose, quæ omnia cōstant ex actis causæ, quæ reproducentur si, & in quantum incidendo in poenam, & c. quod inquirendum est, & c. quod fuit, & c.

7 ¶ Ex hoc etiã conuincitur quis de falso, quod utitur instrumento falso in iudicio, ut habetur per Ang. in auth. de non alie. §. quia uero. cl. 3. colla. 2. & habetur per Bal. in cons. 156. in 5. libro, & hodie est decisum in regno per nouell. prac. incip. te item falsum. ¶ Et intantum id est uerum, ut utens re falsa, præsumatur eandem fabricasse, nisi doceat expresse de fabricandis fecit eundem Bal. in l. maiorem. C. de fal. & Alex. in l. si quis obrepserit. ff. co. ti. & sic clare patet, debere procedi ad condemnationem inquisiti ex prædictis. ¶ **I N.** Audistis, quod in ore vulgi est, audias alteram partem, si vis recte iudicare, quare consideretur quæ aduersus hæc obiecta proponuntur, & uidebuntur omnia absque fundamento stare,

9 ¶ Et primo est aduertendum, quod tria sunt pro parte fisci quæ adducuntur, primum, diuersitas signorum suppositorum ad contractandum cum his, quorum nomina & cognomina sunt apposta in instrumento, secundum est absentia probata die celebrati contractus eorum, quorum nomina fuerunt descripta in instrumento, tertium est usus instrumenti præteni falsi. Ad primum, & secundum enacuandum potest probari, quod ipse inquisitus nunquam cognouit hæredes dicti quoddam Tit. nec cum eis fuit uisus & auditus habere & habuisse aliquam comert-

conuersionem, & cognitionem, maximè, cum sint de diuersis locis, item, quòd stante dicto inquisito in ciuitate Salerni, quòdam die fuit ei relatum, isthuc aduenisse duos iuuenes, qui dicerentur hæredes d. quòdam Tit. item q̄ hoc audiens accessit ad eos interrogando, quo nomine & cognomine uocarentur, qui dixerunt se uocari & cognominari nominibus & cognominibus, de quibus in instrumento, asserentes se esse hæredes d. quondam Tit. item, quia liter ipsos rogauit de remissione prædicta, qui libèter promiserunt, prout postea effectualiter fecerunt. itè qualiter non dolo, sed bona fide dictus inquisitus credens prædictis induxit & rogauit notariũ ad fabricandum dictum instrumentũ, item qualiter p̄ remissione prædicta soluit ducatos centum quos non soluisset, si scinisset illos non esse hæredes dicti quondam Tit. Item, ad hoc demonstrandũ probetur, quod de facili poterat habere remissionẽ a ueris hæredibus dicti quondam Tit. cum dicta pecuniarum quantitate, & sic non esse uerisimile, quòd uoluisset ipsam habere a falsis, & non ueris hæredibus. Item, quod ueri hæredes dicti quondam Tit. uocantur & cognominantur illismet nominibus & cognominibus, quibus illi descripti in instrumento. ¶ Et sic identitas nominis arguit identitatem corporis, nisi contra ipsũ probetur. l. qui habebat. ff. de ma. testa. & p̄r Alex. in d. l. diuus. de custo. reo. & una cõiectura tollitur per aliam, ut plenius q̄ alibi, per Boer. in deci. 165. pri. parte. ubi docet, quemodo tollantur indicia.

¶ Quòd uerò ad id, quod dicitur, quòd usus fuit in iudicio dicto instrumento, responderetur, quod usus fuit cum clausula si, & in quantum, quæ est clausula conditionalis, (Hæc enim clausula quòd faciat euitare falsitatem, tenuit Rebus. in commentar. consilii in 3. tomo. tra. de contu. & defect. num. 25. fol. mihi 104.) taliter, quòd id quod ponitur seu producitur est illa clausula, uideretur sub conditione poni seu prodici & resoluta conditione, habetur pro non prodico & præsumato. l. in tempus. in prin. si de hære. insti. l. l. cõditio. ff. de condi. & demon. l. cum ad præsens. ff. si cer. peta. l. cõditiones in præteritum. ff. de uerbor. oblig. & habetur p̄r Bar. in l. ambitio

sa. ff. de decre. ab ordi. facien. antepe. colu. Bal. in l. edita. C. de eden. in 19. col. in repetitone. Philip. Corne. cons. 80. primo libr. in decisibus consultationibus. nu. 4. & cõs. 183. nu. 2. in præsentibus consultationibus. in 3. lib. hinc est, quod per illã clausulam euitatur falsum per producentẽ, ut docet Cy. in l. si falsos. C. de fal. And. de Iser. & Affli. in cõsiliis, qui falso instrumento. nec obstat, quòd non fuit extensa, si & in quantum instrumentũ apparebit uerũ, quia ibi est posita dictio, & quæ exteditur, ut supra. nec obstat quatenus possit dici, quod illa clausula operatur, ut quatenus probet producente intelligatur productio facta, quatenus uero contrã, non, quia responderetur, quòd uirtus clausulæ non est arcuata cum habeat largas habens: & utrumq; est apta significare, & in iure clarum est, quòd est conditionalis, ut supra dixi: & nõ est conditionalis in uno, & in alio nõ, quia lex generaliter loquens generaliter est intelligenda, ut est notissimi iuris. ex quibus ad ultimum infertur, quod cum facta sue productio est dicta clausula apparet ipsum uoluisse libero illo uti, sed sub conditione, si pro se faceret, & si ueritatem contingeret, nõ enim dicitur facere pro eo id, quod falsum est, sed contra eum, est ex eo possit puniri criminaliter, & in perditione causæ. ¶ Et non est præsumendum, ipsum uoluisse se delinquere l. merito. ff. pro socio. Bal. in l. moueor. C. si ser. expor. vel semper enim capienda est cõiectura, ut excludatur delictum, ut consuluit Cor. in consilii. 101. in 2. lib. nu. 25. etiam, ubi concurreret cõiectura, & præsumptio includens delictum, nõ debet attendi ex. usuẽ, ut potius iudicet non delictum ut per Gramma. in deci. 18. nu. 5. & consuluit Lud. Ro. in consilii. 68. uisus in propositis, habetur per Bar. in l. non solum §. sed ut probari. ff. de no. oper. nunci. semper enim quãdo quid producitur cum clausula, si, & quatenus uideretur excludi falsum, quia falsum pro eo non facit: quia est delictum punibile, & non causat uictoriã causæ se perditionem, & ipsius punitionẽ. ¶ Et de iure, ne cõmittatur falsitas, nimia subtilitas adhibenda est. l. si. & ibi Bal. C. de fideius. ¶ Intãrum, ut si sit aliquod uerbum aptum importare falsitatem, fiat interpretatio, ut non importet, secundum Bal.

in l. j. C. de fa. san. eccle. & in l. errore. C. de testa. & Bar. in l. gerit in 5. col. ff. de acqui. hære. ¶ Hinc etiam uidemus, quòd ut excludatur falsitas, lex præsumit uarietate loci uel temporis. secundum Bal. in l. impetator. 2. col. ff. de statu. hom. Alex. in l. iuris gentium. §. quòd fere ff. de pact. & Sal. in l. de tutela. C. de rest. in integ. & Alex. in cõs. 70. in prima parte. ¶ FIS. Ne ultra p̄grediamur, ad hoc uultum fundamentum de usu instrumenti respõdeo, q̄ etiãsi prædicta possent procedere, tamẽ non proccedant, quando p̄ducẽs certioratus, quòd sit falsum instrumentum productum est dicta clausula, statim nunc renũciat usui ipsius, sed usque ad finem causæ persenerat uentus ipso, quia licet postea renuntiet, nõ euitat penam falsi, ut habetur per Sal. in l. si falsos. C. de fal. & Gandi. in tit. de fal. 2. col. uerũ. sed pone. ratio est, quia licet a principio potuisset dici, q̄ erat ignorans, & habuisset ex hoc excusationẽ, certioratus tamen de falsitate dicitur in loco, ut ff. de libe. homi. ehiben. l. 2. §. ff. si is, qui. & arg. ff. de pact. l. iuris gentiũ. §. sine, & l. 2. §. circa. de do. exceptio. & sequitur Ang. de Arc. in l. male. in uerbo. falsario. in 7. col. in si. uer. sed pone; Titius: ¶ Quod quidẽ corroboratur, quia licet quis sit tutus aliqua exceptione, si potuit opponere antelitem contestatam, & non opposuit, non potest stea amplius se tueri. secundum Sal. in l. ita demum. ff. de pro & exceptio non opposita in prima causa per malitiam, nõ potest opponi in causa appellationis. secundum Abba. in capit. primo de except.

¶ Item confirmatur, quia si accusator diu detur ad accusandum, eius accusatio, reddi tur postea suspecta, & præsumitur esse in dolo, ut consuluit Bal. in consilii. 37. primo libro. incip. quidam tabellio in fin. & sequit Marfi. in sua praxi. §. diligenter. num. 201. & ibi. allegat consilii. Bald. in corrupte, sed uoluit esse allegare, ut supra. ¶ Tertio confirmatur, quia si notarius tardauit in registrando instrumentũ in protocollo, oritur suspicio de falso contra eum ex illa tarditate; secundum Paulum de Castro, in consilii. 281. in causa ista quinque. col. prima lib. primo & pari modo si pars distulit producere instrumentum, oritur suspicio de falso contra eum, ut probat in l. si quis forte. §.

1. ff. de pen. ibi nec. n. debebant tam magnã rem tandiu reticere & per Old. cõs. 115. factum tale est uacante ecclesia, & sequit illum Aymo Craue. in consilii. 28. asserit e stamentum num. 6. in prin. si. ¶ Quarto cõfirmatur quia dolo præsumitur in nõ obstante delicto, cum potest, secundum Ab. Sicut in cap. quantitate. de sen. excom. facit. 13. q. 3. c. qui potest. cum ergo hic usus fuit usque ad finem causæ, & orta quæstio falsi non renuntiauit, non potest euitari quin de falso puniamur. ¶ Item hoc confirmatur, quia licet aliàs quis in falsum non incidat, utens instrumento falso nisi facta instantia, ut declarat, an uelit uti, & ei assignato termino ad declarandum iuxta doctri Bar. in l. diuus. ff. de fal. l. 2. quam approbat Ange. de Arc. in lib. male. in uerbo falsario in 7. col. uerũ. sed cautela est, tamẽ quando falsitas est notoria, in actis absq; partis instantia debet declarare, se nolle uti, aliàs in falsum incidit. secundum Sal. in l. si falsos. C. de fal. & est ratio, quia præsumitur esse in dolo, quĩ nõ facit id, ad q̄ scit & scire debet se teneri secundum Bar. in l. tutor qui repositum, in 2. col. 2. in si. ff. de administrat. & l. dolo. & ibi Bar. ff. man. & l. procuratorem §. dolo. eodem titulo. & Alexan. in l. ubi. ff. de edendo. sed data notorietate falsitatis tenetur renuntiare, ergo si non renuntiat, uideretur in dolo. item non est dubium, quòd falsitas est de genere prohibitorum. quare quãdo cõfirmata est notoria, qui ei non renuntiat, uide tur esse in dolo secundum Bal. in l. dolum C. de dolo. & ibi Doct. & no. in l. si non conuicti. C. de iniu. & in l. r. C. de fals. cum ergo, quando notoriẽ constaret ex actis de falsitate prædicta, non renuntiauerit usui dicti instrumenti, non potest euitari, ut de 22. falso non condemnatur. ¶ Immo plus dico, quod licet renuntiauerit a principio orta quæstione falsitatis, uel antea, adhuc nõ euitaret falsum, quia præsupponitur ipsũ fabricasse falsum quòd casu licet renuntiet adhuc tamen punitur de falso, quia nõ est simplex usus, sed concurrat fabricatio falsitatis, ut habetur per Angel. de Arc. in l. male. in uerbo, falsario. ¶ I N Q. Subtiliter infurrexisti domine Fisce aduersus excusationes & defensiones per me positas; sed parum, aut nihil ueritati efficere possunt

23 sunt. ¶ Quare sciendum est, quod prædicta omnia procedunt, & habent locum, quãdo verè falsitas apparet in actis probata, secus, si præsumpta tantum, ut in terminis decidit nostrorum iuterpreti verus antistes Albe. de Rosa in l. diuus. ff. de fal. la 2. sequitur pater practica crimina. Angel. de Aret. in lib. malef. in verbo falsario in 7.

24 columna. ¶ Item procederet dicta doctrina, quando producens esset certioratus de falsitate, & esset inflatum, vt declararet, an intenderet vi. per doctrinam Bald. in l. fin. C. si ex fal. instru. in fin. quia non debet ex seipso vltro renuntiare, quam doctrinam corroboro per decisionem Capi. 67 in fin. cum ergo in casu nostro non constet de dicta falsitate notoriè, nec sit certioratus, prædicta doctrina non procedunt, nec obstant, & quod non probetur ex actis falsitas instrumeti uerè patet, quia testes deponentes super signis contrahentium, & diuersitate signorum eorum qui reuera erant hæredes dicti quondam talis, omnes sunt

25 singulares. ¶ Et clarum est, q. testes singulares non probant, ut habetur in leg. ob

26 carmen §. si. C. de testibus. ¶ Imò testium singularitas arguit doli secundum Bal. in l. iurifurandi. C. de testi. in 2. col. vers. deinde no. ¶ Item dicti testes sunt discordes inter se, ut uideri poterit, & sic non probant secundum Bartolum, & Alex. & doct. in leg. 2. §. creditum. ff. si certum petat. & Barto. in l. insulam. §. fructus. & ibi Imo. in pri. oppos. uerf. & hoc inducit. & ibi Alex. ff. solu. matri. & Ioan. And. in addi. Spec. in ti. de testi. §. iam de interrogatorijs. & Bar. in l. infinita. §. si ante hoc decertum. ff. de damno inse. et. Ang. in l. qui sententiã. C. de pœnis. ¶ I t quod testes examinati sint singulares, probatur, nam tunc dicuntur testes singulares, quando eorum dicta recipiunt separationem ex diuersitate factoru secundum Baldum in l. 1. C. si unus ex plu. appe. ad fin. ante uerf. quæro utrum. & Bartol. in l. 2. §. si dubitetur. quemadmodum. testa. aperi. & l. al. in l. apud aut iquos prima col. l. vers. item not. illam uulgatam. C. de fur. & in l. pri. 8. q. de testa. & in l. 2. in 2. colum. C. de bon. poss. secundum tabu. cum ergo dicti testes partim dicant, quod d. T. induxit ad faciendum contractum, & quod ei dixit, quod si. tales essent hæredes quondam T.

& quod uocaretur nominibus & cognominibus, ut in instrumento: partim uerò, ipse nihil dixit: sed quod dicti tales assererent se esse hæredes, & uocari & cognominari, ut in instrumento cauetur: sequitur, q. sunt singulares & contrarij: item discordes in signis contrahentium, ut patet ex actis ergo sequitur, quod eis non est adhibenda

29 fides. ¶ Item duo testes primi examinati sunt contrarij sibijipsis: quo casu nunquam sunt reducendi ad concordiam, sic quidem ut probent, secundum gloss. But. & Abbas in cap. in nostra. q. de testi. Barto. in l. eos. de fal. Iacob. But. in l. cum de etate. de probatio. But. in c. cum tu. de testi. uer. de primo & Alexan. in l. inter stipu. §. 1. de uer. obli. Alex. in conf. 132. in prima parte. & consil. 42. in 4. parte. & in l. 1. de no. q. er. nuntia.

30 ¶ Præterea testes deponentes de absentia heredum d. quondam talis, non deponunt, q. per totam illam diem contractus fuerunt in ciuitate Baroli, & quod non potuerunt alibi esse, ut requiritur. secundum Alex. in conf. 190. in 6. lib. & sic ex his habetur nõ esse probatam falsitatem. ¶ F I S. Vtique si cuncta rimares, & perfunctoriè non pertãsi e. agnosceres ueritatẽ. ¶ Scis enim, quod suspitio falsi p. ueritate habetur. nisi ille suspectus probet ueritatem: secundum dom. Archid. in capit. memoriam. 19. distinct. allegat. l. iubemus. C. de probat. & plenè habetur per Mars. in rubric. ad leg. Corne. de fal. & sic licet plena probatio fortè non adesset, non pollet tamen negari, multas suspiciones, & indicia, ac præsumptiones de falsitate adesse, ex quibus merito debeat procedi ad condemnationem. I N Q U I S I. Si bene inspicerentur doctores loquentes de hoc, nõ utiq; ita dixisses. ¶ Nam prædicta procedunt, ut possit ad capturam procedi; non aut quod ad condemnationem, secundum Afflict. in constitution. qui literas. de fal. & dicit hoc uelle text. in l. iubemus, & Dec. in consil. 175. incip. in causa falsitatis. immo Gram. in conf. 30. nume. 5. tenet, quod prædicta procedunt in actione falsi ciuilitet intetata, non autem, quando criminaliter. Item est aduertendum q. dictum Archid. & Ge. habet locum quãdo suspitio falsi oriretur ex uitio nihilis scripturæ, puta ex abrasione, uel cancellatione, aut vituperatione in

loco suspecti, non autem, si extrinsecus pueniant suspiciones, ut distinguit Inn. in cap. 1. col. pen. uerf. item nota, uile esse q. tabellio. ex de fide. instrum. & Spec. in tit. de instru. edi. §. breuiter comemorauimus colu. 4. num. 13. uerf. & not. quod tabellio & Paul. de Cast. in le. iubemus. C. de probatio. & plenè & pulchrè per Iacob. Man. 34 deli. de alba. conf. 99. per totum. Præterea nonnè habemus, q. quælibet causa etiam iniusta, excusat a dolo, ut est glo. in l. plagij. in verbo. iusta. C. de pla. & l. 1. in fin. de abi. ligitur. §. illud. ff. de lib. cau. & Alex. in §. duo fratres. in 9. colum. ff. de uerbor. obli. Iason. in l. si quis maior. 9. columna. C. de tra. Ang. in l. fin. in princ. ff. de eo, per quem fa. erit. ubi etiam dicit, quod d. cã temeraria excusat de dolo. Bartho. So. in cõf. 116. incip. uisus narratis. uide circa terciã dubitationem prima parte ubi dicit, quod quælibet causa bestialis excusat a dolo. Sed ad hæc uide quæ dicã inferius nu. 46 in fin. cum ergo ex probatis in processu factis constat, quod inquisitus habuit iustam causam crededi, illos nominatos in pcessu fuisse, & esset hæredes ueros dicti quondam talis (quia ipsi hoc assererant, & ab alijs erat ci. relatum) sequitur, q. excusatur a falsitate, maxime, quia erant, & uidebantur boni uiri. Et habemus etiam, q. erendum est bono viro, ut est gloss. not. in l. Titio fundus. ff. de condit. & demõstratio. quam dixit signu. Bal. in cap. sanctoru. de præscrip. & in c. cum contingat. de rescrip. & Pet. de Anc. in c. si. extra. de appel. & Angel. in l. prima. ff. de eo, per quem fuerit. & Ioan. de Imo. in constitutio 104. & plenè per Mars. in practi. crim. in §. principium. nu. 8. ¶ Præterea illi descripti in instrumento uocantur, & cognominantur sicut illi hæredes dicti quondam T. & sic dictum instrumentum adiuuat primordio ueritatis, & sic non potest dici falsum. nã in iure est cõclusio communiter approbata, quod non potest dici falsum id, quod adiuuatur primordio ueritatis l. cum filius. §. hæres meus & ibi Barto. Ioan. de Imo. & Alber. de Rosa. de leg. 2. & l. eum, qui §. final. ff. de solut. pro quo consuluit Aymon Craue. in conf. 46. nume. 8. primo lib. Philip. Cor. in conf. 26. hæc consultatio. nume. 36 15, 11. lib. ¶ Imò stantibus prædictis, inui

tis dentibus est dicendum, quod non adest dolus in eo, & ubi non est dolus, & certa scientia, non datur falsitas secundum Ho. in c. in summa. extra. de cri. fa. per leg. nec exemplum. C. de fal. & l. quid sit falsum, & l. diuus. ff. eo. ti. sequitur Mars. in rubrica. ff. de fal. Veronen. consil. 21. & consil. 24. Bertrand. conf. 175. 3. libro numero 8. Marsil. in consil. 111. num. 14. lib. & consil. 70. nu. 7. pri. liq. & consil. 77. nume. primo. 11. lib. & consil. 89. num. 12. lib. Bal. consil. 33. 3. libro nume. 2. Alber. de Rosa. in d. le. nec exemplum. & in l. si ex l. nume. 4. ff. ad l. Iulian. de adulter. & in l. ex quibusdam §. diuus. ff. de iure si. Ang. de Ar. in lib. male. in uerbo falsario. in prin. & nouissimè est statutum in regno per regiam nouellam pragmaticam incip. testem falsum. ¶ Præterea 37 diu est, quod dictum instrumentum constat fuit, & productum in iudicio, & ibi admissum, idque suo vigore. diu est etiam quod d. T. inquisitus non fuit molestatus, quo casu uidetur dici posse, quod falsitas non committatur per ea, quæ scribit Aymo Cra. in conf. 65. num. 11. primo lib. ubi si quis utitur instrumento, licet falso, quã longo tempore steterit in possessione, non committitur falsitas, quia ex quo longo tempore illud instrumentum fuit obseruatum, censetur approbatum, & per cõsequens cessat falsitas. allegat pro hoc Bal. in cõf. 37. quidam tabellio. lib. pri. pro quo etiam dicit facere id, quod scribit Cy. inter cõsilia Bald. in allegationibus suis, quæ sunt post consil. Bal. 400. super primo puncto, colu. prima. lib. 4. allegat etiam Bald. in consil. 403. queritur, an per solam diffamationẽ 38 in si. lib. 6. ¶ Præterea tunc falsitas puniatur, ubi aduersario nocet, & adfert damnũ ut late domine Index dixisti in 4. parte terciæ partis principalis huius praxi. hic autem nullum damnum adfert, q. non puniatur. ¶ I V D E X. Datis pro ueris his, quæ per inquisitum adducta fuerunt, cum pro maiori parte in facto consistant, non est dubitandum quin excusetur a falso, & ita censeo iuris esse sed ne uideat furda auere pertransire, in hac materia falsitatis aliqua summam dicere decreui, ut sic ualeatis materiã criminis falsitatis scire. & pri. ad materiã regie pragmatice testem falsu. 39 est sciendum, quod ad cõ est uerũ, quod utens

vtens scriptura, instrumento, vel testibus falsis puniatur de falso, ut si aliquis produxerit instrumentum plura capita continens & eo utatur in capite uero, si tamen id ipsum etiam contineat capitulum falsum, licet eo non utatur, quod de eo non sit vis questionis teneatur tamen pena falsi. secundum Io. And. in addi. Specu. in titu. de instr. edi. §. postremum aliàs est in §. sequenti. in addi. quæ incip. huic dicto. quem refert & sequitur Alexan. in l. si vnus, in fin. C. de testa. & est satis notabile dictum & habetur per Gandi. in ti. de falsa. 2. col. uer. si. sed quid si instrumentum, & in §. subijciamus. eo. 40 ti. ¶ Ita tantum est uerum, quod vtens falso puniatur de falso, ut si quis utatur teste qui aduersario non nocet, & producenti non prodest, nihilominus teneatur de falso. p. doctri. Bald. in l. si. C. si ex fal. instru. quam ad hoc allegat Berta. in suo repertorio. in verbo falsum. uer. 105. ubi ad hoc alle. Pa. de Cast. conf. 148. & habetur per Gandi. in titu. de fal. uer. si. subijciamus. ¶ Itē non procedit precedens conclusio, ut si aliquis produxerit falsum testem ad probandum falsum articulum, licet postea renunciet, puniatur tamen pena falsi. & est ratio, quia non est simplex usus: sed concurrit fabricatio falsitatis, nisi testis deponeret extra articulum. secundum Bar. in l. si falsus. C. de fal. Bar. & Bal. in l. 3. in fine. C. de si. instru. pro quo uide Capitulum in decisio. 67. incipi. in causa magnifici Annibalis. ¶ Item aded procedit, ut etiam puniatur de falso produciens scripturam priuatam falsam, & ea vtens, sicut puniretur, si produceret publicam scripturam falsam. secundum Bal. in leg. si prima colum. in fine. C. de si. instru. & Barto. in l. penul. C. de proba. & habetur in leg. Lucius. ff. ad municip. & per Alexan. in l. diuus. ff. de fal. ¶ Item est adeo uera dicta conclusio, ut si quis produxerit falsos testes, compellatur ad ipsos iterum presentandum in iudicio, orta questione falsitatis. per doctri. Bal. in l. si. C. de instru. in colum. fin. uer. si. colum. 2. nuncquid. & ita fuit decisum in sacro regio. consi. ut. testatur Capitulum in decisio. 60. 44 Limitantur tamen prædicta pluribus modis. pri. ut procedant, quæ dicta sunt supra si scientes, & dolose fuerit facta productio falsitatis, ut dixi in quarta parte tertie par-

tis principalis huius praxis. & habetur in individuo in d. pragmati. testem falsum. quin si forte apparebit per ignorantiam id fuisse factum, etiam si testes deposuerint sup. falso articulo (quo casu dixi supra teneri de falso producentem, licet renuntiauerit usui) probata, ut dixi, ignorantia excusat. ut late per Capitulum in decisio. 67. incip. in causa magnifici Annibalis. & per ea, quæ habentur in dicta decisio. reprobetur id, quod dixit Moder. Cauen. in dicta pragma. testem falsum. num. 3. dum dicit, quod ille scienter dicitur producere testem falsum, qui eum 45 produxit super articulo falso. ¶ Secundo limitantur prædicta, ut procedant, nisi producentis renuntiauerit usui scripturarum uel testium productorum intra octo dies post publicationem in causa, ut in dicta pragma. ti. habetur, quam ego intelligerem procedere, si precessisset protestatio, & instantia partis aduersæ, ut declaret, an intendas uel testibus & scripturis nam si non prece dit instantia partis, non tenetur ultro renuntiare, imò si sponte renuntiaret, non euitaret poenam falsi, quia uideretur declarare dolum adhibitum in falsitate, & in productione, secundum Are. in cap. presentium. quinta columna. extra. de testi. & sequitur Capitulum in dicta decisio. & qui non renuntiat eo, quia per partem non est iuratum non puniatur, licet postea reperiat falsum id quod fuit productum. quia istud non esset uti, sed usum esse, & tunc aderat bona fides. secundum Baldum in individuo, in l. si. C. si ex fal. instrumento, in si. colu. uer. si. pone ergo sed contrarium potest attentari retentis terminis regie pragmatice, quoniam ex actis facta publicatione in causa resultat notorium, ut habetur per Inno. in cap. ea insinuatione, extra. de appellati. & per Angelum in l. si pars. ff. de inoffi. testa. si ergo notorium resultat clarissimè, erit producentis informatus de falsitate. quo casu dicitur ex se renuntiare usui, aliàs incidit in falsum, quia ita intelligit doctri. Bar. in l. diuus. ff. de fal. l. 2. & Ange. in libro malef. in verbo falsario Salice. in l. si falsus. C. de falsum ibi dicit, quod ita demum est uerum, quod utens non incidit in falsum, nisi fuerit ipsi statutus terminus ad declarandum uerum intendat uti, necne, quando non fuerit instructus de falsitate, uel instrui non potue-

potuerit. & est ratio, quia presumitur esse in dolo ille, qui non facit id, ad quod scit & scire debet se teneri: secundum Bartolum in l. tutor. in secunda columna in fin. ff. de administratione tutorum. & l. dolus & ibi Bart. ff. man. & l. procuratorem. §. dolo. eodem titu. & Alexan. in l. ubi. ff. de eden. ergo data notorietate tenetur ex se renuntiare: & si non renuntiat, videtur in dolo. sed tenendo primam partem, unico fundamento destruntur omnia allegata in contrarium, nam non est uerum, quod facta publicatione in causa resultat notorium de falsitate, & quod vtens est informatus & certioratus de falsitate ipsa: bene tamen uerum est quod resultat notorium de probatis, sed utrum ea sint falsa, nequaquam, cum adhuc id a partibus non sit dictum, nec de eo sit vis questionis & licet contrarium forte sit probatum per aduersam partem, non tamen ex hoc potest dici constare de falsitate. sed bene est collectus probationum, & stat pro possibilibus, ut ita sit uerum id, quod probat & producit ab una parte, sicut id quod probat ex aduerso pro alia parte, taliter, quod non datur, nisi materia iudici inquirendi de falsitate in altero partium, ut infra dicam. & bona fides quæ in principio fuit circa productionem in producente, pari modo poterit esse facta publicatione in causa, cum a principio produciens cogitauit, omnia posita per se posse probari. doctrina autem allegata procedunt orta questione falsitatis, & facta publicatione in causa ipsius falsitatis, uel quando in processu civili clare apparet de falsitate. non autem intelliguntur quoniam est facta publicatio in causa principali, in qua fuit facta productio, quia eo casu requiritur instantia partis, ut dixi, & ita practicat, & quotidie seruiatur in iudicijs, ut etiam refert Mod. 46 Cauen. in d. prag. ¶ Tertio limitantur prædicta non procedere, quando falsitas respectu usus esset causata per errorem, quia eo casu non est punibilis, quia id, quod per errorem factum est, dicitur sine consensu factum. l. si per errorem. ff. de iur. omni. iud. & ideo dicebat Alex. conf. 55. 4. lib. incip. per spectis. 5. col. quod falsitas causata per errorem operatur, quod actus non soluitur effectum, allegat Bar. in l. demonstratio falsa. §. 1. in 6. q. ff. de cond. & demon. & per Aflic. in consi. qui falso instru. ibi, item no-

ex tex. ibi, nescius. Sed aduertendum ad hoc puto, quod est distinguendum, nam aut quis ex iusta causa errauit, & tunc uerum sit quod nullo modo puniatur. Aut ex iniuria & temeraria causa errauit, & hoc in casu excusatur à pena doli, & sic pena ordinaria, non autem ab extraordinaria, & crimine stellationis: tunc declaratur Ange. in l. plagij. ad l. fa. de pla. C. & sequitur Dec. in l. 2. quod quis iur. nu. 11. & ibi Alex. & Paul. a Castr. qui dicit quod si testis temerarie asserat aliquid nihil habere in bonis, si deprehendatur in mendacio videtur dolose asseruisse. & talis testis (secundum Roma. conf. 8. uisofacto uer. tertium quidem indicium) ut refert ibi Dec. potest poni ad torturam. Et uoluit Crauet. conf. 46. nu. 10. tunc enim est quis temerarius quando ex iniusta causa mouetur ut ibi exemplificat Ang. ¶ Quarto limitantur, ut non procedant, quoniam id, quod productum est, adiuuatur primordio ueritatis, per ea, quæ supra dixi in tu Inquisite. 49 ¶ Quinto limitantur ut non procedant, quando productio fuerit facta per peuram, totum cum generali mandato: ut late habetur in decisio. Capi. 67. per totam. de qua supra scripius est facta mentio. ¶ Sexto limitatur, ut non procedant, quando falsitas non est aduersario nocitura, uel damnum inferre non potest, per ea, quæ dixi in quarta parte 50 tertie partis. Septimo limitantur prædicta, ut non procedant, quando produciens probasset de ueritate contentorum in instrumento. nam licet instrumentum sit forte falsum circa indicationem, uel alia substantia, non tamen puniatur poena falsi, ut habetur per Gandi. in suo opere malef. in ti. de falsari. in uer. questio talis est. ¶ Octavo limitantur prædicta, ut non procedant, quando productus esset illiteratus, & produceret instrumentum quo dixi uelle uti, & in eo sint defectus, quia ibi non sunt anni Domini, & sit differentia signi ad signa eiusdem notarij in alijs chartis, quia ex quo hic presumitur potius error, quam doli & malicia, non tenetur poena falsi, ut habetur per Gandi. in tit. de falsar. uer. sequitur uide alià 52 questio. ¶ Nonò limitantur prædicta, ut in omnibus casibus quando quis excusatur a fabricatione falsi, forte ius excusatur ab usu, & sic in illis casibus, prædicta non procedunt. 53 ¶ Decimo limitantur prædicta, ut non procedant

cedant in producente falsam narrationem. secundum Bal. in l. quicumq; in ult. colum. C. de ser. fugi. siquidem tãtãmodò procedunt in producente falsas probationes.

54 ¶ Cæterum si quis à se productũ instrumentũ, quum ab aduersarijs falsum dicat de manibus tunc magistri actorum ereptum in igne projiciat, an pœna falsi afficiendus sit? vñ dicendum, quod non, quia si licet ad euitandum pœnam falsi abstinere ab vsu per declarationem verbo factam; q; non intendit vti vt l. si falsos C. de fal. fortius potest declarare factò, capiendò illud instr. & lacezando vel comburendo. sed in contrarium consuluit Pet. de Ancha. in conf. 173.

55 incip. circa primũ. ¶ Quid si aliquis subor nauit testes, ut falsum diceret, an si postea desistit ab vsu, euitet pœnam falsi, iuxta formam regie pragmatice, dicas, quod nõ. sed puniatur per l. si falsos & ibi Cy. & Saly. in fin.

56 C. de fal. ¶ Secundò principaliter est sciendum, q; crimen falsi est detestabilius veneficio, & homicidio, secundum Ang. in auth. de nup. §. minorem, in tantum, ut homo deueniat ad nihilum inter homines; quia dñ eo casu sine fide, & confidentia; ut dicit Cy. in l. transigere. C. de transact. & firmat Gram. in conf. 109. nu. 1. in ciuilibus. & si est nobilis, qui committit falsitatem. perdit nobilitatem, secundum Luc. de Pen. in l. milites. 3. colum. C. de dignita. lib. 12. & firmat Afflic. in constitu. qui literas. in 5.

57 q. in fi. ¶ Hinc est, quod est crimẽ exceptuatum, & non includitur in generali indultu factò de rebus criminalib. vt in l. Lucius. ff. ad Turpi. secundum Albe. de Ros. in rubri. de cri. fa. & Gram. vbi supra quod non pcedit, si indultus esset factus de carceratis, & nõ essent carcerati, nisi pro crimine falsi, ut per Hippo. de Mar. in rubr. de fal. nu. 3. 1.

58 ¶ An semper notarius dicatur committere falsum, si aliter reperiat scriptũ quãm sit dictum? & dicas, quod sic, si ab instru. confecto per eum remouentur verba, & mens contrahentium. Bart. in l. quoties. §. 1. ff. de hære. insti. vers. 3. lex ponit dicit, quod non præsumitur falsum fecisse dolo, sed potius præsumitur id causatũ ex errore, si tamen ex alijs coniecturis, & circumstantijs, uel indicijs aliud non suadet. qd quidem dicit ibi Alex. esse verum, & cõfirmat per l. si finita, in prin. cum ibi nõ. & ibi

per Imol. ff. de dam. infe. lbi dicit, dixisse. & in lita stipulatus. 4. col. ff. de ver. obli. & in l. item §. si ff. de pac. & per gl. & Bart. in l. cum proponeretur. de leg. 3. sequit Fran. Arer. in conf. 47. col. 2. & Marf. conf. 7. num. 24. & conf. 5. nu. 3. 1. & conf. 104. num. 27. & conf. 132. num. 10. Alex. conf. 53. in fin. 7. vol. & conf. 87. num. 7. eod. lib. & conf. 179. nu. 3. in fi. co. lib. & conf. 64. incip. viso te-

59 stamento, primo vol. num. 4. ¶ Et per quot testes probetur error notarij. in conf. 247. incipit. reuerende. 2. volum. numero sexto cum sequen. Cœpola. consil. 27. nume. 4. notarius enim habet præsumptionem iuris pro se adeo, ut liquidißimè constare debeat de falsitate contra eum per Aymo. Crauet. conf. 75. num. 8. primo lib. Bertran. conf. 61. nu. 16. primo lib. plenè Boer. in decis. 16. prima parte. num. 2. cum sequen. & Gramma. decis. 60. num. 6. & conf. 66. num. 26. in ciuilib. Alciatus in trac. de præsumptio. 13. præsum. nu. 10. cum seq. & Fel. in c. ex literis. in 3. cõclu. de fi. instr. Pet. de Ancha. conf. 287. qui principaliter. col. j. Dec. in conf. 175. Marf. in l. r. nume. 71. C. ad l. Cor. de fidei. & in rubrica de fidei. col. 9. nu. 56. Notarius enim nõquam punitur, nisi constet de eius dolo, vt dicit Alcia. vbi supra. & per Alex. conf. 88. 2. col. in quarto

60 libro. ¶ Sed ibi dicit Alciatus. non procedere id, quod supra dictum est, quando notarius omitteret solemnitates instrumentorum. quia in eo casu præsumitur potius dolo, quã error, & puniatur de falso, & consuluit Aymo Crauet. in consil. 75. nume. 6. in primo libro. licet dicat Soc. in conf. 98. in tertio lib. nu. 19. id procedere in testamento, non in alijs instrumentis. sed ad id responderet Alcia. vbi supra, & sequitur Bal. in l. si post diuisionem. C. de iur. & fa. igno. & Guliel. Bene. in repe. c. Raynutius, in verbo, in eodem testamẽto relinquens. el primo. nu.

61 §. 1. ¶ Vnum tamen sciendum est, q; si notarius sit excellẽs psona, & omittet ista solẽntia, non tenebitur de falso. secundum Barb. in repetitione rubricę de fidei. §. 5. col. quem refert & sequitur Guliel. Bene. in loco supra allegato. numero eodem.

62 ¶ Sed qd si notarius omiserit ponere substantia in instrumentò, an possit illud corrigere, & emendare illum suum errorem. Bal. in rubric. C. de fi. instr. in 7. colum. in

si ver-

fi. uerfi. sed pone, quod tabellio, dicit, quod si errauit notarius in non apponendo diẽ uel consulem in instrumento, uel alia substantia, poterit illa postea emendare, & corrigere: sed si sit questio in factò errore & ita sit orta questio erroris inter partes. tunc non poterit notarius aliquid corrigere, nisi iudice mandate, aut nulla questio erroris sit orta inter partes, & tunc si real sumperit instrumentum, & tradiderit parti, non poterit, si verò nõ reassumpserit, nec parti tradiderit tunc poterit corrigere, & emendare errorem suum, de quo plenissimè per d. Vi. de Camba. in tra. clau. in cla. de erro. no. in verbo, restat uidentũ, an notarius errorem suum possit corrigere. vide etiam plenè per Dec. & Gul. Maine. & Ba. in l. si librarius. ff. de re. iur. ubi plenissimè.

63 simè. ¶ Et an alius notarius possit supple re clausulas ex errore omillas per notariũ mortuũ, & dicas, q; sic, mediate decre to curie, & ita practicaui, & uidi practica ri. p. quo uide las in l. argentarius in prin. ff. de eden. & in l. Gallus. §. idem credendũ. ulti. & pe. col. ff. de lib. & post. & habeo unã addi. in lib. meo. Bal. in rubrica. de fid. inst. quod ita practicaui do. Ioancola de Vic. Salerni sub die 17. Iunij anno 1519. quod

64 est notandum ¶ Sed negro per quot testes pbeet falsum instrumentum, & quomodo. hanc questionem plenissimè tangit Fe. in c. cum Ioannes. extra. de fid. inst. nu. 35. qui ex dictis omnium docto, facit duas conclusiones. prima conclusio secundum eum est, quod duo testes in instrumento descri pri, possunt ipsum reprobare, & probare falsum: & habet locum ista conclusio, et si illi duo testes deponant per probationes diuersi gnis adductas ad concludendũ unũ totum ut ibi per Fel. & per Pe. de Anch. secundum eum in consil. 73. incipit. nisi li mitata conclusione limitatur ista prima conclusio, ut non procedat, quando est casus in quo ex dispositione legis instrumentũ nõ admittit probationẽ in cõtrarium sed hæc prima limitatio restringit quatuor modis, ut ibi per eum secundo limitatur, ut procedat, quẽ ex parte actoris est instrũ, ex parte uerò rei producuntur duo testes cõtradictores illi instrumentò: sed si ecõtra ex parte actoris producerent testes, ex parte uerò rei produceretur instru-

mentum, scãdum est instrumento, nisi plures testes quãm duo cõtra ipsum producerentur. sed dici ibi Fel. sibi non placere hanc limitationem. tertio limitatur præcedens conclusio, quando testes deponentes cõtra instrumentum assignant rationem dicũ sui ultro, & non interrogati, alias enim nõ reprobarent instrumentum, quarto intelli gitur, & declaratur, quando pro instrumẽto nõ est probatio coadiuuas aliã si aliquis testis descriptus, uel nõ descriptus coadiuuaret instrumentum, requirent plures ad reprobandum instrumentum secundũ qualitatem, & numerum coadiuuantium, quinto declaratur, ut testes deponentes cõtra instrumentum sint undiq; idonei, & oĩ exceptione maiores, nõ enim sufficeret quod essent aliã simpliciter idonei. ita q; modicus defectus uitiat, in quo uersatur multum arbitrium iudicis, & de hoc uide ad lögum per Aymo. Cra. conf. 56. n. 9. primo lib. ubi dicit sine dubio procedere hoc quãdo uolo reprobare instrumentum per testes nõ descriptos in instrumento, ut procedit pcedens conclusio, secus si uellem reprobare per testes instrumentarios, quia non requiritur, q; sint testes oĩ exceptione maiores. Sexto declaratur, ut procedat q; duo testes sufficiunt ad reprobandum instrumentum, ut nõ probet: non autem, ut notarius possit de falso cõdemnari, sed bene sufficiunt, vt acrima fiat indago de falso, & operatur ad torturam, secundum Salic. in l. in exercendis. C. de fi. in. licet dicat idem Salic. q; si essent plures, quãm duo testes, omni exceptione maiores deponentes contra instrumentum, aliã nõ coadiuuatum, bene sufficerent ad puniendum notarium: quod nõ uideretur omnino placere Fe. in d. loco, de cuius ueritate infra uidebimus. secunda conclusio est, q; potest et reprobari, & probari falsum instrumentum per testes descriptos in ipso instrumento: & procedit hæc conclusio, sine testes descripti in ipso instrũ, & reprobantes ipsum, sint de testib. necessarij instrumenti, siue de nõ necessarijs, quia fortè ultra cõpetentem numerum. item procedit ut non solum teprobent instrumentũ narrando aliter fuisse dictum q; scriptum, sed et si simpliciter dicũ, se nõ interfuisse quidẽ nõ procedit, si ex aduerso probare-

tur per alios testes descriptos vel nō descriptos, illos fuisse presentes secūdo intelligitur ita demum id procedere, si testes dicentes, se nō interfuisse, probent hoc per alios testes, quia si ipsi soli hoc dicerēt, nō probarent, ut qui sine singulares, sed in hoc dicit contrarium idem Fel. ubi supra, qd per dictos testes licet singulares reprobatur instrumentum, quod consulendo approbat Aymo. Craue. conf. 56. nam. 17. prima parte dicens non esse singulares, & dicit hoc tenere Soc. conf. 28. 2. col. uersi. sed ad hoc clarè respondetur. lib. 3. ubi dicit hāc esse communem opinionem: item procedit secūda cōclusio, etiam si esset unus testis descriptus in instrumento contra dicens ei quia si per alios probat, se nō interfuisse, siue sit de necessarijs, siue non utiatur instrumentum, quod procedit, ut dixi, si per alios probetur, ipsum nō interfuisse, alijs si esset solus, licet faciat uacillare instrumentum, si est de necessarijs testibus descriptis in instrumento, & nisi alio ipsū adiuetur non tamen probatur falsum instrumentū esse falsum, uel suspectum de falso, in quo differant de Gan. in trac. male. sub rit. de fal. col. 2. nu. 5. uersi. item nota qd rarsa. Vbi dicit qd instrumentum dicit falsum, quando concludenter probat falsum id est probatur rem aliter se habere, suspectum verè dicitur quando nulla sit cōclusio probatio falsitatis, & solum deducitur falsitas ex suspicionibus uerisimilibus, uelut est abrasio, & cancellatio, aut interlineatura, aut aliud simile; & uide Ia. Mand. conf. 99. limitatur dicta secūda conclusio, si testes descripti producti ad impugnandū, non dicerent aliud nisi quod non recordantur interfuisse, uel de his, quae dicuntur in instrumentō fuisse gesta; & hoc non est uersi in scriptura publica, secus est in scriptura priuata, quia si testes ita deponerent uacillaret illa priuata scriptura, limitatur secūdo, si pro instrumento sint duo testes quia eis stabitur, & probatur saltē eius tenor, & si illi nō sint descripti, sed hęc limitatio intelligitur, dummodo impugnantes non excedant numerum testium coadiuuantium instrumentū, nā si coadiuantes sint plures, uel numerus hinc inde sit equalis, stabitur instrumentō, per autoritatē notarij, sed si testes impugnantes narrat scri-

facti, & dicant rem aliter fuisse, uel nō interfuisse, tunc procedant praedicta, sed si deponerent uerbis merè negatiuis, praesententur illi duo testes pro instrumento, qui affirmat: & statim potius duobus testibus firmantibus, quam mille negantibus. secūdo intelligitur hęc limitatio, dummodo testes coadiuantes deponant directè contra impugnantes, ut si hi dicant, se nō interfuisse, isti dicant, se interfuisse, si dixerint rem aliter se habuisse, isti dicant, se se habuisse tempore scripturae, aliam, si adiuantes simpliciter attestarentur, rem ita fuisse, & nō dicerent tempore confecti instrumenti, non probaret pro instrumentō, quia stant ista simul, factū à principio sic se habuisse, & tpe confecti instrumenti non interfuisse dictum à partibus, uel non sic a notario lectum tertio intelligitur, dummodo testes coadiuantes deponant in numero sufficienter, nam si esset instrumentum, in quo requirerentur, quinque testes, ut codicillus non sufficeret ad ipsum coadiuandū, pro ducere duos testes, sed deberet esse quinque, qd intelligitur, ut ibi per Fe. intelligitur et, procedit, dummodo probetur illos testes reprobatorios esse illosmet, qui sunt in instrumento descripti, ut late in dicto loco per do. Fel. quem refert & sequit Alexan. in. conf. 190. in 6. li. nu. 31 & per totum illud consilium late defendit testamentum, quod allegabatur falsum, eo, quia testes aliqui descripti dicebant, se non interfuisse, & est pulchrum consilium, & in conf. 53. in 7. lib. late consuluit, qualiter debeant deponere testes, reprobare uolentes instrumentū; & quod debeant esse omni exceptione maiores; & quod etiam nō interrogati debeant reddere causam scientiae, & quod in notario praesumatur potius error, quam dolus in cōf. 166. alijs. 27. in 2. lib. in causa & lite domine Barthol. ubi quod semper praesumitur error in notario, & non dolus, & ibi, quomodo per teste reprobatur instrumentum; & sequitur do. Fel. & Doc. per eum allegatorum, & in cōf. 17. ponderatis his in 3. libro ubi habetur, quod duo testes instrumentarij contradicentes instrumento, quantum non sint de numero necessario reprobant instrumentum, & in conf. 42. in quarto libro. uisus & ponderatis ibi, quomodo debeant depo-

nere

nere testes contradicentes instrumento: maxime, quādo dicunt, non fuisse aliquid dictum, quia debent dicere, qd illo tempore non potuit dici, quin audiuissent, & ibi an testes sint singulares, si deponant, non interfuisse, unoquoque deponente de seipso, & alia multa & per Soci. in cōf. 46. colum. h. in fi. ubi dicit, quod non probat instrumentum, si vnus ex testibus ibi descriptis contradicat instrumentum, uel se nō interfuisse, dicit, & in conf. 143. col. 2. in fi. & in conf. 171. colum. 2. in prin. & quod instrumentum reprobetur per duos testes etiam in ipso instrumento non descriptos & in conf. 274. col. 9. uersi. postremū dico, & per Corn. in conf. 261. in quarto libro. numero 10. ubi concludit communem esse opinionem, qd per duos testes instrumentarios fides instrumenti uacillat, & ibi pulchre habes, quomodo debeant deponere testes, & disputatur plenè, quomodo defendatur instrumentum a falsitate obiecta, & in conf. 260. lib. 4. num. 2. habes, an instrumentum carens debitis solemnitatibus praesumatur errore, an dolo confectū; & in cōf. 216. in 4. libro habetur, per quot testes reprobetur instrumentum, & ibi dicitur, quod per duos, uel tres, & per Arc. in conf. 88. ubi habetur, qd per duos testes reprobatur instrumentum, si sunt descripti in eo: & per Cor. in conf. 232. numero quinto, primo libro, & per Bertrand. conf. 265. 2. li. etiam cum his, & an testes mortui descripti in instrumento iudicentur pro instrumentō, plenè per Aymo. Craue. conf. 56. primo libro & per eundem in conf. 75. num. 56. primo libro, & ibi etiam habes, quod ad hoc ut instrumentum reprobetur per testes, debeant ipsi deponere de toto eius tenore: ut nu. 28. & ibidem: an reprobetur instrumentū per testes, quorum quilibet deponit de sensu suo, se non audiuisse proferri tale quid per disponentem: ut nu. 29. & per Marsil. conf. 27. nu. 14. ibi an reprobetur instrumentum, si duo ex tribus testibus instrumentarijs cōtra instrumentum deponant, & illorum tertius deponat pro instrumento, uide plenè per Guliel. Mainer. in l. ubi repugnatio. ff. de 5 reg. iur. § Sed redeundo ad quaestionē supra positam: an praedicta procedant, ut taliter arguatur instrumentū de falso, ut no-

tarius ualeat, & possit puniri: ego puto distinguendum; aut dicitur instrumentum falsum, quia sit scriptum aliter, & a partibus sit dictū, & tunc aut ex alijs coniecturis & indicijs probatur de dolo notarij, & agitur directè contra notarium de falso, & tūc ex praedictis dico notarium puniri de falso; aut ex alijs coniecturis & indicijs non constat de dolo notarij, & tunc ex his, quae supra dixi, quod uidelicet potius praesumatur error notarij, quam dolus, nō potest puniri, & hoc modo non procederet dictum Sali. supra relatum, aut dicitur instrumentum falsum, quod testes deponant, non interfuisse; & tunc non coadiuuatur instrumentum, & agitur directè contra notarium de falso, procedat dictum Sali. iunctis aliquibus alijs coniecturis, quae cessant tūc oppositiones Sali. ubi supra; aut nō agitur cōtra notarium de directo, sed inter partes dicitur instrumentū falsum, & probantur praedicta, tunc non procedat dictū Sali. sed tūc index per dictas probationes potest subtiliter procedere contra dictum notarium ad indagandam dictam falsitatem sed ad vnum est aduertendum, quod Sali. in d. l. in exercendis, non dixit id, ad quod allegatur per Felin. nempe quod si per quatuor testes probetur instrumentum falsū sufficiat ad condemnandū notarium; sed bene dicit, quod si duo testes contradicunt instrumento nō dicatur instrumentum falsum, sed suspectum de falso, sed si sint plures testes, ut quatuor, probetur uerè falsū instrumentum, sed certe potest dici, quod dictis Sali. resultat, id qd dicit Felin. uidelicet, quod sufficit ad condemnandū notarium de falso, quia si uere instrumentū probetur falsum per quatuor testes cōtra dicentes instrumentum, secūdo dictum Sali. sequitur qd notarius est falsarius, & sic de falso puniri possit, & ita etiam illud dictum Sal. intelligit Bert. in suo reperto. in uerbo, notarius an & quando de falso tenet. uers. 24. sed uide Capi. in decisio. 94. incipien. in causa Ioannis Pauli, per quam habes, quod non statim nec instrumentum, nec testibus contrariantibus instrumentum ad condemnandū, sed bene ad inquirendum, uel ad torturam. i. Quod si notarius scribat, talis constitutus coram nobis habuit, & recepit ducatos centum, re uera

O 3 autem

antem probetur, pecuniam non fuisse numeratam, an notarius teneatur de falso? Bar. in l. singularia. ff. si certum pera. que sequitur ibi Alex. dicit, quod sic, & sequitur Bal. in rub. C. de fide instrum. in 4. col. & consuluit Cor. in conf. 61. in 3. lib. & conf. 216. num. 6. 4. lib. & Ange. de Arc. in li. male. in uerbo, falsario. uerbi quero, tabellio. tenet contrarium, per doc. Bar. in l. prædia ff. de acqui. pos. quæ opinio communiter reprobatur ut per Alexan. ubi supra: pro quo uide Marf. in conf. 108. num. 15. In son in l. singularia. ff. si cert. petatur.

67 ¶ Excusabitur autem notarius a pœna falsi, si fortè probetur consuetudinem in regione illa esse sic scribendi secundum Bal. in rub. C. de instru. uel si scripsit id partibus mandantibus: maxime si in instrumento appareat ipsum de aliquatenus retulisse ad confessionem seu mandatum partium secundum Ba. ibi uel uerba notarij de necessitate non significant reale numerationem, sed possunt aptari ad fictam: & hoc modo procedat opi. Bar. in d. l. prædia. secus si de necessitate significant realem, & effectualement numerationem, quia tunc procedat opinio contra Bar. & hoc modo concordantur opiniones secundum Vero. cōf. 22. 4. col. & ideo dico, quod ista uerba, habuit, & recepit, si aliud non dicatur de necessitate, non inferunt realem satisfactionem, sed aptari possunt ad fictam per confessionem partium, uidelicet, habuit & recepit, ut ipsæ partes cōfessæ fuerint, sed si dicatur, habuit & recepit in p̄sentia mei notarij, uel si dicatur dedit & numerauit & nostra p̄sentia, tunc hæc uerba male possunt aptari ad fictam solutionem significatam per confessionem partium, & sic notarius incidit in falsam, & ita intelligo quæ dicta sunt supra. uide Bal. in l. vni. C. de conse. in 9. & 10. col. & in l. si ex cantione. C. de non nup. potest etiam probari ad excusationem notarij, quod fuerit demonstratum marsumium, in quo esse uerisimiliter uidentur dicti ducati cētum, & q. pro tanto pars aduersa receperit, item potest probari legalitas, bona uita, & fama ipsius notarij, potest probari bona existima tota ipsorum contrahentium, ita, q. non poterat uideri uerisimile, ipsos se muticem decepturos taliter uerò etiā quod quilibet credidisset

eis contrahentibus, tunc enim excusaretur notarius ei credendo. ar. eorum, quæ no. Mar. in sua praxi. cri. §. principiu. nu. 8. cum seque. & tunc subdat alius articulus, quod partes ipsæ manimenter mādānt ipsi notario, quod scriberet ita, quia ita se habere ueritas, istis probatis puto excusari notarium a falso, quia qualibet iusta cā excusatur, pro hoc facit, quia notarius credens schedulæ excusatur, secundum Alex. 68 in l. si quis obreperit. ff. de fal. ¶ Quod si instrumentum sit falsum in uno capitulo, an sit idcirco falsum in omnibus? reperio in hac questione tres opiniones. prima fuit gloss. leg. si ex falsis. C. de transact. distinguentis, quod aut capitula sunt separata, aut connexa, primo casu nō reddidit falsum in alijs capitulis separatis, 2. casu sic, secunda fuit opi. Bar. Brixien. in questione, suis 138. incip. aliquod instrumentum & gl. in 9. dist. c. si ad scripturas sacras. ut ibi per Archi. & glo. 23. q. 5. ca. quid ergo quod totum instrumentum reddatur suspectum per falsitatem unius capituli, & hæc opinionem tenet Marf. de Fano. Iacob. de Arc. & Galeno. & Specu. in tit. de inst. ed. §. restat. uerf. quid si aliquod instrumentum & hanc sequitur Inno. extra de offic. delega. cap. cum in iure peritus. & extra. de her. cap. & exhereditatis, ut refert Alb. de Rosa. in d. l. si ex falsis. ubi dicit dictā opinionem describitur iuris rigore esse uerionem, modo notarius iurauerit, se suum officium fideliter exerciturum, cap. ad audientiam extra. de præscrip. ex quo ergo peierauit falsum committendo in uno capitulo, suspectus etiam est in alijs capitulis. l. si cui. §. ijsdem. ff. de accus. c. semel malus. extra. de reg. iuri. tertia fuit opinio. Bar. in d. l. si ex falsis. & ante enim Martinus Syl. & Cy. ibi dem, ut refert Alberi de Rosa. q. instrumentum est suspectum, & falsum propter uitium notarij, & ratione falsitatis, aut propter alium defectum primo casu in totum est falsum, secundo uerò casu aut defectus est circa substantialia, ut circa diem & consulem, & nititur totum, aut circa substantiā instrumenti, & tunc prosequere, ut per Ba. ibi & in hac opinione uidentur concurrere Alb. Salice. & Anto. & magis cōmuniter scribentes, ut refert Laf. ibi. & sequitur consulendo Cor. in conf. 61. in 3. li. nu. 23. &

23. & Alex. conf. 41. in 4. lib. sanè tamen eorum dicta intelligenda sic sunt, ut procedant, si pars non faceret aliud capitulum sed simpliciter dicit totum falsum, ad cuius probationem adducit falsitatem unius capituli, nec ex aduerso probat ueritas aliorum capitulorum; ut uoluit Bal. consulendo in conf. 229. in 2. lib. inci. in quodam instrumento, & ita intelligitur gloss. in l. 2. C. de fal. quam simpliciter sequutus fuit Bal. in d. l. si ex falsis, prout etiam tenet ibi Ia in 2. limitatione item procedunt prædicta, quando falsitas est in capitulo substantia, si, secus, si in alijs, item procedunt prædicta, quando sumus in uerè falso; secus, si in presunto, uel quasi falso; puta, in ratura instrumenti, & ita uidetur tenere Alber. ubi supra, & ceteri Doc. si rectè inspician tur, refert & sequitur Taf. ubi supra uide etiam Cor. in conf. 149. 3. libro. & consilio 69 163. num. 7. in 4. li. ¶ Quod si notarius dicat oēs Canonicos interfuisse, uel oēs de collegio, quum eorū unus abfuerit, an dicatur falsarius? Bal. in l. si. C. si cen. uel re li. dicit, quod sic argu. leg. si is, qui duceta §. utrum de re. di. sed Bald. in l. 1. C. cōia de leg. dicit, quod si in instrum. dicatur, quod omnes consilarij interfuerunt, & appareat, quod aliqui non interfuerunt, falsabitur instrumentum, dicit tamē Bar. que sequitur Alex. in l. inter omnes. ff. qui falsis. cogand. quod si instrum. dicatur, quod talis reformatio processit de voluntate omnium de collegio, intelligitur omnium scilicet presentium, plura alia exempla & plures etiam casus, quibus notarius p̄t falsitate instrumenta, uide per doct. ¶ Videamus modò, quæ nam pœna sit statuta in regno contra notarium falsum fabricatorem instrum. in quo breuiter, quicquid sic de iure communi, in isto regno est pœna ultimi supplicij per rex. conf. Iudices. sub titulo. de apparitoribus. & ita fuit decisum in sacro regio conf. Neapo. ut restatur Cap. in decis. 153. incip. notarius Petrus & Gram. in decisio. 27. licet Afflict. in dicta consli. iudices. intelligat illam consli. pro edere in falsificandæ acta iudicialia, & nō contractus extraiudiciales; & male, ut ex prædictis patet. ¶ Quod si orta suspitioe falsi cōtra notarium appareant testes contradicentes instrum. & fiat instantia ut no-

tarius exhibet matricē scripturarū, & primam imbreuitaturam; ipse uerò nō uelit producere, uel differat, an possit torqueri dicas, quod sic secundum Bal. in rub. C. de fi. instrum. uerf. quæro dixi superius, & Frā. Dur. in conf. 56. nume. 38. & Lud. Roman. in conf. 174 in ult. col. ubi dicit, quod neminem habet contradicentem. ¶ F I S C. Qua pœna plectatur testis deponens falsum contra fiscum? ¶ I V D. Dicas, quod est pœna arbitraria secundum Mas. in l. 1. §. præterea, num. 6. ff. de fcar. & Alexan. in conf. 35 in 7. uel hodie uerò in regno simpliciter est pœna mortis ut cauetur in nouella prag. quam edidit Dux de Alba, tunc prorox regni. Item est aduertendum, q. qui, quum credit ei dicere ueritatē, dicit falsum, non est periurus, & falsarius, secundum Bal. in l. 2. §. quod obseruari. in 3. no. C. de iura. calu. & sequitur Pet. de Anch. in c. 2. de iur. cal. in 6. quos refert & sequitur Feli. in c. 1. circa fi. de lit. conte. in 6. & Marf. in cōf. 77. & in d. l. 1. §. præterea. nu. 13. & Feli. in c. si autem, de rescrip. 2. col. & procedunt prædicta etiam in teste dicente falsum, quum credat esse uerum, ut plenè per Marf. in rub. ff. ad l. Cor. de fal. nu. 3. F I S C V S. Vtrum testis qui unū depofuit extra iudicium, & contrarium in iudicio, dicatur falsarius & puniatur de falso? ¶ I V D. dicas q. sic, ut dicit Tinda. in tracta. de testi. uarianti. ca. 1. ubi dicit id ab alijs non fuisse tractatum. IN QVIS. pro certo, hæc decisio dura admodum mihi uidetur, nam habemus, quod standum est testimonio iofollenni & non infollenni & sic factò in iudicio, & testimonium extra iudicium nō attendit ut latè cumulat Cra. in conf. 6. nu. 6. 45 & 46. Item idem Tinda. al lega. in eo. tract. in 8. cap. firmat non puniri testem de falso, qui primò dixit se nescire, & demum dicat se scire, ergo ex illo dicto clara reditur dubitatio, & in particulari contrarium multis auctoritatibus & iuris firmant idem Tinda. in d. tract. in secundo lib. in c. 1. de genera. diuisio. re. nar. I V D E X profecto hæc uidetur ueritas, & sapientis est mutare consilium de bono in melius, & uoluit idem Boer. in decision. 108. prima parte & Imo. in c. cum causu de testi. & Anto. de But. ibi. & hoc etiam procedit si primum dictum extra iudicium

fuerit similiter cum iuramento, secundum Bal. in l. data opera. C. qui accus. non po. & eundem Tinda in eod. tracta. secundo lib. 75 c. 4. ¶ Est tamen bene uerū quod dictum testis extrā iudicium habet vim confessionis contra testem, quod sciat, vel ignoret veritatem, de qua postea in iudicio deponit, & ex illa confessione potest contra eum procedi, ut dixi in verbo capiat informationem, & tenet Tindar. in tract. de testib. varian. in secundo lib. c. 7. vide eum. & tunc attendendæ sunt uerisimilitudines. uide eundem Tinda. in d. lib. c. 13.

I N Q U I S. Magna equidem fuit, in materia falsitatis, controuersia, nuper in regia audientia principatus citra, circa quærelā falsi, quæ exposuit magnificus nobilis Mattheus Rascica, contra magnificum Iulianū Barbaritum virum vndique morigeratum & approbatum, cum rei uenditionē intentasset idem Iulianus contra dictū Mattheum pro quibusdam terris, dixissetq; de simulatione contractus, & ipse Mattheus præterdidisset, quod in scheda notarij Ioannis Caroli Bordæ, in contractu uenditionis dictarū terrarum inessent quædā cassatura, & præterdidisset illas factas fuisse ab dicto Iuliano, ut in eā facilius obtineret, in qua causa scio te multum fatigasse, & tandem obtinuisse uictoriam causæ, & liberationē dicti Iuliani. Placeat igitur tibi domine Iudex enarrare nobis quid in eā allegasti? **I V D E X.** Pulchra equidē fuit discrepatio illa, & ided per ordinem describam uobis allegationes quas in dicta causa feci, nē superfluo labore grauer, suntq; hæc uidelicet.

Spiritus sancti gratia, adfit.

In causa nobilis Iuliani Barbariti, cum simus in materia falsitatis, ni esset corā peritissimis uiris, & ipse undiq; recte opinionis, & famæ non ita libenter scribendū onus suscepissem. Agitur enim de causa, in qua coniecturæ subiciūt, sed his enim optime fractus, paucis, quid in ea sentiam, ab soluam: contractum uenditionis inter quōdam nobilem Michaelē de Massa, & ipsum Iulianum cellum postea, (ut aiunt magnifico Matheo Rascicæ simulatum Iulianus dixit, & lata pro se sententia in pri-

ma instantia dictum contractum in secunda, in plerisq; partibus uitiatum in matrice, & protocollo Mattheus ipse dixit. idq; non ab alio, quā ipso Iuliano, factum, eo principali cōiectu (qui ut rhetores aiūt collatio dicitur) nō sub dubio, sed pro certo præterdit. Vitium enim in ea parte contractus, præcipuē præterditur, ubi de receptione pretij agebatur, ut receptio ipsa nō appareret. Id enim alijs nemini, quā ipsi Iuliano bono fuisse demonstrare contendit, aut alium neminem potuisse perficere nisi ipsum. Duo enim in hac consultatione sunt videnda, primum num collatio recte procedat; secundum an alio coniectu debet litetur, vel tollatur potius, & quid profus sentendum. Circa primum, occultam demonstratur vitium, & cassatur a contractus, id quod non obicit, sed temerē, testibus cōiectatur. Rursus protocollum contractus pœnes Iulianum fuisse aliās affirmatur, sicq; commoditatem habuisse uitandi. Itē ante vitium, non simulationem contractus, sed læsionem, arguere conabatur Iulianus sed facta uitio, illud ad simulationem conuolauit. Sed sublinēdo defensoris partes, dico quod est vitium in protocollo appareat. negatur nemini alij bono fuisse, imō, cum accusatoris partes sublinentis intererat id probare, ab eo probandum erat; & nedom non probatum apparet, sed ex facie contractus, alijsq; quoque bono fuisse, constat. Non enim solus Iulianus uēdidit, sed alij fratres secum, sicq; cessat collatio secū dum Cicero. 1. 2. ad Herennium, & ad propositum, quod potius præsumendum sit alium fecisse, quā quod inquisitū, tenuit Crane, in cons. 3 15. in si. id enim est de substantia huius coniecturæ, quæ collatio dicitur, & sic merito eo cessante, vel non uerē & plenē probato, ut cessat, necesse est. Cicero in loco allegato, & lib. 2. de Inuentio. c. 2. & ponit post eum Franc. Cason in sua criminali praxi, tract. 3. c. 3 & c. 4 nume. 5. Hac enim defensione usus est Cicero pro Murena in familiam Ancharianam, & pro Scauro, circa mortem Bestiaris in matrem

76 auertens crimen ¶ & cum omnium delictorum querenda sit causa, cur ad ea quis impulsione, uel ratione deuenierit. I. qui cum uno. in si. ff. de rem. i. & per Cicero. lib. 2. de Inuentio. tit. 2. de constitut

tionē

zione coniecturali. Huius bonitatis causā queramus, & ut uidere licet. Accusator unā demonstrare contendit, uidelicet, ut intendendo simulationem cōtractus, facilius uictoriam reportaret. quod eo demonstrat, nam ante uitium, & cassaturam contractus, læsionem. post uitium, simulationem, arguere conatus est. Sed pro Deo, dicat mihi quid nam utilitatis aut fomenti apportat, non receptio pretij ad substantiā simulationis? Nam aliās intentari nequeat, si præteritū sit receptum? Certē nullibi sentij nec uidi. Rursus inspicitur tota series, & telactiōnis intentatæ per Iulianum, & uideamus si an nō receptio pretij, fiat aliquod fundamentum. Quod si ad substantiā simulationis non conferat causa cassaturæ, nec in aliqua unquam facta sit uis; sequitur si guratam hanc causam, inanem, uagam, & nullius pretij esse. Et si dicit, nihil tamen refert, non fuisse, aut non esse aliquid cōmodi, aut incōmodi, dūmodo ostendi possit ei uisum esse, q arguitur. ¶ Index enim animaduertit quo animo quid quisque faciat, non quo euentu utatur, l. 1. §. si quis instrumēt. C. de lati. liberta. tollēda. Dico minus ostendi, et uisum esse. Quod si ostendatur. ¶ quia causæ nō indicat, nisi cū vitio personæ iungantur, nec in omnibus personis ualeant, secundum Cicero. 2. de Inuentio. 2. & per Fran. Cason. in praxi criminali. tractatu. 2. c. 6. & sentit Bar. in l. domus horreorū. ff. de locat. & Brun. in tract. de indi. & tortur. in 3. q. prin. Sitque ipse Iulianus undique uir bonæ opinionis, approbatæ uite, conditionis, & famæ, de eo nil mali coniectandum erit: ita propriē in terminis falsitatis arguit Bal. in l. 2. C. de fal. in l. quoties. §. sed si non in corpore. ff. de hæred. instit. ¶ ex probatione enim bonæ famæ tollitur præsumptio delicti; pro quo plura citat Cra. in cons. 65. nume. 12. Et cum collatio recte non procedat. nisi ostendatur facultas, & comoditas faciendū in supra citatis locis per Cicero. illam accusator monstrare querit; probādo protocollū alias fuisse ad manus Iuliani. Dico defensoris parte sublinens, quod ex probatis clare patet, nullam adfuisse facultatem & comoditatem, imo pœnitus de fuisse. Nam licet protocollum, aliās ad manus dicti Iuliani fuerit, non tamē fuit tem-

pore, aut loco aptis ad alia perpetranda. Fuit enim in loco publico, & ubi quotidie gentes conuersantur, & tempore; quo ibi erat conuersator protocoilli, & ad quem cōmodum, & incōmodum spectabat, & alter scriptor secum. Non est præsumendum, in loco tā publico, & coram eo, qui fideliter protocollum conseruare tenebatur, uoluisse eam, quæ arguit falsitatem, committere. 80 ¶ Cogitare enim debebat, quod in tanta multitudine, occulta falsitas esse non potuisset, l. hac consultissima. C. qui testa. fa. poss. in sin. locus enim satis in consideratione habetur, c. cum ad sedē de testi. spolia. ex opportunitate, qua reus habuisse uideretur. nam opportunitas, queritur ex magnitudine, intervallo, longinquitate, propinquitate, solitudine, celebritate, & demum natura ipsius loci opportuni, siue ad uerū, hinc quæ arguitur, ut pulchrē enarrat Fran. Cason. in sua praxi, tracta. 4. de indi. præme. Item temporis spatium itā cōsideratur, satisne longum fuerit ad eā rē trāsīgendā, & potuerint nē reus scire satis ad id perficiendum spatij futurum, saepe, n. oportet commeteri cum tempore negotiū & uidere, potuerit nē aut magnitudo negotij, aut multitudo rerum, in eo tēpore trāsīgī. Nam parui refert satis spatij fuisse ad id, ante sciri, & ratione præuideri neque rit secundum Cicero. 1. 2. ad Herennium, & colligitur ex ijs, quæ notantur per glo. & Doctor. in l. si ut allegas. C. de sicar. notatque Fran. Cason. in loco sepius citato Tracta. 4. de indi. præm. c. 3. Cum ergo ea, quæ arguitur falsitas, non nisi longo interiecto tēpore committi poterat, magna ue commoditate ad stipulante, ut iam probatum apparet, & patet ad sensum, sequit de fuisse facultatem, instat accusator, quod facultas non defecit, postquam constat circumstantes nō semper ad ea, quæ Iulianus ipse faciebat, attentos fuisse, sed modō huc modo illuc, & ad plura negotia intendebant, saltem enim eo spatio, quo alibi uocabant, poterat uitium falsitatis perficere. Huic enim obiectioni ex prædictis inest responsio, nam licet aliquod spatium adfuisse, non tamen Iulianus poterat certē scire, & rectē præuideri spatium illud sufficere, ad rem illam perficiendam, quem circuitantes ne uiderent. imō qualibet sagax,

gax, & recti iudici (ut probatum constat) considerasset eam rem non posse perficere sine eo quod illi non uiderent. Sicque de fuisse facultatem probe dicemus. Tum maximè quòd non modica intercapedine res expediri poterat, ut testes astruunt. Iterum accusator instat, dicens quòd si non ea uice, facultas adfuit, non tamen alijs uicibus defuit, postquam ad manus Iulianus pluries protocolium habuit, ut unico teste constat. sed huic dupliciter respondeo.

81. ¶ primo quòd non nisi duobus testibus probatur cõiectura, no. in l. si. fam. hereticur. & expresse Bal. & Saly. in l. quamuis. C. de impu. & al. sub. l. insuper testis, qui obiectum indicat infamii iuris, & facti probatur, rursus uidetur astruere Mattheus Ange. Borda, cui magis standum, cum ipse rationem reddere teneretur, de illa cassatura, & maximum damnum potuisset ei asserere. Alio præterea coniectu, collectio, seu (ut legistarum more loquar) cõiectura absumpta, cessat. Nam nedum non constat alijs de fuisse facultatem, eam cassaturam faciendi, immo constat optimè adfuisse. postquam protocolli ad plures manus peruenit. & si diceretur adfuisse facultatem, nõ rationem utilitatem; ¶ respondeo non tantum ex utilitate cauta sumitur faciendi aliquid, imò secundum Aristoteli. li. 1. de art. Rhet. c. 27. ex septem sumitur, sed secundum alios post eum, ex quinque, ex ira, uide licet, odio, metu, spe, & cupiditate. stat pro possibili, q̄ aliqui ex odio, magni scilicet Matthei Rascie, vel ex ira id fecisset, vel saltem potuerint facere, vel alij. credi tores Iuliani, ex cupiditate. Quum ergo possibile est, id conuenire potuisse, sequitur maneam esse coniecturam. ¶ Non. n. probat hoc esse, quod ab hoc cõtingit abesse. non hoc, unde cognat. & in c. presentia de probat. Ex ijs enim a primo absoluti, ad secundum transiamus. & præsupponendo, ¶ quòd una coniectura aliam tollat, secundo Bar. in si. C. fam. heretic. in primis ad dno. optimam famam & vitam ipsius Iuliani, quã suspectus ponderaui, ex qua cessat omnia mala præsupptio, ut dixi supra. Itẽ ex depositioe notarij Antonij, ad cuius manus pluries, & quasi sæper erat protocol. apparet quòd sæper in eo merat ille cassaturæ, & quod nunquã uidit illud absq; eis. Sicq;

cessat cõiectura, q̄ illas fecisset Iulianus. tertio liquidè constat. eundè magnifici Iuliani tempore quo prætenditur fecisse illas cassaturas, in p̄sentia Matthei Angeli Borda conferuatores, reperisse dictas cassaturas, & dixisse, quomodo ille ibi iret, ex hoc. n. duplex cõiectura sumitur; prima q̄ eũ eo tẽpore ibi fuerint repertæ cassaturæ cessat coniectus, quod ipse fecerit. secunda sumitur coniectura, quòd ipse verè nõ fecerit, nam si ipse fecisset, utiq; non demonstrasset, sed occultasset potius. Quia quũ esset cassatura de recetis, satis, qui nõ clausis oculis esset, animaduertere potuisset illa eũ fecisse. Et si diceretur, id ex quadã occasione fecisse, ut sic ipse non esset in suspicionem, & in futurum potuisset probare, quòd ipse Iulianus animaduertisset dictam cassaturam, dico quòd si. hac de causa motus fuisset Iulianus, non eo tempore, & instanti, quo facinus potuisset, de facili apparere, sed aliam occasionem cepisset, ad eius intentum explicandum, quæ in melior, & cõmodior fuisset, ut puta simulare altera die, uelle uidere protocolli, & quoties occasio quæratur idonea, ne satis fuerit ad rem ad oriendũ, an alia melior, quæ aut præterita sit, aut expectata, quæri debet. secundum Cic. lib. 11. ad Heren. c. 1. in uerbo occasio. Quarto si uerũ esset, quòd eo tẽpore, quo Iulianus habuit protocolium ad manus, in p̄sentia Matthei Angeli Borda, & Francisci Pironti, fecisset illam cassaturam, adeo intinctam, præsumendum esset, quòd ea facta, ne circumstantes animaduertent clausisset librum, & cum non superisset tẽpus, quo illa tinctura desicasset, ex altera facie q̄nterni appareret signa illius tincturæ, & sic argueretur, quod fortuè illa facta esset. Nam in consequenti tempore, spectatũ num retransacta, quid relicta sit. quo indicet aut factum esse maleficium, aut, a quo factum, secundum Cicero. lib. 11. ad Heren. c. 1. & sequuntur nostrates; ut Blan. in l. si. de q̄. num. 427. & alij plures. Quum ergo, hæc signa, non appareant, imò constat nedum non clausisse librum, sed ultra perquirẽdo, reperiens cassaturam, demonstrat se circumstantibus, sequitur, quod omnia mala coniectura esset. Quinto prætenditur, (ut dixi) cassaturam esse in ea parte cõtractus, ubi de receptione pretij agebatur prætendunt

tendens accusator ibidem contineri totam receptionem pretij, sed quòd id esse nequeat, ostenditur, nam producitur per accusatorem quoddam mandatum, factum ipsi magnifico Iuliano, & fratri, q̄ deberent recipere complementum pretij terrarum uenditarũ, & ipsi accusatori fierent bonæ infra scriptæ partitæ, ut in articulis eius continetur, uidelicet ducatorum cõtum triginta solutionum per ipsum, nobili quòdam Michaeli de Massa, prout constat per cessionem ducatorum septuaginta duorum, pro uicij duodecim, pro reditu, ad rōnem tarenorũ duodecim, quolibet anno. domini Ioannis Francisci Dalmatij, ducatorum duodecim, pro uicij duab. pro reditu Sancti Ioannis, tarenorum duorum quolibet anno, ducatorum decem pro tantundem sibi competentium, pro ducatis cõtum solutis per dictũ Michaeli ipsi Iuliano & fratribus, pro uicij duobus annis, ad rōnem ducatorum quinque pro anno, & ducatorum centũ septuaginta quinque tarenorũ duorũ, & granorum decem de solutione furni; quæ solutio fuit facta de mense Iunij in anno. 1538. quæ partitæ capiunt, summam ducatorum trecentum nonagintanovem, tarenorum duorum, & granorum decem. Taliter quòd pro complemento ducatorum quadringentum non supererant, nisi Carleni quinque, demum apparet quædam apocha p̄sentata per eum facta per quòdam Ioannẽ Laurentium in 24. mensis Iulij. 1538. ubi asseritur recepisse Carlenos viginti quinque, ad compntum uenditionis terrarum, & sic soluisse Carlenos viginti ultra ducatos quadricentum. Item in primis articulis asserit, se soluisse dictos ducatos quatercentũ ipsi Iuliano, & fratri, in secundis articulis declarat, & articulis solutionẽ uidelicet soluisse mag. Michaeli ducatos centum triginta pro pretio furni, ducatos cõtum septuaginta quinque, tarenos duos, & grana decem, & inconstantis per apochas ducatos nonaginta quatuor, tarenos duos, & grana decem; in ultimis uerò articulis declarat soluisse ducatos centũ triginta quòdam Michaeli, ducatos septuaginta duos, pro reddito D. Ioannis Frã ducatos duodecim pro reddito Sancti Ioannis, ducatos decem, pro uisumctũ ducatorum centum, ducatos cõtum septuaginta quinque, tarenos duos, & grana decem

pro furno, & ducatos duos tarenos duos, & grana decem pro apocha quondã Ioannis Lauren. ij, & sic tam variè, quòd in quo firmat pedes, ignorat. Ex ijs. n. omnibus, satis arguitur; solutionem non factam, & eam partem cassatam, ea non contineri. Prædictis adscripatur id quòd plene probat per ipsum Iulianum in 41. articulo, per quinque testes uidelicet, q̄ ipse Mattheus confessus extitit pluries, qualiter tenebatur eidẽ Iuliano in vna bona summa pecuniarum, & quòd satis mirabatur, cur illam nõ peteret; sed audierat, q̄ intendebat ei mouere litem, artemen si ei restitueret id, quòd soluit, retrocederet dictas terras, ex quo ostenditur solutionem non factam, & per consequens, non posse illam partem cassatam solutionem contineri. Accedat his, q̄ si uera esset solutio i istis diuersis partibus, ut in articulis suis, illa pars cessata, nõ esset apta ad eam comprehendendum, & esset præsumendum quòd sicut tam variè esset facta, ita et particulariter esset descripta, & annotata & maximè in partita ducatorum centum septuaginta quinque, tarenorum duorum, & granorum decem receptorum pro solutione furni, decem die, quo fuit facta cõsio, fuisset dictum esse illos hodie receptos, p̄ solutione furni. Prout ita uideamus cõmuniter fieri hodie. Sexto illa cassatura est facta in eo contractu, qui est sine die ¶ & sic deficit in substantialibus. quo casu cõtractus est nullus gl. in l. generali. C. de tab. li. 10 & in auth. ut præpo. no. imper. & per Bar. in prohe. digestorum, & ibi. Alexan. ¶ & nulla & inualida non habetur, in consideratione. Bal. in l. si. §. in comp. ult. colum. & de iur. deliber. Bar. in l. j. §. & parui. j. col. in si. ver. sed quid si. ff. quod vi, aut clam. Et sic nullum commodum, aut incommodũ, poterat reportare illa pars cassata quo casu cessat inquisitio falsitatis & pene ita Oldra. consil. 192. thema tale est. & de hoc est tex in l. cum hi. §. modus. ff. de tran. sa. ¶ Septimò ut non cõmitatur falsitas nimia subtilitas adhibet. l. si. & ibi Bal. C. de fid. & semper interpretatur, ut actus non contineat falsitatem. secundum Bal. in l. r. C. de sac. fan. eccle. & in l. errore. C. de test. unde non erit extraneum dicere illam cassaturam processisse errore notarij, potius quàm dolo partis, nam quòd soleant notarij

notarij cassaturas in contractibus, facere, non est nouum, sed quod cassatura sit præter modum solitum, in hoc præsumamus errorē, potius quam dolum. † Non obstat, quod simus in crimine falsi, in quo suspitio pro veritate habetur quia id verū est, vbi de falso ciuilitè quæreretur; non quando criminaliter agitur. Imò quando de falso agitur criminaliter requiruntur liquidissimæ probationes secundum Fulg. in cons. 174. super eo, quod quæritur. & sequitur Decius in consil. 175. in causa falsitatis, volum. primo, & consil. 179. & nouissime Grama. consil. 30. Item Afflict. in consil. qui literas, tenuit obiectū esse verum, quò ad capturam, non autem quoad alia, & plenè ac satis ad propositum Craue. in consil. 3. 15. versus finem. vbi solus loquitur de tortura videlicet nec ad torturam valet. Restat igitur, quòd nullæ aut tenuissimæ cõiecturæ faciunt contrà Iulianum & graues, ac magni ponderis pro eo. † Posset etiam dici, quòd cum cassatura reperitur incorporata in ipso contractu, & non extrà, quod illa præsumitur, eo ipso, & incontinenti quòd fuit factus cõtractus; ut notabiliter voluit Bal. in l. nostram. C. de testa. ar. l. si quis ex argentarijs. §. si initium tabularum. ff. de eden. & sic præsumitur facta à notario, vel potuit fieri, à fratre defuncto; iam potest dici quòd non probatur, vere & cõcludenter illam cassaturam, esse falsitatem. † Delictū enim in genere esse commissum, debet probari verè, & non præsumptiue. In quando in verbo patefacta. C. vnde vi. potuit enim esse, quòd id fuerit per errorem ergò &c. Quare cõcludo, eum liberandum, & ad honorem, ob talem sinistram suspicionem decoloratum restituendum. Veltre igitur magnificentiæ, ne differant; rogo, atque rogo, Jaus Deo. & ita pronuntiatum fuit.

IN Q. Argutissime, quidem, quàm optime causa fuit defensata, prosequere & nobis enarrare ne cesses alios casus, in eadem materia qui pro tempore occurrerunt. **I**V D E X. Faciam libenter, & ideo aduertatis, quod in alia causa (vt sequitur) consului. Christi nomine inuocato.

IN causa quærelæ falsitatis, exposita, in curia terræ Angriæ, per Andream de Cõte contra nobilem Aquilantem copulam, prætentur, dictum Aquilantem petijf.

se pluries pecuniarum summas à dicto Andream, & signanter ducatos centum viginti, pro venditione quantitatis vini, ad rōnem ducatorum quatuor, pro qualibet vegete. Andreas nixus fuit probare solutionem, & iam probauit, & facta per eum instantia, si dictus Aquilans intenderet vti testib; & articulis, & declarationeq; facta per eundem, quòd nō expediret vti secundo articulo, & testium examinare, super eo in quo articulatur de dictis ducatis centum viginti, exponitur quærela per dictum Andream de falso, quæritur quid iuris? In quo puto cõcludendum, cessare, titul. criminis fal.

91 † Falsitas enim est mutatio veritatis, sciēter facta. L. quid sit falsum. ff. de fal. cum cõcordantijs. mutatio. n. veritatis non potest considerari, in casu proposito. Et non eundo per medicata suffragia, est in specie, doctri. Bald. in l. r. C. de condi. inde. 2. colum. vers. 2. reuoco in dubium, ubi notabiliter, & magistraliter federe distinctionis soluit quætionem; dicens quod aut perens debitum solum, obrepit iudici, propter falsam suggestionem, simpliciter; aut propter adiunctam falsam probationem, primo casu non tenet crimine falsi, sed potius crimine stellationatus, secundò verò crimine falsi probatur primò in l. si fideiusor. §. in oibus. ff. mand. vtrumq; enim deficit in casu nostro nã nulla falsa suggestio, nullave falsa probatio nã vera sunt narrata in petitione; & vera sunt probata, & pars aduersa nō negat, licet solutionem prætentit factam; Nec obviare habet, quod saltem ad sit falsa suggestio, & falsa probatio, respectu pretij vnus cuiusque vegetis vini; in quantum dictum ac peticum fuerit esse factum pretium ad rōnem cuiuslibet vegetis, ducatorum quatuor, & tam prætentitur probatum verum pretium fuisse carlenorū triginta sex; quia dico primo, quòd non apparet concludenter probatum illud, per illam cartulā; poterit esse, quòd aliàs fuerit partita illa, differens ab ista. Vt enim falsitas non præsumatur nimia subtilitas adhibenda est l. si. & ibi Bal. C. de fideiuf. tantum quòd potius præsumitur varietas loci, vel tēporis; vel etiam rei vt falsitas excludatur secundum Bal. in l. imperator. 2. colum. ff. de sta. hom. Alex. in l. iurisdictionum. §. quod ferè. ff. de pact. Glos. Salyc. 1. in l. de tutela. C.

de

de integ. resti. Secundo responderetur, quòd declaratio illa pretij, de qua illa partita, non arguit concludenter ita scilicet vere fuisse cassatum pretium, stat enim p. possibi, quòd unum fuisse venditum, pro duobus quaruor, pro qualibet vegete, & tamē inter Aquilantem, & dominū vini actū esset ut sibi solueretur carleni triginta sex tantum, & illud plus cederet lucro ipsius Aquilantis p. fatigij, & laborib; Præterea tertio quando concludenter, & undique clare apparet probatum plus fuisse petiti per dictum Aquilantem, adhuc non esset falsitas, sed essentus in terminis pene plures petitionis, & sic in terminis S. tripli. & §. si quis agens. de actio. licet rei veritate, in casu de quo agit, ex his, que hodie ex actis constant, nec in falsitate, nec in stellationatu, nec et in plurs petitione simus adeo quòd concludendum puto dictū Aquilantem non esse molestandum maxime stante renuntiatione usus. Nec obstat quòd fuerit renuntiatum, dicto testium in uno articulo, quia nō ex hoc negatur posse uti dicto eorundem testium in alijs articulis. Ita Bal. in cap. cum delictus de consuetu. maxime quia tractatur de ipso prodicte. & nō de testib; & ita, pcedit dictū Qldr. in cõs. 37. & ita iuris esse concludo. Ego Pet. Folle, Salerni die 2. aprilis. 1562. Petrus Follerius qui supra. Rursus in alia causa, consului, ut infra.

Christus adsit.

Præsupposito themate, satis ingeniosè, & doctè, enarrato, atque proposito, illud præteris aduertendum duxi; quòd testis, qui prætentitur corruptus, habet instrumentum pro suo dicto; quòd non negatur; rursus plures alij testes tum in causa ciuilitati etiam in causa quærelæ, coadiuuat veritatem contentorum in instrumento. sicque non falsum, sed potius verum apparet dictum; & ex consequenti suggestum. Non enim dicitur falsum, quòd primordio veritatis coadiuuatur, l. cum filijs. §. heredes. ff. de lega. 2. ex quo text. Crauet. à Saulia. doctor clari, defendit quædam a pena falsi. in consil. 46. Hinc dicebat Afflict. in consil. qui falsitatem, quòd instruens testes ad deponendum falsum teneatur pena falsi;

Nihilominus si testis, corruptus nō falsus, sed verum dixerit, testimonio corruptus non ordinaria, sed extraordinaria pena plectendus est, per allegata per eum ibi. Hæc volui præfari, ut uideatur nos non esse in rigorositate falsitatis. Sed quòd nulla pena inquisiti plecti debeant, nullave corruptio prætendi contra eos valeat, plura adduci possunt; & primo, ut dixi inquisiti de uedatione terrarum, clarum instrumentum habebant, quòd quidem probatio probata dicitur. item multos testes eosdē deponentes; Et sic succedit dispositio text. in hac consultissima. in si. qui testa. facere potest. & quæ ibi scribit Bal. & Taf. in l. licet imperator. col. 3. ff. de leg. pri. & Crauet. in consil. 65. num. 13. † quòd cessat falsitatis suspitio, ex multitudine testium deponentium pro veritate eius, quòd prætentitur falsum. Secundo cessat præsumptio falsitatis, ex qualitate, & bona fama inquisitorū, quæ bona fama præsumi. debeat pro eis, non contra eos. ita in terminis falsitatis, notat Bal. in l. 2. C. de fal. in l. quoties. §. sed si nō in corpore. ff. de hære. insti. & in l. ea quidem. C. qui accu. non po. col. pe. & dicit idem Bal. in l. 1. C. loca. quòd præsumptio delicti, tollitur ex probatione bonæ famæ, pro quo plura citat Crauet. in cõs. 65. nu. 12. Tertio cessat præsumptio falsitatis; quia longo tēpore inquisiti respectu eius quòd deponit ille testis corruptus, & pro quo exat instrumentum, steterunt in possessione terrarum, quas deponit testis ille uenditas fuisse & sic cessat falsitatis suspitio. vt scribit Bal. in consil. 37. quidam tabellio. lib. primo, & in consil. 402. in si. quæritur an per solam diffamationem li. 6. idē Craue. d. consil. 65. nu. 11. Quarto cessat præsumptio falsitatis, quia potest assignari causa, qua potuissent moueri inquisiti isti ad corrupendum illum testem, ad falsum deponendum; postquam veritatem, & probationem probatam habebant, ex instrumento, & alijs testibus, & vbi nulla assignari poterit causa, cessat præsumptio delicti & falsitatis, ita Cor. cõ. 2. 17. col. si. lib. 4. & in consil. 63. col. 3. circa si. vers. & ex quo actum fuit. lib. 3. & in particulari, in crimine falsi. satis ad propositum fundat Crauet. in con. 65. nu. 13. ubi enim causa assignari non poterat, cessat dolus. ita Abba. in cõs.

69. column. 11. lib. 2. Soccy. in consilio 277. col. prima. uer. & super hac ueritate. Non est uerisimile, quod habentes intentionem eorum, ex instrumento; alijs uer. testibus, 94 uoluerint testem illum corrumpere. † & sic cessant & fieri non possunt præsumptiones de non uerisimilibus secundum Bal in l. si in ult. no. C. de hære. instituen. & in c. 1. §. si qua de feu. guar. Idem Bal. in l. siue possidetis. ad fi. C. de proba. tradit Socyn. conf. 164. col. 4. uer. si. & sic magis est uerisimile. lib. 2. Cor. in conf. 156. col. si. circa me. lib. 5. Quinto cessat præsumptio falsitatis, siue dicamus quod nullum, siue quod modicum comodum reportabat inquisiti ex illo dicto testis præteriti corrupti. Ut dicit Oldr. conf. 162. thema tale est, & probat tex. in l. cum hi. §. modus. ff. de transa. & est ratio quia pro modico nõ subest causa uerisimilis, ut hi uoluerint fallum committere, quo casu cessat præsumptio falsi, & in particulari firmat Marfi. in consilio 77. & Alexander in consilio decimo quinto. Sexto cessat præsumptio falsitatis, quia non est uerisimile, quod inquisiti, qui uisissent tam publice, & coram Francisco teste, producto, & coram filia romani & coram alijs corrumpere testem illi: cogitare enim de facili poterant, quod in tanta multitudi. occultæ falsitas esse non posset. l. hæc cõsultissima C. qui testa. face po. in fi. coadiuuatur oēs istæ præsumptiones, ex confessione extraiudiciali testis corrupti cõfidentis de ueritate suæ depositionis, & de non corruptione. † Cui depositioni coadiuuatur, ex dictis p̄sumptionib. potius standum est; q̄ depositioni factæ in tormentis, ita Soccy. in cons. 253. lib. 11. Decius in cons. 175. colum. pen. uer. si. 3. responderi potest, & in cons. 189. col. 5. ad fi. uer. si. non obstat secundum dictum. Non obstat quatenus romanus testis corruptus, in tortura, dicat, se corruptum ab illis inquisitis; Nec obstat dictum Bal. in c. 1. si de inuest. lis oria inter do. & uassallos, quod hoc casu statur eius dicto, & quo ad plenam probationem Tum quia eius dictum intelligitur, quando non consentiunt sed tantum modo fuit tentatus, ita Bal. in cons. 439. in 3. lib. Tñ etiam quia cõtra eum adest cõfessio extraiudicialis cõtraria dicto suo, in tormentis facta; quo casu potius creden-

dū est extraiudiciali depositioni (ut dixi supra) & in particulari Aret. cons. 23. col. 11. Tñ etiā quia contra eius dictū plures præsumptiones, supra allegatæ concurrunt. Nõ obstat dictum Francisci Cancellarij, tum quia nõ repetitur, cum et̄ quia uariis a depositione Romani, nã deponit corruptionem, & suggestionem factā in domo romani. Accedat utilitas personæ, de qua in themate, & consuetudo deiciendi. Ex quibus omnibus proculdubio nulla fides erit adhibenda erit. † Nec in hoc obstat, quod sumus in criminib. quæ occulte committuntur, & sic etiam per testes inhabiles id probari possit. l. cõsensu. C. de repu. c. ueniens el. 2. in fi. de testi. & c. tertio. loco de proba. quia dico, quod si sola utilitas cõcurreret, non ei obstat, sed cõcurrente cõsuetudine deiciendi, singularitate, & nõ repetitio ne facta, ex omnibus saltem simul iustis, nulla fides ei adhibenda erit: licet enim dispensetur circa inhabilitatē personæ, non & si dispensatur, circa inhabilitatē dictorū itē dispensatur, cū testib. in quibus sit aliqua inhabilitas, non tamē censetur dispensatum quando cõcurrunt plures defectus, ut ad propositum arguit Craue. in cons. 6. nu. 58. in crimine læsæ maiestatis. Minimè obstat dictū Menechæ. tum quia contrarium eius quod ipsa dicit deposuit Romanus, ut in themate, tum etiam quia extraiudicialiter confessus fuit se fallum deposuisse, cõtra inquisitos, & licet standū sit dicto solēni facto in iudicio, potius q̄ contrario facto extra iudicium, tamē ex tali dicto iudiciali, index non p̄t, neq; debet seu fundare ad condemnandū, seu torquendum, quia multū diminitur de eius fide, secundum Alex. in cons. 24. col. 2. lib. 6. & cons. 127. col. 2. lib. 7. imò talis testis, tanquā suspectus torqueri poterit. Bal. in cõf. 171. lib. 5. & licet Bal. loquatur sub dubio, hoc clare firmat Alexā. cons. 151. lib. 6. & cons. 63. lib. 1. & cons. 237. col. 2. lib. 6. concurrunt utilitas personæ, paupertas, & corruptibilitas. Ex testib. enim de fama publica, nullum inditium sumi poterit, cū quia nõn formiter, & concurrentibus requisitis tum etiā quia inimi i capitales, a quibus nulla fama probatur. gloss. in l. cum quid. §. quod dicitur. ff. de acq. hære. & ibi Bar. & in l. de minore. §. tormēta. ff. de quæstio.

Ncc

FISCVS.

Nec obstat quod in crimine falsi, suspitio habetur pro ueritate, per ea, quæ habentur in gloss. & docto. in c. memoriam. 19. distin. nam illud procedit in causa falsi, ciuilitè in tentata non criminalitè, † imò in causa falsi criminalitè tentata, requiritur liquidissima probatio, ita Fulg. cons. 174. super eo quod queritur. & sequitur Decius consilio 175. in causa falsitatis, vol. primo. & 179. & nouissimè Gram. cons. 30. quod consilium ad multa allegata superius satis confert. Item Affli. in cons. qui literas de fal. tenuit prædicta procedere, quo ad capturam tñ, non quoad alia. Ex his enim concludendum uidetur inquisitos esse in casu absolutionis, & ita cõcludo. Plura aliā dixissem, sed importunitate nuntij non potui. Cetera suppleat Excellentissimus do. Marinus Freccia, ad quem uti oraculum uerum, le gum, causa consultanda transmittitur, cui ex corde me commendo. Salerni die 24. Ianuarij. 1560. Petrus Follerius. Marinus Freccia.

ITEM QVOD FVIT CAPTUS IN FLAGRANTI CRIMINE. Rubrica.

SVM. MARIYM.

- 1 Caput in flagranti crimine debet damnari ex abrupto.
- 2 Defensio non est danda capto in flagranti crimine.
- 3 Ordo iuris non est seruandus in capto in flagranti crimine.
- 4 Appellatio non admittitur in flagranti crimine.
- 5 Capi a quocumque potest reperitus in flagranti crimine.
- 6 Clericus in flagranti reperitus potest per laicū capi, ut portetur ad ecclesiasticum.
- 7 Testes idonei sunt illi qui capiunt aliquem in flagranti contra eum.
- 8 Copia reperitorum non datur capto in flagranti.
- 9 Captus in flagranti quis dicatur numero. 10. & 11.
- 12 Ordo procedendi contra captum in flagranti crimine.

1 V L T R A prædicta præteritur hūc. Inquisitum in nonnullis criminibus & delictis fuisse captum in flagrante crimine, quo casu debet procedi ad condemnationem absque processu, & ex abrupto, secundum Marfil. in l. vnus. §. cogniturum. ff. de quæstio. in penult. colum. & Alexan. in cons. 275. uisio themate, prim. col. 2. lib. & Ang. in lib. male. in uerbo, che me hai adulterata la mia donna: & Marfi. in l. vnica. 2. col. C. de rap. vir. & in indiui duo decidit consit. regni incip. iustitiarj non per Calendas. ut ibi per Affli. in 4. 2 not. † Et intantum hoc procedit, ut nec sit ipsi danda aliqua defensio, secundum Par. de Put. in trac. syn. in uerbo condemnatio. in tit. an potestas. fol. 82. in paruo volum. & firmat Bald. secundum eum in l. 1. C. qui accus. non pos. & in l. si quis non dicam rapere. C. de epis. & cleri. † Nec debet seruari ordo iuris, imò ordo est, ordinem nõ seruare, ut plene dicit Angel in lib. male. in uer. etiam per modum notorij. & per Fel. in c. cum euo entia. de accu. & in c. cum nõ ab homine. de indi. & nouissimè pulchre per Dom. Gramma. in decisio. 36. num. 78. cum pluribus sequentibus. † Item in talibus nõ admittitur appellatio ad effectum ut index a quo teneatur deferre appellatio, sed bene, ut index appellationis cognoscere possit de ipsa appellatione, an sit admittenda, vel respuenda per not. in c. pastoralis. de appel. & per gloss. in uerbo oneramus in clem. j. de iure patro. ut dicit etiam Gramma. in supra allegat. decisio. num. 78. † Item aded sunt uera prædicta, ut de iure permittatur vniciq; ad quem spectat, capere reperitum in flagranti crimine, dummodo portet eum ad iudicem, ut est tex. in l. raptores. C. de epis. & cleri. & uoluit And. de Iser. in d. consli. iustitiarj non per Calendas. in 4. not. imò etiam ut permittatur alijs, ad quos non spectat. per l. 3. ff. de fur. & l. defensores. C. de defenso. ciuita. † Imò licet alijs clericus non possit capi per iudicem laicum, nisi cum licentia superioris, tamen quum fuerit reperitus in flagrante crimine, etiam priuata persona potest eum capere, dummodo portetur ad iudicem ecclesiasticum.

clesiasticum. secundum Ang. in lib. malef. in verbo fama publica. vers. nono nota & dicit hanc fuisse doctri. Inno. in c. vt fama. de sen. excom. & tenet. Bal. in c. prim. de pa. iur. fir. & omnes doctor. quos vidi, mouentur per doctri. Inno. licet possit dici, quod ibi Inno non firmat pedes, imò allegatur pro contraria opinione, vt fatetur Bal. in l. si qua per calumniam. C. de epif. & cleric. vt per Barb. in addi. Bald. in l. si qua per calumniam, tamen ibi Barba. per alias auctoritates firmat hanc opinionem, & precipue per doctri. Abba. in c. cum non ab homine. de iudi. & ibi Felin. col. 1. in glo. 1. & ita concludit. Par. de Put. in lib. syn. in verbo clericus in fi. & Afflic. in d. constituti. iustitiarj non per Calendas. in 4. nota. & Marf. in cons. 126. in 2. lib. nume 23. cum sequen. † Et illi, qui capiunt aliquem in flagrati crimine, sunt idonei testes contra eum, quando per alios probari non potest, & dictis testibus aliud non obstat secundum And. de Iser. in consti. humanitate & ibi Afflic. licet in hoc inuitum versari debeat sollicitudo iudicis, qui debet modis omnibus perquirere veritatem. † Nec etiam captus in flagrati crimine datur copia reperorum, nec requiritur citatio ad iniam vt per Gramma. ubi supra nume. 71. cum sequentibus. † **I N Q V I S I.** Nunquam ex processu apparet captum fuisse in flagrati crimine, & sic vera sunt predicta, & bene procedunt in capto in flagrati crimine, sed eam ex processu minime conuenit hoc taliter, quod possint verificari predicta, ergo sequitur, qd ex eis non est scienda vis & vt cognoscatur hoc, pramittendum est, qd captus in flagrati ille dici potest, qui in ipso actu deprehensus erit, vel ille qui deprehenditur, antequam veniret ad locum destinationis, vel quum latitaret, non ita longe post alio actu extraneo in medio non existente, fuit repertus, ut bene declarat And. de Iser. in d. consti. iustitiarj vt per Calendas. post gl. † Et ea sunt delicta flagrati, & sunt notoria adeo, ut sine accusatione possint puniri, ut habetur in leg. ea quide. C. de accus. & ideo est, quia nulla tergiversatione celari possunt, ut dicitur tex. in d. consti. iustitiarj no per Calendas. † Et quando sit captus esse, fateor, qd procedunt predicta, sed in casu nostro non ita fuit captus,

sed fuit captus cum rebus furto subtractis lege post furtum commissum, & postquam peruenit ad locum destinationis, & constat ad dictum locum destinationis reposuisse dictas res & actus extraneos in medio interuenit, cum statim, vbi venisset ad locum destinationis, reposuit res ibidem, demum exiit foras & emit res comestibiles, & reuerfus comedit, & fuit captus, & sic, si talis potest dici captus in flagrati, iudicet dominus Iudex, qui habet cuncta rimari. † **¶ I V D E X.** Optimè fundat intentionem suam Inquisitus, & procedunt de iure allegata per eum, sed quia ex facto ius oritur. l. si ex plagijs. §. in eliuo. ff. ad l. Aquil. ideo variato facto, variatur ius, concludo igitur, quod non potest dici captus in flagrati. † Et ut sciatis qualiter procedatur contra captum in flagrati crimine, est sciendum, quod aut qd deprehenditur in flagrati crimine per officiales ad hoc deputatos, aut per alios, vt puta, consanguineos & amicos, primo casu presentatur, & exhibito capto, coram iudice, scribatur actus presentationis hoc ordine Die, & coram, & coram, comparat T. barrigellus & capitaneus & maleficos capiendos cum suis satellitibus, & sodalibus, & ipsi curie presentant T. reum presentem, audientem, & intelligentem, quem cum suis sodalibus & alijs deprehendit occidisse talem, & ipsum in ipso actu homicidij, alio actu extraneo in medio non interueniente, cepit in tali loco hodie predicto die de presentis mensis, & regnantibus, & dominante, & sub presidatu, & captus in vestris fortijs, reduxit & asportauit, ut sic possit contra ipsum procedi, vt iuris erit, & c. quo facto statim examinatur testes, barrigellus, & sodales, & alij, si haberi possunt, presentia illius capti audientis, videntis, & intelligentis, qui testes dicant vidisse, & captum fuisse per familiam curie in ipso actu homicidij illico, & nullo temporis intervallo interueniente, sic captum & carceratum statim in fortis curie fuisse redactum, & asportatum, presentibus T. & T. examinatisque testibus examinatur statim ipse principalis, si videtur super omnibus interrogatorijs, in interrogando de nomine & cognomine, & quare sic captus reperitur, vbi & per quos captus fuerit, & an commiserit delictum,

de

de quo inculpat: & alijs, vt natura facti exposcerit, immo non dubitauerit interrogabitur principalis an fecerit delictum. Sed affirmatiue cur fecisset tale homicidium obiurgando eum, per doctri. Luc. de Pen. in l. quoties. C. de dignita. lib. 1. 2. qui si confiteretur delictum, scribatur eius confessio sigillatim, & particulariter, qua confessione facta, iudex eum illico condemnet, & exequatur sententiam, etiam nullo termino dato ad se defendendum, quia secundum Bal. in l. vt vim. ff. de iusti. & iur. non datur terminus capto ad se defendendum vt in flagrati delicti, & hoc bene procedit retertis terminis questionibus, quando capitur per officiales ad hoc deputatos, secundum And. de Iser. in consti. humanitate & habetur per Afflic. in d. consti. iustitiarj non per Calendas. in 4. nota. non autem quando capitur per alios, vt non tamen dicerem in hoc, quod dictum Bal. fundatur in l. 3. §. si ad diem. ff. de re mil. & tamen si recte inspicitur ille text. videtur dicere oppositum, cum ibi dicatur, qd non obstante, quod constet aliquem non venisse die statuta, non potest condemnari, nisi dato termino ad docendum, num iuste fuerit impeditus. sed per Bald. potest dici, quod eius dictum procedat, quando per captum in flagrati nulla defensio allegatur, & constat ei nullam defensionem competere, & non petitur terminus ad se defendendum. alijs autem ego dubitarem seruari dictum Bald. simpliciter. & mihi videtur, quod And. de Iser. in d. consti. humanitate. in pen. col. versic. si autem voluerit se defendere, tenet oppositum, dum dicit, qd si captus in flagrati voluerit se defendere, ut quod fecit ad sui defensionem, vel qd testes sunt sibi inimici, vel aliter, tunc audietur, & allegat. tex. in d. l. ea quide. C. de accus. ibi, verum si falsis criminibus super quo cogitatum est, cum casus euenerit. Nunc autem absque alia vltiori cogitatione dicas, quod dabitur breuissimus terminus, sed si videbit defensionem competere terminus debet esse concedens, & si non defendatur, defensionem inquirat ipse iudex vt infra. Si autem neget delictum, tunc faciat assertionem eum testibus lecta & divulgata eisdem earum depositione, ipso capto vidente, audiente, & intelligente, & ipso in negatio-

ne persistente, dicat iudex ipse capto, quod testes omnes, ut audiuit & vidit, dicunt esse commississe delictum, & fuisse captum in flagrati crimine, & iterum eo negante faciat publicationem in ipso processu, & deum ipsum tormentis subijciat ad sciendum qualitates delicti, complicis, & fautores, citra preiudicium plene probatorum, & sic absq; aliquo ordine iudiciorum: ut etiam statuit ea regni incip. tormentis, & licet supra dixerim, dari defensiones & terminum ad se defendendum, tamen quotidie praticatur dictum Bal. in d. l. vt vim intelligendo secundum Ifern. & Afflic. vbi supra verum vt dicit Ise. quando allegatur aliqua defensio, ut quia dicat delictum fecisse ad defensionem, vel quod testes sunt sibi inimici; debet iudex ab eisdem testibus se informare de allegatis, & in actis diligat, & si constiterit esse vera, ipsum audiat, si autem constiterit non esse vera procedat, ut supra, nulla dilacione data, ut dixi, & si in tortura constiterit, die sequenti ratificari faciat, & demum procedat ad condemnationem, & executionem iustitiae, non obstante appellatione forte scienda, cum non debeat admitti: nec data aliqua dilacione: si vero adhuc induratus persistit in negando, tunc, quia conuictus, est captus in flagrati esse condemnet, ipsam prius data ei dilacione ad se defendendum secundum Afflic. in d. consti. humanitate & nihil probare ad suam defensionem in termino. secundo vero casu principali, quando captus est per consanguineos & amicos & alios, quam per officiales, tunc per omnia seruanda sunt predicta, sed cum maiori moderantia debet procedere iudex, dando dilaciones, & non respuendo omnino defensiones, quæ offeruntur ad exclusionem delicti, sed iudex ex officio inquirat, num ea, quæ allegantur ad defensionem, uera sint, & consideret, quanta fides sit testibus adhibenda, & num verisimilia sint, & sit in hoc valde circumspectus, ne damnet animam & corpus, regulariter enim ut dixi reperto in flagrati crimine, non datur terminus ad se defendendum, nec etiam datur copia reperorum, ut supra dixit Fiscus, & est verum, ut ego dixi.

ITEM QVOD EST NOTORIUS DELINQUENS. Rub.

S V M M A R I V M.

- 1. Notorius delinquens damnatur est absque aliquo ordine iudiciario & 6.
- 2. Tortura non habet locum in crimine notorio.
- 3. Notorie criminofus potest ex officio condemnari.
- 4. Notorius criminofus summam interrogandus est super facto.
- 5. Litis confessio non requiritur in crimine notorio.
- 7. Dilatio non datur in crimine notorio.
- 8. Copiare peritorum non datur notorie delinquenti.
- 9. Exceptiones notorie friuolas potest index respicere.
- 10. Probari an debeat factum principale in notorio.
- 11. Notorium quotuplex sit.
- 12. Notorium actu transeuntis quomodo probetur.
- 13. Notorie qualitas debet ante omnia probari.
- 14. Decerni debet procedendum esse, ut in notorio, & esse notorium.
- 15. Ordo procedendi, & formandi processum in notorio. 19. 23. 26.
- 16. Notorium per quot testes probetur. 17. 18.
- 20. Sententia requiritur in notorio & qualiter.
- 21. Appellatio non admittitur in crimine notorio. 22.
- 24. Notorium quando negatur per partem, quid faciendum. 25.
- 27. Ordo procedendi in notorio iudicij, quando quis deliquit iudice pro tribunali sedente.
- 28. Notorie qualitas quando probatur, an exigatur citatio partis.
- 29. Delinquens coram iudice, ubi nullus adest, nisi ipse index, & notorius, qui de mandato iudicis scribit, illum deliquisse, nunquid possit puniri.
- 30. Blasphemiam Deum coram iudice an possit ad panam pecuniariam puniri.

F I S C V S.

SI recte inspicatur processus, constat eundem inquisitum esse notorium delinquentem in nonnullis criminibus & delictis. Quo casu debet procedi ad eundem

nationem absque aliquo ordine iuris, secundum Specul. in titul. de expen. §. fin in fi. & Bal. in l. cum fratre C. ad Syll. & Abb. in cap. quia clerici, de iure patro. & Alex. in l. 2. §. si publico. de adulter. & Bal. in leg. postquam C. de pact. & in l. 1. C. de iudi. & Bar. in l. 1. §. si de var. cognitio. C. de quæstio. quod nec debet procedi, nec habeat locum tortura sed sola condemnatio, quia cum tortura detur ad inuestigandum veritatem manifesta & notoria non habet locum tortura. Et notorie criminofus potest absque accusatore, & denunciatore condemnari ex solo officio iudicis. Ita quidem. C. de accus. l. 2. §. si publico. ff. de adulter. & l. congruit. ff. de offic. præsid. & latè prosequitur Ant. de But. in tract. de notorio in 4. articulo, in princip. Licet deneant fieri aliqua capitula seu aliqua facti narratio, vt sciat reus id, super quo inquiritur, & id exponit secundum Innoc. in cap. tua. in glos. magna. in verbo, item dicimus. & sequitur Anton. de But. in tract. supra allega. in 4. articulo, nu. 19. Nec etiam requiritur litis cõtestatio secundum communem sententiam, in casibus maxime, in quibus ex officio proceditur, & idem in casibus, in quibus ex officio procedi non potest. nec attingunt materiam peccati; sed agitur ad commodum priuatum, siue agatur in absentem, siue in presentem; & quæcumque sit species notorie facti, siue interpellati, siue monitanei, siue continui; & ita concludit relatis pluribus opinionibus Anto. de But. in d. tracta. de noto. in 4. articulo. num. 25. cum sequentibus. Sed index examinato reo super crimine & qualitate notorie, ipsum potest condemnare statim, si confitebitur; & si negauerit, & allegauerit aliquas defensiones seu excusationes, ipsas audiat & recipiat, sententia tamen non dicitur nulla ex sola omissione admissionis defensionum; sed bene dicitur iniusta; nisi aliter euidenter pateat, cõtra cognitionem esse exclusam; & hoc, quia multa possent iudicem mouere, quæ nõ patent, ut in c. in presentia. extra. de probat. & ita firmat Ant. de But. in c. ecclesia. vers. Maria extra. de consil. & in tracta. de notorio in 4. art. num. 26. & 29. Nec obstat, si dicatur, quod nõ fuit datus terminus ad faciendas defensiones, quia licet regulariter

ter debeat dari terminus ad se defendendum tamen quando euilemodi est factum, in quo non cadat defensio, & excusatio, tunc nulla datur dilatio. secundum Gemi. in ca. ordinarij. §. 1. de offic. ordina. in vi. & pulchre per Feli in c. cum non ab homine. de iud. num. 11. & num. 10. & per Gramma. in decisio. 36. nu. 57. cum ergo ex processu appareat esse tale factum, in quo nulla cadit defensio non debet dari dilatio. Nec etiam notorio delinquenti debet copia repletorum tradi, secundum Ang. de Are. in lib. malefi. in uerbo, etiam per modum notorie, & sequitur Gramma. in decisio. 36. nu. 56. Nec in aliquo obtare potest, quod plures fuerunt oppositæ exceptiões, & eas non admittit iudex: quia respondeo: quod cũ sint notorie friuolæ, debuit illas iudex repellere. l. 2. C. de fal. cap. post electionem extra de conce. præben. c. bone, extra de postulata. prælato. el. primo: & plenè p. Anto. de But. in loco supra allega. in 4. articulo. num. 48.

10. Nec etiam obstat, quod constat in actis probatum esse occisionem; & sic ipsum factum principale: quia dico quod notorium non eget probatione. l. emptorem in prin. & §. 1. & ibi Barto. ff. de actio. emp. l. ciues. & ibi Bal. C. de accusa. c. 4. de testi. cog. c. euidentia de accusa Barto. in l. 1. C. qui, & aduer. quos. sed sat erit, si probetur notorium esse, secundum glo. not. in cap. ad nostram extra de empt. & venditio. & in cap. consuluit de appella. probato enim, quod notorium est, quod Titius occidit Seium, non est probanda occisio, quæ est notoria. l. si utero §. 1. cum gl. ff. qui satis. cogan. & in l. ea quidem. C. de accus. §. 1. N. QVI. Facilis est responsio ad obiecta tua domine Fisce. dico enim ex pluribus ex processu apparentibus, & in iure notis, non obtare, & triplico non esse notorium; quod quidem triplex est notorium, facti, iuris, & præsumptionis: primum autem notorium habet tres species. aliud enim dicitur notorium facti actu transeuntis, seu continens actum momentaneum, id quod idem est. aliud est notorium facti interpellati; aliud est notorium facti permanentis; ut bene declarat Ant. de But. in trac. de not. per te alle. in pri. art. num. 12. omisis autem alij speciebus notorie, quia non faciunt ad rem nostram, hic si notorium dici potest, est notorium actu trãse.

12. untis, cum sit de homicidio. Ut uero dicas concludenter probatum esse notorium requiritur, ut testes concludant notorium esse ratione loci, quippe, quod fuit factum in loco publico & patenti, ratione personarum, quod fuit in conspectu totius populi, vel maioris partis ipsius, ratione temporis quod fuit de die, & non de nocte, & ut concludant, quod est ad eõ publicum & notorium, ut totus populus seu maior pars ipsius possit esse testis, & debent etiam taliter testes deponere, ut cõcludant facti certi scientiã populi, vel maioris partis. hoc autè concludere non possunt, nisi uiderint populum in maiorem partem populi facti presentem: nec sufficit, si dicant se audiuissè se dici a populo, quia sic deponerent de eo quod perciperent sensu alterius, & hoc procedit, quando delictum est recens, quia si esset antiquum, sufficeret, si dicant & cõcludant de auditu, ut not. extra de uerbo. si gn. c. ueniens. & per Ant. de But. in c. quid per nouale. eo. tit. cum ergo in casu nostro homicidium prætendatur factum, in domo & de nocte, non potest dici notorium.

13. Præterea ad hoc, ut iudex possit procedere super notorio tanquam in notorio, debet ante omnia se informare de qualitate notorie omisis omnibus opinionibus docto. & sequendo communem sententiam: si uero qualitas notorie exigatur ad fundandam potestatem iudicis, & eius iurisdictionem (quia certi sunt casus, in quibus tunc ui notorie iudex cognoscere potest) extra ad hoc, ut possit procedere, est necesse, quod constet de qualitate notorie tanquam fundante eius iurisdictionem: & hoc habet locum etiam nõ negetur notorium; sed si negetur notorium, recurrendum est ad glo. c. 1. de electio. lib. vi. ut se informet super hoc summarie, ut uideat, an sit iudex, & secundu quod inuenit, procedat, uel non procedat. ut l. si quis ex aliena. ff. de iudi. c. super lite ris. extra de relcri. si uero alleget aliqua defensio vel excusatio, adhuc sufficit iudici factum principale fore notorium, non attèta obumbratione accidentalium circumstantiarum, ut ipse possit super notorio procedere: & quidem aliter hoc casu peccatus non ualeret, nisi habita informatione super notorio. quandoque qualitas notorie exigatur solù ratione processus, ut iudex

possit uia extraordinaria, & iuris ordine non seruato, procedere, & tunc si iudex elegerit procedere uia ordinaria, & iuris ordine seruato, ac si non foret notorium, nō est necesse capere informationē de qualitate notorij, sed si elegit procedere uia extraordinaria, ubi potest, tūc iura & legisse existit quod sit notorium, & quod iudici constet: & sic est necesse, quod capiatur informatio de qualitate ipsa: & sic intelligitur gl. in l. 1. C. qui & aduer. quos & in l. 4. §. eiusdē. ff. de testi. & sequitur Gratia. in 2. quæstio. 1. §. quando autem & tenet gl. in c. ad nostram. extra de iure iuran. & si dicunt docto, practitari. l. ea quidem. C. de accu. nam de notorio, vel delicto non stabit ut dicto denuntiantis, sed se informabit iudex super notorio, & postea procedet ad dictum eius & si aliter fiat, processus est nullus eo casu: quando qualitas notorij exigitur ad fundandam iurisdictionem, & proceditur in absentem, uel in presentem negantem, sed si proceditur in presentem non negantē notorium, tunc ualeat processus, quia ea, quæ ponuntur in libello, quæ admodum procedēdū habentur pro ueris, ex quo per partes non negantur, etiam quo ad fundandā potestatem iudicis ut dicto Inno. in cap. exte. rum. ex. de iudi. & c. si clericus. & c. conque. flus. extra de foro competen. & l. cum quædam puella. ff. de iur. omn. iud. sed ubi exigitur qualitas notorij quo ad modum procedendi, tunc si non præcedit dicta informatio processus erit nullus, & ita in prædictis omnibus post relatas plures opiniones, firmat iuris esse Anto de Butri. in tract. de noto. in 4. articulo, nume. 2. §. & 40. cum intermedij. & Aret. in conf. 165. incip. dicit Ioannes in Apocalyp. cum autem hic fuit processus iuris ordine non seruato ex ut notorij, nō conlito prius de qualitate notorij, ergo, & c. ¶ Præterea ex alio nō obstat prædicta, ex eo, quia nulla in actis apparet facta pronuntiatio, delictum esse notorium, & uelut in notorio esse procedēdum. cum id de iure requiritur, sine neget esse notorium, sine nō negetur. ut n. Abb. in c. ad nostram. extra de iur. iuran. & Card. in cle. pastoralis, in princip. 17. nota. & sequitur Gramma. in decisio. 65. nu. 12. & uideatur transire cum ista opinione Ass. in consil. humanitate. in 8. nota, & Gandi. in

ope. male. in tit. quo. pro. quando cri. est noto. & hoc ad cautelam. & debet audiri pars ut consulti Aret. in d. conf. 165. quopronotiatio, quod sit notorium ex tūc iudex procedas non seruato iuris ordine, nisi ab hac declaratione extitisset appellatū quia potest appellari secundum Gandi. ubi supra, sed Sali. in l. ea, quæ. C. de accu. tenet, quod tunc est necessaria pronuntiatio, si negetur notorium. ¶ I V D. Sat bene confutasti Fisci opinionem, & ex processu liquet, non esse notorium, quo circa non opus est, ut ultra præcedas, sed ut aliqua super isto notorio dicam patienter audiat, quia tradam uobis modum & formam procedēdi super eo. quæ erit hæc; Coram uobis magnifico Stratego Salerni cōparet Tit. denuntiator, & dicit hodie per dicto diē fuisse commissum homicidium in platea publica huius ciuitatis, in personā tali sibi astantis sub protectione Dei, & regie maiestatis per Tit. suis iurians non contentū, & animo diabolico instigatum, temere, dolose, scienter, & appensare, regnantibus, & c. dominante, & c. sub. præsidatu, & c. de anno, & c. le. presenti. mense, & c. in conspectu totius populi ibi tunc temporis existētis, seu maioris partis ipsius, aded, quod est publicum, notorium, & manifestum dictū homicidium, & fore patratum & commissum per d. talē, & uniuersus populus seu eius maior pars poterit esse testis de hoc, ita, quod nulla tergiversatione celari potest, & tanquā cōtra notorium criminiosum & delinquentē debet procedi omisso iuris ordine, cum in talibus ordo est ordinem non seruare: quo circa ipsi uestræ curiæ denuntiat, ut ualeatis de iustitia prouidere. præcedente autē hac denuntiatione, iudex capiat informationem, & si uult procedere uia extraordinaria ex ut notorij, & tunc aut præsens sit reus, aut absens primo casu in sua præsens examinet testes de qualitate notorij qui taliter deponunt ut concludant notorium esse ratione loci, uidelicet quod fuit in loco publico ubi singuli & omnes de ciuitate conuenire solent ratione personarum, quod fuit in conspectu totius populi, uel maioris partis ipsius: ratione temporis quod fuit de die, & hora qua totius populus seu maior pars ibi conuenerat; & debet concludere dicti testes causam scientiæ ex uisu, taliter quod habeant

beant certi facti scientiam, uidelicet concludendo quod uiderim totum populum, uel maiorem partem populi facti presentem. nec sufficit: si dicant audiuisse dici à populo quod fuit. præsens quia sic deponerent de eo, quod perciperent sensu alterius quod non sufficit, quando delictum est recens, si uerò esset antiquus, bene sufficeret: ut not. extra de uerb. sign. c. ueniens. & per Ant. de But. in c. qui pec. nouale. eo. tit. & ad faciendam fidem de notorio sufficit, si testes deponant de presentia populi in factu: licet nō deponant directè de facto. & hoc potest contingere, quando testes uiderunt in magnum tumultum, ad quē totus populus seu eius maior pars conuenerat, & post commissum homicidium sedato tumultu uiderunt Titium captū, qui publice dicebatur commississe dictum homicidium, uel quando uiderunt Titium inde. aufugientem cum gladio sanguinolento, & publicè ferebatur, ipsum commississe dictū homicidium: nā licet testes ipsi non uiderint actum occisionis, tamen sufficit. ¶ Et ad faciendam fidem de notorio sufficit examinari duos testes, ut est gl. 2. q. 1. §. quando. & no. Archi. in c. 1. lib. 6. extra de offic. deleg. ¶ Sed est aduertendū, quod ad hoc, ut dicatur notorium, est necesse quod omnīs sit notitia de ciuitate, uel maioris partis eorum. maior autē pars potest esse minoris numeri, quam decem porro si factum est prorsus notabile & arduum, tunc notitia totius populi ciuitatis exigitur si modo in ciuitate id sit patratū & si in uilla, uel castro, totius castri, uel uillæ, si aut sit factū nō ita grāde & arduū, ut planè in notitiam totius ciuitatis, uel l. uel castri debeat transire, tunc sufficit si uniuersa uiciniæ populo innotescat, quare quū cōcubinatus p̄sbiteri alienius facile nō posset transire in notitiā totius ciuitatis sufficit, si innotescat uniuerso populo suæ parochiæ, uel eius, in qua cōcubinatus agit, uel uniuerso populo illius uiciniæ nō tū possunt esse pauciores nūquam decem ¶ Et sic debet iudex examinar omnes de illa uiciniā, uel parochiā, uel delictum est commissum sic appareat esse notorium absque alia pbatione, & est optima caute la tradita per Sali. in l. ea, quæ. C. de accu. nu. 91. & nu. 82. in fine. & prædicta tenet Sali. ibi. post relatas plures opiniones ex mē

te omnium, & sic est seruandum. ¶ Capta autem informatione, ut dictum est, debet examinari reus super omnibus interrogatorijs necessarijs ad factum, super quo proceditur. & si constabitur, dānādus erit alii quo iuris ordine non requisitos: si autē negauerit, tunc nulla facta litis cōtestatione qua in notorio non exigitur, ut supra demonstrauit Fiscus, si est factū, in quo nulla cadit defensio seu excusatio, nec aliqua allegatur, & nulla data dilatione ad cōpensationem procedendum est, ut etiā supra dictū est, si uerò aliqua excusatio, uel defensio fuerit allegata, quā uiderit iudex posse competere, uel est factum, in quo potest cadere defensio & excusatio, licet nō allegetur, tunc iudex statuat ei cōpetentē terminum ad se defendendum, & licet petierit copiam repletoriam, non est danda, ut supra dictū fuit, & si uiderit iudex opponi exceptiones notorie friuolas, eas repellere dēt ex officio suo, l. 2. C. de fal. & dictū fuit. ¶ Demū procedatur ad sententiam condemnatoriam, quæ requiritur in isto casu, licet non in scriptis, & cum sollemnitate, de qua in c. si. de re iudi. lib. 6. & in ritu. de sent. ex breni. recitan. C. per totū. & tenet Archid. in 2. q. 1. c. quæ Lotharius super gl. & in c. felix. in uerbo pontificia. li. ad si. gl. magnæ, & sequitur plenè Ant. de But. ubi supra. nu. 15. sed poterit saltē notificari delinquenti, quod mittitur ad supplicium p̄ tali causa, ut sic habeatur loco cōdēnationis, sicut dicimus in cōfessio, ut dixi in prima parte tertiæ partis principalis. ¶ Et si appellabitur, non debet admitti eius appellatio, ut tradit in c. cū sit Romana. peruenit. c. consuluit. extra de appella. ubi Phi. Frā. & De. est tex. in gl. in c. Romana. §. si autem. de appe. in 6. Bal. in l. additos. C. de epis. audien. & in l. additos. C. de appella. Alex. post Bar. in l. constitutio. nes. ff. de appe. Panor. in c. quam perniciosum. ff. de usur. Ange. in lib. malef. in uerbo, præsentē Caio & appellante. ¶ Sed hoc est uerum & procedit in sententia condemnatoria super ipso crimine, sed si appellatur ante sententiā propter defensiones pbabiles & excusabiles, quas nō admittit iudex potest appellari, & appellatio est admittēda quo ad omnē effectum & ita intelligit Ant. de But. in d. tract. de not. cri. in 4. art.

23 num 53. † Si verò proceditur in absentē in casibus, in quib ad definitiuam procedi potest contra absentem, hoc casu omisis omnibus alijs opinionib. placet mihi opinio Sal. in d. l. ea quidem. C. de acc. ubi distinguit, quòd aut agitur ad repellendum aut ad puniendum. primo casu aut a quæstis, aut quærendis, primo casu est necesse q. ipse delinquent citetur alijs nō præcedente citatione, nō pōt procedi cōtra est, licet sit notorium crimen secūdo casu nō est necesse, quòd citetur, sed ille, qui habet aliquid cōcedere ipsi absentī, uel ipsū confirmare, potest illum repelle, ut notorium criminofum, si verò agitur ad puniendum, est distinguendum inter citationem realem, & verbalem quando igitur est periculum in mora, tunc statim debet fieri realis citatio uerbali omīssa, si autē periculum nō est in mora, uel quia realis est impossibilis (qa ille iā aufugit) tunc citatio uerbali est necessaria, uel qa crimē est tale, in quo contra absentes nō pōt procedi ad definitiuā, & tunc est necessaria citatio propter annotationem honorum, ad quā aliter perueniri non potest; aut demū qui sumus in casu, in quo ipse procedit cōtra absentem, & idem est, quia hæc sunt cōparibilia, delictum ab alio esse commissum, & notorium esse, & tamen illud esse impunibile, puta si merentem occidit, uel bānitum, igitur ne huiusmodi defensiones auferant, dēt ipse citari, maxime quia de magno præiudicio tractatur & ita residet, & placet mihi eius opinio, & sic capta informatione contra absentem, & confito de qualitate notorij, debet expediri citatio ad informandū curiā, ad recipiendum copiam capitulorum, ad uidendum iuramenta testium; publicationē fiendā. & ultimo loco ad audiendum sententiam, seu dicat ad omnes seu singulos actus usque ad sententiæ probationē inclusiue, quòd idē est, & tunc procedatur ad repetitionem testium examinatorum fiatq; publicatio process. ac si reus est præsens, & demum ad sententiæ prolationem procedatur, ut iuris erit.

24 † Et est sciendum, q. quando negatur notorium per delinquentem, est distinguendū q. aliquando negatur factum, nō tamen qualitas facti, & tunc per negationem nō est. cur res dubia propter unitatē noto-

rij c. ad decimas. extra. de restit. spolia. li bro 6. & p. Inno in c. uenerabilis. extra. de cens. & c. ex parte. extra. de uerbo. signifi. & per gl. c. r. de. of. dele. li 6 & tenent Doc. de Rot. in decis. 312. sed hoc procedit, nisi negatio habeat aliquam causam annexā, & euidentem ut d. ca. ad decimas. talis. negatio habens notorium cōtra te, nō est probabilis, & negatio tunc demū facit re dubiam, quando est probabilis quādoque negatur notorium tantū, & sic qualitas notorij, & tunc oportet, quòd probatur illud notorium esse iudici, ut supra dixi. † Si uerò allegentur aliquæ circumstantiæ, talis allegatio non inficit notorium, nec effectus procedendi super notorio attendi n. debet regulariter natura facti: & sic si factum sui natura arhuit maleficium, erit maleficium notorium, si uerò factum arguit bonum, erit & notorium bonum, non attendentis circumstantiis extrinsecis; & accidentalibus, quæ habent se ad esse, & non esse, ponderatur enim factum secundum naturalem cursum ipsius ut leg. sius quo quæ. ff. de hæredi. insti. §. si. & l. i. C. ad leg. Cornel. de sicar. † In notorijs uerò actis permanentis, & interpellari similiter procedatur, licet in notorio facti permanentis dicat Bal. in d. l. ea, quæ. 8. col. quòd nullus ordo est seruandus, sed dicendum erit, q. aut est notorium iudici & alijs, & tunc iuris ordo non est seruandus, aut est notorium alijs, & non iudici, ut iudici; & tunc est seruandus ordo iuris factū, quòd ad probationem, & examinationem, ne reo defensionē subtrahantur, secundum gl. c. ad nostram extra. de iureiur. quā sequuntur communiter canonistæ, ut refert & sequitur Sal. in d. l. ea, quæ nume. 74. † Si uerò loquimur in notorijs iudicij (quod est, quādo iudice pro tribunali sedente, uel ius inter partes reddente, aliquis deliquit) tunc modus hic procedendi erit, iudex curabit scribi sub forma, hæc est annotatio, quæ fit per viam & modum notorij contra Titium, ex quo hodie de præsentibus anno & mēse in parlatio. ubi curia regitur & regi solet, regnātib. & c. dominante & c. sub præfidatu, & c. curia pro tribunali sedente, multis assistantibus, dictus Titius suis iuribus nō cōtentus, & c. aliam dedit Seio ibi assanti sub protectione Dei, & regis maiestatis, & dā

et

Et curia, super quibus oibus fuit processum, ut infra. & statim procedatur ad examinationem ipsius principalis, qui si confitebitur, statim condēnetur, si autem negauerit, examinentur in ipsius præsentia testes, qui uiderint, ac ijs examinatis condemnatur, & dicti testes debent concludere, q. illud tale sit dictum vel factum, & quòd uiderunt, & q. curia pro tribunali sedente & multis assistantibus, & ita docet praticari Luc. de Pen. in l. quoties. de dignit. lib. 12. quem refert & sequitur Par de Put. in lib. syndica. in uerbo, notorium. & debet fieri condemnatio, antequam discedat ipse reus à tribunali & præsentia iudicis, alijs nō posset condemnari absq; citatione ad sententiam, & à tali condemnatione non potest appellari, nisi nimis ea fuerit seuera & acerba, ut habetur in l. absistendum. C. quo. appella & per doct. in d. l. ea quidem, & habetur in l. exequutorem. C. de exequut. re iudi. & in l. ab exequutione. C. quo. appel. & Par. de Put. in loco supra allegato. Quid enim si quis deliquit in iudicē uel eius familiarē, an puniri per eundem poterit, uideatur tex. in c. dilectus filius de pœn. & optimam distinctionē. Frāchi. in c. romana. eo. tit. 16. † Sed an si iudex possit se informare super ista qualitate notorij de plano, non citata parte, dicit idem Ant. de But. ubi supra, q. pōt iudex de plano parte non citata, & testibus non iuratis receptis se informare de hac qualitate, & hoc per tex. c. bone. extra. de electio. & dicit idem uoluisse Innoc. in fin. primæ. glo. magnæ, & ibi allegat. l. si uero. §. qui pro rei qualitate. ff. qui satis. cogan. & extra. de appella. c. interposita. §. si. sed in contrarium consuluit Are. in cons. 165. supra alle. ubi dicit in tali informatione debere citari partem, ex nullis, de quibus per eum. † Sed si quis in iudicio deliquerit, ubi nullus est testis, & notarius de mandato iudicis scripsit, illum deliquisse, dubitat Par. in loco, de quo supra, an debeat fieri condemnatio, & an isto casu credatur actis, & tenet post multa, quòd non licet postea dicat, quòd fauor iudicij, & uisio iudicis, ac odium delinquentis in tribunali operetur, ut credatur iudici, & nunc pendet in facto hic Salerni corā me, ut syndicum magnifici regij auditoris Ioānes Carolus Borda iure per sequitur, q.

ab ipso multatus sit, quia i examine ipsius dixisset, renegho de Dio. che me ha dispiaciuto, quom tamen id nullo, nisi magistri actorum scripture testimonio comprobaretur, ipseq; negaret, sed quom insuper scriptum sit, ipsum postea, quid ita dixisset, in interrogatum respondisse, che la colera ghe lo hauea fatto dire, uisum est, ipsius adesse confessionem, quo casu dixi bene fuisse prouisum, licet renuntiaffet querulatore, & nō fuit deuentum ad sententiā. † Et blasphemans Deum coram iudice, pōt ad pœnam pecuniariam puniri, ut habetur per gl. cap. Deus omnipotens, in uerbo, iudicis. 2. q. 1. & in l. j. C. qui & aduer. quos refert & sequitur Cassa in consuet. Burgu. in ti. lamēde de simple rescouisse. nu. 3. fo. 74. sed glo. illa non loquitur de blasphemante, sed generaliter de committente delictum coram iudice. unde dubito, pp regiam prag. qua cauetur pœnam non posse commutari in pecuniariam in blasphemia.

ITEM QVOD COMMISIT
crimen lese maiestatis.
Rubrica.

S Y M M A R I V M.

- 1 Crimen lese maiestatis commisit ille, qui mittit nummum uel literas hostibus populi Romani. num. 8.
- 2 Socius criminis admittitur contra socium criminis in crimine lese maiestatis.
- 3 Testes singulares, & rari probant in crimine lese maiestatis.
- 4 Crimen lese maiestatis commisit ille, qui mittit pecuniam hostibus populi Romani. nu. 9.
- 5 Testes inhabiles & infames admittuntur in hoc crimine lese maiestatis. num. 87. 108.
- 6 Minores toyqueri in hoc crimine lese maiestatis.
- 7 Crimen lese maiestatis commisit ille, cuius opera iniussu principis obsides liberati sunt. & num. 19.
- 11 Congregans armatos in ciuitate à quibus oritur motus, & seditio committit crimen lese maiestatis. nu. 16. 17. 18.
- 12 Tractatum faciens de sumendo arma aduersus regem, crimen lese maiestatis committit. num. 22.
- 13 Consilium datus hostibus in perniciem regis committit.

- mittit crimen læsæ maiestatis. nu. 27.
14. Crimen læsæ maiestatis committit ille, qui hostes sollicitat, ut arma sumat contra regem. num. 24.
15. Item, si quis concitauerit exercitum regis ad tumultum. nu. 25, 26, 27, 28, 29.
19. Seditiosus quis proprie dicatur.
20. Seditio quid sit.
21. Congregari gentes, ut faciat seditionem, si non sequatur effectus an puniatur.
28. Filii non presumuntur, si sit dissimilis patris.
30. Crimen læsæ maiestatis non committit ille, qui fuit cum hostibus circa usum armorum, & quasi per casum.
31. Crimen læsæ maiestatis committit ille, qui quo modo opem hostibus tradit. numero. 37. & 38.
32. Item committit tradendo victoriam hostibus. nu. 39, 40 & 41.
33. Item committit tenendo arcem contra voluntatem principis. nu. 42, 44.
34. Item committit tradendo arcem hostibus. num. 45, 46.
35. Item committit bellum gerendo cum hostibus regis absque permissu principis. numero. 47.
36. Item committit creando magistrum militum absque licentia principis. nu. 48, 49.
43. Literæ regis non sunt semper exequendæ.
50. Crimen læsæ maiestatis committitur recusando exercitum successori tradere. num. 64, 65, 66, 67.
51. Item committitur de relinquendo exercitum regis, & accedendo ad hostes. num. 68, 69, 70, 71, 72.
52. Crimen læsæ maiestatis committit, qui sub iuramento promittit, se proditurum regem. num. 73.
53. Item committit inducendo exercitum regis in insidias. nu. 74.
54. Item committit relaxando hostes regis captos. nu. 75.
55. Item committitur per eum, cuius opera factum est, ut fideles regis desiderantur. numero. 76.
56. Item committitur per eum, cuius opera factum est, ut rex exteræ nationis regni non obtemperet. nu. 77.
57. Item committitur per eum, cuius opera factum est, ut hostes inuentur pecunia, inuentur, & alij. num. 78.
58. Item committitur corrupendo statuas Impera-

- trix iam consecratas. num. 79.
59. Item committitur per eum, cuius opera factum est, ut civitas caperetur. nu. 80, 81, 82.
60. Item committitur per eum, cuius opera factum est consilium de occidendo rege. numero. 81, 83.
61. Item committitur per eum qui fidei cassavit soldales, ut accederent ad hostes. nu. 84.
62. Item committitur per eum, qui machinatur de non præstanda obedientia regi. numero. 85, 86.
63. Item committitur per eum, qui falsum in tabulis publicis conscribit in læsionem reipublicæ.
69. Conatus puniatur in crimine læsæ maiestatis. nu. 70, 71, 72, 88.
86. Crimen læsæ maiestatis non committitur verbis, & habet duo capita. nu. 90. & tam in primo, quam in secundo capite potest in absentem procedi. nu. 91. & que sit pena contentorum in 1. & 2. cap. num. 92.
97. Crimen læsæ maiestatis committunt etiam consilij, nuntij, & satellites. nu. 94. & an committatur per clericum. num. 96. & in hoc crimine proceditur ex officio. nu. 97.
98. Copia denuntiationis an deat in crimine læsæ maiestatis.
99. Defensiones non dantur in crimine læsæ maiestatis inconsulto prorege.
100. Iudex debet considerare in crimine læsæ maiestatis personam deferentis, quæ sit etiam testium, & alia.
101. De insonoribus liberari non dedit cæceratus pro crimine læsæ maiestatis inconsulto rege.
102. Tractatum, qui sit contra principem sciens & non reuelans, qua pena puniatur.
103. Tortura etiam in crimine læsæ maiestatis non inferitur non præcedentibus iudicij: tum omnes possunt torqueri. nu. 104.
105. Accusare unum possunt in crimine læsæ maiestatis.
106. Filij puniuntur ex delicto patris in crimine læsæ maiestatis.
107. Appellatio non permittitur in crimine læsæ maiestatis.
108. Quando infames, & alij ad testificandum non idonei, ad ferendum testimonium de crimine læsæ maiestatis admittantur.

FISCVS.

1. Adhuc & alia longe maiora ex fabricato processu, si rectè inspicatur, liquere dignoscuntur. apparet, neundem inunctum esse crimine læsæ maiestatis: quod quidem quàm sit horrendum & atrox, nemo est qui nesciat. constat autem ex protestatis, eundem inquisitum mississe literas & nuntium hostibus & rebellibus Cæsareæ maiestatis: quo casu crimen læsæ maiestatis commisit: ut habetur in l. r. ff. ad l. Iul. maiest. dum in individuo dicitur item is, qui hostibus populi Romani nuntium uel literas miserit. Nec obstat, si dici potest, quod ille, qui hoc deponit, sit socius criminis quia dato, quòd hoc sit uerum cogitari debet, quòd in hoc crimine socius criminis admittitur contra socium criminis: licet alias sit secus, ut in l. 1. §. diuus. ff. de quæ. & in l. quantam liberi. C. de testi. Nec etiam obstat uidetur, quòd non sit contentus cum alijs testibus examinatis. quia in hoc crimine læsæ maiestatis non obstat singularitas testium, nec etiam uarietas; maxime, quando contra aliquem inquiritur crimine læsæ maiestatis in genere, non de aliquo facto specifico, ut hic factum fuit: cum generaliter fuit inquisitus de hoc crimine læsæ maiestatis, & in ea informatione multa uerificantur, quæ tendunt non ad unum specificum actum criminis læsæ maiestatis, sed ad plura, & testes ipsi concurrunt, & se concordant in eundem rei finem, quòd commisit crimen læsæ maiestatis: quo casu id sufficit, ut per multa latè concludit Marsi in cõs. primo. in primo l. nu. 27. cum pluribus sequentibus. Item constat, quòd dum esset in urbe, pecuniã misit hostibus regie maiestatis, & sic crimen prædictum clarè commisit, ut habetur in l. quarta. ff. ad l. Iul. maiestatis.
7. Nec obstat, quòd testes hoc deponentes sint minores, quia in crimine læsæ maiestatis admittuntur testes alijs inhabiles, & etiam infames; ut latè concludit Marsi in cõs. supra allegato. Imò minores in hoc crimine torquuntur, ut habetur in l. de minore. ff. de quæ. Item commisit crimen læsæ maiestatis eo, quia de eius consilio factum fuit, ut obsides iniussu principis

aufugerent, & liberarètur. habetur in l. r. ff. ad l. Iul. ma. ex quibus omnibus simul iunctis debet ad mortem condemnari.

8. INQVIS. Sæpius dixi, quòd cautè procedentes prius factum bene calculatum & ponderatum proponunt, ac ius postmodum ex eo eliciunt. cum ex facto ius oritur, quàm ob rem est ex processu si simpliciter constet de missione literarum, & nuntij, non potest dici commissum esse læsæ maiestatis crimen, non consilium quòd miserit literas vel nuntium hostibus, quibus denuntiaret, opportunitatem esse capiendi ciuitatem, & dominium illius, vel aliquid aliud machinandi contra regiam maiestatem. aliud si adhuc finem non miserit, non incidit in crimen læsæ maiestatis. secundum Marti. Lauden. in tra. de cri. læsæ maiestatis. §. 2. ubi dicit, quòd requiritur, quòd dolose mittat. & sequitur Ludo. de Ro. in cõs. si. 365. in fi. & Cæpol. in cõs. 17. col. 7. ni prine. & Oldra. in cõs. 43. in 6. q. & Boer. in tract. de seditio in 7. præmissis. num. 15.
9. Quo uerò ad id, quòd dicitur de pecunia hostibus missa, replicatur, quòd tunc dicendus solum est aliquis commississe crimen læsæ maiestatis, quando probatum est quòd scierit illum esse hostem, inimicū, & rebellem dominiputa, quia seruierit in armis, aut consilio contra dominum arg. tex. l. diues. vbi Batr. ff. de testa. milit. & uoluit Aymo Crauet. in cõs. 6. nu. 72. in primo l. item tunc quoque, quando constat, dedisse illum pecuniã, uel aliter auxiliũ in damnum & præiudicium domini. aliã enim, si tantum constaret dedisse ipsi pecuniã, non esset concludenter probatum; ut habetur latè per eundem Aymo in d. cõs. 6. nu. 87. uers. undecimo arguitur. uide Fran. Cur. in cõs. 20. in cap. sex numero col. 20. ¶ Quo uerò ad id, quòd obijcitur, quod de eius consilio factum fuit, ut obsides iniussu principis aufugerent, respondeo, quòd non apparet probatum, quòd id factum fuit dolo malo; ut requiritur ad hoc ut committatur læsæ maiestatis crimen. probatur d. l. 1. ff. ad legem Iul. maiest. a quo circa præsupponendo, dictum inquisitum dedisse consilium, ut dicti obsides asportarent ad alium locum cautè maioris securitatis; si postea contrarium eueniat; uidelicet, si in itinere aufugiat, aut aliter liberent, ta-

tis defensionis erit, q̄ dederat consilium ad bonum finem. nam vt sepe dixi, nemo sic præsumitur delinquere l. merito. ff. pro soc. & sic res erit clarior. debuit enim concludi, quod de eius consilio, a nimo, & proposito offendendi regiam maiestatem scienter & dolose actum fuit, vt obsides in iussu principis liberarentur: prout effectua liter liberati fuerunt: & sic cuncta non concludantur, sed simpliciter probetur, quod etsi dederat consilium, ut obsides asportarentur de vna ciuitate ad aliam, & in itinere per hostes fuerit erepti, & sic res male successerit; non tamen ob id constare, quod dolose id fecerit, id quod omnino requiritur, vt in crimen læsæ maiestatis quis incidat, consilium porro illud oportet esse bonum, vel malum; sed debet præsumi bonum legis autoritate, & favore hominis, & debet interpretari ab homine illo, qui consilium dedit; secundum Bal. in l. i. in 5. col. vers. & not. quod consilium. C. de ser. fugi. item consilium non obligat ad delictum, nisi procedat ad delictum specificè; secundum eundem. Bal. in d. l. i. in 2. col. cum ergo non probetur, quod fuerit datum consilium ad committendum delictum, sequitur, quod non potest dici, inquisitum deliquisse, & sic ex istis cessant allegata per
11 fiseum. † IVD. Equidem optimè, & concludenter in medium attulisti. Inquire, quæ pro te facere videntur; adeo, vt pro Fisco hucusque nihil video relictum. Quare prosequere tu Fisco, si alia habes in hoc eodem crimine. † FISCVS. Alia quidem sunt; nam & hic in patria sua congregauit nonnullos homines armatos, qui paulo post commota seditione in ciuitate irruerunt, in nonnullas domos magnarum illam sedare conantium, quo casu crimen læsæ maiestatis commisit; ut habetur in ea. l. 12. 1. ff. ad l. l. iul. maie. † Item similiter constat tractasse cum nonnullis exulibus & contumacibus, vt tempore aduentus hostium regie maiestatis sumerent arma aduersus eandem regiam maiestatem in fauorem hostium, & sic crimen læsæ maiestatis in pri. capite commisit: ut in d. l. i. latius habetur. † Item commisit crimen prædictum ex alio, quia dederat consilium hostibus, ut si vellent victoriam obtinere, accederent ex tali latere ciuitatis, & ibi prælia-

rentur, & sic in prædictum crimen incidit in primo capite, vt in d. l. i. & ibi per Doc.
14 habetur. † Item vltèrius constat, sollicitas seipsum, & concitasse hostes, vt quam ocysimè possent, sumerent arma aduersus regiam maiestatem, quo casu crimen læsæ maiestatis in primo capite commisit, vt l. 3. ff. ad l. l. iul. maie. † Item constat concitasse milites, & sodales exercitus regie maiestatis ad tumultum & seditionem aduersus ipsam regiam maiestatem, quo casu specificum crimen læsæ maiestatis in primo capite commisit, ut in allegata. l. prima continetur. ff. eo. tit. & sic ex oibus prædictis, & vnoquoque ipsorum non video rationem, cur dici possit, non esse vltimo sup-
16 plicio plectendum. † IN QVI. Ad hæc nouiter obiecta facilis est responsio. quatenus ergo dicitur, eundem inquisitum congregasse homines armatos in ciuitate a quibus mota, ac concitata seditione, nonnulla loca occupata, & quædam alia facta crudeliter essent, sciendum est, & non sic committi crimen læsæ maiestatis, nisi quando id fiat in ciuitate Romana, vel alia non agnoscante superiorem, vt no. glo. in d. l. i. ff. eo. tit. in verbo, vrbe sint. & ibi Bart. & Alexand. in addi. † Præterea non apparet concludenter probatum, quod dolo malo consilium inquit sic, ut armari homines in ciuitate sint, vt cœtus conuentusve fiant; & homines ad seditionem conuocentur, animo, & intentione dictam ciuitatem debellandi, & vt principi auferatur. nam tunc dato, quod prædicta non fuissent facta in vrbe, vel ciuitate non cognoscente superiorem, ut supra dixi, committitur tamen crimen læsæ maiestatis, quia offenditur regias maiestatis, ut plene per Boerium in tractatu de sedi. in sexto præsupposito per totum, per allegata per eum, & Baldus in consilio 59. in primo libro. & consilio 58. cod. libro, sed si fuerint congregati homines ad finem, ut committeretur seditio, & sic dolo malo committitur seditio tantum si non ad finem occupandi dominium eius
18 ciuitatis, vel, vt ea debellarentur. † Immo etiam dico, quod nec pœna seditionis posset plecti, stante, quia dicta congregatio gētum facta fuit ex priuata inimicitia, & habebat ipse eū illis de Zechinis, & vt illi penitus extirparentur, & non animo committendi

tendi seditionem in ciuitate ipsa ut uoluit Boer. in tra. prædicto de sedi. in 4. præmissio circa finem. nec aliquid fuit sequutum
19 procedendo ad aliquem actum. † Et ille dicitur propriè seditiosus, qui seditionem vel proditionem tractat de aliqua ciuitate vel castro habendo: uel dando causam faciendam contra publicam utilitatē, vel tractat facere nouitatem in ciuitate, vel bonum publici status mutare, vel tractat, ut fiat dominus terræ, uel alterius loci. secundum Bonif. in tra. criminum in tit. de sedi. & facit id, quod scribit Bal. in cōf. 290. incip. decretum domini. uol. 1. & sequitur Boer. in d. tra. de sedi. in 2. præsuppo.
20 † Est enim seditio quietis publice turbatio. l. i. & 2. C. de sedi. † Et licet dicat Ange in l. in eadem causa. ff. de vi. pu. quod contumaciter gentes animo & proposito faciendi seditionem; licet ad alium actum non processerit, quod teneatur eadem lege, attamen pulchre & late id terigit Nicolaus Boer. in tra. de sedi. in 7. & vltimo præsuppo. nu. 39. cum sequenti. & post multa uidetur concludere contrarium, quod non est admissum
22 crimen læsæ maiestatis. † Ad id uero, quod dicitur tractasse cum exulibus & contumacibus, ut tempore aduentus hostium sumerent arma, & cætera, replicatur, quod id non concludenter probatur, nisi ad læsæ maiestatis crimen committatur in eo, quod dicitur, debet probari, quod dolo malo id fecerit, aut regit tex. in d. l. i. & sic, quod tractauit cum dictis contumacibus, & exulibus, seu eis consilium dedit animo & proposito regiam maiestatem offendendi ut contra ipsam regiam maiestatem arma sumerent, quod quidem minime constat esse probatum, cum solum probetur dixisse, quod tempore aduentus hostium regie maiestatis deberent parati esse in armis. Id enim ad bonum, & malum sine accipi potest, ad bonum, ut regie maiestati possit succurri ad malum, ut possint hostes adiuuari, & cum duplex coniectura potest sumi, una includens delictum, alia excludens, debet attendi illa exclusiua delicti, ut sepius dixi in præcedentibus. † Quo uero ad id, quod dicitur dixisse consilium hostibus, quod iuuari possunt aduersus regiam maiestatem, respondetur similiter non esse concludenter probatum, ut requiritur tex. in d. l. i. dum dicit,

item ille, qui dolo malo fecit, ut hostes populi Romani consilio inueniret aduersus reipublicam, non. n. est probatum dolo malo, id est, animo & proposito offendendi regiam maiestatem (prout effectualiter offensa fuisset & de facili offendi poterat ex illo consilio) datum fuisse illud consilium, imò totum econtra prætenditur, cum ciuitas ex nullo alio latere est fortior & aptior ad resistendum quam ex eo, quod nominatur in prætenso consilio dato, & sic potius id uideretur actum & consultum, ut hostes ipsi inciderent in Scyllam cupientes euitare Charybdim, & sic in fauorem ipsius regie maiestatis, & ita præsumendum est, ut euitetur delictum. l. 24 merito. ff. pro soc. † Quatenus uero dicitur sollicitasse & concitasse hostes, ut citius uenirent aduersus regiam maiestatem, & dicendum est ex probatis & apparētibus in processu, potius id fuisse actum in utilitatem regie maiestatis, quam in fauorem hostium. cum si eo tempore uenissent hostes, proculdubio regalis exercitus, qui tunc temporis erat ualde potens, deuicisset eos, & si nimis tardassent, futurum erat secus, sed cum communem opinionem omnium de consilio armorum, maxime, quia fuerit auditi pluries à d. inquisito antè. & post, se ob hæc causam sollicitasse hostes sub specie amicitie, ut citius in laqueum incideret, & de iure fictio tunc reprobatur, quando est mala, non quando est bona, ut hic. & ad bonum finem, ut in Cle. 1. §. quia uero & ibi
25 Car. de sta. mona. † Nec obstat aliud, quod opponitur, uidelicet, quod concitauit milites sodales regalis exercitus ad tumultum, & seditionem aduersus regiam maiestatem, quia respondetur, & dicitur, quod non est concludenter probatum, & taliter, quod inciderit in crimen læsæ maiestatis, quia licet probetur dixisse militibus, quod non deberet mirari regia maiestas, si milites & sodales committeret seditionem & tumultum, postquam eis non soluantur salaria, non tamen apparet id dixisse malo zelo, dolo, ut requiritur ad hoc, ut crimen læsæ maiestatis committatur. ut bene concludit Aymo Craue. in allegato cons. 6. pri. nu. 87 potius enim id uidetur dixisse, non ut concitaret milites ad tumultum, sed quia uerèdum erat de tumultu, & seditione ob non solutionem salariorum, quasi diceret quod

q. id nõ deberet committi per regios officiales, quia potius deberet sodales, & milites lætos regere & intertenere, quã eos in iram & desperationem concitare, verba enim dubia intelliguntur secundum intentionem proferentis, secundum Bal. & doc. in c. si de beneficio, de concessio. præbend. tantò magis, quia in præcedentibus verbis, & rationibus habitis, fuit ad hunc effectũ valde dictum, & inclipatum, & de. ure. verba georalia & obscura declarant per præcedentia clara & aperta. l. Titius. §. Lucius ff. de lib. & post. & ibi Bar. & l. legarorum. §. si. & ibi Bar. de l. 2. & l. si ferius plurium §. si. & l. cum filiabus, delegatis primo. & l. qui non militabat §. Lucio. ff. de hæ. inst.

26 ¶ Nec enim est curandum de verbis, post quã constat de mente. l. quoniam indignũ. & ibi Bal. in uerf. item no. ol. 1. C. de testa. in l. 2. in 1. col. uerf. not. quòd ubi, C. communia de leg. habetur per Spe. in tit. de in sum. edi §. nunc aliqua. uerf. pope testa.

27 tot. ¶ Nec obstat, quòd multi sodales deponunt, quòd ob illa uerba maxima ira ac censi fuerunt; adeo, quòd ad seditionem & tumultum ipsos induxerunt, quia ad id est responsio, q. uerba instituta sunt ideo, ut per ea quisq. proferat cognitiones suas in notitiam alterius; non ut se fallat, unde uerborum color non debet attendi; sed ueritas cõsistens in cõtentione sermonis, secũdũ Spe. in tit. de aduo §. nũc de exordijs uerf. aduocatus ergo cũ in 6. col. & uerba taliter, plata debuerũt intelligi ciuilliter l. si cui. de. serui, & ibi Alexa. & sic si aliter intellexerunt, id processit ex malo animo & dolo ipsorum, & quia qui uult diuertere ab amico, occasione querit; & nõ est imputandũ ei, qui bona fide uersatus fuit. & ad id, q. supra dixi, quòd potuit inquisitus absque metu incidendi in crimẽ læsæ maiestatis simulare se amicum hostiũ, & eos sollicitare ad bonum finem, adde uidẽdũ d. Gramma. in decis. 18. inci. in causa magnifici ac strenui numero 6. cum sequen.

28 ¶ Et tanto magis prædicta o. a non habent obstat, cum constat curie omnes prodecessores inquisiti fuisse & esse fideles imos Cæsareæ maiestatis, & sepe fuisse sequutos partes dictę Cæs. maiestatis. p. sumẽdũ enim est, cum nõ esse dissimile corũ, ut inquit Spe. in proximo suo. in uer

si. ceterum, & habetur in l. quòd si nolit. §. qui mancipia. ff. de edi. edi. le. quisquis. C. ad l. Iul. maiesta. & firmat Neapol. in consue. Napoli, & si testator, in uerf. disponere, & prosequitur latẽ Gramma. in d. decisio. in principio. ¶ Item constat ipsimet nonnulla magnifica facta fecisse in fauorẽ regie maiestatis, propter q. uerisimiliter expectabat præmium, unde non sit præsumendũ, uoluisset illum diuertere a. regis si delitaret, & perdere quicquid gratia autẽ promeritus esset, concurrente maximẽ bona fama, cõscientia, & legalitate ipsius.

30 ¶ Nec habet ei obstat, quòd cũ esset in urbe, eòq. aduenissent hostes, cum eisdem conuersatus fuerit: uia ad id bene respõdetur, quòd hoc non obstat, cũ non ipse dolo, malo accesserit eò, ut ualeret conuersari & commorari cum hostibus, sed quia ibi haberet negotia, exqueretur. si autẽ postea ibi reperijt hostes, & cum eis conuersatus fuit, non ob id commisit crimen læsæ maiestatis, si modo cum ipsis nõ fuit inusu armorum in opem corũ, ut bene cõsuluat Oldra. in suo consi. 43. in 2. colum. uerf. circa sextam & prosequit. latẽ Grã. ubi supra, num. 1. cum sequentibus, & sic ex istis omnibus simul, iunctis nemo sanã capitis dicit, eum incurrisse in crimẽ læsæ maiestatis. ¶ IVD. Hæc omnia in factq. consistere uidentur, & non est dubitandũ, si aduersus illa capitula criminis læsæ maiestatis obiecta per Fiscum hæc defensiones propositæ competierint, potius iudex de læsæ declarare, non esse intinctum crimen beat maiestatis, quã aliter, quare prosequere Fiscus, si alia habes, in eodem genere criminis FIS. Omnia contenta in 1. & 2. capite criminis læsæ maiestatis hic talis cõmisit ideo si prædicta nõ sufficiunt, sequentia certẽ uidebũtur sufficere. in primis autem mirifice ipsum, dum in urbe esset, gratificatum esse hostibus constat, iã donando equos, iam pecuniam, iam innumera alia pro eis faciendo, ex quibus apparet, & uere regia maiestas fuit offensa, quo casu nulli dubiũ est, ipsũ incurrisse læsæ maiestatis crimen, ut apparet & cõstat ex tex. l. 3. ff. eo. tit. ad l. Iul. maiest.

32 ¶ Itẽ ex alio commisit crimen læsæ maiestatis tradendo uictoriam hostibus dolose & per industriam, cũ aliã poterat habere uictoriam in fauorẽ regie maiestatis, quo casu prædictum crimen commisit, ut in 33. d. l. 3. habetur. ¶ Item quum se cõtulisset in castrum & arcem ciuitatis Brundisij, & pluries fuisset ei iniunctum & ordinatum nomine regie maiestatis, ut inde discederet, semper tenuit tenendo dictam arcem contra uoluntatẽ principis, quo casu reus est criminis læsæ maiestatis, ut ea leg. 3.

34 ¶ Item ex postea superuenientibus hostibus dictum castrum eisdem tradidit & cõcessit, incidit etiam propterea in dictũ crimen, ut ibidem habetur. ¶ Itẽ dum esset cum exercitu in confinibus regni absque permisso & licentia principis, bellum gefit cum hostibus & inimicis regie maiestatis, & dictũ crimen ob id cõmisit, ut in 26. d. l. 3. habetur. ¶ Item creauit magistrum militum absq. pmissu & ordinatione principis, & exercitum preparauit. cõmisit etiam ob id dictũ crimen, ut ibi habetur & hoc procedit etiam si prosperẽ ei successit, ut per Alber. in d. l. 3. ¶ IN QV I S I. Ex infra dicendis patet prædicta illa parum aut nihil ueritati officere. ¶ Et iõ ad primum de ope. præstita respondeo, quòd non ex hoc commisit crimen læsæ maiestatis, quòd donauit equos & pecuniam hostibus, quia non in perniciem & lesionem regie maiestatis id fecit, sed potius quodam metu, ne in quorum manu iam esset, incõmodi quippiam ab ipsis acciperet, & licet cõtrahatur amicitia cum hostibus, dummodo non fiat in perniciem & præiudiciũ regie maiestatis, nõ incurritur in crimẽ prædictum, ut supra dixi, & habetur per Aymo. in supra allegato consi. & per Gramma. in d. decisio. 18. num. 6. cum pluribus sequentibus. ¶ Imò crimen læsæ maiestatis nunquam committitur, nisi publica principa liter lædãt maiestas. l. 1. in prin. & l. 3. cum gloss. l. 3. 4. & alijs. ff. ad l. Iul. maic. & not. Azo. in summa. C. eo. tit. & est generale, ut is demum dicatur offensus, in quem principaliter sit offensus, adeo, ut secundũ Bal. in l. 1. C. de princ. Cor. prope si. quando maiestas publica læditur secundario, nõ dicitur cõmitti crimen læsæ maiestatis, & habetur latius per do. Alber. Bru. in consi. 98. incip. uisõ processu inquisitionali, &c.

69 ¶ Quo uero ad id, q. dicitur quòd tradidit uictoriam hostibus, &c. replicat primò

quòd non constat ad illum per industria fecisse, & dolose, animoque lædendi regie maiestatem, & opem tradendi hostib. ut requiritur per allegata per Fiscũ, nec constat, quòd aliã poterat habere uictoriã in fauorem principis, id enim dependebat ab euctu & fortuna, nec erat in præte ipsius imò prorsus ediuersò cõstat, q. totis uiribus nixus fuit ad habendam uictoriam, & ita præsumendum est, cũ unusquisq. appetat naturaliter honorem, secũdũ Spec. in tit. de cita. §. uerf. delegatus quoque.

40 ¶ Nec ei obstat, quòd aufugit, & sic uictoria cessit hostib. q. ad hoc respõdeo, quòd id fuit propter timorẽ mortis; non autem, ut hostibus daret uictoriã, metu enim mortis ipsum habet excusare, secũdũ Bar. in individuo in l. ob turpem, in uerf. idem dico. ff. de condi. ob tur. cau. & firmat Grammatici. in d. decisio. 18. non enim debebat expectare periculum; & sic se periculo exponere, ut dixit Inno. & Bald. in cap. 1. quod met. caus. hinc dixit pulchre Luc. de Pen. in l. si coloni. C. de agri. & censu. li. 1. q. sufficit timere saltẽ proba biliter, & si non iuste ¶ Secundò principa liter respondetur, quòd si rectẽ inspiciãt, nullam uictoriã habuerint hostes, uel saltem talem, ut aliquid acquisierint, seu aliquod damnum, & præiudiciũ regie maiestati sit illatum: tex. enim in l. 3. intelligit de notabili uictoria, ex qua fuerit causatũ aliquod graue interesse ipsi regie maiestati, puta, peditio alicuius terre, castris, ciuitatis, uel occisionis exercitus, uel maioris partis ipsius, & q. id p. insidias & industriam factũ fuerit, puta, si duxerit exercitum per eum locum, ubi erant insidie preparate, quum hoc sciret. argu. tex. iuncta glo. in uerbo, falsa indicia in l. 3. ff. de sic. hic autem nulla perditio, nullumq. graue interesse successit: solum, n. perierunt cõtum sodales, & ex parte aduersa quinquaginta, ut sic dici possit illud uulgare. Africa piãge. Italia non ride. Ad id uerò, q. dicitur, quòd castrum tennerit circa uoluntatẽ principis, & quòd noluerit relinquere ad iansionem principis, respondeo, q. non constat ipsum id fecisse, ut principi nõ obediret, sed quia stantibus suspicionibus belli, & quia hostes erant proximi, dubitauit num. essent ueræ prouisiones regie maiestatis

statis. imò etiam uerisimiliter uidebant suspectæ, quum paulò ante recepisset literas, quibus præcipiebatur, ut benè & diligenter arcem custodiret. † Et quando uerisimiliter dubitatur de validitate, & ueritate literarum, nõ sunt semper exequendæ sed rescribendum est principi: secundũ Bald. in conf. 64. in prima parte. ut hic fecit, cũ principi rescripsit, & superueniente noua iussione ipsius principis, obediuit. † Et de iure licet quis non paruerit pri. præcepto non incidit in pœna, si paruerit secundo. glo. & Ang. in auth. de non aliena. §. quia uerò. colla. 2. & per Specul. in tit. de contumacia. §. 4. uerũ. quid si duobus. † Quate nus uerò dicitur dictum castrum hostibus tradidisse, respondeo, non constat, id dolo sè ipsum fecisse, & per industriã, ut requiritur. secundum Capi. in decis. 230. a te diuersò magis constat, id successiue coactè, quia dam uoluit arcem prædictã tradere ei, cui princeps rescripserat tradi debere superuenient hostes ex insidijs iam præparatis, & magno impetu eam occupauerunt absq; facto & culpa ipsius, quia occurrere & præuidere maluisse, quo casu non tenet, ut ibid per Cap. † Nullus enim dolus potest hic considerari, & in imponendis pœnis corporalibus requiritur dolus, secundũ Bald. in l. quicunque. 7. colu. C. de ser. fugi. Pau. de Cast. in conf. 160. & conf. 192. † Ad id uerò, quod dicitur quòd bellum gessit cum inimicis absq; perfissione principis, respondeo, qd id processit absque dolo & culpa ipsius: sed facto inimicorum, qui ab improuiso inuaserunt eũ, quo casu id quod fecit, fuit ad eius necessãriam defensionem, & sic ipsi non est imputandum modo aliquo, quia id ipsi licebat cum defensione contra uolentiam est de iure naturali, ut in pri. distin. ius naturale. l. ut vim. ff. de iust. & iur. l. 1. C. vñ ut nec aliquis cedere dēt ulli. l. 3. §. si ad diem ff. de re milita. l. penu. C. de tempo. in integ. restit. imò adeò permittitur defensio, ut si quis se non defenderit, cum potuerit peccaturus sit 23. q. 3. c. non inferenda, & c. fin. & c. quantè. cum glo. & doct. extra. de senten. excom. & 3. q. 1. c. nulli & c. sequen.

48 Quatenus uero dicitur creasse magistrũ militum absque permissione principis, respondeo id fuisse absque culpa & dolo ip-

sus, & processisse facto sodalium, & militũ qui accessi magno impetu & furore animi contra magistrum militũ a principe creatum, ipsum occidere uolebant, & transfugere ad hostes, quod quidem quum facile ille ipsis esse animaduerteret, simulq; quauis ratione isti malo occurrẽdũ putaret, creatiõ alterius magistri in solita ipsos regiã maiestatis obedientia retinere coactus est. & de iure, ut enitetur maius malũ, permittitur minus l. si procurator rei. de doli excep. l. exigendi. C. de procurator. & l. sub p. atex. D. de sacr. fan. eccle. & c. nõ magno. ne cleri. uel mo. glo. & textu. 32. q. 4. dixit. Sarra. glo. & Card. in Cle. prim. in princ. de hæret. Malum enim respectu boni ex malo sequentis toleratur ut nu. 3. di. c. deniq; 13. di. c. nerui. Alex. in consil. 419. Item mala sunt tolleranda ratione pacis. ut 23. q. 3. per totum. & causa scandali uitandi. ut 32. q. 1. c. hac ratione, per Archi. quicquid autem ipse fecit factum offendi tur, ut uitaretur maius malum, est ad enitandum scandala, & ex causa pacis & concordie, non autem ad offendendum regiã maiestatem, & sic non potest dici commississe crimen læsæ maiestatis. † Ad id uerò quod dicitur, quòd exercitum præparauit responderetur id non fuisse actum in exitũ reipublicæ, uel publicæ maiestatis, sed in ipsius honorem & utilitatem: quo casu nõ committitur crimẽ læsæ maiestatis, ut habetur per Alber. Bru. in consil. 69. uisio processu inquisitionali. ¶ I V D. Hucusque quã optime uideo defensam opinionẽ inquisiti, & etiam si alia non concurrunt, proculdubio tamen Fiscus inaniter laborauit. ¶ F I S Dixi, & dico quòd omnia capitula tam in primo, quã in secundo capite contenta, per eundem fuerunt commissa, & ideo si prædicta nõ sufficiunt, alia certè omnino sufficere debent. † Et ideo dico, qd ex alio hic talis læsæ maiestatis crimẽ commissum, quando quum esset cum exercitu in prouincia sibi commissa, exercitum illum successori tradere recusauit, ut habetur in l. 4. ff. eo. tit. ¶ Item, quia deseruit & dereliquit exercitũ populi Romãni, uel regiæ maiestatis accedendo ad hostes, quo casu crimen læsæ maiestatis in primo capite commissum, ut in ea. l. 4. habetur. † Itẽ, quia dũ ibi esset, sub iureiurando misit se facturum

rum proditiõnem aduersus ipsam regiã maiestatem, & ad id iurandum induxit etiam suum socium, qui similiter ob id in uinculis adseruatur. ut in dicta leg. quarta. † Itẽ quia exercitus regiæ maiestatis per eundem in insidijs deductus, & hostibus proditus fuit: incidit enim & propterea in dictũ crimẽ, ut dicta l. quarta. † Itẽ ex alio, quia præ manibus habuit nonnullos rebelles, & hostes regiæ maiestatis, & facto ipsius non peruenerunt, in potestatem ipsius regiæ maiestatis. & sic quoque commisit crimen læsæ maiestatis, ut ibidẽ habetur. † Item quia cuius opera & industria dolose malo nonnulli subditi Cels. maiestatis ac fideles rebellauerunt, & effecti fuerunt hostes ipsius. incidit & ob hoc in dictũ crimen, ut d. l. 4. † Item quia cum rex Angliæ fuerat in procincto obtemperandi regiæ maiestati, & ad eius fidelitatem perueniendi, adeò ipsi persuasit animo offendendi ipsam regiã maiestatem, ut minus ei obtemperauerit, dictum propterea crimen & hinc commisit, ut ibidem. † Item, quia eius dolo malo, & opera factum est, quòd magis obsides, pecunia, iumenta hostibus populi Romani darentur aduersus reipublicam, & regiã maiestatem: commisit etiam propterea dictum crimen, ut in ea. l. 8. quarta. † Item, quia statuas, & imagines imperatoris iam consecratas corrupit animo offendendi regiã maiestatem incidit etiam in dictum crimen, ut in l. qui statuas ff. cod. tit. † Item, quia dolo eius factum fuit, ut nonnulli ciuitates proderentur hostibus. quo casu quoque in dictum crimen incidit, ut in l. pri. ff. eo. tit. † Item, quia tractatum & factionem fecit cum hostibus de occidendo principe, & eius collateralibus in eius damnũ, & præiudiciũ, ac manifestam læsionem, commisit. hic est dictum crimen, ut habetur in l. quilibet. C. de leg. 61. Iul. maiest. † Item, quia aduentibus, complures milites & sodales castrum hietè, & hoc, ut accederent, & confugerent ad ipsos hostes, quo ipsi commodũ, bellum gererent aduersus principem commissum, & hic crimẽ læsæ maiestatis est, ut in extrau. qui sint rebell. & ibi Bart. in glo. in uerbo, 62. occulte † Item, quia nonnullas machinationes cum pluribus fecit, ut adueniente principe ei non præstaretur obedientia, cõ-

missum & sic est dictum crimen, ut in d. ex 63. trau. & ibi Bar. † Item falsum in læsionem reipublicæ & regiæ maiestatis conscripsit in tabulis publicis, incidit sic quoque in dictum crimen, ut in l. ff. cod. ti. ad l. Iul. maiesta. & hæc omnia capitula continentur in primo capite, ut bene not. Capi. in decisio. 130. INQUISITVS. ¶ Ut prius abs te obiecta nihil nobis officere Fiscè clare demõstrauit, sic etiam hæc nihil obfutura esse de monstraturum me confido. † Et respondendo per ordinem dico ad primum, quatenus dicitur nõ tradidisse exercitum successori, quòd rectè considerando processum, minime appareat probatum, ut dici possit commississe læsæ maiestatis crimen, cum nõ cõstet dolo malo fecisse, quòd minus exercitus successori traderet, ut requirit, quia in atrocissimis solus dolus punitur, & non laeta culpa. l. in lege Cornelia ff. ad l. Cor. de sicar. de quo per Bartol. in l. quod Nerua. ff. de pos. & l. 1. §. non autem ff. si quis test. lib. esse in. fuer. & crimẽ læsæ maiestatis est de atrocioribus, ut apparet tã ex persona eius, qui per illud offenditur, quã etiam ex genere pœnæ, quã imponitur pro huiusmodi crimine, quòd etiam satis expressit glof. C. de adulter. in rubrica. quocirca pœna huiusmodi criminis duntaxat punitur ille, qui dolosè sic peccauit. quòd uideretur satis exprimi in l. prima, & multis alijs. ff. ad l. Iul. maiesta. & in indiuiduo habetur per Bertran. in consil. 249. in primo libro, imò constat non tradidisse exercitum, ut esset inobediens, & offenderet regiã maiestatem, sed ex eo, quia literæ, quæ præsentabantur ei per successorem, uidebantur suspectæ. † Eo quidem, quia carebant data diei, anni, mensis, & loci: constat autem literas debere cõtinere locum, tempus, & datam, secundum Bald. in addi. Spec. de rescrip. pœn. uerfic. litera ibi Spec. §. 4. uerfic. item quòd non est ibi locus.

66 † Et literæ male formate nõ debent exire de cancellaria. l. si & ibi Bar. de diuer. rescrip. debet enim in eis seruari scilicet, aliã non seruantur, secundum Hostien. in c. notam. de rescrip. quia quando sunt contra consuetudinem, sunt eironæ, & eis non est credendum. l. fin. & ibi Bart. C. de cano. 67. præsta. lib. 10. † Et ideo non immeritò dixit Bald. in consil. 64. in primo lib. quòd li-

teræ principis non sunt semper exequendæ sed rescribendi. m. est p. incipi. ut hic talis fecit, & altera superveniēte in sione principis. ei paruit & sic aliquis dolus in eo est 68 fiderari non potest. † Ad secundum verò, quod objicitur, quòd videlicet deseruit exercitum accedendo ad hostes, respondetur, quòd non potest hunc talē dici deseruisse exercitum, cum statim reversus fuerit. arg. tex. l. 3. ff. de divor. & ff. de ri. nup. l. p. r. unque. & ff. de dona. inter vir & vxor. l. ut mulieri proce. sit enim id calore iracundiæ & absque aliqua offensione regiæ maiestatis illico reversus fuit. quanquam etiam potest ad hostes accedi, ut non committatur crimen læsæ maiestatis, si videlicet id fiat citra armorum usum & opem secundum Old. in consil. 43. in 1. col. ver. cir. ca sextam. & Gran. ma. in decis. 18. † FIS. atqui in crimine læsæ maiestatis vel solus conatus punitur. secundum Pau. de Cas. & Arg. in l. 1. §. fin. ff. quod quis iur. & ibi Alex. & las & Feli. in tra. de cona. in 4. col. vers. & ideo dicit Bar. & Mart. Lauden. in tract. de crimine læsæ maiestatis. §. 19. & sequitur Boer. in tract. de seditio. in septimo & ultimo presupp. nu. 43. † Imo si bene hic advertatur, nedum ad eum conatus sed plena consumatio delicti. nam attentata idem est, quòd ad aliquem actum procedere. l. si quis non dicam rapere, & ibi per c. de epi. & cleri. & in auth. habita. ne si. pro. pat. tractare, est colloquium habere qualiter quid geri possit. c. cum olim. de arbi. c. dudum de re ecclie. non alienā pcedere, est prosequi incoacte, & maleuolum actum animi, & propositum conari producere ad finem. l. postestisio. ff. de usucapio. c. sumate delictum, est id facere, quòd incipiat esse delictum. unde aliqui dicunt delictum esse consumatum, quando lex punit consilium principaliter, non accessorie. l. 1. §. persuadere. ff. de ser. corrup. & quædā non consummata in opere, sunt consummata in crimine quia factiosam voluntatem rot. nr. & nullē fortius factiosam factio. ren. l. c. statum. ff. qui & a qui & tales ordiantes lex cenet eos quia post factam non haberent iudicem punitorem. debet autem habere factum ultor. m. l. quinqs. c. add. l. in aie. & habetur per Bald. in com. 2. q. 1. col. 4. & Boer. in d. d. acta. de se-

di. ubi supra. hic autem deseruit exercitū, & accessit ad hostes, ergo consumavit delictum, & sic puniendus est dicto crimine læsæ maiestatis obstat tamen tex. in l. 1. §. is qui ad hostes. ff. de re militar. sed an factum minore tur pena, & videtur, q. sic leg. non omnes desertores in princ. ff. de re milita. iuncta gloss. cogita super prædictis. 71 † INQUISITVS Non simpliciter dicitur tex. in l. 3. puniri crimine læsæ maiestatis cum, qui exercitum deseruit, sed dicit, cū qui imperii exercitū deseruerit, quasi dicat eum committere crimen læsæ maiestatis in hoc capitulo, qui iurisdictioni & potestati imperij suppositus ab obediētia realiter se subtrahit & hostibus animū affert. & domini sui aduersarius fit, ut declarat Old. in dicto consil. 43. hic autem tamen exercitum deseruit, nō dolo ē id fecit tamen, animoq. offendendi regiam maiestatem, nec imperium deseruit. & statim ad obediētiā reuersus fuit, nec aliquid machinatus fuit cum hostibus, vel intra se contra personam principis, vel eius honorem, nec cum hostibus insequutus est principem & gentem eius, ut requiritur, prius quam quis possit dici rebellis, & committatur crimen læsæ maiestatis ut d. Bar. in extra. qui sint rebel. in glo. faciunt vbi casus hic deciditur, & sic non obstant allegata in contrarium, quæ tum quidem procedunt, quādo foret facta machinatio contra personam principis vel ipsius collateralis in eius damnum, de ipso vel ipsius occidendis vel aliter prodendis, vel de lædēda re publica, quorum neutrum hic interuenit 71 ergo cessant. † Imò si quis has machinationes & cōiurationes fecisset vel ipsi cōsēisset, potest ea quam pœnitētia ductus reuelasset principi, potius esset præmiandus, quā puniendus. ut l. quisquis §. sanē si qs. C. ad. l. Iul. maiest. sic ergo etiam dicamus in illo, qui nō fecit cōiurationes, sed tantū deseruit exercitum accedendo ad hostes, & illico reuersus fuit penitentia ductus. 71 † Ad tertium, videlicet, q. sub iureiurando promisit hostibus se proditiōē aduersus regiam maiestatem facturū, respondetur, q. id fuit per vim & metum, quo casu non tenetur crimine læsæ maiestatis, ut per Gran. ma. in d. decis. 18. Item, quia reuelatus statim ac sponte id reuelauit & p-

te. ecit

tesecit principi, & effectus non fuit sequutus: & sic excusatur, & præmio esset afficiendus ut in d. l. quisquis §. sanē si quis. C. ad 74 l. Iul. maiesta. † Ad id, quòd dicitur, q. exercitum per eū in insidias deductus fuit, & hostibus proditus; respondetur, q. non probatur dolo malo, scienter, & appensatē id factum fuisse, ut requirit tex. d. l. 4. verbi gratia; quòd ipse sciens, ubi essent insidie hostium preparatę, illuc exercitum duxit eumq. ipsis hostibus prodijt animo & intētiōe offendendi regiam maiestatem. atqui contrarium ponitur, quom constare dicitur, ei iniunctum fuisse per ipsum principem, ut, exercitū duceret in cōfinia regni; cui pcepto necesse erat parere. num. 14. q. 1. c. quòd pceptur. & per Cardi. in ele. fi. de æta. & qualita. & tale præceptum domini excusat à pœna; ut habetur per Spe. in tit. de feud. ff. quoniam. vers. 15. quæritur, & non obedire pcepto, est peccatum, & punitur. c. fi. 14. q. 1. Nec potest ei aliqua culpa imputari; quia accessit per viam rectā, solitam, & consuetam; & non per viam insolitam. quo casu de eo, quòd per viam ipsam acciderit, non tenetur, secundum Bar. in l. 2. C. de nau. non excu. libr. 1. & Bald. 75 in l. 3. C. de nau. sceno. † Ad id vero, q. dicitur habuisse præ manibus nōnullos rebelles regiæ maiestatis, & factō ipsius non peruenisset in potestatem principis; primò respondetur, quòd non tenetur crimine læsæ maiestatis, quia ignorauit illos fuisse rebelles, & sic non dolo malo fecit, quò minus peruenirent in potestatem regiæ maiestatis, ut requiritur per d. l. 4. dum ibi dicitur, factum ve dolo malo cuius, dicit, quò minus hostes in potestatem populi Romani veniant. & probatur in l. Methodorum. ff. de pœn. iuncta gloss. Secundo respondetur quòd minime cōstat factō ipsius euasisse, & dolo malo, ac per industriam, sed potius constat euasisse casualiter, & absq. ipsius culpa, & sic ei non est imputandum ad crimen læsæ maiestatis, quòd tunc commissū foret, si ipsos auferere fecisset, non peruenirent in potestatem principis, & principaliter, ut læderet ipsa regia maiestas, secus si aliquid factum fuit, quòd non principaliter in læsionem principis tendit. quia licet secundariò, & per quandā cōsequentiā posse lædi, non committitur tamē cri-

men læsæ maiestatis, ut habetur per Al. 79 Bru. in allegato. consil. 69. † Quatenus verò dicitur quòd eius dolo factum est, ut nō nulli subditi Cæ. ma. ei rebellarent & hostes efficerentur, replicatur, q. licet verum sit, id quòd præ tenditur probatum, quòd videlicet pœsime tractasset subditos istos, & quòd nimis eos angariasset, non tamen ex hoc potest dici ipsum incidisse in crimen læsæ maiestatis, quia id nō probatur factum ad effectū, ut hostes regiæ maiestatis fierent, & ut rebellarent, idq. dolo malo, ac per industriam, ut requiritur in d. l. 4. quo casu licet secundariò, & per quādam consequentiā lædatur regia maiestas, non tamen committitur crimen læsæ maiestatis, per ea, quæ proximè dixi.

77 † Ad illud verò, quòd dicitur, quòd eius opera dolo malo factum est, quò minus rex exterrationis, principi obtēperaret respondetur, quòd non constat fuisse persuasum regi, ut nō obtēperaret maiestati Cæ. sa. per industriam ac dolo malo. etenim licet dum tractaretur de illo reducendo ad Cæ. fidelitatem, dixerit, ac ei persuaserit, quòd si ad fidelitatem principis ueniret, deberet eam omnino seruare, aliās male successurum, quia soleat princeps egrè ferre refractarios, non tamē id dixit animo & intentione offendendi regiam maiestatem, sed potius animo persuadēdi eius fidelitatem pro omni futuro tempore, & quamuis rex propter illa verba se retraxerit ab intentione iurandi fidelitatem, non tamen potest dici commissum crimē læsæ maiestatis, cum non principaliter illa verba fuerint dicta ad illum effectum, sed potius ad bonum, quo casu habet locum distinctio Bart. in l. non solum. §. si mandato ff. de iniur. in 2. colum. seu tertia, vbi cōcludit, quòd aut persuaderetur delictum, & tūc non fit distinctio, an aliās persuasus fuisset facturū, an non, & an dolo id fecerit, aut non persuaderetur delictum, & tūc fit distinctio, an dolo malo id persuasum sit, an nō & sic cum in casu isto non sit persuasum delictum, sed bonū, licet ex persuasione causetur delictum, debet distingui, an persuadens id fecerit dolo malo, an non, nam, vt sepius dixi, crimen læsæ maiestatis non committitur, quando aliquid fit nō principaliter ut lædatur regia maiestas, licet

secun-

secundario & per quandam consequentiam
 ledatur. & quod non sit persuasum deli-
 ctum, sed bonum, & habens conformitatem
 cum iure communi, patet in c. 1. qualiter
 78 iu. de va. do. fidei. † Nec etiam obstat, quod
 dicatur, per eum factum fuisse, ut obfides,
 pecunia, & iumenta hostibus daretur, quia
 respondetur duobus modis, primo, quia
 non constat, ea ipsum dedisse sciēter hosti-
 bus, id est sciētem tunc temporis illos esse
 hostes, nec etiam constat, ea data esse in la-
 sionem & praeiudicium reipublice & regie
 maiestatis; quo casu verum est, committi
 crimen predictum ut d. l. 4. hæc enim qua-
 litas est fundamentum, sine quo cessat dictum
 crimen, & debet probari, quia est quedam
 qualitas animi, & debet probari per testes,
 qui viderint actu exteriores, secundum
 Bar. in l. si is, qui. §. diuus. in fin. de tu. &
 cura. da. ab his. & plenè habetur per Aym.
 Craue. in consil. 6. per totum, & probatur
 argu. tex. l. si quis ingenuam. §. in civilibus
 ff. de capti. & postil. reuer. & firmat Angel.
 in l. i. ff. ad l. Julia. maiesta. circa medium.
 † Minime etiam obstat videtur, quod di-
 citur status imperatoris corruptisse, quia id
 fortuito casu, & non per industriam ac dolo
 malo euenit quo casu non contrahitur cri-
 men læsæ maiestatis; vt est tex. in l. nõ cõ-
 trahit. ff. ad l. Jul. maiesta. † Quatenus ve-
 80 rò dicitur quod eius dolo & opera factum
 fuit, vt nonnullæ ciuitates ab hostibus ca-
 perentur, respondetur, quod non est con-
 cludenter probatum, vt possit dici commi-
 sisse læsæ maiestatis crimen, nam licet pro-
 betur scripsisse quasdam litteras regie maie-
 stati, quod dictæ ciuitates minime possent
 resistere hostium potentie, quod muri ciui-
 tatum ex tali & tali latere essent debiles,
 & non bene muniti alijs munitionibus, &
 has litteras peruenisse in hostium manum, ac
 earum velut insinectum ciuitates illas mox
 fuisse oppugnatas & captas; non tñ ex hoc
 sequitur commissam esse dictum crimen,
 quia patet has litteras non hostibus, sed
 regie maiestati fuisse directas; & ad bonum
 finem, nempe vt regia maiestas valeret pro-
 videre circa tuitionem dictarum ciuitatum;
 & sic non dolo, & per industriam, vt requi-
 ritur in l. pen. ff. ad leg. Jul. maiesta. & quod
 peruenierunt in manus hostium, id euenit
 fortuito quodam casu, & non dolo vel cul-

pa ipsius, nuntius enim, qui litteras porta-
 bat, erat nuntius solitus, fidelis, & approba-
 tus a curia, & solebat litteras secretas ferre
 & referre, ut nulla culpa possit imputari
 circa ipsius electionem, ut est doctri. Bal. in
 l. si is cui. C. de fur. ubi hoc simul dicere li-
 cet, quod si debitor miserit pecuniam cre-
 ditori suo per fidum nuntium, solitum, &
 consuetum, & qui solet esse bonus, eaq; il-
 li eripias, vel aliud finistrè eueniat, excu-
 81 sabitur, & amplius non tenebitur. † Nec
 obstat, quatenus dicitur, quod proditor di-
 citur, qui unum in mente gerit, & aliud si-
 git gerere in actu. secundum Bald. in c. 1. 7.
 col. ver. quid de rebns ecclesie qui. mod.
 feu. amitta. & Bart. in extraua. ad reprimē-
 dum. ver. rebelles. & per consequens quod
 licet apparenter littere fuerint directæ, &
 scriptæ sub nomine regio, id tamen fuerit
 per industriam factum & simulatè, si quidē
 reuera totum id fiebat, ut ad hostes perueni-
 rent. verum quia totum hoc figuratur, nec
 vlla coniectura apparet de hoc in proces-
 82 su, non est faciendū vis ex hoc. † Quod ve-
 rò ad id, quod dicitur, quod fecit tractatū
 cum hostibus de occidendo principe & eius
 collateralibus, respondetur, quod ex quo
 statim, antequam aliquid successisset, peni-
 tētia ductus id principi reuelauit, & nõ so-
 lum non debet puniri, sed premio & hono-
 re affici, vt l. quisquis. §. sanè siquis. C. ad
 83 leg. Jul. maiesta. † Quatenus vero dicitur,
 quod aduenientibus hostibus plurès foda-
 les sicut cassauit, ad hoc, vt accederent ad
 hostes, prout cum effectu accesserunt, re-
 spondetur, quod non sufficit probare, quod
 fodales cassauit, & deinde figurare in aere,
 quod id fecit sicut, vt accederent ad ho-
 stes, id enim tanquam inducens delictum,
 debet probari per exteriores obiecturas &
 presumptiones, per testes, qui viderint vel
 audierint actus exteriores, secundum Bart.
 in l. si is, qui §. diuus ff. de tut. & cura. dat.
 ab ijs in fin. verbi gratia, probando, quod
 illi fodales cassati erant strenui milites, &
 practici in vsu armorum, adeo, quod absque
 causa ipsos cassauit, item quod tunc tempo-
 ris erat fama inducitata, quod hostes erant
 preparati, vt venirent ad eum locum, item,
 quod modum erant necessarij illi fodalibus cas-
 sari, sed erat necesse quod plures fierent
 pro tuitione & defensione illius loci, item
 quod.

quod communis opinio stantibus prædi-
 ctis fuit & erat quod sicut fuerunt cassati,
 vt accederent ad hostes: stante maximè,
 quia statim nulla mora interueniente ac-
 cesserunt. istis autem cõcurrentibus puta-
 re sufficere, & si ad condemnandum, fal-
 tem ad torquendum. sed istis non concur-
 rentibus non est concludenter probatum,
 vt possit dici probatum crimen læsæ
 85 maiestatis. † Nec obstat, quod dicatur
 plures machinationes fecisse, ut adueniente
 principe ei non præstaretur obedientia
 quia respondetur, quod nihil de hac in
 processu constat. & dato, quod constaret
 verbis hoc dixisse, nihilominus, quia post
 ea nõ fuit sequuta inobediētia, sed potius
 obedientia & maxima fidelitas, nõ potest
 dici commississe crimen læsæ maiestatis se-
 cundum Bar. in extraua. qui sint rebel. in
 86 verbo machinatur. † Non enim com-
 mittitur crimen læsæ maiestatis verbis, sed
 facto, nec potest procedi, ac si foret crimen
 læsæ maiestatis, ut est tex. in l. famos. ff.
 ad leg. Jul. maiesta. & firmat Boer. in tract.
 de seditio. in 4. premissis. nu. primo. & do.
 Stepha. Buinar. in l. quisquis. C. ad le. Jul.
 maiesta. in primo. no. ver. secundo dictum
 no. & consilij Aymo Craue in consil. 6. pri-
 87 mo lib. nu. 71. & nu. 9. vbi plene. † Et ideo
 infert, quod licet aliàs in crimine læsæ ma-
 iestatis admittantur testes non idonei (&
 hoc quando læditur principis maiestas fa-
 cto, & principaliter) secus tamen, si solis
 verbis, quia tunc & eo casu non dicitur cri-
 men læsæ maiestatis, & sic specialia, quæ
 videntur in eo ei inuine, habent locum in of-
 88 fensione facti, non autem verbali. † F I S.
 His proxime dictis per te, constat in indi-
 uiduo, tex. l. quisquis. C. ad leg. Jul. maiesta.
 vbi sola conspiratio & machinatio con-
 tra principem punitur eadem lege, & com-
 mittitur crimen læsæ maiestatis, imò ex
 solo conatu contra principem committitur
 crimen predictum, secundum Ang. in l. 1.
 §. si. ff. quod quisq. iur. & Marti. l. auden. in
 t. act. de crimi. læsæ ma. §. 19. & sequuntur
 89 Jaf. Paul. de Cas. & Alexan. in d. §. finali
 † I V D. In hoc passu est animaduertendū,
 quod licet dicat in crimine læsæ maiesta-
 tis puniri solum affectum etiam effectu nõ
 sequuto, in extraua. per Fificum, tamen
 glo. in extraua. qui sint rebel. in verbo ma-

chinantur, ultra machinationem requirere
 inobediētia, & similiter glo. in d. l. quis-
 quis. in verbo eadem, requirit, quod ultra
 machinationem processum sit ad aliquem
 actum & ita voluit Bonifa. in tract. de cri-
 mi. in t. u. de seditio. ver. vt dixi perueniēdo
 ad actum. & sequitur Boer. in trac. de se-
 dit. in septimo & vltimo præsuppo. nu. 42.
 quare ego puto distinguēdi, at tunc nõ a-
 chinatus fuit contra personam principis
 de ipso occidēdo, & in hac materia inuati ne
 fuit excogitatus modus id faciendi, & cum
 alijs ordinatus, & ultra fuit adiuuata per
 sona, quæ id faceret. hinc si machinatio fue-
 rit detecta, punitur machinatio, ac si esset
 secutus effectus, quia serò pararetur umdi-
 cta crimine consummato fecit enim quic-
 quid potuit excogitando modum, & adiuue-
 nēdo personam; & ei nõ adādo ac persua-
 dendo, & de facili poterat sequi effectus, nisi
 si fuisset detecta machinatio. quod verò
 puniatur, probatur per Cardi. in cap. 1. ex-
 tra, de eo, qui mitti. in pos. aut potuit cona-
 tum ad effectum de facili deducere secun-
 dum modum ordinatum, sed penitentia
 ductus non deduxit: imò reductus est ad
 meliorem uitæ frugem, & ad maiorem obe-
 dientiam, & isto casu non punitur. per tex.
 l. qui falsam. & ibi Marfi. numero 15. ff. de
 fal. & hoc modo loquitur glo. in verbo ma-
 chinantur. in extraua. qui sint rebel. dum
 dicit, quod machinatio de non obediendo
 principi, punitur si quanta inobediētia, qua
 si velit dicere, quod si sequatur postea obe-
 dientia, illa machinatio nõ punitur, p. cri-
 mine læsæ maiesta. & ita intelligo in om-
 nibus machinationibus, ut committatur
 crimen læsæ ma. si ad aliquem actum sit p-
 cessum, & appareat factum esse, quicquid
 fieri potuit: secus, si ad aliquem actum nõ
 sit processum, sed tantummodo ad verbalē
 machinationem, & constat potuisse dedu-
 ci ad effectum, sed penitentia recessum esse
 se ab illo maleuolo animo, & ita dicerem,
 saluo semper meliori cõsilio, cum me subij-
 cio & de omnibus me renitto excellenti-
 bus regentibus regiam cancellariam, qui
 pluries in similibus causis iudicauerunt, in
 alijs verò capitulis supra dictis puto bene
 90 fuisse pro parte Inquitur responsum. † Et
 est sciendum, quod crimen læsæ maiesta-
 tis habet duo principalia capita, & hucus-

quæ dictū est de capitulis contentis in primo capite pro maiore parte. omnes enim illi casus (suprà nominati, quibus offenditur principaliter princeps, debent collocari in primo capite, illi vero, qui non principaliter tendit ad offensionem principis debent collocari in secundo capite. vt est videre in eo, qui dato operam, vt magistratus populi Romani occidatur, itē in si priuatus gerat se pro magistratu, videtur esse & hæc in secundo capite collocanda; si priuatus gesserit quid scilicet dolo malo pro potestate magistratuve, ut l. 3. ff. ad l. Iul. maie. item qui de prouincia, cum ei successor datus esset, nõ discesserit. itē qui exercitum deseruerit. item qui priuatus ad hostes profugerit. Item qui cõfessum in iudicio reum, & propter hoc in vincula coniectum, emisserit, ut l. 4. eo. tit. omnes autem isti casus continētur in secundo capite, & omnes alij, ut dixi, quibus directo non offendit princeps, ut pulchre dicit Capi. in decisio. 130. nu. 17. † Est etiam sciendum, quod tñ in capitulis cõtinentis in primo capite, quàm in secundo, habet locum extra, qui sint rebe. ut possit pcedi ad definitiua sententiam contra absentes. ac si forent presentes de plano & sine strepitu, ut ibi habetur, & declarat ibi Barto. † Item est sciendum, quod pœna capitulorum cõtentorum in primo capite, est mortis naturalis, & damnatur memoria etiam post mortem rei. ut l. si. ff. eod. tit. nec habere potest hæredem, sed si eius ei succedit. §. per contrarium. in l. de hære. quæ ab intell. deferunt. & filij rei efficiuntur incapaces, & inhabiles bonorum, & successionum. vt l. quisquis. C. eo. tit. Pœna verò contentorū in secundo capite, est mortis naturalis & publicationis bonorū, sed morte rei extinguitur delictum, ut optime concludit Capiti. in decisio. 130. num. 20. † Item aduertendum, quod crimine læsæ ma. tenetur necdum facientes conirationem vel machinationem contra principem, sed etiam factellites conscij & nõ reuelantes, & nuntij, vt habet in l. quisquis. C. eo. tit. §. id quod.

94 † Sed an peregrinus & exterius teneatur reuelare conspirationē, ut ne puniatur delictus, non, secundū Oldra. in conf. 43. col. 2. nec sic, circa sextam questionem. & Mar. de Land. in tra. de cri. l. g. ma. §. 22. † Item

est notandum, quod clericus non dicitur committere crimē læsæ maiestatis nec habet locum in eo pœna l. quisquis. C. ad l. Iul. ma. vt voluit And. Barba. in conf. 21. volu. 3. de quo per Bar. Soc. in conf. 12. in 3. & 4. q. in primo lib. & Abbas Sicul. in cap. at si clerici, in prin. extra de iud. & text. in c. si quis laicus. 2. 2. q. 5. & Hiero. de Tor. in suo conf. quod est inter conf. Anto. de But. in vlti. mo. & per Bald. in conf. 24. in 4. lib. incip. quidam plebanus. & sequitur Crpo. in conf. 16. col. 3. vers. cum ergo casus noster. in quarta colum. vers. præterea licet.

96 † Et pro crimine læsæ maiestatis clericus debet remitti ad iudicem ecclesiasticum, ut est glos. in cõiti. de personis. & ibi habetur per Iser. & Asslic. & Bar. de Capua, & sequitur Boc. in tra. de seditio in sexto p. suppo. nu. 3. † Item est sciendum, quod in hoc crimine læsæ maiestatis pceditur ex solo officio iudicis absque quarela & denuntiatione, vt dicitur regni consilij. incipi. hi qui. & quando proceditur per inquisitionē ex mero officio, debent seruari omnia ea, quæ ponuntur & seruantur, quando pceditur per accusationem & quarela, ut ibi habetur, & declaratur per Asslic. † Et si quum proceditur ad denuntiationem in tali crimine petat per inquisitionē copia delationis, & denuntiationis, debet dari ipsi inquisito, & hoc procedit regulariter, præterquam quando proceditur de crimine læsæ maiestatis directo contra personam principis, quia tñ nõ debet dari copia denuntiationis, nec debet declarari inquisito nomē delatoris. † Et formata inquisitione per ipsum iudicem in dicto crimine, si inquisitus reperitur in fortijis curie, & petatur pro eius parte defensionibus, non debent dari, sed debet iudex, antequam dentur defensiones, referre causam, & merita ipsius regi vel proregi, in qua relatione debet facere mentionem de nomine deferentis, & delati, & de qualitate & numero testium, & eorum depositionibus, eorumque forma, & quod nouiter instatur pro defensionibus, & debet expectari responsum ipsius. habetur in d. consilij. hi qui. & in c. nuper apud Tranium, nec etiā datur copia reperorum inquisito absque consultatione regia, vt ibi habetur, sed est aduertendum, quod prædicta procedunt, & habent locum in eo crimine

mine læsæ maie. quod committitur cõtra principem vel reipublicam de directo, & contra eius collaterales. secus in alijs capitulis contentis in l. 2. & 3. ff. ad l. Iul. ma. & ita procedunt & limitantur consilij humanitate, & hi qui. & cap. nuper apud Transi. ut dicit & declarat Barth. de Capua in d. too consilij. humanitate. c. † Debet autē iudex cõsiderare, quis sit zelus delatoris, & quid ad delationem ipsum induxerit, quia si odio refert, non admittitur, ut habetur in c. nuper apud Tranium. ubi habetur, qd iudex ei debet deferre iuramentū quod non defert propter odium, sed quia credit verum esse. Item dēt cõsiderare personas testium, quia non testimonij, sed testibus credendum est, ut l. 3. ff. de testib. & docet

101 tex. d. consilij. hi qui. † Similiter si petatur per inquisitum liberatio sub fideiussoria cautione, debet regem vel proregē iudex consulere, & expectare eius respõsū, & interim reum tenere sub fide custodia, ut habetur in d. consilij. humanitate. & c. nuper apud Tranium & hoc pcedit, quando de directo est offensa maiestas principis, vel eius collaterales, vel reipublica,

102 supra dixi. † F I S. Qua pœna verò punietur ille, qui quum scit tractatum fieri contra principem, non reuelat? ¶ I V. hoc potest determinari per tex. l. frater ff. ad legē Pompe. de parr. q. puniatur pœna relegationis, ut etiam declarat ibi Masl. sed Masl. non meminit tex. l. quisquis. §. pen. C. ad le. Iul. maie. ubi habetur, quod puniatur de crimine læsæ maiestatis, & ideo in Lutrum. ff. de parr. tenuit contrariū, procedit autem hæc opinio, quando sciens tractatum potest probare, aliās, si non potest quia possit torqueri, per l. 3. C. ad leg. Iul. maie. non tenetur reuelare, & per consequens seipsum exponere periculo torturæ, ut latē disputat Masl. in d. Lutrum. ff. ad l. Pompe. de parr. & plenē vide Angel. de Are. in lib. male. in verbo. che hai tradita

103 la tua patria. 2. col. † Item est sciendum quod licet magna sit enormitas & grauitas delicti illius, tamen non potest ad torturam procedi, nõ pcedentibus indicij & alijs præsumptionibus, ut textu. & gloss. Cyn. Bal. & Sali. in l. si quis alicui. C. ad leg. Iul. maie. latis. † Præcedentibus autem indicij, omnes possunt torqueri, etiam pri-

uilegiati & minores. vt l. c. milites. C. de querel. & l. de minore. ff. eo. tit. & habet in l. nullus. C. eod. ritu. & per Ang. de Are. in lib. male. in verbo che ha tradita la tua patria. in prin. † Item in crimine læsæ maiestatis omnes possunt accusare, etiam infames, & damnati de publico iudicio, ut plenē ibi per eundem Angel. † Item in crimine læsæ maiestatis puniatur filij ex delicto patris, ut habetur in leg. quisquis. C. ad le. Iul. maie. & an idem sit, ut puniatur filij ex delicto matris incidētis in crimine læsæ maiestatis, an scēmina committat dictum crimen, per eundem Angel. ubi supra. 3. col. & ibi per Angelū de Are.

107 & Ber. in addi. † Item in crimine læsæ maiestatis non appellatur secundum Ange. de Are. in lib. male. in verbo de quo supra in prin. & in verbo. præsentente Caio, & appellante. sed contrarium tenet Mar. Landen. in 7. q. per glo. in l. Pantonijs. §. rei. ff. de acqui. hæc. † Item est aduertendum, quod quum dicitur in crimine læsæ maiestatis admitti ad testificandum et testes infames, & aliter inhabiles, id uerū sit ad probandum directo ipsum crimen læsæ maiestatis, non autem ad probandum admnicula, quæ requiruntur probari in dicto crimine, ut in exemplis positus per Bar. in l. famosi. ff. ad leg. Iul. ma. vbi hoc etiam firmat Ale. sed dicit procedere de illis admniculis, qd nõ sit de substantia accusatio

109 nis Additio. F I S C. quid. n. si aliquis cepisset suum inimicum, & cum ex priuata inimicitia torfisset, an hic dicatur incidere in crimē læsæ maiestatis? & proculdubio uidetur quod sic, & ad hoc allego doctri. Bal. in l. 1. C. de priua. car. ubi argumentando à fortiori dicit quod si carcens retinet aliquē ultra uiginti horas committit crimen læsæ maiestatis, quātō magis ille qui torquet. Et illam doctrinā sequitur Hier. Gig. in tra. cri. l. maie. q. 35 in si. IN QVI. Sed in contrarium uidetur. facere, quia quando aliquis committit ali quod delictum, ex quo aliās committeret crimen læsæ maiestatis, tanē si illud facit ex priuata inimicitia, excusatur a delicto criminis prædicti. secundum Bar. in l. hostes. ff. de cap. & possit. tuer. quem sequitur And. Her. in c. 1. §. & bona committentium in ti. quæ sunt rega in vbi. fea. Mar-

de lau. in tra. de cri. les. ma. q. 2. r. Affli. in d. §. & bona committentium. colu. 1. & 2. & Hier Gig. in tra. de cri. les. ma. quaest. 2. 4. & pro hac opinione allegatur optimus te. in l. uerum. ff. de fur. ubi habetur non committi priuatum carcerem per eum qui carce ratâ detinuit meretricem causa libidinis explendâ, inspicitur enim principalis cā mouens. & facit tex. in l. qui iniuriâ. cod. titu. pro hac etiam parte allego notab. doctr. Luc. de Pen. in l. r. §. de cohar. ubi no. di stinguit & dicit quod si id nō fecerit in le sionē regiae maiestatis, & ut usurparet iurisdiccionem non est crimen læse maiesta tis, pro quo faciunt quæ dixi supra nu. 8. & q. non sit crimen læse maiestatis, allego etiam conf. Alber. Bru. in nu. 69. ubi proprie in capiente, & carcerante licet non in torquēte, sed eius ratiōes decidit casum nostrum, licet regia audientia contrarium decreuisset in causâ quorundam de torto rolla: fuit tamen appellatum, & pendet appellatio.

ITEM QVOD SOROREM venenauit. Rub.

S Y M M A R I Y M.

- 1 Venenare aliquem est graue admodum delictū adeo, ut grauius etiam sit homicidio, numero secundo, & est crimen occultum sapiens pro ditionem. numer. 3. & quomodo cognoscatur quem esse venenatum numer. 4. 13. 14. 16. & que iudicia possint haberi in hoc delicto, num. 5. 17. 21.
- 6 Alius facit iudicium ad torturam. num. 23. 24. 25. 26.
- 7 Iudicium ad torturam an faciat assertio defuncti cum iuramento. num. 27.
- 8 Solius delinquere habet iudicium contra se. num. 28.
- 9 Mendacium an faciat iudicium ad torturam. num. 29.
- 10 Fuga quando faciat iudicium. num. 30.
- 11 Ordo iudicij non seruatur in criminibus. numero 31.
- 12 Afflictus si non seruatur effectus, quando puniatur in crimine veneni. num. 32.
- 13 Testes singulares non probant.
- 14 Medicorum est scire, an aliquis ex veneno sit mortuus.

- 15 Constat se venenasse aliquem, & ex veneno mortuum, an habeat iudicium ad torturam.
- 17 Testes familiares sunt idonei ad probandum in notitiam.
- 18 Anticium & minor facit omnem suspicionem cessare.
- 19 Delinquere nemo presumitur nisi ex causa.
- 20 Coniectura vna tollit aliam.
- 23 Defensiones qua competant in crimine veneni. numero 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. & 22. 23.
- 33 Stratio stante, quod hānitus occidatur, an possit veneno occidi.
- 34 Venenantes affines carceratos qualiter puniuntur.
- 35 Iudex debet esse promptior ad torturam in crimine veneni.
- 36 Vxor inquisita de venenatione viri, si torquetur non debet interrogari, an marito sit ex uenena mortuus.
- 37 Venenum uendens, & emens qua pena puniatur.

F I S C V S.

Vltra prædicta crimina & delicta, in alio reperitur deliquisse præfatum delinquentem, constat enim venenasse sororem. † Quod quidem grauiusimum crimē est, & grauius homicidio, ut l. 1. C. de male. & mathe & quæ sit ratio, quod sit grauius homicidio, vide Marf. in rubrica ff. de sicar. num. 3. † Hinc est, q. venenans non uenit appellatione homicidæ, secundum Sali. in d. l. 1. & habetur per Barthol. de Cap. in consli. constitutionem dñi patris nostri & quod sit grauius & detestabilius homicidio, tenet Gramma, in consli. 36. nu. 2. & in uoto 3. nu. pri. † Et etiā crimen occultum sapiens prodicionem ut p. Bal. in l. cum fratrem. C. de his, qui ut in di. in l. 1. no. & in l. nemo. 2. col. uers. simile est in beneficio, C. de summa. trini. & plene per Gramm. in d. uoto 3. ad eod., quod in eo index promptior debet esse ad torturā condemnationis, ut ibi per Gramma. quod quidem crimen ex infra dicendis in processu apparentibus constare manifestū est.

46 † Et primò constat de delicto in genere cōmisso, dum constat fuisse reperiunt corpus mortuum cum liuorib. & spumis ore fluentibus, ex quibus cognoscitur corpus uenenatum

natum, secundum Suet. in Caligula in principio, & Io. de Firmo in suo aureo repertorio. in verbo; venenatio. Item constat, quod sumpto veneno semper vomit: quod quidem arguit venenationem. † Item constat, eundem inquisitum fuisse visum emere venenū, & deinde fuisse visum triturare in quodā mortario, & ponere in quadam charta. & cum dicta eius soror uellet comedere, dictum venenum in eius parapside apposuisse, item constat in eadem charta fuisse reperiunt magnam quantitatem dicti uenenū, quæ oia sunt indicia nedum ad torturam sufficientia, sed etiam ad condemnationem, secundum Bar. de Put. in lib. syndica. in verbo, tortura, versic. an fectur dicto.

6 † Item constat, eundem inquisitum pluries minatum fuisse sine sororib. minæ autem faciunt indicium ad torturam, secundum Spec. in tit. de præsumptio. §. species, vers. sed pone, L. minatus est Tit. Bal. in l. Paetuleius. ff. de hære. insti. & argu. l. si hi, qui adulterij. C. ad legem Iul. de adulter. & ff. man. l. si uerō non remunerandi. cum similib. † Item constat, eandem sororem defunctam tempore quo uiuebat pluries dixisse, & mediāte iuramentō deposuisse, se esse venenatam per dictum inquisitum eius fratrem, ex quo resultat iudicium ad torturam, secundum Ange in l. si quis in graui si quis moriēss. ff. ad Sylle. & ibi Ludo. Rom. & idem uidetur tenere Bal. in auth. si dicatur. C. de testi. & in c. l. teras de præsumptio. † Item constat, fuisse & esse solitum delinquere; ex quo causatur iudicium ad torturam, secundum Bar. in l. si. ff. de quaest. & Bal. in l. ff. de hæred. insti. & gloss. in l. iubemus. C. de probatio. cum similibus, de quibus ad longum per Marf. in sua praxi §. diligenter. num. 66. & Marc. Anton. Blan. in reperi. d. l. fin. de q. nu. 846 cum sequentibus. † Item ulterius constat, fuisse & esse conuictum de mendacio; quo fit, ut iudicium ad torturam oriatur, secundum Bart. in l. de minore. §. plurimum quoque. ff. de quaestio. refert & sequitur Ange. de Aret. in lib. malef. in verbo, fama publica versic. non quæro. & idem Barto. in l. fin. in 2. col. ff. de quaest. & plene Marf. in sua praxi, §. diligenter num. 74. † Item, quia constat, quod dum captus esset per familiam curiæ, aufugit, & in fu-

ga rursus captus est, ex qua fuga orit non modica suspicio & indicium; ut habetur scribentes in l. si. ff. de quaest. & in l. in leg. Corn. ff. ad Sylle. & per Angel. de Aret. in lib. malef. in verbo, fama publica, versic. an fuga de quo latet per Marf. in l. si. C. de probatio. & in praxi §. diligenter. num. 41. ex quibus omnibus necesse est dicere, nedum posse procedi liberè absque alia consideratione ad torturam; sed etiam ad condemnationem, etiam non seruato aliquo iuris ordine. † Quia sumus in enormibus, in quibus non seruatur iuris ordo, secundum doct. de Put. in tract. syndica. in §. l. char. 2. colu. in si. & plene congerit Marf. in sua praxi. in §. diligenter. nu. 165. † Et in tantū est uerum istud; maxime in hoc crimine venenationis. ut in eo puniatur affectus, licet non sequatur effectus, secundum Bart. in l. 1. C. ad le. Pomp. de par. † I. N. Si uera essent ea, quæ proposuisti, p. uel dubio sequeretur conclusio tua, sed ex infra dicendis patet in iure & in facto parum ea ueritati officere, & primò dico maxime constare de delicto in genere commissio concludenter. omnes enim testes in hoc deponentes sunt singulares & contrarij, qui de iure etiam non coniunguntur ad faciendum iudicium ad torturam, secundum Bal. in l. si quis ex argētarijs. §. i. ff. de eden & ita uoluit Bal. in l. spadonem. §. quarta. ff. de excu. tuto. & in l. iurifurandi. C. de testi. & Ioan. Cal. & Anton. de But. in cap. ueniens. cl. primo. de testi. adeo, ut dicat Bald. in rubrica, de contro. in val. in prinua col. quod si essent duo testes singulares non conferentes in eundem rei finem, non probant aliquid, & qui eos produxit, non dicitur habere aliquos testes pro se: apparet autē in hoc quatuor testes fore examinatos, quorū vnus dicit, eadauer illius mulieris se uidisse cum liuorib. & cum spumis ore fluentibus, & iudicio suo esse id signum uenenit: uerum potest causari esse febre pestifera & ma ligna, adeo, quod vtunque poteri esse & sic concludenter nihil probat, alius uerò testis deponit, se non uidisse liuorem in eo, eadauer indicantem venenationem, sed spu mam in ore, que multoties in nonnullis eadaueribus solet apparere, & hoc propter fortem transitum, & sic etiam dicunt diuer simode alij testes, adeo, ut nihil concludat

74 si rectè inspiciatur. † Præterea hi testes non sunt experti medici, nec qui possent deponere de hoc, & quorum dicto credi debeat. secundum Specula. in tit. de test. §. 7. vers. hoc quoque. sed sunt illiterati & idiotæ, nullam habentes experientiam, quæ possit suppleri illiteraturam. secundum Specula. in tit. de iud. deleg. §. 8. vers. item, qd est illiteratus. scire enim an sint signa venenationis, an nō, & an aliquis sit ex veneno mortuus, an non, est peritorum medicorum: & cum difficultate hoc possunt scire. secundum Marfi. in l. i. §. præterea. nu. 37.

75 si de sicar. † In tantum, vt secundum eundem si aliquis constiteatur, se venenasse aliquem, & ex veneno mortuum esse, hæc confessio ei nō præiudicat, quia ipsius facultatis non sit dignoscere venenum ne illum cecassis, an quippiam aliud. † Ad id vero, quod dicitur, quod semper vomuit, breuiter replicatur, qd si rectè inspiciatur processus, nō concluditur fuisse signum venenationis, imò per testes curiæ, & inquisiti contrarium cōstat, dum dicunt, quod sunt nonnullæ infirmitates, quæ vomitum in corporibus humanis solent causare, citra tamen speciem veneni, & ex istis est videre, num probatum sit de delicto in genere cōmissio. descendendo verò ad indicia, quæ adducuntur, dico minime ea obstare, & dicit Par. de Put. in lib. syndica. in verbo, tortura. vers. mandauit rex. 4. colum. num. 1 r. quod vomitus potest causari ex materia

76 cholericâ. † Et primò non obstat id, quod dicitur, qd fuit visus emere venenum, tum quia probatur per familiares domus (qui sunt idonei testes ad probandum innocentiam inquisiti secundum Spec. in tit. de inquisitio. §. 1. vers. sed nunquid reus. refert & sequitur Ioan. de Anan. in cons. suo. 59. & Alexand. in consil. 24. incip. animaduersis. in 20. lib. 13. colum. & plenè per Marfi. in praxi. §. oportuns. num. 1 g.) quod dictum venenum emptum & reperiunt in domo in quadam fissura cuiusdā parietis domus, fuit emptum propter mures, & ad hoc demonstrandum fuit procedente instantia ipsius inquisiti perquisitum in pluribus partibus ipsius domus, & præcisè in nonnullis fissuris, & fenestris, & alijs locis, in quibus solent mures cōcurrere. & ibi fuerunt reperiæ plures partes casei & panis. cū veneno

& toxico; quæ est magna coniectura pro ipso inquisito, tantò magis, quia idem testes deponunt, quod dictum venenum & toxicum fuit per dictum inquisitum emptum ad preces & importunitatē dictæ mulieris tempore quo vivebat, ad effectum interimendi mures. & per eandem fuit in pluribus partibus domus ut supra dixi, positi. itē cōcurrunt, quia longè antè, & serè per tres menses ante mortem mulieris fuit dictum

18 venenum emptum. † Item accedat prædictis, quod quo tempore fuit dictum venenum emptum, summopere dictus inquisitus diligebat dictam suam sororem, quo sit, vt omnino sinistra suspitio esset; secundū glo. l. 1. C. de sicar. & Bal. in marga in verbo, amicitia. & Capol. in consil. 2. in 2. colum. in fine. † Item concurrit maxima coniectura elidens omnia indicia existentia contra eum, videlicet; probatio bonæ vitæ, castitatis, famæ, bonorumque morum dictæ mulieris: ac maximè obedientiæ, quam habebat erga dictum suum fratrem; aded, ut nulla virgens causâ possit cōiecturari, qua potuisset inquisitus moueri ad interimendum dictam suam sororem, & de iure nemo præsumitur delinquere, nisi ex causa; ut per Fely. in capit. 1. de offic. & pote. iudi. delega. & Alexan. in consil. 106. in 4. parte. per glo. singu. in l. qui iurasse. §. si pater. de iur. iur. & Alexan. in consil. 106. in 4. parte.

20 iur. iur. & Alexan. in consil. 106. in 4. parte. per glo. singu. in l. qui iurasse. §. si pater. de iur. iur. & Alexan. in consil. 106. in 4. parte.

21 † Nec obstat, quod dicatur fuisse visum d. inquisitum triturare venenū in mortario, & demum ponere in paropside suæ sororis quia ad id pluribus modis respondeo; primò, quod hoc non probatur, cum aliqui testes dicant vidisse ipsum triturare quandam rem albam, aliqui quandam rem similem sulphuri, tertij verò rem nigram; & aliqui dicunt fuisse tempore quo dicta mulier erat infirma, aliqui verò dicunt, quod erat incolumis & sana. & sic testes sunt varij, contrarij, singulares, & discordantes, & sic eis non est standum, vt supra dixi. Item secundò, quia probatur eadē rem trituratam fuisse per d. inquisitū etiam inspersam paropside.

ropside uxoris & filiorum, quo sit, ut si fuisset venenum, omnes mortui essent, ut arguit Gramma. in decisio. 2. & sic non est præsumendum fuisse venenum. item si quid cōstat ex defensionibus adductis fuisse piper, id quod fuit trituratam, & nō venenum; & sic cessat suprā dictum indicium, debent enim testes concludere, quod fuit venenum malum, aptū ad nocendum; aliàs nihil probant, ut per Par. de Pue. in li. syndica. in verbo, tortura. vers. mandauit rex.

22 3. colum. † Tanto magis, quia id fuit longè ante infirmitatem & mortem dictæ mulieris, & nullum signum veneni fuit in ea post, quod quidem fuisset proculdubid, si fuisset venenum, vt experientia docet, & est regulare secundum veras medicinæ regulas. & ita dicit Pur. de Put. in li. syndica. in verbo, tortura. vers. mandauit rex. 4. col.

23 in si. nu. 11. † Similiter non obstat, quate nus adducatur, eundem pluries minatum fuisse forori, quia id pluribus modis respondetur, & pri. quia licet testes dicant, quod pluries minatus fuit, che li volea rompere le brazze, alij, che li volea rompere la testa, nullus tamen dicit, quod minabatur ei se veneno insidiaturum. & tunc minæ faciunt indicium, quando subsequitur illud ipsum delictum, quod minatur. verbi gratia, si cum minatur occisurum sequatur occisio, si cum minatur verberaturū sequatur verberatio, si cum minatur vulneraturum sequatur vulnus, & sic de singulis, nō autem, quando sequitur delictū extraneū vel maius aut minus, vt egregie consuluit Bertran. Doct. Galli. in cons. 51. in 2. parte incip. non puto, quod ex propositis præterea non est verificatum pro parte curiæ esse solitum illum & potentem exequutioni demandare dictas minas, ut requiritur ad hoc, vt faciant indicium ad torturam, imò ex aduerso probatur esse impotentē timidum, presis animi, & nonsolitum minas executioni demandare. & sic tollitur istud indicium, ut volunt doct. in l. ulti. ff. de hære. insti. & Iaf. in l. prima. C. de ser. f. gi. Feli. in c. cum oporteat. de accu. nu. 9. Specu. in tit. de præsump. §. species. uer. sed pone minatus est. Thom. Gramma. in consilio 13. & consilio 69. cum alijs doctoribus,

24 communiter. † Item similiter non obstat præterens indicium stante probatione bo-

nae famæ inquisiti, nec ex aduerso probatur mala fama ipsius, quo casu minæ facerent indicium secundum Cy. in l. ff. de hære. insti. intelligendo tamen, quando est probata mala fama in eodem genere mali. secundum eundem Bertran. in d. cons. 61. & in cons. 137. in ea 2. parte. & sic non est faciendū uis. † Præterea licet minæ probari possint etiam per testes singulares, secundum Pet. de Anch. in cons. 277. & in cons. 299. & Fulgo. in cons. 177. vt refert & sequitur Gramma. in decisio. 5. in nu. 15. id solum tamen tunc procederet, quando testes essent singulares ratione loci uel tēporis, & concurrerent in eundem rei finē. quo casu bene probant, ut per Fulgo. in cōsi. 172. post med. primæ colum. secus tamē erit, quando testes non concordant de qualitate mirarum, ut in casu nostro. nā alij dicunt, quod dixerat che li volea rompere le brazze, alij che li volea rompere la testa. & sic non concordant in qualitate mirarum. † Præterea ea præterens minæ non fuerunt puræ & simplices, sed conditionales, videlicet, che li ha ueria rotto la testa, sel se fosse priu affacciata alia fenestra. quo casu non oritur indicium, nisi probata illa qualitate & conditione, secundum Bertrā. in dicto cons. 61. & consilio 137. ex quibus omnibus resultat clara iuris conclusio, qd de dicto indicio minarum non est curandum. † Nec similiter obstat depositio dictæ offensæ, etiam facta in mortis articulo ex pluribus, & primò: quia non facit indicium sufficiens ad torturam. secundum Bertran. in cons. 137. 2. parte incipien. uisio processu. & in cons. 26. eo. 2. vol. num. 8. Gram. cons. 57. nu. 14. Bal. in l. mater. C. de calumniator. Pe. de Gerar. in sing. 55. Mar. Anto. Blā. in repetitione. l. ff. de questio. nu. 70. & Gram. in cons. 42. num. 7. & in cons. 70. & Marfi. in singu. 2. & Ange. in d. l. mater & ibi glof. licet idem Ang. tenuerit. contrariū in l. siquis in grau. §. siquis moriēs. ff. ad Syllania. qd se correxit in d. l. mater secundo, quia dato, quod faceret indicium, est verum, quando concurrerent ea, quæ posuit Marfi. in sua praxi. in §. diligenter. nu. 118. cum sequen. uidelicet, quod fuerit facta in mortis articulo cum iuramento, & quod talis asseuerans fuerit homo bonæ conditionis, vitæ, & famæ. & alia, de quib.

per eum, quae utique in casu nostro minime concurrere videntur, & ideo succedit, quod nullum indicium sumi potest ex dicta depositione non formaliter facta, & in proprijs terminis firmat Par. de Put. in libro syndi. in verbo, tortura vers. mandavit rex 4. colum. nu. 11. tertio ex alio non obstat, quia ut supra dixi, etiam si principalis inquisitus diceret, & cõfiteretur, se venenasse aliquem, qui ex dicto veneno mortuus sit, non propterea ex dicta confessione dānari potest. secundum Mar. in l. i. §. praeter. ff. de sicar. nu. 37. ratio est, quia ut hic nescire potest, ita pari modo persona offensa non potest praedjudicare inquisito per suam confessionem. Quatenus vero dicatur, quod sit solitus delinquere, pluribus medijs tollitur huiusmodi indicium, & primo, quia non est simpliciter verum, quod solitus delinquere, habeat ex solo hoc indicium an torturā, ut plenè congerit Mar. in praxi. in §. diligenter. nu. 99. de quo per Marc. Anto. Clan. in repet. l. si. de quaestio. num. 246. cum sequentibus. secundò, quia non probatur fuisse solitus delinquere in eodem genere delicti, quo casu non resultat indicium, secundum glo. singu. in l. i. u. hemus. C. de probat. Bart. & Mod. in l. si. ff. de quaestio. Saly. in l. si. C. eod. tit. Gandi. in rubrica. de iudi. indu. colum. fin. Gramma. consil. 45. & consil. 55. & voluit Jacob. Nouell. in sua praxi. ad defen. numero. 104. fol. 67. tertio, quia probatur ex aduerso ex parte inquisiti, quod a tribus annis retro aliquod delictum non commisit, sed bene pacifice, & quiete vixit, conuersando cum bonis & perfectis hominibus. quo casu purgata censetur illa mala fama. secundum l. si. in l. si. prius. colum. 143. ff. de no. op. nunc. & Roma. in consil. 236. colum. 2. & sequitur idem Iacobus Nouell. ibidem num. 106. 4. quia non sufficit dicere, quod aliās hic talis fuit inquisitus de talibus delictis, & producere ad hoc simplices informationes, ut possit dici solitus delinquere, sed est necesse, quod probetur, quod fuit conuictus secundum And. de Iser. in tit. de pa. tenen. in vers. publici latrone. & probatur per text. licetis furtum, & ibi Bald. & Doct. C. de msa. nam non statim, quando quis accusatur de crimine, et in iudicium dici potest, sed quando conuincitur text. est in c. fin. in

fin. 15. distin. in vlti. quaestio. & in c. nonne. 8. q. 4. vel quando pronuntiatu fuerit generali: ut dicit Spec. in tit. de instr. ed. §. rostat. vers. quid si tabellio. vel quando in iudicio fuerit cõfessus, ut pulchre persequitur Grammat. in vot. 30. nu. 25. cum sequentibus. quorum neutrum hic interuenit, ergo indicium non resultat. Nec obstat, quod dicatur, ipsum fuisse conuictum de mendacio, quia responderet pluribus modis, primo, quia non est simpliciter verum quod mendacium sit sufficiens indicium ad torturam, licet nonnulli doct. teneant, q. sic. Par. in lib. syndi. in verbo, tortura. vers. viso. de indi. indubi. & Afflict. in constituto. si damna elandestina in 14. no. ver. sed quero & ibi Andr. de Iser. videntur concludere, quod non facit sufficiens indicium ad torturam, ex eo, quia licet principali celare veritatem propter suā salutem, maxime, pp. ritum magnae curiae vicariae, de quo per eosdem, licet moder. doctor. Mar. Ant. Blan. in rep. l. si. ff. de quaestio. nu. 265. cum sequentibus. conerit praedictas opiniones reducere foedere distinctionis ad concordiam, ut opinio Iser. Par. & Afflict. procedat in his, quae spectant ad eius immediatam defensionem, ut si primò negauerat, postea dicat fecisse ad suā necessariam defensionem, vel quod casualiter percussit, vel aliter, opinio autem Bart. procedat in his, quae non spectant ad eius defensionem immediatam, ut si dicat, in die delicti locutum se esse cum Petro, & postea dicat, eum non vidisse. vel si dicat, tali die se fuisse Venetijs, & postea dicat, eo die se fuisse Mediolani, ista enim non respiciunt defensionem immediatam, idè faciunt praesumptionem contra eum, sed opinio Iser. simpliciter sequitur Gramma. in voto. 30. nu. 16. tamè vtrunque sit, quia hic negauit id, quod pluraliter respiciebat confessionem delicti, & immediatam defensionem (quia negauit se emisse venenum) tenendo opinio. Marci. Anto. adhuc sumus in tuto, secundò responderet, non posse ipsum dici conuictum de mendacio, ex quo, si rectè inspicitur depositio, negauit emisisse venenum non pure & simpliciter, sed quod non recordaretur emisisse. nam facta assertionatione cum testibus dixit, quod melius consulta memoria recordatur emisisse

se venenum, & sic non potest dici uariis & conuictus de mandato; ut habetur per Tindar. in tra. de testi. uaria in primo lib. 30. trac. in nono capitulo. Misimè etiam obstat, quatenus dicatur aufugisse è manibus familiaribus, qui eum subito apprehensus detrectarit ignominiam carceris; non resultat aliquod indicium contra eum, ut notabiliter firmavit Sali. in l. admonendi. ff. de iureiuran. nu. 11. Nec obstat, quod sumis in enormibus; in quibus non debet seruari ordo iuris, quia dico, quod etiam in crimine laesae maiestatis, & in casibus, in quibus index habet liberum arbitrium requiritur quod precedant legitima indicia uel probationes, secundum Fran. Bru. in tra. de indi. & tor. in 7. q. 2. g. 1. num. 7. & Mar. in consil. 49. nu. 46. & in consil. 50. nu. 3. & in praxi. cri. §. constante. num. 24. cum seq. & in §. succesiue in fi. & Par. de Put. in lib. syndica. in uerbo, tortura uers. an ste. tur dicto torti. uers. licet index Nec est uerum, quod punitur affectus, ac si sequitur esset effectus, quia contrarium fuit decisum in sacro regio consil. Neapo. ut testatur Gramma. in decisio. 2. per totam & ex istis puto (saluo semper saniori consilio) esse sublatam omnia ex aduerso adducta. ¶ I V D. Adeo bene & eleganter proposuit si defensiones aduersus ea, quae per Fiscu adducebantur, ut merito debeant absoluitioni uiam sternere. Et ut aliqua in hoc crimine dicam sciendum est, quod crimen ueneni est, adeò odiosum & grande, ut si statutum permittat bannitum impune occidi, non possit tamen uenari: ut habetur per Ang. in l. si. C. de defator. lib. 10. ni esset bannitus pro crimine laesae maiestatis. & sequitur Mar. in rubrica de sicar. nu. 12. pro quo uide Rochum in tract. de consuetudi. 1. fol. & Per. de Gerar. in singu. 14. & ita tenet Afflict. in constituto. mala noxia in fi. Item si atlines uenenauerint affines suo, qui erant carcerati, & meriti suspensum; & hoc, ne vituperarentur, puniuntur, ut parricide secundum Bald. in l. libertas. ff. de sta. ho. & dixit Io. de Ana. in cap. cum iuramento. vlti. col. de homici. & firmat Mar. in l. 1. ff. de sicar. nu. 6. Item index in hoc delicto ueneni debet esse prior ad torturam, praecedentibus tamen legitimis indicijs vel praesumptionibus. ut

habetur secundum Bal. in l. 3. C. de epi. au. dien. & Afflict. in consil. mala noxia. col. 36 in fin. Vbi plus dicit, quod si examina- tur uxor de uenentione uiri; uel torquetur; non debet interrogari, an maritus sit mortuus ex ueneno, sed an dedisset ei uenenum, & hoc ex doct. Alexan. in consil. 116. incip. in causa inquisitionis. in fi. in 3. li. 37. Item est sciendum, quod uedes, & emes uenenum necandi causa, uel habens, puniuntur poena mortis, ut in consil. mala noxia, & in consil. eadem poena, & consil. quicumque toxicum & per tex. in l. eiusdem. ff. de sicar. licet Afflict. intelligat procedere, quando ex ueneno illo loquuta esset mors, non aliās, & quod ita interpretatum fuit ex generali consuetudine totius Italiae, & hoc dicit in d. consil. mala noxia. in 5. nota, & dixit supra inquisitus ex decis. Gramma. item procedit praedicta, si temere fuerit uenditum uenenum, ut puta, si uendatur discolis & incognitis, quos uerisimiliter potest coniecturari ad malum finem emere, secus, si uendatur probis uiris; in quibus nulla cadit suspitio, ut declarat Mar. in d. l. eiusdem. §. alio senatusconsulto.

FIAT CONTESTATIO litis super teis. Rab.

S V M M A R I V M.

- 1 Capitula debent legi inquisitis, & super ipsis interrogabuntur.
- 2 Litis contestationis forma.
- 3 Confessio facta in uinculis, an ualeat. numero 5.
- 4 Litis contestari si reus sponte uoluerit, an cogere.
- 6 Litis contestatio an debeat fieri in praesentia accusatoris, & rei.
- 7 Reus inquisitus an possit in contestatione litis dicere, nego me esse culpabilem.
- 8 Litis contestatio an semper debeat fieri iudice pro tribunali sedente.
- 9 Litis contestatio an inducatur, si dicatur, menti unquam ruli dicere.
- 10 Litis contestatio quos effectus pariat nu. 11. 12. 13. 23. 24.
- 13 Fidei iussu de iudicio si si cum clausula, toties quoties expirat, nisi solutio bñicio a die litis contestationis.
- 14 Tortura datum facta contestatione litis.

- 15 Instantia perempta in causa perurij an possit pronuntari super debito. nu. 19.
- 16 Indiciū est unicum, licet plures conveniantur in uno libello.
- 17 Accessorium sequitur naturam sui principalis. num. 12.
- 18 Instantia si est perempta in uno est perempta in alio.
- 20 Periculum intentatum importat causam civilem & criminalem.
- 21 Sententia potest ferri contra unum, & contra alios super sederi, si plures accusantur in uno eodemque libello.
- 23 Exceptiones dilatorie adversus accusationem proponuntur ante litis contestationem.
- 25 Instantia in criminalibus durat per biennium.
- 26 Instantia in criminalibus potest prorogari per regem per insultationem spiritus vite.
- 27 Actio iniuriarum transit ad heredem facta litis contestatione.
- 28 Curator debet dari minori ante litem contestatam, & qualiter.
- 29 Advocatus & procurator dandi sunt inquisito.
- 30 Ordo iuris non est servandus in levis.

I V D E X.

Hucusque visum fuit qualiter formetur capitula contra inquisitos, auditis vero fisco & inquisito, officium iudicis est, te lã processus & iudicij in his que spectant ad eius officium, ordinatim pertractare.

- 1 Quamobrem sciendum est, quod formatis capitulis, ut supra, debet duci reus ad iudicem sedentem pro tribunali ad eum acti solutus vinculis & cathenis, ut dicitur tex. in consli. regni inci. si dāna clādestina, & ibi per gl. & Affli. in verbe, soluti tormētis. & eo ibidem existente debent legi, & particulariter declarari eidem inquisito dicta capitula, & super unoquoque ipsorum debet scribi eius responsio in pede uniuscuiusque, iuxta practicam datam per Affli. in d. consli. si dāna clādestina. in nono nota. & docet Marf. in sua praxi. nu. 1. §. constante. & lectis eidem omnibus capitulis, ac scriptis. ut supra & annotatis omnibus eius responsionibus, in fine capitulorum scribi debet actus litis contestationis. ¶ Eius autem forma est. Quarto Februarij an. 1553. instante regio procuratore fiscali presentia

capitula fuerunt exhibita & presentata, lecta, & divulgata de verbo, ad verbum, inquisito constituto corā magnifico Straticoto civitatis Salerni, pro tribunali sedente ad hunc actum, isq; idem inquisitus solutus vinculis & cathenis. & quisi super eis & unoquoque ipsorum interrogaretur litam contestando et animo contestandi, respondit prout in pede eorum et uniuscuiusque ipsorum continetur. immediate autem tū debet dari terminus per iudicem eidem inquisito ad faciendum omnes et singulas defensiones, quas habet et habere poterit, et fisco debet acceptare omnes confessiones, mendacia, et variationes dicti inquisiti, si et quatenus pro se faciunt. et non aliter nec alio modo, et e contra reuocare omnes, et quascunque confessiones et propositiones, ac instantias quomodolibet sibi noceas, et nō aliter nec alio modo. ¶ IVD. Quid ergo importat illa verba, solutus vinculis & cathenis? an q̄so sunt de substantia litis contestationis? ¶ IVD. Illa profecto verba sunt magis importantia, quia si reus confiteretur aliquid in capitulis, quum esset in vinculis et cathenis, posset allegari per uim et metū tormentorū extortū. ut in d. consli. si damna clandestina. et ibi Affli. item ex alio, quia contestatio impeditur per metum, et esset ipso iure nulla dato metu, secundum Gul. de Cu. et doct. in l. 1. C. de lit. cont. et Pet. de Su. in l. 2. in fin. ff. de iudi. ¶ FIS. Sed pone casum, quod reus in iudicio constitutus non vult litem contestare, nonne eo casu cogetur et certe, sic, ut habetur in tex. in c. 1. & c. tua. ut lit. non contestata. et ibi. gl. et Cy. in l. 1. C. de contest. lit. in 7. q. et ibi Bal. in 5. q. et Alexan. in l. si finita. §. Iulianus. col. 1. ff. de p̄dam. i. fec. et habetur per Affli. in consli. peciale. et posset cogi per impositionem pœnarum pecuniarum, & etiam per torturam; ut habetur per Bal. in l. accusatorem. C. qui accu. non possunt. et tu dixisti infra in tertia parte tertiæ partis. ut ibi; & tamē litis contestatio facta isto modo valet & tenet, ergo quomodo procedunt, que dicta sunt supra? ¶ IVD. Non nego, quin etiam litis contestatio possit fieri per eum uiribus prætoris compulsam in casu, quo noluerit ipse litem contestari, attan en posito casu, quod aliquid confiteretur, esset necessaria

cessaria ratificatio. quia uideretur facta confessio per metum & comminationē pœnarum & torturæ. & ideo bene ad cautelam fuit prouisum, ut apponantur illa uerba, de quib. supra dictum fuit. ¶ FIS. Vtrū in casu, quo proceditur ad quarelam, requiratur de necessitate, ut fiat contestatio litis per reū in presentia accusatoris, sicut requiritur in civilibus. ¶ IVD. Dicas, q̄ nō, quia in criminalibus absente accusatore iudex ex officio p̄cedere potest, & in terrogare. ut l. 2. C. de aboli. & l. quamuis. C. de adulter. tradit Bar. in l. is, qui reus. ff. de pub. iud. & Bald. in l. 1. C. qui accusa. non pot. uerf. sed hic occurrunt, & idem tenet Bald. in l. 1. C. de litis contest. & firmat Maria. Soc. in c. olim inter. de lit. contesta. nu. 65. in si. & uide Ang. de Areti. in libro malef. in uerbo, hæc est quedam inquisitio. §. col. ¶ FIS. Vtrū reus inquisitus possit respondere in capitulis hoc mō, nego me esse culpabilem? ¶ IVD. Bart. in leg. 1. §. accusationem. ff. ad Turpi. dicit, q̄ nō dēt admitti talis responsio quia, reus debet respondere super facto, utrum fecerit, an non fecerit id, super quo accusatur, non autem, utrum illud sit culpabile, an nō culpabile. quia hoc spectat ad iudicem, ut in d. §. accusationem facit, qd̄ no. in cap. fina. de purga. cano. & sequitur Bal. in l. unica. C. de lit. cont. in 8. q. & firmat idem Matia. in d. c. olim inter. nu. 87. in fin. & dicit esse perpetuū notandum. ¶ FIS. Vtrū semper requiratur, ut contestatio litis fiat in dice sedente pro tribunali, & aliter facta an ualeat, ¶ IVD. Dicas, q̄ ad ualiditatem litis contestationis requiritur, ut fiat iudice sedente pro tribunali, ut est tex. in d. capi. olim inter. & per tex. in l. 1. C. de lit. contest. & lrem non nouam. §. patroni. C. de iudi. & firmat idem Maria ubi supra. nu. 75 & aliter facta non ualet. & iō esto cautus, ut semper apponi facias dicta uerba. ¶ FIS. Quid si reus responderit in aliquo capitulo, quod mentitur, qui hoc noluerit dicere, an dicatur litem contestari. ¶ IVD. Dicas, quod sic. secundum Bald. & docto. in l. turpia. ff. de leg. 1. r. & est notandum, quod plurimos uidi reos ita respondere, & esse sciendum, quod plures effectus parit litis contestatio. ¶ Et primus est, quia si

redem teneri, quia aliis regulariter nō tenetur. secundum Bar. in l. senatus. ff. de offi. p̄sidis. & no. per docto. in l. 1. C. ne ex delict. defunct. & Barto. in l. quid ergo. §. pœna ff. de infami. & Alexan. in l. absentem. ff. de pœn. & ibi habes, in quibus casibus hoc procedat. ¶ Secundō operat̄, quia lite contestata currit instantia. secundum Bal. in l. properandum. in 5. col. C. de iudi. & ante litem contestatam non currit. Et ¶ an lapsa instantia ulterius audiatur accusator uel fiscus, uel restituatur in integrum, uide Gramm. in noto 31. per totum, ubi pulchrè. & uide Capi. in decisio. 206. incipien. in causa, & cetera. ¶ Tertio operatur, quia facta litis contestatione, & elapso biennio expirat fideiussio de iudicio si fli. cum clausula, toties quoties, secundum Affli. in consli. saepe contingit. la. 2. sectio do. not. ¶ Quarto operatur, quia sine contestatione litis non potest procedi ad torturam, ut dixi in tertia parte tertiæ partis nu. 49. & intelligas regulariter. ¶ FIS. C. Quod si agitur de periurio contra aliquem & a die litis contestatæ elapsum est biennium, & sic instantia est perempta quo ad periurū, cū sit causa criminalis, an possit nō obstante peremptione instantiæ prouideri & pronuntari super dubio, & v̄ dicendum, quod non. quia stante lapsu biennij a die litis contestatæ super causa criminali, perēpta instantia ipsius causæ criminalis principalis, intelligetur peremptum omne ius proueniens ex ea. quia causā principalis debet attendi. si quis nec causam. ff. si cer. peca. & sic ciuilitas seu iudicij ciuile nō est amplius in cōsideratione, aliās sententia esset nulla, ut per docto. in l. properandum. de iudi. ¶ Et pro confirmatio opinionis prædictæ adducitur, quod si in libello plures conueniuntur, unicum est iudicium, & vnica instantia, & indiuidua pari formiter sententia. l. in hoc iudicio. ff. fam. l. hercicestida. ita si in libello sunt plures actiones, instantia vnica & indiuidua dēt esse, & sic stante unitate cā, non potest dici in parte perempta, & in parte non. ¶ Tertio confirmatur, quia accessoriū sequitur naturā sui principalis. c. accessoriū de regu. iuri. in c. l. non dubium. C. de legi. l. in l. 1. §. si quis ita. ff. de uerbo. obli. g. sed causa ciuilis est accessoria ad crimina

nalem perituti, quæ est principalis, & principaliter intentæ; ergo ea sublata, & sic perempta instantia illius principalis sublata est accessorium. & quod causa criminalis sit principalis, patet ex ordine libelli, quia præponitur, quia ordo scripturæ est attendendus, secundum Bal. in l. aduersus. C. de viur. & in l. i. C. de subli. hoc est, quod dixit Bart. in 1. consi. C. colum. fina. quod si reperitur duo instrumenta scripta in eadem charta, præsumitur prius factum & scriptum illud, quod præcedit ex ordine scripturæ & habetur per Bal. in l. si duas. ff. de excu. tut. † Præterea si instantia non esset perempta etiam quod ad ciuilitatē, & sequeretur absurdum: quod nec instantia quod ad criminalitatem esset perempta cum sit indiuidua, ut dictum fuit, & sic principale reciperet confirmationē ab accessorio, quod esset contra. l. quod per manus. ff. de iure co. di. & contra omnia iura cantantia, quæ elapso biennio instantia causæ criminalis est perempta. † IVD. Sed præmissis non obstantibus contrariam sententiam de iure p. b. biliores esse existimo: & sic, ut licet posset dici perempta instantia quo ad caput criminalitatis: non tamen quod ad caput ciuilitatis ex infra dicendis. & primò, quia licet de iure communi non poterat agi criminaliter, & ciuilitate in vno eodēq; libello & tempore. l. i. C. quando ciuilis actio præiu. cri. tamen hodie propter clausulas cōsuetas apponi in instrumentis, uel propter pactum habitum inter partes, potest agi simul & semel ciuilitate & criminaliter, secundum Afflic. in consi. si ciuilitate, dum dicit ibi; sū. 20 pta est ista practica. † Et semper, quando agitur de periurio, agitur criminaliter & ciuilitate, & in primo tractatur de pena periurij; in secundo de solutione. unde sequitur, ut si in libello contineantur plura & diuersa, tot censentur esse libelli, quot sunt capita in eo contenta, & tot dicantur esse instantiæ, & non unica; secundum Bal. in l. edita. C. de eden. uersic. 14. quare, dum dixit, quod si in libello contineantur plura, & sic fiat cumulatio, an dicatur una instantia, an plures, & distinguit; aut loquitur de unitate collectiua. & est una instantia, sicut vnus libellus; aut de unitate specificæ, & tunc sunt plures instantiæ; & ita plures considerantur. & effectus erit, dicit ipse; si

plures instantiæ considerantur, si vnus crimen est liquidum, super eo potest pronuntiarī, & instantia diuidi potest, sic ergo in casu proposito dicendum est, ut licet perempta sit instantia quod ad vnum caput criminalitatis; non dicatur tamen perempta quod ad caput ciuilitatis longè diuersum ab eo cum capita iam sint specificata & cæ sunt diuersæ; & ita videtur tenere Alex. in leg. 21 scire debemus de verb. oblig. † Et ad confirmationem prædictorum adducitur doc. Bars. in leg. de vnoquoque. ff. de re. iud. ubi dixit, quod si plures accusantur in vno libello, vna sententia potest inferri contra vnū, salvo processu contra alios; & sic instantia diuidi potest, quæ erat unica. quanto igitur fortius dicendum est in casu nostro, in quo considerantur duæ causæ, & duæ instantiæ & una stat de per se ab alia, & sic vna sublata non intelligitur alia sublata vel 22 perempta. † Præterea quando sunt de eadē quæ principales simul iunctæ, vna non dicitur depedere ab alia & sic in eis non consideratur principale & accessorium, neque quod principaliter actum est; ut eleganter dixit Hippo. de Marfil. in tit. de fideiuss. num. 3. sed in materia nostra cæ sunt coræuales & separatae, ergo vna non depedet ab alia, ut probatur per doctri. Bart. in d. l. i. C. quando ciuil. actio. dum dixit, quod vna sublata, alia non tollitur, ergo sequitur, quod vna non est accessoria ad aliam, sed sunt æquæ principales, & tenendo istā partē breuiter respondetur ad allegata in contrarium: & quod ad primum, in quantum dicitur, quod debet attendi illud, quod principaliter agitur, respondetur, quod illud procedit, quando cau. æ non essent æqualis potentia, ut dictum fuit: nec obstat illud, quod dicitur secundo per tex. in l. in hoc iudicio ff. de her. quia ille tex. procedit, quando plures sunt conuenti, & omnes comparant, ut sic contra omnes possit determinari, uel in fauorem omnium; & tunc instantia vnica diuidi non potest, nec sententia; secus autem, si aliqui essent absentes, diuiditur enim tum instantia & sententia. l. non idcirco. ff. de iud. sed materia nostra continet duas causas separatas, & principales & coræuales, ac duas instantias non respectu unitatis collectiue; sed respectu, quia sunt omnia separatim i libello specificata; & sic

vna

vna ab alia separari & diuidi potest, nec obstat aliud, quod accessorium sequitur naturam sui principalis, nam in casu proposito non datur principale & accessorium, ut dictum fuit, sed omnes causæ sunt æquæ principales, & diuersæ, & diuersæ instantiæ, nec habet obstat aliud, in quantum dicebatur, quod attenditur ordo scripturæ: & per ordinem apparet, quod principaliter est intentata causa criminalis: & quod sic illa sit potentior, unde ea sublata, omne sequens tolli debeat, nam responsum fuit, quod illud procedit, quando non daretur æqualitas causarum, sicut in casu nostro, quia tunc non procedit illud, quod dicitur, quod debet attendi, quod principaliter agitur, & sic limitatio erit ad dictam. l. si quis nec causam. ff. si cer. pe. ut per Hippo. in d. nu. 63. præterea ordo scripturæ non est attendendus, quia constat de mente disponentis. l. nec enim. ff. de solu. Barto. in l. cum prætor. §. fidei. ff. de lega. 3. sed iam constat, quod istæ causæ sunt separatae & coræuales, & sic instantiæ, per doctrinam Bal. in d. l. edita. & per Alex. in d. l. scire debemus. † Quinto operatur litis contestatio, quia per eam proceditur via proponendi exceptiones dilatorias aduersus accusationem & inquisitionem, secundum Marfil. in l. i. numero. 15. 24 ff. de quest. † Sexto operatur, ut si vnus ad quem spectat de iure vnus accusandi, postquam accusauit & litem contestatam fuit desistat, alius ad accusandum non admittatur, ut probat text. iuxta gloss. in l. sepulchri viol. 25 lat. i. actio. ff. de sepulch. viola. † Et nota, quod etiam de iure regni in criminalibus durat instantia per biennium: ut habetur in ritu magna curiæ vicariæ incip. itē sextu. ut ipsa curia, ut instantiam. † Et secundum eundem ritum instantia etiam in criminalibus potest prorogari per regem, ut ibi habetur. † Septimo operatur, quia facta litis contestatione actio iniuriarum transit ad heredem, ut habetur in l. iniuriarum. ff. de iniur. l. si nomen. ff. de here. vel actio. vendi. & firmat Jacob. de Bellouil. in practi. ci. imi. in tit. de iniur. in verbo, quod dicitur reus malitiosus. in 12. colum. uersic. sed 28 nunquid ista actio. † Et est aduertendum, ne erretur, quod si inquisitio erit minor, die vno vel duob. ante examē debet ei dari curator ad litem, ut latè dicam in tertia

parte tertie partis, & ideo dixi dandum esse curatorem vno die antè vel duob. quam examinatur, & datur ei capitula, quod bene informatus de iurib. minoris possit rectè ei authorari, alias si eodem instanti, quod daretur, præstaret suam authoritatē, actus esset nullus, ut latè discernit Marfil. in practi. crimi. §. nunc videndum. nu. 3. quia esset prestare authoritatem absque causæ cognitione. † Est etiam aduertendum, quod facta litis contestatione debent inquisiti interrogari, cum habeant aduocatum, & procuratorem, & si dixerint non habere, debet eis provideri expensis curiæ, si sunt pauperes & mirabiles personæ; ut habetur in 30 consi. lege præsentis. † Et est aduertendum, quod hæc solennitates requiruntur in delictis grauib. non autem in leuib. quia in illis non requiritur ordo iuris, nec requiritur ut formetur processus, sed sufficit, si fiat mandatum, quod soluat penam, puta, si iudex inuenit ludentes talis, vel portantes arma, ut dicit Angel. de Aret. in libro male. in verbo. hæc est quædam inquisitio. 8. colum. & pro cōfirmatione eorum, quæ dicit Angelus, facit doctri. Barto. in l. diuus. 2. col. ff. de custodia reo. & in l. ædiles. per illum textum. ff. de via pu. & Bal. in l. si irruptionem. ff. si. regun. Felin. in c. veniens vlti. col. de testi. ubi tenent, quod in leuib. (vt si iudex vidit ludentes, uel portantes arma, & similia) potest iudex statim punire, & ei creditur. sed in contrarium in indiuiduo tenet Afflic. in consi. intentionis in 9. q. Par. de Put. in lib. synd. in verbo, notorium effudit multa verba, videtur tamen sentire, quod sufficiat sola visio iudicis, ego autem consulo, quicquid sit, ut scribat in actis quod talis fuit annotatus ad penam, ex quo tali die per iudicē fuit repertus cum armis, vel ludens chartis, & habetur eius cōfessio vel depositio saltem vnus testis depositionis loco, licet in puncto iuris etiam si hoc non fieret posset ex prædictis sustineri id, quod iudex facit.

ET FACTA LITIS CONTESTATIONE DATUR TERMINUS AD PROBANDUM. Rub.

S P M M A R I V M.

1 Terminus ad audiendas defensiones, dandus est

100,

- reo, fallit in capto in flagranti crimine. num. 2. fallit in crimine læsa maiestatis ubi non datur in consilio rege. nu. 3.
4. Terminus debet dari secundum distantiam locorum.
  5. Terminum longiorem petens, si postea non virtur, puniatur.
  6. Nominans testes extra regnum, & ultra mare, debet facere depositum.
  7. Audiencia testium in criminalibus an committatur, quando testes sunt extra regnum, vel extra iurisdictionem.
  8. Terminum defensionis an possit reus renuntiare.
  9. Terminus vnicus datur in regno ad faciendas defensiones.
  10. Reus inquisitus debet reduci ad carceres inferiores, & dari licentia ei debet, ut possit cum advocato & procuratoribus colloqui.
  11. Terminus non datur fisco ad examinari faciendum.
  12. Terminus ad defendendum, & ad repulsam, an vnicus possit dari.

I V D E X.

- F**Acta igitur litis cōtestatione, vt dixi, de necessitate debet iudex dare terminum reo ad se defendendum & etiam si nō petatur, licet in ciuilib. sit contrariū, vt habetur in l. 1. ff. de fur. & l. rei. §. fin. ad diem. ff. de re mi. voluit Bartol. & Imol. in l. custodia §. 1. ff. de pub. iud. plenè per Afflic. in consti. pacis cultum. in §. not. in pri. q. & firmat Angel. de Aret. in lib. malefic. in verbo. qui iudex statuit ter. ad eo defend. & Par. de Put. in lib. syndi. in verbo, condemnatio. & docet etiam Marsil. in praxi. crim. in §. nunc videndum in prin. & Quod quidem non procedit in capto in flagranti crimine per officiales ad hoc deputatos, & in notorio actus instantis, quia tunc nō datur terminus secundum Bal. in l. vt vim. ff. de iust. & iur. & dixi in verbo, item pluries captus fuit in flagran. cri. & in verbo, item quod est no. delinque. & Item fallit in crimine læsa maiestatis, vbi non datur terminus ad faciendas defensiones per iudicem absq; consultatione regia, vt dixi supra in verbo, item quod com. cri. læsa maiest. & Et est notandum, quod si nominantur testes, qui sunt in partibus distantibus, debet dari dilatio secundum distantiam locorum, &

- eo casu debet iudex dare iuramentum ipsi petenti, quod non petat animo differendi iudicium, sed ex necessitate fure defensionis, ut not. Afflic. in consti. causas alias in 2. not. & Et si petierit dilationem, & non vsus fuerit, punitur pecunialiter secundū regiam prag. quæ habet locum etiam in criminalibus, licet loquatur in ciuilib. secundum Afflic. vbi supra. Et si fortasse allegentur testes qui sunt extra regnum, debent nominari isti testes & iurari in super, nihil dolosè aut dici auragi debet, & debet fieri depositum, ut habetur per regiam prag. regis Ferd. inci. si quis petierit dilationem ultra marinam, & habetur per Affli. ubi supra. & IN. Quod si testes examinandi ad defensionem sunt extra regnum, vel extra iurisdictionem volentis eos examinare, an committatur ipsorum audientia? I V. Regulariter dicendum est, quod in criminalibus non committitur audientia testium, nisi senum & valerudinariozum, ut dicitur ritus magnæ curiæ vicariæ incip. item seruat ipsa curia, quod quamuis. & in consili. in pecuniarijs. tamen in casu proposito bene committitur, secundum Affli. in consili. inquisitiones. & in consili. iustitiariorum, & in consili. in pecuniarijs. & per Gramma. in consil. 41. & F I S. An termino defensionis possit reus renuntiare? I V. Reperio Angel. in lib. malefic. in verbo. qui iudex statuit ter. dicentem, se semper practicasse dictum Bald. in l. raptos. C. de epis. & cleri quod si inquisitus dicat se ex certa sciētia, & sciēs non habere defensiones, imò carere defensionibus. Iponat ob id renuntiat termino ad se defendendum, & quod tunc talis renuntiatio valet, aliās non ibi vide in contingencia facti eum, & plenissimè de hac questione videas per Marsil. in praxi. cri. §. examinanda, per totum. ad quem me remitto. & aduerte, quod ibi dicit Angel. procedere id, quod ipse dicit, si constat, nullam cōpetere defensionem, secus, si constat ei competere item si pōnitet reum de tali renuntiatione, potest se defendere, & ut ibi per eum. & Et est notandum, quod secundum practicam fieri regij consilij Neapoli, in criminalibus nō datur noua dilatio ad faciendas defensiones reo inquisito, sed bene admittitur reus absque alia vteriori dilatione aduerte

- rius probandum & se defendendum, etiam post publicationem, & quod ita seruat magna curia vicariæ, vt dicit Capi. in decisio. 1081. & Et est aduertendum, q. dato termino ad probandum, debet duci reus in carceres inferiores, & dari licentia, vt possit loqui cum procuratorib. & aduocato, & ordinari suas defensiones, aliās grauaretur, vt docet Marsil. in praxi. cri. §. postquam. nu. 115. in fin. & Item est aduertendum q. si reus dixerit, quod sentētiatur ex eisdem actis, in casibus, in quibus potest renuntiare defensionibus, fiscus non potest petere terminum ad examinari faciendum, & si petierit, nō debet dari, vt dicit ritus magnæ curiæ vicariæ, incip. item seruat ipsa curia raro. 12. & Item est aduertendum, quod non potest per curiā dari vnicus terminus ad probandum, & reprobandum testes, & sic ad repulsam, secundum Card. post glos. in cle. sape. §. quia 11. q. de verbo. signifi. & hoc, nisi de voluntate inquisiti renuntiantis futuræ repulsæ, vt dicam infra in verbo. concedatur repulsæ, & est ratio, quia sunt diuersi termini, sed licet hoc sit verum, tamen bene potest iudex cōcedere repulsam, quæ incipiat currere finito primo termino, quia licet ofscium iudicis cōquiescat pendente dilatione, tamen ea pendente potest dari alia, quæ incipiat prima finita, secundum Barto. in l. quandiu. la. 3. ff. de acqui. hære. & ibi Bald.

DETUR COPIA CAPITULORUM INQUISITIS. Rub.

S Y M M A R I V M.

1. Copia capitulorum debet dari inquisito, & debet dari gratis, ibidem.
2. Capitula quæ eliciuntur ex repetitis, debent esse esse conformia cum istis repetitis.
3. Capitula debent esse clara, & non obscura.
4. Copia capitulorum non datur in crimine læsa maiestatis absque consultatione regia.
5. Copia repertorum datur habitis testibus pro repetitis.
6. Inquisiti non potest de omni delicto.
7. Delicta indulgata, præscripta, vel senentiata, non debent capiulari, nisi ad aggravandum.
8. Exceptio, quod non potest ex officio procedi, est amittenda, alia appellatio, & debet oppositi.

ni ante litem contestatam. nu. 9.

10. Stylus quomodo probetur.
11. Aditio in capitulis quando possit fieri.
12. Socij & complices nominati in capitulis absque nominibus & cognominibus, debent de clarari.
13. Terminus non currit, donec discipatur super exceptionibus oppositis.

Q I V D E X.

- P**erfecta iam litis cōtestatione, & cōcesso termino ad probandum, debet dari inquisito copia capitulorum, ad hoc, vt valeat & possit se defendere. Sunt autem capitula illa, quæ eliciuntur ex omnib. repetitis indicijs, & probationib. existentib. contra inquisitum, quorum formam supra demonstrasti, tu Fisce, & in regno est generalis practica, quæ passim vbiq; seruat, quod non datur inquisito copia ipsorum repertorum, maxime reluctantē fisco, licet plura sint prodita iura in hoc tam communia, quàm municipalia (si municipalia dici possunt consili. capitula, & prag. regni) de quibus mentionem facit Pet. de Monfort. in c. subiungendo, & Affli. in consili. hi qui, & in consili. si damna clandestina, quæ referre potius laboriosum vñ, quam expediens, licet repetitis testibus parte citata, & sic legitimo processu, vel habitis testibus pro repetitis debeat dari, ut habetur per Capi. in decis. sac. re. ennf. Neap. 74. incip. in causa Francisci de Serino, & ideo inoleuit practica, q. quando inquisitus, desiderat copiam repertorum, ad hoc, ut melius & validius possit formare & patrare suas defensiones, solet instare pro dicta copia, & dicere, quod habet testes curiæ p. citatis, iuratis, & legitime repetitis, eo etenim casu, vt dixi conceditur dicta copia, cum cōgrua ratio assignari neq; cur denegari debeat non habitis testibus, pro repetitis, indifferenter cōceditur & datur copia capitulorum, in quibus continentur omnia reperta, & de hoc vide Par. de Put. in lib. syndi. in verbo, inquisitio, ver. & aduerte. vbi dicit non dari copiam repertorum, sed capitulorum & an debeat dari etiam non petente reo, Mar. in praxi cri. §. nunc videndum dicit, quod sic, maxime, si reus est iustus. nu. 3. & sequen. & debet dari semperibus querens

270
 270
 tis uel inquirentis ad exemplum libelli in
 ciuili. Angel in verbo. qui iu. vt supra pro
 tri. sed. † Et quia poterit esse, quoddam
 iudices in capitulis non ponant omnia re-
 perta, ut fieri debet, & vt tenentur iudices
 moleuit practica generalis in regno, quoddam
 protestantur inquisiti, quoddam si, & quatenus
 capit, nō correspondent cū repertis, vel de
 uiauerint, aut defectiua quoquo modo fue-
 rint, quōd de eis nulla habeatur ratio, nec
 consideratio aliqua, nec eisdem, nec inquisi-
 sitio possunt obesse, & est utilis & necessa-
 ria practica, copia enim capitulorum de-
 bet esse conformis cum exemplato ut l. si
 quis ex argentarijs. §. pertinere. & ibi Bar.
 ff. de edend. & uoluit Angel de Aret. in lib.
 malef. in vers. qui iudex, ut supra pro tri.
 3 se. in princ. † Et similiter, quia multoties
 solent formari capitula obscura, non con-
 tinentia eas qualitates, quæ in eis requi-
 runtur, vel aliter (quo casu commodè non
 possunt patrare defensiones) inoleuit simi-
 liter practica, ut inleatur & petatur, quōd
 declarantur dicta capitula alijs potesta-
 ri contra quos decet, de omnibus sibi dicitis
 protestari. & quōd interim terminus
 non currat. & debent de iure declarari,
 quia in criminalibus debet factum clarè
 proponi, secundum Bald. in addi. Specula.
 in tit. de actio. & peti. vers. licet item, quia
 actor tenetur declarare libellum incertū.
 secundum Doct. in l. inter stipulantem. §.
 1. ff. de verbo. oblig. & Barto. in l. si quis in
 4 intentione. vers. querit glos. ff. de iudi. † Et
 licet supra dixerim indifferentem dari co-
 pia capitulorum, tamen non procedit in
 crimine læsa maiestatis, quia non datur
 absque cōsultatione regia, ut dixi supra in
 uerbo, item commisit crimen læse maiesta-
 tis. & idem est in notorio, vt dixi supra in
 uerbo, item quōd est notorius delinquens.
 5 † Item est aduertendum, quōd multoties
 solent haberi testes pro citatis, iuratis, &
 legitimè repertis, ut habeatur copia re-
 pectorum, præter testes absentes & mor-
 tuos. an uerò possit fiscus iurare, vt non
 detur cum dicta reservatione, nisi omnes
 habeantur pro repetitis & iuratis, & in hoc
 dicas, quōd sic, & ita uidi seruatum, & ser-
 uari in magna curia vicaria, licet Salerni
 & in sancto Seuerino contractum serue-
 tur, qui datur copia rectorum etiam cū

dicta reservatione. & qualitate, & in regia
 proninciali audientia indistinctè datur di-
 cta copia rectorum, etiam non habitis
 testibus pro iuratis & repetitis, sed uidetur
 posse dici, quōd dicta reservatio debeat ad-
 mitti, & quōd debeat dari, tunc copia re-
 pectorum, quoniam cessat tunc ratio, qua-
 re denegatur copia rectorum, quæ est, vt
 per inuisitum non fiat fraus, ut testes an-
 tequam repetantur, discedant de ciuitate,
 & sic, ut repeti minimè possint, habitis er-
 go pro repetitis cessat illa ratio, & licet ab-
 sentes & morui minimè pro repetitis ha-
 bentur pp illam reservationem, illud ta-
 men non debet obstare, quin debeat dari
 copia rectorum admissa illa seruatione,
 maximè quōd ad mortuos, qui repeti mini-
 mè possunt, nec in eis uiget timor suborna-
 tionis postquam mortui sunt, & sic cessat
 ratio prohibitionis ex generali practica
 de nō dandis repertis, & similiter dicerem
 de absentibus, intelligendo de illis, qui
 longa absentia absuturi sunt, ex quib. non
 possit retardari expeditio causæ propter
 eorum non repetitionem, vt dicam in uer-
 bo. repetantur testes licet sit maius dubium.
 6 Insuper aduertant reorum ad hoc, vt di-
 ligenter percōtēnt & inspiciāt capitula for-
 mata cōtra suos cliētes inquisitos, & si uide-
 rēt fortè capitulari aliqua delicta, inquit,
 ex officio nō pōt formari inquisitio, exci-
 piāt & opponant de hoc. & petant ante oīa
 prouideri super dicta exceptione, quia de
 omni delicto non potest inquiri, & tenen-
 tur iudex super hoc interloqui, ut docet
 Angel. de Aret. in lib. malef. in uerbo, hæc
 est quedam inquisitio 3. colum. in si † Item
 si capitulentur delicta indultata, composi-
 ta, transacta, uel sententiata, opponatur ex-
 ceptio indultus, compositionis, transactio-
 nis, & rei iudicata, & etiam per scriptio-
 nis, & aliter, vt supra disserui in uerbo,
 audiantur exceptiones proponendæ per
 eos, quia he exceptiones, competunt etiam
 aduersus accusationem, competunt etiam
 aduersus inquisitionem secundum Bart. in
 l. 2. §. si publico. ff. de adul. & oppositis di-
 ctis exceptionibus debet prouideri super
 8 eis ante omnia. † Et quatenus supra dixi,
 posse excipi & opponi, quōd non potest
 ex officio, procedi & inquiri, est adeo uer-
 rum illud, vt si iudex nō obstat exceptione.

271
 271
 nē ad ulteriora procedat, possit appellari,
 si modo causa, propter quam allegatur,
 non possit ex officio procedi, esset, iusta, &
 impediret processum secundum Bal. in l. 2.
 C. de epi. audien. quem refert & sequitur
 Ang. Arc. in li. male. in uerbo, hæc est quæ
 9 dam inquisitio. in ulti. col. † Et aduertē-
 dum est, quod dicta exceptio est dilatoria
 & debet opponi ante litem contestatam,
 & antequam nomen rei sit receptum inter
 reos. ut l. si maritus. §. præscriptiones. ff.
 de adulter. & dixi supra in d. uerbo, audian-
 10 tur exceptiones. circa finem. † Illud etiā
 prætermittendum minimè putauī. quum
 multoties per reos solet allegari aliquis
 stylus, ut circa dationem copiarum rectorū,
 uel alia, quod in eo casu debet iudex leua-
 ta uoce ex suo uero officio pro sua infor-
 matione interrogare procuratores, & alio
 circumstantes, & litigantes cum iuramen-
 to. & in actis eorum relationem & deposi-
 tionem scribi faciat ut notabiliter dicit
 Barto. & Floria. in l. 3. §. si. ff. de testib. & in
 specie reportauit Ange. de Arc. in lib. ma-
 lef. in uerbo, nec non ad quærelam. in
 11 col. 14. circa. si. † Item est aduertendum,
 quia ut plurimum solēt iudices maleficio-
 rum post datam copiam capitulorum adde-
 re aliquam qualitatē in capitulis: nam
 hæc additio nō potest fieri, nisi citato reo,
 & ante litem contestatam, quando est talis
 qualitas, quæ alterat delictum capitularū
 per prius, & facit plus ipsum puniri. uel fa-
 cit eum reduci in aliam speciem delicti: se-
 cus, si qualitas adiecta non alterat, ne trā-
 format quia potest fieri usque ad senten-
 tiam exclusiue, citato tamen reo. ut bene
 congerit Ange. de Arc. in lib. male. in uer-
 bo, qui di. iu. addi. & detra potest etiā quā
 docunque addere, & in priori casu dum-
 modo contestatur lis super dicta additio-
 12 ne. † Item est ulterius aduertendum, quod
 multoties in capitulis solēt nominari alij
 socij participes, mandantes. uel mandata-
 rij, uel alij cōplices. (dicendo uerbi gra-
 tia, quod dictus inquisitus associatus cum
 alijs, uel ad mandatū alterius. & simili-
 bus modis commisit delictum) quo casu
 potest inquisitus petere, ut nominentur in
 specie illi complices, socij mandantes,
 uel mandatarij, quia commodè non potest
 suas patrare defensiones, & debet decla-

rari & nominari per curiam, ut consiliū
 Marf. in cons. 49. & 50. quōd est valde no-
 13 tandum. † Item est sciendum, quōd oppo-
 sitis prædictis exceptionibus. seu altera ip-
 sarum, donec super eis non fuerit debite
 prouisum. non currit nec currere incipit
 terminus datus ad faciendas defensiones.
 secundum Bal. in l. quādiu, la. ultima. ff. de
 acquiren. hæredi.

¶ ET DEMUM REPETANTUR testes curiæ. Rub.

S Y M M A R I U M.

- 1 Testes repeti debent parte citata, ut faciant
 iudicium, & debent repeti coram iudice,
 & non coram actuario. numero 2. nec potest
 alteri demandari. numero 3. & qualiter de-
 beant repeti. numero 4. & an quando possint
 addere uel detrahere ex eorum depositioni-
 bus. numero 5. & an testes probant, si sint
 mortui ante repetitionem numero 6. & an
 probent testes si dicant in repetitione, se non
 recordari. nu. 7. & an debeant testes repeti, eis
 non lecta depositione. numero 8. & nume-
 ro. 13.
- 9 Testes debent reddere causam scientiæ etiam
 non interrogati.
- 10 Testium repetitio non impedit expositionem
 causæ.
- 11 Testes possunt repeti post publicationem in cau-
 sa, si non deposuerint, an uolunt sit mortale,
 an non.
- 12 Testes non possunt repeti post citationem ad di-
 cendum.
- 14 Testes an possint dicere in repetitione se nō ita
 dixisse, si se subscripserunt in priori examine.
 & si possunt ita dicere, illis ne, an actis sit
 credendum. nu. 15. 16
- 17 Testes si in repetitione uariant, an probent.

¶ I N D E X.

1 Dato uero iam termino ad proban-
 dum, quia testes examinati ad in-
 formationem curiæ non probant, nisi
 recepta nuntur parte citata ad uidendum iu-
 ramenta testium: ideo debent iudices il-
 lico citari facere testes, & parten, ad eorū
 iuramenta uidendum, licet hoc non pec-
 dat in disubato: ib. stratum, in insigni-

bus latronib. in crimine læsæ malestatis. & falsarij ut dixi in tertia tertiæ partis. num. 10. cum sequentibus, & ut etiam docet Marf. in praxi. crimi. in §. nunc uidentum nu. 29. & pucher per Ange. de Arcti. in lib. malef. in verbo. fama publica. 2. col. 2. Et hæc repetitio debet fieri coram iudice, non coram actuario, ut in auth. de testi. §. & quoniam. iuncta. glo. in verbo, obseruationibus col. 7. l. & quoniam. & aucte. apud eloquentissimum. C. de fi. instru. & dixi in tertia tertiæ partis. Nec alteri potest demandari repetitio prædicta, quia causa meri & mixti imperij non potest delegari. l. r. ff. de offi. eius cui man. est iuri. quod est veri; nisi ex iusta causa, ut puta, si testes sint alterius territorij, & non subiecti ut supra dixi in uerbo, & detur terminus ad pbandū, vel nisi esset iudex impeditus iusto impedimento absentiæ vel infirmitatis, vel alia iustissima causa, secūdu Ang. in li. malef. in verbo, qui in. statuit ter. nu. 2. 3. ut et dicit Mar. in d. §. nunc uidentum nu. 30. Et talis repetitio debet fieri per iudicē legendo unicuique testi depositionē suam separatim ab alijs testib. & in secreto, ne unius depositio per aliam fabricet; ut per Dantelē inductum est, ut ca. nos item Daniel. 2. questio. 7. & lecta depositio ne teneat, scribatur actus repetitionis hoc ordine, die, & coram &c. talis testis cum iuramento interrogatus & examinatus supra dicta informatione, & tota causa? & quicquid inde, dixit che sopra tal causa: è stato secōdo se recorda maltra? volta examinato, ala quale examine se refere. & lecta eidem dicta sua depositione facta sub die &c. & incipit, &c. & finit, &c. ac ei diuulgata, ut iacet de uerbo ad uerbum. dixit; che quanto in ep̄a se contene. è vero & uerissimo; & quello ratifica accepta & emologata. de uerbo ad uerbum, sic de loco, tempore, & causa sciētiæ. &c. Et si testes in suis depositionibus aliquid addunt vel detrahunt primis depositionibus, releuant; uel aggrauāt inquisitos, ut per Cap. in decisio. 61. & c. per tuas. & in Abb. extra. de test. nam possunt corrigere dicta, & depositiones suas a primis depositionibus. ante publicationem, & confrontationem; nec habet docere de errore; ut per Abba. in capi. præ terca extra. de testib. cogen vel antequam

testes loquuti fuerint cum parte producēte secundum Inno. in ca. cum dilecti extra de accusa & eadem die, qua deposuerunt, possunt se corrigere, priusquam fuerint loquuti cum parte, secus autem ex interuallo, ut in authen. & qui semel. in. gl. in uerbo, productionem. C. de pro. f. F I S C V S. Quid si testes antequam repetantur, mortui fuerint, an probent? f. IVD. Tex. in l. fi. C. de testi. & ibi Paul. de Cast. tenet, quod probant, saluo iure legitimo ipsi reo opponendi contra personas & dicta testium. & ita firmat Ioan. Mille. in sua praxi, fol. 84. numc. 17. Sed in criminalibus non credo procedere istud dictum ad plenam probationē, ideo cogita f. F I S. Quid si aliquis testis dicat in repetitione, se nō recordari an uideatur dictum ipsius? f. IVD. Ioan. Mille. in sua praxi, fol. 83. in gl. non recordaretur. dicit quod non, sed sustinetur. & dicit probari in l. cum precibus C. de proba. & per Bart. in l. in excendis. C. de fi. instru. in uers. quæro. quid si testes. Adde, quod si recte inspicatur doctrina Bart. nō facit ad propositum nostrū, quia loquitur, quando testes in instrumento descripti dicunt, se non recordari, quod tunc sustinetur instrumentum. nec inualidatur. & est ratio in eo casu, quia instrumentum remanet ualidum autoritate publicæ scripture, & testes dicentes, se non recordari, non contradicunt instrumento. unde fat erit si nihil adducatur contra ipsum instrumentum, quod non sit uerum uel quod sit falsum, uel aliter. in casu autem nostro testes non probant, nisi repetantur, unde si repetiti dicant se non recordari, coram dictum corruit, remanet depositio non repetita, & facta non uocata parte, & etiam elisa per illa uerba, non recordari. & sic uidetur dictum Io. Mille. non procedere sed Bald. in l. fi. prima col. in fi. C. de re iudi. uidetur tenere id quod dicit Ioan. Mill. loquitur tamen in ciuilibus. f. F I S. Vtrum testis cogatur se repetere. ei non lecta sua depositione? f. IVD. Hanc questionem late examinauit Boer in decisio. 108. in prima parte & tandem post multa uidetur firmare, quod non, sed quod debeat eidem legi sua depositio. f. Item debet curare iudex, ut semper interroget testes de causa sciētiæ, quia sicut testes etiam non interrogati in

criminalibus ad plenam probationem faciendam debent reddere rationem suorū dictorum secundum Sali. in l. fi. C. de probat. ita etiam ad faciendum iudiciū ad tutam, secundum Marf. in praxi. cri. §. diligenter. num. 3. 1. f. Et nota, quod in regno extat pragmatica, qua cauetur, quod expe ditio causæ criminalis nullatenus retardetur prætextu testium curiæ non repetitorū; ut habetur per Grammat. in decis. 28. 1. inci. magnificus nu. 6. f. Et est notandum, quod si testes examinati super uulnere nō deposuerint, an sit uulnus mortale, an non possunt post publicationem in causa repeti secundum Affli. in consti. terminū uitæ. 12. uer. sexto quæro. f. Est tamen notandum, quod post citationem ad dicendum, & post pronuntiarum in causa, minime, pot. fieri repetitio testium, ut habetur per Gram. in dicta decisio. 26. & in decisio. 35. per Cap. circa finē incip. in causa magistri Antonij. f. Item est aduertendum quod non ualeat repetitio testium, nisi formaliter sit facta. uidelicet lecta eisdem eorum depositione, ut supra dixi, & ea subscripta per prias manus ipsorum, si scribere sciūt, uel salte per signum crucis, quatenus nesciunt scribere, & in hoc aduertas, quia multi decipiunt, quia non lecta depositione dicunt se scibus, an referant se ad priora dicta, qui dicunt, quod sic. nam talis repetitio non ualeat, ut uidetur uelle Bald. in l. fi. C. plus ual. quod agi. 14. f. Et an testis qui se subscripsit in priori examine, possit nunc in repetitione dicere, se non ita dixisse, uide Gramma. in con si 47. in causa honorabilium, & ultra cum uide tex. l. Caius. ff. de pigno. actio. & Salic. in d. l. fi. C. plus ual. quod ag. Et an dicto casu credatur magis actuario, quam testibus, uide per Gramm. ubi supra, & Cap. in decisio. 61. num. 3. in causa magnifici Carafelli. & quod si testis est notabilis persona actuarius simplex scriba, ibidem per præfatos, ubi sit communis distinctio, quod aut tractatur ad puniendum teste accusato de falso, & creditur potius testi, aut tractat ad sciendum, cui potius debeat credi, cui in ipsa causa debeat itari, & tūc statur potius notario. f. Ego autem quando calus mihi contingeret, ex quo ex depositio ne sua resultat quoddam iudicium, quod

testis ille scit ueritatem, & nunc eā uult occultare. examinarem ultra aliquos testes de uerisimilitudine illius primo dicti, nunc negari, & quod uerissimè est illud dixisse, quia uerissimè poterat, & potest scire ueritatem, & illud, quo dixit, & de bona fama notarij, & istis probatis subijcerem illum testem tormentis per ea, q̄ late dixi in uerbo, item capiat informationem. f. Quid autem si testes nariāt a primo dicto? Bald. in l. fin. C. de re iud. dicit, q̄ primum dictum corruit ex eo, quia primum dictum est nullum abique repetitione & cum sint in repetitione uarij, nec primo, nec secundo standum est. Nota quod testis uocatus seu nominatus ad testimonium, eo ipso uidetur approbatus, & debet examinari. Bald. in l. data opera. C. qui ac. non po. 12. col.

¶ RECIPIANTVR DEFENSIONES REORVM. Rub.

S V M M A R I V M.

- 1 Defensiones qualiter fiant, & quo ordine.
- 2 Immittitæ iudicium qualiter tollatpr.
- 3 Vulneratus qualiter probetur, quod non sit ex uulnere mortuus nu. 4. 5. 6.
- 7 Vulnerans aliquem, quem postea alius examinuit, an teneatur de occiso.
- 8 Defensiones etiam post sensentiam recipiende sunt, & ex officio iudicis ad defensionem possunt examinari testes. nu. 9.
- 10 Testes etiam non integri probant inducti ad defensionem.
- 11 Defensio necessaria qualiter probatur. num. 11. 13.
- 14 Defendendo occidens eum cui præstiterat cautionem de non offendendo, an puniatur saltem pena cautionis.
- 15 Defendendi causa semper præsumitur reuertere percussus primo.
- 16 Moderamen inculpæ tutelæ consideratur in rixa.
- 17 Defensio est permissa non solum pro se, sed etiam pro parte, & contra.
- 18 Pena mortis ex quibus excusetur.
- 19 Defensionem quos sunt species.
- 20 Homicidium commissum baculo, quomodo excusetur a pena mortis.
- 21 Statuto uelante, mod. possit occidi bannitus, a

- poterit occidi bannitus, cum quo erat facta pax.
- 22 Defensiones statim debeant reo dari.
- 23 Statuto stante, quod impudè occidantur banniti, an occidens bannitum indultatum, sed non cancellatum, puniatur.
- 24 Homicidium in rixa commissum quomodo excusetur.
- 25 Vulnerans qualiter excusetur num. 26.
- 27 Pauperi inquisitio debent fieri acta & defensiones gratis.
- 28 Mulieres deponentes in favorem reorum viri in favorem fisci vel querulantis deponentibus preferuntur.
- 29 Animus occidendi probatur, si aliàs solius sit de linquere.
- 30 Testes laici preferuntur clericis, si deponant ad defensionem.
- 31 Negativa coarctata loco & tempore, quomodo & qualiter probetur.
- 32 Interrogatoria dantur per curiam, sed non per inquisitum.
- 33 Accusatur, & de Mense Maij interfecit Titium, si probet, quod erat bannitus, & non probat, quod de Mense Maij, an absolvendus sit.
- 34 Delictum commissum per eum, qui probatur habere dilucidia intervalla in dubio præsumitur commississe quo tempore habebat dilucidia intervalla.
- 35 Insultus qualiter excusetur.
- 36 Blasphemia qualiter excusetur.
- 37 Adulterium quomodo defendatur.
- 38 Iudex laicus potest terminum statuere petenti remissionem ad ecclesiasticum, intra quem habeat producere ea, quæ intendit producere coram ecclesiastico, ut videat, si relevent.
- 39 Homicidium de nocte commissum quomodo excusetur.

Q I V D E X.

1. **O**mnibus prædictis, executis & gestis, debent recipi defensiones reorum, & sic exceptiones, & examinari testes super eis, aliæque iura admittenda admitti, sint que cauti reorum aduocati, ut semper istudeant indiciorum vires euacuare, & collere, & perimere, & attendere circa substantia, & non fundare exceptiones & defensionem in phylacterijs, & alijs generalibus. quæ etiam si probata forent, adhuc tamen iudi-

cia remaneret illæsa & indiminuta, ut quædoque vidi plures aduocatos errasse, & in sine cause se reperisse vento plenos: quod quidem non pervenit, nisi ex crassa ignorantia, quare pro instructione iuvenium sciendum est, quod forma fundandi defensiones erit huiusmodi. Si contigerit contra aliquem adduci inimicitiam capitalè proindicio, debet considerari causa, vñ processit, quia ex multis causis causari potest ali quando enim ex iniuria verbali, aliquando ex iniuria reali, aliquando ex litib, & propter bona, & alijs ex causis, considerata verò causa inimicitia, debet considerari & videri, si causa ipsa poterit tolli, vel minorari, quod si non poterit, quia est vera & clara, tunc dèt probari reconciliatio, probando actus exteriores, ex quibus præsumitur & inducitur, ut quia diu est, quæ post dictam causam inimicitia visus fuit conuersari cū iniuriante comedendo, bibèdo, ridendo, saltando, & alia faciendo, quæ non inter inimicos, sed amicos fieri adsolent. Item probari debet, quod post dictam iniuriam realem, verbalem illico tunc, nec postea fuit visus, vel auditus reuocasse ex presse ad animum suum, ad iniuriam, sed potius dissimulasse. istis enim iunctis probatis, tollitur dictum indicium, videlicet quod non renocavit ad animum, & quod per magnum temporis intervallum ante delictum sequutum fuerit facta reconciliatio aliàs non vt habeat plenissimè per do. Ia. de Bello. vis. in sua praxi. cri. in tit. de inu. in verbo, quod dictus reus malitiosè, in fi. col. & Mar. Ant. Blan. in repet. l. fina. ff. de quaestio. num. 161. et post omnes Iaco. No. uell. in sua praxi, seu tracta. de defen. folio 19. num. 44. licet non ita clare, ut Iacò. de Bello vis. et si inimicitia processit ex lite non sufficit simpliciter probari recessus a lite, ut ex hoc sublata foret, si processit inimicitia capitalis, aut grauis, sed requiritur ultra recessus a lite quod probetur reconciliatio, quæ etiam non sit de presenti, et ita post multa firmat Blanc. in d. repe. l. fin. numer. 137. in fi. item debet probari bona, & optima fama inquisiti, quia si ex aduerso non probetur mala fama, tollitur indicium prædictum, ut per Bertran. in consi. 61. & 157. in secunda parte per doct. Cy. in l. fi. ff. de hæ. re. in lit. item poterit probari exculpatione

offensi in mortis articulo quia per ea tollitur dictum indicium, ut per Bal. in l. j. vlti. colum. in versi. pone, testator nu. 33. C. communia de lega. & Alexan. in leg. si quis in grani. §. si quis moriens ff. de Syll. & in consi. 30. vlti. col. in 7. volum. Marfi. in sua praxi. in §. diligenter num. 200. Itè poterit probari grauior inimicitia, quam habebat cum alio, probando etiam minas prolatas ab eo, & malam consuetudinem illius in demandando minas executioni, vel fugã illius, & alia indicia, ut magis resultet suspitio contra illum; quam contra hunc; ex istis enim tollitur vel saltem eliditur dictum indicium, vide Aflist. in consi. terminum vitæ. 4. col. versi. 4. fallit. Et si aliquis inquiratur de homicidio, poterit probari, quod mortuus non fuit vulnere, probando, quod surrexerit, & abulauit, secundum Ba. in l. si ff. de sicar. per glo. r. C. de emen. seruo. & per tex. c. 2. de cler. percusso. & est recurrèdum ad iudicium medicorum, ut in leg. si semel. C. de re. mi. lib. 12. & in l. r. ff. de ué. inspi. & per Ang. de Are. in lib. male. in verbo, & dictus Titius ex intervallo ex dicto. vlt. mor. fuit. in princi. versi. si ex intervallo. C. pol. consi. 41. incip. licet in 5. colu. & Angel. in l. quod si nolit. §. qui mancipium. ff. de ædic. & Pet. de Anch. in consi. 284. incip. iure strictu. & Bald. in l. 4. colu. C. de edic. action. & pro quo videndus est Abb. in d. ca. 2. de cleri. percusso. & Marfi. in praxi. cri. §. & quæ. num. 16. cum sequè. tibus. Itè poterit probari, quod voluit adhibere medicorum. quia videtur mortuus esse sua culpa: secundum Bal. in l. si ab hosti. §. si uer. per glof. ibi. ff. sol. mat. quod dictum ibi summè no. Pau. de Cast. & A. le. & Bal. in l. qui occidit. §. si ff. ad l. Aquil. & in c. r. qui mo. seu. amitti, & uolunt doc. in cap. 2. de cleri. percusso. pro qua parte facit etiã secundum eum tex. in l. huic scripturæ. in §. 1. & in l. item Mela. §. Celsus. ff. ad l. Aquil. item poterit probari, quod adhibuit medicorum imperitum, & inordinatè vixit comedendo res nocuas; et quod noluit parere medicis, secundum do. Fel. in c. presbyterum. extra de honi. vel si concubuit cū vxore, uel alia femina. item poterit probari, quod se medicari fecit incantationibus quo casu vulnerans non tenetur de morte, si vulneratus moriatur, secundum Soc. in cõf.

17 s. incip. prima a specu. vlti. col. pro quo facit. tex. l. j. §. sed si obstetrices. ff. de var. & extrao. cogni. & refert. & sequitur Marfi. in praxi. cri. in §. & quia. nu. 18. 19. & se quen. quod nota pro curantibus se aqua in ca. nara. † Et aduertat, ne decipiaris, quod dato, quod vulneratus diceret, se mori sua culpa, hoc non sufficit, nisi aliter apparuerit secundum Mar. ubi supra nu. 24. pro quo allegat. c. f. extra de success. ab inte. † Itè poterit probari, quod longo tempore post vulnus illatum decessit, ad quod tempus non consueuerunt mortaliter vulnerati uitã extendere; & quod semper processit de bono in melius, & non de malo in peius. Item poterit probari, quod recesserunt accidentia mala; quia cessauit febris; & quod percussus in operationibus naturalibus non impediebat nec in corpore ob illam percussio nem grauabatur. sic enim loquebatur, & ita sane intelligat, sicut homo non lethali ter percussus: sunt enim hæc signa infallibilis salutis, si non peruenit noua culpa vulnerati. item poterit probari mala custodia vulnerati, ut quia non stetit in camera clausus, sed exiit ad aerem, vel bibit vinum frequentando tabernas. Itè poterit probari quod medici affirmabant, quod erat extra periculum mortis. Item poterit probari natura vulnerari robusta & fortis, quæ bene custodita raro perit, quia dura textura raro, & difficulter soluitur, vt bene & eleganter hæc omnia cumulat Boer. in decisio 323. in secunda parte † Et ibi plus dicit, quod pro parte fisci plura possunt probari, ut videat percussus mortuus ex vulnere; & primo potest probari breuitas temporis, ut si intra triduum mortuus sit à die illati vulneris, vel si infra legum tempus, si nunquam conualuit & indices accessit de malo in peius. item quod continuo fuit in vulnerato perseverantia uomitus, febris, ac aliorum accidentium significantis mortem. Itè quod vulnus erat adeo latum & profundum vt communitè iudicaretur mortale. Itè poterit probari qualitas instrumenti, quod non consuevit leuem plagam inferre. Itè poterit probari, quod continuo infirmus habuit dolorem, quia percussus fuit in nervis, unde prouenit spasmus & mors; & est pulcherrima decisio in hoc passu, uideatis eam in facti continetia, † Item poterit probari, quod alius est

vulneravit, & exanimavit post primum vulneratorem, quia licet primus mortaliter vulnerasset, non tenetur de occiso, si alius postea vulneravit & occidit, ut plene per Marf. in l. nihil interest. nu. 17 ff. de scar. & est tex. in l. item Mela. §. 1. ff. ad l. Aquil. sed in contrarium est tex. in l. ita vulneratus §. 1. ff. eo. tit. pro cuius solutiõe videat Boer. in decisione de qua supra. & Alber. de Rosa. in d. l. item Mela. & quasi omnes docto videntur concludere, quod aut primus vulneras adeo vulneravit, ut impossibile forte vulneratum potuisset vivere, & certum foret debuisset mori secundum oēs regulas medicinar & praxim, & eo casu pro cedat id, quod dicitur in l. ita vulneratus, aut primū vulnus poterat se habere ad mortē & vitam, & procedat text. in l. item Mela. & ita aliā praticauit Salerni. † Et est attendendum, quod etiam post sententiam condemnatoriam debent audiri, & admitti defensiones reorum, & ubi constiterit de innocentia, debet supersederi ad superiori. secundum Barto. in l. 1. §. ff. de quaest. & ibi per Mar. in 15. col. ver. quimodō fortius, & firmat Innocen. quem ibi sequuntur doc. in c. significantibus. in fi. de purg. vulgar. & voluit Bald. secundo Inno. In l. unica in vltima. col. C. de confes. † Inno plus est sciendum, quod ad defensionem reorū iudex potest & debet testes ex officio suo examinare etiam a parte nō productos, etiam ipsa parte non instante, nec postulante. secundū Bar. in l. 1. §. fi. circa princi. ff. de quaest. & in l. 2. C. de abolitio. & est optimus tex. in l. ff. non defendatur. ff. de pœn. & in l. 4. §. hoc autem iudicium. ff. de dam. infe. & in l. 2. 1. col. C. de eden. & plene p. Mar. in 10. praxi. cri. in §. opportunē nu. 14. † Itē ad defensionem admittuntur testes nō integri, & minus idonei Spec. in tit. de inq. §. 1. ver. sed nūquid reus. refert & sequit̄ Ioan. de Ana. in cons. 59. & voluit in consilio 24. Alex. incip. animaduērs. 13. col. in 2. lib. † INQ. VI. Ediffere nobis domine Iudex, qualiter probetur quem commisisse delictum homicidij ad sui defensionem. † IVDIX. Hæc est materia satis trita, & in pluribus locis tractata p. docto, sed ut uotis vestris satisfaciam, aliqua summam cōgerā. Sciendum itaque est, quod pluribus modis dicitur permissa defensio. aliquādo

enim quis pronocatur verbis iniurijs, & tunc regulariter verbis, & nō factis est permissa defensio. secundum Specu. in titu. de accusa. ver. quid si vocavi te latronem, & sequitur Ang. in l. ut vim. ff. de inst. & iure & ibi Iaf. sed quia multoties euenit, quod factis quis de defendit, tūc licet excedat modum defensionis, mitius tamen debet puniri, secundum Ange. de Ave. in libro malef. in verbo, & verba contumeliosa. & sequitur Gramm. in cons. 29 & in voto 23. probando prius iniuriam dictam clare & particulariter probando etiam, & articulando grauitatē illius iniuriæ, in illis partibus, & quod patientes illam iniuriam constituant in maximo vituperio & dedecore; ut nō minus tolerabile eis foret interfici. Item, quod est talis iniuria, quæ non uerbis, sed factis tollitur. Item, quod illis partibus pluris honor, quam vita æstimatur. item, quod passus iniuriam est nobilis, vel alias bonæ vitæ, conditionis, & famæ. item, quod iniuria illa fuit dicta in loco publico corā non nullis hominibus eiusdem cōditionis, & melioris: adeo, quod dissimulari non poterat absque maximo dedecore. item, quod propter illam iniuriam adeo accensus fuit calore iracundiæ, propalam videretur nō esse in plenitudine sui intellectus, immo ut qui faceret, ignoraret item, quod nullo dato intervallo fuit sequuta percussio, item quod pronocatur ipse adeo solet ira accendi ut cum plurimū velut furiosus ignoret penitus, quid faciat. illis enim probatis bene habet locū cōclusio supradictorū docto-
12 rum, & aliorum in hoc scribentium. Si autem offensā fuerit realis facti, & similiter defensio realis & facti fuerit (quæ regulariter est permissa cū moderamine inculpate tutelæ) ad hoc, ut concludenter deducatur & probetur, debet probari & articulari, quod quis stabat neminem offendendo sub protectione Dei, & Cæs. ma. & Titius eum insultauit, vel vidit Titium venientem ad se gladio euaginato, dicēdo, quod extraheret ensē, & similia. vel quod deambulabat, & Titius eum insequēbatur vocādo, quod expeccaret, vel etiam non vocando, sed in loci passu eum insequēbatur ensē euaginato, vel ad latus tamen cum vultu tincto, & cholelico, taliter quod manifestē videbatur velle offendere illum: probando minas paulō an-

to factas de eo occidendo, & quod erat solus exequi, vel potens, item, quod ille erat robustus & fortior eo; item, quod si expectasset se percuti, interfectus foret, item, quod nō poterat euadere fugiendo, immo citius interfectus fuisset item, quod per se magnum maximum dedecus cōsequutus esset, item, quod in illis partibus est, & reputatur magna agnomina, aufugere, item, quod ille pronocatus erat debilis, parum fortis, & non armiger, item, quod erat adeo in discrimine vitæ constitutus, vel adeo deanguatus, ut nisi extraxisset ensē, & se defendisset, occisus fuisset, adeo, ut id, quod factum est, nō sit nisi ad necessariam defensionem, item, quod insultatus fuit prior vulneratus, item, quod non cessabat, nec desistebat inferre ictus, sed semper perseuerabat, item, quod non sedata rixa, nec cessante insultate, fuit facta percussio per insultatum, itē, quod insultatus ipse erat adeo accensus calore iracundiæ. ut non esset in plenitudine sui intellectus, & videretur ignorare, quid ageret, item, quod non habebat alium modum & formam euadendi mortem, nisi percutiēdo insultantem, item, quod non habebat aliud genus armorum, item, quod non est scandalosus & rixosus, sed homo pacificus & quietus, & bonæ vitæ, conditionis & famæ, & de contrario insultans erat rixosus, scandalosus, & vitæ prauæ qualitatis & vitæ solitus similia & peiora perpetrare, & similia, vel alia, prout facti qualitas exegerit, nec putes de necessitate omnia prædicta esse probanda, sed plus & minus, ut qualitas facti, requireret, hæc omnia colliguntur ex dictis Barto. in l. sed et si quemcunque. ff. ad leg. Aquil. in princ. & Io. de Ana. in c. si perfoctiens. vlt. colum. de homi. Barth. Ceppo. in cons. 29. 5. colum. pro quo est tex. in l. si percussorem. C. ad leg. Cor. de scar. & in l. 3. §. armati. ff. de vi, & vi arma. & Marf. in l. 1. nu. 37. ff. ad leg. Cor. de scar. & in consil. 4. 1. lib. nume. 17. & consil. 25. nume. 41. consil. 31. nume. 53. consil. 73. nume. 44. & consil. 81. num. 13. consil. 65. nume. 55. consil. 12. num. 32. consil. 31. nu. 26. consil. 41. nume. 15. & Bertran. consil. 274. nu. 4. Afflic. in consil. pacis cultum. 19. colum. plenē per Carre. in praxi. crim. §. Circa num. 95. cum pluribus sequentibus, Iacob. de Nouel. in praxi. ad defen. fol. 23. nume. 61. cum sequen.

Angel. de Aret. in lib. male. in verbo, & dictus Titius se defendendo. Ioan. Mil. in sua praxi. crimi. fol. 22. in glos. defendentem. num. 3. cum pluribus sequentibus. Aymo. Crauer. in consil. 19. 1. lib. num. 8 & num. 7.
13 † Vbi etiam plus dicit, quod probatur defensio per testes coniunctos, fœminas, & per præsumptiones. item testes deponētes per verbum credo. plenē probant defensionem secundum Sal. & Bald. in l. solm. 2. colum. vers. ex hoc not. C. de testi. Iaf. in l. j. nu. 25. ff. de re iudicata. Bartol. consil. 57. Marf. in l. de minore. §. plurium num. 65. ff. de quaest. & in singu. & vide Iacob. de Nouel. in praxi. cri. ad defen. & quod probetur defensio per testes domesticos, plenē per Pau. Grillan. in trac. de relaxa. carce. in 3. q. ubi dicit, quod faciunt plenam probationem, nisi alia indicia resistat. item, quod dicitur probata defensio si percussus pugno
14 occiderit percussentē. † Et quod si duo derunt fideiusionem iniucem de nō offendendo, & demum unus ab altero insultatur & ille insultatus se defendendo occidit insultantem, & excessit modum in se defendendo, an puniatur, pœna contenta in fideiusionem, an uerō de excessu tantum, vide Afflic. in decif. sac. regij consil. nu. 206. incip. pien penes & apud acta. vbi refert fuisse de cisu, quod non puniatur pœna, de qua in fideiusionem, sed pro excessu tantum, & vide de Corne. in consil. 274. num. 4. 1. lib. & in consil. 197. 2. lib. & consil. 134. in 3. libro & consil. 162. & 107. 1. libro, & in consil. 38. 2. libro, & consil. 7. numero 15. 1. lib. & consil. 172. primo lib. in quibus locis latē de modo probandi defensionem, quod si duo iniucem se offenderunt, inter quos erat data fideiuisio de viuendo pacifice, & ignoratur vter prior percussisset, an ambo teneantur
15 ad pœnam fideiusionis, vide Nic. Boer. in deci. 237. 2. parte. † Et est sciendum quod aggressus & prius percussus, semper præsumitur repercutere ad defensionem, non autem ad vindictam. ut habetur in l. 2. & ibi hoc voluit Bal. C. de scar. voluit Barto. in l. si ex plagijs. ff. ad leg. Aquil. & in l. sed & si quemcunque. ff. cod. titu. & Marf. refert & sequitur in l. 1. ff. de scar. num. 35. sed quod si duo rixati fuerunt, quorum vnus est occisus, vter eorum debet præsumi quod fuerit aggressor, & multa pulchra in hac materia

ria. vide Boe. in decisione. 237. in 2. parte
 16 † Scias etiam, q̄ moderamen inculpate
 tutelę nō considerat in rixa, si indelibe-
 rate, & accensus furore iracundię insulta-
 tus excessit modum in se defendēdo, quia
 nō imputatur excessus eo casu, quia primi
 motus non sunt in potestate nostra secun-
 dum Afflict. in consti. asperitatem in 7. no.
 licet postea dicat totum hoc residere in pe-
 ctore iudicis. & certę est aureum verbum.
 17 Et nō solū est permissa defensio pro seip-
 so: sed etiam patri pro filio, & contra: vxo-
 ri pro utro, & contra: amasio pro concu-
 bina, & contra. secundum Ang. in lib. male.
 in verbo, & dictus Titius se defendendo
 18 7. col. per totam. † Et si vis videre plures
 modos ad excusandum quem a pœna ordi-
 naria pp homicidium, vide Marfi. in d.l.
 1. ff. de sic. Iac. de Nouel. in d. praxi. cri. ad
 defen. fol. 16. nu. 32 cum sequen. & Afflict.
 in consti. terminum vitę. quia in tērio meo
 non est, hic inferere omnes defensiones iu-
 ris, sed facti tantum, ad instruendum iudi-
 ces tyrunculos. † Quia plura sunt genera
 defensionum. nam alia est iuris, alia facti:
 alia civilis, alia naturalis: alia quę respic-
 it merita causę, & actoris inētionem pe-
 rimit, alia, quę respicit processum, secun-
 dum Bal. in l. 1. col. 12. nu. 57. C. qui accus.
 non pos. & in l. cum mulier. ff. solu. mat. &
 Dec. in l. emancipatus. nume. 4. C. de rep.
 bo. po. ego solum pro viribus meis ponam
 20 modum defendendi per viam facti, & ali-
 quō iuris. † Et ad materiam defendendi quę
 a pœna mortis propter homicidium com-
 missum baculo, & percussione facta spatu-
 21 lis, vide Marfi. in consti. 7. per totum. † Et ad
 materiam defendendi quem a pœna homi-
 cidij commissi in personam eius, cum quo
 facta fuit pax & promissio de non offendē-
 do posito, quod erat bannitus, qui ex for-
 ma statuti poterat offendi: vide Marfi. in cō-
 22 sil. 9. per totum. † FISC. Quod si operan-
 tur defensiones per reum inquisitum, an in-
 dex possit dicere, quod cura fiat in se in-
 formando, & sic perfedere in dando eas?
 ¶ IVD. Dicas quod sic, quia de iure pri-
 mo fundatur intentio actoris, & fundata
 intentione ipsius, reus admittitur ad op-
 ponendum exceptiones suas, & defensio-
 nes probandum; & non ante l. si quidem.
 C. de exceptio. & l. exceptionem. de proba-

tio. igitur primō totaliter debet fundari
 intentio actoris, & sic curię, per testes, an-
 teq̄ reus audiat in suis exceptionibus, & de-
 fensionibus; vt etiam firmat & arguit Gui-
 do de Suza. in trac. de indi. & tor. num. 62. &
 sic potest licet iudex denegare defensio-
 nes, donec fuerit effectualiter cōpleta in-
 formatio. sed est aduertendum, quod in re-
 gno est promulgata regia pragmatica, qua
 cauetur, quod expeditio causę criminalis
 nullatenus retardetur prætextu testii non
 examinatorum per curiam; de qua mētio-
 nem facit Grammat. decisio. 28. nu. 6. licet
 loquatur de repetitione testium. tamen ea
 23 dem videtur ratio. † Et ad materiam de-
 fendendi occidentem bannitum indultatū
 non tamen cancellatum a libro bannito-
 rum, vide Mar. in consilio 10. per totum
 24 † Et ad materiam homicidij commissi in
 rixa a pluribus, in casu, quo nescitur, a quo
 commissum fuerit per eundem in consil. 24.
 25 consil. 25. † Et ad materiam defendendi
 inquisitum de vulnere, cōtra quem sunt
 plures testes, vide per eundem in consil.
 31. vbi multa pulchra circa reprobationē
 26 testium examinatorum. † Et ad defendē-
 dum plures inquisitos de pluribus vulneri-
 bus vni illatis in rixa, quum nescitur a qui-
 bus, & quę vulnera illata sint, ab vnoquo-
 que ipsorum in specie, vide per Marfi. in
 consil. 34. & probatur in consil. regni incip.
 27 lege præfenti. † Et est sciendum, quod
 pauperi inquisito debent fieri acta & defen-
 siones gratis; vt est tex. iuncta glo. in l. eam
 dementis. C. de episc. audien. & illum text.
 extendit ad actuarium. Afflict. in consti. ap-
 pellationum tempora. in 5. not. vbi sic. rur-
 sus. pro quo vide Pœr. in decis. 325. 2. lib.
 & Par. de Pur. in lib. synd. in verbo, expen-
 sa, & per Afflict. in consti. hi qui. 18. nota.
 28 † Vltimus est aduertendum, quod quum
 testimonium masculorum preferatur testi-
 monio mulierum & feminarum, hoc est ve-
 rum, nisi testimonium feminarum tendat
 in fauorem rei, & testimonium virorum in
 fauorem querulantis. quia hoc casu præ-
 fertur testimonium feminarū testimonio
 virorum voluit Belen in ca. forus. de ver-
 signifi. mouetur per gloss. singu. in c. clerici
 81. dist. 11. & sequitur Mar. in l. vnus. §. in ea
 causa. in fin. ff. de questio. nu. 8. & sequitur
 29 Gramma consilio 45. num. 40. † Et est
 aduerten-

aduertendum, quod quum dubium est, an
 quis interfecerit quem animo occidendi,
 an non, si constat, quod aliās aliquē inter-
 fecerit, præsumptio resultat, quod animo
 occidendi illum occidit, ut dixit singu. Gā-
 di. in tra. male. sub rubrica de homici. in ul-
 ti. col. vers. istuc autem. & refert & sequi-
 tur Marfi. in l. 1. §. diuus Adrianus. nu. 39.
 30 ff. de scar. † Est etiam sciendum, quod a-
 deō defensionibus fauendum est, ut si duo
 clerici deponant uidisse Titium delictum
 committentem, & ē contrariō duo laici
 deponant eo tempore Titium fuisse alibi
 & sic non commississe delictū, præferri de-
 beant laici clericis, licet dignioribus. se-
 cundum glo. in cap. clerici. 81. dist. 11. quam
 glo. sequuntur communiter Doctō. & ma-
 xime Abbas in c. ex literis. de proba. in c.
 in nostra. de test. And. Bar. in c. cum testes.
 de testi. col. 3. Fran. de Are. in l. j. ff. de verb.
 obli. §. eandem. Ias. in l. ut uim. ff. de iust. &
 31 iur. † Item est aduertendum, quod ubi qs
 inquiri, de delicto, in defensionibus suis
 ad eludendum & tollendum indicia, existē-
 tia contra eum, potest probare negatiuam
 cōarsatā loco & tēpore: uidelicet, quod
 toto illo die fuit alibi, & quod inde non di-
 scesserit, nec discedere poterat, quin fuisset
 usus ut plene haberetur per Bru. in tra-
 cta. de indi. & tor. in 5. q. prin. & Afflict. in
 consti. si damna clandestina. 14. nota. in fi.
 plenē Bar. & Bal. in l. actor. C. de probat.
 Lanfra in c. quoniam cōtra. de proba. Imo
 & alij in l. illa stipulatione. ff. de verbo. ob-
 blig. Pau. de Cast. & Alexan. in l. 1. in prin.
 ff. quod quis iur. Feli. in c. ex tenore. de te-
 stibus. quarta colum. Corn. consil. 299. 3. lib.
 32 † Illud etiam sciendum est, quod de iure
 communi permittebatur inquisito, ut pos-
 set facere interrogatoria testibus examina-
 tis contra ipsū l. si postulauerit. §. questio-
 ni. ff. de adult. & refert Angelus Arc. in li.
 male. in uerbo, fama publica in 3. col. ho-
 die autem de stylo omnium curiarum nō
 dantur interrogatoria per inquisitum, &
 est ratio, quia habet repulsam, solum au-
 tem dantur per siccum, qui non habet re-
 pulsam, licet stylus aliquarum curiarum
 sit, q̄ etiam per inquisitum dantur interro-
 gatoria, ut uidi seruari tempore meo in
 33 curia baronię Silenti † INQVISIT.
 Quod si aliquis accusatur, quod vulnera-

uit Titium de mense Maij, & probet ur, &
 ex aduerso probetur, quod de mense maij
 erat bannitus, & ex forma statuti licebat
 occidi, nec probatur quod erat bannitus an-
 te vulnus, uel post, an debet absolui.
 ¶ FISCVS. Viderur, quod non debet
 absolui, sed condemnari, eo, quia excep-
 tionem obiciram pposuit, nec probauit
 eam concludenter, ut l. alia parte. ff. de p-
 ba. & ita tenet Bal. in l. matre. C. proba.
 ¶ IV. Sed contrariam opinionem tenuit
 Bar. in l. non solum §. sed ut probari. ff. de
 no. ope. nūtia. quem ibi sequuntur Imo Ra-
 pha & Ludo. per l. 2. C. de peti. here. & se-
 quitur Ange. & ibi Angu. de Arc. & Ber-
 nar. in addi. in lib. male. in uerbo, de an-
 no præfenti. 2. col. INQVISIT. Quid si ali-
 quis carceratus conspiratione facta cum
 alijs carceratis de fugiendo, aufugerit in
 simul cum alijs. Demum concessa est in-
 dulgentia generalis omnibus delinquenti-
 bus habita pace ab offensis. An hic tenea-
 tur habere pacem non solum respectu de-
 licti sui principalis pro quo erat carceratus,
 sed etiam ab omnibus partibus aliorū
 carceratorum, qui cum eo fugerunt, quasi
 quod ipse etiam teneatur de fuga illorū,
 & sic ad interesse partibus? IVD. Aliās hęc
 questio fuit in facto in regia audiētia prin-
 cipatus citra, in personam cuiusdā cassalis
 montis, baronię Silenti, & dum pro tege-
 re eum, dicebam eum debere gaudere be-
 neficio indulgentię, si habuit pacē partis
 offensę in suo principali delicto pro quo
 erat carceratus, nec erat necesse habere
 pacem ab illis ad quorum instantiam alij
 carcerari reperiebantur; postquam non
 probatur quod ipse fuerit corporalis in fu-
 ga, & quod ipse aufugi fecit Nam tex. in l.
 in eos. ff. de iusto. reo. solum habet eum p
 cōfesso eius delicti pro quo carceratus
 erat, non autē eorum quę commissa erant
 a socijs suis. Item pro eo tantum delicto,
 dicit eum puniri. Rursus hęc ficta cōfessio
 non operatur; ut habeatur aufugiens pro
 confesso, ad interesse partis, & ad illud con-
 demnetur. Sed tantummodo ut condemnetur
 ad pœnam applicatam siccō, ex delicto
 principali resultantem. Vt pulchre voluit
 Anca. in consil. 408. & Corn. in consilio 300.
 in 3. lib. ulti. col. Quanto enim missus non
 debet operari ut condemnetur pro alijs si-
 ca

34 Ita enim confessio non probat in alijs causis, ut dicit Bar. in l. eius qui delatoré. in ff. de iur. si. Item est aduertendum, quod si est probatum, delictum commissum esse per enim, qui habet dilucida interualla; & probetur in defensionibus, quod habet dilucida interualla, in dubio præsumitur fecisse eo tempore, & non tempore sanæ mentis, nisi expresse probetur cõtrarium, quia antiquus furor transfert onus probandi in aduersarium, ut no. in cap. si. de suce. ab intesta. & firmat ac summe cõmendat ad liberandum amicum. Ang. in lib. malefic. in verbo sciéter & dolose. 3. col. & ibi vide qua cautela debeat uti iudex, quando allegatur, & probatur, quem esse furiosum.

35 Et si aliquis inquiratur de insultu, poterit probari ad defensionem, quod insultus erat distans ab insultato, & non propinquus; adeo, ut etiam si uoluisset eum verberare non potuisset, quia non dicitur, quem fecisse insultum, nisi adeo sit propinquus insultato, ut possit verberare ipsu si uellet; ut aurea est doctri. Bal. in c. r. §. similiter. quibus mo. seu. amitt. & refert & sequitur Augu. de Ari. in lib. male. in uerbo, fecit insultum, in prin. item poterit probari, quod insultans ibi stabat p. certis suis negotijs, nec progressus fuit a loco, in quo itabat, nec saltum fecit in enim, qui esse insultus dicit, ut in l. si. C. de iud. & declarat Ang. de Are. ubi suprâ. & dicitur tunc insultum quis facere, quando promouet se de loco ad locum, & aggreditur, item, quod ibi stabat casualiter, & non data opera expectando insultatum, ite quod ibi solebat stare, antea per magnum spatium, & sic de singulis, ut sic probetur non esse præmeditatu insultu. de quo per gl. & Moder. in cons. si quis in posterum, in uerbo, quas penas, & Afflict. ibi per text. in consi. iusticia rij nomen in §. latrocinia & Fran. de Are. in cons. 34. Gramma. in uoto 15. in decisio. 17. FIS C. Nunquid in crimine blasphemie cadat defensio, & quæ? & uideatur dicendum, quod nõ, ut dicit Par. in uerbo: condemnatio. in cap. an potestas 3. col. † IV. Dicat contrarium, quod cadit defensio: potest enim probari negatiua coarctata loco & tempore, uel, quod calore iracundie blasphema uel aliter, ut considerat Gramma. in consil. 15. nu. 12. in criminali-

37 bus. † Et si quis inquiratur in crimine adulterij, potest se defendere primo, quod tractatum est quinquennium, quia quinquennio durat accusatio de adulterio. ut l. si maritus. §. præscriptio. ff. de adulterio. quod est intelligendum secundum glo. & latè Sali. in l. adulter. C. de adulter. ut non procedat, quando non potuit accusari ratione ordinis, quia incepisset ab adultera, & sic illa causa fuisset prius finienda, item, quando non potuit accusari, quia fuisset ab alio præuentus, qui fuerat preuaricus. item, quando maritus non potuit, quia in maiori magistratu esset cõstitutus, uel aliter reipublicæ absens, item, quando adulterium fuit per uim commissum, item potest allegari & probari, quod maritus destituit, ut ff. de adulter. l. r. §. r. ite potest allegari & probari, quod adulter fuit absolutus quia amplius uxor accusari non potest, l. denuntiaste. §. si. & no. gl. & Bartol. ff. de adulter. quia absolutoria facta de adulterio prodest adulteræ, item potest allegari, quod uir fuit author malorum morum, de bet enim iudex inquirere, an maritus pudicè uiuens, mulieri quocue colendi bonos mores author fuerit, item potest allegari & probari, quod maritus eius mores approbavit, quod primo propter adulterium eã expulit, & deinde resumpsit, item quod maritus fuit leno, hæc omnia cumulat & congerit Angel. de Aret. in lib. malefic. in uerbo, che m'hai adulterara la mia dõna. 6. col. aduerte, quod in regno si maritus de siluat, iudex ex officio possit procedere ad cõdemnationem, ut habetur per Affl. in cõsueti legum asperitate, in quarto & ulti. not. & uide consi. sequent. incip. qui coram se spectante, quia cauetur, maritum non posse de adulterio accusare, si permittat luxuriam. † Et si fortasse opponeretur, quod matrimonium non tenuit propter aliquod iustum impedimentum, & peteretur causam remitti ad ecclesiasticu, debet iudex an effugiendas opiniones, si uiderit, quod constat de coitu, & quod allegatur per calumniam, quod nullum fuit matrimoniu, quia ille uir suus erat consanguineus cũ quo non poterat esse matrimonium, uel erat compater, uel allegat aliud canonicu impedimentum, quod impedit matrimonium contrahi, & contractum dissoluit, potest

est statuere opponenti terminum, intra quem producere habeat ea, quæ uult prore coram episcopo, & si uiderit eo nõ ob stare, procedat ad ulteriora, ut plene docuit Afflict. in cõstituti. maiestati nostræ. 2. & 3. col. † Et si inquiratur de homicidio de nocte cõmissõ pot probari, & articulari quod luna non lucebat, & obscurum erat, nam tunc licet possit probari delictum fore commissum, non tamen potest probari per quem fuit commissum, ut est glo. ord. in l. si cum exceptione, §. in hac actione. ff. quod me. cau. & ibi Bald. & refert & sequitur Ang. in lib. malefic. in uerbo, compadi. inquit. inter defen.

¶ FIAT PUBLICATIO PROCESSUS. Rub.

S V M M A R I V M.

- 1 Publicatio processus in criminalibus non est necessaria.
- 2 Publicatione facta testis ad offensam non admittatur.
- 3 Publicatio debet fieri citatis inquisito, & accusatore.

I N D E X.

1 **E** Lapso termino dato ad probandum soler ad petitionem inquisiti, accusatoris, uel fisci, procedi ad actum publicationis processus, cum aliis non sit de necessitate, & sic non petatur, etiam non facta publicatione processus, potest procedi ad torturam, ut dixi in tertia parte tertig partis principalis, quocirca inoleuit practica generalis in rubrica exceptionu petitionis publicationis fieri, & audiri cum aduocatis in discussione indiciorum, & cõcedi repulsam gradatim, conditionaliter & successiue. † Et est magni effectus publicationem fieri, quia licet possint recipi testes etiam facta publicatione ad defensionem super nouis & antiquis iuribus, tamen ad offensam nõ licet, nisi super nouis iuribus & capitulis, secundum Sali. in l. si. C. de quæst. in ultima col. quem refert & sequitur Marsi. in sua praxi. crimin. in §. sequens, numero 8.

4 † Et debet fieri publicatio in causa citato inquisito, uel de uoluntate ipsius præsen-

tis acceptantis, & sic etim citato quæruante, secundum Bal. in l. gesta. C. de re iudi. 2. col. uersõ, quæro qualiter, aliis non ualeat. Adde quod publicatio non ligat iudicem in eo quod ex officio faceret. Ita Bal. in l. data opera. C. qui accu. non poss. co. 11. uersõ. item nota etiam practicator.

¶ CONCEDATUR REPVLSA. Rubrica.

S V M M A R I V M.

- 1 Repulsa est species defensionis, & debet concedi & debet etiam dari accusatori numero secundo.
- 2 Repulsantur testes ratione domesticitatis cum offensa.
- 3 Repulsa non conceditur in crimine blasphemie, nisi ex capite inimicitie capitalis.
- 4 Repulsa non conceditur in crimine lesa maiestatis, hæresis, & assassinij nisi ex capite inimicitie.
- 5 Repulsa qualiter sit facienda.
- 6 Repulsæ ex quibus fieri possint.
- 7 Repulsari non debent testes in primis exceptionibus, & primo termino.
- 8 Repulsa terminus, est medietas primi termini.
- 9 Repulsa est odiosa, & currit terminus de momento ad momentum num. 12. 17.
- 10 Repulsa non conceditur aduersus scripturas.
- 11 Repulsa quando petatur.
- 12 Repulsari an possit testis per eum aliis prodetur.
- 13 Repulsari nedum debent testes de visu, sed etiam de fama.
- 14 Articuli continentes idem, uel de directo contrarij, admittuntur in repulsa.
- 15 Protestari debet inquisitus contra testes, & eorum dicta num. 24.
- 16 Repulsari possunt testes etiam ex præsumpta inimicitia.
- 17 Repulsantur testes quo ad dicta.
- 18 Repulsa repulsæ conceditur accusatori.
- 19 Protestari debet abijctens crimina contra testes quod non animo iurandi obiecit.
- 20 Repulsam si non petij min. r. an resistatur ad eam petendam.
- 21 Repulsari testes possunt, contra quos nihil obiecit ueni tempore examinis, ex capite ignorantia.

- 25 *Repulsari licet non sint testes, si tamen ex actis appareat de ipsorum inhabilitate, non faciunt fidem.*
 26 *Acusatus accusatione pendente non est idoneus testis.*
 27 *Iacius contra clericum non probat.*
 28 *Repulsa debet fundari & referri ad tempus inuicem.*
 29 *Testes non sunt idonei monachi.*
 30 *Repulsa an possit continere idem, vel de directo contraria cum primis.*

I V D E X.

- 1 **F**Acta autem publicatione in causa, & percussato pccu, solet vt plurimū instari, & peti repulsa, quia ex defensionibus factis non in totum videntur indicia elisa. quæ repulsa, quia est species defensionis, est omnino concedenda, ut dixi in tertia parte tertiæ partis principalis, vbi dixi ad quid operetur repulsa & quomodo debeat fieri concludenter; & ad ibi dicta me remitto. † Et est notandum, quod repulsa non solum datur reo inquisito; sed etiam accusatori aduersus testes examinatos ad defensionem rei; ut in cap. in generalibus inquisitionibus, & refert & sequitur Par. de Put. in lib. syndic. in verbo, inquisitio in versicu. & aduerte. tamen non datur fisco, ubi proceditur per inquisitionem secundum eundem Par ubi supra. † Item est aduertendum, quod sicut repulsantur testes ratione domesticitatis cum accusatore, quando proceditur ad querelam; pariter repulsantur ratione dictæ domesticitatis offensis, quando proceditur per inquisitionem, & est ratio, quia delictū p inquisitionem non alterat naturam suam, imò cū iudex subeat locū accusatoris, & inquisitio succedat loco accusationis, debet esse eiusdem qualitatis & nature; cuius est accusatio & accusator, ut l. 1. §. hæc actio. ff. si quis testa. lib. esse iuss. fuer. & ita consuluit Rapa. in cōf. suo 27. inc. cum ad quem refert & sequitur Berna. de Landri in addi. ad Angel. in verbo hæc est quedam inquisitio, in glo. locus & tempus licet Aug. de Are. in lib. male. in verbo, qui in staller. ad opp. videatur sentire contrariū, vt ibi per eum † Est etiam notandum, quod in crimine blasphemie non conceditur re-

pulsa, nisi ex causa inimicitie capitalis, ar gum. l. famosi. & l. in questionibus. & quod ibi no. Bar. ff. ad l. Iul. maiest. & dixit Par. de Put. in lib. syndic. in verbo, condemnatio. in c. an potestas. §. colum. & Grammat. don. l. r. §. nume. 12. & ibi sentit Gramma. quod blasphemias potest se defendere, ut dixi supra in verbo; recipiantur defensiones. vide plene per Boer. in decisio. 301. in 2. parte. † Item aduertendum est, quod in crimine læsæ maiestatis, & hæresis non conceditur repulsa, nisi ex capite inimicitie, non ex alijs capitulis ratio est, quia in dictis criminibus admittuntur testes infames, minores, & aliter inhabiles, & eorum dicta faciunt legitimum indicium, secundum Alex. in cōf. r. incip. circa primum. 2. col. r. vol. Bartol. in l. famosi. ff. ad l. Iul. maiest. quod sane intelligendum est, vt dixi supra in verbo, item commisit crimen læsæ maiestatis † Et qualiter & quomodo debeat fieri repulsa, vide, quæ dicam infra in tertia parte tertiæ partis, vbi latè & vltra ibi dicta vide Boer. in decisio. 321. in 2. parte. † Et quæ possint opponi contra testes, & quæ non, vide Ang. de Are. in lib. male. in verbo, qui iusta. ter. ad oppo. vbi multa. † Item est aduertendum, quod in termino dato ad faciendas defensiones, non possunt fieri exceptiones repulsatorie, nisi ex cā inimicitie capitalis, vt dicitur ritus. magnæ curiæ vicariæ incip. item seruat ipsa curia, q̄ in exceptionibus, uel nisi renstiauerit inquisitus futuræ repulsæ. & ita practicaui. † Item est aduertendum, q̄ terminus ad repulsam, est medietas primi termini, vt habetur in prag. cursu dilationū. 10 † Item est aduertendum, quod repulsa est odiosa, & currit terminus repulsæ de momento ad momentū, adeo, vt testes debeant citari, iurare, & examinari intra terminum, vt dicitur ritus magnæ curiæ vicariæ incip. item q̄ facta. † Item est aduertendum, q̄ non conceditur repulsa contra scripturas, sed bene possunt allegari falsæ, vt dicitur ritus magnæ curiæ vicariæ inci. item seruat dicta curia nō concedere. † Itē est aduertendum, q̄ repulsa ex capite inimicitie debet formari in specie, & non in genere, & de multis alijs vide Iaf. in l. 1. C. de testa. Quid enim si repulsatur quis ex capite inimicitie & articuletur id processisse quia

alia s

alias in causa criminali contra eum deposuerit, an rectè repulsa procedat? D. Abb. in cap. cum p. Manconalla. in findicis quod aut ille testis sponte venit ad ferendum testimonium contra nunc repulsantem, & tunc presumendum est inimicos & repulsa ex consequenti rectè posita dicitur, aut mā dato iudicis & sic coactè & tunc repulsa minime procedit & idem firmavit in c. meminimus eo. ti. de accus. Item est aduertendum quod nō omnis inimicitia repellit testem, sed quæ repellat, & quæ non arbitrio iudicis relinquatur. vt voluit Abb. in c. repellatur. extra de accus. per c. inquisitionis. §. & an fides eo. tit. debet. n. aduerte. index an ipse causam dederit inimicitie maliciose, an ex causa graui, vel leui & alias circumstantias. & voluit gl. in l. 3. ff. de test. per §. si verò quis dicat in auth. de test. & de questio. leg. 1. §. questionum. † Item aduertatur, quod licet supra dixerim, terminum ad repulsam currere de momento ad momentū & quod si non examinentur testes intra ipsam terminum, vltimus non examinatur. id tamen procedit & verum est, nisi allegetur iusta causa impedimenti, verbi gratia, quia testes renuerunt examinari, & fuerit petitum, ut cogereantur captis pignoribus, uel aliter multati. nam quia tunc apparet partem fecisse, quicquid potuit pro propulsanda contumacia testium, & pro ipsis examinandis, non debet dici terminum nō debere restaurari. per tex. l. de quib. diebus. in princ. ff. de condi. & demonstr. vel quia stetit factio iudicis, quo minus fuit examinatum in termino, vel ex alia iusta causa, vt voluit idem ritus supra allegatus in si. 13 Item aduertendum est, quod repulsa debet peti intra decē dies numerandos a die consignate copie processus, ut dicto ritu cauetur. sed puto, quod procedat in civilibus & non in criminalibus, vbi tractatur de vita hominis. sed ad tollēda dubia inolenit practica, semper peti repulsam, in rubrica exceptionum, quæ presentantur in defensionibus reorum, & pro certo nunquam vidi seruari illum ritū de petendo repulsam intra decē dies, ut supra; sed semper q̄ petita fuit indistinctè concessa. † Item est notandum, quod licet inquisitus ad suā defensionem produxerit aliquem in testem, quē si fiscus reproducit eundem cōtra dictum pro-

ducentem in eadem, vel alia causa, non possit regulariter eundem repulsare, tamē hoc est verum & procedit, nisi uellet cum repulsare ex causa proueniente ex parte si sci uel accusatoris nunc reproducentis contra ipsum inquisitum prius testem producentem, verbi gratia, si uult repulsare ex causa, quia familiaris, vel cōiunctus offensis, uel accusatoris sit, vel si uult repulsare rōne subornationis factæ ex post facto per fiscum ad id deponendum, vel potest repulsare ratione criminis, sed non prætextu infamie civilis, uel etiam pōt reprobare quod ad dictum suum, probādo rem aliter se habere, uel probando eum falsum, ut pulchrè habetur per Inno. in c. cum uenerabilis. de excep. num. 7. & Bal. in margar. in uerbo, testis. & prædicta maximè procedunt, quando sunt diuersæ causæ, seu capite, super quibus deponit ad instantiam inquisiti, & fisci, & uide omnino Capi. in decisio. 62. in causa illustri. sed uide omnino Sal. in l. si quis testibus. C. de testa. ubi etiam dicit, q̄ potest repulsari ex cā, quæ non erat nota producenti tunc rēporis. item si fiscus, uel querulator repulsauit quando ille inquisitus produxit, potest ipse ipsum repulsare, si fiscus uel querulator contra ipsum reexaminat, ut ibi p Sal. sed plenissimè uide Boer. in decisio. 245. ubi plenius, an ex causa antiqua, an de nouo superuenienti. & dicit, q̄ sic, & si quidē solum citauit in teste, postea nolo examinare, & expresse renunctio, an possum eundem repulsare, & ad eum me remitto. † Item est aduertendum, q̄ si contra aliquem sunt testes de uisu deponentes, & alij de fama publica, debent nedum repulsari illi, qui deponit de visu, sed etiam deponentes de fama publica, alijs si non repulsarentur illi de fama publica, possent procedi ad torturam, secundum Iaco. But. vt refert Albe. in l. 3. §. eiusdem. ff. de testi. refert & sequitur consulendo Calc. in consil. 106 pen. col. & nouissime sequitur Grammat. in decisio. sac. consil. Neapol. decisio. 34. num. 54. † Item est aduertendum, quod licet non sint admittendi articuli iudicis, vel de directo contrarij articulis partis aduersæ, ut habetur in c. fraternitatis iuncta gl. de testi. tamen id non procedit in repulsa, quia si aliquis repulsat testes a me producos, possum ego repulsare testes repulsatorios,

rios, & approbare meos per eosdem articulos, vel de directo contrarios. secundum
 17 Capi. in decis. 62. † Item licet repulsa sit odiosa, & terminus currat de momento ad momentum, ut supra dixi: id tamen procedit & habet locum, quando repulsantur testes propter defectus, & crimina: secus si quoad dicta, probando idem, q. fuit probatum in primis articulis, vel de directo contraria, vt voluit idē Capi. vbi supra: adeo, vt in eo casu licet terminus sit elapsus concedatur beneficiū seu reintegratio terminis.
 18 ni. † Item est aduertendum, quod quando inquisitus citatur ad videndum iuramenta testium, vel ipsi examinantur corā ipso inquisito, debet esse cautus, ut protestet contra ipsorum testium personas, & eorum dicta, ne videatur consentire, vt voluit Sal. in d. l. si quis testibus. C. de testi. & cautius debet se gerere in suo examine, quando interrogatur, quomodo reputet testes contra se examinatos, vt non approbet, quia non potest eos postea repulsare. adde Boer. in deci. 321. in 2. parte in fi. & Bald. in cons. 16. vol. 4. incip. præsupposito statuto. † Itē est aduertendum, quod testis potest repulsari etiam ex præsumpta inimicitia, secundum docto. in c. per tuas extra de simo. & Barto. in l. in quæstionibus. ff. ad l. Jul. ma. & Lud. Rom. in l. si verò § de viro. ff. sol. ma. & est text. & ibi Abb. in cap. cum P. Mancor. extra, de accusa. & per Arno. in commenta
 20 rio. 136. † Item est aduertendum, quod testes repulsantur quoad dicta hoc modo, si per curiam est probatum per testes me occidisse Titium tali die, in præsentia talis, poterit probari ad repulsam dictorum ipsorum testium, quod eū absens tota ea die, & sic probando negatiam coarctatam loco & tempore & similibus modis, ut voluit
 21 Salyc. & Capi. ubi supra. † Item est aduertendum, quod accusator in termino repulsæ potest per se examinatos testes approbare, & demum facta publicatione in repulsæ, potest petere terminū ad repulsam repulsæ in quo repulsare poterit testes examinatos ad repulsam, ad instantiam inquisiti in quo etiam termino inquisitus ipse suos testes approbet, ut habetur in ca. in generalibus inquisitionibus. & dixi in principio.
 22 † Item est aduertendum, quod in exceptionibus repulsatorij criminosis debet appo-

ni potestatio, quod id, quod ponitur & excipitur, sit nō animo iniuriandi, sed pro iuribus & defensionibus inquisiti, & non aliter nec alio modo. secundum Specul. in titulo. de accusat. § primo, versu. quod. & Bart. in l. eum. ff. de iniur. quem sequitur Ludo. Roma. in l. fin. quod quis iur. & ple.
 23 Boer. decisio. 245. in 2. parte. in fine. † Sed quod si minor omisit petere repulsam, an restituatur in integrum ad eam petendā in hoc extat decisio Cappe, Tolo. 53. quæ voluit, quod non sed Boer. in decisio. 245. num. 7. tenet oppoictum seruari, ubi causa minoris perderetur ex defectu repulsæ nō
 24 petite. † Item est aduertendum, quod licet supra dixerim cautum debere esse inquisitum, quando interrogatur de conditione & quantitate testium, ut nō approbet, sed obijciat, si tamen hoc non faciat ex capite ignorantie, postea repulsare testes examinatos contra se, ut plenē habetur per Boc. in deci. 101. in 2. parte. num. 12. quem omnino videas in facti contingentia. † Item est aduertendum, quod licet nō sint repulsati testes per repulsam ordinariam, si tamen ex actis constet de eorum inhabilitate. puta, quia testes confessi sunt se esse accusatoris familiares, vel ex delicto fuisse punitos, uel aliter: tunc index potest & debet ex officio eos repellere, & eis nō adhibere fidem, prout consiluit Lau. Calca. in cōf. 64. num. 16. Barto. & Marf. in l. maritus. ff. de quæstio. in hoc casu dicit Anto. de But. in cap. bonæ. 6. col. de electio. & in c. cū dilectus. de consuetum 10. col. q. istud procedit, ubi testes sunt omnino inhabiles, puta infames, iudæi, heretici. & similes, sicut si nō essent omnino inhabiles, qui tacito vel expresso consensu possunt habilitari ut pæxena, vel domesticus aut consanguineus aduersarij, & idem in similib. qui repelluntur nō odio ipsorum testium, ut primi, sed favore patris, ut voluit clarius Fel. in c. in timauit. de testi. † Item sciendum est, quod accusator criminaliter, accusatione pendente, nō admittitur in testem contra alium in causa criminali ea. fin. de testi. & ibi docto. Spec. in titu. de teste. §. versu. item pendente. & ibi Ioan. And. & Bal. in addi. & est ratio, quia ex pendentia huiusmodi accusationis aggravatur opinio accusari, ut nō dicatur integri status. fallit in criminib. exceptis

ceptis, positus in allegato c. si per Sicut post
 27 Spec. in tit. de accu. in fi. † Item si laicus testificatur contra clericum, repulsatur, c. de cetero. de testi. fallit secundum Abb. in d. c. de cetero. quando delictum fuit commissum, vbi non erat clericorum copia. item fallit, quia delictum clerici esset notorium. tertio limitat, vt laici non admittantur contra clericum ad plenam probationē, ad faciendum vero iudicium, vt sic saltem subijciatur tortura, admittuntur: item fallit in
 28 criminib. exceptis. † Itē aduertat amantissime lector, vt repulsam fundes ita & taliter, vt referatur ad tempus iuramenti, nam illud tempus est in consideratione, vt testis repellatur. l. 1. & ibi Bar. C. de testa. l. si arbiter. C. de sentent. l. ad testium. §. conditione. qui testa. fa. po. Ang. in cons. pri. Specul. in ti. de teste. §. 1. col. 10. vers. quid si testis
 29 erit testabilis, & ibi Ioan. And. † Item est sciendum, quod in criminalibus non probant monachi aduersus laicos, vt habetur
 30 in cons. per Grammaticum. † Itē est aduertendum, quod licet in articulis repulsæ non possit poni idem, quod fuit positum vel articulatum in primis articulis, vel de directo contraria per regiam. prag. incip. contingit sæpe tamen hoc non procedit in criminalibus, quia eo casu, ex quo semper ad defensionem etiam vsque ad sententiam possunt examinari testes super nouis & super veteribus (vt dixi supra in verbo, recipiantur defensiones reorum) non potest dici impertinenter id poni & articulari bene ramen ex parte accusatoris procedit illa prag. vt sub specie repulsæ non ponatur idem, vel de directo contraria. & est ratio, quia post publicationem non licet ad offensam examinare: & si permitteretur sub specie repulsæ poni idem, vel de directo contrarium, esset facere fraudem legi. Vtcrius aduertendum est, quod Bar. in l. 1. C. de testa. colligit ex illo tex. notab. practicam videlicet, quod si repulsantur testes propter aliquos defectus, nedum debent testes de veritate illorum defectuum deponere, sed etiam de communi opinione hominum, videlicet, quod ita habentur & tenentur per homines communiter. & licet Ias. ibi nonnullas difficultates moueat contra Bart. tamen vltimo loco tenet cum Bar. & pro eo ad incu. doct. Abb. Ioan. And. & But. in c. fraternitatis de test.

vbi idem tenent in iudice contra quem obijciuntur defectus per e. ad probandum de re iudica.

¶ FIAT CITATIO AD DICENDUM. Rub.

S V M M A R I V M.

1 Citatio ad dicendum fit, facta publicatione in causa.

I V D E X.

1 **F**A C T A verò publicatione processus tam in termino defensionis, quam ad repulsam, quoties fuerit petita, debet expediri citatio dicto reo inquisito, & eius procuratori, ad dicendum quicquid dicere voluerit, & ad discutendum super indicijs existentibus contra ipsum, vt latē dicam in tertia parte tertiæ partis, & ibi est dicta, an sit de substantia, ita, vt si omittat, annulletur processus & aduertendum est, quod vltra dispositionem iuris communis in hoc habemus dispositionem ritus magnæ curiæ vicariæ inci. item facta publicatione dictæ repulsæ, &c. quo cauetur, quod debet dari terminus quindecim dierum ad allegandum in iure, nec dicatur, quod loquitur in ciuilibus, quia non distinguit, & etiam si in ciuili procederet, fortius tum certē in criminali, vbi de vita hominis agitur, &c.

REI INDVRATI TORQUEANTUR. Rubrica.

S V M M A R I V M.

- 1 Tortura quo ordine & qualiter debeat inferri.
- 2 Tortura an debeat committi de crimine num. 3.
- 4 Mandatarius nunquid possit torqueri, vt indices mandantem, si dicat se proprio motu secessisse, & si cum tortura constituitur quoad se, potest absque alijs induij iterum torqueri, ut indicet mandantem. nu. 5.
- 6 Torqueri an possit, vt confiteatur alia delicta, de quibus nulla extant indicia, si confessus fuerit ea, de quibus inculpatus.
- 7 Torqueri qui non possunt, possunt tamen terre, & du. i. ad chordam, & spoliari.
- 8 Tortura quid sit.

- 9 Tortura chorda est approbata.
- 10 Tortura non est. possit dari cum aqua frigida.
- 11 Tortura non debet dari per noua genera tormentorum.
- 12 Tortura in quibus casibus habeat locum in re quo, & an habeat locum in furtis minimis.
- 14 Serui possunt torqueri ab eorum dominis.
- 15 Appellatio ad decem de torquendo, quando mittenda sit.
- 16 Tortura cum quo moderamine debeat dari.
- 17 Tortura gradus quos sua.
- 18 Tortura an dicatur, qui fuerit ligatus & aliam per suspensione supra reos. et eleuatus.
- 19 Tortura an etiam tempore seruitutis liceat inferri.
- 20 Minor quam novdecim annis an possit torqueri.
- 21 Senes an possint torqueri.

¶ I V D E X.

Quoties verò ex defensionibus reorū non sunt sublata, eueniata vel elisa iudicia ex illis cōtra ipsos, & vltimū fuerit iudicibus debere subijcti tormentis, tunc ductis ipsis coram iudicibus ad pedentondoli, & in locum torturæ, & ipsis reis delato iuramento de veritate dicenda contra socios, & auxiliatores delicti secundum practicam quam docet Marf. in sua praxi. cri. §. diligenter. nu. 66. in fine. & factis eisdem pluribus interrogatorijs super his, de quibus inquiruntur, sequuntisq; pluribus monitionibus, quod dicere habeant veritatem, alias enim curia non valent veritatem habere, processura ad torturam eorum, per silentibus ipsis adhuc in duritia cordis, proferatur decretum de torquendo, & eo lecto in presentia ipsorum reorum, mandetur ipsos ligari ad chordam, & ligati interrogentur sigillatim de omnibus in processu apparentibus, & de quibus sunt iudicia, moneanturq; ut dicant veritatem, & scribantur omnes responsiones & verba, quas & que dixerint ipsi rei in tortura per extensum, de his vero de quibus nulla sunt iudicia, & coniectura, vel presumptiones in processu, non debet iudices particulariter & distincte reos interrogare, si fecerunt tale quiddam, & an Lu-

eius Titius tale quiddam fecerit cum eis, quia hoc esset suggerere, sed debent ipsos interrogare generaliter non nominando certam personam, ut puta si commiserunt aliam, & si scilicet, an associati, & eunti quibus, & similibus modis, ut docet Vlpia. iureconf. in l. 1. §. qui questionem. ff. de questio. & aduertant iudices, vt ad torturam deueniant seruitatis & concurrentibus omnibus his, quæ hactenus descripta sunt in tertia parte partis, sibi descripta sunt omnia requisita, quæ debent interuenire ad hoc, vt ad torturam possint deueniri. ¶ Et quia supra dixi, quod debent fieri monitiones reis inquisitis, vt dicant veritatem, alias curiam ipsos torturam non valentem aliunde & aliter habere veritatem, hoc dixi propter verba Ang. de Aret. in lib. malefic. in verbo, fama publica. colum. 18. in fin. dum dat cautelam iudicibus volentibus aliquos torquere, vt faciant ex actis apparere, quod cum non possent aliter haberi veritas, deueniunt ad torturam, licet iudicio meo hæc cautela non sit nimis necessaria, cum ex processu, iudicis, & probationibus liquere dignoscitur num veritas aliunde haberi valuerit. nec verba iudicum dicentium aliter veritatem haberi non posse possunt operare, vt si contrarium ex actis constiterit, quod aliunde habuerunt veritatem, id non sit, & si ex actis apparet non plene de delicto constare, & aliunde veritatem haberi non potuisse, suffragatoria videtur illa cautela, licet ego vt plurimum ea vsus fuerim. ¶ F I S. Sed nunquid verum sit indistincte, quod si plene constat de delicto, non possit ad torturam deueniri ¶ I V D. Tex. & ibi Barto. in l. edictum. ff. de questio. dicit in subsidium inferri torturam, quando aliter veritas haberi non possit, & sequitur Angel. in lib. male. in verbo, fama publica. col. 18. in si. & subdit, quod aliter faciendo index tenetur in syndicatū. & idem voluit And. in l. & si certus. ff. de sena. Sylle. ubi dicit, quod male faciunt assessores, ponendo reū ad torturam liquidato negotio, & quod possent redargui tempore syndicati us habent ergo remedium assessores, si volunt torquere liquidato negotio, vt torqueant reum, vt manifestet mandatores & complices, & hanc causam possunt captare, vt non redarguantur tempore syndicati secundum

¶ eundem eundem Ange & hanc opinionem firmat Bald. in l. milites. C. de questio. de sequitur Ang. de Arim. in addi. in ad An. in loco supra allegato. Bal. in l. 1. C. de iur. an. propter calumnia. dan. in fine dicit, quod Cy. in l. obseruare. C. quo. appe. non recit dicebat, quod male faciunt iudices, quando habent certitudinem maleficij per probationes, ponendo reum ad torturam, cum tortura regulariter non datur, nisi in defectum probationis. demum subdit ipse Bal. per verba formalia. ego credo, quod iudices bene faciunt, quando habent plenariam certitudinem de maleficio, si obuiant, ne appelletur per calumniam, & maxime in criminibus enormibus, in quibus licitum est iura transgredi, idem firmat ipse in l. obseruare supra allegata 2. colum. vbi referendo opi. Cyn. dicit hæc verba, tu dic. quod iudices bene faciunt, quia crimina patentia sunt punienda, nec dari debet occasio appellandi quanquam, etiam si constaret de tortura, non esset prohibitum appellare. & nota hoc vltimum uerbum Bald. quia sentit quod si quis in tortura esset confessus, & per probationes conuictus, possit nihilominus appellare, cuius contrarium tenuit ibi And. Barb. in addi. Bald. & hanc sequendum opinionem supra firmatam nouissime tenuit Gramma. in consil. 1. in criminalibus Affli. & in consil. si damna clandestinat. in 12. nota, refert opiniones, & finaliter dicit hæc formalia uerba, si tamen iudex vellet ipsum tormentare, quando veras probationes criminis habet contra eum, & ipse criminiosus non vult sponte confiteri delictum, ad effectum, ut possit appellare & retardare executionem, credo, quod Baldus in d. l. 2. C. quo appella. & in d. l. 1. C. de iura. calum. dicat, quod ad effectum, ut sit conuictus & confessus, quia non auditur appellans, ut d. leg. 2. possit ipsum tormentare in criminibus enormibus, in quibus licet leges transgredi, secundum Inn. in c. 1. de consil. item in criminibus, ubi licet interrogare de socijs & mandatoribus & ita peruenit cum 1. opin. & ita etiam notauit Gramma. in uoto primo, subdens, ita ex communi obseruancia obseruari & sequitur Marf. in l. 1. ff. de questio. & vide Boer. in decisio. 10. in prima parte, & testor Deum, quod ita quotidie seruari, &

¶ seruari vidi. ¶ F I S. Sed quod si inquiratur contra aliquem, quod de mandato Titij occidit, Sempronium, qui de plano & sponte confiteretur se occidisse quidem dictum Sempronium, sed motu proprio, & non ad instantiam alicuius, nunquid possit torqueri ut indicet mandantem ¶ I V D. Docto. in c. ad audientiam. de homi. & Bal. in cap. 1. §. iniuria. 8. col. de pa. in. fir. & Alexand. in l. 1. ff. de questio. & Bal. in l. quicumque. C. de ser. fuh. Cæpo. cautel. 5. incipienti. videmus. Par. in tra. syndic. in 3. cha. prima colum. & Marf. in l. 1. §. diuus Antonius. ff. de questio. num. 10. tangunt istam questionem, an mandarius possit excusare mandantem, dicendo, se fecisse motu proprio & non ad instantiam alicuius, & finaliter concludunt, quod potest excusare, nisi alia coniectura resistat contra mandantem, & in dubio presumitur contra eum, ut per Tho. Gram. in consil. 63. in fin. & sic ex his poteris colligere veritatem questionis propo. sita, ut si resistunt coniectura & iudicia dicte excusationi, & confessioni mandatarij, poterit torqueri non obstante, quod confessus sit, ut indicet mandantem. & ita teneo, saluo semper meliori iudicio. & uide Par. in uerbo tortura. verfic. quia sepe. in uer. an si quis mandantem Seio. & Cæpo. caute. 19. Alexan. post Bar. in l. penult. ff. de questio. Tho. Gram. consil. 63. in fin. ¶ Et si forte mandarius non sponte, sed cum tormentis confessus fuerit delictum quod ad se, potest aliqne alijs indicijs iterum torqueri, ut manifestet mandantem secundum Ang. in l. & si certus. ff. ad Sylle. & idem tenet Angel. de Aret. in maleficio. in verbo, Sempronium mandantem. 2. colum. verfic. & bene not. refert & sequitur Philipp. Decius. in consilio. 189. incipient. Ixtatus sum. & Ange. de Aret. in eo. libro in verbo, fama publica. 14. char. ver. quarto, aliquis & Bal. in marga. in verbo, confessio. Lud. Pologni in consil. 5. in 4. colum. in prin. & Bal. in l. non ideo minus. 1. colum. C. de accu. & Alexan. & post Barto. in l. peti. ff. de questio. & Marf. in praxi. cri. §. diligenter nume. 155. quæ omnia notes. ¶ F I S. Quod si aliquis fuit tortus & confessus delictum de quo imputabatur, an iterum possit torqueri, & interrogari de alijs delictis in genere de quibus nulla extant iudicia. ¶ I V.

Gandi. in titu. de quæstio. & torment. uer. sed. quid de quæstione, quæ tota die occurrit. & concludit. §. de iuris subtilitate non potest interrogari. subdit tamen, quoddam generali consuetudine Italicæ seruatur, totum contrarium; & ista consuetudo adiuuari potest per l. non omnes. §. à barbaris. ff. de re militar. & l. congruit. ff. de offi. præsidis. & idem tenet Odoire. in suo tract. de quæstio. in r. q. & idem & tenet An. de Are. in lib. male. in uerbo, fama publica præcedente. in fi. & Cæpol. consil. 39. nume. 44. Card. in consil. 45. Alexand. consil. 52. 3. libro Bald. de Per. in tra. de indi. num. 5. Guido de Buzar. in tract. pe. indi. & tor. nume. 36. & ibi Ludo. Bolo. Grammat. in decisio. facij consilij Neapol. decisio. 48. numero 1 & per Marsi. in præxi. cri. §. constante. nume. 14 & licet prius de iure antiquo, hoc solū procederet in furto, tamen hodie indistinctè procedit in omnibus delictis, ut habetur per Grammat. in decisio. 34. numero. 34. F. I. S. Nunquid illi, qui non possunt torqueri de iure aliqua de causa siue propter defectum indiciorum, siue propter defectum ætatis, uel aliter possint spoliari, & ligari, & duci ad chordam? ¶ IVD. In hoc Bal. in l. 2. C. quo. appella. non recipia. tenet, quoddam sic, per hæc uerba formalia: & nota, quoddam licet non omnes, nec omni casu possunt torqueri; possunt tamen terri, quia uultus iudicis in talibus debet apparere terribilis. firmat & sequitur Pau. Grilla. in tract. de quæst. & tor. uer. quarto nunc uindendum, ubi facit quinque gradus torturæ, & territio, de qua supra, est in finis gradus, & firmat Par. de Put. in tract. syn. in uerbo, tortura. uer. si. de repetitione torturæ scias in finalibus uerbis. hoc tamē uerum intelligas, quando satis, atq; satis uiget aliqua præsumptio contra terrendū adde Ioan. de Arno. in l. 99. et uide Ange. in leg. item apud Labconem. §. quæstio. ff. de iniur. ¶ Pro quo facit, quia tortura est inquisitio, & indagatio ueritatis per tormenta corporis, & cordis dolorem; nuda ergo interrogatio, & lenis territio absque corporis tormento, & cordis dolore, non dicitur quæstio, nec tortura. d. leg. item apud Labconem. §. quæstio. ff. de iniur. & §. quæstio. & definit ita Azo. in summa de quæstio. & omnes doctor. crimi.

9. nalista. ¶ Et aduertas amantissimè Fisce, quoddam tortura corde est magis in usu & frequentior; imò in iure non reperitur aliud tormentum, quoddam quidem per illo pōnatur, nisi tormentum chordarum est tex. in l. nullus. C. ad l. iul. maicst. ut dicit Bonifa. in tit. que debent præcedere, tor. & est notandum, quoddam chorda subtilis infert magis dolorem, quam torturā chordæ grossæ ut dicit Salic. in d. l. nullus. & Pari. in uerbo, tortura. el. 3. uer. si. de repetitione. Et ¶ est aduertendum, quoddam quando datur tortura chordæ, non est passim & indistinctè in quolibet casu adhibenda aqua frihida in dorso pendentis in torturam, nisi in casibus enormibus; notabiliter dicit Par. à Pu. in lib. syndic. in uerbo, tortura. el. 3. in fi. de uer. de rep. ¶ Illud et proxime scias, ut caueas nouum torturæ genus inuenire & imponere reis, quoddam scindat carnes, nisi in granibus, ut dixit Bal. in l. 1. C. de his, qui ad liberta. peruen. ut refert idem Par. ubi supra in d. uerbo, tortura. el. 3. uer. si. de repetitione. ¶ Et tu regnicola non admittas ut torture adhibeatur passim in omnibus casibus, sed in illis delictis, ubi uenit imponenda pœna ultra relegationem, non infra; ut est tex. in capi. tormenta. & refert Grammat. in consil. 15 & uoto 25. Matth. de Afflic. in consilij quæstionibus. in 8. not. & idem Afflic. & Iser. in consilij si damna clandestina. Par. in uerbo, tortura. el. 3. uer. si. an in causa pecuniaria & ideo non habet locum tortura in insultu facto cum armis, & vi priuata, & percussionibus sine armis, & ubi ueniret imponenda pœna publicationis honorum; secus in ui publica, & excogitato insultu cum turba, licet etiam baculo; secundum Tho. Gram. in uoto 15. & quæ sint delicta, in quibus uenit imponenda pœna ultra relegationem, uide infra in uerbo, pœnis debitis seriantur. ¶ FISCVS. Sed nunquid tortura habeat locum, ubi uenit imponenda pœna fustigationis, ut in atroci iniuria. l. si. ff. de iniur. & in furto infra augustalē. secundū tex. in c. an hoc quoddam nostrorum. & uidebarum dicendum, quoddam sic, ut in individuo dicit Pari. in uerbo, tortura. uer. si. an in causa pecuniaria. ubi dicit, quoddam in furtis, licet minimis, est locus torturæ. ¶ IVD. Contrariam opinionem puto tenendam ex mente Fran. Bru. in tra.

in tra. de indi. & tor. in 2. parte. in 3. q. ubi dicit quoddam furtum in re parua, dicitur delictum leue: & sic non habet locum torturæ, & pendet hæc quæstio, an fustigatio sit maior relegatione; & licet multi multa aligent; tamen potest induci Doctri. Bar. in athen. de incest. nup. in prin. ubi maior pœna imponit humili, quam nobili inferenti iniuriam atrocem; ut l. si. ff. de iniur. ut humilis fustigetur, & nobilis relegetur. ergo fustigatio est maior relegatione. Tho. Gramma. in cōs. 37. tenet, quoddam fustigatio non est maior relegatione, sed similis, & per consequens dicit, quoddam in furto minimo non habet locum tortura, & reprehendit Par. tanquam sine lege loquentem; non tamen aduenit ad dictam doctri. Bar. in d. si. ff. de iniur. & idem dicit Io. de Arno. in commentario num. 31. & ita etiam tenent Moder. in d. cap. ad hoc quoddam nostrorum. ¶ F. I. S. Nunquid serui possint torqueri per coram domino? ¶ IVD. Dicas quoddam Par. de Put. in lib. syndic. in uerbo, tortura. el. 3. uer. an dicto torti. §. col. uer. an dominus. tenet, quoddam sic per l. & si certus §. appetitus, ff. ad Syllen. & sequit Cap. in dec. 126. ¶ F. I. S. Quid faciendum est quando appellatur a comminata tortura, uel a decreto torquendo? ¶ IV. Dicam de hoc in tertia parte tertiæ partis principalis, ubi uideas. ¶ F. I. S. Sed etiam quo moderamine & qualiter debet se habere iudex in torquendo reum? ¶ IV. In hoc aduertendum est, quoddam non potest dari certa & determinata regula, cū tortum hoc dependeat ex grauitate, uel leuitate delicti; ex qualitate indiciorum, nisi quid lenia, an urgentia sint, & an plura, an unicum; & ex qualitate torquendi, nisi quid sit robustus & fortis, an debilis, an delicatus; & an sit minor, an maior; senex, an iuuenis; infirmus, an sanus; que omnia bonus iudex consideret in torquendo, ut innocentie, uel supplicio eum conseruet in denum; ut l. quæstio. modus. ff. de quæstionibus. & ne damnet animam & corpus suum; ut etiam dicit Angel. de Are. in lib. malef. in uerbo, fama publica. in 7. q. ubi loquitur de tortura, pro quo etiam in de Gandin. in tract. de quæstionibus & tor. Io. An. in cap. cum in contemplatione, de reg. iur. & Cal. in l. 1. de confes. & Bal. in cōs. 275. in fin. 2. lib. quare consulo, ut in tor.

tura adhibeat ampollēta, ut sciatur quæto spatio quis pependerit in tortura, & redigatur in acta, quando erigitur ampollēta ipsa, & quando finem facit, non enim debet tortura inferri per tres uel quatuor horas, imò raro ultra horam, nisi in euocatis misimis, & considerentur prædicta. Arist. enim in primo omnium problemate, quare magna exuperantie pestilentes sunt, quoniam (inquit) aut excessum, aut defectum faciunt, quia quidem re morbum consistere certum est, idcirco non in immensum quis torquendus est, sed moderate; ne si acciderit, ut tortus in tortura moriatur, imputetur iudici, & ponatur in periculo, & precipitio; quia tenetur tunc iudex, cum appareret egressum fuisse terminos, & moderantiam tormentorum. secundum Cy. in l. 3. C. de adulter. quem refert & sequitur Ang. in d. li. malef. in uerbo, fama publica. ¶ præce. antepenul. colum. in 8. q. ¶ Et est aduertendum, quoddam quinque sunt gradus tormentorum, ut describit pulchre Paul. Grilla. in suo tract. de quæstio. & tor. in 4. q. Primus gradus est territio illa, quæ inferretur iudex ligando ipsum, & ducendo ad chordam. & minando torturam. & iste primus gradus, secundum eum potest inferri quibuslibet, etiam ijs, quos de iure torqueri illicitum est. ut etiam supra dixi. Secundus gradus torturæ est, cum reus ligatus eleuatur modicum supra terram, & quasi ad momentum detinetur eleuatus, & protinus deponitur, uel deponitur suspensus spatio, quanto recitetur aue Maria; de quo 2. gradu dicā infra diffusus. Tertius gradus est, cum reus suspensus supra detinetur, quanto spatio recitetur semel miserere, uel bis, uel aliquanto diutius, absque tamē aliquo tractu, uel impulsione chordæ; & ad istum gradum dicit ipse, quoddam iudex ascedere debet quotiescunque reus est magis de crimine suspectus, & indicia tendentia contra ipsum sunt plene probata, delictum tamen non est de atrocioribus. Quartus gradus torturæ est, quotiescunque reus post eleuationem diutius suspensus tortura detinetur, uidelicet per quartā, tertiam, median uel partem, uel duas tertias unius horæ; aut per integram horam, secū dum grauitatē criminis, suspensionem rei, & uices indiciorum, quandoque in ipso

detentionis spatio adhibetur unus aut duo ictus seu tractus chordæ, quando indicia sunt pregnantia, & sumus in delictis magis grauibus. Quintus & ultimus torturæ gradus est, quotiescunque post aliquam suspensionis detentionem, & ictus, siue tractus chordæ, si adhuc reus persistit in negando appenduntur pedibus ipsius pondera quædam, cuiusmodi sunt compedes ferrei & similia. & istud est seuisimum genus tormenti quod perraro iudex adhibere solet: & dat nisi in certis casibus, & criminibus atrocissimis, ut est hæresis, crimen læsæ maiestatis, euerisionis status: & similia; & non passim, & indistincte in omnibus criminibus & delictis, ut faciunt crudeles iudices hodierni, qui uere sitiunt sanguinem humanum, & p immensum cruciatum, & dolorem coguntur nonnulli confiteri, quæ non fecerunt. at quid dicam de his anima eorum sepelietur in inferno, idcirco caue amatissime lector, ne damnes animam tuam, & in syndicatu tenearis. † Et quod supra dixi de secundo gradu torturæ, quædo quis fuit ligatus ad chordam, & parum eleuatus supra terram, & protinus dimissus, adicitur tortura. Bald. in l. 2 C. quorū appellata dicit, quod non est tortura, sicut leuis fabricula, non est febris. Paul. Grillan. ubi supra, uidetur tenere contrarium, & ibi dicit hæc formalia uerba: & ideo ego nunquam consueui venire ad gradum istum, nisi quædo præcedunt indicia, & sunt bene probata tamen & si sint indicia aliquantulum remota a facto, quum persona est uilis, & ignota, & ualde suspecta de crimine, aut in responsionibus suis uariat, & aliæ suspensiones præcedunt, potest deueniri ad istum gradum. † FIS. Sed nunquid torturam liceat inferri quocunque tempore, etiam feriato in honorem Dei? † I V. In hoc passu allegatur tex. l. nemo. C. de episc. audien. & in l. prouinciarum. C. de fer. & est distingendum pro ueritate decisionis, quod aut sumus in delictis grauioribus, aut leuibus: prim. casu etiam die feriato in honorem Dei procedi potest, ut dicitur in l. 2. q. 1. de tortu. in 2. parte 6. q. nu. uersu. quæro ulterius, & in hoc concordat. c. regni in eadem promissa iuris sanctio, &c. † FIS. Nū.

quod minor quatuordecim annis possit torqueri? † I V D E X. Dicas, quod non; sed debet ferula cedi; ut l. cum ad Sylle. ff. ad sena. Sylle. & refert & sequitur Angel. in uerbo fama publica: refert & sequitur Brunus in tra. de indi. & tor. in 4. q. nu. 16. ubi allegat l. de minore. in prin. & l. ex libero. ff. de qua sio. & quod possit ferula cædi. al legat tex. in l. in pubes. ff. ad Sylle. & Lexci piuntur. in prin. ff. ad Syll. subdit Brun. quod istud non habet locum in crimine læsæ maiestatis, quia tunc minor torqueri potest, per l. de minore. ff. de qua sio. & ibi nota Marfi. ubi no. quod minor in testem non examinatur per torturam, fallit in crimine læsæ maiestatis, quia etiam cum tortura examinatur, ad de quod dicit Ludo. Bolo. in addi ad tra. Guido. de Suzar. n. tra. de indi. & tormen. quod hæc procedunt in minore maiore infante. secus est in infante, quia ille etiam ferula cædi non potest. nu. 13. ibi in dictis additio. † Et an senes possint torqueri, uide infra in tertia parte tertiæ partis.

TERTIA PARS.

¶ E T S I C O N F I T E B V N T V R. Rubrica.

S Y M M A R I V M.

- 1 Confessio debet fieri coram iudice competenti.
- 2 Hæredi consentiens nocet confessio facta coram incompetenti.
- 3 Nullitas promouens ex defectu iurisdictionis inualidat confessionem.
- 4 Facta per iudicem incompetentem, pro non factis habentur.
- 5 Iudex recipiens confessionem, debet esse ordinarius non delegatus.
- 6 Confessio debet fieri coram omnibus, si sunt tres iudices.
- 7 Confessio debet fieri iudici pro tribunali sedenti, & quid si non est facta in forma iudicij. num. 8.
- 9 Confessio facta coram iudice tacente, an dicatur iudicialis.
- 10 Testes examinari debent per iudicem, ut faciant iudicium.
- 11 Testis dep. non falsum coram actuario, non puniuntur.

- 12 Id dicitur fieri apud acta, quod fit coram iudice.
- 13 Obligatio recepta in absentia iudicis, non habet executionem paratam.
- 14 Iudice mandante actuario, quod aliquid faciat, habentur ac si esset factum coram eo.
- 15 Confessio facta sub spe gratiæ, non nocet.
- 16 Supprium commissum per allestaciones, an dicatur uolentium.
- 17 Confessio facta per iram, non nocet. nu. 136.
- 18 Confessio extorta dolo aduersarij an noceat.
- 19 Minoris confessio quomodo debeat fieri, num. 19. usque ad 27.
- 20 Mulier consentiens an restituatur in integrum.
- 21 Periosus & demens an possint condemnari.
- 22 Confessio facta per testem an ei noceat, ut reo, postea inquisito. nu. 32.
- 23 Confessio an noceat perempta instantia.
- 24 Confessio incidenter facta. ad quid noceat.
- 25 Confessio debet esse uerisimilis, & debet esse probabilis nu. 34.
- 26 Delictum in genere esse commissum quando dicitur consistere.
- 27 Confessio debet esse possibilis.
- 28 Consentiens se uenenasse aliquem, & inde mortuum esse, an noceat.
- 29 Consentiens se alicui fregisse cranium, an, & quædo noceat.
- 30 In confessione an debeat perseverari.
- 31 Sententia contra confessionem, quid operetur nu. 41. 42. 43. 44.
- 32 Confessio debet esse cum causa.
- 33 Confessio debet esse simplex, & an in totum debeat acceptari. nu. 47.
- 34 Torqueri an possit consentiens se occidisse ad satisfactionem, & explicitè deponat.
- 35 Acceptari debet confessio per partem.
- 36 Renocari an, & quando possit confessio, & an renocata operetur. num. 51. usque ad num. 59.
- 37 Confessio facta ex causa pietatis, an noceat.
- 38 Confessio an operetur, ubi liquet de innocentia.
- 39 Confessio debet esse clara, & non dubia.
- 40 Confessio debet fieri in loco solito iudiciorum, & non alibi.
- 41 Confessio debet fieri in loco iurisdictionis, & non extra.
- 42 Confessio non debet fieri prope tormenta.
- 43 Ratiocinari debent confessata in tormentis extra tormenta.

- 44 Terminus debet dari confessis ad probandum aduersus confessionem.
- 45 Confessio ex inualido processu condemnatur.
- 46 Appellari an possit per confessionem.
- 47 Confessio etiam perempta instantia, condemnatur.
- 48 Confessio etiam non præcedentibus iudicij, ualida est.
- 49 Confessio producta in testem de crimine causæ, ut renouetur a promotione.
- 50 Confessio dicitur manifestus delinquens.
- 51 Appellari an possit tertius pro confesso.
- 52 Defensionibus an reus possit renuntiare.
- 53 Fideiussores an liberetur confessio. num. 110.
- 54 Confessio coram incompetente, quid operetur. num. 85.
- 55 Confessio inducit notorium.
- 56 Confessio habet vim rei iudicatæ.
- 57 Confessio est plenissima probatio.
- 58 Confessio vulnerati, quod non fuit vulneratus ab inquisito, est indicium innocentie.
- 59 Hæres confessi, an, & quando renocatur.
- 60 Adulter & adultera consentientes ante coitum se contraxisse matrimonium, excusantur.
- 61 Confessio operatur ut procedatur ex officio, ubi alioqui non possit.
- 62 Confessio sponte mitius puniuntur.
- 63 Confessio tollit presumptionem iuris, & de iure.
- 64 Confessio facit haberi rem pro liquida.
- 65 Confessio iudicialis presumitur uera operatur etiam, quia facit, & non requiratur infamia, item sponte confessus aliquando non puniuntur.
- 66 Stante statuto, quod pena minoretur ex confessione, qualiter debeat esse. nu. 88. 89.
- 67 Confessio an possit renocari post sententiam.
- 68 Testis in nouis articulo consentiens se falsum testimonium dixisse, an probet.
- 69 Infamia an resultet ex confessione.
- 70 Testatori an credatur si confiteatur in testamento esse usurarium.
- 71 Clericus an possit deponi, si confiteatur, quod promisit decem, ne accusetur.
- 72 Sturdus & mutus an possint confiteri.
- 73 Confessio facta coram syndico denunciante, an ualeat.
- 74 Precuatoris confessio in criminalibus, an noceat domino.
- 75 Confessio in criminalibus, an habeat exequutionem paratam.
- 76 Consentiens se fecisse plura furta eodem loco, dicitur

- veris tamen temporibus, an debeat morti iri-
di nu. 100.
- 101 Confiteatur esse verum, quæ continentur in in-
quisitione seu in capitulo, quum contineat, quod
sit insequens latro, an debeat mori, si verum non
commisit, nisi unicum suum.
- 102 Confessio socii criminis, an, & quando noceat
sociis nu. 102 vsque ad nu. 104.
- 105 Confiteatur se occidisse hominem, cuius nomen
ignoratur, an damnari possit.
- 106 Confessio servi an noceat domino.
- 107 Confessio per torturam facta, an valeat.
- 108 Confiteatur se adulterasse Bertam, an videatur
confiteri eam esse coniugatam.
- 109 Confessio trium latronum quid operetur.
- 110 Confessus delictum, an debeat liberari sub si-
de iussoribus.
- 111 Confiteatur se vulnerasse Titium, & ex dicto vul-
nere ipsum decessisse, si tamen constat de con-
iurio, non nocet.
- 112 Statuto dictante, quod reuelanti furtum par-
catur, an si est principalis parcatur.
- 113 Confessus an possit obijcere de nullitate iudi-
cij.
- 114 Confiteatur & renouans confessionem an debeat
torqueri.
- 115 Confiteri dicat dicens se condemnatum in
supplicatione.
- 116 Confiteatur se commississe vsuras, an damnetur.
- 117 Confessio vsurarij, qua constat se extorsisse
vsuras, an noceat fisco, si sit ante damna-
tus.
- 118 Confessio an noceat, si non constat de delicto.
- 119 Inquiritur contra aliquem ut ordinatorem &
mandatorem delicti, si is confiteatur esse ve-
rum, an possit condemnari.
- 120 Verbum, volo confiteri, an inducat confes-
sionem.
- 121 Furtum committens Romæ, & captus alibi cum
re furtiua, an puniatur.
- 122 Delictum si est commissum in medio duarum
ciuitatum, curam quo puniatur.
- 123 Clericus confiteatur se esse laicum an sibi noceat.
- 124 Confessio contra matrimonium, an noceat.
- 125 Confiteatur instrumentum uere esse falsum, an
preiudicet.
- 126 Confessio coniuicti, in cuius fauorem lata est
sententia divorij, an sufficiat ad eam retrahen-
dandam.
- 127 Forudicium nulliter, an si confiteatur, sibi no-
ceat.
- 128 Confiteatur se fecisse homicidium, sed ad sui de-
fensionem an sufficiat ad condemnandum.
- 129 Confiteri an censetur recipiens literas ad se-
missas per alium.
- 130 Confessio an possit declarari.
- 131 Confessio syndici an probet delictum commissum
per ciuitatem.
- 132 Confiteatur se suprasse aliquam tanquam suam
uxorem an sufficiat, ut suprasa vendicat eum
in viuum.
- 133 Confiteatur se absolutum ab excommunicatione,
an confiteri videatur se fuisse excommunica-
tum.
- 134 Confessio rei, nunquid noceat tertio.
- 135 Tertius comparens pro suo interesse, an audi-
ri debeat.
- 136 Confessio per iram facta, an noceat.
- 137 Confessio lamiarum & incantatricum, an suf-
ficiat ad eas condemnandum.
- 138 Confiteatur se aliis in iudicio abinrasse hæresim,
an ex noua confessione possit damnari.
- 139 Hæreticus an ex sola confessione possit condem-
nari.
- 140 Confessio incontinenti renouata, an debeat da-
mno probari.
- 141 Confessio ararij, an noceat fisco.
- 142 Confessio facta in civili, an preiudicet in cri-
minali.
- 143 Confessio facta premissa negatiua, an sufficiat
ad condemnationem.
- 144 Confiteatur se corripuisse iudicem, quum iudex
sit absolutus, an sibi noceat ad condemna-
tionem.
- 145 Compositio an inducat confessionem.
- 146 Mulieri confiteatur se virginem, an stetur.
- 147 Clerici confiteatur delictum absque accusatore,
puniuntur.
- 148 Confessio delicti aliquando probat clericum
incorrigibilem.

Diuisio tertie partis principalis.

¶ **IVD.** Sequitur congruenti ordine in xta
promissa tertia pars principalis, quæ diui-
do principaliter in quatuor partes, in prima
tractabitur de confessionibus iudicia-
libus spontaneis, in secunda de extrajudi-
cialibus, in tertia de confessionibus per tor-
turam extortis, in quarta de confessioni-
bus fictis. Quocirca sequitur prima pars
de confessionibus iudicialibus spontaneis.

Primo

Primo igitur loco, ut diximus, de con-
fessionibus iudicialibus spontaneis di-
scuti, sciri oportere præmonemus, plura re-
quisita debere concurrere, ut confessio va-
lida sit, & fortiatu effectum: nam qua-
dam requiruntur, concernentia personam
iudicis, confessionem recipientis, quædam
personam confitentis, quædam temporis
qualitatem, quædam qualitatem & formam
confessionis, quædam locum, ubi sit, & que-
dam, quæ seruari debent per iudicem habi-
ta ipsa confessione, quare de ipsis requisitis
primò dicemus, secundò de effectibus. ipsius
confessionis, tertio extrauagantes quæstio-
nes in materia sparsim positas in vnum col-
ligemus, & hunc ordinem in qualibet parte
nostri tractatus seruabimus. ¶ Atque cir-
ca personam iudicis confessionem recipien-
tis, sciendum est requiri, ut iudex, coram quo
confessio fiat, sit iudex competens, & hanc
iurisdictionem, cum aliis ex mente omnium
doctorem distinguendum esset, aut est talis
iudex, cuius iurisdictione nullo modo pro-
rogari potest, ut clerici in laicum, aut est talis
iudex, qui licet sit incompetent, tamen nõ
est omnino incompetent, sed eius iurisdic-
tio prorogabilis est primo calu omnes do-
ctores videtur in hoc concurrere, quod ta-
lis confessio, nec ad condemnationem, nec
ad indicium ad torturam operatur, scdm
Anto. de But. in cap. si clerici. de iudic. 4.
colum. vers. vtrum autem. Bal. in c. cum su-
per. de confes. & Ang. in l. 1. colum. vlti-
ma. C. de confes. & in l. 1. ff. eo. titu. Abb. in
conf. 2. volum. 1. & docto. antiqui & mo-
der. in l. magistratibus ff. de iur. om. indi-
& firmat Asslic. in consti. si dama. clande-
stina. nono nota. versic. 4. quæro & latius,
quàm alibi, per Boer. in decis. 90. in prima
parte. & licet dicat in curia seruari cõtra-
rium, tamen prædictam de iure attestatur
esse communem opinionem. Secundo verò
casu non operat, quoad condemnationem,
sed tantum ad torturam, secundum Bald.
Ang. Alex. & ceteros doctores in d. l. magi-
stratibus. & Ang. in l. 1. C. de Confes. & Feli.
in d. e. at si clerici. & Bal. in l. clarum. C. de
author. præstan. & Asslic. vbi supra, & Ang.
de Aret. in verbo, comparent dicti inquisi-
ti, & confitentur totum: & Bal. in l. vnica.
C. de confes. in penul. colum. & Lud. Rom.
conf. 45. incipien. quædam mulier. & ple-

nè per Boer ubi supra. Illud tamen, quod fa-
ciat indicium, limitatur, ut non procedat,
si fuerit confessio renouata coram competen-
ti, secundum Bald. in d. l. vnica. C. de confes-
penul. col. & sequitur Ias. in d. l. magistratibus.
in 2. sub limitatione. sed Boer. in decis. in
fi. optimè confutat. nam dicit ipse, quod si
hæc sublimitatio esset vera, esset destrue-
re supradictam cõem opinionem, nã vt co-
ram iudice cõpetenti perseveratur, aut ne-
gatur, primo casu non est necessaria tortu-
ra, sed damnatur: aut negatur, & tunc est ne-
cessaria tortura, & pro ut est cõmuni opi-
nio, irrogatur, ergo non potest esse vera su-
blimitatio prædicta, & sic concludit, quod
etiã si renouata esset irrogaretur tortura,
& ita seruatur secundum eum. limitatur et,
vt procedat conclusio supra firmata, vbi cõ-
fessio esset verisimilis. secundum Bald. in
l. clarum. C. de auth. prægla. & sequitur Ias.
vbi supra, in 3. sublimitatione. & tenet Bar.
in d. l. magistratibus. & Canon. in d. c. si
clerici. & Abb. in ca. olim. de rescri. & And.
Barb. in addi. Bal. in d. l. clarum. debet etiã
concurrere vltra verisimilitudinem, quod
sit orta infamia aut suspitio, aliàs secus
secundum Ang. de Aret. in li. ma. in verbo, cõ-
parent dicti inquisiti. & conf. 10. & id vole-
bat Bal. in d. l. clarum. & Innoc. in c. per in-
quisitionem. & ideo sit cautus eius aduoca-
tus, ut renouata dicta cõfessione petat ter-
minum, & in termino uerificet, quod ex ta-
li confessione nulla orta fuit suspitio, nec
infamia. sed potius orta fuit fama, quod est er-
ronea, limitatur etiam, ut procedat, si con-
fessio fieret ad eundem finem: secus si ob
aliam causam, ut tenet Iason ubi supra in
4. sublimitatione. sed Alexan. in d. l. magi-
stratibus. tenet contrarium, & dicit proce-
dere dictam sublimitationem, quod est senten-
tiam contra confessionem, quod sit facta
non ad eundem finem. sed Fran. Cur. ibi in
addi. Alex. defendit opinionem relatã per
Ias. de oïno Fran. Aret. in d. e. at si leri-
ci & in conf. 26. in fin. colum. ¶ Et ubi con-
fessio facta coram incompetenti nocet ali-
cui cõfidenti, nocet etiam hæredi ipsius,
si fuerit mortuus: antequam ad iudicẽ suũ
competentem remitteretur, ut dicit Ang.
in l. 2. ff. vi bon. rapt. quod est intelligendum
quãdo aliàs confessio defuncti noceret he-
redi, tamen si bene inspiciatur Ang. non vi-
detur

detur firmare pedes in hoc dicto, videatis eum. Et ad corroboracionem predicti; primi requisiti, intellecti & limitati, & sublimitati, acit, quia licet alias confessio sit tate potentia, vt etiam consensus super inordinato processu, possit condemnari. secundum Inno. quem omnes sequuntur in c. qualiter & quando el. 2. de accu. & in ea. per inquisitionem. de electio est tamen verum, nisi nullitas proueniret ex defectu iurisdictionis iudicis. nam eo casu dicta confessio non validat processum, secundum no. per doct. in d. c. ar. si clerici. in princ. & in c. olim de referi. & ibi do. Abb. Facit etiam, quia facta per iudicem incompetentem, pro non factis habentur, secundum Innoc. in c. prudentiam. de offi. deleg. & habetur per Bald. in margarita sua, in verbo factam. & per competentem iudicem non possunt haberi rata. Requiritur secundo, vt sit iudex ordinarius non delegatus. secundum Ang. in c. 17. incip. in causa accusationis producta. quem sequitur Hippo. a Marsi. in practica. §. postquam. num. 14. quod quidem intelligendum est de delegato, habente limitatam potestatem ad certos articulos cause seu actus: nam tunc verum est, quod, quantumcunque adsit confessio, non potest virtute ipsius per ipsum iudicem delegatum procedi ad condemnationem ex deficientia iurisdictionis; & sic non ex defectu ipsius confessionis, tamen non negatur, quin ordinarius virtute ipsius repetita coram se possit procedere ad condemnationem, ut firmat idem Ang. in d. loco. & si negauerit coram ordinario confitens, poterit per torturam cogi ad confitendum, & persistendum in confessione sua. Requiritur tertio, vt si sint tres iudices in causa deputati, quod confessio fiat coram omnibus, alias si fiat coram duobus, non sortitur effectum, secundum Abb. in cap. olim ex literis. in fin. de rescrip. & refert & sequitur Hippo. a Marsi. in conf. 81. nu. 31.

7 Requiritur quarto, vt confessio sit facta coram iudice sedente pro tribunali, vt est doct. Saly. in l. iubemus. C. de liber. cau. in fi. & tenet Bar. in l. i. C. de confes. in princ. & habetur per gl. in c. dudum. el. 3. in vers. responsum. extra de elect. & Bald. in l. pe. in 2. not. C. de fidei. & in addi. Spec. in tit. de confes. §. confessio ista & Alex. in l. si confessus de cust. reo. & lal. in l. magistra

tibus. 2. colum. ff. de iur. om. iudic. sequitur Mar. in l. de minore. §. plurimum quoque. num. 11. ff. de questio. & tenet etiam Bald. ibi, licet non ita clare & videtur ita sentire Afflict. in const. si damna clandestina. in 9. not. dum dicit, quod confessio facta coram iudice sedente pro tribunali absque tortura sufficit ad condemnationem; & sequit idem Marsi. in practica crimin. in §. postquam num. 17. & idem sequitur Boer. in decisio. 90. nume. 8. in prima parte, & videtur esse eois opinio omnium doctor. vide Bald. in l. i. c. ius fustium. ff. de infra. Et ex his inferitur, quod confessio facta coram iudice non in forma iudicij, vel coram actuario cause, absente iudice, non sufficit ad condemnationem, vt dicitur prefati doct. in locis supra. allega. & sequitur Rom. consil. 8. & Franc. Bru. in tra. de indi. & tort. 2. q. in prima parte. nu. 17. & firmat Bal. iu. addit. Spec. in tit. de confes. vers. confes. sufficit tamen ad torturam, ut hinc in dictis locis, quod quidem limitatur, vt procedat, nisi fuerit reuocata, quia tunc non sufficit ad torquendum, vt hinc per Petrum de Gerar. in singu. 67. incip. scire debes. vbi dicit esse de hoc doct. Bal. in l. i. penul. colum. C. de confes. adde supra dictis Tiraquel. in tra. de retra. §. 36. fol. 736. num. 54. & 55. & an aliquod operetur, vide Bal. in l. i. c. ius fustium. ff. de infra. Sed an confessio dicatur iudicialis facta coram iudice tacente; dicas quod sic, vt est text. cum gloss. in l. insurandi, quod ex conuentione. §. 1. in vers. obstabit ff. de iur. iurand. & videas Bal. in l. interrogatam. C. de lib. cau. & vide Hippo. a Marsi. in l. i. ff. de questio. 4. colum. vers. & hanc partem. & in l. fin. C. de procu. & in l. de minore. §. plurimum. ff. de questio. 2. colum. vers. & facit gloss. Et ad corroboracionem predictorum de confessione facta coram actuario cause, facit, quia ad hoc, vt testes examinati ad inquisitionem faciant iudicium ad torturam, necesse est, quod examinentur a iudice, non per notarium actorem, vt colligitur ex cle. 1. de offi. delega. & per Bal. in rubrica. de cotro. inucl. 2. colum. & habetur per Marsi. in pract. crimi. §. nunc videndum. num. 30. nam probationes faciendae sunt iudici. & quinquaginta. ff. de proba. l. eos. & l. si quibus do. C. de test. & l. j. C. de re. alie. non aliena. l. 2. C. ex quib. cau. maio. & plene per Marsi.

fil. in l. i. ff. de questio. in prin. nu. 16. vers. 11 septimo requiritur. Item facit ad corroboracionem prefatorum, quia testes depo- nentes falsum, dum examinantur coram actuario cause, non puniuntur de falso, secum dum Barr. in leg. si quis legatum. ff. de fal. quem sequitur Auge in l. i. C. de sepulch. 12 violato. Facit, quia id dicitur fieri apud acta, quod apud iudicem sit, secundum Lu. cam de Pen. in l. instar. de iur. fil. l. 10. Facit, et notabile dictum Afflict. in const. magistri camerarij. in 12 nota. quod si recipitur fideiussio extra locum iudicij in domibus priuatarum personarum per tabellionem, vel obligatio in absentia iudicis, si fideiussores postea negent, se fideiussisse, vel principales se obligasse, non erit standum tabellionis scriptura: contra eam facit sine testibus & iudice ad contractus. & sic non est scriptura publica, nec est scriptura penes acta, quia facta sine praesentia iudicis est: facit etiam, quia color iudicij, & praesentia iudicis multa operantur, ut habetur per doct. in l. pacta nouissima. C. de pac. maxime per Ias. qui multa notabilia dicit. & sequitur consulendo remissum Marsi. c. 106. 2. li. nu. 9. cum sequen. & ex his clare apparet illam dici confessionem iudicalem, quae fit coram iudice, & in figura iudicij, i. iudice ipso sedente pro tribunali; non illa, quae fit coram notario actorem. per illam gloss. solenne in d. l. iubemus. Quae limitari potest iudicio meo; nisi iudex mandaret notario, ut illam scribat. quia cum iudex mandet, non est necesse, quod postea sit praesens per ea, quae dicit Iason in l. videamus. §. de ferre. ff. de in lit. iur. licet postea dicit, quod praedicta limitatio procederet, quando confessio requireret ad suum robur solam praesentiam iudicis, & non figuram iudicij, quia tunc potest esse uerum, quod praesentia iudicis, & mandatum a pari procederent. sed quia in confessione requiritur figura iudicij ut supra demonstraui, & sic iudicem sedere pro tribunali; ideo nimirum, si non sufficit mandatum iudicis, sed praecedentem limitationem videtur tenere Marsi. in pract. crimi. §. postquam. nume. 17. & eam expresse tenet Ange in l. vnica. C. de confes. & videtur eam tenere Afflict. in decisio. 245.

15 Requiritur quinto, ut iudex non ducat inquisitum blandis verbis, & promissionibus,

gratiae ad confitendum; sed quod confessio sit facta sponte, quia confitens taliter, non potest ex tali confessione damnari, secundum Ioan. de Imol. consil. 100. inci. uisa. i. a quibus. quem uidi in fonte. & firmat Marsi. in pract. crimi. §. postquam. nume. 16. ubi ad corroboracionem dictae doct. alia adducit. & idem sequitur in le. si quis obrepserit. ff. de fal. contrariam autem opinionem nulla de praedictis mentione facta, tenet Afflict. in const. inter caetera. in fine. sed secundum primam opinionem consuluit idem Marsi. in const. 14 in primo libro, in fine. & consil. 32. num. 2. eodem libro, sequitur Paris. li. syn. in uerbo, torture. uer. sequitur questio & in uerbo, aduertendum est. & Gramma. in questione tertia post suas decisio. in cip. notabilis & pulchra. & firmat idem Marsi. in singul. 201. inci. in confesum, & in lingu. 77. incipien. malitij hominum. & habetur in addi. ad Afflict. in d. constitur. inter caetera, & plene ac nouissime per Garr. in sua practi. in leg. obseruare curabis. in primo numero 173. Ad quorum corroboracionem adducitur id, quod no. Afflict. in constitur. si quis rapere in secundo nota. in tertia questio. ubi dicitur, quod stuprum uolentum punitur poena mortis, non uolentum punitur medietate bonorum omnium, & stuprum uolentum non tantum dicitur, quando interuenit uis & uolentia uera, sed etiam, quando interueniunt blanda uerba & allectamenta, ac dolose promissiones. & isto casu etiam punitur stuprum poena mortis, quia illa promissio & seductio est uis interpretatiua; sic ergo in confessione facta blandis uerbis & allectamentis iudicis, & promissionibus dolosis, non debet nocere, eo, quia videtur extorta per vim & uolentiam. Nam confessio debet manere ex proposito, unde si aliquis confiteretur aliquid per irancendum, talis confessio non noceret secundum Ioan. de Imol. in c. si de confes. & glo. in c. ex literis. in uerbi admonita. de diuol. & Io. de Imol. in c. finis. de confes. & confessio extorta tot blandis uerbis & dolosis promissionibus recte in tentioni non potest dici ex proposito manens. unde uide infra. nu. 136. Vnum tamen uidetur praedictis obflare, nam habemus, quod confessio iudicialis extorta etiam dolo ad uerba, praedicta. de minor. 5. annis. ff. de

de mino. secundum glo. in uerb. probata. & Bald. in l. de tutela. 2. col. uer. 2. oppo. C. de in inte. rest. sed Bal. ibi dicit. quod interuenit sola scientia aduersarij sine doli inducione ad fieri faciendum illam confessionem falsam: sed etiam potest dici pro solutione, quod aliud est, quando interuenit dolus iudicis, a quo totaliter confessio substatantur. circa contentis porro personam
 19 plura alia requiruntur. † Et primò requiritur, qd confessio fiat per habentem legitimam personam, & sic per maiorem, vel minorem seruatis seruandis, ut dicit Ang. in lib. malefici. uerbo, comparant dicti inquisiti, & contentur totum uersic. nec nõ sis bene cautus. & dicit ita uoluisse Cyn. in l. clarum. C. de auth. prestand. & Bartol. in l. si pupillus. ff. de uerbo. obligat. & Sali. in l. prima. C. de confes. & Gandi. in l. malef. in rubrica. de aliquibus quæstionibus varijs, in male. 6. colum. uersic. sed quæritur & Hippo. à Marfil. in practica. cri. §. nunc uolendum & in §. expedita. & in §. postquã & in leg. 1. in princ. & in §. si quis ultro. & in l. statuliber. ff. de quæstion. & in leg. qui eadem. ff. de sicar. & in consil. 9. & consil. 26. & consil. 47. & consil. 62. & consilio 130. & per Tho. Gramma. consil. 16. & consilio 60. fallit in crimine læsæ maiestatis, & in atrocioribus, ut per Matefil. in d. consil. 9. & in l. de minore. ff. de quæstio. & per Afflic. in consil. minorum iura. post docto. in d. leg. clarum. & fuit decisum in sacro regio. cõf. Nea. ut refert Afflic. in decisio. 208. quod si facta confessione in iudi absque curatore, minor se potat restitui in integrum ad uersus dictam confessionem tanquã læsus illa confessio nihil ipsi nocebit ex pdictis & ex doctrina Ange. l. certum. §. in pupillo. ff. de confes. & Alexand. in leg. nam & postea. §. si minor. 9. col. ff. de iur. iurand. & in consil. 126. 3. libro 1. col. incip. in causa appellacionis. Sed quid si non fuerit illi datus curator, sed legitimè constitutus procurator an ualeat confessio dicitur, quod sic ut per Marfil. in l. de minore. num. 56. ff. de
 20 quæst. † Et sit cautus iudex, ut ad uideñdũ iuramentum minoris, faciat eius curatore ad esse; secundum Salice. in l. 1. de confes.
 21 † Sed pone, quod minor ducitur ad torturam, ut torquetur; qui uident se torquentem esse, dicit, non torquetis me, omnia

confitebor, & iuro me non neutrum contra, an eiusmodi confessio præiudicat ipsi minori. Bal. in l. 1. C. de confess. uer. sic. sed pone dicit, quod non præiudicat, ne inducatur per indirectum renuntiatio iurii & defensionis. & sequitur Ang. in lib. malef. in uerbo, comparent dicti inquisiti, & contentur totum. † Sed quid si minor negat & propter suam negationem crimen crederet, vel eius pœna ex forma statuti, uel pedit beneficium contententis, an restitatur ut habetur pro confesso, dicas, quod sic; ut est tex. & ibi Bar. in l. ex causa. §. nunc uolendum. ff. de minor. & sequitur Angelus
 23 ubi supra † Prædicta uero non habent locum, quando minor confitetur contra aliũ ut testis, quia eo casu, etiam si nõ interuenit autoritas curatoris ualet & tenet eius confessio. ut pulchrè tenet Bald. in leg. clarum. C. de author. prestand. conclusio. nem uero principalem firmat etiam Boe. decisio. 67. num. 7. in prima parte & habetur per Bertran. consil. 94. in 3. lib. numer. 1.
 24 † Et intantur sunt uera prædicta, ut non solum procedant & habeant locum in minore accusato, sed etiam accusante, ut tunc etiam requiratur autoritas curatoris, secundum Bald. consil. 60. incipien. factum sic proponitur. 5. libro firmat, & sequitur Hippo. à Marfil. in l. 1. ff. de quæstio. in princ. num. 18. † Item intantur sunt uera prædicta, ut non solum procedant in confessione uera, sed etiam ficta, vigore statuti dictantis, quod contumax habeatur pro confesso nam eo casu minor contumax non dato curatore, nõ potest puniri uirtute illius factæ confessionis, ut habetur per Cæpo. cõsil. 30 & 31. & Bald. in l. clarum. C. de auto. prestand. & sequitur Marfil. in l. de minore. 53. ff. de quæst. & Afflic. in consil. minorum iura. in 5. not. & Nell. in tracta. bannito. in prima quæstio. primi tempo. & Boer. in decisio. 63. in prima parte. & Bald. in l. vnica. C. de conse. uer. iuxta hoc quæro. qui uidetur uerere contrarium in adulto, & non in pupillo. & dicam plenius in quarta parte, ubi de confessionibus fictis tractabitur. † Et non solum requiritur datio curatoris, ut confessio sit ualida, sed etiam requiritur, non eodem momento, quo datur, curator auctorizet ipsi minori, nam esset nullus ille actus propter breuitatẽ temporis

poris ex quo apparet, quod in tali præstatione auctoritatis non pœsit aliqua causa cognita, quæ debuit interuenire ad ualiditatẽ actus, ut habet per Pet. de Anch. consil. 92. incip. uis diligenter actis. & habetur plene per Hippo. à Marfil. in practica. crim. §. nunc uolendum. num. 32 & ideo semper ante præstationem auctoritatis, facias apparere aliquem actum separatum in quo appareat fuisse informatũ curatorem de informatione & iuribus, & defensionibus pupilli & minoris, & de meritis processus, & quod adhibita fuit causæ cognitio, quo facto secure potest præstari auctoritas. † Secũdo requiritur ut si mulier
 27 in iudicio confiteatur delictum, de quo aliter non apparet, nisi per ipsius confessionem, ipsiusq; si interfit non esse confessum id, ac ob id petat se restitui in integrũ ad uersus suam confessionem, non condemnatur uirtute dictæ confessionis, sed concedatur ei restitutio in integrum, quia in hoc habebit beneficium minoris, ut notabiliter dicit Affli. in consil. obsecratum. 3. colum. in 2. q. † Tertio requiritur, ut contentens non sit furiosus & demens, quia ex confessione non posset damnari instar minoris, ut habetur per Specu. in titu. de confes. §. sequitur. uersic. 13. & plene per Tho. Gramma. in consil. 16. † Requiritur quarto, ut confessio fiat per reum criminis tantum reum, & inquisitum ut reum, alias si fieret per aliquem ut testem, & sic representantem aliam personam, non sufficit ad condemnandum, ut dicit Cap. in decis. fac. regij consil. 72. & Marfil. in consil. 115. num. 32. lib. & hæc de requisitis circa personam contententis. † Sunt etiam, quæ requiruntur circa qualitatem temporis, ut dixi supra. atque ut ea nunc perséquamur sciendum, est, quod requiritur, ut confessio fiat tempore habili, alias si fieret tempore inhabili, uidelicet elapso tempore, dato & statuto per leges vel statutum ad inquirendum, confessio non noceret contententi. secundum Bal. in cap. 1. de offi. deleg. pe. col. uersic. pone, quod maleficium, & firmat Soc. in consil. 108. inci. supposito statuto. in pen. col. post medium & firmat Marfil. in practica. cri. † postquam num. 10. contrarium opinionem firmat Bal. in l. proterandum. 4. col. C. de iud. ubi intrepide

firmat, quod etiam perempta instantia iuris communis. in criminalibus, vel statutaria seu secundum consuetudinem loci, cõfessus delictum potest condemnari, quia non petijt confessio, & delictum est factũ notorium. & ita tenet Marfil. sibi contrarius. consil. 46. num. 18. refert & sequitur Angel. in lib. male. in uerbo. inchoata & facta, & in uerbo, comparent dicti inquisiti. & contentur totum, quam doctrinam corroborauit pluribus medijs Marfil. in l. 1. §. diuus Antonius. ff. de quæstio. 4. col. & contrarium, & alias tenuit. in d. l. 1. nu. 69. sequitur etiam, doctri. Bald. Iason. in d. l. propter adum, nu. 2. i. in 3. limitatione. & dicit ita teneri per Panor. in c. pe. in pe. col. de iudic. & faciunt ea, quæ not. Bart. in l. si confessus cum suis concordantijs ff. de custo. reo. quid uero dicendum in ista uariata quæstione ego pro nunc dicerem ad concordandas opiniones, quod prima opinio loquitur, & habet locum iuxta terminos l. quærelam. C. de fal. de tempore statuto ipsi actionis, seu accusationis, seu iuri inquirendi, quo elapso præscribitur illi iuri, sequens uero opinio loquitur simpliciter de tempore instanti iuxta terminum d. l. proterandum. & ita loquuntur doct. in locis sup. allega. si recte inspiciantur, & sic nulla est inter eos contrarietas seu diuersitas Circa requisita concernentia formam & qualitatem confessionis, notandum est, quod plura requiruntur, & idem tenet etiã ipsemet Bald. in l. quoniam alias l. genero. ff. de his, qui no. infa. & Feli. in ca. ad aures. de præscrib. & ibi Par. in fine. & idem uoluit Areti. in ca. cum Pet. Manconella. de accusi. colum. 4. licet Roma. in l. 1. §. occisorum. ff. ad Sylle. uoluerit contrarij, 21 quem reprobat Aret. ubi supra. † Et primo requiritur, ut confessio fiat principaliter, & non incidenter, ut confessus condemnari ualeat ad pœnam ordinariam delicti, secundum Barto. in l. si confessus. ff. de cust. reo. & Ioan. de Imo. in cap. fin. pen. col. de confes. & Sali. in l. mercalem. C. de condi. ob turp. caus. & plene habetur per Marfil. in l. 1. §. diuus Antonius. uer. colum. in princip. ff. de quæstio. & in practica. crimi. §. postquam, num. 9. & ita fuit decisum in sacro regio. consil. ut refert Afflic. in deci. 176. operatur tamen dicta confessio ad instruendum

instruendum iudicis, ut possit formare inquisitionem, & non, ut ex hac sola possit condemnare. quia iudicium non erat ad hoc ordinatum, & sic est sine instantia, & proinde erit necessitas, ut specialiter inquiratur de illo delicto, de quo extat confessio, & detur illi copia defensionis: & capituletur illa confessio facta, licet enim confessio incidenter facta non sufficiat ad condemnandum, sufficit tamen, ut condemnatur constens ad interesse partis, secundum Angol. in l. infamem, ff. de pu. lu. & in l. 2. in fi. C. de edendo & videtur Bart. & Angol. in l. interdum, §. qui furem, de furt. & Aug. in l. 2. §. r. circa finem, ff. ubi bo. ra.

32. † Ad quorum corroboracionem adducit quod si quis examinatur ut testis, & confitetur aliquid, ac postea inquiritur, ut principalis de eo, quod confessus fuit ut testis, illa confessio ipsi non nocet, ut dicit Capit. decisio, §. 2. & consilium Mar. consilio.

33. 1. §. 2. ubi nume. 20. † Requiritur secundum quod confessio ipsa sit verisimilis, alias non nocet consentienti, secundum Bald. in l. si quis in hoc genus, C. de epil. & cle. 7. colum. & Petr. de Ancha, consilio 23. in ep. ubi inquisitione formata contra Philippum, pro quo facit text. ca. quia verisimile, de presumptio. & non est verisimile, ff. quod me. cau. & text. l. si ita quis, vers. quod nemo sanus dicit et. ff. de iur. iur. & pro hoc faciunt multa similia Mar. in l. 1. nume. 65. cum sequen. ff. de quaestio. † Requiritur tertio, quod confessio ipsa sit probabilis, & sic ante omnia debet constare de corpore mortuo, & sic de delicto in genere commissio, nam si quis confitetur se hominem occidisse, & postea proiecisse in mare, non debet puniri, nisi de corpore mortuo constet, (altem pro fama secundum Bald. in addi. Spec. in titu. de senten. 18. colum. in fin. & idem etiam firmat idem Bal. in l. cum probatio, ff. de probatio. in suis addi. & in authen. sed non iure. C. de furt. & faciunt dicta per Angel. in l. 1. C. de confel. ubi ponit de illis Malandrini, qui confessi sunt, se occidisse plures mercatores peregrinos, & illos proiecisse in mare vel flumen, an standum sit tali confessioni, & dicit, quod inspiciendum est, an mare vel flumen sit prope, quia si est prope nocet, secus autem, si non sit prope, facit et pro

prædictis doctrina Ang. de Arc. in simalel in verbo, & vestem celestem abstulit, in 6. char. ver. quod si quis confitetur, ubi dicit, quod si quis confitetur se commississe plura furta diuersis temporibus, huic confessio standum non est, quia talis confessio est generalis, cum non constet de rebus subtractis, & ideo iudex debet esse cautus, ne damnet corpus & animam suam, quia tales confessiones non debet simpliciter admittere, sed debet eas verificare, inquit potest, mittendo nuntium qui veritate, & quas se res furatum esse confessus est in quibus inquirat, ita ut appareat, quæ dicitur straxerit, quæ pignorauerit, & quæ penes se habeat, alias si hoc iudex non faceret, sepe innocentes condemnaret, ut firmat etiam Gramma, in decisio. 2. nume. 38. & Mar. consil. 109. nu. 19. 2. lib. & consil. 8. num. 2. & consil. 49. nu. 6. & consil. 49. num. 11. & consil. 53. num. 3. & consil. 76. nume. 4. & consil. 130. nu. 13. 2. lib. & consil. 14. nume. 18. & consil. 32. nume. 9. & Franci. Brun. in tracta. de iudic. & tor. 6. q. 2. partis. numer. 8. & nu. 29. ver. postremo quarto. & Par. a Put. in li. syndic. in verbo confessio, & Grantmat. consil. 37. num. 20. & consil. 32. & consil. 60. nu. 2. & in decisio. 38. & Aymo, Graue. consilio. 134. nume. 38. ubi omnino Aymo. Graue. consil. 244. 2. lib. & consil. 360. eodem lib. vide Boer. in decisio. 164. num. 9. prima 35. parte. Et an dicatur constare de furto, commisso, si apparet de fractura capite vel alterius loci, non aliter constato, vide Mar. in consil. 8. in prima parte. & Mar. consil. 48. nu. 36. me. 49. & 50. † Requiritur quarto, quod confessio ipsa sit possibilis, alias consentienti non preiudicaret, ut puta, si reus confitetur se occidisse hominem uiuentem adhuc, per rex. l. inde Neratius §. si quis hominem uiuum, ff. ad l. Aquil. & habetur in l. confel. sonibus, & in l. si is, ff. de interrog. actio. & hanc partem firmat do. Anto. in c. signifi. 2. col. de homi. † Et pro prædictis facit, quod si aliquis coliteatur se uenens se aliquem, & mortuum esse, ex hac confessione non debet condemnari, quia est impossibile, ut sciat, an mortuus sit ex illo veneno ut latet habetur per Mar. in l. 1. praterea, ff. de furt. nu. 37. & per Afflict. in consil. mala noxia, 1. col. & dixi infra in confessione extorta per torturam nu. 102. 37.

38. q. † Item facit, quia si quis fatetur se alium interfegisse capitis cranium, talis confessio non nocet, quia impossibile est ferri, an quis percutiendo caput fregit vel cranium, quia an id suffragantibus laborant me dicipetari pro custando vulnus, bis aut ter adhibita candela, secundum do. Ant. in c. si, 6. col. ver. queritur extra de conse. & plenè per Mar. in l. 1. hum. 62. ff. de quaestio.

39. † Requiritur quinto, quod talis confessio sit perseverata: etiam, quod sit spontanea & iudicialis, secundum Lud. Bol. in addi. ad Guid. de Suzar. in tra. de iudic. & tor. nu. 46. ubi ex nonnullis iuribus & auctoritatibus, firmat hanc opinionem, & ante eum tenet ista opinio Ang. de Arc. in li. male. in verbo, fama publica, pen. colum. & per Cuma. consil. 136. & per Mar. in practica. crim. §. postquam in 5. colum. versic. addo ulterius. Sed contrariam opinionem tenet Bal. in l. vnica, C. de confel. & in l. in. C. de proba. & in l. additos, C. de epil. audien. & Fran. Bru. in tra. de iudic. & tor. 2. parte. in q. num. 2. 1. ubi dicit, quod vera, communis & quasi omnium conclusio est, quod confessio iudicialis spontanea vnica sufficit ad condemnandum, licet insuper dicat, quod cauti alioses semper in arduis negotiis faciunt sapius repeti confessionem apud acta, secundum Bal. in l. 2. C. de custo. reo. licet ipse ex mente eiusdem Bal. dicat postea, id esse uerum in confessione in tormentis facta, & quod ita de generali consuetudine seruetur, distinguit tamen Bal. ibidem, cuius distinctionem sequitur idem Fran. Bru. quod quandoque in confessione perseveratur expressè per expressam confessionem factam apud acta, & tunc non est dubium, quin talis confessio ex sola confessione facta possit damnari, secundum omnes, quandoque in confessione perseveratur tacite, quia non reuocatur talis confessio, & tunc aut emanat sponte, & sufficit ad condemnandum aut metu tormentorum, & non sufficit, sed repetenda est, quandoque in confessione non perseveratur tacite nec expressè, sed reuocatur confessio, & tunc, si quidem sunt aliqua indicia faciètia pro reuocatione, admittitur reuocatio, sed potest cogi confiteri, ergo fortius potest cogi perseverare in confessione, si autem nulla indicia apparent pro vel contra, vide

quod ista reuocatio sponte facta non procedat, nisi orator allegetur & probetur: vel sciret per iudicem, non per allegantem, quod minus probaretur, & quod vnica confessio etiam non ratificata, sufficit ad condemnandum, tenet Mar. in practica. §. vniam, 3. col. & Imol. in consil. 109. refert hanc fore communem opinionem, quod non requirat perseveratio, sed statim confessio condemnandus sit, ut per Thom. Gramma. consil. 40. & per Mar. in l. 20. 1. & per Gald. in rubrica de questio. & per Par. in lib. syndic. in verbo, tortura lo. primo. vers. officialis. in fi. & vers. an ex sola confessione, & in verbo, tortura, lo. 2. ver. sequitur questio. & in verbo, tortura, lo. 3. vers. nunc videndum, & versic. an scetur dicto torti. circa fin. & in versic. ratificatio. in fin. & plenè Carv. in l. obseruare curabis, C. quorum appell. non recipiantur, nume. 23. cum sequen. & do. Guido de Suzar. in tract. de in 40. di. & tor. nu. 43. † Requiritur sexto, quod contra talem confessionem non sit aliis sententia lata, alias etiam si esset confessio spontanea, non noceret secundum Innot. in cap. mulieri, de iure iur. refert & sequitur Bald. in l. si quis in hoc genus, C. de epil. & cler. & sequitur Mar. in pract. cri. §. postquam, nume. 1. 1. & magis plenè, licet doct. præfati non allegent, per eundem Innot. in cap. cum venerauis, de excep. & ibi per Fely. an confessus & absolutus possit alibi conueniri virtute illius confessionis, vide Boer. in decisio. 289. numero. 8. in secunda 41. parte. † Sed hic aduertendum esse puto, quia videtur oblatte rex. l. qui seruum, ff. de interro. actio. & habetur per Bal. in l. 2. C. qui res iudi. non ubi colligitur, quod si quis confessus se hominem occidisse, suspensus fuerit, & post paucos dies verus homicida captus plane factus fuerit omnia, certè damnatus erit & hic ad mortem, ob dictam suam confessionem, si ergo uera esset simpliciter doctri. supra relata, hic secus dicitur, non deberet damnari, quia dicitur, quod aliis sit sententiatum contra ipsius confessionem, nam apparet altum datum ad mortem ob illud delictum commissum per vnium solum, & sic perinde haberetur, ac si ista 2. confessio reprobata esset per illam sententiam, & sententiatum 42. esse contra eam. † Præterea si loquimur

in vno eodemq; met confitente post sententiam, adhuc videtur posse dici, quod confessio sua ipsi noceat, non obstante sententia, nam habemus, quod si quis ubi obtinuit sententiam in sui fauorem confiteatur veritatem, & retractetur dicta iam sententia, secundum Innoc. in c. quia pleriq;, col. 1. de immu. eccle. & Abb. & Ant. de But. in cap. is qui fidem despon. & Abb. in c. quanto de præsum. & in cap. 1. in fin. de concef. præb. & Ias. in repetitione. l. admonedi. col. 24. vers. ego inter alios. & in l. si duo. §. idē Iulianus. in sexto notab. ff. de iureiurando.

43 † Præterea confessio post sententiam est tanti vigoris & momenti, vt licet confessus possit appellare post latam sententiam, si condemnatus sit ob dictam suam confessionem, tamen id non habeat locum in confitente post sententiam, quia appellare nō potest, vt per Bartol. & alios in l. obseruare curabis. C. quo. app. non reci. & traditur in l. non tantum. ff. de app. & in l. additos. C. de epi. aud. & Bart. in l. constitutiones. ff. de app. & Bal. in l. vt debitum. C. de hære. act. & Philip. Fran. in cap. cum speciali. §. porro. vers. ex prædictis not. 3. colum. & plenè per Lud. Carre. in d. l. obseruare. nu. 35. in 44 prin. † Quare intelligere oportet dictum Innoc. & intelligi debet secundum text. in quo eius dictum fundatur, videlicet ex c. mulieri. de iureiuran. & vltra exemplū ibi traditum (vt intelligatur, quomodo procedat) pone casum, q; stante statuto, quod occidens bannitum habeat premium, euenit, vt repertus fuerit quidam bannitus occisus, quem Titius asserit & confitetur occidisse, ut cōsequatur premium statuti, vt rum quia non probauit, nisi per suam confessionem iuratam, fuit determinatum & sententiatum, non debere gaudere premio statuti, ex quo non probauit se occidisse ipsum, modo quia reperitur illum bannitum occisum non fuisse legitime bannitū, & proinde non potuisse occidi, & sic Titius impetitur ob dictam suam confessionem, & præcenditur per sicum coudemnari ad poenam ordinariam delicti virtute dictæ suæ confessionis, certè non potest, quia sententiatum est contra dictam confessionem, ratio est secundum Abb. in d. cap. mulieri. numero. 10. quia curia non approbavit, nec recepit illam, & ideo non

potest super illa se fundare, & cogere confitentem ad eius obseruantiam. & hoc modo intelligendo cessant omnia contraria, quæ licet sint vera in se, tamē doctrinæ Innocentij non obstant. † Requiritur septimo, quod confessio sit roborata causa, nam aliàs, si est nuda, & non cōadiuta alijs coniecturis & adminiculis, & non adest causa legitima, ut supra, non sufficit ad condemnandum. vt consuluit Pet. de Anc. in consi. 24. incipien. vñ inquisitione formata contra Philippinum. quem sequitur Marsil. in practica crimi. §. postquam. nume. 2. r. adde Marsil. in l. 1. §. præterea. nu. 104. ff. de quaestio. & Afflict. in constitu. volumus. in 7. not. & eundem Marsil. in singula. 2. 19. incipien. obligatio. † Requiritur octauo, quod confessio sit simplex, ut ex ea quis ad mortem condemnari valeat, nam licet Bart. in l. Aurelius. §. idem. quæsi. ff. de libe. lega. uoluerit, quod confitens se occidisse hominem, tamen ad sui defensionem, & sic qualificatè, potest licite condemnari ex illa sua confessione, & potest iudex illam acceptare, quatenus confitetur se occidisse hominem, & respuere, quatenus confitetur ad defensionem (cuius opinionem sequitur Bal. in l. unica. C. de confes. 24. col. uer. denuo quero de quaestione quotidiana. & in l. si quidem. C. de excep. licet contrariū noluerit Salye in d. l. unica. in uersic. op. ponitur. & opi. Bar. sequitur Ang. de Aret. in lib. male. in uerbo, comparent dicti inquisiti, & partem confitentur, & partem negant. ubi dicit se uidisse seruari opinionē Bart. de qua quaestione latius dicam infra) tamen ex tali confessione non simpliciter facta, sed qualificatè, nunquam potest condemnari ad mortem & poenam ordinariā, secundum Pauor. in c. auditis de præscrip. pen. colum. & sequitur Ias. in l. ut uim. ff. de iust. & iur. num. 13. in fin. & Bertran. consil. 34. l. 1. lib. & addo uidentum Abb. in ca. afferre. extra. de præsumptio. in 3. col. & habetur plenè per Thomam de Ferr. in caute. 5. ubi plenè. & sequitur Afflict. in constitu. terminum uitæ. in 7. q. & hæc intelligenda sunt, non aliter probata defensione: & habetur per Marsil. in pract. cri. §. secunda quaestio. num. 14. & in §. postquam. nu. 22. & 23. & Gram. in consi. 69. nu. 12. & Capl. 47 in decisi. 155. nume. 11. † Et ut plenius uideamus

deamus, an confessio qualificata sit in totum acceptanda, an in partem; si, & qualiter, conclusiue dicas, quod aut contra qualitatē annexam adest præsumptio iuris, & tunc potest pro parte acceptari, vt si reus confiteatur se occidisse hominem ad sui defensionem, vel non animo occidendi, vel dixisse iniurias non animo iniurandi: nam istis casibus statur confessioni contra se, ut ff. de interroga. actio. l. de atate, quatenus uero dicit non animo occidendi, vel ad sui defensionem occidisse huic qualitatē non adhibetur fides, vt l. exemplo. C. de proba. tamen licet non stetur, non propterea rejicitur, vt non debeat admitti ad probandum, confitens ut est tex glo. & alij in l. si quidem. C. de excep. & tenet Alexan. cons. 20. nu. 2. 1. 4. lib. & plenè per Marsil. in consi. 135. nume. 5. & consi. 136. nume. 28. & consi. 129. nume. 1. in 2. lib. nam etiam confessio reus non denegatur legitime defensionem. l. si filius. §. exceptionibus. ff. de interroga. actio & ibi Bald. ad quas probandas reus debet admitti. l. 2. C. de leg. Cor. de fca. l. si non conuicit. C. de inu. & tunc non fit distinctio, an sit vnum capitulum, an plura secundum Abb. in ca. bona. el. 2. col. pe. de postu. prela. & Pet. Philip. Cor. consi. 94. col. 2. in litera. i. in 3. vol. & tenet Ioan. Mil. in practica criminali. fol. 70. nume. 18. etum plurib. sequenti aut contra illam qualitatē nulla adest præsumptio iuris, & tunc aut confessio continet vnum capitulum, aut plura & primo casu debet tota acceptari, & non potest diuidi, ut si reus confiteatur se promississe sub conditione, uel si dicat, uerum est, quod recipi a te decem que mihi debebas ex causa mutui. secundum Abb. in d. c. bona. & Bar. in l. Aucl. §. idem. quæsi. ff. de liber. leg. secundo uerò casu, quando continet plura capitula, ut si dicatur, uerum est, quod murasli mihi decem sed fecisti pactum de non petendo, & tunc potest acceptari pro parte, & tenetur reus probare pactum de non petendo, aliàs condemnatur, secundum præatos doctor. & prædictis adde And. de Iser. in constitu. terminum uitæ in si. & Ioan. Mil. in p. actica. cri. fol. 71. nume. 33. cum pluribus sequenti, ubi aliter & latius distinguit, & vide Angel. de Aret. in lib. male. in uerbo, comparent dicti inquisiti, & partem confitentur,

& partem negant. & ibi dicit quod si confiteatur quis factum, sed negatur qualitas, potest condemnari, si non probetur qualitas, per not. per Bart. in l. eum qui in prin. ff. de iureiuran. & in l. si natus. ff. de accusa. & Angel. in l. denuntiassè. §. quid tamen. ff. de adulter. vide Alexan. in cons. 87. prin. vel. num. 1. & quando dicuntur plura capitula, vel unum, vide per Part. in d. §. idem. quæsi. ff. de libera. lega. & per Marsil. in §. postquam. num. 23. & 24. in pract. crim. † Sed ecce, confitetur quis se occidisse hominem, tamen ad sui defensionem, vel aliter, quero an possit torqueri, vt explicitè deponat. Bal. in l. vnica. r. col. C. de confes. vers. si tamen iudex. videtur tenere, q; sic. & idē tenet Lanfran. in cap. quoniam contra de proba. in uerbo, confessiones uerbi, quero iuxta præmissa. & Thom. Gram. in uolum. 2. num. 12. & in uoto 24. licet Thom. Ferr. in caute. 5. tenuerit contrariū. & idem cum Bal. videtur firmare Angel. Aret. in lib. male. in uerbo, comparent dicti inquisiti, & 49 partem confitentur & partem negant. † Requiritur nono, quod confessio ut expressè accepta per querulantem, vel iudicem in quirentem. ita dixit Cy. & Saly. in l. vnica. vt q. C. de confes. & Salye. in l. iubemus. C. de libe. cau. & in l. generaliter. C. de non num. pecu. & Alex. cons. 20. incip. in causa appellationis. 4. lib. & refert ac ita consuluit Gramm. vol. 17. nu. 10. cum sequenti, aliàs secundum eum non noceret confitentis. † Requiritur decimo, quod confessio non sit reuocata prætextu erroris, quia eo casu et si confessio esset perseverata, & allegaretur ante finem ipsam fuisse, & esse erroneā, non debet procedi ad condemnationem, sed debet adiri, & dari terminus ad probandum de errore, ut habetur per Gandi. in lib. male. in titul. de quæsi. & tor. 5. col. vers. sed quid si confessus. & per Salye. in l. 2. penul. colum. C. de custo. reo & idem firmat Guido. de Suzar. in trac. de tormen. 11. colum. vers. sed quid de quaestione. idem firmat Bal. in l. fin. prima colum. C. de proba. & in l. in bona fidei. 2. colum. C. de reb. cre. & Pe de Anch. in cons. 23. incip. nisi inquisitione formata. & plenè per Marsil. in l. 1. ff. de quaestio. §. si. num. 89. & idem firmat Gramma. uoto septimo, ubi refert ita tenere And. de Iser. in constitu. si damna clandestini

an. 4. colum. etiam in confessione iurata. & in etiam firmat Grama. nota. 10. nu. 33. cum sequen. idem firmavit eod. 69. & Mar. ff. in pract. §. quoniam. & quod non obliant in amero possit reuocari, cōcludit Bal. in athen. iubenus. circa med. C. de iudi. & in l. 1. C. de conf. 1. 5. colum. vers. sed pōtne minor. & Ludo. Rom. cōf. 391. incip. ut. p̄p̄osta. circa modum. & cōsultit Mar. conf. 1. 1. §. num. 2. r. 2. lib. & habetur per Car. dina. conf. 101. incip. in causa appellatio nis. & an cōfessio filij possit per patrē uel aliam cōiunctam personam reuocari, uide. glo. ia. l. 1. §. si absens ff. si ex no. cau. & Bar. in l. cum filius. in prin. ff. de verbo. obliga. & plonē per Par. de Pu. in li. syndi. in uerbo. tortura vers. sequit̄ questio quotidiana. 5. colum. & ad probandum errorem cōfessionis admittuntur consanguinei illius. confitentis. secundum Ang. in l. si is. cum. quo. ff. de conf. & ibi per Par. de Put. & ad de. quod allegata erronea confessione per tormenta extorta. tempore ratificationis. non potest procedi ad torturam. sed debet dari terminus ad probandum de errore. ut plene habetur per Gram. in uoto septi. mo. † Prædicta sunt uera. nisi ultra cōfessionem adessent inditia indubitata. quæ cōiuncta cū confessione indubitabiliter indicant ueritatem secundum Bal. in l. si. ff. de questio. & Fran. Bru. in tract. de indi. & tor. 3. q. primæ partis. num. 4. nam tunc nō potest reuocatio. † Item prædicta p̄cedunt in uera confessione. secus est in ficta nam in ea non admittitur reuocatio p̄textu erroris. ut latē p̄sequitur Hippol. a Mar. in d. l. pri. §. si. ff. de questio. num. 93. & latius dicam in ultima parte. ubi de cōfessionibus fictis. † Et an in causa appellationis possit reuocari cōfessio erronea. dicas. quod sit secundum Bal. in l. edita. 37. colum. C. de eden. & Alex. in l. admonen. 54. di. ff. de iureiur. † Et an probando rem aliter se habere. cōfessio dicatur erronea. p̄ Phil. Cor. conf. 261. inci. de duobus. 4. lib. 55 † Et an cōfessio possit reuocari post terminum p̄fixum ad reuocandum. Angel. Arc. in sit. de actio. §. si minus. dicit. quod non. per Ro. per Bar. in l. 1. ff. de conf. & in l. error. de iur. & fa. igno. & Barto. Cæpol. caute. 149. & est gl. singu. in ca. ex literis. in uer. admonita. de diuor. quam allegat Bal.

in l. cum precum. C. de libe. cau. & per dō. Ias. in d. l. error. 12. col. vers. secido. princ. 56 quæro. † Et an cōfessio facta post sententiam possit reuocari. Bar. in l. nō fatetur. 2. col. ff. de conf. & in l. error. in princ. & ibi Bal. in 2. oppo. & in prim. colum. uers. modo uenio ad secundam regulā. & in 3. q. C. de iur. & fa. igno. ubi. Bart. dicit. quod non. si est spontanea. uel ad interrogationē partis. secus. si ad positionē partis quia reuocatur in integrum. licet ibi Bal. aliā dīcat. quod etiam tenet Alex. post Bar. in l. 1. in prin. de eo. per quem fa. erit & ibi Fulgo. & Pau. de Cast. & Panor. in cap. ex parte. 9. col. extra. de cōfessis. uer. nunc uenia. 57 mus. † Requiritur undecimo. quod cōfessio nō fiat ex causa pietatis. ut. si pater uident filium. morti tradi uel torqueri. confiteatur. nā sicut cōfessio facta metu tormentorum. non nocet. nisi perseueretur in ea. ita cōfessio facta ex causa pietatis. non prodest ad condēnandū. nisi perseueretur. secundum Abb. in c. afferte. pri. col. de p̄sumptio. & refert & sequitur do. Alex. in apostill. ad Bar. in l. pri. §. diuus Seuerus ff. de questio. ubi Mar. in final. uerbis & per eundem in practica criminali. §. quoniam. num. 39. & per Boer. in decisio. 166. 58 num. 8. prima parte. † Requiritur duodecimo. quod non liquet de innocentia confitentis. cum aliā etiam cōfessio esset perseuerata. non noceret. secundum Thomā Grama. in uoto septimo. † Requiritur decimo tertio. quod cōfessio sit clara & non dubia. quia si est dubia. interpretat̄ in fauorem rei. secundum do. Anto. in cap. ex literis el. 1. in si. de sponsa. quem refert & sequitur Decis. conf. 118. incip. uiso. in ultima col. & sequitur Mar. in practica criminali. 60 postquam nume. 25. † Sunt etiam alia requisita concernentia loci qualitatē. quæ debent concurrere. ut ualida sit cōfessio. Ac primo quidem. quod fiat cōfessio coram iudice in loco solito iudiciorū. & non alibi. secundum Bal. in l. unica. C. de conf. sis. in 19. colum. in princip. uer. quero. nūquid cōfessio. sed Angel. in d. l. princip. dicit. quod si fiat cōfessio coram iudice. & locus sit honestus. & iudex non habebat determinatū tribunal. quod cōfessio facta tenet. si uerō iudex habebat determinatū tribunal. erit idem. si cōfessio emanatur p̄t.

per modum uoluntarie iurisdictionis. ut quia sine interrogatione pars confitetur. uel cum interrogatione. sed iudice non precipiente. quod responderet. si uero emanatur per modum cōtentionis iurisdictionis. in duobus casibus est idem. primo. quando non requirit plenam causæ cognitionem. secundo. quādo emanatur ad ordinationē iudicij. in alijs uero casibus secundum eū semper requiritur. iudicem sedere in loco maiorum. ad hoc. ut dicatur actus in iudicio factus ualidus. & ita etiā tenet Salice. ibi num. 7. bene tamen cōfessio facta in loco non solito sufficit ad imponendam poenā extraordinariam. ut consulti Mar. in cōf. 2. num. 28. & 29. primo lib. & Marc. Anto. Blan. in repetitione l. si. ff. de questio. nu. 61 212. cum sequent. † Requiritur secundō. quod cōfessio fiat in loco iurisdictionis non extra per not. in l. si. ff. de iurisd. omniū. Iud. quod est uerum. nisi fuerit habitatio licentia a iudice illius loci ibi procedēdi contra subditum. quia tunc ualeat cōfessio per not. per Afflic. in consti. de questio. nu. 62 bus. quas primo not. per illum tex. † Requiritur tertio. quod cōfessio ipsa non fiat in loco torture. in carceribus. & in uinculis. sed solutis uinculis. & catenis. opus ut extra locum & aspectum torture fiat. ut dicatur cōfessio iudicialis spontanea. aliā nā que diceret̄ metu torture facta. & requireret perseuerantiam ac ratificationem. sicut quæ facta est in tormētis. & quæ diceret̄ facta metu tormentorum. si fieret p̄pe tormenta. tenet Bart. in l. 1. §. itē diuus Seuerus. ff. de questio. sed Ang. l. item apud Labeonem. §. questio. ff. de iniur. dicit. quod sola ductio rei ad torturā. & ad funē. est leuis territio. sed ductio & ligatio faciunt uideri cōfessionem extortam metu tormentorū. & sic uidetur tenere contra Bar. Gadi. in tract. male. in rubri. de questio. & tortu. dicit. quod sufficit. quod si quis ductus sit ad chordā. etiā si nō fuerint ligatæ manus post tergum. ut cōfessio uideatur facta metu tormētū. & sic contra dictū Ange. & dictum Gadi. sequitur Augu. de Ari. in addi. Aret. in uerbo. fama publica. in antep. col. & idem ut uidetur. sequit̄ Bar. in l. nouissime. ff. quod fal. tu. auto. & cum hac opin. transit Fran. Bru. in l. lib. de indi. & tor. in 2. parte. secun. q. in princip. sequitur

Mar. in practica crimi. §. expedita. num. 10. & Guido de Suzar. in tract. de indi. & tor. numero 72. & ibidem. Ludo. Bolo. in addi. dicit. quod cōfessio in tormentis equiparatur confessioni. quæ sit ad pedē ipsius torture. uerum dicit. si fuerint ligatæ manus. Pau. Grilla. in tra. questio. & tor. in questio. 4. dicit. quod cōfessio facta in istis p̄paratorijs tormētorum. dicitur extorta metu tormentorum. & indiget ratificatione. sequitur Thoma. Gramma. cōsilio 15. numero 7. cum pluri sequent. ego tamen pro nunc limitarem prædictā. ut procedant in homine debilli infirmo. & formidoloso. aliā si fuerit robustus. & non meticulosus. etiam non data perseuerantia. posset talis confitēs in loco torture damnari. nulla alia ratificatione questita. pro hoc est. quod dicit doct. quod si quis uerē sit tortus sed modice. & sit hō robustus. confessus. potest ex illa confessione damnari. nulla data perseuerantia. ut dicit Bal. in l. 1. C. de conf. & sequit̄ Par. in uerbō. tortura. uer. an ex sola confessione. & sequitur Grammat. uoto. 6. num. 8. cum alijs sequent. quanto magis si solum modo timor sit illatus per ductioem solā ad locum torture. & in hoc uide Guido. de Suzar. in tract. de indi. & tor. nu. 72. & ibi Ludou. Bolo. in addi. & in quantum sup. dixi quod cōfessio debet fieri solutis uinculis & catenis. & extra carceres. Bal. in l. 1. C. de custo. reo dicit. quod ligatus manibus ferreis. dicitur torqueri. sed cōfessio facta in carceribus. in quibus non derogat̄ cibis & potus. non dicitur facta metu tormentorum secundum eundem Bal. in leg. 1. C. de cōf. in 6. col. & habetur plene per Mar. in practica cri. §. attingam. a numer. 20. usque ad 30. & contrarium tenuit idem Mar. in §. expedita. nu. 10. cū seq. & tenet do. Guido. de Suzar. in præale. loco nume. 72. nam dicit. quod sufficit probare solam detentionem. ut p̄sumatur facta metu tormentorum. & idem tenet Bald. in l. falsas. C. de fur. & idem sequitur & firmat Cyn. in l. quod met. cau. & uidetur firmare Para. Put. in uerbo. tortura. uer. quia saepe. quidquid sit pro nunc ad concordandum prædictas opiniones dicerem ex mente Bal. in d. l. 1. C. de custo. reo. & l. 1. C. de conf. in 6. colu. quod aut sit in loco

In loco carceris confessio per contententem existentem in dicto loco carceris cum ferris aut compedibus, aut alijs ligaminibus, & tunc dicitur extorta metu tormentorum: aut liber existit in loco carceris, solutus vinculis & catenis, & tunc non potest dici facta confessio metu tormentorum. alijs se queretur inconueniens, quod omnes confessiones reorum dicerentur metu tormentorum extortæ; & non data perseverantia non nocerent; cuius contrarium quotidie videmus, & hoc est verum, si non denegatur ei cibis & potus, de omnibus videatis d. Io. Mille. in pra. cri. fo. 106. num. 3. cum seq. adde quod Bal. in l. unica. C. de confess. 7. col. dicit quod contraria procedunt ubi quis confitetur in utilitatem carceris, idq; non in figura iudicij, alijs secus; ad evitandum tamen evitanda, facias semper confiteri reum extra carceres in loco publico, & extra locum & aspectum torturæ. Et ex hoc inolevit practica, qua quando duceretur reus ad ratificandum confessam in tormentis, solet scribi, talis reus ductus ad ratificandum, ac constitutus coram tali iudice sedente pro tribunali ad hunc actum solutus vinculis & catenis extra locum & aspectum torture, lecta prius eidem sua depositione, eam ratificavit atque veram falsus est de verbo ad verbum, ut est text. & ibi Afflict. in practica. humanitate. & docet Jacob. de Bel. uis. in pract. cri. in rit. de questio. col. 15. & Marf. in practica §. quoniam. & Fran. Brun. in tract. de indi. & tor. 2. parte. 6. col. nume. 4. & Guido de Suzar. in tract. de indi. & tortu. nume. 78. & ibi Ludou. Bolo. † Viso de requisitis concernentibus personam iudicij, contententis, loci, temporis qualitate, & formam, & qualitate ipsius confessionis; sequitur ut videamus de requisitis, que debent servari per ipsum iudicem, habita ipsa confessione, servatis omnibus prædictis, & primo requiritur, quod iudex ipse, habita confessione, statuatur ipsi contententi terminum ad se defendendum, si petatur, secundum Bald. in l. 2. C. ut intra certo temp. cri. quest. termi. & idem tenet Are. in libr. male. in verbo, qui iudex statuit ter. ad eorum defen. & ibi vide apostil. Lam. Augu. & Afflict. in consil. super incisionibus. 4. notat. q. versicu. adverte. ed. in

telligo bene, quod practica omnium criminalistarum est, quod datur terminus prædictus. siue petatur, siue non, ut dicit idem Ang. ubi sup. in prin. & tunc, si delinquens non probat aliquid aduersus suam confessionem in termino sibi dato, videtur perseverare in confess. delicti secundum Afflict. in consil. omnes nostri. in 6. not. vide Sal. in l. si quis, nume. 7. C. de custo. reo. & quod debet dari etiam non petenti, firmat Par. a Pu. in lib. syndi. in verbo. condemnatio, & firmat Marf. in practica. §. nunc videndum. per totum, quando reus inquisitus est ignarus literarum, & quod nesciat se defendere, alijs secus, sed q; debet dari simpliciter etiam non petenti, est text. in l. 3. §. si ad diem. ff. de re mi. quem ad hunc effectum no. Bal. in l. unica. C. de conse. 10. col. versic. denuo quero. de quest. quotidiana. ubi dicit, q; iuris & moris est dari talem terminum sponte confesso: sed idē Bal. tenet contrarium, quod non datur, nisi si petenti, in l. nouerint. C. ut intra cert. ter. & Alexan. in addi ad Bar. in l. unius. §. cogniturum. ff. de questio. tenet, quod datur etiam non petenti, & ibi Bar. videtur sentire contrarium. Afflict. in consil. si damnanda clandestina. in 9. nota. videtur velle quod semper datur, etiam si non petatur, & videtur tenere Ang. in l. pactum inter heredem. ff. de pact. & Marf. in practica. §. examinanda in fine & idem videtur velle Bal. in l. raptores. C. de epi. & cler. & Gandi. in titu. quid sit agendum reo presentem. & non contra. versicu. sed pone, quod accusatus. In his omnibus requisitis occurrentibus sciendum est, quod confessio ipsa nonnulla specialia habet, & maximos effectus parit. primo vero, quod confessus sponte, etiam data nullitate processus, & ex invalido processu, potest damnari, ut tenet Petr. de Ancha. in cle. 1. de homi. & est text. & ibi no. in c. 1. de accusa. libr. 6. & refert ac sequitur Ang. Are. in libr. male. in verbo, si publica. in 6. col. versic. advertas. & idem tenet Ange. in l. si vacantia. libro 10. C. de bon. uacant. & consuluit Cæpo. consilio 66. incip. teneo, & Petr. de Ancha. consilio. 23. & Ro. consil. 149. ver. 107. & habetur per Ang. in l. denuntiasse. ff. de adul. nume. 5. & in l. si quis. C. de custo. reo. nume. 2. & ibi per Salice. in fi. & ita tenet Iano. in

in ea. qualiter & quando, cl. 2. de appel. & Salice. in l. 2. col. ult. C. de custo. reo. & Bald. in l. unica. 9. col. versic. quero. C. de confess. & Matthes. in nota. incip. nota pulchram regulam. Angel. de Are. in lib. male. in verbo, comparent dicti inquisiti & contententur totum, Angel. in l. 1. ff. de conse. finali col. & Mar. in l. 1. §. diuus Antonius. nume. 16. ff. de questio. per Felin. plene in cap. & clerici de indi. & in cap. qualiter & quando de accusat. el. secundo & Cap. in decisio. 179. & Gramma. conf. 4. nu. 27. & Marf. conf. 46. nume. 17. pri. lib. & conf. 48. nume. 3. eo. libro. & Bertran. consil. 2. 1. pri. lib. Felin. tamen in d. cap. qualiter & quando, & in d. ca. at si clerici. dicit limitandam hanc communem opinionem pluribus modis. primo, ut procedat in confessione simplici, non implicata, & conditionali. 2. fallit, si reus impetitus, nec aliter uocatus in ius ultro se offerat & confiteatur, tertio limitatur, nisi præscriptum esset iuri inquirendi ex præscriptioe statutaria. 4. limitatur, ut procedat, quando confessio est facta expressè, secus, si tacitè. 5. limitatur, nisi confessio fieret in iudicio nullo non principaliter, sed incidenter per quandam consequentiam. sexto limita, nisi confessio fieret in iudicio nullo ratione incompetentiæ iudicis. 7. limita, nisi iudicium esset nullum ratione præpositionis ordinis, & limita, nisi confessio fieret in iudicio nullo propter partium inhabilitatem. 9. limita, nisi confessio esset facta per torturam non præcedentibus indicijs. alias limitationes videas per te, sed Mar. videtur tenere contra octauam limitationem in d. §. diuus Antonius. & etiam videtur tenere contra nonam limitationem, vide per eum nos autem dicamus intelligi prædictam conclusionem concurrentibus omnibus prædictis requisitis. † Secundo operatur alium mirabilem effectum. ut si quis confessus sponte, & condemnatus ex dicta confessione appellauerit, iudex a quo non tenetur deferre appellationem, sed suam suam mandare executioni potest, appellatione non obstante, ut est text. & ibi not. Ioan. And. in c. Romana. §. si autem post sententiam. lib. 6. & sequitur Bal. in l. unica. C. de conse. 6. columna. versic. sequitur uidere quando confessio, & in l. 1. col. 1.

11. C. ne ex. delict. defuncto, & Archid. in d. §. si autem, & Angelus in lege 2. C. quo. appel. non recipia. in prin. & plene per Capel. Tolosa. decisio. 177. & per eundem Bald. in d. l. 2. C. quo. appel. non recipia. 2. col. versic. quero, utrum in pecuniarijs causis. prædicta tamen procedunt, & sane intelligi debent, ubi confessus appellat, & nullam causam obfuscantem suam confessionem, & per consequens condemnationem, allegat: alijs si allegat erroneam suam confessionem, uel aliter contra eam dicit, admittitur appellatio. item procedunt, nisi facta appellatione sit inhibitu per superiorem, quia stante inhibitione, non potest procedi ad executionem. item procedunt, ubi iudex a quo, non deculerit appellationem, & eam admiserit: alijs si admiserit statim iurisdicatio est deuoluta ad superiorem. item procedunt, ubi non iteriter per 30. dies addandum apostolos institerit petitis: nam ex tunc caret omni iurisdicatio, ut dicit Bal. in d. l. pri. C. de concess. iudex vero ad quem, tenetur appellationem admittere, & interim examinare, an subsit iusta causa appellandi, & impedire executionem. sed iudex a quo, ut supra dictum est, non tenetur admittere, si in appellatione non fuit allegata causa, ut habetur plenè per sup. allegatos docto. † Tertio operatur alium effectum, cum non obstante, quod precepta sit instantia, nihilominus potest confessus condemnari, sicut plene dixi supra in requisitis concernentibus qualitate temporis. † Quarto operatur, nam licet confessio extorta per torturam indicijs non præcedentibus non ualeat, ut dicam in tercia parte, tamen confessio spontanea, etiam non præcedentibus indicijs, ualeat & tenet ut est text. & ibi not. in cap. 1. de accus. libro 6. & nota. Petr. de Ancha. in cle. prima. de homi. & firmat Angel. de Are. in libro male. in verbo, fama publica in 5. col. 69. versic. aduertat tamen. † Quinto operatur, nam si in una causa uideatur per confessionem alienus producti in testem de crimine & eius inhabilitate, remouetur a promotione, ut dicit Abbas in c. est dilectus 4. char. versicu. ex prædictis inferitur ad aliam questionem de ordi. cogni. & refert & sequitur Afflict. in decisio. 362. incip. fuit lata 70. in 3. col. mihi. † Sexto operatur, nam

confessus cum iuramento delictum, dicit manifestus delinquens: ut probatur in c. cā olim. ad si. ibi manifestam, quae vel per confessionem. extra de verbo. signi. & in capi. fina. ibi. super confessionem factam. extra. de cohabi. cler. & mulier. & est tex. in e. super quibusdam. in princ. de verbo. signi. & not. glo. in capi. 1. in verbo. manifestos. de usur. lib. 6. & Spec. in titu. de noto. crim. §. iam de notorio. uersicu. notorium iuris & no. per Federi. de Sen. consil. 8. & consil. 5. & no. per doct. in capi. ad nostram. extra de iureiur. & in c. cum dicecisi. extra de usur. & per glo. & doct. 2. q. 1. de manifesti. & per Bar. in l. 3. ff. de usur. & per do. Laurent. de Rodul. in tracta. de usur. q. 87. & per Cœ-

71 pol. in consil. 58. nume. 10. † Item septimo operatur, nam licet tertius possit appellare pro condemnato capitaliter, etiam ipso inuito, ut habetur in l. non tantum. ff. de appel. tamen istud fallit, quando talis reus, condemnatus, sponte confessus sit crimen, & in confessione perleuerauit, quia tunc non poterit appellare secundum Baldum post gl. in lictus fustian. in fin. ff. de his qui nota. infam. & in l. 1. §. cum uerbum. ultima colum. de offi. praefect. vrb. & Angel. in l. secunda. C. quo appel. non re. & Feli. in capitu. cum super. in princ. de re. iudi. & habetur per Mar. in l. 1. §. diuus Antoninus. 4. columna

72 ff. de quaestio. † Octauo operatur, nā licet reus criminis regulariter non possit renuntiare suis defensionibus uel termino defensionis: ut habetur per glo. & doct. in l. pactum inter haeredem. ff. de pact. & habetur per Iasonem in l. iubemus. 2. colum. C. de iudi. & Par. de Pu. in libro syndi. char. 30. in 4. colum. in cap. incip. an potestas, quae misit. tamen hoc non procedit in sponte confessio. quia potest renuntiare defensionibus: & talis renuntiatio. ualet, & tenet, secundum Bal. in l. accusationis. prima col. C. de accusat. & l. 1. 2. 3. colum. uersu. super quinto. C. qui accusa. non poss. & habetur per Mar. in l. vnus. §. cogniturum. l. 2. colum. uersu. fallit tamen ista conclusio. ff. de

73 quaestio. † Nono operatur, nam licet reus sit fideiussionibus relaxandus, q. ido ueniret imponenda poena pecuniaria, tamen hoc non procedit, si sponte confessus est delicti, quia tunc non relaxatur sub fideiussionibus secundum Bald. in l. nullus. C. de exhiben-

re. & sequitur Ang. de Ari. in addi. ad tra. Ange. de Bre. in uerbo. pro quibus Anton. fideiussit. in pri. addi. & idem dixit idem Ange. in libro. male. in uerbo. fama publica in 9. char. uer. decim. quaro, & habetur per Mar. in d. §. cogniturum. l. 3. colu.

74 † Decimo operatur, nam licet confessus coram iudice incompetenti vigore illius confessionis, non possit condemnari, tamen est tanta potentia, q. eius vigore potest cogi ad persistendum in dicta confessione coram iudice competenti secundum Angel. in l. 1. in fi. C. de confes. ubi agit ad eundem effectum, ut intelligit Capiti. decisi. 179. nume. 5. cum sequen. & habetur per Afflic. in consil. si damna clandestina. nono not. in quarta quaestione. & Ange. Aret. in libro male. in uerbo. comparent dicti inquisiti & confitentur totum. uersu. & te ne menti. † Undecimo operatur alium effectum. nam per confessionem spontaneam, factam in iudicio, inducitur notorium, ut dicit Andr. & sequitur Afflic. in consil. si damna clandestina. in nono no. & probatur in ca. uerimenta. de coha. cler. & mulier.

76 † Duodecimo operatur, quia habet uim rei iudicatae secundum Philip. Corn. consil. 250. incipien. uisa. in 7. lib. † Decimorertio operatur, quia est plenissima probatio secundum Philip. Cor. consil. 261. incip. de duobus. 4. lib. † Decimoquarto operatur mirabilem effectum in fauorem inquisiti. nam si quis confitetur, se non fuisse uulneratum a Titio, non poterit Titius torqueri ex indicij existentibus contra eum: quia habet iudicium innocentiae pro se, secundum Alex. de Imo. consil. primo 3. lib. allegat Bal. in l. 1. uer. uer. pone te flator. C. communia de leg. allegat l. Paulus. §. 1. ff. de bon. qua. lib. & firmat Afflic. in constitutione. terminum uita. 8. q. uersu.

79 quibus adde. † Decimoquinto operatur, nam facit transire actionem contra haeredes conuenti, & ideo si quis confessus furtum mox moriatur, eius haeredes poterunt conueniri ad rei restitutionem, ut dicit not. Spec. in titu. de interrog. §. 2. uersu. quid si is, qui confessus est nume. 5. & in tit. de accusa. §. primo. uersu. quid si latro. & ibi plenē Ioan. And. in addi. & habetur plene per Baldum in l. prima. C. ex delict. defun. columna secunda. in fi. uersu. sed hic dubitatur.

tur, ubi idem dicit, quando pro crimine confessato ueniret imponenda poena publicationis bonorum, uide Angelum de Arc. in lib. male. in uerbo. & uer. uer. abstulit. 80 uersiculo. quid si fur. confiteatur. † Decimo sexto operatur, nam si adultera confitetur, se ante coitum contraxisse matrimonium cum adultero, dicta confessio liberat eos a poena, & legitimat prolem, ut est gl. sing. in l. penul. C. de fideiuss. & sequitur Bal. in l. eam quam, septima colum. uersu. attende tamen. C. de fideicommiss. & in dicta l. penul. & ibi Doct. tamen idem Bal. in l. quinque. 6. col. uer. ulterius uides. C. de furt. dicit, q. mulier hoc confitens est torquenda, & torqueri debet. & idem Bal. in l. 1. C. de col. deteg. dicit praedicta uera, ubi qualitas personarum hoc suadet, & indicia concurrunt, alias secus. & uide ibi And. Barb. in addi. & primum dictum sequitur idem Bal. in l. unica. 8. col. uersu. quaro, fuit quaestio. C. de confes. adde Bart. Cep. caute. 83. & 88. adde Angel. Aret. in uerbo. che me hai adulterata la mia dona uer. pone, quod quidam iuuenis. & Afflic. in constitutione si quis rapere in 5. quaestio.

† Septimodecimo operatur singularem effectum nam si quis confitetur crimen, de quo alias secundum formam iuris, uel statutorum, non potest per inquisitionem procedi, nisi ad quarelam partis nihilominus stante confessione potest procedi, cum de dictum fuit effectum notorium, & sic non est necessarius accusator, ut in capi. euidētia. extra de accusat. ione. & ibi not. & in l. ea quidem. C. de accusat. & firmat Angel. Aret. in lib. male. in uerbo. comparent dicti inquisiti, & confitentur totum uer. quero, an confessus. & fuit ita determinatum in sacro regio consil. ut refert & testatur Afflic. decisi. 176. incip. quaedam mulier uidea & uide Panor. in ca. 2. de confes. colum. 5. contrarium tenet Ang. in l. si filius ff. de inte. acti. per illum textum.

82 † Decimo octauo operatur alium mirabilem effectum, nam confessus sponte mitius debet puniri, ut est glo. in capitu. ad hoc uersu. confessio, de limo. & 5. quaestio. 1. in summa. & 2. q. 1. in praemissis. uersu. sua sponte. facit. l. 1. C. de tuto. uel cura. & Ioan. And. in cap. qualiter & quando el. 2. de accusa. Bart. Cap. in l. sponso. de uerbo. signifi. &

tenet Panor. in cap. per inquisitionem. in fin. extra de elec. uide Angel. in l. non solli nume. 8. ff. de procu. & firmat etiam Alber. de Ro. in l. 1. §. quaestio. ff. de quaestio. 83 nume. 3. † Decimonono operatur, quia confessio tollit praesumptionem iuris, & de iure, ut nota. in auth. sed iam necessē. C. de do. ante. nup. quod est verum, nisi in causa matrimonij, in qua si mulier confitetur contra copulam, nihilominus praesumitur matrimonium copulatum. cap. super eo. de eo qui cogno. consan. uxor. suae, & Barth. 84 Cap. in caute. 12. † Vigesimo operatur, quia facit rem liquidam, & habetur pro ueritate. secundum bo. Pet. Philip. Cor. consil. 10. incip. principale. in litera h. 2. parte.

85 † Vigesimo primo operatur, quia si fuerit facta coram iudice incompetenti, nocet haeredi si confessus moriatur, antequam remittatur ad iudicem suum competentem. secundum Ang. in l. 2. ff. de ui. bo. ra. & Flor. in l. iudex. §. si dolo. ff. ad l. Aquil. Innoc. in cap. si. in glo. sua, in uerbo. asseruit. de success. ab intest. † Vigesimo secundo operatur, quia confessio in iudicio facta, non praesumitur erronea, sed uera secundum Dyn. in regula, quod semel. de reg. iur. in 6. & Baldus in addi. Spec. in tit. de positio. uer. confessio facta. Vigesimo tertio operatur, quia quando formatur inquisitio contra sponte confessum, non requiritur, quod praecedat infamia. secundum Ang. in l. si uacata. C. de bo. uac. lib. 10. col. 16. allegat no. in c. p. de accu. in 6. & refert & sequitur Mar. in pra. cri. §. constante. nu. 20. Vigesimo quarto operatur, quia licet corrumpens iudicē puniatur, & perdat causam, hoc tamen non procedit, ubi sponte confitetur, quia ei par citur. authen. nono iure. C. de poena iu. qui ma. & est gl. in l. 1. §. 2. ff. de calum. Vigesimo quinto operatur, quia licet conspirans, ut fractis carceribus euadat, puniatur, tamen si confitetur, & reuelat curiae tractati, non puni. l. in eo. ff. de cul. reo. Vigesimo sexto operatur, nam licet non possit imponi poena ordinaria clerico pro delicto, quando proceditur per uiam inquisitionis, ut in cap. inquisitionis de accu. fallit tamen, si de crimine constaret per confessionem secundum Immo. in cap. qualiter. cl. 2. de accusa. plene per Io. Fer. Hispa. in pra. cri. in uerbo. confessio. nibus proprijs. † Visus tā tāde

requisitis & effectibus iudicialis spontaneæ confessionis, vt sequar promissum ordinem, videamus de aliquib. quæstionib. extrauagantibus, in materia. & quidem primo quæro, an stante statuto, quod pena minoretur per confessionem, & augeatur per negationem, qualis debeat esse confessio, vt sic habeat locum premium statuti: Baldus in l. ea, quæ. post Bartholum in vltima colum. C. de condic. indeb dicit, quod debet esse simplex & pura: & si circa substantiam qualitatem, circumstantias, locum, vel tempus inueniatur negatio, non meretur premium; sed si negatio foret in aliquib. articulis & incidentiis. separatis a causa maleficii, non per hoc perditur beneficium statuti. exemplum, si ante confessionem dicitur, quod locus non est de territorio, vel si consistens dicit se clericum, etiam si non probatur de clericatu sequitur beneficium statuti: vide 88 Felin in capit. de hoc, extrâ. de simo. ¶ Sed quid si confitetur vulnus, sed negatur, quod est mortale, an consequatur beneficium statuti? Baldus ibi dicit, quod non consequitur. sed quid si negat cicatricem remansuram, an consequatur premium ibi Baldus putat, quod sic, eo, quia spectat ad iudicium 89 medicorum. ¶ Sed quid si primo confitetur demum negat, vel econtrâ, an habeat beneficium statuti? idem Baldus vbi supra, dicit, quod non; eo, quia requiritur perseverantia, & de multis alijs circa materiam illam vide 90 per do. Baldus ibi. ¶ Secundò principaliter quæro, an confessio possit reuocari post latam sententiam condemnatoriam. Barto. in l. non fatetur, dicit, quod potest reuocari beneficium restitutionis in integrum, idem Barto. in l. error. C. de iur. & fa. igno. dicit, quod potest reuocari, quando confessio facta est ad interrogationem aduersarij, secus si sponte, quia non potest reuocari. Baldus ibidem. 1. col. vers. modo venio ad secundam regulam, dicit, quod si est maior, non restituitur, & si est minor, restituitur. & vide ibi Alexan. & Panor. in cap. ex parte 9. colum. de confessi. sed quicquid sit, procedunt prædicta in confessione in causis civilibus, læuens tamen est in criminalibus. nam etiam post sententiam confessio reuocatur prætextu erroris, & in causa appellacionis admittitur ad probandum de errore, vt hñ, vt dixi supra sub num. 52. & ad Angel. in l. si debitori. num. 7.

91 ff. de iudi. ¶ Tertio principaliter quæro quid si testis in mortis articulo confitetur se falsum testimonium tulisse, vel iudex se venalem sententiam, & contra ius dedisse, an eis sit credendum? Bar quem sequitur Angel. in l. si quis in grani. §. si quis moriens. dicit, quod non est eis credendum, vt noceat alijs, puta producenti testem pro se, vel reportanti sententiam in sui fauorem, & plenè prosequitur Fran. Cur. conf. 70. inci. circa primum. in princ. & plenè prosequitur Iaf. in l. iustitiam. §. procurator. ff. de iur. iuran. num. 2. 4. & consiliat Angel. pro ista parte in conf. 306. incip. pactum est tale. penul. col. limitatur tamen præcedens dictum vt dicit Iaf. nisi duo iudices, qui tulerunt sententiam, fuerint concordes in mortis articulo, quod venalem tulerunt sententiam, licet id non procedat in duobus testibus, & sequitur præcedens principale dictum. in ca. literas. de præsump. num. 2. & Bald. in authent. si dicitur. 2. colum. C. de test. & in l. generaliter & idem est in notario conficiente falsam instrumentum, si confitetur falsum instrumentum fabricasse, secundum Spec. in tit. de instru. edi. §. postremo vers. 92. sed nunquid. ¶ Quarto quæro, an confessio infamæ, vbi sententia non infamat, nec infert infamiam. Angel. in l. quid ergo. §. ex cõ promisso. ff. de iur. qui not. infra dicit, quod non. & idem firmat ibi gloss. vide Bald. in l. iustus fultum ff. de infam. & an confessio in actione fumosa infamet, Baldus in l. quoniam. ff. de infam. na. 9. ¶ Quintò quæro, quid si quis in testamento confitetur, se esse usurarium; an per hoc eius testamentum irritetur & annulletur? & quid, si ita fuerit in iudicio confessus? Baldus in l. vnica. C. de confess. vlt. col. vers. ten. remanet vnum dubium. vbi dicit, quod illa confessio non obligat neque probat propter omnimodam eius incertitudinem, sed in l. 1. §. similiq; modo. C. de Lat. liberta. tollen. §. 2. dicit, quod si quis confitetur se usurarium corpore, dicitur manifestus usurarius sed primum dictum Baldus sequitur Alex. in addi. ad Bar. in l. 1. de fur. in addi magna. in fin. dum allegat Bald. in l. 1. de confess. & sequitur Bald. in l. 3. col. vers. quidam confessus fuit. C. de fal. cau. adiect. 94 leg. ¶ Sextò quæro, an confessio clerici vel episcopi accusati de homicidio, quod promissit

si decem, ne accusetur de homicidio, noceat, ut posset deponi. Ioan. Andr. in c. 1. de accus. in 6. nouella. dicit, quod si fuit facta ante institutam accusationem, non nocet. & Alex. in l. eius, qui de iure si. & per Baldus in cap. pri. §. iniuria. de pa. iura. firma. ¶ Septimò quæro, an confessio furdi & muti in criminalibus noceat. Baldus in l. 7. colum. C. de confess. dicit, quod nocet. Vide omnino 96 Baldus in cõtingentia facti. ¶ Octauo quæro, an confessio facta coram syndico dentitante maleficium, noceat, vt ex ea posset damnari? dicas, quod non nocet ad condemnandum, secundum Sal. in Lea quidem. 14. q. C. qui accu. non po. & Angel. Aret. in lib. male. in verbo, ad denuntiam. in 6. colum. 97. ¶ Nonò quæro, an confessio procuratoris in criminalibus noceat principali; dicas, quod non, nam non est vera confessio principalis, sed ficta, ut dicit in Panor. in c. per inquisitionem extrâ de elect. & sic non nocet. & Baldus in addi. Spec. in tit. de pro. 1. col. in fin. & vide in cle. 2. de pro. & text. l. certè de precar. & Alexan. post Barto. in l. creditor. §. iustus. ff. de appell. & in l. certum. §. sed an ff. de conf. & Panor. in c. j. ut lit non 98 contesta. ¶ Decimò quæro, an confessio in criminalibus habeat executionem paratam, vt sic sine sententia possit exequi? dicas, quod non, sed expectatur sententia, secundum Innoc. in cap. quærenti in gloss. sua in verbo, quadrimestre. vers. in criminali. de offi. deleg. & Barto. in l. quoniam. ff. de infam. & Baldus in Margarita. in verbo, confessio. vers. 3. secus est in civili. sed And. in consili. pœnam eorum. decidit, quod in delictis, in quibus potest procedi sine accusatore, potest etiam sine sententia confessus mitti ad supplicium. & tunc iudex debet notificare delinquenti, quod mittit eum ad supplicium pro tali causa, ut possit de præcepto appellare. & vidi seruari per iudices superiores: cogitare. vide Par. de Put. in libr. syndic. in verbo; tortura, vers. sequitur quasiio quotidiana. 2. colum. ubi tenet contra And. de Iser. & vide Gram. 99 ma. deci. 36. num. 57. cum seq. ¶ Vndecimò quæro, quid si fiat statutum, prout est in regno hodie, quod pro tertio furto, licet minimo, quis debeat mori, & confitetur, se fecisse plura furta eodem loco, diuersis tamen temporibus, an debeat mori ex ista con-

fessione, quasi plura furta fecerit. Baldus in authent. sed nouo iure. 3. col. vers. item quid si confitetur. C. de ser. fugi. decidit, quod ex quo illa verba, diuersis temporibus, sunt obscura (quia potest intelligi diuersis temporibus continuatis, ut no. ff. de actio. & oblig. l. nunquam actiones) & pro confitente interpretatur in mitiorè partem, nisi dicatur in confessione cum temporis intervallo, & sic concludit, quod non debet mori vjrrute dictæ confessionis. Boer. decis. 219. 106 2 parte. ¶ Duodecimo quæro, quid si fur confitetur se fecisse plura furta diuersis locis & temporibus, an virtute dictæ confessionis debeat condemnari. Baldus in authent. sed nouo iure. colum. 3. vers. sed pone. C. de ser. fugi. dicit, quod non; quia confessio est generalis & incerta, cum non constet de rebus subtraçtis, & habetur per Angel. in l. certum in princ. ff. de conf. & Pet. de Ancha. consil. 22. & Gandi in titu. de præsump. & indi. indi. ver. aliud etiam no. & ideo debet 101 constare de reb. subtraçtis. ¶ Decimotertio quæro, quod si datur capitula reo inquisito de furto, & capitulatur eum esse publicum & insignem latronem, & commisisse vnum furtum, qui confitetur omnia & singula in capitulo contenta, fuisse & esse uera, an noceat ad pœnam mortis, si furtum non est ultra vnciam? dicas, quod non, licet confiteatur se esse insignem & publicum latronem, ex quo constat cõtrarium per eius depositionem. cum non constet, nisi de vno furto, secundum Angel. in cons. incip. pro- 102 ceditur per inquisitionem. ¶ Decimoquarto quæro, an, & quando confessio socij criminis probet contra alios? circa cuius confessionis decisionem oportet videre, an, & quoniam socius possit & debeat interrogari de socij participibus, receptoribus, & alijs. Bar. in l. re. §. 1. ff. de quest. distinguit, aut sunt delicta, quæ principaliter in offensam alicuius committuntur, & illo casu non potest interrogari, aut sumus in delictis, quæ principaliter in offensam alicuius non committuntur, ut falsificare monetam, latrocinia committere, & similia, & illo casu interrogari potest, ut ibi per eum. Soly. in l. si. C. de accu. aliter distinguit, & reiecta distinctione Bar. quam reprobat rationibus, de quibus per eum, distinguit autem sic, aut socius est seruilis conditionis, & tunc indistincte

stincte interrogatur: aut liberae conditio-
nis: & tunc aut sunt delicta, quae non pos-
sunt committi sine socijs, & tunc non est licita
interrogatio, nisi delictum sit contra sa-
lutem omnium, per l. fi. C. de male. & istam
distin. videtur sentire & sequi Alex. in l. re-
peti. ff. de quaest. in addi. an quis sit interro-
gandus de socijs, & eam refert & sequitur
Bertran. consilio. 72. r. lib. fallit secundum
Ang. de Aret. in li. male. in verbo Semprom-
nium mandatoreimj. col. vers. & bene not.
in crimine assasini. Affli. in consil. si dama-
na clandestina, remittit se ad doctrinam Bar.
& Alex. in d. l. repeti. 16. col. & aliter non
dicit: & dicit ipse, quod in criminibus, in
quibus licita est interrogatio de socijs, so-
la confessio socij non facit sufficiens indi-
cium ad torturam, nisi alia praesumptio co-
currat, vel aliud indicium, & dicit, ita se vi-
disse indicari & praticari per sapientes re-
gni in crimine laesae maiestatis. licet aliter
dixerit Angel. de ma. in verbo, fama pu-
bli. versic. 10. quero, tamen opinio Afflicti.
communiter observatur, ut dicit Gramm.
conf. 2. r. & vide pro hoc Par. de Put. in lib.
syndic. in verbo, tortura versic. an stetur di-
cto. & Marf. in l. 1. diuus Antonius. secunda
col. versic. sed dubium. Blan. in l. fi. num. 378.
& Signor. consil. 209 & Calca. consil. 109.
& Grammat. consil. 2. r. determinat, quod
extra casus positos, per glos. in d. l. fi. C. de
accus. socius non potest interrogari de socijs.
& videtur sequi distinctionem Bar. in qua
supra Grammat. similiter consil. 37. nume.
11. & consil. nume. 5 & consil. 70 numero
7. & an socius criminis probet contra so-
cium in furto, vide Grammat. consil. 59. ubi
determinat, quod non; sed in latrocinio sic,
& sic ex praedictis habes, an confessio so-
cij probet. nam in casibus exceptuatis probat,
quoad indicium, & licet in casibus excep-
tuatis stetur dicto socij, ut supra, id ve-
runtamen tunc intelligitur, quando ipse so-
cius alijs non est infamis ex alio delicto.
Gramma. consil. 61. & plenè; an confessio
socij criminis faciat indicium ad torturam,
vide Marf. in practica eri. §. diligenter nu.
59. & Boer. decisio. 319. secunda parte. &
Fran. Brun. in trac. de indi. & tor. 3. colum.
1. partis. numero. 18. & ibi nume. 24. ponit
modum interrogandi. nam dicit ipse, si ad
est praesumptio aliqua contra illu, de quo

interrogatur quis, potest fieri interrogatio
in specie, alijs secus, quia debet interroga-
ri generaliter. adde Ludo. & Guido de Su-
zar. in tract. de indi. & tor. nume. 50. & vide
Grammat. decisio. 28. & sciendum est,
quod etiam in criminibus exceptuatis, de
quibus per glo. in l. fi. C. de accus. confessio
socij criminis, non est sufficiens indicium
ad torturam, ut dixit Alexan. conf. 475. in-
cip. quoniam abuade. in sin Ioan. de Imol.
cap. 1. de conse. Marf. singu. 209. Gandi. in
lib. male. sub. rubri. de quaestionibus. 4. col.
in princip. versic. sed quid si persona. & do.
Alex. consil. 69. incip. visa facti narratio-
ne. 2. lib. Fran. de Aret. in ca. cum Pet. Man-
conella. 7. col. de accus. & adde, quod in ca-
sibus, in quibus creditur socio criminis, non
creditur ei, nisi dictum suum fecerit in tor-
mentis. ita singulariter dixit Rapha. Ful-
go. consil. 173. incip. in causa inquisitionis
1. colum. ante fi. & Sali. in l. fin. colum. vlti.
versic. quero nunc, an cum tormentis. C. de
accus. & aduertendum est secundum Marf.
in practica. §. diligenter. nu. 6. cum sequen.
quod non creditur socio criminis, nisi iu-
dex antequam ponat ipsum ad torturam, de-
ferat iuramentum de veritate dicenda con-
tra auxiliares, fautores, participes, & re-
ceptatores. & nota ulterius, quod ubi creditur
socio criminis, id intelligitur, dummodo
non sit infamis ex alio delicto: ut notat
Angel. in l. qui in iudicio. ff. de accu. sequi-
tur Ant. Cor. in suis singularibus. in verbo,
integer & ita consuluit Marf. consil. 74. 4.
colum. 1. lib. & Gramma. not. 34. nume. 9. &
Gramma. consil. 2. r. per totum. & consil. 38.
& consil. 44. num. primo. & Afflicti. in consil.
si damna clandestina. q. not. vltima, & quin-
ta col. & Ang. de maleh. in verbo, fama pu-
blica. colum. 4. & 5. versic. quero, an parti-
cipis. & ibi Angu. & Bernar. in addi. & Et
adde, quod si socius criminis alium nomi-
nat in socium non interrogatus, sed sponte,
non facit eius confessio aliquam fidem, cum
videtur suspecta, ita, & quidem pulchre di-
xerunt Moder. Senec. in trac. de mdi. & tor-
tu. 3. char. 2. colum. versic. qualis autem
sit modus. & Grammat. consil. 2. r. nume. 5.
104. & Et vltima sciendum est, quod socius cri-
minis non debet interrogari de socio in ma-
teria furti: licet secus sit in latrocinio, con-
suluit Gramma. consil. 37. num. 14. & Mar-
fil.

fil. consil. 2. 2. colum. 4. primo vol. nec ob-
stat doctri. Bart. in l. repeti. §. 1. ff. de qua-
stio. d. 2. dicit, in crimine furti socius inter-
rogatur, quia dicunt praefati doct. doctrinam
Bar. debere intelligi in latrocinio: secus in
furto. ratio diuersitatis est, quia latrocinij
communiter sine socijs committi non po-
test. cum latrones dicantur, qui in stratis
publicis aggrediuntur & disrobant, fures
105 vero, qui clam furantur. & Decimoquin-
to quero, an si quis confitetur se occidisse
hominem, cuius nomen ignoratur, possit
virtute dictae confessionis danari ad mor-
tem. Bal. in l. si cum excessione §. in hac. ff.
quod me. cau. dicit, quod si constat de cor-
pore mortuo, damnari potest & idem vo-
luit Bal. in l. data opera. col. 12. ver. sed quod
106 si testis. C. qui accusa. non possit. & Decimo
sexto quero, an confessio serui noceat do-
mino, dicit, quod non, ut est tex. in l. 1. §. si ser-
ui quasi. ff. de quaestionibus. & ibi doct. tamen
secus est confessio serui facta de se, quia
talis confessio prauidetur sibi, & nocet ipsi
domino: nisi ipse dominus contrarium pre-
bet. ita dixit gl. in l. 2. in 2. gl. ff. si ex no. ca.
29. quam gloss. ibi summè commendat
Bart. & scriben. ibidem & Marfil. in d. §. si
107 serui. quasi & Decimo septimo quero, an
confessio facta per delinquentem, qui alijs
tortus fuerat ante confessionem, irriter per
dictam torturam dicatur non. secur-
dum Ang. in l. cum te. C. de his. quas ni me.
cau. ge. num. 29. vide Mathefi. in notabili-
108 bus suis no. 55 & Decimo octauo quero,
quod si inquitur contra aliquem de adul-
terio commisso in personam alicuius mu-
lieris, & confitetur se cognouisse carnaliter
ipsam, an uideatur confiteri illam esse ux-
orem quereantis Bar. in l. si cui la. 2. ff. de leg. 1.
dicit, quod si confitetur simpliciter omnia
contenta in accusatione seu inquisitione es-
se uera, tunc confessio refertur non solum ad
principale delictum, sed etiam ad qualita-
tes facti. aut confitetur simpliciter se cogno-
uisse illam mulierem, & tunc videtur confite-
ri factum principale tantum, & non qualita-
tes. & ibi sequitur Bal. Ang. de Are. in lib.
male. in verbo, comparent dicti inquisiti
& confitentur totum. dicit contra opinio-
nem Bartol. in secundo casu nonnullos do-
ctores tenere, & etiam ipse contrarium deci-
dit, & dicit ita se consuluisse, & ibi plenè ha-

betur per Augustinum de Ari. & Berna. de
Landri. in addi. qui post multa uidetur se-
qui opin. Angel. in dicto loco. contra Bar.
109 & Decimonono quero, an confessio trifi-
lacionum, & malefactorum sigillatim ha-
bita operetur: ut ex ea possint nominati co-
demnari. dicas quod sic, ut est tex. in c. fre-
quens, & inefrenata. hoc tamen uerum est
ubi nominati per eos alijs sint leues perso-
nae, & infamatae, ut est tex. in c. constitutio-
nem diuinae memoriae. & an praedicta proce-
dant, quando illi tres latrones sunt infa-
mes ex alijs delictis, dicas, quod sic licet aliud
sit, quando opponitur eis alij defectus,
puta, minor aetas, & corruptela, ut dicit do-
ct. de Monteforte in dicto c. frequens, &
ineffrenata. per totum. Adde quod facta est
nouiter quaedam regia promissio, quod si tres
principales depofuerint de receptatione,
etiam quod de diuersis factis deponant,
110 potest subsequi condemnatio ex eis & Vi-
gesimo quero, an confessio delictum debeat
liberari sub sigillatim cautione? dicas,
quod non ut est rex. in consil. humanitate
& quod si reuocatur confessio & allegatur
errore, an interim donec probetur de er-
rore, debeat liberari? Petrus de Moforte
in dicta consil. humanitate. decidit, quod
debet interim liberari, & intelligit ita de
num. procedere dispositionem illius tex.
consil. humanitate, si perseueratur in confes-
sione tacita & expressa, alias si reuocatur, di-
111 cit ipse, non procedere. & Vigesimo primo
quero, quod si aliquis confitetur, se vulne-
rasset Titium, & ex vulnere ipsum decessit
se, cum constet decessisse ex malo regimine,
& vulnus non fuisse mortale, an ex dicta
confessione debeat ad mortem danari? dicas
quod non, ut plenè consuluit Signo de Ho-
me. in consil. 155. incipit. in processu fa-
cto contra Petrolum & consil. 163. incip. fa-
ctum sic se habet. & est pulchrum consilium
112 in materia confessionum. & Vigesimo se-
cundo quero, pene, commissum est furtum
& sunt proclamaciones, quod quicumque
reuelauerit furtum, parceret ipsi, si est de
socijs, & quidam qui verè commisit furtum,
reuelauit, ac se commississe confessus fuit
an stante dicta proclamatione possit condema-
ri ex illa confessione? dicas, quod sic, non
obstante pacto in dictis proclamationibus
facto, ut singula dixit Vale. de Bob. in l. fi.

Handwritten note: *Handwritten note: v. alex. et ibi additione in consil. 171. n. 4. lib. 6.*

pro fure. ff. de condit. furti. & refert & sequitur Hippol. de Mar. singula. 177. inci. ma-
 113 litijs hominū. † Vigesimo tertio quæro, an confessus possit obijcere de nullitate iudicii propter inhabilitatem & illegitimationem personarum quæ rulantium. dicas, q̄ sic secundum Bal. in l. fin. C. de fidei. lib. 2. col. & Felin. in c. qualiter & quando. accusatio. el. 3. §. licet autem. numero 11. & Marf. in leg. si quis ff. de quæstionibus
 114 col. n. 8. † Vigesimo quarto quæro, quod si aliquis sponte confessus reuocat suam confessionem, & non vult perseverare, an isto casu cogi possit per torturam ad perseverandum; vide de hac quæstione Marfil. pract. crimi. † quoniam. n. 18. uer. ulterius quæro, ubi habetur, quod. r. c. Bal. in l. in bona fidei. 3. col. uer. item quæro, de confessione. C. de re. cre. & Alex. in
 115 l. unius. §. 1. ff. de qu. † Vigesimo quinto quæro, quid si aliquis supplicatione dicit, se condemnatum & supplicat pro gratia, an dicta confessio sibi noceat; dicit, quod si per supplicationem probetur de veritate, non nocebit; et tunc confessio eidem secundum Bal. in l. 2. C. de erro. aduo. & sequitur Marfil. in l. qui ignorans. ff. de fal. nu. 13. alias
 116 ei nocebit. † Vigesimo sexto quæro, quid si aliquis confiteatur commississe usuras, an noceat confitentis, ut condemnetur; dicas quod non. secundum Bal. in c. 93. incipi. Bectionus de Couo lib. 2. & plenius per Aymon. Craue. cons. 48. nu. 7. in lib. nisi aliter appareat de veritate usurarum, & de con-
 117 tractibus usurarijs. † Vigesimo septimo quæro, quid de confitente se extorsisse usuras, si tempore confessionis esset damnatus ad mortem, an hinc noceat; Bal. cons. 476. incip. testamenta. lib. 5. dicit, quod præiudicat hinc, licet sit seruus penæ, & testari non possit, nec præsumitur facta in fraudem, cum nemo præsumatur mori cum mendacio & prædicta sequitur consulendo. Ay. o Craue. in cons. 158. in 1. par. nu. 8. & in cons. 6. nu.
 118 53. in ea. parte. † Vigesimo octavo quæro, quid si aliquis sponte confessus est criminem, & tamen non constat de delicto in genere commisso, an possit condemnari virtute illius confessionis, uide Fran. Bin. in tract. de indi. & r. r. 6. q. a. partis prim. nu. 11. contrarium potest attentari, & dici in confessione clericorum, quando non est ta-

le delictum, pro quo deberent tradi curæ seculari, quia etiā si non constat de delicto, damnatur secundum Io. Bernar. Hisp. in pr. cano. in uerbo, confessionibus proprijs.
 119 † Vigesimo nono quæro, pone, quod quis inquiratur & impetitur tanquam mador ordinatur & tractatur homicidij, & is confitetur omnia contenta in inquisitione esse uera, an ex tali confessione possit damnari; dicas, quod non. secundum An. in cons. 2. quem refert & sequitur Berna. de I. andr. in addi. Ange. de Are. in lib. male. in uerbo, comparuerunt dicti inquisiti, & confitent
 120 totum. † Trigesimo quo, quod si aliquis dicat, uolo confiteri, an intelligatur confiteri; Bal. in l. vnica. C. de confes. distinguit & quod ad effectum nostrum dicit, quod
 221 non uideatur confiteri. † Trigesimo primo quæro, pone, quod quis commisit furtum Romæ, deinde cum re furtiua inuentus est in ciuitate Neap. & ibi captus confessus fuit furtum, an ibi possit puniri; Bal. in d. l. vnica. C. de confes. 7. col. decidit, q̄ sic, ita fuit decisum in sacro. regio consilio ut refertur Capi. deci. 104. incip. causa do
 121 mini comitis Montellæ. † Trigesimo secundo quæro, pone, quod in medio duarum ciuitatum est locus quidam communis inter aliquos dominos, & ibi commissum est delictum, coram quo iudice est facienda confessio; ut ex ea constans possit damnari; Bal. in d. l. vnica. C. de confes. in 7. col. in fine, ponit rationem, & decidit, quod si potest apparere aliqua linea distinctiua territorij, ille iudex cognoscit, cuius est territorij, & si non potest apparere ille, qui prouenit, cognoscit, & dicitur preuenire eo ip-
 122 so, quod citat, secundum eum. Trigesimo tertio quæro, quid si clericus propter homicidium commissum per eum, captus sit & confiteatur se esse laicum purum, an hæc confessio ei noceat; Ba. in l. vnica. C. de confes. 9. col. decidit, quod non nocet. † Trigesimo quarto quæro, an confessio contra matrimonium noceat ad illud dissoluendum, dicas, quod non. secundum Inn. in c. cum dilecto de acen. & Bal. in Margarita. versic. confessio. Specul. in titu. qui ma. accusa. po. uer si uero fallit; quando probatio matrimonij fundatur in sola confessione partis, & illa confessio est qualificata, ut plene per Io. Anto. de san. Gem. in c. ma. nos de spons.

123 spons. † Trigesimo quinto quæro, pone, quis confitetur instrumentum, quod est falsum, esse uerum, an possit postea per confidentem allegari falsum; dicas, quod si est falsum, non obstante confessione potest allegari falsum; ut no. Bal. in l. alia. 2. co. uer. item addo dictum. C. de ijs, qui. ut indi.
 124 † Trigesimo sexto quæro, an confessio eo ingis, in cuius fauorem lata est sententia diuortij, sufficiat ad retractandum ipsam sententiam; dicas, quod non, ut est rex. in cap. consanguinei. & ibi Doct. de re iudica. vide Felin. in d. cap. consanguinei. de re. iu. nu.
 125 me. 1. † Trigesimo septimo quæro, pone, quis fuit foriudicatus nulliter, an si captus confiteatur sponte delictum possit condemnari; dicas, quod sic. secundum Ang. in l. v. ff. de lib. & posth. ubi tradit cautelam, &
 126 ibi late p. Ale. † Trigesimo octavo; ecce, quis confitetur se fecisse homicidium, sed ad sui defensionem, & non dicit necessariam, an sibi præiudicet; dicas, quod præiudicat & uenit puniendus, quia debuerat adiungere ad sui defensionem necessariam, ut tradit Rom. in l. 28. inci. accusatus. † Trigesimo nono quæro, an uideatur confiteri ille qui recepit literas ad se missas p. assassinum qualiter ad sui instantiam commisit homicidium, & quod debeat mittere pecuniam uide Matthesi. in no. 22. inci. nota mirabilem modum. & per Doct. in l. filius familias ff. ad Macedo. † Quadagesimo quæro, an confessio possit declarari & exponi p. confitentem; dicas, q̄ sic, ut est rex. in c. cum dilecti. de accusati. & ibi per In. Abb. & Felin. & sequitur Bald. in Margarita in uerbo, confessi. & idem Bal. in l. 1. §. item si uassallus. de contro. inuesti. 3. col. & Bal. in addi. Spe. in tit. depositio. 5. col. uer. potest quis in terprari. & in l. 2. in h. C. de custod. reo. & in authen. contra, qui propriam. C. de hō. nu. pecu. pe. col. in fi. & Alex. in cons. 366. inci. uisō processu inquisitionis formatæ contra Anto. vlt. col. licet Betran. in reperitorio in uerbo, confessio lo ultim teneat contrarium per doct. Barto. in l. Aurelius. §. idem quæstij. ff. de libera. legata. vide Alcia. in trac. de præsumptio. 35. præsumptio nu. 10. & Dec. cons. 186. in 9. col. & consilio
 129 278. vltim. colum. † Quadagesimo primo quæro, an confessio syndici probet delictum commissum p. municipes, uel admi-

inistratores ciuitatis, ut uideatur nocere ipse si ciuitati, uideatis Cor. in cons. 224. in 4. lib. nu. 7. cum seq. † Quadagesimo secundo quæro, quod si aliquis confessus fuit se commississe stuprum cum uirgine tanquam sua uxore, & sic etiam confessus fuit mulier propter quod uir ille fuit absolutus; modo mulier stuprata petit illum stupratorē in uirum, ille negat, quid iuris; uide Alber. de Ros. in l. procurator ff. de interroga. actio. ubi uideatur decidere in fauorem mulieris
 131 uide eū. † Quadagesimo tertio quæro, nunquid si aliquis confitetur se fuisse absoluitum ab excommunicatione, uideatur confiteri se fuisse excommunicatum, uel si quis inquisitus & interrogatus de homicidio, dicat se fuisse indultatum, an uideatur confiteri homicidium. Bartol. in l. decē. 2. colum. in fine. uer. ex his apparet. ff. de uerbor. obligatio. & in l. 1. in fine principij ff.
 132 de nou. ope. nunt. dicit, q̄ sic. † Quadagesimo quarto quæro, nunquid confessio rei noceat tertio comparenti in iudicio p. suo interesse ad sui defensionem. Bart. in l. si pro lutorio. §. 1. 2. colu. uer. quæro, quid si ille primus ff. de appella. & Par. de Pu. in lib. syndic. in uerbo, robbaria. dicit quod non nocet, uide Felin. in capitu. causam quæ.
 133 de test. nu. 23. † Et an tertius comparēs pro suo interesse, in criminali, debeat audiri; dicas quod sic: ut consuluit Aymon. Crauet. in consilio quinquagesimo octauo
 134 in princip. incipien. accusatur. † Quadagesimo quinto quæro, an confessio facta per iram noceat; dicas, quod non. secundum glo. singul. in cap. ex literis. extra. de diuor. & sequitur Romanus singul. 108. incipien.
 135 uolo commentari. † Quadagesimo sexto quæro, an ista lamie & in cantatrices uulgariter dictæ fattochiare, possint ex sola sua confessione damnari, alijs non apparentibus; dicas, quod sic, ut habetur per do. Frā. Ponzini in tra. de lam. num. 70. in 7. concl.
 136 † Quadagesimo septimo quæro, quod si aliquis confitetur se alijs in iudicio abiurasse hæresim in manibus alterius inquisitoris, an ex noua confessione & repulsa possit dici plene relapsus, ita, ut possit condemnari, & si non appareat de illa alia confessione. domi. Francif. Ponzini in tract. de lam. in numero nonagesimo secundo, uer. sculo ex quibus interr. dicit, quod non potest

potest condemnari, quia non apparet de prima confessione facta in manibus inquisitoris licet modo in 2. confessione ipsum 137 dicat, alias se confessum. † Quadragesimo octavo quæro, an confitens hæresim ex sola confessione possit damnari? dicas, quod sic, ut dicit Bal. in l. si quis non dicam rap. C. de episcopis & clericis & dicit Franciscus Pontini in tracta. de lam. numero quinquagesimo secundo uer. nec habet obstare.

138 † Quadragesimonono quæro, quod sic confessio fuerit incontinenti reuocata, an debeat probari de errore? dicas, quod gl. in c. fin. in verbo, iusta causa de iureiuran. in 6. & Iaf. in l. error. 2. col. C. de iur. & fac. igno. tenent, quod non debeat probari de errore: quod limitat Alexan. in consil. 92. incip. viso & opportuno. col. fin. libro. y. & consil. 87. quouis. eod. libro nisi fuisset redacta in scriptura, tunc enim debet probari de errore, ut habetur etiam per Alciat. in tracta. de præsumptio. in præsumptio. 21. numero

139 † Quadragesimo quæro, an confessio officialis publici, ut puta ærarij thesaurarij, & receptoris fiscalis nocet fisco? dicas, quod sic, si est dives, secus, si pauper. secundum Bal. post glo. in l. in contractibus. §. sed quo niam. C. de non nume. pecu. in primo uerbo.

140 sic quæro, an confessio, † Quadragesimo primo quæro, an confessio facta in causa civili, præiudicet in causa criminali? In hoc in cap. per inquisitionem. de electio. dicit, quod sic, quia contra confessionem propriam nihil potest obijci. capitulo. per tuas. de probatio. contrarium sentit gloss. in cap. expetentibus. l. distin. & facit, quod nota. Bar. in l. si confessus. ff. de custo. reo. Fe li in c. qualiter. el. 2. nu. 47. plenè tangit, & tandem dicit, quod tunc nocet, quando est facta coram iudice competentem, orta iam suspitione aut infamia; item, quando sumus in eodem iudicio inter easdem personas, secus, si in alio iudicio, item, quando esset uera confessio; secus, si ficta secundum Bal. in secunda. vltima col. C. de edendo. itè, quado confessio ficta, facta esset per principalem, secus, si per procuratorem, vide eum

150 in dicto loco. † Quadragesimo secundo; quæro, an confessio facta præmissa negatiua, sit sufficiens ad condemnandum (ut si dicam, nego me commississe homicidium. & si conlitterit me commississe, dico me

fecisse ad me defensionem) dicas, quod non gloss. est nota. in l. si quis in principio. C. de encep. & ibi not. Bal. & sequitur Iaf.

144 in §. item si quis. insti. de actio. † Quadragesimo tertio quæro, ecce quia accusauit iudicem de corruptela, quia ipsi pecuniam dedit, & non probauit, si iudex sit absolutus, an hic possit ex sua confessione damnari? Bal. in auth. led nouo iure. C. de se fu. concludit, quod non, quia ista confessio fuit facta, ad alium finem, & firmat Par. de Pu. in lib. synd. in uerbo, corruptio.

145 † Quadragesimo quarto quæro, an soluens aliquid curiæ per uiam compositionis, videatur fateri delictum, vide Pari. de Pu. in lib. syndic. in uerbo. compositio. uer sic. in officialis episcopi, ubi uidetur concludere, quod non, si est illicita solutio, uide Bal. in l. ea quæ. vltima col. uer. sed quid si non uult negare. C. de condic. inde. & Paul. de Castro consil. 220. incip. notandum, quod in si. & quid de soluento aliquid animo euitandi inquisitionem eriminis, an inducatur confessio. uide Paul. de Castro in consil. præalle. 120. notandum, quod aduiterium in fine. uide Paul. Grilla. in tracta. de rēla. carec. 4. q. & quo ordine, & quomodo debeat fieri, ut non infamet. per eundem

146 ibi ubi dat pulchrum modum. † Quadragesimo quinto quæro, an confessio mulieris adterentis & confitentis se virginem ualeat dicere, quod si non est contra matrimonium, ualeat & tenet, secundum do. Anto. & Host. in capitu attestaciones. extra de deponsa. impu. & cam potest quandocunque reuocare tanquam erroneam & indeliberatam, etiam non docto aliter de errore quia satis est, quod confessio emanauit in materia, in qua falli potuit, cum interueniente nixu copula potest falli, an corruptio interuenierit, an non; & sic an permanserit uirgo, & sic habetis limitationem ad ea, quæ dicuntur in cap. si. de confes. & in l. error. C. de in & fa. igno. dum ibi dicitur quod confessio amanata in iudicio non potest renocari, nisi docto de errore. quia præcedunt prædicta; nisi confessio emanet in materia tali, in qua falli potest confitens, quia tunc potest renocari indistinctè; nisi emanasset dicta confessio deliberatè, secus dum d. Anto. & Ioan. Anto. de san. Geor. in cap. attestaciones extra de sponsa. impub. Quin.

147 † Quadragesimo sexto quæro, an clerici confitentes delictum, absque accusatore puniantur, dic. quod sic, secundum Hostien. in cap. 2. de confes. sequitur Io. Ber. in pract. crimin. cano. in uerbo, confessionibus proprijs. † Quadragesimo septimo quæro, an ex confessione clerici possit argui, quod sit incorrigibilis, dicas, quod sic, ex modo confitendi delictum, dicendo talia uerba, per quæ appareat non solum non penitere de delicto, sed dolere quod delictum non fuit perfecte consummatum, ut fuerat attentatum, & sicut intenderat committere, secundum Card. in quodam consil. ut refert Fel. in cap. Rhodulfus. 25. col. de rescrip. & Io. Bernar. in practi. crim. cano. in uerbo. data incorrigibilitate.

15 Testes deponentes de confessione extraiudiciali, debent deponere cum iuramento.

16 Testes super confessione extraiudiciali, debent principaliter deponere super ea.

17 Confessio extraiudicialis, requiritur quod non sit elisa ex contrarijs probationibus.

18 Sententia contra confessionem extraiudicalem, quid operetur.

19 Delinquente uero apparente, non operatur confessio extraiudicialis.

20 Reuocata confessio extraiudiciali quid operetur.

21 Confessio extraiudicialis debet esse certa, & clara.

22 Confessio extraiudicialis est sufficiens indicium ad torturam.

23 Pena extraiudicialis potest imponi ex confessione extraiudiciali.

24 Carcerari potest quis ex confessione extraiudiciali.

25 Confitens extraiudicialiter potest priuari beneficijs.

26 Confessio extraiudicialis aliquando plenè probat nu. 37. & 38.

27 Animus probatur ex confessione extraiudiciali.

28 Minor sine curatore potest extraiudicialiter confiteri.

29 Confessio extraiudicialis facit, ut non requiratur ratificatio dictorum in tormentis.

30 Testis extraiudicialiter confitens se scire factum, si id negat in iudicio, potest torqueri.

31 Confessio extraiudicialis quando plenè probet.

32 Confessio extraiudicialis testis accusati de falso, quando operetur contra ipsum.

33 Notorium dicitur malefium ex confessione extraiudiciali.

34 Confessio extraiudicialis non infamat.

35 Confessio extraiudicialis accusatoris prædest reo.

36 Confessio extraiudicialis dicitur probatio probata.

SECUNDA PARS tertiæ partis.

S Y M M A R I V M .

- 1 Confessio extraiudicialis probatur per duos testes.
- 2 Testes deponentes de confessione extraiudiciali, debent esse testes.
- 3 Argumentum de civili ad criminali, validum est.
- 4 Confessio extraiudicialis debet roborari causa.
- 5 Verisimilis debet esse confessio extraiudicialis.
- 6 Indicia ad torturam debent esse uerisimilia.
- 7 Confessio extraiudicialis debet esse probabilis & possibilis.
- 8 Indicium est demonstratio ad detegendam ueritatem.
- 9 Confessio extraiudicialis non debet extorqueri per metum.
- 10 Confessio extraiudicialis non debet emanari per iram.
- 11 Testes deponentes confessionem extraiudicalem debent examinari per iudicem.
- 12 Testes debent examinari parte citata ad uidentium iuramenta eorum.
- 13 Testes deponentes confessionem extraiudicalem debent dicere, quo tempore.
- 14 Confessio extraiudicialis debet probari per testes, qui examinari debuerunt.

I V D E X.

Sequitur, ut videamus secundo loco de confessionibus extrajudicialibus, postquam vidimus de confessionibus iudicialibus spontaneis: & primo videamus de requisitis ad confessionem extrajudicalem.

1. Et quidem requiritur primò, ut confessio extrajudicialis obster, & probetur per duos testes, cum sit, iudicium remotum: quo casu duo testes requiruntur, secundum gl. in fin. C. fami. ercif. & ibi Bar. & idem Bart. in l. fin. ff. de quæstio. colum. fin. † Secundo requiritur, quòd testes deponentes de tali confessione extrajudiciali, sint testes de loco, tempore, & causa scientie: ut in dicta gloss. & voluit Baldus in l. r. versic. quemlibet actum. C. de testibus. & Cynus in l. generaliter. C. de non numerata pecunia. & Innocentius. in capit. per tuas. extra de probationibus. & Alexander consil. 18. primo lib. & in tantum est verum istud, ut unus testis deponat de vna confessione facta in loco, alter in alio loco, vel alio tempore, non coniungantur, & sint singulares: ut tenuit do. Ant. de But. in c. licet ex quadam. penul. colum. versic. & pro hoc deciditur quæstio de reslit. allegat Cyn. in l. 2. C. de consuet. idem voluit Anto. de But. in c. fin. antepenul. colum. de consuet. & Alex. in consil. 72. primo lib. 3. colum. & cons. 67. 3. volum. incip. viso processu, & plenè habetur per Afflict. decisio 64. incip. fuit decisum. † Et licet præfati docto. loquantur in civilibus, tamen validum est argumentum de civili ad criminale. l. absentem. ff. de p. lason in l. magistratibus. colum. 2. ff. de iur. iur. om. in. quod aded procedit, ut statutum corrigens in causa civili porrigatur ad criminale. se. undum Are. in consil. 109. colum. 2. & plenè Aymon. Crauet. consil. 58. 1. lib. incip. accusator. † Tertio requiritur, quòd nedum quis extra iudicium cõfiteatur delictum, sed cõfiteatur etiam causam, quare ad delictum prorupit, vel aliter de ea cõfiteatur, si cõfessio extrajudicialis sit sine causa, non operatur effectum, per ea, quæ dixi in confessione spontanea, in requisitis cõfessionibus substantiam & qualitatem cõfessionis, & proprie in materia extrajudicialis confessionis habetur per Corpol.

conf. 2. col. pen. & not. Bald. in l. clarum. C. de auth. præstan. & firmat Marcus Antò. Blanc. in repetitione. l. fin. ff. de quæstio. nu. 207. vbi inter alia dicit, quòd talis confessio debet esse verisimilis, & sic, quòd habeat causam præexistentem, in qua constat honor, vtilitas, vel aliud simile.

† Quarto requiritur, quòd dicta confessio extrajudicialis nedum sit verisimilis respectu causæ, ut supra dictum est, sed etiam respectu loci, temporis, & aliarum circumstantiarum, ut probat optimis rationibus. Marc. Antò. Blanc. in d. l. fin. nu. 208. in fin. & confirmatur per ea, quæ dixi supra in materia confessionis iudicialis. & ideo sicut iudex debet modis omnibus verificare confessionem iudicalem, ut possit pervenire ad cõdemnationem virtute ipsius, ita pari modo debet, in quantum potest, verificare & redere verisimilem confessionem extrajudicalem, ut ex ea possit ad torturam pervenire, & non ita nimis propere & repentinè, habita dicta cõfessione, torquere, ut aliqui minus docti intelligunt. † Facit pro prædictis quia in tortura, debent pcedere verisimilia indicia, ex quibus obiecto crimine reo, per præsumptionem culpæ, animus iudicis informet. l. conditionaliter. ff. de quæstio. & l. milites. §. oportet. & l. sicut. C. de fa. & Bar. ibidem. Itè indicia debent esse legitima. l. 1. ff. de quæstio. & l. milites. C. eo. ti. tacitè optimè ad prædicta not. doct. Bald. in l. non hoc. C. vnde cogn. in si dum ponit, quid sit indicium. † Requiritur quintò, quòd cõfessio extrajudicialis, ut operetur effectum suum, sit probabilis, in tantum, ut si quis extrajudicialiter cõfiteatur se occidisse hominem, debeat saltem per famam publicam constare de corpore mortuo, vel si cõfiteatur se cõmississe furta, debeat constare de rebus subtractis, sicut dicimus de cõfessione spontanea, ut supra dixi. † Facit, quia indicium est demonstratio siue adminiculū ad detegendam veritatē. l. adulteri. de adulterijs. & in l. solent. de pscriptis verbis & id, quòd, non est possibile nec probabile, non potest detegere veritatem, nec potest esse adminiculū ad eam detegendam, & im possibile non obligat, secundum Speculator. in titulo, de aduocat. §. 3. versic. ad cuius dentiam, & habetur in l. non dubium. C. de legib. & in l. apud Iulianum. §. 1. ff. de legat

gatis primo. & in l. continuus. §. sub hoc. ff. de verborum obligationibus. adde Marsiliū in l. 1. ff. de q. nu. 62. cum seq. † Requiritur sexto, quòd talis confessio, extrajudicialis non sit extorta per metum, vel præcedentibus minis vel persuasioneibus aduersarij & veri delinquentis, ut sic se exonerare posset ab indicijs contra se existentibus. secundum Par. de Put. in lib. syndi. in verbo. Robaria & euenit in diebus meis in terra S. Severi ni, dum ibi absiderem pro iudice in quodā maleficio, ut quidam, qui occidisset hominem, induceret quendam pauperulum iuuenē ad confitendum extra iudicium, se esse illū qui occidisset. † Requiritur septimò, quòd talis confessio extrajudicialis non sit emanata per inanciam, sed ex proposito, & non per lasciviam, sicut solet quandoq; fieri inter amicos arg. not. per Ioan. de Imol. in c. si de confes. nam quòd calore iracundiæ factum est, ad pœnam non est trahendum. l. 1. C. si quis impera. male. & Alex. consil. 73. 1. in causa angelorum col. 2. versic. præterea volum. 2. & Hippol. de Marsil. in practica. §. diligenter. num. 36. faciunt ad corroboracionem præfatorū ea, quæ scribit Mars. Antò. Blanc. in repet. l. fin. ff. de quæstio. nu. 183. in verbo, minx. quòd quidem bonus iudex ex qualitate personæ & facti perpendere potest & ex verisimilitudinibus, vel inuersionibus, & ex alijs circumstantijs considerandis per eum. † Requiritur octauò, quòd testes deponentes de confessione extrajudiciali, sint examinati per iudicem, & non per actuarium, vel alium examinatore. nam in causis criminalibus iudex ipse debet recipere & examinare testes, nec notarius potest hoc facere, nisi ex causa, siue commissione iudicis, ut colligitur ex text. in Cle. prima de offic. delega. & ibi glo. & Bal. in rubrica. de contro. inuesti. 2. colum. & tenent gloss. Bald. Paul. de Cast. & alij in hac consultissima. §. si. versic. de positiones. C. de testament. & Specul. per Marsil. in l. prima nume. 16. ff. de quæstio.

† Requiritur nonò, quòd testes ipsi sint examinati parte citata ad videndum iuramentum, & quòd sit facta contestatio litis secundum Ang. de Aret. in lib. malef. in verbo, fama publica. in 2. charta, versic. quæro qualiter probetur allegat. Bart. hoc volentem in l. h. ff. de quæstio. & voluit Saly.

in l. si. C. eo. ti. & Bal. in Liubemius. in 3. col. versic. item dixi. C. de proba. & Ang. in repe. l. si vacantia. 27. col. C. de bo. vacan. lib. 10. & plenè per Marsil. in d. l. 1. nu. 7. 1. col. & in proprijs terminis ita concludit Afflict. in consil. humanitate in 5. not. versic. item quæro. † Requiritur decimò, quòd confessio taliter probetur, ut non solum dicatur, confessum esse aliquem, se occidisse, sed etiam in super, quo tempore, quo loco occiderit, cõfessum esse, ut dicit Bal. in l. bonæ fidei. C. de iur. iuran. & Iarius per Fran. Bru. in tracta. de indi. & tor. in q. 3. primæ partis. nu. 14. 16. versic. adurte tamen. † Requiritur undecimò, ut confessio extrajudicialis nõ sit probata per testes, qui examinari non debuerunt nam in quibus casibus examinati non faciunt indicium, in illis casibus deponentes de confessione extrajudiciali, non pbant ad iudicium inducendum, & per consequens confessio prædicta nihil operatur, sunt autem non pauci, qui non debent examinari propter reuerentiam, quæ debetur ab eis aliquibus personis, atq; hi, quidem non faciunt indicium, si examinati fuerint secundum Bart. in l. maritus. ff. de quæstio. & probatur in l. r. §. diuus Antonius & §. Antoninus ff. de quæstio. sunt rursum, qui propter atatem non debent examinari, nam examinati non faciunt indicium plenum, sed qualequale. ut l. 1. §. in pubes. ff. ad Syl. & not. gl. in l. talis. C. de his, qui. ut indi. secundum Bart. ibi. sunt & tertij, qui non debent examinari, de quibus ad plenum per Bar. in d. l. maritus. & Bald. in l. cunctos populos. C. de summa tri. & fid. cath. Bald. & Saly. in l. seruos. C. de testi. Abb. in c. ex literis in princ. de transa. Mar. Antò. Blanc. in repet. l. si. ff. de q. & nu. 344. cum pluri. seq. Alex. consil. 24. incip. animaduersionis in 2. col. in fin. secundo volum. Marsilius in practica. §. diligenter. num. 141. Fran. Brun. in tracta. de indi. & tor. in q. 1. primæ partis. num. 11. cum seq. item non debent esse testes, qui patiuntur plures defectus, quia eo casu etiam in subsidium non admittuntur, ut cõsultit Soc. in consil. 118. incipien. visis in ante pe. col. & Barba. in consil. 65. incip. sapienter. 4. colum. in 4. vol. & Marsil. in consil. 102. incip. pauci sunt prima colum. nu. 11. & 12. & Grammat. consil. 35. numero 34.

15 † Item testes deponentes de confessione

extraiudiciali, debent deponere cum iuramento, aliás nō faciūt plenū, ind. sed quale, quale secundum Abbatem in c. cum olim
 6 de dol. & contu. † Requiritur duodecimō, quod testes deponentes & probantes cōfessionem extraiudicialem, sint principaliter examinati super cōfessione extraiudiciali, & de ea tñ deponant, aliás si vnus testis vbi deposuit super facto, simul deponat de cōfessione extraiudiciali eiusdē facti, & iūgat cū alio testes similiter deponentes de cōfessione, nihil pbat eius dictū super cōfessione p̄dicta, quia idem testis nō p̄t facere plus, quā semiplenā probationē, & sic remanet dictū vnus tātum testis, per quem non probatur confessio, ut consuluir Alex. in conf. 1. 52. in vltima col. in fin. in 5. vol. & idem tenuit idem Alex. in l. Gallus. §. ille casus. ff. de lib. & post. refert & sequitur excellens Tho. Gram. in decl. 28. nu. 3. vide
 17 et. † Requiritur decimotertiō, q̄ cōfessio p̄dicta nō sit elisa ex contrarijs iudicijs & p̄sumptionib. nam tunc non operatur effectum suum cū indicia tollantur ex contrarijs iudicijs & p̄sumptionibus, vt dicit Barto. in l. fin. C. familie etc. & habetur plenē per Fran. Brunum in tract. de iudic. & tor. in 5. quēstio. primā partis per
 18 totam. † Requiritur decimequartō, ut non sit sententiatum contra talem cōfessionē, quia eo casu non operaretur effectum, pp
 19 ea, quō dixi sup. in prima parte. † Requiritur decimoquinto, vt nō appareat de vtro delinquēte, quia si constaret, confessio extraiudicialis non operaret. per tex. l. qui seruū ff. de interro. act. & ita dixit Inn. in c. significanti. in si. de purga. vulg. & plenē prosequit Marf. in l. 1. §. si quis vltro. ff. de iur. iur. nu. 62. cum seq. † Requiritur decimosexto, ut dicta cōfessione non sit reuocata p̄ consentem aut captū iudicium, scdm Fel. in c. at si clerici. de iud. et si Bal. in l. j. §. si. C. de co. las. in l. magistratib. ff. de iur. om. iud. licet Dec. in d. c. at si clerici. impugnet istud dictum. de quo plenē per Blā. in d. repetitione l. si ff. de quæst. num. 209. ubi
 21 plenē. † Requiritur decimo septimo, ut cōfessio p̄dicta extraiudicialis, sit certa clara, & non indubitata. quia aliás interpretatur in fauorem rei, ut dixi sup. in prima parte in requisitis concernentib. qualitatē confessionis. Istis vērō oībus concur-

rentib. videndum restat de effectib. extra
 22 iudicialis confessionis. † Et primō operat̄, quia confessio extraiudicialis est tantē potentis, ut faciat sufficiens iudicium ad tōruram, vt h̄ per gl. in verbo, accusatorū in l. capite quinto. ff. de adul. & per Inn. in c. sicut. extra de testib. & per Bart. & alios in l. quoniam ff. de infā. & Alex. & Soc. in l. magi stratib. & ibi Dec. & alij. ff. de iur. om. iud. Abb. & cōiter canonista in c. at si clerici. de iud. & cōiter sequuntur oēs criminalista, vt h̄ per Mar. Ant. Blan. in repetitione. l. si. ff. de quēst. nu. 204. qd̄ est verum p̄terquam in trib. casibus, primo, ubi agitur de crimine civiliter, secūdo nisi confessio fuerit reuocata tertio nisi cōfiteus sit clericus quia requiritur infamia, vt dicit nota.
 23 biliter Fel. in c. olim. de rescr. in prin. † Secundo operat̄, vt talis confessio extraiudicialis, sit sufficiens ad imponēdam p̄ratam extraordinariam, per l. iētū fullium. ff. de infā. & consuluir Ang. in conf. 10. inci. in cā 2. col. & est tex. in c. §. si graue de excess. p̄la. & firmat Par. de Put. in li. synd. char. 69. ver. adde vnū singulare. & firmat Hip. de Marf. in l. de minore. ff. de q. n. 53. † Tertio operatur vt taliter cōfiteus possit detineri in carcere, ut. ff. de cust. reo. in l. si confessus & consuluir Angel. in d. conf. 10.
 25 † Quarto operatur, vt taliter cōfiteus possit priuari beneficio ecclesiastico iam adepto, & et abstinere debeat a suscipiēdo alia vt no. Inn. extra. de elect. in c. per inquisitionem & consuluir Ang. ubi supra & plenē per Oldr. conf. 292. incip. an negatio, & h̄ per Alb. de Ros. in l. quero. ff. de qd̄il. edi.
 16 † Quinto operatur mirabilem effectum videlicet plenam criminis probationem, quando statutum, & lex requirit probationem animi, & de facto constat exemplum secundum Ang. in d. conf. 10. si quis effugeret cum esset citatus, sed dubitauerit an animo latitandi id fecerit, si probatur confessio extra iudicium facta, quod animo latitandi auferit. hęc confessio sufficit ad condemnandum, ut l. Fulcinius §. quid sit latitare. ff. qui. ex cau. in pos. ea. † Et per huiusmodi dictum notabile potest in terminis regia. pragma. de iētū scopetti & balista decidi casus, cū eueniret, nā vos scitis, q̄ emittens iētū balista, & scopetti, et si nō sit sequutus alicuius lationis effectus, puni-

niture

niture p̄na mortis, si ad offendendū emiserit nā si constat de iētū, & non de animo. sed adest extraiudicialis confessio, q̄ animo nocēdi omisit, puniatur ad mortē q̄ ipsum recolo aliás me dixisse in quodā app̄
 28 ratu quē feci in dicta regia prag. † Sexto operatur aliū effectū. nā licet confessio iudicialis facta p̄ minorē sine curatore, non teneat: tamen si minor confessus fuerit extra iudicium, facit iudicium ad torturam: & operatur solitum effectū, licet fuerit facta absq; curatore, secundum Bal. in c. clarū. C. de authori. p̄standa. & refert & sequit Fran. Brunus in tra. de indi & tortu. in 3. char. in 3. col. uer. aliud iudicium. & Hip. de Marf. in l. de minore in prin. nume. 51.
 29 ver. an hoc habeat locum. ff. de q. † Septimo operatur aliū effectum, nam quum confessio delicti in tormentis, ceat ratificatione & perseuerantia alijsq; non nocet fallit, id q̄ vltimo confessioni in tormentis adest extraiudicialis, qm̄ eo casu non requiritur ratificatio, secundum In. in c. at si clerici. extra de iudic. & Fel. in c. olim 5. colum. de p̄scrip. & Par. in verbo tortura. lo primo. uer. quia sepe. & Ia. in l. magistratibus. ff. de iur. iud. om. iud. & Marf. in prac. §. quoniam. uer. quero dixi supra & in singu. 50. incip. sponsalia de futuro. Alexan. post Barto. in l. capite quinto. ff. de adulte. & per Tho. Gramma. in conf. 40. & Carre. in sua practica. in prin. nu. 48. & 49.
 30 † Octauo operatur. nam si examinatur testis in iudicio de aliquo facto, an faciat & interfuit, & deponat quōd non, & constet extraiudicialiter confessum fuisse se interfuisse facto, & scire: isto casu ex tali extraiudiciali confessione p̄t torqueri. per tex. l. vnus. §. testes. ff. de quēst. & refert sequitur Fra. Bru. in tract. de indic. & tortu. in 4. 31 q. 2. partis. num. 13. cum sequentibus † Non operatur aliū effectum nā concurrentibus p̄dictis requisitis, & concurrentibus uerisimilibus, puta: partis: p̄scentia, & causa expressio, & loci, nēdū confessio extraiudicialis facit iudicium ad torturam, ut su. dictum est; sed etiam sufficit ad plenam probationem, ut p̄cisē cogi possit talis cōfiteus, ut perseueret in tortura, ut condemnentur. & hoc firmavit per multa iura & authoritates Tinda. in tra. de testi. uari. in 6. capi. & p̄cisē per tex. l. quero. §. fin.

ff. de adil. edic. & per tex. in d. l. capite quinto & firmat & sequitur Marf. in l. de minore nu. 52. ff. de quēstio. adde Capitul. in decisio. 179. & Fel. in capi. olim. s. limi. extra. de rescri. adde etiam, quōd quando in confessione extraiudiciali interuenisset iuramentum, tunc et p̄iudicat quōd ad plenam probationem: ut dicunt Bal. & Ang. in l. gualiter. ult. col. C. de non nu. pe. Grammat plenē in decisio. 34. num. 59. cum seq.
 22 † Decimo operatur aliū effectum nam quum dicto testis extraiudicium non stet contra tertium; & stet dicto testis in iudic. facto potius q̄ extraiudicium, istud quidē est verum; que ad tertium p̄iudiciā tertij, sed quō ad ipsum testem accusatum de falso, habet uim confessionis extraiudicialis, et sufficit ad inquirendum de falso. et si concurrunt uerisimilia, puta patris presen causa expressio et loci, sufficit ad plenam probationem, ut possit de falso puniri; vt notabiliter et subtiliter prosequit Tin. in tra. de testi. ua. in c. 7. et 8. tenuit et consuluir Alex. conf. 113. inci. omisis non necessarijs, dico, in primo lib. ubi dicit ex tali
 33 confessione posse testem torqueri. Undecimo operatur aliū effectum scdm Alber. de Rosa. in l. quero. ff. de adil. edic. quia facit maleficium esse notorium; quod dicit probari ex tex. c. confertiores, extra de of. fi. del. adde quod Felinus in cap. olim de rescrip. in 4. fallen. nu. 6. uidetur intelligere, qm̄ talis confessio facta esset corā magna
 34 multitudine personarum. † Duodecimo operatur aliū effectum contrarium quia confessio extraiudicialis non infamat idm Alber. de Rosa. in l. 1. C. de requi. re. nume.
 36 † Decimotertio operatur aliū effectū nam confessio extraiudicialis accusatoris vel instigatoris prodest reo & accusato ad absolutionem, ut dicit Bal. in c. 1. col. 2. ff. de eo, per quem factum est et Ge. in singu. 55. et pulchrē Lu. Roma in conf. 67. inchoan. Antoninus accusatus. col. 2. uer. 6. et tenet Boer. dec. 90. num. 5. † Decimoquarto operatur. quia confessio licet extraiudicialis, dicatur probatio. secundum Angel. de Aret. in §. omnium. 6. col. in li. de action. allegat Bald. in l. deo nobis post princi. C. de episc. et cler. et Bar. in l. admonendi. ff. de iur. iuran. sequitur Marf. in conf. 113. nume. 22. in secundo libro, Decimoquinto

operatur, quia confessus extrajudicialiter non dēt liberari sub fidejussoria cautione casu, quo aliās esset liberandus. secundum Afflicti in consili. humanitate. in pri. in prima fallentia. & in quinto nota. versicu. sed quid esset confessus. Sed quæro, an confessus extra iudicium bis possit ex ea confessione condēnari Bal. in l. cum icimus. C. de agri. & censu. l. ii. quem refert & sequitur Ro. in l. nuda ratio. ff. de dona. Paul. de Ca. in l. publici. in ff. de po. & Fel. in c. de hoc num. 3. de si tenet, quō sic. † Secundo quæro, an confessio extrajudicialis in pertinentibus ad salutem anime, noceat & præiudicet plenē, dicas, quod sic. secundum Bal. in l. i. 4. colum. C. de sal. cau. adie. lega. quē refert & sequitur Fel. in cap. de hoc. de simo. num. 4. ex mplificando in ea, quia extra iudicium confitetur, se esse usurarium.

TERTIA PARS tertiae partis.

S Y M M A R I U M.

- 1 Indicia legitima debent præcedere confessionē extortam per torturam. num. 2.
- 3 Index habens liberum arbitrium non potest torqueri sine indicij.
- 4 Accusatus nolens respondere potest torqueri.
- 5 Testis natus quando torquetur sine indicij. usque ad num. 72.
- 7 Custos pecuniarum subreptarum an torquetur sine indicij.
- 8 Contumax & bannitus absque alijs indicij torqueri quando possit. usque ad num. 32.
- 9 Inquisitio non potest formari non præcedentibus indicij.
- 10 Consumacia tunc demum facit indicium, si rite & recte processit.
- 11 Tortura non potest inferri, non confitio de delicto.
- 12 Tortura non potest dari, nisi confes de offendentē.
- 13 Accusator non admittitur ad accusandum, si non habet indicia.
- 32 Confessio extorta sine indicij, an conualidesur ipsi supervenientibus.
- 33 Confessus potest interrogari de alijs delictis, de quibus non extant indicia.
- 34 Tortus an dicatur, qui parum fuit alciatus.
- 35 Confessio extorta per torturam absq; indicij.

- an conualidesur, si est verificata per centornim inspectionem.
- 36 Confessio ex abrupto extorta coram vno iudice si fuerit renocata coram, alio an sufficiat ad cōdemnandum.
- 37 Confessio textu valet sine indicij.
- 38 Torqueri sine indicij in crimine læsæ maiestatis an possit.
- 39 Lite contestata datur tortura.
- 40 testes debent examinari parte litata ad videndum iuramenta testium numero 41. 42. 43. 44. 45.
- 64 Testes an possint sompno repeti.
- 47 Testes debent examinari per iudicem.
- 48 Minor an & quando torquetur, & quomodo. num. 49.
- 50 Appellatio interposita non potest ad torturam procedi.
- 51 Copia indiciorum debet dari torquendo.
- 52 Index debet recipere defensiones reorum numero 52 usque ad num. 57. & per totum.
- 58 Publicatio debet fieri, si petatur.
- 59 Repulsa est concedenda, & qualiter fiat. usque ad num. 63.
- 63 Citari debet inquisitus ad discutiendum super indicij.
- 64 Tortura inferitur in crimine, pro quo inferitur pœna ultra relegationem. num. 56.
- 66 Cumulatio delictorum an fiat, ut sic habeat locum tortura, ubi aliās non haberet locum.
- 67 Torqueri an quis potest, si non est diffamatus de alijs delictis.
- 68 Torqueri quis non potest ultra modum consuetum. & num. 69. & 70.
- 71 Torqueri quis non potest ultra tertiam vicem.
- 72 Accusator debet petere, ut accusatus torquetur.
- 73 Torqueri quis non debet die feriato.
- 74 Interloquitoria debet ferri super illatione torture.
- 75 Mulier prægnans non potest torqueri.
- 76 Suggestio non debet fieri torquendo.
- 77 Confessio extorta ab illis personis, quæ nō possunt torqueri, est invalida.
- 78 Repeti quando quis potest in tortura.
- 79 Index torquens debet habere merum imperium.
- 80 Confessio debet principaliter fieri, non incidenter. nu. 95. & quæ aliās requiruntur. nu. 80.
- 81 Ratificari debet confessio facta in tortura. num. 81. & per totum. 83.
- 84 Renocatio confessionem uelut erroneam, debet dari terminis.

Qualitas.

- 85 Qualitas non confessata debet probari.
- 86 Confitens se ueniasse aliquem, & inde illum mortuum esse, non sibi præiudicat.
- 87 Terminus ad faciendum defensiones. debet confesio statui.
- 88 Processus debet esse ordinatus, ut confessio per torturam extorta, ualeat.
- 89 Confessus per torturam, dicitur sponte confiteri.
- 90 Confessio per torturam, est ualidior spontanea.
- 91 testes reprobati a iure, cum tortura probant.
- 92 Testes natus cum tortura probat.
- 93 Confessio minoris in tortura, absq; curatore ualeat.
- 94 Confessio in tortura, etiam renocata probat semi plene.
- 95 Confessio in tortura, dicitur uoluntaria.
- 96 Confessio in tortura coram competenti, perseverata coram competenti, ualeat.
- 97 Confessus unum delictum in tortura potest de alijs interrogari, etiam si non extant indicia.
- 98 Confessio renocata concurrentibus alijs indicij, nocet.
- 99 Confessus non appellat.
- 100 Confitens damnatur, ex confessione.
- 101 Damnatus ad mortem si infontem dicat nominatum per se, an possit.
- 102 Confitens se non commississe delictum, sed fuisse autorem ad illud committendum, an damnatur.
- 103 Socius raptoris quomodo puniatur.
- 104 Confitens sponte delictum, & non perseverat an possit torqueri.
- 105 Torqueri an possit quis, ut manifestet mandantem.
- 106 Inquisitus negans se commississe delictum, si postea conuictus dicat quidem se commississe, sed fecisse ad sui defensionem, an audiatur.
- 107 Torqueri an possit quis de libello infamatorio.
- 108 Torqueri an possit, qui noctu cales cuiuspiam lapidibus impetijt.
- 109 Tortus qui tertio confessus non ratificat, an iterum torquetur.
- 110 Condemnari an possit si quis conuictus a iure tamen neget.
- 111 Tortus e metu an equiparetur torture.
- 112 Confessio qua dicitur extorta, inest tortura. numero 113.
- 114 Torqueri an possit confitens se combussisse scripturas.
- 115 Ratificatio an requiratur, ubi est plene probatum delictum.

116 Confitens delictum, quod vere constat ipsum commississe, quando puniatur.

I V D E X.

Tertio loco uidentū restat de confessionibus extortis p tormenta, uel metu tormentorū; pcedēdo, ut pcedere icho ui, primo loco uideamus de requisitis ad illā confessionē p torturā extortā, & quæ requiratur oīno, ut sit efficax ad cōdenandū, secūdo loco de effectibus ipsius confessionis. † Primo ergo requirit, quōd confessio per torturā extorta ad hoc, ut lex ea possit sequi condemnatio, sit taliter extorta, ut legitima indicia, appareat cōfessisse, antequā denctū sit ad torturā, alias nullius est ualoris & monēti ad cōdemnandū, & si sit ratificata apud tribunal, ita uoluit gl. in l. pe. ff. de q. quā sequuntur Bart. & cōmmitter alij & Ang. in l. i. C. de confes. & Gadi. in tract. male. sub rubrica. de quæst. & tor. in 6. col. uerfi. item pone quod quidam. & Pe. de Anch. in Cle. i. de ho. & Salic. in l. j. ultima col. C. de cust. reor. p id, q̄ habetur per Inno. & alios in c. i. q̄ mo. cau. & plene per Mar. in l. i. ff. de quæ. nume. 24. cum sequen. † Et intantum prædicta procedūt, ut etiā habeant locū in crimine læsæ maiestatis, in quo iudex nō potest reū subijcere tormentis sine indicij, secūdū tex. no. & ibi glof. Cy. Bal. & Sali. in l. i. quis alicius. C. ad leg. Jul. ma. & uoluit Ang. de Arc. in li. ma. le. in verbo. che hai tradito la tua patria. in primis uerbis. & habet plene per Mar. in repe. l. si. de pro. & in l. minore. in princip. ff. de quæst. & Bru. in trac. de indi. & tormē. in 5. q. partis. num. 6. cum seq. † Item procedent prædicta, etiam si index habeat liberum arbitrium in criminalibus, quoniā nec tunc poterit torquere sine indicij, salis teneretur in syndicato secundum Pau. de Elea. in c. grauis, extra de depo. & Alex. in l. filius familias. in 5. apollill. ff. de dona. & per consequens si torqueretur quis in prædictis casibus, & confiteretur, confessio illa erit inanis & uacua. Limitantur prædicta quando inquisitus nollet respondere inquisitioni, quia tunc inllus respondeat, & factis eidē debitis monitionibus, si est præsens, etiam nullis præcedentibus indicij torquetur nō ad euēdam confessionem sed ad eruendam responsonem affirmatiuam.

nam vel negatiuam, ut ipsi melius uidebitur. secundum Bald. in l. accusationem. C. qui accu. nō poss. in ult. col. quem sequitur Bru. in tra. de iudi. & tor. in §. q. 2. partis. numero. 4. quorum doctrina approbata fuit in sicario regio cōf. Neap. ut refert Ca. in de cōf. l. 145. inchoati, in causa cuiusdā accusa rī. quo casu si sequatur confessio, licet extorta uideat sine iudicijs: tū efficax erit & ualida: quam quidem cōclusionem sane intelligo, ut procedat, si do inquisitus uel accusatus interrogatus sup facto substāiali uidelicet an cōmiserit tale delictū, uel homi cidii, nō uult respondere, uel nō dat respō sū affirmatiuū uel negatiuū. nō aut intelligo quādo nō respōdet alijs interrogatorijs sibi factis, concernentibus qualitates seu circumstantia, & nō factū principale, & ita uidentur innuere prāfati doct. dum dicunt, quādo nō respondet accusationi seu inquisitioni. intelligo etiam prādicta procedere, quādo constat delictū esse cōmissū in genere, sed nō cōstat d̄ delinquente, intelligo et prādicta procedere in his personis, q̄ habēt legitimā personā stādī in iudicio, aliās si esset minor, uel alius, debet interrogari & monei, ut respōdeat, dato ei curato re. itē prādicta procedūt, nisi forte habuerit aliqua legitimā causā nō respōdēdi, et ē ratio huius decisionis q̄ uidetur contem nere iudicem, et efficitur contumax taliter ut ratione illius contemptus & contumacie possit cogi, ut certum respondeat, ut dicit Bart. in l. de aetate. §. qui tacuit, & §. sequē. ff. de interrogato. actio. aliās cū ego practicaessem istam limitationem tribus uicibus in terra sancti Seuerini, fuit mihi oppositum, quōd nō poterat torqueri non respōdēs interrogationibus iudicijs, ex quo inquisitus non teneatur respondere positionibus curiae criminosis, & per consequens non potest dici inobediens, ut dicit Bal. in l. C. quomodo & quādo in. & in l. 2. §. quod obseruari. C. de iura. calum. & in l. 2. C. de eden, & ubiq; per doct. & qui hac dicebat, erat magnus leguleius, ego autē dicebā, quōd quidem uerum sit quem non teneri respondere positionibus datis a parte parti ad releuandum eum ab onere p bādi, sed interrogantibus iudicijs ex eius officio factis, compelli respondere & tene ri, quia non interrogat ponēdo, sed inuesti

gandi causa ueritatem, interrogādo, quōd facere potest, ut dicit idem Bald. in d. §. q̄ obseruari, & idem tenet Philip. Fran. in c. 2. de confes. in §. & melius Bal. in l. 2. C. de exhib. re. & in l. si accusatoribus. C. de accu. & Bart. in l. 4. §. hoc autem iudicium. ff. de dā. infest. & Albe. de Rosa. in d. §. quod obseruari, & est tex. & ibi Bar. in l. de minore §. plurimi quoque ff. de quest. & ibi L. diuus ff. de custo. reo. & Archi. in §. q̄ dicitur. 2. 2. q. 2. ubi dicit q̄ reus a iudice interrogatus an deliquerit, respōdere tenetur ueritatē, etiās tractatē de periculo mortis, ex quo per uia instituta est interrogatus, & adde. Abba. in c. cū super de confes. ad fi. & Ioā. Bernard. in pract. canonica, in uerbo, promotor seu fiscalis. † Secundo limitatur p dicta, ut procedat, quādo quis torquetur ad eruedā cōfessionē, cōtra se, secus, si torquetur ad eruedā cōfessionē cōtra aliū ut testis. quia eo casu etiam non precedentibus iudicijs torquetur, quōd quomodo procedat, dixi supra in uerbo, itē capiat informationem. † Sed ut possit torqueri testis, requiritur, ut conuincatur, q̄ interfuit, ut dixi supra † Tertio limitantur prādicta, ut non procedant in custodibus pecuniarū uel aliarum rerum furto subtraclarū, quia ut indicent, fures, sine alijs iudicijs torqueri possunt, & cōfessio eorum ualida erit secundū Bart. per illū tex. in l. 1. i. 4. not. ff. de offi. praef. uigi. & in l. 1. in fi. ff. de fur. ad nau. caupo. & Ita. & Ioā. de Imo. in conf. 2. casu proposito & no. Bar. Veron. i. conf. 18. statutū uicē ue col. pē. Ang. de Are. in li. ma. le. in uerbo, uelitē celestem col. 4. uer. & et tu iudex aduertas, quod dictum sequitur Philip. Deci. in conf. 473. & hoc est uerum, si uerisimiliter potuerunt habere noticiam, prout per Ang. & Ber. in addit. ubi supra. † Quarto limitantur prādicta, ut non procedant in bannito & contumace, qui ex solis banno & contumacia nullis precedentibus iudicijs torqueri poterit, & si tortus confitetur, eius confessio ualida erit. secundum Nicol. de Matta. & post eū Bal. in l. 1. in 3. col. C. de hered. instit. quos refert & sequitur Fran. Bru. in Irac. de ind. & tor. in 35. col. in princ. uerfic. addo alium casum, & Marf. in l. 1. ff. de questio. nu. 3. & Nicol. Boer. in decisio. 163. num. 5. in prima parte & Mar. in pra. cri. §. diligenter

ego

ego autem semper dubitauī de ista cōmuni conclusionē doctorum, & adhuc dubito. † Inquisitio porro non potest formari non precedentibus iudicijs, & formata aliter, non tenet, & ipso iure est nulla secundum Fulg. in conf. 107. inci. super eo. 2. 3. colum. & in conf. 149. incip. in causa inquisitionis formatae post prib. & Cuna. in conf. l. 35. incip. ad primum. post princ. de quo et per Marf. in pra. cri. §. constante. nu. 33. ergo non potest citari super inquisitione nulla. & citato sic aliquo, & facto contumace, contumacia non debet subesse. † Nam contumacia & bannum faciunt tunc demum indicium ad torturam, quādo rite & rectē processerunt omnia, & seruatis seruandis emanata sunt, & quādo emanata sunt super inquisitione inualida, aliās aut non sortiuntur effectum, cum nulla & inualida nō sint in consideratione, & nullum operentur effectum, ut l. 4. §. cōdemnatum. ff. de re iud. l. non put. ut. §. nō querit. ff. de bo. pos. cōtra tabu. & in proprijs terminis consuluit Mar. in conf. 119. nu. 5. in 2. lib. † Preterea ad torturam deueniri non potest nō confitito de delicto. l. 1. §. illud aut. ff. ad Syll. & ibi Bar. & Taacred. de Cor. in compe. sua in r. 7. q. Bari. & Lud. Rom. in l. fin. pr. col. ff. de questio. & Bar. in l. 1. ff. de testa. mili. & plenē Marf. pra. cri. §. 1. & in proprijs terminis de cōtumacia & banno ira arguit & firmat Boer. in deci. sup. alle. nu. 5. de quo per

12 Aym. Cra. in cōf. 244. in 2. li. † Preterea nō ne habemus q̄ ad hoc, ut inquisitio ualida formet, necesse est q̄ cōfiter de offendente, salte per signa, ut quia claudus, cecus, uel aliter, maximē, q̄ proceditur cōtra absentem, ut in casu nro, ut plenē h̄ per Marf. in pra. cri. in d. §. j. nu. 17. nec constare potest nisi capiatur informatio, & capi non potest informatio de offendente, quin probentur indicia contra eum, & sic non uel posse dari casum, in quo procedat conclusio supra formata. † Preterea nonne habemus, quōd accusator nō admittitur ad accusandum si non habet probationes paratas secundum Spec. in tit. de aduo. §. 2. uerf. facta autem, & in ti. de accusa. §. 1. usque ad uer. c. m autem & sic, si non admittitur accusatio, nimirē cōceditur citatio contra accusatorem, non exiſtentibus aliquibus iudicijs contra eum, nec capta aliquali informatione. ex

quibus omnib. apud me satis redditur dubitabilis prādicta communis conclusio doctorum, quam Boer. ubi supra, dicebat.

14 † In vno uerō casu procedere opinionem & conclusionem supra firmatam admittendum est, quādo uidelicet captae sunt informationes, & ipsis mediantibus processum est ad faciendum inquisitum cōtumacem, & demum perditae sunt informationes, & remanserunt contumacia, & bannum, quo casu potest deueniri ad torturam ex solis banno & contuma. † Sed dicat quidquid uelit Boer. pro saluatione communis conclusionis supra formatae, adhuc tamen remanent dubia prāposita, & perditio informationis non reddit validam contumaciā & bannum, ubi non concurrentibus prādictis apparent inualida illi iudici, qui nunc habet torqueri reum, quare ipsemet recedit à dicta saluatione, & isto etiam casu tenet & requirit examinationē testis de nouo super delicto, & debere audiri ipsum cōtumacem super ipsis banno & cōtumacia, & testibus de nouo examinādis. quid ergo dicendum in ista uili & subtili quae. & male explicata per doc. † Ego sane pro tenui facultate mea dicerem, firma remanentē dicta communi conclusionē. quōd ex solis contumacia & banno quis possit torqueri non precedentibus alijs iudicijs, pluribus modis esse limitandam. † Et primò limitatur, ut procedat quando constat delictum esse commissum in genere, per sup.

15 allegata. † Secundò limitatur prādicta conclusio, ut procedat, quādo rite & rectē processerunt bannum & contumacia seruatis de iure seruandis, & seruata consuetudine loci, uel dispositione statuti, ita ut aliqua nullitas contumacie & banni non possit impingi, quōd est, quando aliqua ex causa citatio est inualida. † Quia uitiata citatio, non tenet processum in contumaciam factus secundum Bal. in auth. si omnes. C. ut se ab h̄ abli. Affli. in constit. causas. in 5. no. in fi. defectus enim citationis est defectus iuris naturalis, ut in cle. pastoralis. de re iud. & Alex. in l. iustē possidet. ff. de acq. pos. & ideo actus iudiciales nulli, nullum producent effectum, ut dixit Bal. in l. 1. C. ne ex deli. de. & sic citatio minus legitime facta, habetur pro nulla, dixit Bal. in l. properandum. §. & si quidem. 2. col. C. de iud.

post Inno quem ipse allegat in c. praterea de dila. io. & sic videndum est ante omnia, num seruata sint omnia requisita per cōst. citationis literæ, & edictorū. & num alia requisita & solennia seruata sint in ipsis cōtumacia & banno. atq; hæc quidem circūspectus iudex prospicere debet, ant̄ quam ad torturam deueniat. debet et̄ considerari qualitas delicti, & an pro eo possit habere locum tortura, an nō, & an inquisitio sit valida, an inuolida ex aliqua cā. per alleg. 20 per Marf. in cons. sup. alle. gr. 17. † Tertio limitatur vt procedat nō ita indistincte nō præcedentib. indicijs, sed ita demum, si constat de delinquēte per aliquas cōiecturas, & p̄sumptiones, licet non graues, & per aliquale informationem, & licet non sint plena & perfecta indicia, tamē sint talia ut exijs animus iudicis merito moueri possit ad expediendā citationem, & hoc ex supra allegatis, sed in hoc Afflic. in conti. p̄nā eorum. in 12. not. videtur tenere, q̄ non sit necesse, quod aliter constet de delicto, sed sufficiat, ut constet de contumacia & banno, ut quis possit foriudicari, & tantō quidem magis torqueri. & sic ex dicto ipsius videtur sustineri posse præcedens cōclusio, sed dicat quicquid velit Afflic. nos alia se qui docet ratio, quia si eius dictū est verū, & debet int̄ligi, dummodō cōtumacia & bannitum rite & recte processerint, nō pōt tamen esse, nisi concurrentib. prædictis, ut supra latē discerni, si vero dicamus eius dictum non esse verum, prout contra eum tenit Iaf. in l. oēs populi. 12. col. ff. de iust. & ius. quatenus dicit, q̄ quis ex sola cōtumacia nō pōt occidi, habemus intentū nostrū.

21 † Quarto limitat, vt procedat facta litis contestatione, & audito contumace in suis iuribus, & defensionibus, ut sentit Boer. in decisi. 163. num. 5. in prima parte. & voluit Carre. in praxi. cri. in repetitione l. obseruare. C. quo. appe. sed nō obseruant indices superiores, & videtur velle Affli. in consli. p̄nam eorum. in 3. notabil. in quantum vult, q̄ contumax potest se defendere, & et̄ opponere, q̄ accusatio vel inquisitio non procedit, vel probare suam innocentiam.

22 † Quinto limitatur, ut non procedat, q̄n constat de innocentia contumacis & banniti. vel apparent indicia innocentie fortiora. nā sicut alia indicia tolluntur per cō-

traria indicia, & cōtrarias probationes, ita & bannum, ut per Bal. in l. obseruare cura bis. C. quo. appel. ibi in text. de visu queni

23 sequitur Carr. ubi sup. † Sexto limitatur, ut non procedat in clerico cōtumace & bannito, contra quem non potest procedi ad torturā, ex quibusvis indicijs, nisi aliās sit infamis, ut tenet Abbas Antiquus in c. grauis. extra de depos. quem sequitur Abb. Sic in c. cum in cōtēplatione. de reg. iu. & plenē in proprijs terminis firmat Boer. in decisi. 163. † Septimo limitatur, vt non procedat in cōtumace & bannito intra duos menses a die cōtumaciae & bannitionis comparente, qui nec in bonis, nec in persona offendi potest infra dictum tē.

24 25 pus. per text. in consli. clementia. † Octauo limitatur, ut non procedat, quādo comparet spōte, prius impetrata securitate ab eo iudice, coram quo cōparet, iuxta terminos consli. clementia. in 2. casu. † Nono limitatur, vt procedat, quando contumax & bannitus captus est ab eo iudice, qui eum contumacē & bannitum fecit, non autem, si ab alio iudice captus est, & hoc ex doctri. Affli. in consli. humanitate. in 13. not. vers. sed iuxta præmissa quæro. vbi ponit q̄stionem de eo, qui contumax est in vna curia, & demum capitur ab alia, & assert̄ tū fideiussoriam cautionē de stando iuri, & petit se liberari, & ei opponitur, quōd non debet admitti, quia quōd cōtumax in alia curia. finaliter ipse dicit distinguendo. quōd aut vna curia dependet ab alia, vel dependent ab eodem rege, vt est magna curia & iustitarius regius, vel alius regius officialis, & tunc cōtumacia habet vires etiam in alia curia, ita, vt non habeat locum fideiussoria, aut sint diuersæ curiæ omnino, & eo casu contumacia non habet vires in alia curia, ut non admittatur ad oblatam fideiussoriam cautionem. & sic eo casu minimē pōt procedi ad torturam, q̄d est notandum, & alibi non inuenimus. † Decimo limitat, ut procedat in vero cōtumace. & sic in citato personaliter, non autem in ficto contumace, & sic in citato domi, secundum Grammat. in cons. 45. num. 25. cum sequen. sed intellige rem hanc limitationem procedere de iure communi, non autem de iure consli. regni, secundū quas cōstitutiones non sit distinctio,

Etio, an quis sit personaliter citatus, an domi, dummodo sit citatus seruata forma cōst. citationis literæ, ut plenē pro sequitur Carre. in l. obseruare curabis. C. quo. ap. la. non recipiant. nu. 59. vers. sextus casus.

28 † Undecimo limitatur, ut non procedat, quando extat stylus uel ritus in curia, q̄ non procedatur ad citationē, nisi capta in oratione, & confitito, quia tunc si aliter eret contumacia esset nulla. & ex hoc inferri, q̄ in magna curia vicaria, ubi est talis ritus, præcedens conclusio doc. omnino nō procederet, quia cum in aliquo actu requirit̄ aliqua qualitas, necesse est, prius & ipsa qualitate ut constet, ut dicit An. in l. si quis neget. ff. quemadmo. te aperiat̄ sequitur Ale. cōf. 32. 2. col. 1. li. † Duodecimo limitatur, ut non pcedat in omnib. psonis, sed habita ratione ad qualitatē personarū, ut si est aliqua persona, q̄ ex causa necessaria, iusta, & excusabili, se absentauerit, & nō metu delicti, ut si est aliquis mercator, q̄ continud solet accedere per nundinas huc illuc, uel si est aliquis nobilis i dignitate cōstitutus, illū verisimile est, se absentasse ex cā probabilī & necessaria: uel si est scholaris, qui recessit a studio, ut proficisceretur in patriā, & sic de singulis nā in talib. dicta conclusio doctrum non procederet, ut et̄ dicit Nico. de Matta & Bal. in d. l. 1. C. de hære. inst. & ita per plura firmat Bla. in repetitione. l. si. ff. de q. nu. 293.

30 Decimotercio limitatur, ut nō procedat, quādo accusator vel iudex inquirēs dedit causam fugæ, ut quia armata manu insequuti fuerūt reū ante citationē, & quando ab ipsis processerunt minæ, & cōminatiōes se ipsū torturæ subiecturos uel male tractaturos, uel quia officialis esset nimis seuerus & solitus de facto procedere ad incarcerationē & torturā, ut pulchre voluit Pe. de Anc. in cōf. 409. pbata tāta seuitia & se

31 quit Gra. in cōf. 1. post decisi. nu. 25. Decimo quarto videtur limitari posse in minore, per ea, q̄ dixit Pau. de Cas. in l. ubi existitur. in fi. p. ff. de edēdo, & Bal. & Ang. & Alex. in l. 2. 1. col. ff. si quis in ius voca. non iner. & do. Phi. de Peru. in c. Nicola. in ultima colu. de appellatio. & est his remanet

32 expedita penē quæstio. † Sciendum tamē est, quōd intantum ex verum istud, quōd confessio extorta per torturam non p̄ce-

dentibus indicijs est nullius efficaciae, & momenti, ut dicta cōfessio non conuasi desuperuenientibus ex postfacto indicijs, ut est gl. sing. & ibi notat Bar. in l. maritus. ff. de qua. & sequitur Bal. in l. si. C. de accu. & Lu. de Ro. in cons. 167. & Bru. in tra. de indi. & tor. in 5. q. 2. partis. nu. 47. † Illud et̄ omnittendum non esse censetur, q̄ licet confessio extorta non procedens indicijs nō valeat, tamē si confessio facta fuit in tortura de aliquib. delictis, de quibus extabat indicia, poterit interrogari & torq̄ri de alijs delictis in genere, licet de eis aliqua indicia nō extaret, & hoc de generali cōsuetudine Italiae, ut dicit An. de Are. in li. ma. in uerbo, fama publica. in finalibus uerbis. idē tenet Odo. in suo tra. de qua. q. 1. inci. quid de quæstione quotidiana. idē sequitur Cg. in cons. 40 in 8. col. & firmat Lu. Bo. in ad. ad Guido. de Suza. in tra. de tor. fol. 3. uer. quid si persona inculpatā. & ita refert seruari Gra. in de. 34. nu. 34. cū se. & in de. 48. & dicit nedum procedere in furtis, sed in omnib. delictis, & ita dicit seruari per magnā curiā vicariā, & si sequatur cōfessio, valida erit, licet nō ad cōdēnādū, quia indeceter ut su. dixi in cōfessione spontanea.

34 † Vltimus sciendū ē circa huiusmodi primum dictum & requisitum, quōd si tortura fuit modica, ut quia parum alzatus supra terrā quis cōstitetur, & homo nō infirmus, sed robustus tortus, & demum cum intervallo tēporis ratificat & expressa perseuerat in cōfessione, et̄ si legitima indicia non p̄cesserint, confessio ipsa valet & tenet, ut magistraliter firmat Par. de Put. in li. syn. in uerbo, tortura. ca. an sola confessione. & idem Amod. in li. si. fo. 8. uer. itē tenetur. & consuluit Marf. in cons. 80. in 1. lib. qui cuncta regit & cons. 103. 1. li. in præfenti casu inquisitionis 3. col. & firmat Gra. in decisi. 34. num. 55. cum sequen. & ita dicit uidisse seruari in magna curia vicaria: sed uide ad hæc Alex. cons. 47. 1. colum. 4. libro. & cōf. 99. & 98 in 4. lib. & Pau. Grillan. in tract. de quæstio. & tort. uer. quarto nunc uidendum, nu. 4. & Bal. in l. obseruare. C. quorū app. non recipiant. uer. quæro quid si quis. & ibi Ant. Barba. in additio. & uide ea, quæ dicit Marf. in l. 1. ff. de quæstio. nu. 42. cum sequen. ubi idē operatur tortura, quōd nec tus torturæ ut cōfessio infringatur extorta per

per torturam non præcedentibus indicijs cogitare super prædictis in facti contingētia. † Item adeo sunt vera prædicta, quod confessio extorta per torturam non præcedentibus indicijs est inualida, ut si aliquis tortus leuato velo, & ex abrupto, & nullis præcedentibus indicijs confiteatur, se occidisse hominē, & illi iculisse tria vulnera, & eū sepelisse in hortu suo, est si ea confessione audita, iudex mittat militē ad dictum hortū, & ibi ille inueniat cadaver sepultum cōtrib. vulneribus, sicut ipse tortus dixerat, iudex illico non possit eū condēnare ad mortē ex dicta confessione, et sic verificata per oculorū inspectionem, atq; idcirco id, quod extorta fuit nullis præcedentibus indicijs, quinimo debet ipsum iudex absoluerē ab infamia seu oblatione iudicij, & tum demū inchoare nouam inquisitionē & processum, & sic tandē ipsum punire, ut latē prosequitur Mar. in praxi. cri. in §. secunda. quæstio. totū. §. † Sex iuxta, prædicta quæro, quod si tortus ab aliquo potestate prædicto non seruatis, seruandis, sed leuato velo, & indicijs non præcedentibus confessus sit, ac postea ab illo remissus ad alium iudicē superiorē examināti illi & interroganti, nūc vera esset illa confessio, et in tortura fecit coram priorē præside, responderit verā esse, an vigore talis confessionis possit condemnari dubiū facit, quia p. i. lo. co fuit tortus indebitē & minus iuste, unde quicquid postea sequitur, vñ fieri metu torturæ. sed m. gl. in l. pe. ff. de q. hanc quæstionem tangit Mar. in praxi cri. in §. occurrit. totum. & post multa distinguit sic, aut iste reus erat homo rudis & idiota, ac ignarus literarum, & tunc vñ, quod secunda confessio facta corā illo iudice superiorē ipsi non nocet, nec est prima. per glo. in d. l. pe. quia ipse reus vñ hoc dixisse vigore torturæ præcedentis, & timore, ne iterum torqueretur, aut erat homo sagax, practicus & expertus, qui verissimiliter poterat scire quod potestas eum non torqueret, nisi haberet sufficientia indicia, & tūc talis confessio secundo loco facta ei noceret, quia non vñ illam fecisse metu torturæ, uel si per secundum iudicem fuisset 1eo dictum, quod non deberet timere de aliqua tortura, sed quod deberet dicere veritatem, & isto casu ipsi noceret talis secunda confessio, aut e contra fuit dictum, & non nocet, ut latē hñ per eum ad

prædicta, facit, quod dicit Gram. in consil. 46. nu. 14. vbi tenet, quod confessio sponte ratificata extra torturam, licet primo loco fuisset extorta per torturam legitimis indicijs non præcedentibus. nocet & tenet, maximē, si est iurata, & pro prædictis facit notabilis doctr. Bald. in l. vnica. C. de confes. in §. col. in 3. oppo. vbi ait, quod si tortus fuit quis non præcedentibus indicijs, si postea perseuerat expressē in publico, valida est confessio, & dñ. no. in gl. d. l. 1. & in l. diuus. ff. de que sed contra Bal. tenuit Rom. in consil. 167. incip. Antonius accusatus, & circa prædicta vide Par. de Puc. in tra. syndi. in verbo. tortuta. versan. ex sola confessione. vbi videtur velle sustinere opinionē Bal. vbi supra, & videt Paul. Grilla. in tra. de quæst. & tor. vers. 4. nunc videndum. † Non omitto, quod licet confessio torti non præcedentibus indicijs sit inualida, tūc confessio territi & et contentis apud chordam valeat & teneat, quoniam licet non præcedentibus indicijs minimē quod torquēatu, terreri tñ potest & duci ad chordam, & valet confessio, sed m. Bal. in l. 2. C. quo appellat. non recipia. & dixi supra in 38. verbo, rei indurati torquēatur. † Item est sciendum, quod etiam in crimine lese maiestatis confessio extorta non præcedentibus legitimis indicijs etiam ratificata, non tenet, ut satis abundē prosequitur cōsiliario Mar. in consil. 46. nu. 14. in l. 1. & consil. 14. nu. 24. eod. volum. & consil. 8. nu. 7. eod. lib. & per Fran. Brun. in tra. de indi. & tor. in q. 5. 2. partis. num. 49. † Secundo principaliter requiritur, quod lis sit contestata secundum Bart. in l. si adulterium cum incestu. per illum tex. ff. de adulte. quem referit & sequitur do. Alex. in l. 1. ff. de quæstio. & ibi Mar. num. 14. & Bru. in tra. de indi. & tor. in §. q. 2. partis. & sequitur Affli. in consil. si damna clandestina. in nono notabil. aliās confessio inde extorta non valet, ut docet prædicta Hippol. a Mar. in praxi. crim. §. postquam. & §. nunc videndum. per 40. totum. † Tertio requiritur, quod facta litis contestatione & dato termini ad probandum, testes examinati ad informationem curiæ, repertantur & examinentur parte citata ad videndum iuramēta testium, aliās non probarent, ac de hoc plenē dixi in verbo, & demum repertantur testes curiæ, & quod aliter non probarent, dixi multum nota.

notabiliter Ange. de Are. in libr. malef. in uerbo, fama publica. 2. char. vers. quæro qualiter probetur. & Bart. in l. si ff. de quæstio. & uoluit Sali. in l. fin. in fi. C. eo & Bal. in l. i. libemus. 3. col. uers. uer. item dixi. C. de proba & Ang. in repe. l. si uacantia. 27. col. C. de bo. uacant. lib. 10. plene Mar. in l. prima. ff. de quæstio. 2. colum. num. 7. & uide Affli. in consil. in humanitate. & in consil. si damna clandestina. & Bru. in tra. de indi. & tor. in 2. q. primæ partis. nu. 41. 9. & 10. † Limitantur prædicta duo indistinctioribus stratarum insignibus, incedarijs, uiolentis, raptoribus, & committentibus grauiā crimina, qui omnes laborant infamie. nam in istis ex processu informatiuo proceditur ad torturam ex præminētia magnæ curiæ vicariæ, ut testatur Affli. in decisio. 37. x. incip. fuit dubitatum quæ præminētia qualiter intelligatur, videatur Grammat. in voto tertio per totum, vbi plenē. † Sed aduertendum est, quod non solum prædicta habent locum ex præminētia magnæ curiæ vicariæ, sed etiam ex dispositione iuris communis, ut uoluit Hippo. de Mar. in l. 1. ff. de quæstio. nu. 37. & 38. & 39. & dicit uelle. Guido de Suzar. in tra. male. sub rubrica, qualiter fit inquisitio. in prin. & Gandi. in libro malef. sub rubrica, quomodo cognoscatur de male. per inquisitionem, in verbo, facta & completa. & uoluit Gramma. prædicta referens in dicto uoto 1. & iudex torquens aliquem ex processu informatiuo in casu arduo, erit excusatus secundum Alexan. in consil. 65. in primo lib. & in consil. 41. 1. 1. vo. 43. lu. incip. habita super contentis. † Sublimitatur etiā prædicta tertia limitatio in quantum dixi, quod testes debent reperti parte citata, ut non procedat in crimine lese maiestatis, quia etiam si non sint reperti parte citata, tamen probant, secundum Mar. in l. vnquoque. ff. de re iudica. & Fel. in c. quoniam de robat. & Capitul. in 44. decisio. 127. † Et idem dicit procedere in crimine assassinijs, secundum Archi. in c. 1. de homi. in 6. sequitur Gemi. ibi. in §. fina. & do. Fel. in cap. quoniam frequenter. in pe. col. ut lite non contesta. idem tenet Hostien. l. ap. & Philip. Fra. ibidem. & Gramma. in consil. 40. nu. 8. tamen Fel. in c. in nomi. ne domini. in §. limi. de. & test. & Gra. vo.

to 1. tenet contrarium, sed pro. pri. opi. facit, quod crimen assassinijs æquiparatur, cuius minime lese maiestatis. secundum Mar. in c. 6. fi. 19. & Gra. voto 2. sed in crimine lese maiestatis, probant, ergo ita et dicendū est in crimine assassinijs æquiparato crimini lese maiestatis. † Vnum tamē non puto omittendū in ista materia, quod licet testes recepti parte non citata non faciant indicij, tūc faciunt aliquod argumentū & præsumptionē, ut dicit Gra. in d. deci. 34. nu. 33. † Sed iuxta prædicta quæro, an semper & omni tpe possint testes reperti parte citata dicat, quod non, quia postquam pronuntiatum est in causa, non possunt reperti, ut dicit Gra. in deci. 28. & post conclusionē minimē; & sic post citationem ad dicendū, ut dicit Cap. in de cisi. 25. inci. in causa magistri Antonini & dixi supra, & videatur Affli. in consil. terminum vitæ. in vers. sexto quæro. ubi distinguit, an ad instantiā partis, an ex officio procedatur, vide eum. † Quarto requiritur, quod testes repetendi & examinandi non solum examinentur parte citata, sed et requirunt, quod examinentur per ipsum iudicem, & non per solum notarium actorem, aliās non probarent, & per consequens, si vigore eorum fuerit ad torturam processū, & extorta confessio, ipsa esset inualida, nisi fuerint examinati ex causa, est cōmissione iudicis, ut est rex. in clem. 1. de offi. delega. & ibi hoc uoluit clarus glos. & Bal. in rubri. de contro. inue. 2. col. & plenē prosequitur Mar. in l. 1. ff. de qua. in princip. nu. 16. vers. septi. 48. requirit. † Quinto requiritur, quod si minor torquendus, iudex det ipsi curatorem, aliās processus est nullus, nulla etiam confessio inde sequuta, ut dixi etiam supra in confessione spontanea, & not. Ang. & Are. in libro male. in verbo, comparent distincti inquisiti, & confiteatur totum, & plene dixit Mar. in l. de minore. ff. de quæstio. & Par. de Puteo. in tra. syndi. in uerbo. tortura. uers. cu. an confessio adulti. & idem Mar. in l. 1. ff. de quæstio. num. 17. uers. octauo requirit. at non similiter curator debet authorari minori, quādo torquetur, ut sic respondet, quia nec debet interesse, ut habetur per do. Lanfra. in cap. quoniam contra. in vers. si confessiones. extra de proba & per Bart. in l. minor. 25. annis omittam. ff. de minor. & sequitur idem Mar. in l. de minore. nu. 55. ff. d.

35 ff. de q. 1. Vbi plus subdit: quod si non fuit datus curator, sed constitutus procurator legitime, processus valet & tenet, & hoc dicit probari ex doctri. Bal. in l. cum & minores. per illum tex. 3. no. C. si aduer. rem iudi. 1. Sexto requiritur, qd confessio non sit extorta p torturam post appellationem legitime interpositam, quia esset nulla sine quando a decreto de torquendo esset appellatus; & statim facta appellatione ligantur manus iudicis non expectata inhibitoria, vt est doctri. Ang. in li. ma. in verbo, fama publica. uers. aduertat tamē. & habetur in cap. regni. si iuste. circa quod est aduertendum; qd d. c. dicit, si iuste quis appellauerit, recipiatur appellatio ante adhibitam torturam: ergo a contrario sensu, si iniusta est appellatio, potest iudex non recipere appellatorem, & ea non obstat procedere ad torturam: quod puto esse quando omnia rito & recte processerunt, quia data fuerunt defensiones & repulsa concessa, cum esset petita, & publicatus processus, & auditus reus in omnibus suis iuribus, cum eius procuratore legitime constituto, & indicia non sunt euacuata per defensiones; & sufficientia sunt ad inferendam torturam, & non leuia, & moderate fuit tortus; & sic non haberet, de quo cogeri posset; imo indicium videtur potius fieri ad dilatandum, quam alia ex causa, & hinc intellectum ad dictum cap. tensit Seba. Neapoli. in d. cap. licet non ita declarerit, sed succincte dicat, & hunc eundem intellectum sensit ad dictum cap. Ludo. Carre. in repetitione. 1. obseruare curabis. num. 188. 4. col. mouetur per gl. in l. 2. C. de episc. audien. vbi dicitur in textu, qd clericus frustratorie appellans, puniatur certa poena. dicit gl. quod si appellatio non tenet, non est in poena ego aut confirmo hanc eadem opinio. ex alijs infra dicendis nam ubi calumnia est euidentis, iudex ex officio potest ipsam repellere. glof. in l. si quis cum maior. §. si patris. de bo. quaer. liber. Re. in c. dilecti de in. immo eo casu iudex non debet admittere proponentem, & minime si contigerit appellari de ipsa appellatione, curare debet. secundum Imol. in capit. post electionem, de conce. p. r. ben. & in ca. super eo, de appel. & Abb. in c. nullus de praesumptione. & ideo dixit Iacob. Butri. in l. 2. C. de fal. quod ubi iudex videt aliquid fieri ad procrastinandum litē, debet ex officio occur-

rere, & idē noluit Paul. de Cast. in l. prope radum. 2. col. C. de iudi. & Bald. in c. quonia contra. in antep. col. extra de probat. prout refert & sequitur Fe. in c. pastoralis. §. quia verō. de offi. de le. dicit, qd si homicida instat ad defensionem, ut res protrahatur, debet homicida ipse interfici, & postea inquiri: quanto magis haec procedit in tortura ad cognoscendum, an iusta sit appellatio, an iniusta, sufficere considerationes supra dictas, quas consideret iudex, & bene peritit processum, & si dubitat, an in processu ad sit aliquod grauamen nec ne. admittat appellatorem: si uero est securus, omnia rite & recte processisse, & qd nihil deest de predictis, quin omnia sint seruata, reiecta appellatione secure procedat, quia omnia notes, quia nullibi inueniens: ita late examinata hanc quaestionem, & posset tibi facere ingratum honorē, vt mihi in facti contingentia alijs fecit, dum essem auditor generalis olim P. Salerni 1. Septimo requiritur, qd antequam quis torqueatur, detur ipsi torquendo copia indicatorum cum termino competenti ad se defendendum: secundum Ang. de Arc. in suo opere malefic. in verbo, fama pub. in l. char. uers. & bene no. & in eo uerbo, uers. itē aduertat uoluit Gandi. in libro male. in rubrica inci. nunquid torquendus sit audiendus. refert & sequitur Mar. in l. 1. ff. de quaestio. in tertio requisito nu. 8. Afflic. aut in constit. 1. dama clandestina non nota. plene disputat, & finaliter concludit, quod tamē de iure regni. communi danda est copia repertorum inquisito, antequam torqueatur, quod dicit non procedere, quando crimen est notandum, quia eo casu non datur copia repertorum. itē dicit non procedere ubi testes sint examinati ex officio, non ad denuntiam seu querelam super infamia de crimine, dicit tamē postea, qd in magna curia vicaria videtur seruari, qd copia repertorum non detur, nisi datis defensionibus, & repetitis testibus examinatis citata parte ad videndum iuramenta testium, & ita dicit si iustitiam de iure in sacro regio consi. Capi. in de eis. 6. 3. incip. in causa Francisci de Serino. & an danda sit etiam inquisito non petente, uide supra in uerbo, detur copia capitulorum, & adde, quod in tantum debet dari copia capitulorum, ut si non sit data, confessio extorta non sit alicuius momenti futura secundum.

secundum do. Pet. de Mon. for. in cap. tormenta. nu. 2. 1. Octauo requiritur, quod iudex recipiat & audiat defensiones rei; & p ipsum non stet, quo minus eas recipiat, alijs quicquid inde sequitur, non ualet nec ad condemnationem deueniri potest secundum Ang. in l. pactum inter haeredem. ff. de pact. pro quo allegat text. in l. 3. §. si ad diem. ff. de re milita & latius per Ang. in tra. male. in uerbo, qui iudex statuit terminum. nam iudex praetextu alicuius liberi arbitrii, non potest denegare defensiones reo. secundum Ale. in cons. 65. inci. habita super contentis. 2. col. 1. uoluit. & idem dixit Pet. de Anch. in cons. 166. inci. uis diligenter. & firmat Mar. 53 in praxi. cri. §. consistere uu. 26. est seq. 1. Et in tantum sunt uera praedicta. & princeps non possint in criminali. tollere defensiones inquisito: ut in specie uoluit And. de Iser. constituto. regni. item dura & dira. & idē in c. 1. in uers. bona committentium. in tit. que sint rega & uoluit Aud. de Iser. in constit. regni. prosequenter. & hinc plenius in §. 4. uoto. 30. per Grammat. 1. Imo non solum iudex debet recipere defensiones productas & producendas a reo sed et officio suo debet quaerere defensiones rei. si non defendantur. ff. de poen. uolunt doct. in l. §. si. ff. de quaestio. & domi. Alex. in cons. 476. in ei. pulchre respondet, in fi. & Ang. in cons. 38. inci. facti tale est Christophorus Petri. ult. col. ante fi. & Cuma. in cons. 144. incip. uis denuntiatio. in 6. col. & Mar. in 55 praxi. cri. §. nunc uidentum nu. 7. 1. Item tantum sunt uera praedicta, ut si inquisitus sit adeo pauper, ut non possit se defendere, iudex debeat providere, ut gratis fiat acta, & recipiantur defensiones: text. est in uersa gl. in l. tam de metris, C. de episc. audie. & illum tex. extendit ad actuarium Affli. in consi. appellationum tempora. in 5. not. uer. rursus & ponit Par. a Put. in lib. syndic. in uerbo, expensae. & Afflic. in consi. hi qui in 18. not. & plene Boer. in decision. 315. in secundo lib. ubi etiam dicit, quod accusator si procedit ad querelam; uel siccus, si procedit ex officio, debet providere de expensis circa uisum inquisito pauperi, & ut possit se defendere. 1. Item adeo sunt uera praedicta, ut debeant recipi & admitti defensiones reorum, etiam facta publicatione tam super nouis, quam antiquis capitulis. secun-

dum Sali. in l. §. C. de quaestio. ult. column. & Mar. in pra. §. sequens. per totum, & in l. 1. §. si quis. ultro. ff. de quaestio. & fuit de i sum in sacro regio consi. Neapol. ut refert Capi. in decisio. 81. incip. in causa hominum, ubi etiam postquam obelulum in causa sit, licitum est in criminalibus examinare ad defensionem, licet in criminalibus non cludantur 1. Item adeo praedicta procedunt ut inquisitus non possit defensionibus renuntiare, & si renuntiat, talis renuntia est iuramento firmata, non tenet, secundum gl. ordi. in l. pactum inter haeredem. ff. de pact. & gl. in l. custodias. ff. da pu. iud. & uoluit Bal. in authen. iubemus. C. de iudi. & Bart. in d. l. pactum. & plene per Feli. in ca. cum uenissent. in 3. col. extra de testi. in quo dicit id non procedere in nouis casibus. Primo in confesso sponte. secundo quod renuntiat ijs, qui sunt de apicibus iuris & statutorij, & non de iure gentium, tertio si tacite renuntiat permittendo labi terminum statutum quarto in latrone famoso, quinto si notum est nullam defensionem cogere posse. sexto si reus captus est in fraganti crimine, septimo si reus renuntiat exceptionibus. declinatorijs octauo si renuntiat per conclusionem in causa, nono ubi poena est corporalis, quos casus prosequere ut per Mar. in praxi. cri. §. exa 68 minanda p totum. 1. Nono requiritur, si examinationis, & receptis defensionibus reorum, petatur publicatio pro parte ipsorum, qd fiat, alijs si non petatur: potest ea non facta procedi ad torturam. sed in Bru. in tra. de indic. & tor. in secunda parte. in 4. q. nu. 49 & Affli. & consi. si dama clandestina. & Par. de Put. in lib. syndi. in uerbo, tortura. lo. 3. uers. sequitur quae in fi. & Carre. in sua praxi. in l. obseruare securabis. nu. 188. C. quo appell. recipi. licet Bar. in d. §. reus. dicat procedere, quum proceditur ex officio, & non ad instantiam partis. 1. Decimo requiritur, qd si petatur repulsa per inquisitum, concedatur, quia est species defensionis, ut uoluit Bar. in extraya gan. ad reprimendum. in uerbo, & figura in dicij & habetur per Afflic. in decisio. 315. incip. bis fuit dubitatum in duabus causis, & supra fuit demonstratum: adde Affli. in consi. si quis in posterum. in 10. not. & in consi. p.essimam. in octauo not. Par. de Put. in li. syndi. in uerbo, tortura. uer. & ubi quis dixerit. 2. column. sed in hoc ad uerten-

uertendum esse puto, quod licet non cõce datur repulsa, videatur tamen posse dici, quod ex hoc non inualidetur confessio, cõ habeamus, quod testes repulsati, licet non ad condemnationem; tamen ad torturã bene sufficient, ut voluit glos. in l. f. C. de his qui in indi. & habetur per Gra. in conf. 1. & Lud. in conf. 45 r. inci. quãdã mulier. 2. col. & Bal. in l. eunãtos populos, C. de sum tri. & f. catho. & Franc. Brun. in tra. indic. & tor. 3. colum. & sequitur Gra. in uo. 25. ergo uideatur, quod concessa non operatur, ut reus non torqueatur, & sic si non conceditur, nõ debet operari nullitatẽ confessionis sequaturã: ex tortura, cum et concedi nõ debeat, illud, quod concessum nõ releuat, sed p̃dicta puto procedere, quando testib. obijcitur infamia, vel paupertas, uel alius defectus, qui in totum non eneruat dictã ipsõrũ nouẽt, quando obijcitur inimicitia, uel inhabilitas, aut corruptio, aut falsitas, aut alius defectus, qno probato dictã ipsõrum totaliter inualidatur. & ita intelligo p̃cedere istud decimum requisitum, uide tamẽ omnino Abba. in c. eum in iuuentute, de p̃sumptio & in cap. qualiter & quãdo extra. de accus. & an & quãdo testes infames infamia iuris, uel facti admittantur in testes, an non, plenius quã alibi per Affli. conti. pararenorum. in 8. not. & uide: Gra. in decis. 11. nume. 9. cum sequentibus. & in decisio. 85. & 86. ¶ Illud proximẽ sciendum est, quod repulsa testium criminõserum debet continere omnes circumstantias, quib. debet esse formata accusatio, uel inquisitio secundũ Barto. in l. 3. §. lege Iulia. ff. de testib. & Angel. ab Areti. in lib. male. in uerbo, qui in statuit ter ad oppo. con. pro. in h. Lud. de Ro. in conf. 290 & Boer. in decis. 321. secunda parte licet Bal. in l. edita. C. de eden. in reperi. Padua. tenuerit contrarium in 3. colum. uer. oppo. & in authent. si dicatur. C. de test. in fin. & ad hoc, ut probent testes deponentes in repulsa, necesse est, quod deponant se non esse testes criminõsos & ita tenetur communiter ab alijs, ut plene per Gramma. in decisio. 11. incip. dum in nota. adde ad idem Rot. decisio 18. 61 aliãq. 255. tit. de testi. in nouis. ¶ Ceterum repulsa testium ad hoc, ut ineptẽ nõ proponatur, necesse est, quod in specie non proponatur defectus, & non in genere, videli-

ter non dicendum est, quod sunt infames, adulteri, fures, & homicidæ, sed dẽnt proponi sigillatim causẽ infamie & similiũ per tex. in cap. presentium. extra de testi. §. testes. in uerbo, sigillatim in 6. & idem tenet Bal. in l. 1. C. de testa 2. q. & Lud. Roma. in conf. 290. inci. in casu propositã consulat gl. in cle. in constitutionem. in uerbo, circumstantiarum de elect. Pau. de Cast. in confil. 27. incip. uisa appellatione. 2. colum. facit, quod notabiliter uoluit Bald. in l. turpia. post glos. & Bart. ibi de lega. 1. facit, quod not. Bal. in l. si quis testibus ad. ff. de testib. 52 & Gramma. in decis. 24. num. 49. ¶ Item repulsa debet referri ad conditionem testis, quã est secundum tempus testimonij, non ad eam, quã in prãteritum fuit & ideo si quis repulsat testes propter aliqua delicta in prãteritum, & probatur bona fama de presentẽ corundem testium, talis repulsa nihil obstat, et ita in particulari cõsultuit An. in conf. 309. et 2. colum. et Soc. in conf. 54. in 3. lib. 2. colum. uersitem et tertio. et est aduertendum, quod duo testes nõ sufficient ad probandum quem esse bonã, uel male famã. secundum Ang. in authentic. quomodo oportet. epi. §. quarta. ut. nota cum lex. adde tamen, quod unum fecit me dubitare, quia dicit Spec. in tit. de test. §. 1. nu. 89. in fin. quod olim criminõsus, p̃sumitur et hodie criminõsus. l. quisquis. C. ad l. Iul. ma. et ultimo opponitur de cap. f. extra. de p̃sumpti. ubi quilibet p̃sumitur bonus. est ibi Ioan. And. respondet in addi. Spec. illud esse verum, quod dicitur in d. si. qn non constat, quod alias fuisset criminõsus, et ita postea reperi Feli. in d. c. f. limicantem d. c. f. ut non procedat, quando probatur aliã fuisse criminõsum quia criminõsitas illa p̃sumitur perdurare, nisi probetur sublatã, ut ibi per eum num. 15. uersi fallit quarto et ultimo. tamen si bene considerentur dicta et An. et Soc. p̃cedunt quãdo ex aduerso probatur de bona fama ipsõrum testium. dictã Spe. intelligo, quando probatur criminõsitas in p̃teritum; et ex aduerso non probatur bona fama. et sic concordando opiniones, bene procedunt dictã doctorem. uide sal. in l. 1. C. de testa. num. 6. ubi refert cont. Ange. ¶ Undecimõ requiritur, quod factã publicatione in causa, et cõcessa repulsa, et elapso termino da

to ad percunctandum, citetur inquisitus, & eius procurator ad discurrendum indicia, & ad dicendum causã, quare nõ debeat ex indicijs contra se existensibus, torqueari, & ad hæc debet statui competens terminus: ut est tex. & ibi hoc nõ. Bart. in l. custodias de pu. iud. licet si non interuenisset hæc citatio, nec auditi fuisset procuratores & ad uocati, non ex hoc inualidetur confessio secundum Bar. ubi supra. arg. eius, quod nõ. 64 in l. 1. C. de sent. aduer. f. la. ¶ Duodecimo requiritur, quod confessio extorta per torturã, sit extorta ex delicto, pro quo uenit imponenda pœna ultra relegationem, & non infra, quia aliã non potest quis torqueari; & per consequens si tortus cõfiteatur, eius confessio nõ obstat, ut est tex. in c. tormenta. & late dispu. & Gram. in cõf. 15. & voto. 15. & Affli. in constit. in quãstionibus. in 8. not. & in constit. si. damna clau. destina. & Par. de Pu. in lib. syndic. in uerbo, tortura lo. 3. uers. an in causa pecuniaria. & que sint delicta, p. quibus ueniat imponenda pœna ultra relegationẽ, dicam in 66 fra in uerbo, pœnis debitũ, ferietur. ¶ Sed pone quod quis commisit plura delicta, quorum nullum sui natura est tale, ut p̃ eo habeat locum tortura, sed cumulatim omnib. bene habet locũ, an eo casu habeat locũ tortura? Philip. Corn. in conf. 127. in primo li. cõsultuit. q. nõ, cõ uniuersũque natura inspiciatur, & non omnium cumulatim. ¶ Tertiodecimo requiritur q. confessio per torturã sit extorta ab eo contra quẽ erant indicia, & qui erat leuis uite, & diffamatus de alijs delictis, ut in cap. regni. incip. tormentis. & And. de Iser. in constit. si dãna clandestine, quod fallit secundum eum, quãdo contra tortũ fuerat examinatus unus testis omni exceptione maior de uisõ qui non fuerat reprobatus, & firmat Grã. 68 in conf. 15. nu. 5. ¶ Quartodecimo requiritur q. tortus & confessus, non sit tortus ultra modum consuetum, & per nouas species tormentorũ, quia tunc confessio sequuta, esset inualida, quia in torquendo attẽdendus est modus cõsuetus, secundũ Cy. Bal. & Salic. in l. Gracchus. C. de adulter. per l. sed an ultro. ff. de nego. gest. & iudicabitur modum consuetum excedere, ex qualitate tormetũ, conditione personã, & consuetudine loci. secundum Par. de Put. in li. syndic.

in uerbo tortura uersu. an officialis aliquem tormentauit, qui mortuus est, & ideo iudex non debet scindere carnes torquedi ut confiteatur. secundum Bald. in l. penul. de emẽ. propin. & in p̃dicto casu etiã p̃uictur iudex, ut per Par. ubi supra. ¶ Et ideo male faciunt iudices, qui passim in omnibus casibus, quãdo torquent aliquẽ, in pedibus imponunt magna pondera, uel adhibent aquam frigidam in dorso pendentis in tortura. quia hæc non nisi in grauissimis criminalibus fieri possunt. secundum Par. de Put. in lib. syndica. in uerbo, tortura lo. 3. in si. uer. si repetitio. Et q. peius est, inueniunt noua genera tormentorum, ut scindant carnes, ut esset tormentum polletri. nam hæc non nisi in grauibus fieri possunt. secundum Bal. in l. 1. C. de his qui ad li. perue. refert. Par. in dic. uerbo, tortura lo. 3. uisõ de repetitio. ¶ Decimo quinto requiritur, q. non sit tortus quis uitra tertã uicẽ. & ob id confessus, quod esset imoderate tortus, nullum sibi periculum creauit secundũ Pau. de Cast. in conf. 197. inci. uisa inquisitione, circa si. sequit. Par. de Put. in l. syndica. in uerbo, tortura. in c. 72. uisõ de repetitione torture. ¶ Decimo sexto requiritur. quod antequã quis torqueatur accusator petat torqueari aliã accusatore non petente nec requirente, iudex nõ debet procedere ad torturam. secundũ Bal. in cap. 1. §. iudices. 3. col. de pa. iur. fir. sed Bald. non dicit, quod non potest torqueari, sed dicit, quod iudex nõ tenetur torqueare, quã sunt diuersa. Imo statim ac quis, ali quẽ accusat, & dat idicia, uidet̃r interpellare, 73 ut torqueatur. ¶ Decimo septimo requiritur, quod nõ sit illata tortura die feriato, idque ob honorem Dei; quia confessio in ualidabitur. & hoc est uerũ in criminibus leuibus & non ita grauibus, secundum Bru. in tra. de indi. & tortu. in secunda parte. 5. q. nu. 52. uers. quãro ulterius, & uidetur decidi per tex. in l. nemo. C. de epi. audien. & in l. puinciarum. C. de fer. et concordat c. regni. incip. si dem prouisa iuris sanctio. 74 ¶ Decimo octauo requiritur, quod anteq. quis torqueatur, pronuntietur per iudicẽ fore torqueandum; secundum Bru. in sepe 75 legato tra. in 9. charta. 3. col. ¶ Decimo nono requiritur, quod non extorqueatur cõfessio a muliere p̃grãte per torturã, que ellet

esset nullius valoris, nec intra 40. dies, quibus ex puerperio decumbit, secundum Bar. in l. pręgnantis. ff. de pœn. post glos. Ioan. de Ana. in cap. intelleximus 2. & 3. colum. de his qui si. occi. & Bald. in l. imperator. ff. de sta. ho. & firmat Marf. in l. 1. ff. de q. vers. non d. requiritur. 4. colum. numero 19. vbi idem obseruari dicit etiā post 40. dies, si non posset reperiri nutrix puero, ne per-
 76 erat. † vigesimo requiritur, q. confessio nō sit extorta per suggestionē, ut puta factis interrogatorijs, an Serus homicidium fecerit, & similia quia ic esset suggerere. p. tex. & ibi Barto. io. l. 1. §. qui quæstionem. ff. de quæst. debet enim in genere interrogari. se cundum Ang. de Aretin lib. malef. in verbo, fama publica vers. videamus de tortura. in vlti. colum. & Ludo. Bolo. in addi. ad Guido. de Suza in tracta. de iudic. & tor-
 77 men. num. 2. 2. † Visimprimō requiritur, quōd non sit extorta confessio ā personis, quæ regulariter prohibētur torqueri, quia esset inualida & regulariter oēs possunt torqueri, siue liberi, siue serui siue masculi siue femina, siue patresfamilias, siue filij familias, nisi expresse reperitur prohibitum. l. vnus. §. 1. & in l. labeo. ff. de q. & latif. me prosequitur Brun. in tract. de indi. & tor. in 4. q. principali. & Ange. de malef. in verbo, fama publica. versicu. videamus de tortura. 6. o. † Vigesimo secundo requiritur si confessio extorta sit per repetitionem torturæ, quōd repetitio ista rite & rectē processerit, & in casu permisso ā iure, & ideo videndū erit, num tortura re peti poterat in eo casu, nā tortura vt re peti possit secundum Bar. in l. vnus. §. 1. ff. de quæst. requiritur, quōd noua superueniāt indicia, sed postea idem Berto. ibidem distinguit, quōd aut contra tortum erant, & sunt vrgentiora & euidētiora indicia, & pōt quæstio re peti, aut erant & sunt leuia indicia contra eum, & isto casu non pōt ita tenendum dicit, licet aliter eius doctri. referatur per Angelum in lib. malef. in verbo, fama publica in versicu. tertio quæro. vbi finaliter dicit, caueas iudex, ut non re petas tormenta, nisi superuenerint noua indicia. Saly. in l. 2. C. de custo. reo. in si. re fert opinionem Bar. in d. l. vnus. prout ego retuli. & se confirmat cum dicta opinione Bart. vt consideret qualitas indiciorum:

ita dicit in practica feruarī Bald. in l. miss. tes. C. de quæst. in 1. colum. refert. Cyn. & Odof. & concludit, quōd aut quis fuit sufficienter tortus, & nō adsunt noua indicia, & non pōt re peti. aut non fuit sufficienter tortus, & potest re peti. Gandi. in tit. de q. & tor. 4. col. dicit hæc formalia verba conclusiue, tu tamen dic secundum dom. Odof. quōd non potest re peti sine nouis indicijs qualia erunt c. ut, quia torrus dixit, nullū cubasse secū ea nocte in illa domo, vbi maleficium fuit commissum, & postea per testes probetur contrarium, uel aliud simile & hæc est cōis opinio aliorum doctorum. assessores tamen honoris auidi, hoc non ser uant, imō quotidie quæstiones repetunt sine nouis indicijs, quousque de impetritis criminib. veritas eruatur. quia possunt defenari p. l. in corpore. vt iud. sine quoquo suffragio. §. oportet, ibi, iudices torquebūt fures & cessabunt: consideret autem iudex in quæstione repetenda, quomodo tortus in animi & corporis fortitudine perdu rauerit, & sic, ut vides refert communem opinionem doctorum esse, quōd non repetatur, nisi ut supra, tamen dicit de cōsuetudine aliud seruari, & sic potest potius Gandi. allegari pro contraria opinione. sed con sidera. quē d. in vers. sequenti videtur velle, quōd adsint noua indicia: sed illud intel ligo de iure, aliud in practica, ut ipse dicit & quōd non possit re peti tortura sine nouis indicijs, tenuit Augu. de Ari. in addit. Ange. in loco supra allegato. & idem ibidē concludit Bernard. Par. de Put. in tracta. syndica. in verbo, tortura versic. de repeti tione torturæ l. ias. post relatas hincinde opiniones dicit hæc uerba formalia: sic erit arbitrarium quod quidē de repeti tione torturæ, & hoc communiter obserua tur, quia quando iudicij videbitur, q. non sit sufficienter tortus prima vice, habita cō sideratione robustitatis torti, & tolerantiæ tormentorum, eius debilitatis, indiciorum vehementiæ vel ipsorum debilitatis, & im manitatis delicti, ac etiam loci torturæ, an videlicet tractus fuerint dati ā loco multū alto, an humili. & an fuerit parum alzatus. quia tunc repetit tortura quasi prima non fuisse integra, uel si index dicat non plus pro hodie, & det cautelam, quōd protestetur & interloquatur, q. intendit pro tunc super.

superfedere in tortura iam data non perfe ctē sed leui modo, & ipsam repetere, si & quoties opus fuerit, & nō aliter quā ad indagandam veritatem, & ita in effectu resi det Afflic. in constit. si damna clandestina. dicit hæc formalia verba, & ego vidi obseruatum ā bonis iudicibus, quōd sufficienter tortus, nō torquetur iterum sine nouis indicijs, & dicitur sufficienter tortus secundum qualitatem personæ ipsius torti, & in dicia præhabita, & totum hoc est in arbitrio iudicis, ut supra dictum est. Marf. in l. re peti. ff. de quæstionib. nume. 5. in fine, dicit hæc formalia verba concludendo, & finaliter hæc est cōis opinio, quōd leuiter tortus potest re peti in tormentis, vt sufficienter torqueat, sed si fuerit sufficienter tortus, & nihil dixerit, tunc non poterunt re peti tormēta, nisi superuenerint noua indicia fortiora primis, & ita seruādum est in practica, quia ista opinio est æquior & sustentabilior, & magis iuri consona, & ita residet. & quādo dicantur noua indicia, vide Angel. de Aret. in libro malef. in verbo, supra allega. Franc. Brun. in tracta. de indi. & tortu. in 5. q. num. 58. vbi plenē videas Boer. in decisio. 163. nume. 9. prima parte. Guido de Suza & ibi Ludo. Bolo. in additio. in tract. de indi. & tor. numero. 57.
 79 † Vigesimo tertio requiritur quōd confessio, extorta & habita per torturā, sit extorta mediante illata tortura per habentem merum imperium, quia p̄as torquendi, est meri imperij, vt l. defensores. C. de defen. ciui. & tenet Guliel. de Cu. in l. imperium. ff. de iuridic. omn. iud. & Marf. in l. pe. num. 9. ff. de quæst. & ideo locum tenens potella tis, & simplex assessor, non possunt torque-
 80 re. † Vigesimo quarto requiritur, q. confessio fiat principaliter de delicto, de quo inquiri, & nō incidenter vt cōsistens possit damnari pœna ordinaria, secundum Bar. in l. si confessus. ff. de custo. reo. & Innoc. in c. si. pen. colum. de confes. & Marf. in l. re peti. nu. 2. 4. ff. de quæstio. & in l. i. ff. de cir. ca. si. † Vigesimo quinto requiritur, q. confessio facta in tormentis, ratificetur extra locum & spectatum torturæ in publico testimonio, secundum praxim, quam tradit Jacob. de Beluis. in praxi cri. in tit. de quæstio. colum. 15. & ad longum per Marf. in praxi crim. §. quoniam. & Fran. Brunus

in tracta. de indi. & tor. secunda parte. sexta quæstio. numero 4. & Guido de Suza. in tract. de tor. num. 78. & ibi Ludo. Bologn. 82 in additio. † Vnum tamen scias, q. ratificatio confessorum in tormentis, non requiritur, ubi vltra confessionem adest confessio extraiudicialis præcedens istam confessionem secundum Ioan. de Imol. in c. ar. si clerici de iudic. & Felin. in cap. olim quinta colum. de rescript. & Iason in l. magistratibus. ff. de iurisd. omn. iudic. secunda colum. & Marf. in praxi crim. §. quoniam
 83 nu. 38. † Item licet confessio extorta per torturam, absq. ratificatione sit inutilis, vt supra dixi, tamen hæc uera sunt quādo tortura fuit magna: secus autem si leuis & modica, & tortus fuisset robustus, nam tunc valebit talis confessio absque alia perseverantia, ex quo censetur spontanea & non tortura extorta, ut per Bar. in l. 1. §. diuus. & §. si quis vltro, & in l. penulti. ff. de quæstionibus, & Bald. in l. prima. C. de confes. & Par. de Puteo in tractatu syndica in verbo, tortura. lo. primo. versiculo an ex sola confessione, & in verbo, tortura, uersiculo uiso de repetitione & Bal. in l. 2. C. quorum appella. & Gramma. in uol. 6. † Vigesimo sexto requiritur, si confessio etiam iurata & ratificata, fuerit allegata erronea, q. detur terminus ad probandū de errore, & admit tatur reuocatio, & interim non debet exequi, ut plenē habetur per Gram in uoto 7. & in uoto decimo, allegat Andr. in constitutione, si damna clandestina. & habetur per Marf. in l. 1. §. 18. col. ff. de quæstio. & Thom. Gram. in conf. 69. & Marf. in praxi. §. quoniam. & Iason in l. magistratibus ff. de iur. omnium iudicium. & in l. error. C. de iur. & facti igno. & Paris in verbo confessio, & in verbo, tortura lo. tertio. versic. sequitur quæstio quotidiana. Thom. Gram. 85 mat. in conf. 40. † Vigesimo septimo requiritur, si quis confitetur aliquid delictū quōd requiritur ad sui probationem & uerificationem verificari aliquā probabiliter, ut puniri possit, quōd expresse confiteatur illam qualitatem, vel confiteatur generaliter oia contenta in accusatione uel inquisitione, quia tunc videtur confiteri oēs qualitates. exemplum, si inquiritur de adulterio cōmissio cum Berta uxore Titij, & confitetur reus se cognouisse Bertam, nō

sufficit ista confessio ad condemnandum, nisi probetur, quod Berta si, uxor Titij, nam confitendo simpliciter se cognouisse Bertam non videtur coherere matrimonium inter Bertam Titij, & sic debet probari illa qualitas, uel quod confiteatur expresse in genere, uel in specie, ut sup. dictam qualitatem, ut tradit Bart. in l. si cui. §. i. ff. de lega. primo, de ueritate huius dicti uide Ang. de Are. in lib. male. in uerbo, comparent dicti inquisiti. & confitentur totum. & ibi Bernar. de Lan. in addi. & Augu. de Ari. ibi & Marfil. in l. lege Cornelia. §. constitutum. ff. ad l. Cor. d. f. car. §. Vigesimo octauo requiritur si quis confitetur se uenenasse aliquem, & ex eo illam mortuum esse, quod probetur per alias probationes, uel per expertos & signa, quod ille talis ex ueneno mortuus fuerit, alias ista confessio sola non sufficit ad condemnandum, & est ratio, quia talis confessio est impossibilis, quia si reus confitetur ex ueneno per se dato, mortuus esse, confitetur illud, quod est ipsi impossibile scitu, uide licet quod ille mortuus sit ex illo ueneno non impossibile est idiotis scire operationem quae facit res in corpore. secundum Alex. in cons. 379. inci. in causa inquisitionis forma re. u. col. & firmat ac sequitur Mar. in l. j. §. praeterea. nu. 77. ff. de f. car. & Afflic. in consil. mala. noxia. pri. col. & dixi supra.

87 §. Vigesimo nono requiritur quod iudex statuat terminum confessio ad faciendum oēs defensiones aduersus illam confessionem, ut late docet Afflic. in consil. super incisionibus. 4. nota. §. Trigesimo requiritur, quod dicta confessio non sit fudata super inordinato & nullo processu, quia non potest uirtute ipsius procedi ad condemnationem, scilicet, quando confessio est. Spontanea, quia eo casu ex ea confitentur damnari potest, ut dicit Ang. de Are. in lib. male. in uerbo. fama publica, in uerbo. & aduer. ras tamen. & habetur plene per Fein. in c. at si clerici extra. de iudi. Ista autem omnibus requisitis concurrentibus plures esse.

88 Etus operat dicta confessio. §. Et primo operat, quia ut per torturam habitam, licet tamen licite iudex potest scribi facere, quod sponte reus confessus fuit, & nec notarius, nec ipse incidit in falsum, scilicet, quando non concurrerit. praedictis habitis fuit. sed tamen Ang.

& Imol. e. c. tra. in l. qui in aliena. §. fin. ff. de acqui. h. re. & no. Ang. de Are. in lib. male. in uerbo, comparent dicti inquisiti, & confitentur totum. in fi. & est hoc uerum dato aliquo intervallo inter confessionem & tormenta, quod relinquitur iudicantis arbitrio secundum Alex. in cons. 1. in 3. libro. §. 1. facit tres casus primus casus est, quod quis torqueretur in se tantum, & tunc ualidior est confessio spontanea, quam est tormentis, ut in d. §. i. & in §. diuus. ea. l. secus est, quando quis de alio interrogatus, & tunc est ualidior illa, quae fit cum tormentis, quandoque quis torqueretur in se & in alium, & tunc debilior est confessio, quae fit cum tormentis, quam quae sine tormentis. §. Tertio operatur, quod in quibus casibus testes probati à iure, examinati sine tortura non probant, in ijs cum tortura bene probant, ut habetur per Inno. gl. in c. cum P. de accusa. & per Alex. in cons. 11. in pri. lib. & Marfil. in l. ex libero. nu. 8. ff. de q. & hoc ubi specialiter inductum est, quod testes reprobari admittantur. §. Quarto operatur, nā licet confessio & depositio testis uarij seu conuicti de mendacio, nullum operetur effectum secundum Inn. in c. p. terea. de testi. cogen. & do. Anto. in c. cum in teua. utri. col. de testi. & Ang. in cons. 275. incip. quaedam domina Margareta, & Ale. in cons. 364. inci. in causa appellationis in 5. col. tamen si tortus persistit in sua confessione pri. erit ualida dicta confessio, ut habetur in l. ex libero. & ibi glo. & Bar. ff. de quaestio. & per Inno. & alios in c. est in contemplatione. de regu. iuris. per Dy. in regu. la. sine culpa. de regu. iur. & Cy. in l. fi. C. de quaestio. Bald. in l. 3. C. ad l. Iul. de adulter. Sali. in leg. nullus. C. de testi. de quibus uideas Bar. in l. quicquid astringend. ff. de uerbo. oblig. & Gramma. in cons. 37. nume.

93 §. Quinto operatur, nam licet confessio spontanea minoris non ualeat, nisi sit facta in praesentia curatoris, tamen facta in tormentis etiam absque praesentia curatoris ualeat & tenet, dummodo in principio causae datus fuerit curator, & adhibita fuerit cau-

sa cognitio, ut habetur per Bal. in l. clausi §. C. de auth. praeslan. §. Sexto operatur, nā confessio facta in tormentum si fuerit reuocata, probat semiplene. secundum Bal. in l. bonae fidei. 2. col. uer. item quarto de confessione. C. de re cre. & Alexan. in l. i. §. diuus. ff. de quaestio. & habetur per Panor. in c. ex alteris, extra de confes. 3. col. uer. sculo. nota unum casum & quod si reuocatis dicat se errasse & confessum fuisse dolore tormentorum an debeat ei dari terminus ad probandum de errore, antequam torqueatur?

95 dic. §. sic secundum Gramma. uoto. 7. Septimo operatur, quia licet facta sit tormentis adhibitis, tamen dicitur confessio uoluntaria, licet non spontanea. sed in Bald. in cap. i. §. iniuria. 3. col. uer. si. quarto, utrum semel tortus. de da. iur. fir. & Flo. in l. de a. r. r. §. i. de inter. actio. & Bart. C. o. p. in l. §. sponso. ff. de uer. signi. §. Octauo operatur quia licet fuerit facta coram iudice incompetenti, tamen si perseuerat coram iudice competenti, ualeat & tenet. secundum Card. in cle. prima. §. 2. de h. re. & cogitur in ea perseuerare coram competenti, ut habetur in prima parte. nu. 11. ubi dixi. §. Nono operatur, quia si confessus fuerit quis in tortura aliqua delicta, de quibus indicia extiterat, potest interrogari & torqueri de alijs delictis in genere de quibus nulla apparerent indicia, & hoc de generali consuetudine Italiae secundum Ang. in tra. male in uerbo, fama publica. in finalibus uerbis, & recolo dixisse supra in uerbo, rei idurati torqueat.

98 tur. §. Decimo operatur, quia licet confessio ipsa reuocetur, tamen si omnia praedicta requisita concurrant, & maxime, si concurrant indicia sufficientia, & talia, quae indubitabiliter indicant ueritatem coniuncta confessione ipsa, secundum Bal. in l. fi. C. de proba. non prodest dicta reuocatio, sed condemnari potest, si non probetur contrarium per reuocantem. & prosequitur Gramma. in decisio. 62. per totam. §. Undecimo operatur quia stante confessione praedicta & concurrentibus indicijs coadiuuantibus ipsam confessionem, confessus ipse appellare non potest. secundum Bal. in l. cum non solum. §. necessitate. C. de bo. que liber. in 4. colu. per text. in c. Romana. §. si autem. de appe. in 6. & sequitur Gramma. in decisio. 62. nu. 5.

100 §. Duodecimo operatur, ut ex ea confessio ne possit confitens damnari, ut habetur in l. sic confessus. ff. de cust. reo. & extra de cofe. c. eum super. & late firmat Frā. Bru. in tra. de indi. & tra. in 6. d. q. 2. partis. nume. 29. in uerbo, postremo quarto operatur etiam multos alios effectus, quos operatur confessio iudicialis, de quibus uide supra. Sequitur ut uideamus de aliquibus quaestionibus. varijs

101 in materia. §. Et primo quarto, quod si confitens in tortura & extra torturam, Titius fuit suus socius ad committendum tale homicidium uel delictum, postea condemnatus ad mortem, apud furcas dixit: renoco confessionem, quo ad illum socium, & quod falso eum inculpauit confiteor, an ex hoc illa confessio reddatur inanis, quo ad illum nominantem? hanc quaestionem ponit Mar. in praxi. cri. §. restat. & finaliter decidit, quod talis reuocatio nihil potest illi nominato quando ultra confessionem torti adesset aliquid aliud indicium corroborans dictam confessionem. Gramma. in uoto 11. nu. 8. uidetur tenere talem reuocationem indifferenter ualere, & potest nominato. sed ad de, quod intentio Gra. recte intuenti uel le uideatur concordantiam cum distinctione Marfil. quod apparet, quia in repertorio, in uerbo, condemnatus dicit, quod quando condemnatus, dum dicitur ad furcas, exculpauit eos, quos inculpauit, ualeat talis exculpatio, dummodo alia non appareant uerificata: allegat d. uo. 11. uide An. de Iser. in cō. si. si. dāna clandestina. ubi dicit, quod relinquitur arbitrio iudicantis, qui debet considerare, an aliquo procurante fuerit facta

102 illa reuocatio, §. Secundo, quarto, ponit, quod commissum est aliquod delictum, quod non potest sciri a quo commissum sit, quod in magna aliqua multitudine admissum sit, unus uero captus de illis, qui interuenerat, tortus confitetur, se non commississe illud delictum, sed fuisse autorem & principalem ad coadiuuandum illos homines ad aliquid faciendum, quod erat de genere prohibitorum an hic ex hac confessione puniatur? Mar. in repe. l. uni. C. de rap. uirgi. num. 79. uer. si. & tene menti dicit quod sic, alios doctores

103 res in hoc citans ita tenentes. §. Tertio quarto, ecce quis inquisit de raptu mulieris, & seruatis seruandis fuit tortus & con-

fessus, se non rapuisse, sed fuisse in societa-
 te raptoris, an ex hoc poterit puniri de ra-
 ptu, alio non constituto dicas, q non, secun-
 dum eundem Marf. ubi supra. num. 81. in
 6. char. alios doctores adducendum ita te-
 104 re. ¶ Quarto quæro; ecce inquisitus spõ-
 re; confessus est delictum, post verò ad tri-
 bunal ductus nõ vult illud ratificare; an co-
 gi possit per torturam? Marf. in praxi cri. §.
 quoniam. num. 18. distinguit, quòd aut iste
 cõfessus est maior 25. annis; aut minor. pri-
 mo ca su si cõfessus fuit in iudicio, & habet
 cõfessio sua requisita, ut diximus in prima
 parte, & non est opus alia ratificatione, sed
 potest condemnari; aut cõfessus fuit extra
 iudicium, & tunc non poterit condemnari:
 sed operatur, vt diximus sup. in 2. parte. se-
 cundo casu, etiam si confessus fuerit spõre
 eum auctoritate curatoris, nõ poterit desi-
 nitiuè condemnari, nisi ratificauerit & ap-
 105 probauerit. ¶ Quinto quæro; ecce aliq
 constitetur delictu contra se sponte vel per
 torturam, an possit sine nouis iudicijs tor-
 queri, vt manifestet mandantè? dicas, quòd
 sic, secundum Angel. in leg. si certus. ff. ad
 Sylle. & idem tenet Angel. in lib. malef. in
 verbo, Sempronium mandatorem. 2. col. &
 Deci. in consi. 189. incipient. lætatus sum.
 106 sexta column. ¶ Sexto quæro, ecce quis
 inquisitus de homicidio semper negauit,
 tandem verò ex iudicijs contra eum exi-
 stentibus tortus confessus est, se illud qui
 quidem delictum petraff, actamen ad sui
 defensionem, idque offert probare; an ad
 iurei debeat ad id probandum, nec ne?
 And. de Iste & Afflic. in consi. terminum
 vlt. in 7. que dicunt, quòd sic; licet aliud
 dicant iudices sitientes sanguinem huma-
 num, licetq; se remittant ad dicta per eos
 hñt. de contro. iust. §. item si vassallus
 & tenet hñc Luc. Pen. in eg. professio. C. de
 107 mu. pati. lib. 11. Septimo quæro, an in
 quistus de libello infamatorio; puta, quia
 fecit libellum infamatorium contra ho-
 norem alicuius, & ipsum posuit in locis pu-
 blicis; si apparent iudicia ad torturam, de
 hoc possit torqueri? istum casum habui de
 facto Salerni, quo tempore ibi eram iu-
 dex in personam cuiusdam mulieris, quæ
 per suum filium minorem scribi fecit, se di-
 ctante plures libellos infamatorios contra
 quendam, quem honestatis causa non no-

mino, quòd eius videlicet soror esset su-
 prata, & de alijs infamijs, & satis dubita-
 ui. an possit torqueri; & saluo semper me-
 liori consilio, dico, quòd totum hoc in eo
 pender, ut inspiciatur, quòd crimen posi-
 tum sit in libello ipso famoso, nam si est ta-
 le delictum, ut si verum esset, pro eo veni-
 ret, imponendæ pœna vltra relegationem
 contra nominatum in tali libello; tum si
 author libelli non docuerit verum esse id
 crimen, punitur ipse pœna illa, qua punire
 tur ille nominatus, & sic haberet locum
 tortura, alius si imponeretur pœna pro eo
 crimine ibi nominato infra relegationem,
 non haberet locum tortura; vt est tex. iun-
 cta glos. & ibi not. Salice. in l. vnica. C. de
 famo. libe. quæ omnia notes in actu practi-
 108 co. ¶ Octauo quæro, an possit torqueri
 ille, qui domum alicuius saxis impetierit
 de nocte. hoc dices dependere ex qualita-
 te pœnæ, qua veniret plectendus, faciens
 talem imperitionem & cum hic casus de fa-
 cto euenisset in terra Sancti Seuerini, quo
 tempore ibi eram iudex, volui casum re-
 perire, & reperi text. in l. si statua. ff. de in-
 iur. ponentem in individuo casum, quòd a-
 ctio iniuriam comperit, & si tortura non
 109 habet locum. ¶ Nono quæro, quòd si
 aliquis tortus fuit & confessus, deinde non
 perseuerans in ratificatione iteru torque-
 tur, & constitetur, in ratificatione verò, iter-
 rum negat, & denno tortus confitèr, & in
 ratificatione negat, quid sit faciendum? illa
 quæstionem posuit do. Par. de Put. in libro
 syndica. in verbo, tortura. & dicit se habuif
 se de facto, & per sententiam eundem li-
 110 2. parte. ¶ Decimo quæro, quòd si tortus
 quis perseuerat in negando, & contra eum
 apparent nonnullæ probationes apparen-
 tes ex processu, & tortus est citra præiudi-
 cium probatorum; an possit condemnari,
 quam negauerit, & licet Bartho. Cepol.
 consi. 131. incipien. rustici Vicenti. tenent,
 quòd non, tamen contrarium est verius,
 per casum singularem in l. qui sententiam
 C. de pœn. quem dicit ad hoc esse singula-
 rem Alexan. in l. vnus. §. reus. ff. de quæst.
 & Ludou. in leg. 1. §. hoc rescriptum. ff. ad
 Sylleia & Par. de Put. in lib. syndi. in verbo
 tortura lo vlti. in c. quidam latro famosus
 prima col. & plenè Grammat. in consi. 12.
 num.

num. 24. & de pœna extraordinaria & or-
 111 dinaria, vide ibidem. ¶ Vndecimo quæ-
 ro, an metus torture, & ipsa tortura, equi
 parentur ad hoc, ut confessio facta iudicijs
 non precedatibus, non teneat, si facta su it
 metu torture; dicas, quòd sic, secundum Bal.
 in l. interposita. C. de tran. circa fin. quem
 ibi sequuntur Docto. & Alexand. in l. pri-
 ma. §. diuus. ff. de quæst. & Bald. in l. maxi-
 me. ff. quòd fal. tu. auto. & Mar. in l. 1. ff. de
 112 quæstio. nu. 42. ¶ Et q dicatur confes-
 sio metu torture extorta, relinquatur ar-
 bitrio iudicis secundum Bart. in d. l. inter-
 postas prima col. in uerbo, ulterius no.
 & Ang. Aret. in lib. malef. in uerbo, fama
 publica in si. Alex. in l. 1. §. diuus. ff. de quæ-
 stio. Cyn. & Salyc. in l. 2. C. de custo. reo.
 113 ¶ Sed an confessio facta per eum, qui fuit
 spoliatus, ut torqueretur, sed non ligatus,
 dicitur metu torture extorta? Nicol. de
 Neapo. in l. nouissime. ff. de qo, quòd fal-
 tuto. autho. dicit quòd non, sed Sali. in l. 2.
 C. de custo. reo. tenet oppositum. & idem
 tenet Card. in cle. prima. §. 2. de here. di-
 cens, quòd nuditas est tormentum, sic ut se
 iunatio. Bar. in l. 1. §. diuus. Senèrus. ff. de
 quæstio. dicit, quòd tunc dicitur facta me-
 tu torture, quando est facta adhibitis tor-
 mentis; vel facta prope tormenta, aliquo
 ligato, & precedentibus minis de torquen-
 do, non autem quælibet leuis territio facit
 uideri confessionem ipsam factam formi-
 dine tormentorum: sed requiritur, quòd
 sit positus in tormentis: vel ductus ad ea.
 item si esset positus in carceribus, in qui-
 bus fame periret. sola enim ductio ad sunè
 est leuis territio. sed ductio & ligatio be-
 ne faciunt uideri confessionem extortam
 metu tormentorum, secundum Ange. in l.
 item apud Labeonem §. quamuis. ff. de in-
 iur. & dixit Bal. in l. prima. C. de custo. reo.
 quòd ligatus man. cis ferreis dicitur tor-
 queri, confessio autem facta in carceribus,
 in quibus non denegatur cibus & potus,
 non dicitur facta metu tormentorum. se-
 cundum Bal. in l. prima. C. de confes. 6. co-
 lum. sed Gandi in lib. malef. in rubrica. de
 quæstio. & tor. dicit: sufficit, si sit quis du-
 ctus ad e. ordam, etiam si non sint ligatæ
 manus a tergo, ut confessio uideatur facta
 metu tormentorum. & sic contra dictum
 Ange. in d. §. quæstionis. & dictum Gandi.

sequitur Augu. de Ari. in addi. ad Ange. in
 uerbo fama publica. in antepe. col. & idem
 uidetur sequi Bar. in l. nonisime. ff. quòd
 fal. tur. auto. ubi dicit sufficere ducti & spo-
 liari aute torturam, licet non sit ligatus, &
 cum hac opinione transit. Fran. Bru. in tra-
 de indic. & tor. in secunda parte. secundæ
 quæstio. in princ. sequitur Marf. in praxi.
 cri. §. expedita nume. 10. licet ibi teneat,
 quòd confessio facta in carcere, dicitur fa-
 cta metu tormentorum. & quòd sufficiat
 probari solam detentionem, ut præsuma-
 tur facta metu tormentorum; & tenet,
 Guido. de Suzar. in trac. de indic. & tortu.
 num. 72. & ibi Ludo. in 2. addit. dicit, q con-
 fessio in ipsis tormentis æquipatur con-
 fessione, quæ fit ad pedem torture, cum li-
 gantur manus, & terror incutitur a iudi-
 ce semper dicente, quòd si non confiteatur
 subijciendus sit torture. nam talis confes-
 sio, nisi detur perseuerantia & ratificatio,
 non sufficit ad condemnandum. Paulus
 Grilla. in tra. de quæstio. & tor. in 4. quæst.
 dicit, quòd confessio facta in istis prepara-
 torijs tormentorum dicitur extorta me-
 tu tormentorum, & in diget ratificatione;
 & sequitur Thom. Gramma. in consi. 15.
 numero 7. ego pro nunc limitare omnia
 prædicta, ut procedant in homine debili &
 infirmo ac rustico; secus erit, si est homo
 robustus & sagax, quia tunc ualet cõfessio
 nulla alia data perseuerantia & ratificatio-
 ne; quia si verè sit tortus idque modicè; &
 est homo robustus, & constitetur, confessio
 ipsius valeat & teneat, etiam non data per-
 seuerantia & ratificatione; ut dicit Bal. in
 l. 1. C. de confes. & sequitur Pari. de Putri. in
 lib. syndi. in verbo, tortura. per sic. an ex so-
 la confessione. & sequitur Gramma. in vo-
 to 6. num. 8. cum alijs sequentibus, quanto
 igitur magis, si solus terror sine illatus,
 114 ¶ Duodecimo quæro; ponderandus confi-
 tetur se combussisse scripturas, an possit
 torqueri, ut confiteatur, qua de causa cõ-
 busserit; dicas, quòd sic, ut consiluit Bald.
 in consi. 224. in quarto libro. & refert &
 sequitur Bernar. de Landria in additio. ad
 qua stionem, quam tangit Ange. de Are. in
 uerbo, fallario dilacerante, comburente,
 115 uel eclante literas alienas. ¶ Decimo-
 tertio quæro, an cõfessio æquirat ratifica-
 tionem, ubi facta est in tormentis, si plenè

est probatum delictum per capturam per
sonæ in fragrantia criminis, dicat, & non p
tex. in l. qui sententiam. & ibi Doctorum.
C. de pœn. & plenè per Thom. Grammat.
116 in decisio. 36. num. 80. † Decimoquarto
quæro, quod si aliquis cõfiteatur se com-
mississe delictum, quod reuera constat ipsi
non commississe, an puniatur & dicas, quod
non, nisi mendaciter aliquis confiteatur
sperans ex tali mendacio impetrare gra-
tiã & vtilitatem, ut si quis diceret se oc-
cidisse bannitum, & peteretque præmium
iuxta formam statuti existentis in regno
(sicut sperabat consequi filius Amalachi
confitendo mandaciter se Saullem interfe-
cisse, qui loco gratiæ & vtilitatis reporta-
uit mortem) ac si uerè eum interfecisset,
& in contingentia facti ita fuit decisum in
ciuitate Parisiorum, ut refert & concludit
Guliel. Bène. in cap. Rainctius in uerbo,
mortuo itaque testatore. al. primo. nu. 341.
& est. nota hęc doctrina.

Q V A R T A P A R S
tertię partis.

S Y M M A R I V M

- 1 Contumax de iure communi non habeatur pro confesso.
- 2 Statutum, quod contumax habeatur pro confesso, an valeat, & quomodo intelligatur, & an in qualibet contumace num. 3.
- 3 Citatus non audiatur, si allegat ad suam notitiam non peruenisse citationem domi factam.
- 4 Exceptio, quæ a principio poterat invalidare contumaciam, invalidat confessionem.
- 5 Confessio ficta debet fundari super valido processu.
- 6 Minor uel mulier pro confessis haberi non possunt ex contumacia & num. 8.
- 7 Qualitas debet probari aliter, quam ex confessione ficta.
- 8 Citatus extra territorium citantis, non potest pro confesso haberi.
- 9 Citari an quis possit ratione delicti extra territorium.
- 10 Interloquutoria debet seruari, quæ haberi pro confesso & nu. 63.
- 11 Heredi an noceat ficta confessio.
- 12 Confessio ficta operatur effectum, ubi fundata

- est inquisitio super crimine possibili.
- 15 Confessio ficta sufficit, nisi constet de delicto, & conuincatur.
- 16 Citari quis debet pro tribus citationibus, ut habeatur pro confesso.
- 17 Confessio ficta reprobatã contrarij probationis, non operatur.
- 18 Renocari an possit confessio ficta prætextu erroris.
- 19 Contumacia & bannum debent rite & rectè procedere, ut operentur.
- 20 Contumacia debet accusari per partem.
- 21 Contumax habens legitimam causam non comparendi, an excusetur.
- 22 Confessio ficta in uno capitulo, in eo tantum operatur.
- 23 Contumacia contracta in uno iudicio, an operetur in alio.
- 24 Contumax an dicatur, coram iudice incompertenti non comparens.
- 25 Confessio ficta debet esse probabilis, uerisimilis, & possibilis.
- 26 Innocentia apparente non operatur ficta confessio.
- 27 Defensor pro absente, an, & quando possit contumaciter parere.
- 28 Confessio ficta dicitur liquidissima probatio.
- 29 Confessio ficta æquualet ueræ confessioni, & nu. 20.
- 30 Confessio ficta habetur pro ficta condemnatione.
- 31 Confessur ficta, potest condemnari, etiam post peremptam instantiam.
- 32 Sententia contra fictam confessionem non ualeat.
- 33 Notorium resultat e ficta confessione.
- 34 Appellare an possit habitus pro confesso.
- 35 Instans an sit habitus pro confesso.
- 36 Interinstans de uiuendo pacifice, an noceat confessioni ficta, & num. 10.
- 37 Confessio ficta an operatur uerè delictum.
- 38 Confessio ficta an operatur uerè delictum.
- 39 Confessio non operatur, ubi non poterat inquiri.
- 40 Confessio ficta an extendatur ad interesse partium.
- 41 Statutum loquens de uero malefactore, an habeat locum in habitu pro confesso.
- 42 Confessur ficta an noceat in alia causa.
- 43 Confessio ficta an noceat alteri.
- 44 Bona damnatorum ex ficta contumacia, an fisco uenduntur.

Carca-

- 45 Carceratus, pro speciali inquisitione factis carceribus fugiens, habeatur pro confesso, & numero 46.
- 47 Ausugiens de carcere aperto, an puniatur.
- 48 Ausugiens scissus ianuis, an habeatur pro confesso.
- 9 Ausugere tentantes, an pro confessis habeantur.
- 50 Carceratus ex illegitima causa, ausugiens non habeatur pro confesso.
- 51 Carcerari non potest quis ab eo, qui non habet aliam iurisdictionem.
- 52 Ordo iuris in carcerando debet seruari.
- 53 Confessio ficta an non operetur, si fuerit index incompetens, qui in carcerem coniecit.
- 54 Confessio ficta an operetur in alio iudicio.
- 55 Ausugiens ex causa infra, an habeatur pro confesso.
- 56 Ausugiens de carcere, ut habeatur pro confesso, debet seruari causam suæ captiuitatis.
- 57 Index non debet dare causam fugæ.
- 58 Carcer debet esse publicus.
- 59 Ausugiens culpa custodis, an habeatur pro confesso.
- 60 Inquisitio debet ualida formari, ut fugiens a carcere habeatur pro confesso.
- 61 Minor ausugiens ex carcere, an habeatur pro confesso.
- 62 Qualitas debet aliter constare, quam per fictam confessionem.
- 63 Interloquutoria debet seruari, quem haberi pro confesso.
- 64 Perquisitio debet fieri per locum carceris, unde ausugierunt carcerati.
- 65 Confessio resiliens ex fuga carceratorum, debet esse uerisimilis.
- 66 Innocentes ausugientes a carcere, non possunt haberi pro confessis.
- 67 Delictum esse commissum in genere debet probari, ut confessio resiliens ex fuga carceratorum operetur.
- 68 Confessio resiliens ex fuga carceratorum, operatur idem, quod ueræ.
- 69 Confessur fictæ non appellat.
- 70 Accusatus scissus interficiens habeatur pro confesso, & quomodo procedat, & numero 71. & 72.
- 73 Bona scissum interficientis, applicantur fisco.
- 74 Attentans se interficere, an puniatur.
- 75 Interficiens efficitur occidens seipsum, uel attentans.
- 76 Heredi se interficientis, noceat ficta confessio.

- 77 Bona non uenduntur fisco, nisi lata sententia.
- 78 Heredes seipsum occidentis quid probare debeant ad defensionem, & bona confiscantur.
- 79 Corruptens suum delatorem, habeatur pro confesso & 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86.
- 87 Confessio ficta resiliens ex corruptense suum delatorem, facit, ut possit puniri.
- 88 Et etiam infamat.
- 89 Appellare non potest habitus pro confesso, quod corrupti suum delatorem.
- 90 Testis, qui deposuit falsum se citatus non comparere, habeatur pro confesso, & quomodo procedat. num. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. usque ad finem.

I V D E X

Sequitur, ut videamus iuxta propositum ordinem de confessionibus fictis, & primo uidentur est, quæ & qualiter inducitur ficta confessio, secundò, quæ requirantur ad substantiam ipsius, ut debitum fortiatum effectum: tertio, de aliquibus quæstionibus, varijs in materia, & de effectibus ipsius.

† Circa primum sciendum est, quod de iure communi nunquam contumax habeatur pro confesso in criminalibus secundum Bal. in l. 1. colum. 2. uers. oppo. quod contumax. C. quo. quando iudi. & Baldus post gloss. in l. 2. §. diuus. ff. de iur. sic. & Oldr. consil. 64. & Barto. in l. quæstionis. la. 2. ff. de quæstio. se d. omnino uide Marf. in consil. 49. ubi uidetur uelle, quod etiam de iure communi cautum est, quod contumax habeatur pro confesso, allegat. tex. in c. decernimus, & in cap. absens. 3. q. 9. & in cap. rursus. 9. quæst. 3. & l. 3. C. de assensu. & in auth. qua in pronuncia. ver. quia contumacia eius. C. ubi de cri. agi. opor. & l. sentus. §. diuus. ff. de iur. fisci. & uoluit Spec. in rit. de accu. §. si in 4. parte. 1. col. sed tu uideas Assis. in consil. pœnam eorum. in §. nota. quicquid tamen sit, uerum est, quod regulariter de iure communi nunquam quis habeatur pro confesso in criminalibus sub prætextu i. ius contumacia, sed bene in multis partibus Italiæ per latura terrarum prouidetur. Et in hoc est uidentur, an tale statutum ualeat; an non, & certe sic, ut tenet Ioan. And. in cap. ueritatis. de do. & conu. & Bal. in vis. seu. in tit. de pa. iur. fir. §. iura. ad quod allegat. l.

X 4 Gallus

Callus §. & quid sit tantum. de li. & possib. & gl. quam dicit non esse alibi. in l. locorfi. C. de omni agro. deser. lib. 11. ubi dicit, quod talis contumacia est ficta probatio. & habetur plene per Nel. in trac. bannitorum in suo preludio. ¶ Sed occurrit dubium, an dictum statutum intelligatur & procedat in quolibet contumace; videlicet, ficto, & vero. nam, vt scitis, dupliciter contrahitur contumacia; ficta, & verè: ficta nò dicitur contumax, quietesensq; quis citatus domi non compareret, nec fuit personaliter inuentus, secundum Bart. in l. diuus. secunda colum. versic nota, quod hic gl. de in integ. restit. post gl. ibi & in l. fin. 4. colum. versic. fictus contumax est. eo. tit. & aliquando quis est fictus contumax apparenter & existenter, ut qñ citatus est domi, & citatio ipsi non innote apertè. secundum Bart. in d. l. fin. 4. col. in vers. 4. quidam est fictus. de in integ. restit. & aliquando fictè apparenter & verè existenter, ut quando citatus non fuit personaliter inuentus, sed citatio ipsi innote, & non venit secundum Bart. in d. l. fin. penul. colum. vers. quidam est fictus. contumacia autem vera contrahitur plurib. modis, primo, si quis citatus personaliter non compareret. secundum Bart. in l. 1. C. quo. appa. non recipian. item dicitur vetus contumax, qui citatus dixit, nolo venire. secundum gl. in versic. contumacia. & docto. in l. consentaneum. C. quomodo. & quando iud. & ibi per Bar. 3. colum. vers. vltimus oppo. & Bart. in l. ex consensu. §. si. circa princip. vers. quæro, quis est verus contumax. ff. de appella. & plenius, quam alibi per Maria. Soc. in tracta. de cita. in articu. 27. num. 28. cum pluri. sequen. & per Bald. in l. falsus. 4. colum. vers. aduerte sicut verus. C. de fur. & in l. tres. 1. colum. vers. modo quæro. C. quo. & quando iud. si & Bar. in l. finita. §. Iulianus. vers. quæro, si iste citatus. ff. de dam. infect. & in l. fin. 4. colum. in princip. vers. pro huius declaratione. ff. de integ. restit. & procedit; siue id dixerit nuntio citanti. siue iudici in iudicio, secundum Bart. in l. diuus. in prin. vers. ex quo not. ff. de resti. in inte. item dicitur verus contumax, qui citatus fugit nihil, dicens. secundum Bal. in l. falsus. 4. col. vers. aduerte sicut. C. de fur. item verus contumax dicitur ille, ad cuius noticiam peruenit citatio. secundum Angel. in consil. 216.

& contumax verus aliquando dicitur apparenter & existenter, ut est ille, qui citatus dixit, nolo venire, & non venit sine iusta causa, vel nihil dixit, & non venit. aliquando dicitur apparenter & non existenter, ut est ille, qui citatus dixit, nolo venire, sed mutato proposito cum venisset ad iudiciu, fuit impeditus dolo aduersarij, vel aliquo casu sine culpa sua secundum Barto. in l. fin. pe. col. vers. redeo ad primum. ff. de in integ. restit. modo redeundo ad propositum dubium reperio Corn. in consil. 67. nume. 64. lib. mouentem questionem, & dicit, q. tale statutum non extenditur ad citatum domi, & sic non ad fictum contumacem, quia est statutum exorbitans, & contra rationem, & penale, & non extenditur ad casum ficti per l. 3. §. hæc verba. ff. de nego. gest. & ibi Bar. & in l. omnes populi. ff. de iust. & iur. & not. Ioan. And. in cap. si. de consue. & Bald. in l. si quis seruo. C. de fur. & Pet. de Ancha. in repetitione cap. canonum statuta. de consil. 1. 4. q. principali. colum. 86. pro quibus faciunt ea, que consuluit Angel. in consil. 194. de quibus meminit Alex. in l. ait prætor. §. hæc verba. ff. de nego. gest. quod statum loquens de contumace, intelligi debeat de vero contumace, non autem de ficto. propter quæ dicta Gramma. in consil. 45. num. 29. consuluit, quod dicta Nico. de Matra & Bal. in l. si. de hære. insitu. quod contumax ex solo banno & contumacia possit torqueri, non procedunt in ficto contumace, & sic citato domi, sed in citato personaliter, & sic uero contumace. & an hæc procedant in regno, in quo videmus quotidie procedi ad sententia foriudicationis ex ficta contumacia, & sic ex citatione domi facta cogitatis. Nellus in trac. bannito. in tertia parte primi temporis, in tertia questio. decidit, q. de consuetudine sufficit citatio ad domum, & sic ficta contumacia. ¶ Vnum tamè est sciendum, q. in regno non auditur citatus domi, quoties allegat ad suam noticiam non peruenisse citationem, licet aliud sit de iure; vt est tex. in consil. citationis literæ, & ibi nota. Assist. in primo not. in si. vers. an autem. ¶ Viso quomodo inducatur ficta confessio, videndum restat, que requirantur, ut debitum sortiatur effectus, & primò requiritur, quod contra eam non sit opposita aliqua exceptio, que si fuisset opposita a principio

principio ante bannum, ipse bannitus non fuisset compulsus iudicium suscipere. nam non debet exequi, sed audiri, & iudex declarabit iudicium & bannum, ita singulariter dixit Bar. in l. non videtur. que est l. 3. in ff. de iu. qñ dictum refert, & sequitur Nell. in tra. bannito. in secunda parte primi temporis. in 2. q. in fin. & latissime profequitur Marsil. in pract. crim. §. examinanda. num. 27. vers. octauo alia ratione. ¶ Secundò requiritur, quod sit fundata super processu valido, & sic procedat inquisitio valida, & in casu permissio, aliàs non sortiatur effectus. est. & ibi hoc not. Bald. in l. si filius. la. 2. ff. de interrog. actio. facit text. in l. sed si sine. §. sed si seruus. cod. titu. & illum tex. in d. l. si filius. ad hoc allegat Rom. consil. 224. incip. ista captura prima colum. & plures concordantias allegat Marsil. in pract. crim. §. postquam nume. 76. & not. Bald. in l. 2. §. quod si actori. vlt. colum. vers. vltimus. no. C. de iure. calum. & per Fely. in capit. cum dilecti. de refer. quia confessio ficta non tollit ineptitudinè processus, vide Ang. Aret. in lib. male. in verbo. qui iudex videns vide Guliel. Bene. in repet. cap. Raynutius. in verbo. mortuo itaque testatore. ubi primo. nume. 160. cum pluribus sequen. ubi multa. ¶ Tertio requiritur, quod ille, qui est bannitus, & effectus contumax, vt possit pro confesso haberi, non sit mulier, minor, vel rusticus, qui nisi sint in dolo expresso, non in præsumpto, vt est contumacia, non possunt haberi pro confessis, secundum Paul. de Caslr. in l. vbi exigitur. ff. de eden. pro quo faciunt optimè dicta per Bal. Ang. & Alex. in l. 2. 1. colum. ff. si quis in ius voc. nò ier. idem expresse dixit Philip. de Perus. in cap. Nicolao. in vltim. coluui. extra de appella. vbi refert hoc voluisse Bal. & Angel. in d. l. ubi exigitur. ff. de eden. refert & sequitur Marsil. in pract. crim. §. postquam. num. 60. sed quid in adulto vide Bal. in l. vnica. col. 16. C. de conse. in versic. iuxta hoc quæro. habetur per Bal. in l. clarum. C. de aut. præstan. & per Casp. consil. 30. & 31. & Marsil. in l. de minore. in prin. num. 63. ff. de quæst. & decidit Assil. in consil. minorum iura. in 5. nota. vide Boer decisio 63. in prima parte. adde, quod contrarium videtur sententiæ Nell. in tracta. bannito. in prima quest. primi temporis, qui tandem postea dicit ma

tere bannum, & contumaciam, & confessio nem inde ortam: licet subiaccat bñchold 8 restitutionis in integrum. ¶ Sequiuxta prædicta quæro, si citatur infans, furib. & minor, vel quiuis alius, qui licite & iure permittente deliquerit, an opponi possit, & audiatur, & impediatur contumacia & bannum: idem Nell. in trac. bannito. in 2. q. primi temporis. decidit, quod sic, ubi dicit se plures uidisse ita seruari. ¶ Quarto requiritur, q. constet aliter de qualitatibus aggrauantibus delictum ratione personæ, uel aliter, uel etiam ad qualitatem personæ, in qua delinquitur, quia ficta confessio operatur quoad delicta principaliter, non quoad qualitates, ita not. Pet. de Ancha. in consil. 408. probata tanta viri seuitia. vers. quarto ponderandum. motus per l. aut facta. §. sunt personæ. ff. de pœnet. firmat Marsil. in practica cri. §. postquam. num. 62. & habetur per Angel. consil. 146. & Pet. de Ancha. consil. 392. in Christi nomine probata certi iuris scientia, & Alexan. in leg. absentem. ff. de pœn. sed Bald. contra in l. 2. §. quod si actor, ad si. de iur. calum. & vide Bal. in l. 3. vers. sed quid si non. C. de d. instrumen. vide ad hoc Gulielm. Benedict. in repet. cap. Raynutius, in uerbo. mortuo itaque testatore numero. 108. ¶ Quinto requiritur, quod citetur existens in territorio iudicis citantis, secus, si citatur delinquens existens extra territorium bannientis, & citatur a iudice loci delicti, nam hoc casu ipse non comparens non habebitur pro confesso, virtute contumaciæ modo prædicta contractæ, secundum dom. Anto. in cap. proposuisti. 2. colum. extra de fo. competen. refert & sequitur do. Catal. in tracta. syndica. versic. 553. incip. adde, & tene menti perperuo, & secundum hoc consuluit Marsil. in consil. 82. incip. scientiarum omnium largitor. 6. car. ideo cautela est, ut in cuius iudicis territorio degit, ab illo citetur, secundum Mar. in d. practica. §. postquam, nume. 65. dixi 11 supra in uerbo, citentur verbaliter. ¶ Sed an citari possit quis ratione delicti extra territorium commissi? Ioan. And. in cap. Rom. §. contrahentes, de for. competen. lib. 6. tenet, quod sic, etiam non requiring iudicem, per, hortamur, & talis citatio afficitur citatum, sequuntur Iaco. de Aret & Cyn. in l. fin. ff. de iurisd. omn. iud. & Ioan. Mo

na. in d. §. contrahentes, sed Afflict. in con-
 fite edictorum. r. notab. dicit, quod hæc
 12 opinio non est tuta † Sexto, quo ad hoc,
 ut quis habeatur pro confessio, non requiritur
 sola contumacia, sed ultra requiritur,
 quod iudex supra tali contumacia inter-
 loquatur ipsum haberi pro confessio stare
 contumacia alias si procederet iudex ad sen-
 tentiam condemnatoriam virtute dicte cõ-
 fessionis, & non facta dicta interloquuto-
 ria & declaratione, male faceret, secundũ
 domi Ant. in c. cõ dilecti. de dol. & contu-
 macia. 5. col. vers. ultimo aduerte. & in c.
 cum dilecti. de electi. & videtur tenere ita
 Bar. in l. 2. §. quod si actor. C. de iura calu-
 lum. & Pau. de Cast. in cons. 33. incipien-
 super primo & Ang. de Arc. in libro male
 fi. in verbo: qui iudex videns in 5. char.
 nescit statutum dicit. & Marsi. in §. post-
 quam. num. 37. quem omnino nideas; & ubi
 de Bal. in l. unica. C. de confes. colum. 20.
 ver. sed nunquid & Corne. in consilio 264.
 incipien. insurgit in litera e. in tertia par-
 te. & Bar. in l. eius, qui delatorem in prin-
 cip. in fi. primũ colum. vers. aduertentẽdũ
 rament. de iure fi. & Pet. Ancha. in consi.
 in Christi nomine dicendum est, dictam
 appellationem & Bald. in l. 1. in prima colu-
 lum. vers. querit Ioan. Mo. C. de pœn. iu.
 quĩma. iudi. & Pau. de Cast. in consi. 31. &
 de Afflict. in consili. pœnam eorum. 5. colu-
 13 quero. † Septimo requiritur, quod uiuat
 ille, qui reputatus fuit contumax, alias il-
 la facta confessio non nocebit hæredi, si an-
 tequam super dicta confessione sit pronũ-
 ciatum, decedat contumax, ut dicit Bar. in
 l. 1. §. sed hæc cõsti. ff. de iure fil. & in l. 2. §. qd
 si actor. C. de iura calum. in fin. & Bald. in
 l. 1. 3. colum. ver. sed dubitatur. C. ne ex de
 14 licet. defuncto. † Octavo requiritur, ad hoc
 ut contumax habeatur pro confessio, & il-
 la facta confessio operetur effectum, quod
 sit fundata inquisitio super crimine, & qd
 sit punibile crimen alias est impossibile,
 quod fiat condemnatio, secundum Bal. in
 l. 2. §. quod si actor. circa fi. C. de iura calu-
 lum. pro quibus optime faciunt dicta per
 eundem Bal. in addi. Specu. in tit. de accu-
 in prima parte. 5. col. vers. & nota, quod
 15 ubi libellus. † Nono requiritur, qd ultra

contumaciam constat de delicto, & cõuin-
 cantur, alias non ualet bannum, nec cõde-
 natio, nec confessio, ut probat tex. i. raptor-
 res. C. de episcop. & cler. post principiũ in
 uerbo, cõquiti, & ita dixit Specu. & ibi Ioã.
 And. post eum in tit. de accusa. in quarta
 parte. §. fi. 9. colum. uers. sed pone, an fuit
 accusatus, & idem tenet Oldra. consi. 61. in
 cip. hic agitur, & plene habetur per Mar.
 in practica cri. §. postquam numer. 48. sed
 istud non tenet Athist. in consili. pœnã co-
 rum. in 12. requisito. item requiritur, qd
 illud delictũ poterat cadere, & cõcurrere
 in illum qui de eo inquiritur, alias si in p-
 sonam illius cadere non poterat, non po-
 test haberi pro confessio, ut per Guliel. Be-
 ne. in c. Raynucius, in uerbo, mortuo ita-
 que testatore. nu. 149. uers. sexto aduerte
 16 re debet. † Decimo requiritur ad hoc, ut
 contumax habeatur pro confessio, & cõfessio
 illa sortiatur effectum, quod ille sit cita-
 tus tribus citationib. alias non sufficit una
 pro omnibus propter magnũ præiudiciũ,
 quod inde sequitur secundum Bal. in l. re-
 cepticia. ante fi. C. de consili. pecu. quem re-
 fert & sequitur do. Catal. in libro syndica-
 uers. 552. incid. adde & tene. mente perpe-
 tuo adde Afflict. in consili. pœnam eorum.
 17 † Not. uers. iterum quæro. ubi dicit nõ
 seruari in regno. † Undecimo requiritur,
 quod non sit reprobata talis cõfessio facta
 contrarij probationibus; secundum Bal.
 in l. error. ult. col. vers. utrum confessio.
 C. de iur. & facti igno. nisi statutum ultra
 procederet, quod non possit probari cõtra-
 rium. ut est in regno in forindicatione, vel
 nisi confessio facta est fundata, super uero,
 licet ibi quo ad istud, aliter dicat idẽ Bal.
 & habetur per Bar. in l. absentem in ult. co-
 lum. ff. de pœn. in l. cum filijs ul. colum.
 uer. pro hoc, quia confessio. ff. de uerbo. ob-
 liga. Bal. & Paul. de Cast. in l. 2. C. qui re-
 sta. fa. po. & in l. 2. ff. quod si actor. C. de iur-
 ra calum. & in addi. Spec. in tit. de postitio.
 4. colum. uers. qui nõ uult respondere. &
 istud procedit ante sententiam. non post
 secundum Bald. ubi supra, & in l. 2. col.
 in fi. uers. modo dubitatur. C. ne ex de-
 licet. defunct. & in l. iudemus nulli §. sane.
 el. 1. 2. colum. uers. sic. quedam est pœna taci-
 tæ confessionis. C. de sacrosancta eccle &
 do. Petr. Philipp. Cor. consi. 283. inchoat.

in present. in litera e. in tertia parte. vide
 Bald. in l. contra negantem. ult. colum. C.
 de non num. pœn. & Spec. in tit. de accusa.
 uers. sed pone. & Bal. in l. ita demum. in fi.
 C. de procura. vide Afflict. in consili. pœ-
 nam eorum. 4. not. uers. u & est sciendum.
 adde Corn. in consi. 194. primo lib. & con-
 18 si. 45. tertio libro. † Duodecimo requi-
 ritur, quod talis confessio facta, non sit re-
 uocata p̄textu erroris. quia probato erro-
 re, potest reuocari. secundum Ioan. And. in
 addi. Spec. in tit. de deposi §. nouo tangen-
 dum. uers. uerũ, in addi. incip. uidi du-
 bitare. & But. in c. si de cõse. & Lud. de Ro.
 in singu. in uerb. confessio erronea. sed
 contrariam opinionem tenuit Bald. in l. se-
 rum quoque. §. publicè interest. 3. colum.
 in fi. ff. de procura. ubi dicit ita communi-
 ter seruari. idem uoluit in addi. Specu. in
 tit. de appel. secunda colum. uers. an facte
 confessus. & Io. And. in addi. Specul. in tit.
 de iura calum. & idem dicit Fran. de Aret.
 in consi. 147. secunda colum. incipien. uisa
 consulatione. sed primam opinionem tenet
 Fran. Aret. in d. consil. idem uoluit Io.
 de Imo. l. in creditor. §. in iussu. de appellat.
 & uidetur casus in terminis in l. 2. C. qui
 stamen. facere possunt. iuncta. l. fi. de bonis
 corum. qui mor sibi consci. & ita determi-
 nat Angel. in d. l. 2. in lectura Paduana. &
 idem tenet Bald. in leg. error. in vltima
 columna. C. de iur. & facti igno. & in leg.
 ita demum. in vltima questione. C. de pro-
 cura. & plenius, quã alibi per Mar. in le.
 1. §. si quis vltro. in antepe. & pen. columni
 ff. de quæst. adde Affli. in consili. pœnam
 eorum. in 4. not. uers. an autem post senten-
 tiam. † Decimotertio requiritur, quod bãn-
 ni & contumacia ritè & rectè processerint
 & sint valida, alias confessio resultans ex
 19 tẽo banno, & contumacia nullis, non forritur
 effectum, ut declarat Bald. in l. error.
 vltima colum. C. de iur. R facti igno. & ha-
 betur per Barr. in l. absentem. ff. de pœn. vi-
 de Afflic. in consili. pœnam eorum. in quin-
 ta colum. in tertio requisito. cum sequenti
 bus. vide Guliel. Bene. in c. Rainutius, in
 uerbo, mortuo itaque testatore. el primo,
 20 numero 160. cum sequentibus. † Decimo
 quarto requiritur, quod contumacia sit ac-
 cusata per partem, alias nõ nocet, & per cõ-
 sequens confessio ex ea descendens, sc̄si-

dum Baldum in l. properandum. §. & si qua
 dem. prima colum. uers. nota etiam. C.
 de iudi. & in l. penult. §. p̄mo. secun-
 da colum. uers. uen. sed quidam debent. C. ad
 Trebel. & Bart. in l. 2. penult. colum. ff. si
 quis in ius uoca. non ter. sed cõtrarij opi-
 nionem tenet Bal. in l. si tutor. C. de inter-
 di. ma. præsupposito dicto statuto, quod cõ-
 tumax habeatur pro confessio, & per Alex.
 in l. absentem. de pœn. & Bartol. in l. inter.
 ff. de pub. iud. & adde, quod Afflic. in con-
 sili. pœnam eorum. 5. vol. uers. quæro. requi-
 21 ritur, dicit, quod de generali consuetu-
 dine Italię debet accusari cõtumacia. De-
 cimo quinto requiritur, quod cõtumax nõ
 habuerit iustam causam non comparendi,
 quia alias non habebitur pro cõfessio secun-
 dum Io. in l. seruũ quoq; §. publici. ff. de
 procu. & Bal. in c. 1. vlt. col. uers. vtrum re-
 cedens de iud. Et sic si fuit quis effectus cõ-
 tumax quum fuit cõatus tangere, quod
 habuit istam causam non comparendi, nõ
 potest haberi pro confessio. secundum Gul.
 Bene. in repe. c. Rainutius, in uerbo, mor-
 tuo itaq; testatore. el pri. nu. 156. ubi ple-
 22 nẽ. † Decimo sexto requiritur, antequam
 possit haberi quis pro confessio, ut in om-
 nibus operetur effectũ confessio ipsa; alias
 si in uno capitulo tantum operatur, nõ ope-
 ratur nisi in eo, non in totum; vt h̄ per
 Bald. in l. 2. §. quod si actor. in fin. C. de iur-
 rament. calumnia. & in l. generali §. sed iur-
 ramento. prima colum. uers. deinde no. C.
 dere. cred. allegat no. per Inno. in cap. con-
 suluit de offi. delega. & habetur per Corn.
 23 consi. 300. in tertia parte. † Decimo septi-
 mo requiritur, quod dicta facta cõfessio sit
 facta, & resultet ex contumacijs & banno,
 contractis in eo iudicio, ubi ipsa exequi p̄-
 tenditur, & ubi est statutum nam alias nõ
 operatur effectum text. est secundum unã
 lecturam in l. 2. §. diuis. ff. de iure fisci. idẽ
 tenet Bart. in l. eius, qui. in fin. princip. cod.
 titu. vide per Bald. in l. 2. vltima colu. uer.
 si. sed iuxta prædicta quæruntur. C. de edẽ.
 & Pet. Philip. Corn. in consi. 235. incip. vi-
 24 detur in litera 3. in 3. parte, & vide etiam
 Io. de Imo. in c. de his, de accusa. † Decimo
 octauo requiritur, qd sit repulatus con-
 tumax per iudicem competentem, ut vigo-
 re statuti & contumaciæ prædictę habeat
 pro confessio, secus, si a iudice incompeten-

ri, sicut dicimus in confessione uera, ut dixi in prima parte, & tenet Affli. in consiliis. 10. p. nam eorum, 4. col. vers. 2. requiritur & non debet plus operari fictio, quam ueritas faciat, quia dum statutum facit mentio nem de contumace, intelligitur de ritè contumace secundum Bar. in l. 4. §. condemnatum. ad ff. de re iud. & in l. non putauit. §. non quæuis. ff. de cōtrat. & contumax condemnatus per iudicem incompetentē, etiā si capiatur per illi, potest se tueri ex nullitate processus, secundum Bal. in auth. generaliter. 2. col. in prin. C. de episc. & cler. & dixit Bald. in l. si quis ex consensu 3. colum. uers. deinde not. C. de epi. audien. q. citatus per iudicem incompetentem, si nō comparat & sit contumax, & ob contumaciam iudex illum ponat in banno, ex hoc nō dēt timere, quia acta sunt nulla facta corā iudice incompetenti, & ex illa contumacia non oritur aliquis pene effectus, & in hoc addo videndum Gramma. in consil. 1. post regias decisiones. nec contumax videtur prorogare iurisdictionem, secundū Inno. in ca. innotuit circa medium. de eo, qui fur. or. susce. & Bal. in l. si quis ex consensu. 3. colum. uers. deinde no. C. de episc. audien. & per Bal. in l. 1. C. de iurif. om. iud. & optime facit dictum Bal. in c. 1. de iur. q. qui non tenetur comparere, non potest haberi pro confessio uirtute contumacia. De cimononō requiritur, quod ipsa confessio resultans ex contumacia, vigore statuti sit probabilis, uerisimilis, & possibilis, sicut diximus in confessione uera & spontanea in prima parte. quia confessio facta non operatur plus, quam confessio uera, secundum Bal. in cons. inci. do. Cy. de Bononi. & Pau. de Cast. in cons. 141. & vide Hipp. de Mar. si. in cons. 49 & Bal. in l. si. §. si uers. vltim. no. C. de iura calum. debet etiam concurrere, quod uerè constat delictum esse commissum, ut per Guliel. Bene. in repe. c. Rainutius, in verb. mortuo itaque testatore, el 26. 1. num. 163. §. Vigesimo requiritur, quod non constet iudici habitum pro cōfessio esse innocentiem, quia confessio non operaretur ad ipsum consistentem condemnandum secundum Alexan. in l. absentem. ff. de pœ. & Bald. in l. 2. §. penult. C. de iuramento calum. & Afflic. in consiliis. penam eorum. 19. colum. 3. not. in fina. vide hic Gu-

liel. Bene. in c. Rainutius, in verbo, mortuo 27. itaque testatore. el 1. nu. 164. §. Sed nupud presupposito dicto statuto de contumacia habendo pro confessio, possit defensor pro abfenti comparere, & allegare eius innocentiam, & dicas, quod sic, secundum Anto. de But. in c. ueniens. de accu. & ad longum cōsuluit domi. Maria. So. in quodam suo cōsili. inserto in volumine tra. in trac. de excusa. & ibi sequitur Antoni. de Cana. & cons. 28. uluit ibi quidam. do. Thomas Doctus in quodam suo cons. ibidem inserto. §. Viso de requisitis, sequit ut videamus de eius effectibus, & primo operatur, quia ficta cōfessio dicitur liquidissima probatio, no. in l. manifeste secundum Alex. ibi de iureiur. vide multa per Guliel. Bene. in repe. c. Rainutius. in verbo mortuo itaque testatore. 29. el 1. nu. 169. & 170. cum sequen. §. Secundo operatur, quia confessio ficta, & a lege presumpta, æquiualeat confessioni ueræ, facte in iudicio, & præsentē parte. secundū Bal. 30. in l. si tutor. C. de inter. ma. §. Tertio operatur ficta confessio idem, quod uera secundum Bal. in cons. dominus Cy. de Bo. & nō operatur plus secundum Pau. de Ca. in cōs. 31. 141. §. Quarto operatur, quia ficta cōfessio resultans ex contumacia, habetur pro ficta condemnatione, secundum Petr. Philipp. Cor. in cons. 55. in litera, g. in quarta parte. licet in multis differat, ut per Ange. de Are. in lib. male. in verbo, qui iur. q. non 32. co. iur. q. bāni 6. col. §. Quinto operatur, quia habitus pro confessio p̄t condemnari, etiā post peremptam instantiam, secundum Io. aa. Andre. in capi. fina. de con. & Pet. de Anca. in cons. 2. eod. tit. & Alexand. in l. absentem de pœn. §. Sexto operatur, quia non ualet sententia contra illam factā confessionem, secundum Baldum in l. error. C. de iur. & fact. igno. & Alexand. in l. absentem. 34. ff. de pœnis. §. Septimo operatur, quia ex tali confessione resultat notorium, secundum Bal. & Alexan. ubi supra. vide ad hoc Gul. Benedic. in capi. Raynutius, in verbo mortuo itaque testatore, el primo. nu. 22. 35. §. Octauo operatur, quia contumax habitus pro confessio, non appellat, secundum Petr. de Vbald. in consil. in Christi nomine, amen. & Petrus de Anc. in c. cannum statuta. 27. char. de constit. contrarium uidetur tenere Bal. in lita demum. ad fin. uer. restat

restat uidere C. de procur. & Paul. de Castro. in cons. 31. not. post glos. & doctor. in l. 2. §. quod si actor. C. de iura. calum. facit etiam glos. in ele. causam. de electio. & probatur in l. diuis. secundum lectu. Azon. & ibi per Bar. in prima col. uer. transeamus ergo. ff. de in integ. resti. & Bar. in l. si. pen. col. uers. ubique dixi. de integ. resti. Nell. in tract. bannito, in 4. parte. primi temporis arguit ad partes, tandem distinguit, quod si statutum dicitur quem ex contumacia haberi pro confessio & cōuictio, tunc non potest appellari per l. 2. C. quo. appe. non recipian si uero statutum dicitur tantum haberi pro confessio, tunc aut est uerus contumax (secundum ea, que habentur in l. p. perandum. §. si autem reus. C. de iudi. & l. 1. C. quo. appella. & l. ad peremptorium de iudi.) & non potest appellari, non ex ut cōfessionis inducte, sed ex natura ueræ contumacia. fallit hoc in duobus casibus. primus est, si uenerit adhuc iudice pro tribunali sedente. ff. de in integ. resti. l. diuis. secundus, si ex forma statuti reseruetur etiā post latam sententiam aliquod tempus ad purgandum moram seu contumaciam, ut l. 2. C. si pen. appē. mor. inter. si autem non est uerus contumax, ut regulariter est nō citatus personaliter. tunc aut iudex & ultra contumaciam examinauit testes & cā qua confessas & conuictus non appellat l. 2. C. quo. appe. aut ex sola contumacia cōdemnauit, & poterit appellare, nō ea ratio ne, quod sit multa, quia non est simpliciter uerum, & cui incumbat onus probandi in causa appellationis, iudici ne inquirenti an accusatori, an ipsi habito pro confessio, uide ibi per Nell. in 2. q. hodie autem in re gno in materia foriudicationis non appellatur, sed tantum de nullitate dicitur, ut h̄r in consil. penam eorum. & ibi per doct. moder. §. Viso de effectibus & requisitis, stat uidere de aliquibus quæstionibus uarijs materia. & primo quæro, an habitus pro confessio, sit infamis, Bal. in l. si tutor. C. de inter. ma. dicit, quod non est infamis & Bal. in l. etiā. C. de furt. & in l. cum mulier 20. col. uers. quod secundum dubium, solu. ma. uide Bar. & Alexan. plenius in l. iectus iustitiam. de infam. & do. Philip. Corn. in cons. 55. in litera, §. in 4. parte & in consil. 42. in primo libr. num. 6. & uide Bald. in

addi. Specu. in tit. de sentent. uerf. an condemnati. & Ang. de Arer. in lib. male. in verbo, qui iudex uidens. uide Nell. in tra. banni, in 3. parte primi temporis. 49. q. uide Bald. in l. quoniam. ff. de his, qui mor. 37. infam. §. Secundo quæro, an ficta confessio noceat non solum principali, sed etiam si deiusori de uiuendo pacifice, & de non offendendo dicas quod non, secundum Petr. Philipp. Corn. in consilio 22. incip. quamquam in litera, d in tertia parte. §. Tertio quæro, an ficta confessio prohet uere delictum, Angel. de Arer. in libr. male. in verbo, qui iudex uidens. dicit quod non, & ideo refert quod si unus notarius est damnatus de falso ex confessione uera, uel, quia conuictus, nunquam potest instrumenta conficere, quod secus est in ficta confessione, ut ibi per eum fide Nell. in tract. banni in tertia parte primi temporis. in 51. q. 39. §. Quarto quæro, pone quod per statutum uel per leges caueatur, ut de aliquo delicto non inquiretur, & aliquis inquisitus, & citatus non comparat, & effectus est contumax, an habeatur pro cōfessio, ut sic posset postea condemnari, & quod quandoque ex processu constat illud non esse maleficium, & tunc non potest procedi ad condemnationem, quandoque constat inquisitū se posse tueri aduersus illud delictum, ut non teneatur, est tamen delictum & tunc potest condemnari, ut plenius prosequitur Nell. in tract. bannito. in 3. parte primi temporis. in 6. q. §. Quinto quæro, an ficta confessio operetur, etiam, ut uideatur extendi ad interesse partis, & penam civilem ei applicandam, & dicas, quod non, secundum Petr. de Anca. in consil. 48. & refert & sequitur Bernar. de Landri. in addi. an Ang. de Arer. in lib. male. in verbo, qui iudex uidens. in addi. incip. ualet. uide Corn. in cons. 300. in 2. lib. Adde quod Petr. Anca. in d. cons. non firmat pedes Sed Corn. nulla facta mentione Anca. cl. 41. re firmat ex pluribus. §. Sexto quæro, an statutum loquens de uero malefatore, habeat locum in condemnato de maleficio, & habito pro confessio propter contumaciam ex forma statuti. Bal. in cons. 194. in 2. parte consuluit, quod sic, sed contrarium consuluit Corn. in cons. 42. in l. si. 42. nu. 4. & 5. §. Septimo quæro, an ficta cōfessio

fessio noceat alteri, quam confitenti, dicas, quod non. l. eius, qui delatorem. & ibi per Bar. ff. de iur. sic. & Cor. in d. conf. 97.

44 Nono quæro, an bona damnatorum ad mortem, ratione fidei contumacia, & ex forma statuti publicentur, dicas, quod no. secundum Bal. in l. data opera. C. qui accu. non po. & consulu. Corne. in conf. 42.

*De Mas
Lanza
Canciu
Non. 820
n. 8*

45 in pri. lib. nu. 5. Vifo porro de confessio. n. f. cta, quæ indicitur per statutum ex contumacia, sequitur, ut uideamus de confessione f. cta, quæ resultat contra carceratum fugientem ex carceribus fracto carcere & facta conspiratione, & primo requiritur, ut talis carceratus aufugiens habeatur pro confessio, quod sic carceratus pro speciali inquisitione. secundum Bar. in conf. 32. in 3 libr. incip. primus quæstionis articulus, & refert & sequitur Par. de Pu. in libr. syndic. in uerbo, carceratus.

46 uersic. qualiter autem. Secundo requiritur secundum Par. de Put. in tractatu præ. ubi supra. quod fugerit fracto carcere, & facta conspiratione. & idem uoluit Boer. 47 in decis. 24 in 1. par. Tercio requiritur quod non exiuerit ostio carceris aperto, quia non habebitur pro confessio. secundum Angelus. in l. uerum post medium ff. de fur. & ibi Boer. nu. 14. nisi iuptis & fractis compedibus exiuerit per ostium apertum, quia tunc perinde habetur, ac si effra. 48 to muro fugisset. Boer. ubi supra. Veru si quis fuerit traditus & positus non in carceribus, sed in domo alicuius seruientis curia in aliqua camera cum ianuis clausis sub clauis, & ille scissa ianua aufugiat, habebitur etiam pro confessio secundum Iaco. Butri. in l. i. uocatur. ff. ex qui cau. mato. quæ ibi refert & sequitur Alber. dicens ita uidisse de facto determinari, & item Feli. in c. nullus in 4. fallen. uers. item hanc fallentiam. de præsumptio. & Guido. Par. in quæstione 253. & plenissimè Boer. ubi su

49 pra. nu. 15. Quarto requiritur, quod ad hoc, ut fugientes a carcere habeantur pro confessio, ultra prædicta requiratur aliud uidelicet, quod uere fugierint & fregierint carceres, & ad effectum produxerint conspirationem, secus, si attentauerint aufugere facta conspiratione non tamen fugerint & ad effectum perduxerint, puta, quia detecta sunt, uel aliter. nam licet puniantur

pro motu iudicis, non tamen habentur pro confessio, & iste est casus d. l. in eos, quando non perfererunt fugam. non tamen dicta l. in eos determinat & probat illud quartum requisitum, sed bene tex. in l. j. de effracto. secundum Alber. in d. l. in eos & ita tenuit Raine. de Forli. ibi & Angel. ibi dem in uers. & nota. hanc legem, & ita intellexit dictam l. Rapha. Cum in consil. 205. incip. casus talis est. & Feli. in c. nullus, de præsump. colum. 1. uers. fallit in eo, & ita intellexit Boer. in sepe allegata decisio. debet tamen iudex, qui habet pro confessio dictum fugientem, habere considerationem, an culpa uel negligentia custodis

50 aufugerit. Quinto requiritur, quod ille carceratus fugiens modo prædicto, fuerit carceratus ex causa iusta & legitima, aliàs si aufugerit, non habebitur pro confessio, ut uoluit Bar. in l. uis eius, quem ibi Sali. sequitur. C. de proba. & Alex. in l. sed eximen di. §. si quis circa. si. & ibi Iaco. de sanct. Geor. nume. 3. ff. ne quis eum qui in ius uo. & Alex. conf. 241. nume. 7. lib. 6. & Iaco. de facto Georgio in l. 1. de ser. fugiti. & Par. de Put. in libr. syndic. in uerbo, carcer. uers. quia

51 liter autem. in fi. Sexto requiritur, quod fuerit carceratus ab habete iurisdictione aliam, aliàs non posset incarcerari, & per consequens ipse aufugiens non habebitur pro confessio. secundum Paul. de Cast. in l. c. proponas. C. de bo. auth. in. pos. habetur 52 plene per Boer. ubi supra. nu. 34. Septimo requiritur, quod sit seruatus ordo iuris carcerando aliquem, aliàs si non seruetur ordo iuris, etsi fugerit fracto carcere & facta conspiratione, non habebitur pro confessio. secundum Ioan. Andr. & Gemi. in cap. dilecto de senten. ex commu. in 6. & Ang. in l. 1. ff. ne quis eum, qui in ius uo. & Ang. de Are. in §. quadrupli. insti. de acti. de quo per Marf. in §. attingam, nume. 43. in praxi. crimi. & Bal. in conf. 40. in ista capture.

53 uol. j. & Boer. ubi supra. num. 34. Octavo requiritur, quod ille, qui tenebat carceratum illu aufugiens, fuerit iudex competens illius carcerati, aliàs illa fuga non faciet confessionem talem, ex qua posset condènnari, nec pius debet operari confessio illa si facta quam uera & sponte facta, ergo etiam in ista confessione facta debet seruari id, quod dixi in præ. parte. in j. requisito. iudicium tamen

tamen credo quod faciet, ut uera facit, ut 54 ibi dixi. Nono requiritur, quod dicta confessio sit facta in eo iudicio, ubi postea prærenditur uirtute illius procedi, secus, si in alio iudicio, puta, quod carceratus fugerit ab eo iudice, qui uirtute illius fugæ, & fidei confessionis uult procedere, secus, si in alio iudicio, per ea, quæ dixi supra in confessione ne f. cta vigore contumaciae ex statuto, in decimo septimo requisito. numero 23. cogita tamen in dicto nouo requisito. Decimo requiritur, quod non fugerit iusta de causa, puta timore ignis, uel aque imminetis, ut latè per Boer. in dicta decisio de cuius ueritate me remitto ad eum. Undecimo requiritur, quod ille aufugiens, ut habeatur pro confessio, sciuerit suam causam capture & carcerationis, uel uerissimiliter scire potuerit, puta, quia fuit exposita quærela, uel examinatus super delicto, uel aliter ex processu potuerit apparere, quod habuerit notitiã, aliàs non poterit haberi pro confessio, cum id quod ignorat, uerè confiteri non potest, imò nec fidei, & confessio debet cadere super certo. l. j. C. ut omnes tam ciuiles, quam criminales. & authen. ut in fine quo supra. §. necessitas. & format Bal. in dicto conf. 32. in 3. lib. quod est satis notandum. & aliàs fuit magna controuersia in ciuitate Salerni, quo tpe ibi pro iudice asidebã, & nõ reperio ab alio tam clarè tactum, cogitate. Duodecimo requiritur quod iudex non dederit causam fugæ aliquæ de causa, quia tunc puto esse, non haberi pro confessio, per ea quæ consulu. Pe. de Ancha. in consil. 409. probata tanta sœuitia. & habetur per Granama. in consil. primo post

55 56 57 58 59 60

61 62 63 64 65 66 67 68 69

61 sessionis inducitur per statutum supra num. 81. Decimosexto requiritur, ut talis facta confessio sortiatur effectum, quod talis aufugiens non sit mulier, minor, uel persona rustica, quia non possunt haberi pro confessio, nisi sint in dolo expresso, non in præsumpto, per ea, quæ dicta sunt supra numero nono, in tertio requisito. sed potest dici contrarium, quia in casu proposito talia committendo sunt in dolo expresso. Decimo septimo puto dicendum, quod debeat constare aliter de qualitatibus delicti aggravantibus eum: quia non credo eum haberi pro confessio qualitatibus non manifestis, per ea, quæ dixi supra in quarto requisito confessionis per contumaciam vigore statuti, 63 nu. 10. Decimo octauo requiritur, quod iudex interloquatur ipsum haberi pro confessio per ea, quæ dixi in sexto requisito confessionis vigore contumaciae, & tenet Boer. in decisione sepius allegata, numero vigesimo secundo. Decimonono requiritur, quod fiat perquisitio per locum carceris, & uocetur per tubicines, non inuento autem fiat citatio contra eum ad dicendum causam, quare non debeat pro confessio haberi & reputari, ut tenet Boer. in dicta decisione. num. 22. & hæc est generalis practica & obseruantia rotis Italiae, & ofum curiaru. 95 Vigesimo requiritur, quod ipsa confessio resultat ex fuga carcerati, sit probabilis uerisimilis, & possibilis, ut sortiatur effectus condemnationis, per ea, quæ dixi supra in decimonono requisito confessionis inducitur per statutum sub num. 25. Vigesimo primo requiritur, quod non constet iudici de innocentiã habitam pro confessio, quia si constaret uirtute dictæ confessionis, non posset procedere ad condemnationem, per dicta supra in vigesimo requisito confessionis habitæ & forma statuti sub nume. 16. 67 Vigesimo secundo requiritur, quod constet de delicto in genere commissio per te. in l. h. is. ff. de confes. & in proprijs terminis uoluit Alber. in d. l. eos. uersic. aut est 68 innocens. Vifo de requisitis, uideamus de effectibus & pri. operatur ea, quæ operatur uera confessio facta ore proprio, ut est gl. in cap. nullus. de præsumptio. & ibi Bald. & 69 Alber. in d. l. in eos. in fi. Secundo operatur, quia si f. cta confessio, nõ appellat, ut probat Alber. de Rosa. in d. l. in eos. in fin. sequi

quiparando talem fictam confessione confessioni verae, in qua non appellatur; ergo ubi in confessione vera appellatur, videtur debere admitti appellatio, sed pro resolutione videnda sunt ea, quae dixi supra in hac
 70 vltima parte. in num. 34. **¶ Viso de confessione ficta, quae inducitur propter fracturam carcerum, videndum restat de confessione ficta, quae resultat ex morte illius, qui se interemit metu supplicij, vt habetur in toto ritul de bo. eo. qui mo sibi consci. & videndum est pri. de requisitis, & pri. requiritur ad hoc, vt ille, qui seipsum occidit habeat pro confesso, qd sit accusatus de crimine vel sit deprehensus, quia eo casu presumitur se occidisse metu supplicij, & habeatur p confesso, alia si nec accusatus nec deprehensus se occiderit, non habeatur pro confesso, vt l. 3. ff. de bon. eo. qui mor. si consci. & istud primum requisitum videtur approbare Bald. & glos. in leg. secunda. C. qui test. facere. po. sed ibi Alexand. tenet contrarium & id contrarium communiter tenetur quando fiscus probat, quod non aliquo dolore, sed ob conscientiam criminis se interemit, & tenendo contrarium respondet ad leg. fin. ff. de bo. eo. quia loquitur secundum eum in casu dubio, quando dubium est, an se interemit conscientia criminis, an aliquo dolore, quia tunc fit illa distinctio, an fuerit accusatus, & praesumitur ob conscientiam criminis, an no fuerit accusatus, & tunc secus. sed opinionem Bald. alia defendebat do. Io. col. de Vica de Salerno. & adducebat text. in l. 1. C. de bo. eo. ponderando illum text. ibi. eorum demum, dictio enim demum, est restrictiva, vt in l. ita demum. C. de procur. & Lea demum. C. de colla. & deinde iudicat, delati admittuntur criminis & sic pondera illam dictionem copulanti, quia recipit concursum vt iusq; copulati l. si heredi plures. ff. de condi. insti. vt sit sensus, eorum duntaxat bona vendicant qui conscientia metuq; criminis delati & admittuntur, sibi manus intulerint, & sic requiritur, quod sit delatus & crimen admittitur, cogitandum est, multa de hoc vide copiosissime per Guliel. Benedi. in ea Raynuttus in verbo, mortuo itaq; testatore. el. 1. num. 41. cum pluribus sequenti. **¶** Secundum requiritur, qd non possit praeiudicium alia iusta causa, qua mediante potuisset ille**

occidens moueri ad se interimendum quam metu supplicij, sic ubi pater occidit filium, se quoque occidit, videtur potius hoc fecisse propter loco em mortis filij, quam metu supplicij, vt probat text. in d. l. 3. §. si quis
 72 autem tardio. ff. de bo. eo. qui mor. **¶** Tertio requiritur, qd fuerit accusatus vel deprehensus pro eo delicto, pro quo veniebat imponenda poena mortis vel deportationis: vt probat etiam text. d. l. 3. §. vt autem diuus Pius, cum seq. & an requiratur, quod sit tale delictum, quod numeretur inter crimina publica vide plenissime Alex. in l. 2. C. qui
 73 te. fa. po. **¶** Istis concurrentibus, operatur primo dicta confessio confiscationem bonorum, vt habetur in d. l. 3. intellige ubi esset tale delictum, pro quo si ueniret condemandus, eius bona publicarentur alia secus, vt dicit Bart. in l. 3. §. de illo. in fi. per auth. da
 74 natorum. C. de bo. damna. **¶** Secundo operatur, quia si talis accusatus vel deprehensus se occidere voluerit, & non perferat, quia detentus fuit ab hominibus, nihilominus debet puniri, non obstante, qd non perferat, ut in d. l. 3. probatur. §. sic aut. **¶** Tertio operatur, quia efficit intestabilis, vt est text. in l. 2. C. qui test. face. pos. iuxta leg. eius, qui ff. de test. bene facit l. si. post prin. in verbo, velut confessio. ff. de bo. eoru, qui
 76 sibi mor. consci. **¶** Quarto operatur, quia licet alia ficta confessio alicuius non noceat heredi suo. l. eius, qui delatorem. in princ. & ibi not. Bart. ff. de iur. fil. qui tex. ad hoc sing. est, secundum Bal. in l. 2. in vlt. colum. C. de eden. & secundum Imo. in l. qui a latronibus, §. j. ff. de test. tamen hoc fallit, ubi talis confessio resultaret ex eo, qd quis se
 77 occidat, ut supra. **¶** Sed quarto, an in casu illo requiratur sententia, ut habeat locum confiscatio bonorum, vide Bar. in l. fin. ff. de bo. eo. qui mor. sibi consci. & per Cy. in l. 2. C. qui test. facere pos. & Saly. in leg. 1. C. de bo. eo. qui mor. sibi consci. **¶** Secundo quarto, qualiter probent haeredes occisi, quod accusatus se non occidit ob conscientiam criminis videatis plene per Cyn. in d. l. 2. &
 79 ibi Bart. in d. l. si & per Saly. in d. l. 1. **¶** Habetur etiam pro confesso ille, qui de atore suum corruptit, & hoc procedit in causis fiscalibus, per tex. l. eius, qui delatorem. ff. de iur. fil. & etiam in causis criminalibus, ubi non venit imponenda poena sanguinis, & sic

fic, ubi a iure non est permessa transactio. per tex. in l. in omnibus. ff. de preuaricator. & ut talis ficta confessio operet effectum.
 80 **¶** Primo requiritur, qd per pecuniam sit facta corruptio, non si per pactum, gratuitum, quia pacifcendo non intelligitur reus fateri delictum. l. in fisci. ff. de iure fil. l. furti. §. pactus. ff. de infra. nisi in casibus specialibus.
 81 vt not. in l. quoniam. ff. de infam. **¶** Secundo requiritur, quod non fiat iussus iudicis, quia non haberetur pro confesso. l. furti. §. iussu. ff. de infra. **¶** Tertio requiritur, quod transactio ipsa fiat per ipsum accusatum cum corruptione, non si fiat per notarium stipulatum nomine omnium, quorum interest, quia non haberetur pro confesso accusatus, secundum Alb. in l. transigere. C. de transig. sa. **¶** Quarto requiritur quod non sit facta cum protestatione, quod ea facit ut culpabilis, sed pro cuitandis sumptibus & expensis litis, secundum do. Alex. in d. l. transigere. quem sequitur Veronensis in caute. 240.
 84 **¶** Quinto requiritur, quod aliter non constet de innocentia corruptentis, quia si constat de innocentia, illa ficta confessio ipsi non praedudicabit, vt est glo. notabilis in d. l. in omnibus intelligas istud quintum requisitum quando constaret de calumnia accusatoris vera & manifesta, alia si accusator vellet probare, quod non commiserit delictum, de quo accusatur, hoc non sufficeret, ut valeret transactio, vt declarat Alb. in l. transigere. in prin. x. colum. & sequitur Claud. de seife. ibi. an autem operetur confessio, vt non admittatur ad probandum de innocentia. cogitare & videre supra num.
 85 26. **¶** Sexto requiritur, quod sit facta corruptio & transactio in casu non permissa a iure, censetur autem permessa quoad tres effectus, primus est, quia non imponitur poena, quae alia imponitur corruptenti accusatorem iuxta tex. l. imperatoris. ff. de iure fil. Secundus, quia non habet pro confesso tertius, quia si iste alia amplius accusare ex nouo processu posset. l. 3. §. si is. ff. de sepul. vio. iuncta l. qui destitit. ff. ad Turpi. declarat Bart. in l. maritus. §. si negauerit. ff. de adulter. & Iason in d. l. transigere. nume. 2.
 86 **¶** Septimo requiritur quod transactio & corruptio fiant in delicto adhuc committendo, si fiant in delicto omittendo, quia licite potest fieri, quando non est casus, in

quo veniat poena sanguinis, & non habetur pro confesso transigens, ut est gloss. nota. in l. 2. ff. ad Sylle. quam sequitur Cyn. & Iac. in l. l. transigere. supra allegata. & Bal. in pen. colum. alia vero requisita poteritis per uos colligere ex supra dictis in materia fictae confessionis. **¶** Istis uero requisitis concurrentibus, primo operatur, ut ex ea possit quis condemnari, ut declarant docto. in locis sup. allegatis. **¶** Secundo operatur, na dicta ficta confessio infamat. l. quoniam. ff. ne infami. & habetur per docto. in locis sup. pra. allegatis. **¶** Tertio operatur, quia condemnatus non posset appellare, quia haberetur pro confesso & conuicto, ut probatur ex dictis duabus l. in omnibus, & eius, qui delatorem, per ea, quae dicit Nell. in tra. b. a. gonito. in quarta parte pri. temporis. **¶** Habetur etiam pro confesso testis examinatus & deponens falsum, si postea citatus no comparuit & effectus fuerit cotumax ut dicit regia pragma. incip. testem falsum. sed ad hoc ut procedat, plura requiruntur. **¶** Primo, quidem requiritur, quod procedat accusatio uel inquisitio contra testem de falsitate, & si praecesserit accusatio, potest testis ipse ex confessione sua resultante ex cotumacia, coodenari uera poena falsi & ordinaria, secus, si procedit per inquisitionem, quia puniretur poena extraordinaria, secundum formam l. nullum. C. de testi. per gl. ibi & in l. que falsa. ff. eo. tit. & tenet Ange. in auth. de testi. §. & licet. 3. colum. colla. 7. & habetur per Ioan. Pa. in summa, in materia iuramenti. vers. & falsitate. & per Bald. in l. neganda. C. qui accusa. non poss. & sequitur Ioan. de Firmo. in suo aureo repertor. in uerbo, falsi poena. ubi refert se ita obtinuisse in ciuitate sua in primo anno sine doctoratus, & dicit esse notandum ad statuta punientia testes de falso. **¶** Secundo requiritur, quod testis fuerit examinatus in iudicio, & fuerit iuratus, secundum Bal. & Angel. in l. 1. C. de sepul. viola. licet aliter voluerit Bartol. in l. si quis legatum. ff. de fal. contra quem etiam tenet Saly. in d. l. 1. & Lanfrau. in cap. quoniam contra. vers. testes. vers. solet dubitari extra de prob. & Ang. Aret. in lib. malef. in uerbo, falsario. & Bald. in l. iurisiurandi. in fin. C. de testi. licet aliter sit, quando alia de causa dictum testis non ualeat, ut ibi per dictos do

93 doctores. † Tertio requiritur, quod exactis & processu conflet & appareat de falsitate, vel ex facie ipsius depositionis, vel aliter, aliis non procederet id quod dicitur d. prag. per ea, q̄ dicit Bart. in l. Fule. §. qui hoc. ex qui. cau. in po. ca. & in l. diuus. de 94 re iud. † Quarto requiritur, q̄ testes sint examinati coram iudice non coram actuario causa, aliis non punientur de falso, secundum Bar. in l. si quis legatum. ff. de fal. quem sequitur Ang. in l. r. C. de sepul. v. io. 95 † Quinto requiritur, quod testes deposuerint per verbum adfirmatum, & non per verbum, credo, quia non punientur. argumen. l. nam & si sub conditione. §. rumpendo. de iotic. testa. & plene habetur per Tinda. in tracta. de repro. test. in cap. quinqueto in fin. † Sexto requiritur, quod scienter appareat eos dixisse contra veritatem, quia falsum nihil aliud est, quā mutatio veritatis scienter facta, secundum Azo. in summa titul. de fal. allegat. tex. in auth. de instr. cau. in principio, & habetur per Hostien. in summa. extra. de crimi. fal. & plene habetur per Marfil. in rubrica. de fal. in 97 principio. Et ideo si testis ductus iusta credulitate, deponat aliquid affirmando id esse verum, credens esse verum, licet veritas sit in contrarium, non tamen erit falsarius nec punietur de falso, vt habetur per Mar 98 fil. in dicto loco. † Sed contrarium videtur posse dici, quia affirmas p̄ certo id de quo non erat certus, presumitur dolo affirmasse, si postea reperitur contrarium, quia non debet esse facilis ad temerariam assertionem, sed hoc est verum, dummodò tale mendacium sit ei proficuum & vtile, aliis secus. secundum Fely. in cap. si autem. extra de rescrip. prima & secunda columna. & probatur in l. eleganter. §. idem Pomponius. & ibi Bartolus. ff. de dolo. & quis potest mentiri sine dolo secundum Alexan. in l. quid sit falsum. ff. de fal. & Moder. in l. quis sit fugitiuus. §. idem Celsus. ff. de edi. edic. & habetur plene per Marfil. in consil. 77. secundum do libro. † Septimo requiritur, quod dolo se testes dixerint falsum, ut probat text. in dicta prag. & plene per Marfil. in dicta rubrica ff. de fal. † Et ex hoc infert Angel. in authen. de testi. §. licet. secunda colum. quem refert Marfil. ubi supra. q̄ si quis errore ductus deponit contrarium eius, quod

primo deposuit, tunc nullatenus debet puniri. † Octavo requiritur, q̄ nō sit homo rusticus, simplex, grossus, parum oculatus, nō ingeniosus, quia nō punietur de falso. secundum Marfil. in d. consil. 77. secundo 102 lib. † Nōdō requiritur, quod falsitas commissa per testes, alteri nocent, vel possit nocere. secundum gl. & doctor. in leg. diuus Adrianus. ff. de fal. & gl. in cap. quanto. in gl. pen. extra. de iur. iur. & Bar. & Imol. in l. is, qui in omnibus. ff. de fal. & Angel. de Aret. in lib. male. in verbo, falsarius. secunda colum. & Alexan. consil. 70. numero. 1. in primo lib. & Sal. & doct. in l. diuus. C. de fal. & Marfil. in consil. tertio, secundo lib. numero. 17. cum sequen. & in consil. 120. numero. 24. secundo lib. & firmat Marfil. consil. 70. numero. 13. cum sequen. & Socin. consil. 104. 1. lib. & consil. 121. colum. 9. primo libro. & consil. 103. eo. primo lib. distinguit, an falsitas est commissa in aliquo actu habente suā essentiam & formam in genere suo, & nisi fuisset detecta falsitas, nocuisset vel ad plenam probationem, vel ad aliquā præsumptionem, & tunc talis falsitas venit punienda, & ita intelligit text. in l. diuus. C. de fal. aut committitur falsitas an aliquo actu per scriptura, vel attestatione, & deficiunt in forma, circa substantialia, & tunc dicit, q̄ magis cōmuni opinio est in l. si quis legatum. ff. de fal. quod talis falsitas non punietur, aut dictum testis est falsum, tamen id quod deponit testis, siue esset verum siue falsum, non poterat aliquod præiudicium generare, & talis falsitas non nocet. adde Gramma. in decisio. 2. numero. 28. & decisio. 27. numero. 5. & si dictum testis est nullum, licet docto. dicant testem non puniri de falso, intelligitur id de pœna ordinaria, non aut de pœna extraordinaria, ut plene per Marfil. in l. v. §. præterea. ff. de sicar. num. 2. 9. 103 † Decimo requiritur, quod testes deposuerint falsum in articulis causæ productis ab una partium eos producente, & de eo quod continetur in ipsis articulis, ut puniantur pœna ordinaria, secus si deposuerint extra articulos, quia tunc extraordinarie punientur, ut late habetur per Grammat. in 104 decisio. 27. numero. 3. cum sequen. † Undecimo requiritur, quod testes deponant super eo falsum, in quo consistit substantia negotij, propter quod principaliter examinātur

tur, secus si super alijs. quia eo casu si meriantur, non ex hoc dicuntur falsum deposuisse, nec de falso poterunt puniri, sed extra ordinem arbitrio iudicis punietur, ut voluit Iaco. Butri. in l. Lucius. ff. de infanti. & idem ibi tenet Angel. in 2. colu. & sequi. Angel. in consil. 194. incip. visis processibus secunda col. & plenissime per Gramma. in decisio. 43. incipien. Lucianus de Satis, vide Marfil. in l. 1. §. præterea. num. 31. 105 ff. de sicar. † Duodecimo requiritur, quod non sit falsitas, q̄ resultat ex dictis testium utriusque partis deponentium contraria inter se, quin hæc non dicitur falsitas, sed potius repugnantia, & nemo ipsorum de falso punietur, ut sequitur latissime Gram. 106 in decisio. 60. per totum. † Decimotertio requiritur, quod citentur cum insertione earum depositionem, quæ prætendunt falsæ. ut dicitur text. in d. pragma. testem falsi. 107 † Decimoquarto requiritur, quod in ultimo preemtorio citationis non appareat aliquem comparuisse ad eos testes excusatum, ut habetur in d. prag. testem falsum 108 Decimoquinto requiritur, quod testis habitus pro confesso, uirtute contumacie fateatur id, quod deposuit in iudicio; & nō negetur id dixisse, alijs si diceret aliter dixisse, quā sit scriptum, non punietur de falso uirtute dicitæ confessionis. secundum Bartol. in l. si quis legatum. pe. q. ff. de fal. & Specul. in titu. de test. §. 1. uer. quid si testis Feli. in cap. ad audientiam de præscrip. Abba. in cap. cum causam. de testa. & in cap. cum autem. eo. titu. & idem tenet Spec. in titu. de test. §. 1. uer. pone, ecce iudex. & in titu. de instr. edic. §. restat uerbi. sed quid si unus & Grammat. consil. 30. numero. 11. & consilio 47. in princ. & Thom. Ferr. in cauela 26. 10 † Decimosexto requiritur, quod dicta confessio non sit reprobata contrarijs probationib. per ea, quæ dixi supra in undecimo requisito. † Decimosextimo requiritur, quod contumacia ritē. & rectē, p̄cesse ritē, per ea quæ dixi supra in materia fidei confessionis per statutū in decimotertio 111 requisito. † Viso postremo de requisitis, sequitur videre de effectibus, & primo operatur condemnatio nem ipsius ad penā falsi 112 si, ut dicitur text. in dicta pragma. † Secundo operatur, quia dictum ipseus h̄t pro nō dicto, ut not. in leg. 1. & ibi Cyn. C. qui ac-

cusa. non po. & per Salice. in l. idamus. C. de falsi. esset modò uidentum do multis alijs effectibus, & aliquibus varijs in materia sed quia lata est materia & clara, me remitto ad doctores in locis suis ordinarijs, esset etiam uidentum de pluribus alijs casibus in quibus per leges communes ex cōtumacia & alijs modis resultat ficta confessio, sed quia reperio me impeditum alijs negotijs relinquenda hoc tempore censeo.

QUARTA PARS principalis.

POENIS DEBITIS seriantur. Rubri.

SVMMA RIVM.

- 1 *Condemnari debent inquisiti, si confessi uel cōmissi uidebuntur, num. 102.*
- 2 *Pœna an & quando possit minui.*
- 3 *Pœna ordinaria non potest imponi, ubi non est seruatus ordo in procedendo.*
- 4 *Condemnando ad mortem debet dari facultas ut possit confiteri de peccatis suis.*
- 5 *Sententia condemnatoria ad mortem naturalē an statim possit exequi. Appellatio in criminalibus, an, & quando executionem retardet.*
- 7 *Sententia condemnatoria ad mortem, ex quibus differatur.*
- 8 *Pœna capitalis, quæ intelligatur.*
- 9 *Congregans armatos, an puniatur de portatione armorum, & de congregatione.*
- 10 *Seatum puniens uulnerantem, an comprehendat insequentem, & seipsum casu aliquo uulnerantem.*
- 11 *Condemnatum iniuste etiam clerici possunt eripere de manibus familie.*
- 12 *Sententia est seruanda cum traditate, & non precipitante.*
- 13 *Iudex propter nimiam seuitiam potest iurisdictione priuari.*
- 14 *Aboluerit sanctius est, quā condemnare.*
- 15 *Punitus per unum iudicem non potest per alium puniri.*
- 16 *Vulneratus potest agere ad interesse contra uulnerantem, & pro iniuria, licet uulneratus fuerit semel punitus.*
- 17 *Minor non punitur pœna ordinaria.*
- 18 *Ministrum iustitiæ si non habet iudex, potest eo*

- gere vilem aliquam personam, ut illud officium faciat.
- 19 Potest quis per sententiam condemnari, ut carnis fex sit.
- 20 Servus prius potest capi & cogi, ut faciat officium carnificis.
- 21 Minister iustitiae ut quis sit, potest condonari pena mortis.
- 22 Defendens si excessit modum in se defendendo, quomodo puniatur.
- 23 Fideiussores dantes inimicis de non offendendo si se offendunt, an teneantur ad penam fideiussionis & ordinariam delicti.
- 24 Haeres fideiussor de non offendendo, an teneatur ad penam.
- 25 Pena mitiori debet plebri delinquens magno dolore.
- 26 Pena mortis nullus debet plebri in casu incertitudinis.
- 27 Pater occidens filium committentem unam de causis ingratiudinis, non puniatur pena mortis.
- 28 Pena mortis non habet locum, nisi ubi concurrat dolor.
- 29 Pena alteratur in plus vel minus secundum qualitatem personarum. nu. 30.
- 30 Homicidium casuale quomodo puniatur.
- 31 Animus occidendi non praesumitur in percutiente baculo.
- 32 Percussio lapide facta, qualiter puniatur.
- 33 Homicidium commissum manu nuda, qualiter puniatur.
- 34 Pena minoratur propter multitudinem delinquentium.
- 35 Qua pena puniantur, qui armati ab aliquo quid exigunt.
- 36 Percutiens homo ensis non puniatur pena mortis.
- 37 Percutiens bastonem, qualiter puniatur.
- 38 Pena infamiae imposita per statutum, alteratur in plus infamiae.
- 39 Penarum duplicatio, non habet locum in amputatione manus.
- 40 Penarum duplicatio, quae habet locum in offendente officialem regium, non habet locum, si offendatur officialis non commorans in curia regis.
- 41 Vulnerans non letaliter, quando possit ad penam pecuniariam damnari.
- 42 Penae solutio facta per unum, non liberat verum delinquentem.
- 43 Puniri an quis possit de delicto alibi commissio.
- 44 Probatio dubia in absolucendo prodest.
- 45 Pena relegationem quae sunt.
- 46 Pena mortis naturalis quando intelligatur imposita.
- 47 Pena capitalis quando intelligatur imposita.
- 48 Punitus per ecclesiasticum, an possit puniri per secularem. nu. 107.
- 49 Projiciens lapidem de nocte, an puniatur pena mortis, si quem occiderit.
- 50 Blasphemans coram iudice pro tribunali sedente, potest pecuniarie puniri.
- 51 Pena consuetas & non insolitas debet imponi. nu. 89.
- 52 Sententia an possit ferri pro absente liquidata causa.
- 53 Sententia in criminalibus, quando transeat in rem iudicatam.
- 54 Sententia in criminalibus potest ferri, etiam absente accusatore.
- 55 Sententia lata per iudices ecclesiasticos, an debeas per iudices seculares statim executioni demandari.
- 56 Sententia super infamia in una causa, nocet in alia.
- 57 Pena mitior imponitur, ubi quis condemnatur ex praesumptionibus.
- 58 Pena arbitraria imponitur, ubi non reperitur statuta.
- 59 Pena pecuniaria in quibus, & quando sit maior corporali.
- 60 Qua pena puniatur illi, qui ligant homines ne cognoscant uxores suas.
- 61 Abortum ut aliqua faciat, qui dederit poculum qualiter puniatur.
- 62 Pena, qua puniatur, qui dat medicamentum mulieri ad eam ingravidandum, sed illa moritur.
- 63 Abortum medicamentis faciens mulier, qua pena puniatur.
- 64 Mulier, quae accepit medicamentum ne conciperet qua pena puniatur.
- 65 Pena, qua puniatur ille, qui aliquem vixantem cum fratre suo superueniens forte occidit.
- 66 Sententia capitalis quando possit exequi penitentia dilatione.
- 67 Frater sciens tractatum de occidendo fratre, si non reuelat, qualiter puniatur.
- 68 Auxiliator qua pena puniatur, & an puniatur etiam pena pacis ruptae inter offensum, & offendentem. nu. 71.
- 69 Fur debet condemnari ad restitutionem rei.
- 70 Appellari an tertio liceat in criminalibus.
- 71 Accusatio non continens tempus, an conuicta

- 72 Fur si probatur in processu.
- 73 Sententia absolutoria potest ferri diebus feriatis. & quid de condemnatoria. nu. 76.
- 74 Absolutionis reorum forma.
- 75 Executio sententiae capitalis est facienda in locis publicis.
- 76 Mortuus an possit suspendi.
- 77 Anatomia ut fieri possit, an iudex possit tradere cadaver suspendi.
- 78 Eiscus an possit appellare. nu. 83, 84.
- 79 Citatio an fiat ad sententiam audiendam in criminalibus.
- 80 Sententia potest ferri, etiam nulla parte instite in criminalibus.
- 81 Assessor non potest in criminalibus absente iudice sententiam dicere.
- 82 Sententia in criminalibus debet continere causam.
- 83 Executio sententiae per quem debeat fieri deserta appellatione.
- 84 Executio sententiae capitalis non est facienda in diebus feriatis.

I V D E X.

Formato tandem processu, auditoque reo inquisito in iure & in facto, ut supra dictum est, receptisque defensionibus ipsius, ac omnibus seruatis, ut particulariter demonstrauimus, uiso insuper per iudices processu, et oque bene & fideliter percunctato in omnibus partibus tam facti intentionem concernentibus, quam reorum inquisitorum (tenetur enim & puniatur iudex, si omisit punire criminolose, uel si puniuit, ut l. 3. in fi. C. ne san. bap. reite.) debet iudex sua sententia condemnare reos inquisitos ad poenas a iure statutas, si confessi uel eorum uicti uidebuntur. Et licet ex causa iudicibus permittitur reperiri, ut possint minorare penam a legibus statutam, id tamen procedere sciendum est in casibus, in quibus ex officio proceditur, secus autem quando ad querelam proceditur, secundum Hosti. in c. in Archiepiscopatu; de raptor. que refert & sequitur Bal. in marg. in uerbo, poena. in l. colum. uer. poena legalis, & sequitur Marf. in sua pra. cri. in §. constante. numero. 84. quod intelligendum puro, quando causa, ex qua iudex uult minorare

poenam, non est approbata a iure, ut ex eis possit & debeat minorari poena, alias cogitur etiam, quando proceditur ad querelam, minorare, uideat Marf. in l. r. §. diuus Adrianus. ff. de sicar. in princip. ubi plura. & quando recedit a poena ordinaria, an debeat inserti causa in sententia, quare ab ea recedat, uideat Ang. de malef. in uerbo, quas si non soluerit. Et est aduertendum per iudices, ut sit seruatus ordo in procedendo contra delinquentes, quia si contrarium facientes grauerint reos inquisitos, non poterunt poena ordinaria ipsos condemnare, sed poena extraordinaria & mitiori, secundum Bal. in marg. in uerbo, poena. in ult. colum. in uerbo, poena ordinaria. & sequitur simpliciter Marf. in d. §. constante numero. 100. quod est intelligendum regulariter, secus in certis casibus, in quibus ordo est ordinem non seruare, ut alias dixi. Et si sententia condemnatoria ad mortem erit proferenda per iudices, debent seruari ea, quae posuit & docuit Marf. in sua pra. cri. in §. quonia, nu. 51. ut pridie quam sententia feratur, reo condemnando ad mortem, indicetur quod se bene disponat, & confiteatur peccata sua uiris religiosis, ab ipsis confortetur ad patientiam. eo autem sic facto, postmodum que eo ducto ad tribunal iustitiae, iudice pro tribunali sedente, debet proferri sententia condemnatoria, ea autem lecta statim tradendus reus est carnicis ad ipsam executionem, atque executione facta facienda est relatio in acta. Nec mireris, quod dixi, statim esse executionem sententiae capitalem, quia licet sic difficultas in puncto iuris nunquid non expectatis decem diebus, intra quos potest appellari, sit exequenda sententia, quando non est appellatum per ipsum condemnatum, uel alium eius nomine, in quo puncto Guliel. de Cu. Pet. & Bal. in l. addictos. C. de episc. audien. tenuerunt, quod potest, & idem uideatur tenere Bar. in l. non tantum ff. de appe. & Dyn. in dictis locis allegatis. Ioan. de Ana. in d. l. non tantum. idem Bar. in l. qui ultimo. in fin. ff. de pen. tenet contrarium & Imol. in d. l. non tantum. & hanc partem negatiuam sequuntur nonnulli: tamen ut haec secunda opinio sit uerior, de consuetudine seruatur contrarium, quia etiam ante decem dies, quando pro parte

te condemnati non est appellatum, ducitur ipse ad supplicium, & pro hac parte est bon. tex. in dicta l. addictos. & quod ita feruetur de consuetudine, uidetur tenere Alber. de Rosa. in l. 1. de excep. rei. in Pau. Caf. in d. l. addictos. & furmat Angel. de Aret. in lib. malef. in uerbo, & ibi caput à spatulis ampute. 4. colu. † Si uero reus condemnatus appellauerit, quum sit conuictus & confessus, non obstante appellatione interposita debet sententia exequi ut per doct. communiter in l. obseruare. C. quorum appellatio nō recip. si uero sit solum conuictus uel cōfessus, tunc si sumus in criminibus enormibus & grauioribus nōn admittitur appellatio, ut habetur per glo. in d. l. obseruare, in uerbo, propria, & traditur in l. constitutiones. ff. de appella. & ibi per Barthe. Alber. & Angel. in penul. colum. uers. 2. non auditur. & in l. 1. C. de rap. uirgi. ubi per Marsil. & per Spec. in tit. de appel. §. in quibus. & Carre. in d. l. obseruare. in prin. nu. 36. si uero ubi est confessus & condemnatus, appellari, in appellatione allegandus est, uel error confessionis, uel alia iusta causa, que possit infringere confessionem, & tunc admittitur appellatio. si uero nō allegatur error, uel alia iusta causa, sed simpliciter sit appellatio, tunc si per iudicem appellatio non est inhibita, potest appellatione non obstante exequi sententia. secundum Ioan. And. in c. Romana. §. sin aurem. de appella. in 6. in glof. & in nouella Archid. & Domi. de sanc. Gemin. Imo. in l. constitutiones. ff. de appella. & in l. creditor. §. iustus. ff. cod. tit. Imo. & do. Abb. in c. eum. speciali. §. porro. de appella. & ibidem Philipp. Franc. in secunda. col. in 2. conclusionem. Bal. in l. addi. 7. Spec. in tit. de appella. † I N Q V I. Num quid sit dire aliquem casum in iure, quo possit differri sententia cōdemnatoria ad mortem? I V D E X. Plene habetur de hoc per Marsil. in sua praxi. crim. in. §. opportunitate. per totum. ubi plures casus enumerat, 8. quos uide per eum. † Et aduertendum est per iudices, ut quoties uoluerint cōdenare aliquem ad pœnam ultimi supplicij, nū quā dicant in sententia, quod condemnare eum ad pœnā capitalē, quia nō intelligeretur de pœna mortis naturalis, sed civilis, sed debet concludere ita & qualiter, quod

anima eius separetur à corpore ut habetur p Marsil. in d. §. opportunitate. nu. 39. FIS. Quod si aliquis congregare armatos, an possit condemnari ad pœnam portationis armorū, & de cōgregatione armorū. † I V. Dicas quod de utroque puniri nō potest quia ista duo tēdūt ad eundem finem & effectum. secundum Barto. in l. 1. ff. ad leg. Iul. de ui pub. & in l. quoniam cod. tit. ubi dicit de multoties hoc practicasse. ac p eo facit glo. nō t. in l. qui de crimine C. de accus. et dicta per Bal. in l. aduersus in fine. 10 C. de fur. † I S. An statutum puniens uulneratum, comprehendat insequētem, quia cadendo seipsum uulnerauit. † I V D. Dicas quod non debet puniri tanquam uulnerans, sed solum ut feri faciens uulnus. secundum Bart. in l. gemina arbor. in 2. col. ff. arborum furtim casarum. pro quo uide Bald. in l. de perioribus. C. ad leg. Aquil. & in l. tertia. ff. de iureiuran. in §. 1. Bald. in l. qua actione. §. Celsus. ff. ad leg. Aquil. 11 Aduertant insuper iudices, quod iustē cōdenēt rerum. quia aliās etiam clerici licitē possent eum eripere de manibus familiarē secundum Alexan. in consil. 144. incipien. post reditum primum. & per Alber. de Rosa. in l. addictos. C. de episcop. audie. & Marsil. in praxi crimin. §. attingam. nu. 12. 4. 1. † Oportet. n. cūcta rimari, & nō est sestinandum ad sententiam condemnatoriā cōtrariū enim facientibus sepius uana & frustratoria pœnitētia est comes: quare attendi debet id quod habetur in c. iudicantem. 30. q. 5. & in c. graue. 3. q. 9. ubi dicit rex. quod fructus diuinus est iustitiam sepius recenseri. præcipitata enim uoluntas iudicis est nouerca iustitiae. secundū Car. di. per illum tex. in cleme. pastoralis. §. rerum. in princip. inherendum est enim potius tarditati, ut euitetur omne periculum 13 animæ & corporis. † Et esto memor, quādo eris iudex, ut non procedas nimium seueriter in casibus criminalibus. propter misericordiam enim seueritiam poterit iurisdictione priuari: ad quod facit illud, quod Theodosius Honorio filio præcepit, sis pius impiis, nam cum uincamur in omni munere, sola Deum æquat clemētia nobis. asperitas enim & seueritas apud quālibet prudentem damnatur, & quod tibi fieri nō uelis, alteri ne feceris: sis etiā memor, quod homo

homo est factura & creatura Dei, non autem hominis, consideres etiam lector amatissime, omnem hominem esse mendacē, & septies in die cadere iustum, & melius esse peccare in pietate, quam in seueritate, ut dicit text. in capito. allegantur. 36. q. 7. 14 † Nec putes, amantissime lector, uile esse absoluerē reos, & magnificentius aliquid condemnare. inquit enim Pau. de Cast. in consil. 197. incip. uisa condemnatione in ultimi. uerbis. quod maiorem honorem consequitur quis absoluerē, quam condemnādo, pro quo faciunt dicta de Pet. Anchara. in consil. 23. incip. uisa inquisitione. ubi inuehitur in iudices maleficiorum, qui anhelant ad condemnationem, & dicit Bald. in consil. 403. incip. quidam fuit, in 3. uolu. quod iustius peccatur in absoluerē, quam in condemnando. allegat. litem Me la. §. si plures. ff. ad leg. Aquil. & idem dixit do. Philip. Dec. in consil. 175. inci. in causa falsitatis. ult. column. & ideo quando eris iudex maleficiorum, nō semper seueriter procedas ad condemnationem mortis naturalis, sed cum quodam temperamento studeas uita corrigere, & nolle mortē peccatoris, sed ut conuertatur & uiuat; iuxta dominicum dictum, ut late docet Marsil. in 15 sua praxi. crimi. in §. occurrūt in fine † Et aduertas, quod si de condēnaueris aliquē, qui poterat pluribus pœnis cōdemnari ex pluribus egibus, ad mitiorem & mediocrem pœnam, non poterit alius iudex, qui forte potest etiam ipse de delinquente illo cognoscere, condemnare ad aliam pœnam maiorem, uel minorē pro eodem delicto ut late habetur per Boer in decisio. 289. in 16 2. parte. per totam. † Vnum tamen scias, quod ibidem Boer. dicit in si. si aliquis pro uulnerē illato sit punitus per iudicem, ac deinde tribus annis elapsis uulneratus uelit agere pro iniuria sibi illata, & ad interrefle, quod possit agere, ut ibi per eū. † Aduertas insuper quod minor delinques non puniuntur pœna ordinaria, sed mitiori, ut habetur in l. 1. §. impuberes. ff. ad Syllē. & in l. excipiantur. ff. eo. tit. & in l. de minore. in principio. ff. ad quest. & in c. 1. & secundo delict. puero. & tenetur de necessitate iudex in eo minorare pœnam; adeo non est arbitrarium, ut tenuit Bald. Salic. & Pau. de Cast. in l. & si seuerior. C. ex qui. cau. in fa.

irrog. Salic. & Pau. de Cast. in l. 1. C. si ad uer. delict. & Alexander de Imol. in d. l. & si seuerior. & ideo aduertas, ne erres, ut ad longum congerit Grammat. in decisio. 23 18 incip. dum fuisset mihi. † Scias etiam charissime lector, licet inordinate procedam, quod si contigerit iudicem uelle procedere ad executionem sententiæ capitalis, & non habuerit ministrum, qui faciat dictā executionem, potest capere aliquem quē uisum fuerit, eumque cogere, ut faciat officium carnificis, dum modo sit uilis persona. secundum Barto. in l. si. si. ff. de pigno. actio. ubi plus uoluit, quod potest capere boues, quo facilius adigat hominem: uel equum, & sequitur Marsil. in l. 1. ff. de questio. numero decimo octauo plenē per Par. de Pur. in libro syndica. in uerbo, marginolus. † Vbi plus dicit, quod si iudex habet plures carceratos, inter quos est unus qui potest cōdemnari ad opus publicum, uel in perpetuum, is potest condemnari, ut exerceat officium carnificis ad tempus, uel in perpetuum, prout erit qualitas delicti. secundum Bart. in l. 2. ff. de pu. iudi. & 20 post eum Angel. † Item ibi dicit, quod et potest capere iudex seruum hominis priuati, & exequi facere sententiam capitalē. 21 Item ibidem dicit, quod potest facere gratiam reo morituro, dummodo exerceat officium carnificis & manuoliti. 22 † Item est aduertendum à iudice circa pœnarum impositionem & condemnationē quod si aliquis ex proposito & deliberate excesserit modum in se defendendo, & ceciderit aliquem, non potest iudex eum punire pro toto, sed pro illo excessu tantum secundum Bald. in l. uim. ff. de iusti. & iure. ultima col. & sequitur Pet. de Ancera. in Cle. prima. de homi. ubi dicit, quod licet gl. c. significasti. cl. 2. & glo. 249. in summa, teneat, quod si quis se defendendo excesserit modum, & non ex proposito, non punitur de tali excessu. tamen secundum Pet. de Ancha. etiam si ex proposito excedat modum, & sic dolose, punitur nō pro toto tamen, sed pro excessu. & Alexan. sequitur & refert in cōsilio. 140. aliās 283. in secundo uolum. in ultimi. colum. & allegat hoc uoluisse Salic. in l. Gracchus in ultimi. col. C. de adul. & Pet. Philip. Cor. in consil. 104. incip. pro deci. in sin. pri. libr. & no-

visum per Marf. in practi. cri. §. quoniam. nu. 92. & in l. i. nu. 40. ff. ad l. Cor. de fcar. vide tamen Iacob. de Nouel. in praxi defen. fo. 15. nu. 23. vbi videtur innuere contrarium. ¶ FIS. Quod si aliquis occidit aliquem cum quo erat data fideiussio de viuendo pacifice, & de non offendendo an possit exigi pœna fideiussionis, & pœna corporalis? ¶ IVD. Hanc questionem posuit Marf. in consi. nono. in vers. capio modò tertium. vlti. col. vbi finaliter dicit, quod potest exigi pœna fideiussionis à promittente, vel eius hæredibus, & pœna corporalis, vt ibi. & an quando facta est offensio ex noua causa, committatur pœna, nec ne; ibidem, quod nõ in pace, fallit. in treuga, & quando propriè dicatur rupta fideiussio de non offendendo, vide Marf. in con. 21. vide Bar. in questionib. suis. in prima quæst. ¶ Et an pœna fideiussionis de non offendendo, si est commissã, possit exequi contra hæredes fideiussorum, vide optimã doctrinã Ange. Aret. in tit. de fidei. §. fideiussor. ¶ Item est aduertendum circa impositionem pœnarum, an aliquis deliquerit magno dolore motus, quia tunc nõ debet imponi pœna ordinaria delicti, sed maior, ut est tex. in l. si. adulterium cum incestu. §. imperatores. ff. de adulter. & firmat Ange. de Aret. in libro maleficio. in verbo. & dictus Titius se defendendo. vers. aduertat. & Fran. de Aret. in consi. 165. incip. sicut in vlti. col. plene per Marf. in l. i. ff. de fcar. num. 58. ¶ Item est aduertendum, quod in casu incertitudinis: videlicet, quando homicidium est certum, sed homicida incertus; ut puta, quia plures fuerunt in rixa, & vulneratus non habet nisi vnicum vulnus: uel minima vulnera & pauca, quàm fuerunt rixantes; nemo ipso rum rixantium debet puniri pœna mortis secundum glo. in litem Mela. §. sed si feruum plures. ff. ad legem Aquil. & latissimè per Marf. in d. l. prima. num. 71. in 16. li. 27. mi. ¶ Item non imponitur pœna mortis pro homicidio commissò per patrem in filium; qui commisit vnam de causis in ingratiitudinis contra eum. secundum Bart. in l. diuus. ff. ad l. Pompe. de patri. & sequitur Marf. in l. i. num. 100. ff. de fcar. ¶ Itē est aduertendum, quod vbiunque per statum imponitur pœna mortis, semper re-

quiritur, quod concurrat dolus, vt probatur in l. qui ædes, & in l. si. fortui to. ff. de iur. cen. rui. & na. à contrario sensu, & habetur per Bal. in l. data opera. 4. col. C. qui accuset non po. & in l. quicunque. 5. col. C. de ser. fugi. late per Marf. in d. l. i. num. 1. §. præterea. vide Dec. consi. nono primo uolum. Cepol. consilio. 30. & 31. Marf. in l. de minore. ff. de quæstio. nu. 39. Angel. in lib. malef. in uerbo, scienter & dolose. Bald. in l. 9. num. quinto. ff. de legi. Angel. in l. in actionibus. §. primo. ff. de in litem iur. & in consi. 288. incip. uiso themate. Bartho. Capol. in consi. 34. Bald. in l. quicunque. C. de ser. fu. quinta col. Raph. Cur. consi. 134. in fine. Gram. consi. 68. & in uoto. 21. & in decisio. quinta, numero. 29. & in dictis locis habetur, an lata culpa æqui pareat dolo, & per Marf. in l. in lege cornelia. ff. de fcar. ¶ Considerandum etiam erit à iudicibus circa impositionē pœnarum, ut inspiciatur qualitas personarum, in quibus committitur delictum, quia alterat pœna in plus & in minus scdm qualitatem personarum. sic qui occidit infantē punitur maiori pœna, quàm qui occidit uirum perfectè ætatis, secundum Sal. in l. pe. C. de fcar. ¶ Item magis punitur qui occidit clericum, quàm qui laicum secundum glo. in c. sicut qui. 17. q. 4. Item magis punitur homicidium recens, quàm antiquum ut est tex. & glo. in l. si. diuino. C. de par. Item magis punitur, qui occidit seruum, quàm qui liberum, quia tenetur ad interesse domino serui, & tenetur de fcar. & qui occidit liberum, tenetur solum de fcar. de quo per Specula. in tit. de iniur. & damno 31. dat. §. secundo. & sic de singulari. ¶ Item considerari debet, casualiter ne, an data opera delictum sit commissum, quia primo casu debet minorari pœna. 2. non secundum Bar. & Docto. in l. diuus. ff. de fcar. & Bar. in l. si quis seruo. C. de furt. cum similibus. 32. ¶ Item est considerandum instrumentum, quo facta est percussio, nam percussus baculo nõ tenetur de vulnere lætali; quia nõ presumitur habuisse animum occidendi, ut inquit Bald. in proce. digestorum. 3. col. id tamen non habet locum, si percussio facta sit in capite, secū Angelum. in l. §. sed si claua. ff. de fcar. que refert & sequitur Felin. in cap. significasti. extra de homici.

mi. & Bartolus in l. prima. §. diuus. C. de emen. seruo. Angel. in tracta. malefic. in uerbo. 33. bo scienter & dolose. ¶ Item si percussio sit facta lapide, licet mors sequitur, minor pœna; imponitur, ut l. omne delictum. §. si quis commilitonem. ff. de re iudicata. ¶ Licet occidens aliquem manu vacua, puniatur ita, ac si armis percussisset. qua actione. §. i. ff. ad legem Aquilia. & ibi Bald. & idem in capitulo primo. §. iniuria vltim. 35. col. de pa. iur. fi. ¶ Scias etiam, quod propter multitudinem delinquentium non imponitur pœna mortis, vt puta, si plures occiderunt unum, secundum Angelum in l. penulti. de fcar. & Aug. de Ari. in addi. Angel. in uerbo & dictus Titius. & Alber. in l. quoniam multa. C. ad l. Iul. de vi pu. & Affli. in constitu. terminum uita. uers. 13. fallit. sed Grammat. in consi. 4. tenet, quod si deliberato consilio, & ad hoc conadunati occiderunt, omnes debent puniri de occiso. ¶ Scias ulterius, quod si aliqui uenerint ad me armati perentes aliquid a me, ad quod non tenebar, & ego perterritus cesserim eorum uoluntati, licet arma non extraxerint, nec mouerint, tenentur tamen pœna portationis armorum, & de ui publica. per tex. in l. 3. §. qui armati. ff. de ui & ui arma. & firmat in ppijs terminis Affli. in consi. intentionis in 11. & vltima questione. in 2. nota. Et quod teneatur de ui publica, qui in aliquem insuluit & aliquid a me extorqueat uel armis offendat, licet sit solus, teneantur glo. in cõst. si quis aliquem. ubi forte latius dicam, & ibi Iser. in fi. & ibi Affli. & Iser. in §. consi. intentionis col. 11. & Io. And. in rubr. de homi. & Grammat. consi. 43. & licet aliqui satis inhonestè, (tenentes opinio. contrariam) reprehendant Gram. cum uix mereantur corrigiam calcamentorum ei soluere. contineatur multos citare pro contraria opinio. quod uidelicet pœna de ui publica non habeat locum, nisi coactis hominibus uis facta sit per l. si criminis. C. ad l. Iul. de ui pu. nihilominus, distinguendū est, quod aut unus solus cum armis appensate ferat (ut ita loquar appostate) aliquem insuluit, & offendat, unde timorè incutiat, & a me aliquid si extorqueat, & procedit de plano opinio prædicta tantorum sapientum regni iudicio roborata, aut non appē-

late, & appostate, & tūc dato quod percussit cum baculo non tenetur de ui publica; & ita loquuntur Doctores tenentes contrarium. ¶ Item percutiens manipulo enfis, cū poterat esse percussus, etiam, si ex tali percussione sequatur mors, nõ debet puniri pœna mortis, quia uidetur non habuisse animum occidendi, ut probat tex. & ibi omnes scribentes. in l. eum qui. C. de fcar. & dixit Ang. de Aret. in lib. male. in uerbo, scienter. penul. uer. & Soc. in consilio. 178. incip. primo aspectu. nisi percussisset in capite. secundum Angel. ubi supra. uide Bartho. Cræpo. in consi. 36. & Gramma. in uoto vigesimo tertio, numero decimo cum seq. 38. ¶ Et si fiat percussio bastono, & non sequatur vulnus, licet Bart. de Cap. dixerit, quod est pœna uiginti ducatorum curia, & decē parti, tamen Affli. in consi. si quis aliquem in 2. gl. dicit, quod ipse arbitrari punietur consideratis qualitatibus persone, loci, & temporis. & Gramma. in uoto 15. dicit, quod si fiat percussio cõgregatis hominibus, uel excogitato insultu, est pœna de portationis. & uide decisio. sac. regij consilij eiusdem Grammat. num. 17. per totum. 39. ¶ Item est aduertendum, quod si ex forma legis uel statuti alicui imponitur pœna infamie, qui est ex alio delicto infamias debet per iudicem pœna alterari; & imponi alia. per tex. singu. in l. nouerint. C. ut in iurta certum tempus. & ibi Angel. allegat illum textum pro sing. & Lud. in l. si uerò. §. de uiro. ff. solu. matrimo. & Anto. Corfe. 40. in singu. suis. in uerbo, pœna. ¶ Item est sciendum, quod stante statuto, quod offendens officiales regios puniatur duplicata pœna, non habet locum in amputatione manus secundum Bal. in l. i. C. de sen. quæ pro eo, quod interest. in vltima colum. & sequitur Affli. in consi. si quis aliquem. in 41. decima questione. Qui in imò pœnæ duplicatio, quæ habet locum in iniurante officiali regio per constitutu. ea, quæ ad decus, non habet locum officiali non cõmorante in curia regis secundum Affli. in d. con. 42. si. si quis aliquem in 10. q. ¶ Est etiam notandum, quod vulnerans aliquem, si vulnus non debilitauit aliquod membrum, nec est lætale, & ipse vulnerans est homo bonæ conditionis, uita, & fame, etiam si vulneratus non uelit pacem facere, potest per iudicem

sententiā definitiuam condemnare vulnens ad poenam pecuniariam, & non potest offensus conqueri. secundum Afflict. in d. conli. si quis aliquem. 2. nota. in 5. requisit. 43. ¶ Est ulterius aduertendum, quod solutio poenae facta per aliquem de aliquo delicto, de quo erat innocens, cum propter tormenta confessus se commississe illud delictum condemnatus esset, non liberat uerum in delinquentem. quia ille quandoque repertus debet puniri. l. qui seruū quoque. ff. de inter. actio. & not. Ange. & Imo. in l. quot. §. ff. fol. matrimonio. & firmat Angelus in uerbo malef. in uerbo, Andream auxiliatorem. tertia colum. in principio.

44. ¶ F I S C V S. An quis possit puniri hic de delicto alibi commissio? ¶ IVD. In hoc passu Bart. in l. si cui. §. ff. de accusatio. dicit, quod non nisi sit ciuis, uerum tamen est quod delicta alibi commissi, aggregat delicta hic commissi: quam opinionem tenet Salic. in l. seruos. C. ad legem Iul. de u. pu. nu. 5. in fine, & sequitur Angel. de Arc. in l. malef. in uerbo, existens Florentiae. in prin. Angel. in d. l. si cui. §. ff. dicit, si quis aliquis unū furtum ualde leue commisit, alibi uero plura, quod potest hic puniri, & furea suspendi, & dicit ita seruari de consuetudine, & haec opinio firmat Bal. in l. si. de iurisd. om. iu. nu. 3. Augu. in addi. ad Aug. in loco, de quo supra, dicit hanc opinionem esse rigorosam, & quod si ipse esset iudex, non seruaret eam. contrarium tenet Alber. de Rosa. in dicta l. si cui §. si. limitat tamen, nisi esset uagabundus, uide Aug. in uerbo, & uestem caelestem abstulit 3. col. & ibi Aug. & quod de delicto alibi commissio non possit quis puniri, nisi sit ciuis, uel nisi sit uagabundus, consuluit Angel. in consilio. 27. incipien. quidā Victor de castro Sicardi & an iudex originis seu domicilij possit inquirere de delicto alibi commissio per subditū suū iurisdictionis Marfil. in practica cri. §. constante. numero 99. refert opiniones, tandem uerō concludit magis communem opinionem esse, quod non potest punire; & ita secundum hanc opinionem dicit Gramm. fuisse decisum in magna curia uicaria sub num. 26. per totum. Gaudi. in titu. de furi. & latron. secunda col. uerf. sed iterum ponit decidit, quod si aliquis Rhegius commisit furtum

Mutina, aliud uerō Parmae, ubi captus est, officialis Parmae debet punire de furtis commissis in territorio suo, & de reliquis remittere, licet subdat feroces iudices. hoc non obseruare. & Rapha. Fulgo. in consil. 149. & hanc partem uideat tenere Gaudi. & est notandum, quod si quis aufugiat a patria sua propter crimen talis fuga facit eum haberi pro uagabundo, ita, ut ubique possit conueniri l. i. C. ubi quis de cur. libro undecimo. & firmat Luc. de pen. in l. si coloni. C. de agri. & censib. libro. 1. 3. colum. in fin. & uide dom. Catal. de Bono compa. in tract. syndica. nume. 97. cum seq.

45. ¶ I N. Quod si ille probatum est delictum esse commissum in personam Titij mense Nouembris, e contrario probatur Titium impune potuisse offendere, quod eo mense bannitus esset, ut ex forma statuti potuerit impune offendere, an debeat sequi absolutio, si non apparet, fuerat uero Titius bannitus ante delictum, an post. ¶ I V D. In hoc casu Bart. in l. non solum. §. sed ut probari. ff. de non. ope. nuntia. tenet, quod debet sequi absolutio & istam opinionem sequitur Aug. in lib. malef. in uerbo de presenti anno. uerf. cu. quid si accusator. & ibi firmat Augu. de Anim. licet multa contraria addu. car. & firmat Bernar. ibidē in additio. & sequitur Bertran. consil. primo. numero 26. primo libro, licet secus dicat in ciuibus.

46. ¶ F I S. Quae nā sunt poenae ultra relegatio nem. ¶ IVD. Dicitur quod sunt illae quae continent reuerentem ultionem: ut poena mortis naturalis, quando uita admittitur; ut poena mortis ciuilibus, quae admittit libertatem quis seruatus quo ad actus ciuiles morti equiparatur; ut est quando quis libertate priuatur, puta, quia damnatur in metallū, uel in opus metalli; uel in opus publicum in perpetuum; ut est hodie condemnatio ad triremes, uel quando imponitur poena abscissionis membri. istae enim poenae sunt ultra relegationem; & sunt de iure imperio maiori, ut colligitur ex dictis Iacobi de Aretio in lege imperium. columna prima. ff. de iurisd. dicto. omnium in 9. colum. in quinta. q. & ibi Bar. colum. 3. uerf. 2. est imperium maius, & sequuntur commuiter doctor. ¶ F I S. Quando poenae mortis specificae dicantur impositae per leges uel statuta. ¶ IVD. Dicitur, quod ubique

in legibus, uel statuto fit mentio de furca, laqueo, gladio, ferro, flamma, igne, leuissimo, grauisimo, nouissimo, amarissimo; uel in supplicio, ferali peste, obligatione mortis, uel sanguinis dispositione, datur intelligi, quod criminofus, de quo ibi fit mentio, ad literam, occidendus est. sic intelligitur gloss. in l. eius, qui, in uerbo, aut ferum. ff. de testament. & in auth. scenicas.

48. ¶ F I S. Quae autem dicantur poenae capitales simpliciter. ¶ IVD. Dicitur, quod ubique per leges & statuta fit mentio simpliciter de poenis capitalibus, intelligitur de perpetuo exilio, & de portatione, ut no. gloss. C. ne Christia. mancip. l. 1. in princip. uerf. capitali. & gloss. l. final. C. de veter. numisma. po. lib. 1. 1. & gloss. l. in criminali. C. de iurisd. om. iud. & l. si mater. ff. de instir. & subtritu. & l. unica. C. de crim. pecc. & C. de nauicu. l. si statutū. li. 12. & l. si quis non dicam rapere. C. de epi. & cleri. in fin. & l. ne. C. qui accu. non pos. & profectur do. Iac. de Bello usu in praxi. cri. in ti. de poenae capitali. F I S. An punitus per iudicē ecclesiasticum in crimine sacrilegij, quod est mixtum, uel in alto crimine similiter mixto, possit postea puniri per iudicem laicum. ¶ IVD. Istam quonem tangit Astl. in consil. multae leges. de cri. sac. & disputat pro & contra: eadem decidit, quod per poenam impositam in similibus criminibus per unum iudicem, non prohibetur alter iudex imponere aliam poenam. Sciendum tamen est, quod non habet locum poena mortis in eo, qui proiecit lapidem de nocte in aliquem ex lasciuia, etiam si is inde mortuus sit. secundum Paul. de Castro in l. 1. C. ubi sena. uel clari. & idem tenet Capol. in l. 1. colu. 3. uerf. ex quo refert. C. de ser. fug. & firmat Nic. Boer. in tracta. de sedicio. nu. 51. ¶ Item notandum est, quod potest imponi poena pecuniaria per iudicem blasphemanti Deū coram iudice tribunali sedente; ut est gl. in c. Deus omnipotens. in uerbo iudicis. 2. questio. 1. & l. pri. C. qui, & apud quos. & tenet Cassan. in titulo des iustices & droit. & da intellect. in §. lamende. §. 8. fol. 74. numero. 2.

52. ¶ Item est aduertendum, quod poena in ordinarijs & extraordinarijs non debet excedere modum consuetū, & prout hactenus fieri consuevit, & si exceditur, pars

grauabitur, & potest recurri ad superiores uel syndicatores; quo tempore officiales syndicanur, ut habetur plenē per Par. de Put. in lib. syndi. in titu. de offic. syndi. uer. an si potestas condemnati. uel composita

53. ¶ F I S. An possit ferri sententia pro absente, qui aufugit liquidata cā. ¶ IVD. Dicitur, quod sic; secundum Salic. in l. absentem. 8. q. C. de accusa. & hoc uerum est, nisi pro absente fuisset commissa aliqua fraus uel dolus secundum Afflictum in constitu. grandis. in sexto nota. F I S C V S. An, & quando trāseat in rē iudicatā sententia in crimin. ¶ IVD. Distingue, aut est absolutoria & trāsit in rem iudicatā, etiam quod ad tertium, qui non potest postea accusare. secundum Abb. & Io. de Ana. in c. de his. de accu. sed si est cōdemnatoria, etiam trāsit in rem iudicatam, licet aliqui teneant cōtrarium, secundum Abb. in d. ca. de his. de accu. & dicit de hoc esse casum singularem in l. diui. ff. de poen. sed secundum Marfil. in §. ordine successiuo. in praxi crimina. est si milis tex. in l. 1. §. si in si. ff. de questio. & si est sententia lata contra contumacē uigo re statuti, nunquā trāsit in rem iudicatā. secundum Ioan. de Ana. in d. c. de his. uide Marfil. ubi sup. uide Praepositum in ca. si quis. 2. q. 1. 1. in princip. ¶ Et est aduertendū, quod sententia in criminalibus potest ferri etiam absente accusatore. tex. est sing. in l. quauis indubitati. C. de adulter. secundum Ang. de male. in uerbo, qui iudex commisit publico praetoni, quod banniat con-

56. ¶ F I S. An sententia lata per ecclesiasticos iudices super crimine haereticis, debeat statim executioni demandari, ut non consideretur, num ritē & rectē processerit. ¶ IVD. Bart. in l. diuus. ff. de custo. reco. quae sequuntur legiste, maxime Pau. de Castro, & Alber. dicebat, quod non; sed debere uideri processum; & si ritē rectēque processerit, debere exequi non aliās. Canonice tamen communiter tenent cōtrarium & secundum hanc opinionē cōtra Bart. dicit Afflict. in constitu. post mundi. in gl. in uerbo, gladii. uerf. 2. conclusio. se uidisse iudicatum per iudices magnae curiae uicariae

56. ¶ F I S. An hoc procedat & habeat locum etiam in alijs sententijs datis per iudices ecclesiasticos super crimine, de quo aliās iudex secularis possit cognoscere. IVD. Di

cas, quod non debent sententiæ prædictæ executioni demandari statim per seculares iudices, quoties, invocatur brachium ipsorum, sed requiritur, prius uideant processum, & bene descriptant, num ritè rectèque talis sententiã cõdenatoria processerit, & si reperitur iniqua, suum brachium nõ præstent, ita per multa firmat Afflict, ubi supra in gloss. in uerbo, gladij. in tertia cõ

38 clu. † Et est sciendum, quod si lata est sententiã cõtra aliquem de infamia uel per iurio in una causa, probat etiam in alia in rer. diuersas personas secundum Abb. in c. 1. de exceptio. & in c. ex parte. de testam.

59 † Insuper aduertendum est, quod quotiescunque quis cõdemnatur ex præsumptionibus, nunquam ei imponitur pœna ordinaria, & uera pœna delicti sed alia mitior, secundum Inno. in cap. quia uerisimile, extrã de præsumptio. & not. doct. in c. asseri, eo ti. & Bal. in l. non est uerisimile. ff. quod metus cau. Abb. in cap. quando, de præsumptio. plenè per Marf. in l. 1. §. dius Adri. an.

60 numer. 2. §. ff. de fca. † Item sciendum est, quod ubicunq; per legem, uel statutũ nõ fuerit certa & determinata pœna imposita, erit illa imponenda arbitrio iudicis, ut habetur in l. 1. §. expilatores. ff. de essi. & ex pila. l. hodie. & ibi do. ff. de pœ. Bal. & Ang. in l. 1. §. hæc autem uerba. ff. quod qui iur. & per do. Alex. in consil. 3. §. libr. & plenè Marf. in l. in lege Cornelia nu. 5. ff. de si

61 ca. † Item non est prætermittendum, quod illa regula, quæ habet, pœnam corporale uel minimam esse maiorem quacunque pecuniaria, habet locum in personis nobilibus, non autem uilibus, secundũ Bart. in l. 1. §. ff. de pœn. qui ita intelligit l. in seruorum. in si. ff. eo. tit. & est ratio, quia uiles persone magis timent pœnam pecuniariã

62 quam corporalem. FIS. Qua pœna puniatur ille, qui ligat homines, ne ualeant vxore cognoscere. † IVD. Dicit, quod puniatur publicatione omnium bonorum, & ad pœnam carceris per annum, ut habetur in consti. incip. amatoriam pocula, & ibi notat

63 Afflict. † FIS. Sed quid de eo, qui dedit poculum amasiæ suæ prægnati, ut ab ortum faceret, quæ pœna puniri debet? IVD. Dicit, quod si amasiã illa propter illud poculum sumpsum fecerit abortum, puniatur pœna mortis, nõ alias. l. si quis aliquid. §. qui ab

ortionis. ff. de pœn. & firmat Afflict. in eõ sit. supra allegata. & quãdo nõ est sequutus effectus, ut uidelicet abortum non fecerit, puniatur pœna arbitraria, nempe pœna publicationis bonorum, & carceris per annum, ut dicit idem Afflict. ubi supra, in tertio notabili, uide Angelũ de Are. in libro malefici. in uerbo, & ex interdi. Tit. mort. est secũda col. Quia pœna puniatur ille qui alias spes fortilegij fecerit ex quibus mors aut aliqua lœsio secuta nõ est; dicas quod eadem pœna, ut in d. consti. & ibi not. Af-

64 fl. † FIS. Sed quid de casu contrario, uidelicet quãdo quis dedit medelam mulieri ad eam ingravidandum, inde tamẽ mortua est, quia ille pœna puniatur: IVD. Dicitur, quod debet relegari per text. l. 3. §. ex subatus consulto. ff. ad l. Cor. de fcar. & in l. si mulierem. eo. tit. & ita ad hoc propositum allegat Afflict. in d. constituit.

65 † FIS. Sed qua pœna puniatur mulier, quæ accepit medelas, ut faceret abortum, si fecerit abortum? IVD. dicas, quod aut hoc fecerit ante quadraginta dies, & tunc puniatur pœna exilij, si mulierem. ff. de fcar. nisi fecerit per pecuniam, quia tunc puniatur pœna mortis, secundum Bart. & Ang. in l. diuus. ff. de extra. crimin. sed post quadraginta dies, quia partus est animatus: ut l. Ciceron. ff. de pœ. & declarat optimè Marf. in

66 d. l. si mulierem. † FIS. Sed qua pœna puniatur mulier, quæ accepit medelas, ut nõ esset cœgatur prægnans ex coitu? IVD. in hoc habemus text. in cap. si aliquis. extrã de hæmi. & ibi per omnes scribentes quod, debet puniri, ut homicidia, & licet ita dicatur in illo. tex. debet tamẽ intelligi non de pœna homicidij, sed mitiori: ut notabiliter dicit Marf. in d. leg. si mulierem. & eadẽ pœna puniatur ille, qui dederit dictas medelas.

67 † FIS. Quod si rixante Titio cum Seio, sit perueniens frater Seij occidat Titium nõ quid ipse Seius debeat puniri pœna mortis quasi qui causam dederit? IVD. dicas, quod nõ debet puniri Seius, nec de occiso, nec de auxilio, nec tãquã astas maleficio, secundum Bal. in l. data opera. pe. colum. C. qui accu. nõ po. refert & sequitur Marf. in

68 l. nihil interest. ff. de fcar. num. c. 3. † FIS. Nunquid pendente dilatione ad faciendas defensiones, possit exequi & proferri sententiã capitulis? IVD. in hoc passu est aduertendum

uertendum, quod quotiescunque metuitur, ne affines uel amici subtrahant, & eripiãt inquisitum, potest & debet proferri, & exequi sententiã capitalis, ut ẽ doctrina Bal. & Ang. in l. cum reis. C. de pœnis. refert & sequitur dom. Catal. in lib. syndi. versic. §. 14. & Mar. in l. qui eadem. ff. de fcar. sed aduertas, ne erres, quod debes ante oia capere diligentem informationem, per quã ribi constet de cõgregatione hominum & tumultu concitando; & quod testes dicãt, quod si fieret tumultus nõ remaneret spes occultandi & retinendi inquisitum, quin auferatur, & libertati restitatur, & quod se querentur maiora scandala in personam iudicis & aliorum, item, quod tumultus nõ poterat aliter sedari, nisi per mortẽ illius inquisiti, alias non probatis istis, caueas a

69 prædictis. † FIS. Qua pœna puniatur frater, qui sciens tractari de cruce fratris, nõ reuelat. † IVD. De hoc est rex. in l. frater. ff. ad l. Pompe. de parr. ubi habetur, quod debet puniri pœna relegationis: & est ratio, quia sciens, & tacens, uidetur tacite cõsentire per text. in cap. sicut dignum. de hæmici. † FIS. Qua pœna afficiatur quis de auxilio præstito ad delictum cõmittendũ. IVD. In hoc passu habemus doctrinam Bal. in loc. iudices. C. ad l. Tul. peculi. & in l. 1. C. de agge. Nili non rumpen. in quibus duobus locis dicit, quod aut auxilium est p̄stitum per actum proximum assisendo maleficio, ut habilius & commodius committeretur, & tunc puniatur eadem pœna, qua puniatur principalis; aut per actum remoti a facto, in uando in preparatorijs, & in alijs rebus, & tunc mitiori pœna plectitur; & hæc mitior pœna erit arbitraria secundũ eũ. hunc ẽt casum satis reperies apud Sali. in l. vnica. C. de rap. uirgi. ubi post multa hinc inde dicta dicit esse distinguẽdũ, quod aut lex punit facientem aliquod delictum nulla facta m̄tione de opem seu auxilium præstante, & tunc, quia ius generaliter disposuit opem præstantem puniri ut in multis legibus cauetur; puniatur opẽ præstans, sed diuersimodè. quia si causam præbuit maleficio, pariter puniuntur facies, & opem præstans, si non, minus puniatur opẽ præstans, ut contingit in casu l. is qui opẽ ff. de fur. nam licet ibi, qui opem præstitit, fuerit causa furti; nõ tamen illius speciei

uidelicet, manifesti. aliquando lex, quæ punit facientem delictum, facit mentionem de opem præstãte, & tunc aut singulariter & specificè de certa, & determinata opẽ p̄sita, puta si dixerit, qui illum comitatus fuerit, uel qui arma sciens commodauerit, & similia, tunc seruãda erit lex illa, sed in non expressis standum est distinctioni prædictæ, aut lex punit vniuersaliter & collectiue de oĩ uel quacunque opẽ specie, & tunc aut pœnam specificat & exprimit, aut nullam specificat, sed indeterminatam relinquit. exemplum primi, puta, si lex dicat, & eadẽ pœna puniatur, quia si quomodo docent, & vel quam tuncunque opem præstiterit, & tunc, quia lex generaliter & certe disponit standum erit. legi. exemplũ secundũ, si lex dicat, qui opem quacunque p̄stiterit, puniatur per iudicem, nulla pœna specificata, & tunc recurrendum est ad dẽ distinctionem primi membri, aut lex punit opem præstantem simpliciter & indistincte, de nulla opẽ specie facta mentione: puta, qui opem præstiterit, puniatur tantum. & tunc aut hæc pœna est mitior illa, quæ est imponenda principalis, & tunc dicit se credere quamlibet speciei opẽ, etiamsi causã non præbuit mortis uel maleficio, sub illa indefinita comprehẽdi, quia est eadem ratio omnium particularium sub illa indefinita comprehensorum aut pœna est eadem cum principalis, & tunc debet intelligi secundum Dylum de tali opẽ, quæ fuerit causa maleficio sequenti, & est ratio, quia particularium sub illa indefinita comprehensorum non est eadem ratio; nec uerba sunt clara, sicut quando uerba sunt uniuersalia uel collectiua adiecta, & ideo ubi præstatio opẽ non præbuerit causam maleficio, debet imponi mitior pœna pro modo culpæ, si cum hac longa distinctione pertransit ipse, & sic effectualiter uidetur tenere opinionem Bal. quæ ante ipsum fuit. Dy. ut etiam ipse Bal. refert sequitur etiam Ang. de Arce. in libro malefici. in uerbo, & dicto maleficio semper assitit. Marf. in l. si sciens. ff. ad l. Pompe. de parr. habet. quod per text. illum uidet delictum doctrina Bald. in d. loco. nam per illã legem imponitur pœna parricidij ministranti pecuniam, ut possit parricidium commari, & sic est casus, in quo qui præstat auxilium

xilium per actum remotum, punitur eadē pœna, qua faciens demum ipse soluit, quia illud est propter enormitatem delicti, sed puto etiā dici posse, quod ibi præbuit causam mortis: & an, & quando, & quibus casibus dicatur præstari auxilium, vide p Salice, ibi & Marfil. in eadē l. vnica & ipsi late qualiter punitur delictans se malefactori ante, vel post delictum commissum, per eosdē. & Ang. de Arc. in loco supra allegato. & Bal. in conf. 235. in prima parte. Marfil. in pract. crim. §. constante. nume. 55. Bal. in l. non ideo minus. C. de accusa. penul. colum. vide Hippol. de Mar. conf. 24. nume. 49 & conf. 37. nume. 6. & conf. 30. numero 24. & conf. 67. num. 44. & 69. numer. 7. & in conf. 34. num. 7. & conf. 81. nume. 32. & in conf. 110. num. 26. & conf. 112. num. 21. 2. volu.

- 71 **† FISC.** Quod si aliquis præstat auxilium occidenti aliquem cui occisor præstiterat cautionem sub pœna se illum non offensurum, hinc an auxiliator debeat puniri pœna iuris pro auxilio, & vltro, pœna pecuniaria pacis ruptæ? **† IV D.** Hanc questionē in indiuiduo posuit Corn. in conf. 8.
- 72 circa primum, in 3. lib. quem videas **† Illud** proxime sciendum esse arbitror, vt si contigerit, aliquem furem condemnari ad pœnam mortis, per cap. regni ad hoc, quod nostrorum, condemnentur etiam in eadē. hinc ad pœnā mortis, & ad restitutionem bonorum furto subtrahentium; ut est cautus per capitul. regu. incipien. si de furto, & ante dictum capitulum ita voluit glossa. & Bartol. in leg. interdum. §. qui furem. ff. de fur. & Innocen. in cap. cum oportet. extra de accusa. alias iudex teneat de suo.
- 73 quare aduertat ne erres. **† FIS.** Quod si tres sententiæ conformes fuerint prolatae condemnatorie ad mortem, an iterum appellentur, vel dicatur de nullitate? **† IV.** Dicat, quod in criminalibus, vbi exequutio est irtractabilis: non habet locum titulus, ne si, ter pro, & Cle. 1. de re iud. sed non obstante, quod sint tres sententiæ conformes, potest iterum appellari, & dici de nullitate, & interim suspendi exequutio, secundum Paul. de Elea. & Pe. de Ancha. in d. Cle. 1. & refert & sequitur Ang. de Arc. in lib. male. in verbo, fama publici. 74 ca. in 10. colum. circa medium. **† FIS.**

Quod si accusator non posuit in libello, quod delictum fuit commissum tempore punibili, sed in processu est probatum, an possit sequi condemnatio. **† IN QVI.** Vide tur, quod debet sequi absolutoria. & non condemnatoria. vt format Ludo. Roma. in l. non solum. §. sed ut probari. ff. de nota. ope. nuntia. ubi dicit ita tenuisse Fran. Accur. pro quo allegat Ang. in l. eum actum. ff. de nego. gest. & Specu. in titu. de actio. & peti. §. sequitur verfic. hoc quoque. **† IV.** Si bene inspicatur Ludo. in loco allegato tenet contrarium, quod debet sequi codē. natio. & hanc opinionem sequitur Ange. de Areti. in lib. malef. in verbo, de anno præsentis. in 3. colum. licet ibi Augu. videatur tenere contrarium propter consil. Ange. in num. 298 atqui in regno est sopita illa questio per titum magnæ curiæ vicarię incip. Isabella, ut dixi. supra in verbo, audiantur exceptiones proponendę. atque eo cauatur, in criminalibus procedi debere sola facti veritate inspecta, & attenta veritate, non obstantibus quibusuis nullitatibus, ineptitudinibus, & defectibus, ut ibi dixi. & sic satis erit, si conslet de veritate.

- 75 Item scias, adeo fauere innocentia, & absolutio rei, ut possit ferri sententia absolutoria in diebus feriatis, modo non sint feriæ inductæ in honorem dei, vt habetur per Bartol. in l. custodias. ff. de pu. iudi. & ibi glossa. & in l. dies festos. C. de feri.
- 76 **† Sed** sententia condemnatoria non potest ferri in diebus feriatis. etiam mensis vel vindemiarum, vel aliorum temporum ut habetur per gl. & Bartol. in d. l. custodias, & competit Pau. Grillan. in tract. de relaxat. carce. in tit. de absoluteione innocentis. **† Insuper** non est committendū, quod tractatur de absoluendo reo, quod aliqua forma absoluteionis debeat esse: exempti gratia, inquisitus fuit quis de delicto, de quo erant indicia, propter quæ tormentis expositus si nihil confessus fuerit, & sic purgavit indicia, petieritq; absolui, debet reponi in carceribus, & citari accusator, ut intra breuem terminum compareat ad dandum alia indicia, alijs procedendū esse ad relaxationem carcerati, nemine tū comparentem ad dandum alia indicia, debet absolui ab obseruatione indicij: ut habet in l. properandum. §. & si quidē. C. de

de iudi. & ibi glo. Bar. & Moder. & cogerit Pau. Grillan. in tract. de relaxa. carce. in 2. qua. ubi plenē. vel secundum Marfil. in l. repetij. ff. de questio. debet liberari sub fideiussoria cautione de stando iuri, & se pro sentando, & ita seruatur indifferenter in magna curia vicaria. sed quā quis est inquisitus de delicto, & venit absoluentus ut innocens, quia suam innocentiam probauit, uel quia si verus delinquens reus sit, debet definitiue absolui, & est maxima differentia inter hos duos modos absoluentis. nam ex primo non potest opponi exceptio rei iudicatæ & lit. finitæ curię inquirenti de nouo, sed superuenientibus indicij iterum vocatur & inquiritur: ex secundo verò competit exceptio rei iudicatæ & litis finitæ aduersus curiam nolentem de nouo inquirere, uel alium volentē accusare, ut plenē per Pau. Grill. ubi supra.

78 **† Item** est aduertendum, quod exequutio sententiæ corporalis, est facienda in locis publicis, & non in carceribus, ut unius exempli ceteri pertinescant. l. capitalium. §. famosos. & laut facta. §. sine ff. de pen. leg. 1. C. ad Iulian. repet. plene Pau. Grillan. in tract. de relaxa. carce. in prima questione. & hoc nisi fieret gratia propter consanguineos nobiles, ut quandoque vidi fieri. Vide Gulielm. de Bene. in rep. c. Rainutus in questione. an lic. occi. pecc. num. 44. fol. 30. & in verbo mortuo testatore el. 1. num. 108.

79 **† FIS.** Nunquid si inquisitus moriatur pendente iudicio, possit suspendi. **† IV D.** Regulariter non potest in corpus mortuus exequi secundum Angel. in l. defuncto. ff. de pu. iudi. & ibi Imo. fallit secundum eundem in famosis latronibus, quæ sequitur Ang. ab Areti. in libro male. in verbo, qui iud. 6.

80 quod ba. 6. colum. **† Et** an possit concedere corpus mortuum faciendæ anatomie gratia medicis, Bartol. in l. ff. de cada. pu. dubitat, & non soluit. Francisc. de Ripa. in tracta. de peste. nume. 124. quem sequen. & Fran. Cur. in l. imperium, quem refert Lan. cello. Dec. ibi. colum. 2. versu. in ea glossa. ff. de iurisdic. om. iud. dicunt, quod facere anatomiam spectat publicam utilitatem, ut medici pro conferuandis corporibus hominum fiant peritiores, & hoc non potest iniuriari ad iniuriam, arg. op. leg. quod rei publicæ. ff. de iniur. & sic anatomia est per-

missa, & non peccat iudex tradendo cadauera medicis. & firmat Boer. in decis. 287.

81 secunda parte **† Et** aduertat domine Fisce, quod si fertur sententia re inaudito, est nulla, & ex integro recognoscendum est, tex. est not. in leg. non intelligitur. §. diuus & in l. si fisco alicui. ff. de iur. fise. & gloss. in l. 1. C. de sentent. aduer. fise. lat. libro 10. & hoc procedit, si est lata contra fisco; si est lata pro fisco, quia tunc valet, et si sit lata absente & inaudito fisco. ita

82 dicit gloss. not. in d. §. diuus. **† Vnum** tamen non obliuiscaris, quod fisco non potest appellare à minori tate pœnæ vel à sententia absolutoria, secundum ritus magnæ curiæ vicariæ duos, prior incipit: item in causis alter est sub rubrica, quæ incipit; practica super compositionibus, in fine. & sunt in viridi obseruantia, & secundū eos fuit determinatum in sacro regio consilio ut testatur Grammat. in decisio. 14. incip. in causa magnifici Pyrthi, & si quis fuerit punitus ex delicto minori pœna, quam iuris sit, an denuo possit puniri; vide Boer.

83 in decisio. 299. secunda parte. **† Sed** licet fisco non possit appellare per dictos ritus, puto tamen, quod potest dicere de nullitate, quæ ex eisdem actis, & sententiæ inspectione appareat; ut voluit Angel. in l. tale pactum. §. qui prouocauit. ff. de pact. ubi voluit, quod prohibita appellazione per statutum, non censetur prohibita nullitas manifesta & voluit Anto. de Butri. in ca. cum Bertoldus de re iudi. in pen. char. versu. quintus casus. & plenē per Pet. Philipp. Cor. in conf. 4. in secundo lib. & conf. 84. ff. 203. in eod. lib. **† Licet** prohibita et appellazione, censetur prohibita etiam supplicatio ut voluit Cyn. in l. in. C. in liter. penden. vbi bona gloss. Innocen. domi. Anto. & communiter alij in ea. ex literis. de integ. resti. post gloss. ibi in verbo, supplicauit. licet videatur prima facie contrariari tex. leg. si quis. cum authen. que supplicatio. C. de precib. imp. offe. vide multa per Par. de Put. in libro. syndica. in verbo, appellatio. versu. an si statuto superioris

85 **† Et** etiam aduertendum, quod secundū consuetudinem non citatur reus inquisitus nominatim & specificè ad audiendam sententiam: ut testatur Ange. Arct. in l. bma. lch. in verbo, qui iud. commi. l. præc. quod banni

banni ad conf. in princip. & maximè procedit quia de consuetudine proferitur sententia in presentia rei. Item est sciendum, quod in criminalibus potest ferri sententia, etiam nulla parte instante, per tex. in l. quamvis indu. C. de adulter. per quam ita tenuit Ang. ubi supra. Item aduertat assessor, quia absente potestate non poterit in causis criminalibus. Sententiarum, etiam si fuerit vicarius ipsius ab ipso constitutus, secundum Ang. in verbo, hæc quædam sententia. Item aduertat, quod in sententijs maxime capitalibus est inserenda causa, licet sententia sit in ciuili, secundum Bald. in cap. sicut nobis. extra. de re. iudica. Alber. de Rosa. in l. properandum. §. illi. C. de iudi. & firmat Ang. de Ari. in addi. ad Angel. in uerbo, & quia nobis constat. Item aduertat, ut in poenis ordinarijs & extraordinarijs nunquam excedas modum consuetum, qui modus consuetus demonstratur per quintenos prouentuum, ut latè per Par. de Put. in li. syndic. in titu. de offic. syndica. versic. an si potestas condemnauit, aliàs diceretur graua re partem. Item est notandum, quod si fuerit appellatum a sententia condemnatoria in criminalibus, & introducta causa per medium appellationis coram iudice appellationis, causa uero fuerit deserta, vel confirmata per iudicem appellationis sententia, & tractetur de faciendâ executione, executionis debet fieri per iudicem appellationis, ut habetur, in ritu magnæ curiæ vicariæ, incipiente, item seruat ipsa curia, quando. Item est aduertendum, quod executionis sententiæ capitalis non debet fieri in diebus feriatis in honorè Dei, ut plenè congerit Boer. in decis. 256. in secunda parte, ubi etiam ponit, quando fallat hæc regula, & dicit, quod latrones insignes omnino potest post mortem tradi. Item est aduertendum, quod antequam proferatur sententia capitalis, debet quis convinci, quod ore proprio sit confessus, nec sufficit, quod post sententiam latam condemnatus conuincatur, quia illa sententia ex nouis probationibus non reuocatur, ut habetur pulchre per Boer. in d. decisio. 259. per totam. Item est aduertendum, quod si iudex ecclesiasticus aliquem puniuit de delicto, de quo ipse & iudex secularis poterat cognoscere, ex quo erat nulli fori, non po-

test iudex secularis ipsum denuo punire ut plenè congerit Boer. in decisio. 289. in 104 secunda parte, & dixi supra. F I S C. Vtrum puniatur officialis qui carceratus dimisit absque causa? IV. Vtique puniendus erit, & de hoc habes text. singu. in l. ne quis. ff. de cust. reo. & uideretur inuere quod puniatur poena pecuniaria, dum dicit multam dices, & ibi Angel. dicit id procedere si ille carceratus non esset crimen confessus, quia tunc teneretur crimine lesæ maiestatis, pendet nunc in facto, & pro hoc facit 105 tex. in l. si hominem. ff. de depo. I N Q. quid n. si facta sit pax inter aliquas familias, & unus de vna familia promisit non offendere nec offendi facere, & ratificari facere à suis consanguineis, & non fecit ratificationem, unus de alia familia offendit unum defamilia illius qui promisit ratificari facere, an sit commissa poena? & uidebatur dicendum quod non, quia si ille non fecit ratificationem, & sic non seruauit promissam licet potuit ei contraheri. I V D. Hanc quaestionem tetigit Cor. conf. 40. in 2. lib. & tandem decidit quod poena est commissa, quantumcunque non ratificari fecit, si non fuit requisitus. F I S. Nunquid possit imponi poena corporalis insolita, uerbi gratia, ut quis e fenestra proiciatur, vel extinguat ueneno, aut fame nocetur, aut alijs insolitis modis? I V D. Dicitur quod non, quia poenæ sunt imponendæ, secundum morem regionis. l. secularis. ff. de extra. cri. & plura scribit Guliel. de Be. in cap. Raynuicius in uerbo mortuo testatore, et primo numero. 216. I N Q. Quid si frater occidat fratrem, ad quem deueniat eius portio hereditatis? I V D. Dic quod ad hunc, & in hoc uide Bald. in l. eam quam. C. de fideicom. tertia colum. versic. hæc faciunt & in l. hereditas. C. de his qui. ut. indi. I N Q. Quid si pater & frater eximant filium seu fratrem a manibus familia, an mitiori poena puniantur quam extranei eximentes? I V D. Dicitur quod sic, ita Alber. a Rosa. in l. 2. ff. de recepta. in si. arg. illius legis. licet contrarium tenuerit Luc. a Pen. in l. quoties. C. de excep. tribu. in si. lib. 11.

Quibus

Q V I N T A P A R S.

Et taliter se gerat in omnibus, ut in fine officij mercatur laudari. Rub.

S Y M M A R I V M.

- 1 Officialis bene se in officio gerens, laudandus erit.
- 2 Officialis non debet discedere ex officio, nisi prius steterit syndicus.
- 3 Officialis si bene se gesserit, non debet syndicatu calumnijs impeti.
- 4 Officialis non debet deponere officium ante aduentum successoris.
- 5 Officialis deponit officio, quid debeat facere numero 6.
- 7 Officialis male se in officio gerens, debet puniri.
- 8 Officialis quid debeat facere ante finitum officium.
- 4 Officialis si steterit syndicus, & innoxius repertus fuerit, debet liberari.

I V D E X.

CVM autem officialis bene, diligenter, honorifice, ac laudabiliter, secundum supra dictas regulas se in officio ei pro tempore commissio, gesserit, in fine ipsius ab omnibus laudandus ueniet, & magna fulgebit gloria secundum Ange. in authent. ut in. si. quo. supra. §. oportet. per illum textum, & aded id uerum est, ut nec rationem reddere cogendus sit coram syndicatu. secundum Baldus. in l. 3. C. de materia. Item non tamen debet ab officio discedere, nisi steterit syndicus, & permillum fuerit, ad hoc, ut cum maiori laude & gloria possit inde discedere. l. meminisse. ff. de offic. procon. in princ. & ibi Bald. & est prodicta de hoc regia pragmatica de syndica. offic. Item debet tamen si furtis & sceleribus minimè se maculasse inuētus fuerit mercari omnem dignitatem & honorem. l. iudices. C. de dignita. lib. 12. & l. pen. de uetera. & si hat syndicatu, non debet calumnijs impeti, & vexari contra honorem & dignitatem suam. Item non debet desistere ab officij exercitio, priusquam uenerit eius successor & presentata fuerint literæ desisten-

tiæ, ut cauetur per capitulum regni incipien. scire nos uolumus, & probatur in l. meminisse. ff. de offic. procon. propter ciuiliu utilitatem. l. 1. §. administratores. C. ut omnes cau. & in l. prefectus. ff. de offic. prefect. August. l. si forte. ff. de offic. praesid. Item presentatis literis desistentiæ debet suo successoris consignare omnes carceratos, de quorum consignatione fieri faciat actum publicum, & pariter consignet omnia acta pendencia, & quaternos prouentuum si penes se habebit, & similiter de omnibus fieri faciat actum publicum, & particulariter ac distinctè informet suum successorem de omnibus causis pendentibus, ac alijs de officio spectantibus, & pertinentibus, ut inquit Bald. in l. 1. an ser. ex suo fact. Item quibus peractis eligi faciat syndicos promulgari faciat banna. secundum formam traditam in hoc per Par. de Put. in lib. syndic. in tit. de no. & for. syndic. versic. deinde uero & ipsis bannis emanatis, seipsum publicè exponat responsurum, & redditurum rationem super querelis, quæ sibi per subditos forte fierent. l. 1. C. ut omnes cau. l. 2. & ad leg. Jul. repet. nec latenter maneat in domo potentis, uel propria, sed publicè se exhibeat, & omnibus sui copiam faciat. Item sic, si male in officio se gesserit, puniatur, & restituat damna subditorum, si autem bene & fideliter, tanto magis possit laudari & premiari, ut habetur in cõstit. regni inci. uolumus. Item consulo officiali, & assessori, ut ante aduentum successoris p mensum cum suo actuario pquirat omnes compositiones & informationes, ex quibus deuentum fuit ad ipsas omnesq; sententijs a se latas, & interloquutorias, & comemorret causas, ex quibus motus fuit, & omnia summam in quaterno conscribat, ut sic possit deponit officio de singulis rationem expeditam reddere, ut etiam docet Par. a Put. in libro syndica. versic. uide de modo proce. in fin. in titu. qualiter offic. debet se ha. depo. offic. Item postquam steterit syndicus, & innoxius repertus fuerit, debet obtinere literas syndicatus, quæ uocantur liberatorie, in quibus debet publicè commendari. l. iustissimos. de offi. recto. prom. & in signum bonæ administrationis debent dari ab uniuersitate aliqua localia, uel arma, uel vexilla, quæ deinde in signum long ad

ministracionis deferunt ad alia off. vt dicitur Par. in libro syndica. in tit. de quibus syndic. offic. vers. quomodo autem probabitur.

S E X T A P A R S
principalis.

¶ De forma capitulorum in pluribus delictis. Rubrica.

S V M M A R I U M.

- 1 Adulterium non potest ex officio puniri.
- 2 Adulterium va. puniatur & capituletur, debet probari de matrimonio.
- 3 Adulterium non potest probari directo.
- 4 Mulierem inhoneste viuere, quomodo probatur.
- 5 Coitus nefarius qualiter puniatur. num. 7.
- 6 Virginitas probatur per depositionem principalem.
- 8 Incestus crimen cum quibus committatur, & qualiter puniatur. num. 9.
- 20 Memoria defuncti quando damnatur, & qualiter procedatur. nu. 11. & 12.
- 13 Incendium qualiter puniatur nu. 14.
- 25 Pulsus quomodo puniatur. num. 16. 17. & 18.
- 19 Pulsus quod dicatur letale.
- 20 Cicatrix quando dicatur remansura.
- 21 Pulsus letale quando fit. nu. 22.
- 23 Membrum quando dicatur debilitatum.
- 24 Homicidium commissum a pluribus, quando puniatur in pluribus.
- 25 Auxiliator quando puniatur, & quomodo debeat in capitulis dici.

¶ De forma capitulorum in adulterio.

I V D E X.

Capitulis specialis inquisitionis forma, & formande ad querelam T. contra & aduersus G. de adulterio p. eum commissum A. vxore legitima & naturali T. super quibus omnibus, & eorum singulis cum annexis, connexis, emergentibus, & dependentibus ab eis prorsus extraneis, iura ipsa magnifici Straticoti Salerni intendit iustitia mediante procedere, & reperit culpabilem dictum G. punire & castigare, vt iura volunt & mandant, & si semiplen tantum constare contra eum reperierit, seruat seruantis eundem subijcere questionibus & tormentis ad eruendam veritatem, est

eam non valeat allunde habere, idq; in instantia dicto T. quare relante, & nunc in casti predicto petenti fieri & prouideri, ut supra, omni meliori modo, &c.

- 1 Ideo dixi, ad quare relam, quia ex officio in adulterio procedi non potest, vt plenè per Afflict. in constit. legum asperitate. fallit tamen si adulterium sit notorium. Afflict. in decis. 76. dicam in d. constit.

In primis inquirendum est, qualiter de anno, &c. de mense, &c. regnantibus, &c. sub presidatu, &c. dominante, &c. in ciuitate Salerni, & proprie in loco, vbi dicitur d. G. suis iuribus non contentus, animoq; diabolico instigatus, & spiritu nequam ductus, temere dolose, scienter, & appensate, pluribus & reiteratis vicibus non aduertens, quam graue scelus sit adulterium committere, commisit & patrauit adulterium cum dicta A. ipsam carnaliter cognoscendo, coitum cum ea committendo, & emittendo sperma in eius vuluam, sciens qd dicta A. esset vxor legitima & naturalis d. T. quare incidit in poenam in tales a iure statutam, quod inquirendum est, &c. quod fuit, &c.

Item inquirendum est, qualiter d. A. tã ante adulterium commissum, quam tunc, & postea, & nunc similiter fuit, erat, & est legitima & naturalis vxor d. T. & extenditur.

- 1 ¶ Quod erat vxor, & sic matrimonium debet ante omnia verificari & capitulari in adulterio, vt dixi supra in verbo, capiat in formationem.

Item inquirendum est, qualiter fuit, erat, & est publicum, notorium, & manifestum inter homines, & per homines. Salerni, dictam A. fuisse & esse legitimam & naturalem vxorem dicti T. & proprie in vicinia habitationis dicti G. & extendatur.

Item inquirendum est, qualiter de presenti anno & mense dictus G. fuit visus saepe numero introire domum dicti T. in ipsius absentia, vbi erat dicta A. sola, & quo tam d. G. quam d. A. soli fuerunt nisi introire cubiculum quidpiam, & caudere ostia ipsius ac fenestras, & quomodo fuerit ibidem magno continuè temporis spacio &c.

- 3 ¶ Adulterium non potest probari directo, ideo debet probari per coniecturas & praesumptiones. cap. praeterea. c. hominis & c. tertio loco, de testi. vide Angel. Aret. in libro male. in verbo, che me hai adulterata.

ta la mia donna. §. col.

- Item inquirendum est, qualiter dicta A. est pulchra & formosa, & dictus G. fuit, erat, & est iuuenis aspectu pulcher & formosus.
- Item inquirendum, qualiter dictus G. nullam habuit, nec habet consanguinitatem & affinitatem cum d. A. & d. T.
- Item inquirendum est, qualiter d. G. pluries fuit visus ponere manus ad pectus d. A. & eam osculari.

Et fiant sic alia capitula, prout facti qualitas requiret.

Exceptiones aduersus adulterium.

E X C E P T I O N E S & defensiones, quae probandae offerunt in curia magnifici Straticoti Salerni per G. in ea uertente inter ipsum quarelatum ex vna, de & sup. adulterio praetexto, ut ponitur, commisso in personam A. vxoris T. & dictum T. quarelatam ex altera, super quibus omnibus instatur & petitur examinari testes producidos semotim & in secreto, ut moris & iuris est, quibus examinatis ex nunc, pro tunc petitur publicationem fieri, qua facta quatenus opus est, petitur terminus ad uberius, per bandum, terminus ad repulsam publicationem fieri in repulsa, audiri cum aduocatis super discussione inquiriorum, & gradatim conditionaliter, & successiue audiri in omnibus, non se astringendo, &c. & protestatur, &c.

In primis reuocat omnes confessiones factas per eum in iudicio, & extra, in parte & partibus contra se facientes, & non aliter.

Et e contra acceptat omnes confessiones quomodolibet factas per d. T. quarelatam, & curiae coadiutores in parte & partibus, per se facientibus, & non aliter.

Item excipiat de bona & optima uita, conditione & qualitate d. G.

Item excipiat de bonis & perfectis moribus, & conscientia ipsius.

Item excipiat de amicitia intrinseca & inueterata ipsius G. cum d. T.

Item, quod fuit visus conuersari in domo d. T. id falsum esse de eius voluntate, vidente videlicet & patiente eo, ac ipsum rogante ut accederet.

Item, quod pluries d. G. fuit visus & auditus reprehendere & hortari d. T. ut tolleret malas conuersationes de domo sua.

Item, quod pluries fuit visus & auditus hortari dictam A. vt honestè & castè viueret & ut fidelis viro suo esset.

Item, quod adeo ipsam hortari solet ad bonam & castam vitam, ut dicta A. id exgerime ferret, ac multo tempore odio ipsum persequuta sit.

Item, quod pluries fuit visus & auditus dict. T. dicere & rogare ipsum G. ut in sua absentia accederet domum suam, & videret quid faceret dicta A. quia multum consideret illi.

Item, quod d. A. viuere metetricio more, & passim & indistinctè permittebat iuuenes ad se introire.

¶ Quomodo probetur mulierem inhonestè viuere, per Alex. cons. 13. vol. 7. & an istud excuset ab adulterio, vide Sali. in leg. quae adulterium. C. de adul.

Item excipiat, quod d. T. permittebat & patiebatur d. A. lasciuire & luxuriari.

Item excipiat, quod pluries aufugit de domo d. A. quod semper a d. T. in gratiam recepta sit.

Item excipiat de odio, quo persequebatur dicta A. dictum G. ita ut non sit uerisimile eam se permisisse ab eo adulterari.

Item excipiat, quod fama publica habuit ortum a dicto T. & d. A. & a maleuolis, & post carcerationem ipsius G. & non a fide dignis.

Item excipiat de contraria fama in locis magis publicis, & a fide dignis, & honestis personis.

Item excipiat de spontanea comparitione & aliter, ut natura facti expoposcerit.

I N Q. Nunquid in materia adulterij, occurrat tibi, aliud quod nos ualeamus in facti contingentia, sustinere partem defensoris, sciamusue via iuris, defendere inquisitos? **I V D.** Multa certe occurrunt, sed breuitatis causa, & ne ultra modum librum auaugeam, non obiter sed cõsaluo omitto. In uno tantum casu, in quo alias cõsului, uolo vos attentos reddere in hac eadem materia. Ideo per ordinem, allegationes inferam. Cetera in materia ista, dicam Deo opitulante, in consili. legum asperitatem, post Afflict.

Spiritus sancti gratia, adsit

In causa Pettelli Melusij de terra Apollę, i quisi, & quæ ulati de adulterio commissō cū Angelella de Smerchia, illud prius bduertendum puto, quod si rectè inspiciatur, tota inquisitio corrui; Nam proceditur ad quærelam, Caroli Sarni, ut ponitur mariti dictæ Angelellæ, & tamen non fuit capitularum, & probatum eandem Angelellam fuisse, & esse vxorem dicti Caroli; & de substantia tali casu matrimonium, uerè & realiter, probari affirmat Angel. in l. si vxor. §. planè. ff. de adulter. cuius doctrinam approbat Augusti. de Arim. in Addit. Ang. de male. in verbo che me hai adultera to la mia donna, nume. 40. sed posito, quod hoc non sufficeret, ad liberationem Petrelli, videndum restat, non exprobatum apparent, aliqua, quæ si ad condemnationem non sufficerent, saltem ad torturam sufficerent & non arguendo ad partes, (pro ut fieri adsolet) dico q. ex apparentibus in processu, non apparent talia, ex quibus Petrellus ipse sit saltem taliter iudiciarius quod torqueri possit, Nam licet adulter iū cum directo probari nequeat, probetur ex præsumptionibus. c. præterea, de testi. & cap. tertio, de proba. cum similibus, non tamen tales præsumptiones, in casu, de quo agitur, afferuntur in medium, quod ad prædicta sufficerent. Nam in primis fama non est sufficiens inditium ad torturam, in casu, de quo agitur, ita in Specie Abb. in ca. præterea. de testi. nu. 3. item testis noni ne Pomata, quæ deponit vidisse Petrellum introire, in stabulum, & post eum dictam Angelellam, & claudere ostium, cum deponant de iudicio a remotis, & sit unica, nullum indicium facit gl. in l. fina. C. fam. rei. item posito quod haberet contestem, nequaquam esset sufficiens inditium, cū posset esse quod alia de causa illuc introissent & quod in dicto stabulo alia personæ fuissent, ut dicit Abd. in cap. tertio loco, de probatio. col. vlti. quem sequutus fuit Ang. do Arim. in addit. Angel. ubi supra; sed ut bene uibus me expediā, dico, quod licet ex p. ctis, & ex alijs probatis uidelicet quod fuerit uisa exire dicta Angelella a dicto stabulo, & quod fuerint auditi colloquētes

ibidē, posset resultare aliqua præsumptio nihilominus tollitur hæc præsumptio per aliam iuxta doctrinam Ang. in l. si qui adulterij. C. de adul. & in l. 1. r. §. si sic. ff. de adulter. præsumptio. enim quæ tollit omnem præsumptionem, forte existentem contra dictū Petrellum, est cum sit probatum eū esse senem, debilem, & claudum, ac pedib. taliter debilitatum, quod stare non potest absq. baculis, subrus brachia; dicere enim quod stando cognouisset eam, esset pene impossibile; maxime cum prætendatur, per uim, & uolentiam cognouisse. Indicia enim coniecturæ, & præsumptiones, taliter concludere debent, taliterque urgere, qd animum iudicis inducant ad crudelitatem, ut habetur in cap. præterea. de testi. & 4. q. 3. si testes; & habetur per Innoc. in cap. auditis. de præscrip. & no. do. Abb. in d. ca. præterea, & si inspiciantur omnes doctores, loquentes de probationibus adulterij, seu de præsumptionibus quæ induci possent, ut præsumatur adulterij commissum ponit exempla in iuene luxurioso; senes enim non sunt suspecti de uenere, ut iuuenes, cum senectus frigida sit, & sicca, ut scripsit Arist. in lib. de longitudine, & breuitate uitæ, & lib. 3. de genera anima c. 4. & Hippo. Aphorif. lib. 1. c. 4. & è nostris Luc. de Penna. in l. 2. col. 2. C. de primi. lib. & domi. in Prohemio lib. 6. §. quem librorū, & dicit Archi. in cap. tanta. 86. distin. quod senectus a uoluptatibus liberat; imprudenti s. finis dominis, imponitque modum libidini ad propositum nostrum. tex. in ca. fraternitati. 3. 4. distin. expresse uoluit quod ætas senilis futuræ incontinentiæ, suspitionem aufert, & in cap. quum. in iunctute extra, de præsump. Hinc mulier habens uirum senem, dicitur habere uirum iuuilem. Glos. in lult. C. ad l. sta. de pla. Et licet omnino senectus non arceat e uenere, imo interdum moueatur ad coitum, ut dicit. Glos. in cap. nuptiarum, in uerbo. in quibusdam. 27. q. 1. & in cap. 2. de frigi. & male. nihilominus non semper, & cum maiori difficultate coitus exercetur a senē, quam iuene. Vnde, & maior præsumptio, & coniectura, in probatione requiritur, ut adulterij præsumatur ab eo contractū. Nec illa præsumptio, quæ sufficit in iuene, debet sufficere in senē. præsumptio enim quod

senes

senes non sint apti ad rem ueneream; saltem ita ut iuuenes, afficit præterdentem contrariū duriiori probatione. l. si. in prin. & ibi Bar. ff. qd met. cau. Bal. in l. sine polfideris. r. r. col. ver. deinde restat videre. C. de pro. Inn. in c. quia uerisimile, de præsu. circa princ. in gloss. in uerbo, uerisimile. Item præsumptio nō attenditur in re nō uerisimili. Bal. in l. si. 22. col. C. de hære. in sti. concurrunt multa alia in fauorem Petrelli, uidelicet bona fama ipsius, & mala fama, ac leuitas uitæ Angelellæ, ex quibus omnibus, dubio prociū Petrellus ipse meretur absolui, & ita iudicandum esse ego Pet. Follerius Salerni die x. Aprilis. r. 560. plura dixissem, sed casus qualitas non requirit: cetera suppleat religio magnifici iudicantis, & ita executū fuit.

De forma capitulorum in nephario coitu.

Capitula specialis inquisitionis, quæ fit & fieri intenditur ex uero curie magnifici Straticoti ciuitatis Salerni officio, contra & aduersus I. de nephario coitu, per eum commissō, & patrato cum eius propria filia, legitima & naturali; sequitur, ut supra.

In primis inquirendum est, qualiter de anno, & de mense, & de regnantibus, & de dominante, & de sub præfidatū, & de ciuitate Salerni, & proprie, & de dicto Io. suis iuribus non cōuentus, animo diabolico instigatus & spiritu nequam ductus, nō a luerens quam graue scelus sit cum propria filia legitima & naturali coire, & carnaliter cognoscere: si uis filiam nomine Flutiibus & reiteratis uicibus carnaliter cognouit, si prauit, & impregnauit, temere, scelerate, dolose, & appensate, quam obrem incidit in pœnam in tales a iure statutā quod inquirendum est, quod fuit.

Committens ergo nepharium coitū, aut sumus in foro iudiciali, aut coram ecclesiastico iudice: nam etiam si est clericus, puniatur, quia debet deponi. c. at si clerici. §. de adulter. de iud. laicis uero maiori anathemate excommunicatus. 33. q. 2. si quis cum matre, & in c. si quis cum duobus. in fine In foro seculari & ciuili, aut p. uia matrimonij cōmittitur, & tūc si sciēter, priuantur dote & omnibus bonis, & p.

petua notantur infamia, & honestiores in sulam relegantur: uisiores publicè fustigantur, & in exilium puniuntur, sed si per uia fornicationis, morte mittuntur, si quidem sciēter ut plenè pro Paul. Grilla. in tract. de pœnis omnia. col. 2. q. ubi plenè. Et aduerte quod licet coitus incestuosus, & nepharius quandoque pro eodem accipiantur, cum uterque habeat locum quando committitur cum cōsanguineis, & affinis, tamen longa est differentia inter eos. Incestus enim proprie dicitur quando cōmittitur cum cōsanguineis collateralibus, scilicet quando frater cognoscit sororem, uel quamcunque aliam ex latere collateralis procedentem. Coitus uero nepharius proprie dicitur, quā committitur, cū cōsanguineis ascēditū, uel descēditū. Ut si pater cognoscit carnaliter filiam, uel nepem, uel si filius cognoscit matrem, uel auiam. Isti enim sic delinquentes non incestuosi, sed nepharij appellantur. Ille enim coitus nepharius, ut hystoriographis placuit, referente Hieronimo, apud nationē Scotorum est in frequenti usu. Coeunt, u. more peculiā, cum quo uolūt, ut de Persis, & Medis, Indis, & Ethiopis, qui cum nauibus sitibus, & neptibus copulantur nullam facientes differentiam, inter extraneas & istas. hanc enim differentiam tradit glosa rub. C. de incest. nup. & glo. in Cle. prima. de consa. & affi. Porro non uideatur possibile, posse euenire de facto fieri hunc coitum nepharium, quem & animalia quā maxime abhorrent. Legitur enim de quodam Elephante (est autē Elephas inter cetera animalia, multum discipinabile secundū Philo. in lib. de anima, quem refert Lya. 1. Cor. v.) quod dum ad matrem ductus esset, ut per eius coitū cum ea foras haberetur, talem coitum omnino renuii: postea uerò ad matrem reductus, parte anteriori cooperta pallio, coiuit eū ea, quam postea discopertam cognoscēs, suū interfecit auctorem. Pariter refert philosoph. li. 8. de anim. li. quendā equum, cui cooperti fuerunt oculi, ad coeundum cum patre, prout fecit, seipsum propter horrorem præcipitasse & occidisse: quam primum oculis discopertis uidit matrem carnaliter cognouit. Multa alia exempla de his uide per Guliel. de Benedi. in

rep.cap.Raynucius,in verbo,cuidam Petro tradiderunt,sol.mihl.138.2 parte nu. 58.& 59.& plura per Boer.Declit. 318.& videtur in isto.

Item inquirendum est,qualiter d.F.fuit,erat, & est filia legitima & naturalis dicti I.& pro tali,& tanquam talis semper,habita, & exredatur.Item inquirendum est, qualiter d.F.fuit,& est nata constante matrimonio inter ipsum I. & B. & extendatur.

Item inquirendum est,qualiter dicta I. fuit, & erat virgo ante coitum,quae passa est a dicto I.suo patre, vt per eius depositione cum iuramento factam,coflat, quae repro ducitur.

6 ¶ Creditur enim de virginitate mulieri contra delinquentem in eam: vt per Alex. cofi. 229.in 6.lib.

Item inquirendum est,qualiter d.F.post dictum nepharium coitum,vbi petuisset ad notitia curia,ab ipsa curia tradita matronis in talibus expertis ad inspiciendum,reperta fuit, & est stuprata, & pregnantis.

Item inquirendum est,qualiter in dicta ciuitate Salerni fuit,erat,& est publica vox & fama inter homines,qd maior pars sint, & quide no maleuoli,&c. quod dictus I. commisit & parauit nepharium coitum cu d.F.ex quo nephario coitu sit stuprata & effecta pregnantis. & sequatur.

Item inquirendum est,qualiter dictus I.semper fuit visus & auditus tenere, tractare, & reputare d. F. vt suam filiam legitimam & naturalem,& quod sciebat ac scire poterat fuisse,& esse suam filiam, & sequatur.

Item inquirendum est,qualiter fuit visus & auditus dictus I.plurios osculari dictam suam filiam,& ponere manus subtus vestes,& ad pectus per lasciuia,& sequatur.

Item inquirendum est,qualiter dicta F.plurios fuit audita conqueri dicto I. suo patri de dicto coitu,ad quod ipse I.o.ei dice ret,quod taceret, & nemini diceret, quod id euulgatum vtrique periculo foret. Et snt alia capitula sput facti series requirer.

¶ Defensiones & exceptiones aduersus coitum nepharium.

EXCEPTIONES & defensiones, quae probande offeruntur,&c.sequatur, vt supra

mutatis personis,& specie delicti. In primis reuocetur,& acceptetur, vt supra. Item excipiat, vt supra, de bona vita cōditione,& qualitate d.I.

Itē de bonis & perfectis moribus, & de bona conscientia.

Item excipiat, de matrimonio contracto inter ipsum,& B. eius uxorem

Item excipiat, quod contracto matrimonio inter ipsum,& B.carnaliter eam cognouit conuimando matrimoniu taliter, vt eam impregnauit.

Item,quod eam pregnantem reliquerit profiscendo extra regnum, & quindecim annos abfuerit.

Item, quod postquam redijt reperijt suam uxorem est mortuam,& d.F.in domo sua qua iusta credulitate dictus credidit esse

8 pedissequam domus,& non filiam. ¶ Ille autem,qui ignoranter committit nepharium coitum per viam fornicationis, no punitur poena mortis, vt alijs puniretur, si no ignoranter commisisset,vt bene notat Grilla.in tract.omnia.col.poe.in 2.q. circa si,vbi multa habebis de hoc crimine,uideatur in facti coniungentia.

Itē uideatur, si potest excipi & pbari, quod ab alio fuerit cognita, & aliter excipiat,vt qualitas & natura facti exposcerit.

¶ De forma capitulorum in crimina incestus.

Capitula specialis inquisitionis facta & faciendae ex mero curiae officio nec non ad denunciationem. F.baiuli iurati,ac denunciatoris dictae curiae, &c. sequatur,vt supra, mutatis personis,& specie delicti.

In primis inquirendum est,qualiter de praesenti anno,&c. de mense,&c. regnauitibus &c.dominante,&c.sub pignofidatu,&c.in ciuitate Salerni,& pprie,&c. dictus D. suis iuribus non contentus, animoque diabolico instigatus, & spiritu nequam ductus,non aduertens quam graue scelus sit incestus crimen committere,cum sua cognata,carnali sorore suae uxoris,nominata D.re habuit,ipsaque stuprauit,committere do incestu, & pregnantē reddidit pluries eā carnaliter cognoscēd. quocirca incidit in poenam a iure statutam,quod inquirendum

dum est,&c. & infra particulariter describetur.

8 ¶ Crimen enim incestus committitur cu consanguineus affinitibus ascendentibus, ac descendentibus, quocunq; gradu vel sexu coniunctis, & eius linea transfuersalis hominibus,in qua matrimoniu est phibitum, omnis inter tales coitus,est incestus, vt dicit gl.in rub. C.de incest.nup.& l. qui contra legum.in auth.incestus. & in auth. ex complexu.eod.tit.& haec non solum intelliguntur de illis, quae sunt coniunctae cognatione legali, sed etiam de coniunctis cognatione spiritali, mediante baptis matris vel chrisimatis sacramento, inter quas etiam stāte vinculo sacramenti,matrimonium illicitum est.c.1.2.& 3. per totum. tit.de cogn.spiritu.

¶ Et in hoc crimine de iure canonico in foro conscientiae impositur poena secundum ius antiquum, clerico erat indicta poenitentia decemalis, vt tunc tpe ab ingressu ecclesiae, cōione fidelium, & a participatione sacramentoru, se abstineret. s. 2. distinc. presbyter. & 27. quaestione prima, deuotam. laicus vero septem annis duataxat illa poenitentia cruciabat, trigesima tertia quaestione secunda. hoc ipsum. verum, hodie autem septennali poenitentia, tam clerici, quam laici subiiciuntur. d. ca. hoc ipsum. aliud tamen in grauioribus, vt si cum matre, filia, masculo, vel brutis se commiscuisset. in foro autem contentioso de iure canonico clericus deponitur ab omnibus sacris ordinibus, ac beneficijs officijsq; ecclesiasticis priuatur vt no. in c. at si clerici. §. de adul. & ibi gl. de iud. Abb. & ceteri scribentes. laicus vero si commisit dictum crimen in figura matrimonij, idq; scienter, est excommunicatus, & sit separatio matrimonij. c. 1. & 2. de consan. & affi. & c. non debet. eod. titu. si verē ignoranter, mitius punitur arbitrio iudicis. & sit separatio matrimonij. d. c. 1. si verō committitur in actu fornicationis, tūc si vir sit coniugatus, priuatur perpetuo, ne possit petere debitum ab uxore, cuius consanguineam vel affinem cognouit, & priuatur in super, ne possit uxore mortua, alteram ducere: ut c. 1. 2. & c. transmissa, de eo qui cog. consan. vxor. iur. sed de iure civili est poena mortis. glo. est in l. si adulteriū,

& ibi Bart. ff. de adulterijs, & ibi dicit, qd est eadem poena in masculo, & in femina sed hodie est immutatum in femina, sicut poena adulterij. per auth. vbi hodie. C. de adul. & haec procedunt, sed talis incestus committitur per viam fornicationis. sed si nuptiae praecesserunt, & talis coitus est commissus in figura matrimonij, tūc si sciēter, sunt separandi, & etiam alijs poenis afficiuntur, de quibus in l. qui contra legum. C. de incest. nup. sed si ignoranter contraxerunt, paritur illis. est notandū, quod quando per viam fornicationis committitur incestus, non sit illa distinctio, ignotanter ne an scienter, sed utroque modo puniuntur pariter nisi mulier sit meretrix, vel aliter impudica, tunc enim non punitur vir poena incestus, si modo verē erat ignarus, vt plene per Paulum Grillā. in tract. de poenis omniufarum coitus, tertia q. Ultra praedicta aduertendum est, qd incestuosus vtrunq; infamiam incurrit. c. consanguineorum coniunctiones. j. q. 4. vbi tex. et dicit, quod adeo sunt odiosi, qd eos defendentes, & eis patrocinium plures similes incurram infamiam. Nec omittas scire, qd non excusabilis erit incestus, eo qd diceretur fuisse commissum cum meretrice, & impudica, si vit no esset ignarus vt sup. Item incestuosi repelluntur a testimonio. c. infames. 6. q. 1. Nec possunt heredes institui, aut aliqui d. eis legati, & si contrarium fuerit factum, fisco applicatur, cum auferatur vt ab indigno. vt late profequitur Spe. in tit. de inst. edi. uerf. oppono. & haec opinio procedit de iure civili. Sed de iure canonico eis assignabitur aliquod loco alimentoru secundum Bar. & Docto. in auth. ex complexu. C. de incestuo. Item contrahens incestus nuptias, ipso in re priuatur dño bonorum suorum. Ita Dec. in conf. 235. In casu magnifici generalis, in 2. vol. & hoc operatur dictio mox. in auth. incestus. C. de incest. nup. & declarat las. in l. 2. ff. de iur. iur. Bart. in leg. 1. §. qui praesens. ff. de ver. obli. Hinc inferitur, quod nulla alienatio poterit fieri p eum qui contraxit incestus nuptias. & si quae facta fuerit post commissum delictum, reuocabitur. secundum Do. Dec. in praalleg. confi. Praedicta omnia intellige, vbi matrimoniu incestuosum sciēter & dolose fuit

fer contractum. Ita Panor. in c. nonnullus cum glo. extra de iude.

Advertendum tamen est, ad unum, quod quatenus dixerim supra incestuosum puniri pena mortis, quod non verum, ubi non intervenisset violentia. Sed ubi quod debeat puniri pena deprecationis, ita iureconsultus in l. si quis viduam, in verbo deportandus erit, ff. de questio. Nec videtur repugnare iure causum, quod olim pena adulterij fuisse maior, quam fuerit pena stupri vel incestus, quia lex parificat ista, leg. si adulterium cum incestu in prin. ff. de adul. Sed de iure digestorum non erat pena mortis pro adulterio, ergo sic pro stupro, & incesto. Ita Alex. consi. 129. ponderatis 6. lib. ubi concludit, quod licet per iura Codicis sit mutata pena in adulterio, de deprecatione in mortem naturalem, l. quamvis. C. de adul. et in stupro & adulterio iura digestorum non repugnant immutata. Ergo remanent incorrupta, licet incestus aequalem vel maiorem rationem habeat, quia iura quae in vno casu coniunguntur in alio remanent, l. precipimus. C. de app. Et istam opinionem tenuit Io. Fab. in §. item lex iulia de adul. & expressit Ang. in d. l. si adulterium. & Io. de Imo. in c. tua. extra de proc. & hanc eandem opinionem tenet Ber. Chouero. in tracta. de publi. concub. in verbo incestus. num. 16. & late dicam in consil. legum asperitatem, videatur etiam Boer. decisio. 318. Et videtur in isto. Et quid de cognoscente carnaliter matrem suam qua pena puniatur. Ber. Chouero. in alleg. loco nu. 13. tenet quod eam itali poena, allegat Iñ. Mar. in decisio. 50. in 2. parte. qui allegat tex. in l. si adulterium cum incestu. iuncta gloss. ff. de adul. nisi cum mater fuisset minor annis.

Item est advertendum, quod pena quae de iure civili pro crimine incestus imponitur non habet locum pro incestu in casib. postea introductis a iure canonico, & iure civili incognitis. Voluit Alex. in d. consi. 229. & Bermo. Cho. in loco citato. nu. 32.

Item inquirendum est, qualiter dictus Dominicus contraxit matrimonium legitime & solemniter, intervenientibus omnibus solemnitatibus a iure & consuetudine requisitis, cum N. & quod ut vir & vxor fuerunt habiti, & reputati, &c. & extendatur.

Item inquirendum est, qualiter constanter matrimonio plures procreavit filios ex dicta N. &c. & extendatur.

Item inquirendum est, qualiter tam ante contractum matrimonium, quam post dicta N. habuit, & habet sororem B. quae fuit, erat, & est eius soror carnalis, nata & procreata ex eodem patre & matre. & extendatur.

Item inquirendum est, qualiter dictus D. sciebat, & scire poterat eandem B. fuisse & esse sororem carnalem dictae suae vxoris, &c.

Item inquirendum est, qualiter fuit, erat, & est publica vox & fama apud hominum dictae civitatis maritima parte, dicta B. fuisse & esse sororem carnalem dictae N. & prosequens affinem carnalem dicti D. &c.

Item inquirendum est, qualiter tam de iuris dispositione, quam de consuetudine fuit, & est in dicta civitate prohibitorium, fieri matrimonium inter sororem carnalem vxoris, & maritum fornicis carnalis, &c.

Item inquirendum est, qualiter dictus D. pluries fuit visus solus in loco secreto cum dicta B. ipsum osculando, ponendo & tenendo manus ad pectus, amplexando, & alia faciendo, quae circa commisionem incestus, fieri nequeunt, &c. & extendatur.

Item inquirendum est, qualiter fuit, erat, & est publica vox & fama, &c. & extendatur in iudicium famae.

Item inquirendum est de virginitate ipsius B. Item inquiretur, quod tradita matronis in talibus expertis, fuit reperta stuprata & praegnans.

Item ponantur alia ordine praescripto per extensum, pro ut facti qualitas exegerit.

¶ Exceptiones & defensiones adversus incestum & stuprum.

EXCEPTIONES & defensiones quae probandae offeruntur in curia magnifici Straticoti civitatis Salemi per d. inquisitum de crimine stupri cum incestu, ut praemittitur commissi, ab eo in personam B. & sequatur, ut supra.

Renocatur ac acceptetur, ut supra. Item excipitur de bona fama, vita, & conditione dicti D. per extensum.

Item excipitur de honesta vita, qua semper duxit & ducit, & maxime erga suas affines & consanguineas.

Item

Item excipitur, quod semper fuit & est zelotipus honoris suarum consanguinearum & affinium.

Item, quod semper fuit visus & auditus hortari suas consanguineas & affines ad honestam vitam ducendam, & reprehendere, si quid inhonesti in eis consideraret.

Item, quod semper adeo vixit honeste & caste ut merito dici possit esse auctor colendi bonos mores affinibus & consanguineis.

Item, quod semper fuit visus adeo adamare & colere suas consanguineas & affines; ut merito dici possit eas adamasse amore paterno.

Item, quod nunquam fuit visus committere cum affinibus & consanguineis actus inhonestos.

Item, quod si aliqua vice fuerit visus osculari dictam B. id fuit & erat in praesentia suae vxoris, quae quia videbat id fieri citra malitiam, non egre ferebat, & si natura esset summo opere zelotypa.

Item excipitur de impudicitia dictae B. & de eius malis moribus.

Additio: licet enim alias credatur mulieri attestanti se virginem, ut refert Alex. consi. 229. in 6. lib. admittitur tamen probatio in contrarium. vna enim probatio tollit aliam, sicut vnum iudicium aliud destruit, & vna praesumptio tollit aliam, ut voluit idem Alex. consi. 77. in causa accusacionis. vlt. col. in 1. lib. hinc stant statu quod de damnis datis credatur damnum passio, potest nihilominus pars inire, quod iudex accedat in faciem loci & inspicat damnum, ut voluit Bal. in l. contra negantem. C. ad l. aq. hinc virginitas deslorata probatur per luteamina sanguinolenta. Glo. no. in 33. q. 5. & imago. & per Alexan. in litem apud labeonem. §. si quis virgines. ff. de in iur.

mulier enim virgo quae patitur osculari ab aliquo habet proximum indicium actus venerei. per And. Iser. in c. 1. §. 1. qui no. se. amni. Et similiter si fuerit visa sola cum viro in camera est sufficiens probatio ad probandum coitum. secundum Barto. in l. capite quinto. ff. de adulter. Imo Abb. post Hostien. in c. praeterea. de test. dicit quod ad probandum stuprum commissum cum alijs, magnum erit iudicium, si solus cum sola fuerit visus, c. literi s. & cap. 3. loco de praes. hoc enim probato quarela de stupro

contra alios non procedit. semel enim virginitas corrupta non potest restitui secundum Saly. in l. j. c. de rap. virg. scis ergo articulare. Et de hoc dixi supra, in verbo capiat informationem.

Item excipitur, quod pluries coqueustus fuit cum affinibus & consanguineis dictae B. de eius impudicitia dictus D.

Item, quod dictum Dominicum ob hoc summo odio prosequuta fuit d. B.

Et aliter, ut materia facti exposuisset.

¶ De forma capitulorum, quando damnatur memoria ob crimen lese maiestatis.

Capitula specialis inquisitionis, quae fit & fieri intenditur per curiam magnifici Straticoti Salemi ex merito eius officio contra & adversus memoriam quondam F. & sequatur, ut supra, mutatis personis & factis.

In primis inquirendum est, quod de anno, &c. de mensi, &c. regnantibus, &c. dominare, &c. sub praesidatu, &c. quondam F. suis iuribus non contentus, animo quod diabolo instigatus, non aduertens quod erat feudarius Cas. Ma. & ad iuramentum fidelitatis oblitus, ut proditor spretis praecipis Dei & legis, ac postpositis honore & fidelitate, animo & intentione crimen prodicionis & lese maiestatis committendi contra dictam Cas. Ma. Maieft. prodijt secreta ipsius Cas. Maieft. hostibus & inimicis ipsius, propter quam revelationem fuit directo offensa Cas. ipsa maie. & nonnullae civitates fuerunt debellate & devictae, quare incidit in penam ad id a iure statutam, quod inquirendum est, &c. quod fuit, &c.

¶ Contra delinquentes in crimine lese maiestatis in primo capite tantum damnatur memoria defuncti, & sic morte non finitur, ut dixi in verbo, item commisit crimen lese maiestatis, & voluit Ange. de Aret. in li. male in verbo, che hai tradita la tua patria versi. & bene advertas. Corp. consi. 17. nu. me. 6. & 7. Lud. Rom. consi. 522.

¶ Et in hoc iudicio debent citari haeredes, & successores, etiam propinqui, qui veniant & comparere debeant recepturi copiam capitulorum specialis inquisitionis forma tenet

&

& formandæ contra memoriã quãdam
 Eorum partis, & ad dicendum causã,
 quare nõ debeat damnari dicta memoria
 aliã ipsi non comparantibus, procedetur
 vt iuris erit, citatione verò ista facta, & cõ
 parentibus formantur dicta capitula, & in
 terrogantur illi super eis, & dabitur copia
 ipsorum, & sic procedetur, secundum Bal.
 in consi. 63. in 4. lib. & in citatione inferatur
 tenor capitulorum, vt docet Ang. de A.
 re. in lib. male. in verbo, che hai tradita la
 tua patria. in verbo. & bene aduertas. ¶ Ir
 pronuntiamus d. quondam F. commisit ille
 crimen læsæ maiestatis, & contra imperiũ
 fecisse, & idcirco bona eius esse commo
 dis fisci applicanda, vt voluit gloss. in titi. de
 hare. quæ ab intesta. deferunt. §. per contra
 rium.

Item capitulentur successiuè omnia capita
 criminis læsæ maiestatis, super quibus præ
 tenditur defunctum incurrisse, & est aduer
 tendum, quòd debent esse contenta in pri
 mo capite, non in secundo, vt dixi supra in
 verbo, item commisit crimen læsæ maiestatis.

¶ *Exceptiones & defensionet aduersus
 crimen læsæ maiestatis.*

EXceptiones, quæ probandæ offeruntur
 in curia magnifici Straticoti Salerni
 per G. & A. filios & hæredes quondam F.
 eorum partis in causa vertete inter ipsam
 curiã inquirentem ex vna, & memoriã
 dicti quondam F. inquisitam ex altera, de
 & super prætenso crimine læsæ maiestatis,
 vt asseritur, commisso per dictum quondã
 F. & aliã, vt in actis asseritur contineri: &
 ipsos exponentes citatos pro suo interesse,
 & sequatur. ¶ In primis opponitur, quòd
 est elapsum quinquennium à die prætenfi
 criminis, quo casu præscriptum est iuri in
 quirendi de dicto crimine contra memo
 riam: vt firmat Ange. Aret. in lib. male. in
 verbo, che hai tradita la tua patria, versicu
 lo, & bene aduertas.

Et si dicta exceptio non competierit, formes
 exceptiones & defensionet ex his, quæ dixi
 supra in verbo, item commisit crimen læsæ
 maiestatis, per transcursum.

De forma capitulorum in crimine incendij.

Capitula specialis inquisitionis factæ
 & faciendæ ex mero curiæ officio, p
 curiam magnifici Straticoti ciuitatis Sa
 lerni contra & aduersus V. de & super in
 cendio, sequatur, vt supra, mutatis mutan
 dis.

In primis inquirendum est, qualiter de anno,
 &c. de mensè, &c. regnantibus, &c. domi
 nante, &c. sub præsidatu, &c. in ciuitate Sa
 lerni, & proprie, vbi dicitur, &c. in dicta ci
 uitate dictus V. suis iuribus non conten
 tus, &c. temerè, dolosè, scienter, & appensa
 tè, animo & proposito comburendi D. &
 eius domũ, bona, ac familiã, ignem in m
 misit in dictam domum, taliter, vt nisi au
 xilium Dei interuenisset, nodum D. cõbu
 stus esset, sed etiam eius familia, & alia dã
 na illata essent dictæ ciuitati, & licet do
 mus solũ combusta cum bonis sit, inci
 dit tamen propterea in pœnam in tales à
 iure statutam, quod inquirendum est, &c.

13 quod fuit, &c. ¶ In materia istius criminis
 incendij in regno habemus vnam cõstitu
 tionem, in c. p. qui dolosè, in titu. de incen
 di. qua puniuntur incendiarij pœna mor
 tis si dolosè sit factum incendiũ, vbi And.
 de Iser. & ibi post eum Affl. dicunt id pro
 cedere, quando domus, in qua factum est
 incendium, erat in ciuitate, secus, si in pa
 go, & est ratio, poterat enim maius & gra
 uius periculum resultare in ciuitate, quam
 in pago. item debet haberi ratio, an ille,
 qui imposuit ignem, sit vilis perso. nã. item
 an illa domus combusta sit pretiosa, au vi
 lis. item an propter incediũ aliquis homo
 sit mortuus, an nõ. itè an ille, qui incendio
 fecit sit solitus committere incendium, au
 non. nam secundum eos considerata quali
 tate personæ, delicti, habet locum dicta pœ
 na mortis, habet ergo iudex arbitrium cõ
 dẽnnadi ad pœnam deportationis cum pu
 blicatione bonorũ, vel mortis, vel incediũ,
 consideratis prædictis, vt habetur in consi.
 qualitas personæ, & cum istis considera
 tionibus dicũt Iser. & Affl. in consi. præ
 dicta. & vide per Ange. de Aret. in lib. ma
 14 læsi. in verbo, incendiario. ¶ Et de materia
 incendij vide Grammat. in decis. 3. & Af
 flic.

¶ *De forma capitulorum in vulnere.*

Capitula specialis inquisitionis for
 matæ & formandæ per curiam ma
 gnifici Straticoti ciuitatis Salerni ad quæ
 relam T. contra & aduersus, &c.

In primis inquirendum est qualiter de anno
 &c. regnantibus, &c. dominãte, &c. sub præ
 sidatu, &c. in ciuitate Salerni, &c. & pprie,
 &c. dum statet, moraretur, & esset pacificè
 & quiete sub ptectione Dei & Cæsã. ma
 rie. nemini iniuriam inferendo, sed sua ne
 gotia peragendo, d. T. in loco prædicto,
 nulla pcedente causa, ex abrupto F. vel G.
 suis iuribus nõ contentus, sed animo dia
 bolico, instigatus, & spiritu nequam ductus,
 non aduertens, &c. in ipsum mensem
 euaginavit, & plures ictus intulit taliter,
 ut ei vulnera infligeret, q̄ manifesta esset.
 quare incidit temere, scienter, & appensa
 tè in pœnã in talibus a iure statutã, quod
 inquirendum est, &c. quod fuit, &c.

Item inquirendum est de inimicitia.

Item inquirendum est de fama.

Item inquirendum est de nimis.

Item inquirendum est de qualitate vulneris.

Itè inquirendum est de mala fama vulneratis,
 & sic de singulis, prout facti qualitas exce
 git, cum non possit dari certa doctrina.

15 ¶ In crimine vulneris est sciendũ, quòd
 in regno est pũsam p iura municipalia
 ipsius, videlicet per constitutio. regni in
 cipit. si quis aliquẽ. qua cauetur, quòd vul
 nerans aliquem ense animo occidẽdi, si
 non est sequura mors, punitur pœna ma
 nus, qua percussit, postea vero superuenit
 capiti. regni inci. si quis cum rõcha. quod
 venit ad declarationem & extẽsionem d.
 constitutio. si quis aliquem. quia cum per
 cam solũ dicatur vulnerantem ense pu
 niri pœna manus, & nõ dicat de alijs ar
 mis, per dictũ capitulũ est prouisum, vt si
 ue ense sit factum vulnus, siue rõcha, ma
 naria accepta, se alio quocunq; instru
 mẽto, habet locum pœna manus. postre
 mò autẽ superuenit. c. ad personarum. per
 quod demiratur dicta cõstit. si quis aliquẽ.
 vt ita demum procedat id quòd in ea dici
 tur, si vulnus illari fuerit lãtale, uel aliter
 debilitans membrũ, uel deformãns & vul
 nerans,

flic. in consi. super incisionibus, & in de
 ciso. 57. & Alex. in consi. 74. in 6. libro.
 vbi tractat quomodo possit probari in in
 cendio dolus abesse, & Bald. in consi. 77.
 in 3. lia. & Barr. Capõ. in consi. 69, & Bar.
 Soci. in consi. 222. & Bal. in cõsi. 441. pri.
 libro. & Bal. in consi. 174. in 2. libro. &
 Calca. cõsi. 64. nu. 13. & cõsi. 61. 62. & 63.

Item inquirendum est de inimicitia d. Vicetij, &
 D. extendatur.

Item inquirendum est de eius mala fama, conuer
 satione, & consuetudine delinquendi.

Itè inquirendum est factũ immisionis ignis par
 ticulariter, & damnum subsequutum.

Item inquirendum est damnum, quod potuit in
 ferri.

Itè inquirendum est de utilitate immittẽtis ignẽ.
 Item inquirendum est quòd domus, erat pretiosa,
 & in ciuitate.

Item inquirendum est de omnibus alijs indicijs,
 quæ possunt haberi.

¶ *Defensionet & exceptiones aduersus
 istud delictum.*

EXceptiones, & defensiones, quæ probã
 da offeruntur.

In primis excipitur de amicitia incendia
 rij prætenfi cum eo, in quem prædeditur
 factum incendium.

Item excipitur de bona fama, vita, cõditio
 ne, qualitate, & bona cõsciẽtia ipsius præ
 tenfi incendiarij.

Item excipitur, quòd nunquam fuit soliti
 committere incendia, nec alia delicta.

Item excipitur de qualitate domus combu
 stæ, ut quæ uilis sit.

Item excipitur, quòd licet sit in ciuitate,
 sit tamen ubi nullum damnum potuerit
 inferri uicinis ex dicto incendio, prout
 & nullum intulit.

Item, quòd ex dicto incedio nullus sit mor
 tuus.

Item, quòd nulla pretiosa bona sunt cõbu
 sta, sed aliqua parui pretij.

Item excipitur, quòd ille cuius domus cõ
 busta est, multos habet inimicos in ciuita
 te.

Item, quòd nimis est rixosus, & scãdalosus,
 & aliter, prout fuerint indicia in contra
 ctum.

nerans, sit homo male conditionis & famer, & similia patere solitus, aliis pro modo dico vulnere non habet locum poena manus, ut etiam firmat & refert Afflict. in d. consti. si quis aliquem. in 2. not. & dicam
 16 ibi. ¶ Vbi plus dicit, quod si est tale vulnus, per quod non sita debilitatum membrum, nec sit remanens cicatrix, & vulnere sit aliis bona conditionis, vitæ, & famæ, & non est concordia partis, potest in lex condemnare vulnerantem ad poenam pecuniariam per sententiam definitivam, & pars querulans non potest conquiri, maxime si probavit, quod non in contemptu, sed in legis rixa impræmeditate sit sequutum vulnus, quia tunc etiam si vulnus sit letale, non habet locum poena manus, ut per Afflict. ubi supra, & etiam potest probari, quod pro uocatus id fecerit, qua ratione cessat poena manus. ¶ Quod si aliquis vulneravit in facie aliquo vase vitreo uel terreo, an habeat locum poena manus, vide de iur. de ui. ut dicit Ang. in l. armatos. ff. ad l. de ui. 18 pu. ¶ Et idem dicas de vulnerante aliquo bastone, uel lapide, uel plumbo, quod non teneat poena manus ut firmat Ilr. & Affl.
 19 in d. constitu. si quis aliquem. ¶ Et quod vulnus dicatur letale, uide Capol. col. 28. nu. 20. & consil. 61. & consil. 40. nu. 26. & Marfil. consil. 7. nu. 28. 1. lib. & numer. 30. & quod constitu. si quis aliquem habeat locum in hoc vulnere, & non in paruo, uide Ang. de Arc. in lib. malef. in uerbo, una alia percussione in si. Marfil. in col. 80. nu. me. 2. 2. & consil. 71. num. 27. 4. & consil. 103. nume. 17. & Affl. in d. constitu. si quis aliquem. & in constitu. asperitatem. 4. colu. in princ. & vulnus letale dicitur id, quod ita iudicant medici, & an, & quando scetur dicto unius, & quando requirantur plures, per Ang. & Augu. de Ari. in addi. in libro. male. in uerbo, una alia percussione. in prin.
 20 cip. ¶ Et quando dicatur remanens cicatrix, dicit, quod quando remanet aliqua de turpatione post sanatum vulnus, uel quando restat deformitas, ut bene declarat Angel.
 21 in lib. male. in uerbo, cicatrix. ¶ Et aduertat, quod si aliqui medici ex parte curie deponant vulnus fore letale, in defensionibus adhibebis peritiores medicos, qui a illis scatur, & in exceptionibus articules de pauca experientia illorum pro curia & de

magna peritia illorum, qui producuntur ad defensionem, sed si sunt periti & docti illi, qui deponunt pro curia, adhibeantur alij pro defensionibus, qui sint æque periti, & pares uel plures numero, quia stabitur magis illis, qui deponunt pro defensionibus, quam ad instantiam curie, ut dicit Ang. in li. male. in uerbo, cicatrix. in fine. licet Bal. in c. 1. qui mo. seu. amitta. in 6. col. tenuerit, quod si medici diuersimode deponunt in dubio, iudicandum est contra percussorem, & sic in fauorem curie, & ita alius se quutus sui simpliciter doctri. Bal. in appa. quod feci ad prag. de ictu balliste. nunc autem sequor opi. Ang. quæ innititur, æquitati, & hanc proba per tex. cum glo. in c. clerici. 8. r. diltin. & per Bald. in l. data opera. C. qui accus. no. po. Pet. de Anch. in col. 22. 28. 5. ¶ Et aduertat, ne erres, & ut scias praticare & defendere orientalem tuum vulnerantem, compareas eorum iudice, & per as. u. mittant medici ad inspicendum vulneratum, ex quo vulnus non est mortale, ut eo viso possint deponere de eo, ut non producantur testes priusquam procedente tua instantia, medici accellerint de licentia & electione iudicis, & facias, ut antequam uadant iurent corporaliter facti se ipsius se ueritatem dicuros, his enim sequaris, & facta relatione, plene eis creditur, ut optime docet noster Afflict. in consti. qui de alio. in 6. not. & est in re tenendum, & ad hanc materiam uide Tiraque. in trac. de nobi. c. 3. l. nu. 373. ¶ Et ut scias praticare, d. e. ad peruersorum. & quando dicatur membrum mutilatum uel debilitatum, uide Ange. de Arci. in lib. male. in uerbo, membrum. ubi late disputat, an digitus dicatur membrum, adeo ut si digitus si debilitatus, non possit fieri commutatio poenæ uigore dicti capituli, ad peruersorum. & dicit, quod si ea debilitatione digiti debilitetur manus, uel reddatur inefficax, ut contingit in pictore, cuius si pollex debilitetur, etiam manus redditur inutilis, dicitur tunc membrum debilitatum, non aliter, sed ad cautelam adhibedi sunt medici & periti qui habeant uidere & inspicere, nunquid membrum sit debilitatum, & nunquid ex digito debilitato sit debilitata manus, & eius dicta redigantur in acta, & pari modo scribatur, quam percussus artem

artem exerceat, ut sic sciatur num commutatio fieri possit, an non, uirtute d. cap. ad peruersorum.

¶ De forma capitulorum homicidij.

Capitula specialis inquisitionis formata & formanda.

IN primis inquirendum est: quod regnantibus, & dominante, & c. sub præsidatu, & c. de anno. & c. de menfe; & in loco, & c. & proprie, & c. T. G. & Ant. alij alijs auxiliium dantes, temere, dolose, scienter, & appensate, animo & intentione occidendi S. prout iam occiderunt, communicato consilio ipsum S. insilue sunt pluribus & diuersis actibus & percussioneibus, ensibus & re ea percusserunt & vulnerauerunt, ita & taliter, ut ex vulneribus & percussioneibus illico mortuus fuit & est, idque alij alijs, & alter alteri assisistentes, ut habilis & comodus malenolum suum animum effectui traderent, prout iam tradiderunt, quapropter incidunt in poenam a iuribus & regni institutionibus in tales statuta & ordinata, quod inquirendum est, & c. quod fuit, & c.
 24 & infra particulariter describet, ¶ Materia homicidij est satis nota, ideo parum insistam: solum sciendum, quod quando formantur capitula homicidij contra plures; omnes una poena eademque, possint puniri, necesse est capitulari, ut in hac forma, quod uidelicet alteri alteri assistebat, ut homicidium facilius committerentur, aliis si simpliciter capituletur, aliquos assistisse armatos, non tenent illi de eo, quod sit, sed de eo, quod per ipsos sit, ut optime docet Ang. de Arc. in li. male. in uerbo, dicto maleficio, semper assistit in fine: & credo dixisse supra. in uerbo, capiat informationem.
 25 ¶ Item est aduertendum, quod quando sunt plures inquisiti, quorum alter alteri auxiliium dedit, non debet dici in capitulis, alter alteri auxiliium dando, sed alij alijs auxiliium dando, aliis annullarentur capitula. & inquisitio, ut plene per Ang. in loco de quo supra, licet in regno parum curetur de istis formulis, per ritum magna curie uicaria regina Isabella, de quo supra mentionem feci in uerbo, audiantur exceptiones proponenda. Sequantur postea alia ca

pitula particularia super quolibet indicio ex processu apparente, ordine præfixo in alijs.

SEPTIMA PARS principalis.

¶ De laudibus & fructibus officiorum Rubri.

S V M M A R I V M.

- 2 Magistratus sunt uenerandi & honorandi. nu. 2. 1. 5.
- 3 Magistratus ex officijs consequuntur nobilitatem.
- 6 Iniuria in magistratum atrocius puniuntur.
- 7 Magistratus etiam a parentibus uenerandi sunt.
- 8 Imperatores exercuerunt officium.
- 9 Iurisdictioni exercuerunt officia.
- 10 Officioꝝ fructus sunt mors, carcer, & calamitates.

I V D E X.

ET ut finem huic praxi criminis imponamus, non absurdum & extra rem putauimus aliqua summam in medium afferre de laudibus fructibusque officiorum & magistratuum. ¶ Et primo exordium faciendum a ueteri & nouo testamento, est sciendum magistratus potestates & principes a Deo præcipi colendos, summa uenerentia habendos, & nullo pacto execrandos, ut Exo. capite 12. in fin. de quo in act. Apo. c. 23. ipse enim qui cuncta fecit & regit, magistratus in populo creauit, ut Numer. c. 20. in si. & Sapient. c. 6. & Petri. r. 2. capitulo hinc Apostolus ad Rom. c. 13. inquit omnis anima potestatibus subdita sit. non enim est potestas, nisi a Deo; quæ uero sunt potestates, a Deo sunt ordinatæ, itaque, quisquis resistit potestati, dei ordinati resistit. qui autem resisterint, sibi ipsis iudicium accipient, & cetera hinc quia populus aduersus Moysen murmurauit in deserto iuxta aquas contentions, cum esset potestas a Deo constituta in populo, uarijs plagis & poenis affectus fuit, ut legitur Nu. 100. 20. hinc potestas in populo, minister Dei dicitur, secundum Apostolus in d. ca. 24. hinc ex-

plo Davidis, qui Saulem suum inimi- cum, & olim potestatem & magistratum in populo, cum Deus in suas illum manus nus tradidisset, ut facile occidere uale- ret, territus maiestate prioris officij & di- gnitatis, & reuerentia quæ ei ob id debe- batur, liberum dimisit de propria salute minime curans habetur lib. 1. Samu. c. 26. quique nuntiantem se Saulem interfecisse præ lachrymis continere non ualens, inte- remi iussit: ut. lib. 2. Reg. c. primo. mone- mur, quod magna reuerentia magistratib. debetur, & quod maxima auctoritate tue- tur. hinc magistratum creatio & ordinatio tot solemnitatibus & obseruationibus per Deum fiebat ut in Iudicium Regumque libr. legitur. hinc Proverb. capitul. 20. scri- bitur in hæc uerba. terror regis perinde ut rugitus leonis, qui illum prouocat ad iram peccat contra animam suam. † Quid ergo de nostris censendum sit, habemus au- di. cū Imperator, q. ē princeps & dominus totius mundi, ubique terrarū habeat defen- dere ecclesiā & iura eius nec possit hoc ef- ficere in propria persona, necesse ē ut con- stituat iudices & officiales, qui ei cōsilio & auxilio possint prodesse in defensione rei- publicæ & ecclesiæ. constituit igitur hæc de causa hos officiales & magistratus, & his obiectum est ex præcepto domini sicut ecclesiasticis extra. de maio. & obe. c. solite & c. omnes & de. cens. & pro c. omnis anima hæc Hostien. in summa de offic. or. §. quis possit constituere. super uerbo, principes. & horum officialium & magistratum. pro- prium, iudiciū, iustitia, laborare de manu calumniantium ut oppressos, peregrinos, pupillos, & uiduas, quæ facilius opprimun- tur a potestatibus, præbere auxilium.

3 † Maximam proinde magistratus & pote- states propter officia eis commissa. conse- quuntur auctoritatē & prærogatiuā hinc dicit Bar. in l. iudices. C. de dignita. eos cō- sequi ex officijs nobilitatē hinc Archi. in c. 1. de consue. lib. 6. inquit, quod dignitas est habere iurisdictionem cum administra- tiōe. quod & sequitur Colle. in c. forus. co- lum. 2. uerb. index doctor. de uerbo signifi- ubi & idem prioris dicit, quod dixit Bar. in i. consuetu. C. colum. 3. uerb. circa hoc. ubi inquit, doctores esse constitutos in dignita- te, quod indicandi ius habeant † Hinc ma-

gistratibus magnus honor impendi debet, quod aperte demonstrat Callistratus iuris consultus in l. semper; in pri. de iur. immu. & præcipit Imperator honorem iudicibus impendi, quod & censet Papa. in cap. ut de bitus. de appell. quibus concinit tex. l. 2. §. 1. ubi iure honoris, ff. quod me cau. & l. j. ubi iudicium dignitatis tuendæ & decoris cau- sa. & l. obseruandum in fi. ff. de offi. præf. & l. ult. in princ. C. quando pro. non est neces- se. cum dicitur, omnem honorem saluti iu- dices resecuantes. † Hinc alibi dicitur iudicis officium. id est iudicandi munus, esse honorem. secundum Ioan. Andr. in c. pasto- ralis. col. 2. in uerbo, quere. per illum tex. in uerbis honore & onere. extra de offi. or. † Hinc illi antiqui. uerissimi rerum mode- tores multo esse cōtumeliosorem ac atro- ciores, adeoque etiam atrocius puniendā censuerunt iniuriam, quæ sit magistrati, quam quæ priuato. ut attestatur Arilote- les li. proble. 19. cap. 14. in fin. & Fab li. 6. oratoriarum institucionum. & nostris quo- que legibus statutū est. in l. prætor §. ult. de iniur. adeo ut singulariter dixerit Bal. c. 1. §. iniuria. in primis uerbis. in tit. de pa- iur. firman. quod si quis. daret alapam offi- ciali propter priuatam inimiciam. posset capitaliter puniri, & hoc habet locum ne- dum durante officio, sed etiam finito pro- pter reliquias & memoriam pristine digni- tatis. secundum Bal. in l. obseruare. §. profi- cisci. colum. 4. uerb. 7. queritur. ff. de offic. procon. & legit. † Hinc adeo ueteres præ- toribus honorem impendi scribere, ut etiam ipsi a parentibus, cessante omni lege natu- ræ, ut superiores reuerētē colerentur, eu- iusmodi factum de Fabi. Maximo retulit Claudius Quadrigarius in annaliū suorū lib. 6. his uerbis, cum facti essent consules Sempronius Gracchus iterū, & Q. Fabius Maximi filius, eius qui priore anno fuerat consul, ei consuli pater proconsul obuiā equo uenit neque descendere noluit, quod pater erat lictores non ausi sunt descen- dere iubere ubi iuxta uenit. tum consul ai. descendere iube, q. posteaquam lictor ille, q. apparebat, cito intellexit, Maximi consule descendere iussit, unde postea no- stris legibus statutum est, filium familias iudicem ins præcipiendi cogendi que ha- bere i patre. l. ille, a quo. §. ult. & l. seq. ff. ad

ad Trebe. hinc Bal. in l. senium. statim post princip. C. qui testa. fa. po. maiorem esse af- ferit auctoritatem magistratus quam pa- tris. † Hinc adeo iudicandū munus honore & maximam auctoritatem præsci impera- tores cōfluere, ut & ipsi personaliter iudicā di munus exercere non indignati fuerunt: ut apud Suero. in Octauij uita, cap. 33. ubi ipsum assidue, & in non tem nonnunquam ius dixisse scribitur. & habetur idē de Ve- spasiano, Domitiano, Traiano, Adriano, Aurelio, Marco, Maximo, Antonino, de Aurelio scribitur in l. non putabam. ff. de condi. & demon. & in l. Romanus. ff. de tu- to. & cura. da. ab his. & de Marco & Maxi- mo in leg. extranco. ff. de quæstio. & in leg. mulier ad sena. Trebe. & de Antonino in l. Aemilius. ff. de mino. & in l. proximè. ff. de his, quæ in testa. delen. & de Commodio in l. Procula. ff. de probat. & l. 1. §. si coheredes ff. ad l. Fal. & de Seuero, & Antonino Cara- calla in l. minor autem. §. 1. ff. de minor. & de Iustiano in authen. deposi. in princ. & de Federico in l. imperialem. in princ. ubi, pro- tribunali sederem. de pro. feu. alien per Fed & alios imperatores in l. Offidius. ff. de leg. 3. in l. imperatorib. de iure fis. & in l. vlt. ff. quod cum eo. & ex recentiorib. no- ster inuictissimus Carol. 5. Imperator pro- tribunali sedens, ius dixit aduersus Gan- dauum ciuitatem in Flandria, cuius iura ponitur per Ioan. Mill. in sua praxi. nume. 179. fol. 19. nec minus fecisse reges legitur. de Priamo enim rege potētissimo idem fa- ctitatum esse satis constat ex Virgilio li. 7. Aeneid. Hoc Priami gestamen erat, cum iura uocatis, More daret populis, & alios pœnè infinitos congerit, qui id fecissent Ti- raquel. in tracta. de nobilita. in capite. 28.

9 † Quid uero dicam de illis præscis iurecō- sultis, ex quibus fermè tota legalis disci- plina effluxit? legi enim & hos assessores & iudices fuisse, ut Vlpianus, Papinianus, Martianus, Mutius, Domitius, Appianus, ac ceteri, quos enumerat Hieron. Cagnol. in l. 2. de ori. iur. in uerb. fin. & plenè habe- tur per Ias. in rubri. ff. de offic. assel. & Paul. de Cast. gloriatur se fuisse assessorem Car. Floren. in l. 2. & in authen. ad hæc. ad fin. de iud. & habetur per Cagnol. in l. diem fun- ctio. ff. de offic. assel. & Bar. excellentissimus,

doctor fuit assessor Pæ. & Tunderi, ut ha- betur per Par. de Put. in lib. syndica in uer- bo docto. si. col. circa princ. † Nunc autem promissorum memores de fructib. officio- rum aliqua disseramus, & quidem legitur C. Cassium a Cæsare in exilium actum propter officium; Vlpianum cū ignominia ab Heliogabalo a dignitate remoti; Mar- tianum a Didio Iulio interfectum, ex duo- bus posterioribus Sabinis, incertum pater, an filius Heliogabali mandato in tumultu populi fuisse percussus, sic in publico Aemi- lius Papinianus, perfectus prætor iuris asy- lum ab Ant. Caracalla militum furori ob- iectus, securi percussus obijt, sic Mutius, & Domitius in senatu interfecti, & eorum corpora edicto Marij flauio immersa, Ap- pianus scriptum reliquit. Sic decem uiri, a quib. omne ius nostrum profluxisse uide- tur, partim in carcerē, partim in exilio pe- riere, quibus quantum legalis philosophia ad animi tranquillitatem & rempū, tuendā profuit, cū magistratum moles non- cuit, ut congerit Hiero. Cagno. in l. 1. ff. de origine iuris. in uerb. fin. num. 160. Et Plato de Dionisio in epistola prima cōqueritur, sub his uerbis, Imperio quin etiam apud vos fungens ciuitatem uestram sepius cō- stodiui. Tandem uero ignominiosus a uo- bis expulsus sum, quam uilissimum aliqū expelli diuertnam opem uestris sum cōno- dis impertitus. Sic de nostratibus Andr. de Iser. euangelista in regno propter senten- tiam per se dictam, a quodam Gallo Nea- po. interfectus est, ut per Par. de Put. in lib. syndica. in tit. de excep. conf. in fin. & Ang. Arctin. pater practicæ & famosus doct. po- tēquam exercuisset assessoratus officium Nursiæ annum carceratus fuit in syndica- tu, & nisi collegia Italæ homini fauissent capitis supplicium subiisset, ut per eūdem Par. in tit. de offi. syndi. in 3. col. in fin. quid ad me ipso feram? qui quamprimum ade- ptus sui auditoratus officium in toto statu olim P. Salerni post assessoratus officium in ciuitate Salerni, terra sancti Seuerini, alijsq; partibus dicti status, tanquam ad la- tronem cum gladijs, fustibus, & lanternis de magna curia vicaria exierunt ad me com- prehendum, & sex menses me carceratu- rum tenuerunt sub pretextu, quod in terris sancti.

Sancti Severini nocte quadam quodam pre-
sbytero capto in monasterio sancti Franci
scilicet foras itis fere centum, ad pulsum cā-
pana non tulisset auxilium ipsi presbyte-
ro, cum esset solus & simplex assessor, sed
causā meā capturę & carcerationis Deus,
qui est scrutator cordium, scit quamobrę
prudenter fecisse putandum est Labeonem,
qui oblatum ab Augusto cōsulatum recu-
savit. *Aul. Gel. c. 20 lib. 10. & cap. 12. lib. 17.*
quod idem fecisse legitur & Aulum Casse-
lium: fertur & de Octavio, q. spreuit ho-
nores a populo ablatos, & dictaturam ma-
gna vi offerente populo, genu nixus depre-
catus est & depulit, secundum Sueton. in
Octavio. Manlius autem Torquatus cōsu-
latum recusavit, quod diceret, neque se po-
puli vitia, neq; illum seuoritate suā pos-
se sustinere, testis Plinius de viris illustrib.
c. 28. hinc Seneca, lubrici sunt (inquit) hu-
manorum gradus ascensu, tremulus ver-
tex, horrendum præcipitium, ægrę cōscen-
ditur ad eminentem statum, anxie ibi con-
sistitur, grauius inde & repente descendit:
nam & sæpius ventis agitat ingens pinus
& celsę grauiore casu decidunt turres, quā
tō securior aurea fuerit mediocritas. Ver-
bum etiā veritatis nos hoc admonere vo-
luit, quod cum cognouisset in secessu men-
tis, populum se velle regem & magistratū
creare, abiit in montem. & si plura quærit
exempla qui fructus ex officijs habeantur,

F I N I S.

audi in lege veteri quid de sanctis patrib;
legatur. 32. c. Exo. perlege murmuratiōē
populi aduersus Moysem suum ducem &
potestatem, & similiter in c. 20. Nu. & ex
peccato populi Moysem obiurgatum ibi re-
peries, quid de Aaron legitur, propter pec-
catum populi à Deo morti tradito, ut per-
missum non fuerit in terram promissionis
venire: vt Nu. c. 20. in fin. quid de Dauidet
qui a proprio filio Absalon, imperij causa,
tot erumnis & laboribus fatigatus, per mō-
tes & sylvas insequutus fuit, ut morti tra-
deret, ut lib. 2. Samuel c. 17. Iam & Seba fi-
lius Bichri ab obediētia Dauidis se subtra-
hens, congregatione hominum facta cona-
tur, ipsum solio maiestatis exuere ut co. li.
2. c. 20 & varias ille semper ptulisse angu-
stias legitur. legito c. 24. eo quo supra lib.
ibiq; reperies, quā misere angebatur Da-
uid, qñ tridua pestilentia populi haud
contemnēdam partem interimeret, suam-
que ipsius domum uastaret. & porro si recē-
sere uellemus totum uetus testamētū, infi-
nita exempla de his haberemus. sed hæc
sufficiant, & sic impono finē huic praxi: eri-
mi. ad laudem omnipotentis Dei, beatęq;
Luciæ uirginis, cuius festū hodie celebra-
tur. 13. uidelicet die Decemb. anno 1553.
atq; in ea praxi si quid boni dixerim, Deo
optimo gratia & laus, sin autem mali, meo
exiguo ingenio adfr-

FRAGMENTA QVIBVS RECENSETVREA.

*Quæ in criminibus per ius Regni correctæ, additæ
vel de nouo statuta sunt.*

De summa Trinitate, & Fide Catholica.

REX debet sacrosan-
tam Ecclesiam &
Catholicam fidem
taliter tueri, vt non
permittat clandestini-
nis perfidijs detre-
ctatorum fidei mac-
culari, ipsam debet
ab incurribus hostium publicorum po-
tentia materialis gladij defendere. hoc
uoluit cōsti. inci. post mundi machinam.

De Episcopis & clericis.

2. † Clerici pro delictis cōueniendi sunt co-
ram iudice ecclesiastico, nisi de pditione
& crimine læsæ maiestatis, vt habetur in
constit. incip. de personis clericorum sed
secundum And. de Her. gl. & Afflict. ibi,
etiam in istis casibus debent cōueniri co-
ram ecclesiastico iudice dixi ibi. † Nō est
licitū officialib. regijs capere domos cle-
ricorum & religiosorū causa ibi hospiti-
di, nec lectos uel res ipsorū, & si de vo-
luntate ipsorū fuerint capte domus, nō
debēt ibi tractari iudicia criminalia, qđ
si secus factum fuerit, post emendatiōē
damni si comes fuerit uel baro, qui cōtra
fecerit, teneantur ad pœnam 12. vnciarū,
si simplex miles, ad sex, & si burgensis, ad
tres, vt habetur in c. item statuimus, quod
domos. hoc c. sumptū est ex doctrina Bal.
in l. 1. C. de epi. & cle. quā refert & sequi-
tur Par. à Put. in lib. synd. in verbo, cleri-
cus. uersic. an apparitor. & intelligitur iste
tex. de domo ad habitandum deputata se-
cundum Pau. de Cast. in cōsil. 45. viso pū-
cto supra scripto. † Clerici cōiugati in cri-

minalibus non conueniuntur corā iudice
seculari, in ceteris autē nō differūt à
laicis, vt habetur in c. iustitarius nō exi-
git. & liceritis inci. item quod si aliquis
uoluerit, quod proceditur cōtra clericum
cōiugatum, sicut si ipse esset laicus, tamē
pcedit & intelligitur in ciuilibus sed in
criminalibus procedit id, quod supra, ut
dicit Afflict. in const. si dāna clandestina.
numc. 33. Dicam ibi. † Clericus ubi corā
seculari citatur, auditur super declinato-
ria fori, nisi personaliter comparuerit cū
instrumento clericatus, & tūc data per eū
petitione de clericatu, datur terminus ad
probādum de ipso clericatu, atque eo pro-
bato sit remissio, ut habetur in rita. inci-
piēte, item seruat ipsa curia, quod nullus
ritus: & nota, quod iste ritus est contra
ius canonicum, uidelicet contra textū. c.
si iudex. de sententia ex cō. lib. 6. ubi pba-
tio clericatus debet fieri coram iudice ec-
clesiastico, quoties dubitatur de eo, & si
notoriē constet eum esse clericum, remit-
tetur sine causę cognitione: iste uerō ri-
tus habuit ortum ex dicto Bal. in l. si qua
per calumniā. C. de epi. & cle. & quatenus
ritus uoluit, quod absque familia remit-
tatur ad ecclesiasticū clericus, cōcordat cū
tex. c. quem pœnit. vers. oportet. de pœn.
distin. 1. & idem uoluit ritus in eip. Item,
qđ si aliquis clericus. Adde quod in hac
secunda editione istius praxis uidi com-
mentaria Prospe. Cara. super ritibus, & si-
gnanter super ritu allegato in ordine suo
235. quæ commentaria nunc sunt in prae-
lo, ubi inter alia tenet, posse secularē iu-
dicem remittere clericum cum catena in
collo, ubi casus enormitas suadere, moue-

tur ex doctri. Ange. in auth. de defen. ciui-
ta. & Boer. in decif. 323. verius finem. Tu
aduerte quod expresse id negat Boer. eo
in loco; licet postea subdat posse remitti
ligatum, quod non est intelligendū col-
lo, sed manibus, ne statim sibi contrad-
xisset, hijs quæ superius dixerat. Itē ma-
gis ignominiosum apud oēs reputatur
quæ collo ligari quā manibus. Et hoc est
satis concedēs; in carcerationibus enim
satis attestatur qualitas psonæ. Ideo dictū
ipsius intellige vt supra; secūdū doctrinas
quas allegat intelligere debet. Ibi etiā ip-
semet, ponit quæstionem, cuius expensis
remittendus sit clericus; & tenet, & bene,
quod expensis ipsius clericus; intellige nisi
sit pauper. Vt per Couar. in libr. practi. q.
c. 3. nu. 5. Item intelligere, nisi clericus
reluctaret in remissione, quia fortē dice-
ret se non clericum, & sic esset lis inter
episcopū & clericū de hoc. Vt sic dico de
vasallis Baronum. † Clericus denuntians
aliquem, debet dare fideiussores, qui se
obliget, si forte clericus eū reo paciscatur
absque permissa curiæ, uel nō probetur,
nec se obligauit clericus, sed alius p̄ eo,
qui uoluntarie promittat. & si est misera-
bilis psona, non requiritur fideiusso. hoc
uoluit ritus inc. itē seruat ipsa curia, quod
quando dicit etiam ritus, etiam aliquan-
do non requirit, si est persona ecclesiasti-
ca. Dicit ibi Prosper Cara, quod quatenus
re. dicat de psona ecclesiastica uoluit sim-
pliciter dicere de clerico; sed tu dic quod
uoluit dicere de clericis regularibus vt
sunt monaci & fratres de religionibus. &
non de clericis secularibus. magna enim
inter hos est differentia. † Clerici nō ad-
mittuntur ad accusandū, nisi suū, uel suo
rum iniuriam prosequatur, etiā circa pœ-
nā sanguinis. ad denunciandū uerō admit-
tantur eū obligatione pœnali, facienda
per laicum pro parte ipsorum, hoc uoluit
ritus inci. Itē quod nullus. adde quod In
no. in c. cum P. Manconella. tenuit, quod
clericus nūquam potest accusare laicum,
etiam si iniuriam propriam prosequatur.
11. q. 1. c. clericum nullus. refert tamen
alios tenere, quod potest accusare, si nō ve-
nit imponēda pœna sanguinis. Abb. uerō
in d. c. cum P. Manconella. extrā. de accu-
sa. distinguit, quod ad uindictam publicā

clericus laicum accusare non potest, etiā
si ueniat imponēda pœna sanguinis, addu-
cit c. sacerdotēs. 2. q. 7. ratio est, quia accu-
satio dicit genus illaudabilis inuentionis.
2. q. est. 7. c. si quis. v. uide clericus immisce-
re se non debet. aut clericus prosequitur
iniuriam propriam aut ecclesiæ suæ, tūc si
pœna sanguinis non uenit imponēda po-
test licite accusare laicum, in rebus de qui-
bus per eū. si uerō uenit imponēda talis
pœna potest accusare laicum prosequēdo
iniuriam propriam, debet tamē protesta-
ri, quod non intendit, ut pœna sanguinis
emittat, ut in c. praelatis. de homicidi. lib.
6. & ibi etiā ponit, nunquid clerici possint
accusare clericos, & an laicus possit accu-
sare clericos, ibi per Felin. & qui contineā-
tur appellatione suorum, & vsque ad quē
gradum dicatur, & an istud extendatur ad
illegitimos p̄genitores uel posteros, & an
extendatur ad aliquē gradum affinitatis,
& an inter conuictos sit aliquis gradus p̄-
lationis in accusando, & an amicus ueniat
appellatione suorum, & an commater uel
compater. de his omnibus me remitto ad
Bald. in l. 1. c. qui accusare non po. in 1. 1.
col. & nota, quod iste ritus de facto sum-
ptus est ex doctri. Abba. ubi supra in 1. mē-
bro. idcirco uide eum. † Clerici primæ tō-
suræ non gaudent privilegio clericorū, si
non incedunt in habitū, & tonsurā, ut ha-
betur in prag. regis Ferdinandi, inci. ugi-
ueris uide de iure cano. per docto. in c. p̄-
peditimus. & in c. audientia, & in c. cū non
ab homine. & in c. contingit. el. 2. extrā
de senten. excomm. & per Astli. in consti.
apostatates. uerfi. 19. † Clerici in crimina-
libus nullatenus admittantur in testimo-
nium, nisi ad defensionē, ut habet in ri-
tu incipiente, item quod clerici. pro
quo uideatur Thom. Gramma. in consil.
tertio. & quod si aliter ueritas habe-
ri nō potest nisi per clericos, & sumus in
criminibus non ingentibus pœnā san-
guinis, an admittantur. Abb. in c. de cæte-
ro de testi. dicit, quod sic; quem sequitur
Alex. in consil. 152. in 5. li. in uerfi. ad idē.
& quod in civilibus nō possint examina-
ri, nisi eū licentia superioris, ut in dicto
ritu, cōcordat cum c. monachi. 16. q. 1. &
c. 2. de postula. & c. non magno, ne cleri-
uel mo. & quod si depoluit non obtēta li-
centia,

centia, & non fuit oppositum, an valeat de-
positio: dicere, quod sic: per id, quod dicit
Feder. de Sen. in consil. 403. incip. factum
tale est. ubi dicit, quod licet religiosi non
possint exercere officium exequutoris, nisi
a superiore petierint, & obtinuerint licen-
tiam: vt in c. religiosus. de testa. lib. 6. tamē
si religiosus exequutus fuerit uoluntatem
testatoris, non obtenta nec impetrata uen-
nia, & nō fuerit oppositum, ualeat & tenet.
In isto ritu, de quo hic fit mentio. Prosp.
Cara. in hac secunda editione huius pra-
xis, in commentarijs rituum, sub ritu. isto,
sitato in numero. 144. secundum ordinē
suum, affirmat, quod si de facto clerici fue-
rint examinati, in criminalibus, quod non
facereat indicium, ad torturam. Cuius opi-
nioni, assentiendum omnino a bitror.

*De hæreticis, Patarenis, eorumq;
receptoribus.*

10. † Crimen hæreseos est publicum, & hor-
ribilius crimine læsæ maiestatis. & sicut in
crimine perduellionis est pœna mortis na-
turalis & publicationis omnium bonorū,
& post obitum dānatio memoriae; ita etiā
in hoc crimine. & officiales debent inqui-
rere contra hæreticos; & si aliquos notatos
inuenierint etiam leui suspitione, faciant
eos examinari per ecclesiasticos iudices; &
si deprehendantur in errore, & noluerint
ad fidem reuerri, uiui comburantur; & nul-
lus pro talibus interuenire debet, hoc est,
quod uoluit text. in consti. inconstitilem
tunicam de iure etiam canonico hæretici
puniuntur publicatione bonorum; vt in c.
cum secundum. de hæret. lib. 6. & in ca. ex-
communicamus. lo. 2. de hæret. & 8. distin.
c. quo iure, & si sunt laici, applicantur bo-
na sileco seculari, vt dicitur in iuribus, si sunt cle-
rici, applicantur ecclesiæ, cui sunt subditi;
vt ibidem dicitur; & habetur per Petr. de
Ancha. in c. vt commissi. de hæret. lib. 6. &
in c. vergentes. in antiquis, & patet etiam
in authen. Gazaros. de statu. con. liber. ec-
cle. & si non uult reuocare errorem suum
hæreticus, & uult stare in tenebris, est ex-
communicatus; vt in c. excommunicamus.
de hæret. item hæreticus deponitur ab om-
ni dignitate, quā habet. 40. distinct. cap. si
papa. & 24. q. 1. c. qui contra pacem. item

si est laicus, etiam de iure communi puni-
tur, quia comburitur; vt l. Arriani. C. de
hære. & in auth. credentes. cod. titu. & si est
clericus in sacris degradatur per proprium
episcopum conuocatis abbatibus, & alijs
prælati, & religiosi personis ac literatis
suar diocesis; vt in ca. 1. de hæret. libr. 6. fa-
cta autem degradatione dicit episcopus po-
testati seculari, quod recipiat degradatum
in suum forum; & episcopus rogat potestatem,
vt citra mortem eum puniat. ca. noui-
mus. de verb. sign. item punitur hæreticus,
quia postquam est mortuus, non debet se-
peliri in ecclesia, sed debet carere sepultura,
vt in c. quicumque. in princ. de hære. in
6. item puniuntur eius filij, quia sunt inha-
biles uique ad secundam generationem ad
publicum officium, uel beneficium eccle-
siasticum; vt in d. ca. quicumque. §. 3. item
si postquā deprehensus fuerit incidisse hæ-
resim, statim & incontinenti uult hæresim
abiurare, debet abiuratio recipi, & ipse in
perpetuum carcerem ad agendam pœnitē-
tiam includi; vt in c. pen. de hære. & no. gl.
in c. ad abolendam. in verbo. recurrere. eod.
11. tit. † Receptores hæreticorum, creden-
tes, & complices, publicatis bonis omni-
bus in perpetuum relegentur; & filij ipso-
rū nullatenus ad honores aliquos assumā-
tur, sed infamie perpetuæ nota laborent, &
si aliquis de filijs istis detexerit aliquem
Patarenum, restituitur in integrum. hoc
uoluit consti. Patarenorum. de iure uerō
canonico tales puniuntur excommunica-
tione, vt supra dixi per cap. excommunica-
mus. §. credentes. de hære. item efficiuntur
infames & inhabiles ad publica officia. vt
in cap. 2. de hære. libr. 6. & concordantiæ
sunt in gl. 1.

De blasphemantibus.

12. † Blasphemantes Deum & uirginem glo-
riosam, linguæ maliloquæ mutilatione pu-
niantur, vt in consti. blasphemantes. su-
peruenit demum regia prag. incip. hac per-
petua. qua cauetur, quod blasphemantes pu-
niuntur mutilatione linguæ, & publicatio-
ne tertiæ partis bonorum omnium; & quod
non attenda qualitate personarum, semper
irremissibiliter corporaliter debent puniri
pœnis, de quibus ibi. hodie uerō non mu-
tilantur

tilantur linguæ, sed tantummodo perforantur ferro: & contra tales blasphemantes non fit processus ordinarius, sed statim ac quis conuincitur de blasphemia, condemnabitur. **13** tur. Et blasphemans non potest repellere testes, nisi ex capite inimicitie arg. l. famosi. & in l. in questionibus. & ibi no. per Bar. zo. ff. ad l. Iul. ma. & dixit Pa. de Pu. in lib. syndic. in verbo, condemnatio. in c. an potestas. 3. col. & Gramma. consi. 15. num. 12. & ibi sentit, quod blasphemans potest se defendere probando negatiuam coarctatam loco & tempore, vel probando, quod cal. re iracundiæ blasphemauit, & sic non est verum, id quod dicebat Par. quod in blasphemia nulla cadit defensio. Et an blasphemia Dei dicitur, si quis dixerit, al despecto de Iddio, vt puniatur poena de quo supra Bald. in consi. 477. in 3. lib. tenet, quod non sed contrarium fuit decisum in sacro regio **15** consi. vt in decisio. 50. Et de iure canonico blasphemantes puniuntur secundum Hostien. in summa. de male. & in §. blasphemantes. versic. grauior etiam poena arbitraria. & sequuntur Ioan. And. & Abb. in cap. 2. de male. sed nouissime in concilio Lateranensi sub Leone decimo celebrato, sic statutum est, si clericus fuerit blasphemator, vel sacerdos, puniri debet in fructibus omnium beneficiorum suorum per unum annum pro prima vice, pro secunda vero, si vnicum habuerit beneficium, eo puniri debet, si autem plura, id debet amittere, quod ordinarius voluerit, & pro tertia vice dignitatibus & beneficijs omnibus, quæ eumque habuerit priuatur, & ad ea vterius remenda inhabilis redditur, adeo, vt libere conferri & imperari possit; vt habetur per Io. Ber. in pract. cri. cano. in verbo, blasphemans. de iure vero ciuili erat simpliciter poena mortis, vt in auth. vt non luxu. c. tra. na §. 1. & que fuerit ratio minorandi dictam poenam vide per Afflic. in d. consi. blasphemantibus.

De apostatis.

16 Et Apostates à fide poenitus execrantur & bonis omnibus spoliantur, & naufragantes à voto vel professione, legibus coarctantur, & successiones tolluntur, & omne ius legitiuum. hoc voluit consi. apostata-

res. hæc constitutio secundum glo. de duplici apostasia loquitur, videlicet, de apostasia fidei, & perfidia, in qua nihil est immutatum. de iure enim codicis est similis poena, vt toto ritu. de apost. & de apostasia religionis, de qua traditur specialis titulus de iure canonico, vt extra. co. tit. & hæc secunda apostasia etiam de iure ciuili puniatur. nam clericus apostata cadit à sacro ministerio, & erit inter idiotas laicos illius ciuitatis, cuius erit: & nihilominus erit curig illius ciuitatis, in qua clericus erat cum tota sua substantia, vt in auth. quo. opor. epi. &c. ad ordi. produ. §. neque autem. & §. semel autem, & monachus si postquam fuerit professus, a religione recesserit, eius bona erunt monasterij, & si fuerat clericus, reuocatur in seruitutem prioris domini; & si fuerat curialis vel officialis, curiæ officio, cui subiectus fuerat, redditur, & si fuerat liber, debet poni in aliud monasterium cum rebus suis, & si rursus inde recesserit, debet deputari ad seruitutem illius curiæ, vbi fuerit repertus, vt in auth. de mo. §. si vero seruitij. & §. si quis autem forte semel. & §. si vero delinquens monasterium, vt plenè per glo. in d. coustit. de iure vero canonico, si quis recedit ab ordine suo sine assumpta religione, dimittendo ton suram vel coronam, vel accipiendo vxorem, vel abiiciendo religionis vestem vel clericalem, redeundo ad seculum, illa durante repellitur ab accusatione & testimonio, & infamis est ipso iure, vt in c. alieni. in 47. & in cap. beatus. 3. q. 4. nec potest ad dignitatem eligi, vt in c. legi. 16. q. 1. & clericus admonitus, si se non correxit, deponendus est a sine ornatu. & c. precipimus. 22. q. 4. c. in autem. c. duobus sequè. 16. q. 3. item caret priuilegio clericali, vt c. 1. eod. tit. & procedunt dictæ poenæ quoties constat de apostasia. est & alia apostasia inobediencia, de qua hic non tractatur, & poena eius est, quod durante apostasia erit infamis, & à testimonio repellitur, & excommunicatur. secundum Hostien. in summa eius tit. §. qualiter puniuntur. & si non resipuerit, degradatur seculum cum.

De his qui ad eccle. confugiunt.

17 Rei confugiens ad ecclesias, inde non debent

debent inuicti extrahi, nisi in casibus a iure permisis: hoc voluit text. c. item statui. mus, quod ecclesie. & concordat cum l. 2. **18** C. eod. tit. & l. presentis. eod. titu. Sed si fur exponit rex fulto subtractas prope ecclesiam, & deinde aufugit ad eam, an possit capere dicas quod sic. secundum Pau. de Cal. in d. n. 47. incip. uiso casu proposito **19** in nouis. Sed quid faciendū, si aliquis de facto ab ecclesia extrahitur & potest peti, ut restituatur pristinae libertati, quia ea de facto est priuatur. secundum Bartol. **20** in d. l. presentis. Sed an ecclesia interdicta habeat priuilegium? videtur, quod no. arg. cap. pen. extra. de innu. eccle. sed dicas contrarium, quia clericus interdictus, suspensus, & excommunicatus, retinet priuilegium immunitatis circa manuum iniectionem, & circa forum. §. 1. distin. cap. distum. secundum Goffre. quia a Deo datur immunitas. cap. non delinquit. de his, quæ s. a. ma. par. cap. sed quæ poena imponatur cõtrafacientibus de iure communi. vide c. si quis contumax. 17. q. 4. & quod ibi nota **21** tur. An huiusmodi immunitate gaudeat ecclesia nondum consecrata. glos. in c. pe. de immu. eccle. dicit, quod non, sed Abbas, & Hosti. contrarium tenent, sufficere existimantes, quod locus sit Deo destinatus autoritate Pontificis, primarium lapidè imponentis, cum potest non possit ad humanos vsus conuerti, vt extra. de religio. do. sed videatis Ant. de Butr. in d. c. pe. **22** Item sciendum est, quod priuilegium istius c. non habet locum, in officiali, qui debet stare syndicati per tex. l. 2. C. ut omnes iud. tam. ci. verli. vel intra sacrosanctos terminos. & tenet expresse Par. de Pu. in libro syndica. in titul. de offic. syndi. in verbo, viso de modo procedendi. circa. 3. column.

De legibus, & constitutionibus.

23 Ius Francorum, quod disponebat, quod ante litem contestatam contumax damnaretur in poenam priuationis omnium bonorum mobilium, & quod contumax in ciuilibus lite contestata, vel in criminalibus amitteret causam, est correctum cum alijs obseruantijs, hoc voluit consi. incip. speciale quoddam.

24 Leges, quæ introducebant probationem per ferrum calidum, vt appareret nocetia vel innocetia, sunt sublata. hoc voluit cõstit. incip. leges, quæ.

De precibus, imperatori offerendis.

25 In causis magnæ importantiæ licet supplicationes principi offerre, eiusque collateralis consilio, quod non expediarur causa per inferiorem iudicem, nisi facto verbo, & relatione, quæ relatio debet fieri in tra octo dies, aliàs censetur causa deuoluta ad inferiorè iudicè absque onere faciendi dictam relationem. hoc voluit regia pragmat. Impera. Carol. incipien. & quia per dictæ.

De officio eius, qui vicem alterius gerit.

26 Officia non possunt neque debent exerceri per substitutum, sed personaliter per eos, quibus sunt commissa, & si quis ordinatus fuerit vicarius & locumtenens, tam ipse ordinatus, quam am ordinator capite punitur, ut statuit rex Guliel. in cõsti. incip. officia, quæ personis. quod quidem est correctum per consi. duram & diram. & tantummodo puniuntur ordinator & ordinatus poena publicationis omnium bonorum.

De iurisdictione iudicium.

27 Nullus prelatus, comes, baro, potest in terris suis exercere merum & mixtum imperium, sub poena publicationis illius terre, vbi exercuerit merum imperium, hoc voluit consi. ea, quæ ad decus. sed rex Alfonso primus communicauit per sua priuilegia comitibus, baronibus, & prelatibus, merum & mixtum imperium, & alij reges confirmauerunt, vt dicit Afflic. ibidè. & sic cessat consi.

28 Vniuersitates, creantes per se abq; licetia regis officiales, perpetuam de solatione patiantur, & omnes homines eiusdè ciuitatis angarijs in perpetuum habeantur, & officiales sic electi capite puniantur. hoc voluit consi. cum satis abundè. de iure vero communi vniuersitates conferebant iurisdictionem. l. & quia ff. de iuris. omnium iud. secundum gl. in coustit.

29 † Barones non debent in suis terris exercere iurisdictionem ultra sua privilegia, aliàs in pœnam usurpatæ iurisdictionis incurrunt, ut in prag. Car. 3. incip. prohibemus etiam.

Et omnes officiales deposita ad ministracione stent syndicam.

30 † Finito officio debent officiales syndicare per quinquaginta dies, & contra eos proceditur per querelam & inquisitionem, & si culpabiles inveniuntur ultra id, ad quod parti tenentur, ad pœnam arbitrio regis condemnantur, & qui calumniosè accusant, puniuntur, & officiales præmij decorantur, hoc voluit constit. volumus. demum superuenit cap. item statumus, quod tam iustitiarj, quo cauetur, quod officio deposito officiales debent syndicare per 40. dies coram suis successoribus de querelis eiusdem faciendis, extat aliud cap. incip. nouas forma regis Caroli, quo cauetur, quod tempus ad standum syndicatui durat quousq; acta omnia facta in officio, fuerint compilata & tradita successori in officio. si deruenit etiam regia prag. quæ voluit, quod officiales deposito officio deberent stare syndicatui per tempus statutum a constitutionibus & capitulis regni, & ad decidendum querelas, contra eos factas, debet assumi legisperitus de locis vicinis, & propter appellationem uel querelam non retardatur executio præstita cautione de restitueno in casu tractationis, & ultima tertia non datur officiali, sed de et stare in depositio, hoc uoluit de pragma, est etiam ritus incip. Item, quod quilibet, qui uoluit quod officiales debent stare syndicatui, secundum consti. & capitula regni, aliàs non possunt assumi ad aliud officium, & sic uides, quod consti. erat conformis cum iure communi circa tempus quinquaginta die rum. ut l. 1. C. eod. tit. sed cap. quoties, statuit tempus quadraginta, & est contra ius commune.

De inibendis donationibus in personam iudicum.

31 † Officiales debent habere mundas manus, & nihil recipere litigantibus, etiam

neque esculentis neque poculentum, licet à non litigantibus, idque semel tantum, possint recipere esculentum & poculentum, sub pœna priuationis officij, & infamie, & furti hoc uoluit constit. apud iustitiarjos, suoeruenit demum, c. inci. hac edictali, quod cauetur officiales exceptis esculentis & poculentis, alia recipere non debent, & dictum capi. concordat cum c. item quod iustitiarj, & cum tex. c. item quod nullus, & cum regia nouella prag. inci. Ferdinandus uniuersis & singulis & cum prag. inci. nos Ferdinandus, confirmata per sacr. C. maiest. concedat etiam cum prag. & inci. & ut etiam, & cum prag. incip. Ferdinandus uniuersis, & concordat cum l. unica, C. eod. ti. & cum l. plebiscito, ff. de offi. præsi. & cū l. solent, in fin. ff. de offi. procon. & legat. & dum ille text. dicit, exceptis esculentis & poculentis, licet concordet cum iure digestorum, ut d. l. plebiscito, tamen secundum glo. ibi discordat cum iure authenticorum, quo cauetur non posse recipi, nisi in defectum salarij, ut in secunda per Bart. reprehenditur ibi, & uide omnino glo. & Cy. in auth. principales, C. de iura. calum. & in auth. de ma. prin. §. oportet. & in capi. statutum, §. insuper, de rescri. in 6. & cap. cum ab omni, de vi. & hone. cler. & uide Par. de Pute. in lib. syndi. in uerbo, iudex, uersu. iudices puras.

de officio magistrj iustitiarj.

32 † Magister iustitarius in curia regis debet commemorari cum quatuor iudicibus, & potest cognoscere de crimine læsæ maiestatis, de feudis etiam quaternatis, & quanta parte ipsorum, de appellationibus ordinariorum & delegatorum, & de querelationibus curialium & miserabilium personarum in alijs uerò casibus nulli licet aduersarij suum in ius coram eo uocare, sed apud iudices ciuiles uel criminales eos uocet, & de crimine læsæ maiestatis potest cognosci per iustitiarjos, si placuerit accusatori, iustitiarj uerò debent interrogare ueniētes ad se, an defuerint iudicibus criminalibus & si negauerint, ad ipsos remittant eū expensarum dispendio, sed si dixerint sibi fuisse denegatam iustitiā ab eorum iudicibus tunc

tunc remittetur ad eos cum literis, & iudices illi intra mensem debent comparere, redditori rationem de diligentia uel negligentia: hoc uoluit constit. statuimus, ut.

33 † Et est notandum, quod officium magistrj iustitiarj in regno exercet magna curia vicaria & regens ipsius, & officium iustitiarj est penes gubernatores prouincia rum. † Item est notandum, quod per regiam prag. regis Ferdinandi incip. quarula expositione, est statutum, quod pro primis causis non extrahantur extra districtum proprij incolatus, & sic officium magistrj iustitiarj non se extendit in primis causis.

34 † Item magister iustitiarj cognoscit de iniurijs & oppressionibus, factis per inferiores iudices, necnon de spolio facto ad utilitatem ipsius curiæ iuris ordine non seruato, & carceratos & iniuste detentos procurare debet, ut per iustitiarjos liberare faciat, hoc est, quod uoluit consti. incip. magister iustitarius, & in eo, quod dicit, cognoscit magister iustitarius, & sic magna curia vicaria de oppressionibus, factis per inferiores iudices, id procedit deposito officio secundum text. cap. regis Caroli, incip. Nicolao, ut ibi dicit Assiēt. sed cogit, ta. num dici possit contrarium per tex. cap. incip. insuper ad fidelium, dum inquit, quod si uidebitur magistro iustitiarjo esse amouendos officiales inferiores, poterit amouere, & sic loquitur de existentibus in officio: & est notandum quod extat ritus magnæ curiæ vicariæ incip. item quod curia ipsa, & quilibet ipsarum quo cauetur, quod dicta magna curia cognoscere possit de excessibus officialium inferiorum, de delictis tamen, quæ committuntur in exercitio officij, & non aliter, & uide semper per magistrum curiam vicariam cognosci contra inferiores iudices, etiam durante officio.

36 † Item est notandum, quod omnes regnicolæ nullo privilegio obstante, possunt aduersarij, denuntiari, & uocari, in magna curia vicaria, ut habetur in ritu incip. in primis, sed corrigitur per prag. regis Ferd. incip. quarula expositione.

De iusticiarijs eorumq; officio.

37 † Iustitiarj seu præsidēs prouinciarum, cognoscunt de latrocinij, incendijs, fractura

domorum, insuleu excogitato, incisiones adborum, uolentia mulieribus, illata, duello, crimine læsæ maiestatis, portatione armorum spreca defensā, & de omnibus delictis, ubi uenit imponenda pœna mortis uel multationis membrj. † Item de furto magno etiam cognoscunt, & est furtum magnum 39 quod excedit xx. augustales. † Et inferioribus iudicibus iustitiam denegantibus, ipsi præsidēs iubere debent, ut iustitiam faciāt.

40 † Et iustitiam denegare dicuntur, ubi fuerit eis mandatum, quod iustitiam faciant, & si intra duos menses non fecerint: hæc omnia uoluit consti. iustitiarj nomen.

41 † Et sic, ut uides, per hanc constit. statuitur, ut in defectum iudicum, baiulorum, baiulorum, ac officialium inferiorum cognoscant præsidēs prouinciarum, & non aliter pro quo uide multa scripta per An. de Ise. in §. præterea si inter duos, in 11. colum. de 42 pro. seu. aliena † Et est notandum, quod si non data negligētia inferiorum iudicum, præsidēs prouinciarum se immiscuerint causis eorum, tenentur ad pœnam 25. vnciarum, ut habetur in regia prag. incip. ditcordias. † Et quod in defectum iustitiæ non factæ per officiales inferiores, possit adiri superior, concordat dictum Innocen. in cap. ex conuersione de restit. spolia, & Spec. in tit. de iud. dele. §. sequitur, ad finem, & Alexan. in l. de qua de iudi. & l. fin. §. illud & ibi Bal. de tempo. appe. ubi habetur, quod per uiam querelæ superior est ad eundem, facit ea. nullus de iure parro. non per uiam appellationis, secundum Bart. & Alexand. in l. de pupillo. §. si quis ipsi de ope. no. nunt. † Et hæc uera intelligas, si euidēter constet de iustitia denegata, aliàs potest dicere in dubio, se facere iustitiam, & uelle stare ad syndicatum in fine officij, secundum Bar. & Alex. in dicta l. de pupillo. §. si quis ipsi ff. de noui ope. nunt. & Barto. in l. si tutor pupillo, de autho. tuto. & in terminis nostræ constitutionis, tunc dicitur euidenter constare de iustitia denegata, ubi fuerit facta admonitio, quod intra duos menses causa expediri debeat, & non fuerit expedita, maxime si iustum non allegetur impedimentum. † Et est notandum quod præsidēs prouinciarum hodierni de facto capiunt carceratos penes inferiores iudices, & eos ad se trahunt, & ipsi cognoscunt, quod

46 quod quidē, vt vides, minime fieri potest: & male faciunt. † Item debent præfides prouinciarū seu iustitiarū, quod idē est, continuo perquirere loca suæ prouinciæ: nec debent permittere subditos vocari ad loca remota propter iustitiam: flagrantia maleficia statim debent punire; persequi etiam famulos latrones, fures, itinerumq; obsecutores, cæterosq; maleficos, & pro dicta persequutione possunt capere ex pecunijs fiscalibus, & ipsi capiuntur, non consideratis solemnitatibus accusationum seu denuntiationum, illico puniantur, hoc est, quod voluit consti. incipien. iustitiarū nō per calendās. & quatenus textus dicit, q̄ tenentur præfides perquirere loca prouinciæ, concordat cum tex. cap. hac editali. vbi plus dicitur, q̄ non possunt permanere ultra tres dietas in quolibet loco, & concordat text. cap. Carol. quod decretam tibi prouinciæ. & quatenus textus dicit de puniendis delictis flagrantibus, concordat cum tex. d. cap. quod decretam tibi prouinciā. in fin.

De sacrilegio.

47 † Sacrilegos pœna arbitraria esse plekten dos iura communia sanxere l. sacrilegij p̄nam ff. ad l. Jul. pecula. quod & iure municipali huius regni approbatum esse constat; ut in consti. incip. multæ leges. excipit tamen duos casus, quando videlicet templā dei manu franguntur, itē, nisi bona & vasa sacra furent de nocte; vt his proximis duobus casibus pœna capitalis habeat locum, & ibi Assli. intelligit de pœna capitali; videlicet mortis civilis scilicet deportationis. per glos. singu. in l. 1. C. ne Christia. nācipi. intelligiturq; quando res sacra de loco sacro furto subtracta est, vt secus, si a loco priuato, & ita ante dicit intellexisse Andr. de Her. tu. verō dic, q̄ si quis furetur ultra vnciam, siue de loco sacro, siue priuato, siue de nocte, siue de die, pœna mortis naturalis plectitur, per e. regni. ad hoc quod nostrorum. quod & in sacrilegis procedit, ne sint melioris conditionis, quam non sacrilegi. & ita seruatum fuit in magna curia vicaria. in quodam Salernitano, qui furto subtraxerat quandam crucem ab ecclesia sancti Laurentij, qui statim fuit suspē-

48 sus prope dictam ecclesiam. † Quid dicitur de casu, quē nunc habeo in facto, videlicet, in die sacratissimi corporis Christi in casali Cerasij vallis noui, quidā de Fusco ferentes pallium, sub quo presbyter etiam de Fusco, filius & frater ferētium pallium, gestabat in manib. sacratissimum corpus Christi, fuerunt insultati a quibusdam eorum inimicis, & fuerunt interfecti in idē oculi pater & duo filij ferentes pallium, & presbyter ferens corpus Christi fuit vulneratus, & fugam faciens se subduxit in quodam stabulum, & nō fuit aliter offensus, dubitatur, quod crimen sit istud, & qua pena plectatur dicebant quidam, quod sit crimē læsæ maiestatis diuinæ. per tex. in c. si quis suadente diabolo. §. qui autem 17. q. 4. vbi habetur quod si quis aliquam iniuriam intulerit sacerdotibus & ministris in ecclesia ad instar publici criminis & læsæ maiestatis, accubatur, & cōiuncta capitali sententia plectetur. quāto magis in casu isto, ubi ferentes sacratissimum corpus Christi, & ferētes pallium (qui et ministri rectē dici possunt) offensi extiterunt, non solū debet dici crimē læsæ maiestatis, sed vltra (si vltra dici fas est) dici posset, q̄ in casu prædicto habeat locum pœna ca. felicitis. extra de pœn. in 6. nam cum ibi statuatur, q̄ insequentes cardinalē, aut percipientes, in crimen læsæ maiestatis incurrunt, ad eodē, ut perpetuū sint infames, diffidati, bāniti & instabiles, & insuper eorum domus in ruinā & desolationē dentur, & eorum bonaisco publicentur, & morti tradantur, & aliter puniantur, ut ibi, quāto magis debent puniri tales offendentes realiter ministros Christi in cōspectu ipsius sacratissimi corporis Christi. & offendentes presbyterum gestantem in manib. ipsum sacratissimum corpus Christi, quo casu ipse Christus videtur offensus, & tanto maius reputandum est delictum, quanto persona, quæ patitur, maior est, ut nota. Archid. in 2. 2. q. quinta cap. 2. & quod habetur ea cau. q. 1. mouet, & habetur in glos. cap. felicitis. sicut enim læditur maiestas papæ lesō collaterali; ut 6. q. 1. c. si quis cum militibus, ita læditur maiestas diuina, & nō est dubitandum, si summi pontifices & reges considerassent talem casum potuisse euenire, quin statuisent mortiori in casu præmissō, sicut in ca-

sa

sa d. e. felicitis. sed cogitandū relinquo, cum pendeat adhuc in facto, & sim aduocatus non interficientium, sed fratrum, quos pretenditur consensisse, & auxilium præstasse; & si non esset in facto, plura dicerem. de anno, 1554.

De vsuris.

49 † Vsurā iure etiam cōmuni prohibita est ut not. in authen. ad hęc. C. de vsur. & in l. cunctos populos. C. de sum. tri. & sid. catho. iure autem nouo constitutionū regni vsurarijs noua pœna imponitur: puniuntur. n. publicatione omnium bonorum, ut in consti. vsurariorum nequitiam, & ita consti. illa continet ius nouum ut ibi dicit gl.

50 † Imō vsurarium crimen adeo publicum ius consti. regni putatur, ut oibus deferēdius, siue proprium damnium vel suorum sequantur, siue non concesserit, ut d. consti. vsurariorum nequitiam, quod quidem immutatum esse scias per ritum magnæ curiæ vicariæ. incip. itē, quod nullus admittatur, quo cauetur, q̄ nullus possit denunciare aliquem de vsura, nisi proposita querela, & tunc procedendum est ordinariē. & idem statutum per e. regni. reginæ Ioannæ. ut et refert Assli. in d. consti. vsurariorum in

51 glos. deferendi. † Est etiam sæpe constitutum, emētes fructus ante tempus vsuram committere. c. nauiganti. & ibi doctor. & c. conuictus. extra de vsur. cōcordat in hoc

52 c. regis Roberti incip. pro publici. † Item vltimus illud indubitati iuris esse dignoscitur, testes in facto si proprio, & singulares, regulariter nō probare, qd̄ quidem in crimine vsurariū minime procedere scias, tum in eo tres testes singulares, & in facto proprio, deponentes conuincant quem de vsura, ut est decisum in regno per e. incip. Ludouicus & Ioanna & arguit Federi. de Sen. in consil. 117. & Barto. in l. omnes populi. ff. de iust. & iur. verif. sed nunquid statutum inuālidam. & Alexan. in consil. 59. in primo vol. & consil. 38. in 4. lib. nume. 19. an potuerit rex disponere de modo probandi contractum vsurarium cum ad ipsum non spectet, sed ad hoc, ut procedat decisio. tex. requiritur, quod præcedat fama publica probata per alios testes, & cum omnibus requisitis suis, ut decet, de quo supra dixi. re-

quiritur et articulari & probari, testes esse fide dignos, secundum Assli. in consti. si iudex fraudulenter. §. corruptelæ. num. 5. incip. an autem. & Fel. in c. cum Ioannes cremita. extra de fide instrumen. 24. colu. verif. 44. in fin. unum adde, quod non videtur, quod sit spāle in hoc crimine, ut admittantur isti testes singulares, postquam lex requirit, q̄ sint fide digni: nam licet testes singulares non probent, attamen iusta causa, vtputa, nobilitas, & magna integritas ipsorum testium, poterit mouere iudicem nō obstatē eorū singularitate, ad iudicandum secundum eos secundum Paul. de Cast. in l. admonendi. ff. de iur. iuran. & in l. Lucius. in recollectis Florētinis. ff. de his qui notan. infam. refert & sequitur Mar. in l. 1. §. si quis vltro. ff. de quæstion. sed dic, quod speciale est, quia isti tres testes deponunt in facto proprio, & sunt singulares, sed videtur, quod ante istud cap. sit hoc inductum, quod ad probandum quem vsurarium sufficiunt testes singulares, ut firmat Assli. in consti. vsurariorum. num. 17. sed dic, q̄ sufficiunt ad probandum infamiam, sed non ad condemnationē, ut hic deciditur. & sentit ibi Assli. & ad intellectū istius c. vide Bald. in consil. 10. in 3. lib. attende in super diligēter lector, vt tales testes facias renunciare proprio cōmodo, id est repetitioni vsurariū, aliās non probarent. secundum Bal. in l. distantib. circa med. in uers. item facit ad aliam. q. C. de testa. & ita semper practicaui. Vide Craue. conf. 6. nu. 102. & consil. 73. num. 32. primo lib. & Bald. consil. 465. quarta parte. † Item in crimine vsurariū ex officio procedi constitutum fuit per regiam prag. incip. magnifico viro Berardo Struenerio, editam per regē Ferdinandum, quod quidem contra vsurarios manifestos interpretatū & statutū fuit procedere, at secus cōtra nō manifestos, ut habetur in regia prag. inuictissimi Caro. v. inci. vsurariū. per quā cassatur supra dicta prag.

54 † Item quos dubitatur, an contractus sit vsurarius, an nō, iudex secularis erit iudex competens. hoc est, quod voluit consti. incip. Statuimus. † Sed dubium erit nunquid accusatore desistente in crimine vsurariū, possit iudex procedere ex officio. Assli. in d. consti. vsurariorum. in vlt. colu. mouet difficultatem, & tandem dicit, quod sic refert;

ferat; id fuisse de intentione And. de Iser. in d. consti. argu. l. 3. C. de aboli. & ibi dicit firmari id per Bald. post Cynum, sed salva pace tanti viri, omnino contrarium dicit ibi And. quod videlicet si ante sententiam desistat accusator, non possit ex officio procedi: fallit quando constat, per fraudem partem desistisse, & contra opinionem Afflic. facit, quod transactio permissa sit, ubi venit imponenda poena omnium bonorum secundum Moder. Peru. in l. transigere. C. de tranfa. & ibi Lancello. Dec. colum. penult. & secundum Bart. ibidem col. 2. in quibus vero criminibus est permissa transactio, iudex parte desistente cognoscere non potest ergo &c. & quod sit licita transactio, vide Alexan. in cons. 91. 2. colum. 2. lib. alias pro opinione Afflic. inducebam ritum magnae curiae vicariae incip. item quod procurator curiae ubi habetur quod causam vsurarum persequi potest procurator curiae & inducebam alium ritum sequentem qui incipit, item quod in huiusmodi causa. & ita plures seruauit: sed ad maiorē cautelam, quando recipiebam querelam, faciebam, ut querelans daret mihi licentiam procedendi se absente, & non citato, & desistente, quo casu potest ex officio procedi. secundum Afflic. in consti. grandis. penult. colum. & ita refert esse de consuetudine Italiae. Adde quod in sacro regio consilio fuit determinatum quod in quacunque parte iudicij desiterit accusator vsurariae prauitatis possit fisci procurator, & hoc in causa Stephani Sparanipictoris sub die 23. Septembris anno 1533. Antollenus Falangonus secretarius.

Vnde vi.

56 ¶ Vim vi repellere cum moderamine inculpatae tutelae incontinenti ubique licere, iura communia constituerunt. l. vi vim ff. de iust. & iur. l. scientiam. §. qui cum aliter. ff. ad l. Aquil. l. 1. C. vnde vi cum concord. q. approbavit consil. regni incipit. pacis cultum. ibi; declarat, quale debeat esse istud
57 moderamine inculpatae tutelae. ¶ Vnum tamen adnotandum hic esse putauit, quod moderamine inculpatae tutelae non consideratur, si indebitate, & accensus furore iracundiae insultatus excessit modum in defendendo, nam tunc non imputaretur excessus, quia

in hoc casu non potest quis vti moderamine, quia primi motus non sunt in potestate nostra. & sic patet, quod in rixa non potest considerari dictum moderamine. ita singulariter dicit Afflic. in consil. asperitatem. in 7. not. subdit tamen totum residere in peccatore iudicij, & pro certo est verbum aureum
58 & alias practicaui Salerni. ¶ Illud insuper non omitto, quod defensionis metam & modum excedens ex proposito & deliberate, non punitur pro toto, sed pro excessu tantum. secundum Bald. in l. ut vim. circa ult. col. ff. de iust. & iure. & sequitur Pet. de Ancha. in clem. 1. de homi. ubi dicit, quod licet gl. in cap. significasti. el. 2. & gl. 24. q. 1. in summa teneat, quod si quis se defendendo excessit modum non ex proposito, non punitur de tali excessu, tamen secundum Pet. de Ancha. si ex proposito excessit modum, & sic dolose, punietur, non tamen pro toto, sed pro excessu, & Alex. sequitur & refert in cons. 140. alias 283. in 2. lib. in ult. col. & allegat hoc voluisse Saly. in l. Gracchus. in ult. colum. de adulte. & Pet. Philip. Corn. cons. 204. incipien. pro decessione. in fin. 1. lib. & nouissime per Marf. in sua praxi. §. quoniam. nu. 92. & in l. 1. num. 40. ff. ad l. Cor. de sicar.

De crimine laesae maiestatis.

59 ¶ Guerram in regno mouentes publicatione omnium bonorum, & ultimo regnicio plectendos fore, statuit consilium. supri incip. comes & baro. quod quidem secundum gloss. ibi est conforme cum iure communi vt l. 1. C. de sedi. sed ibi Afflic. non placuit in commento dictae constituti. versus finem quia leges allegatae per gloss. solum dicunt de poena mortis, & non de poena publicationis bonorum, nec loquuntur de monetibus guerram. & concordat dicta constituti. cum c. regis Caroli primi incip. dum regie
60 considerationis. ¶ In crimine laesae maiestatis non debet dari copia reo inquisito absque consultatione regia, & tunc debet per inquirentem referri de conditione deferentis atque delati, de nomine & fama ipsius criminis, de qualitate testium atque numero, de depositionibus ipsorum & fama eorundem, & in hoc crimine exprimendum est nomen delatoris, & omnes solennitates sunt

sunt seruanda, quae de iure in delationibus seruari debent praeterquam quando agitur crimine isto directe commissio contra principem uel nisi iusta & probabilis per eum, apud quem facta est delatio, videbitur causa timoris, propter quam in publicum delator prodere formidet. & interim iudex inquirens animo circumspice age re det, ut consideret quis sit zelus delatoris, aut causa, quae ipsum ad delationem inducat, & qualitates testium, ut voluit consilium. huius qui per inquisitiones. & dixi supra in uerbo ite crimine laesae maiestatis commisit
61 ¶ Item inculpatus de crimine isto non liberatur fideiusforibus, ut habetur in consilium. manitae. & dixi supra: & alia, quae in hoc crimine specialiter sunt statuta de iure regni, dixi supra: & sic non respo. verum omnia proximis diebus habui quendam casum in facto in hoc crimine, & in eo allegaui, ideo subda dictas allegationes. quia credo fore vtilis, & sunt haec uidelicet. ¶ Posito, quod quis a principis hostibus literas receperit, quibus proditores, tractatus, & alia quae uis obstantia regiae maiestati, aut eius securitati, contineri copertum fuerit nunquid in crimen laesae maiestatis incurere videatur? & non arguendo ad partes, ut fieri adsolet, dico in dubitanter esse concludendum quod non. & primo arg. eorum quae not. per Marti. Laudem in trac. de criminis laesae maiestatis. §. 2. ubi uoluit, quod mittens nuntium vel literas rebellibus & hostibus Caesaris maiestatis, ita demum crimine ipso obstringitur, si eo respectu miserit, ut directe offenderetur regia maiestas: uerbi gratia, ut hostes occuparent ciuitatem vel dnum illius, vel aliud machinari possent, non alias, a quo non dissentit Lu. Ro. in cons. 365. in final. & sequitur Cypol in cons. 13. column. 7. in principi. & Olda. in cons. 43. in q. 9. & Boer. in tracta. de sedi. in 5. praemisso. numero 15. sic igitur & a fortiori dicendum erit in casu, de quo agitur, si litterae praedictorum haud quicquam continere uideantur. ¶ Secundo praedictis ad stipulatur, id quod scriptum reliquit Bal. nosler. in l. si. C. de priua. car. quae sequutus fuit consulendo Albe. Bru in eod. si. 69 column. 2. circa medium. & And. de Iser. in titu. quae sint regalia, in uerbo, bona committentium crimen laesae maiestatis

ris. nona colum. versic. aduertendum est. & Aymo. Craue. in cons. 6. num. 79. cum seq. quod tunc solum committitur crimen laesae maiestatis, quando directe & principaliter aliquid fit, ut offendatur regiae maiestati alias si aliquid fit, non ut principaliter & directe offendatur regiae maiestati, licet secundo & per quandam consequentiam, quod ex eo quod fit, sequatur offensio in regiam maiestatem, non tamen committitur dictum crimen. in casu uero proposito non uideo in quo possit dici, quod fuit offensio regia maiestas, siue directe siue secundo, ergo nullo modo dici potest dictum
64 crimen fore commissum. ¶ Tertio & illud praedictis concinit, quod ad hoc, ut dictum crimen committatur, necesse est, quod procedat dolus, ut est tex. in l. 1. §. dolo malo. ff. ad leg. Iul. maiesta. illud enim tantum dicitur crimen, quod dolo committitur. l. 1. ff. de fidei. uoluit Lu. Pen. in l. quod relicta in 3. colu. de deserto. libro 12. hic autem nullus potest considerari dolus in recipiendo literas rebellium, praesupposito, quod praedicta non contineant. ¶ Quarto confirmatur per ea, quae in fortioribus terminis dixit Marti. Laudem in c. 1. §. item fidelis. quibus mo. seu. amit. & sequitur la. in quaestione seu. in 16. q. & nouissime Grammat. in decisio. 18. quod si quis contrahit amicitiam cum hostibus & non in perniciem domini, & ad eos accesserit, citra tamen armorum usum & opem, non potest dici incurrisse in crimine laesae maiestatis & rebellionis, quanto magis praedicta procedunt, si solummodo simplices literas rebellium quis receperit, non in perniciem & damnationem domini regis. ¶ Quinto non a longe distat id, quod scribitur in l. si uendenda. §. 1. uerbi Paul. ff. ad leg. Rho. de ia. l. & in totum. ff. de impet. l. is qui. ff. de ac. & obl. leg. si alius §. est & alia. ff. quod vi. aut clam. Barto. in l. si ut certo. §. nunc uidentum. ff. commo. quod non potest culpa imputari loquentibus uel aliud facientibus contra prohibitionem legis uel officialis, quando ex tali loquutione seu facto fisci non laedere tur, uel res publica quae iura ad hoc positum citat Paul. Callren. in cons. 236. uerbi & consideratis omnibus superius enarratis. 1. colu. ante medium. libro 1. inhibicio enim quae fit a iure de non scribendo rebelli

bellibus, seu de non habendo commercium & amicitiam, sic eam ob causam, ne aliquid triste quis machinetur contra principem & eius securitatem secundum Bal. in consi. 159. super eo, quod queritur. colum. 3. lib. 3. per l. si quis ita. ff. de test. tur. & probatur per totum titulum. ff. & C. ad l. Iul. maies. unde quoties id non fit, cessat illa ratio inhibitionis, & per consequens cessat omnis poena, pro quo ad futuritatem conferunt ea, quae scribit Aymo Craue. in consi. 3. per totum diem. consiluit prohibitionem de non loquendo cum carceratis, non extendi ad eum, qui verba consolatoria dixerit, sed diligenter perpenso facto casus nostri, sumus extra omnem dubitationem cum inquisitus nullas habuit literas rebellium, nec in posse altetius vidit, sed vidit literas tantum fidelium, in quibus continebantur aliqua noua bellorum, quae erant notoria, & parrim erant in fauorem Caes. maies. & parrim contra, nec in eis aliquid secretum continebatur, quod quidem debuisset reuelari. per tex. l. qui quis. § id quod de praedictis, cum similibus. C. ad l. Iul. maies. cum similibus. & iuxta notat. per Bar. in l. vtrum. ff. de parr. & habetur in c. 1. de for. si. & Anchar. in consi. 277. ex praedicta facti narratione colum. 1. ad fin. uerbi. item dicit ibi rex. quod cons. est repetitum in consi. 439. de quo per Roma. singu. 394. nunquid. et Soc. consi. 21. columna 2. libro 1. id enim procederet, quando foret aliqua conspiratio uel tractatus, qui fieret contra principem. nam id debet reuelari: alias non reuelans eadem poena ferietur, ut ibi. sed cum fuerint literae continentis ea, quae ubiq; erant nota & publica, & nullius momenti, non debebant reuelari. ac uerisimilius erit, quod nullus dolus & machinatio poterit considerari, postquam presupponitur praetensas literas in platea publica, & coram pluribus, fuisse lectas. † In his enim, quae palam sunt aut in publico, cessat omnis mala suspitio. l. non existimo. ff. de administra. tuto. l. ita fidei. ff. de iure fisci. l. cum ipse. C. de contrahend. empr. & quod in pulchro casu consuluit Bal. in cō. si. 487. super primo puncto, libro 4. ubi quod accipiens pecuniam alienam palam & bona fide, non animo occultandi, non incidit in crimen furti. tradit idem Bald. in

consi. 347. Titius gessit lib. 4. Castren. & consi. 285. uisus & ponderatis omnibus su. praescriptis. colum. 1. Alexand. consili. 3. † ad fin. lib. 7. & ad corroboracionem omnium praedictorum faciunt optime ea, quae in pulchro casu consuluit Aymo. Craue. in consi. 6. in 1. lib. dum uoluit, quod licet qui miserit pecuniam hostibus regis, non committit crimen lese maies. nisi misisset in perniciem principis aut reipublicae, non si misisset ex causa praecedentis obligatio nis. † Pro quo etiam illud facit, quod in fortioribus terminis dixit consulendo Aymo Crauet. in consi. 224. in 2. parte. quod licet quis casualiter interueniat in coniuratione contra principem, & videatur consentire, non puniatur poena capitali, dicit semper prudentis iudicis esse, accurate inspicere qualitatem personae inquisitae, an aliquid fecerit uel potuerit facere. & an p. laesiuam & ex lubrico linguae quid dixerit fecerit, pro quo uerba tex. in l. famosi. literis aureis scribenda sunt. ff. ad legē Iul. ma. † Nec dicatur crimen lese maies. stas, uel aliud quidpiam extraordinariae poenam importans, ex eo, quod dicatur, quod cum magna laetitia & alacri vultu, legebat & indicabat bellorum noua, quae uel licet & gaudens de prosperis hostium, & tristans de felicitate regiae maies. stas, quia est dato, q. uerbis hoc declarasset, non uideretur sonare ad aliquam iniuriam uel maledictionem, sed essent potius demonstrationes gaudij de aliena infelicitate. & sic pertineret ad uitium illud inuidiae, quod dupliciter consideratur, uel contristando de commodo alieno, uel gaudendo de incommodo, quod uitium licet capitale sit respectu animae, si in eo quis dolose perseuerat, tamen quod ad poenam temporalem, non est dicendum idem esse. nam licet in manu, & potestate superioris sit, ut a subditis timeatur metu poenarum, non equè tamen in facultate est, ab omnibus ut amemus iam deus ipse ab inuitis amari non uult, sed milites sibi uoluntarios elegit. ca. non est. 25. q. 1. haec enim sunt uerba formalia Aymo. Cra. in proposito casu consulentis, in d. cons. 6. nu. 125. Aduerte quod in hoc dicit Nicol. Bell. in consi. 31. quod nulla est determinata poena, sed est aduandus rex, & ad eum debet 70 carceratus remitti. † Imo licet tex. l. qui quis

quis. C. ad leg. Iul. maies. inuere uideatur recte non inuenti, quod cogitationis poenam quis patitur in hoc crimine: id tamen receptum est procedere, quando ad aliquem actum processum foret. at si est, si in meris finibus cogitationis steterit, ut eleganter tradit Accur. in d. loco, & sequuntur ibi omnes scribentes. & Bald. in c. nisi. 24. in 4. lib. & Bonifa. in tra. de crim. in titu. de sedi. uerbi. ut dixi pertueniendo ad actum. & habetur per Boer. in tra. de sedi. 7. praemissio. nume. 42. & hoc uoluit Barto. si recte inspicatur, in extra. qui sint rebe. in uerbo, machinantur. & latissime ea pulchre declarat id And. de Iser. in c. 1. §. si uoluerit, de capi. qui cur. ven. ubi singulariter dicit, quod in distincte non punitur poena aliqua cogitatio: & pari modo, si ipsa cogitatio sit uerbis expressa, quia uerbum est ipsa cogitatio. & vox sonus, & index cogitationis: citat Augustinum in tit. de percussore. non enim possit sciri, quod quis cogitauerit, nisi quia ipse dixit, cum Deus sit scrutator cordium. sic dicit probari turpem cogitationem, quia ipse hoc dixit. ff. ex qui. cau. 71 in po. ca. l. Fulcinius. Ex quo ipse infert, quod licet quis dixerit se uelle occidere regem, si aliud non fecit, nec laborauit, ut faceret, non ex hoc puniatur, nisi hoc dixisset cum pluribus faciendo coniurationem, & 72 adhibendo socios. Minime etiam dicatur, tale commissum esse delictum, ut poena extraordinaria habeat locum, ex eo, quod dicatur, quod audiuit inquisitus dici a quodam, quod in aduentum hostium Caes. maies. stas uellet impetrare officium magistri equitatus, & quod hoc affectabat, & non reuelari, quia ad id facilis est responsio. nam dato, quod hoc sit uerum, nihilominus uul lam poenam ex hoc meretur, ut in terminis determinauit Iser. in dicto ca. primo. secunda colum. ubi dicit, quod si unus solus dixisset, quod uellet accedere ad hostes, & non accesserit, nullam poenam pati debet. ergo quanto magis in casu proposito, in quo non est dictum, se uelle accedere ad hostes, sed in aduentum hostium uellet impetrare officium, hoc enim non sonat in delictum, hostes enim possunt venire eum gratia Caes. maies. & haec coniectura sumi debet. l. man 73 rito. ff. pro loc. Praeterea tunc demum non reuelans puniatur ex sola scientia, quando

scit tractatum & coniurationem factam de interficiendo principem, uel de perditione alicuius ciuitatis, terra, uel castri, & non reuelat, ut dicta l. qui quis. C. ad l. Iul. maies. stas. & ita in isto casu debet intelligi ille tex. ut dicunt omnes docti. secundum Angel. de Are. in libr. maies. in uerbo, che hai tradita la tua patria. & Mar. in singul. 164. & in l. vtrum. ff. de parric. & expresse 74 tex. hoc dicit, ibi. in tra. factionis. Praeterea dato, quod fuisset tractatum, nihilominus non reuelans, non puniatur, ex quo non poterat id probare, ut plene per Ange. de Are. in d. suo tra. in d. uerbo, che hai tradita la tua patria. Nec etiam obstat uidebitur, quod inquisitus ipse scripserat noua mala, & non bona. quia ex hoc nullum delictum oriri potest, quando id dolo malo actum non fuit, uel ex eo nullum praedictum ortum fuit regiae maies. stas, ut est text. in individuo. & ibi not. Alexan. in l. 1. ff. de eo per quem factum est. quo quis in in. si. hic autem nullum praedictum ortum fuit, ergo, &c. & tanto magis omnia currunt, quanto uerius sit, quod erat & est inimicitia capitalis inter hostes Caes. Maies. stas, & hunc inquisitum, quo casu omnia cessant. & ita sentio iuris esse ego Petrus Solle ius.

De prohibita deportatione armorum.

76 De iure etiam communi armorum delatio prohibita reperitur l. 1. ff. de vi publica. licet quibusdam nobilibus permittatur l. si. C. de praef. ac. eu. tamen de iure regni noua poena deferentes arma plectuntur, quae non erat de iure communi: nam si comes fuerit delator, quinque uincias persoluet, si Baro, quatuor, si miles simplex, tres, si burgensis, duas, si rusticus unam: & non potes talem persolueri poenam, publicis ad tempus operibus deputabitur, ut dicitur constit. regni. intentionis nostrae, quod confirmatum fuit. per c. regni inci. ut inter subie- 77 ctos nostros. Et plus additur ibi, quod habentes potestatem deferendi arma, non possunt deferre in propria patria, etiam si fuerint domestici, commensales, aut familiares regis, & contra facientes ultra poenam praedictam, puniuntur de praesumpto 78 temeritatis excessu. Et ex hoc quidam alius

aliàs dicebant, quòd licet pœna sit pecunia-
ria pro delatione armorum, tamè quia per
capitulum regni datur potestas puniendi
nedum pecuniariter, secundum formam cõ-
sti. regni, sed ulterius potest puniri de præ-
sumpto temeritatis excessu secundum teno-
rem. d. c. vt inter subiectos quòd non habet
locum oblatio fideiussorum, secundum for-
mam traditam per const. humanitate. ¶ Cu-
ius contrarium ego teneo, quia vbi certa
pœna non est determinatè posita in statuto
illa est arbitraria seu extraordinaria. l. r. §.
expilatores. & ibi Barto. ff. de offra. & expi.
l. sanctio. de posn. quæ non debet excede-
re relegationem. d. §. expilatores. sed in re-
gno non proceditur ad torturam, nisi vbi
venit imponenda pœna vltra relegatione.
per cap. tormenta. & vbi non habet locum
tortura, non habet locum carceratio, vt sa-
pius dixi, ergo oblata fideiussoria cautio-
ne pro armorum delatione, quis liberari
debet. ¶ Castellani autem eorumq; serui-
tores, possunt extra castrum deferre arma,
donec fuerint in aliquo seruitio curiæ, &
non aliter, vt in consti. regni. incip. castel-
lanis. concordat. c. incip. castellanos. ¶ Et
non solum dicta pœna plectuntur pro por-
tatione armorum illi, qui sunt de regno, sed
etiam illi qui sunt extranei, quando regnũ
intrauerint, vt habetur in consti. incip. ho-
mines. ¶ Et simili pœna plectuntur portan-
tes cultellos feritorios, eos videlicet qui
ad alium effectum, quàm ad offendendum,
non portantur per c. regni inci. plectantur.

De extrahentibus contra aliquem arma.

83 ¶ Si quis animo occidendi aliquem, extra-
xerit arma, licet mors non sequatur, pœ-
na, quæ contra veros homicidas deberet
imponi, eo casu de iure communi impone-
batur. l. r. §. diuus. ff. de sicar. hodie autem
in regno, humanitate consti. regni incip. a-
speritatem. hoc innouatum est, vt si nec
vulnus, nec mors sequatur, sed sola extra-
ctio armorum facta fuerit, licet animo oc-
cidendi, pœna duplicata portationis armo-
rum locum habeat, vt ibi.

De vulnerantibus aliquem.

84 ¶ Et si vulnus, & non mortis periculum,

quis passus fuerit, pœna manus, qua per-
cussit, percutienti imponi debet, vt habe-
tur in consti. regni. si quis aliquem. ¶ Et est
notandum ad practicam, quòd in articulis
& quærela poni debet, qua manu facta sit
percussio. iuxta practicã traditam per Luc.
Pen. in l. pen. C. de ero. mi. anno. libr. 12.
86 quod est notandum. ¶ Est tamen bene verũ
quòd si percutiens est homo bonæ vitæ, cõ-
ditionis, & famæ, & non est sequita mutila-
tio membri, potest pœna commutari in
pecuniariam. per c. regni incip. ad peruer-
sorum refrenandam audaciam & est notã-
dum pro intellectu illius c. ad peruersorũ.
quòd licet ibi dicatur, si iudici videbitur, &
sic videatur arbitrium, an admittatur cõ-
mutatio pœna, an non, tamen dico, quòd
de necessitate tenetur id iudex facere. quia
verbum, videtur, importat arbitrium boni
viri. secundum Dec. in consti. 13. vlti. col.
lib. 3. & Aret. in consti. 64. pri. libr. adeo,
vt si non faciat, quod conuenit bono viro,
possit appellari. quia videtur grauare par-
tem. Felin. in c. exceptiones. 2. col. versum.
quòd intellige. de exce. & quando aliquis
committitur, videtur committi equitas.
Bald. in l. ædem. C. loca. 3. colum. & bonus
vir dicitur, qui in causa aliena facit, quòd
in sua faceret, & fieri veller. secundum Bal.
in l. r. C. de solu. imò Rex in proœ. d. cap. re-
spuit asperitatem, rigorem, & atrocitatem,
ibi. ed. quia pariter bonos & malos punie-
bat. ideo in homine bonæ famæ æquitas
seruari debet. & sic tenetur ipsam admitte-
re ad pœnam pecuniariam, imò possit dici
quòd ex quo rex prius decidit casum in ho-
mine non malæ conditionis & famæ ibi ad-
mittatur in compositionem, illa verba. si iu-
dici visum fuerit, referuntur ad præceden-
tia, scilicet non malæ conditionis & famæ,
hoc est dicere, si iudici visum fuerit, quòd
non sit malæ conditionis & famæ, admitta-
tur, & intelligendo, vt supra dixi, quòd tene-
tur admittere, cum sit suo arbitrio commis-
sum, teneatur facere, quod viro bono con-
uenit, vt tenet Abb. in c. r. nu. 7. de dila. v-
bi dicit, quòd si non facit, quod bonus vir
faceret, potest appellari, & iudex ad quem,
debet arbitrari. secundum Dec. in l. si fugiti-
ui. §. co. C. de ser. fug. & in arbitrijs iudex
debet inclinare in mitiorem partem pro
reo, secundum Alex. in consti. 5. lib. 1. in fi
&

& consti. r. r. penul. col. eo. lib. intellige ta-
men secundum. Afflict. quòd pcedat par-
tis remissio, & si nõ præcedit partis remi-
ssio, potest iudex per sententiam cõdem-
nare ad pœnam pecuniariã, ut ibi dicit Af-
flict. ¶ Et si vulnus factũ sit ronca, acce-
pta manaria, uel cultello feritorio, eadẽ
pœna habeat locum, ac si ensẽ factũ es-
set, ut per capitul. regni incip. qui cũ rõ-
ca ferrea.

De homicidijs.

88 ¶ Homicidiæ iure antiquo & cõmuni in-
terdũ ad mortem, interdum ad deporta-
tionẽ puniebantur. l. 3. §. pe. ff. de sicar. ho-
die verò indifferenter ad mortẽ naturalẽ
condemnantur, ut habetur in consti. termi-
nũ vitæ. exceptis aliquibus casibus, vt in
eo, qui occidit ad necessitatẽ defensionẽ
vel furem nocturnum cum clamore, quẽ
comprehendere non poterat. infantes et,
& furiosi minimè comprehenduntur, in
quibus exceptis casibus consti. illa ius cõ-
mune continere cõstat, vt ibi dicit gl. Et
si quis de alio se precipitauerit, aliũque
occiderit, pœna capitali plectetur, vt in
cõst. qui de alio. sed per consti. pœnã præ-
cedenti est hoc correctum, & statutũ est;
quòd si hoc est factum in loco habitabi-
li p. annum carceribus micipari debet,
si iterò in campestribus contigerit, ipso
iurãte, quòd transeuntẽ non viderit, quã-
do se precipitem dedit, vel ramũ piccit,
absoluitur. et si ex prædictis percussus mi-
nimè moriatur, omnes medicorũ & aliã
impensã debent resciri. & sumitur illa cõ-
stitut. ex l. si putator. ff. ad legem Aquil.

De defensis.

90 ¶ Non valentes ppter aduersariorũ po-
tentiã seipfos defendere, sub inuocatione
nominis domini regis requirere eos, qui
offendere cupiunt, vt nõ audeat eos in re-
bus vel personis eorũ vel suorũ offende-
re, possunt. & hoc etiam possunt facere
vassalli aduersus suos dominos, eũ p eos
offendi timet, qui domini si spreta defen-
sa in rebus eos sic inuocãtes offenderint,
restituis rebus, quas acceperint, tantun-
dem silco persoluant, & si vassalli iniustè

defensam imposuerint, tunc perdent. Id,
quod petebant, & aliud tantundem silco
persoluerere debent, & p istis defensis a va-
sallis dominis factis sup mirabilibus, ci-
uilitate & nõ criminaliter agitur. & erunt
iudices cõpetentes iustitiarj regionum,
& si vassallus vnus domini contra alium
vassallũ alterius domini defensã imposue-
rit, de pœna: quæ habetur regiæ curiæ, do-
minus illorũ habebit illam partẽ, quã ha-
beret pro illo delicto si nõ esset imposta
defensa & reliquũ erit regiæ curiæ. si ue-
ro spreta defensa p dominos in personam
vassalorum violentiam inferatur, ius cõ-
mune seruabitur inter eos, ut dictas cõst.
regni. iurisdictionum. & non solum priua-
ti talẽ defensam imponere possunt, sed et
officiales, eũ uiderint aliquam rixam p-
parari, & de spreta defensa erit iudex cõ-
petens iustitiarj regionum, & hoc vo-
luit const. fidelium nostrorũ, & si quis cõ-
uictus fuerit per tres testes fide dignos,
quòd spreu erit defensam, si uolentia fue-
rit cum armis cõmissa, punitur in tertia
parte omnium suorum bonorum, & si uerò
sine armis in quarta parte omnium bo-
norum & non potest probare negatiuam
coarctatã loco & tẽpore aduersus tres te-
stes omni exceptione maiorẽ, probante
spretã defensam, bene tamẽ personæ illo-
rum testium possunt reprobari in termi-
no reprobatório, & accusatus de spreta de-
fensa poterit opponere, quòd aliàs de hoc
fuit accusatus & absolutus, & sic obstabit
exceptio rei iudicatæ. p̄t etiã facere alias
defensiones, vt de his omnibus habet in
cõst. si quis in postero. & si iniusta fue-
rit defensa, & ob id nõ fuerit ei obtempe-
ratum, nõ punitur contemptor, nec impo-
nens, sed si fuerit ei obtemperatũ, licet es-
set iniusta, punitur impones ad eã pœnã
qua puniretur contemptor, si iusta foret
vt habetur in consti. defensas. & omnes
dictæ const. continent ius nouum.

De rapin & uolentia monialibus illata.

91 ¶ De iure communi raptores virginũ ho-
nestarumque mulierũ, & monialium pœ-
na mortis puniebantur. l. raptores. C. de
epif. & cler. & l. r. C. de rap. uirg. quod qui-
dem

dem per ius regni approbatur, ut in cōsti
si quis rapere. & const. capitalem pœnam.

De violentia meretricibus illata.

92 † Licet de iure cōmuni sit impunitus
violētia meretricibus illata. l. verum. in fi.
ff. de fur. l. item apud Labœonem. §. si quis
virgines. ff. de iniur. tamen iure regni viri
mo supplicio talia perpetrantes plectuntur,
dummodo sint conuicti & confessi, &
meretrices intra octo dies clamorem emi
serint de ipsa violentia. aliās eis non vide
tur illata, nisi probetur quod p̄ illos octo
dies fuerunt detentæ, vt habetur in con
sti. omnes nostri.

De probationibus.

93 † Olim asserentibus mulieribus sibi esse
violētiā illatā, si nō erāt probationes
de dicta violētia, poterat indici duellum,
quod quidem per cōstitutionem, in questio
nibus violentiarum remouetur & in hoc cō
cordat. l. negantes. C. de actio. & obliga
tio. & datur modus probandi dictā violē
tiā per dictam cōstitutionem, vt pro
betur vel per confessionem violenti, vel
per testes de visu. sed si hæ probationes nō
fuerint, sed sunt tantum indicia, verbī gra
tia, quod probatur, quod mulier, vel alius
pro ea nūtiavit illi, qui dicit intulisse vio
lentiā, tribus vicibus, quod absteineat &
desistat a signis & actis tentantib. eius pu
dicitiā, vel fuerit facta fides, quod mulier
acclamauerit uociferando auxilium, quā
do asseritur, quod fuit ei uis illata uel fue
rit facta fides; quod ille, qui dicitur uim
intulisse fuit inuentus in domo mulieris,
uel visus fuit fugere ab ea, uel prope eius
domum, uel fuit in usus colluctari cum ea,
uel alia indicia probentur, secundū terminos
constit. prædictæ: tunc uerū iudex compi
lato processu, debet regem cōsultare, & in
terim non potest absolueret, nec condēna
re, & aliās in ciuitate Salerni tēpore allef
foratus magnifici Laurentij de Licto opti
mo doctoris, & etiam quando ego erā au
di. or. euenit de facto talis casus, & dictus
Magnificus Laurentius uoluit cōsultare
magnam curiam vicariā, & omnes iudice
s dictæ magnæ curiæ mirabantur, dicen

tes, quod recessit ab aula illa cōstitutio,
quod ad talem cōsultationē, si modō cō
suetudo cōtra cōstitutiones allegari licet
& per dictam const. corrigitur auri. si quis
ci. C. de adulter. ubi post tres denunciatio
nes tradebatur denunciatus iudici punien
94 † dus. Terminus autem ad probandum
debet esse condecens iuxta materiā causæ
& locorum distantiā, & nisi intra terminū
saltem sint examinati duo testes, de cæte
ro non recipiuntur, ut dicitur ritus magnæ
curiæ uicariæ, incipiens. In primis detur
terminus, qui loquitur in ciuili & crimi
nali, sed non seruetur, quia datur etiā ter
minus ad uerberis de defendendū, & sem
per recipiuntur testes, secundum practi
cam per me supra traditam, in uerbo, de
tur terminus.

De testibus.

95 † Et audientia testium non committitur
in criminalibus, nisi testes aded senes &
valerudinarij sint, vt sine suo periculo in
curia p̄sentare se nequeant, quo casu au
dientia committitur, & post cōmissionē
non auditur pars aduersa, si uoluit probare,
quod testes ad curiam venire poterāt,
& si examinatore fuerit negligens, cum tes
tes venire nequieuerint, punietur, ut habe
tur in constit. incip. in pecuniarijs.
96 † Item si testibus citatis & condemnatis
(quia fortē ad examinandum ad instantiā
accusatoris vel fisci uoluerint venire) nō
ex hoc debet retardari expeditio causæ in
quiriti, sed debet ad ulteriora procedi ad
liberationem vel condemnationem, ut di
ctat ritus magnæ curiæ vicariæ incip. itē
seruat ipsa curia, quod citatis testibus, q̄
est notādum ad practicā hodiernam, qua
utuntur nōnulli proteruū iudices dicētes,
quod curia stat in se informando & nun
quam uolunt prouideri, adde hic ea. expē
ditum per Casā. maiest. sub die 12. mensis
Martij. 1570. sub data Bruxellis ad instan
tiā magnificæ ciuitatis Neapolis, quo ca
uetur, quod ita quindecim dies ad sum
mum post capturam alicuius, debent dari
defensiones, & dictum cap. est impressum
cum alijs gratijs tunc concessis dictæ ciui
tati Neapolis.

97 † Item si contigerit fieri nominationē te
stium

testium extra regnum, debet dari dilatio
condecens secundum distantiam locorum;
sed tunc debent nominari in specie testes
per nomen & cognomen; debetque fieri
depositum pecuniæ necessariæ pro exami
natione dictorum testium: & nihilominus
pars faciens dictam nominationem, debet
iurare, quod non petit dictam dilationem
animo differendi & calumniandi, & si po
stea non usus fuerit dicta dilatio in non
examinando testes, ipso facto incidit in pe
nam quinquaginta florenorum, & nihilo
minus tenetur parti ad solutionem expen
sarum, vt dicitur ritus magnæ curiæ vicariæ
inci. item nisi essent testes extra regnum,
est tamen bene verum, quod regia prag. in
cipien. post prædictas responsiones, impo
nit pœnam duarum vicinarum faciendi no
minationem in locis distantibus, & non
vteniti nec postea examinanti in dictis lo
cis: & alia prag. sequens, quæ incipit, si quis
petierit dilationem. imponit pœnam vnius
vicariæ. & tamen Assiēt. in constit. cau
sas aliās in 6. nota. dicit, quod hic ritus est
in viridi obseruantia. & etiam refert Mo
der. Neapol. in dicta prag. si quis petierit.
98 † Item est notandum, quod audientia te
stium reprobandorum nō committitur ex
tra curiā, ut cauetur in ritu magnæ curiæ
uicariæ incip. Item curia ipsa non commit
99 tit. † Item ulterius sciendum est, q̄ si cita
tur quis ad uidentium iuramenta testium,
si est absens, pōt comparere excusator, &
ipsum excusare, ut est ritus magnæ curiæ
uicariæ incip. Item fuit quæsitum, & nota
quod audientia testium senum & valerudi
nariorum committitur in criminalibus, &
secundum formam ritus magnæ curiæ vicariæ,
ut habetur in ritu incip. Item seruat
100 ipsa curia alicui. † Item est notandum,
quod licet audientia testium non commit
tatur in criminalibus nisi prout supra di
ctum est; tamen actuarijs curiæ & alijs li
teratis committitur examen & audientia,
vt in ipsa curia examinentur testes; & tūc
videntur examinanti per ipsam curiam, vt
dicitur ritus magnæ curiæ vicariæ incip. itē
seruat ipsa curia, q̄ quamuis regulariter,
101 † Et ex dicto ritu infero, quod licet testes
non faciāt iudicium ad torturam, nisi ex
aminentur coram iudice, ut dixi in uerbo, re
petantur testes, tamen si sunt examinati in

curia per actuarium de cōmissione iudic
eis, idem erit: & si examinati essent per ip
sum iudicem, & hoc probat ipse ritus.
102 † Item in illo ritu probatur, quod ex
aminator nihil debet habere, quando ex
aminantur testes ad instantiam fisci in pro
cessu extraordinario, vt q̄n proceditur per
inquisitionem, sed solummodo debet fieri
solutio iurium competentium ipsi exami
natori, quando examinantur testes ad in
stantiam partis, quæ defertur, quæ notes
pro magnificis auditoribus regiæ prouin
ciæ, vt non debeant habere caualcata, quā
do vadunt ad examinādos testes ex officio
ad instantiam fisci, sed bene, quando proce
ditur ad quærelam, & quærelator requirit
iplos magnificos auditores.

*De non succurrentibus mulieri clamanti, &
violentiā patienti.*

103 † Mulieribus violentiam patientibus, &
ob id adiutoriū clamantibus, audientes
velociter occurrere debent, quod si non se
cerint, quatuor augustales in pœnam tam
nociuæ desidię persolueret debent: excusan
tur tamen iusto & rationabili impedimen
to irretiti, ut cauetur in regni consili. incip.
quicumque mulierem. & continet hæc con
sili. ius nouum. nam de iure ciuili non te
neor defendere alium, nisi mihi præsit ra
tione dominicæ vel patrię potestatis. l. eul
pa carcer. ff. de reg. iur. & habetur per glof.
& Ang. de Iher. in d. const.

De calumniatoribus.

104 † Si mulieres conuictæ fuerint, se iniu
stē de violentia querimoniam dedisse, capi
tali sententia feriuntur, sicut puniri debe
rent violentiam inferentes, si modō verē
violentiā intulissent, ut habetur in con
sili. pessimam. quæ in hoc continet ius com
mune, quo similitudine supplicij calum
niantes plectuntur. l. fin. C. de accusa.
105 † Et si mulieres, quæ condemnari debe
rent ad mortem essent pregnantes differ
tur cōdemnatio usq; ad quadraginta dies;
ut d. constitutio. quæ concordat cum iure
communi, uidebēt l. pregnantis. ff. de
106 pœn. † Et licet iure antiquo accusatores
tenebantur sed ad pœnā talionis inferibe
B b rc

bere e. super his. de accusa. & cap. tuz de procura. tamen hodie non tenentur, nisi se obligare ad pœnam de probando; nec aliter ad querulandum admittuntur, ut habetur in constitutione pœnam calumniæ. quod confirmatur per ritum magnæ curiæ vicariæ incip. item quod curiæ ipsæ. & in alio ritu. incip. item curia ipsa cognoscit.

107 † Et licet accusator nō probet non propterea dicitur calumniatus esse, sed tunc dicitur calumniare, quando appareat, q̄ sit in euidente calumnia, vel fuerit temerarius accusator. & in hoc est correctum ius commune, quia illo iure non probans accusationem, calumniator præsumitur. l. r. C. de adu. d. in. & l. fin. C. de calum. & per ius regni, ut supra, non punitur quis de calumnia, nisi quando probatur, quod est in

109 euidenti calumnia. † Et si probaretur quem esse in euidenti calumnia, & index eum non puniret, pœna infamiae ipse puniretur, & duarum librarum auri purissimi, ut in cap. regis Roberti incip. accusatorum temeritas. item tenetur index condemnare victum victori ad expensas, ut in constit.

109 diuorum nostrorum. † Hodie autem aboleuit illa obligatio de probando, sed simpliciter recipiuntur accusationes.

De violentijs circa possessiones.

110 † Iure cōmuni illud qd̄ receptū est, vt si quis per violentiā aliquē de re sua immobili exuerit, teneatur ipsam possessionem restituere, dominiumq̄, illius procedat, & si nullū habebat dominium in ea re (quia res illa non erat sua) tenetur pro illa violentia æstimationem totius rei illius in domino & possessione soluere. l. si quis in tantam. C. vnde vi. & l. extat. ff. quod met. cau. ius vero Longobardicum disponebat, q̄ si ille, qui dicebat se violenter exutum possessione rei immobilis, non poterat rei prædictæ dominium probare, eo casu spoliatus puniebatur solum pœna sex solidorum, in regno verò vtrouque iure cessante per constit. violentias. spoliatus aliquē possessionem rei immobilis, tenetur restituere omnem ipsam restituere, unā cum fructibus obventionibusve, & pro pœna violentiæ commissæ tenetur soluere medietatē æstimationis ipsius rei, in qua violentia est

commissa. raptor verò bonorum mobilium, punitur pœna quadrupli computata rei æstimatione, & hoc etiam erat de iure cōmuni, ut in situ. vi bon. rapto. in princip.

111 † Et cōtra tales spoliatores forma procedendi datur per c. regni incip. subditorum nostrorum quo cauetur, quod ille, qui denuntiare de violentia voluerit, debet iurare, & si poterit, præstare fideiussoriam cautionem de stando iuri in eo furto tã de possessione, quã de proprietate eius rei, cuius possessione dixerit se exutum, ac parere super eo curiæ mandatis, demum recepto ab eo iuramento de veritate dicenda, interrogetur & examinatur vt principalis super. infra scriptis in primis, quo tpe ipse adeptus fuerit possessionē illius rei, qualiter ipsam tēpore violentiæ possidebat, per quem & quorum auxilio vel fauore sit spoliatus, & quibus præsentibus, vbi quando qualiter qua occasione vel causa, & vtrū cū armis, an sine armis fuerit depulsus, tum examinantur illi, quibus præsentibus fuit vis commissæ, vel alij, quos produxerit deferens, postremò examinatur principalis quærelatus super prædictis omnibus, debet tamen ipse quærelatus factis prædictis liberari sub fideiussoria cautione, & præstare debet eam fideiussionē, quam præstitit ipse querulator, & si noluerit vel non poterit præstare dictam fideiussionem, & de spolio adest aliqua præsumptio, detinebitur in carcere, donec præstet eam, vel recuperat sententia. demum procedatur ad receptionem testium, quos produxerit ipse quærelatus, & si forte quærelatus ipse cōfessus fuerit vel conuictus de spolio prædicto, debet condonari ad restituendā possessionem querulanti, vt possidebat tēpore spoliij, & ad satisfaciendum de damnis, expensis, & interesse, necnon ad pœnam ordinatam, ut supra, per regni constitutionem, aut maiorem re

112 seruatum in arbitrio regis. † Et compellitur prædicta facere non obstante appellatione, & statim ac conuictus aut confessus quis fuerit, debet notificari regi, ad hoc, vt possit liberare, num maior pœna sit imponenda, & a principio causæ debet mādari vtrique parti, ne lite pendente quid inueniant, nec iniucem se offendant, & si contrafecerint, pœnam irremissibiliter soluāt, & si aliqua partium dictæ pœnæ non obtemperauerit,

perauerit, uassalli, si quos habuerit, ei non teneantur ne obtemperare quidem, quod si fecerint contrarium, punient, & poterit iudex partem nolentem dictæ pœnæ obtinere, reputare cōtinentem, & carcerare, nec poterit eam liberare inconstituto rege, demum superuenit c. de violentijs illatis. quo cauet, quod si causa spoliij ordinariè proponatur coram iudice competenti, debet procedi summarie sine libello, litis cōtestatione, strepitu & figura iudicij, & potest procedi ad instantiam partis, & ex officio, & debet sequi restitutio possessionis prædicto modo summarie, sed quo ad pœnam, ad quam venit cōdemnandus querulatus, debet agi, & procedi iudiciario ordine, & sic quo ad damna & expensas, nisi fuerit processum per viam inquisitionis generalis vel specialis, & legitime constitit

113 de violentia. † Et quādo iudex procedit ad instantiam pauperis & miserabilis personæ debet in principio pœssus determinare illū esse pauperem, & sic ut uidet cap. subiectorum, de quo supra, corrigitur per d. c. de violentijs, secundum Barth. de Cap. in dictis capitulis: nam restitutio possessionis tantum sit summarie, & quo ad pœnam & damna agitur ordinariè, licet Ioan. Crispian. in d. ca. de violentijs, dicat, quod casus subiectorum, intelligitur, quādo proceditur ad instantiam partis, & c. de violentijs quando proceditur ex officio, & sic nō corrigatur. & d. c. de violentijs, allegat Affl. in consli. pacis cultum. col. 17. & in quatuor per c. regni, subditorum, ordinetur non appellari a sententia possessorij, concordat cum l. r. C. de nome po. secundum Barth. de Cap. in d. c.

De commissentibus violentiam in personis.

114 † Capietes per vim aliquē de persona, & eum arrestantes vel detinentes, pœna capitali feriuntur, ut habetur in ca. incip. cōtra effrenatas. de iure vero communi, si quis personam liberam propria autoritate psumplerit retinere, aut rem locare vel pignorarè, perdit debitum, & pœnis corporalibus subdit debet, ut in authen. ut nu. i. §. quia uero. de quo per Affl. in consli. du

115 tam & diram, tertia col. † Et in d. c. con

tra effrenatas, dicit vnū mirabile Pet. de Mon. for. quod quis non potest propria auctoritate capere bona sui debitoris, etiā ex pacto, nisi sit renuntiatum dicto capitulo, sed cōtrarium ubique seruatur. † Est etiam aliud c. incip. amplius nulli, quo cautum est, quod non potest quis propria auctoritate quem capere, nisi ubi magistratus abesset, & in criminibus publicis, & tunc si quis aliquem caperit, non potest retinere ultra duos dies, & contra faciens in pœna privati carceris incurrit, & prædicta procedunt etiam in domino capiente uassalli; quod confirmatur per c. incip. quod nulli aliquos, & de hoc est aliud capitul. incip. terrierij.

De maleficijs clandestinis puniendis.

117 † Statutum iure communi reperitur, ut pœna suos aut hores teneat. l. sancimus. C. de pœnat. iure regni eius contrarium receptum est nam si malefactores inueniuntur in quibus territorij factum est maleficium, tenentur, ut habet in constit. super incisionib. sed si malefactores inueniantur, ipsi ultimo supplicio puniuntur, & intelligitur illa restitutio in omnibus maleficijs, & in quolibet genere maleficij, in quo quis damnum rei familiaris prosequitur, secundum Andr. de Iser. ibi superuenit demum c. regni incip. item statumus, quod uniuersitas locorij, quo cauetur, quod uniuersitates non tenentur ad condemnationem furtorum, quæ per speciales personas sūt, est aliud cap. incip. clandestinis. quo datur modus procedendi contra eos, contra quos apparuerint indicia, quod ipsi fecerit damna illa, de quo cap. infra de homicidijs clandestinis, dicemus. extrat etiam aliud c. incip. uniuersitates præsentis quo cauetur, quod uniuersitates tenentur de difrobationibus & depredationibus commissis in territorijs locorij ipsarum uniuersitatum, si non capiant ipsos malefactores, & ducant illos præfidi punitos ad emendationem damni, & per c. frequens & inestrenata. statuit, ut uniuersitates teneantur ad emendam damnorum clandestinorum, si non manifesta uerint malefactores, & in hoc uideatur Gramma. de

118 *eli. 47. ubi tenet fuisse decifum, quod vniuersitas tenetur tantum ad emendam damnorum, & non ad aliquam poenam curiae. bene tamen verum est quod Afflicti. in const. super incisionibus. in 4. not. refert, quod extat finum cap. regis Caroli, quod incip. statuit dominus rex. quo dicit caueri, quod vniuersitas nedum debet condemnari ad emendationem damni pro damno clandestino, sed debet condēnari ad tantundē reſtitutionem curiae. † Et forma procedēdi in talibus erit, vt, primo fiat inquisitio generalis contra malefactores, neq; sint indicia sufficiētia, per que possit perueniri ad torturam, tunc potest procedi contra vniuersitatem illius loci, vt resarciat damnum, & si nolit forte, seruato iuris ordine condēnabitur: & ita dicit. practicandū esse Afflicti. in dicta const. super incisionis. in 4. not.*

De homicidijs clandestinis.

119 † *Et si contigerit committi homicidium in personam alicuius in aliquo territorio, & nescitur a quo debeat fieri inquisitio generalis contra homicidā, si forte reperitur, punietur, sin autem indicia apparebūt & persona erit leuis procedetur ad tormēta, & si confiteatur, punietur vltimo supplicio; si vero non reperitur occisor, nec appareant indicia, tenerur vniuersitas illius loci: vt si erit Christianus occisus, teneat vniuersitas ad poenam centum augustalium, si vero Sarracenus, teneatur ad poenam quinquecentum, hoc est, quod voluit consti. inci. si damna clandestina, & continet ius nouum de iur. superuenit e. regis Caroli primi. inci. clandestinis maleficijs, quod prouidet, ut dicta constitutio, praeferquam in eo, quod statuit, qd si locus, ubi reperitus est occisus, sit vniuersitas, nulle foculariorum vel ultra, debet mulctari in vncijs centum, si vero sit quingentorum foculariorum vel ultra usq; ad mille, mulctet in vncijs quinquaginta, si vero sit infra quinquaginta focularia mulctetur in vncijs viginti quinque, superuenit etiam aliud cap. inci. quod si forte. quo statuitur, quod officialis regis debet notificare regiae curiae inquisitionem, quam fecit super ipso homicidio clandestino cū nomine inculpati & testiu*

deponentium de veritate, vel super argumentis vel indicijs, & interim non procedat ad executionē poenae item notificet nomen & cognomen occisi, & vnde sit, & fines territorij, ubi reperitur occisus, vt dicitur in c. eiusdem regis incip. volentes, quod quando. item statuitur per eundem regem in c. incip. pridem mandatum nostrum, quod si non reperitur ille, qui posuit ignem in reclusijs ante festum assumptionis beatae Mariae, & propterea sequatur damnum, vniuersitas tenetur ad emendam damni & idem dicitur in alio c. incipient. nuper apud Trinum, item statuit per eundem regē Carolum, quod pro maleficio clandestino seruetur constitutio, si per incisionibus corrigendū clandestinis maleficijs, ut habetur in c. incip. statuitur quod constitutio quondam Federici, & illud vltimū c. regis Caroli primi mandatur seruari per regem Carolum secundū, in c. inci. constitutionem domini patri nostri, vt tunc vniuersitas mulctetur in augustalibus centū pro maleficio clandestino Christiani occisi, quādo vniuersitas habet focularia mille vel plura, si minus usque ad centum quinquaginta, mulctetur in augustalibus quinquaginta, si vero sit foculariorum quinquaginta, in augustalibus duodecim, si vero sit Indeus vel Sarracenus, seruetur constitutio regis Caroli primi, incip. clandestinis maleficijs. item similiter fuit statutum per regem Robertum, vt in c. inci. vniuersis praesentis edicti seriem, vt seruentur consti. & capitula regni super homicidijs clandestinis. & iubet ad beneplacitum dicti regis, quod vniuersitates locorum debeant capere ipsos malefactores, alias teneantur ad emendam damna patris, item per eundem regem Robertum fuit prouisum in c. incip. incumbit nobis non minus, quod vniuersitates locorum, ubi commissa sunt maleficia, debeant capere ipsos malefactores, & ducere ad iustitarios provinciae, alias ipsa vniuersitas teneat ad emendationem damni patris, in vniuersitatibus regis & regine ducillae Calabriae debet seruari, prima ordinatio, & si vniuersitas fuerit baronis pro medietate damna patris soluat barones, & pro medietate ipsa vniuersitas, & ad excusandas vniuersitates & barones terrarum demanij regis, & regine ducillae Calabriae

labrae ab emendatione damni, sufficit, si probetur per vnum testem & famam publicā contra aliquam personam, quae commisit tale delictum, item prouisum fuit per cap. Pape Honorij, quod in poena contra vniuersitates pro Christiano, vel Indeo clandestinē occiso debet seruari constitutio, si dāna clandestina, in locis populosis, & nō augmentum poenae impositae per regē Carolum primum, & incipit illud c. Pape Honorij, in homicidijs clandestinis, item statuit, quod pro furtis clandestinis vniuersitates non teneantur ad emendationē damni, & dictum c. Pape Honorij fuit factū ad supplicationem regis Caroli secundi, item fuit prouisum per reginam Ioannā secundā, ut ciuitas Neapolis non teneat in aliquo pro homicidio clandestino vel damno, & omnia dicta iura refert Afflicti. in rubrica. de homic. clan. † Et est sciendum, quod tunc demum habet locum dispositio huius consti. si damna clandestina, quando homicidium fuerit commissum extra ciuitatem in eius territorio, non autem si commissum est in ipsa ciuitate, & ita fuit decifum in sacro regio. consuet. testatur Barto. 121 do. Cap. in d. consuet. † Forma autē procedendi contra vniuersitatem haec erit, repecto cadauere hominis occisi scribi debet actus inuentionis, ut dixi supra in verbo, capiat informationem debetq; scribi per fines & fines territorij, ubi fuerit inuentum, demum debet examinari testes super ipsa inuentione, & debent interrogari de nomine & cognomine occisi, qui si de posuerint de nomine & cognomine, bene erit, quod si non cognouerint, scribantur particulariter signa, quae habet ipse occisus, cum indumentis & alijs demonstrationibus ad recognoscendum hominē aptis, demum procedatur ad inuigationē occisoris cum diligenti examinatione testes de illa terra, ciuitate, castro, vel villa, & praesens de illo tractu, ubi fuit reperit cadauer, summariim interrogando affines, cognatos, & amicos illius occisi, si fuit cognitus occisus ipse, ut sic possit sciri occisor, ut dixi supra in verbo, capiat informationē, & si contigerit, non possit reperiri occisorem per probationes, indicia, uel coniecturas, tunc fiscus debet comparere, & porrigere libellum accusatorum continentem

in effectu, quod reperito tali sub tali die cadauere hominis occisi Christiani in territorio talis ciuitatis iuxta tales fines, regionibus, &c. dominante, &c. sub praesidatu, &c. de praesentibus anno & mense, & facta diligenti perquisitione, ut reperiri posset occisor, ac formata desuper requisitione minime repertus fuit, neque per coniecturas, ut sic potuisset puniri, quo circa petit procedi contra dictam ciuitatem, terram, vel castrum, ipsamque condemnari petit ad debitam poenam iuris, iuxta formam sacrarū regni consti. &c. quo libello porrecto eum ipse inuentione, iudex ipse citari faciat dictam vniuersitatem, ut compareat legitime & per syndicum ad id specialiter deputatum & legitime electum, intra terminū statuendum secundum distantiam locorum ad dandum designationem suspectorum de dicto homicidio, unā cum indicijs vel coniecturis existentibus, alias ad dicēdū causam, quare non debeat condemnari ad poenam in regni constitutionibus, statutam, & citata ipsa vniuersitate si comparet syndicus, & sit legitime ordinatus, & petierit copiam inquisitionis factae ex officio, vel ad quarelam, tunc iudex iubeat ei dari dictam copiam, ut docet Afflicti. in dicta constitutione. si dāna clandestina in 3. q. & pulchre ibidem docet praedicta in 5. not. & siue dederit, siue non suspectos, sit litis contestatio, & dabit terminus ad probandum, legitimaturq; processus, & si in termino nihil fuerit probatum, qd releuet ipsam vniuersitatem, condemnabitur vniuersitas ipsa ad ipsam poenam.

De rapientibus aliqua de incendijs & naufragijs.

122 † *De iure communi raptores rerum naufragijs & incendijs, poena quadrupli infra annum, post annum poena simplicis sunt afficiendi. l. in cum. C. de fur. sed per auth. nauigata. C. de fur. quae est incorporata in vltibus feudorum, in tit. de sta. contra libe. eccle. imponitur poena publicationis omnium bonorum, & alia arbitrio regis, hodie ex consti. regni incip. rapinas, utrunque ius correctum est, circa poenam impositionē, quia imponitur poena mortis, & successores raptoris tenentur ad restituendum*

res raptas; quatenus ad eos peruenit una cum quadruplo dominis eorum, & in tali periculo omnes qui possunt, debet succurrere; & si non fecerint & sine legitima excusatione fuerint negligentes, pena unius augustalis multabunt, nec valet consuetudo de capiendis rebus ex naufragijs, & incendijs absq; metu pœnæ ut dicit. c. regis. Caroli incip. ab usum contra naufragos.

123 † Cautela tamen erit, ut capientes tales res ad pœnam nō tencāt, ut protestentur se eas capere pro conseruandos ipsas domino ipsarū rerum. per l. falsus §. si alie num. ff. de fur. & voluit Afflict. in d. constitut. rapinas, in primo. notab. versic. rursus quæro.

De rapinis, & raptibus aliarum rerum.

124 † Auferentes res aliquas sine pretio cōmento & soluto, excepta palea, pro pena primæ rapinæ, si non sunt nobiles, publicè fustigantur, & amittunt tripulum ipsius rei quod applicatur regis curiæ, & damnū passio simplicium emendare debent, si vero nobiles sint, sex vncias debent soluere, & tripulum rapinæ curiæ & damnum passio emendat, nisi voluerint potius fustigari, quia fustigantur, & in fronte signabuntur, & si soluere non possunt, & nolunt fustigari, ponantur in carcere per annum, & si voluerint exire, emendet rapinam & tripulum curiæ & simplicium damnū passio, & soluat sex vncias, post vero annum liberetur sine pœna, pro secunda rapina ille, qui non est nobilis amittit manum, si est exterus, & si est de regno, pedem, nobilis autē post secundam rapinam amittit arnicum & gagia & quicquid illi debet curiæ, & si curia nihil ipsi debet, soluat curiæ vncias 20. & si non potest soluere, stet in carcere, & postea expellatur de toto regno, & si postea inueniatur in regno, capiatur personaliter, & carceri mancipetur, & pro tertia rapina nobilis capite puniatur, & ignobilis furcarū suspensio, ut habetur in c. incip. placuit de consilio, & est contrarium ius commune, ut in toto tit. ff. de ui bo. rapto.

De furtis.

125 † Si quis furtum in re vnum augustale vel infra valente, commiserit, fustigabitur & signabitur in fronte, & de tota prouincia bannietur, si vero in re ultra augustalem vsque ad vnam vnciam quis furetur, manū perdere debet, sed si vltra vnciam, vel plura furta, licet minima fecerit, quis suspensio cōdenatur, si ignobilis est, & si nobilis, capitali pœna plectatur, hoc est, quod voluit c. regis Caroli incip. ad hoc, q. nostrorum, & de iure consti. regni publicabant bona furis, pro furto, ut patet in consti. in cip. baiulus si furem, & de iure communi tali pœna non puniebant fures, ut per Bal. in auth. sed nouo iure. C. de ser. fug. & Inf. in §. ex maleficijs. insti. de action. & Ang. Are. in tract. malef. in verbo, & ystem c. g. lellé. & Gandi. in tit. de fur. & latro. & est aduertendum, quod Afflict. in consti. terminum uitæ. in 7. nota. facit mentionem de isto. c. † Et tenet nō esse faciendam differentiationem inter nobiles & ignobiles in furto ultra unam vnciam, ambo suspendentur, sed salua pace, quia expresse contrarium dicit tex. in d. c. in fin. & de isto c. facit etiam mentionem idem Afflict. in consti. super incisionibus. in si. col. ubi quærit an duo furta di cantur plura.

126 † Et tenet nō esse faciendam differentiationem inter nobiles & ignobiles in furto ultra unam vnciam, ambo suspendentur, sed salua pace, quia expresse contrarium dicit tex. in d. c. in fin. & de isto c. facit etiam mentionem idem Afflict. in consti. super incisionibus. in si. col. ubi quærit an duo furta di cantur plura.

127 † Nunquid, hæc pœna habeat locum in eo, cui mercator dedit magnam pecuniæ quantitatem, ut perfert ad alium, qui non tradidit, sed in proprios usus cōuertit. Inf. in l. quas. vero. ff. si cert. pet. in 3. col. dicit, quod istum casum habuerunt de facto Floria. & Imo. & nihil potuerunt allegare ad euasione inquisiti, taliter, quod fuit suspensus, tandem dicit ipse, quod si ipsi al legassent doct. Bar. nō ita forte succubissent, idque vbi dicit, q. si mercator dedit pecuniam ad numerum, videtur translatum dominum in recipientem, nam si est translatum dominum, ut dicit Bart. sequitur, quod iuuenis contrectando, furtum non cōmittit rei suæ. postea tamen dicit ipse, q. talis iuuenis fuit suspensus propter tex. in in l. si is cui. c. de fur. qui ad literam dedit casum nostrum, licet ipse conetur sub

128 terfugere illum text. † Pinge porro q. de furto ducetorum ducatorum, quo casus est

est pœna mortis, non deponunt nisi tres mulieres, an procedi debeat ad condemnationem. do. lo. de Lare. dicit, quod non, ut ff. de test. l. ex eo. & extra, de verb. sign. cap. forus. & 23. q. 1. cap. mulierem, nisi in casibus, in quibus infames admitterentur. d. cap. mulierem, & est ratio, quia mulierum vanum & mutabile est cor. l. filio. ff. de inoffic. testa. & vide Gandinum in tit. de furibus & latronibus. in verbo, pone quæstionem de facto. † Sed quæro de quæstione, quam habui de facto, cum essem auditor in toto statu principatus Salerni: quidam habuit lanam a Titio, ut faceret pannos, qui postea aufugit non soluto pretio lanæ, & asportauit pannos secum, an commiserit furtum? dubium consistit in hoc, an ille, qui accepit lanam promiserit solvere pretium lanæ, an vero promiserit ex lana pannos facere, & dare domino lanæ: primo casu teneo, quod dato, quod ille talis factis pannis aufugisset non facta solutione pretij, non posset ex hoc querulari de furto, ex quo panni erant ipsius asportatis, licet ipse esset obligatus ad pretium lanæ: nam postquam quis ex materia fecit speciem, efficitur dominus illius speciei, maximo; quia fecit speciem nomine suo & bona fide, & est talis species, que non potest reduci ad materiam, hic est tex. in l. adeo. §. cum quis ff. de acqui. re. domi. sed si surripuisset lanam, & non emisset, tunc de furto tenetur, etiam in specie. secundū tex. l. si quis vxori. §. si quis ex massa. ff. de furtis. secundū uerō casu potest agi de furto, quia dato, quod ipse fecerit speciem, tamē quia fecit nomine alieno, non efficitur dominus illius speciei, & per consequens dominum pannorum est illius, qui est dominus lanæ, per text. supra allegatum in §. cū quis, iuncta gloss. & est tex. in l. quicquid. §. vbi. ff. de acqui. rer. do. & sic cum sit dominus, potest agi de furto. † Item de iure cōmuni, si quis inuenit rem alienam, & dominus nō restituit, furtum committit. l. falsus. §. qui alienam. ff. de fur. & habetur p. Abb. in cap. sepe. de restit. spolia. concordat in hoc consti. regni incip. pecuniam si quis inuenierit, qua cauetur, quod inueniens pecuniam uel aliam rem, animalibus exceptis, & non restituens domino vel baiulis, furti, tenebitur, & si tales res fuerint assignata

baiulis expectabitur dominus per annum, quo elapso applicatur fisco: & licet furtum committatur, ut supra, non credo tamen, q. habeat locum pœna, de qua supra, sed pœna iuris communis tantum, & est ratio, quia licet sit furtum, nō tamen est furtum regu

131 lare † Item, nemo debet capere animalia aliena, & illa detinere, nisi cum latrone ceperit, & iustitiarijs assignet, quod ipsum si non fecerit iste ut fur & latro plectendus erit & si quis inuenit animalia damnantia in sua posse sione, potest illa capere & iustitiarijs assignare, aliās si nō assignauerit, pœna furti tenebitur, & qui animalia cum latrone curiæ assignauerit premium consequetur. hoc voluit constitutio, incipiens, peruenit ad aures, hodie autem sufficit, si assignet baiulis locorū, ut habetur

132 in consti. cum per partes. Apuliæ, † Item si tres latrones concordēs deposuerint contra receptatores, fautores, conlorios, & particeps, faciunt tantam fidem, quantam faceret duo testes probi viri, nisi causa rationabilis suspicionis adesset, ut est tex. in ca. frequens & inextrenata. intelligitur tamen tex. ille, quando ille, qui nominatur per illos tres latrones, esset leuis persona & infamata, aliās secus, ut habetur in ca. incip.

133 constitutionem. † Item iudex in eodem iudicio & instantia debet cōdemnare accusatum de furto ad debitam pœnam, & ad rei furtiæ restitutionem. hoc est, quod voluit tex. incip. si de furto. & concordat cum l. si quis ad se fundum. C. ad leg. Iul. de vi. pro quo videatur Bart. in l. interdum. ff. de pub. iu. & in leg. interdum. §. qui furem, de furt. & pro intellectu illius c. uideatur Par. de Put. in lib. synd. in uerbo, condemnatio. vers. sequitur modō alla quæstio.

De iniurijs.

134 † Si quis iniuriā fecerit dixeritve officia li imperatoris uel regis, duplicata pœna plecti debet, quia plectitur, si dixerit se curiæ privato, ut uoluit consti. regni. incip. vt participatio. † Item iudices habentes iudicare super actione iniuriarum, debent considerare qualitate personæ, cui dicta factaue fuerit iniuria, ut si sit curialis uel in dignitate existens, & etiam debet considerare qualitate eius, qui dixit uel fa-

cit iniuriam, & quo tempore facta fuit, & in quo loco, & istis consideratis procedat ad sententiam, considerent etiam iudices, quod iniuria facta dictis regij curialibus respicit non tantum ipsos, sed etiam regis dignitatem. hoc est, quod voluit cons. 136 incip. obseruent. ¶ Item tunc demum debent duplicata pena puniri facientes vel dicentes iniuriam regis officialibus, quando dictam iniuriam facerent dictis officialibus in exercitio officij, ac prætenu offrij, ac secus, si ex privato odio & particulari, vel ex eo, quod officiales aliquid iniuriose abstulerint ab eis, imò tunc ipsi officiales debent puniri poena quadrupli eius quod ablatum fuit per eos iniuriose subdito regis, applicanda passo iniuriam, quod si aliter afflixerint subditos prætenu officij, de co. conuicti condemnantur ad tertiam partem honorum suorum omnium regis filio, & in utroque casu condemnantur ad perpetuam infamiam, & ad amissionem officiorum, & declarabitur, quod nullo tempore ad aliquod officium domini regis admittantur, hoc est, quod voluit constitutio, incipiens, eos tantum.

7 ¶ Item in actione iniuriarum debet considerari qualitas personæ inferentis iniuriam, & qualitas personæ eius, cui illata est iniuria, an videlicet sint personæ publicæ an priuatae, & an in dignitate constitutæ, item considerari debet, in quo loco sit commissæ iniuria, & quibus præsentibus, & an in iudicio, an extra, item in qua parte corporis facta sit iniuria. Vide Socy. cons. 146.

138 primo li. ¶ Item ille, qui intentat actionem iniuriarum, debet intrare, quod potius voluisset de suis proprijs bonis tantum perdere, quam talem iniuriam sustinere, & secundum dictam estimationem debet subsequi condemnatio, potest tamen iudex taxare dictam estimationem ante sententiam & a tali sententia potest uterque appellare, & de tali condensatione fiunt tres partes, duæ sunt curiæ, & tertia eius, qui passus fuit iniuriam hoc est quod noluit constitutio incip. varietate. penarum, & quasi tota est conformis cum iure communi secundum

139 glo. & Docto. ¶ Et est notandum, quod pro verbis iniurijs non potest agi ad querelam vel denuntiationem ex officio curiæ sed debet agi per libellum legitime ordina-

tum, ut distat ritus magnæ curiæ vicarij: 140 cip. statuentes. ¶ Sed hic occurrit dubij, quod si pars iniuriata porrigat libellum, postea vero desistat, an possit curia ex officio procedere, & videbatur dicendum, quod sic & primo per rex. l. si ff. de pa. ubi habetur quod ius iuri acquiritur, non potest sine facto meo tolli, unde si per libellum fuit acquiritum ius curiæ, licet pars porrigens libellum remiserit, non tamè præiudicat fisco, item pro hoc facit c. regni, quod accusatore desistente, curia procedit, & pari modo cauetur per regiam prag. ergo sumus in claris, contrarium videtur dicendum, & primo, quia fisco nullum ius habet in penis ante sententiam, ut notabiliter dicit Bal. in l. si. C. de fru. & li. exp. unde si ante sententiam nullum huius ius, non potest dici ipsi fuisse acquiritum ius per porrectionem libelli, secundò, quia in crimine iniuriarum est permessa transactio, & ubi est permessa transactio, parte desistente curia ex officio procedere non potest, ut dixi supra in tit. de vsur. & c. & regie prag. de accusatore desistente loquuntur, & habent locum in casibus, in quibus alijs potest ex officio procedi, & ita intelligo procedere dictum Bal. in l. i. C. de abolitio. & quia pendet nunc in facto, non aliter me extendo.

141 ¶ Illud adnotandum est, quod pro iniurijs, offensijs, maleficijs, atque culpis, religiosijs, clericis, & ecclesiasticis personis illatis, potest ex officio procedi, ubi nullus accusator apparet, ut voluit text. in ca. de iniurijs, debet tamen aliquis denunciare ad hoc, ut ex officio possit procedi, secundum Io. Crispan. in d. c. & alijs obtinui dictum c. intelligi debere non de simplici ver-

142 bali iniuria, sed graui. ¶ Si quis rusticus verba uerit militem non per viam defensionis, sed offensionis, manus detractione puniri debet, eadè pena imponitur uallecto, qui militem nobilitatis gradus uerberare tentauerit, si autem quis eque nobilem uerberauerit punitur priuatione nobilitatis, & exulabit extra regnum per annum. Si nobilis minus nobilem uerberauerit, ipso iure est priuatus nobilitate, & non poterit esse in iudicio nobilium si miles militè uerberauerit, priuatur amissionem omnium equorum & armorum suorum, & exulabit per annum extra regnum, & si burgensis

gensis aut rusticus uerberatus sit a milite, qui non est ipsius dominus, punietur miles iuxta sacramentum passi iniuriam & taxationem iudicis, hoc voluit const. regni, incip. ut dignitatum, & intelligitur hæc constitutio, de nobilibus & militibus nobiliter & militanter uiuentibus, non alijs, secundum Iser. & Afflict. ibi, & sic istæ personæ non continentur in constit. præcedenti, varietates penarum, secundum Afflict. ibi. FIS. quid enim si fuerit oblatus libellus de iniurijs in magna curia, contra aliquem uassallum baronis, & iniuriæ sunt dictæ in ead. baronis, an baroni perenti remissionem causæ debeat fieri? I V D. dic. quod sic, quia uertitur suum interesse, & ad hoc Afflict. ponderat text. in const. varietates penarum in 3. & ultimo pot. ¶ Et in quantum supra tetigi illam questionem, an iniuriato remittente, curia possit ex officio procedere, adde quod consilij. postquam citata partes, uidetur decidere dubium, nam dicit quod de iniurijs licita est transactio, fallit in iniuria atroci, dicit ibi Afflict. in tertio nota, quod post comparisonem partium & contestationem litis non licita est transactio, in ciuilibus sed est acquiritum ius fisco, ergo inferitur quod actio licet iniuriarum sit mixta, nihilominus adhuc curia potest procedere; non obstante transactione propter suum interesse, & hoc expressè uidetur probare text. in const. spote uolentibus, in qua cauetur non licere post partium comparisonem, & contestationem facere in transactionem in causis ciuilibus in præiudicium fisci. ¶ Et cui sit prius facienda solutio mulieræ qua condemnatur iniurians, fisco, an iniuriato? Rebuff. in prohem. constit. glo. num. 119. ltb. primo, tenuit fuisse decisum quod primo debet satisfieri parti & deum fisco. ¶ FIS. an isti qui de nocte faciunt matinas, ante domos puellarum, teneantur actione iniuriarum? I V D. dicas quod sic, ita Angel. in litem apud labeonem. §. meminiss. per illum rex. de iniur. ¶ I S. an milites potestatis qui solent deferre baculum in manu, si percutiunt cum baculo aliquem, quando vadunt exercendo eorum officium, ut existente in medio platearum non sint impedito potestati transeunti vel aliter, teneantur actione iniuriarum? I V D. dicas quod non, ita Ang-

in d. litem apud labeonem. §. adijcitur, ff. de iniur. in q. an petens fideiussionem ab eo qui est approbatus vir contumeliam faciat. IV. dic. quod sic, ita Bal. & Albe. a Ros. in l. testamentum datos, ff. de testa. tutel.

De crimine peculatus.

143 ¶ Si officialis pecuniam reipublicæ tempore suæ administrationis, subtraxisset, olim de iure communi poena deportationis puniebatur. l. 3. ff. ad l. pecula. hodie uero in regno ponitur poena capitis, ut voluit constit. regni incipiens, offic. reipublicæ, & gloss. intelligit de poena capitis, id est, mortis naturalis, sed Afflict. dicit debere intelligi etiã de poena deportationis, & sic mortis ciuilibus. uideant tamen cap. incipiens, nouis moribus, & cap. vulgaris fama, & cap. in primis, & cap. incip. cures attentè, ubi uidebis, que & quauia statuta sint in hoc crimine.

144 ne. ¶ Et si officialis ex sua negligentia de perire fecit bona publica, ipse tenet regis fisco de facultatibus suis tantumdem in estimatione soluere, hoc est quod voluit constit. incip. officiales, qui.

De inquisitionibus faciendis.

145 ¶ Inquisitio generalis de iure communi solebat fieri per præsidem vel alium nouum officialem, quando accedebat ad capiendam possessionem sui officij, ad purgandum prouinciam malis hominibus, text. est, & ibi Bar. in l. congruit, ff. de offi. præsi. postea successit in regno constit. incip. inquisitiones generales, qua cautum est, quod præsidet & iustitiarum prouinciarum, ubi & quando eis uidebitur, ad libitum possent generales inquisitiones facere, ad purgandum prouinciam malis hominibus, demum successit cap. regni incip. generales inquisitiones, qua cautum est, non semper & indistinctè licere præsidibus generales inquisitiones facere, sed semel tantum in anno, & talis inquisitio generalis non operatur, ut ex ea possit quis condemnari, quia nullus fuit contradictor, nec aliquis est citatus ad faciendas suas defensiones, sed operabitur tantum, ut ex ea possent perueniri ad specialem, & sic est præparatoria, ut dicit Fel. in cap. inquisitionis, col. 3. de accus. de. inde

inde superuenit consili. hi qui. quæ statuit, quod si facta inquisitione generali per decem testes bonæ & optimæ opinionis constiterit contra aliquem de aliquo delicto, pro quo de iusticia non venit inferenda pena mortis naturalis, nec abscissio alicuius membri, & de dicto delicto fuerit conuictus, debet iudex ipsum ad opus publicum mittere suo arbitrio: si uero per decem, ut supra, cõsiterit contra aliquem de aliquo delicto, ex quo ueniret imponenda pena mortis naturalis, aut membri abscissionis, & non est probatum, quod est leuis vitæ & malæ conuersationis, tunc poterit contra eum procedi ad citationem, ut compareat ad se defendendum, & si comparuerit, dabitur copia nominum testium unâ cum eorum depositionibus, & consequenter terminus ad se defendendum; si uero contra eundem, per dictos testes probetur, quod commisit crimen, in quo uenit imponenda pena mortis, uel mutilationis membri, uel perpetui carceris, & sit probatum per testes num. 10. bonæ opinionis, & non inimicos inculpati, quod sit homo leuis vitæ & conuersationis, tunc quando proceditur contra eum, debet ei dari copia nominum testium deponentium contra eum in generali inquisitione, & non testimonium ipsorum; & proceditur ad condemnationem iuxta qualitatem probati criminis. Superuenit postmodum consili. item dura & dura. quæ cautum est, quod etiam si probatum fuerit inquisitum esse leuis opinionis & vitæ, debeat dari copia repertorum, & concordat cum cap. incipiens in generalibus inquisitionibus. & cum cap. subiungendo, & quum in d. consili. requiratur probatio per decem testes, in hoc dicta cõstituta, est correctæ per cap. subiungendo. ubi statutum est, quod sufficiunt quatuor testes, post hæc inueniuntur pragma. reginæ Ioannæ inserta inter capitula regni, quæ incip. item, quod prædicti officiales nullatenus de cætero audeant ibi, in regno prohibentem licet inquisitiones. & sic correctæ sunt omnes consili. & capitula permittentes inquisitiones generales.

De accusa ionibus.

146 ¶ Nullus accusator admittitur ad accu-

sandum, nisi se obligauerit ad certam penam pecuniariam, se probaturum crimen obiectum, hoc est quod uoluit consili. incip. præsentis lege. quæ concordat cum l. 3. C. qui accusa. non po. & q. 4. cap. 2. §. inscriptio. & concordat cum consili. pena calumniæ. & de hoc extat ritus magnæ curiæ vicarij, incip. item quod curiæ. sed hoc

147 hodie parum obseruatur. ¶ Item extat ritus magnæ curiæ vicariæ, quod si filius familias accusat non admittitur, nisi fiat fides, quod habeat bona castrèsia uel quasi uel patereius pro eo principaliter se obliget obprobationem; ut in titul. incip. iteruat ipsa curia, quod quando uenit aliquis.

De accusationibus.

148 ¶ Desistentes ab accusatione, ut quia lite contestata in accusatione criminali, non comparent in termino eis præfixo a iudicio ad aliquem actum faciendum in litem, ob contumaciam puniuntur in tertia parte bonorum mobilium; & si iterum citantur ad prosequendam accusa: ionem, & fuerint contumaces, puniuntur pena centum augustalium: hoc est, quod uoluit consili. incip. accusatorem. & idem erit, si remittant expressè post licem contestatam accusationi instituta: est etiam alia constitutio, incip. postquam citatæ partes. qua pronuntium est, quod postquam citatæ partes comparent, possunt transigere & pacisci, & sic desistere ab accusatione, nisi in enormibus criminibus, in quibus non licet. est etiam cap. regni incip. ad audientiam nostram. quo cauetur ut si quis accuset in casu, quo tangitur tantum interesse priuatum, & irauerit de prosequendo, antequam partes compareant in iudicio, licet potest desistere, sed ubi tangit interesse curiæ, nõ ad mittit accusatio, nisi data cautione de prosequendo, & tunc si contra iuramentum desistat, ad penam periurij potest procedi contra eum, ut ibi demum superuenit ritus magnæ curiæ vicariæ. incip. item seruat ipsa uicaria, quod accusator. sub rubrica, de desistentibus qui uoluit, q. si accusator uult desistere ante litem cõtestatam, tarenos quodecim, & per dictum ritum corrigitur c. ad

149 c. ad audientiam nostram. ¶ Solenitates accusationum seu denuntiationum remittuntur in enormibus. tex. est in consili. iusti

150 tiarij non per Calendas. ¶ Non detur ad mitti quis ad accusandum, si est psonerius uel familiaris officialis, nisi de crimine publico, & tunc iustitia mediante procedatur hoc uoluit cap. incipiens, item statuimus,

151 quod magnifici iustitiarj. ¶ Accusatore desistente debet substitui per iudices unus in loeum ipsius, cum quo procedatur ad definitionem causæ ex eisdem actis. hoc est, quod uoluit c. regis Roberti, incip. spectat

152 ad præfides seu ad consultationem, ¶ Accusatione pendente ipse accusator accusari non potest, & alia, ut plenè dixi supra in uerbo, audiantur exceptiones proponende

153 ¶ Licet olim popularis accusatio uigeret ut in toto titulo de popu. actioni, tñ hodie in regno nullus admittitur ad accusandum, nisi suâ suorunq; iniuriâ prosequatur, ut dicat ritus magnæ curiæ vicariæ. incip. q. nullus admittatur. & alius ritus in ci. item, quod nullus, & in alio ritu incipiens

154 te, item, qd nullus laicus. ¶ Clericus nõ admittitur ad accusandum etiã circa poenam sanguinis, nisi suam suorunq; iniuriam prosequatur, ad denuntiandum autè admittitur cõ obligatione ad penã, facta per laicum pro parte ipsius clerici. hoc uoluit ritus magnæ curiæ vicariæ incipiens ite, quod nullus clericus, & est alius ritus, incip. item seruat ipsa curia, quod quãdo.

155 Tam accusator quã accusatus, tenetur se in curia p̄sentare in quolibet termino, & si accusatus in aliquo termino non cõparet, & accusator cõparet, accusabitur cõtumacia contra ipsum accusatũ, & sequenti die ad petitionẽ accusatoris uel hieci patroni, potest idem accusatus seu inquisitus condemnari ad poenam fideiussionis & ban-niri: & fideiussor condemnatur ad poenam fideiussionis, hoc uoluit ritus incip. ite seruat ipsa curia, quod ubique. & ite uult alius ritus incipiens, item nota, quod die

156 ultimo. ¶ Accusator & accusatus si colludunt & in termino eis dato non cõparet in iudicio. uel terminũ prorogant, quẽ spõte ceperunt, puniuntur in cõtum augu. stales, cuius pro medietate, ut in consili. sepe

157 contingit. de poena collu. Et est notandum, quod accusator de adulterio, si uxorẽ

recepit, uidetur destitisse. aded ut ultorius nõ admittatur ad querulãdũ. hoc uoluit consili. qui post crimen. ¶ Licet olim de iure communi si de minori crimine accusans, reaccusaretur de maiori crimine, antequã nomẽ esset receptum inter reos, impediatur prima accusatio. l. r. C. q. ac cu. non pos. tamen de iure regni corrigi, & in ytraq; accusatione procedit, hoc uoluit consili. si ciuilitè agens. ¶ Si cõmissõ delicto in aliquem, ita ille est læsus, ut non possit suam iniuriã prosequi, nec in dicio adesse, tum si accusator desit & cõstet stimariẽ, suppleat iudicis officium & ex officio procedat, ut in cap. regis Caroli incip. plerunque.

Ne filius pro parte, uel ediuerso.

160 ¶ Pater pro filio delinquente non tenetur, nec e contra, nisi filius deliquerit in crimine læsæ maiestatis. quia tunc pater tenet denuntiare filiu regi, & ducere filiu ad satisfaciendũ regi, ut in auth. ut liceat matri & auia. §. si uero contra imperium. & est cap. regis Caroli primi incipiens, ad dictam & e contra, si pater delinquit in crimine læsæ maiestatis, filius punitur pena l. quisquis. C. ad leg. Jul. maiest. item si frater delinquat, alij fratres non tenentur pro eo, & idem dicendum est in conuigibus, ut si maritus delinquat, uxor nullum dånnum pati debet in iuribus dotali. fallit si per sonæ p̄sentes filio delinquenti exuli uel fugituo uel foriudicato, uel fratri exuli uel foriudicato, p̄sentibus p̄stitissent alimoniam, tunc enim bona eis dimissa publicantur regiæ curiæ: & quando filius uenit puniendus pena pecuniaria, & non potest soluere, nõ potest cogi pater, ut pro eo soluat. hæc omnia uoluit consili. inc. pateres pro filijs, cõcordat cum consili. ob filiorum culpas. & cum consili. p̄p̄ra carcere uolentes. idem uoluit c. regis Caroli in planicie sancti Martini, incip. item statuimus, quod si contingat aliquos dånari. item est sciendum, quod non licet filiis proditorum contrahere matrimonium siue assensu regis, ut i. c. regis Caroli primi satis cõstat, & p̄ capitulum regis Caroli secundi inc. item statuimus, quod filia proditorũ est ordinatum, quod filia proditorum non possunt dotari.

dotari de bonis, quæ eis obuenerunt ex substantia paterna; sed tantum de illis, quæ eis obuenerunt aliunde legitime. & per c. incip. humanitatem quoq; sectantes. est statutum, quod filie proditorum & hereticorum non possunt contrahere matrimonium absq; absensu regis, sed filie foriudicatorum pro alijs criminibus, libere possunt matrimonium contrahere sed corrigi si dicta aliud ca. incip. item statuimus, quod licitum, & in alio c. incip. item seruetur c. de verbo ad verbum.

De foro competenti.

161 ¶ Siquis traxerit aliquem pro aliqua causa coram alio iudice, quam regis, in casu, quo ipse regis officiales deberet cognoscere, punitur pena publicationis omnium bonorum mobilium & immobilium et feudaliū, hoc est, quod voluit constitu. inci. cum iustitiæ.

De reorum custodia.

162 ¶ Carcerati si non pernoctauerit in carceribus, nihil soluere tenentur, sed si pernoctauerint, pro liberatione sua quilibet eorum granos decē soluere debent: hoc est, quod voluit constit. incipiens. castellani & seruientes & si quis castellanorum uel seruientium ultra receperit, non plura curiæ soluere debet, & restituere domino, id quod iniuste recepit. hoc voluit constit. sequens incip. si quis castellanorum, sed prima constitutio in quantum permittitur posse exigi granos decē, corrigitur per c. regis Caroli inci. magistro iurato, iustitiario, castellanis, ut dicit Affli. in d. const. extat aliud c. regis Caroli primi inci. item a collecto ribus, quo cauetur, quod nihil debet recipi a carceratis pro debito fiscali, quando liberant, sub pena quadrupli superuenit demum ritus magne curiæ vicariæ inci. itē, quod carceratus quo cauetur, quod carcerati pernoctantes tenentur soluere granos: 3. de quo ritu meminit Affli. in d. constit. castellani. & dicit, quod nescit, quomodo potuit illud introduci contra ca. regni est etiam aliud c. incip. item statuimus, quod si prisonerij, quo cauetur, quod nihil potest recipi præter id, quod statutum est

adde quod extat regia pragmatica Cas. maiestatis, incip. item volumus & mandamus, quod carcer, qua cauetur, quod nihil debet solui a carceratis. ¶ Si carcerati euaserint negligentiam custodum, puniuntur custodes ipsi pena publicationis omnium bonorum, & incarcerationum per annum, sed si dolose & fraudulentè permiserint carceratos fugere. capitali sententia cōdēnātur. hoc est, quod voluit. tex. in constit. custodes, de quorum custodia, sed de iure communi puniuntur eadē pena qua debebāt puniri ipsi carcerati. l. ad commētariensē. 164 C. de custo. reo. ¶ Carceribus mancipari minimè debent parati dare fideiussoriam cautionem. l. diuis ff. de custo. reorum cōcordat in hoc constit. regni, incip. humanitate, fallit in crimine notorio. itē in crimine læsæ maiestatis, & alijs casib. ut plenè dixi supra in uerbo, libere puni sub fideiussoria cautione. idem uoluit c. incip. item iustitiarij delatos, ubi plus dicit, quod sub pena intra decem dies postquam est cōclusum in causa; debent carcerati expediri. adde, quod extat regia pragma. inci. inoleuit, quæ mandat ad capturam procedi seruato 165 iuris ordine sub pena. ¶ Incidentes in penam pecuniariam, uel bannum de persona si idoneè caueant, non debent capi, hoc est quod voluit tex. cap. statuimus, ut nullus. 166 ¶ Non debet quis capi de persona absque consilio iudicis, si idoneè cauerit, nisi in casib. a regni cōstitutionib. permisis, & officialis contrafaciens, perdit medietatē gagiortū unius anni, & insuper alta pena plectitur ad arbitrium regis, & si iudices in casib. prohibitis consilium dederint ut capiatur aliquis, ipsi tenentur ad eam penam & officiales liberant, & si officiales aliquē ceperint contra ius, nisi iudices resistentibus nihilominus officiales ceperint, sub eadē pena tenentur regi denunciare: hoc est quod voluit c. inci. item caueant iustitiarij, ne aliquos, idem uoluit capit. itē 167 quod prædicti iustitiarij. ¶ Non debent prætextu custodię carceratorum uel portandorum de loco ad locum grauari subditi & uassalli, sed proprijs expensis curiæ; & per ipsos seruos custodiri. hoc est quod voluit c. incipiens. prouisum est pro meliori. & similiter est statutum in capitulis Pa

pe. Honorij in c. quod incipit. ad captiuorum custodiam, de quo meminit Affli. in consti. castellani.

De castellanis.

168 ¶ Castellani non debent se intrinsece de aliquo negotio terra, ubi est castrum, palam uel occultè, alia puniuntur pena priuationis officij, & quinquaginta augustinis, & seruientes castrorum absq; licentia castellani, non exeant sub pena augustaliū quatuor quos si non possunt soluere, ad opus publicum condemnantur, & cōcordat hoc c. cum c. regis Caroli primi, incip. castellani & seruientes, & cum alio c. incip. quod 169 castellanis nostrarum arcium. ¶ Causæ criminales castellanorum per iustitiarios regionum tractantur, hoc est quod voluit cōstit. castellanorum.

De contumacijs, & pena contumacium.

170 ¶ Contumaces in causis criminalibus hodie in regno puniuntur pena publicationis tertie partis bonorum mobilium. & eius nomen & alia bona annotantur: ut erat de iure communi. l. ff. de requi. re. verum è differentia inter ius commune & regni, quia de iure regni reseruantur bona filijs, secus dum dispositionem constituti. incip. grandis utilitas, & aliud ius nonum ibi adducitur, quia contumaces banniantur secundum formam ibi traditam, de quo dixi supra in uerbo, reputentur contumaces, & in uerbo, banniantur, & perseverantes in contumacia per annum, foriudicantur: ut in constitutio per nā eorum ut satis supra dixi in uerbo, foriudicantur. ¶ Contumaces securè possunt comparere intra duos menses a die banni; & intra illud tempus offendit non possunt hoc uoluit constit. incip. clementiæ, idem uoluit ritus incip. item quod nullatenus bannitus. 172 ¶ Siquis fuerit contumax reputatus, & de sero comparuit ad purgandam contumaciam, tenetur sequenti curia personaliter comparere, & dare fideiussoriam cautionem de stando iuri, & petere, quod procedat ut in causa; alia contumax remanebit, hoc est, quod voluit ritus incip. item, quod plerumque, & quod possit comparere de sero, & purgare contumaciam, est ritus incipiens, itē

seruat ipsa curia, quod si aliquis bannitus, & fideiussor cōdemnatus purgat contumaciam, si cōparet de sero, & presentat principalem, aliās se eius; in eodem ritu.

173 ¶ Et nota, quod nullus debet de requita te cōdemnari prima die post ferias, ut uoluit ritus incip. item seruat ipsa curia, quod 174 primo. ¶ Et contumax citatus in causa ciuili, non potest per procuratorem comparere nisi prius purgauerit contumaciam, hoc uoluit ritus incip. itē, quod si aliquis uel aliqua bannitus, &c. de alijs dixi supra in uerbo contumaces reputentur.

De citatis ad infoi mandum.

175 ¶ Vniuersitas citata in criminalibus, potest comparere, per syndicum specialiter constitutum, idē permissum è in mulieribus coniugatis: ut uidelicet possint comparere per procuratorem cum speciali mandato, hoc uoluit constitutio, generalia iura, & è ius notum secundum gloss. ibi citari non possunt ad nouem homines locorum ut in c. item quod iustitiarij de cetero

De foriudicatis & bonis foriudicatorum.

Quia supra in uerbo, foriudicentur, plenius retuli iura regni, ideo hic non repetam.

De citatis coram maiori iudice.

176 ¶ Si aliquis est citatus coram iustitiario regionis pro aliqua causa, ibiq; causa est incepra: & demum citatur coram magna curia vicaria, non potest desistere illam causam, & comparere in magna curia vicaria nisi crimine, de quo citatur esset maius, hæc distinctio non cadit in crimine læsæ maiestatis hoc uoluit constit. incip. contingit interdum.

De pena iudicis qui male iudicauit.

177 ¶ Si iudex in causis ciuilib. dolose iudicat, eius bona publicantur; sed si per ignorantiam deliquit, pena arbitrio regis iure iurata plectitur, ut est cōstit. regni si iudex 178 si auduenter. Et si male iudicauit in causis criminalibus accepta pecunia, pena capitali puniuntur, ut est constit. incip. iudex si accepta.

accepti a. secundū capitula regni iudex con-
demnans ad mortem, ubi non debuit, puni-
tur pœna similitudinis supplicij: ut in cre-
gis Caroli incip. si iustū quis appellauerit.
de iure verò communi non punitur iudex,
quando male iudicauit in causa civili, pœ-
na publicacionis honorum: sed quando do-
losè iudicauit in causa criminali, ut patet
in auth. nouo iure. C. de pœn. iudi. qui ma-
iud. secundum Af. in d. const. si iudex frau-
dulenter.

De crimine corruptelæ.

179 † Crimen corruptelæ est publicū, aded,
vt omnibus in iudicio liceat deferre offi-
ciali de corruptelâ, & donatorem uel p-
missorem, & si per legitimas probationes
confiterit de corruptelâ, accusans uel de-
nunciatis præmiabitur: & erit præmiss, quia
officialis condemnabitur ad soluendum di-
cto accusatori uel denunciatori tantū, quā-
tum fuerit promissum dicto officiali, & si
dictum promissum non sit certū, considera-
ta qualitate causæ & personarum, punit
iudex arbitrio iudicantis, hoc est quod vol-
uit constitutio, corruptelæ. & si quis dede-
rit uel promiserit certum quid iudici, &
intra tres dies nō detulerit, punitur in tan-
tūdem ut in d. const. in si de iure verò con-
muni, qui corruptit iudicem, litem perdit,
sue sit persona priuata, sue publica, sue si
fealis, ut l. i. C. de pœn. iud. qui mal. iud. ve-
rū si ipsemet corrupens id detulerit iudici
& pbauerit, è immuni ab omni pœna, ubi
verò deferens non probat, si delatus iurauit
se non recipere, liberatur ipse delatus,
sed deferens in affirmatione litis punitur,
& si delatus per iuramentum se purgare
recusauerit, punitur, ac si contra eū proba-
tū esset, ut in auth. nouo iure. C. de pœn. iud.
qui mal. iud. & iudex corruptus efficitur in
famâ, & damna resarcire debet. l. fin. C. eo-
dem tit. idem uoluit constitutio, incip. liti-
gator autem, item de iure communi, si qs
non pecunia, sed præcibus corrumpit iudi-
cem, in fin. cum gloss. ff. ad legem Iuliam de
190 ambi. † Et nota vnum notabile verbum,
quod si inquisitus corrumpit iudicem, ut cer-
tam pro se ferat sententiam, non punitur
de corruptelâ, nec ipse, nec iudex, doctrina

est Bar. in l. qui explicandi. C. de accusatio-
181 † Et de iure civili attentans corrumpere
punitur ac si corrupisset, l. Imperator. Sen-
rus. ff. de iure fil. & fil. in authenti. sed no-
uo iure. C. de pœn. iud. qui mal. iud. in pri-
quæstio. idem est de iure regni, ut in cōsti-
182 tutio. incip. litigator autem. † Demū si
peruenit capit. incip. vulgaris famæ prolo-
quium, quo datur forma procedendi cōtra
iudicem imperitū de corruptelâ, & in pri-
mis statuit capiendam esse informationē
ex fama iudicis, demum procedatur exā-
mē testium super corruptelâ: & si duo aut
tres testes conditionis electæ & morum de-
posuerint de corruptelâ, sic si iudex fuerit
bonæ famæ, datur ipsi copia nominum tes-
tium, non autem dictorum, & nisi aliquid
probauerit, quod ipse innocentia demon-
strer, ad condemnationem ipsius procedi
debet, si verò fuerit malæ famæ, nulla ipsi
data copia condemnabitur, debet tamē iu-
dex in hoc circūspecte, pcedere, ut ad testi-
monium inimici minimè admittantur, &
sic debet inuestigare, qui sint testes, & cu-
ius qualitatē, quis sit zelus delatoris, quæ
cō ipsum mouerit ad deferendum, & si per
vnum testem tantummodò bonæ existima-
tionis & vitæ contra iudicem probet, &
deferens inter se dedisse pecuniam iudici
& quantitas non sit magna, & dans sit hone-
sta persona, cōdemnabitur iudex, sed si per
testes non sit probari de corruptione præ-
dictâ, & delatus sit malæ famæ, & aliqua fal-
tem præsumptiue probentur contra eum,
ut quia probatur dātis captio & absolutio
sine causa, uel tractatus seu pactiones cū
officiali habitæ p liberatione, uel aliq cō-
iecturæ appareant in e. descriptæ, & dese-
rens iuret se dedisse, & quantitas non est
magna, tunc potest similiter iudex condē-
nari, at si officialis fuerit bonæ famæ, quan-
tuncunque probetur præsumptiones & cō-
iecturæ, uel indicia contra eum, præcipuè,
vbi deferens leuis vitæ compertus fuerit,
tunc ad condemnationem minimè deteni-
ri potest: sed si deferens sit persona appro-
bata vitæ, & probentur contra officialem
violenta indicia, quantumcumque sit offi-
cialis bonæ famæ, repertus, si quantitas da-
ta nō est magna cōdemnabitur officialis. &
vbiunque propter defectum probationis
condemnatō sequi non potest, & sunt indi-
ci

ca. debet delatus per iuramentū se purga-
re, & si officialis fuerint de corruptelâ con-
demnati non possunt appellare: sed tātum
modò supplicare, & ipsa supplicatio nō su-
spendit pronuntiatum, nisi quousque ipsa
supplicatio coram principe præsentetur &
dictum cap. fuit factum ad beneplacitum,
de cuius intellectu videatur Par. de Put. in
lib. syndica. in verbo, corruptio. & vido ca-
inci. item, quod in omni casu, quo cauetur,
quod quando contra officialem legitimè
non probatur, potest se per iuramentū pur-
gare, si vero iurare recusauerit, debet stari
iuramento partis aduersæ de eo, quod dicit
ei dedisse.

De non opprimendis uasallis a dominis.

183 † Non debent barones suos uasallos in-
debitè opprimere, uel eis aliquid auferre,
& si contraxerint, puniuntur in refectione
ne expensarum, & re ablatam tenentur re-
stituere, & soluere duplū enrig. si uero uas-
falli indebitè querantur cōtra dominos,
debent in expensis condemnari, hoc est qd
uoluit consti. incip. præfenti constitutione,
demum superuenit regia pragma, inci. ma-
gnifico viro Aloisio Coppulæ. quæ est re-
gis Ferdinandi, qua cauetur, quod barones
exigentes & extorquentes a uasallis adiu-
toria in casibus non permissis, vltra emēda-
tionem damni faciendam illis, quibus illa-
tum est, tenentur ad duplum regie curiæ,
nec possunt barones suos uasallos prohibe-
re uendere, uel cogere, ut uendant, sub
pœna ducatorum mille, & est pragm. Cas.
ma. Caro. v. imp. inci. quin etiam, qua caue-
tur uasallos non opprimi a suis dominis.
item eiusdem est alia prag. inci. item ex
quo diuino. qua cauetur, quod barones nō
debēt impedire matrimonia inter suos uas-
fallos directè uel indirectè, sub pœna refer-
uata regie maiestati seu uiceregi, item est
alia prag. incip. audiuius etiam. quæ mā-
dat non imponi nouas angarias & gabellas
subditis per barones, nisi in casibus a iure
permissis, item est alia prag. incip. gra-
ues insuper. quæ mandat baronibus, ut non
cogant suos uasallos ad emendum sua bo-
na, sub pœna reservata regi, & perditionis
pretij coactæ uenditionis, & quod uenditio
sit nulla item est alia prag. inci. audiuius

etiam complures barones, qui mandat ba-
ronib. ut non constringant suos uasallos
accedere ad sua molendina, furnos, uel tor-
cularia, nisi habuerint barones ius prohibe-
ndi ex consuetudine uel privilegio.

De seruis fugiuis.

184 † Seruos fugiuos nullus capere debet,
& si ceperit, statim domino restituat: & si
ignorauerit dominum, assignet baiulis &
officialib. locorum, qui contraxerint, ipse,
& omnia eius bona, & regis efficitur. hoc
uoluit constitutio incip. seruos & ancillas,
& est alia pœna de iure communi, quā se-
cundum hanc constitutio, ut habetur in l.
quicumque. C. de seruis fugi. & hæc constit.
in parte corrigitar per constitut. incipien-
mancipia.

De falsis.

185 † Falsificantes literas regias aut sigillum
capitaliter debent puniri, ut habetur in cō-
stit. qui literas, & non est distinguendum,
an literæ regie continebant iustitiam, an
gratiam: an fiat falsitas per notarios can-
cellariæ, an partem, an talis falsitas sit ali-
cui nocitura, an non, an modica sit ralu-
ra, nec an ille, qui falsificauit, usus fuit, an
non, nec an ille literas falsificatas sint iustæ,
an iniustæ, ut habetur per Afflict. ibi, & di-
cit Afflict. quod intelligitur de pœna capi-
tali, quæ est deportatio, sed superuenit ca-
regni regis Caroli incipien. ut quæ ab ex-
cellentia, quod statuit pœnam ultimi sup-
plicij in falsificantes literas & sigillum re-
gis, ut refert etiam Afflict. in constit. in fin.
186 † Utens falso instrumento ignoranter, ex-
culatur a pœna falsi, ut est constit. inci. qui
falso & concordat cum l. si falsos. C. eo. sed
dicit subaudiendum esse Afflict. ibi, si desi-
stat ab usu, & in hoc est emanata regia pra-
gmat. incip. testem falsum, qua cauetur, qd
nisi producēs renuntiauerit usui infra octo
dies post processum publicatum, potest de
187 falso puniri. † Et qui instruit testes ad fal-
sum deponendum, pœna falsi coercetur, ut
habetur in constit. qui falsitatem, quæ con-
cordat cum l. j. in prin. & §. j. ff. ad leg. Cor.
de fal. & intelligatur de pœna secundū ius
commune, quæ in homine libero est depor-
tatio

- ratio cum publicatione bonorum, secundum Afflict. ibi. Et qui celat testamentum vel aliud instrumentum, teneatur de falso: vt habetur in constit. testamentorum, concordat tex. l. Paulus. §. Paulus. ff. ad legem
- 189 Corn. de fals. Et similiter de falso teneatur, qui aboleuit testamentum patris, in hunc finem, vt ei succedat ab intestato, & perdit hereditatem, ut in constit. si quis patris.
- 190 Et in pena falsi qualitas personae est inspicienda & satis attendenda, vt in constit.
- 191 qualitas personae. Et si testes in aliqua causa falsum deposuerint, possunt ex eodem processu poena falsi puniri, & sufficit si citentur ad dicendum causam, quare non debeant puniri de falso; qui si non comparuerint, illa contumacia sufficit ad eos eodem mandum; vt hi in regia prag. testem falsum.
- 192 Et si testis de falso condemnatus iterato falsum committat, ultimo supplicio punietur vt est alia regia prag. incip. testes in super falsos. Et per quarelam de falso contra testes & partem, non retardatur cursus causae principalis, vt in regia prag. incip. Raymundus vniuersis.

De falsa moneta.

- 193 Cudetes falsam monetam, vel scienter accipientes aut consentientes, poena capitis & publicatione bonorum plectuntur: vt in constit. incip. adulterinam monetam quae concordat cum l. 2. C. de fals. mone.
- 194 Et qui pecuniam argenteam vel auream raserit aut diminuerit, poena eadem plectitur; vt in constit. qui nummos. & est confirmatum per regem Carolum, vt habetur in c. iam saepe ad nos. & ultra statuitur, quod tales punientur, sicut de crimine lese maiestatis; & quod accusator talium ipsis conuictis, debet habere viginti augustales, & plenam fidem facit in tali crimine vnus testis sine dignis de visu, & fama publica.

De veneficijs.

- 195 Capitali sententia debent plecti, qui ad alienandos animos; videlicet ad amorem vel odium: aut ad fatuitatem causandam, mala medicamenta homini dederint, aut venenum, vt homo moriatur & simile si aliquis habuerit venenum penes se vel in do-

mo, vel illud vendiderit, simili poena plectitur, vt in constit. mala noxia. concordat cum c. homicidas. 23. q. 7. & in l. 3. ff. ad l. Corn. de sicar. & intelligitur text. de vendente & habente penes se, ita videlicet si causa occidendi hominem habuerit; vel vendiderit; & ibi dicit Afflict. quod eadem poena plectatur & emptor; vt in constit. incip. eadem poena. & in quantum supra dicitur, quod eadem poena puniatur vendens venenum ad nocendum, idem statuitur in constit. incip. qui 166 cunque toxicum. Et qui instruxerit poculum amatorum, etiam si neminem laeserit, non erit impunis, vt in constit. incip. poculum amatorum. sed puniatur, si est honestae vitae, relegatione ad insulam, amissa parte bonorum; & si est seruus, ad metallum damnatur. l. si quis §. abortionis. ff. de poen. & porrigentes vel dantes amatoria pocula, si sequatur mors, poena mortis plectuntur; si vero sumens in aliquo non laedatur, publicantur omnia bona, & per annum carcerantur; vt habetur in constit. amatoria pocula.

De adulterijs.

- 197 Adultera licet de iure communi poena mortis plectebatur; vt C. eo. tit. l. castitate. & l. quamuis. tamen de iure regni puniatur aliter, quia tradit viro, ut ille ipsi truncet nasum; & si vir noluerit nasum tricare, publice flagellabitur; vt in constit. legum asperitate. & sic solum in adultero est hodie poena mortis, per d. l. quamuis, quae per constit. regni non immutatur. & de iure etiam canonum est poena capitis in adultero, ut extra de pro. c. tu. in l. de pu. iu. §. sed & l. ex.
- 198 Et maritus si reperit uxorem in adulterio, nulla mora protrahenda vtrunque occidere potest in constit. si maritus. & est notandum, quod iudex ecclesiasticus, est iudex competens in causa adulterij, vt in constit. incip. maiestati nostrae, quod qualiter intelligatur, vide Afflict. ibi.

De lenocinijs.

De lenocinio dixi satis supra in verbo, & lenocinium commisit, ubi habes, quae sint de iure regni statuta, quae hic non repeto.

De

De vendente liberum hominem.

- 199 Qui sciens liberum hominem vendiderit, debet redimere ipsum sic venditum, & ipse vendens efficitur seruus curiae, & omnia eius bona publicantur, & si non potest redimere illum sic venditum, debet ipse tradi parentibus venditi, & nihilominus omnia eius bona publicantur, & si contigerit, vt quomodocunque ille seruus venditus redeat, debet ipse vendens tradi pro seruo regiae curiae in perpetuum seruiturum. hoc est quod voluit constit. incip. qui sciens.

De incendijs.

- 200 Incendiarij domorum de nocte, puniuntur poena mortis, vt prouisum est per constit. inci. super incendiarijs. & per constit. regni incip. qui dolose. statutum est generaliter, quod incendiarij domorum in ciuitate, caute puniantur, vt in constit. qui dolose. sunt etiam duo capitula regis Caroli de impo-nente ignem restuchijs camporum, quae aliter non refero.

De ludentibus ad dados.

- 201 Ludentes quotidie ad aleam & dados, & tabernatum frequentatores, inter infames habentur, & prouide a testimonio repelluntur, vt in constit. mores dissoluti.

De blasphemantibus.

- 202 Blasphemantes Deum linguae amputatione plectuntur, vt in constit. blasphemantes. de iure communi erat poena mortis, vt in auth. vt non luxu. contra na. colla. 6. superuenit demum regia pragma. regis Ferdinandi incip. maxima nobis ingratitudo. qua cautum est, quod blasphemantes non attentata qualitate personarum, semper corporaliter puniantur, iuxta formam regni constituti. & si officiales tales blasphemantes non puniant, priuantur suis officijs, & alijs poenis plectuntur, de iure vero canonico si sacerdos vel clericus blasphemauerit, priuabitur fructibus beneficiorum per annum pro prima vice, & pro secunda vice, si vnicum habuerit beneficium debet eo priuari, si au-

tem plura, illud quod voluerit ordinarius debet amittere, & pro tertia vice dignitati, bus & beneficijs omnibus priuabitur, eaq; liberè impetrari & conferri poterunt, & est vnus nouissimum statutum in concilio Lateranensi sub Leone decimo, vt refert Io. Dia. in pract. crimin. cano. in verbo, blasphemijs.

De periurijs.

- 203 Periurium committentes in iudicio, vel extra, scienter, manus amputatione plectuntur, vt est constit. eos qui scienter, & nota quod extant duo ritus magnae curiae vicariae: vnus incipit, item nota quod ille, alter incipit, id seruatur ipsa curia, quod si aliquis, quibus caueretur, quod contra eum, contra quem praesentatum & liquidatum est instrumentum, proceditur ad mutilationem manus, hodie tamen in periurijs, quae extra iudicium committuntur in contractibus, non proceditur ad mutilationem manus. & est notandum quod est noua poena, quae non erat de iure communi, secundum Affl. ibi. Et aduerte quod aduersus citationes de periurio & crimine stellionatus possunt allegari exceptiones absentiae infirmitatis carceris nullitatis, & submonitionis. Et hae; notandum, quod citatus & actor, debet personaliter comparere, tam in accusando primam contumaciam, quam ultimam. Et si reus non compareret remanet condemnatus, & a die condemnationis per mensem non possunt expediri litterae executoriales. Et ipso mense expediuntur tantum de capiendum contumacem de perso. ad hoc vt veniat recepturus copiam libelli, & adimplendum adimplenda. Et nota quod eodem iuris de periurio, & crimine stellionatus potest comparere de sero, & sequenti curia tenetur comparere recepturus libellum, & si actor adest, sit mandatum debitori quod non discedat, & recta curia recipiat libellum videlicet, contestat litem coram iudice de facie ad faciem cum creditore, & praestet cautionem de stando iuri in forma; & si actor absit, sit mandatum quod durare curia non discedat, & recta curia licentiat, & deletur a libro condemnatorum. Item est aduertendum quod in causis periurij & criminis stellionatus, pro mulieribus honestis, pro

ecclesijs, & pro vniuersitatibus, pro ciuitate & conuentis potest comparere procura tor cum speciali mandato, & admittitur, ac si reus psonaliter comparuisset. Et si petatur edi instrumentum tempore condēnationis, non debet edi; sed est exhibendum tempore offerendi libelli & litis cōtestandæ, etiam si opponatur non esse stipulatū de facie ad faciem. Item notandum est, qd pro condemnato de petitorio, seu crimine stellionatus, quando vocatur ciuili citatio pro debito non potest comparere procurator; ex quo pro bannito nemo loquatur, & remanet etiā contumax, & possunt sequenti die expediri literæ exequutoriales ex primo decreto, & facta exequutione, non expectatur trimestre tempus, sed statim potest expediri mandatum ad relinendum re uocato precario & ad se reuocato; si dicta citatio fuerit expedita super instrumento iurata, & iste ordo seruatur in magna curia. Itē aduerte quod in causa petitorij fit; publicatio, salua de emptione, & statim facta publicatione citatur fideiussor ad p̄sentandum, & est necesse quod reus cōpareat & p̄ster aliam fideiussionem de stando iuri etiam post sententiam, quod si factū non fuerit, fideiussio p̄acta extinguitur, & lata sententia fideiussor non tenetur ad p̄sentationem principalis, & hæc scias p̄actare.

De sepulchro uiolato.

204 ¶ Qui spoliat mortuum vel occisum, p̄na manus punitur, & non ex hoc cesentur sublata disposita per ius cōmune circa uiolatores sepulchrorum, vt habetur constit. si quis aliquem occisum.

De occupantibus rem ad fiscum pertinentibus.

205 ¶ Qui occupatā tenuerit terram, vel baroniam ad fiscum pertinentem, publicatio ne omnium suorum bonorū plectetur, vt habetur in c. inci. p̄decessorū nostrorū, & similiter qui occupat aliquam rē particularem de demanio regis punitur p̄na quadriupli omnium reddituum & prouentuum quos percepit occupator ex re demaniali spectante ad regium fiscum, vt in d. c. & il-

lud allegat Afflicti. in consti. inter multas. 206 in quarto no. in fi. ¶ Et est notādū, quod debet seruari ordo iuris, quando fiscus p̄tendit, quod aliqua p̄sona priuata detineat res vel iura fiscali occupata, & antequam legitime conuincatur occupator, non debet spoliari vt habetur in c. itē statuius quod si procuratores fiscali de quo meminit Afflicti. in d. consti. inter multas, in quarto no. in fine. est etiam aliud. cap. inci. ex commissi nobis. quo cauetur, quod sub p̄na vniuarum mille occupatores rerum demanialium debent bona occupata relaxare, aliās sine alio processu procedetur ad executionem dictæ p̄næ.

Vt nullus retineat commendatos in terris demanij.

207 ¶ In terris demanij nemini licet tenere affidatos, aliās tenetur restituere ipsos commendatos, & ad p̄nam decem librarū auri pro prima vice, & pro secunda vice tenetur ad p̄nam publicationis omnium bonorum, & pro tertia vice vltimo supplicio cōdemnabitur, vt est text. in cap. regis Caroli 208 incip. p̄decessorum nostrorū. ¶ Item in terris baronis nō possūt recipi vassalli de manialia sub p̄na omnium bonorū, quæ tenet baro in regis dominio, vt habetur in c. regis Roberti, incip. cum ex nostra cura.

De proditoribus eorumq; p̄na.

209 ¶ Proditores punitur p̄na mortis & publicatione omnium bonorum, vt habetur in c. nuper apud Tranam. & qui dederit cōsiliū vel fauorem, aut receptauerit, eadem p̄na punitur, & qui liberos receptauerit vel dederit auxiliū vel consiliū, grauissimis p̄nis arbitrio regis punitur. & si quis sciuerit esse proditores in regno & celauerit, vel vbi potuisset capere, nō cepit, vel si non potuit capere, nō acclama uerit alta voce, vt proditor regis in p̄sona & rebus grauissimè punitur. ¶ Et postquā captus fuerit quis p̄ crimine l̄sæ maiestatis, non potest absolui, nec datus vel nō datus fideiussoribus carceri liberari, vel eorum bona restitui, sine regis speciali mandato, & quando denunciatur regi; debet denunciari in forma descripta in d. cap. nū-

per

211 per apud Tranam. Et si ex causa proditoris bona proditorum ad curiam deuoluta fuerint, intra annum vñū vel bienniu seruata distinctione absentium vel p̄sentium, qui in dictis bonis ius habere confidit, contra curiam regiam, cumque qui a curia tenet, ius suum int̄rare debet; quod si non intentare curet, vltra nō auditur; vt habetur in cap. & si frequenter. ¶ Et filia filij ve proditorum non possunt matrimonia contrahere absque assensu regio, sub p̄na publicationis omnium bonorum: vt in cap. satis constat. de quo dixi supra, ne filij p̄pa. & idem statuitur in filiis & filiabus bannitorum & forudicatorum; vt ibi. sed istud vltimū corrigitur per cap. incip. humanitatem quoque & probatur primū. 213 ¶ Et bona proditorum ipso iure sunt fiscali absque adempcione possessionis; & intra annos viginti numerandos a die commissi delicti, potest ea fiscus vendicare a quibuslibet det̄toribus; & possessores iuuentur legitimis exceptionibus; sed proditores & filij nulla exceptione iuuantur; vt habetur in cap. incip. bona proditorum.

De questionibus & tormentis.

214 ¶ Ad torturam procedi non potest, nisi secundum ordinationem & formā constitutionum regni & iuris communis; vt in c. incip. item caueant. nec ad torturam procedi potest sine consilio iudicum, vt in cap. item quod in cognitionibus omnium causarum. & per regiam prag. incip. mandamus quoque. eantem est, si sunt quatuor iudices, omnes debent notare & subscribere 215 decretum de torquendo. ¶ Et tortura habet locum in his delictis, in quibus venit imponenda p̄na vltra relegationem in conuictis; & debet dari p̄cedentibus legitimis indicij, argumentis, suspicionibus. & excussione qualitatibus & conditionibus sonæ questionibus exponenda; vt in c. tormenta. ¶ Et tortura debet dari in publico coram assessoribus, actorum notario, & aduocatis; sed ex causa in occulto datur. sed confessio facienda per torum, fit in secreto: vt habetur in cap. habebitur. sed de facto non seruatur; quia datur tortura in occulto & absentibus aduocatis; licet aduocatus fiscali ex quodam abusu interueniat.

217 ¶ Et ante torturam debet dari copia indiciorum, argumentorum, & suspicionum, propter quæ deuenitur ad torturam; aliās proreus erit nullus; vt in eodem cap. de quo die, vt supra, in loco suo dixi. 218 ¶ Et in accusatis de crimine l̄sæ maiestatis, hæresis, & in publicis latronibus; & disrobatoribus stratarum, captis in flagranti crimine, aut in fuga; & in teste vacillante, & in eo, qui deliquit iudice sedente p̄ tribunali, debet seruari ius commune, vt p̄ter formam & modū p̄sentis edicti subdaatur quæstionibus, sicut iudici videbitur; vt in cap. in accusatis. ¶ Et si contra formam a iure introducta fuerit quis per officiales tormentis expositus de consilio iudicis & assessoris, debet puniri ipse assessor, nisi arguatur officialis de dolo; quo casu vterq; punitur, vt in d. cap. in accusatis. & si officialis tormētatur aliquem absque consilio assessoris, ipse officialis punitur, & excusatur assessor, si ignorauit; vel si sciuit & pertinaciter resistit. 220 ¶ Et quando assessor resistit, tenetur notarius actorum sub p̄na scribere illam resistentiam; vt in dicto cap. in accusatis. 221 ¶ Item per cap. incip. tormentis. est similiter prouisum, vt tormenta inferantur in crimine l̄sæ maiestatis, aut in disrobationibus stratarum, ita, si contra tales publica fama sit, & sufficientia p̄cedant indicia; sic etiam in homicida, aut aliās delinquentem enormiter, capto in flagranti crimine; vt habetur in cap. incip. tormentis. & adde; quod istud capit. licet sit posterius in ordine, quam capitulum in accusatis. tamen illud corrigitur per istud, vt etiā tortura habeat locum in teste vacillante, vt hic dicunt moderni. & intellige hoc & illud, vt tortura habeat locum in istis casibus, p̄ter formam capitulorū regni, sed seruata forma iuris communis. ¶ Item per capitulum incip. item prouisa iuris sanctio. est cautum, vt tormenta etiam die feriato inferantur latronibus, & stratarum disrobatoribus, aut alijs enormiter delinquentibus, qui etiam possunt & debent tormentari, si, & prout videbitur officiali, vt ex dicto capit. ex sumpta p̄a eminentia magnæ curiæ vicariæ. & similiter est statutum per capitulum incip. item idem magistris. quo cauetur, vt in talibus casibus non obseruatis capitulis regni, de-

in e communi tormententur tales.

De appellationibus recipientis.

- 223 † Si contigerit appellari à decreto de torquendo, & iusta est appellatio, debet admitti, & interim ad torturam nō procedi, quod si non admittā appellatione iudex ad torturam processerit, vt dictum est, appellatio interposita erit iusta, vel processerit ad torturam, vbi non debuit; aut contra formam iuris, si tortus ex tormentis ipsis, vel propter confessā in tormentis, mortuus fuerit, iudex ipse ad vltimum supplicium propterea tenetur: & simili pœna tenentur iudices, qui reiecta appellatione à diffinitiuā condemnatoria ad mortem, executioni sententiam ipsam demandauerunt. & si tortus ex tormentis mortuus non fuerit: iudex ipse in pœnam carceris biennalis incurrit, & tertia pars bonorum ipsius omnium commodis curiæ ipso facto applicatur. & si milititer si damnatus ad mortem non admittā appellatione, non fuerit traditus morti, sed ad aliud supplicium, iudex in similem pœnam incurrit; & officialis sic semel punitus, ad aliud officium nunquam recipiatur; & si per processum apparuerit, quod contra formam iuris & capitulorum fuerit ad torturam processum, etiam si tortus confessus fuerit spōte, illa talis confessio nulla erit; vt habetur
- 224 in cap. si iuste quis appellauerit. † Et est notandum, quod fideus nunquam appellat à sententia absolutoria; vt habetur in ritu incipien. vbi verò denuntiatus, de quo supra in loco suo dixi. est tamen bene verū, quod de iure capitulorum regni vbiunque ex officio procederetur & daretur sententia absolutoria, à qua nullus appellabat, debebat ipsa sententia absolutoria notificari superiori, ad quem deberet appellari, & si que debebat intra decem dies rescribere iudici, qui tulit sententiam, & interim cognoscere de meritis causæ; & si appellatum ab aliquo foret, vel infra mensem à die, quo inferioris suscepisset literas, de iuribus sententiæ & processibus non cognouisset, sententia in rem iudicatam transibat; vt habetur in capitul. plerunque contingit, quod est sublatum per ritum, post-

quam appellari non potest.

De inuentore thesauri.

- 225 † Si quis inuenit thesaurum, sine speciali mandato regis capi non potest, nisi de thesauro inuento constet, vel verisimilibus indicijs appareat; quo casu potest capi & carcerari, & inde statim debet rescribi ipsi regi tenor totius processus, & quicquid inde inuentum est; vt habetur in cap. prædicti magistri procuratores.

De excommunicatis.

- 226 † Excommunicati qui ultra annum in excommunicatione perdurauerint, debent curiæ seculari denuntiari; ac per eam pœna debita plecti. hoc dicit tex. in cap. item statumus, quod si contingat. & hæc pœna statuitur per aliud c. inci. si quis excommunicatus ultra annum in excommunicatione perdurās, si comes fuerit, soluat curiæ vinctas viginti quatuor; si Baro. 12. si miles simplex, sex, si burgensis, tres, si rusticus, vinctas vnā & semis, & si secundo anno perdurauerit, est pœna dupli quantitatē prædictæ; & si tertio, triplum; & sic de singulis. † Item statutum est, quod si agatur criminaliter, vel de spolio vel ex quavis alia causa contra aliquem, & per accusatum excipiatur, quod accusator est excommunicatus, ne causa impediatur, debet procedi in causa per iudicem, ac si nullus accusator foret, & nihilominus ipsum sic excipientem de excommunicatione iurare faciat, quod exceptionem ipsam non calūniæ causa obijciat, vel animo differendi iudicium; & deinde debet assignari terminus ipsi excipienti, intra quem prober dictam exceptionem, qui si defecerit in eius probatione, debet priuari possessione ipso facto; vt habetur in cap. Regis Roberti. incip. pro bono statu. † Et si fuerint testes allegati excommunicati, debent ad cautelam absolui; & si per eos sententia fuerit lata, retractatur sententia ipsa, ac si foret lata per falsos testes vel instrumenta; vt habetur in cap. eiusdem regis Roberti incip. ne per exceptionis an. factum.

Vbi

esse ultra decem, sed istud cap. voluit, quod si sunt decem, licet nō ultra, possunt procuratorem constituere.

Vbi de crimine agi oporteat.

- 229 † De crimine ecclesiastico nō debet agi coram seculari, sed coram ecclesiastico factum: vt in cap. item statumus, quod officiales. † Item vassalli ecclesiarum in ciuilibus non trahuntur coram seculari sed pro criminalibus: pro spretis videlicet defensis, portatione armorum, & alijs, vt habetur in cap. item statumus quod iustitia
- 231 rij. † Item de grauaminibus illatis per prelatos vel alias personas ecclesiasticas vassallis ecclesiæ vel alijs, potest cognoscere iustitarius prouinciæ; vt habetur in c. 232 an regale fastigium. † Item malefactores aufugiētes de vna prouincia in aliam, possunt insequi per 15. miliaria intra aliam prouinciam, & per capientem puniri; vt in c. Regis Roberti. incip. diu iam.
- 233 † Item si delinquentes aufugerint de vna ciuitate in aliam, debent capi ad requisitionem iudicis delicti, & ad eum remitti, vt puniantur; vt habetur in pragmatice regis Ferdinandi. inci. licet vt vniuersalis Italie
- 234 pax. † Item sciendum est, quod pro priuatis causis nō debent extrahi extra districtum proprii incolatus, vt in pr. om. regis Ferdinandi inci. item quod offic. regis. est cautum, quod nō possunt capi delinquentes extra territorium, & remitti ad iudicem loci delicti ibidem puniendi: nisi essent latrones publici & distorbarores stratarum, qui per quoscunque puniri possunt.

De confessis.

- 235 † Confessiones extortæ per suggestionem & promissionem gratiæ, sunt nullius momenti; vt habetur in c. inci. multorum ad aures nostras.

De procuratoribus.

- 236 † Si ultra decem accusantur vel inquiruntur possunt constituere procuratorem, nisi in crimine hæresis, & læsæ maiestatis, vt habetur in c. incip. idem studio. idem statutum in c. incip. statumus, vt quoties. sed ibi est vnum plus quod corrigi præcedens cap. in quatum volebat, quod ad hoc vt procurator constitui posset, debebant

De penis.

- 237 † In pœnis fisco acquirēdis pecuniarijs proceditur summarie, simpliciter, & de plano, vt habetur in cap. regis Caroli incipien. ab olim. † Pœna portationis armorum, homicidij clandestini, aliarumque pœnarum, siue certæ siue arbitrariæ, possunt si pecuniariæ sunt cōponi & moderari, vbi paupertas, impotētia, vel alia rationabilis causa suaserit; vt habet in c. regis Roberti incipien. exercere volentes.
- 239 † Sed si proceditur contra latrones famulos, aliosque maleficos grauium scelerum labe resptos non potest corū pœna corporalis in pecuniariam commutari vt habetur in c. regis Roberti incip. ne peruerso iudicio. † Demum extat aliud c. eiusdem regis, quo pinguius prouidetur, ne in villo delicto, vbi pœna corporalis veniret imponenda, ea in pecuniariam commutetur sub pœna; vt in c. ne quis sua malitia
- 241 † Sed si quis bonæ conditionis & fam aliquem vulnerauerit, & vulnus non est letale, nec membri mutilatio sequitur, ad compositionem pecuniariam admitti potest, vt in cap. incip. ad peruersorum, de quo supra dixi.
- 242 † Item per prag. Cæsar. maiest. incipien. & quia facilitas, cautum est, quod pœna mortis, & membri mutilationis, inconsulto prorege, minime commutari queunt; sub
- 243 pœna, de qua ibi. † Et per ritum magnæ curiæ vicariæ est cautum, quod nunquam deuenitur ad commutationem pœnæ, vel compositionem, nisi parte denuntiante, remittente, vt in ritu. item, quo. vbi proceditur ex officio, & in alio ritu. incip. item quod dicitur locum tenes. licet in alio ritu statuatur, quod possit cōponi de quocunque maleficio, saluo iure partis, & quando sit cōpositio, debet fieri in presentia iudicū, actorum notarij, & ararij curiæ. & idem, quod supra, statuatur per alium ritum incip. item seruat ipsa curia nullum.
- 244 † Item per alium ritum incip. item quod nullus accusatus. est ordinatum, vt nō possit deueniri ad compositionem, nisi proba-

to delicto per testes; vel per confessionem
245 rei. † Compositiones non debent fieri abs-
que interuentu officialium, gerarij, & magi-
stri actorum, vt in const. cautas.

De receptatoribus.

246 † Receptatores malefactorum eadē pœ-
na puniendi sunt, quia ipsi malefactores pro
suis criminibus puniendi essent. & terra,
vbi fuerint receptati per barōes, per quin-
quennium erit sibi. & si vniuersitates rece-
ptauerint, illi, qui sunt maiores de ipsa vni-
uersitate, & poterant prohibere recepta-
tionem, puniatur, aliās tota vniuersitas pu-
niatur, vt pro quolibet foculari augustale
vnum soluarur; vt habetur in c. regis Ro-
247 berti inci. licet cōtra receptatores. † Sed
per aliud c. eiusdem regis Roberti incip.
ad iniuncta remouenda grauamina est statu-
tum, quod non possunt vniuersitates com-
ponere & puniri de receptione bannito-
rum & aliorum malefactorum, alia vero
iura regni super hoc vide supra in verbo,
banniantur.

De fideiussoribus.

248 † Fideiussores in criminalibus iurant,
sicut ipsi principales, vt habet in ritu inci-
pi. in primis: & quādo fideiussores se obli-
gant pro principali inquisito de eum præ-
sentando, si, & quoties fuerit ipse principa-
lis requisitus, vel ipsi fuerint requisiti de
presentando, si curia voluerit presentiam
inquisiti habere, & extraiudicialiter volue-
rit requirere fideiussores, vt presentet, de-
bent requirere ipsum principalem, vt se præ-
sentet: & fideiussores, vt presentent, ad pœ-
nam fideiussionis tenebuntur, & ipse princi-
palis ad pœnam vnciam quatuor iuxta
ritum magnæ curiæ vicariæ inci. itē notā
249 dum est. † Et ex hoc infero, quod licet
forma fideiussionis sit, quod quoties fuerit
requisitus ipse principalis, vt se presentet,
toties teneatur fideiussores presentare; ta-
men si non presentatit se reus, nō ex hoc
sunt in pœna fideiussores ipsi, quia debue-
rūt requiri iuxta formam dicti ritus, licet
cōtrarium voluerit Bal. in addi. Spe. in tit.
250 de dol. & cōtu. in rubrica. † Item debet
requiri ipsi fideiussores cū inserta forma

fideiussionis, & licet requirantur in eodem
loco, vbi sunt ipsi fideiussores, debet fieri
citatio clausa sigillo iustitiæ, quo curia vti-
tur iuxta ritū magnæ curiæ vicariæ inci.
itē qñ requiritur, ego nō vidi fieri cita-
tionem clausam, sed cum sigillo & cū in-
251 inserta forma fideiussionis, sic. † Sed nun-
quid iudices, si, & quando videbitur, & ad
suum libitū possint requirere fideiussores
vt presentent principalem. Bart. & Alex.
in l. pe. ff. de questio. dicunt, quod nō; sed
bene si postquā ipse principalis liberatus
fuit superuenerūt noua iudicia, ex quibus
posset ad torturam deueniri, & nō aliter,
& tunc si fideiussores non presentant, con-
demnantur ad pœnam, & ipse principalis
contumax reputatur, ac si, & putat a princi-
pio poterat, ut ibidem habetur per Barto-
lum, & intellige si superuenerunt noua in-
dicia in eo delicto, p quo fideiussores præ-
stitit, adde quod hoc est verū, quando reus
fuit liberatus sub fideiussoribus factis de
fensionibus & purgatis iudicijs, at secus, si
ante cognitionem delicti fuerit liberatus,
quia eo casu possunt citari fideiussores ad
presentandum, et si noua nō superuenerint
iudicia, vt bene concludit dom. Dyn. de
Mux. in cons. 39. quidam nomine Ci tadin-
nus. qñ nota. Vide Alex. in cons. 180. a-
hās in veteri impressione. 325. secundo li.
col. pe. vers. Vltimus autem ad inducendū.
252 † Sed pone quod reus liberatus sub fide-
iussoribus nouum commisit delictum, cu-
ius rei causa iudex citat fideiussores, vt præ-
sentent reū illum, dicens, q superuenerūt
noua iudicia in illo delicto, pro euo libe-
ratus fuit ille, & quod pro illo delicto eū
comparere velit, cum reuera non velit p
eo delicto, sed pro nouo, quod quæro hic
remedium dabitur fideiussoribus, dicitur, q
possunt comparere, & potere, vt iuret iudex
pro qua causa velit illam rei presentatio-
nem, & num noua superuenerint iudicia
in eo delicto pro quo fideiussorūt, & tene-
iurare, vt notabiliter consuluit Alber. Bru.
in cons. 87. incip. circa primum videndum
est, in fine, si tamen ipsi fideiussores offerat
stare suo iuramento, & ita sæpe practicaui
253 & practicaui vidi. † Sed pone quod reue-
ra curia eum voluerit pro illa causa, cū in
super ex nouo delicto effectus sit rebellis,
an teneatur fideiussores eum presentare
in quo

in quo Afflict. in consi. humanitate. in 4.
nota. ver. iterum quæro. dicit, quod nō te-
nentur, ex quo eū sit rebellis, habetur p-
mortuo, & morte ciuili finitur fideiussio
iudicio sustēdi causa facta, vt dicitur doc. in
254 l. si deceferit. ff. qui satisf. cog. † Sed fin-
ge quod pro nouo delicto est bannitus tā-
tum secundum formam constitutionū re-
qui, & practicaui traditā per me supra in
verbo, banniantur. nūquid fideiussores te-
neantur presentare, in quo quidē Bar. in
l. si uero ff. de satisf. cog. inquit, quod si
fuit ille bannitus absque culpa fideiussor-
rū, tūc quidem si ipse reus est bannitus tūc,
& bona nō sunt publicata, fideiussores te-
nentur eum presentare, quia potest veni-
re reus, & purgare contumaciam, & sistere
in iudicio, at secus (dicit ipse) dicendū est
in deportato, qui amittit omnia, quæ i u-
ris ciuilibus sunt, & idē (dicit ipse) pōt dici
in eo deportato, si esset talis causa, in qua
& post deportationem posset sistere in iu-
dicio: quia fideiussor remanet obligatus
& si bona essent publicata, & fideus acce-
pisset illa bona, tūc si fideiussor promissit
fisco de iudicio sisti, ad fisci utilitatē si
deiusor liberatur, quia creditor succedit
debitori: sed si fideus illa bona nō accepit
fisco, quod nō esset soluēdo, uel pmisisset,
de iudicio sisti priuato, tūc nō liberatur si
deiusor, & sic, vt vides, in regno, cū banni-
tus non statim amittat bona, tenetur fide-
iussor eum presentare, non obstat, quod
sit bannitus reus pro alio delicto, secūdu
Bar. ubi supra. sed Spec. in tit. de accusa. in
§. de contumacia accusati, vers. item quæ-
ritur: ecce Titius promissit tenere simplici-
ter, quod si est bannitus reus propter aliud
maleficium, fideiussor est liberatus & am-
plius nō tenetur, & ita dicit debere intelli-
gi text. in l. sed si quis. ff. si quis cautio.
& l. 2. §. ff. de custo. & exhi. reco. Cōd. in ti.
de aliqui. quest. var. in malef. vers. itē pone
quæstionē, quā hononia. antepe. colu. ponit
quæstionem in eo, qui ppter aliud ma-
leficium fuerat bannitus bāno perpetuo,
& eius bona fuerat publicata, & sic, prout
dicit Bart. & tenet in eo casu non teneri si
deiusores, & sic nō loquitur in casu nostro
sed Ang. in leg. si quis seruus. §. qui exhi-
bendi. ff. de custo. reco. tenet simpliciter opi-
nionem Spec. vt si reus sit bannitus ppter

aliud maleficium, fideiussores sint libera-
ti, & amplius non teneantur, at secus, si es-
set bannitus pro eodem delicto, pro quo
ipsi si deiusserunt, quia tūc non censetur li-
berari, & idē videtur teneri in l. capit. ff.
de fideiussorib. in fi. & cum hac opinione
255 nūc trāseō. † Sed quod sit iudex dederit
causam, vt reus aufugeret, ut quia iactabat
se velle carcerare inquisitum, eūque male
tractare, uel quia dixit inquisito, quod au-
fugeret, an fideiussores citati ad presentan-
dū teneantur, an minus, & in hoc reperio
Bar. Cæpol. in consi. 25. incip. cū per ser. Ia-
cobū, qui arguit pro & contra, tandem di-
cit quod fideiussores nō ex hoc sunt libe-
rati, sed adhuc tenentur: fateatur rā, quod si
pœna deberet applicari ipsi iudici, quod
non tenentur ad pœnam. puto tamē, si iu-
dex dedisset causam fugæ, vt quia inseque-
tus fuit eum, uel se iactauit de eum malē
& pessimē tractando, & sit solitus familia
facere eum effectū, vel persuasit expressē
reco, qd fugeret, quod tūc fideiussores non
tenentur, arg. eius, quod notabiliter dixit
Pet. de Anch. in consi. 409. probata tāta se-
nitia, voluit, qd si accusator dedit causam
fugæ inquisito & accusator, eius contumacia
nō obest, & ita refert & sequitur Gra.
in consi. primo, post regias decisiones. in
23. & sic cum contumacia ob dictas causas
inquisito non obstat, minimē debet obesse
fideiussoribus, cogitate tamen. & pro hoc
facit glo. no. in l. lege Cornel. ff. ad Sylla. &
multū notabiliter tenet Cæpol. in l. idem
256 ait. ff. de adi. edi. † Illud tamē adnotan-
dū est, quod ad hoc, ut pœna fideiussionis
possit a fideiussoribus exigī, est necesse,
quod fideus accuset pœnam; aliās nō po-
test exigī, bene tamen verū est, si est factū
mandatum fideiussoribus, quod compare-
rent ad dicendū causam, quare nō debent
accusari & exequi pro pœna fideiussionis,
quod tunc debet declarari per iudicē pœ-
nam posse accusari & posse exequi, ut fuit
deci. in sacro regio cōsilio, ut restatur Af-
flict. in decision. tertia, extat obleruantia.
257 † Quod si carceratus fuerit reus per iudicē
pro eadē causa, pro qua fideiussores
presentant, & demū aufugerit a carceribus
vel a manibus familie, an ipsi fideiussores
sint liberati, hæc quæstio latē pertractatur
per Affli. in decisio. 130. habuimus istum
Cc 4 casum.

caſum, qui tãdem refert in ſacro regio cõ-
ſil. Neapolitano fuiſſe deciſum, quod fide-
iuſſores ipſi ſint liberati, ut ſecus, ſi fuiſſet
captus ſeu carceratus reus pro alia cauſa;
quo caſu ſi fideiuſſores cõparuiſſent & di-
xiſſent curia, quod eum præſentant, & q̃
nolunt amplius teneri, etiam dicẽdũ eſt,
quod ſint liberati, vt ibi dicit idem Aſſi.
per doctri. Io. n. And. in addi. Specul. in ti-
258 tu. de accuſ. §. ſequitur. ¶ Sed pone quod
curia eum habet carceratum, nec requiſi-
uit fideiuſſores, vt præſentarent eũ, an fi-
deiuſſores poſſint ex ſe reum præſentare,
& ſic amplius non teneantur, & curia te-
neatur dictã præſentationẽ acceptare,
in hoc dico, quod non, vt in terminis con-
ſuluit Ludo. Rom. in conſil. 137. incip. iſta
p̃miſſio. tamen quod eſt carceratus reus
pro alia cauſa, teneſ curia acceptare illam
præſentationẽ, ut dicit idem Rom. in d.
cõſil. dum ſequitur opinio. Io. And. que nõ
259 res. ¶ Quod ſi fideiuſſores promiſerunt
reum præſentare, non adiecta certa pœna,
qualiter puniuntur ipſi fideiuſſores, ſi nõ
præſentant ipſum reum? Spec. in tit. de ac-
cuſa. §. ſequitur uidere. nu. 15. dicit, quod
quando certa pœna fideiuſſioni nõ eſt ad-
iecta, tũc iudex puniet fideiuſſores pœna
pecuniaria ſuo arbitrio, ſecundũ qualita-
260 tem & conditionem perſonæ. ¶ Sed po-
ne quod quis fideiuſſit pro aliquo de eum
præſentando toties quoties, vel de eum
ſiſtendo iuri, & non præſentauit, nec fecit
eum in iudicio ſiſtere, quo caſu ſiſcus ac-
cuſat & pœnam exigit, an vltra pœnam ſi-
deiuſſionis teneatur ipſe fideiuſſor ad in-
tereſſe parti, ad cuius inſtantiam ille erat
carceratus, & breuiter in hoc caſu habemus
decionẽ Aſſi. in deciſiõ. 234. inc. fi-
deiuſſor. ubi refert fuiſſe deciſum, quod ul-
tra pœnam debitã ſiſco teneatur parti ad
261 intereſſe. ¶ Qui operetur illa uerba poſi-
ta in ritibus quoties, que communiter
apponiuntur in fideiuſſorib. Ang. in l. quod
ſinolit. §. ſi quis ita. ff. de adi. dicit, quod
operantur, quod fideiuſſores tenentur præ-
ſentare uſque ad ſententiam, ſed ſi dicatur
in fideiuſſione, toties quoties, quando cõ-
que curia placuerit, tunc tenentur fideiuſ-
ſores et poſt ſententiam præſentare, de
huius dicti ueritate ne prætereas, videre
Rodori. Xuar. in declaration. l. 2. ſoro lib.

2. tit. de los emplazamiento nu. 3. cum ſe-
quen. Vbi pro hac opinio. citat rex. in l. pe.
C. de fideiu. ibi tunc enim in tantum eam
extendi, in quantum atteſtatio fuerit ex-
preſſa, & ſic licet iura dicat quod fideiuſ-
ſio ſimpliciter capta non extendatur poſt
ſententiam, tamen quando appoſitum eſt
maius tẽpus erit ſecus, ergo cum ſit dictũ
toties quoties, extenditur, ut etiam poſt ſen-
tentiam, & hæc dicit communem opinio-
nem. & etiam quãdo eſt dictum ſimplici-
ter, toties quoties, per binam præſentatio-
nem liberatur fideiuſſores, vt euitetur in-
ſinitas ſecundum eundem Ang. in l. ſi fini-
ta. ff. de damno. in ſe num. 1. Vide eundem
Rodori. Xuar. vbi ſupra nu. 37. ſed in hoc
ultimo dicto cõtrariũ exp̃ſſe tenuit Imo.
in d. l. ſi finita. & quem ſequitur Alex. latẽ
in d. l. finita. & ibi uide Paul. de Caſtro. &
Lud. Roma. & uide Spec. in titu. de fideiu.
262 nume. 1. 2. ¶ Sed ſinge quod quis fideiuſ-
ſit pro Titio in quiſito de vulnere illato in
perſonam Sæpronij, qui ex dicto vulnere
mortuus fuit, an teneatur fideiuſſor ille præ-
ſentare Titium; Barr. in l. fideiuſſores ma-
giſtratum. ff. de fideiuſ. dicit, quod ſi fuit
p̃poſita accuſatio de vulnere; & pro ea ac-
cuſatione interceſſerit fideiuſſor, ſequuta
morte, nõ teneatur. ſed ſi nulla fuit propoſi-
ta accuſatio, ſed tantum quis interceſſit p̃
in quiſito de vulnere, tũc etiã ſequuta mor-
te teneatur, & idem cõſulendo tenuit Barr.
Soc. in conſil. 273. in 2. lib. ſed contrarium
tenuit Albe. de Roſa. in l. diuerſum ff. quo
263 lega. ¶ Sed pone quod quis promiſit ad
certam pœnam non offendere Titium, &
dedit fideiuſſores, tãdem uerò offendit, p̃
quo fuit citatus & contumax reputatus, &
tãdem ſo riu dicatus, & ſic ſicte habetur p̃
confello. nõquid illa ſicte cõfeſſio ſit tan-
tã potẽtia, quod operetur, ut fideiuſſores
poſſint condemnari? Philipp. Cor. in cõſil.
212. in 3. lib. decidit, quod non, ſed debet
aliter conſtare, alias non poteſt agi cõtra
fideiuſſores: imo quod plus eſt, dicit Alb.
de Roſ. in l. eum procurator. ff. de fideiu.
quod nec ſufficit in caſu propoſito cõfeſ-
ſio uera ipſius in quiſiti principalis, ut ex
ea poſſint fideiuſſores cõdenari. Adde qd̃
ſi inter me & te ſunt dati fideiuſſores de
uiuẽdo pacifice, & nõ offendendo, ſi con-
tigerit me accedere cum ſcio, & tu offen-
dis

dis ſeium uenientem mecum, r̃p̃itur pax
& fideiuſſores tenentur ſecundũ. Io. And.
in Addi. Spec. in tit. de tregua & p. §. 1. &
ſequitur Alex. & Arc. in l. 5. ſtipulatus. ff. de
ver. obli. & poteſt eſſe ratio, quia qui of-
fendit me aſſociatẽ, me uidetur offende-
re, adeo quod poſſum ipſum offendere. Itã
ſignantur uoluit Gandi. in ſuo trac. maleſi.
ſub rubrica de deſenſio a reo fac. in 1. col.
ver. ſed quid ſi inferatur, & refert ac ſequi-
tur Aen. de Falco. in addi. do. Abb. in c. cũ
264 ſit generale. de for. compe. nu. 18. ¶ Item
notãdum eſt, quod in regno certa meta ca-
piendarũ fideiuſſionum data. reperitur per
ritum magnæ curia vicariae incip. itẽ no-
ta, quod in criminalib. quo cauetur, quod
in cauſa homicidij debet fideiuſſores tales
eſſe, qui ſe obligent ad pœnam unciarum
centum, & in cauſa priuati carceris, uel et
falſitatis, ad pœnam unciarũ 50. & in alijs
265 delictis, ad pœnam unciarũ 25. ¶ Sed po-
ne quod eſt aliquis in quiſitus, qui non po-
teſt modo aliquo præſtare fideiuſſores pro
d. ſumma, an præſtabit tales quales præſta-
re poterit, & quid ſi nullos præſtare pote-
rit: hanc q̃ poſuit Ioan. Mil. in ſua praxi
tri. in uerbo, Andreæ Irus, n. 8. & 9. fo. 150
ubi dicit, quod ſi nullos præſtare poterit ſi
deiuſſores, præſtabit iuratoriã cautionẽ
& ſtabit iuri, & aſſumabit ſe fideiuſſorem
dare non poſſe. & ſi poteſt præſtare fideiuſ-
ſores, non tamen pro prædicta ſumma, præ-
ſtabit tales, quales poteſt: & ita uidi millies
practitari in utroque mẽbro in magna cu-
ria vicaria, & ego ipſe tempore meo practi-
caui, licet rex in c. ab illo inchoandũ. in fi-
ſatis refragetur prædictæ opinioni, tamen
uteuq; ſit de iure, ita practicat, ut ſuprà
266 proximẽ dixi. ¶ Itẽ notandum eſt, quod
fideiuſſores debent eſſe habiles ad conue-
niendum & faciendum executionẽ con-
tra eos, adeo ut nullus nobilis de Capua-
no uel de Nido recipi debeat, ſed unus de
Nido recipitur pro alio, & ſic de ſedili Ca-
puano. hoc eſt qd̃ uoluit ritus magnæ curia
uicariae incip. itẽ quod nullus. & in eo,
qd̃ dicit rex. quod fideiuſſor debet eſſe ido-
neus concordat cũ l. 1. & ibi Alex. ff. in ius
267 uocat. vt ca. ¶ Itẽ ulterius ſciendum eſt
quod fideiuſſiones omni die recipi poſſunt
ſine curia regatur, ſiue nõ, ſiue de mane, ſi
ne de ſero, & in quacunque hora, die, p̃ ſen-

tibus uel abſentibus iudicib. ſufficit enim
quod magiſter actorum eas capiat, & ſtipu-
letur nomine & pro parte curia; quo caſu
ſufficit, & perinde habetur, ac ſi fideiuſſio-
nes ipſæ eſſent receptæ per ipſos iudices. &
per hunc ritum eſt ſõpita illa longa diſce-
ptatio, quam facit do. Pet. Phil. Cor. in cõ-
ſil. 211. in 3. lib. quatenus diſcutit, nunquid
ualeat fideiuſſio capta per actuariũ nomi-
ne curia, nam, ut uidet, hic ritus approbat
talem fideiuſſionem. ex hoc apparet malẽ
(ſaluã pace) dixiſſe Aſſi. in conſil. magiſtri
camerarij. in 13. no. qui immemor diſpo-
ſitionis huiusmodi ritus, dixit, quod ſemel
exclamaui in ſacro regio conſil. quod fide-
iuſſio vnus carcerati capta per actuarium
abſente iudice, non ualebat. nã ſecundum
eũ de neceſſitate requiritur, quod fiat præ-
ſente iudice, cuius contrarium, vt ſuprà pa-
ter. Aduerte, q̃ quatenus hic ritus diſpo-
nit fideiuſſiones poſſe etiam die feriãto ca-
pi, corrigitur per alium ritum, quẽ infra
referam, quia tunc per inſtrumentũ publi-
268 cum cõſignatur carceratus. ¶ Itẽ eſt ſciẽ-
dum, quod pro quolibet in quiſito debet eſ-
ſe duo fideiuſſores, qui non ſunt clerici nec
filij familias, & debent iurare quantum ua-
leant ſua bona detractis debitis & dotibus
mulierum. & licet ipſi fideiuſſores fideiuſ-
ſeant ad certam ſummam; tamẽ quilibet
eorum tenetur inſolidum, & ſi ſunt tres de-
nũtiati, curia recipit quatuor uel quinque
fideiuſſores, ſi ſunt diuites; & quando ſuat
quatuor denũtiati, ſufficiunt ſex uel ſeptẽ
fideiuſſores diuites; ſed quando ſunt multi
denũtiati, curia debet recipere pro medie-
tate eos fideiuſſores, quos deberet recipere
ſecundum ordinem prædictum, & pro alia
medietate ipſi denũtiati inter ſe, unus pro
alio, fideiubent, & uocat fideiuſſio uicaria:
hoc uoluit ritus magnæ curia vicariae in-
269 cipit pro quolibet ¶ Ex dicto ritu no-
tes perpetuo, quod ſi ſunt plures fideiuſſo-
res, qui ſe obligant de præſentando reũ ad
certã pœnã, licet non dicatur in fideiuſſio-
ne, quod inſolidũ promittunt, tamen qui
libet eorum tenetur inſolidum ex diſpoſi-
tione iſtius ritus, cõtra diſpoſitionẽ tex. l.
hoc ita. C. de uo. re. & nota, quia nemo ad
270 uertit. ¶ Item notatur ex eo, quod quan-
do ſunt plures denũtiati ſen in quiſiti, tũc
dantur fideiuſſores p̃ mediẽtatẽ, & p̃ alia
mediẽta-

medietate ipsi denuntiati inter se, alius pro alio fideiubet; & sic in regno admittitur vicaria fideiussio, quod quidem concordat cum l. omnes. §. in hac autē regia. C. de epi. & cler. & notat Din. in l. Romanus Appulus. ff. de tu. & cura. da ab his & plene per Spe. in tit. de satisfda. §. dicto. uerū. quid de scholaribus. & habetur per Bar. de Cap. in 271 constitu. hum. anitate. nu. 46. † Itē est ad aduertendum, quod quoties contigerit iudicē uelle liberare aliquem inquisitū aliquo die feriato, tūc non liberat sub fideiussorib. sed eo casu ille inquisitus cōsignat per iudicē pro carcerato p. chlamyde aliquibus recipiētib. eum, & de dicta cōsignatione rogatur notarius publicus, & cōficiuntur publicum instrumentum; recipientes uero dictum inquisitum promittunt eū presentare pri. die iudicio. & adueniente die iudicio, ut supra, ipsum in curia presentant, & tūc capiēda est fideiussio, ut supra dictū est. hoc uoluit ritus magnę curię, ui

272 carie inci. itē si esset. † Et ex dicto ritu notes unum pulchrum dictum; quod licet dictū sit supra, quod fideiussio pōt capi in absentia iudicis, & per solū actuariū tamen cōsignatio inquisiti, quę sit modo predicto die feriato, nullo modo potest fieri per actuariū absente iudice; sed necessariō fieri debet per ipsum iudicē stipulantem nomine & pro parte curię, & licet ritus nō procedat ultra annullando actū, si contrarium fieret; tamen, quia ritus ille procedit dando formam qualiter capiatur uel fiat illa cōsignatio, sequitur, qd forma nō seruata, actus ille redditur nullus; licet ritus ultra non procedat annullādo actum secūdum Alex. in consi. 23. in 4. parte. & sic intelligitur id quod dicit Bald. in l. non possunt. ff. de legi. & in l. si quis mihi bona. §. coram. ff. de acqui. hære. & habetur per Card. in elem. 1. §. volumus. 2. q. de foro compe. & per Bal. in l. 1. antep. co. C. qui admitti ad bo. per Spec. in tit. de instr. edi. §. 4. uerū. sed nunquid. de quo plene per Fel. in c. cum delicta. de referip. 6. col. uerū. de forma. & quod ritus ille procedat dando formam, probatur manifestē, quia ubicunque est prius, & posterius ibi est secundum Bald. in l. 1. 3. colum. incip. ex dicto ergo Roffre. C. ne li. ter. pro. sed ritus ille dicit, quod quando assignatur ca-

prius a liquidibus, nō assignatur illius fideiussoribus; sed regens assignabit illum p. chlamydem illis, qui promittant ad pri. mam diem iudicam eum presentare, & sic ad hoc, ut cōficiatur illud instrumentū cōsignationis, est necesse, quod precedat illa assignatio fienda pro iudicem per chlamydem captiui, & de illa cōsignatione rogatur notarius, ut cōficiat instrumentum ergo manifestē liquet requiri pro forma, quod iudex cōsignet carceratum, & stipuletur, nomine & pro parte curię, & ita arguit Fel. in d. c. cū dilecta, in uerbo, sextū signum. & ulterius dicit Bal. in l. vni uerū. C. de preci. imperat. offer. quod forma quę debet precedere, est de substantia, adeo ut non possit subsequi, & sic ex predictis tenet id quod supra dixi. † Item est aduertendum, quod fideiussores, qui promiserunt presentare reum inquisitū intra certum terminum, uel ad mandatum curię, & non presentauerūt, incidunt statim in pœnam, adeo ut non possint ad illam euitandam purgare moram, licet secundum formam iuris communis per l. & si post tres. ff. si quis cau. & secundum formam, c. regni inci. legem veterem poterant fideiussores purgare moram. secundum enim ritū magnę curię vicarię incipientem, item nō possunt. est statutum, quod mora per fideiussores purgari nō potest. tū tamē uideas Gramm. in decision. 95. inci. in causa magnifici. ubi apparet in sacro regio consil. Neapolitano fuisse contrarium decisum ex equitate. l. apud Celsum. §. Labeo. ff. de do. exce. quatenus ibi dicitur, quod durū est hominem possidere & pœnā exigere.

274 † Item est sciendum, quod citatis fideiussoribus ad presentandum, & non comparantibus in ultimo preceptorio, & effectis contumacibus, licet postea compareant eodem die, non purgant contumaciam, nisi si eodem die presentauerint principalem, ut dicitur ritus magnę curię vicarię incipientem, item, quod si condemnatus, & est ratio, quia fideiussores ipsi ad duo erāt citati, uidelicet ad comparendum & presentandum. unde licet comparuerint, non tamen, cum alterum non adimpleant, purgant contumaciam; & pro hoc facit, quia citatus ad respondendum libello, dicitur contumax, etiam si compareat, sed nō respondeat

spondeat libello. quia ad duo tenetur, ut l. de arate. §. qui tacuit. ff. de iurero. actio. & Bal. & Pau. & Alex. not. in l. 2. §. in fideiussorem. ff. qui satisd. cogan. & Bar. in authent. qui semel. C. quomodo & quādo iudicem tamen ita demum procedere dispositionem ritus, quādo compareret fideiussor, & nihil allegaret, sed si talia allegaret, ex quibus merito ad presentandū reū non teneretur, tunc credo, quod admittitur. quia comparere eodē die operatur taliter, quod reponit in pristinum statum, ac si a principio comparuisset, ut habetur in ritu incip. item, quod illi qui sunt hānti, debent prestare, & cæ. per comparitionem enim satisfactum est, quod ad unum caput citationis, & quo ad caput presentationis rei satis uidet fieri, si talia allegatur, quæ si uera essent, fideiussor non teneretur presentare, ut probatur in l. 2. §. si quis in iudicio. cū. §. sequētib. & l. si is, qui fideiussorem. ff. si quis cautio † Itē est ulterius aduertendum, quod si fuerit requisitus principalis ut se presentet, & minimē se presentauit, possunt sine alia requisitione fideiussorum, condemnari tam ipse principalis, quā fideiussores ad pœnā fideiussionis, & hoc procedit attenda forma fideiussionis, quod presentabunt eum, si, & quoties ipse principalis fuerit inquisitus. hoc est quod uoluit ritus, incip. item eodē sero seu die faciāt, & sic, ut uides, iste ritus uidetur approbare opinionem Bald. in rubrica de dol. & contu. quatenus uoluit, quod tenentur fideiussores ad pœnam, si fuerit factum preceptum reo, licet non sit factum preceptum fideiussoribus, licet durū nimis uideatur, cum regula sit, quod nunquā sententia alteri preiudicat, quādo lata est in contumaciā partis se non defendentis, igitur si fertur contra reum se non defendentem & in eius contumaciam, nō debet fideiussoribus nocere, ut uoluit Romanus

consi. 230. ut refert & sequitur Mar. in singu. quarto, de quo supra dixi. imō in induiduo, si fideiussor promisit aliquē presentare intra certum terminum, non tenetur ad pœnā, si in termino nō presentauit, eod quia nō fuit requisitus, ut habetur plene p. Mar. in l. vni. §. cognituri. ff. de quæstionib. & contrariū uoluit ritus; de quo supra mentionē feci, qui incipit, item notandum est, quare cogitandum est super predicta facti contingentia, & testor Deum, quod nunquam uidi practicum illum ritū, sed semper uidi requiri fideiussores & principalem; est tamen bene verum, quod alius ritus incip. item quod a bannitis. in fi. cōfirmat illum ritum expressē. quia dicit attendendam esse formā fideiussionis, quæ uult, quod quoties ipsi principales fuerint requisiti, & non se presentauerint, uel fuerint requisiti ipsi fideiussores ut presentet & nō presentauerint, teneatur ad pœnam.

De sodomia.

276 † Committens sodomiam igne condemnatur, ut in prag. Ferdinandus & Elisabeth, in qua alias quædā cumulo, & ideō breuitatis causa eō me remitto.

De fopesis & balistis.

277 † Item proijcientes scoppectis & balistis ad nocendum alicui, licet nō nocuerint, pœna mortis puniuntur, ut in prag. inci. ad restringendum, ubi scripsi. Et sic impono finē istis fragmentis ad laudē omni potentis Dei & beati Marthæ, 18. mensis iulij die, anno 1537. & licet non omnia iura regni contineantur in istis fragmentis quod ad criminū materiā, comprehenduntur tamen frequentiora, & quæ uersantur in palatijs ut plurimum.

F I N I S.

Series Chartarum.

a b c. ABCDEFGHIKLMNOPQRSTUVWXYZ.
Aa Bb Cc.

Omnes sunt quaterniones præter M duerniones, & C c terniones.